

செந்தமிழ்ச் சொற்றிறப்பியல்
பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY
OF THE TAMIL LANGUAGE

பத்தாம் மடலம் - இரண்டாம் பாகம்
[அயற்சொல் மடலம்]
(க-டௌ)

Vol. X - Part II
[Loan words]

முனைவர் இரா. மதிவாணன்
மதிப்பறு இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்றிறப்பியல்
அகரமுதலித்திட்ட ஆயக்கக வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு
2009

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

பத்தாம் மடலம் – இரண்டாம் பாகம்

[அயற்சொல் மடலம்]

(க-டௌ)

A COMPREHENSIVE
ETYMOLOGICAL DICTIONARY
OF THE TAMIL LANGUAGE

Vol. X - Part II

[Loan words]

முனைவர் இரா. மதிவாணன்
மதிப்புறு இயக்குநர்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்திட்ட இயக்கக வெளியீடு

தமிழ்நாடு அரசு

2009

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கக் வெளியீடு - 27.

முதற் பதிப்பு : திருவள்ளூர் ஆண்டு 2040 மடங்கல் (ஆவணி) (September 2009)

A Comprehensive Etymological Dictionary of the Tamil Language, Vol. X, Part-II

பதிப்பரிமை : தமிழ்நாட்டரசு

© Government of Tamilnadu

விலை : உருபா 400/-

Price : Rs. 400/-

குறியீட்டெண் : Colon No.P.J1-J, 314"K.M4

வெளியீட்டோர் :

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்ககம்,
சி-48, முதல் தளம்,
தமிழ்நாட்டு வீட்டுவசதி வாரிய அலுவலக வளாகம்,
அண்ணாநகர், சென்னை-600 040.

Published by :

Directorate of Tamil Etymological
Dictionary Project,
C- 48, Ist Floor, T.N.H.B.,
IInd Avenue, Anna Nagar,
Chennai - 40.

அச்சீடு :

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி,
சென்னை-600 113.

Printed at :

International Institute of Tamil
Studies,
Tharamani, Chennai -113.

நூல் கிடைக்குமிடங்கள் :

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்ககம்,
சி-48, முதல் தளம்,
தமிழ்நாட்டு வீட்டுவசதி வாரிய அலுவலக வளாகம்,
அண்ணாநகர், சென்னை-600 040.

Copies available at :

Directorate of Tamil Etymological
Dictionary Project,
C- 48, Ist Floor, T.N.H.B.,
IInd Avenue, Anna Nagar,
Chennai - 40.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி,
சென்னை-600 113.

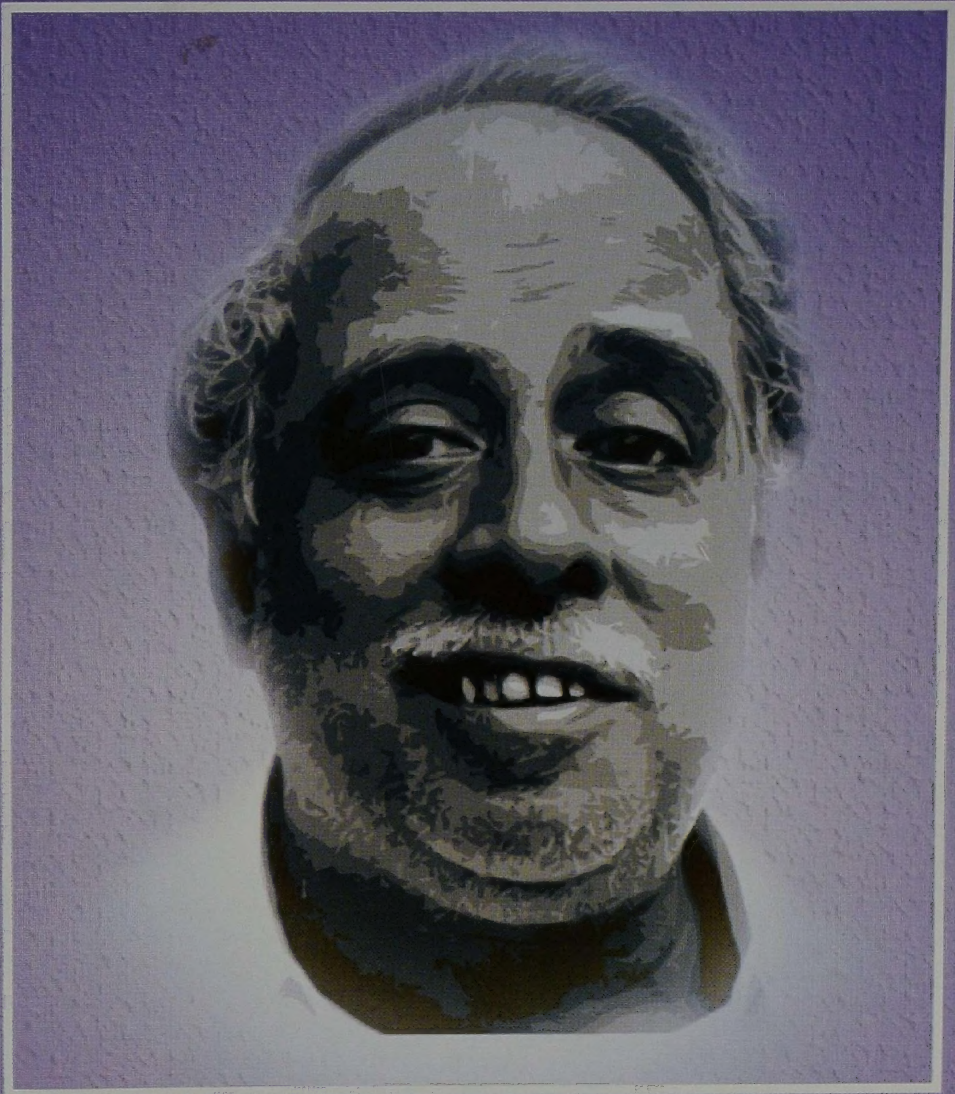
International Institute of Tamil
Studies,
Tharamani, Chennai -113.

பதிப்புக்குழு

முனைவர் **இரா. மதிவாணன்**, மதிப்புறு இயக்குநர்
தலைவர்-பதிப்புக்குழு

திரு. **முத்து.பிச்சை**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்
முனைவர் **மு.கண்ணன்**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்
முனைவர் **பா.வெற்றிச்செல்வன்**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்
முனைவர் **ச. செந்திலாண்டவன்**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்
முனைவர் **இரா.கு.ஆல்துரை**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்
திரு. **கா. இளமுருகு**, சிறப்புநிலைத் தொகுப்பாளர்
திரு. **ச.கி. கணேசன்**, சிறப்பு நிலை ஓவியர் – முதனிலை

திரு. **மா. பூங்குன்றன்**, பதிப்பாசிரியர்
திரு. **க.கணேசன்**, பதிப்பாசிரியர்
திரு. **சு.வீரவேலு**, பதிப்பாசிரியர்
திருவாட்டி. **வே.உமாராணி**, உதவிப் பதிப்பாசிரியர்

**பேரறிஞர் அண்ணா நூற்றாண்டு
நிறைவு விழா வெளியீடு**

15.09.2009

மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர்
"முத்தமிழறிஞர்"
கலைஞர் மு. கருணாநிதி

செம்மொழிச் செம்மல் கலைஞர் பெருந்தகையே
செம்மாந்த செந்தமிழர் பாவாணர் நுண்ணோக்கில்
சீர்கொள் அகர முதலி வெளியிட்டுப்
பேர்கொண்டிர் வாழ்க நெடிது!

மு. கருணாநிதி
முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை - 600 009

நாள் 16.7.2009

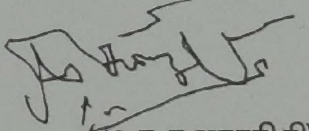
அணிந்துரை

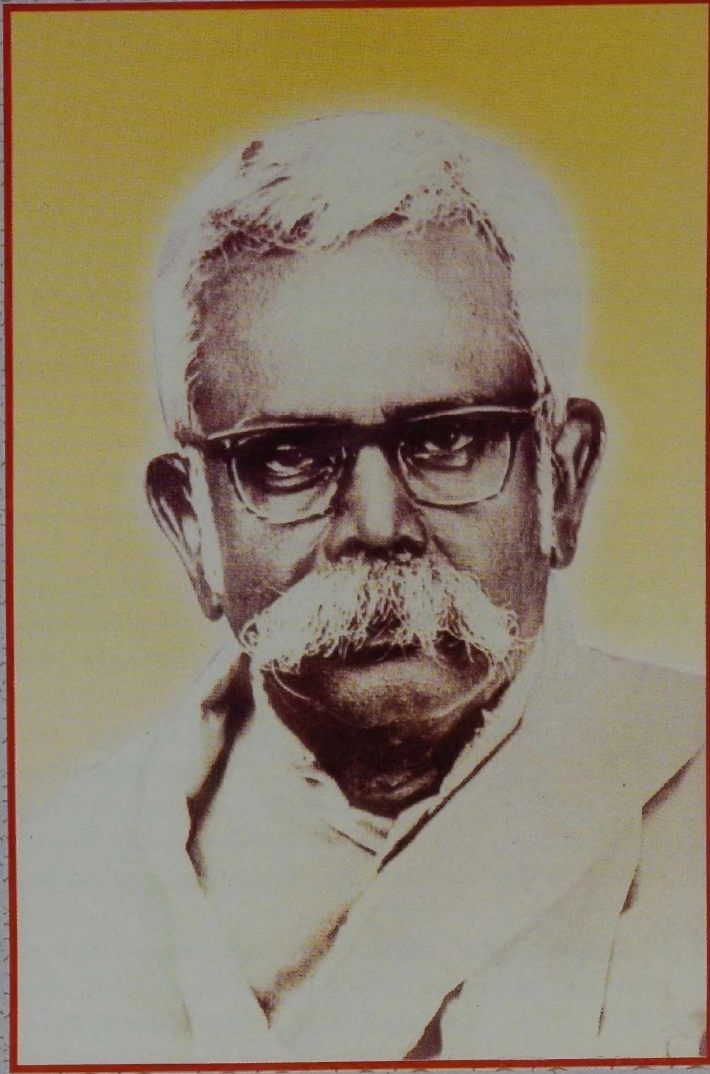
மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களை இயக்குநராகக் கொண்டு 1974 இல் அமைக்கப்பட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் 12 மடலங்களில், 31 தொகுதிகளாகச் “செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி” வெளியிடத் திட்டமிட்டது. திட்டமிட்டவாறே, இதுவரை 10 மடலங்களில் ‘அ’ முதல் ‘ஔ’ வரை உயிரெழுத்துகளில் 3 தொகுதிகள், ‘க’ முதல் ‘வெள’ வரை உயிர்மெய் எழுத்துகளில் 21 தொகுதிகள், தமிழ் அகரமுதலி வரலாறு 1 தொகுதி என மொத்தம் 25 தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றைத் தொடர்ந்து தமிழில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்கள் தொடர்பாக “அயற்சொல் மடலம்” 10-வது மடலமாக 3 தொகுதிகள் வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டு, அதில் முதற்கட்டமாக இரண்டு தொகுதிகள் தற்போது வெளியிடப்படுகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து மற்ற இரு தொகுதிகளுடன் 12-வது இறுதி மடலமும் மிக விரைவில் வெளியாகி இவ்வரும் பணி நிறைவு பெறவிருக்கிறது.

இந்திய மொழிகளில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளில் இதுவே மிகவும் விரிவானதும், செறிவானதும் ஆகும். அனைத்துச் சொற்களுக்கும் எழுத்துப் பெயர்ப்புடன், இலக்கணக் குறிப்பு, தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் பொருள்கள், காலந்தோறும் மாறிவந்துள்ள பொருள்கள், திராவிட மொழிகளில் சென்றுள்ள ஒலி வடிவங்கள், பழமொழிகள், பல்வேறு சொல் வழக்குகள் ஆகியவற்றுடன் தேவைப்படும் இடங்களில் பட விளக்கங்களும் இப்பேரகரமுதலியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அனைவர்க்கும் பயன்படும் பொதுவகை அகரமுதலியாகவும், மொழியியல் மற்றும் திராவிட மொழிகள் ஆராய்ச்சியாளருக்குப் பெரிதும் பயன் தரும் ஒரு சிறந்த கருவி நூலாகவும் உருவாகியுள்ள இந்தச் “செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி” நூல் தொகுதிகளின் துணையோடு தமிழ் மொழியைப் பேணிக்காத்திட தமிழார்வலர்கள் முனைந்திடல் வேண்டும்.

இந்த அரும்பெரும் தமிழ் மொழிக் கருவூலத்தை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுத் தமிழ் மொழிக்கு அணிசேர்த்துள்ள அறிஞர் பெருமக்கள், பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த பாராட்டுகளும் நல்வாழ்த்துகளும் உரித்தாகுக.

(மு.கருணாநிதி)

மொழிஞாயிறு
ஞா. தேவநேயப்பாவாணர்

ஞால முதன்மொழி எந்தமிழே என்றென்று
சால நிறுவிய பாவாணச் செம்மலே
நின்று நிலவும் சொற்பிறப்பு காட்டியதால்
பொன்றாது நின்றதும் பேர்!

அணிந்துரை

க. முத்துசாமி, இ.ஆ.ப.,
அரசு செயலாளர்.

தமிழ் வளர்ச்சி, அறநிலையங்கள் (ம) செய்தித் துறை
தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை 600 009.

பிறந்த நாடும் பேசும் மொழியும் நாட்டு மக்களுக்கு இரு கண்கள். தமிழ்த்தாய் உலக மொழிகளுக்குத் தாய்

“தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும் உணர்ந்திடும்

சூழ்கலை வாணர்களும் – இவள்

என்று பிறந்தவள் என்றறி யாத

இயல்பினளாம் எங்கள் தாய்” என, பாரதி சிறப்பித்துப் பாடினார்.

செந்தமிழிலக்கியங்களைக் கொண்டதால் உயர்தனிச் செம்மொழி என்னும் தகுதிப்பாட்டுடன் தமிழ் செம்மாந்து நிற்கிறது. தமிழின் தனித்தன்மையை வேர்ச்சொல் ஆராய்ச்சி வாயிலாக நிறுவிக்காட்டியவர் இத்திட்டத்தின் முதல் இயக்குநர் ‘மொழிஞாயிறு’ ஞா. தேவநேயப் பாவாணர். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தை உருவாக்கித் தந்தார்கள்.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக இலக்கணக் கட்டமைப்புடன் திகழும் தமிழ் பிறமொழி உதவியின்றி தனித்தியங்கும் தகுதிபெற்றது.

“தனித்தியங்கும் தன்மை தமிழினுக் குண்டு

தமிழே ஞாலத்தின் தாய்மொழி பண்டு”

என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அழகாகக் குறிப்பிட்டார்.

அயலவர் தொடர்புகளால் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்தன. இக்கலப்பு கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டதால் தமிழில் புகுந்த கலப்பினை ஆராய்ந்து பிரித்தெடுத்து ‘அயற்சொல் மடலம்’ எனும் வகைப்பாட்டில் கொடுத்திருப்பதனை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மேலும், அந்த அயற்சொற்களுள் பொதுமக்கள் வழக்கிலும் புகுந்த சொற்களுக்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் காட்டி அயற்சொற்களை நீக்கித் தூய தமிழ்ச்சொற்களை வழங்குவதற்கு வழிவகை காட்டப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சி பிறசொல் கலவாமல் தமிழைப் பயன்படுத்துவோர்க்குப் பெரிதும் பயன்படும்.

வானுயர்ந்த பொதியமலையில் தோன்றி மன்னுபுகழ் மூவேந்தர் மடியில் தவழ்ந்து பழமைக்கும் பழமையாய், புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு இப்பேரகரமுதலி பெருந்துணைபுரியும். இவ்வகையில் புத்தம்புதிய துறைகளில் தேவைப்படும் சூழல்களில் மரபார்ந்த சொற்களைப் படைத்து, தமிழை எதிர்காலத்தேவைகட்குத் தகுதிப்படுத்துவது நம் கடமை. அதற்கும் இத்துறைப் பணியாளர்கள் உதவுவார்களென நம்புகிறேன்.

இவ்வகரமுதலிப் பணியில் அரசின் திட்டங்களை நிறைவுறுத்த நாளும் கருத்தூன்றிப் பணியாற்றும் தமிழறிஞர் அனைவர்க்கும் என் நல் வாழ்த்துகள்.

க. முத்துசாமி

(க. முத்துசாமி)

பதிப்புரை

வளர்ந்து வரும் உலகில் மலர்ந்து வரும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் மொழியும் வளர வேண்டும். மொழிவளம் என்பது சொல்வளம். சொல்வளச் செழுமையைப் போற்றுவதும் பெருக்குவதும் அகரமுதலித் தொகுப்பின் தலையாயப் பணி. அதிலும் வேர்ச்சொல் மூலம் காட்டிச் சொற்பிறப்பு விளக்குவது உலக மொழியாராய்ச்சியாளர்க்கும் மாந்தநூலார்க்கும் அடிப்படை ஆய்வுச் சான்றுகளாக அமையும்.

அகராதியைப் பாவாணர் அகரமுதலி என்றார். ஆதி என்பது வடதமிழ் என்னும் பிராகிருதச் சொல்லாதலின் அதனைவிடுத்து அகரமுதலி எனும் சொற்படைத்தார். முத்தமிழ் அறிஞராகவும் செம்மொழிச் செம்மலாகவும் விளங்கும் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் உருவாக்கிய இந்த அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் இறுதி மடலங்களை வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. பிறமொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடன் பெறுவது உலக மொழிகள் அனைத்திலும் காணப்படும் பொதுவியல்பு. கடன்பெற்ற பிறமொழிச் சொற்களைப் பெரும்பாலான மொழிகளால் விலக்கிக் கொள்ள முடிவதில்லை. பிறமொழிச் சொற்களை முற்றாக நீக்கித் தன்சொற்களைப் படைத்துக் கொள்ளும் திறன் வாய்ந்தது தமிழ்மொழி. இந்தச் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தும் பாங்கில் அயற்சொற்களை மட்டும் அயற்சொல் மடலம் எனத் தனியாகத் தொகுத்து வெளியிடப்படுகிறது.

இம்மடலம் மூன்று பாகங்களாக வெளியிடப்படுகிறது. இத்தொகுப்புப் பணிக்கு வேண்டிய உதவிகளைத் தக்காங்கு வழங்கிய தமிழக அரசுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையைத் தன் பொறுப்பில் பேணும் தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களுக்கும் தமிழ்வளர்ச்சி, அறநிலையங்கள் மற்றும் செய்தித் துறையின் அரசுச் செயலாளர் உயர்திரு. க.முத்துசாமி, இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதனை நன்கு வெளியிட உதவிய உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தாருக்கும், இப்பணிக்கு அயராது உழைத்த அகரமுதலித் திட்டப் பணியாளர் அனைவர்க்கும், நெஞ்சார்ந்த நன்றியுடையோம்.

மதிப்புறு இயக்குநர்

ஆய்வு முன்னுரை

அயற்சொல் மடலம்

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் தலைமையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் செம்மொழிச் செம்மல் முத்தமிழ்க் காவலர் கலைஞர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் இதுவரை 25 பாகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இப்போது 26ஆம் பாகமாக அயற்சொற் மடலத்தின் முதற்பாகம் வெளியிடுவதில் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் பெருமை கொள்கிறது.

தமிழக அரசின் தளரா உதவியால் வளரும் பயிராகச் செழித்து வண்டமிழுக்கு வளம் சேர்த்துச் செம்மொழி எனும் தகவுபெற்ற தமிழுக்கு அணிகலன்களாக அகரமுதலி வெளியீடுகள் அமைந்துள்ளன எனில் அது மிகையாகாது.

ஆங்கிலம் தமிழோடு முந்நாறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. ஆனால், சமற்கிருதம் தமிழோடு மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் ஆங்கிலத்தைவிட அரபியம், பாரசீகம் போன்ற செமித்திய மொழிகளைவிட, சமற்கிருதச் சொல்லாட்சிகள் மிகுதியாகத் தமிழில் புகுந்துள்ளன.

தமிழ் மலையாம் மறைமலையடிகள், மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர், பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் போன்ற பெருமக்கள் சமற்கிருதம் உள்ளிட்ட அனைத்து அயற்சொற்களையும் அறவே களைந்து என்றுமுள இனித்தமுடைய தனித்தமிழை மீட்டெடுத்தனர். அவர்கள் மீட்டெடுத்த முயற்சியை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்ததே அயற்சொல் மடலம்.

சொல்வளம்

“தமிழைப்போலச் சொல்வளமுள்ள மொழி உலகத்தில் வேறொன்றுமில்லை..... தமிழ் பழைமையான மொழியாயும், சென்ற மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தளர்ச்சியடைந்து வருவதாயும், வழங்கும் நிலம் வரவாக்குறுகி வருவதாயும், குறுகிய தன்னாட்டிலும் பெருகிய பகையுள்ளதாயும், தன் மக்களாலும் தள்ளப்படுவதாயும் இக்கால நூல்கள் எழுதப்படாததாயும், அரசியன் மொழியல்லாததாயும், எத்துணையோ கலைகளும் நூல்களும் சொற்களும் இறந்துபட்டும் வழக்கற்றுமுள்ளதாயும், இது போதுள்ளனவும் வழக்கற்று வருவதாயும் உள்ளது”¹.

உலகிலுள்ள எம்மொழியிலும் அயற்சொல் கலவாத நிலை இல்லை என்றும் அயற்சொற்களை வழங்குவதனால் மொழி வளர்ச்சியடையும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இதற்கு வரையிகந்து அயற்சொற்களைக் கடன்பெற்ற ஆங்கில மொழியை எடுத்துக்காட்டுவர். ஒரு மொழியில் குறிப்பிட்ட பொருளையோ கருத்தையோ தெரிவிக்க சொல் இல்லாத நிலையில் அதற்குரிய சொல்லாக்கம் உருப்பெறா நிலையில் அயற்சொல்லைக் கடன் வாங்குதல் ஒருவகை. ஆயின், வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கையாளாமல் அவற்றிற்கு இணையான பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாள்வது எவ்வகையில் மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவும்? உவகை, களிப்பு, மகிழ்ச்சி என இனிமையான சொற்களிருக்க அவற்றிற்கு மாற்றாக ஆனந்தம், சந்தோஷம், குஷி, ஜாலி என அயற்சொற்களைப் பயன்படுத்துவது எங்ஙனம் தமிழ் வளத்தைப் பெருக்கும்? இவ்வகையில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான அயற்சொற்கள், குறிப்பாகச் சமற்கிருதச் சொற்கள் ஒரு பொருட் பன்மொழிகளாகவே தமிழில் இடம்பெற்றுள்ளன. எ-டு: சொல்-வார்த்தை, நீர்-ஐலம், துப்புரவு-சுத்தம், விலங்கு-பிராணி, கூலம்-தானியம், விண்மீன்-நட்சத்திரம், சாறு-ரசம், கையூட்டு-லஞ்சம், அகவை-வயது, அறம்-தருமம், இரப்போன்-பிச்சைக்காரன், இழப்பு-நஷ்டம், நலம்-சௌகரியம்.

வழக்கற்றசொல்

வழக்கில் இடம்பெறாத பழைய சொல் எளிதாய்ப் பொருள் உணர்த்துவது இல்லை. ஆகையால் அதற்கு ஈடான பிறமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவது எளிதாய் அமையும் என்று குறிப்பிடுவாரும் உளர். வழக்கற்ற சொல் எளிதில் பொருளுணர்த்தாமைக்குரிய கரணியம் அச்சொல்லின் குற்றமன்று. அதனைப் பயன்படுத்தாததொன்றே அது எளிதில் பொருளுணர்த்தா நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும். இதனை “நீண்ட காலமாக உறவாடாத மக்கள் அயலாராகத் தோன்றுவது போன்றே நீண்ட காலமாக வழங்காத சொற்களும் அருகு சொல்லாய்த் தோன்றுகின்றன” என்று எடுத்துக்காட்டி விளக்கினார் பாவாணர்.

1. பாவாணர், சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தமிழ்மண் பதிப்பகம், 2000 (முதற்பதிப்பு 1949), பக்.72.

இந்திய மொழிகளில் பிறசொல் கலவாமல் எழுதவும் பேசவும் வல்ல ஒரே மொழி தமிழ்மொழி. இதனை நிலை நாட்டும் உயரிய நோக்கத்தை மொழிஞாயிறு பாவாணர் தம் வாணாட் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார். இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, உலகியல், அறிவியல், கணிதம், கணியம் போன்ற துறைகளில் முழுமையாகத் தமிழாக்கம் செய்யப்படாத சமற்கிருதச் சொற்களின் நிலைப்பு நீடித்தது. குறிப்பாகத் தமிழ் மருத்துவ நூல்கள், ஓரிலக்கம் பாடல்களுக்கு மேற்பட்டவை, சமற்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டபோது மூலத் தமிழ்ச் சொற்கள் உருவறிய முடியாமல் மறைந்து போயின. மருந்துகளின் பெயர்களும் மூலம் இழந்தன. அவற்றையும் மீட்டெடுக்க முயன்ற முயற்சியில் ஓரளவு துப்பு துலங்கியிருக்கிறது. அகரமுதலி திருந்திய மடலங்கள் வெளிவரும்போது சமற்கிருதமாக உருமாறிய தமிழ்ச் சொற்கள் முழுமையாக மீட்டெடுக்கப்படும். அதற்கான இடைக்கால ஏற்பாடாக முற்றிலும் தமிழாக்கப்படாத மருத்துவச் சொற்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சொற்கடன்

“திராவிட மூலத்தினின்று முளைத்த சொற்கள் சமற்கிருதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதைப் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே ஏற்றுக்கொண்டேன்.... ஆங்கில மொழியில், பிரித்தானியச் சொற்கள் எந்த அளவு கலந்துள்ளனவோ அந்த அளவு திராவிடச் சொற்கள் சமற்கிருதத்தில் கலந்துள்ளன. ஆனால் இவ்வுண்மை நெடுங்காலமாக உணரப்படவில்லை. எங்கேனும் ஒரு சொல் சமற்கிருத மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் இருந்தால் அதை உடனே சமற்கிருத மூலத்தினின்று உருவானது என்று கருதிவிடுகின்றனர். பெரும் எண்ணிக்கையிலான சமற்கிருதச் சொற்கள் திராவிடமொழிகளில் வழக்கிலுள்ளன. இத்தகைய சொற்களைத் தமிழ், தெலுங்கு அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்கள், சமற்கிருதச் சொற்களாகக் கருதி இயற் சொற்களான தம்மொழிச் சொற்களினின்று பிரித்து வழங்கி வந்திருக்கின்றனர். சில இடங்களில் தமிழ் சமற்கிருதத்தினின்று கடன் பெற்றதா, சமற்கிருதம் தமிழினின்று கடன் பெற்றதா என்னும் ஐயம் நிலவுகிறது. தமிழ்வாணர்களைப் போல் சமற்கிருதவாணர்கள் எப்போதும் பிரித்துக் காட்டவில்லை. யாரேனும் ஓர் ஆசிரியர் தாம் வாழும் உள்ளூர் அல்லது வட்டார மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்திவிட்டால் (யாப்பமைதிக்காகவும் அல்லது வேறு கரணியங்களுக்காகவும் சமற்கிருதம் பேச்சு மொழி என்ற தகுதியை இழந்தபின் அவ்வாறானவை அருகிய வழக்காக இருப்பது இயல்பு), அவற்றைத் தவறாது சமற்கிருதச் சொற்கள் என்று குறிப்பிட்டு விடுகின்றனர்”¹

மொழிக் கடன்பெறுவது தேவை கருதிப் பெறுவது பெருமை கருதிப் பெறுவது என இருவகைப்படும். தமிழில் கடன் கொள்ளப்பட்ட வடசொற்களுள் பெரும்பான்மையானவை பெருமை கருதிப் பெற்றவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் தமிழ் அகரமுதலிகள் பெரும் எண்ணிக்கையிலான சொற்களை வட சொற்கள் எனக் காட்டியுள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை மக்கள் வழக்கில் இடம்பெறாதன. இலக்கியங்களில் இடம்பெற்ற வடசொற்களல்லாமல் வழக்கில் உள்ளனவாகப் பல வடசொற்களை அகரமுதலிகள் காட்டுகின்றன. அவற்றுள்ளும் பல பெரும்பான்மையோரால் கேள்விப்படாத சொற்கள். இவை போன்றனவல்லாமல் சென்ற நூற்றாண்டில் விளைந்த தமிழுணர்வின் கரணியமாகத் தமிழில் கலந்த வடசொற்கள் பல வழக்கு வீழ்ந்து வருகின்றன. எ-டு: அபேட்சகர்-வேட்பாளர்.

1 I have long felt persuaded that some words of Dravidian origin has found their way into Sanskrit vocabularies.... There is probably almost large a proportion of Dravidian words in Sanskrit, as of British words in English; but this probability has generally remained unnoticed: and wherever any word was found to be the common property of the Sanskrit and any of the Dravidian tongues, it was at once assumed to be a Sanskrit derivatives. Doubtless, the number of Sanskrit derivatives, properly so called, which have been introduced into the Dravidian Languages, is very great; but those words are almost always recognised and admitted to be derivatives by Tamil and Telugu lexicographers, and carefully distinguished from national or native Dravidian words. In a few cases, as might be expected, but in a few cases only, some doubt exists whether a particular word was borrowed by the Sanskrit from the Tamil, or by the Tamil from the Sanskrit. Sanskrit lexicographers and grammarians were not always so discriminate as their Dravidian brethren: and if any writer had happened to make use of a local or provincial word, that is, a word belonging to the vernacular of the district in which he resided (and it was natural that such words showed occasionally be used, for variety of metre or some other cause, especially after Sanskrit has caused to be a spoken tongue) every such word, provided only it were found written in Sanskrit characters, was forthwith set down with vocabularies as Sanskrit. - Caldwell, Robert, A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages, AES 1987, (First Published 1913) P.566.

“தமிழ்ச்சொல் வட பாடைக்கட் செல்லாமையாலும் வடசொல் எல்லாத் தேயத்திற்கும் பொதுவாகலானும், இவை வட சொல்லாக ஈண்டு வழங்கப்பட்டன வெனல் வேண்டும்” (சேனாவரையர்) என்றார் போன்று தமிழன்றி வடமொழி ஒரு போதும் கடன்பெறாது என்னும் பிழைக் கருத்து, பன்னூறு ஆண்டுகளாக நிலவி வந்துள்ளதன் விளைவாகப் பல தூய தென் சொற்கள் வடசொற்களாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

தமிழில் திசைச்சொல் அயற்சொல் வேறுபாடுகள்

வேற்று மொழித் தாக்கமில்லாத தாய்மொழியிலுள்ள மரபார்ந்த சொற்கள் இயற்சொற்கள் எனப்படும். இவற்றை மரபிலக்கணத்தார் பெயர் வினை இடை உரி என நால்வகைப்படுத்துவர்.

பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலுமுள்ள இயற்சொற்கள் பண்டுதொட்டே செய்யுள் வழக்கில் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லாகவும் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லாகவும் திரிபுற்றவற்றைத் தனியாகப் பிரித்துத் திரிசொல் என்றும் நெடிய வரலாற்றுக் காலத்தில் மக்கள் வழக்கில் வட்டார வழக்காகத் திரிபுற்றவற்றைத் திசைச்சொல் என்றும் வகைப்படுத்தினர். இவையல்லாமல் பிற குடும்ப மொழிச் சொற்களும் தாய்மொழியில் கலப்பதுண்டு. அவ்வகையில் தமிழ்நாட்டுக்கு முப்புறமும் கடல் எல்லையாக இருத்தலின் வடதிசை வாயிலாக மட்டும் பிற குடும்ப மொழிச் சொற்கள் தமிழில் புக வாய்ப்புண்டாதலின் தொல்காப்பியர் தமிழில் புகத்தக்க பிற குடும்ப மொழிச் சொற்களுக்கு வடசொல் எனப் பொதுவாகப் பெயரிட்டார். இயற்சொல், திரிசொல், திசைச் சொல், வடசொல் எனச் சொற்களை நால்வகைப்படுத்தினார்.

இக்காலத்தில் பிறமொழிச் சொற்கள் நிலவழியாகவும் கடல் வழியாகவும் எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் வருதலால் வடசொல் என்பதைத் தவிர்த்து அயற்சொல் என வகைப்படுத்த வேண்டியுள்ளதால் வடமொழியுள்ளிட்ட பிற மொழிக் கடன் சொற்கள் அடங்கிய இத்தொகுதிக்கு அயற்சொல் மடலம் எனப் பெயரிட நேர்ந்தது.

தமிழின் (திரவிட) மொழிகள் தமிழின் கிளை மொழிகளாகக் கிளைத்து வளர்ந்தவை. அச்சொற்கள் தமிழுக்குத் திசைச் சொற்களாக இருத்தலின் அவை தமிழ்ச் சொற்களாகவே கருதப்பட்டுத் தமிழ்ச் சொல் வளத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் வழக்கிறந்து திராவிடமொழி வழக்கில் உள்ளதைத் தமிழ்ச்சொல்லென்று கொள்வதற்கு எவ்வகைத் தயக்கமும் இல்லை.

வடதமிழ் எனும் பிராகிருதத்தில் வழங்கிய தமிழ்ச்சொற்களுள் பல ஒருசார் பிறழ்ந்த ஒலிப்புடையனவாயினும் பிறமொழி எழுத்தாலன்றித் தமிழ் எழுத்தால் எழுதிக் காட்டத்தக்கனவும் திசைச் சொல்லாகவே ஏற்று தமிழ்ச் சொல் வளத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழிலிருந்து பிராகிருதத்தின் வாயிலாக வடமொழிக்குச் சென்று மீண்டும் பிராகிருதத்தின் வாயிலாகத் தமிழுக்கு வந்த சொற்களும், தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குச் சென்று வடமொழி ஒலிப்பை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழ்ச் சொற்களும் அயற்சொற்களாகவே கருதப்பட்டு அயற்சொன் மடலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பிராகிருதம் ஒரு காலத்தில் தமிழின் கிளைமொழியாக வடநாட்டில் பேசப்பட்டது. இதனை வடதமிழ் என்றனர். அக்காலத்திய சொல்லாட்சிகளில் தமிழ்மரபிலிருந்து திரிந்தனவற்றை மட்டும் திசைச்சொல்லாக ஏற்றுள்ளோம். பிராகிருதத்திலிருந்து பிறந்த வடநாட்டு மொழிகளில் சமற்கிருதக் கலப்பு மிகுந்த பிறகு உருமாறிய வடபுல மொழிச் சொற்களில் பன்மடிபுத் திரிபுற்ற வடதமிழ்ச் சொற்கள் அயற்சொற்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் எனும் மூன்று நிலைகளில் ஊடாடும் சொற்கள் மட்டும் தமிழ்ச் சொற்கள். திசைச் சொல் வரம்பைக் கடந்தன அனைத்தும் உலகப் பிறமொழிச் சொல் வகை சார்ந்த அயற்சொற்கள். இவை வேற்றுக்குடும்ப மொழிச் சொற்கள். இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் எனும் மூவகையும் தமிழுக்குத் தன் குடும்ப மொழிச் சொற்கள். வேற்றுக்குடும்ப அயற்சொற்களுக்குத் தேவை கருதி தமிழில் கலைச் சொல் படைத்துக் கொள்வது கடன் சொற்களின் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். இவ்வகைக் கலைச் சொற்களும் அகரமுதலியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

“இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்லென்று

அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே” (தொல்.சொல்.397) என்று நான்கு வகைச் சொற்களைப் பற்றித் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

“தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழ்ச் சொற்கள் இலக்கண முறையிற் போன்றே சொற்பிறப்பியல் முறையில் நான்காக வகுக்கப்பட்டன. முதலாவது தன்சொல் அயற்சொல் என்கிற முறையில் தென்சொல் வடசொல் என்ற பாகுபாடும், பின்பு தன் சொற்குள் செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ் என்கிற முறையில் நாட்டுச் சொல் திசைச் சொல் என்ற பாகுபாடும், பின்பு நாட்டுச் சொற்கள் இயல்பும் திரிபும் பற்றி இயற்சொல் திரிசொல் என்ற பாகுபாடும் தோன்ற இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என நான்கமைந்தன.

தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய திராவிட மொழிகள் முற்காலத்தில் கொடுத்தமிழா யிருந்தமையின், அவற்றின் சொற்கள் திசைச்சொற்கள் எனப்பட்டன. இன்று அம்மொழிகள் ஆரியக் கலப்பால் வேற்றுமொழியாய் வழங்குகின்றமையான், வேற்றுமொழிச் சொற்களையெல்லாம் திசைச் சொல்லெனக் கூறுவது தவறாம். முற்காலத்தில் திசைச் சொல்லாகக் காட்டப்பட்ட கொடுத்தமிழ்ச் சொற்களே இன்றுந் திசைச் சொல்லாகும்.

வடமொழி யொன்றே முற்காலத்து வழங்கிய அயன்மொழி. அதனால், அதன் சொல் அம்மொழிப் பெயராலேயே வடசொல் லெனப்பட்டது. அதுபோல் இதுபோது தமிழில் வழங்கும் பிறமொழிச் சொற்களும் ஆங்கிலச் சொல் போர்த்துக்கீசியச் சொல் என அவ்வம் மொழிப் பெயராலேயே அழைக்கப்படல் வேண்டும்”¹.

எழுத்துக்கடன்

பொதுவாகப் பெயர்ச்சொற்களையே ஒரு மொழி கடனாகப் பெறும். இதை “வடசொல்லுள்ளும் பெயரல்லது செய்யுட் குரியவாய் வாரா” (சேனாவரையர்) என்று உரையாசிரியர் காலத்திலேயே குறிப்பிட்டுள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.

ஒருமொழி பிறமொழிகளிலிருந்து சொற்களைக் கடன்பெறலாம். ஆனால் பிறமொழிக்குரிய எழுத்துகள் அல்லது எழுத்தொலிப்புகளைக் கடன்பெற்ற மொழிகள் வேற்று மொழிகளாகத் திரிந்து விடுகின்றன. உலகில் மொழிகள் பலவாகப் பெருகுவதும் சிறுபான்மை மொழிகள் மறைவதும் பிறமொழி எழுத்தொலிப்புகளைக் கடன் வாங்கியபின் சின்னஞ்சிறு கிளைமொழிகளாகவும், வட்டார வழக்கு மொழிகளாகவும் தேய்ந்து போவதால்தான் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் உலகமுதல் செம்மொழி எனும் தகுதியுடன் இலக்கிய இலக்கண வளம் கொண்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளைக் கடந்தும் செம்மை இழவாத நிலை தன் எழுத்தொலிப்புகளைப் பிறமொழி எழுத்தொலிப்புத் தாக்குதல்களிலிருந்து காத்துக் கொண்டதால்தான் என்பதை மொழியாராய்ச்சி அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்துவதற்கென்றே தொல்காப்பியம் வடதிசையிலிருந்து வரும் கடன் சொற்களைத் தமிழ் உள்வாங்கிக் கொண்டாலும் அவற்றைப் பிறமொழி எழுத்தொலிப்பு நீக்கி முற்றிலும் தமிழ் எழுத்தொலிப்புகளிலேயே எழுதவேண்டும் என்கிறது

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொஈஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகுமே” (தொல்.சொல்.401)

தமிழில் பிறமொழி எழுத்துகள் புகலாகாது என்பதற்காகத் தமிழ் எழுத்துக் காப்புப் போராளிகள் பழந்தமிழர் வரலாறு நெடுக வாழ்ந்துள்ளனர் எனத் தெரிகிறது.

வடமொழியில் தற்சமம்—தற்பவம் என்பன இலக்கண மரபு இகந்தவை

ஒரு மொழியில் தன்சொல் என்றும் கடனாகப் பெறப்பட்ட அயற்சொல் என்றும் இரண்டு வகைப்பாடே காணப்படும். இரண்டு மொழிகளுக்கும் பொதுவான சொல் என்று எதுவும் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை. சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டிவிடும்.

¹ பாவாணர், தொல்காப்பியம் சொல்லிலக்கணம், சேனாவரையருரை, கழகம், நூற்பா அடிக்குறிப்பு.

ஆதலின் வடமொழிக்கும் பிற இந்திய மொழிகளுக்கும் பொதுவான சொல் எனப் பொருள்படும் தற்சமம் என்னும் இலக்கண வகைப்பாடு மொழியியல் மற்றும் மரபிலக்கண நோக்கில் முற்றிலும் பொருளற்ற வறுஞ்சொல்லாகும். அதிலிருந்து பிறந்தது என வட மொழியாளர் கணிக்கும் தற்பவம் என்பதும் சொற்பிறப்பு மூலம் சரியாகக் கணிக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. இத்தகைய வகைப்பாடுகளை வடமொழிக்கென்றே இலக்கண நூல்கள் ஏற்படுத்தின. அவை இந்திய மொழிகளுக்குத் தேவையில்லை. தொல்காப்பியர் இத்தகைய இலக்கண வகைப்பாட்டைக் குறிப்பிடவில்லை. பிராகிருத பாலிமொழிகளில் பயிற்சி மிக்க உரையாசிரியர்கள் தேவையில்லாமல் நன்னூல் இலக்கணத்தில் இவற்றைப் புகுத்தினர்.

தற்சமம் என்பதற்கு நன்னூல் (146, உரை) உரையாசிரியர், “ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலாகி விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழிச்சொல்” என விளக்கம் தந்துள்ளார். சொல்லின் வரலாறு என்பது பொருளின் வரலாறு. அது எழுத்தின் வரலாறு ஆகாது என்பது அவருக்குப் புலப்படவில்லை. கமலம், குங்குமம் என்பன நட்பாசியாவில் ஆரியரால் கண்டறியப் பட்டவை அல்ல. எனவே இவை சமற்கிருதம் எனும் வடமொழிக்கு உரியனவல்ல என அவரால் கணித்தறிய இயலவில்லை. இவை திரவிட மொழிக்குரிய சொற்கள். வடமொழி கடன் கொண்டதால் சில அடிப்படைத் திரிபுற்று அதே வடிவில் இந்திய மொழிகளிலும் வழக்கூன்றியுள்ளன.

மணி என்பதைத் தற்சமம் என உரையாசிரியர் குறித்தனர். ஆனால் மொழிஞாயிறு பாவாணர் அதன் வேர்ச்சொல்லை ஆராய்ந்து நால்வகை வேரடிப் பொருள்களில் அது விரிந்திருப்பதைப் பின்வருமாறு விளக்கிக் காட்டி மணி என்பது முற்றிலும் தமிழ் என்று நிறுவியிருக்கிறார்.

1. மணி = சிறியது	எ-டு: மணிக்காடை, மணிக் குடல்
2. மணி = வட்டமானது	எ-டு: மணியோசை, நாழிமணி
உருண்டது, குண்டு	எ-டு: மணிவலை, குன்றிமணி
உருண்டு திரண்டது	எ-டு: நென்மணி, மணிச்சம்பா
3. மணி = கரியது	எ-டு: மணிமிடற்றோன்
நீலமானது	எ-டு: மணிவண்ணன், மணிமலர்
4. மணி = ஒளிபெறக் கழுவியது	எ-டு: மணிமாலை
அழகானது	எ-டு: மணிவாசல்

தற்பவம் என்பதற்கு நன்னூல் உரையாசிரியர் “ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாலும், பொதுவும் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலும் முடிந்திருக்கிற ஆரிய மொழிகளாகத் திரிதல் முதலிய விகாரம் பெற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்கும் போது பெறும் பெயர்” (நன்.146, உரை) எனக் குறித்திருக்கிறார்.

எ.டு புட்பம் எனும் சொல் தற்பவம் எனப்படுகிறது. தமிழ் பூ எனும் சொல் வட மொழியில் pushpa எனப்படும். இது மீண்டும் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது புட்பம் எனத் திரிபடைகிறது.

தமிழிலிருந்து பூ-புஷ்பம் எனத் திரிந்ததை வடமொழி இலக்கண ஆசிரியர்கள் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிட்டது ஏன் என்று எவரும் வினாத் தொடுக்கவில்லை. வடமொழி பிறமொழிகளிடமிருந்து கடன்பெற்ற சொற்களை வெளியில் தெரியாமல் மறைத்துத் தன் சொற்களாகக் காட்டிக் கொள்வதற்குச் செய்த முயற்சியே தற்பவம் என்னும் செயற்கையான இலக்கண வகைப்பாடாக மாறியிருக்கிறது. ஒருசொல் எம்மொழிக்கு உரியது எனச் சரியாகக் கணிக்கும் சொற்பிறப்பு நெறிமுறை (Principles of Etymology) ஆரியர்க்கும் குறிப்பாக பாணினி உள்ளிட்ட வடமொழியாளர்க்கும் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இதனால் தோன்றிய தற்சமம் தற்பவம் என்னும்

வகைப்பாடுகள் பொய்யானவை. இலக்கண மரபுகளுக்கு மாறானவை. இவற்றைத் தமிழிலக்கண நூல்களில் ஆள வேண்டியதில்லை.

இருமொழிகளுக்கும் பொதுவான சொல் என்றோ இருமொழி எழுத்துகளுக்கும் பொதுவான ஒலிப்பு என்றோ வகைப்படுத்துவது முறையன்று. அத்தகு சொற்கள் முறையாக எம்மொழிக்குரிய சொல் என்பதை சொற்பிறப்பு வாயிலாக அயற்சொன் மடலம் நிறுவிக் காட்டவல்லது.

மேலும் அயற்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொல் தருதல், பொருள்வரையறை, மரபார்ந்த விளக்கம் தருதல், பிற அகரமுதலித் தவறுகள் திருத்துதல் ஆகியனவும் இடம்பெறும்.

வடமொழிச் சொற்களும் பிறமொழிச் சொற்களுமாக அயன்மொழிச் சொற்கள் தமிழில் புகும்போது எத்தகைய எழுத்துத் திரிபு பெறும் என்பதைத் தமிழிலக்கணச் சான்றோர் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவற்றை 19ஆம் நூற்றாண்டில் மணிப்பவள நடைதோன்றும் வரை தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமன்றி கிறித்தவ முகமதியப் புலவர்களும் பின்பற்றியுள்ளனர். உரைநடையிலும் செய்யுளிலும் அயன்மொழிச் சொற்கள் தமிழாக்கப்படும் பாங்கு கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் திரியும் பாங்குகள்

1. வடசொற்களின் இடையில் உள்ள 'த்', 'ஸ்', 'ல்' என்பன தமிழ் வடிவம் பெறும் போது றகர மெய்யாகத் திரியும்.

உத்சவம் - உற்சவம்

பஸ்பம் - பற்பம்

கல்பம் - கற்பம்

2. 'டகர' முதல் பிறமொழிச் சொற்கள் 'தகர' முதலாகிய தமிழ்ச் சொற்களாகத் திரியும்.

டமருகம் - தமருகம்

டொப்பி - தொப்பி

3. 'டகர' முதல் 'இகர' முன்னெழுத்து பெறும்.

டம்பம் - இடம்பம்

4. ஆகார ஈற்றுப் பெயர் ஐகார ஈறாகும்.

பிக்ஷா - பிச்சை

தீக்ஷா - தீட்சை

5. ர, ல முன்னெழுத்துச் சொல்லுக்கு முன் 'இ'கர துணைமுன்னெழுத்து சேரும்.

ராமன் - இராமன்

லாபம் - இலாபம்

6. 'ஷ' - டகரமாகத் திரியும் (இடையில்)

வியீஷணன் - வியீடணன்

புஷ்பம் - புட்பம்

7. ஸ, ஷ மொழி முதலில் சகரமாகத் திரியும்.

ஸரஸ்வதி - சரசுவதி

ஷங்கர் - சங்கர்

8. கூடி- மொழி முதலில் 'ச'வாகத் திரியும்.

கேடிமம் - சேமம்

9. க்ர, ப்ர எனத் தொடங்கும் வடசொற்கள் முன்னெழுத்தோடு இகர உயிர்த்துணை பெறும்.

ப்ரகதி - பிருகதி

க்ரந்தம் - கிரந்தம்

10. வல்லின மெய்யீறுகள் உகரத் துணையீறு பெறும்.

தத் - தத்து

சத் - சத்து

11. 'ஐ' - சகரமாகும்.

ஐோதி - சோதி

பங்கஜம் - பங்கசம்

சரோஜா- சரோசா

12. ஸ்வ எனும் கூட்டெழுத்து சு, சி, சொ எனவாகும்.

ஸ்வாமி - சுவாமி

ஸ்நேகம் - சிநேகம்

ஸ்வதேசி - சுதேசி

ஸ்வர்க்கம் - சொர்க்கம்

ஈஸ்வர் - ஈசுரன்

13. ஸ்த- த்த ஆகும் (தனிக்குறில் சார்ந்தவை).

புஸ்தகம் - புத்தகம்

14. ஸ் முன் ககரம் வருமாயின் 'ஸ்' றகர மெய்யெழுத்தாகும்.

பாஸ்கரன் - பாற்கரன்

15. ஹ வரிசையிலுள்ள மொழிமுதலான வடமொழிச் சொற்கள் மெய்கெட்டு அத்துடன் பொருந்திய உயிரெழுத்து மட்டும் ஒலிக்கும்.

ஹிமாலாயா - இமாலயம்

ஹோமம் - ஓமம்

ஹேது - ஏது

16. வடசொற்களில் இடையில் வரும் 'ஹ' எழுத்து ககரமாகத் திரியும். ரகர லகரத்தில் தொடங்குவதாயின் இகர உகர முன் எழுத்துகளைப் பெறும்.

ரோஹிணி - உரோகிணி

17. 'கூடி' மொழி முதலில் க, ச எனத் திரியும்.

கூடிணம் - சணம், கணம்

கேடிமம் - சேமம்

18. 'க்ஷ' மொழி இடையிலும் ஈற்றிலும் க்க-ட்ச-ச்ச எனத் திரியும்

- லக்ஷ்மி - இலக்குமி
தீக்ஷ - தீட்சை, தீக்கை
பக்ஷணம் - பட்சணம்
அக்ஷரம் - அச்சரம், அக்கரம்

19. 'க்த', 'ப்த' என வரும் கூட்டெழுத்துகள் உடனிலை மெய் மயக்கங்களாகும்.

- சக்தி - சத்தி
சப்தம் - சத்தம்

20. 'ப' (ba) - மொழி முதல் - 'ப' (pa) மொழி முதலாக ஒலிக்கும்.

- பாவன - பாவனை

21. சொல்லிடையில் வரும் 'ப' - 'வ' ஆகும்.

- பாபம் - பாவம்

22. ந-ன ஆகும்.

- ஐநகன் - சனகன்

23. யகர முதலெழுத்துகள் ஒலித் துணை முன் உயிர் பெறும் அல்லது யகரமெய் கெடும்.

- யந்திரம் - இயந்திரம் (எந்திரம்)
யக்ஷன் - இயக்கன்
யுகி - ஊகி
யுகம் - ஊகம்
யோகம் - ஓகம்

24. குறில் கீழ் ஒற்றாகும் ரகர மெய்யெழுத்து இகர அல்லது உகரத் துணையெழுத்து பெற்று உயிர் மெய்யாகும்.

- தர்மம் - தருமம்
தூர்யோதனன் - தூரியோதனன்

25. 'ர்ண', 'ர்ந' என்ற கூட்டெழுத்து தமிழில் 'ன்' மெல்லின மெய் இரட்டிப்பாகும்.

- கர்ணன் - கன்னன்
தூர்நிமித்தம் - துன்னிமித்தம்

26. ஈகார ஈற்றுப் பெயர் இகர ஈறாகக் குறுகும்.

- நதீ - நதி

27. ண்ய, க்வ, த்ம, வ்ய, ம்ச என்பவை மெய் இரட்டித்து முன்னெழுத்தோடு உயிர் எழுத்து இணைந்து ஒலிக்கும்.

- பக்வம் - பக்குவம்
புண்யம் - புண்ணியம்
பத்மம் - பதுமம்
காவ்ய - காவியம்
வம்ச - வமிசம்

28. உப எனும் வடமொழி முன்னொட்டு தமிழ்ச் சொல்லாகும் போது பகரம் வகரமாகி உயிர் முதலாகவோ, வகரம் பெற்ற உயிர்மெய் முதலாகவோ மாறும்.

உபாத்தியாயன் - உவாத்தியாயன் - வாத்தியான்

29. வடசொல்லிடை யில் க்ன எனும் கூட்டெழுத்தில் ககரம் இரட்டிக்கும்.

அக்னி - அக்கினி

30. வடசொல்லிடை யில் வரும் 'ஸ்வ' எனும் கூட்டெழுத்து ஈ அல்லது ச்ஈ எனத் திரியும்.

அஸ்வனி - அசுவினி

அஸ்வினித்தேவர் - அச்சுவினித்தேவர்

வடசொல், தமிழ்ச்சொல்

பொதுவாகப் பிறமொழி எழுத்தொலிப்பு அல்லது பிற மொழிக்கே உரிய எழுத்துள்ள சொல்லை அயற்சொல் என்று எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம். இருமொழிகளுக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் எழுத்தக்கக் சொல் ஒலிப்பிலும் பொருளிலும் ஒத்திருந்தால் எம்மொழியிலிருந்து எம்மொழிக்குச் சென்றது எனக் கண்டுபிடித்தல் ஒரு புதிராகவே இருந்தது. கமலம் என்ற சொல் சமற்கிருதம் தமிழ் இரண்டிலும் ஒன்று போல் ஒலிக்கும் பொருள் கொண்டுள்ளது. இரு மொழியாளரும் தம்சொல் என உரிமை கொண்டாடும் சூழலுக்கு இது இடந்தருகிறது.

1) இத்தகு சூழல்களில் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி ஒன்றே குறிப்பிட்ட சொல் எந்த மொழியில் இயல்பாகத் தோன்றியது என்பதையும் வேறெந்த மொழிகளில் கடன் சொல்லாக ஊடாடியது என்பதையும் அறிய உதவும்.

2) கடன் கொண்ட மொழி தான் பெற்ற சொல்லின் பாங்கைத் தன் மொழிப் பாங்குக்கு ஏற்ற சொற்கட்டமைப்பாக மாற்றிக் கொள்ளும். சொற் கட்டமைப்பு மாற்றத்தைக் கண்டறிவதன் வாயிலாக அச்சொல் எம்மொழியிலிருந்து எம்மொழிக்குச் சென்றது எனக் கண்டறிய முடியும்.

தமிழ். மாலை > சமற். மாலா.

ஐகார ஈற்றுத் தமிழ்ச் சொற்களைச் சமற்கிருதம் 'ஆ'கார ஈறாக மாற்றிக் கொள்வதாலும் பூவிட்டுப் பூசை செய்யும் வழக்கம் திரவிடருடையது என்பதாலும் மாலை என்னும் தமிழ்ச் சொல் மாலா என்னும் வடிவில் சமற்கிருதத்தில் கடன் கொள்ளப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது.

3) தமிழ் வேரடியும் சமற்கிருத ஈறும் கொண்ட சொல் பிராகிருதப் பேச்சு மொழியில் இடம்பெற்று மீண்டும் தமிழுக்கு வரின் அது வேரளவில் தென் சொல்லாயினும் அந்த வடிவம் வடநாட்டில் திரிபுற்றதால் தமிழுக்குத் தன்சொல்லன்று என்றாலும் பிராகிருதம் வடதமிழ் எனப்பட்டதால் திசைச்சொல்லாகத் தமிழில் வழங்கத்தக்கதாயிற்று. ஆதி எனும் சொல் இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

வடசொல் தென்சொல் வேறுபாடுகள் - கண்டறியும் முறை

பழைய உரையாசிரியர்களும் மொழியியல் நூட்பங்களை அறியாதவர்களும் வடமொழி தவமொழியாதலின் அதன்கண் பிறமொழிச் சொல் புகாததெனவும் வடமொழிச்சொற்கள் பிறமொழிக்குப் பொதுவாகலின் எம்மொழிக்கும் வடமொழிச்சொல் செல்லும் எனவும் தவறான கருத்து கொண்டிருந்தனர்.

இங்கிலாந்து நாட்டு வடமொழிப் பேராசிரியரும் திராவிட மொழியியல் வல்லுநருமாகிய பேராசிரியர் பரோ அவர்களும், கன்னட ஆங்கில அகரமுதலி தொகுத்த பேராசிரியர் கிட்டலும், ஒரு சொல் வட மொழிக்கே உரிய சொல்லா அல்லது வடமொழி பிற மொழிகளிடம் பெற்ற கடன் சொல்லா என்பதைக் கண்டறியும் வழிமுறைகளைத் தெளிவாக்கினர். அதன் விளைவாக வடமொழியில் கடன் கொள்ளப்பட்ட

சொற்களையும் இருக்கு வேதத்தில் உள்ள பழந்திரவிடம் எனும் தமிழ்ச் சொற்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டினர். மொழிஞாயிறு பாவாணர் மேலும் பன்னூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ச்சொற்கள் வடமொழியில் கடன் கொள்ளப்பட்டிருப்பதைத் தம் ஆய்வுநூல்களில் வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய வடமொழி வரலாறு இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

பேராசிரியர் பரோ குறிப்பிட்ட அடிப்படை வேறுபாட்டுக் காரணங்கள் அனைவரும் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கன.

1. ஒருசொல் சமற்கிருதம் எனும் வடமொழிக்கே உரியதாயின் அச்சொல் அதன் இனமொழிகளாகிய செருமானியம், கிரேக்கம், இலத்தீனம் போன்ற மேலையாரிய மொழிகளில் இனச்சொல்லாகக் காணப்பட வேண்டும். இல்லையாயின் அது கடன் சொல்லாகக் கருதப்படும்.
2. ஒரு சொல்லின் வேர்ச்சொல்லும் அதன் எண்ணிறந்த தாய்மொழிச் சொல்லாட்சிகளும் அச்சொல் எம்மொழிக்குரியது எனக்காட்டும். வேர்ச்சொல் இல்லாது பரந்துபட்ட சொல்வளர் நிலைகளும் இல்லாமல் ஓரிரு இடங்களில் மட்டும் பயின்றிருந்தால் அது கடன் சொல்லாகக் கருதப்படும்.
3. அம்மண்ணுக்கே உரிய நிலைத்திணை இயங்குதிணைப் பொருள்களும், உயிரியிரிகளின் பெயர்களும் பண்பாட்டுக் குழுகாய் வரலாற்றுப் பின்னணிச் சொற்களும் எந்தத்தாய் மொழிக்குரிய சொல் இது என்பதைக் காட்டிவிடும்.

எ-டு. முத்து, பவளம் போன்ற கடல்பொருள்கள் நட்டாசியாவிலிருந்து வந்த ஆரியர்க்குத் தெரியாதவை. எனவே இவற்றை வடமொழி முக்தா, ப்ரவள என உருமாற்றிக் கடன் கொண்டுள்ளது.

பேராசிரியர் பரோ ஐநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்களையும் கிட்டல் நானூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்களையும் குறிப்பிட்டு இவை திரவிட மொழிகளிலிருந்து சமற்கிருதத்துக்குச் சென்றுள்ளன என எடுத்துக் காட்டினர். மொழிஞாயிறு பாவாணர் வடமொழியில் 40% சொற்கள் தமிழிலிருந்து கடன் கொள்ளப்பட்டுள்ளன என எடுத்துக்காட்டினார்.

வேதமொழி பேச்சு மொழியாக இருந்தது. ஈரானிய ஆரியர் கி.மு.16ஆம் நூற்றாண்டிலும் இருக்குவேத ஆரியர் கி.மு.13ஆம் நூற்றாண்டிலும் வடமேற்கு இந்தியாவில் திரவிட மக்களோடு கலந்தனர். கி.மு.19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்கைச் சீற்றத்தால் அழிந்துபோன சிந்துவெளி தமிழர் நாகரிகக் காலத்துக்கும் ஆரியர்க்கும் எவ்வகைத் தொடர்பும் இல்லை. இருக்குவேதப் பாடல்கள் வேள்விக்குப் பயன்பட்ட கி.மு.1200 முதல் கி.மு. 800 கால வரம்பில் வடமொழி மந்திரமொழியாக மட்டும் பயன்பட்டு பேச்சுவழக்கு இழந்ததால் உள்நாட்டுத் திரிபு மொழிகளாகிய பிராகிருத பாலி மொழிகளை ஆரியர் தம் பேச்சு மொழிகளாக்கிக் கொண்டனர். கி.மு.800க்குப்பின் வடபுலச் சமண பவுத்த நெறிகளால் தாக்குண்டு தென்னாட்டில் குடிபுகுந்த ஆரியக் கூட்டத்தினர் பல்வேறு புலத்துறைத் தமிழ் நூல்களை வடமொழியில் மொழி பெயர்த்ததால் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ்ச் சொற்களை வடமொழியில் உருமாற்றிச் சேர்த்துக் கொண்டனர். அவற்றைத் தெளிவாக்குவதற்கு இந்த அயற்சொன் மடலம் தனியாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பேசப்படாத மொழியில் கடன் சொற்களே மிகுதி

“சமற்கிருதம் எப்பொழுதும் நாட்டின் எப்பகுதியிலும், அது வடநாடாக இருக்கட்டும் அல்லது தென்னாடாக இருக்கட்டும் ஒரு காலத்திலும் பேச்சு மொழியாக இருந்தது இல்லை”¹.

1. Sanskrit, though it was improbable that it ever was the vernacular language of any district or country, whether in the north or in the south.. Caldwell, Robert, A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of languages, AES 1987; (First Published 1913), int. P.2.

பேசப்படாமல் வெறும் எழுத்து வடிவில் மட்டும் இருக்கும் மொழியில் வேற்று மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாகப் பல்லாயிரம் சொற்கள் புக வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பேசப்படும் மொழியில் தேவை கருதி மக்கள் தாமாகவே புதுச் சொல் படைத்துக் கொள்கின்றனர். இது இயற்கை மொழியின் இயல்பு. கடன்சொற்களால் மட்டும் வாழும் மொழியைக் கலவை மொழியென்றும் செயற்கை மொழியென்றும் கூறுவர். சமற்கிருதம் எனும் மிகு கலவை செயற்கை மொழி பன்மடித் திரிபுச் சொற்களைத் தன் சொற்களாகக் காட்டிக் கொண்டாலும் மொழியகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் (Language Archaeologists) அவற்றை எளிதில் கண்டறிகின்றனர்.

பேசப்படாத வடமொழிச் சொற்களாகக் காட்டப்பட்டவற்றுள் தமிழில் மக்களின் அன்றாட வழக்கில் புகுந்துள்ள சொற்களின் எண்ணிக்கை 1500 எனலாம். அதிலும் மருத்துவம், வானநூல், கணியம், சமயம், இசை, நாட்டியம், சிற்பம் போன்றவற்றில் புகுத்தப்பட்டவை மிகுதி. இக்காலத்தில் ஆங்கிலச் சொல்லாட்சிகள் அன்றாட வழக்கத்தில் சற்றொப்ப 2000 புகுந்துள்ளன எனலாம். இவையனைத்தையும் களைந்து தமிழை அதனியல்பில் வளர்க்கும் தாளாண்மையின் வெளிப்பாடாக அயற்சொன் மடலம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் திரிபுக்குத் திரிபாகப் பன்மடித் திரிபுற்ற சொற்களில் தமிழிலிருந்து திரிந்தன எவை? சமற்கிருதத்திலிருந்து திரிந்தன எவை? இது தமிழ்ச்சொல் இது சமற்கிருதச்சொல் என்று மிக நுட்பமாக வரையறுக்கும் எல்லைக்கோடு எது? எத்தகைய சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகள் இவற்றை வரையறுக்கின்றன என்னும் வினாக்களுக்கு விடைகளாகச் சொற்பிறப்பு நெறிமுறைகள் எழுதுவதற்கு முன்பே பாவாணர் இயற்கையெய்திவிட்டார். அவரோடு ஆறாண்டுகளாக நீங்கா நிழலாய் இருந்த எனக்கு அவர் கற்பித்த நெறிமுறைகளே மேற்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளித்துள்ளன. அடுத்து வெளிவரும் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு நெறிமுறை மடலத்தில் அவை விரிவாக இடம் பெறும்.

1994இல் நான் ஓய்வுபெற்ற பின்னர் 14 ஆண்டுகளாக இயக்குநர் அமர்த்தப்படாத நிலையில் அரசு செயலாளர்களாக இருந்த இ.ஆ.ப., அதிகாரிகள் பொறுப்பு இயக்குநர்களாக இருந்த காலத்தில் தக்க மேற்பார்வைக்குரிய தமிழறிஞர்கள் இல்லாததால் வடசொல் எது தமிழ்ச் சொல் எது எனும் வரையறை முறையாகப் பின்பற்றப்படாத குறைகள் சில காணப்படுகின்றன. அவை திருந்திய பதிப்பில் சீராக்கப்படவுள்ளன. அயற்சொல் மடல வெளியீடு அயற்சொற்களை அறவே நீக்கி முற்றிலும் செந்தமிழ்ச் சொற்களை ஆள்வதற்குத் தக்க கருவி நூலாக அமையும்.

சொற்பயன்பாடு

“மக்கள் வரவரக் கலைநாகரிக வளர்ச்சியடைந்து வருவதால், அன்றன்று தோன்றும் புதுப் புதுக் கருத்துக்கெல்லாம் உடனுடன் சொற்கள் அமையப் பெறல் வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் அது நடைபெற்று வருகின்றது. ஆனால் தமிழிலோ அஃதில்லை. அதோடு இருந்த சொற்களும் பல இறந்துவிட்டன. உலக வழக்கிறந்த சொற்கள் செய்யுள் அல்லது நூல் வழக்கிலும், நூல் வழக்கிறந்த சொற்கள் அகரமுதலியிலும் இடம்பெறுவதுண்டு. தமிழில் ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு அகரமுதலியும், இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு விரிவான அகரமுதலியும் இருந்ததில்லை. ஆதலால் இதற்குமுன் வழக்கிறந்த சொற்களெல்லாம் மீளா இருளில் மூழ்கிவிட்டன. அவைபோக எஞ்சியவற்றுள்ளும் பல வழக்கிறந்துள்ளன. அவை வழக்கற்றமைக்குக் காரணம் அவற்றை வழங்காமையே”¹. ஆகையால் இங்கு அயற்சொற்களுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொற்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது தமிழின் வளமையை எடுத்துக்காட்டுவதோடு வழக்கிறந்த சொற்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதற்கும் பெருந்துணை புரியும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

1. பாவாணர், சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், தமிழ் மண் பதிப்பகம், 2000 (முதற்பதிப்பு 1949), பக்.73.

கக்கசம் *kakkaśam*, பெ.(n.) இடர்ப்பாடு, கடுமை; hindrance, hardship.

[Skt. karkasa > த. கக்கசம்.]

கக்கலாத்து *kakkalāttu*, பெ. (n.) கரப்பான்பூச்சி; cockroach.

[Port. cacalacca > த. கக்கலாத்து.]

கக்குசு *kakkuśu*, பெ. (n.) 1. சிறுநீர் கழிக்குமிடம்; latrine. 2. காலைக் கடன் கழிக்குமிடம்; lavatory.

த.வ. ஒதுங்கறை.

[Du. kakhui > த. கக்குசு.]

கக்கூசு *kakkūśu*, பெ.(n.) கக்குசு பார்க்க; see *kakkuśu*.

த.வ. கழிப்பறை.

[Du. kakhuis > த. கக்கூசு.]

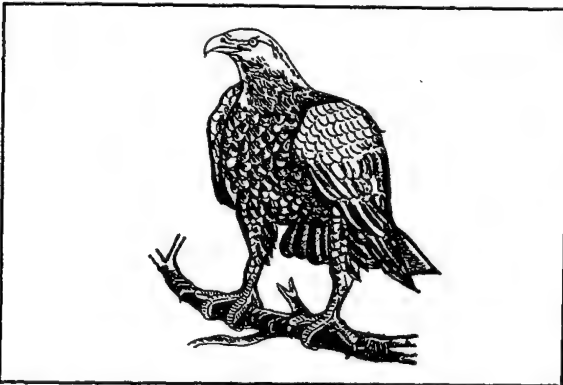
ககணி *kagaṇi*, பெ.(n.) வானத்திலுள்ள பொருள்களின் நிலையை அறிபவன்; one who has a knowledge of the motions of heavenly bodies. "ககணியாகிய வாய்பொருட் கேள்விச் சகுனி கௌசிகன்" (பெருங்.மகத, 26:25).

த.வ. கணிவன்.

[Skt. kha-gaṇin > த. ககணி.]

ககபதி *kaga-padi*, பெ.(n.) பறவைகளின் அரசனாகிய கலுழன் (கருடன்); *Garuḍa*, king of birds. "ககபதி யூர்தி காத்ததை" (கசேந்திர.).

[Skt. kha-ga+pati > த. ககபதி.]

ககம்¹ *kagam*, பெ.(n.) 1. பறவை (திவா.); bird in general, from its moving in the air.

2. அம்பு (சூடா.); arrow. 3. சரகண்ட வைப்பு நஞ்சு (மூ.அ.); a mineral poison.

[Skt. kha-ga > த. ககம்.]

ககம்² *kagam*, பெ.(n.) ககமாரம் பார்க்க; see *kaga-māram*.

ககமாரம் *kaga-māram*, பெ.(n.) மணித் தக்காளி (மலை.); black night-shade.

ககராசன் *kaga-rāśaṇ*, பெ.(n.) ககபதி பார்க்க; see *kaga-padi*. "இபராசன் முன்றாவு ககராசனும்" (அழகர்.கல.19).

த.வ. கலுழன்.

[ககம் + ராசன்]

[Skt. kha-ga+ rājan]

த.அரசன் > Skt. rājan

ககவசகம் *kaga-vaśugam*, பெ. (n.) ஆலமரம் (மலை.); banyan tree.

த.வ. ஆலமரம்.

[Skt. kha-gavasuka > த. ககவசகம்.]

ககனசாரி *kagaṇa-śāri*, பெ. (n.) 1. வானத்தில் சுற்றித் திரிபவன்-ள்; one who travels through the air, aeronaut. 2. ககனசாரிகை² பார்க்க; see *kagaṇa-śārigai*.

த.வ. வானுலாவி.

[Skt. gagaṇa+cārin > த. ககனசாரி.]

ககனசாரிகை¹ *kagaṇa-śārigai*, பெ.(n.) வானத்தில் உலாவுகை; aerial travel.

த.வ. வானுலா.

[Skt. gagaṇa+cārika > த. ககனசாரிகை.]

ககனசாரிகை² *kagaṇa-śārigai*, பெ.(n.) நாட்டியவறுப்புகளுள் ஒன்று (திருவிளை. கான்மாறி.12); a poise in dancing.

ககனம்¹ *kagaṇam*, பெ.(n.) 1. வானம் (திவா.); sky, firmament. 2. பேரின்பவீடு, துறக்கம் (சுவர்க்கம்); heaven. "ககனவாணர்கள்" (கந்தபு. அமரர்சிறை.13).

3. வளி மண்டலம்; air, atmosphere.

த.வ. வானம்

[Skt. gagaṇa > த. ககனம்.]

ககனம்² *kaganam*, பெ.(n.) 1. காடு (பிங்.); wood, thickest jungle. 2. ஒருவகைக் கூம்புக்கிழங்கு (மூ.அ.); tahiti arrow root.

[*Skt. gahana* > த. ககனம்.]

ககனம்³ *kaganam*, பெ.(n.) படை (சேனை.); army.

ககனாரவிந்தம் *kaganāravindam*, பெ.(n.)

1. வான்தாமரை (வேதா. சூ.63, உரை); lotus which flowers in the sky, as a thing that is non-existent. 2. கொட்டைப்பாசி (மலை.); seed moss, sida. humilis.

[*Skt. gagana + aravinda* > த. ககனாரவிந்தம்.]

ககுபம்¹ *kagubam*, பெ.(n.) கருமருது (மலை.); *terminalia tomentosa*.

[*Skt. kakubha* > த. ககுபம்.]

ககுபம்² *kagubam*, பெ.(n.) திசை; region, any of the eight chief points of the compass. "ககுபமுற்றையும் விழுங்கி" (ஞானவா. சுரகு.29).

[*Skt. kakubhā* > த. ககுபம்.]

ககுளம் *kagulam*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பண் (பரத.இராக.23); a musical scale.

[*Skt. kākalī* > த. ககுளம்.]

ககேசன் *kagēśan*, பெ.(n.) 1. கலுழன் (கருடன்); *Garuda*, the lord of birds. 2. கதிரவன்; sun. "ககேசன்மேல் வருமிராகுவின்" (கந்தபு. இரண்டா.163).

[*Skt. kha-ga + īśa* > த. ககேசன்.]

ககேந்திரன் *kagēndiran*, பெ.(n.) கலுழன் (கருடன்) (வின்.); the Brahminee kite.

[*Skt. khagendra* > த. ககேந்திரன்.]

ககோதரம் *kagōdaram*, பெ.(n.) பாம்பு, snake, prob. from its moving in a zigzag manner upon its belly. "ககோதரநற்பையரா" (காளத்.உலா, 148).

[*Skt. kākōdara* > த. ககோதரம்.]

ககோளசாத்திரம் *kagōla-śāttiram*, பெ.(n.) வானநூல்; astronomy.

[*Skt. kha-gōla + śāstra* > த. ககோளசாத்திரம்.]

ககோளம் *kagōlam*, பெ.(n.) வான் மண்டலம்; vault of the heavens.

[*Skt. kha-gōla* > த. ககோளம்.]

கங்கடம் *kaṅgaḍam*, பெ.(n.) காப்புறை, கவசம் (யாழ்.அக.); armour.

த.வ. மெய்புகுகருவி.

[*Skt. kaṅkaṭa* > த. கங்கடம்.]

கங்காகுலம் *kaṅgā-kulam*, பெ.(n.) கங்கா கோத்திரம் பார்க்க; see *kaṅgā-kōttiram*.

[த.கங்கை > *Skt. gaṅgā* > த.கங்கா குலம் > கங்காகுலம்.]

கங்காகுளியல் *gaṅgā-kuliyal*, பெ. (n.)

கங்கையில் நீராடிப் பெற்ற பயனையடைவதற்குச் செய்யும் தானம்; gift to obtain the spiritual benefit of a bath in the Ganges. 2. விளக்கணி நாளன்று செய்யும் மங்கலக் குளியல்; oil-bath on the *vilakkaṇi-nāḷ*.

த.வ. கங்கைக்குளியல்.

[த.கங்கை > *Skt. kaṅgā* >]

கங்காகோத்திரம் *kaṅgā-kōttiram*, பெ.(n.)

கங்கைச் சமவெளியிலிருந்து வந்து குடியேறியதாகக் கூறப்படும் வேளாளர் குலம்; the *Vēḷāḷa* tribe, who claim to have migrated from the Gangetic region.

த.வ. கங்கைக்குடி, கங்கைக்குலம்.

[த.கங்கை > *Skt. gaṅgā + gōtra* > த. கங்கா கோத்திரம்.]

கங்காசலக்குப்பி *kaṅgāśala-k-kuppi*, பெ. (n.) கங்கை நீரடைத்த ஒருவகைக் குடுவை; vessel of coarse black glass or any bottle-shaped vessel in which Ganges water is carried by pilgrims.

த.வ. கங்கை நீர்க்குப்பி.

[த.கங்கை > *Skt. gaṅgā + jala* > த. கங்காசலம் + குப்பி.]

கங்காகுதன் *kaṅgā-śudān*, பெ.(n.)

1. முருகன்; *Muruga*, a son of *Kaṅgā-dēvi*. 2. வீடுமர் (பீச்மர்); *Bhīsmar*, also a son of *Kaṅgā-dēvi*. "கங்காகுதனோடும் வெகுளிமாற்றி" (பாரத.வாகதேவ.2).

[த.கங்கை>Skt. gaṅgā+suta > த. கங்காசுதன்.]

கங்காசேத்திரம் *kaṅgā-sēttiram*, பெ. (n.) கங்கையாற்றைச் சார்ந்த நன்னிலம்; the holy region of the Ganges.

த.வ. கங்கைநிலம்.

[த.கங்கை>Skt.gaṅgā + kṣ.ēтира > த.கங்காசேத்திரம்.]

கங்காதரன் *kaṅgādarāṇ*, பெ. (n.) கங்கையை முடிமேலணிந்த சிவன் (திவா.); *Śivaṇ*, who holds the Ganges in his matted locks.

த.வ. ஆறணியன்.

[த.கங்கை>Skt. gaṅgā + dhara >த. கங்காதரன்.]

கங்காதேவி *kaṅgā-dēvi*, பெ. (n.) கங்கையாகிய பெண் தெய்வம்; the goddess of the Ganges.

[த.கங்கை>Skt. gaṅgā > த. கங்காதேவி.]

கங்காநீலன் *kaṅgā-nīlaṇ*, பெ. (n.) நீல நிறமுள்ள குதிரை வகை (அகவசா.151); a species of horse, so called from its being bluish in colour.

[த.கங்கை>Skt.gaṅgā>த.கங்கா +நீலன்.]

கங்காபட்டாரகி *kaṅgā-paṭṭāragi*, பெ.(n.) கோயில்களிலுள்ள சிவ (வடிவ)ம் அணியுங் கங்கை வடிவான தலையணி (S.I.I. ii, 170); head-ornament for the idol of *Śivaṇ*, to represent the Ganges.

[த. கங்கை > Skt. gaṅgā-bhaṭṭāraki>

த.கங்காபட்டாரகி.]

கங்காபவானி *kaṅgā-bavāṇi*, பெ. (n.) கங்கைதேவி (சி.சி.1: 47, மறைஞா.); the goddess of the river Ganges, regarded as a consort of Bhava or *Śivaṇ*.

[த. கங்கை > Skt. gaṅgā+bhavāni>

த.கங்காபவானி.]

கங்குரோகம் *kaṅgu-rōgam*, பெ. (n.) கொப்புள நோய் வகை (சீவரட்.144); small blisters on the skin, resembling grains of millet.

[Skt. kaṅgu+rōga> த. கங்குரோகம்.]

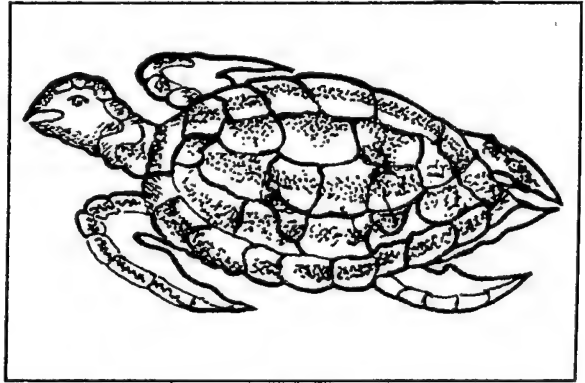
கச்சதூசன் *kacca+ṭūaṇ* பெ.(n.) தவளை (மூ.அ.); frog.

[Skt. kaccha+dūs a> கச்சதூஷன்>த.

கச்சதூசன்.]

கச்சபம் *kaccabam*, பெ.(n.) 1. ஆமை; turtle, tortoise. 2. தொண்பது (ஒண்பது) செல்வ (நிதி)க் குவையங்களுளொன்று; one of the nine treasures of *kubēraṇ*.

[Skt. kaccha-pa > த. கச்சபம்.]

கச்சபீ *kaccabī*, பெ.(n.) கலைமகளின் வீணை (பரத.ஒழிபி.15); name of the *Vīṇai* of *Kalaimagā*.

[Skt. kacchapi> த. கச்சபீ.]

கச்சலாட்டம் *kaccal-āṭṭam*, பெ.(n.) சச்சரவு; squabbling, strife, quarrel.

[U. khajya> த. கச்சல்+ஆட்டம்.]

கச்சாவகூல் *kaccā-vaṣṭūl*, பெ.(n.) பிறன் கையாடிய பொருளை மீள்பெறுகை (விண்.); recovery of what has been embezzled.

[U. kaccā+wasūl > த. கச்சாவசூல்.]

கச்சி *kacci*, பெ.(n.) மகமதியர் 'மெக்கா' என்னும் திருத்தலத்திற்குச் செல்லும் செலவு; pilgrimage to Mecca.

த.வ. திருத்தலச் செலவு.

[Ar. hajj > த. கச்சி.]

கச்சியா *kacciyā*, பெ.(n.) சண்டை (விண்.); quarrel.

[U. qaziya > த. கச்சியா.]

கச்சூர்க்காய் *kaccūr-k-kāy*, பெ. (n.) 1. பேரிச்சம்பழம்; date-fruit. 2. தின்பண்ட வகை; a kind of sweet-meat.

[கச்சூர்+காய்.]

[Skt. khar-jūra > த. கச்சூர்.]

கச்சேரி *kaccēri*, பெ.(n.) 1. பணிபுரியுமிடம்; cutcherry, office for the transaction of any public business, an office of administration, revenue office, court-house. 2. பணிபுரியுமிடத்தில் நடக்கும் பணி; business proceeding in a public office. கச்சேரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 3. ஆடல் பாடல் முதலிவற்றிற்காகக் கூடும் கூட்டம்; assembly, as for musical entertainments or other parties for play or pastime. சீட்டுக்கச்சேரி, பாட்டுக் கச்சேரி.

த.வ. அலுவற்கூடம், அவையம், அவை.

[U. kachahri > த. கச்சேரி.]

கச்சேரிகரைவாசல் *kaccēri-karai-vāśal*, பெ.(n.) பணிபுரியுமிடம்; public office.

[U. kachahri > த. கச்சேரி + கரைவாசல்.]

கச்சேரிவேட்டி *kaccēri-vēṭṭi*, பெ.(n.) கச்சேரிக்குச் செல்வதற்கென்று வைத்திருக்கும் நீண்ட தலைச்சுற்று வேட்டி; white cloth, eight to ten yards long, washed and kept in reserve to be used as a turban, in order to qualify an illiterate villager to appear in court as a man of standing.

த.வ. அவைவேட்டி.

[U. kachahri > த. கச்சேரி + வேட்டி.]

கச்சோடு *kaccōḍu*, பெ.(n.) மட்டமான வெற்றிலை (C.G.); black betel devoid of tenderness and pungency.

[U. kaccā+jōḍi > த. கச்சோடு.]

கசக்கார் *kaśakkār*, பெ.(n.) தேமா (மலை.); sweet mango.

கசக்கோல் *kaśakkōl*, பெ.(n.) மூன்று அடி அல்லது இரண்டு முழுவளவைக் குறிக்கும் கோல்; yard stick.

த.வ. அரைமார்க்கோல்.

[U. gaz > கஜ > த. கசம் + கோல்.]

கசகசோபிதம் *kaśaga-śōbidam*, பெ.(n.) இலவங்கம் (கிராம்பு); clove, *Eugenia caryophyllata* (சா.அக.).

கசகர்ணம்¹ *kaśa-karṇam*, பெ.(n.) 1. காதாட்டும் கலை; (Lit.) elephant's ear, term used to denote the art of moving or waving one's ears in imitation of the elephant. 2. பெரு முயற்சியால் ஆக வேண்டிய செயல்; a task involving stupendous effort.

த.வ. அருங்கலை.

[Skt. gaja+karṇa > கஜகர்ணம் > த. கசகர்ணம்.]

கசகர்ணம்² *kaśa-karṇam*, பெ. (n.) அம்பு வகை (கம்பரா.நாகபாச.113, உரை); a kind of arrow.

[Skt. gaja+karṇa > கஜகர்ணம் > த. கசகர்ணம்.]

கசகர்ணம்போடு - தல் *kaśa-karṇam pōḍu*, 18 செ.கு.வி.(v.i.) பெருமுயற்சி செய்தல்; to put forth unusual or extraordinary effort to realize an object. அவன் அந்த வேலையைப் பெறக் கசகர்ணம் போட்டான்.

[Skt. gaja+karṇa > த. கசகர்ணம் போடுதல்.]

கச்சகர்ப்பம் *kasa-karppam*, பெ.(n.) 1. வெகுகாலந் தங்குஞ் சூல் (கர்ப்பம்); long period of gestation, as of an elephant

which is 18 months for a female calf and 22 months for a male calf. 2. நீடித்த கால முயற்சி; a tediously long period of endeavour before actual realization. இதைப்பற்றிய பிரயத்தினம் கசகர்ப்பம். (இ.வ.)

[Skt. gaja+garbha > த. கசகர்ப்பம்.]

கசகன்னம் *kaśa-kannam*, பெ.(n.)

கசகர்ணம் பார்க்க; see *kaśa-karṇam*.

[Skt. gaja+karna > த. கசகர்ணம் > கசகன்னம்.]

கசதி *kaśadi*, பெ.(n.) 1. வருத்தம்; grief.

2. அல்லல்; துன்பம்; difficulty, trouble.

"பிணியுற்றுக் கசதிப்பட்டு" (திருப்ப.149).

[T. kasti > கஸ்தி > த. கசதி.]

கசப்பு *kaśappu*, பெ. (n.) தொழில் (C.G.); occupation, calling, profession. .

[U. kasab > த. கசப்பு.]

கசப்புருகன் *kaśa-p-puḷugan*, பெ.(n.)

பெரும் பொய்யன்; big liar.

த.வ. அண்டப்புருகன்.

[Skt. gaja > த.கசம் + புருகன்.]

கசபரீட்சை *kaśa-parīṭṣai*, பெ.(n.)

அறுபத்து நான்கு கலையுள் யானை யிலக்கணம் அறியும் கலை; science relating to the points of the elephant, one of *arupattu-nālu-kalai*.

த.வ. யானைநூல்.

[Skt. gaja+parīṭṣā > த. கசபரீட்சை.]

கசபோக்கிரி *kaśa-pōkkiri*, பெ.(n.)

பெரும்போக்கிலி (துட்டன்); notorious scoundrel.

[Skt. gaja > த.கசம் + போக்கிரி > த.

போக்கிலி > போக்கிரி.]

கசம்¹ *kaśam*, பெ.(n.) யானை; elephant.

[Skt. gaja > த. கசம்]

கசம்² *kaśam*, பெ.(n.) 3 அடி அல்லது 2

முழம் கொண்ட அளவு; one yard in length.

த.வ. அரைமார்.

[U. gaz > த. கசம்.]

கசமடையன் *kaśa-maḍaiyan*, பெ.(n.)

பெருமூடன்; big fool, a confirmed dolt.

த.வ. பெருமூடன்.

[Skt. gaja > த. கசம்+மடையன்.]

கசமுகத்திப்பிலி *kaśamuga-t-tippili*,

பெ.(n.) யானைத்திப்பிலி; long pepper-Piper longum.

[Skt. gaja > த. கசம்+முகத்திப்பிலி.]

கசமுகானுக்கிரகர் *kaśa-mugāṇukkīragar*,

பெ.(n.) சிவ வடிவங்களுள் ஒன்று; Śiva, in His aspect of showing grace to Gajamukha.

[Skt. gaja - mukha + anu - graha > த.

கசமுகானுக்கிரகர்.]

கசர்¹ *kaśar*, பெ.(n.) மீதம்; surplus, balance, profit or loss on the exchange of coins.

த.வ. எச்சம்.

[U. kasar > த. கசர்.]

கசர்² *kaśar*, பெ.(n.) குறைவு; deficiency, diminution.

[Ar. quāsir > த. கசர்.]

கசர்பாபத்து *kaśar-pāpattu*, பெ.(n.)

நிலுவை (வின்.); undisturbed balance.

த.வ. சொக்க நிலுவை, தொச்சம்

[U. kasar+bābat > த.கசர்பாபத்து.]

கசரத்து *kaśarattu*, பெ.(n.) உடற்பயிற்சி; athletic or gymnastic exercises.

த.வ. களரி, களரிப்பயிற்று.

[U. kasrat > த. கசரத்து.]

கசரயோகம் *kaśara-yōgam*, பெ.(n.)

ஞாயிறு நின்ற நாள் முதல், திங்கள் நின்ற நாள் வரை எண்ணி 9-ஆல் வகுத்தபின் 3, 4, 5, 6 மீதியாக வருமாறு ஞாயிறும் திங்களும் அமைந்துள்ள நிலை (சோதிடகிரக.49); the position of the sun and the moon, when the star which is in conjunction with the moon counted from the star which is in conjunction with the sun gives a number which on casting out the nines is, 3, 4, 5 or 6.

த.வ. நிலா, கதிர்நிலை.

[Skt. khacara+yōga>த.கசரயோகம்.]

கசலட்கமி *kaśa-laṭcumī*, பெ.(n.)

இருபக்கமும் யானைகள் பூச்சொரிய தாமரை மலர்மேல் அமர்ந்துள்ள திருமகள்; figure of Laksmi with elephants on both sides.

த.வ. ஈரானைத் திருமகள்.

[Skt. gaja+lakṣmī> த. கசலட்கமி.]

கசவேட்டை *kaśa-vēṭṭai*, பெ.(n.) யானை வேட்டை; elephant hunt.

த.வ. கரிவேட்டை, கயவேட்டை.

[Skt. gaja > த.கசம் + வேட்டை.]

கசனா *kaśanā*, பெ.(n.) கருவூலச்சாலை; treasury, public treasury.

[U. khazāna > த.> கசனா.]

கசாக்கிரம் *kaśākkiram*, பெ.(n.) 1. மயிர் நுனி; point of a hair. 2. ஒரு சிற்றளவு; a linear measure equal to a hair's, breadth. "கதிரெழுதுக ளெண்மூன்று கசாக்கிர அந்தானாகும்" (கந்தபு.அண்டகோ. 5).

[Skt. kaca+agra > த. கசாக்கிரம்.]

கசாசனம் *kaśāśanam*, பெ.(n.) அரசமரம் (விண்.); pipal.

[Skt. gajasana > த. கசாசனம்.]

கசாப்பு *kaśāppu*, பெ.(n.) 1. ஆடு மாடு அடிக்கை; slaughter of animals for food. 2. இறைச்சி விற்போன்; butcher.

த.வ. புலாவ்.

[U. kassāb > த. கசாப்பு.]

கசாப்புக்கடை *kaśāppu-k-kaḍai*, பெ.(n.) இறைச்சி விற்குமிடம்; butcher's shop.

த.வ. புலால்கடை.

[U. kassāb> த.கசாப்பு + கடை.]

கசாப்புக்காரன் *kaśāppu-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கசாப்பு பார்க்க; see *kaśāppu*.

த.வ. வெட்டுகறியானன்.

[U. kassāb > த.கசாப்பு + காரன் (உடைமைப் பொருள் ஈறு).]

கசாப்புக்கிடங்கு *kaśāppu-k-kiḍaṅgu*, பெ.(n.) ஆடுமாடுகள் அடிக்குமிடம்; slaughter-house.

த.வ. வெட்டுகிடங்கு.

[U. kassāb > த.கசாப்பு + கிடங்கு.]

கசாயக்கிராயினம் *kaśāya-k-kirāyinaṁ*, பெ.(n.) மாஞ்சரோகணி, ஒருவகை மூலிகை; a rejuvenating plant.

கசாயகசாயம் *kaśāya-kaśāyam*, பெ.(n.) மிக்கத் துவர்ப்பான கருக்குநீர். இது சில சமயம் சுரத்தை யுள்ளடக்கி, மறுபடியு மெழுப்பும் தன்மை வாய்ந்தது; a decoction extremely astringent. It has a tendency at times to suppress fever, which subsequently relapses (சா.அக.).

த.வ. துவர்கருக்கி.

[கசாயம்+கசாயம்.]

[Skt. kaśāya+kacāya > த.கசாயகசாயம்.]

கசாயதித்தம்¹ *kaśāya-tittam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கரந்தை; Vishnu blue, Vishnu plant-spaerantius Indicus alias *Evolvulus hirsutus* (சா.அக.).

த.வ. கரந்தைப்பூடு.

[Skt. kaśāya+tikṭa > த.கசாயதித்தம்.]

கசாயதித்தம்² *kaśāya-tittam*, பெ.(n.) வெள்வேல்; white acacia-*Acacia leucopholea* (சா.அக.).

[Skt. kaśāya+tikṭa > த.கசாயதித்தம்.]

கசாயபாகவிதி *kaśāya-bāgavidī*, பெ.(n.) கருக்குநீர் (கசாயம்) செய்முறை; a rule for preparing decoction (சா.அக.).

த.வ. கருக்குமுறை.

[Skt. kaśāya+pāka+vīdhi > த.கசாயபாக விதி.]

கசாயபாண்டம் *kaśāya-pāṇḍam*, பெ.(n.) கருக்குநீர் (கசாயம்) காய்ச்சுவதற்காகப் பயன்படுத்தும் மட்கலம்; an earthen pot used for preparing decoction (சா.அக.).

த.வ. கருக்குச்சட்டி.

[Skt. kaśāya > த.கசாயம் + பாண்டம்.]

கசாயம்¹ *kaśāyam*, பெ.(n.) 1. காய்ச்சிய மருந்துக் குடிநீர்; decoction, infusion. "கசாயமுங் கரிசமானவே" (மேருமந்.543). 2. மாதவிலக்குக் கழிவு; menstrual blood. 3. ஐம்மூலக் கருக்குநீர் - ஐந்து வகை வேர்களையிட்டுக் காய்ச்சி வடித்த நீர்; a decoction prepared using five different roots. 4. துவர்ப்பு மருந்து; astringent medicine. 5. நோயைக் கண்டிக்கும் மருந்து நீர்; any healing or medicinal potion (சா.அக.).

த.வ. மருந்துக்குடிநீர், குடிநீரம்.

[*Skt. kaśāya* > த. கசாயம்.]

கசாயம்² *kaśāyam*, பெ.(n.) தீவினை (சீவக.3076, உரை); impurity or sin clinging to the soul; defect.

[*Skt. kaśāya* > த. கசாயம்.]

கசாயம்³ *kaśāyam*, பெ. (n.) பேசாதிருக்கின்ற பெருநிலைக்கு நேர்கின்ற இடையூறுகளுள் ஒன்று (வேதாந்தசா.103); one of the obstacles to *nirvigarpa-śamādi*.

த.வ. பேசாநிலை இடர்.

[*Skt. kaśāya* > த. கசாயம்.]

கசாயம்போடல் *kaśāyam-pōḍal*, பெ. (n.) கசாயம் வடித்தல்; the act or process of boiling to prepare decoction (சா.அக.).

த.வ. கருக்கிடல்.

[*Skt. kaśāya* > த.கசாயம் + போடல்.]

கசாயர் *kaśāyar*, பெ.(n.) மஞ்சள்; turmeric (சா.அக.).

கசாயரசம் *kaśāya-raśam*, பெ. (n.) 1. துவர்ப்பு; astringency. 2. கருக்குநீர்ச்சாறு; the essence in decoction (சா.அக.).

[*Skt. kaśāya+rasa* > த.கசாயரசம்.]

கசாயவா *kaśāyavā*, பெ.(n.) பேரீந்து; date-tree, wild date palm - *Phoenix dactylifera* (சா.அக.).

கசாயிக்காரன் *kaśāyi-k-kāraṇ*, பெ. (n.) இறைச்சி விற்போன்; meat vendor, butcher.

த.வ. வெட்டுகறிக்காரன்.

[*U. kaśāyi* > த. கசாயி+காரன் (உடைமைப் பொருள் ஈறு).]

கசாலா *kaśālā*, பெ.(n.) 1. துன்பம்; affliction, distress, grief, trouble. 2. வருத்தம்; difficulty, obstruction, trouble. வழி கசாலாவாயிருந்தது.

[*U. kaśālā* > த. கசாலா.]

கசான்சி *kaśāṇṣi*, பெ.(n.) பொருளாளர், கருவூலர்; treasurer.

[*U. khazānci* > த. கசான்சி.]

கசானன் *kaśāṇaṇ*, பெ.(n.) ஆனைமுகன் (விநாயகபு.69:2); Pillaiyār, who has the face of an elephant.

[*U. gaja+ānana* > த. கசானன்.]

கசானா *kaśāṇā*, பெ.(n.) கருவூலம்; treasury.

[*U. khazānā* > த. கசானா.]

ககக்கொட்டை *kaṣu-k-koṭṭai*, பெ.(n.) மரத்தின் தவிட்டு நிறத்தைப் போன்ற கொட்டை; chestnut.

ககப்பா *kaṣuppā*, பெ.(n.) தலைமையூர்; chief station or head-quarters of a district or division.

[*U. kasuba* > த. ககப்பா.]

ககூர் *kaṣūr*, பெ. (n.) கவனமின்மை (C.G.); neglect, carelessness.

[*U. qasūr* > த. ககூர்.]

ககூரி *kaṣūri*, பெ.(n.) ககூர் பார்க்க; see *kaṣūr*.

கசேந்திரன் *kaśēndiraṇ*, பெ.(n.) சிறந்த யானை; lord of elephants.

[*Skt. gaja+indra* > த. கசேந்திரன்.]

கசேந்திரைசுவரியம் *kaśēndiraiśuvariyaṁ*, பெ.(n.) பெருஞ் செல்வம்; great affluence, opulence.

த.வ. யானைப்பெருஞ்செல்வம்.

[*U. gaja+indra+aiśvarya* > த. கசேந்திரை சுவரியம்.]

கசேரிகை *kaśērigai*, பெ. (n.) முதுகெலும்பு;
back-bone - *vertebra* (சா.அக.).

த.வ. முதுகுத்தண்டு.

கசேரு¹ *kaśēru*, பெ. (n.) 1. கருணைக்
கிழங்கு; elephant yam. 2. முத்தக்காக;
straight sedge.

[*Skt. kaśēru* > த. கசேரு.]

கசேரு² *kaśēru*, பெ. (n.) முள்ளந்தண்டு;
spinal column-*Vertebral column*
(சா.அக.).

கசேருகம் *kaśērugam*, பெ. (n.) தமரத்தை
(மூ.அ.); carambolā tree.

[*Skt. kaśēruka* > த. கசேருகம்.]

கசேருநீர்க்கோவை *kaśēru-nīr-k-kōvai*,
பெ. (n.) முள்ளந்தண்டில் இறங்கி நிற்கும்
ஊதை நீர்; a collection of morbid fluid in
the vertebral column-*Hydrorachis*
(சா.அக.).

த.வ. முள்ளந்தண்டு நீர்க்கோவை.

கசேருபம் *kaśērubam*, பெ. (n.) முள்ளந்
தண்டிலிருக்கும் 33 முள் எலும்புகள்; the
thirty three vertebrae. 2. முதுகெலும்பு;
back-bone (சா.அக.).

த.வ. முள்ளந்தண்டு.

[*Skt. kaśēru* > த. கசேருபம்.]

கசேருபவர் *kaśērubavar*, பெ. (n.) முள்ளந்
தண்டிற் பிளவு ஏற்பட்டுப் பிதுங்கி நிற்குமோர்
பிறவிநோய்; congenital cleft of the
vertebral column with some protrusion-
Spina bifida (சா.அக.).

த.வ. பிதுக்கு முள்ளந்தண்டு.

கசோதம் *kaśōdam*, பெ. (n.) பிராய்முட்டி;
Ceylon pavonia-*Pavonia zeylanica*
(சா.அக.).

கசோதிகம் *kaśōdigam*, பெ. (n.)
கருப்பெள்(ளு); black gingelly seed-
Sessamum indicum (சா.அக.).

த.வ. காரெள்.

கசோரம் *kaśōram*, பெ. (n.) ஒரு வகைப்பூடு;
a plant-*Curcuma zerumbet* (சா.அக.).

கஞ்சீயம் *kañjīyam*, பெ. (n.) வெண்கலம்
(யாழ்.அக.); bell-metal.

[*Skt. kamsiya* > த. கஞ்சீயம்.]

கஞ்சுகசரீரம் *kañjuga-śarīram*, பெ. (n.)
விழைவு (அராகம்), அறிவம் (வித்தை), கலை,
ஊழ் (நியதி), காலம் முதலான மெய்ம்
(தத்துவ)ங்களினாலாகிய நுண்ணுடம்பு
(பரசரீரம்) (சி.போ.பா.2:2); a subtle body of
the soul composed of the five principles
arāgam, vittai, kalai, niyadi and *kālam*.

[*Skt. kañcuka+sarīra* > த. கஞ்சுகசரீரம்.]

கஞ்சூழ் *kañjūḷ*, பெ. (n.) பேரீந்து (பச்சு.);
date palm.

[*Skt. kharjūra* > த. கஞ்சூழ்.]

கஞ்சோற்பவம் *kañjōrpavam*, பெ. (n.)
மணமுள்ள மண்; a fragrant earth
(சா.அக.).

த.வ. மணமண்.

கட்கன் *kaṭkan*, பெ. (n.) வீரபத்திரத்
தெய்வம் (நாமதீப.); God *Vīrabhadra*.

[*Skt. khaḍga* > த. கட்கன்.]

கட்சம் *kaṭcam*, பெ. (n.) 1. சங்க நஞ்சு; a
kind of arsenic, a mineral poison.
2. மந்திரநூல்; a mantric science of this
name. 3. மாயக்கலை அடங்கிய
தந்திரக்கலை (விதி); a tantric science
treating of magic etc. (சா.அக.).

[*Skt. kaksā* > த. கட்சம்.]

கடபயாதி *kaḍapayādi*, பெ. (n.) எண்களை
வடமொழி எழுத்தாற் குறிப்பதற்கமைந்த ஒரு
முறை (சாச.தமிழ்க்.87); a system of
signifying numerals by Sanskrit letters.

த.வ. எண்ணாக்க எழுத்து.

[*Skt. ka-ṭa-pa-yatādi* > த. கடபயாதி.]

கடவல்லி *kaḍa-valli*, பெ. (n.) 108
உபநிடதங்களுள் ஒன்று; name of an
Upaniṣad.

[*Skt. Kaṭha-valli* > த. கடவல்லி.]

கடாட்சவீட்சணம் *kaḍāṭca-viṭcaṇam*,
பெ. (n.) கடைக்கண்பார்வை; side glance.

த.வ. அருணோக்கம்.

[Skt. kaṭākṣa + vīkṣaṇa > த. கடாட்ச வீட்சணம்.]

கடாட்சி-த்தல் *kaḍāṭci-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) அருணோக்கஞ் செய்தல்; to condescend to cast a side glance, to look upon with gracious favour. "அன்பர் மகிழ்வுறக் கடாட்சிக்கும்" (சிவரக. தேவிமேருவரை.13).

[Skt. kaṭākṣa > த. கடாட்சம் > கடாட்சி-த்தல்.]

கடி *kaḍi*, பெ. (n.) இடம்விட்டு இடம் செல்லும் பொழுது எருது குதிரைகளை மாற்றும் இடம்; stage in a journey, where the horses or bulls of carriages are changed.

த.வ. எருதுபூட்டெல்லை.

[U. gaḍi > த. கடி.]

கடிகம் *kaḍigam*, பெ. (n.) கரமுட்டி (யாழ்.அக.); fist.

[Skt. khataka > த. கடிகம்.]

கடேரியம் *kaḍēriyam*, பெ. (n.) மரமஞ்சள்; turmeric.

[Skt. kaṭarikaṭēri > த. கடேரியம்.]

கடோபநிடதம் *kaḍōba-niḍadam*, பெ. (n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுளொன்று; name of an upaniṣad.

[Skt. katha+upa-ni-sad > த. கடோபநிடதம்.]

கடோரம் *kaḍōram*, பெ. (n.) 1. கடினம்; hardness, solidity. 2. கொடுமை; severity, cruelty.

[Skt. kaṭhōra > த. கடோரம்.]

கடோற்கசன் *kaḍōrkaśan*, பெ. (n.) வீமனுக்கு இடம்பியிடம் பிறந்த அரக்கன் (பாரத.வேத்திர.30); bald-headed powerful gaint, name of the son of *Bhīma* and *Hidimbā*.

[Skt. Ghaṭōtkaca > த. கடோற்கசன்.]

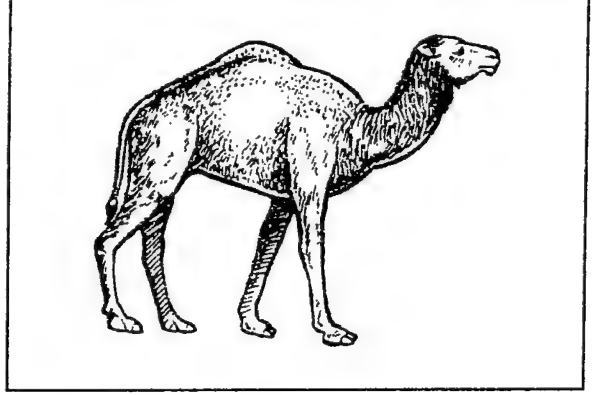
கண்டகப்பிரபத்தி *kaṇḍaga-p-pirapatti*, பெ. (n.) தஞ்சம் புகுதலில் (பிரபத்தியில்) ஓர்

இழிவான வகை; (*Vaiṣṇ*) an inferior kind of *Pirapatti*. "கண்டகப் பிரபத்தி செய்திருக்கச் செய்தேயும்" (திவ்வொப்பாழ்.2, 6, 7, வ்யா. பக்.377).

[Skt. kaṇṭaka+pra-patti > த. கண்டகப் பிரபத்தி.]

கண்டகாசனம் *kaṇḍagāśanam*, பெ. (n.) ஓட்டகம் (யாழ்.அக.); camel.

[Skt. kaṇṭaka+aśana > த. கண்டகாசனம்.]

கண்டகிரகணம் *kaṇḍa-kiragaṇam*, பெ. (n.) பாதி கோள் மறைப்பு (பார்க்கவகிரகணம்); partial eclipse.

த.வ. அரைக்கவ்வல், துண்டுக்கவ்வணம்.

[Skt. khanda+grahaṇa > த. கண்டகிரகணம்.]

கண்டகுப்சம் *kaṇḍa-kupśam*, பெ. (n.) சன்னிவகை (வின்.); a kind of convulsion, one of 13 *canni*.

த.வ. சார்இழுப்பு.

[Skt. kaṇṭha-kubja > த. கண்டகுப்சம்.]

கண்டகூணிகை *kaṇḍa-kūṇigai*, பெ. (n.) வீணை (யாழ்.அக.); the Indian lute, *vīṇai*.

[Skt. kaṇṭha+kūṇikā > த. கண்டகூணிகை.]

கண்டபத்திரம் *kaṇḍa-pattiram*, பெ. (n.) வழக்கைத் தீர்த்தெழுதுஞ் சீட்டு (நாஞ்.); award in a dispute.

த.வ. தீர்ப்புறுதி.

கண்டாத்திரிலேகியம் *kaṇḍāttiri-lēgiyam*, பெ. (n.) இஞ்சி சேர்ந்த இளகிய வகை (பைஷஜ்.); electuary with ginger as its chief ingredient.

த.வ. இஞ்சி இளகியம்.

[Skt. *khaṇḍārdraka+lēhya* > த.கண்டாபரணம் > இளகியம்]

[த. இளகியம் > Skt. *lēhya*.]

கண்டாபரணம் *kaṇḍābarāṇam*, பெ.(n.)

கண்டாபரன் பார்க்க; see *kaṇḍābarāṇ*.

கண்டாபரன் *kaṇḍābarāṇ*, பெ.(n.)

குதிரைக் கழுத்தின் இரண்டு புறத்தும் உள்ள இரு சுழிகள் (அசுவசா.19); two auspicious curls one on each side of a horse's neck, a point of the horse.

த.வ. கண்டல் கழி.

[U. *kaṇṭhā-bharan* > Skt. *kaṇṭha+ā-bharāṇa* > த. கண்டாபரன்.]

கண்டுசம் *kaṇḍuśam*, பெ.(n.) கண்டுசம் பார்க்க; see *kaṇḍuśam*.

[Skt. *kaṇḍū* > த. கண்டுசம்.]

கண்டுசகசாயம் *kaṇḍūśa-kaśāyam*, பெ.

(n.) ஆறிலொன்றாய்க் காய்ச்சி வடித்து வாய்க்கொப்பளிக்கப் பயன்படுத்தும் நீர் அல்லது கியாழம்; a decoction or extract obtained by boiling and reducing to one sixth part. It is used as a gargle (சா.அக.).

த.வ. கொப்புளிப்பு கருக்கு.

[Skt. *kaṇḍū+kaśāya* > த. கண்டுசகசாயம்.]

கண்டுசம் *kaṇḍūśam*, பெ. (n.) 1. வாய் நிரம்ப மருந்து நீரை ஊற்றிக் கொப்பளிக்கும் மருந்து; a solution or extract used in mouthfuls for rinsing the mouth and the throat. It is opposed to கவளம், which means using it in small quantities, gargle (சா.அக.).

த.வ. கொப்புளி நீரம்

[Skt. *kaṇḍū* > த. கண்டுசம்.]

கணசங்கியாபாகம் *kaṇa-śaṅgiyā-pāgam*, பெ. (n.) சிற்றூர்ப் பங்குகளின் பிரிவுத்தொகை; aggregate number of shares into which the lands of a village are, at the time of the original grant, equally divided.

த.வ. ஊர்ப்பாகம்.

[கணசங்கியை + பாகம்.]

[Skt. *gaṇa + saṅkhyā* > கணசங்கியை.]

கணாநந்தி *kaṇānandi*, பெ. (n.) புகையிலை (நாமதீப.); tobacco.

[Skt. *gaṇa+ānandī* > த.கணாநந்தி.]

கணேரம் *kaṇēram*, பெ. (n.) மலைப்புளிச்சை (சங்.அக.); hill hemp bendy.

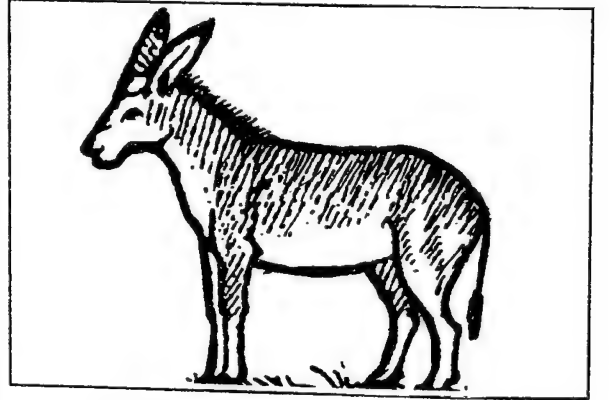
[Skt. *kaṇēra* > த.கணேரம்.]

கத்தணம் *kattāṇam*, பெ.(n.) காப்புறை; jacket, tunic, coat of mail. "கத்தணங் கடிது பூண்டார்" (இரகு.மீட்சிப்.7).

தெ. கட்டலழு.

கத்தபம் *kattābam*, பெ.(n.) கழுதை (திவா.); ass. "கத்தபத்தின் பாற்குக்கரிய கிரந்தியறும்" (பதார்த்தகுண.108).

[Skt. *gardabha* > த. கத்தபம்.]

கத்தாப்பு *kattāppu*, பெ.(n.) நாட்டு வாதுமை; Indian almond.

[Mal. *Catapang* > த.கத்தாப்பு]

கத்தி *katti*, பெ.(n.) 1. துன்பம்; grief. 2. கடினம் (கஷ்டம்); difficulty, trouble.

[Skt. *kaṣṭa* > Te. *kasti* > கஸ்தி > த. கத்தி]

கத்துரு *katturu*, பெ.(n.) காசியபமுனிவர் மனைவி (கம்பரா.சடாயுகாண்.29); *Kadrū*, daughter of *Dakṣa*, wife of *Kāśyapa* and mother of the *Nāgās*.

[Skt. *kadru* > த. கத்துரு.]

கத்து *kattu*, பெ.(n.) இரவில் சுற்றும் ஊர்காவல்; night patrol.

[*U. gasht* > த. கத்து.]

கத்தோலிக்கன் *kattōlikkan*, பெ. (n.) கிறித்துவ மதத்தின் ஒரு பிரிவைச் சார்ந்தவன் (நாஞ்.); catholic.

[*E. catholic* > த. கத்தோலிக்கன்.]

கதர் *kadar*, பெ.(n.) கையிராட்டின நூல் கொண்டு நெய்த ஆடைகள்; cloth woven with yarn produced on the spinning wheel.

[*U. khaddar* > த. கதர்.]

கதல்பாகம் *kadalī-pāgam*, பெ.(n.) செய்யுளமைதியுளொன்று; (Rhet.) easy, felicitous style of poetry, delicious as plantain fruit; sweet style of poetry, pleasing to the ear, one of the three kinds of *pāgam*.

கதாகுவயம் *kaḍāguvayam*, பெ.(n.) கோட்டம் (தைவல.தைவ.1); costus.

[*Skt. gaḍāhvaya* > த. கதாகுவயம்.]

கதாசித்து *kaḍā-sittu*, வி.எ. (adv.) அரியதாய்; rarely.

[*Skt. kaḍā-chit* > த. கதாசித்து.]

கதாபாணி *kaḍā-pāṇi*, பெ.(n.) தண்டு எனும் படைக்கலனை யேந்தியவன் (விண்.); one armed with a club.

த.வ. தண்டேந்தி.

[*Skt. gaḍā-pāṇi* > த. கதாபாணி.]

கதாயுதம் *kaḍāyutam*, பெ. (n.) தண்டாயுதம்; clup, mace.

த.வ. மறத்தண்டு.

[*Skt. gada* + த. ஆயுதம்.]

கதாயுதன்¹ *kaḍā-yudan*, பெ. (n.) வீமன் (பிங்.); *Bhīmaṇ*, son of *Pāṇḍu*, so called. because his chief weapon of fighting was a mace or clup.

[*Skt. gaḍā+a-yudan* > த. கதாயுதன்.]

கதாயுதன்² *kaḍāyudan*, பெ. (n.) வைரவக் கடவுள் (யாழ்.அக.); God Bhairavar.

[*Skt. gaḍāyudha* > த. கதாயுதன்.]

கதாவணி *kaḍāvaṇi*, பெ.(n.) கணக்குப் பொத்தகம்; ledger, account book.

[*Mhr. khatāvaṇi* > த. கதாவணி.]

கதானுகதிகநியாயம் *kaḍānugadiganīyāyam*, பெ. (n.) ஒருவர் சென்ற வழியே மற்றவர் செல்லுதலைக் குறிக்கும் நெறி; one blindly following another that precedes, referred to in illustration of blind adherence to precedent or custom.

த.வ. சென்றோர் செல்வழி.

[*Skt. gaṭā+anu-gatika+nyāya* > த.

கதானுகதிகநியாயம்.]

கதிமி *kaḍimī*, பெ.(n.) தலைமைக் குடியானவன் (விண்.); head ryot, hereditary cultivator.

த.வ. வேளாண்கோ.

[*U. kaḍim* > த. கதிமி.]

கந்திரி¹ *kandiri*, பெ.(n.) மகமதிய விழா (பண்டிகை) (G.Tj.D.i, 243); a Muhammadan festival held in honour of a deceased holy person as the annual festival held at *Nāgore* in honour of the saint *Mīrān Sahib*.

[*U. kandūri* > த. கந்திரி.]

கந்திரி² *kandiri*, பெ.(n.) இரவலன்; beggar.

[*U. kamtarin* > த. கந்திரி.]

கப்சாவிசு-தல் *kaḍṣā-viṣṣu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) பொய்ச்செய்தி பரப்புதல்; to spread false rumours.

த.வ. புரட்டுபரப்புதல்.

[*U. kabza* > த.கப்சா.]

கப்சா *kapśā*, பெ. (n.) பொய்ச்சொல்; lie, falsehood.

த.வ. புரட்டு.

[U. kabza > த. கப்சா.]

கப்பாலத்து *kappālattu*, பெ. (n.) பிணையல் (இ.வ.); bail, security.

[Ar. kafālat > த. கப்பலாத்து.]

கப்பித்தான் *kappittān*, பெ. (n.) கப்பற்றலைவன் (இ.வ.); captain of a ship.

த.வ. மீகாமன், நாவாய்கன், வங்கன்.

[F. capitaine > த. கப்பித்தான்.]

கப்பிர் *kappir*, பெ. (n.) செருக்கு (கருவம்); pride, haughtiness. "கப்பிர் பிடித்து அலைகிறான்" (இ.வ.).

[U. gubbar > த. கப்பிர்.]

கப்பே *kappē*, பெ. (n.) குளம்பி (காப்பி) (Pond.); coffee.

த.வ. காணீர் (காழ் + நீர்).

[F. caffè > த. காப்பி.]

கபக்கட்டு *kapa-k-kaṭṭu*, பெ. (n.) கோழை நெஞ்சில் திரண்டிருக்கை; accumulation of phlegm in the throat.

த.வ. கோழைக்கட்டு.

[Skt. kapha > த.கபம்.]

கபகரைகசாயம் *kabagarai-kaśāyam*, பெ. (n.) கோழையை அறுக்கும் கருக்குநீர்; a decoction capable of bringing out the phlegm, i.e. promoting expectoration (சா.அக.).

த.வ. கோழைக்கரைநீரம்.

[கபம்+கரை+கசாயம்.]

[Skt. kapha > த. கபம் > Skt. kaśāya > த.கசாயம்.]

கபகரகாரி *kabagara-kāri*, பெ. (n.)

1. கோழையை வெளிப்படுத்தி இருமலைத் தணிக்கும் மருந்து; a medicine which promotes expectoration Expectorant.

2. நெஞ்சிலிருக்கும் கோழையை அறுப்பது; anything which promotes the ejection of mucous or other fluids from the lungs and the trachea (சா.அக.).

த.வ. கம்மல் தனும்பி.

கபந்தம் *kapandam*, பெ. (n.) 1. கவந்தம் பார்க்க; see *kavandam*. 2. அறிவிலி; simpleton, stupid person (Brah.).

[Skt. kabandha > கபந்தம்.]

கபநாசம் *kapa-nāśam*, பெ. (n.) கண்டங் கத்தரி (மலை.) பார்க்க; see *kaṇḍaṅgattari*.

[Skt. kapha+nāśa > த. கபநாசம்.]

கபநாசனி *kapa-nāśani*, பெ. (n.) தேற்றாங் கொட்டை (யாழ்.அக.); clearing nut.

[Skt. kapha-nāśana > த. கபநாசனி.]

கபம் *kabam*, பெ. (n.) கோழை; phlegm, one of three kinds of *nāḍi*. "வாதபித்தகபமென... மூவரும்... நலிந்தனர்" (உத்தரரா.அரக்கர்.31).

[Skt. kapha > த. கபம்.]

கபர் *kabar*, பெ. (n.) செய்தி (வின்.); news.

[U. khabar > த. கபர்.]

கபர்த்தம் *kabarttam*, பெ. (n.) சிவபெருமான் சடை; Śiva's matted locks.

[Skt. kaparda > த. கபர்த்தம்.]

கபர்த்தி *kabartti*, பெ. (n.) சிவன்; Śivaṇ, having matted locks.

[Skt. kapardin > த. கபர்த்தி.]

கபர்தார் *kabardār*, பெ. (n.) விழிப்பாயிருத்தல்; beware, take care.

[U. khabadār > த. கபர்தார்.]

கபருகதான் *kabaruśutān*, பெ. (n.) (இசுலாம்.) இடுகாடு; burial place (கிரியா.).

[U. khaba > த. கபருகதான்.]

கபரோகம் *kaba-rōgam*, பெ. (n.) கோழை நோய்; any disease caused by excess of phlegm, as bronchitis or asthma.

த.வ. ஈளை.

[Skt. kapha+rōga > த. கபரோகம்.]

கபவாதகரம் *kaba-vāda-śuram*, பெ. (n.) கோழை வளிமிகுதியால் ஏற்படும் சுரம்; pneumonia.

த.வ. கடுங்காய்ச்சல்.

[கபம் + வாதம் + சுரம்.]

[Skt. kapha + vāda > த.கபவாதம்.]

கபவிரோதி *kaba-virōdi*, பெ.(n.)

சிறுறத்தை (தைவ.); lesser galangal.

கபளிகரி-த்தல் *kabaligari*, 4 செ.குன்றாவி.

(v.t.) கவளிகரி- பார்க்க; see *kavaligari*.

[*Skt. kabalīkr* > த. கபளிகரி-த்தல்.]

கபாத்து¹ *kabāttu*, பெ.(n.) 1. விதையடி

சேவல் (வின்.); capon. 2. மரஞ்செடிகளின் மிகைக்கிளைகளை ஒழுங்குபெறக் கத்திரிக்கை; pruning.

[*U. kabāt* > த. கபாத்து.]

கபாத்து² *kabāttu*, பெ. (n.) படைப்பயிற்சி; military drill.

[*U. qawāid* > த. கபாத்து.]

கபாபு *kabābu*, பெ.(n.) சூட்டிறைச்சி (வின்.); roast, dish of roasted meat.

த.வ. சூட்டன்.

[*U. kabāb* > த. கபாபு.]

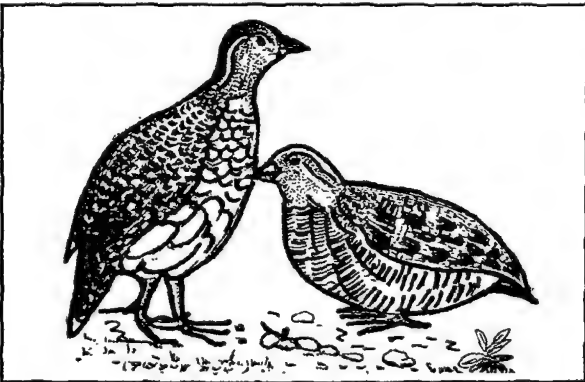
கபாய் *kabāy*, பெ. (n.) நிலையங்கி; frock, a kind of long flowing tunic reaching to the ankles such as that worn generally by Muhammadans. "கடகளிறுதவ கபாய்மிசைப் போர்த்தவன்" (மீனாட். பிள்.காப்பு.10).

[*U. qabā* > த. கபாய்.]

கபாலன் *kapālan*, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (மூ.அ.); a mineral poison.

கபிலசம் *kabilaśam*, பெ.(n.) காடை (நாமதீப.); rain quail.

[*Skt. kapiñjala* > த. கபிலசம்.]

கபிதம் *kabidam*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம் (மலை.) பார்க்க; see *karuñjiragam*.

கபிலவத்து *kabilavattu*, பெ.(n.) புத்தர் பிறந்த நகரம் (மணிமே.அரும்.); Buddha's birth - place.

[*Skt. kabilavaṣṭu* > த. கபிலவத்து.]

கபிலை *kabilai*, பெ.(n.) நறுமணப் பொருள் வகை (நாமதீப.); a fragrant substance.

[*Skt. kabilā* > த. கபிலை.]

கபீதனம் *kabīdanam*, பெ. (n.) வாகை (மலை.) பார்க்க; see *vāgai*.

[*Skt. kapiṭana* > த. கபீதனம்.]

கபுல் *kabul*, பெ.(n.) வஞ்சனை (இ.வ.); deceit, fraud.

[*U. qaul* > த. கபுல்.]

கபூல் *kabūl*, பெ. (n.) இசைவு (வின்.); consent, approval, admission, confession.

[*U. qabul* > த. கபூல்.]

கபூலி *kabūli*, பெ.(n.) கபூல் பார்க்க (C.G.); see *kabūl*.

கபூலியத்து *kabūliyattu*, பெ.(n.) கபூலியத் நாமா பார்க்க; see *kabūliyat-nāmā*.

[*U. qabūliyat* > த. கபூலியத்து.]

கபூலியத்நாமா *kabūliyat-nāmā*, பெ. (n.) எதிரீட்டாவணம்; counter-agreement, counter part of a license.

[*U. qabūliyat+nāmā* > த. கபூலியத்நாமா.]

கபூலேத்து *kabūlētṭu*, பெ.(n.) உடன்படிக்கை யாவணம் (வின்.); agreement in writing.

[*U. qabūliyat* > த. கபூலேத்து.]

கபோணிகுளநியாயம் *kabōṇi-kuḷa-niyāyam*, பெ. (n.) முழங்கையிலுள்ள வெல்லத்தை நாவாற் கவைக்க இயலாததுபோல, அடுத்திருந்துந் தனக்கு அடைய முடியாமை யைக் காட்டும் நெறி; illustration of absolute inaccessibility or unattainability, as the illustration of the treacle on one's elbow, being tantalizingly out of reach of one's tongue.

த.வ. எட்டாக்கனி உறழ்.

கம்சன் *kamśan*, பெ. (n.) கண்ணபெருமானாற் கொலையுண்ட ஓர் அரசன்; *Kamsa*, a king of *Madhurā*, slain by *Krishṇan*.

[*U. kamsa* > த. கம்சன்.]

கம்பத்து¹ *kambattu*, பெ. (n.) இடம்பம் (வின்.); pomp, splendour.

[*U. gammat* > த. கம்பத்து.]

கம்பத்து² *kambattu*, பெ. (n.) கப்பலில் விழும் ஓட்டை (*Naut.*); leakage in a ship.

த.வ. கசிவுத்துளை.

[*Port. gamote* > த. கம்பத்து.]

கம்பத்துப்பார்-த்தல் *kambattu-p-pār-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கப்பலின் ஓட்டையை அடைத்தல் (வின்.); to stop a ship's leak.

த.வ. கசிவு பார்த்தல்.

[*Port. gamote* > த.கம்பத்து.]

கம்பீர் *kambīr*, பெ. (n.) வெற்றிலைத் தம்பலத்துடன் சேர்க்கும் ஒருவகைத் துவர்ப்புச் சரக்கு (மூ.அ.); a preparation from the astringent leaf of a Malay shrub used along with betel.

[*Mal. gambier* > த. கம்பீர்.]

கம்பீரசன்னி *kambīra-śanni*, பெ. (n.) 1. மிகை இசிவு (அதிகாரசன்னி); high delirium. 2. இறுமாப்பு (இ.வ.); superciliousness, boastfulness, haughtiness.

[*Skt. gambhīra+sanni* > த. கம்பீரசன்னி.]

கம்பீரம் *kambīram*, பெ. (n.) 1. ஆழம் (குடா.); depth, profundity. 2. ஆழ்ந்த அறிவு (வின்.); profound knowledge. 3. வீறு; majestic air or bearing; manliness.

த.வ. வீறு.

[*Skt. gambhīra* > த. கம்பீரம்.]

கம்பீரவாக்கு *kambīra-vāku*, பெ. (n.) பொருளாழ்ந்த செய்யுள் (வின்.); superior style of writing, pregnant with meaning. 2. எடுப்பான குரல்; manly, authoritative, majestic voice, deep, grave intonation.

த.வ. வீறார்ந்த குரல்.

[*கம்பீரம்+வாக்கு.*]

[*Skt. gambhīra* > த.கம்பீரம்.]

கம்பீரி-த்தல் *kambīri-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) எடுப்பான குரலாற் பேசுதல் (வின்.); to exult, to speak in a majestic tone.

[*Skt. gambhīra* > த. கம்பீரி-த்தல்.]

கமகம் *kamagam*, பெ. (n.) 1. இசை வேறுபாடு (ஸ்வரபேதம்) (பாத. இராக. 24); (*Mus.*) graces and embellishments of melody of which there are ten varieties. (ஆரோகணம், அவரோகணம், டாலு, ஆந்தோளம், ஸ்புரிதம், ஆகதம், மூர்ச்சனை, திரியுச்சம், பிரத்தி யாகதம், கம்பிதம்). 2. ஒன்றையறிதற்கு ஏதுவாயுள்ள குறிப்பு; clue, key, as of a solution. "இப்புக்கை யுடைமை தீயுடைமையது கமகம்" (தூர்க்கபரி. 72).

[*Skt. gamaka* > த. கமகம்.]

கமடாதனம் *kamaṭāṭanam*, பெ. (n.) ஆமை வடிவாயமைந்த இருக்கை (கூர்மாசனம்); a raised wooden board shaped like a tortoise used as a seat while meditating. "இருந்து கமடாதனத்திலே" (சைவச. பொது. 61).

த. வ. ஆமை இருக்கை.

[*Skt. Kamtha+āṭanam* > த. கமடாதனம்.]

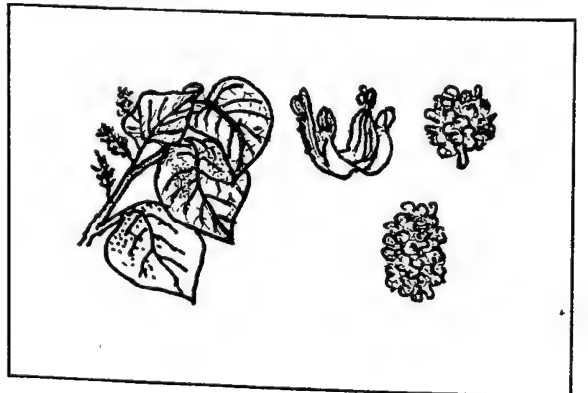
கமலகுண்டலமாய் *kamala-kunṭalam*, து.வி. (adv.) தலைகீழாய் (யாழ்ப்.); head foremost, upside down.

[*Skt. Kamala+kunṭalam* > த. கமல குண்டலமாய்.]

கமலத்தோன் *kamalattōṇ*, பெ. (n.) நான்முகன் (பிரமன்); *Brahmān*. "கமலத்தோனாயுளும் (திவா. 11, 80).

கமலநிருத்தம் *kamala-niruttam*, பெ. (n.) கூத்தின் வகை (யாழ். அக.); a kind of dance.

கமலபுத்திரி *kamalaputtiri*, பெ. (n.) முசுக் கட்டைச் செடி; Indian mulberry plant - *Morus indica*.

கமலமனோகரி *kamala-manōgari*, பெ.(n.)

ஒரு வகை அராகம் (பரத. இராக. 55); a musical mode.

[Skt. *kamala-manōhari* > த. கமலமனோகரி.]

கமலமூலம் *kamalamūlam*, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு; lotus root.

[கமலம் + மூலம்.]

கமலயோனி *kamala-yōṇi*, பெ.(n.)

நான்முகன் (பிரமன்) (திவா.); Brahmān, the lotus - born.

[Skt. *kamala* + *yōṇi* > த. கமலயோனி.]

கமலராகம் *kamala-rāgam*, பெ. (n.)

ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்றான பதுமராகம் (யாழ்.அக.); the precious stone, *padumarāgam*.

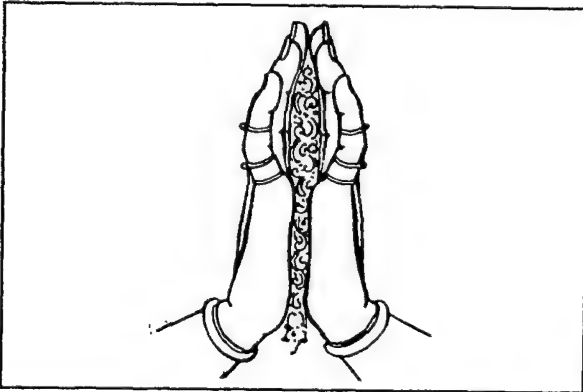
[Skt. *kamala* + *rāga* > த. கமலராகம்.]

கமலவருத்தனை *kamala-varuttanai*, பெ.

(n.) வணங்குதற்கு அடையாளமாக தாமரை மொட்டுப் போலக் கைகளைக் குவிக்கை (பரிபா. 16, 11, உரை); (*Nāṭya*) a gesture with both hands signifying obeisance, consisting in folding one's hands so as to resemble a lotus bud.

த. வ. தாமரைக் கை கூப்பு

[Skt. *kamala* + *vartanā* > த. கமலவருத்தனை.]

கமலவல்லி *kamala-valli*, பெ.(n.) கமலத்தேவி

பார்க்க; see *kamala-t-tēvi*.

த. வ. தாமரைச்செல்வி.

கமலாகாரமாகவெரி-த்தல் *kamalāgāramāga*

-*veri*-, செ.கு.வி. (v.i) தாமரை வடிவத்தைப் போல் கொழுந்துவிட்டு எரியும்படி தீ மூட்டல்;

to burn moderately with little fire so that the flame may resemble the shape of a lotus.

[கமலாகாரம் + ஆக + எரி-.]

கமலாசனன் *kamalācāṇaṇ*, பெ. (n.)

1. நான்முகன் (பிரமன்); Brahmān, seated on a lotus. 2. அருகன்; Arhat, seated on a lotus.

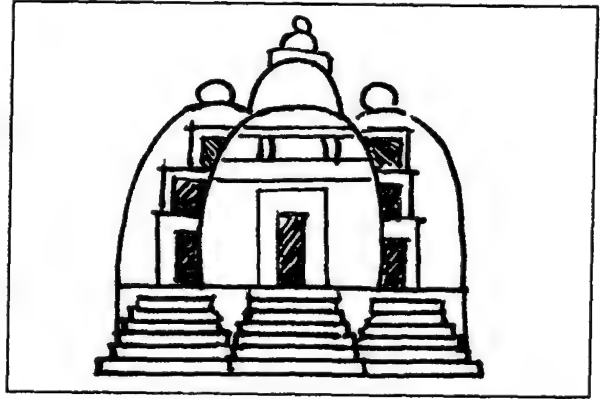
[கமலம் + ஆசனன்.]

கமலாசனி *kamalācāṇi*, பெ.(n.) திருமகள் (இலக்குமி); Lakṣmi, seated on a lotus.

[கமலம் + ஆசனி.]

கமலாலயம் *kamalālayam*, பெ.(n.) தாமரைக் கோயில்; lotus temple.

[Skt. *kamala-a-laya* > த. கமலாலயம்.]

கமலாலயன் *kamalālayaṇ*, பெ.(n.) தாமரையை வாழிடமாகக் கொண்ட நான்முகன்; Brahmān who has his abode in a pink lotus. "கமலாலயனுக்கருள்வோய் சரணம்" (பிரமோத். 22, 75).

[கமல+ஆலயன்.]

[Pkt. *Kalamam* > த. கமலம்.]

கமலினி *kamaliṇi*, பெ. (n.) 1. தாமரை; lotus

plant. 2. பதின்மூன்று தரம் சாரணை தீர்ந்த

இரசக் குளிகை, இதை 9 நாள் சாரணை

தீர்ந்த இரசக் குளிகையென்றும் சொல்வர்.

(விளக்கத்திற்குக் கருவூரார் குருநூலையும்,

போகர் 7000 யும் பார்க்கவும்); a consolidated

mercurial pill animated 13 times or for 9

days. (For details see the works of

Karuvūrār Gurunūl and *Bōgar 7000*).

கமலோத்திரம் *kamalōttaram*, பெ.(n.)

1. செந்நிறம்; reddish colour or thinge.
2. செந் துருக்கம்; safflower-Carthamus tinctorious.

கமனசித்தர் *kamaṇa-cittar*, பெ.(n.)

வான்வழியே நினைத்தவிடம் செல்ல வல்ல சித்தர் (வின்.); siddhar reputed to have the supernatural power of freely traversing through space.

த. வ. வான்செல்ல அறிவர்.

[கமனம் + சித்தர்.]

[Skt. kamaṇa > த. கமனர்.]

கமனசித்தி *kamaṇa-citti*, பெ.(n.) வான்

வழியே நினைத்தவிடம் செல்லும் ஆற்றல் (வின்.); supernatural power of freely traversing through space.

த. வ. வான்செல்லாற்றல்.

[Skt. kamaṇa + siddhi > த. கமனசித்தி.]

கமனப்பிரியா *kamaṇa-p-piriyā*, பெ.(n.)

மேளகர்த்தாக்களுளொன்று (சங். சந். 47); (Mus.) a primar; rāga.

[Skt. gamana + priya > த. கமனப்பிரியா.]

கமனம்¹ *kamaṇam*, பெ.(n.) செல்லுகை;

going, journeying, walking.

[Skt. gamana > த. கமனம்.]

கமனம்² *kamaṇam*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்;

black cumin seed *Nigella sativa*.

கமனம்³ *kamaṇam*, பெ.(n.) 1. வானில்

செல்லல்; wandering, as in. 2. வான்

கமனம்; moving through the mid-air.

3. பெண் கமனம்; copulation.

கமனாயகம் *kamaṇā-yagam*, பெ.(n.)

ஒருவகைப் பிசின் மரம்; gum-ammoniacal tree.

[E. gumammoniacum > த. கமனாயகம்.]

கமனியம் *kamaṇiyam*, பெ.(n.) அழகு;

beauty.

கமாக *kamāśu*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பண்

(இராகம்); a musical mode.

[U. Khamāz > த. கமாக.]

கமாகதார் *kamāśudār*, பெ.(n.) சத்திர

மேற்பார்க்கும் அலுவலர்; person appointed to supervise a cattiram.

[U. kamāshdār > த. கமாகதார்.]

கமாமிக *kamāmiśu*, பெ.(n.) செயற்பாடு

(வின்.); affairs, business.

[U. kamāsh > த. கமாமிக]

கமால் *kamāl*, பெ.(n.) செயல் திறமை;

cleverness.

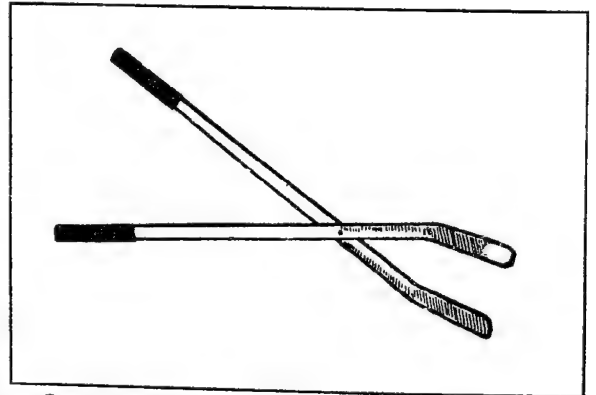
[Ar. kamāl > த. கமால்]

கமான்¹ *kamāṇ*, பெ.(n.) வளைவு; arch.

[U. kamān > த. கமான்.]

கமான்² *kamāṇ*, பெ.(n.) வளைந்த குறடு;

curling tongs.

கமிக *kamisu*, பெ.(n.) மேல்சட்டை; shirt, chemise.

[U. Qamis > த. கமிக.]

கமீர் *kamīr*, பெ.(n.) புளிப்பு; leaven, yeast, fermented matter.

[U. khamir > த. கமீர்.]

கயடேரிகம் *kayaṭērigam*, பெ.(n.) அகில் (மூ.அ.); eagle wood.

கயத்தம் *kayattam*, பெ.(n.) துளசி (மலை.); sacred basil.

[Skt. kāya-sthā > த. கயத்தம்.]

கயரோகம் *kaya-rōgam*, பெ.(n.) என்புருக்கி

நோய்; pulmonary disease, consumption.

"கயரோகத் திளைப்பர்" (சேதுபு. துராசார. 27).

[Skt. kṣaya-rōgam > த. கயரோகம்.]

கயாசிராத்தம் *kayā-cirāttam*, பெ.(n.) கையையிற் செய்யும் முன்னோர் (மிதிர்) சடங்கு; religious ceremony for the departed performed at Gayā.

[Skt. gaya+cirāttam > த. கயாசிராத்தம்.]

கயாவாளி *kayā-vāḷi*, பெ.(n.) 1. கையையிற் செய்யுஞ் சடங்கில் உண்ணுதற்கு உரிய பிராமணன்; one of the priestly class at Gayā.

[Skt. kayā+U. wāl > த. கயாவாளி.]

த. ஆள் > H. wala

கயிங்கரியபரர் *kayīṅkariya-parar*, பெ.(n.) பணிவிடை செய்வோர்; servants (Brah.).

த. வ. பணியாளர்.

[Skt. kainkarya+para > த. கயிங்கரியபரர்.]

கயிமவாதி *kayimavādi*, பெ.(n.) வசம்பு (மலை.); sweet flag.

கயிரவம் *kayiravam*, பெ.(n.) ஆம்பல்; water lily, white and red. "கயிரவ நிறத்த பூங்கச்சு" (கந்தபு. யுத்தகாண். முதனாட். 21).

[Skt. kairava > த. கயிரவம்.]

கயிலி *kayili*, பெ.(n.) பல வண்ணமுள்ள முகம்மதியர் உடை (யாழ்ப்.); a kind of checkered cloth worn by Muhammadans.

த. வ. சாரம்.

மறுவ. கைலி

[U. khilat > த. கயிலி.]

கயை *kayai*, பெ.(n.) பீகார் மாநிலத்திலுள்ள புகழ்பெற்ற இறைவழிபாட்டிடம்; Gaya, sacred city in Bihar, famous place of pilgrimage.

[Skt. Gayā > த. கயை.]

கர்க்கசம் *karkkaśam*, பெ.(n.) நயமற்றது, கடினமானது; that which is rough, gruff, grating, unpolished. "என் கர்க்கசச் சொல்" (இரகு. பாயி. 7).

[Skt. karkaśa- > த. கர்க்கசம்.]

கர்க்கடகசங்கிராந்தி *karkkaḍaga-canīkirānti*, பெ. (n.) கடக (ஆடி) மாதப் பிறப்பு; beginning of the month of kaḍagam (Āḍi), when the sun passes to the sign of cancer.

[Skt. karkaṭaka + canīkirānti > த.

கர்க்கடகசங்கிராந்தி.]

கர்க்கடகசந்திரன் *karkkaḍaga-candiran*, பெ. (n.) கடக ஓரை (ராசி)யில் நிற்குந் திங்கள்; the moon in cancer.

[Skt. karkadaka+candiran > த. கர்க்கடக சந்திரன்.]

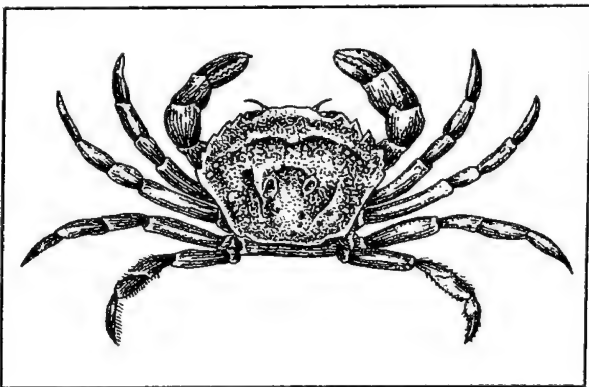
கர்க்கடகசிங்கி *karkkaḍaga-siṅgi*, பெ.(n.) கடுக்காய்ப் பூமரம்; Japanese wax-tree. "கர்க்கடகசிங்கி..... ஆரிலையரைக் கூடு திறங் கொடுக்கும்" (பதார்த்த. 1008).

[Skt. karkaḍaka+śiṅgi > த. கர்க்கடக சிங்கி.]

கர்க்கடகபாடாணம் *karkkaṭaka-pāḍāṇam*, பெ.(n.) பிறவி செய்நஞ்சுகளுள் ஒன்று; a mineral poison.

கர்க்கடகம் *kar-k-kaṭakam*, பெ.(n.) 1. நண்டு (திவா.); crab. 2. ஓர் ஓரை (இராசி.) (சூடா.); cancer, a constellation of the Zodiac.

[Skt. karkaṭaka > த. கர்க்கடகம்.]

கர்க்கர் *karkkar*, பெ.(n.) வான நூல் ஆசிரியரான ஒரு முனிவர்; Garga, one of the earliest astronomers.

[Skt. garga > த. கர்க்கர்.]

கர்க்கரி¹ *karkkari*, பெ.(n.) கரகம் (பிங்.); a jar for holding water.

[Skt. *karkari* > த. கர்க்கரி.]

கர்க்கரி² *karkkari*, பெ.(n.) தயிர்கடை தாழி (குடா.); churn.

[Skt. *gargari* > த. கர்க்கரி]

கர்க்கவம் *karkkavam*, பெ.(n.) மரவகை; Ceylon tea.

கர்ச்சினை *karccinai*, பெ.(n.) பேரொலி (திவா.); roar, as of a lion or a thunderstorm.

த. வ. உரப்பு, உரப்புதல்.

[Skt. *garjana* > த. கர்ச்சினை.]

கர்ச்சி¹-த்தல் *karcci-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முழங்குதல்; to roar, as a wild beast or thunder.

[Skt. *garj-*, > த. கர்ச்சி-.]

கர்ச்சி² *karcci*, பெ.(n.) சிறுவழுதுணை; Indian night shade.

கர்ச்சிதம் *karccidam*, பெ.(n.) முழக்கம்; rumbling of clouds, rolling of distant thunder; roaring of a lion.

[Skt. *garjita* > த. கர்ச்சிதம்.]

கர்ச்சிப்பு *karccippu*, பெ.(n.) கர்ச்சிதம் பார்க்க; see *karccidam*.

கர்ச்சு *karccu*, பெ.(n.) செலவு; charge, expense, expenditure (G.Sm.D.i.ii, 50).

[U. *kharcu* > த. கர்ச்சு.]

கர்ச்சூர் *karccūr*, பெ.(n.) கர்ச்சூரம் பார்க்க; see *karccuram*.

[Skt. *kharcu* > த. கர்ச்சு.]

கர்ச்சூரம் *karccūr*, பெ.(n.) பேர்ந்து; date fruit.

கர்ச்சூரிக்காய்¹ *karccūri-k-kāy*, பெ.(n.) பேர்ச்சங்காய்; date fruit.

[கர்ச்சூரி+காய்.]

[Skt. *khajura* > த. கர்ச்சூரி.]

கர்ச்சூரிக்காய்² *karccūri-k-kāy*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பணிகாரம்; a preparation of confectionery, a puff.

[கர்ச்சூரி + காய்.]

[Skt. *khajura* > த. கர்ச்சூரி.]

கர்க *karcu*, பெ.(n.) கர்ச்சு பார்க்க; see *karccu*.

கர்ணகடூரம் *karṇa-kaḍūr*, பெ.(n.) கர்ணகடோரம் பார்க்க; see *karṇa kaḍōram*.

கர்ணகடோரம் *karṇa-kaḍōram*, பெ. (n.) காதுக்குக் கடுமையானது; that which is unpleasant to hear, harsh, jarring, discordant sound.

த.வ. செவிக்கடூரம்.

[Skt. *karṇa+kaṭhōra* > த. கர்ணகடோரம்.]

கர்ணகூசிகை *karṇa-kūṣigai*, பெ.(n.) காதுநோய் வகை (தைலவ. தைல. 44); a disease of the ear.

[Skt. *karṇa-gūthaka* > த. கர்ணகூசிகை.]

கர்ணகுலை *karṇa-śūlai*, பெ.(n.) காது வலி (தைலவ. தைல. 44); ear-ache.

த.வ. காதுவலி.

[கர்ணம் + குலை.]

[Skt. *karṇa* > த. கர்ணம்.]

கர்ணநாதம் *karṇa-nādam*, பெ. (n.) காதிரைச்சல் நோய் (தைலவ. தைல. 44); singing in the ears, a disease of the ear.

த.வ. காதரவம்.

[Skt. *karṇa+nāda* > த. கர்ணநாதம்.]

கர்ணப்பூ *karṇa-p-pū*, பெ.(n.) காதின் மேற்பகுதியில் முருகு எனும் காதணியை யடுத்து அணியப்பெறும் பொன்னாலான ஒருவகைக் காதணி; jewel worn at the top of the ear next to the murugu, usually made of gold.

[கர்ணம் + பூ.]

[Skt. *karṇa* > த. கர்ணம்.]

கர்ணபத்திரம் *karna-pattiram*, பெ. (n.)

1. ஒலையால் செய்த காதணி; gold earning fashioned after a roll of palmyra leaf worn by women. 2. கடவுள் திருமேனிகளுக்குச் சாத்தும் காது போன்ற அணி; ear-like ornament for the idol made of gold or silver.

த.வ. காதோலை.

[Skt. *karna+patra* > த. கர்ணபத்திரம்.]

கர்ணபரம்பரை *karna-parambarai*, பெ. (n.)

கேள்வி வழியாக வந்த செய்தி; tradition, traditional story or information.

த.வ. செவிமரபு.

[Skt. *karna-parampara* > த. கர்ணபரம்பரை.]

கர்ணபூரம் *karna-pūram*, பெ. (n.) காதணி

வகை; a kind of ear-ornament.

த.வ. காதணி.

[Skt. *karna+pūra* > த. கர்ணபூரம்.]

கர்ணம் *karnam*, பெ. (n.) காது; ear.

[Skt. *karna* > த. கர்ணம்.]

கர்ணமந்திரம்¹ *karna-mandiram*, பெ. (n.)

இறக்கும் நிலையிலிருப்பவரின் காதில் சொல்லும் மந்திரம்; verses of mandram, uttered into the ear of a dying person. (Brah.).

த.வ. செவிமந்திரம்.

[கர்ணம்+மந்திரம்.]

[Skt. *karna* > த. கர்ணம்.]

கர்ணமந்திரம்² *karna-mandiram*, பெ. (n.)

1. காதோடு சொல்லும் கழுக்கம் (இரகசியம்);

secret, as whispered in the ear.

2. கழுக்கமாகப் பேசிப் பெறுஞ் செல்வாக்கு; influence over a person obtained by gaining his ear.

த.வ. செவிமந்திரம்.

[கர்ணம்+மந்திரம்.]

[Skt. *karna* > த. மந்திரம்.]

கர்ணன் *karnan*, பெ. (n.) கன்னன் பார்க்க; see *karnan*.

[Skt. *karnan* > த. கர்ணன்.]

கர்ணா *karnā*, பெ. (n.) ஒருவகை இசைக்கருவி; a kind of musical instrument. "கர்ணாவொடு சிறந்த கொம்புகள்..... முழங்கிவர" (இராமநாயகம். யுத்த. 87).

[U. *karnā* > த. கர்ணா.]

கர்ணிகம் *karnigam*, பெ. (n.) இசிவுநோய் (சன்னி)வகை (சீவரட். 27); a kind of delirium, one of 13 *carni*.

[Skt. *karnika* > த. கர்ணிகம்.]

கர்ணிகை *karnigai*, பெ. (n.) தாமரைப் பொகுட்டு; pericarp of the lotus or rudiment of the future fruit.

த.வ. பொகுள்.

[Skt. *karnikā* > த. கர்ணிகை.]

கர்த்தத்துவம் *karttattuvam*, பெ. (n.)

கர்த்திருத்துவம் பார்க்க; see *karttiruttuvam*.

"கர்த்தத்துவம் அவர்தோளின் மேலிருக்கும்" (விவிலி. ஏசா. 9, 6).

[Skt. *kartṛva* > த. கர்த்தத்துவம்.]

கர்த்ததுரோகம் *kartta-durōgam*, பெ. (n.)

அரச இரண்டகம் (விண்.); high treason.

த.வ. அரசஇரண்டகம்.

[Skt. *kartṛ+drōha* > த. கர்த்ததுரோகம்.]

கர்த்ததுரோகி *kartta-durōgi*, பெ. (n.) அரச

இரண்டகம் செய்வோன் (விண்.); one guilty off high treason.

த.வ. இரண்டகன்.

கர்த்தபம் *karttapam*, பெ. (n.) கழுதை (பிங்.); ass, donkey.

[Skt. *gardabha* > த. கர்த்தபம்.]

கர்த்தமன் *kartttaman*, பெ.(n.) கருத்தமன் பார்க்க; see *karuttaman*.

[Skt. *kardama* > த. கர்த்தமன்.]

கர்த்தரிப்பிரயோகம் *karttari-p-pirayōgam*, பெ.(n.) செய்வினை சொற்றொடர் (பி.வி.36, உரை); (Gram.) active voice.

[Skt. *kartari-prayōga* > த.கர்த்தரிப் பிரயோகம்.]

கர்த்தவம் *karttavam*, பெ.(n.) கர்த்தபம் பார்க்க; see *karttapam*. "நீ கர்த்தவ மாதியென்றான்" (உபதேசகா. சிவத் துரோகி. 455).

[Skt. *gardabha* > த. கர்த்தவம்.]

கர்த்தவியம் *karttaviyam*, பெ.(n.) செய்யத்தக்கது; that which ought to be done, duty, obligation. "கர்த்தவிய மெவ்விடம்" (தாயு. எங்குநிறை. 1).

த.வ. கடமை

கர்த்தன் *karttan*, பெ.(n.) கர்த்தா பார்க்க; see *karttā*.

கர்த்தா *karttā*, பெ.(n.) 1. செய்வோன்; doer, maker, agent, author, managing member of a family, one who performs, as a religious ceremony. 2. வினை முதல் (நன். 297); (Gram.) subject of a sentence, agent of an action. 3. கடவுள்; God, as creator. 4. தலைவன் (விவி. மத். 7, 22); master, chief, lord.

த.வ. கருத்தன்.

[Skt. *kartā* > த. கர்த்தா.]

கர்த்தாக்கள் *karttākkaḥ*, பெ.(n.) படைப்பு முதலிய தொழில் புரியும் ஐந்து வினைஞர்கள். (பஞ்சகர்த்தாக்கள்); (śaiva.) agents, term applied to the five deities as those through whose actions for the benefit of souls the supreme power manifests itself, the deities being. நான்முகன் (பிரமன்), திருமால் (விஷ்ணு), சிவன் (உருத்திரன்), பெருவுடையார் (மகேசுவரன்), அருட்சிவன் (சதாசிவன்). 2. மதுரை நாயக்கவரசர் பட்டப் பெயர்; title of the

Nāyaka kings of Madurai. "கர்த்தாக்கள் மெச்சஞ்சலியா மதி மந்திரி" (பெருந்தொ. 1300).

கர்த்தாரியோகம் *karttāri-yōgam*, பெ.(n.) ஓரை (இலக்கினத்து)க்கு இரண்டு, பன்னிரண்டாமிடங்களில் பாவிகளிருக்கையால் பிறப்பியத்துக்குரியோனு(சாதகனு)க்குண்டாம் ஓகம் (யோகம்) (சோதிடகிரக. 57); (Astrol.) a yōga in which malefic planets occupy the second and the twelfth sign from the ascendant.

[Skt. *karttāri+yōga* > த. கர்த்தாரியோகம்.]

கர்த்தாளி *karttāḷi*, பெ.(n.) உரியவன்; heir. "அம்மான் சொத்துக்கு மருமகன் கர்த்தாளி" (இ.வ.).

[Skt. கர்த்தா > த. கர்த்தாளி; ஆள் - ஆளி.]
கர்த்திருசாதாக்கியம் *karttiru-sādākkīyam*, பெ. (n.) நான்கு முகங்களோடும் எட்டுக் கைகளோடுங் கூடிய பெருவுடையார்(மகேசுர) வடிவம் (தத்துவப். 191); *Mahēśvara* manifestation of *Śiva* with four faces and eight hands.

த.வ. எண்டோளீச வடிவம்.

[Skt. *kart+sādākhya* > கர்த்திருசாதாக்கியம்.]

கர்த்திருத்துவம் *karttiruttuvam*, பெ.(n.) 1. தொழில் நடத்து முதன்மை; privilege of commencing or doing an act. 2. கடவுட்டன்மை; God head.

த.வ. செயலாண்மை.

[Skt. *kartṛ-tva* > த. கர்த்திருத்துவம்.]

கர்ப்பகிரகம் *karp-pa-kiragam*, பெ.(n.) கோயிலின் நடுவில் மூலவர் இடத்தைக் கொண்டு விளங்கும் இடம், கருவறை; sanctum sanctorum.

[Skt. *garbha+grha* > த.கர்ப்பகிரகம்.]

கர்ப்பக்கிருகம் *karppa-k-kirugam*, பெ.(n.) கருவறை; inner sanctuary of a Hindu temple, in which the fixed idols is placed.

த.வ. உண்ணாழிகை.

[Skt. *garbha-grha* > த. கர்ப்பக்கிருகம்.]

கர்ப்பக்குழி *karppa-k-kulī*, பெ.(n.)

கருதங்கும் உறுப்பு; the uterus.

[கர்ப்பம் + குழி.]

[த. கருப்பம் > *Skt. garbha*.]

கர்ப்பகோசம் *karppa-kōśam*, பெ.(n.)

கர்ப்பக்குழி பார்க்க; see *karppa-k-kulī*.

[*Skt. garbha*+*kōśa* > த. கர்ப்பகோசம்.]

கர்ப்பமேகம் *karppa-mēgam*, பெ.(n.)

வெள்ளைநோய்; leucorrhoea.

கர்ப்புரை *karppurai*, பெ.(n.) நறும்புகை

(சாம்பிராணி) மரம் (சங்.அக.); benzoin tree.

[*Skt. karburā* > த. கர்ப்புரை.]

கர்ப்புரக்கிச்சிலிக்கிழங்கு *karppūra-k-*

kiccili-k-kilaṅgu, பெ.(n.) பூலாங்கிழங்கு;

zedoary root.

[கர்ப்புரம்+கிச்சிலி+கிழங்கு.]

[*Skt. karpurā* > த. கர்ப்புரம்.]

கர்ப்புரக்கிளுவை *karppūra-k-kiluvai*,

பெ.(n.) மலைமா; hill balsam tree.

[கர்ப்புரம்+கிலுவை.]

[*Skt. karpurā* > த. கர்ப்புரம்.]

கர்ப்புரக்கொடி *karppūra-k-kōḍi*, பெ.(n.)

வெள்ளைக்கொடி; a kind of betel.

(G.sm.D.215).

[கர்ப்புரம்+கொடி.]

[*Skt. karpūra* > த. கர்ப்புரம்.]

கர்ப்புரகிலாசத்து *karppūra-cilā-cattu*,

பெ. (n.) ஒருவகை மருந்துக்கல்; foliated

Gystallized gypsum.

கர்ப்புரத்துளசி *karppūra-tuḷaśi*, பெ.(n.)

கர்ப்புர மணமுள்ள துளசி வகை; a kind of

tuḷaci plant that diffuses the smell of

camphor.

[கர்ப்புரம்+துளசி.]

[*Skt. karpūra* > த. கர்ப்புரம்.]

கர்ப்புரத்தைலம் *karppūra-t-tailam*,

பெ.(n.) 1. கர்ப்புரம் போல மணமுள்ள பூச்சு

மருந்து; oil or spirit of turpentine.

2. கர்ப்புரத்தினின்று எடுக்கும் நெய்மம் (தைலம்);

oil of camphor.

[கர்ப்புரம் + தைலம்.]

கர்ப்பூரதீபம் *karppūra-tīpam*, பெ.(n.)

கர்ப்புரத்தினின்று எரியுந் தீபம் (பரத. ஒழிபி.

42, உரை); lighted camphor used in

worship.

[கர்ப்புரம் + தீபம்.]

கர்ப்புரநீர் *karppūra-nīr*, பெ.(n.) கர்ப்புர

நீர்மம் (விண்.); tincture of camphor,

camphor in solution.

[கர்ப்புரம் + நீர்.]

கர்ப்புரப்புல் *karppūra-p-pul*, பெ.(n.)

ஒருவகை மணப்புல் (விண்.); lemon-grass.

Andropogon citratus.

[கர்ப்புரம் + புல்.]

கர்ப்புரம்¹ *karppūram*, பெ.(n.) 1. எரிக்குங்

கர்ப்புரம்; common camphor. 2. முக

வாசங்களுள் ஒன்றான பச்சைக் கர்ப்புரம் (சீவக.

838, உரை); comphor in its native state, one

of five *muka-vācam*. 3. கர்ப்புரமரம்

பார்க்க; see *karppūra-maram*.

[*Skt. karpūra* > த. கர்ப்புரம்.]

கர்ப்புரம்² *karppūram*, பெ.(n.) பொன் (பிங்.);

Gold.

[*Skt. karbūra* > த. கர்ப்புரம்.]

கர்ப்புரமணி *karppūra-maṇi*, பெ.(n.)

அம்பர்³ பார்க்க; see *amber*³.

[கர்ப்புரம் + மணி.]

கர்ப்புரமரம் *karppūra-maram*, பெ.(n.)

1. கர்ப்புரம் உண்டாதற்குரிய மரம்; Japan

comphor tree. 2. மரவகை (விண்.); blue-

gum tree.

[கர்ப்புரம் + மரம்.]

கர்ப்புரவல்லி *karppūra-valli*, பெ.(n.)

கர்ப்புரவள்ளி பார்க்க; see *karppūra-valli*.

கர்ப்புரவள்ளி *karppūra-valli*, பெ.(n.)

1. ஒருவகை மருந்துச் செடி; thick-leaved

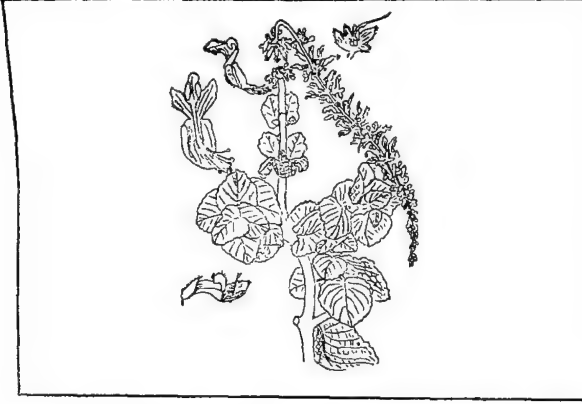
lavender. "நெஞ்சிற் கட்டு கபம்

வாதமும் போம்..... கர்ப்புரவள்ளி"

(பதார்த்த. 330). 2. ஒருவகை வாசனைச் செடி;

country borage.

[கர்ப்புரம் + வள்ளி.]

[Skt. *karppūra* + த. வள்ளி.]

கர்ப்பூரவாழை *karppūra-vālai*, பெ.(n.)
வாழைவகை; a kind of plantain.

[கர்ப்பூரம் + வாழை.]

கர்ப்பூரவில்வம் *karppūra-vilvam*, பெ.(n.)
வில்வமரவகை (விண்.); a very fragrant bael tree.

[கர்ப்பூரம் + விலை.]

கர்ப்பூரவிலை *karppūra-vilai*, பெ.(n.)
கோவில் நிலங்களுக்குக் கொடுக்கும் விலை;
price paid for temple lands.

கர்ப்பூரவெற்றிலை *karppūra-verṇilai*,
பெ.(n.) வெற்றிலை வகை (விண்.); fragrant
white betel.

[கர்ப்பூரம் + வெற்றிலை.]

கர்ப்பூராரத்தி *karppūrārtti*, பெ.(n.)
கர்ப்பூரத்தாலாகிய ஆலத்தி; waving of
lighted camphor.

[கர்ப்பூரம் + ஆரத்தி.]

கர்ப்போட்டம் *karppōṭṭam*, பெ.(n.) சிலை
(மார்கழி)ப் பிற்பகுதியில் கருக்கொண்ட
மேகத்தின் தென்சார்பான ஓட்டம்; southern
passage of the rain clouds about the
latter half of the *Mārkaḷi* month.

[Skt. *garbha* + த. ஓட்டம்.]

கர்பரி *karpari*, பெ.(n.) குழப்பம் (விண்.);
confusion.

[Skt. *garbari* > த. கர்பரி.]

கர்மகாண்டம்¹ *karmakāṇḍam*, பெ.(n.)
சடங்குகளைப் பற்றிக் கூறும் மறை (வேத)

நூல்; (In veda) a portion of the vedas
which deals about the sacrificial rites
and ceremonial acts and observances
as mentioned above. 2. கணிய (சோதிட)
நூலின்படிக் கோள்களின் (கிரகக்)
கோளாறினாலேற்பட்ட துன்பங்களுக்குப்
(பாப நிவர்த்தி)யைக் கூறும் சித்தர்கள் செய்த
நாடி நூல்; (In Astrology)) that portion of
siddhar's science treating about
expiation of sin and reparation for the evil
influences of stars. 3. மருத்துவ
(வைத்திய) நூலின்படி (கர்மத்தினால்)
ஏற்படும் நோய்களையும், அவற்றை நீக்கும்
(நிவர்த்திக்கும்) ஏதுவைப் பற்றியும்
கொடுக்கும் மருந்துகளைப் பற்றியும் கூறும்
நூல்; (In medicine).

கர்மகாண்டம்² *karma-kāṇḍam*, பெ. (n.)

1. முறைமை யாகம் முதலிய வைதிகங்களைப்
பற்றிக் கூறும் மறையின் (வேதத்தின்)
முற்பகுதி; that part of the *vēda* chiefly
Brāhmaṇā literature which treats about
dharma, ceremonial acts and sacrificial
rites. 2. அகத்தியர் எழுதியதாகக் கூறப்படும்
ஒரு மருத்துவ நூல்; a medical treatise,
attributed to Agastya.

[Skt. *karman* + த. காண்டம்.]

கர்மகுணம் *karmakuṇam*, பெ.(n.) ஊழ்
வினையால் மனிதருக்கு நேரும் நிலைமை; the
condition of life in man resulting from his
acts done in the previous birth.

[கர்மம் + குணம்.]

கர்மசங்கடம் *karmaśaṅkaḍam*, பெ. (n.)
முற்பிறப்பிற்செய்த காரிக (பாவங்)களினாலேற்பட்ட
தீராச் சங்கடங்கள்; endless sufferings
according to one's karma in the former
births.

[கர்மம் + சங்கடம்.]

கர்மசலம் *karmaśalam*, பெ.(n.) வியர்வை;
perspiration.

[கர்மம் + சலம்.]

கர்மசிரத்தை *karmaśirattai*, பெ.(n.) செயலில் (காரியத்தில்) முழு ஈடுபாடு; கவனம்; dedication (to work) : (of one's work) application. 'கர்மசிரத்தையோடு பணியாற்றும் போது மனம் செயலில் ஒன்றிவிடுகிறது'.

த. வ. கடப்பாடு.

கர்மசீலன் *karmaśīlan*, பெ.(n.) பயனைக் கருதாமலே தான் செய்யும் கடமையைச் செய்து முடிப்பவன்; one who perseveres in his duties without looking forward to any reward.

[கர்மம் + சீலன்.]

கர்மடன் *karmaḍan*, பெ.(n.) கருமமே பெரிதென்று கருதுவோன் (தென். இந். கேஷத். 58); one who holds that *karma* is of supreme importance.

த. வ. கருமக்கோட்பாட்டாளன்.

[Skt. karmaḍha > த. கர்மடன்.]

கர்மணிப்பிரயோகம் *karp*, பெ. (n.) செயப்பாட்டு வினை வழக்கு (பி.வி.36, உரை); passive voice.

[Skt. karmaṇi + prayōga > த. கர்மணிப் பிரயோகம்.]

கர்மதாரயம் *karma-tārayam*, பெ.(n.) இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை (பி.வி.22, உரை); (Gram.) appositional compound noun made up of two nouns in which 'ākya' the particle of apposition is understood.

[Skt. karmadhāraya > த. கர்மதாரயம்.]

கர்மநிட்டன் *karma-niṭṭan*, பெ.(n.) கருமத்தை மேற்கொண்டொழுக்குவோன்; one devoted to the strict observance of one's religious duties.

த. வ. கடப்பாட்டாளன்.

[Skt. karman + ni-ṣṭha > த. கர்மநிட்டன்.]

கர்மநோய் *karma-nōy*, பெ.(n.) 1. யாதொரு காரணமு மில்லாமலே ஏற்பட்டு ஊழ்வினை தன்னை விட்டகல அதுவும் கூடவே உடம்பை

விட்டகலும் ஊழ்வினை நோய்; disease coming on without any apparent cause and disappearing with the extinction of Karma (sins of previous births). 2. தீராத நோய்; an incurable or chronic disease. 3. உடம்பை விட்டகலாது எப்போதும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும் நோய்; any chronic or lingering disease attended with unbearable sufferings. 4. ஆயுள் வேதப்படி குட்டம் முதலிய வினைப்பயன் நோய்கள்; according to Ayurveda, the karmic diseases as leprosy etc.

கர்மப்பிரமவாதி *karma-p-pirama-vādi*, பெ.(n.) வைதிகச் சடங்குகளையே பிரமமெனவாதிக்கும் பூர்வமீ மாஞ்சகன்; one who affirms that *karma* itself is *Brahman*, i.e. one who believes that the strict observance of *vēdic* rituals is the highest goal of man and that in such observance alone lies the true path of liberation.

த. வ. தொன்மநடப்பாளன்.

கர்மபந்தம் *karmapantam*, பெ.(n.) முழு வினைப்பயனாலேற்படும் பிறவி முதலிய சொந்தங்கள்; bonds of action. i.e., re-birth as the result of actions in the previous life (சா.அக.).

த. வ. பிறவித்தொடர்.

[கர்மம் + பந்தம்.]

கர்மபலம் *karma-palam*, பெ. (n.)

1. முழுமையான முன்வினைப் பயனுக்கு ஈடாக மாந்தர்களுக்கு ஏற்படும் இன்பம் துன்பம் முதலியன; the fruit or recompense of actions such as pain, pleasure etc. resulting from act or acts in a former life.
2. வினைப்பயன்; the reflections or results of acts of former births, which one has to suffer in the present birth. (சா.அக.).

த. வ. வினைப்பயன்.

[கர்மம் + பலம்.]

கர்மபிந்து *karmapindu*, பெ.(n.) கர்மசலம் பார்க்க; see *karmacalam* (சா.அக.).

கர்மம்¹ *karmam*, பெ.(n.) முற் பிறப்பிற் செய்த வினை; ஊழ்வினை (In philosophy) actions or deeds of previous birth (good or evil) rebounding on the soul and resulting subsequently in the enjoyments and sufferings during the present birth or shifted to future births. 2. வாக்கு, மனம், காயம் ஆகியவற்றின் முயற்சி; (in psychology) the increase in speeches or utterances of words, reflections of thought or mind and actions of the body. 3. (In medicine) மருந்துகளுக்கு கேற்பட்ட உடம்பின் தொடர்புடைய தொழில்கள்; the physiological actions of medicines. 4. மூன்று மாதத்திய கரு; (figuratively) refers to the foetus three month's old in the womb. 5. ஒரு பூடு; a plant (சா.அக.).

த. வ. கருமம்.

[Skt. karma > த. கர்மம்.]

கர்மம்² *karmam*, பெ.(n.) கருமம் பார்க்க; see *karumam*.

[தமிழ் - கருமம் > Skt. karman.]

கர்மம்³ *karmam*, பெ.(n.) 1. (தன் வாழ்நாளில் குடும்பத்துக்கும் குழுகத்துக்கும் செய்ய வேண்டிய) கடமை; duty (to one's family and the society), action. "கர்மத்தைச் செய், பலனை எதிர்பார்க்காதே" என்பது கீதையின் சாரம். 2. (பின் பிறவியில் பயன் தருவதாக இருக்கக் கூடிய முன் பிறவியின்) செயல்; வினை; deeds in the previous birth whose consequences one has to bear now, karma. 'நான் இப்படி இருப்பதற்குப் போன பிறவியில் என்ன கர்மம் செய்தேனோ!', 'நீ செய்த கர்மம் ஏழு பிறவிக்குப் போதும்'.

த. வ. பிறவிவினை.

கர்மயோகம் *karmayōgam*, பெ. (n.) ஊதியத்தைக் கருதாமல் கடமை எண்ணமாகச் செய்யும் தொழில்களும்

அவற்றிற்குரிய கடைப்பிடிகளும்; (In moral philosophy) performance of virtuous actions, rites and observances without any expectation of fruits derived there from. 2. நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டி, மூச்சையடக்கிச் செய்யும் வாசியோகம்; (In yoga philosophy) that kind of yoga which consists chiefly in the control of breath. It is practised mainly for the purpose of attainment of longevity.

த. வ. வினைஓகம்.

கர்மரோகம் *karmarōgam*, பெ.(n.) கர்மநோய் பார்க்க; see *karma-nōy*.

த. வ. விடா வினைநோய்.

கர்மவசம் *karmavaśam*, பெ.(n.) ஊழ்வினையின் பயனாக ஒருவனை வந்தடையும் வினைப்பயன்; the necessary sufferings considered as the inevitable consequences of actions done in a former life (சா.அக.)

த. வ. வினைப்பயன்.

கர்மவிபாகம் *karmavipākam*, பெ. (n.)

1. அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லும் ஒரு மருத்துவ நூல்; a treatise on medicine said to have been compiled by Agastya. 2. ஊழ்வினைப் பயன், இப்பிறவியில் நேரப் பக்குவப்படுதல்; the ripening of actions. i.e. the good or evil consequences occurring in this life for human acts performed in previous births.(சா.அக.).

[Skt. karma+vibaga]

கர்மவியாதி *karmaviyāti*, பெ.(n.) கர்மநோய் பார்க்க; see *karma-nōy*.

கர்மவேதனை *karmavēdanai*, பெ.(n.) ஊழ்வினையினா லேற்படுந் துன்பங்கள்; sufferings and troubles due to sins of previous births or past karma.

த. வ. வினைத்துன்பம்.

[கர்மம் + வேதனை.]

கர்மபசயாதிசயம் *karma-kṣayādiśayam*, பெ.(n.) அருகசமயத்தார் கூறும் வியப்பு மூன்றனுள் வினை நீங்குகையாகிய வியப்பு (சீவக. 2813, உரை); (Jaina) pre-eminence arising from annihilation of all karma, one of three aticayam.

த. வ. வினையகல் வியப்பு.

[Skt. karma + kṣata + ati-śaya > த. கர்மபசயாதிசயம்.]

கர்மாந்தரம் *karmāndaram*, பெ.(n.) கருமாந்தரம் பார்க்க; see *karumāndaram*.

கர்மி *karmi*, பெ.(n.) ஊழ் வினையால் கட்டுண்டவன்; one who is afflicted by past karma. 2. தொழிலாளி; artisan (சா.அக.).

கர்மேந்திரியம் *karmēndiriyam*, பெ.(n.) ஐம்பொறிகள்; the operative organs such as the mouth or the tongue, hands, the genitals, the anus and the feet. 2. கருமேந்திரியம் பார்க்க; see *karumēndiriyam*. 3. தொழிலியற்றும் அங்கங்கள்; the functioning organs (சா.அக.).

த. வ. ஐம்பொறிகள்.

கர்மை *karmai*, பெ.(n.) காரைச்செடி; thorny webera, canthium parviflorum alias webera tetrandra (சா.அக.).

கர்லா *karlā*, பெ.(n.) கர்லாக்கட்டை பார்க்க; see *karlā-k-kaṭṭai*.

[U. karela > த. கர்லா.]

கர்லாக்கட்டை *karlā-k-kaṭṭai*, பெ.(n.) உடற்பயிற்சிக்காகச் சுழற்றுந் திரண்ட கனத்த மரக்கட்டை; Indian club used for physical exercises.

த. வ. சுழற்றுக்கட்டை, சுக்குமாந்தடி.

[கர்லா + கட்டை.]

[U. karela > த. கர்லா.]

கர்வடம்¹ *karvaḍam*, பெ.(n.) மலையும் ஆறுஞ் சூழ்ந்த ஊர் (திவா.); town surrounded by mountains and rivers.

த. வ. முல்லை.

[Skt. harvaṭa > த. கர்வடம்.]

கர்வடம்² *karvaḍam*, பெ.(n.) நானூறு சிற்றூர்களுக்குத் தலைச் சிற்றூர் (யாழ்.அக.); the chief village in a group or 400 villages.

த. வ. முல்லைப்பேரூர்.

[Skt. karvaṭa > த. கர்வடம்.]

கர்வம்¹ *karvam*, பெ.(n.) ஆயிரங்கோடி (சுக்கிரநீதி. 106); thousand crores.

த. வ. ஆயிரம் குவளை.

[Skt. kharva > த. கர்வம்.]

கர்வம்² *karvam*, பெ.(n.) பெருமை; pride. 'நாம் அனைவருமே கர்வப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டிய செய்தியிது'.

த. வ. பீடு.

கர்வம்³ *karvam*, பெ.(n.) செருக்கு; haughtiness, arrogance.

[Skt. garva > த. கர்வம்.]

கர்வம்⁴ *karvam*, பெ.(n.) ஒன்பான் செல்வங்களுலொன்று; one of the none treasures of Kubēra.

[Skt. kharva > த. கர்வம்.]

கர்வி¹-த்தல் *karvi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) செருக்குதல்; to be proud, arrogant.

[Skt. garva- > த. கர்வி-த்தல்.]

கர்வி² *karvi*, பெ.(n.) செருக்கன்; proud fellow.

[Skt. garvin > த. கர்வி.]

கர்விதன் *karvidan*, பெ.(n.) கர்வி பார்க்க; see *karvi*.

[Skt. garvita > த. கர்விதன்.]

கர்விட்டன் *karviṭṭan*, பெ.(n.) கர்வி² பார்க்க; see *karvi*².

[Skt. garviṣṭha > கர்விக்ஷடன் > த. கர்விட்டன்.]

கர்னகுட்டம் *karnakuṭṭam*, பெ. (n.) உடம்பில் பச்சை நிறத்துடன் பொடிப் பொடியாக வெடித்தலும், தாக்கத்தினால் உடம்புருத்துத் திமிருடன் காக்கட்டான் பூ நிறமாகத் தோன்றித் தடிப்பு, வீக்கம், மிகுந்த கபம் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒருவகைத் தொழு நோய்; a kind of leprosy marked by scaly affections of the skin, which soon become greenish on its surface and when afflicted with the aggravated condition of the three humours, the body is turned livid with the characteristic symptoms of raised patches, swelling numbness etc. (சா.அக.)

த. வ. கடுங்குட்டம்.

கர்னகுலை *karnaśūlai*, பெ. (n.)

1. கன்னகுலை பார்க்க; see kanna-sūlai.
2. குத்தல் வலியோடு கூடிய கன்னக் கழலை; a tumour in the region of the cheek accompanied by acute pain.
3. எவ்வித காரணத்தினாலும், கன்னத்திலேற்படும் குத்தல் நோய்; any acute or exacting pain of the cheek from any cause whatsoever.

த. வ. கன்னச்சுலை.

[கர்னம் + குலை.]

கர்னம் *karnam*, பெ.(n.) கன்னம்; cheek. (சா.அக.)

கர்னிகயோனிரோகம் *karnika-yōṇi-rōgam*, பெ.(n.) இது காலமற்ற காலத்தின் புணர்ச்சியினால் வளி அதிகரித்து அரத்தத்தைக் கெடுத்து அல்குலின் வழியில் இரத்தம் திரண்டு, தாமரைக் காயைப் போலும், விழுது விட்டதைப் போலும் தொங்கும் ஒரு வகைத் தசையண்ட நோய்; a disease of the vagina, arising from abnormal growth of flesh and accumulation of blood in the walls of the vagina. It is marked by a pendulous growth (poly-poid) hanging in the passage of the vagina (சா.அக.).

த. வ. முகிழ்நோனினோய்.

[Skt. karnika+yoni+roga.]

கர்னிகை *karnigai*, பெ.(n.) தாமரைக் கொட்டை; the pericarp of a lotus. (சா.அக.)

த. வ. பொகுட்டுக்காய்.

கர்னியேசா *karniyēśā*, பெ.(n.) பேய் தும்மட்டி; bitter-apple, cucumis colocynthis (சா.அக.).

கர்ச்சனை *karjanai*, பெ.(n.) அரிமா முழக்கம் (பெரும் குரல்), அதிர் முழக்கம்; (of lion) roar. 'அவர் பேச ஆரம்பித்தால் சிம்ம கர்ச்சனைதான்!' (சா.அக.).

த. வ. உரப்பல்.

கர்ச்சி-த்தல் *karcci*, செ.கு.வி.(v.t.) 1. (அரிமா, கடல்) பேரொலி எழுப்புதல், முழங்குதல்; (of lion, sea, wind, etc.) to roar, to rumble. 'தொழிற்சாலையின் இயந்திரங்கள் எழுப்பிய பேரோசை சிங்கங்கள் கர்ச்சிப்பது போல் இருந்தது'. 2. உரத்த குரலில் பேசுதல்; spack in full-throated voice, roar. 'பொது பேரையில் கர்ச்சிக்கும் அவர் வீட்டுக்குப் போனால் பூனையாகி விடுவார்'.

த. வ. உரப்புதல்

கரகரப்பிரியா *karakara-p-piriyā*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பண்; a musical mode.

[Skt. kharaharapriyā > த. கரகரப்பிரியா]

கரகோசம் *kara-kōśam*, பெ.(n.) ஒருவரைப் பாராட்டும் நோக்கத்தில் அவையினர் கைதட்டி உண்டாக்கும் ஒலி; வலுத்த கைதட்டல்; (thunderous) applause : ovation. 'கலை நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் பார்வையாளர்கள் கரகோசம் செய்தனர்' (சா.அக.).

த. வ. கைக்கொட்டு, கைத்தட்டு.

[கரம் + கோசம்.]

கரச்சேத்திரம் *kara-ccēttiram*, பெ.(n.) வீடு கட்டக் கூடிய மனை; building site (S.I.I.IV. 100).

த. வ. வீட்டுமனை.

[Skt. *ghara+ksēttiram* > த. கரட்சேத்திரம்]

கரடகபாடாணம் *karadaga-pāḍāṇam*, பெ.(n.) செய்நஞ்சு வகை (வின்.); a kind of arsenic.

கரண்டகபாடாணம் *karaṇḍaga-pāḍāṇam*, பெ.(n.) ஒரு வகை நஞ்சு; a kind of poison. (சா.அக.)

கரணகளேபரம் *karaṇa-kalēbaram*, பெ.(n.) உணர்வுப் பொறிகளுடன் கூடிய உடல்; the physical body with its sensory organs. "கரணகளே பரங்களை யிழந்து" (அஷ்டாதச. முழுட்சுப். வ்யா. அவ.).

த. வ. உணர்வுடல்.

[Skt. *karaṇa + kalēparam* > த. கரண களேபரம்.]

கரணசிராவேதை *karaṇaśirāvēdai*, பெ.(n.) அண்ட வீக்கம், விதை வீக்கம் முதலியவற்றைச் சரி செய்வதற்காகக் காது நடுவிலிருக்கும் அரத்த மூல நரம்பைத் துளையிடல்; boring the central concavity of the external ear (concha) as a reflex treatment, resorted to in olden days for purposes of arresting growth or swelling in cases of hydrocele, orchitis etc. (சா.அக.).

த. வ. செவிமடல் குத்து.

கரணம்பலம் *karaṇambalam*, பெ.(n.) வரிதண்டும் பணி; ancient name for the office of village headman. (Rd.).

[Skt. *karna + த. அம்பலம்*.]

கரணம்பாய்-தல் *karaṇam-pāy-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கூத்தாடுதல் (திருக்கோ, 389, உரை); to dance with gestures. 2. கரணம் போடு-தல் பார்க்க; see *karaṇam-pōḍu-*.

த. வ. கூத்தாட்டம்.

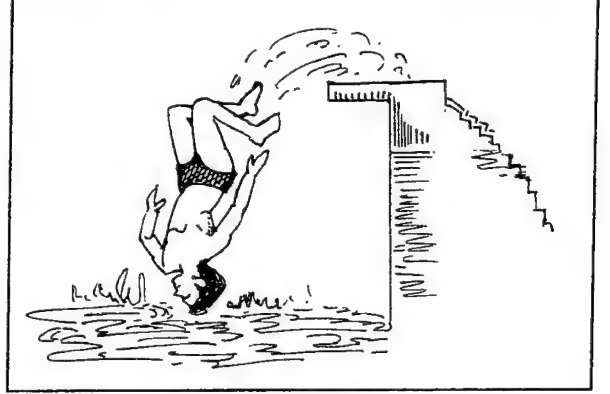
[Skt. *கரணம் + த. பாய்-தல்*.]

கரணம்போடு-தல் *karaṇam-pōḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தலைகீழாகப் பாய்தல்; to tumble heels over head, to gambol. 2. கெஞ்சுதல்; to solicit pressingly and persistently; to importune; to crave or

beg for. 3. தன்னாற் கூடியதெல்லாம் செய்தல்; to do one's utmost; to use all possible means; to leave no stone unturned to accomplish an object.

த. வ. கூத்தாட்டு காட்டுதல்.

[*கரணம் + போடு-தல்*.]

கரணவாசனை *karaṇa-vāśanai*, பெ.(n.) கரணவாதனை பார்க்க; see *karaṇa-vātanai*.

கரணவாதனை *karaṇa-vādanai*, பெ.(n.) பொறிகளின் பழக்கவறிவு (வின்.); sensation, experience, pleasing or painful, as associated either with bodily organs or mental faculties.

த. வ. பொறியுணர்வு.

[*கரணம் + வாதனை*.]

கரணாதசம்மிதை *karaṇāda-śammidai*, பெ.(n.) காதைப் பற்றிய வரலாற்றைக் கூறுமோர் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic science treating all about the ear (சா.அக.).

த. வ. செவிப்பிணிநூல்.

கரணிகசன்னி *karaṇika-śanni*, பெ.(n.) காதின் நோயினால், கண்டத்தை இறுக்கிப் பிடிப்பதனாலேற்படும் ஒரு வகை இசிவு நோய் சன்னி; a kind of delirium caused through the disease of the ear attended with constriction of the throat. (சா.அக.).

த. வ. செவிப்பிணி இழுப்பு.

[Skt. *கரணிக + சன்னி*.]

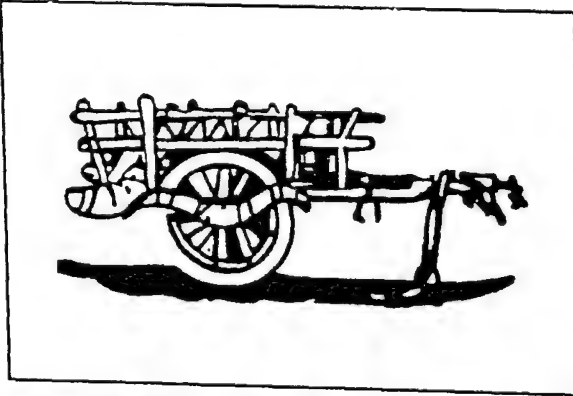
கரத்தம்பவாதம் *karattampavādam*, பெ.(n.)

இரண்டு உள்ளங்கைகளிலும் உள்ளங் கால்களிலும், நெருப்பில் வைத்தாற் போல் எரிச்சல் கண்டு, உடம்பெங்கும் வெளுத்துலர்ந்து புரைதனில் புழுக்கள் ஊருதல் போல் ஊர்ந்து நடை கொடாது, வாயுலர்ந்து, உடம்பு கனத்துக் காணுமோர் வளிம நோய் (யூகி. முளி. 800); a kind of rheumatism marked by burning sensation on both the palms and the soles, pale and dried condition of the body, a peculiar sensation in the folds of the skin corresponding to the movements of a worm in a wound, inability to walk or move about freely. parched tongue, heaviness of body etc.

த. வ. எரிச்சல் ஊதை.

கரத்தை *karattai*, பெ.(n.) (ஒற்றை) மாட்டு வண்டி (இலங்.); bullock cart (drawn by a single ox).

[E. cart > த. கரத்தை.]

கரதபத்திரம் *karata-pattiram*, பெ.(n.)

அரசிறையை நிலைக்க வைக்கும் ஆவணம் (பத்திரம்) (சுக்கிரநீதி. 93); document fixing the tax.

த. வ. வரியாவணம்.

[Skt. karada+pattiram > த. கரதபத்திரம்.]

கரதலாமலகம் *karatalāmalakam*, பெ.(n.)

உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் தெளிவானது; Lit. a fruit of the myrobalan placed on the palm of the hand; fig.

perception at once easy and quite clear.

"மறைகள் கரதலாமலகமதாக வுணர்வில் வைத்த" (செவ்வந்திப்பு. சார. 2).

த. வ. அங்கையுள் நெல்லி.

[Skt. karatala+āmalaka > த. கரதலாமலகம்.]

கரதாளம் *kara-tālam*, பெ.(n.) கைத்தாளம்;

[Skt. kara+த. தாளம்.]

கரதோடம் *karatōdam*, பெ.(n.) வேதி

மருந்துகளால் ஏற்பட்ட நஞ்சுக்கேடு; chemical poisoning (சா.அக.).

[Skt. kara-dosha.]

கரநியாசம் *kara-niyāśam*, பெ.(n.)

தேவர்களை மந்திர வழி விரல்களில் வைக்கும் செய்கை; assignment of the fingers of the hand severally to different deities with appropriate mantras and gesticulation previous to meditation and prayer. "அஞ்செழுத்தா லங்ககரநியாசம் பண்ணி" (சி.சி. 9, 8).

த. வ. கைவயம்.

[Skt. kara+niyācam > த. கரநியாசம்.]

கரப்பர்ணம் *karapparnam*, பெ.(n.)

ஆமணக்கு (சங். அக.); castor-plant.

கரப்பிரசாரம் *kara-p-piraśāram*, பெ.(n.)

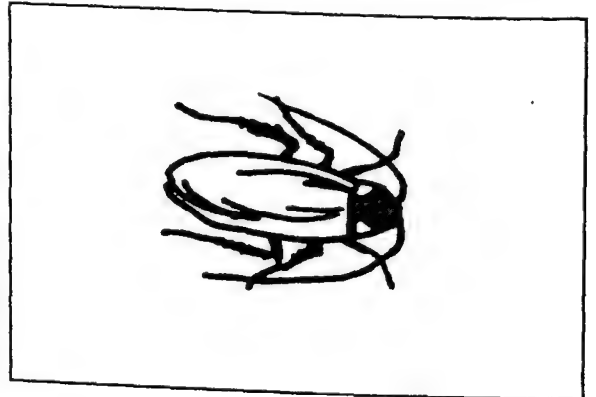
செய்கை வகை; (nātya) a kind of gesture.

"சீர் சால் கரப்பிரசார முவமையில் சிரக்கரகருமம்" (திருவிளை. கான்மா. 8).

[Skt. kara+pra-cāra > த. கரப்பிரசாரம்.]

கரப்பொத்தான் *karap-pottān*, பெ.(n.)

கரப்பான் பூச்சி (இலங்.வ); cockroach.

கரபவல்லபம் *karapa-vallabam*, பெ.(n.)

விளா மரம் (சங்.அக.); wood apple tree.

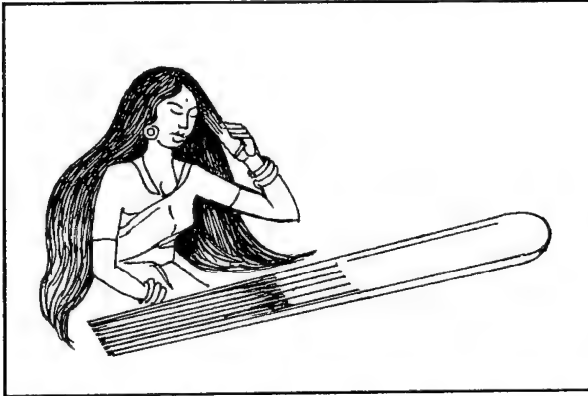
[Skt. karabha+vallabba > த. கரபவல்லபம்.]

கரபத்திரம் *kara-pattiram*, பெ.(n.) 1. ஈர்வாள்

(திவா.); saw. 2. வாள்; sword. "பணிக்கர்

கரபத்திரமதாகும்" (திருவாதபு. புத். 74).

[Skt. kara-patra > த. கரபத்திரம்.]

கரபம்¹ *karabam*, பெ.(n.) மணிக்கட்டிலிருந்து விரல் வரையில் உள்ள பகுதி; metacarpus, the part of the hand between the wrist and fingers. "யானைத் தடவுடைக் கையுங் கரபமும்" (திருவினை. உக்கிர. வேல்வனை. 37).

[Skt. karabha > த. கரபம்.]

கரபம்² *karabam*, பெ.(n.) யானை; elephant.

"ஒரு நாற் றந்தக் கரபத்தினண்ணல்" (கந்தபு. அசமுக்கு. 22). கழுதை (வின்.); ass.

கரபாகம் *kara-bāgam*, பெ.(n.) குடுபட்டு

மென்மையான குளிகை போல் திரளுகிற மருந்துப் பாகம் (பைஷஜ. 9); that stage in the preparation of any medicine by heating, when it reaches such consistency as would admit of a small pinch between wet fingers being easily rolled into a soft globule.

த. வ. கைபாகம்.

[Skt. kara+pāka > த. கரபாகம்.]

கரபாதம் *karapātam*, பெ.(n.) கையும் காலும்;

the arm and the leg; the limbs.

கரம் *karam*, பெ.(n.) கை; arm, hand.

'பேருந்தில் சிரம், கரம், புறம் நீட்டாதீர்' என்று ஓர் அறிவிப்பு, 'எனக்கு வலது கை போல் விளங்கும் நண்பன்'

[Skt. kara > த. கரம்.]

(இ.சொ) 1. பெரும்பாலும் (சமற்கிருத) பெயர்ச்சொற்களோடு சேர்க்கப்படுவதும் 'தரக் கூடியது' என்னும் பொருள்படுவதும் (வேற்றுமை உருபோ பன்மை ஈறோ ஏற்காத) பெயர்ச் சொல் அமைக்கக் கூடியதுமான ஓர் ஈறு. (எ.கா.) திருப்திகரம். 2. கட்டும் முறையாகவும் ஒலிப்பு முறை கருதியும் உயிர் எழுத்திலும் உயிர்மெய் எழுத்திலும் குறில் எழுத்துகளோடு சேர்க்கப்படும் இடைச்சொல். சிலர் முகரத்தை எகரமாக பலுக்குகிறார்கள். (உ.வ). **கரம்பற்று-தல்** *karamparru-*, 11. செ.கு.வி. திருமணம் செய்து கொள்ளுதல், மணத்தல்; marry. 'அவனைக் கரம் பற்றிய நாளிலிருந்து அவனுக்கு நல்ல வாழ்வு தான்'.

[கரம் + பற்று-]

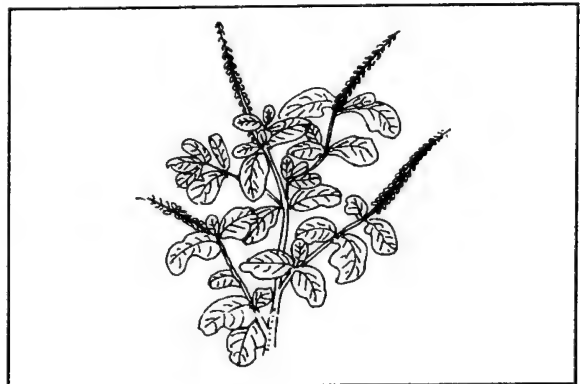
கரமசாலை *kara-macālai*, பெ.(n.) காரமான மசாலை (வின்.); pungent curry-stuff.

த. வ. காரஉசிலை.

[U. garmmasāla > த. கரமசாலை]

கரமஞ்சரி *kara-mañcari*, பெ.(n.) நாயுருவிச் செடி (பிங்.); a plant growing in hedges and thickets.

[Skt. khara-mañjari > த. கரமஞ்சரி]

கரமாலம் *karamālam*, பெ.(n.) புகை (சங். அக.); smoke.

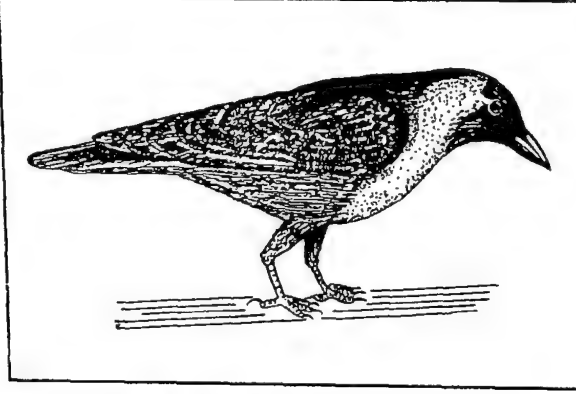
[Skt. karamāla > த. கரமாலம்.]

கரலட்சணம் *kara-laṭcaṇam*, பெ.(n.) கையாற் புரியும் மெய்ப்பாட்டுச் செய்கை (பரத. பாவ. 19, தனம்பு); (Nāṭya) gestuculation by the hands.

த. வ. கைநயம்.

[கரம் + லட்சணம்.]

கரவாகம் *karavāgam*, பெ.(n.) காக்கை (விண்.); grow from its being harsh-voiced. [Skt. khara+vāka > த. கரவாகம்.]

கரவாதசன்னி *karavāda-śanni*, பெ.(n.) 1. நஞ்சினாலேற்படும் இசிவுநோய் (சன்னி); delirium due to poisoning. 2. ஊதை நோயால் உடம்பில் நஞ்சு தங்கி அதனாலேற்படும் இசிவு நோய் (சன்னி); delirium due to sceptic poison arising from rheumatism (சா.அக.).

த. வ. நஞ்சு இசிவு.

கரவாலம் *karavālam*, பெ.(n.) உகிர் (நகம்) (சங்.அக.); nail.

[Skt. kara-vāla > த. கரவாலம்.]

கரவிகாரம் *karavigāram*, பெ. (n.) 1. நஞ்சினால் உடம்பிலேற்படும் வேற்றுமைகள்; various modifications or changes occurring in the system due to poisoning. 2. இடு மருந்தினால் உடம்பிலுண்டாகும் நோய்கள்; diseases occurring in the body due to introduction of love philter as an after effect. 3. இடுமருந்தினால் ஆண்கள் அல்லது பெண்களுக் கேற்படும் காமக் கவலை; lustful thoughts or venereal passions arising from introducing love-potion.

த. வ. செய்மருந்து நோய், கை மருந்து நோய். [கரம் + விகாரம்.]

கரவிடம் *karavīdam*, பெ.(n.) 1. சிறிதளவாக நஞ்சேற்றி வரல்; slow poisoning. 2. ஆடவர்களைத் தம்மிடம் பாசமுள்ளவர்களாகச் செய்ய விருப்பமுள்ள பெண்களாவது, பகைவர்களாவது, உணவு, தின்பண்டம் முதலியவற்றில் இடும் ஒரு வகை இடு மருந்து; a philter or substance usually administered by jealous wives to their husbands or by an enemy to one, in food or other eatables for purposes of subjecting him to her or his control. It is a slow poisoning by which the health of the victim is impaired and the person dies ultimately (சா.அக.).

த. வ. இடுமருந்து, கைமருந்து.

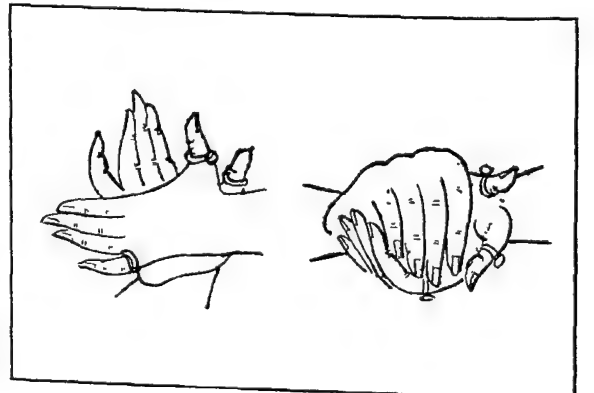
கரவிடாணம் *kara-vidāṇam*, பெ.(n.) கழுதைக் கொம்பு போல் இல்பொருள் (நீலகேசி. 393, உரை); that which is non-existent, as an ass's horn.

[Skt. khara+viṣāṇam > த. கரவிடாணம்.]

கரவொலி *karavoli*, பெ.(n.) கைதட்டுதலால் ஏற்படும் ஓசை; applause. 'தலைவர் மேடைக்கு வந்ததும் தொண்டர்கள் கரவொலி எழுப்பி வரவேற்றார்கள்'.

த.வ. கையொலி.

[கரம் + ஒலி.]

கராக்கி *karākki*, பெ.(n.) கிராக்கி (வின்.) பார்க்க; see *kirākki*.

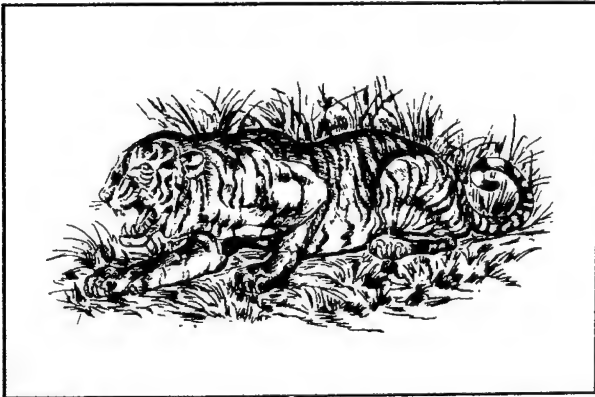
[U. *giraki* > த. கராக்கி.]

கராகண்டிதம் *karā-kaṇḍitam*, பெ.(n.) கண்டிப்பு; severity, rigour. "கராகண்டிதமாய்ச் சொல்லு" (வின்.).

[U. *qarār+kantitam* > த. கராகண்டிதம்.]

கராசனம் *karāśanam*, பெ.(n.) புலி (யாழ்.அக.); tiger.

[Skt. *khara+aśana* > த. கராசனம்]

கராட்சேபகவாதம் *karāḍṣebagavādam*, பெ.(n.) அதிக ஊதைப் பண்டங்களைப் புசிப்பதனால் பிறந்து, உடம்பு முழுவதும் பரவி பின்னர் கை கால்களை அசைக்கவும், நீட்டவும், மடக்கவும் கூடாமையாயிருக்கும் ஒரு வகை ஊதை நோய்; a kind of paralysis attended with loss of motion and function of the limbs, especially the arms, as a result of the deranged condition of vayu, which begins in the muscles of a particular part and gradually spreads all over the body. It is aid to be caused by over indulging in articles of fare likely to develop vatha.

கராடம் *karāḍam*, பெ.(n.) தாமரைக் கிழங்கு (நாநார்த்த.); tuber of the lotus plant.

[Skt. *karahāṭa* > த. கராடம்.]

கராபத்தினி *karāpattini*, பெ.(n.) பேராமுட்டி; fragrant sticky mallow - *Pavonia odorata* (சா.அக.).

கரம்பு *karāmbu*, பெ.(n.) இலவங்கம் 1, 2 பார்க்க; see *elavaṅgam*.

[Gr. *karnophullon* > U. *quaranful* > த. கரம்பு.]

கரார் *karār*, பெ.(n.) 1. உறுதி; fixity, stability, certainty, fixedness. 2. கரார்நாமா பார்க்க; see *karār-nāmā*.

[U. *qarār* > த. கரார்.]

கரார்க்காரன் *karār-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கண்டிப்புள்ளவன்; strict man, man of exacting character in respect of word and deed.

த. வ. கண்டிப்புக்காரன்.

[கரார் + காரன்.]

கரார்நாமா *karār-nāmā*, பெ.(n.) உறுதி ஆவணம்; deed of ratification, written agreement, contract or engagement.

த. வ. உறுதிமுறி.

[கரார் + நாமா.]

கரிசன்னி *kariśanni*, பெ.(n.) வெண் காக்கணம்; white-flowered mussel shell creeper - *Clitoria ternatea* (albi-flora).

கரிணிகம் *kariṇigam*, பெ.(n.) காதணி வகை (யாழ்.அக.); an ear ornament.

[Skt. *karnika* > த. கரிணிகம்.]

கரிபரிசம் *karipariśam*, பெ.(n.) கையிற் தொடுதலினாலேற்படும் உணர்ச்சி; sensation arising from touch by hand (சா.அக.).

[கர > கரி + பரிசம்.]

கரித்து *karittu*, பெ.(n.) அடக்க விலை; net price (C.G.).

த. வ. மூலவிலை, அடக்கவிலை.

[U. *kharid* > த. கரித்து.]

கரித்துபட்டி *karittu-patti*, பெ.(n.) கைச்சாத்து; invoice (C.G.).

கரிப்பு *karippu*, பெ.அ.(adj.) எளிய; poor, indigent (C.G.).

த. வ. ஏழ்மையான, வறிய.

[U. *garib* > த. கரிப்பு.]

கரீரம் *karīram*, பெ.(n.) 1. மிடா (பிங்.); large boiler, water-jar. 2. கும்ப ஓரை (சூடா.); aquarius, the 11th sign of the zodiac. 3. அகத்தி (திவா.) பார்க்க; see *agatti*. 4. கருவேல் (மலை) பார்க்க; see *karuvēl*. 5. முளை; sprout, shoot. 6. மூங்கில் முளை; shoot of the bamboo. "காம்பாங் கரீரம்" (தைலவ. தைல. 35). 7. யானை மருப்பு மூலம் (பிங்.); root of an elephant's tusk.

[*Skt. karira* > த. கரீரம்.]

கருசணம் *karuṣaṇam*, பெ.(n.) 1. தேய்க்குந் தைலம்; embrocation. 2. மஞ்சள்; turmeric.

கருசபாடாணம் *karusa-pāṣḍāṇam*, பெ.(n.) உரைகல் (பி.வி.22, உரை); touchstone.

[*Skt. ghaṣa+pāṣḍāṇam* > த. கருசபாடாணம்]

கருசோபலம் *karuṣōpalam*, பெ.(n.) கருசபாடாணம் (பி.வி.22, உரை) பார்க்க; see *karuṣa-pāṣḍāṇam*.

கருணா¹ *karuṇā*, பெ.(n.) 1. கருணை¹ பார்க்க; see *karuṇai*. 'கருணாமூர்த்தி' 2. முகக்குறி (பாவனை) ஐந்தனுள் ஒன்றான அருள்; (Buddh) grace, one of five kinds of *pāvanai*. "மைத்திரி கருணா முதிதையென்றறிந்து" (மணிமே. 30, 256).

[*Skt. karuṇā* > த. கருணா.]

கருணா² *karuṇā*, பெ.(n.) ஒரு வகை இசைக்கருவி (வாச்சியம்) (வின்.); large brass trumpet which sounds the bass.

[*U. karnā* > த. கருணா.]

கருணாகடாட்சம் *karuṇā-kaṭāṭcam*, பெ.(n.) அருளோடு (கருணையோடு) கூடிய கடைக்கண் பார்வை (பே.வ.); gracious look.

த. வ. அருள்நோக்கு

[கருணா + கடாட்சம்.]

[*Skt. karuṇā* > த. கருணை + *Skt. kaṭaksa* > த. கடாட்சம்.]

கருணாகரன் *karuṇākaraṇ*, பெ.(n.) கருணைக்கு இருப்பிடமான கடவுள்; God as the storehouse of grace. "நஞ்சமுது

செய்தாய் கருணாகரனே" (திருவாச. 6, 28).

த. வ. அருளாளன்.

[*Skt. karna+a-kara* > த. கருணாகரன்.]

கருணாநிதி *karuṇā-nidi*, பெ.(n.) அருளுக்கு இருப்பிடமானவன்; God as the highest repository of grace.

த. வ. அருட்செல்வன்

[*Skt. karuṇā+niti* > த. கருணாநிதி.]

கருணாமூர்த்தி *karuṇā-mūrtti*, பெ.(n.) அருளுருவானவன்; God as grace personified.

த. வ. அருளன்.

[*Skt. karuṇā+murtti*]

கருணாலயன் *karuṇālayaṇ*, பெ.(n.) அருளுக்கு நிலைக்களமானவன்; God, the storehouse of grace. "கடைப்பட்டேனை யாண்டு கொண்ட கருணாலயனை" (திருவாச. 27, 1).

த. வ. அருளுருவன்.

[*Skt. karuṇā+ā-laya* > த. கருணாலயன்.]

கருணி *karuṇi*, பெ.(n.) 1. மலை (வின்.); nill, mountain. 2. குகை (சது.); cave, cavern.

கருணிகை *karuṇigai*, பெ.(n.) தாமரைப் பொகுட்டு (வின்.); pericarp of the lotus, germ or rudiment of the fruit.

[*Skt. karṇikā* > த. கருணிகை.]

கருணை *karuṇai*, பெ.(n.) இரக்கம், அருள்; compassion, grace, mercy, benignity.

"மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்" (திருவாசக. 2, 107).

கருணைமறம் *karuṇai-maram*, பெ.(n.)

கருணையாற் செய்யும் தண்டனை (நிக்கிரகம்); reformatory punishment, as an act of divine grace. "அக்கருணை மறமாகிய செய்கை மாறி" (சி.போ.பா.8,1,பக். 174).

[கருணை + மறம்.]

[*Skt. karuṇa* + த. மறம்.]

கரோடம் *karōḍam*, பெ.(n.) தலையோடு (விண்.); skull.

த. வ. புருடை.

[Skt. *karōḍa* > த. கரோடம்.]

[கர + ஓடு + அம்.]

கல்கம் *kalkam*, பெ.(n.) உலர்நிற சரக்கைப் பால் அல்லது நீர் விட்டு அரைத்துச் செய்யுங் குளிகை (பைஷஜ.); medicinal pill prepared by mixing dried drugs with milk or water.

[Skt. *kalka* > த. கல்கம்.]

கல்கித்துவாதசி *kalki-tuvādaśi*, பெ.(n.) பாத்திரபத திங்கள் மாதத்துப் பன்னிரண்டாம் நாள் (பஞ்.); the twelfth tithi in the lunar month of bhādrapada.

கல்நாதம் *kal-nādam*, பெ.(n.) அன்னபேதி (விண்.); green virtriol.

கல்பவாசியர் *kalpa-vāsiyar*, பெ.(n.) தேவருள் ஒருவகையினர் (மேருமந். 8, உரை); (Jaina.) a class of *Dēvas*.

கல்பா *kalpā*, பெ.(n.) கலவரம்; disturbance, tumult.

[H. *khalbal* > த. கல்பா.]

கல்பு *kalpu*, பெ.(n.) மனம்; mind. "செய்த சட்டம் லாக்கள் முற்றுங் கல்பிற் பொதிந்த களஞ்சியவான்" (பஞ்ச. திருமுக. 1613).

[Ar. *qalf* > த. கல்பு.]

கல்மசம் *kalmaśam*, பெ.(n.) 1. அழுக்கு; dirt, dross, impurity. 2. புண்ணினின்று வெளிவரும் சீழ் முதலியன; pus of a boil. 3. கரிசு (பாவம்); sin. 4. குற்றம்; fault.

த. வ. மனத்தில் கல்மசம் கூடாது.

மறுவ. கல்மிசம்.

கல்யாணகுணம் *kalyāṇa-kuṇam*, பெ.(n.) நற்குணம் (சம்.அக.); good disposition nobility of character.

[கல்யாணம் + குணம்.]

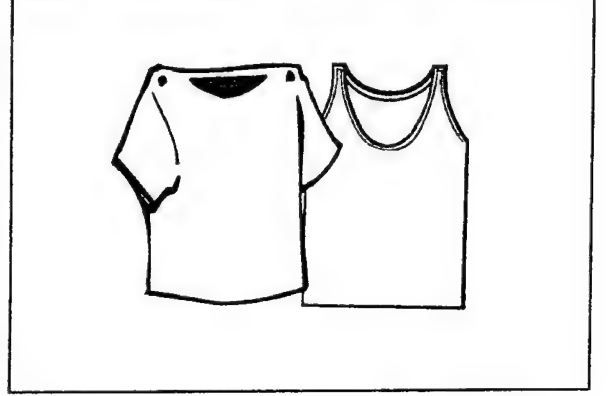
[Skt. *kalyāṇa* + த. குணம்.]

கல்யாணதரம் *kalyāṇa-taram*, பெ.(n.) சமவசரணத்திலுள்ள மூன்று மதில்களுள் ஒன்று (மேருமந். 61, உரை); (Jaina.) one of the three fort-walls in Camavacaraṇam.

[Skt. *kalyāṇa* + *tara* > த. கல்யாணதரம்]

கல்லி *kalli*, பெ.(n.) மேலங்கியுறுப்பு (விண்.); triangular piece of cloth, gore in long Indian jacket.

[U. *kalli* > த. கல்லி.]

கல்லோலம் *kallōlam*, பெ.(n.) அலை; billow, wave, surge. "பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்க" (திருவாலவா. 9, 5).

த. வ. கல்லோதம்.

[Skt. *kallōla* > த. கல்லோலம்.]

கலவிகரணன் *kala-vikaraṇan*, பெ.(n.) வைரவமூர்த்தி (காஞ்சிப். வயிர வீசப். 26); God vairava.

[Skt. *khala-vikaraṇan* > த. கலவிகரணன்.]

கலாங்கிசம் *kalāṅgiśam*, பெ.(n.) ஓரை (இராசி)யைப் பதினாறு கூறுகளை (சோதிடகிரக. 123); (Astrol.) dividing a zodiacal sign into 16 parts.

[Skt. *kalā* + *amśa* > த. கலாங்கிசம்.]

கலாசாலை *kalāśālai*, பெ.(n.) (இலங்.) (மொழி கற்பிக்கும் அல்லது பயிற்சி தரும்) கல்லூரி; school (of languages), college (for training teachers). 'அரபுக் கலாசாலை / ஆரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை'.

த. வ. கல்லூரி.

[கலா + சாலை.]

[த. கலை > Skt. *kalā* + த. சாலை.]

கலாக *kalāśu*, பெ.(n.) மரக்கலத்தொடர்பானது (விண்.); shipping.

த. வ. நாவாயிகம்.

[U. *khalāś* > த. கலாக.]

கலாட்டா *kalāṭṭā*, பெ.(n.) கலவரம்; riot, commotion, tumult, insurrection, strife.

[U. galāṭā > த. கலாட்டா.]

கலாத்துவா *kalāttuvā*, பெ. (n.) ஐங்(பஞ்ச)கலைகளாகிய அத்துவாவகை (சி.சி.8, 6-9, மறைஞா.); (Śaiva) a path to salvation in the form of *pañca-kalai*, one of six *attuvā*.

[Skt. *kalā+adhvan* > த. கலாத்துவா.]

கலாதத்துவம் *kalā-tattuvam*, பெ.(n.) தூய்மையற்ற மெய்மங்களுள் (கத்தாகத்த தத்துவங்களுள்) ஒன்று (சி.போ.பா.2,2, பக். 151); (Saiva) that which slightly reduces the power of *āṇava-malam* (which acts as a veil on the soul) so as to enable the soul to act, one of seven *cuttācutta-tattuvam*.

கலாதி *kalādi*, பெ.(n.) கலகம் (வின்.); agitation, stir, disturbance, tumult, quarrel, scuffle, squabble, brawl, wrangle.

த. வ. போராட்டம்.

[Skt. *kalaha* > த. கலாதி.]

கலாநிதி¹ *kalā-nidi*, பெ.(n.) 1. நிலவு (பிங்.); moon, having phases. 2. கல்விக் களஞ்சியம்; treasure-house of learning, a title given to a learned person. "தாக்கிணாத்யகலாநிதி".

த. வ. கலைவல்லோன்.

[கலா + நிதி.]

[த. கலை > Skt. *kalā+niti* > த. கலாநிதி.]

கலாநிதி² *kalānidi*, பெ.(n.) (இசை, நாட்டியம் முதலிய) கலைகளில் சிறந்தவருக்கு வழங்கப்படுகிற மதிப்புப் பட்டம்; a title given to a great master of fine arts such as music, dance, etc. 'சங்கீதக் கலாநிதி / நாட்டியக் கலாநிதி'. 2. (இலங்.) முனைவர்; Doctor of philosophy (Ph.D.).

த. வ. கலைச்செல்வன்.

கலாபூர்வம் *kalā-pūrvam*, பெ. (n.) கலையுக்கு பொருந்தியது; that which is artistic. 'ஓவியம் கலாபூர்வமாக அமையவில்லை / அந்த இளைஞனின் கலாபூர்வமான சிந்தனை அவரை மிகவும் கவர்ந்தது'.

கலாயி *kalāyi*, பெ.(n.) ஏனங்களுக்குப் பூசப்படும் ஈயம் (இ.வ.); tin used for tinning vessels.

த. வ. ஈயப்பூச்சு.

[U. galai > த. கலாயி.]

கலாலாபம் *kalālābam*, பெ.(n.) வண்டு; bee.

"அரியமாமலர் விரியத் தேனுகர்ந் தார்த்திடுங் கலாலாபம்" (அலங்காரச்சிந்தி. 10).

[Skt. *kalālāpa* > த. கலாலாபம்.]

கலாவியூகம் *kalā-viyūgam*, பெ.(n.)

ஒன்பான் அணி வகுப்புகளுள் ஒன்று (நவவியூகத்தொன்று) (சௌந்த. 1, உரை); a category of things, one of nava-viyūkam.

த. வ. ஒன்பான். அணி

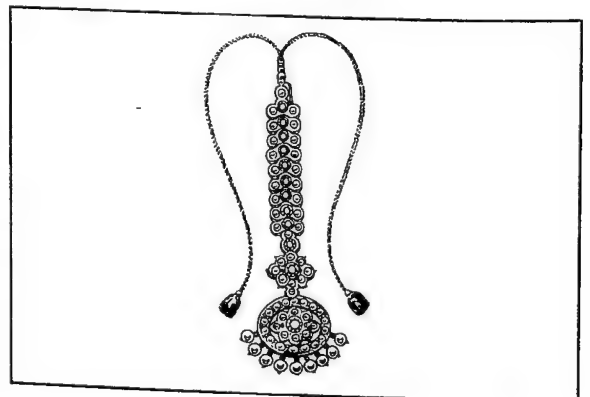
[Skt. *kalā+viyūkam* > த. கலாவியூகம்.]

கலிக்கத்தூரா *kalikkatturā*, பெ.(n.)

முன்னெற்றியில் அணியும் ஒருவகை அணி; aigrette, spray of gems, diadem of gold or of gold set with precious stones, set up as an ornament vertically over the forehead, on the turban.

த. வ. குளாமணி.

[Skt. *kalikā+U. turai*]

கலிசந்தரணம் *kalicandaraṇam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு மறைநூல்களுள் ஒன்று; name of an upaniṣad, one of 108.

[*Skt. kalisantarāṇa* > த. கலிசந்தரணம்.]

கலித்தம் *kalittam*, பெ.(n.) 1. கக்குகை (யாழ்.அக.); vomiting, emitting. 2. பொசிகை; oozing. 3. பொலிவு; grand appearance.

[*Skt. skhalita* > த. கலித்தம்.]

கலிபுருடன் *kali-puruḍan*, பெ.(n.) கலிகாலத்துக்கு உரிய தெய்வம் (தேவதை); the deity presiding over the iron age.

த. வ. கலியன்.

[*Skt. kali+puruṣan* > த. கலிபுருடன்.]

கலிமா *kalimā*, பெ.(n.) 1. வழிபாட்டு (விண்ணப்பம்); prayer. 2. இசுலாம் மதத்தில் சேரும் போது அல்லாவைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை; முகம்மது அவருடைய திருத்தூதர் என்று பொருள்படச் சொல்லும் அரபி வசனம்; the muslim confession of faith, beginning with *iāyilāhillallāhu*.

த. வ. இசுலாம்ஓதல்.

[*Ar. kalimā* > த. கலிமா.]

கலியப்தம் *kali-y-aptam*, பெ.(n.) கலியுகம் பிறந்தது முதலாக எண்ணப்படும் வருடம்; the era of kali yuga, which is said to have commenced in 3102 B.C.

த. வ. கலியுழி.

[*Skt. kali+abda* > த. கலியப்தம்.]

கலேகபோதநியாயம் *kalē-kapōda-niyāyam*, பெ. (n.) புறாக்கள் பல ஒரே நெற்களத்தில் தவசங்களைப் பொறுக்க மேல்விழுவது போலும் நெறி; maxim of the doves and the threshing-floor used to denote the way in which many seek the same vast source of enrichment and each do so unmindful of others.

த.வ. மூகபுறாமுறையம்.

[*Skt. kalē + kapōta + nyāya* > த.

கலேகபோதநியாயம்]

கவ்டா *kavḍā*, பெ.(n.) கிராமத் தலைவன் (விண்.); head of a village.

த.வ. ஊராளி.

[*Mhr. gāvaḍā* > த. கவ்டா.]

கவ்வா *kavvā*, பெ.(n.) நீண்ட அங்கி; long-coat, tunic (Parav).

த.வ. தொளாய்சட்டை.

[*U. kabā* > த. கவ்வா.]

கவ்வியம்¹ *kavviyam*, பெ.(n.) ஆனைந்தனுள் (பஞ்ச கவ்வியத்துள்) ஒன்று; any one of the five choice products yielded by the cow.

[*Skt. gauya* > த. கவ்வியம்.]

கவ்வியம்² *kavviyam*, பெ.(n.) இறந்துபட்ட முன்னோர்களை எண்ணி கொடுக்கும் பிண்டம்; oblation of food to manes. "அவ்விய கவ்வியத்தை மறையோர்க்கீயின்" (மச்சபு. சிராத்தானு. 2).

ஐம்பொருள்களாவன : பால், தயிர், நெய், ஆனீர், சாணம்.

த. வ. நீத்தார்கடன்.

கவசி-த்தல் *kavaśi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) சீலைமண் செய்தல் (இராசவைத். 89. உரை); to coat with clay over the mouth of a pot, to lute for calcining medicine.

[*Skt. kavaca-*, > த. கவசி-த்தல்.]

கவளிகரி-த்தல் *kavalīkari-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1 மொத்தமாக விழுங்குதல்; to take in at one sweep. 2. முழுதும் பறித்தல் (கொ.வ.); to misappropriate.

[*Skt. kavalī-kr-*, > த. கவளிகரி-த்தல்.]

கவாடிபந்தி *kavāḍi-pandi*, பெ. (n.) யானைக் கூடத்தைத் தூய்மை செய்வோன் (இ.வ.); elephant's stable - cleaner.

த.வ. கட்டுத்தறி பணியாளன்.

[*Skt. kavāḍi+U. bandi*]

கவாத்து *kavāttu*, பெ.(n.) போர்வீரர் புரியும் உடற்பயிற்சி மையம் (உ.வ.); military drill.

த.வ. களரி.

[*U. qawāid* > த. கவாத்து.]

கவாய் *kavāy*, பெ.(n.) பாடகன்; musician.

[H. gavaiya > த. கவாய்.]

கவாளம் *kavālam*, பெ.(n.) குதிரை மருந்து (வின்.); horse physic.

[Pkt. kavāta > த. கவாளம்.]

கவியம் *kaviyam*, பெ.(n.) கடிவாளம் (பிங்.); bit of a horse's bridle.

[Pkt. kavi(y)a > த. கவியம்.]

கவீனம் *kaviṇam*, பெ.(n.) வெண்ணெய்; butter.

[Skt. haiyaṇ-gaviṇa.]

கவுல் *kavul*, பெ.(n.) நிலக்குத்தகை உடன்படிக்கை; favourable tenure of land; agreement whereby land is held for rent either perpetually or for a term of years. (G.S.M. D.ii.22)

த. வ. நிலவாரம்.

[U. qaul > த. கவுல்.]

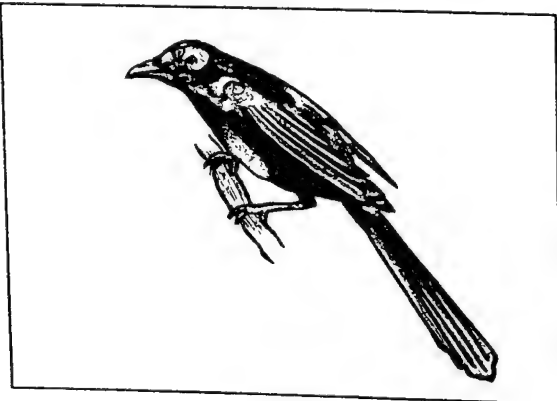
கவோடணம் *kavōḍaṇam*, பெ.(n.) மிதமான குடு; moderate heat.

களத்திரம் *kaḷattiram*, பெ.(n.) 1. அரைப்புறம் (நாநார்த்த.); hip. 2. அரணிடம்; citadel, stronghold.

[Skt. kalatra > த. களத்திரம்.]

களத்தொனி *kaḷa-t-toṇi*, பெ.(n.) 1. குயில் (நாநார்த்த.); Indian cuckoo. 2. புறா; dove. 3. மயில்; peacock.

[Skt. kala-dhavani > த. களத்தொனி.]

களதௌதம் *kaḷataudam*, பெ.(n.) 1. பொன் (நாநார்த்த.); gold. 2. இனிய மெல்லோசை; dulcet sound.

[Skt. kaladhauta > த. களதௌதம்.]

களாகக்காரன் *kaḷāśu-k-kāraṇ*, பெ.(n.) கப்பல் வேலையாள் (இ.வ.); lascar.

த. வ. கடலகன்.

[U. khalāś > த. களாகக்காரன்.]

களாய் *kaḷāy*, பெ.(n.) 1. கலாயி பார்க்க; see *kalai*. 2. ஏன (பாத்திர)ங்கட்கும் பூசப்படும் ஈயம் (இ.வ.); tin used for tinning vessels. "ஏனத்துக்குக் களாய் பூசுகிறது".

த. வ. ஈயம்.

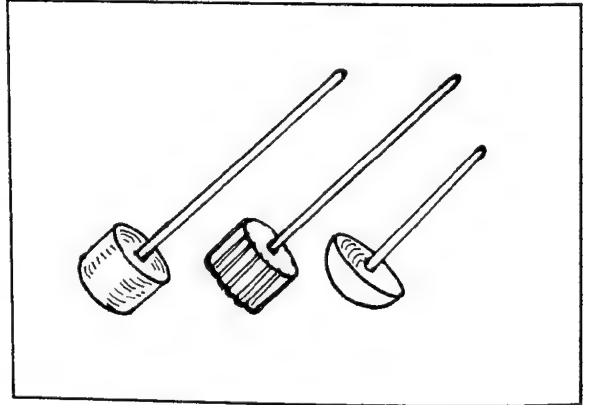
[U. qalai > த. களாய்.]

கற்கசம் *kaṛkaśam*, பெ.(n.) கரும்பு (நாநார்த்த.); sugar cane.

[Skt. karkaśa > த. கற்கசம்.]

கற்கரம் *kaṛkaram*, பெ.(n.) மத்து (யாழ்.அக.); churn.

[Skt. gargara > த. கற்கரம்.]

கற்கரிகை *kaṛkarigai*, பெ.(n.) சதங்கை (யாழ்.அக.); tinklers.

[Skt. ghargharikā > த. கற்கரிகை.]

கற்கிச்சா *kaṛ-kiccā*, பெ.(n.) 1. சோதிடம் எனும் கணியத்தில் ஒரு சமன்பாடு; (Astrol.) equation for the second inequality of a planet when its position is within six signs of Aries. 2. கற்கிசீக்கிரபரிதி (வின்.); (Astrol.) table of these equations, the annual parallax of the orbits of planets,

given when their place in the heavens is from cancer to capricornus.

த. வ. கோள்சமன்பாடு.

கற்பகன் *karṇagan*, பெ.(n.) நாவிதன் (சங்.அக.); barber.

த. வ. பரியாரி.

[*Skt. kalpaka* > த. கற்பகன்.]

கறாமத்து *karāmattu*, பெ.(n.) தாராளத்தன்மை; generosity, liberal, mindedness.

த. வ. வள்ளன்மை..

[*Skt. karāmat* > த. கறாமத்து.]

கறார் *karār*, பெ.(n.) உறுதி; fixity, stability, certainty, fixedness.

த. வ. கண்டிப்பு

[*U. qarār* > த. கறார்.]

கறி *karī*, பெ.(n.) ஒரு நாழிகை; measure of time - 24 minutes.

த. வ. நாழிகை, கழிகை.

[*U. ghari* > த. கறி.]

கன்மசண்டாளன் *kaṇma-śaṇḍāḷaṇ*, பெ.(n.) மேற்கூடியில் பிறந்திருப்பினும் அவனது இழிவான செய்கையால் தாழ்ந்தவன்; person of high birth who degrades himself by his own vile deeds.

த.வ. குலக்கேடன்.

[*Skt. karman* > த. கன்மம் + சண்டாளன்.]

கன்மசாதாக்கியம்¹ *kaṇma-śādākkīyam*, பெ.(n.) சிவனின் ஐந்து முகங்களில் ஒன்றான ஈசான முகத்தை அடைய மனோன்மணியுடன் (கிரியாசத்தி யுடன்) சேர்ந்த பரசிவம்; *Paraśivaṇ* in contact with *kiryā-śatti* assuming the form of *Isāṇa*, one of five *śātākkīyam*, (சதாசிவ. 6.)

[*Skt. karman + śādākhya* > த. கன்ம சாதாக்கியம்.]

கன்மசாதாக்கியம்² *kaṇma-śādākkīyam*, பெ.(n.) இலிங்கமும் ஆவடையும் (பீடமும்) இவ்வலகின் முகமாக உருவெடுக்கும் சிவவடிவம் (தத்துவப். 191, உரை); manifestation of Śiva in *lingam*, *pīḍam*, and *pirapañjam*.

[*Skt. karman + śādākhya* > த. கன்ம சாதாக்கியம்.]

கன்மசாதாக்கியர் *kaṇma-śādākkīyar*, பெ.(n.) தூய ஆதனில் (சுத்தாத்துவாவில்) படைப்பு முதலிய (சிருஷ்டியாதி) காரியங்களைச் செய்யும் சிவன் (சதாசிவ. 42, உரை.); Śiva, the creator in *śuttāttuvā*.

[*Skt. karman + śādākhya* > த. கன்ம சாதாக்கியர்.]

கன்மசாந்தி *kaṇma-śāndi*, பெ.(n.) முற்பிறப்புக்களின் தீவினை யொழியச் செய்யும் சடங்கு; ceremonial rites for expiation of sins of former births.

த.வ. பழவினையறுப்பு.

[*Skt. karman* > த. கன்மம்.]

கன்மடம் *kaṇmaḍam*, பெ.(n.) 1. அழுக்கு; dirt, dross, impurity. 2. காயத்திலிருந்து வெளிவரும் சீழ் முதலியவை; pus, of a boil. 3. கரிசு (பாவம்); sin.

[*Skt. kalmaṣa* > த. கன்மடம்.]

கன்மத்தியாகம் *kaṇma-t-tiyāgarn*, பெ.(n.) முன் செய்தவினை தீர்க்கை (வின்.); expiation of the evil done in former births.

த.வ. பழவினைபாறல்.

[*Skt. karma + tyāga* > த. கன்மத்தியாகம்.]

கன்மதாரயம் *kaṇma-dārayam*, பெ.(n.) இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை (கர்மதாரயம்) (வீரசோ. தொகைப். 2); appositional compound noun made up of two nouns in which *ākiyā* the particle of apposition is under stood.

[*Skt. karmadhāraya* > த. கன்மதாரயம்.]

கன்மநிட்டன் *kaṇma-niṭṭaṇ*, பெ.(n.) நடைமுறைச் சடங்குகளில் (கருமானுட் டானத்தில்) பற்றுள்ளவன்; one who adheres to his ordained duties. “கன்மநிட்டா சிறு பிள்ளாய் நீ” (தாயு. உடல்பொய். 52.)

[*Skt. karma + niṣṭha* > த. கன்மநிட்டன்.]

கன்மநிவிர்த்தி *kaṇma-nivirddi*, பெ.(n.) கருமநிவிர்த்தி பார்க்க; see *kauma-nivirddi*.

[*Skt. karman + ni-vrtti* > த. கன்மநிவிர்த்தி.]

கன்மப்பிரமவாதி *kanma-p-piramavādi*, பெ.(n.) கன்மப்பிரமவாதி (வின்.) பார்க்க; see *karma-p-pirma-vādi*.

[*Skt. karma + brahman + vādin* > த. கன்மப்பிரமவாதி.]

கன்மபந்தம் *kanma-pandam*, பெ.(n.) முன்வினைப் பயனின் தொடர்பிலேயே எதிர்கால இன்பதுன்பம் அமையும் என தொடர்புபடுத்துவது; the result of past actions, good or bad, and the cause of future happiness or misery.

த.வ. பழவினைக்கட்டு.

[கன்மம் + பந்தம்.]

[*Skt. karman* > த. கன்மம்.]

கன்மபாதகன் *kanma-pādagān*, பெ.(n.) கொடியவன் (வின்.); heinous sinner.

[*Skt. karman + pātaka* > கன்மபாதகன்.]

கன்மபாவம் *kanma-pāvam*, பெ.(n.) தன் முன்னோர் செய்த தீவினைப் பயன் தான் பிறப்பெடுத்தபோது தன்னுட் கரிசாகத் (பாவமாகத்) தோன்றினது நிற்கத் தானே செய்த கரிக (பாவம்); sins actually committed by an individual.

த.வ. தன்கரிக.

[*Skt. karman + bhāva* > கன்மபாவம்.]

கன்மபூமி *kanma-pūmi*, பெ.(n.) ஓகம் முதலிய நற்செயல்கள் புரிதற்குரிய பாரத ஆண்டு; Bhāratavarsa, the land of Bharata or India where virtuous deeds such as religious sacrifices are performed.

[*Skt. karman + bhūmi* > த. கன்மபூமி.]

கன்மம் *kanmam*, பெ.(n.) தொழில்; business, profession. "கன்மமன் றெங்கன் கையிற்பாவை பறிப்பது" (திவ். திருவாய். 6.2: 7).

[*Skt. karman* > த. கன்மம்.]

கன்மம்புசி-த்தல் *kanmam-puṣi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வினைப்பயனை நுகர்தல்; to experience the results of one's deeds.

த.வ. வினைத்துப்ப்பு.

[கன்மம் + புசி-த்தல்.]

[*Skt. karman* > த. கன்மம் + புசி-த்தல்.]

கன்மயக்கும் *kanma-yakṛam*, பெ.(n.) விடிய ஐந்து நாழிகைக்கு முன் எழுந்து விடிவதற்குமுன் செய்யக்கூடிய செயல்களைச் சரிவரச் செய்கை (சி.சி. 8 : 23.); performance of ordained duties, as praying to God, etc., between 4 a.m. and dawn.

த.வ. வைகறைக் கடன்.

[*Skt. karmayagṛā* > கன்மயக்கும்.]

கன்மயாகம் *kanma-yāgam*, பெ.(n.) ஐம்பான் வேள்விகளுள் குலங்களுக்குரிய நாட்கடனிறுக்கும் (நித்தியக் கிரியைகளாகிய) வேள்வி (சி.சி. 8, 23, சிவாக்.); performing daily the rites appropriate to each *varuṇāccirama*, one of pañja-yāgam.

த.வ. கருமவேள்வி.

[*Skt. karma + yāga* > த. கன்மயாகம்.]

கன்மவிந்தியம் *kanma-v-indiyam*, பெ.(n.) கருமேந்திரியம் பார்க்க; see *karuṇendiriyam*. "நீடிய கன்மவிந்தியத்தின்" (மச்சு. பிரமமு. 12.)

[*Skt. karman + Pkt. indiya* > த. கன்மவிந்தியம். *Skt. indriya* > *Pkt. indiya*.]

கன்மவேள்வி *kanma-vēḷvi*, பெ.(n.) கருமயாகம் (சி.சி. 8 : 23, சிவஞா.) பார்க்க; see *karuma-yāgam*, performance of religious duties.

[கன்மம் + வேள்வி.]

[*Skt. karman* > த. கன்மன் + வேள்வி.]

கன்மாதிகன் *kanmādiḡān*, பெ.(n.) குல முன்னோர்களின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் சடங்குகள் செய்வோன்; (பிதிர்கருமஞ்செய்வோன்) (சங். அக.); one who performs funereal rites to his ancestors.

த.வ. நினைவேந்தலோன்.

[*Skt. karman + adhi-kṛta* > கன்மாதிகன்.]

கன்மிட்டன் *kanmiṭṭān*, பெ.(n.) 1. எல்லாச் செயல்களையும் ஆர்வத்தோடு செய்பவன்; one who earnestly performs all religious rites. 2. செயல் செய்வதில் வல்லவன்; one skilled in

business, clever man. “தயித்தியர்க்குக் கன்மிட்டனாகிக் காக்குங் கவி” (உத்தரரா. இலவண. 33)

த.வ. வினைத்திறலன்.

[Skt. karmīṣṭha > த. கன்மிட்டன்.]

கன்மேந்திரியம் *kanmēndiriyam*, பெ.(n.)

கருமேந்திரியம் (பரிபா. 3 : 77, உரை.) பார்க்க; see *karumēndiriyam*.

த.வ. கருமப்பொறி.

[Skt. karman+indriya > த. கன்மேந்திரியம்.]

கன்னிகாதானம் *kannigā-dāṇam*, பெ. (n.) 32

அறங்களுள் ஒன்றான, கன்னியை ஆடவனுக்கு மணம் செய்து கொடுக்கும் அறம் (பிங்.); giving away a virgin in marriage, one of *muppattiraṇḍaṇam*.

த.வ. மகட்கொடை.

[கன்னிகா+தானம்.]

[த.கன்னிகா > Skt. kanyakā]

கன்னிகா → கன்னி என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின்

வடமொழித் திரிபு.

கன்னிகாமடம் *kannigā-maḍam*, பெ.(n.)

கன்னியாத்திரீமடம் பார்க்க; see *kanniyāttirī-maḍam*.

த.வ. கன்னிமடம்.

[கன்னிகா + மடம்.]

[த.கன்னி > Skt. kanyakā]

கன்னிப்பை *kanni-p-pai*, பெ.(n.) கோணிப்பை; gunny bag.

[E. gunny > gōṇī > த. கன்னி + பை]

கன்னியாகல்கம் *kanniyā-sulgam*, பெ.(n.)

1. திருமணத்தில் மணமகன் மணமகளைச் சார்ந்தார்க்குக் கொடுக்கும் பரிசுப் பணம்; money given to the bride's father as her price; purchase money of a girl. 2. ஒருவன் ஒரு கன்னியை மணந்து கொள்வதற்கு ஏற்படுத்தும் வில் வளைக்கை ஏறு தழுவுகை போன்ற செயல்; arduous undertaking, as bending a bow or successfully handling a wild ox, set as a test to win the hand of a bride.

த.வ. கன்னிப்பரிசம்.

[த. கன்னி > Skt. kanyā + śulka > த.

கன்னியா+சல்கம்]

கன்னியாத்திரீ *kanniyā-t-tirī*, பெ.(n.)

1. கன்னிப் பெண் (மணமாகாத பெண்); virgin, damsel. 2. கிறித்தவப் பெண் துறவி; nun.

த.வ. கன்னியாத்திரீ.

[த. கன்னி > Skt. kanyā + strī > த.

கன்னியாத்திரீ]

கன்னியாத்திரீமடம் *kanniyā-t-tirī-maḍam*,

பெ.(n.) கிறித்தவப் பெண்துறவிகள் வசிக்கும் இடம்; convent for nuns.

[கன்னியாத்திரீ + மடம்.]

[த. கன்னி > Skt. kanyā + strī]

கன்னியாதானம் *kanniyā-dāṇam*, பெ.(n.)

கன்னிகாதானம் பார்க்க; see *kannigā-dāṇam*.

த.வ. மகட்கொடை.

[கன்னியா + தானம்.]

[த. கன்னி > Skt. kanyā.]

கன்னியாபுத்திரன் *kanniyā-puḍḍiraṇ*,

பெ.(n.) கன்னிப் பெண் பெற்ற மகன்; son of an unmarried woman.

த.வ. கன்னிமகன்.

[கன்னியா + புத்திரன்.]

[த. கன்னி > Skt. kanyā]

கன்னியாமடம் *kanniyā-maḍam*, பெ.(n.)

கன்னியாத்திரீமடம் பார்க்க; see *kanniyā-ttirī-maḍam*.

[கன்னியா + மடம்.]

[த. கன்னி > Skt. kanyā.]

கன்னியாமாடம் *kanniyā-māḍam*, பெ.(n.)

கன்னிமாடம் பார்க்க; see *kanni-māḍam* “மணியிற் செய்த கன்னியா மாட மெய்தி” (சீவக.585)

[கன்னியா + மாடம்.]

[த. கன்னி > Skt. kanyā]

கனகாசம் *kaṇa-gāśam*, பெ. (n.)

கண்ணோய்வகை (யாழ்.அக.); a disease of the eye.

[Skt. ghana + kāca > த. கனகாசம்.]

கனரதம் *kaṇa-radam*, பெ.(n.) கனவிரதம் (உரி. நி.) பார்க்க; see *kaṇa-v-iradam*.

[Skt. *ghana* + *rasa* > த. கனரதம்.]

கனவிரதம் *kaṇa-v-iradam*, பெ.(n.) நீர் (பிங்.); juice from the cloud, water.

[கனரதம் > கனவிரதம்.]

கனிட்டமாத்திரை *kaṇi-t-ṭa-māttirai*, பெ.(n.) சிறுவடிவிலான மாத்திரைவகை (சாரங்க. 251); small - sized medicinal pill.

த.வ. நுண்மாத்திரை.

[கனிட்டம் + மாத்திரை.]

[Skt. *kaṇiṣṭha* > த. கனிட்டம்.]

கனிட்டன்¹ *kaṇiṭṭan*, பெ.(n.) 1. கடைசிப்பிள்ளை (C.G.); last-born son. 2. தம்பி; younger brother. “ஆணைமுகார் கனிட்ட” (திருப்ப. 513). 3. கீழ்மகன் (திவா.); base, vile, low person.

த.வ. இளையன், கடைக்குட்டி.

[Skt. *kaṇiṣṭha* > த. கனிட்டன்.]

கனிட்டன்² *kaṇiṭṭan*, பெ.(n.) கனிட்டை, 3 (சிலப். 3 : 58 உரை.) பார்க்க; see *kaṇiṭṭai* 3.

[Skt. *kaṇiṣṭhā* > த. கனிட்டன்.]

கனிட்டிகை *kaṇiṭṭigai*, பெ.(n.) கனிட்டை, 3 பார்க்க; see *kaṇiṭṭai* 3.

[Skt. *kaṇiṣṭhikā* > த. கனிட்டிகை.]

கனிட்டை *kaṇiṭṭai*, பெ.(n.) 1. கடைசியாகப் பிறந்த மகள்; last-born daughter. 2. தங்கை; sister, younger than oneself. 3. சிறுவிரல்; the little finger. “அணியிலு மாகுங் கனிட்டை யங்குட்டமின்றி” (சைவச. பொது. 190).

த.வ. கடைக்குட்டி.

[Skt. *kaṇiṣṭhā* > த. கனிட்டை.]

கனோபலம் *kaṇōpalam*, பெ.(n.) ஆலங்கட்டி; hail-stone. “மழையிற் சுரும்பு கனோபலத்திற் கருல” (சேதுப. அகத்திய. 15)

த.வ. ஆலி.

[Skt. *ghana* + *upala* > த. கனோபலம்.]

காக்கலாதிதம் *kākkalādidam*, பெ.(n.) காளான்; mushroom (சா.அக.).

காக்கா *kākkā*, பெ.(n.) அண்ணன் (மு.வ.); elder brother.

[U. *kākā* > த. காக்கா.]

காகபாடாணம் *kāga-pāḍāṇam*, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு வகை; a prepared arsenic, one of 32.

[Skt. *kāka* + *pāḍāṇa* > காகபாஷாணம் > த.

காக பாடாணம்.]

காகிதம் *kākidam*, பெ.(n.) 1. கடுதாசி; paper. 2. கடிதம்; epistle written on paper.

U. *kāgaz*.

த.வ. தாள்.

[Mhr. *kāgada* > த. காகிதம்.]

காங்கி¹ *kāngi*, பெ.(n.) பணியாளர் தொகுதி; company of workmen.

த.வ. களமர்.

[E. *Gang* > த. காங்கி.]

காங்கி² *kāngi*, பெ.(n.) பேராசைக்காரன்; avaricious person. “மற்றவன் கைத்துண்பான் காங்கி யெனப்படுவான்” (நான்மணி. 61).

[Skt. *kāṅkṣin* > த. காங்கி.]

காசச்சுரம் *kāśa-c-curam*, பெ.(n.) ஈளை நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உண்டாகும் காய்ச்சல்; fever of an asthmatic patient followed by cough (சா.அக.).

[காசம்+சுரம்.]

[Skt. *kāśa* > த. காசம்.]

காசசிலேட்டுமம் *kāśa-śilēṭṭumam*, பெ.(n.) ஈளை நோயினால் எழும் கோழை அல்லது சளி; the mucous sputum or phlegm arising from asthma (சா. அக.).

த.வ. ஈளைச்சளி.

[Skt. *kāśa* + *ślēṣman* > த. காசசிலேட்டுமம்.]

காசகவாசம் *kāśa-śuvāsam*, பெ.(n.) ஈளை நோய் இழுப்பு (காச இழுப்பு) (பதார்த்த. 24.); asthmatic breathing, difficult breathing as in asthma (சா.அக.).

த.வ. ஈளை இழுப்பு.

[Skt. *kāśa* + *śvāsa* > த. காசகவாசம்.]

காசபாகயந்திரம் *kāśabāga-yandiram*, பெ.(n.) வாலைக்குப் [நீர்மம் (திரவம்) வடிக்கும் பாண்டம்] பயன்படுத்தும் மூக்கு நீண்ட ஏனம்; a glass retort (சா.அக.).

த.வ. மூக்குரணம்.

[Skt. *kāsa+bāha+yantra* > த. காசபாக யந்திரம்]

காசரணவாதம் *kāśa-ṛaṇa-vādam*, பெ.(n.)

ஈளை நோய் ஏற்பட்டு நெஞ்சு புண்ணாகிக் காணும் ஒரு இழுப்பு நோய்; a kind of rheumatism attributed to irritation of the mucous membrane of the bronchial tubes (சா.அக.).

த.வ. ஈளை இழுப்பு.

[Skt. *kāśa+vraṇa+vāta* > த. காசரண வாதம்.]

காசரோகம் *kāśa-rōgam*, பெ.(n.) நாசித்

துளை எரிச்சலால் உடம்பில் ஏற்படும் ஈளை நோய்; bronchitis or asthma due to irritation of the mucous membrane of the bronchial tubes (சா.அக.).

த.வ. ஈளைநோய்.

[Skt. *kāśa+rōga* > த. காசரோகம்.]

காசலவணம் *kāśa-lavaṇam*, பெ.(n.) ஐவகை

உப்புகளுள் ஒன்று; salt of potash or soda in crystalline state, one of *pañja-lavaṇam*.

[Skt. *kāśa+lavaṇa* > த. காசலவணம்]

ஐவகையுப்புகள்: 1. காசலவணம், 2. பிடாலவணம்,

3. சயிந்த வலவணம், 4. சவ்வர்ச்சலவணம்,

5. சமுத்திரலவணம்.

காசனம் *kāśaṇam*, பெ.(n) கொலை (விண்.); killing, slaying.

[Skt. *śasana* > த. காசனம்.]

காசா¹ *kāśā*, பெ.எ.(adj.) முதல் தரமான; excellent, pure, good.

[U. *khāśā* > த. காசா.]

காசா² *kāśā*, பெ.(n) பதினாறு அகவையாகும் போது குதிரைப் பற்களில் ஏற்படும் கருஞ் சிவப்பு நிறம் (அகவசா. 6.); deep-red colour of the teeth of horses when they are sixteen years old.

[U. *gajā* > த. காசா.]

காசா³ *kāśā*, பெ.(n) உடையில் பொத்தானைப் பொருத்த அளவாக வெட்டித் தைக்கப்படும் சிறிய துளை; button hole. [இந்தச் சட்டைக்கு

எத்தனை காசா எடுக்க வேண்டும்? காசா வெட்டத் தேவையான இடங்களில் குறி போட்டுக் கொடு.]

[U. *gajā* > த. காசா.]

காசா⁴ *kāśā*, பெ.(n) துணிவகை; a kind of cloth. காசா கச்சா.

[Hi. *kaccha* > த. காசா.]

காசா⁵ *kāśā*, பெ.(n) தலைவன் (எசயான்); master, proprietor.

[Persn. *khwājā* > த. காசா.]

காசா⁶ *kāśā*, பெ.(n) 1. சொந்தம்; one's own, personal possession. 2. உண்மை விலை (அசல் விலை); original price.

[U. *khāśā* > த. காசா.]

காசா⁷ *kāśā*, பெ.எ.(adj.) மிகவுஞ் சிறந்த; fine, capital, elegant.

[U. *khāśā* > த. காசா.]

காசாக்காரன் *kāśā-k-kāraṇ*, பெ.(n) உரிமையாளன், சொந்தக்காரன்; owner, proprietor.

[U. *khāśā* > த. காசா + காரன்]

காசாப்பற்று *kāśā-p-parru*, பெ.(n) தனதுபற்று; dues, as to a shop, bank, etc.

[கசா + பற்று.]

[U. *khāśā* > த. கசா + பற்று.]

காசாமண்டிகை *kāśa-mandigai*, பெ.(n) கோதுமை மாவினாலும், அரிசி மாவினாலும் செய்யப்படும் ஒருவகைப் பணியாரம் (இந்துபாக. 326.); a kind of cake made of wheat and rice flour.

[U. *gajā*+Skt. *maṇḍikā* > த. காசாமண்டிகை.]

காசாயங்கொடு-த்தல் *kāśāyaṇ-goḍu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) காவி வண்ண ஆடையைக் கொடுத்துத் துறவி (சன்னியாசி) ஆக்குதல்; to initiate one into the order of *śaṇyāśi*, as by giving him a cloth dyed brown-red.

[காசாயம் + கொடு-]

[Skt. *kāśāya* > த. காசாயம்.]

காசாயநாதாந்தி *kāśāya-nādāndi*, பெ.(n) செம்பு; copper (சா.அக.).

காசாயம் *kāśāyam*, பெ.(n) செங்காவி வண்ணம் ஊட்டப் பெற்ற ஆடை; brown-red cloth of a *śaṇyāśi*.

[Skt. *kāśāya* > த. காசாயம்.]

காசாயம் வாங்கிக் கொள் (ளு) - தல் *kāśāyam-vāṅgi-k-kol(ḷu)*-, 16 செ.கு.வி.(v.i.) காவி வண்ண ஆடையைப் பெற்றுத் துறவியாதல்; to be admitted to the order of *śaṇyāśi*.

த.வ. துறவறம் ஏற்றல்.

[காசாயம் + வாங்கி + கொள்(ளு)-,]

[Skt. *kāśāya* > த. காசாயம்.]

காசாயமூட்டு-தல் *kāśāyam-ūṭṭu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) காவி வண்ணம் ஊட்டல்; to dye a cloth with ochre.

[காசாயம்+ஊட்டு-,]

[Skt. *kāśāya* > த. காசாயம்.]

காசாவசம் *kāśāvaśam*, பெ.(n) பற்றுவரவுக் கணக்கில் தன் வயமானது; that which is received or paid personally by the individual in whose name the account stands.

[U. *khāśā+vaśa* > த. காசாவசம்]

காசாவர்க்கம்¹ *kāśa-varkkam*, பெ.(n) குடிக்கூலி கொடுக்கும் நல்ல குடிகள்; good tenants.

[U. *khāśā* + Skt. *varga* > த. காசாவர்க்கம்]

காசாவர்க்கம்² *kāśā-varkkam*, பெ.(n) ஊர்ப்பொதுவேலை செய்வதென்னும் கட்டுப் பாட்டின் மேல் சிறுநூர் பொது மனைக்கட்டில் குடியிருக்கை; occupying the *maṇaikkattu* of a village, free of rent, in return for common village service.

[Ar. *khāśā* + Skt. *varga* > த. காசாவர்க்கம்]

காசாவில்லை *kāśā-villai*, பெ.(n) சந்தனத்துடன் பல நறுமணப் பொருள்கள் சேர்ந்த சிறப்புச் சந்தனக் கூட்டு (யாழ். அக.); sandal paste with special fragrant ingredients.

[காசா + வில்லை.]

[Ar. *khāśa* > த. காசா.]

காசாவெடு-த்தல் *kāśā-vedu*-, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சட்டையின் பொத்தான் துளையைத் தைத்தல்; to stitch a buttonhole.

த.வ. பொல்லம் பொத்தல்

[U. *kāśā* > த. காசா.]

காசியார் *kāśiyār*, பெ.(n) சட்டப்படி தீர்ப்பு வழங்கும் முறை மன்றாளரும் (நீதிபதியும்) முகம்மதிய குருவும், ஆனவர்; Muhammadan judge having jurisdiction over all cases of law, religious, moral, civil and criminal.

[U. *qāzī* > த. காசியார்.]

காசீ *kāji*, பெ.(n) காசியார் பார்க்க; see *kāśiyār*.

[U. *qāzī* > த. காசீ.]

காசீசம் *kāśīśam*, பெ.(n) அன்ன பேதி; green-vitriol, Iron sulphate (சா.அக.).

காசீயார் *kāśiyār*, பெ.(n) காசியார் பார்க்க; see *kāśiyār*.

காகசவாரி *kāśu-śavāri*, பெ.(n) பெரியோரின் சுற்றுலா (P.T.L.); tour of a high or noble person.

[Ar. *khāss* + U. *sawār* > த. காகசவாரி]

காகதாரி *kāśu-dāri*, பெ.(n) குதிரைக்காரன்; groom, syce, horsekeeper.

[Ar. *khāss* + Persn *bardār* > த. காகதாரி.]

காசை *kāśai*, பெ.(n) ஈளை நோய் (விண்.); consumption.

[Skt. *kāśa* > த. காசை.]

காசையாடை *kāśaiyāḍai*, பெ.(n) காவி வண்ணம் ஊட்டப்பட்ட ஆடை; brown-red cloth worn by ascetics. "காசையாடை மூடியோடி" (திவ். பெரியதி. 2. 2:1).

[காசா + ஆடை.]

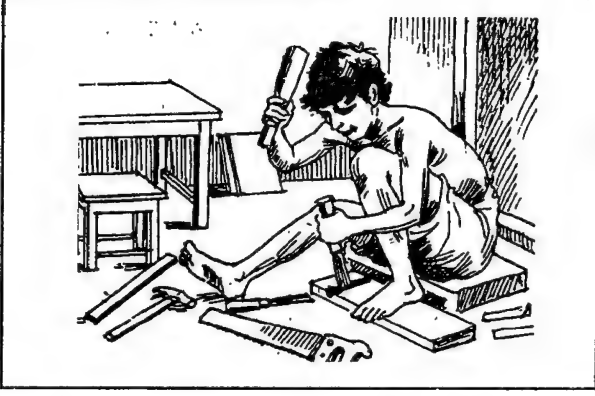
[Skt. *kāśāya* > த. காசாயம்.]

காட்டாக்கினி *kāṭṭākkini*, பெ.(n) கட்டையைக் கடைந்து உண்டாக்கும் நெருப்பு; fire produced from sticks by friction.

[Skt. *kāṣṭha+agni* > காஷ்டாக்கினி > த. காட்டாக்கினி]

காட்டாசாரி *kāṭṭāśāri*, பெ.(n) தச்சன்; carpenter.

[*Skt. kāṣṭha+ācārya* > காஷ்டாசாரி > த. காட்டாசாரி.]

காட்டை¹ *kāṭṭai*, பெ.(n) 1. ஒரு நுட்பமான காலவளவு; a measure of time = 1/30 *kalā*. 2. எல்லை; boundary, limit.

[*Skt. kāṣṭhā* > த. காட்டை.]

காட்டை² *kāṭṭai*, பெ.(n) விருப்பம்; desire.

[*Skt. kāṅkṣā* > த. காட்டை.]

காடாலிங்கனம் *kāḍāliṅgaṇam*, பெ.(n) இறுகத்தழுவுகை; close embrace.

[*Skt. gāḍha+ā-liṅgaṇa* > த. காடாலிங்கனம்.]

காடிகானா *kāḍi-gāṇā*, பெ.(n) வண்டியை நிறுத்தும் இடம் (கட்டிடம்); cart-stand carriage-house, shed for keeping carts.

[*U. gāḍi-khāna* > த. காடிகானா.]

காடினியம் *kāḍiṇiyam*, பெ.(n) கடினத்தன்மை இறுகுத் தன்மை; hardness, rigidity, thoughness.

[*Skt. kāṭhīnya* > த. காடினியம்.]

காடீசம் *kāḍīśam*, பெ.(n) வெங்காரம்; borax or biborate of soda - Soda biborous (சா.அக.).

காணாதன் *kāṇādan*, பெ.(n) கணாத மதத்தினன்; adherent of the school of *kaṇādam*. “கண்டகராய்நின்ற காணாதர் வாதங் கழற்றுவமே” (தேசிகப். 5: 30.).

[*Skt. kaṇāda* > த. காணாதன்.]

காத்தியம் *kāṭṭiyam*, பெ.(n) கடித்துண்ணும் உணவு; food munched and eaten.

[*Skt. khādyā* > த. காத்தியம்.]

காத்தியாயனம் *kāṭṭiyāyaṇam*, பெ.(n) அறநூல் பதினெட்டனுள் காத்தியாயனரால் இயற்றப்பட்டது (திவா.); a treatise in Sanskrit on Hindu law, ascribed to *Kātyāyana* one of 18 *tāruma-nūl*.

[*Skt. Kātyāyana* > த. காத்தியாயனம்.]

காத்தியாயனர் *kāṭṭiyāyaṇar*, பெ.(n) 1. அற (தரும) நூலாசிரியருள் ஒருவர்; name of a Hindu-law-giver. 2. வரருசி, சமற்கிருத இலக்கண ஆசிரியர் (பி.வி.1.); Vararuci, a Sanskrit grammarian, as a descendant of Kata.

[*Skt. Kātyāyana* > த. காத்தியாயனர்.]

காத்தியாயனி *kāṭṭiyāyaṇi*, பெ.(n) 1. மலை மகள் (சிவரக. தாருக. 30.); *Pārvaṭi*. 2. கொற்றவை (பிங்.); *Durgā*.

[*Skt. kātyāyaṇi* > த. காத்தியாயனி.]

காத்திரம்¹ *kāṭṭiram*, பெ.(n) 1. உடல்; body. “காத்திரங் கரணஞ்சேர்த்தி” (வைராக். தீப. 39). 2. உறுப்பு (திவா.); limb, member. 3. யானையின் முன்னங்கால்; fore leg of an elephant. “காத்திரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததொர் களிற்று” (கம்பரா. வரைக். 6). 4. கனம், நெருக்கம், இறுக்கம் (சூடா.); thickness, solidity. 5. உடலின் பருமன்; corpulence. 6. இன்றியமையாதது; importance.

[*Skt. gātra* > த. காத்திரம்.]

காத்திரம்² *kāṭṭiram*, பெ.(n) காத்திரவேயம் பார்க்க; see *kāṭṭiravēyam*.

காத்திரவேயம் *kāṭṭiravēyam*, பெ.(n) பாம்பு (உரி. நி.); serpent.

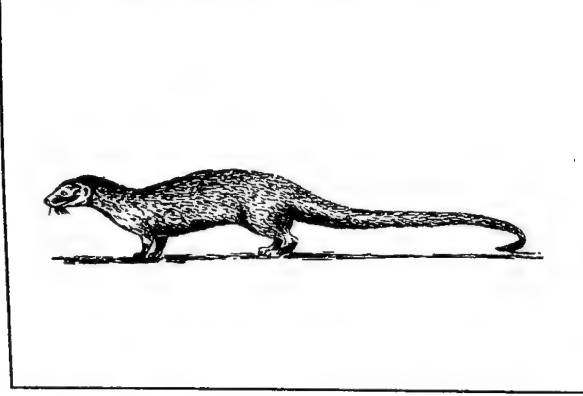
[*Skt. kāḍravēya* > த. காத்திரவேயம்.]

காத்திரவேயர் *kāṭṭira-vēyar*, பெ.(n) கீழ்த்திசையில் வாழ்வதாகக் கருதப்படும் நாகர்; a class of *Nāgas* or serpent demons supposed to inhabit the lower regions, as the children of *Kadru*. “காத்திரவேயரை மன்னன் மைந்தரு மொத்தார்” (பாரத. சம்பவ. 119).

[*Skt. kāḍravēya* > த. காத்திரவேயர்.]

காத்திராந்தலேபனி *kāttirāṇḍalēbaṇi*, பெ.(n)
நறுமணச் சந்தனம்; perfumed sandal paste.
(சா. அக.)

காத்திரி¹ *kāttiri*, பெ.(n) கீரி (திவா.); mongoose.
[Skt. *ksātra* > த. காத்திரி.]

காத்திரி² *kāttiri*, பெ.(n) சினம், வெகுளி (கோபம்);
displeasure, anger.

[Skt. *ksātra* > த. காத்திரி.]

காத்திரி³ *kāttiri*, பெ.(n) படைக்கலம் (விண்.);
weapon.

[Skt. *śastra* > த. காத்திரி.]

காத்திரை *kāttirai*, பெ.(n) **காத்திரி³** (அக. நி.)
பார்க்க; see *kāttiri³*.

காதர் *kādar*, பெ.(n) அனைத்து வல்லமைகளும்
உடைய இறைவன் (முகமதி.); almighty.

ம. காதர்.

[U. *qādir* > த. காதர்.]

காதர்பசந்து *kādar-paśandu*, பெ.(n) சிறுநீரக
வடிவில் இருக்கும் சுவைமிக்க மாம்பழவகை; a
kidney-shaped graft mango, fleshy and of
milky flavour when ripe.

[U. *qādir+pasand* > த. காதர்பசந்து.]

காதரோகம் *kāda-rōgam*, பெ.(n) கரப்பான்
(கிரந்தி) நோய்; glandular swellings; syphilis
(சா.அக.).

காதனவிரணம் *kādaṇa-viraṇam*, பெ.(n)
அரிபுண்; rodent ulcer (சா.அக.).

காதா *kādā*, பெ.(n) பற்றுவரவுக் கணக்கு (C.G.);
current account in a person's name; ledger.

[U. *khāta* > த. காதா.]

காதி *kādhī*, பெ.(n) இரட்டுத் துணி; double-
threaded coarse cloth.

[U. *khādi* > த. காதி.]

காதியம் *kādiyam*, பெ.(n) மென்று தின்னும்
மருந்து; a medicine to be taken by
mastication (சா.அக.).

காதேமார் *kādēmār*, பெ.(n) மிகப்பெரிய
காய்களையுடைய புளிப்பான மாவகை; a
mango tree that bears very big fruits sour
to the taste.

[U. *gadhā-mār* > த. காதேமார்.]

காந்துவி *kānduvi*, பெ.(n) மண்ணீரல்; spleen.
(சா. அக.)

காப்பி¹ *kāppi*, பெ.(n) 1. ஒரு வகையான செடி;
Arabian coffee, *Coffea arabica*. 2. காப்பித்
தூளைக் கொதிக்கும் நீரில் போட்டுத்
தெளியவைத்துப் பால் கலந்து தேவையான
அளவு இனிப்புச் சேர்த்துச் செய்யும் பருகக்
கூடிய சிறப்பான சுவைப்பருகம்; coffee.

த.வ.குளம்பி, காணீர்

[E. *coffee* > த. காப்பி.]

காப்பி² *kāppi*, பெ.(n) படி (நகல்); copy.

[E. *copy* > த. காப்பி.]

காப்பிக்கசாயம் *kāppi-k-kaśayam*, பெ.(n)
காப்பிப் பொடியிட்டுக் காய்ச்சிய கொதிநீர்,
காணீர்க் கருக்கு; coffee decoction
(சா.அக.).

[E. *coffee*+Skt. *கஷாயம்* > த. காப்பிக்கசாயம்.]

காப்பிக்கொட்டை *kāppi-k-koṭṭai*, பெ.(n)
காப்பிச் செடியின் பழுத்தினின்று கொட்டையை
எடுத்துக் காயவைத்துப் பதப்படுத்திய விதை;
coffee seeds, coffee beans. It is from the
ripe red berries that this seed is taken,
washed and then dried.

[காப்பி + கொட்டை.]

[E. *coffee* > த. காப்பி.]

இதற்குக் கோப்பிக் கொட்டையென்றும் பெயர்.
இக்கொட்டையின் தரம், காயின் வடிவு, நிறம், மணம்,
செழிப்பு முதலியவற்றைக் கருதி பலவகையாகப்
பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை வறுத்துப் பொடி செய்து

காப்பிச்சூரை *kāppi-c-cūrai*, பெ.(n) காப்பிச் செடியில் பூச்சிகளினால் ஏற்படும் நோய்; a disease common to coffee crops caused by a fungus, *coffee blight* (சா.அக.).

[காப்பி + சூரை.]

[E. coffee > த. காப்பி.]

காப்பிச்செடிநோய் *kāppi-c-ceḍi-nōy*, பெ.(n) காப்பிச் செடியில் பூச்சி விழுந்து அதன் காய்ப்பைக் கெடுக்கும் ஒரு நோய்; a disease of the coffee plant caused by fungus (*Hemibia vastatrix*) which destroys the whole crops (சா.அக.).

[காப்பி+செடி+நோய்.]

[E. coffee > த. காப்பி.]

காப்பித்தண்ணீர் *kāppi-t-taṇṇīr*, பெ.(n) காப்பித் துளை வெந்நீரில் கொதிக்க விட்டு, அந்நீரில் பாலும் சருக்கரையும் பலவாறாகக் கலந்துள்ள ஒருவகைப் பருகம்; coffee drink. It is a decoction of coffee powder to which are added milk and sugar in desired proportions (சா.அக.).

[காப்பி + தண்ணீர்.]

[E. coffee > த. காப்பி.]

காப்பித்தூள் *kāppi-t-tūl*, பெ.(n) காப்பிக் கொட்டையை வெண்ணெய் அல்லது நெய்யிட்டு வறுத்து இடித்து எடுத்த பொடி; powder of coffee seeds prepared by adding some butter or ghee to the seeds and then roasted (சா.அக.).

[காப்பி + தூள்.]

[E. coffee > த. காப்பி.]

காப்பியடி-த்தல் *kāppi-y-aḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i)

1. தேர்வின் நெறிமுறைகளுக்குப் புறம்பாக வினாக்களுக்குப் புத்தகம் முதலியவற்றைப் பார்த்து எழுதுதல்; copy, the answer from

sources that are not allowed in the examination. காப்பியடித்துப் பிடிபட்டால் மூன்றாண்டுகள் தேர்வு எழுத முடியாது. 2. ஒன்றில் இருப்பதைப் போன்று அல்லது ஒருவர் செய்யும் செயலைப் பார்த்து அப்படியே அது போன்றே செய்தல்; imitate. 'தலை முடியை வாருவதில் கூட என்னைப் பார்த்துக் காப்பியடிக்க வேண்டுமா என்ன?'

[காப்பி + அடி-.]

[E. copy > த. காப்பி.]

காபடிகன் *kābadigan*, பெ.(n) மாயக்கலை (இந்திர சாலம்) செய்வோன்; a magician; one creating an illusion (சா.அக.).

காபந்து *kābandu*, பெ.(n) காப்பு, பாதுகாப்பு; careful protection. 'முந்தும் அரவம் நச்சுயிரிகளால் ஏதும் வந்து கெடாமலே காபந்து செய்தாயே'. (சர்வசமய சமரசக் கிர்த்தனை).

[U. khāwand > த. காபந்து.]

காபந்துஅரசு *kābandu-araśu*, பெ.(n) மறு அரசு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரையுள்ள காலத்தில் நாட்டை ஆளும் அரசு; caretaker government.

[காபந்து + அரசு.]

[U. khāwand > த. காபந்து.]

காபரா *kābarā*, பெ.(n) குழப்பம், மனக்கலக்கம்; disorder, confusion, alarm, excitement. 'ஆள் மெத்த காபராகிவிட்டான்' (உ.வ.).

[U. ghābrā > த. காபரா.]

காபி *kāpi*, பெ.(n) காப்பி பார்க்க; see *kāppi*.

[E. copy > த. காபி.]

காபிசம் *kāpiśam*, பெ.(n) காபிசாயனம் பார்க்க; see *kāpi-śāyaṇam* (சா.அக.).

காபிசாயனம் *kāpi-śāyaṇam*, பெ.(n) கள்; toddy (சா.அக.).

காபித்தம் *kābittam*, பெ.(n) விளா; wood-apple - *Feronia elephantum* (சா.அக.).

காபிரம் *kābiram*, பெ.(n) சாம்பிராணி; frankincense benzoin. (சா. அக.)

காபிரியமதம் *kābiriya-madam*, பெ.(n) ஒரு வகை மதம்; a kind of religion.

இம்மதத்தவர்களின் படைப்புக் கடவுளுக்குக் குவினியாடிக்வேசா என்று பெயர். இவர்கள் பல சிலைகளைச் செய்து கோயில்களில் வைத்துப் பூசிப்பர். ஆடு, மாடுகளைப் பலியிடும் இவர்கள் மேபக் என்னும் புழுவை நல்லவற்றைத் தெரிவிக்கும் எனக் கருதிக் காப்பாற்றுவர். குருக்கள் தங்கள் விருப்பப்படிப் பெண்களை மணந்து கொள்ளலாம். இம்மத வழக்கப்படி கைம்பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் (அபி.சிந்.).

காபில் *kābil*, பெ.(n) அனைத்துத் திறமைகளும் பொருந்தியவன்; a fit, clever or competent person.

[U. qabil > த. காபில்.]

காபிலம் *kābīlam*, பெ.(n) 1. கபிலரது மதமான சாங்கிய மதம்; *śāṅgiya*, one of the Indian systems of philosophy whose founder or the earliest systematic exponent was Kapilar. “காபிலப் பொருளென் றுரைசெயு நூலின்” (பிரபோத.11: 6). 2. தலையிலிருந்து கால்வரை ஈரத் துணியால் உடம்பைத் துடைத்துக் கொள்ளுதலாகிய குளியல் வகை; a kind of bath which consists in wiping the body clean from head to foot with a wet cloth and which is generally resorted to by persons who are not in a position to take a bath. 3. கபிலம் என்னும் ஆ (பசு)வினது நெய்; ghee from a brown cow. “திருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே” (சிவதரு. சிவஞானதா. 24.). 4. துணைத் தொன்ம (உப புராண) வகையுள் ஒன்று; a secondary Purana one of 18 *upa-purānam*.

[Skt. kāpila > த. காபிலம்.]

காபுரம் *kāburam*, பெ.(n) 1. வயிற்றுப்பிசம்; tympany, wind dropsy. 2. பாக்கு மரம்; areca

nut tree. 3. ஒரு வகைக் கோரைப்புல்; a kind of sedge grass - *Cyperus pertinuis*. 4. ஒரு நறுமணம்; a perfume (சா.அக.).

காபுருசன் *kā-puruṣan*, பெ.(n) இழிந்தவன், சிறுமையுடையவன்; insignificant despicable person. “ஒரு காபுருசன் எடுக்கிலும்” (திவ். திருநெடுந். 21, வியா. 176).

[Skt. kā-puruṣa > த. காபுருசன்.]

காம் *kām*, பெ.(n) சிற்றூர் (வின்.); village.

[த. கம்மம் > U. gām > த. காம்.]

காம்காரி *kām-gāri*, பெ.(n) அரசின் கட்டட வேலை(C.G.); public works.

[U. kām+kārin > த. காம்காரி.]

காம்பரா *kāmbarā*, பெ.(n) 1. அறை; room, chamber. 2. இன்றியமையாத (முக்கியமான) பொருள்களை வைக்கும் அறை; room in which important articles are kept.

[L. camera > த. காம்பரா.]

காம்பலிகம் *kāmbaligam*, பெ.(n) காடி, மோர், கஞ்சி, யவாக்கஞ்சி முதலியவைகளின் கலப்பு; a mixture of vinegar, sour milk, whey, gruel, barley water etc. (சா. அக.)

காம்பவுண்டு *kāmbavundu*, பெ.(n) 1. ஒரு சுற்றுச் சுவரை உடைய கட்டடத் தொகுதி, வளாகம்; compound, building complex. 2. ஒரு வீடு அல்லது கட்டடத் தொகுதிக்கு வெளியில் உள்ள சுற்றுச் சுவர்; compound wall.

[E. compound > த. காம்பவுண்டு.]

காம்பீரம் *kāmbīram*, பெ.(n) காம்பீரியம் பார்க்க; see *kāmbīriyam*.

காம்பீரியம் *kāmbīriyam*, பெ.(n) 1. கம்பீரம்; dignity, majestic bearing. 2. ஆழம்; profundity, depth.

[Skt. gāmbhīrya > த. காம்பீரியம்.]

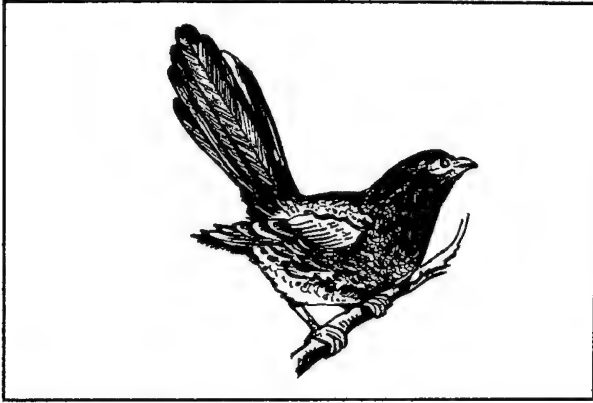
காம்வார்¹ *kām-vār*, வி.எ.(adv.) சிற்றூர் வாரியாக; village by village.

[U. gāmvār > த. காம்வார்.]

காம்வார்² *kām-vār*, பெ.(n) சிற்றூர் வருவாய் வகைத்திட்டம் (P.T.L.); village settlement.

[H. gāmvār > த. காம்வார்.]

காமதாலம் *kāmatālam*, பெ.(n) குயில்; Indian cuckoo (சா.அக.).

காமமீய்வோன் *kāmamiyvoṇ*, பெ.(n) கோழித் தலைக் கெந்தி; red sulphur found in irregular pieces of brick-dust colour (சா.அக.).

காமராவுள் *kāmarā-v-ul*, பெ.(n) சிறப்பான உடைமைகளை வைக்கக்கூடிய உள்ளறை; inner room in a house where valuable things are kept.

[காமரா + உள்.]

[L. camera > த. காமரா.]

காமலம் *kāmalam*, பெ.(n) 1. கழுதைப்பீ, எச்சம் (லத்தி); ass's dung. 2. கண்ணில் பீளை தள்ளும் ஒரு நோய்; an eye disease attended with purulent discharge. 3. பாலை நிலம்; desert. 4. இளவேனிற் காலம்; spring season. 5. காமம்; lust (சா.அக.).

காமில் *kāmil*, பெ.(n) 1. முழுமை; completeness, entirety. 2. ஊரிலிருந்து வரியாக வாங்கும் மொத்தத் தொகை; the total land revenue realised from a village.

[Ar. kāmil > த. காமில்.]

காய்தா *kāyda*, பெ.(n) 1. முறை (வின்.); order, rule. 2. வழக்கம்; custom, usage, practice. 3. கட்டுப்படுத்துகை; checking.

[U. qāida > த. காய்தா.]

காயகப்பிரியா *kāyagappriyā*, பெ.(n) மேளகர்தாக்களுளொன்று (சங். சந். 47.); a primary rāga.

[Skt. gāyaka-priyā > த. காயகப்பிரியா.]

காயம்பெளனாகவுல் *kāyam-paṇṇā-kavul*, பெ.(n) ஏற்பட்ட நிலத்தீர்வையில் முக்கால் பங்கு நிலையாகச் செலுத்தும் குத்தகை உடன்படிக்கை; a cowle, according to the terms of which three-quarters of the original assessment is permanently payable.

[Ar. qāim+H. pauna > த. காயம்பெளனா + கவுல்.]

காயம்சமாபந்தி *kāyam-śa(j)māpandi*, பெ.(n) நிலைத்த நிலவரித்திட்டம் (P.T.L.); permanent settlement.

த.வ. வரித்தணிக்கை.

[Ar. qāim + jema > த. காயம்சமா + பந்தி.]

சிறுநூர்க் கணக்குகளைச் சரிபார்க்கவும், நிலத்தீர்வைக் குறித்த பிணக்குகளைத் தீர்க்கவும் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்களால் நடத்தப்படும் கூட்டம் - (ஐமாபந்தி)

காயிதம் *kāyidam*, பெ.(n) காகிதம் பார்க்க; see *kāgidam*.

காயிதா *kāyidā*, பெ.(n) 1. முறை; order, rule. 2. வழக்கம்; custom, usage, practice. அங்கு அவனுக்கு ஒன்றும் கட்டுகாயிதா இல்லையோ (வழி).

[U. qāida > த. காயிதா.]

காயீ *kāyī*, பெ.(n) பாய்மரத்திற்குப் பற்றுக் கோடாகக் கட்டுப்படும் கயிறு (M.navi.84); guy.

[E. guy > த. காயீ.]

கார்க்கானாதார் *kār-k-kāṇādār*, பெ.(n) பண்டசாலை அதிகாரி; proprietor of a factory.

[U. kārkhāna-dār > த. கார்க்கானாதார்.]

கார்க்கோன் *kārkkōṇ*, பெ.(n) வட்டாட்சியரின் கீழுள்ள ஓர் அரசிறை அலுவலர் (P.T.L.); a subordinate revenue officer under a Tahsildar.

[Persn. kārkun > த. கார்க்கோன்.]

கார்கானா *kār-kāṇa*, பெ.(n) தொழில் செய்யும் இடம்; workshop, factory, place of business.

த.வ. தொழிற்கூடம், பணியகம், தொழிற்சாலை.

[U. kārkhāna > த. கார்கானா.]

கார்கோன் *kār-kōṇ*, பெ.(n) தலைமைப் பதவியில் இருப்பவன்; chief executive.

[*U. kārkun* > த. கார்கோன்]

கார்த்தபசத்துவம் *kārttapa-śattuvam*, பெ.(n) பெண்களுக்குரிய பத்துக் குணங்களுள் ஒன்று (கொக்கோ. 4 : 28.); the natural disposition of women of the donkey-class, one of pattu-cattuvam.

[*Skt. gārdabha + sat-tva* > த.

கார்த்தபசத்துவம்.]

கார்த்தபம் *kārttabam*, பெ.(n) கழுதை; ass.

[*Skt. gardabha* > த. கார்த்தபம்.]

கார்த்திகம் *kārttigam*, பெ.(n) நிலவின் கழற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணக்கிடப்படும் ஆண்டின் எட்டாவது மாதம்; eighth lunar month.

[*Skt. kārtika* > த. கார்த்திகம்.]

கார்ப்படிகள் *kārppaḍigan*, பெ.(n) தூயப் (புனிதப்) பயணன் (யாழ். அக.); pilgrim.

[*Skt. kēṣṭhika* > த. கார்ப்படிகள்.]

கார்பார் *kārpār*, பெ.(n) அதிகாரம்; rule, dominion. கார்பார் பண்ணுகிற வேங்கடராயர் காதிலேகேட்டிடவே (தேசிங்கு-கதை).

[*U. kārbār* > த. கார்பார்.]

கார்பாரி *kārpāri*, பெ.(n) கார்வாரி பார்க்க; see *kārvāri*.

[*U. kārbāri* > த. கார்பாரி.]

கார்வார் *kārvār*, பெ.(n) கார்பார் பார்க்க; see *kārpār*.

[*U. kārbār* > த. கார்வார்.]

கார்வாரி *kārvāri*, பெ.(n) செயலாளன், செயல்காரன்; one who conducts the affairs or business of another, manager, agent, superintendent.

[*U. kārbāri* > த. கார்வாரி.]

கார்வாரித்தம்பிரான் *kār-vāri-t-tambirāṇ*, பெ.(n) சிவமடத்தின் உசாவல் (விசாரணைத்) தம்பிரான்; a sanyasi superintendent of a śaiva monastery.

[கார்வாரி+தம்பிரான்.]

[*U. kārbāri* > த. கார்வாரி.]

காருகபஞ்சகம் *kāraga-pañjagam*, பெ.(n) ஐவகைப் பொறிகளின் செயல் (சி.சி. 1 : 5, சிவாக்); the five organs of action.

[*Skt. kāraka + pañjaka* > த. காருகபஞ்சகம்.]

காருகம் *kāragam*, பெ.(n) சிறைச்சாலை; jail, prison, dungeon. “காருகத் திவனையாக்கி” (உபதேசகா. சிவபுண். 338).

[*Skt. kārā-grha* > த. காருகம்.]

காரட்டு¹ *kāraṭṭu*, பெ.(n) தங்கம், மணிகள் (இரத்தினம்) போன்றவற்றை நிறுக்கும் ஒரு நிறை; carat, standard weight for precious stones, 3 1/6 gr. troy.

[*U. qirāṭ* > E. carat > த. காரட்டு.]

காரட்டு² *kāraṭṭu*, பெ.(n) மஞ்சள் முள்ளங்கி (சுவை.ர.482); carrot.

[E. carrot > த. காரட்டு.]

காராகாரம் *kārā-kāram*, பெ.(n)

காராகிரகம் பார்க்க; see *kārā-kiragam*.

காராகிரகம் *kāra-kiragam*, பெ.(n)

சிறைச்சாலை; prison, dungeon.

“காராகிரகங் கழிவுற்றபினும்” (தணிகைப்பு. பிரமன். 3).

[*Skt. kārā-grha* > த. காராகிரகம்.]

காருகத்தம் *kārugattam*, பெ.(n) இல்லற நிலை (சிலப். 9 : 28, உரை.); the state of being a householder.

[*Skt. gārhashtya* > த. காருகத்தம்.]

காருகத்தியம் *kārugattiyam*, பெ.(n)

காருகத்தம் பார்க்க; see *kārugattam*. “நீதி நிலைபெறு காருகத்தியமா மாச்சிரமம்” (குற்றா. தல. மந்தமா. 34.)

[*Skt. gārhashtya* > த. காருகத்தியம்.]

காருகபத்தியம் *kārugapattiyam*, பெ.(n)

துவிசனுக்குரிய வேதாக்கினி மூன்றனுள் முதன்மையானது; the central sacrificial fire of a *tuviśaṇ*, one of three *vētākkini*. “காருக பத்தியமாத்ரி மூன்றழல்” (தணிகைப்பு, அகத். 490).

[*Skt. gārhapatya* > த. காருகபத்தியம்.]

காருகம் *kārugam*, பெ.(n) இல்லறம்; life of a householder. “காருக மடந்தை” (மணிமே 23:105.)

[Skt. *gārha* > த. காருகம்.]

காருகவடி *kāruga-v-adi*, பெ.(n) கோள் நிலை; position of a planet. “காருகவடிப் பயின்று” (சிலப். 26:25.).

[காருகம்+அடி.]

[Skt. *graha* > த. காருகம்.]

காருகன் *karugan*, பெ.(n) கொலையாளன் (சூடா.); murderer.

[Skt. *ghātuga* > த. காருகன்.]

காருடதந்திரம் *kāruḍa-tanḍiram*, பெ.(n) விடம் தீர்க்கும் மந்திரங்கள் முதலியவற்றைக் கூறும் நூல்; a work dealing with the art of removing poison with charms, etc.

[Skt. *gāruḍa+tantra* > த. காருடதந்திரம்.]

காருடம் *kāruḍam*, பெ.(n) 1. கருட கூட்டம் (சமூகம்); a flock of kites. “காருடங் கண்ட பாந்தட் கணமென” (கந்தபு. தாரகன்வ. 54). 2. அறுபத்துநாலு கலையுள் நஞ்சைத் தீர்க்கும் கலை (வித்தை); art of removing poison with charms, mantras, etc., invoking *Garuḍa* one of *arupattunālu-kalai*. 3. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; name of an Upaniṣad. 4. **கருடபுராணம்** (கந்தபு. பாயி. 55.) பார்க்க; see *karuḍapurāṇam*. 5. பச்சைக்கல்; green stone, digneous rock, composed chiefly of felspar and hornblende. “முத்தந் துப்புக் காருடம்” (திருவிளை. மாணிக். 48).

[Skt. *gāruḍa* > த. காருடம்.]

காருடயுகம் *kāruḍa-yūgam*, பெ.(n) கலுழன் உருவாக (கருடவுருவாக) அமைக்கும் ஒரு படைவகுப்பு; garuḍa-shaped array of an army. “வீடுமனும் வகுத்தான் கருங்காருடயுகம்” (பாரத. மூன்றாம் போ. 2.).

[*gāruḍa* + *vyūha* > த. காருடயுகம்.]

காருடவிஞ்சை *kāruḍa-viñjai*, பெ.(n) காருட வித்தை பார்க்க; see *kāruḍa-vittai*.

“காருடவிஞ்சை வித்தகர்” (பெரியபு. திருஞான. 1062).

[காருடவித்தை > காருடவிஞ்சை.]

காருடவித்தை *kāruḍa-vittai*, பெ.(n) நஞ்சு மருத்துவம்; art of counteracting poison by charms, incantations, etc.

[Skt. *gāruḍa+vidyā* > காருடவித்தை.]

காருண்ணியம் *kāruṇṇiyam*, பெ.(n) காருணியம் பார்க்க; see *kāruṇiyam*.

[Skt. *kāruṇya* > த. காருண்ணியம்.]

காருண்யபிதிர்க்கள் *kāruṇya-pidirkkal*, பெ.(n) மாளய பக்கத்தில் (பக்ஷத்திற்) பூசிக்கப்படும் பெயரறியப் படாத தென்புலத்தார் தொகுதி; the manes whose names are not known and who are propitiated during the Mahālaya fortnight.

[Skt. *kāruṇya+pitṛ* > த. காருண்யபிதிர்க்கள்.]

காருண்யம் *kāruṇyam*, பெ.(n) காருணியம் பார்க்க; see *kāruṇiyam*.

காருண்யமேகம் *kāruṇya-mēgam*, பெ.(n) முகிலைப் (மேகம்) போற் கைம்மாறு கருதாது உதவி செய்பவன் (விண்.); one whose bounty flows without stint or expectation of recompense, as a cloud.

[Skt. *kāruṇya+mēgha* > த. காருண்யமேகம்.]

காருணிகன் *kāruṇigan*, பெ.(n) நல்ல குணம் கொண்டவன், அன்புள்ளவன்; kind, benevolent person. *பரம காருணிகரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை*.

[Skt. *kāruṇika* > த. காருணிகன்.]

காருணியம் *kāruṇiyam*, பெ.(n) இரக்கம், அருள், அன்பு; mercy, grace, compassion. “காருணியத்தால் வாவென வந்து” (திருப்போ. சந். பிள்ளை. செங்கீரை 5.).

[காருண்யம் > த. காருணியம்.]

காருணியன் *kāruṇiyān*, பெ.(n) காருணிகன் பார்க்க; see *kāruṇigan*.

[காருண்ய > காருணியன்.]

காருவன் *kāruvaṇ*, பெ.(n) காருவாகன் பார்க்க;
see *kāruvāgaṇ*.

காருவாகன் *kāruvāgaṇ*, பெ.(n) வண்ணான்;
washerman. “சாணாகம் உவர்
காரமுதலியவற்றால் காருவாகன்... நின்
மலமாக்காநிற்பன்” (சி.சி. 2:52, மறை.)
[Skt. *kāru+vāka* > த. காருவாகன்.]

காலகன் *kālagan*, பெ.(n) சிவகணத் தலைவரில்
ஒருவன்; Kalaga who one of the head to
Śiva's celestial hosts (அபி.சிந்.).

காலசர்ப்பி *kāla-śarppi*, பெ.(n) ஒரு தூய
நீர்த்துறை (தீர்த்தம்); sacred bath-ghat
(அபி.சிந்.).

காலசேயம் *kālaśēyam*, பெ.(n) மோர் (பிங்.);
buttermilk.

[Skt. *kālaśēya* > த. காலசேயம்.]

காலதட்சணி *kāladaṭṭaṇi*, பெ.(n) ஒரு வகைப்
பாம்பு; a kind of snake (சா.அக.).

காலரா *kālarā*, பெ.(n) உமட்டல் மற்றும் வயிற்றுப்
போக்கு; vomiting and diarrhoea (சா.அக.).

காலா *kālā*, பெ.(n) தாயின் உடன்பிறந்தவள்
(முகமதி.); mother's sister.

[Ar. *khālā* > த. காலா.]

காலாசயம் *kālāśayam*, பெ.(n) இரும்பு; iron
(சா.அக.).

காலாகவரம் *kālā-śuvaram*, பெ.(n) கொடிய
காய்ச்சல் வகை (M.L.); black fever.

[U. *kālā+hazar* > த. காலாகவரம்.]

காலாயசம் *kālāyaśam*, பெ.(n) காலாசயம்
பார்க்க; see *kālāśayam* (சா.அக.).

காலாவதிகபத்திரம் *kālāvadiga-pattiram*,
பெ.(n) ஒன்றைச் செய்தற்குக் காலங்
குறிப்பிட்டு எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம்
(சுக்கிரநீதி, 93); document fixing a time-limit
for the performance of an act.

[Skt. *kālāvadhika* + *patra* > த.
காலாவதிகபத்திரம்.]

காலிகவிப்புருதி *kālīga-vippurudi*, பெ.(n)
நாட்பட்ட புண் கட்டி; chronic abscess (இங்.
வை. 298).

த.வ. புற்றுக்கட்டி.

[Skt. *kālīga* + *vidradhi* > த. காலிகவிப்புருதி.]

காலேசுத்தி *kālēśutti*, பெ.(n) தீட்டு,
பிள்ளைப்பேற்றுத் தீட்டு, சாவத் தீட்டு; a period
of ceremonial impurity or pollution as at
the birth of a child or death of a relation
(சா.அக.).

த.வ. தீட்டு, துடக்கு.

காலேசுரவாதி *kālēśura-vādi*, பெ.(n)
காலத்தையே கடவுளென எதிராடுபவன்
(வாதிப்பவன்) (சி.சி. 8 : 12, ஞானப்.); one who
maintains that time is the Supreme Being.

[Skt. *kāla* + *īśvara* + *vādin* > த.
காலேசுரவாதி.]

காவந்து *kāvandu*, பெ.(n) காபந்து (வின்.)
பார்க்க; see *kābandu*.

[U. *khāwand* > த. காவந்து.]

காவாலி *kāvālī*, பெ.(n) மனம் போனபடி
நடப்பவன்; vagabond. அவன் மெத்த
காவாலியாய்த் திரிகிறான் (உ.வ.).

த.வ. தெம்மாடி.

[U. *qawwālī* > த. காவாலி.]

காவிந்து *kāvindu*, பெ.(n) முதலாளி; master;
employer. அதுகளைக் காவிந்தவர்கள்
பார்வையிடுகிற இங்கிலீசு புத்தகத்திலும்
எழுதுவித்தேன் (P.T.L. 185.).

[Pers. *khawand* > த. காவிந்து.]

காற்பனிகம் *kārpanigam*, பெ.(n)
கற்பிக்கப்பட்டது; that which is invented,
newly fashioned. “தியான பூசாதிநிமித்தம்
காற்பனிக தேகம்” (சி.சி. 1 : 47, ஞானப்.).

[Skt. *kālpanika* > த. காற்பனிகம்.]

காறட்டுக்கிழங்கு *kāraṭṭu-k-kiḷaṅgu*, பெ.(n) காரட்டு² பார்க்க; see *kāraṭṭu*² (சா.அக.).
காறுபாறு *kāṟū-pāru*, பெ.(n) கார்பார் பார்க்க; see *kārbār*.

[U. *kārbār* > த. கார்பார் → காறுபாறு.]

கான் *kāṇ*, பெ.(n) 1. செவி; ear. 2. புகழ் (தக்கயாகப். 448, உரை.); fame.

[Skt. *karṇa* > Pkt. *kān* > த. கான்.]

கான்சாகிப் *kāṇ-śākip*, பெ.(n) முகம்மதியர்க்குக் கொடுக்கும் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று; a title of honour bestowed on distinguished Muhammadans.

[U. *khān-śāhib* > த. கான்சாகிப்.]

கான்பகதூர் *kāṇ-pāgadūr*, பெ.(n) முகமதியர்க்கு வழங்கப்படும் மதிப்புரவுப் பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று; a title of honour, higher than *kāṇ-śākip*, bestowed on distinguished Muhammadans.

[U. *khān* + Pkt. *bahādūra* > த. கான்பகதூர்.]

கான்மிகம் *kāṇmigam*, பெ.(n) கான்மியம் பார்க்க (சி.சி.2 : 39, சிவாக்.); see *kāṇmiyam*.

[Skt. *kārmika* > த. கான்மிகம்.]

கான்மியம் *kāṇmiyam*, பெ.(n) மும்மலத்துள் ஒன்றாய் கருக்கொண்டபோதேயுள்ள கன்மமலம் (சி.சி. 3, 39, ஞானப்.); one of the three eternal obstructive principles which creates bondage for the soul as a result of good and evil deeds.

[Skt. *kārmīya* > த. கான்மியம்.]

கானகுப்பிசம் *kāṇa-kuppiśam*, பெ.(n) ஐந்து நாடுகளுள் (பஞ்ச கௌடத்துள்) ஒன்றாகிய கானிய குப்த நாடு (சங். அக.); Kanouj, one of *pañja-gauḍam* (சா.அக.).

[Skt. *kānya-kubja* < த. கானகுப்பிசம்.]

கானிகமாரிக்கணக்கு *kāṇiśu-māri-k-kaṇakku*, பெ.(n) கானேசு மாரிக்கணக்கு பார்க்க; see *kāṇēśumāri-k-kaṇakku*.

[கானிகமாரி + கணக்கு.]

[Pers. *khāna-shumāri* > த. கானிகமாரி.]

கானுகோ *kāṇu-gō*, பெ.(n) முகம்மதிய அரசு ஊழியன் (C.G.); village or district officer who, under Muhammadan governments, recorded full details regarding landed property within his sphere.

[U. *khānun+go* > த. கானுகோ.]

கானூன் *kāṇūṇ*, பெ.(n) சட்டம் (C.G.); rule, regulation, statute.

[U. *khānun* > த. கானூன்.]

கானேசுமாரிக்கணக்கு *kāṇēśumāri-k-kaṇakku*, பெ.(n) குடிமதிப்புக் கணக்கு (P.T.L.); census.

[கானேசுமாரி+கணக்கு.]

[Persn. *khāna-shumāri* > த. கானேசுமாரி.]

கிசிமிசி *kiśi-misi*, பெ.(n) ஏசு கிறித்து பிறந்த நாள்; Christmas.

[E. *Christmas* > கிறிஸ்மஸ் > த. கிசிமிசி.]

கிகதி *kiśudi*, பெ.(n) நிலச் சொந்தக்காரர் களிடம் பெறப்பட்ட நிலவரி; kist, land revenue payable in instalments.

[U. *quist* > கிஸ்தி > த. கிகதி.]

கிகதிபந்தி *kiśudi-pandi*, பெ.(n) நிலவரியின் வரையறைத் திட்டம்; settlement of kists.

[U. *qistbandī* > கிஸ்திபந்தி > த. கிகதிபந்தி]

கிகதிபேரீத்து *kiśudi-pērīttu*, பெ.(n) சிற்றூரின் மொத்தத் தீர்வை; total revenue of a village.

[U. *quist+U. bāriz* > கிஸ்திபேரீத்து > த.

கிகதிபேரீத்து.]

கிகமிக *kiśu-miśu*, பெ.(n) விதையில்லாத கொடி முந்திரிப் பழம்; small seedless raisins, originally imported from Persia, Sultana raisin.

[U. *kishmish* > த. கிகமிக.]

கிஞ்சிக்கியத்துவம் *kañjikkīyattuvam*, பெ.(n) சிற்றறிவுடைமை; state of being limited in knowledge.

[Skt. *kiñji-jñā-tva* > த. கிஞ்சிக்கியத்துவம்.]

கிஞ்சிஞ்ஞன் *kiñjīñṇaṇ*, பெ.(n) 1 சிற்றறிவினன்; one having limited knowledge. 2. ஆதன் (சீவான்மா); *āṇmā*, the individual soul.

[Skt. *kiṇḍī-jīna* > த. கிஞ்சிஞ்ஞன்.]

கிட்டிணகாரம் *kiṭṭinakāram*, பெ.(n) சவர்க்காரம்; fuller's earth; soap (சா.அக.).

[கிட்டிணம்+காரம்.]

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிட்டிணம்.]

கிட்டிணசாசி *kiṭṭinaśāśi*, பெ.(n) கருஞ்சீரகம்; black cumin, *Nigella sativa* (சா.அக.).

[கிருட்டிணம்+சாசி.]

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிட்டிணம் + சாசி.]

கிட்டிணசாரம் *kiṭṭina-śāram*, பெ.(n) திப்பிலி; long-pepper, *Piper longam* (சா.அக.).

[கிருட்டிணம் + சாரம்.]

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிட்டிணம்.]

கிட்டிணபேடம் *kaṭṭina-pēḍam*, பெ.(n) கடுகுரோகிணி, ஒரு கடைச்சரக்கு; black hellebore, *Helleborous niger* (சா.அக.).

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிட்டிணம்.]

கிட்டிணபோளம் *kiṭṭina-pōlam*, பெ.(n) கரிய போளம்; black myrrh (சா.அக.).

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிட்டிணம்.]

கிட்டிணன் *kiṭṭinan*, பெ.(n) கண்ணன்; *Kiṣṇa*, son of *Vāśudēva*, one of ten incarnations of *Viṣṇu*.

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிட்டிணம்.]

கித்தம் *kittam*, பெ.(n.) செய்யப்பட்டது (திருக்கோ.388, உரை); that which is made.

[Skt. *kr̥ta* > த. கித்தம்.]

கித்தா *kittā*, பெ.(n.) துடைப்பான் (தரங்.); rubber.

[Danish. *kitta* > த. கித்தா.]

கித்தாப்பு *kittāppu*, பெ.(n.) கண்ணியமான பட்டம்; title, degree, honour.

த.வ. பட்டம்.

[U. *khīṭāb* > த. கித்தாப்பு.]

கித்தார் *kittār*, பெ.(n.) மரவகை; fiddle wood, *Citharexylon subseratum*.

த.வ. கின்னர மரம்.

[E. *guitar* > த. கித்தார்.]

கித்தான்¹ *kittān*, பெ.(n.) ஒரு வகை

உரப்புத்துணி; linen, canvas.

த.வ. உரப்பு.

[U. *katān*, M. *kittān* > த. கித்தான்.]

கித்தான்² *kittān*, பெ.(n.) ஒரு நூல்; cotton thread.

த.வ. முரட்டுநூல்.

[U. *katān*, M. *kittān* > த. கித்தான்.]

கித்தான்கட்டில் *kittān-kaṭṭil*, பெ.(n.)

உரப்புத் (கித்தான்) துணி வைத்துத் தைத்த கட்டில்; canvas cot.

த.வ. உரப்புக்கட்டில்.

[கித்தான்+ கட்டில்.]

[U. *katān* > த. கித்தான்.]

கித்தான்கயிறு *kittān-kayiru*, பெ.(n.)

சணற் கயிறு; hemp rope.

த.வ. உரப்புக்கயிறு.

[கித்தான்+ கயிறு.]

[U. *katān* > த. கித்தான்.]

கித்தான்பஞ்சு *kittān-paṇḍu*, பெ.(n.)

கப்பலின் பலகை மூட்டுக்களை நீர்க் கூப்புடையதாகச் செய்யப் பயன்படும் சணற்கூளம்; tow, oakum for caulking ships.

த.வ. சணற்கூளம்

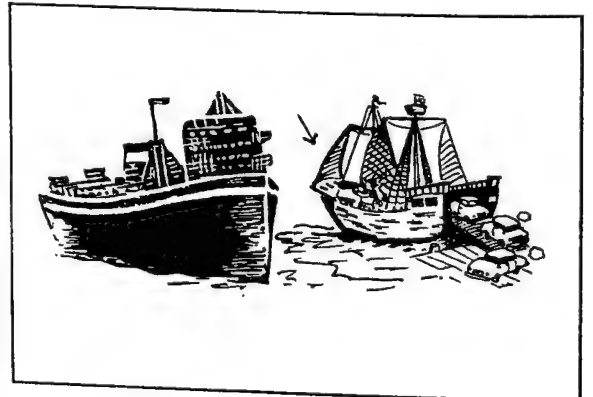
[கித்தான்+ பஞ்சு.]

[U. *katān* > த. கித்தான்.]

கித்தான்பாய் *kittān-pāy*, பெ.(n.) கப்பலில்

காற்றை முகப்பதற்காக முரட்டுச் சீலையாலமைந்த பாய்; canvas sail.

[கித்தான்+ பாய்.]

[U. *katān* > த. கித்தான்.]

கித்தில் *kittil*, பெ.(n.) 1. ஒருவகைக் கூந்தற் கழுகு; jaggery-palm. 2. கூந்தற் கழுகின் நார்; kittul-fibre obtained from the leaf stalks of the jaggery-palm.

த.வ. கழுகுநார்.

[Skt. *kitul* > த. கித்தில்.]

கித்துள் *kittuḷ*, பெ.(n.) கழுகு வகை (பிங்.); areca palm.

த.வ. கழுகம்பாக்கு.

[Sinh. *kitul* > த. கித்துள்.]

கித்மிவிதை *kitmi-vitai*, பெ.(n.) சீமைத்துத்தி விதை; seeds of marsh-mallow (சா.அக.).

கிதபம் *kidabam*, பெ.(n.) ஊமத்தைச் செடி வகை; thorn-apple, *Datura* (சா.அக.).

கிதபாடணம் *kidapāḍaṇam*, பெ.(n.) தீயசொல்; evil, wicked words.

"பாங்கிலர்வாய்க் கிதபாடணனே" (சிவதரு. பலவிசி.) (த.சொ.அக.).

த.வ. தீச்சொல், கடுஞ்சொல்.

கிதம் *kidam*, பெ.(n.) நெய்; ghee (சா.அக.).

கிதயுகம் *kita-yugam*, பெ.(n.) கிருதயுகம் பார்க்க; see *kiruda-yugam*.

[Skt. *kṛta+yuga* > த. கிதயுகம்.]

கிதவபன் *kitavabāṇ*, பெ.(n.) போக்கிலி (நீலகேசி, 286, உரை); rogue.

[Skt. *kitava* > த. கிதவபன்.]

கிதவம் *kitavam*, பெ.(n.) கிதபம் பார்க்க; see *kitabam* (சா.அக.).

கிதாப்பு *kidāppu*, பெ.(n.) 1. பொத்தகத்தின் பெயர்; title of a book. 2. பொத்தகம்; book.

[U. *kitāb* > த. கிதாப்பு.]

கிந்துக்கினம் *kindukkinam*, பெ.(n.) ஐந்திய (பஞ்சாங்க)க் கரணங்களுள் ஒன்றாய் வளர்பிறையின் முதனாளின் முதற் பகுதியாகிய வேளை (விதான.பஞ்சாங்க.29); a division of the day, the first half of the first day of the bright fortnight, one of 11 *karaṇam*.

[Skt. *kintughna* > த. கிந்துக்கினம்.]

கிபாயத்து *kibāyattu*, பெ.(n.) நன்மை, ஊதியம்; profit, advantage, gain from lands held at reduced rent or tax.

[U. *kifāyat* > த. கிபாயத்து.]

கிம்புருடவருடம் *kimburuḍa-varuḍam*, பெ.(n.) ஒன்பது (நவ) ஆண்டுகளுள் ஒன்று (கந்தபு.அண்டகோ.37); land between *ēmakūṭam* and *imācalam*, one of *nava-varuṭam*.

[Skt. *kimpuruṣa+varuḍa* > த. கிம்புருட வருடம்.]

கிம்மீரன் *kimmīraṇ*, பெ.(n.) ஓர் அரக்கன்; a giant.

வீமனாஸ் கொல்லப்பட்ட பகாகரனின் தம்பி. பாண்டவர்கள் காட்டில் வாழ்ந்திருந்த போது பாஞ்சாலியைக் கவர வந்து வீமனாஸ் கொல்லப்பட்டவன். இவனுக்குக் கிம்மீரணன் எனவும் பெயர் (அபிசிந்.).

கிமித்துக்கினம் *kimittukkinam*, பெ.(n.)

1. கிந்துக்கினம் பார்க்க; see *kindukkinam*.
2. புழு; worm.

[Skt. *kintughna* > த. கிமித்துக்கினம்.]

கியமதம் *kiya-madam*, பெ.(n.) நலிவு (யாழ்.அக.); weakness.

கியாதம் *kiyādam*, பெ.(n.) கியாதி (பிங்.) பார்க்க; see *kiyādi*.

[Skt. *khyāta* > த. கியாதம்.]

கியாதி *kiyādi*, பெ.(n.) புகழ் (குடா.); fame.

த.வ. பாடாண்.

[Skt. *khyāta* > த. கியாதி.]

கியாரசம்பர் *kiyāraśambar*, பெ.(n.) சரக்கொன்றைப் புளி; a unani term referring to Indian laburnam (சா.அக.).

கியால் *kiyāl*, பெ.(n.) ஒரு வகை இந்துத்தானிப் பாட்டு; a Hindustani musical composition, or anything similar to it in Tamil.

[U. *khiyāl* > த. கியால்.]

கியாழம் *kiyālam*, பெ.(n.) காய்ச்சிய மருந்துக் குடிநீர் (கஷாயம்); decoction.

"கலிகங் கியாழம்" (திருவேங்.சத.68).

த.வ. கருக்கு.

[Skt. kaṣāya > த. கியாழம்.]

கியாழமிறக்கல் *kiyālamirakkal*, தொ.பெ. (vbl.n.) மருந்தைக் காய்ச்சி வடித்து இறக்கல்; preparation of decoction or infusion (சா.அக.).

த.வ. கருக்கிறக்கல்.

[கியாழம்+இறக்கல்.]

[Skt. kaṣāya > த. கியாழம்.]

கியானம் *kiyānam*, பெ.(n.) அறிவு (யாழ்.அக.); wisdom, knowledge.

[Skt. jñāna > த. கியானம்.]

கிரகக்கழிப்பு *kiraga-k-kalippu*, பெ.(n.) கிரகசாந்தி பார்க்க; see *kiraga-śānti*.

த.வ. கோளமைதி.

[Skt. graha > த. கிரகம்+கழிப்பு.]

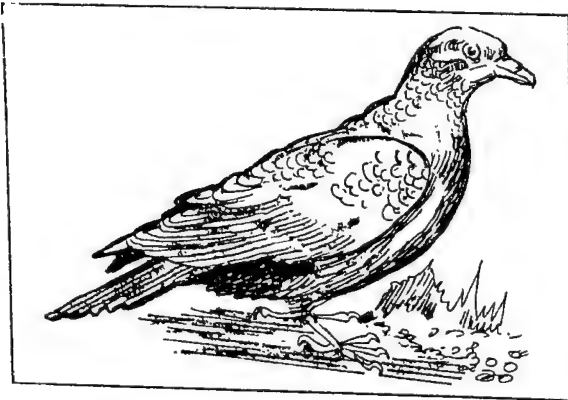
கிரககதி *kiraga-gadi*, பெ.(n.) கோளின் (கிரகத்தின்) நடை; planetary motion.

த.வ. கோள்நடை.

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரககபோதம் *kiraga-kapōdam*, பெ.(n.) வீட்டுப் புறா; house-pigeon (சா.அக.).

த.வ. வீட்டுப்புறா.

[Skt. graha+apōta > த. கிரக+கபோதம்.]

கிரகங்கழி-த்தல் *kiragaṅ-kali*, செ.கு.வி. (v.i.) கோள்களை அமைதியடையச் செய்தல்; to perform a propitiatory ceremony to avert or mitigate the evil influence of planets.

த.வ. கோள்கழித்தல்.

[கிரகம்+கழி-]

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரகச்சித்திரம் *kiraga-c-cittiram*, பெ.(n.) குடும்பக் கலகம் (சச்சரவு); family dissensions. "சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந் தீதாங் கிரகச் சித்திரமும்" (அறப்ப.சத.39).

த.வ. இல்லக்கலகம்.

[கிரகம்+சித்திரம்.]

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரகச்சுற்று *kiraga-c-curru*, பெ.(n.) கோள்கள் சுழலும் பாதை; revolution of planets.

த.வ. கோள்குற்று.

[கிரகம்+சுற்று.]

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரகசபுடம் *kiraga-śapuḍam*, பெ.(n.) பிறப்புக் கணியத்தில் (ஜாதகம்) கோள்களின் நிலையை வரையறுக்கை; determining the correct position of planets, at the time of one's birth.

த.வ. கோள்வரையறை.

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரகசம் *kiragaśam*, பெ.(n.) ஒரு வகை நிரயம் (சிவதரு.சுவர்க்க.115); hell.

[Skt. krakaca > த. கிரகசம்.]

கிரகசன் *kiragaśan*, பெ.(n.) ஒரு காபாலிக மதத்தவன்; one who belonged to *kāpāli* religion.

கிரகசாந்தி *kiraga-śānti*, பெ.(n.) கோள்களால் உண்டாகக் கூடிய தீமைகள் கழியும் பொருட்டுச் செய்யும் நீக்கவினை; propitiation of planets by offering oblation prayer, etc.,

த.வ. கோளமைதி.

[Skt. graha + śānti > த. கிரகம்+ சாந்தி.]

கிரகசாரம் *kiraga-śāram*, பெ.(n.) 1. கோள்களின் சுழற்சி நிலை; planetary motion. 2. தீமை தரும் கோளின் பயன்; evil influence of planets, as pain, poverty, sickness.

த.வ. கோள்பயன்.

[Skt. *graha* > த. கிரகம்.]

கிரககரம் *kiraga-śūram*, பெ.(n.) பண்ணின் தொடக்க இசை; initial note of a melody-type.

த.வ. தொடக்கப்பண்.

[Skt. *graha*+*śvaram* > த. கிரகசுவரம்.]

கிரகசெபம் *kiraga-śebam*, பெ.(n.) கோள்களினால் ஏற்படக் கூடிய தீமை கழியும் பொருட்டு உருவேற்றுகை; prayer offered to planets to propitiate them toward off their evil influence.

த.வ. கோளரு.

[Skt. *graha*+*śeba* > த. கிரகசெபம்.]

கிரகணச்சந்துக்கட்டு *kiragaṇa-c-canduk-kaṭṭu*, பெ.(n.) கோள் மறைப்புத் தொடங்கி, விடுமளவும் உள்ள காலம்; duration of an eclipse.

த.வ. கோள்மறைப்புக்காலம்.

[Skt. *grahaṇa*+*sandhi* > த. கிரகணச் சந்து+கட்டு.]

கிரகணசத்தி *kiragaṇa-śatti*, பெ.(n.) உணர்ந்து கொள்ளுந் திறமை; power of comprehension.

த.வ. உள்ளுணர்திறன்.

[Skt. *grahaṇa* > த. கிரகணசத்தி.]

கிரகணதோடம் *kiragaṇa-tōḍam*, பெ.(n.) குலுற்றிருக்கும் காலத்தில் தாய், கோள் மறைப்பைக் காண்பதால், குழந்தைக்கு உண்டாவதாகக் கருதப்படும் மேலுதட்டுப் பிளவுநோய் (பைஷஜ.207); harelip in a child, supposed to be the result of the mother's seeing an eclipse when pregnant.

த.வ. கோட்குற்றம்.

[Skt. *grahaṇa*+*tōḍa* > த. கிரகணதோடம்.]

கிரகணம் *kiragaṇam*, பெ.(n.) 1. பற்றுகை; holding fast, grasping, seizure. 2. மனத்தில் உணர்ந்து கொள்ளுகை; comprehension. 3. நிலவு மற்றும் ஞாயிற்றின் கோள் மறைப்பு; eclipse, as the seizing of the sun or moon by the nodes *irāgu* or *kēdu*.

த.வ. கோள்பற்று, கோள்மறைப்பு.

[Skt. *grahaṇa* > த. கிரகணம்.]

கிரகணமோசனம் *kiragaṇa-mōśaṇam*, பெ.(n.) கிரகணமோட்சம் பார்க்க; see *kiragaṇa-mōṭcam*.

த.வ. கோட்பேறு.

[Skt. *grahaṇa* > த. கிரகணமோசனம்.]

கிரகணமோட்சம் *kiragaṇa-mōṭcam*, பெ.(n.) கோள் மறைப்பு நீங்குகை; end of an eclipse.

த.வ. கோட்பேறு.

[Skt. *grahaṇa*+*mōṭca* > த. கிரகணமோட்சம்.]

கிரகணி *kiragaṇi*, பெ.(n.) செரியாமையால் உண்டாகும் வயிற்றுப் போக்கு (பைஷஜ.); continual looseness of the bowels, chronic diarrhoea of six kinds.

[Skt. *grahaṇi* > த. கிரகணி.]

கிரகத்தி *kiragatti*, பெ.(n.) இல் வாழ்க்கையிலிருப்பவன்; married woman (யாழ்.அக.).

த.வ. இல்லாள், மனைவி.

[Skt. *grha*-*sthi* > த. கிரகத்தி.]

கிரகதானம் *kiraga-dāṇam*, பெ.(n.) ஒன்பது கோள்களின் நன்மைகளைப் பெறும் பொருட்டு செய்யும் கொடை; gift intended to avert the malignant influence of planets.

த.வ. கோள்கொடை.

[Skt. *graha*+*dāna* > த. கிரகதானம்.]

கிரகதோடம் *kiraga-tōḍam*, பெ.(n.) கோள்களினால் ஏற்படும் தீமை; affliction, calamity, suffering from the malignant influence of planets.

த.வ. கோள்குற்றம்.

[Skt. *graha*+*tōḍam* > த. கிரகதோடம்.]

கிரகநடை *kiraga-naḍai*, பெ.(n.) கோள்களின் நகர்வுநிலை; planetary motion.

த.வ. கோளியக்கம்.

[கிரகம்+நடை.]

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரகநிலை *kiraga-nilai*, பெ.(n.) கோள் நிற்கும் ஐந்து நிலைமை; aspect of planets of which there are five.

அவை: நட்பு, ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீசம்.

த.வ. கோள்நிலை.

[Skt. graha+> த. கிரகம்.]

கிரகநோக்கு *kiraga-nōkku*, பெ.(n.) கோள்களின் பார்வை; relative aspect of planets, one to another; configuration, in four aspects,

அவையாவன; கால்நோக்கு, அரை நோக்கு, முக்கால் நோக்கு, முழு நோக்கு.

த.வ. கோள்நோக்கு.

[Skt. graha> த. கிரகம்.]

கிரகப்பாடு *kiraga-p-pādu*, பெ.(n.) கதிரவனோடு வேறு கோள் இணைந்து ஓர் ஓரையில் நிற்கை (யாழ்.அக.); the conjunction of the sun and a planet.

த.வ. கோள்நிலை.

[Skt. graha>த. கிரகம்.]

கிரகப்பிரவேசம் *kiraga-p-piravēśam*, பெ.(n.) கிருகப்பிரவேசம் பார்க்க; see *kirugappraśam*, புதிதாகக் கட்டிய அல்லது வாங்கிய வீட்டில் நடப்பு (சடங்குகள்) செய்து குடியேறும் நிகழ்ச்சி; a ceremony performed at the time of occupying a newly built house; house warming.

த.வ. புதுமனை புகுவிழா.

கிரகப்பிரவேசம் என்பது தவறு

கிரகப்பிரீதி *kiraga-p-pirīdi*, பெ.(n.) கோள்களுக்குக் கொடை முதலியவற்றால் அன்பு செய்கை; propitiation of planets, by prayer, offerings, etc.

த.வ. கோள்விரும்பம்.

[Skt. graha+prīti > த. கிரகப்பிரீதி.]

கிரகப்பிழை *kiraga-p-piḷai*, பெ.(n.) கிரகதோடும் பார்க்க; see *kiraga-tōdam*.

த.வ. கோள்குற்றம்.

[Skt. graha> த.கிரகம்.]

கிரகப்பெயர்ச்சி *kiraga-p-peyarcci*, பெ.(n.)

கோள்கள் இடமாறுகை; transit of a planet from one zodiacal sign to another.

த.வ. கோள்பெயர்நிலை.

[கிரகம்+பெயர்ச்சி.]

[Skt. graha> த. கிரகம்.]

கிரகபதனம் *kiraga-padanam*, பெ.(n.) கிடைவரை (அட்சரேகை); latitude of a planet.

[Skt. graha+patana>த. கிரகபதனம்.]

கிரகபதி *kiragabati*, பெ.(n.) ஞாயிறு; sun, as lord of planets.

த.வ. கோள்தலைவன்.

[Skt. graha+pati> த. கிரகபதி.]

கிரகபரிவிருத்தி *kiraga-parivirutti*, பெ.(n.) கோள்களின் சுழற்சி; revolution of a planet.

த.வ. கோள்சுழற்சி.

[Skt.graha+parivirutti> த. கிரகபரி விருத்தி.]

கிரகபீடை *kiraga-pīḍai*, பெ.(n.) கிரக தோடும் பார்க்க; see *kiraga-tōdam*.

த.வ. கோள்குற்றம்.

[Skt. graha+pēta >த.கிரகபீடை.]

கிரகம்¹ *kiragam*, பெ.(n.) 1. கோள்கள்; planets of which there are nine in the Hindu System. அவை; ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன் (புதன்), வியாழன், வெள்ளி, காரி (சனி), இராகு, கேது. 2. இசைப்பாட்டின் (கீர்த்தனை) தொடக்க காலத்தை உணர்த்துவதாகிய தாள அளவுகளுள்ளொன்று (பரத.தாள.42); the element of time-measure which specifies the starting beat of a song, of four kinds அவை; அத்தீதம், அநாகதம், சமம், விஷமம், one of ten *tāla-p-pirāṇam*.

[Skt. graha > த. கிரகம்.]

கிரகம்² *kiragam*, பெ.(n.) கிருகம் பார்க்க; see *kirugam*.

த.வ. இல்லம்.

[Skt. grha > த. கிரகம்.]

கிரகமண்டலம் *kiraga-maṇḍalam*, பெ.(n.)

கிரகவீதி பார்க்க; see *kiraga-vīdi*.

த.வ. கோள்மண்டலம்.

[கிரகம் + மண்டலம்.]

[Skt. *graha* > த. கிரகம்.]

கிரகமாலிகை *kiraga-māligai*, பெ.(n.)

கிரகமாலை பார்க்க; see *kiraga-mālai*.

த.வ. கோள்மாலை.

[கிரகம்+மாலிகை.]

[Skt. *graha* > த. கிரகம்.]

கிரகமாலை *kiraga-mālai*, பெ.(n.)

கோள்கள் மாலை போன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலை; position of two or more planets in the zodiacal signs following each other as a garland in their own order.

த.வ. கோள்மாலை.

[கிரகம்+மாலை.]

[Skt. *graha* > த.கிரகம்.]

கிரகவட்டம் *kiraga-vaṭṭam*, பெ.(n.) கிரக

வீதி பார்க்க; see *kiraga-vīdi* 2. கோள்களின் சுழற்சி; revolution of a planet.

த.வ. கோள்வட்டம்.

[கிரகம்+வட்டம்.]

[Skt. *graha* > த. கிரகம்.]

கிரகவீதி *kiraga-vīdi*, பெ.(n.) கோள்

செல்லும் வழி; planetary orbit.

த.வ. கோள்வழி.

[கிரகம்+வீதி.]

[Skt. *graha* > த.கிரகம்.]

கிரகன் *kiragan*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பறவை; a kind of bird (சா.அக.).

கிரகாகமம் *kiragāgamam*, பெ.(n.) பேய்ப் பிடிக்கை; demoniacal possession (சா.அக.).

த.வ. பேய்ப்பிடி.

கிரகாராதனை *kiragārādanai*, பெ.(n.)

ஒன்பது கோள்களுக்கும் செய்யப்படும் பூசை; prayer, etc., offered to planets.

த.வ. கோட்பூசை.

[Skt. *graha* + ā-rādhana > த. கிரகாராதனை.]

கிரகி-த்தல் *kiragi*-, 11 செ.கு.வி.(v.i.)

1. பற்றுதல்; to seize, grasp. 2. நுண்ணிதின் உணர்ந்து கொள்ளுதல்; to comprehend, discern, understand. 3. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to receive, accept. 4. குறிப்பாலறிதல்; to infer, deduce, conjecture. 5. துப்பறிதல்; to draw out, as secrets; to get information about. 6. தொகுப்பை (சாரம்) வாங்குதல்; to extract, as essence.

த.வ. உள்வாங்குதல்.

[Skt. *graha* > த. கிரகி-த்தல்.]

கிரணம் *kirāṇam*, பெ.(n.) 1. கதிர்; ray of

light, beam. 2. ஒளி; light, brightness, brilliancy. "கிரணக் கலாபி" (கந்தரலங்.21). 3. சிவத் தோன்றியங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவ.பொது.335, உரை); an ancient Śaiva scripture in sanskrit one of 28 Śivākamam.

த.வ. கதிரொளி.

[Skt. *kirāṇa* > த. கிரணம்.]

கிரணம்வீசு-தல் *kirāṇam-viśu*-, 5 செ.கு.வி.

(v.i.) ஒளியடித்தல்; to emit rays.

த.வ. கதிரொளித்தல்.

[கிரணம்+வீசு-]

[Skt. *kirāṇa* > த.கிரணம்.]

கிரணமாலி *kirāṇamāli*, பெ.(n.) பகலவன்

(சூடா.); sun, as emitting rays.

த.வ. கதிரவன்.

[Skt. *kirāṇa-mālin* > த. கிரணமாலி.]

கிரணன் *kirāṇan*, பெ.(n.) ஞாயிறு, பகலவன்,

கதிரவன்; sun, as having rays. "கிளைத்த பல்பெருங் கிரணனில் வயங்கொளி கிளர்ந்தான்" (பாரத. பதினான்காம்.108).

[Skt. *kirāṇa* > த. கிரணன்.]

கிரது *kiradu*, பெ.(n.) 1. வேள்வி; sacrifice.

"கிரதுக்கடவுடானும்" (அரிசமய.பத்திசார.93).

2. நிரய (நரக)வகை (சிவதரு.கவர்க்கந.115); a hell 3. ஒரு முனிவர்; an ancient ṛṣi

[Skt. *kratu* > த. கிரது.]

கிரந்தகர்த்தா *kiranda-karttā*, பெ.(n.) நூலாசிரியன்; author of a book, writer.

[Skt. *grantha* > த. கிரந்தகர்த்தா.]

கிரந்தகாரன் *kirandakāraṇ*, பெ.(n.)

1. கிரந்தகர்த்தா பார்க்க; see *kiranda-karttā*. 2. மதிப்புரவில்லாதவன்; impudent fellow.

[Skt. *granta* > த. கிரந்த. 'காரன்' - உடைமைப் பெயர்.]

கிரந்தனம் *kirandanam*, பெ.(n.) 1. அழுகை; weeping. 2. ஒலி; cry, as of birds (யாழ்.அக.).

[Skt. *granta* > த. கிரந்தனம்.]

கிரந்தித்தொய்வு *kirandi-t-toyvu*, பெ.(n.)

புண்களால் தோன்றும் நோய்வகை; a disease (யாழ்.அக.).

[கிரந்தி+தொய்வு.]

[Skt. *granthi* > த. கிரந்தி.]

கிரமக்காரன் *kirama-k-kāraṇ*, பெ.(n.)

ஒழுங்காக நடப்பவன் (யாழ்.அக.); well-behaved person, man of good conduct.

த.வ. நன்னடையன்.

[Skt. *krama* > த. கிரமம். 'காரன்' - உடைமைப் பொருள்.]

கிரமச்சா *kiramaccā*, பெ.(n.) கோள்

கணக்கின் உறுப்பு; sine of a planet's declination.

[Skt. *krama+jyā* > த. கிரமச்சா.]

கிரமசிருட்டி *kirama-ciruṭṭi*, பெ.(n.)

இயற்கை (பிரகிருதி) முதல் மண் (பிருதி) வரை ஒன்றன்பின் ஒன்று அடைவே படைக்கப் படுகை (வேதா.சூ.80); creation of elements one after another, dist. fr. *yukapar-ciruṭṭi*.

[Skt. *krama+śūṛṭṭi* > த. கிரமசிருட்டி.]

கிரமதாடி *kirama-dāḍi*, பெ.(n.) மறையின்

ஒழுங்குமுறை தவறாமல் (கிரமபாட) ஒதுவதில் வல்லவன்; one well-versed in the *krama* method of reciting the *vēdā*. "இவனவதானி யிலன் கிரமதாடி" (பிரபோத.11, 5).

[Skt. *krama+dhāti* > த. கிரமதாடி.]

கிரமதாவா *kiramatāvā*, பெ.(n.) ஒழுங்கு வழக்கு; original suit, regular suit.

[Skt. *kirama+dāvā* > த. கிரமதாவா.]

கிரமப்பிரசவம் *kirama-p-piraśavam*,

பெ.(n.) இயல்பான பிள்ளைப்பேறு (இங். வை.393); normal, easy delivery.

த.வ. பிள்ளை நற்பேறு.

[Skt. *kirama+pra-sava* > த. கிரமப்பிரசவம்.]

கிரமுகம் *kiramugam*, பெ.(n.) பாக்குமரம்; areca palm.

த.வ. கமுகம்.

[Skt. *kramuka* > த. கிரமுகம்.]

கிரயசாசனம் *kirayaśāśanam*, பெ.(n.)

விற்பனை ஆவணம்; bill of sale, sale-deed.

[Skt. *kraya+śāśana* > த. கிரயசாசனம்.]

கிராகதி *kirāgadi*, பெ.(n.) செடிவகை; french, chiratta.

கிராம் *kirām*, பெ.(n.) கடிவாளம் (பிங்.); bridle.

[Skt. *grāha* > த. கிராம்.]

கிராம்பாணி *kirāmbāṇi*, பெ.(n.) கிராம்பு வடிவிலான ஆணி வகை; nail resembling a clove.

த.வ. இலவங்கவடிவாணி.

[கிராம்பு + ஆணி.]

கிராம்பு *kirāmbu*, பெ.(n.) 1. இலவங்கம்

(திவா.); clove. 2. கிராம்பு (இலவங்கம்) மரம் (சீவக.1901); clove-tree.

[U. *qaranful* > த. கிராம்பு.]

கிராமக்கணக்கன் *kirāma-k-kaṇakkaṇ*, பெ.(n.) ஊர்க் கணக்கு வேலை பார்ப்போன்; village accountant.

த.வ. ஊர்க்கணக்கன்.

[கிராமம்+கணக்கன்.]

[Skt. grāma > த. கிராமம்.]

கிராமக்காவல் *kirāma-k-kāval*, பெ.(n.)

1. ஊர்க்காவல்; service of a village watchman. 2. ஊர்க்காவற்காரன்; village watchman.

த.வ. ஊர்க்காவலன்.

[கிராமம்+காவல்.]

[Skt. girāma>கிராமம்.]

கிராமச்சாவடி *kirāma-c-cāvaḍi*, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுவிடம்; public building in a village.

த.வ. ஊர்ச்சாவடி.

[கிராமம்+சாவடி.]

[Skt. grāma> த.கிராமம்.]

கிராமச்செலவு *kirāma-c-celavu*, பெ.(n.) ஊர்ப் பொதுவில் செய்யப்படும் செலவு; village contribution for the performance of public functions like festivals.

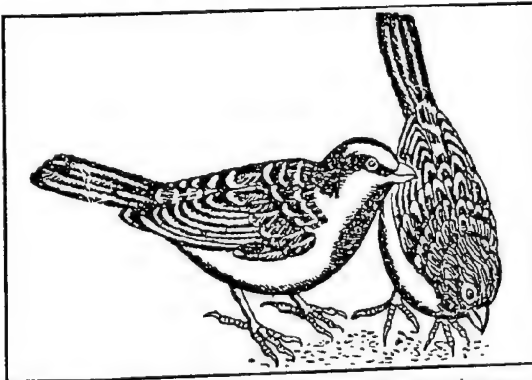
த.வ. ஊர்நலச் செலவு.

[கிராமம்+செலவு.]

[Skt. grāma>கிராமம்.]

கிராமசடகம் *kirāma-śaḍagam*, பெ.(n.) ஊர்க்குருவி; domestic sparrow (சா.அக.).

[கிராமம் + சடகம்.]

கிராமசமுதாயம் *kirāma-śamudāyam*, பெ.(n.) வருமானமுள்ள ஊர்ப்பொதுச்

சொத்து; rights enjoyed in common by villagers, as the produce or income from trees on common land, tanks, fisheries etc.

[Skt. grāma+samudaya>கிராம சமுதாயம்.]

கிராமசாந்தி *kirāma-śāndi*, பெ.(n.) சிற்றூரின் நன்மைக்காகக் அல்லுர்த் தெய்வத்திற்குச் செய்யும் பூசை (சடங்கு); propitiatory ceremony to the tutelary deity of a village.

[கிராமம் + சாந்தி.]

[Skt. grāma > த. கிராமம்.]

கிராமசிம்மம் *kirāma-śimmam*, பெ.(n.) நாய்; dog, as the lion of the village. "கிராமசிம்மம் போலே படுத்திருந்து" (குருபரம்.பண்ணீ.177).

[Skt. grāma+simha> கிராமசிம்மம்.]

கிராமணி *kirāmaṇi*, பெ.(n.) 1. சிற்றூரின் தலைவன்; headman of a village. 2. தலைமையானவன் (சுடர்மடி.ஆதவர்.4); leader or chief. 3. சிற்றூரான்; peasant, villager. 4. சான்றோரிலும், கைக்கோளரிலும் ஒரு வகையினர்க்கு வழங்கும் சிறப்புப் பெயர்; title of some *śāṇārs* and *kaikkōlas*.

த.வ. ஊர்த்தலைவன்.

[Skt. grāmaṇi > த. கிராமணி.]

கிராமத்தார் *kirāmatṭār*, பெ.(n.) சிற்றூரில் வாழும் மக்கள்; inhabitants of a village.

த.வ. ஊர்மக்கள்.

[Skt. grāma>த.கிராமம்->கிராமத்தார்.]

கிராமத்தான் *kirāmatṭān*, பெ.(n.) நாட்டுப்புறத்தான்; rustic, uncivilized person.

த.வ. ஊரான்.

[Skt. grāma>த.கிராமம்->கிராமத்தான்.]

கிராமதேவதை *kirāma-dēvadaī*, பெ.(n.) ஊரைக் காவல் செய்து மக்களைக் காக்குந் தேவதை; tutelary deity of a village.

த.வ. ஊர்க்காவல்தேய்வம்.

[கிராமம் + தேவதை.]

[Skt. grāma>த.கிராமம்.]

கிராமந்தத்தம் *kirāma-nattam*, பெ.(n.)

ஊரையடுத்து வீடுகள் கட்டக்கூடிய இடம்;
ground in a village set apart for building
houses, village site.

த.வ. ஊர்ப்புறம்.

[கிராமம் + நத்தம்.]

[Skt. *grāma* > த. கிராமம்.]

கிராமப்பிரதட்சிணம் *kirāma-p-piradaṭṭiṇam*,

பெ.(n.) ஊரைச் சுற்றுதல் (ஊர்வலம்);
procession round a village from left to right.

த.வ. ஊர்வலம்.

[Skt. *grāma+piradaṭṭiṇa* > த. கிராமப்
பிரதட்சிணம்.]

கிராமப்பிரவர்த்திகம் *kirāma-p-pira
varttigam*, பெ.(n.) ஊர் ஆவை; village
council.

[Skt. *grāma + iravartiga* > த. கிராமப்
பிரவர்த்திகம்.]

கிராமபாகம் *kirāma-bāgam*, பெ.(n.)

தாங்கள் விட்டுக்கொடுத்த சில
உரிமைகளுக்காக நிலக்கிழாருக்குச்
சிறுநூரார் செலுத்தும் விளைச்சலின் ஒரு
பகுதி; portion of the crop delivered to
the *miraśdārs* of a village in lieu of their
miras rights.

த.வ. பகுதி.

[கிராமம் + பாகம்.]

[Skt. *grāma* > த. கிராமம்.]

கிராமம்¹ *kirāmam*, பெ.(n.) 1. மருத

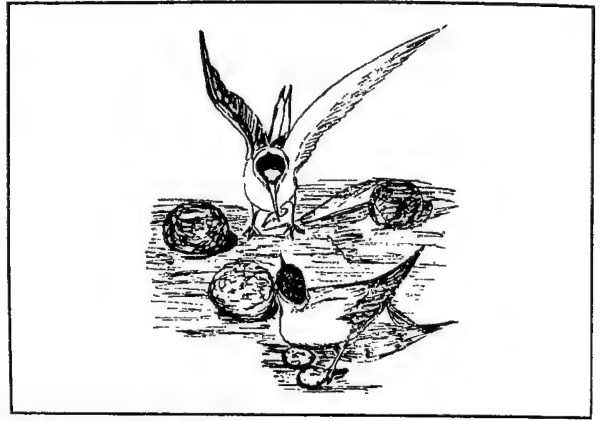
நிலத்தூர்; village in an agricultural tract.

"அந்தணருறைதருங் கிராமம்" (மணிமே.13:
102-3). 2. ஊர்; village. 3. பண்களின்
சேர்க்கை வகை (பரத. இராக.80);
combination of musical notes going up
and down the scale.

[Skt. *grāma* > த. கிராமம்.]

கிராமம்² *kirāmam*, பெ.(n.) நீர்ப்பறவை
(பிங்.); water fowl.

[Pāli. *girā* > த. கிராமம்.]

கிராமாதிபதி *kirāmāḍipadi*, பெ.(n.)

ஊர்த்தலைவன்; head of a village, either
the proprietor, headman or collector of
the revenue on government account.

த.வ. ஊர்நாயகன்.

[Skt. *grāma+adhipati* > த. கிராமாதிபதி.]

கிராமாந்தரம் *kirāmāṇḍaram*, பெ.(n.)

நாட்டுப்புறம்; rural parts.

[Skt. *grāma+antara* > த. கிராமாந்தரம்.]

கிராமமானியம் *kirāma-māṇiyam*, பெ.(n.)

பல, தலைமுறையாகக் கொடை பெற்றோர்
(இனாம்தார்) நுகரும் இறையிலி நிலம்; land
enjoyed rent-free by a hereditary
proprietor of a part of the village lands.

த.வ. இறையிலிநிலம்.

[Skt. *grāma+māṇya* > த. கிராமமானியம்.]

கிராமமுன்சீபு *kirāma-muṇṣību*, பெ.(n.)

ஊரை நிருவாகம் செய்பவர்; ஊரையாளக்
கூடிய பதவியிலிருப்பவர்; head of a village,
vested with judicial, criminal and police
powers, an office created by the British.

த.வ. ஊர்நில அலுவலர், ஊர் நாயகம்.

[Skt. *grāma+muṇṣī* > த. கிராமம் + முன்சீபு.]

கிராமமேரை *kirāma-mērai*, பெ.(n.)

சிறுநூர்களில் வேலைக்காரரின் உரிமை
(சுதந்திரம்); allowance of a portion of the
crop to the village officers and servants.

[Skt. *grāma+mēra* > த. கிராமமேரை.]

கிராமாதிகாரி *kirāmāḍigārī*, பெ.(n.)

கிராமாதிபதி பார்க்க; see *kirāmāḍipadi*.

[Skt. *grāma+adhikārin* > த. கிராமாதிகாரி.]

கிராமியம் *kirāmiyam*, பெ.(n.)

1. தாழ்ந்தோருடைய கொச்சைப் பேச்சு (இலக்.வி.635, உரை); rustic, vulgar speech; language of uncultured people.
2. இழிவானது; barbarism, that which is corrupt. "கிராமியமாங் கருமச் சழக்கில்" (ஞானவா.நிருவா.11).

[Skt. grāmya > த. கிராமியம்.]

கிராமியன் *kirāmiyan*, பெ.(n.) நாட்டுப் புறத்தவன் (சூடா.); villager, rustic, pleasant.

த.வ. நாட்டான், நாட்டுப்புறத்தான்.

[Skt. grāmya > த. கிராமியன்.]

கிராவாதி *kirāvāti*, பெ.(n.) இரும்பு (யாழ்.அக.); iron.

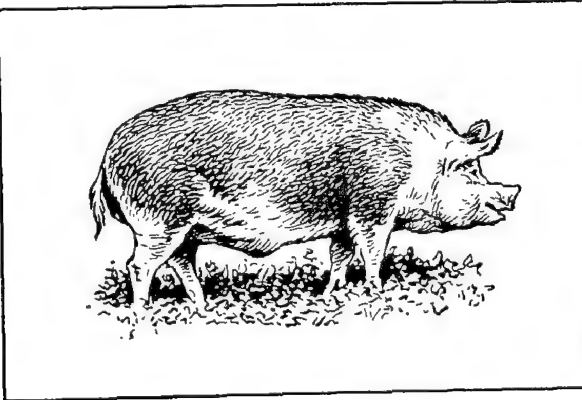
த.வ. இரும்பொன்.

கிரான் *kirāṇ*, பெ.எ.(adj.) விலை மிகுந்த; dear, high priced.

[U. girāṇ > த. கிரான்.]

கிரி¹ *kiri*, பெ.(n.) பன்றி; hog-boar. "கரியுங் கிரியும் பேரையுஞ் சீரையுங் கேட்டு" (வெங்கைக்கோ.122).

[Skt. kiri > த. கிரி.]

கிரி² *kiri*, பெ.(n.) மலை; hill, mountain.

"கொண்டல்கொள் கிரி" (ஞான.50, 10).

[Skt. giri > த. கிரி.]

கிரி³ *kiri*, பெ.(n.) பிணையாளி; hostage. "கிரியிருக்கிறவன்".

[Perh. கரி > த. கிரி.]

கிரிகிரி *kiri-kiri*, பெ.(n.) மருட்டுப் பன்றி (திவா.); wild hog.

த.வ. காட்டுப்பன்றி.

[Skt. giri+kiri > த. கிரிகிரி.]

கிரிகை¹ *kirigai*, பெ.(n.) கிரியை பார்க்க; see *kiriyai*.

[Skt. kriyā > த. கிரிகை.]

கிரிச்சம் *kiriccam*, பெ.(n.) வருத்தம், துன்பம்; difficulty, trouble, hardship. "காளைநீ கிரிச்சமெல்லாங் கழித்தி" (கம்பரா. திருமுடி.28).

த.வ. ஏதம்.

[Skt. kṛcchra > த. கிரிச்சம்.]

கிரிச்சரம் *kiriccaram*, பெ.(n.) கிருச்சிரம் பார்க்க; see *kirucciram*. "கிரிச்சர மென்ப மன்னே" (காசிக.வியாதன்.சாப.14).

[Skt. kṛcchra > த. கிரிச்சரம்.]

கிரிச்சரோகம் *kiriccara-rōgam*, பெ.(n.) சிறுநீர் நோய் வகை (சீவரட்.); a urinary disease.

[Skt. kṛcchra+ > த. கிரிச்சரோகம்.]

கிரிச்சிரம் *kiricciram*, பெ.(n.) கிருச்சிரம் பார்க்க; see *kirucciram*. "சாந்திராயண கிரிச்சிரம்" (காஞ்சிப்பு.சிவபு.57).

[Skt. kṛcchra > த. கிரிச்சிரம்.]

கிரிச்சிரீட்டம் *kiricirīṭṭam*, பெ.(n.) கிரிச்சரீட்டம் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *kiriccarīṭam*.

கிரிசம் *kiriśam*, பெ.(n.) மென்மை (யாழ்.அக.); slenderness, thinness, tenderness.

த.வ. இளந்தை.

[Skt. kṛśa > த. கிரிசம்.]

கிரிசரம் *kiriśaram*, பெ.(n.) மலையிற் பிறந்த யானை (திவா.); elephant, as born in mountain.

த.வ. மலையானை.

[Skt. giri+cara > த. கிரிசரம்.]

கிரிசன் *kiriśan*, பெ.(n.) சிவன்; Śiva, as dwelling in Mt. Kailāśā. "கிரிசனை யுன்னி" (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 26).

[Skt. Giri-śa > த. கிரிசன்.]

கிரிக *kirišu*, பெ.(n.) **கிரிகக்கத்தி** பார்க்க;
see *kirišu-k-katti*.

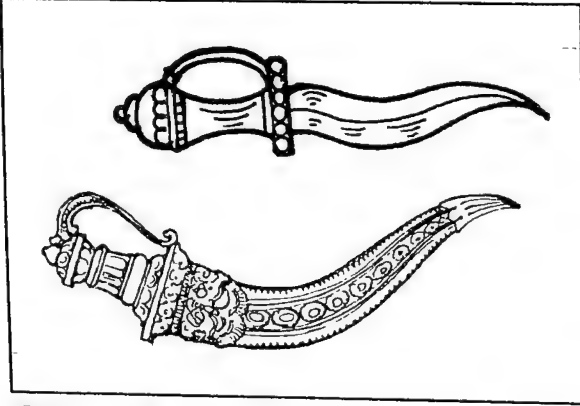
[T. *kirusu* > த. கிரிக.]

கிரிகக்கத்தி *kirišu-k-katti*, பெ.(n.)
குறுவாள்; malay dagger, small double-
edged sword.

த.வ. சூரிக்கத்தி.

[கிரிக+கத்தி.]

[Skt. *kirisu* > த. கிரிக.]

கிரிகவா *kirišuvā*, பெ.(n.) தக்கசன் மருகன்;
son in law of *Taṭcaṇ* (அபி.சிந்.).

கிரிசை¹ *kirišai*, பெ.(n.) மலைமகள்; *pārvati*,
as born of the himalaya. "பார்ப்பதியே
வம்பறு கிரிசை" (திருவாணைக். கோச்செந்.
81).

[Skt. *giri-jā* > த. கிரிசை.]

கிரிசை² *kirišai*, பெ.(n.) **கிரியை** பார்க்க;
see *kiriyai*.

கிரிட்டணம் *kiriṭṭaṇam*, பெ.(n.) உறைப்பு
(யாழ்.அக.); pungency.

கிரிட்டம் *kiriṭṭam*, பெ.(n.) **கிரிட்டணம்**
பார்க்க; see *kiriṭṭaṇam*.

கிரிதுர்க்கம் *kiri-durkkam*, பெ.(n.)
மலையாலான அரண்; hill fort, mountain
stronghold. "பேரரணான கிரிதுர்க்க
நீக்குதல்" (ஒருதுறைக்.41).

த.வ. மலையரண்.

[Skt. *giri+durga* > த. கிரிதுர்க்கம்.]

கிரிப்பிரதட்சிணம் *kiri-p-piradaṭcinam*,
பெ. (n.) இறைவன் உறையும் நல்லிடமாய்

உள்ள மலையை வலம் வருகை; going round
a sacred hill from left to right.

த.வ. மலைவலம்.

[Skt. *giri+piradaṭcina* > த. கிரிப் பிரதட்சிணம்.]

கிரிபுட்பகம் *kiripuṭpagam*, பெ.(n.) நறும்
புகைத்தி (சாம்பிராணி); benzoin (சா.அக.).
கிரிமல்லிகை *kiri-malligai*, பெ.(n.) 1. கசப்பு
வெட்பாலை (மரவகை) (பதார்த்த.235);
conessibark. 2. நீண்ட மரமல்லிகை; Indian
cordk, *Millingtonia hortensis*.

த.வ. காட்டுமல்லிகை.

[கிரி+மல்லிகை.]

[Skt. *giri* > த. கிரி.]

கிரிமிஞ்சி *kiri-miñji*, பெ.(n.) ஒருவகைச்
சிவப்புச் சாயம்; cochineal, the dried
female insect; scarlet dyestuff.

[U. *qirmiz* > த. கிரிமிஞ்சி.]

கிரிமிஞ்சிப்புழு *kirimīñji-p-puḷu*, பெ.(n.)
புழு வகை; cochineal insect, *Coccus*
cacti.

[கிரிமிஞ்சி+புழு.]

[Skt. *qirmiz* > த. கிரிமிஞ்சி.]

கிரியன் *kiriyāṇ*, பெ.(n.) சேரன் (யாழ்.அக.);
the *Cērā* king.

கிரியாங்கக்கட்டளை *kiriyāṅga-k-kaṭṭalai*,
பெ.(n.) நடப்பு நெறி (சடங்கு விதி);
ceramoniols.

[கிரியாங்கம் + கட்டளை.]

[Skt. *kriya* > த. கிரியா.]

கிரியாசத்தி *kiriyā-śatti*, பெ.(n.) ஐந்து
(பஞ்ச) ஆற்றல்களுள் ஒன்றாகி உலகப்
படைப்புக்களைச் செய்து, அச்செயல்களுக்கு
ஈடாக உள்ளுணர்வுகளை ஆதன்களுக்குக்
கொடுக்குஞ் சிவஆற்றல் (சி.சி.1, 63); *śivās*
energy which provides the souls with
gross and subtle bodies and with
experience-planes according to their
karma, one of *Pañja-śatti*.

த.வ. ஆக்கசத்தி.

[கிரியா+சத்தி.]

[Skt. *kriyā* > த. கிரியா.]

கிரியாசைவம் *kiriyā-śaivism*, பெ.(n.) பதினாறு வகை சிவனிய சமயங்களுள் செயல்களையே முகாமையாகக் கொள்ளுஞ் சமயம் (த.நி.போ.256); a śaiva sect which gives prominence to rites and ceremonies, one sect of 16 *Śaivism*.

[Skt. *kriya*+*śaiva*>த. கிரியாசைவம்.]

கிரியாத்து *kiriyāitu* பெ.(n.) செடிவகை; chiretta.

[Skt. *kairāta* > த. கிரியாத்து.]

கிரியாதிகாரன் *kiri-y-ādigāraṇ*, பெ.(n.) பிள்ளையார் (யாழ்.அக.); God *Ganēśā*.

[Skt. *kriyādhikāra* > த. கிரியாதிகாரன்.]

கிரியாதீக்கை *kiriyā-dīkkai*, பெ.(n.) கிரியாவதி பார்க்க; see *kiriyāvadi*.

[Skt. *kriyā* > த. கிரியா. கிரியா + தீக்கை >தீக்கை.]

கிரியாபதம் *kiriyā-padam*, பெ. (n.) வினைமுற்றுச் சொல்; finite verb, as the word denoting action.

[கிரியா+பதம்.]

[Skt. *kriyā* > த. கிரியா.]

கிரியாபாதம் *kiriyā-pādam*, பெ.(n.) சிவாகமத்தில் பராபராக்கிரியைகளின் வகைகளைக் கூறும் பகுதி; the section of the *Śivāgamam*, which deals with the modes of worship.

[கிரியா+பாதம்.]

[Skt. *kriyā* > த.கிரியா.]

கிரியாபூசை *kiriyā-pūśai*, பெ.(n.) சிவாகமத்தில் கூறியுள்ள வழிபாட்டுமுறை; the worship offered to *Śivā* through *kiriyai*.

[கிரியா+பூசை.]

[Skt. *kriyā*> த.கிரியா.]

கிரியாமார்க்கம் *kiriyā-mārkkam*, பெ.(n.) முத்தியடைவதற்கு வழி வகையான (உபாயம்) செயல்கள்; rites and ceremonies as the means to attain salvation.

[Skt. *kriyā+mārka* > த. கிரியாமார்க்கம்.]

கிரியாலோபம் *kiriyā-lōbam*, பெ.(n.) வேத ஒழுங்கு நடப்பை (வைதீகச் சடங்கு) கடைப்பிடிக்கும் போது கருதி முதலியவை உறுப்புகளால் செய்யும் செயல்களில் நேருங்குறை; omission to perform duties ordained by *Śruti*, etc.,

[Skt. *kriyā+lōba*> த.கிரியாலோபம்.]

கிரியாவதி *kiriyāvati*, பெ.(n.) குண்டல மண்டலாதிகளையும் மறை(வேதி)களையும் புறத்தே அமைத்து ஆகமத்திற் கூறியபடி செய்யும் ஓளத்திரி தீக்ஷை வகை (சி.சி.8, 3, சிவாக்.); initiatory ceremony in which the guru actually performs the necessary rites, as dist. fr. *ñāṇavati*, a kind of *auttiri-dīśai*.

[Skt. *kriyāvati* > த. கிரியாவதி.]

கிரியாவான்¹ *kiriyāvāṇ*, பெ.(n.) ஒழுக்க முள்ளவன்; one who duly performs his duties as ordained in Hindu *Śāstras*.

த.வ. நெறிமுறையாளன்.

[Skt. *kriyā* > த. கிரியாவான்.]

கிரியாவான்² *kiri-y-āvāṇ*, பெ.(n.) மனத்தால் பூசனை செய்பவன் (ஞானபூசா.14, உரை); one who mentally worships God.

[Skt. *kriyā* > த. கிரியாவான்.]

கிரியாவுத்திரி *kiriyāvuttiri*, பெ.(n.)

கிரியாவதி பார்க்க; see *kiriyāvadi*.

கிரியாலுக்கி *kiriyā-v-ūkki*, பெ.(n.) தான் எந்த வகை மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகாமல் தான் சேர்ந்துள்ளதில் வேதியியல் மாற்றத்தைத் தூண்டுவதற்கான பொருள்; catalyst.

த.வ. செயலூக்கி.

[Skt. *kriyā* > த. கிரியா.]

கிரியேந்திரியம் *kiri-y-ēndiriyam*, பெ.(n.) செயற் கருவிகள் அதாவது ஐவகைப் புலன்கள்; organs of motor action and they are so called from their five different actions in the body (சா.அக.).

[கிரியை + இந்திரியம்.]

கிரியை *kiriyai*, பெ.(n.) 1. செய்கை; act, action, deed. 2. சிவனை மறைகளில் கூறியவாறு புறத்தாலும், அகத்தாலும் வழிபடுகை (சி.போ.பா.359); second of the fourfold means of attaining salvation, which consists in worshipping *Śivā* with rites and ceremonies prescribed in the *āgamas*. 3. இறந்தோர் பொருட்டு செய்யும் செய்கை; funeral rites and solemnities, ceremony of offering oblations to the deceased ancestors. 4. தாளப் பிராணத்தொன்று; mode of measuring time, one of ten *tāla-p-pirāṇam*. 5. வினை; verb. 6. கிரியாசத்தி பார்க்க; see *kiriyā-śatti*. 7. கிரியாவதி பார்க்க (சி.சி.8, 3); see *kiriyāvadi*.

த.வ. செயல்.

[*Skt. kriyā > த. கிரியை.*]

கிரியைக்கேடு *kiriyai-k-kēḍu*, பெ.(n.) முறைக்கேடு; slovenliness, debauchery, disorderliness.

[*கிரியை+கேடு.*]

[*Skt. kriya > த. கிரியை.*]

கிரியைகெடு-தல் *kiriyai-keḍu-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) ஒழுங்கறுதல்; to be disorderly, solvenly, destitute of good conduct, irregular in habits. "கிரியை கெட்டவன்".

[*கிரியை+கெடு-*]

[*Skt. kriya > த. கிரியை.*]

கிரியையில்ஞானம் *kiriyaiyil-ñāṇam*, பெ.(n.) மனத்தால் பூசனை செய்யும் பொழுது நிகழும் நுகர்வு உணர்வு (சி.போ. பா.8, 1, 2, பக்.358); ecstatic condition during mental worship.

[*Skt. kriyayil+ñāṇa > த. கிரியையில் ஞானம்.*]

கிரியையில்யோகம் *kiriyaiyil-yōgam*, பெ.(n.) மனத்தால் செய்யப்படும் பூசனை (சி.போ.பா.8, 1, 2, பக்.358); mental worship of *Śivā*.

[*Skt. kriyā+yōga > த. கிரியையில்யோகம்.*]

கிரியையிற்கிரியை *kiriyaiyir-kiriyai*, பெ.(n.) சிவாகமத்திற் கூறிய வாலிப்பு முறைப்படி (சுத்தி முன்னாக) சிவகுறி (சிவலிங்கம்) வடிவிற செய்யும் பூசனை (சி.போ.பா.பக்.357); purificatory ceremonies enjoined in *āgamas*.

[*Skt. kriyā+kiriyā > த. கிரியையிற்கிரியை.*]

கிரியையிற்சரியை *kiriyaiyir-śariyai*, பெ.(n.) சிவபூசனைக்கு வேண்டப்படும் துணைப் பொருட்களெல்லாம் செய்கை (சி.போ.பா. பக்.357); collecting materials for the worship of *Śivā*.

[*Skt. kriyā+śariya > த. கிரியையிற்சரியை.*]

கிரிராசன் *kiri-rāṣaṇ*, பெ.(n.) பனி (இமய) மலை (பிங்.); *Himālaya*, as the king of mountains.

[*கிரி+ராசன்.*]

[*Skt. giri > த. கிரி.*]

கிரிராளி *kiri-rāḷi*, பெ.(n.) பச்சைக் கருப்பூரம்; crude camphor (சா.அக.).

கிரிவாணம் *kiri-vāṇam*, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக் கல்; antimony.

[*Skt. kiri+ > த. கிரிவாணம்.*]

கிரீச்செனல் *kirīccenal*, பெ.(n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom, signifying creaking sound.

[*கிரீச் + எனல்.*]

கிரீசன் *kiri-śaṇ*, பெ.(n.) சிவன் (பிங்.); *Śiva*, as lord of Mt. Kailasa.

[*Skt. giri+īśa > த. கிரீசன்.*]

கிரீட்மருது *kiriṭma-rudu*, பெ.(n.) முதுவேனிற் காலம்; summer, the months of *āṇi* and *āḍi*, one of six *rutu*.

[*Skt. grīṣma > கிரீட்மருது.*]

கிரீட்டுமம் *kiriṭṭumam*, பெ.(n.) முதுவேனிற் காலம் (பிங்.); hot season, the months of *āṇi* and *āḍi*.

[*Skt. grīṣma > த. கிரீட்டுமம்.*]

கிரீடதாரி *kirīḍadāri*, பெ.(n.) முடிவேய்ந்தோன்; one who wears a diadem, crowned prince, king.

[Skt. *kirīṭa* + *dhārin* > த. கிரீடதாரி.]

கிரீடம்¹ *kirīḍam*, பெ.(n.) மணிமுடி (திவா.); crown, diadem.

[Skt. *kirīṭa* > த. கிரீடம்.]

கிரீடதாரணம் *kirīḍa-dāraṇam*, பெ.(n.) முடிசூட்டுதல்; crowning, coronation.

[கிரீடம் + தாரணம்]

[Skt. *kirīṭa* > த. கிரீடம்]

கிரீடாதிபதி *kirīḍādibati*, பெ.(n.) முடி சூடிய மன்னன்; crowned king.

[Skt. *kirīṭā* + *adhi-pati* > த. கிரீடாதிபதி.]

கிரீடாப்பிரமவாதி *kirīḍā-p-piramavāti*, பெ.(n.) உலகத்திலுள்ள தோற்றங்க ளெல்லாம் முழுமுதற் பொருளி (பிரமத்தி)ன் விளையாட்டென்று எடுத்துரைக்கும் சமயத்தான் (தத்துவநிஜா.94); a sect of *vēdantists* who hold that all the manifestations in the universe are but the sport of brahman.

கிரீடாபர்வதம் *kirīḍā-parvadam*, பெ.(n.) விளையாடுவதற்கென அமைக்கப் பெற்ற செய்குன்று; mound erected for pastime.

[Skt. *kirīḍā* + பர்வதம் > பருவதம்.]

கிரீடி¹ *kirīḍi*, பெ.(n.) 1. அருச்சுனன் (திவா.); Arjuna. 2. மணிமுடி அணிந்த மன்னன்; king.

[Skt. *kirīṭin* > த. கிரீடி.]

கிரீடி² - த்தல் *kirīḍi*, 11 செ.கு.வி.(v.i.)

1. விளையாடுதல்; to sport, play. "கிரீடிக்கும் பாடும்" (பதினொ. பொன்வண். 47). 2. புணர்தல்; to copulate.

[Skt. *kriḍ* > த. கிரீடி²-த்தல்.]

கிரீடை *kirīḍai*, பெ.(n.) 1. விளையாட்டு; play, sport, amusement. 2. மகளிர் விளையாட்டு (திவா.); pastime of women. 3. புணர்ச்சி (சூடா.); copulation, coition.

[Skt. *kriḍa* > த. கிரீடை.]

கிரீதம் *kirīḍam*, பெ.(n.) மென் சுண்ணம்; chalk (சா.அக.).

கிரீதன் *kirīḍan*, பெ.(n.) பெற்றோரிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கப்பட்ட தன்னேற்பு (சுவீகார)ப் புதல்வன் (ஏலா.31); son, purchased from his natural parents and adopted, one of 12 puttiran.

[Skt. *kriṭa* > த. கிரீதன்.]

கிரீவநாடி *kirīvanāḍi*, பெ.(n.) கழுத்து நாடி; carotid artery (சா.அக.).

[கிரீவம் + நாடி.]

கிரீவம் *kirīvam*, பெ.(n.) கழுத்து (திவா.); neck.

[Skt. *grīvā* > த. கிரீவம்.]

கிருககருசம் *kirugakarūṣam*, பெ.(n.) குழந்தைகளைத் தாக்கும் 'கொல்' எனும் இருமலும், துன்பமான மூச்சு விடுகையும்; a spasmodic state of the glottis, specially characterised by crowing inspiration, occasioned by the narrowing of the glottis (சா.அக.).

[கிருகம் + கருசம்.]

கிருகச்சித்திரம் *kiruga-c-cittiram*, பெ.(n.) குடும்பச் சச்சரவு; family dissension.

த.வ. குடும்பச் சண்டை.

[Skt. *gr̥ha* + *chidra* > த. கிருகச்சித்திரம்.]

கிருகசாரி *kirugaśāri*, பெ.(n.) இல்லற நிலையிலுள்ளவன்; house holder. "பேரறமோம்பிடுங் கிருகசாரியை யூட்டிய கேண்மையர்" (சிவதரு.கோபுர.179).

த.வ. இல்லறத்தான்.

[Skt. *gr̥ha*-*cārin* > த. கிருகசாரி.]

கிருகத்தம் *kirugattam*, பெ.(n.) நான்கு வகையாகக் கூறப்படும் நிலைகளுள் ஒன்றான இல்லறநிலை; life of a householder, one of four *ācciramam*.

[Skt. *gr̥ha-stha* > த. கிருகத்தம்.]

கிருகத்தன் *kirugattan*, பெ.(n.) 1. இல் வாழ்வான்; householder, one in the second stage of life or *ācciramam*. 2. சிறப்பான நிலையிலுள்ளவன்; honest, worthy man; man of status.

த.வ. இல்லறத்தான்.

[Skt. *gr̥ha-stha* > கிருகஸ்தன் > த. கிருகத்தன்]

கிருகப்பிரதிட்டை *kiruga-p-piradittai*, பெ.(n.) புது வீடு கட்டிக் கொடுத்து ஏழைக் குடும்பத்தைக் குடியேற்றுகை; settling a poor family by providing it with house, provisions, etc.

த.வ. குடிபுகல்.

[Skt. *gr̥ha* + > த. கிருகப்பிரதிட்டை.]

கிருகப்பிரவேசம் *kiruga-p-piravēśam*, பெ. (n.) 1. புது வீட்டிற்கு குடிபுகும் போது செய்யும் நடப்பு (சடங்கு); ceremony performed when occupying a newly built house. 2. மணப்பெண்ணைக் கணவன் வீட்டிற்கு முதன் முறை அழைத்துக் கொள்ளும்போது செய்யும் நடப்பு (சடங்கு); ceremony performed when a bride is first taken to her husband's house.

த.வ. புதுமனைபுகுவிழா.

[Skt. *gr̥ha* + *piravēśa* > த. கிருகப்பிரவேசம்.]

கிருகபதி *kirugapati*, பெ.(n.) 1. வீட்டுத் தலைவன்; master of the house. 2. இல்லறத்தான்; house holder. "பரிகாரங் கிருகபதிக்கும் பிரமசரிக்கும் பகர்ந்திடுவாம்" (சிவதருபரிகார.2).

த.வ. குடும்பத்தலைவன்.

[Skt. *gr̥ha* + > த. கிருகபதி.]

கிருகபதி *kirugapati*, பெ.(n.) ஒரு நெருப்புக் கடவுள்; God of fire, fire God.

த.வ. அங்கியங்கடவுள்.

கிருகம் *kirugam*, பெ.(n.) வீடு; house. "கிருகத்தின் மைந்தர்கண் மேவுறாமையில்" (விநாயகபு.20, 10).

த.வ. மனை, இல்.

[Skt. *gr̥ha* > த. கிருகம்.]

கிருகம் *kirugam*, பெ.(n.) மிட்டு (யாழ்.அக.); throat.

கிருகரன் *kirugaran*, பெ.(n.) பசி, சினம் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் பத்து வகைக் காற்றுகளுள் ஒன்று (சிலப்.3, 26, உரை); a vital air of the body, causing hunger, anger, etc., one of *taśa-vāyu*.

[Skt. *kr̥kara* > த. கிருகரன்.]

கிருகவாயில் *kirugavā-y-il*, பெ.(n.) சோறு, தண்ணீர் முதலியவை வாயின் வழியாக இறங்கும் குழாய்; the passage in the neck by which food and water are carried through into the stomach; carrier of food and drink, Oesophagus or gullet (சா.அக.).

த.வ. உணவுக்குழாய்.

[கிருகம் + வாயில்.]

[Skt. *gr̥ha* > த. கிருகம்.]

கிருகாராதனை *kirugārādānai*, பெ.(n.) வீட்டுத் தெய்வ வழிபாடு; worship in the house.

த.வ. மனைத் தெய்வவழிபாடு.

[Skt. *gr̥ha* + *ārādhanā* > த. கிருகாராதனை.]

கிருகி *kirugi*, பெ.(n.) இல்வாழ்வான்; householder. "பிரமசரி கிருகியென்னவே பேசு மிருவருமே" (சைவ.ஆ.சா.60).

த.வ. இல்லறத்தான்.

[Skt. *gr̥hin* > த. கிருகி.]

கிருகிணி *kirugini*, பெ.(n.) மனைவி; mistress of the house, wife.

த.வ. இல்லாள்.

[Skt. *gr̥hini* > த. கிருகிணி.]

கிருச்சிரம் *kirucciram*, பெ.(n.) 1. கழுவாயாகக் (பிராயச்சித்தமாக) கடைப்பிடிக்கப்படும்

நோன்பு; religious observance for the expiation of sin. "கிருச்சிரஞ் சாந்தபன முதலரிதாய விரதம்" (பிரபோத.13, 19).

2. நீர்ச்சுருக்கு நோய்; urethral stricture.

த.வ. நேர்ந்த நோன்பு.

[Skt. kṛcchra > த. கிருச்சிரம்.]

கிருச்சிராகரம் *kiruccirākaram*, பெ.(n.)

கலிங்க நாட்டில் உள்ள ஒரு தூய நீர்த்துறை; sacred bath-ghat in *kaliṅga* (அபி.சிந்.).

கிருச்சிரோன்மீலனவர்த்தம் *kiruccirōṇ-mīlana-varttamam*, பெ.(n.) ஒரு கண் நோய்; a disease of the eye.

[கிருச்சிரோன் + மீலன + வர்த்தம்.]

கிருச்சினம் *kiruccinam*, பெ.(n.) கிரிச்சரம்

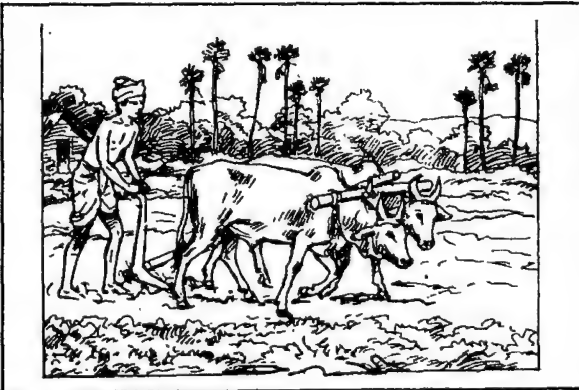
பார்க்க; see *kiriccaram* (சா.அக.).

கிருசம்¹ *kiruśam*, பெ.(n.) இளைப்பு (குடா.); leanness, thinness, weakness.

த.வ. இளைப்பு நோய்.

[Skt. kṛca > த. கிருசம்.]

கிருசம்² *kiruśam*, பெ.(n.) 1. உழவு; ploughing. 2. கலப்பை; plough. 3. கொழு; ploughshare.

கிருசயம் *kiruśayam*, பெ.(n.) மலைப்புவரக; hill portia (சா.அக.).

கிருசரான்னம் *kiruśarāṇnam*, பெ.(n.) சோற்றுடன் எள்ளுப் பொடி கலந்த உணவு (சைவ. பொது.544, உரை); a dainty made of sesamam and rice.

த.வ. எள்ளுச்சோறு, எட்சோறு.

[Skt. kṛsara+anna > த. கிருசரான்னம்.]

கிருசரோகம் *kiruśa-rōgam*, பெ.(n.)

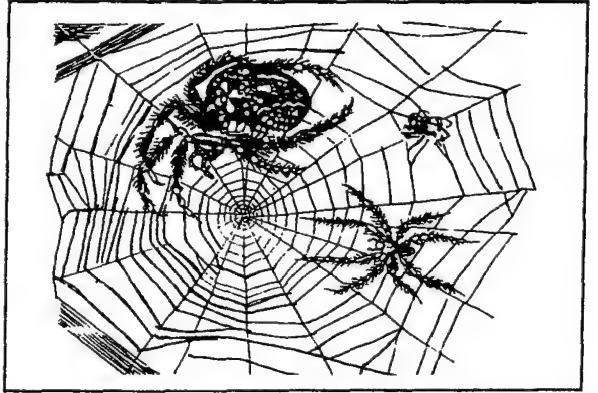
உடலை வற்ற வைத்து ஒடுக்கும் நோய் (பைஷஜ.230); emaciating disease.

த.வ. உயிர்க்கொல்லிநோய்.

[Skt. kṛśa+rōga > த. கிருசரோகம்.]

கிருசாட்சம் *kiru-śāṭcam*, பெ.(n.) சிலந்தி

(யாழ்.அக.); spider.

கிருசாணு *kiruśāṇu*, பெ.(n.) 1. பவளக்

கொடி; coral reef. 2. நெருப்பு; fire (சா.அக.).

கிருசாந்தன் *kiruśāṇḍan*, பெ.(n.) நெருப்பு; fire (சா.அக.).

[கிரு + சாந்தன்.]

கிருசாநாசி *kiruśānāśi*, பெ.(n.) மெல்லிய மூக்கு; a thin nose (சா.அக.).

த.வ. இல்லிமூக்கு.

கிருசி *kiruśi*, பெ.(n.) 1. வேளாண்மை; cultivation of soil, tillage, agriculture.

2. முயற்சி; effort, activity.

த.வ. வெள்ளாண்மை.

[Skt. kṛśi > த. கிருசி.]

கிருசிகன் *kiruśigaṇ*, பெ.(n.) உழவன்; cultivator, ryot, farmer.

த.வ. ஏருழவன்.

[Skt. kṛśika > த. கிருசிகன்.]

கிருட்டவிரணம் *kiruṭṭa-viraṇam*, பெ.(n.)

ஆறாத காயம் அல்லது புண்; a wound or sore not completely healed up (சா.அக.).

த.வ. ஆறாப்புண்.

[கிருட்ட + விரணம்.]

[Skt. grṣṭi+viraṇa > த. கிருட்டவிரணம்.]

கிருட்டி¹ *kiruṭṭi*, பெ.(n.) தலையீற்றுப் பசு (குடா.); young cow that has calved once.

த.வ. தலையீற்று ஆ(ன்).

[Skt. grṣṭi > த. கிருட்டி.]

கிருட்டி² *kiruṭṭi*, பெ.(n.) பன்றி; hog. "எதிர்த்த கிருட்டியின்" (அரிசு.பு. வேட்டகு.70).

த.வ. கேழல்.

[Skt. ghrṣṭi > த. கிருட்டி.]

கிருட்டி³ *kiruṭṭi*, பெ.(n.) 1. கொடி வகை; square stalked vine. 2. பறவை வகை (பதார்த்த.893); a kind of bird.

கிருட்டி⁴ *kiruṭṭi*, பெ.(n.) 1. அறிஞன்; wiseman. 2. வேள்வி செய்தவன்; one who has performed a sacrifice.

த.வ. வல்லுநன்.

கிருட்டிகம் *kiruṭṭigam*, பெ.(n.) கொட்டையிலல்லா முந்திரிக் கொடி; creeper of seedless raisins (சா.அக.).

த.வ. கொடிமுந்திரி.

[கிருட்டி + அகம்.]

கிருட்டிசாகியம் *kiruṭṭiśāgiyam*, பெ.(n.) கடற்பழம் என்னும் பெயருடைய மரம்; south sea island bottle-brush tree (சா.அக.).

கிருட்டிசாரம் *kiruṭṭiśāram*, பெ.(n.) தீம்பிரண்டை; a variety of sweet adamant creeper (சா.அக.).

த.வ. இனிப்புப் பிரண்டை.

[கிருட்டி + சாரம்.]

கிருட்டிணகந்தகம் *kiruṭṭina-kandagam*, பெ.(n.) கிடைப்பதற்கு அரிதான ஒரு வகைக் கறுப்புக் கந்தகம்; a black or dark and rare variety of sulphur (சா.அக.).

த.வ. கருங்கந்தகம்.

[கிருட்டிணம் + கந்தகம் - கிருட்டிணகந்தகம் - வண்ணம்பற்றி வந்த சொல்லாகும்.]

கிருட்டிணகந்தம் *kiruṭṭina-kandam*, பெ.(n.) 1. கறுப்பு அல்லி; black lotus, *Nymphae tringra*. 2. முருங்கை; *moringa-Hyarin-thera moringa* (சா.அக.).

[கிருட்டிணம் + கந்தம்.]

கிருட்டிணகர்க்கடகம் *kiruṭṭinakar-kadagam*, பெ.(n.) கறுப்பு நண்டு; black crab (சா.அக.).

த.வ. கருநண்டு.

[கிருட்டிணம் + கல் + கடகம்.]

கிருட்டிணகர்ப்பம் *kiruṭṭina-karppam*, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பூடு; a kind of plant (சா.அக.).

த.வ. கருங்கருப்பம்.

கிருட்டிணகரித்துருமம் *kiruṭṭina-kari-turumam*, பெ.(n.) பேய்த் தும்பை; wild leucas (சா.அக.).

த.வ. கருந்தும்பை.

[கிருட்டிணம் + கரி + துருமம்.]

கிருட்டிணகருமம்¹ *kiruṭṭina-karumam*, பெ.(n.) வெள்ளை விழுந்த காயத் தழும்பைக் கறுப்பாக்குகை; the blackening of a white cicatrix, due to a bad or defective granulation (சா.அக.).

த.வ. காயமாற்றி.

[கிருட்டிணம் + கருமம்.]

கிருட்டிணகருமம்² *kiruṭṭina-karumam*, பெ.(n.) புண்களைச் சூடிடல் அல்லது தீய்க்கை; a peculiar way of cauterising a wound or sore (சா.அக.).

த.வ. சூட்டுக்கோல்போடுதல்.

[கிருட்டிணம் + கருமம்.]

கிருட்டிணகற்பம் *kiruṭṭina-karpam*, பெ.(n.) கருப்பத்திற்காக வேண்டிச் செய்யும் அயக் காந்தச் செந்தூரம்; calcined red oxide prepared with iron and magnet for purposes of rejuvenation (சா.அக.).

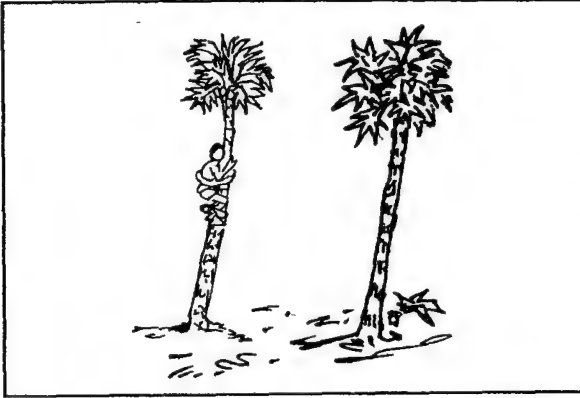
த.வ. காயகற்ப செந்தூரம்.

[கிருட்டிணம் + கற்பம்.]

கிருட்டிணகாம்போசி *kiruṭṭina-kampōṣi*, பெ.(n.) பூலா என்னும் ஒருவகைச் செடி; black honey shrub (சா.அக.).

த.வ. கரும்பூலா.

கிருட்டிணகாயா *kiruṭṭina-kāyā*, பெ.(n.)
பனை மரம்; palm tree (சா.அக.).
த.வ. கரும்புல், பனை.

கிருட்டிணகுச்சம் *kiruṭṭina-kuccam*, பெ.(n.)
கண்ணில் உண்டாகும் பூ; cataract of the
eye (சா.அக.).

த.வ. கண்பூ.

கிருட்டிணகுட்டம் *kiruṭṭina-kuṭṭam*, பெ.(n.)
ஒரு வகைக் குட்ட நோய்; black leprosy.

த.வ. கருங்குட்டம்.

[கிருட்டிணம் + குட்டம்.]

கிருட்டிணகெந்தம் *kiruṭṭina-kendam*,
பெ.(n.) பனை மரம்; palm tree (சா.அக.).

த.வ. கரும்புல்.

கிருட்டிணகெந்தா *kiruṭṭina-kendā*,
பெ.(n.) முருங்கை; drum-stick tree
(சா.அக.).

த.வ. கருப்பு முருங்கை.

கிருட்டிணகேழி *kiruṭṭina-kēḷi*, பெ.(n.) ஒரு
செடி; brazilian hog weed (சா.அக.).

கிருட்டிணகேளி *kiruṭṭina-kēli*, பெ.(n.)
கொடி வகை; brazilian hogweed,
Bougainvillea spectabilis.

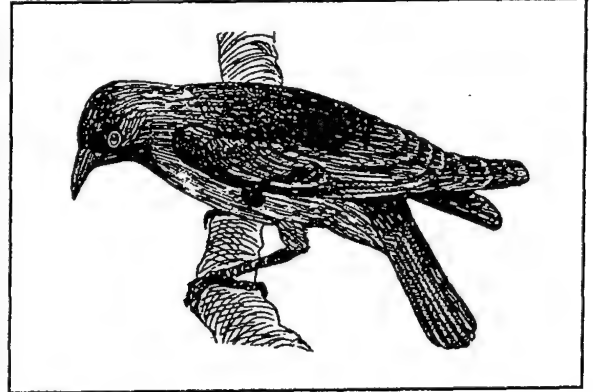
கிருட்டிணசகாயன் *kiruṭṭina-śagāyān*, பெ.
(n.) பாண்டவர்களில் ஒருவரான அருச்சுனன்
(பிங்.); *Arjuna* as having *Kṛṣṇa* for his
comrade.

[Skt. *kṛṣṇa* + த. கிருட்டிணசகாயன்.]

கிருட்டிணசகுனி *kiruṭṭina-śaguni*, பெ.(n.)
காக்கை; crow (சா.அக.).

த.வ. அண்டங்காக்கை.

[கிருட்டிணம் + சகுனி.]

கிருட்டிணசதுகம் *kiruṭṭina-śadugam*,
பெ.(n.) கறுப்பு சதுக மரம்; a black variety
of 'Sadugam' an unknown tree (சா.அக.).

கிருட்டிணசயந்தி *kiruṭṭina-sayandi*, பெ.(n.)
ஆண்டு தோறும் கண்ணன் பிறந்த நாளில்
கொண்டாடப்படும் விழா; celebration of
krṣṇā's birthday.

[Skt. *kṛṣṇa* > கிருட்டிணம் + செயந்தி.]

கிருட்டிணசர்ப்பம் *kiruṭṭina-śarppam*, பெ.
(n.) 1. ஒரு வகைக் கரும்பாம்பு; a black
snake. 2. கருநாகம்; lance hooded black
cobra (சா.அக.).

த.வ. கருப்புநாகம், கருநாகம்.

[கிருட்டிணம் + சர்ப்பம்.]

கிருட்டிணசன்னுகம் *kiruṭṭina-śannugam*,
பெ.(n.) கறுப்புக் கடலை; black Bengal
gram (சா.அக.).

த.வ. கருங்கடலை.

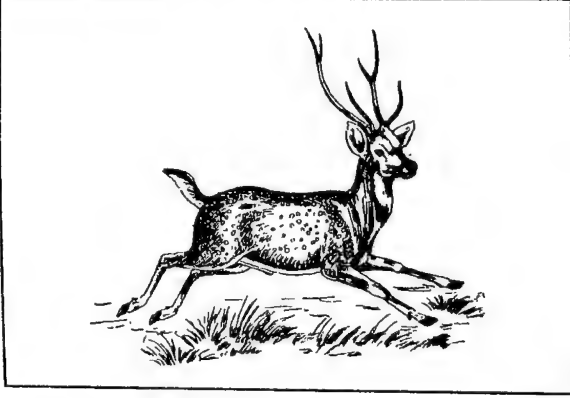
[கிருட்டிணம் + சன்னுகம்.]

கிருட்டிணசாபம் *kiruṭṭina-śābham*, பெ.(n.)
நிலப்பனை; ground palm (சா.அக.).

த.வ. கரும்பனை.

கிருட்டிணசாரம் *kiruṭṭiṇa-śāram*, பெ.(n.)
கறுப்புப் புள்ளிகளை உடலில் கொண்ட மான்;
deer whereon the black dots in whole
body (சா.அக.).

த.வ. கரும்புள்ளிமான்.

கிருட்டிணசாலி *kiruṭṭiṇaśāli*, பெ.(n.) ஒரு
கறுப்பு நெல்; a black variety of paddy
(சா.அக.).

த.வ. கருஞ்சாலி.

[கிருட்டிணம் + சாலி.]

கிருட்டிணசாலிச்சம் *kiruṭṭiṇa-śāliccam*,
பெ.(n.) கறுப்பரிசி; a variety of black rice
(சா.அக.).

த.வ. கருஞ்சாலியரிசி.

கிருட்டிணசிங்குவாததோடம் *kiruṭṭiṇa-
śiṅguvāda-tōṭam*, பெ.(n.) நாக்குக்
கறுத்து இறப்பிற்கேதுவாகும் ஒரு நோய்; a
fatal disease marked by the dark
appearance of the tongue (சா.அக.).

[கிருட்டிணம் + சிங்கு + வாதம் + தோடம்.]

கிருட்டிணசீரகம் *kiruṭṭiṇa-śīragam*,
பெ.(n.) சீரக வகை (பதார்த்த.1034); black
cumin, *Nigella sativa*.

த.வ. கருஞ்சீரகம்.

கிருட்டிணசுக்கிலை *kiruṭṭiṇa-śukkilai*,
பெ.(n.) கதிரவனைச் சுற்றிக் காணப்படும்
ஒளியுள்ள பகுதி (செந்.10, 238); penumbra.

த.வ. ஒளிவட்டம்.

[Skt. *kr̥ṣṇa-śukla* > த.கிருட்டிணசுக்கிலை]

கிருட்டிணசுரம் *kiruṭṭiṇa-śuram*, பெ.(n.)
ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; a kind of fever.

த.வ. கருஞ்சுரம்.

[கிருட்டிணம் + சுரம்.]

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த.கிருட்டிணம்.]

இக்காய்ச்சல் ஏற்பட்டால் உடம்பில் கருப்புத்
தழும்பும், நாக்கு, பல், உதடு முதலியவை
கருப்பாயும் காணப்படும் (சா.அக.).

கிருட்டிணசூரணம் *kiruṭṭiṇa-śūraṇam*,
பெ. (n.) இரும்புத் துரு; iron rust (சா.அக.).

த.வ. கருந்தூறு.

[கிருட்டிணம் + சூரணம்.]

[Skt. *kr̥ṣṇa-śūraṇa* > த.கிருட்டிணசூரணம்.]

கிருட்டிணசூரிகை *kiruṭṭiṇa-śūrigai*, பெ.(n.)
பாம்பின் நஞ்சு முறியும்படிச் கொடுக்கும் ஒரு
மூலிகை வேர்; the root of an unknown
plant given as an antidote for snake-
poison (சா.அக.).

த.வ. கருவேர்.

கிருட்டிணதுளசி *kiruṭṭiṇa-tuḷaśi*, பெ.(n.)
துளசி வகை (பதார்த்த.304); purple-stalked
basil, *Ocimum sanctumtypica*.

த.வ. கருந்துளசி.

[கிருட்டிணம் + துளசி.]

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த. கிருட்டிணம்.]

கிருட்டிணதேவராயர் *kiruṭṭiṇa-tēvarāyar*,
பெ.(n.) தொண்டை நாட்டுச் சிற்றரசர்; a
petty king of *Toṇḍai-nāḍu* (அபி.சிந்.).

கிருட்டிணதோடம் *kiruṭṭiṇa-tōḍam*, பெ.(n.)
ஒருவகை நச்சுக் காய்ச்சல்; typhus fever.

த.வ. கருங்காய்ச்சல்.

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த.கிருட்டிணம்.]

கிருட்டிணப்பக்கம் *kiruṭṭiṇa-p-pakkam*,
பெ. (n.) இருள் பக்கம்; dark half of a lunar
month or the period of the waning
moon.

[கிருட்டிணம் + பக்கம்.]

[Skt. *kr̥ṣṇa* > த.கிருட்டிணம்.]

கிருட்டிணபரணி *kiruṭṭiṇa-paranī*, பெ.(n.)

ஒரு வகைத் துளசி; a kind of basil (சா.அக.).

த.வ. கருந்துளசி.

[கிருட்டிணம் + பரணி.]

கிருட்டிணமாது *kiruṭṭiṇa-mādu*, பெ.(n.)

கருப்புத் துளசி; black basil.

த.வ. கருந்துளசி.

[கிருட்டிணம் + மாது.]

கிருட்டிணமிச்சர் *kiruṭṭiṇa-micrar*, பெ.(n.)

ஒரு பார்ப்பனர்; a Brahmin (அபி.சிந்.).

கிருட்டிணமிருகம் *kiruṭṭiṇa-mirugam*,

பெ.(n.) கருநிறமுள்ள மான் வகை; black antelope.

கிருட்டிணமூர்த்தி *kiruṭṭiṇa-mūrtti*, பெ.(n.)

கண்ணபிரான்; Lord Kṛṣṇa.

த.வ. திருமால்.

கிருட்டிணமூலி *kiruṭṭiṇa-mūli*, பெ.(n.)

துளசி (மலை.); holy basil.

கிருட்டிணயகர்வேதம் *kiruṭṭiṇa-yaśur-vēdam*,

பெ.(n.) எகர் மறையின் (வேதத்தின்) இருபகுதிகளுள் மந்திரமும், மந்திரம் அல்லாத மறை (வேத)ப் பகுதி (பிராமணம்)யும் கலந்து கிடக்கும் பகுதி; the black *yajurveda*, as having the mantras and brahmanas mixed up, dist. fr. *śuktila-yaśur-vēdam*.

[Skt. kṛṣṇa+yaśur-vēda>த. கிருட்டிண யகர்வேதம்.]

கிருட்டிணராசன் *kiruṭṭiṇa-rāśan*, பெ.(n.)

1. சூடாமணி நிகண்டில் புகழப்பட்டவன்; one who celebrated by *cūḍāmaṇi-nigaṇḍu*. 2. செஞ்சியை ஆண்ட மன்னன்; a king of *ceñjī*.

கிருட்டிணராயன் *kiruṭṭiṇa-rāyan*, பெ.(n.)

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் விஜய நகரத்தை ஆண்ட முக்கியமான மன்னருள் ஒருவர்; *kriṣṇa-ṛaya* the famous king of the narasimha dynasty of vijayanagar, 1509-1530. "கிருட்டிண ராயன் கைபோற் கொடை மடமென்பது" (சூடா.9, 10).

கிருட்டிணவெலி *kiruṭṭiṇa-v-eḷi*, பெ.(n.)

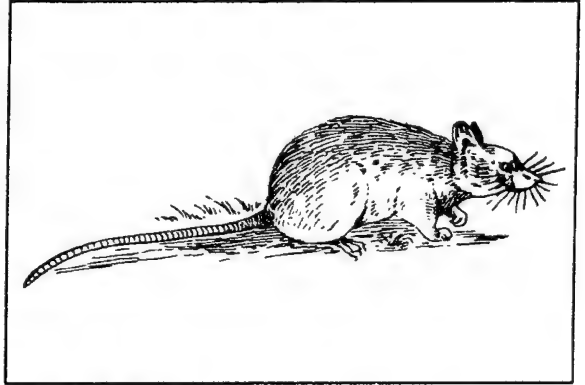
கறுப்பு எலி; black variety of rat, Musrattas.

த.வ. காரெலி.

[கிருட்டிணம் + எலி.]

[Skt. kṛṣṇa> த.கிருட்டிணம்.]

இது கடித்தால் அடிக்கடி அரத்தமாகக் கக்குவதோடன்றி, மழைக் காலத்தில் மிகுதியாக அரத்தம் விழும் (சா.அக.).

கிருட்டிணன் *kiruṭṭiṇan*, பெ.(n.)

1. கண்ணபிரான்; kirusna, son of *vaśudēvā*, one of ten incarnations of viṣṇu. 2. கண்மணிப் பாவை; Iris of the eye. 3. அருச்சுனன் (பிங்.); Arjuna.

த.வ. கருங்கொண்டல்.

[Skt. kṛṣṇa > த. கிருஷ்ணன்.]

கிருட்டிணா¹ *kiruṭṭiṇā*, பெ.(n.) இந்தியாவில்

ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு ஆறு; one of the river in Andrapradesh, India.

கிருட்டிணாசினம் *kiruṭṭiṇāśiṇam*, பெ.(n.)

கறுப்பு மானின் தோல்; skin of black antelope, used as a seat during religious meditation.

[Skt. karṣṇa+ajina> த. கிருட்டிணாசினம்.]

கிருட்டிணாகரன் *kiruṭṭiṇāśuran*, பெ.(n.)

ஓர் அரக்கன்; a giant.

கிருட்டிணாஞ்சனம் *kiruṭṭiṇāñjanam*,

பெ.(n.) 1. கறுப்பு மை; black collyrium. 2. கருங்குமிழம் பூ மரம்; black kandahar tree, bearing blue or black flowers (சா.அக.).

[கிருட்டிணம் + அஞ்சனம்.]

கிருட்டிணாட்டமி *kiruṭṭiṇāṭṭami*, பெ.(n.)

கண்ணன் பிறந்த நாள்; birthday of *Krṣṇa*, the eighth day of the dark half of the month *śrāvaṇa*.

[*Skt. krṣṇa+asṭami*>த. கிருட்டிணாட்டமி.]

கிருட்டிணாப்பிரகம் *kiruṭṭiṇā-p-piragam*, பெ.(n.) அப்பிரக வகை; mica.

[*Skt. kṛṣṇa+abhraka*>த. கிருட்டிணாப் பிரகம்.]

கிருட்டிணார்ப்பணம் *kiruṭṭiṇār-p-panam*, பெ.(n.) செயலின் முடிவில் அதனைக் கண்ணனுக்குக் கொடுக்கும் தொடர்; expression used generally at the close of ablutions, rituals, etc., dedicating them to *śrīkrṣṇa*.

[*Skt. krṣṇa+arpana*>த. கிருட்டிணார்ப்பணம்.]

கிருட்டிணை¹ *kiruṭṭiṇai*, பெ.(n.) கதிரவனைச் சுற்றிக் காணப்படும் கருமையுள்ள பகுதி (செந்.X, 238); umbra, round the solar disc.

கிருட்டிணை *kiruṭṭiṇai*, பெ.(n.)
1. திரௌபதை; Draubadai. 2. நான்கு வகை ஆற்றலுள் (பராசத்தியுள்) ஒன்று (சைவச. பொது.74, உரை); a form of *parā-śatti*, one of 4.

[*Skt. kṛṣṇā* > த. கிருட்டிணை.]

கிருத்தம் *kiruttam*, பெ.(n.) செய்யப்பட்டது; that which is done, made, produced.
"சத்தமனித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்" (மணிமே.29:395).

[*Skt. kṛta*> த. கிருத்தம்.]

கிருத்தி *kirutti*, பெ.(n.) தோல் (சூடா.); skin, hide.

[*Skt. kṛtti* > த. கிருத்தி.]

கிருத்திகாதீபம் *kiruttigā-dibam*, பெ.(n.) கார்த்திகை விளக்கு; lights lit on the evening of *tiru-k-kārttigai*.

[*Skt. kṛttikā* > த. கிருத்திகா.]

[தீதீபம்>*Skt. dipā* > த. தீபம்.]

கிருத்திகை¹ *kiruttigai*, பெ.(n.) 1. ஏழு இருடிகளில் வசிட்டர் ஒழிந்த மற்ற அறுவரின் மனைவிமார்; six saints wives. 2. தீக்கடவுளின் (அக்னி) மனைவி; wife of Agni. 3. ஒரு விண்மீன்; constellation pleiades.

கிருத்திகை² *kiruttigai*, பெ.(n.) ஒரு விண்மீன் (திவா.); the constellation pleiades, part of *mēṭa-rāṣi* and *iṭapa-rāṣi*.

த.வ. கார்த்திகை.

கிருத்திமம்¹ *kiruttimam*, பெ.(n.) கிருத்தி பார்க்க; see *kirutti*.

கிருத்திமம்² *kiruttimam*, பெ.(n.)
1. செயற்கையானது (சூடா.); that which is artificial. 2. பொய் (சூடா.); falsehood, lie, fraud. 3. பூதம்; a class of demons.
"கிருத்திமவினம் பல குதித்தன கிளைத்தே" (இரகு.திக்குவி.113).

த.வ. செய்மம்.

கிருத்தியம் *kiruttiyam*, பெ.(n.) 1. தொழில்; act, action, operation, function.
"பூதங்கள் கிருத்தியகர்த்தாவென்று" (சி.சி.1, 4, மறைஞா.). 2. ஆதன் மும்மலங்களை ஒழித்து வீடு பெறுவதற்குத் துணையாயிருக்கும் படைப்பு (கிருட்டி) (சி.சி.1, 36); the five functions of God, designed by divine grace for the deliverance of the souls. அவையாவன; கிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்ற கடவுளின்

ஐந்தொழில். 3. அபரக் கிரியை (உத்தரக் கிரியை); funeral rites, obsequies.

த.வ. வினை.

[Skt. kṛtya > த. கிருத்தியம்.]

கிருத்தியமுறை *kiruttiya-murai*, பெ.(n.) செய்முறை; modus-operandi (சா.அக.).

த.வ. வினைமுறை.

[கிருத்திய + முறை.]

[Skt. kṛtya > த. கிருத்திய.]

கிருத்திரகூடம் *kiruttira-kūḍam*, பெ.(n.) மகதநாட்டில் உள்ள மலை; a hill in *magadā*.

[கிருத்திர + கூடம்.]

[Skt. kṛtya > த. கிருத்திரம்.]

கிருத்திரசிவாதம் *kiruttiraśi-vādam*, பெ.(n.) தொடை நரம்புகளைப் பற்றிய நோய் (இங்.வை.227); sciatica.

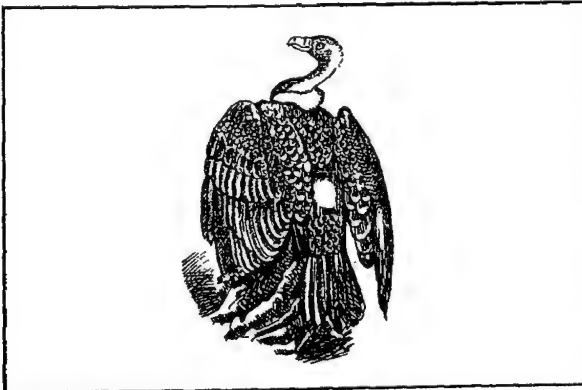
த.வ. தொடைநரம்பிசிவுநோய்.

[Skt. gr. harasi+vāta > த. கிருத்திரசிவாதம்.]

கிருத்திரம் *kiruttiram*, பெ.(n.) கழுகு (நிகண்டு); eagle.

த.வ. பருந்து, கலுழன்.

[Skt. gr. dhra > த. கிருத்திரம்.]

கிருத்திராகரன் *kiruttirāśuran*, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; giant.

கிருத்திரிமபுத்திரன் *kiruttirama-puttiran*, பெ.(n.) கிருத்திரிமன் பார்க்க; see *kiruttiri-maṇ*.

[Skt. kṛtrima > த. கிருத்திரிமபுத்திரன்.]

கிருத்திரிமம் *kiruttirimam*, பெ.(n.)

1. போலியானது; that which is artificial, sham. "கிருத்திரிமவேடம்". 2. கரவடம் (வஞ்சனை); deception, fraud. "கன்னியர் கிருத்திரிமத்தைக்காணரிது" (பஞ்ச.அர்த்தநா.61). 3. குறும்பு (சேட்டை); mischief.

[Skt. kṛtrima > த. கிருத்திரிமம்.]

கிருத்திரிமன் *kiruttirimaṇ*, பெ.(n.) பெற்றோர் இசைவின்றி தன்னேற்பு (சுவீகார) மகனாகச் செய்து கொள்ளப்பட்டவன்; artificial or adopted son; adult son adopted without the consent of his natural parents, one of 12 *puttiraṇ*.

கிருத்திவாசன் *kirutti-vāśaṇ*, பெ.(n.) காசியில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவன்; God *Śivā*.

த.வ. உலகநாயகன்.

கிருத்துருணி *kiruttiruni*, பெ.(n.) பம்பந்திராய்; Indian chick weed (சா.அக.).

கிருதக்கிருமி *kiruda-k-kirumi*, பெ.(n.) நெய்யில் உண்டாகும் புழு; a worm found in putrified ghee (சா.அக.).

த.வ. நெய்ப்புழு.

[Skt. kṛta+krmi > த. கிருதக்கிருமி.]

கிருதக்கினதை *kirudakkinadai*, பெ.(n.) செய்ந்நன்றி கோறல்; ingratitude.

த.வ. செய்ந்நன்றிகொல்லல்.

[Skt. kṛta-ghna-tā > த. கிருதக்கினதை.]

கிருதக்கின் *kirudakkinan*, பெ.(n.) நன்றி கொன்றவன்; ungrateful person.

த.வ. நன்றிமறந்தவன்.

கிருதக்கு *kirudakku*, பெ.(n.) குறும்பு, போக்கிரித்தனம் (வக்கிரம்); roguery, perversity.

த.வ. போக்கிலித்தனம்.

[Pkt. kṛtaka > த. கிருதக்கு.]

கிருதக்குளபாளிதபோசனம் *kiruda-kulja-pāḷida-pōśaṇam*, பெ.(n.) சர்க்கரைப் பொங்கல்; the rice mixed with sugar.

த.வ. அக்காரவடிவில்.

[கிருதம் + குளம் + பாளிதம் + போசனம்.]

கிருதகன் *kirutagan*, பெ.(n.) கண்ணனின் தந்தையாகிய வாசுதேவருக்குப் பத்திரையிடம் பிறந்த மகன்; son of *vāśudēva* from *pattirai*.

கிருதகிருத்தியன் *kiruda-kiruttiyan*, பெ.(n.) செய்தற்குரிய கடமையைச் செய்து முடித்தவன் (சிலப்.10:177, உரை); one who has done his duty.

த.வ. செய்வினையாளன்.

கிருதகோடி *kiruta-kōḍi*, பெ.(n.) அளவை நூல் இயற்றிய முனிவன்; a saint authority of logic book.

கிருதகௌசகம் *kiruta-kauśagam*, பெ.(n.) விதர்ப் நாட்டிலுள்ள ஒரு பட்டணம்; ancient city in *vidarpa* country.

கிருதசமகன் *kiruta-śamagan*, பெ.(n.) ஒரு இருடி; a saint.

கிருதகுடன் *kiruda-śūḍan*, பெ.(n.) உச்சிக்குடுமிக்காரன் (யாழ்.அக.); man who has a knotted lock of hair on the crown of the head.

த.வ. உச்சிக்குடுமி.

[Skt. *kr̥ta*+ > த. கிருதகுடன்.]

கிருதஞ்ஞதை *kirudaññadai*, பெ.(n.) செய்நன்றியறிமை; gratitude.

த.வ. செய்ந்நன்றிஅறிதல்.

[Skt. *kr̥tajñatā* > த. கிருதஞ்ஞதை.]

கிருதஞ்ஞன் *kirudaññan*, பெ.(n.) செய்ந்நன்றி அறிபவன்; grateful person.

த.வ. செய்ந்நன்றிஉடையான்.

[Skt. *kr̥ta-jña* > த. கிருதஞ்ஞன்.]

கிருததன்வா *kirutatanvā*, பெ.(n.) கண்ணனால் வெல்லப்பட்ட மன்னன்; a king defeated by Lord *Kriṣṇa*.

கிருதபாகம் *kiruda-pāgam*, பெ.(n.) நெய்யினால் செய்த மருந்து; a medicinal preparation made of ghee (சா.அக.).

த.வ. நெய்மருந்து.

[கிருதம் + பாகம்.]

[Skt. *kr̥ta* > த. கிருதம்.]

கிருதபிராயச்சித்தம் *kiruta-pirāyaccittam*, பெ.(n.) ஒழுக்கக் கேட்டிற்கு நெய்யினால் வேள்வி செய்தல்; expiration, atonement, expiratory ceremony for past sins. "கிருதப்ராயச்சித்தஞ்செய்துகத்தராயினார்-வாரியத்துக் குடவோலை யெழுதிப்புகவிடப் பெறாததாகவும்" (உத்தரமேரூர் கல்வெட்டு, முதல் பராந்தகன், கி.பி.921).

த.வ. கழுவாய்.

"வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயுமுளவென" (புறநா.34,4).

கிருதம்¹ *kirudam*, பெ.(n.) 1. செய்யப்பட்டது; that which is done, made. 2. கிருதயுகம் பார்க்க; see *kiruda-yugam*.

[Skt. *kr̥ta* > த. கிருதம்.]

கிருதம்² *kirudam*, பெ.(n.) 1. நெய் (திவா.); ghee. 2. நெய் கலந்த குழம்பு வடிவான மருந்து; a medicinal preparation having ghee as the vehicle.

த.வ. நெய்மருந்து.

[Skt. *gr̥ta* > த. கிருதம்.]

கிருதயுகம் *kiruda-yugam*, பெ.(n.) நான்கு உகங்களுள் 17,28,000 ஆண்டு கொண்ட முதல் உகம்; the first of four yugas, golden age of the Hindus, consisting of 17,28,000 years.

[Skt. *kr̥ta*+ > த. கிருதயுகம்.]

கிருதவன்மன் *kirutavan*, பெ.(n.) 1. பாரதப் போரில் முதல் நாள் கேகயனுடன் போர் புரிந்தவன்; the person who quarrel with *kēkayā* in *Bārathā* war. 2. இருதயன் மகன்; son of *irutayan*. 3. தேவமீடனுக்குத் தம்பி; brother of *tēvamīṭan*.

கிருதவீரியன் *kiruta-vīriyaṇ*, பெ.(n.)
தனகன் என்னும் மன்னனின் மகன்; son of
king *tanagaṇ*.

கிருதன் *kirudaṇ*, பெ.(n.) செருக்குடையவன்;
arrogant, insolent fellow.

த.வ. செருக்காளன்.

கிருதா *kirudā*, பெ.(n.) கன்ன மீசை;
ringlets on the cheeks almost touching
the curls of moustache, whiskers.

[U. *girdā* > த. கிருதா.]

கிருதாசி *kirudāśi*, பெ.(n.) 1. குசநாபன்
மனைவி; wife of *kuśa-nāpaṇ*. 2. ஒரு தேவ
மகள்; a deity damsel. 3. ஒரு தெய்வக்
கணிகை; a deity harlot.

[Skt. *krutāśi* > த. கிருதாசி.]

கிருதாந்தம் *kirutāṇdam*, பெ.(n.) முடிந்த
முடிவு (யாழ்.அக.); established truth.

த.வ. கொண்முடிபு.

[Skt. *kr tānta* > த. கிருதாந்தம்.]

கிருதாந்தன் *kirutāṇḍaṇ*, பெ.(n.) இயமன்
(யாழ்.அக.); yama.

த.வ. எமன்.

[Skt. *kr tānta* > த. கிருதாந்தன்.]

கிருதாமீசை *kirudā-mīśai*, பெ.(n.) கிருதா
பார்க்க; see *kiruda*.

த.வ. கன்னமீசை.

[கிருதா + மீசை.]

[U. *girdā* > த. கிருதா.]

கிருதார்த்தன் *kirudārtaṇ*, பெ.(n.) பெரும்
பேறு பெற்றவன்; one who has attained
his object.

த.வ. பெரும்பேறாளன்.

[Skt. *krta+artha* > த. கிருதார்த்தன்.]

கிருதி *kirudi*, பெ.(n.) ஓர் இசைப்பாட்டு
(கீர்த்தனம்); musical composition.
"இரண்டு கிருதி பாடினான்".

த.வ. இசைப்பாடல்.

[Skt. *kr ti* > த. கிருதி.]

கிருதிவந்தன் *kiruti-vandaṇ*, பெ.(n.)
வாகதேவருக்குத் தேவகியிடம் பிறந்த
குமான்; son of *Vāsudeva* and *Devaki*.

கிருதுப்பாகை *kirudu-p-pāgai*, பெ.(n.) ஒரு
பக்கமாக அணியும் தலைப்பாகை; turban
slipped on one side of the head, heap
near fixed on one side of the head.

த.வ. சாய்தலைப்பாகை.

[கிருது + பாகை.]

[Skt. *krudi* > த. கிருது.]

கிருதுவுடை *kiruduvudai*, பெ.(n.)
இயல்பல்லாத உடை; foppish dress, finery.

த.வ. செயற்கெயுடை.

[கிருது+உடை.]

[Skt. *krtu* > த. கிருது.]

கிருபணத்துவம் *kirubaṇattuvam*, பெ.(n.)
கடுங்கஞ்சத்தனம்; niggardliness, miserli-
ness.

த.வ. கடுங்கஞ்சம்.

[Skt. *kr paṇa-tva* > த. கிருபணத்துவம்.]

கிருபணம் *kirubaṇam*, பெ.(n.)
கிருபணத்துவம் பார்க்க; see
kirubaṇattuvam.

[Skt. *kr paṇa* > த. கிருபணம்.]

கிருபணன் *kirubaṇaṇ*, பெ.(n.) கடுங்
கஞ்சன்; niggard, miser.

த.வ. ஈர்க்கைவிதிரான்.

[Skt. *kr paṇa* > த. கிருபணன்.]

கிருபன்¹ *kirubaṇ*, பெ.(n.) கிருபாசாரியன்
பார்க்க; see *kirubāśāriyaṇ*.

[Skt. *kr pa* > த. கிருபன்.]

கிருபன்² *kirubaṇ*, பெ.(n.) கௌதமர்
குலத்தில் பிறந்தவன்; one who born in
Kautama's lineage.

கிருபாகடாட்சம் *kirubā-kadāṭṣam*, பெ.(n.)
அருட்பார்வை; benign, gracious look; look
of mercy, compassion.

[Skt. *krpā+gatācia* > த. கிருபாகடாட்சம்.]

கிருபாகரம் *kirubāgaram*, பெ.(n.)
திருவருள்; divine grace. "உனது
கிருபாகரமேதோ" (திருப்பு.499).

த.வ. திருவருட்கருணை.

[Skt. *krpakaram* > த. கிருபாகரம்.]

கிருபாகரன் *kirubāgaran*, பெ.(n.)
அருளுக்கு இருப்பிடமானவன்; the fountain
of mercy or grace, as god. "கிருபாகர
ஞானாகர" (கந்தரவங்.21).

த.வ. அருளாளன்.

[Skt. *kruba+ākara* > த. கிருபாகரன்.]

கிருபாசமுத்திரம் *kirubā-śamuttiram*, பெ.
(n.) அருட்கடல்; ocean of grace, as god.

[Skt. *krubā+samudra* > த. கிருபா
சமுத்திரம்.]

கிருபாசனம் *kirubāśanam*, பெ.(n.)
அருட்செல்வத்திற்கு இருப்பிடமான கடவுள்;
mercy-seat, god, as the seat of mercy
and grace.

த.வ. அருட்செல்வன்.

[Skt. *krupa+pāśana* > த. கிருபாசனம்.]

கிருபாசாரியன் *kirubāśāriyan*, பெ.(n.)
கௌரவர்கள் மற்றும் பாண்டவர்களுக்கு
வில்வித்தை கற்றுக் கொடுத்த
ஆசிரியர்களுள் ஒருவர் (பாரத.); a
preceptor who taught archery to the
Kauravas and Pāṇḍavas, one of seven
cirañciviyar.

[Skt. *krpa+ācārya* > த. கிருபாசாரியன்.]

கிருபாணம் *kirubāṇam*, பெ.(n.) வாள்
(யாழ்.அக.); sword.

[Skt. *krpāṇu* > த. கிருபாணம்.]

கிருபாமூர்த்தி *kirubā-mūrtti*, பெ.(n.)
அருள் வடிவானவன்; one who is the
embodiment of mercy.

த.வ. அருளாளன்.

[Skt. *krpā+moorthy* > த. கிருபாமூர்த்தி.]

கிருபாளு *kirubāḷu*, பெ.(n.) உள்ளத்தில்
அருள் உடையவன்; merciful,
compassionate person. "மாம்ஸத்தை
மாற்றி அன்னாதிகளினால் உருசிக்கப்
பண்ணிற் கிருபாளுவாவான்" (சி.சி.பர.
சௌத்.ம.6).

த.வ. அருளுள்ளமுடையான்.

[Skt. *krpā* > த. கிருபாளு.]

கிருபி *kirupi*, பெ.(n.) நான்முகன் பேரன்
சதாநந்தர் பெண்; great grand daughter of
Nānmukan and śatānandar.

[Skt. *krti* > த. கிருபி.]

கிருபீடபாலம் *kirupīḍa-pālam*, பெ.(n.)
கடல் (யாழ்.அக.); ocean.

[Skt. *krpīḍa+pāla* > த. கிருபீடபாலம்.]

கிருபை *kirubai*, பெ.(n.) அருள் (பிங.);
grace, mercy, clemency, compassion,
benevolence.

த.வ. அருள்.

[Skt. *krpā* > த. கிருபை.]

கிருபைக்கண் *kirubai-k-kan*, பெ.(n.)
அருட்பார்வை (யாழ்.அக.); gracious or
merciful look.

த.வ. அருட்கண்.

[கிருபை + கண்.]

[Skt. *krpa* > த. கிருபை.]

கிருமி¹ *kirumi*, பெ.(n.) புழு; worm, insect,
maggot. "ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற்
பிழைத்தும்" (திருவாச.4, 14).

த.வ. பூச்சி.

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமி² *kirumi*, பெ.(n.) மன்னன் உசீநரனின்
நான்காவது மகன்; fourth son of a king
uśīnaran.

கிருமிக்கிரந்தி *kirumi-k-kirandi*, பெ.(n.)
அரிபுண் (யாழ்.அக.); canker, an eating,
spreading sore.

[Skt. *krmi* > த. கிருமிக்கிரந்தி.]

கிருமிகண்டசோழன் *kirumi-kaṇḍa-cōḷan*,
பெ.(n.) சோழ மன்னன்; Cōḷa king.

[இவன் கூரத்தாழ்வார் கண்ணைப் பிடுங்கினவன் என்பர். ஆனால் வைணவர்கள், கூரத்தாழ்வாரே இவரைப் பார்க்கக் கூடாது எனத் தம் கண்ணைப் பிடுங்கி இவன் மேல் எறிந்தார். எனவே இவனுக்குக் கிருமி நோய் உண்டாயிற்று. அதனால் கிருமிகண்டசோழன் என்ற பெயர் பெற்றான் என்பர் (அபி.சிந்-).]

கிருமிகொல்லி *kirumi-kolli*, பெ.(n.) புழுக்கொல்லி; an agent either killing or rendering powerless the intestinal germs or parasites, vermicide (சா.அக.).

த.வ. பூச்சிக்கொல்லி.

[கிருமி + கொல்லி.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிச்சத்துரு *kirumi-c-catturu*, பெ.(n.) 1. பலாசு; Palas tree. 2. பலாசம் விதை; palas seed.

த.வ. பூச்சிப்பகை.

[Skt. *krmi*+*śatturu* > த. கிருமிச்சத்துரு.]

கிருமிச்சுரம் *kirumi-c-curam*, பெ.(n.) நுண்ணுயிரிகளால் உண்டாகும் காய்ச்சல் வகை (மூ.அ.); fever caused by worms.

த.வ. நுண்ணுயிரிக்காய்ச்சல்.

[கிருமி+சுரம்]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிச்சூலை *kirumi-c-cūlai*, பெ.(n.) நுண்ணுயிரிகளால் உண்டாகும் சூலை நோய் வகை (மூ.அ.); gnawing pain caused by intestinal worms.

த.வ. நுண்ணுயிரிவலி.

[கிருமி+சூலை.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிச்சொறி *kirumi-c-cori*, பெ.(n.) நுண்ணுயிர்களால் உண்டாகும் சொறி நோய் வகை (மூ.அ.); itching caused by worms.

த.வ. நுண்ணுயிரிசொறி.

[கிருமி+சொறி.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிசத்துரு *kirumi-śatturu*, பெ.(n.) 1. புரசம் விதை; seed of palas tree. 2. பலாசம் விதை; seed of portia tree. 3. ஆடு தின்னப் பாலை; worm-killer, woody. 4. ஒரு பூடு; a plant (சா.அக.).

த.வ. நுண்ணுயிரிப்பகை.

[Skt. *krmi*+*śatturu* > த. கிருமிசத்துரு.]

கிருமிநாசம் *kirumi-nāśam*, பெ.(n.)

1. குராசானியோமம் (மலை.); black henbane.
2. பலாசம் விதை (மூ.அ.); Palas seed.
3. கொடிவகை; bitter luffa. "சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுமந்த" (பு. வெ. 3, 25).
4. புழுக்கொல்லிப்பூடு; worm killer.

[கிருமி+நாசம்.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிநாசி *kirumi-nāśi*, பெ.(n.) செடி வகை (மலை.); tinnevelly senna.

[கிருமி+நாசி.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிநாசினி *kirumi-nāśini*, பெ.(n.) தீமை விளைவிக்கும் நுண்ணுயிரிகளைக் கொல்லப் பயன்படும் திண்ம அல்லது நீர்ம வடிவில் இருக்கும் மருந்து; germicide; antiseptic.

[கிருமி+நாசினி.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிநிசயம் *kirumi-niśayam*, பெ.(n.) எட்டு வகையான அரச நிரயங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா.2, 3, 1); a hell, one of eight *irāśanaragam*.

[Skt. *krmi*+*niśaya* > த. கிருமிநிசயம்.]

கிருமிமலடு *kirumi-malaḍu*, பெ.(n.) கருப்பையில் புழுக்கள் உண்டாவதால் உண்டாகும் மலட்டுத் தன்மை (மூ.அ.); sterility from animalculae in the uterus.

[கிருமி+மலடு.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமியுணா *kirumiyuṇā*, பெ.(n.) ஒரு வகை நிரயம்; a hell where souls in the form of worms eat and are eaten by worms. "கிருமியுணா வெனுநரகந் தனிற்புகுந்து-கிருமிகளுக்குணவாகித் தாழுமவைதின்று" (சேதுபு.தனுக்.12).

த.வ. புழுநிரயம்.

[கிருமி+உணா.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமியோமம் *kirumi-yōmam*, பெ.(n.) மருந்து வகை; a vermifuge containing omum.

[கிருமி+ஓமம்.]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமிரோகம் *kirumi-rōgam*, பெ.(n.) நாக்குப் பூச்சியை உண்டாக்கும் நோய் (பைஷஜ.231); worms, as a disease.

த.வ. பூச்சிநோய்.

[Skt. *krmi+rōga* > த. கிருமிரோகம்.]

கிருமிவை-த்தல் *kirumi-vai*, செ.கு.வி.(v.i.) புண்ணில் புழு உண்டாதல்; to breed maggots, as in a sore.

த.வ. புழுப்புண்.

[கிருமி+வை-]

[Skt. *krmi* > த. கிருமி.]

கிருமுதலாடை *kirumudalāḍai*, பெ.(n.) பொடுதலை; creeping vervain (சா.அக.).

கிருவைகூரி *kiruvai-śūri*, பெ.(n.) தட்டம்மை; measles; flat variola (சா.அக.).

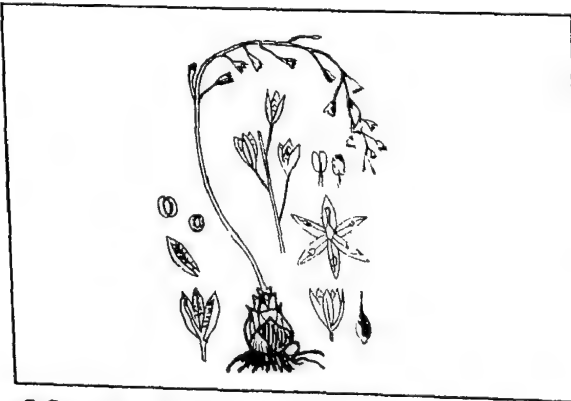
த.வ. பெரியம்மை.

[கிரு + வைகூரி.]

கிருனம்பீரம் *kiruṇambīram*, பெ.(n.) 1. வெங்காயம்; onion. 2. வெள்ளைப்பூண்டு; garlic (சா.அக.).

த.வ. ஈருள்ளி.

[கிருனம் + பீரம்.]

கிரேணு *kirēṇu*, பெ.(n.) சிவபத்திமை கொண்ட பெண்; pious of śivā.

[இவள் மக்கட்பேறு வேண்டித் தவம் செய்து கங்கையைக் குழந்தையாக அடைந்தாள். அக்குழந்தையை வியிரமலையாசன் வளர்த்தான். பின் அக்குழந்தை சிவனை மணந்தது (அபி.சிந்-).]

கிரேதம் *kirēdam*, பெ.(n.) கிருதயுகம் பார்க்க; see *kiruda-yugam*.

த.வ. கிரேதை.

[Skt. *krta* > த. கிரேதம்.]

கிரேதயுகம் *kirēda-yugam*, பெ.(n.) கிருதயுகம் பார்க்க; see *kiruda-yugam*.

[Skt. *krta* > த. கிரேதம்.]

கிரேந்தி *kirēndi*, பெ.(n.) ஏலத்தோல் (மூ.அ.); cardamom husk.

த.வ. ஏலக்காய்த்தோல்.

கிரேனிடல் *kirēṇiḍal*, பெ.(n.) அஞ்சி ஒடுங்குதற் குறிப்பு; expr. signifying startling, standing aghast, being panic-stricken.

கிரோ *kirō*, பெ.(n.) அடைமானம் (P.T.L.); pledge, mortgage, pawn.

[Persn. *girwī* > த. கிரோ.]

கிரௌஞ்சத்துவீபம் *kirauñja-t-tuvībam*, பெ.(n.) கிரவுஞ்சத்தீவு பார்க்க; see *kiravuñja-t-tīvu*.

[Skt. *krāuñca+tuviba* > த. கிரௌஞ்சத்து வீபம்]

கிரௌஞ்சம் *kirauñjam*, பெ.(n.) கிரவுஞ்சம் பார்க்க; see *kiravuñjam*.

[Skt. *krāuñca* > த. கிரௌஞ்சம்.]

கிரௌஞ்சம் *kirauñjam*, பெ.(n.) 1. ஒரு பட்டணம்; a city. 2. கிரவுஞ்சன் பார்க்க; see *kiravuñjaṇ*.

1. இது எம்புரிக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ளது. இந்த இடத்திற்கு உடலை நீங்கிய ஆதன் சேர ஆறு மாதம் ஆகும் (அபி.சிந்.)

கிரௌஞ்சன் *kirauñjaṇ*, பெ.(n.) தேவர் உலகத்தவன்; heavenly men.

சௌபரி முனிவரின் மனைவி மனோமயை தனியாக இருக்கும் போது அவன் அவளின் கையைப் பிடித்தான். இதைக் கண்ட முனிவன் அவனைப் பெருச்சாளியாக மாற்றித் தீமொழி கூறினான். பின் இவனது வேண்டுகூலால் பிள்ளையாருக்கு வாகனமாக அருள் புரிந்தார் (அபி.சிந்-).

கிரௌஞ்சாதனம் *kirauñjāḍaṇam*, பெ.(n.) 1. தாமரை நூல்; the 0. fibres of the stalk of the lotus. 2. திப்பிலி; long pepper. 3. தாமரைக் கொட்டை; the seed of the lotus (சா.அக.).

கிரௌரியம் *kirauriyam*, பெ.(n.) கொடுமை; cruelty, hard-heartedness.

[Skt. kraurya > த. கிரௌரியம்.]

கில்-தல் (கிற்றல்) *kil-*, செ.கு.வி.(v.i.) சம்மதித்தல்; to agree, consent. 'இறைவி கிற்குமே' (தக்கயாகப்.57).

கில்பிச(ஷ)ம் *kilbiṣam*, பெ.(n.) இரக்கம் (பாவம்) (கோயிலொ.45); sin.

[Skt. kilbiṣa > த. கில்பிச(ஷ)ம்.]

கில்லத்து *killattu*, பெ.(n.) பெரியோர் அல்லது மன்னர்களால் பரிசாகக் கொடுக்கப்படும் ஆடை; robe of honour conferred by the nobility or royalty.

[Ar. Khilat > த. கில்லத்து.]

கில்லேதார் *killēdār*, பெ.(n.) கோட்டை உசாவல் (விசாரணை) தலைவன்; commandant of a fort.

[U. qiladār > த. கில்லேதார்.]

கில *kila*, பெ.(n.) எதிர்பார்த்தல் முதலிய பொருளையுணர்த்தும் வடமொழி இடைச் சொல்; a sanskrit word signifying expectation, probability, etc. "சுவாகதங் கிலவென்று" (திருவிளை.இரசவாத.15).

[Port. kila > த. கில.]

கிலம் *kilam*, பெ.(n.) 1. சிதைகை; that which is ruined, dilapidated, laid waste, destroyed. "வீடு கிலமாய்விட்டது". 2. இழிவு (குடா.); that which is insufficient; trifle.

த.வ. பழுது.

[Skt. khila > த. கிலம்.]

கிலவம் *kilavam*, பெ.(n.) கழுத்து (யாழ். அக.); neck.

கிலாசம் *kilāṣam*, பெ.(n.) 1. சதையை மூடிக்கொண்டிருக்கும் ஏழு வகைத்

தோல்களில் ஒன்று; one of the seven layers of the skin covering the muscles of the body. 2. தேமல்; a form of skin disease.

கிலாசு *kilāṣu*, பெ.(n.) கப்பல் தொழிலாளி; lascar; Indian sailor.

த.வ. மாஸூமி.

[U. khalāṣu > த. கிலாசு.]

கிலாதன் *kilāṭan*, பெ.(n.) இரண்யகசிபுவின் குமரன்; son of *Iranyakaśibu*.

இவன் மனைவி தெமணி. மகன் வாதாபி. பிரகலாதனின் தம்பியான இவனுக்கு அனுக்கிலாதன் எனவும் பெயருண்டு (அபி.சிந்.).

கிலாபத்து *kilābattu*, பெ.(n.) இசுலாம் மதத்தின் தலைமைப் பதவி; caliphate.

[Ar. khilāfat > த. கிலாபத்து.]

கிலாம் *kilām*, பெ.(n.) சினம்; indignation, vexation. "கிலாந்தோற்றச் சொல்லுகிறான்" (ஈடு, 6, 1, 1).

கிலிகை *kiligai*, பெ.(n.) சிற்றெலி; small rat (சா.அக.).

த.வ. கண்டெலி.

கிலிகோலம் *kili-kōlam*, பெ.(n.) சீர்கேடு; slovenliness, disorder, confusion.

கிலிசம்பறை *kiliṣam-parai*, பெ.(n.) கிலிகோலம் பார்க்க; see *kili-kōlam*.

கிலிசைகெட்ட *kiliṣai-keṭṭa*, பெ.எ.(adj.) வேலையற்ற; idle, unemployed, good for nothing.

கிலிட்டம் *kiliṭṭam*, பெ.(n.) எளிதில் பொருள் விளங்காமையாகிய குற்றம்; obscurity of a passage, unintelligibility.

[Skt. kliṣṭa > த. கிலிட்டம்.]

கிலியம்பறை *kiliyam-parai*, பெ.(n.) கிலிசம்பறை பார்க்க; see *kiliṣam-parai*.

கில்டகம் *kilīḍagam*, பெ.(n.) 1. ஒரு பூடு; a plant. 2. ஒரு நச்சுக் கிழங்குடைய பூடு; a plant with a poisonous bulbous root (சா.அக.).

கிலீபம் *kilībam*, பெ.(n.) ஆண், பெண் அல்லாதது (அலி) (உரி.நி.); person or animal that is neither male nor female, hermaphrodite.

த.வ. பேடு.

[Skt. *klība* > த. கிலீபம்.]

கிலுசிதம் *kilūśitam*, பெ.(n.) வறுமை (யாழ்.அக.); poverty.

[Skt. *kliśita* > த. கிலுசிதம்.]

கிலுப்தம் *kilupdam*, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; readiness, settled order, certainty.

[Skt. *klpta* > த. கிலுப்தம்.]

கிலேசம் *kilēśam*, பெ.(n.) துயர்; affliction, distress, pain, anguish, sorrow, grief.

[Skt. *klēśa* > த. கிலேசம்.]

கிலேசி-த்தல் *kilēśi-*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) துன்பப்படுதல்; to be in anguish, distress, to be afflicted.

[Skt. *klēśu* > த. கிலேசி-த்தல்.]

கிலேசு *kilēśu*, பெ.(n.) கீழ்மை (யாழ்.அக.); lowness.

கிலேதம் *kilēdam*, பெ.(n.) உடலின் மேல் இடும் மருந்துநீர் (இங்.வை.21); lotion.

த.வ. நீர்மமருந்து.

[Skt. *klēda* > த. கிலேதம்.]

கிளப் *kiḷap*, பெ.(n.) 1. உணவகம்; restaurant; hotel. 2. பொழுதுபோக்காகக் கூடும் இடம்; recreation club. "கிளப்பில் சீட்டு விளையாடலாம்" (க்ரியா.).

த.வ. சாப்பாட்டிடம்.

கிளப்போசு *kiḷa-p-pōśu*, பெ.(n.) சோற்றுக்கடை; உணவகம்; a restaurant, an eating-house, a hotel.

[E. *Club* > த. கிளப்போசு.]

கிறாக்கி *kirakki*, பெ.(n.) விலையேற்றம்; high price.

[U. *khiragi* > த. கிறாக்கி.]

கிறாக்கிபண்ணு-தல் *kirākki-panṇu-*செ.கு.வி.(v.i.) அருமைப்படுத்திக் கொள்ளுதல்; to affect reserve.

கிறிசு *kiriśu*, பெ.(n.) கிரிகக்கத்தி பார்க்க; see *kiriśu-k-katti*.

[Malay. *kris* > த. கிறிசு.]

கிறித்து *kirittu*, பெ.(n.) இயேசு கிறித்து; christ, the messiah.

[Gr. *kristos* > த. கிறித்து.]

கிறித்துமசு *kirittumaśu*, பெ.(n.) இயேசு பிறந்த நாள்; the day who birth in jesus.

[E. *Christmas* > த. கிறித்துமசு.]

கிறித்துமார்க்கம் *kirittu-mārkkam*, பெ.(n.) கிறித்துவ மதம்; christianity.

[கிறித்து + மார்க்கம்.]

[Gr. *kristos* > த. கிறித்து.]

கின்னரகண்டி *kinṇara-gaṇḍi*, பெ.(n.) கின்னரகீதம் பார்க்க; see *kinṇara-gīdam*.

[Skt. *kinnara+kaṇṭa* > த. கின்னரகண்டி.]

கின்னரகீதம் *kinṇara-gīdam*, பெ.(n.) யாழ் இசைக் கலைஞ(கின்னர)ர்களால் பாடப்படும் இசை; the music of the celestial minstrels. "கின்னரகீதத்துக் கேள்வி மாந்தர்" (பெருங்.உஞ்சைக்.37, 108).

[Skt. *kinṇara+gita* > த. கின்னரகீதம்.]

கினாரா *kinārā*, பெ.(n.) ஆறு முதலியவற்றின் கரை; side, bank, shore.

[U. *kinārā* > த. கினாரா.]

கீகசம் *kigaśam*, பெ.(n.) உடலில் எலும்பை ஒட்டியுள்ள தசை; flesh on the bone. "வசைகீகசமென் றிருவகையாய்த் துன்னும் புலவு" (சேதுபு. வேதாள.30).

[Skt. *Kikaśa* > த. கீகசம்.]

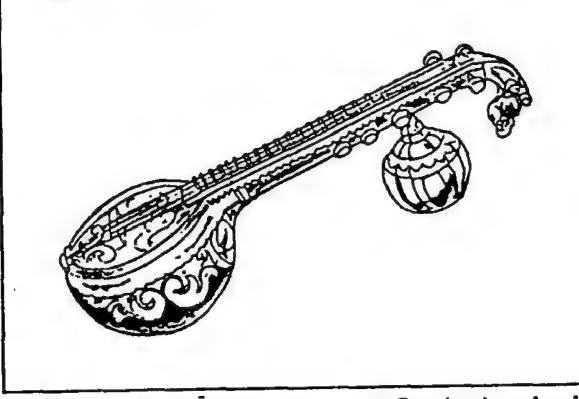
கீசதாருகம் *kīśatārugam*, பெ.(n.) மூங்கில் மரம்; bamboo tree (சா.அக.).

கீசபாதிகம் *kīśa-pāṭigam*, பெ.(n.) நீலிச்செடி; Indigo plant (சா.அக.).

கீசவல்லி *kīśa-valli*, பெ.(n.) கீசபர்ணி பார்க்க; see *kīśa-parṇi* (சா.அக.).

கீசா *kīśā*, பெ.(n.) பொய் (யாழ்.அக.); falsehood.

கீசுதி *kiśudi*, பெ.(n.) இசைக் கருவிகளுள் ஒன்றாகிய வீணை வகை (பரத.ஒழிபி.15); a kind of lute.

கீடதந்தம் *kīḍa-tandam*, பெ.(n.) நச்சுப் பற்களை உடைய விலங்கு; creature having venomous teeth (சா.அக.).

[கீடம்+தந்தம்.]

[Skt. kidam > த. கீடம்.]

கீதகோவிந்தம் *kīṭa-kōvīndam*, பெ.(n.) ஒரு வடநூல்; வடமொழி இசை நூல்; a sanskrit music book (த.சொ.அக.).

[Skt. gīta+kōvīnda > த. கீதகோவிந்தம்.]

கீதசாத்திரம் *kīṭa-śāttirām*, பெ.(n.) இசை குறித்த நூல்; sciene of music.

[Skt. gīta+ > த. கீதசாத்திரம்.]

கீதசாலை *kīṭa-śālai*, பெ.(n.) இசை பயிலுங் கூடம்; hall where music is taught; music hall. "கீதசாலையுங் கேள்விப்பந்தரும்" (பெருங்.இலாவாண.7, 131).

த.வ. இசைக்கல்லூரி.

[கீதம்+சாலை.]

[Skt. gītā > த. கீதம்.]

கீதநடை *kīṭa-naḍai*, பெ.(n.) நான்கு வகை மறைகளுள் ஒன்றாகிய சாம மறை (வேதம்) (திவா.); *sāmavēda*, as composed of chants.

[கீதம்+நடை.]

[Skt. gīta > த.கீதம்.]

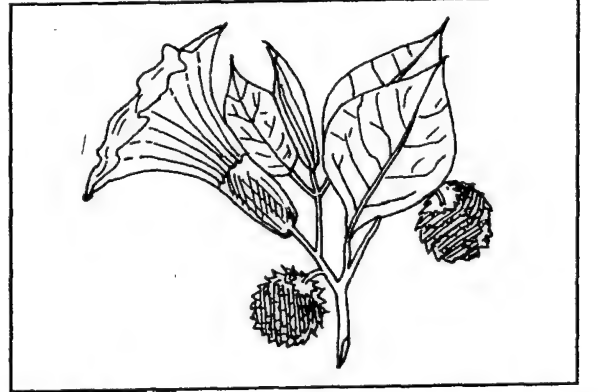
கீதம்¹ *kīdam*, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு; song, chant. "மங்கையரமுதகீதம்" (கம்பரா. கார்முக.40). 2. இசை; melody, music. "கீதமினிய குயிலே" (திருவாச.18, 1). 3. வண்டு (திவா.); beetle, bee.

த.வ. இசைப்பாடல்.

[Skt. gīta > த. கீதம்.]

கீதம்² *kītam*, பெ.(n.) 1. நெய்; ghee. 2. பழமை; oldness (த.சொ.அக.). **கீதவம்** *kitavam*, பெ.(n.) ஊமத்தஞ் செடி; thorn apple tree.

த.வ. ஊமத்தஞ்செடி

கீதவீதி *kīṭa-vīti*, பெ.(n.) இசை ஒலி வருகின்ற வழி; avenue through which music sounds proceed. "கனிந்த கீதவீதியே..... தடங்கணார்.....எய்தினார்" (சீவக.2039).

[கீதம்+வீதி.]

[Skt. gīta > த. கீதம்.]

கீதவுறுப்பு *kīṭa-v-uṛuppu*, பெ.(n.) இசைப்பாட்டின் கூறு (சிலப்.3, 150, உரை); limbs or component elements of a musical piece, which are four.

[கீதம்+உறுப்பு.]

[Skt. gīta > த.கீதம்.]

அவையாவன; உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலை.

கீதவேதம் *kīṭa-vēdam*, பெ.(n.) நான்கு வகை மறைகளில் ஒன்றாகிய சாமமறை (வேதம்); *sāmavēda*, as composed of chants.

[கீதம்+வேதம்.]

[Skt. gīta > த.கீதம்.]

கீதாங்கம் *kīdāṅgam*, பெ.(n.) இசைக்கு வாசிக்கும் வாச்சியக்கூறு (சிலப்.3, 14, உரை); instrumental accompaniment to vocal music.

[Skt. *gīta+āṅga* > த. கீதாங்கம்.]

கீதாநுகம் *kīṭāṇugam*, பெ.(n.) கூத்து வேறுபாடுகளுக்கிசைந்த இசைக்கூறுகளில் ஒன்று (சிலப்.3:14, அரும்.); music classification which accomodate with different pantomince (த.சொ.அக.).

கீதானுகம் *kīdāṇugam*, பெ.(n.) கீதாங்கம் பார்க்க; see *kīdāṅgam*.

[Skt. *gīta+āṇu-ga* > த. கீதானுகம்.]

கீதி¹ *kīti*, பெ.(n.) பாடகன் (யாழ்.அக.); musician.

[Skt. *gīta* > த. கீதி.]

கீதி² *kīdi*, பெ.(n.) 1. பாடுகை; singing, chanting. 2. பாட்டு; song.

[Skt. *gīti* > த. கீதி.]

கீதி³ *kīdi*, பெ.(n.) மரவகை; coromandal ebony of mysore.

கீதை *kīdai*, பெ.(n.) 1. நல்ல அறங்களைக் கூறும் தெய்வப் பாடல்; sacred song or poem containing religious doctrines, by an inspired sage. 2. அருச்சுனன் பொருட்டுக் கண்ணன் போர்க்களத்தில் அறிவுரை கூறிய மொழிகள் உடையதும், 18 பகுதிகள் கொண்டதுமான மகாபாரதத்தில் அடங்கியதுமான வடமொழி அறிவு (ஞான) நூல்; a section of 18 chapters in the *Mahābhārata*, containing the sacred instruction of *Kṛṣṇa* to *Arjuna*. "கண்ணன்..... ஸ்ரீ கீதையருளிச் செய்து" (மதுரைக்.753, உரை).

[Skt. *gīta* > த. கீதை.]

கீயாக்கணக்கு *kīyā-k-kaṇakku*, பெ.(n.) வடமொழியிலுள்ள கூட்டு மெய் யெழுத்துகளைக் குறித்து கூறும் நூல்; work dealing with conjunct consonants in sanskrit.

கீர்¹ *kīr*, பெ.(n.) 1. ஓரொலிக்குறிப்பு; onom sound. 2. சொல்; word (த.சொ.அக.).

கீர்² *kir*, பெ.(n.) பாட்டு; verse, song. "கீர்என்று பாட்டாய் அதுக்கு நிறம் சிவப்பாகி" (திவ்.பெரியாழ்.1, 5, அவ. பக்.86). **கீர்**³ *kīr*, பெ.(n.) பாயச வகை; a semi-liquid food prepared with milk..

த.வ. கன்னலமுது.

கீர்த்தனம் *kīrttagam*, பெ. (n.) கீர்த்தனை பார்க்க; see *kīrttagai*

[Skt. *kīrtana* > த. கீர்த்தனம்.]

கீர்த்தனை *kīrttagai*, பெ.(n.) 1. இசைப்பாட்டு; song, psalm, hymn. 2. புகழ்ச்சி; praise.

த.வ. இசைப்பாடல்.

[Skt. *kīrtanā* > த. கீர்த்தனை.]

கீர்த்தி-த்தல் *kīrtti*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) புகழுதல்; to praise, extol. "தன்சொல்லாற்றான்றன்னைக் கீர்த்தித்த மாயன்" (திவ். திருவாய்.7, 9, 2).

[Skt. *kīrti* > த. கீர்த்தி-த்தல்.]

கீர்த்தி *kīrtti*, பெ.(n.) புகழ்; fame, celebrity, renown, distinction, glory. "விண்கமந்த கீர்த்தி வியன்மண் டலத்தீசன்" (திருவாச.8, 8).

த.வ. மிகுபுகழ்.

[Skt. *kīrti* > த. கீர்த்தி.]

கீர்த்தித்தானம் *kīrtti-t-tānam*, பெ.(n.) பிறப்பு நல்லோரை (சங்.அக.); ascendant, house of one's birth.

[Skt. *kīrti+tāna* > த. கீர்த்தித்தானம்.]

கீர்த்திப்பிரதாபம் *kīrtti-p-piradābam*, பெ.(n.) 1. புகழும் ஆற்றலும்; fame and splendour. 2. மிகு புகழ்; lustre of fame, glory, renown.

[Skt. *kīrti+pra+tāpa* > த. கீர்த்திப்பிரதாபம்.]

கீர்த்திபூடணபாண்டியன் *kīrtti-pūḍaṇa-pāṇḍiyan*, பெ. (n.) அதுலகீர்த்தி பாண்டியனின் மகன்; son of *atula-kīrtti-pāṇḍiyan*.

கீர்த்திமதி *kīrtatimati*, பெ.(n.) மன்னர் குலத்தைச் சேர்ந்த சுகனின் பெண்; daughter of king *śugan* (அபி.சிந்.).

கீர்த்திமான்¹ *kīrttimāṇ*, பெ.(n.)
வசுதேவருக்குத் தேவகியிடம் பிறந்த குமரன்;
son of *vaśu-tēvā* and *tēvagi* (அபி.சிந்.).

கீர்த்திமான்² *kīrttimāṇ*, பெ.(n.) புகழ்
பெற்றவன்; celebrated person, illustrious
personage.

[Skt. *kīrti-mān* > த. கீர்த்திமான்.]

கீர்த்திலட்குமி *kīrtti-latcumi*, பெ.(n.)
புகழாகிய திரு; fame personified as
lakṣmi.

[Skt. *kīrtti+laśmi* > த. கீர்த்திலட்குமி.]

கீர்த்திவர்த்தனசோழன் *kīrtti-varṭṭana-*
cōḷaṇ, பெ.(n.) ஒரு சோழ அரசன்; a *Cōḷā*
king.

கீர்வாணம் *kīrvāṇam*, பெ.(n.) வானுலகில்
வாழும் தேவர்கள் பேசக்கூடியதாகக்
கருதப்படும் வடமொழி; *śaṅskṛit*, believed
as the language of the gods.

[Skt. *gīr-vāṇa* > த. கீர்வாணம்.]

கீரங்கீரனார் *kīraṅ-kīraṇār*, பெ.(n.) புலவர்
கீரனின் மகனாகிய கீரனார்; son of *kīraṇ*.

கீலக *kīlaga*, பெ.(n.) ஆண்டுகள் அறுபதில்
நாற்பத்திரண்டாம் ஆண்டு (பெரியவரு.); the
42nd year of the Indian cycle of 60
years.

கீலகம் *kīlagam*, பெ. (n.) கலகம்; intrigue,
trouble. 'ஏவர் கீலகத்தினால்.... மெத்தவுங்
காய்கிறாய்' (சீவகப்பிரபந்தரபேந்திரகுற.17, 7).

[Skt. *kīlaka* > த. கீலகம்.]

கீலகை *kīlagai*, பெ.(n.) கீழ்மை (யாழ்.அக.);
lowness.

கீலம்கீலமாக *kīlam-kīlamāga*, வி.அ. (adv.)
துண்டு துண்டாக; into pieces. கீலம்
கீலமாகக் கிழித்த ஒலை.

[Skt. *kīla+kīla* > த. கீலம்கீலமாக.]

குசுமுனிவர் *kuga-muṇivar*, பெ.(n.) ஒரு
இருடி; a saint.

குசுர்த்தமன் *kugarttaman*, பெ.(n.) ஒரு
மன்னன்; a king.

குசுனேரியப்பமுதலியார் *kuganēriyappa-*
mudaliyār, பெ.(n.) தமிழில் உபதேச
காண்டம் பாடிய ஆசிரியர்; the author of the
Tamil *upadēśakaṇḍam*.

குசுக்கண்டம் *kukū-kaṇḍam*, பெ. (n.) குயில்
(யாழ்.அக.); the Indian cuckoo.

[Skt. *kuhū-kaṇṭha* > த. குசுக்கண்டம்.]

குசலப்பிரசினம் *kuśala-p-piraśiṇam*, பெ.
(n.) நலம் குறித்து உசாவுதல்; friendly
enquiry after a person's welfare.

த.வ. நன்னலம் கேட்டல்.

குசலர் *kuśalar*, பெ.(n.) 1. அறிஞர்; man of
knowledge, wiseman. 2. வல்லோர்; skilful
person, expert. "அறநூலிற் குசலராகிய
மாதவர்" (சேதுபு.இலக்கும்.21) (த.சொ.அக.).

த.வ. திறவோர்.

குசன் *kuśaṇ*, பெ. (n.) செவ்வாய்; the planet
Mars.

த.வ. செங்கோள்.

[Skt. *ku-ja* > த. குசன்.]

குசாமத்தி *kuśāmatti*, பெ.(n.) முகமன்
(முகஸ்துதி); flattery, coaxing, wheedling.
"குசாமத்தித்தனம்".

[U. *kuṣāmad* > த. குசாமத்தி.]

குசாரத்து *kuśārattu*, பெ.(n.) கைவழி;
through a person.

[U. *guzāra* > த. குசாரத்து.]

குசிகன் *kuśigaṇ*, பெ.(n.) விக்ரமித்திரனின்
தந்தையாகிய ஒரு முனிவன்; a sage, the
father of *Viśuvāmitra*.

[Skt. *kuśika* > த. குசிகன்.]

குசிராத்தி *kuśirātti*, பெ.(n.) கூர்ச்சர நாடு;
kūrccaranāḍu.

த.வ. குச்சரம்.

குசும்பாவிதை *kuśumbā-vitai*, பெ.(n.)
குசும்ப மரத்தின் விதை; seed of false
saffron tree.

[குசும்பா + விதை.]

குசுமை *kuśumai*, பெ.(n.) சுதன்மன் என்னும்
மறையோனின் இளைய மனைவி; younger
wife of *śutanmaṇ*.

குடரகம் *kuḍīragam*, பெ.(n.) குடரம் பார்க்க; see *kuḍīragam*. "குறியுறுஞ் செபத்தர் மேவுங் குடரகங் குலவி" (வேதாரணிய. பலபத்.21).

[Skt. kuḍīraka > த. குடரகம்.]

குடரம் *kuḍīram*, பெ.(n.) 1. குடிசை; hut, cottage. "படகுடரபாவம்" (த.நி.போ.115). 2. இலைக்குடல் (பர்ணசாலை); hermitage.

[Skt. kuḍīra > த. குடரம்.]

குணாகுணம் *kuṇākūṇam*, பெ.(n.) நோயை நீக்கமுடியும் தன்மை அல்லது நீக்க முடியாத தன்மை (யாழ்.அக.); curability or otherwise of disease.

[Skt. guṇa+agūṇa > த. குணாகுணம்.]

குணி *kuṇi*, பெ.(n.) வில்; bow (யாழ்.அக.).

[Skt. guṇin > த. குணி.]

குத்திரசங்கம் *kuttira-śaṅgam*, பெ.(n.) ஊமச்சி (நாமதீப.), நத்தை; snail.

குத்தினி *kuttiṇi*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பட்டுச்சீலை; a kind of striped silk.

[U. khutnī > Skt. khutani > த. குத்தினி.]

குதப்பிரம்சம் *kuda-p-piramśam*, பெ.(n.)

அண்டு தள்ளுகை (பைஷஜ.232); prolapsus.

குதாம் *kudām*, பெ.(n.) பொருட்களைப் பாதுகாத்து சேர்த்து வைக்கும் இடம்; godown.

த.வ. பண்டகசாலை, கிடங்கு.

[U. gudām > த. குதாம்.]

குதுகம் *kutugam*, பெ.(n.) விருப்பம் (யாழ்.அக.); desire, longing.

[Skt. kautuka > த. குதுகம்.]

குதுகலம் *kutūkalam*, பெ.(n.) அகக்களிப்பு; delight, rapture.

த.வ. அகமகிழ்வு.

[Skt. kutūhala > த. குதுகலம்.]

குதோதரி *kutōdari*, பெ.(n.) அரக்கர் இனப் பெண்; anthropomorphous demoness.

குந்தமர் *kundamar*, பெ.(n.) ஓர் இருடி; a saint.

குந்தலம் *kundalam*, பெ.(n.) வடநாட்டில் பல்லாரியில் உள்ள நாடு; the city in North Pallāri (அபி.சிந்.).

குந்தாலம் *kundālam*, பெ.(n.) புள் வகை (யாழ்.அக.); a kind of bird.

[Skt. guṇḍala > த. குந்தாலம்.]

குந்திரம் *kundiram*, பெ.(n.) புல்வகை (யாழ்.அக.); a kind of grass.

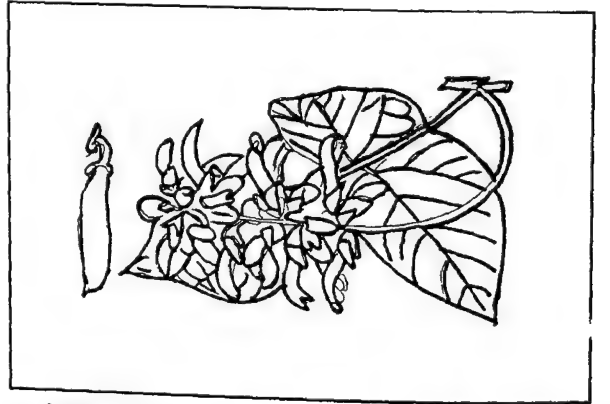
[Skt. guṇḍra > த. குந்திரம்.]

குநகவெலி *kunaga-v-eli*, பெ.(n.) மரக்காலைப் போல் உடல் உள்ள ஒரு வகை எலி; a species of rat with a cylindrical body resembling a wooden measure.

குநகி *kunagi*, பெ.(n.) கெட்டுப் போன நகத்தை உடையவன்; one whose nails are rotten. "சிந்திய குநகியாவான் செம் பொனைத் திருடினானும்" (சிவநரு. சுவர்க்க நரகசேட.10).

[Skt. ku-nakhin > த. குநகி.]

குப்தம் *kuptam*, பெ.(n.) பூனைக்காலி; cowhage (சா.அக.).

குப்தி *kupti*, பெ.(n.) மூன்று வகை செயல்களின் அடக்கம்; restraint, as in thought, speech or deed.

[Skt. gupti > த. குப்தி.]

குபாகும்பர் *kupā-kumpar*, பெ.(n.) மார்வாட நாட்டுக் குயவர்; potter in Mārvā city.

குபாடி *kupāḍi*, பெ.(n.) இழிவான சொற்களைப் பேசுபவன்; woman using foul language. 'நகையால்மய லெழுப்புங் குபாடிகள்' (நூற்றெட்டுத்.திருப்பு.15).

[Skt. ku-bhāṣiṇī > த. குபாடி.]

குபாண்டன் *kupāṇḍaṇ*, பெ. (n.) பாணாகரனின் அமைச்சன்; minister of *Pāṇāśuraṇ* (அபி.சிந்.).

குபார் *kubār*, பெ. (n.) 1. கூச்சலிடுகை; outcry, complaint. 2. ஒவ்வாமையால் ஏற்படும் வாந்தி பேதி; cholera.

[*U. gubār* > த. குபார்.]

குபாரா *kubārā*, பெ.(n.) குபார் பார்க்க; see *kubār*.

குபிகை *kubigai*, பெ.(n.) 1. எள்; sesamum seed. 2. நல்லெண்ணெய்; gingelly oil (சா.அக.).

குபிதன் *kubidaṇ*, பெ. (n.) சினங் கொண்டவன்; angry man. "இகழ்த்தி வவன் குபிதனாய்" (உத்தரரா. வரையெடு.67).

[*Skt. kupita* > த. குபிதன்.]

குபிலன் *kubilaṇ*, பெ.(n.) அரசன் (யாழ். அக.); king.

[*Skt. gupila* > த. குபிலன்.]

குபினன் *kubinaṇ*, பெ.(n.) வலைஞன் (யாழ்.அக.); fisherman.

த.வ. மீனவன்.

[*Skt. kupinin* > த. குபினன்.]

குபினி *kubini*, பெ.(n.) மீன் பிடிக்கும் வலை வகை (யாழ்.அக.); a kind of fishing net.

[*Skt. kupini* > த. குபினி.]

குபுர் *kubur*, பெ.(n.) நம்பிக்கையின்மை; disbelief. 'குபுரான காரியம் செய்தான்' (முகம்மதிய).

[*Arab. kufr* > த. குபுர்.]

கும்பகாரி *kumpakāri*, பெ.(n.) 1. குயத்தி; potterwoman. 2. கண்ணிலிடும் மை வகை; a kind of collyrium. 3. செம்பாடாணம் என்னும் செய்ந்நஞ்சு வகை; a mineral poison.

[*Skt. kumbha-kāri* > த. கும்பகாரி.]

கும்பதாசி *kumbatāsi*, பெ.(n.) 1. சங்கதூதி; procuress. 2. விலைமகள்; prostitute.

[*Skt. kumbha-dāsi* > த. கும்பதாசி.]

கும்பம் *kumbam*, பெ.(n.) ஒரு சிற்றூரின் காற்பங்கு அளவுள்ள ஊர் (சுக்கிரநீதி, 27); hamlet, one fourth the size of a *cirruṇ*.

[*Skt. kumbha* > த. கும்பம்.]

கும்பம்பாலை *kumbam-pālai*, பெ.(n.) கோபுரம் முதலியவற்றின்மேல் வைக்கும் அணியழுக்குக் கலசம்; pitcher shaped finial as of a tower.

[*கும்பம்* + *பாலை*.]

[*Skt. kumba* > த. கும்பம்.]

கும்பமுத்திரை *kumba-muttirai*, பெ.(n.) முத்திரை வகை (சைவாநுடவி.12); a hand-pose in worship.

[*கும்பம்* + *முத்திரை*.]

[*Skt. kumba* > த. கும்பம்.]

கும்பரேகை *kumba-rēkai*, பெ.(n.) கைவரிவகை (திருவாரூர். குற. Ms.); (palmistry) a line in palm of hand.

[*Skt. kumba+rēkha* > த. கும்பரேகை.]

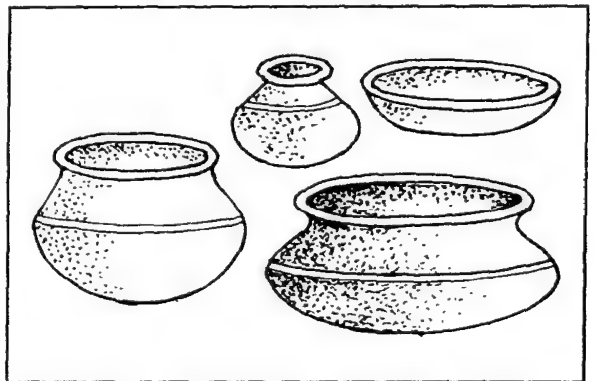
கும்பன் *kumbaṇ*, பெ.(n.) 1. அரக்கன்; a raksasa. 2. வஞ்சகன்; iibertine.

[*Skt. kumba* > த. கும்பன்.]

கும்பானு *kumpāṇu*, பெ.(n.) ஒரு அரக்கன்; a giant (அபி.சிந்.).

கும்பி *kumbi*, பெ.(n.) மட்பாண்டம் (யாழ்.அக.); the zodiacal sign Aquaries.

[*Skt. kumbhi* > த. கும்பி.]

கும்பிலன் *kumbilaṇ*, பெ.(n.) 1. திருடன்; house-breaker, thief. 2. மனைவியின் தம்பி; wife's brother, brother-in-law.

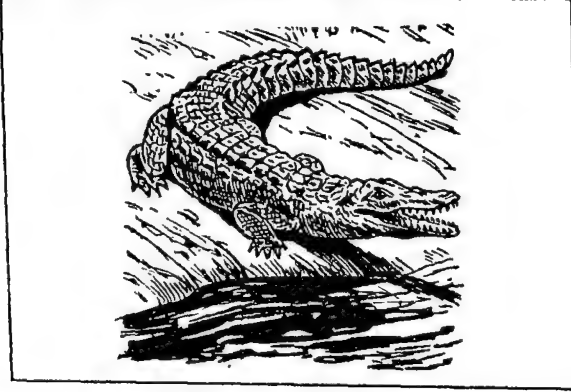
[*Skt. kumbhila* > த. கும்பிலன்.]

கும்பீநசம் *kumbīnasam*, பெ.(n.) பெரும் பாம்பு வகை (யாழ்.அக.); a kind of large serpent.

[Skt. kumbhinasa > த. கும்பீநசம்.]

கும்பீலம் *kumbīlam*, பெ.(n.) முதலை (யாழ்.அக.); crocodile.

[Skt. kumbhila > த. கும்பீலம்.]

கும்பை¹ *kumbai*, பெ.(n.) விலைமகள் (யாழ்.அக.); prostitute.

[Skt. kumbha > த. கும்பை.]

கும்பை² *kumbai*, பெ.(n.) ஓம குண்டத்தின் வேதிகை (யாழ்.அக.); enclosure round a sacrificial pit.

[Skt. kumbā > த. கும்பை.]

கும்மக்கு *kummakku*, பெ.(n.) உதவி; aid, help, assistance. "குழுக்குப் பண்ண".

[U. kumak > த. கும்மக்கு.]

குமாத்தா *kumāttā*, பெ.(n.)

1. செயலன்; agent, steward. 2. எழுத்தர் முதலிய வேலை பார்க்கும் கீழ்ப் பதவியி லிருப்பவன்; writer, clerk.

த.வ. எழுத்தர்.

[U. gumāshṭa > குமாஸ்தா > த. குமாத்தா.]

குமாரகாலம் *kumāra-kālam*, பெ.(n.)

இளையபருவம்; the period of youth. "குமார கால நிறைவுறு வய்த்து" (பெருங். நரவாண. 8, 44).

த.வ. இளம்பருவம்.

[குமார+காலம்.]

[Skt. kumāra > த. குமார(ம்).]

குமாரவிருத்தியை *kumāraviruttiyai*, பெ. (n.) மருத்துவச்சி (யாழ்.அக.); mid-wife child's nurse.

[Skt. kumāra-byrtyā > த. குமார விருத்தியை.]

குமுதம் *kumutam*, பெ.(n.) கருப்பூரம் (யாழ்.அக.); camphor.

[Skt. kumuda > த. குமுதம்.]

குமுர்தா *kumurtā*, பெ.(n.) தட்சன் பெண்; daughter of *taṭṭan* (அபி.சிந்.).

குமை *kumai*, பெ.(n.) பவளம் முத்து நீங்கலாக மற்ற மணிகளை நிறுப்பதற்கு உதவும் சிறு எடை (சுக்கிர நீதி.188); smallest weight used in weighing precious stones other than corals and pearls being the weight of linseed.

[Skt. kumā > த. குமை.]

கும்யதீபகம் *kuyyatibagam*, பெ.(n.) மின்மினி (யாழ்.அக.); fire-fly.

த.வ. எரிபூச்சி

[Skt. guhyadipaka > த. கும்யதீபகம்.]

கும்யபாசிதம் *kuyyabāsitam*, பெ.(n.) கழுக்கச் சொல் (யாழ்.அக.); secret speech.

[Skt. guhya-bhāsita > த. கும்யபாசிதம்.]

குர்த்தனம் *kurttaṇam*, பெ.(n.) கூத்து ஆடும் பொழுது செய்யும் உடற்செயல்களுள் ஒன்று (சிலப்.81, கீழ்க்குறிப்பு); a kind of gesticulation in dancing.

குரணம் *kuraṇam*, பெ.(n.) முயற்சி (யாழ்.அக.); effort, perseverance.

[Skt. guraṇa > த. குரணம்.]

குருதுரியம் *kuruturiyam*, பெ.(n.) முத்தாத்துமாவின் தூயநிலை; (phil.) the highest state attainable in the liberation of the soul.

[Skt. guru+turiya > த. குருதுரியம்.]

குரக்கன் *kurakkan*, பெ.(n.) கேப்பை (மலை.); ragi, a millet, Eleusine coracana.

த.வ. கேழ்வரகு.

[Sinh. kurrakan > த. குரக்கன்.]

குரதாரம் *kuradāram*, பெ.(n.) எட்டு வகையான மாநிரயங்களுள் ஒன்று (சி.போ. பா.2, 3); a hell, one of eight *magā-naragam*.

த.வ. பெருநிரயம்.

குராசானி *kurācāṇi*, பெ.(n.) குரோசானி யோமம் (மூ.அ.) என்னும் ஓமம் விளையும் ஒருவகை மூலிகைச் செடி; black henbane.

குராசானியோமம் *kurāśāṇiyōmam*, பெ.(n.) குராசானி என்னும் ஓமம் உண்டாகும் ஒருவகை மூலிகைச் செடி; black henbane.

குராசோ *kurācō*, பெ.(n.) தென் அமெரிக்காவிலுள்ள ஒருவகைப் பறவையினங்களைச் சார்ந்தது; the bird belonged to a South America's bird.

இது ஒரு வான்கோழி அளவில் இருக்கும் என்பர். குரோசா தீவில் வாழுகின்றதால் இப்பெயர் பெற்றது (அபி.சிந்.).

குரான் *kurāṇ*, பெ.(n.) முகமது நபி மூலமாக இறைவனால் அருளப்பட்டதாகக் கூறப்படும் மறை நூல்; *korāṇ* (கிரியா.).

குருப்பியம் *kurūpiyam*, பெ.(n.) துத்தநாகம்; zinc.

குருபகூபகம் *kurūba-kūbagam*, பெ.(n.) வேறுபாட்டமைப்பு கொண்ட (விகாரப்பட்ட) இடுப்பு; a deformed pelvis, especially in a female distorted pelvis.

த.வ. சப்பாணிஇடுப்பு

[*Skt. krupa+kupakam*]

குருபசன்மம் *kurūpa-śaṇmam*, பெ.(n.) வேறுபாடுடைய (விகாரப்) பிறப்பு; monster birth.

த.வ. கொடுத்தோற்றப்பிறப்பு

குருபபிண்டம் *kurūba-piṇḍam*, பெ.(n.) வேறுபாடான (விகாரமான) பிண்டம்; monster fetus.

த.வ. கொடும்பிண்டம்

[*குருப + பிண்டம்.*]

[*Skt. kurūba > த. குருப.*]

புள் > (பிள்) > பிண்டு > பிண்டம்.

குருபம் *kurūpam*, பெ. (n.) 1. இயல்பிலிருந்து மாறுபட்ட (விகாரமான) உருவம், உறுப்புக்கேடு; deformity in features, in limbs. 2. அழகின்மை; ugliness.

த.வ. கொடுஉரு.

[*கு + ரூபம்.*]

[*Skt. ku- > த. கு.*]

உருத்தல் = தோன்றுதல். உரு = தோற்றம், வடிவம், வடிவமைப்பு. உருள், உடல். உரு > உருவு > உருவம்.

[*த. உருவம் > Skt. rūpa* (வ.வ.1.92)]

வடமொழியில் அழிகேடு, அவமதிப்பு, குறைபாடு, குறை, சிறுமை, தடை, பழிக்கூறு, இகழ்ச்சி போன்ற பொருளுடன் 'கு' முன்னொட்டு இருக்கிறது.

குருபி *kurūpi*, பெ.(n.) இயல்பிலிருந்து மாறுபட்ட உருவமுள்ளவ-ன்-ள்; ugly, ill-shaped, deformed person.

த.வ. சப்பாணி.

[*Skt. ku- > த. கு.*]

த. உருவம் > *Skt. rūpa > rūpin > த. ரூபி.*

குருரகோட்டம் *kurūra-kōṭṭam*, பெ.(n.) கழிச்சல் (பேதி) மருந்தாலும் அசையா கெட்டிக் குடல்; costive bowels unaffected by even strong purgatives.

த.வ. கல்குடல்.

[*குருர + கோட்டம்.*]

குள் > கொள் > கோள் > கோடு > கோட்டம்.

குருரகோட்டி *kurūra-kōṭṭi*, பெ.(n.) கற் குடலோன்; one with costive bowels.

குருரம் *kurūram*, பெ.(n.) 1. கொடுமை (உரிதி); cruelty, savageness. 2. வேறுபாடு (விகாரம்); ugliness.

த.வ. கடுரம்.

[*Skt. krūra > த. குருரம்.*]

வடமொழியில் *kravi* என்னும் மூலத்திலிருந்து பிறந்த *krūra* என்னும் சொல்லிற்கு ஊறு, புண், ஊறுபாடு, வெம்புண், நோவு, தீங்கு, இரக்கமற்ற, கடுப்பான, முரண்பாடான போன்ற பலபொருள்கள் உள்ளன. (மா.வி.). இவற்றுள் கொடுமை வேறுபாடு ஆகிய பொருள்களிலேயே இச்சொல் தமிழில் வழக்கூன்றியுள்ளது.

குருரமருந்து *kurūra-marundu*, பெ.(n.)

1. கொடிய மருந்து; any medicine of a virulent type. 2. வேகமான மருந்து; drastic medicine. 3. உறைப்பான மருந்து; medicine with burning or pungent, acrimonious medicine.

த.வ. கடுமருந்து.

[குருர + மருந்து.]

[Skt. *kurūra* > த. குருர.]

மரு → மருந்து.

குருரமாவு *kurūra-māvu*, பெ.(n.) கொல்ல மாவு; penne-nerved cinnamon - machilus maerantha.

[குருர + மாவு.]

[Skt. *kurūra* > த. குருர.]

மா → மாவு.

குருரவதை *kurūra-vadai* பெ. (n.) துன்புறுத்திக் கொல்லுகை (சித்திரவதை); cruel butchery, in human murder.

த.வ. துன்புறுத்தல்

[Skt. *krūra*+*vatai* > த. குருரவதை.]

குருரவாந்திபேதி *kurūra-vāndi-pēdi*, பெ. (n.) கொடிய கக்கல் கழிச்சல் (வாந்தி பேதி); cholera of a virulent or severe type - cholera morbus.

த.வ. கடுங்கக்கல் கழிச்சல்.

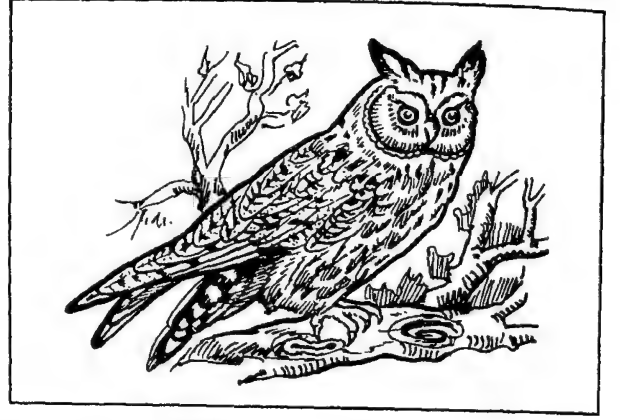
குருரன் *kurūran*, பெ.(n.) கொடியவன்; cruel person.

த.வ. அரம்பன்.

[Skt. *krūra* > த. குருரன். 'ன்' ஆ.பா.ஈறு.]

குருராசயன் *kurūrāsayan*, பெ.(n.) ன பார்க்க; see *kurūra-kōṭṭi*.

குருராட்சம் *kurūrāṭcam*, பெ.(n.) ஆந்தை; owl.

குரோசானியோமம் *kurōsāṇi-yōmam*, பெ. (n.) குராசானியோமம் பார்க்க; see *kurōcāṇi-yōmam*.

[U. *khurāsāni*+*yōmam* > த. குரோசானி யோமம்.]

குரோசானி *kurōsāṇi*, பெ. (n.) குரோசானியோமம் பார்க்க; see *kurōsāṇi-yōmam*.

குரோசானியோமம் *kurōsāṇiyōmam* பெ. (n.) குராசான்தேசத்தில் விளையும் ஓமம்; *omum* plant growing in *kurāsāṇ*.

குரோசானியோமப்பத்திரி *kurōsāṇi-yōma-p-pattiri*, பெ. (n.) குராசான் நாட்டில் விளையும் ஓமச் செடியின் இலை (இது ஒரு கற்ப மூலிகை); leaves of *omum* plant growing in *kurāsāṇ*, a re-juvenating drug.

[குரோசான்+ஓமம்+பத்திரி.]

குரோட்சிரிடம் *kurōṭṭu-siriḍam*, பெ. (n.) முழங்கால் வீக்கம்; synovitis of the knee-joints.

த.வ. மூட்டு வீக்கம்.

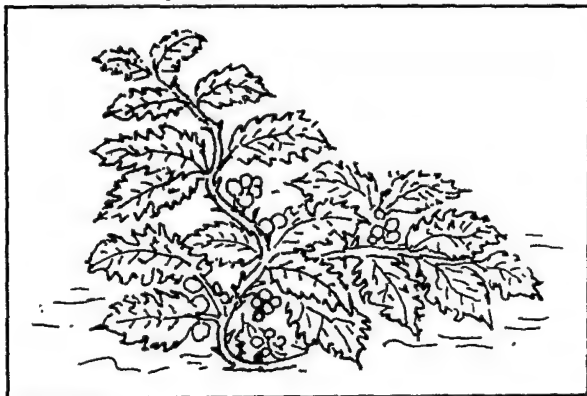
குரோட்டுபலம் *kurōṭṭu-palam*, பெ.(n.) 1. நாட்டு வாதுமை; Indian almond *teminalia catappa*. 2. ஒரு பெரியமரம்; relnut tree. 11. செகுன்றாவி. (vt)

குரோடகரி-த்தல் *kurōḍi-kari*, பெ.(n.) முறைப்படுத்துத் தொகுத்தல்; to systematise and summarise.

த.வ. முறைப்படுத்தல்.

[Skt. *krōdikr*-, > த. குரோடகரி-த்தல். 'தல்' தொ.பெ.ஈ.]

குரோதபரணி *kurōda-parani*, பெ.(n.) கண்டங் கத்தரி; prickly night shade - *solanum jacquini*.

குரோதம்¹ *kurōdam*, பெ.(n.) 1. சினம் (கோபம்); anger, wrath. "குரோதமே குணமாயிருந்தவர்" (சி.சி.பர.லோகா. மறு. 29). 2. செற்றம், காழ்ப்புணர்ச்சி; malice, rancour. 3. காய்ச்சல்; fever.

த.வ. வன்மம்.

[Skt. *krōdha* > த. குரோதம்.]

குரோதம்² *kurōdam*, பெ.(n.) மார்பு; breast, chest.

[Skt. *krōḍa* > த. குரோதம்.]

குரோதவல்லபம் *kurōda-vallapam*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கோரை; a variety of cyperus.

குரோதன்¹ *kurōdan*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைக் கோழை (சிலேட்டும)க் கூறு; a form of phlegmatic humour or tendency. 2. கோழை மிகுதியினால் சினம் கொள்பவன்; a man angry, because of his phlegmatic tendency.

குரோதன்² *kurōdan*, பெ. (n.) சினம் கொண்டவன் (கோபமுள்ளவன்) (வீரபத்திரன்.) (குடா.); Virabhadra, as being wrathful.

த.வ. காய் சினத்தன்.

[Skt. *krōḍa* > த. குரோதம் > குரோதன்.]

ன்' ஆ.பா.ஈறு

குரோதன *kurōdana*, பெ.(n.) அறுபதாண்டு வட்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாம் ஆண்டு (வருடம்); the 59th year of the Jupiter cycle of 60 years.

[Skt. *krōdhana* > த. குரோதன.]

குரோதனி *kurōdani*, பெ. (n.) காமங்கொள்ளும் பெண் (காமி); a passionate or amorous woman.

த.வ. காமி.

குரோதி¹-த்தல் *kurōdi*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) செற்றங் கொள்ளுதல்; to bear rancour.

த.வ. சீறுதல்.

[Skt. *krōdha* - > த. குரோதி-]

குரோதி² *kurōdi*, பெ. (n.) செற்றங் கொண்டவன்-ள்; rancorous person.

த.வ. சீறாடி, சீறாளி.

[Skt. *krōdhin* > த. குரோதி.]

குரோதி³ *kurōdi*, பெ.(n.) அறுபதாண்டு வட்டத்தில் முப்பத்தெட்டாம் ஆண்டு (வருடம்); the 38th year of the Indian cycle of 60 years.

[Skt. *krōdha* > த. குரோதி.]

குரோதிமுகம் *kurōdi-mugam*, பெ. (n.) காண்டா விலங்கு; rhinoceros.

த.வ. கல்யாணை.

குல் *kul*, பெ.(n.) மொத்தம்; all, total (C.G.).

[U. *kull* > த. குல்.]

குல்கந்து *kulkandu*, பெ.(n.) சர்க்கரை அல்லது தேன் கலந்து பக்குவப்படுத்திய முளரி (ரோசா)ப்பூ இதழ்; a confection of rose prepared in sugar or honey-candied rose.

த.வ. தேன்முளரி.

[Pers. *gul*+Ar. *gand* > த. குல்கந்து]

குல்பேரீசு *kulpērīsu*, பெ.(n.) மொத்தத் தீர்வை; total revenue.

[U. *kul-bāris* > த. குல்பேரீசு]

குல்மகேது *kulmakēdu*, பெ.(n.) ஆரை; sorrel.

குல்மரோகம் *kulmarōkam*, பெ.(n.) மண்ணீரல், ஈரல் முதலியவற்றில் வீக்கம் கண்டு அதனால் ஏற்படும் செரிமானக் கோளாறு (அசீரணம்) முதலிய குணங்கள்; indigestion and its consequent symptoms, due to the enlargement of the spleen, liver etc.-abdominal tumor.

த.வ. செரியாநோய்.

குல்மவாதம் *kulmavādam*, பெ. (n.)

மண்ணீரலைப் பற்றிய ஊதை (வாத) நோய்;
a disease of the spleen.

த.வ. ஈரல் ஊதை.

குல்மாசம் *kulmāśam*, பெ. (n.) 1. கழுநீர்,
lotion with which wounds are cleaned
2. புளித்த கஞ்சி; sour - gruel. 3. ஒரு வகை
மொச்சை; a kind of beans - *Dolichos*
genus.

குல்மால்பண்ணு-தல் *kulmāl-panṇu-*, 5
செ.கு.வி. (v.i.) 1. புரட்டுச் செய்தல் (இ.வ.);
to cheat. 2. குழப்பஞ் செய்தல்; to create a
hubbub.

த.வ. தகிடுதத்தம் செய்தல், தக்கடி
செய்தல்.

[குல்மால் + பண்ணு-]

[U. gulmāl > த. குல்மால்.]

குல்யம் *kulyam*, பெ.(n.) குல்லியம் பார்க்க;
see *kulliyam*.

குல்லகி *kullagi*, பெ.(n.) பூலாச்செடி; black
money shrub.

குல்லயம்¹ *kullayam*, பெ.(n.) 1. பிட்டம்;
buttocks. 2. இறைச்சி (மாமிசம்); flesh,
muscle.

குல்லயம்² *kullayam*, பெ.(n.) கருங்குவளை;
blue nelumbo.

குல்லரிச்சோறு *kullari-c-coru.*, பெ.(n.)
கற்றாழைச்சோறு; aloe pulp.

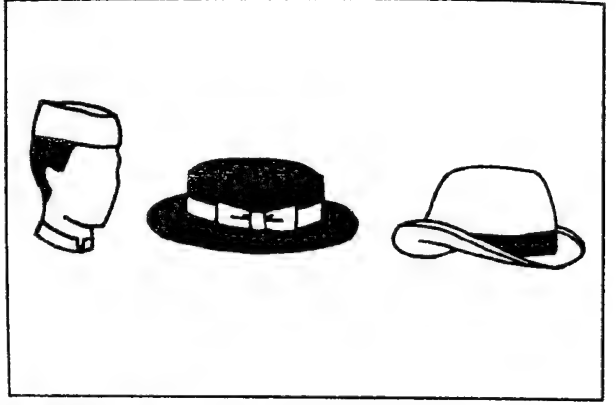
குல்லா¹ *kullā*, பெ.எ.(adj.) வெளியான; open,
plain, not hidden.

[U. khulā > த. குல்லா.]

குல்லா² *kullā*, பெ.(n.) 1. தலைக்கவிப்பு; a kind
of cap, skull-cap, night cap, fez.
"குல்லாவும் தொங்கற் பரியட்டமாகப் பட்டும்
பருத்தியும்" (கோயிலொ. 36). 2. படகின்
பாய்மரத்தைக் கட்டுங்கயிறு (யாழ்ப்.); out-
rigger of a boat. 3. கவிப்பு (குல்லா)த்
தோணி (வின்.); boat or dhony with an out-
rigger.

த.வ. கவிப்பு.

[U. kulāh > த. குல்லா]

குல்லாச்சிப்பாய் *kullā-c-cippāy*, பெ.(n.)
காவல் துறையினன்; lit. one who wears a
kullā, policeman.

குல்லாச்சேவகன் *kullā-c-cēvagan*, பெ.
(n.) குல்லாச்சிப்பாய் பார்க்க; see *kullā-c-*
cippāy.

[U. kulla > த. குல்லா.]

[Skt. śēvaka > த. சேவகன்.]

குல்லாப்போடு-தல் *kullā-p-pōḍu-*, 9
செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏமாற்றுதல்; lit., to cap
one, to cajole coax.

[குல்லா + போடு-]

[U. kullā > த. குல்லா.]

குல்லாய் *kullāy*, பெ.(n.) குல்லா பார்க்க; see
kullā.

[U. kulla > த. குல்லாய்.]

குல்லாயிட்டுப்பிறத்தல் *kullāyittu-p-*
pirattal, பெ.(n.) முகத்தில் சவ்வு மூடிப்
பிறக்கை; birth of child with a piece of the
amniotic membrane occasionally covering
its face like a veil being born with a caul.

த.வ. மூடுமுகப் பிறப்பு.

[குல்லா + இட்டு + பிறத்தல்.]

[U. kulla > த. குல்லா.]

குல்லாலி *kullāli*, பெ. (n.) 1. எல்லாம் வல்லவன்
(சர்வ சக்தன்); the omnipotent.
2. திறமையானவன் (சாமர்த்தியசாலி);
clever person. 'வைப்பு நிசமாச்சோ
குல்லாலிநீயோ' (விறலி விடுதூது. 788).

த.வ. திறலன்.

[Ar. kulāli > த. குல்லாலி.]

குல்லிகம் *kulligam*, பெ.(n.) சிவப்புக் குன்றிமணி; crab's eye - abrus precatorius.

த.வ. செங்குன்றி.

குல்லியம் *kulliyam*, பெ. (n.) எலும்பு; bone.

குல்லோசிதம் *kullōśidam*, பெ.(n.) பூனைக் காஞ்சொறி; cowhage - tragia cannabira.

குல்வார் *kulvār*, பெ.(n.) குடியானவருடன் தனித்தனியே செய்யும் ஒப்பந்தம்; individual settlement with ryots. (C.G.119).

த.வ. உழவர் ஒப்பந்தம்.

[U. *ku.vār* > த. குல்வார்]

குலக்கினி *kula-k-kinī*, பெ.(n.) ஒருவகை அம்மை நோய்; a kind of small pox in which the scabs fall off.

குலகா *kulakā*, பெ. (n.) பேய்ப்புடல் (மலை); wild snake - gourd.

குலசன் *kulaśan*, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்; man of respectable family.

த.வ. குடிப்பிறப்பளான்.

[Skt. *kula-ja* > த. குலசன்]

குல → குல → குலவு. குலவுதல் = கூடுதல்.

குல் → குலம் : கூட்டம், குடும்பம், வகுப்பு, குலப்பிரிவு, இனம். த. குலம் > Skt. *kula*. (வ.வ 1: 127.

[Skt. *kula* > *kulaja* > த. குலசன்.]

‘ன்’ ஆ. பா.ஈறு.

குலகவேதகன் *kula-suvēdagān*, பெ.(n.) குறட்டைக் கிழங்கு; the pulp of mussel shell creeper.

குலஞ்சம் *kulañjam*, பெ.(n.) அரத்தை; galangal- *alpinia galanga*.

குலடன் *kulaḍaṇ*, பெ.(n.) ஏற்பாரான்பிள்ளை (சுவிசார புத்திரன் (வின்.)); adopted son.

த.வ. ஏற்புப்பிள்ளை.

குலத்தன் *kulattaṇ*, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்; man of good family or birth.

த.வ. குலமகன்.

[குல் → குலம் > Skt. *kulasta* > த. குலத்தன்.]

குலத்திரி *kulattiri*, பெ.(n.) 1. கற்புக்கரசி (பதிவிரதை); chaste woman. 2. மனைவி (வின்.); the lawful wife.

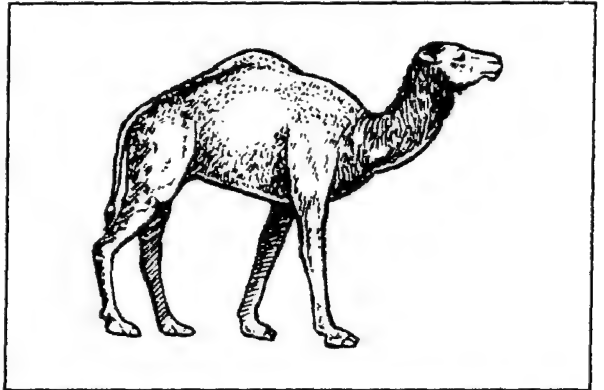
த.வ. குலமகள்.

குல் → குலம் > Skt. *kula*.

[Skt. *kulastrī* > த. குலத்திரி.]

குலத்துருமம் *kula-t-turumam*, பெ.(n.) வெடியுப்பு; potassium nitrate.

குலநர்சகம் *kula-narśagam*, பெ.(n.) ஒட்டகம் (யாழ்.அக.); camel.

குலப்பசிமாது *kulappaśi-mādu*, பெ.(n.) சீந்திற் கொடி; moon - creeper - *menispermum cordifolium*.

குலபௌ *kulapau*, பெ.(n.) கணுக்கால்; ankle.

குலவியூகம் *kulaviyūgam*, பெ. (n.) படையணிகளுள்ளொன்று(நவவியூகத்தொன்று) (சௌந்த. 1, உரை); a kind of battle-array, one of nava-viyukam (q.v.).

குலாசலம் *kulāśalam*, பெ.(n.) பனிமலை (அட்டகுலபர்வதம்); chief mountain ranges of Jambu-dvipa.

[Skt. kula+a-cala > த. குலாசலம்.]

குலாசா *kulāśā*, பெ.எ.(adj.) பரந்த;
spacious, roomy, wide.

[U. khulāsa > த. குலாசா.]

குலாசாரம் *kulāśāram*, பெ.(n.) ஒரு குடும்பம்
அல்லது ஒரு பிரிவினர்க்கான ஒழுக்க
நடைமுறை, குலவொழுக்கம்; established or
time honoured custom or usage of a
family or caste.

த.வ. குடிப்பண்பு.

[Skt. kula+ā-cāra > த. குலாசாரம்.]

குல் → குல → குலவு. குலவுதல் = கூடுதல்.

குல் → குலம் = கூட்டம், குடும்பம், வகுப்பு,
குலப்பிரிவு, இனம். த. குலம் > Skt. kula.
(வ.வ.1 : 127)..

குலம் + Skt. ā-cāra - குலாசாரம்
வடமொழிப் புணர்ப்பு.

குலாசாரியன் *kulāśāriyan*, பெ.(n.) குலகுரு;
family preceptor or priest.

த.வ. குடிஆசான்.

[த. குலம் > Skt. kula.]

[Skt. ācārya > த. ஆசிரியன். 'ன்'
ஆ.பா.ரூ.]

குலாசாரியன் வடமொழிப் புணர்ப்பு.

குலாட்டு *kulāṭṭu*, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy.

2. கிளர்ச்சி (உற்சாகம்); enthusiasm.

குலாதனி *kulāḍani*, பெ.(n.) கடுரோகினி
(மலை.); christmas rose.

குலாதிக்கன் *kulādikkan*, பெ.(n.)
குடும்பத்தில் உயர்ந்தவன், சிறந்தவன்
(குலசிரேஷ்டன்) (வின்.); chief man of the
family.

த.வ. குடித்தலைவன்.

[த. குலம் > Skt. kula.]

[Skt. kula+adhika > த. குலாதிக்கன்.]

குலாதினி *kulāḍini*, பெ.(n.) குலாதனி
(தைலவ. தைல. 1) பார்க்க; see *kulāḍani*.

[Skt. śakulāḍani > த. குலாதினி.]

குலாப்சான் *kulāp-sāṇ*, பெ.(n.) இனிப்புப்
பணியாரவகை (இ.வ.); a kind of

confectionery.

த.வ. பாகுபணியாரம், இன்மிதவை.

[Ar. gulāb+jāmun > த. குலாப்+சான்.]

குலாபி *kulābi*, பெ.(n.) குலாபு பார்க்க; see
kulābu.

[U. gulāba > த. குலாபி.]

குலாபிமானம் *kulābimāṇam*, பெ.(n.) பிறந்த
குடியிடத்துக் கொள்ளும் பற்று; love of one's
family or caste.

த.வ. பிறந்தகப்பற்று.

[குல(ம்) + அபிமானம்.]

[த. குலம் > Skt. kula.]

[Skt. abhimāna > த. அபிமானம்.

வடமொழிப் புணர்ப்பு.]

குலாபு *kulābu*, பெ.(n.) 1. சிவப்பு முளரி
(ரோசா), முட்செவந்தி; damask rose.
2. பன்னீர்; rose-water.

த.வ. செம்முளரி.

[U. gulāba > த. குலாபு.]

குலாபுசாயம் *kulābuśāyam*, பெ.(n.) முளரி
(ரோசா) நிறச் சாயம்; rose colour.

த.வ. முளரிச்சாயம்.

குலாபுப்பூ *kulābu-p-pū*, பெ.(n.) முளரி
(ரோசா)ப்பூ; rose flower.

[குலாபு + பூ.]

[U. gulābu > த. குலாபு.]

குலாபுப்பூவித்து *kulābu-p-pū-vittu*, பெ.(n.)
அரச (இராச)ப்பூ அல்லது முளரி (ரோசா)ப்பூ
விதை; rose seed.

த.வ. முளரி வித்து.

[குலாபு + பூ + வித்து.]

[U. gulābu > த. குலாபு.]

புக > பூ, விந்து > வித்து.

குலாபூ *kulāpū*, பெ.(n.) அடுக்கு முளரி
(ரோசா) இதழ்; cabbage rose petal.

த.வ. முளரி இதழ்.

[குலா + பூ.]

[U. gulā > த. குலா.]

குலாம் *kulām*, பெ.(n.) அடிமை; slave, menial
servant. 'அந்தப் பிரபுவுக்கு அவன்
குலாமாயிருக்கிறான்'.

[U. gulāma > த. குலாம்.]

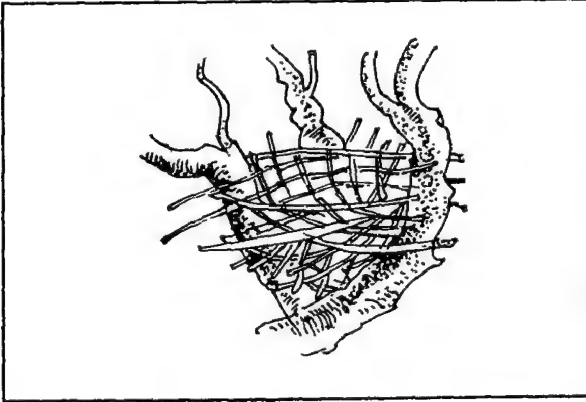
குலாமர் *kulāmar*, பெ.(n.) பணத்திற்கு அடிமையானவர், இவறன்மார் (உலோபிகள்); misers, as slaves to money. "இச்செல்வம் கொடுக்கறியா திறக்குங் குலாமருக்கு" (பட்டினத். திருப்பா. திருவே. மா. 7).

த.வ. தொழும்பர்.

[U. gulāma > த. குலாமர்.]

குலாயம் *kulāyam*, பெ.(n.) 1. பறவைகட்டுங் கூடு; bird's nest. "சேனந் தனது குலாயெந்தனில்" (கைவல்ய. சந். 124). 2. மக்களாற் செய்யப்படும் பறவைக் கூடு (பிங்.); bird's cage.

[Skt. kulāya > த. குலாயம்.]

குலாயனம் *kulāyanam*, பெ.(n.) குலாயம்² (திவா.) பார்க்க; see *kulāyam*.

[Skt. kulāyana > த. குலாயனம்.]

குலாரி *kulāri*, பெ.(n.) ஒரு வகை வண்டி (வின்.); chariot, Indian coach.

த.வ. குடாரி.

க. குலாரு; ம. குலால்.

[Mhr. khulā + த. குலாரி.]

குலால் *kulāl*, பெ.(n.) 1. சிவப்பு; redness. 2. வடநாட்டில் அறுவடைக் காலத்தில் கொண்டாடப்படும் (Holi) பண்டிகையில் பயன்படுத்தும் ஒருவகைச் செந்நிறப் பொடி (இ.வ.); red powder thrown at the time of *Hōli* festival.

[U. gulāl > த. குலால்.]

குலால்வண்டி *kulāl-vandī*, பெ.(n.) குலாரி (வின்.) பார்க்க; see *kulāri*.

[குலால் + வண்டி.]

[Mhr. kulāl > த. குலால்.]

வண்டு > வண்டி = சக்கரத்தையுடைய ஊர்தி.

குலிகாயம் *kuli-kāyam*, பெ.(n.) ஒரு வகை நீர் வாழ் விலங்கு; an aquatic animal.

குலிசத்துருமம் *kulīśa-t-turumam*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கள்ளி; opuntia tree.

குலிசம் *kulīśam*, பெ.(n.) நிரயம் வகைகளுளொன்று (நரக விசேடம்) (சிவதரு. கவர்க்க நரக. 109); a kind of hell.

குலீனன் *kulīṇan*, பெ.(n.) உயர்குலத்தோன் (திவா.); man of noble birth.

த.வ. குடிப்பிறப்பாளன்.

[Skt. kulīna > த. குலீனன்.]

குலுத்தாகிதம் *kulu-t-tāgidam*, பெ.(n.) பூஞ் சாந்துப் பட்டை; a bazzara drug.

குலேநிலோபர் *kulēnilōpar*, பெ.(n.) வெண்டாமரைப் பூ; white lotus flower - *nelumbium speciosum*.

குலைகீசம் *kulai-kīśam*, பெ.(n.) ஆட்டுவர மரம்; a kind of tree.

குலோடி *kulōdī*, பெ.(n.) தொப்புள் பகுதி; navel region.

குலோப்சாமுன் *kulōp-jāmuṇ*, பெ.(n.) மைதாமாவைச் சில உருண்டைகளாக உருட்டிப் பொரித்து சருக்கரைப் பாகில் (சீராவில்) போட்டு ஊறவைத்துச் செய்யும் ஓர் இனிப்பு வகை; brownroasted-balls soaked in sugar treacle.

த.வ. பாசுபணியாரம்.

[Ar. gulābjāmun > த. குலோப்ஜாமுன்.]

குலோமிசை *kulōmīśai*, பெ.(n.) வசம்பு; sweet-flag - *calamus indicus*.

குவசிமரம் *kuvaśi-maram*, பெ.(n.) ஐரோப்பிய நாட்டு மரவகை; jamaica quassia - quassia excelsa, a native of Europe.

குவர் *kuvar*, பெ.(n.) மேலாக மூடும் பாய் (பாய்மரப் பாய்க்கு மேலுள்ள பாய்); sky-sail. (M.Navi. 84).

த.வ. மீப்பாய்.

[E. cover > த. குவர்.]

குவலயம் *kuvalayam*, பெ.(n.) நிலவுலகம்; the earth, world. "குவலய மிசைக் குப்புற்று" (சந்தபு. தாரக. 51).

த.வ. உலகம்.

[கு + வலயம்.]

[Skt. ku- > த. கு.]

வள் → வளை → வளையம் = வட்டம், வளையல்.

[த. வளையம் > Skt. valaya. (வ.வ. 2 : 85)]

குவலயம்² *kuvalayam*, பெ.(n.) 1. நெய்தல் (திவா.); white Indian water - lily. 2. கருங்குவளை; blue nelumbo. "குவலியத் திருமலர்" (சூடா.). 3. செங்குவளை (விண்.); purple Indian water lily.

[த. குவளை > Skt. kuvala, kuvalaya > த.

குவலயம்.]

குவலையம் *kuvalaiyam*, பெ.(n.) 1. நீலோற்ப மலர்; blue Indian water lily. 2. அரக்காம்பல், செவ்வாம்பல்; red water - lily.

குவாகசாரவரிட்டம் *kuvāga-śāra-variṭṭam*, பெ. (n.) சீமைப்பிசின் கொண்டு அணியமாக்கிய அரிட்டம்; ammoniated tincture of gulacum.

த.வ. பிசினி.

குவாதோத்பவம் *kuvā-tōtpavam*, பெ.(n.) கொதிக்க வைத்தது; produced as collyrium.

த.வ. கடுங்காய்ச்சு.

குவாமா *kuvāmā*, பெ. (n.) கூவைக் கிழங்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் மாவு; Indian arrow-root flour.

த.வ. குச்சுவள்ளி மாவு.

குவிலேசம் *kuvi-lēśam*, பெ.(n.) கருங்கொள்; black gram.

குவேகசுமரம் *kuvēkasumaram*, பெ.(n.) ஓக்கு மரம்; oak tree.

குவைனா *kuvaigā*, பெ.(n.) கொய்னா; quinine.

குளவன் *kuḷavan*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள்; god Murukan. 'குளவன் வீற்றிருந்த வளர்புகழ்க் குன்றமும்' (வீரவனப்பு. திருநாட்டு. 23).

குளிகாசித்தி *kuḷigā-sitti*, பெ.(n.) இதளியம் (இரச) குளிகை முதலிய வற்றாற் பெறக்கூடியதாகக் கருதும் வான்வெளியில் பறக்கும் மிகு ஆற்றல் (ஆகாசகமன சக்தி) (விண்.); the power of flying through the air at an enormous speed believed to be acquired by means of mercurial or other pills.

த.வ. குளிகைப்பேறு.

[குளிகா + சித்தி.]

குளம் → குளிகை = உருண்டை மாத்திரை.

[த. குளிகை > Skt. gulikā > த. குளிகா.]

சித்து → சித்தன் = அறிவன், முக்கால அறிவுள்ள முனிவன். சித்தன் ஆற்றலைத் தமிழிற் சித்து என்பதே மரபு (வ.வ.1 : 148).

சித்து → சித்தி. த. சித்தி > Skt. siddhi.

குளிசதோசம் *kuḷiśa-dōśam*, பெ.(n.) கருப்பமாதலை வேண்டும் மகளிர் குளிசங்கட்டிக் கொள்ளும் பொழுது எதிர்ப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு வரும் ஒரு வகை நோய் (சீவரட். 221); a child's ailment believed to be the result of encountering a woman when an amulet is fastened on her for favouring pregnancy.

த.வ. குளிசநோய்.

[குளிசம் + தோசம்.]

குளம் → குளிகை = உருண்டை மாத்திரை.

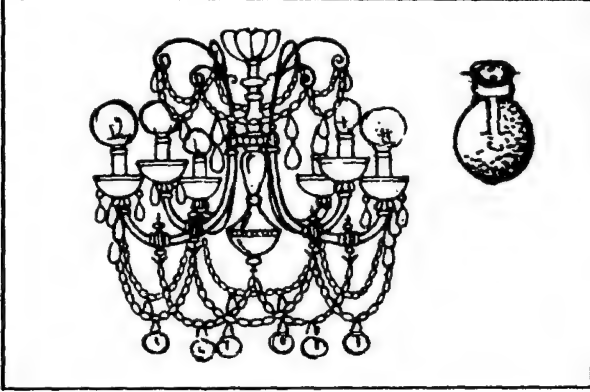
[குளிகை > Skt. gulikā > த. குளிசம்.]

[Skt. dōsha > த. தோசம்.]

குளோப்பர் *kuḷōppar*, பெ.(n.) உருண்டை வடிவாய்த் தொங்கும் ஒருவகைக் கண்ணாடி விளக்கு; globe lamp.

த.வ. கோளவிளக்கு.

[E. globe > த. குளோப்பர்.]

குளோப்பு *kuḷōppu*, பெ.(n.) குளோப்பர் பார்க்க; see *kuḷōppar*.

[E. globe > த. குளோப்பு.]

குளோப்புக்கொன்னை *kuḷōppu-k-konṇai*, பெ.(n.) யானைப் புளிய மரம்; elephant tamarind tree.

த.வ. பப்பர்புளி, பொந்தம், புளிமரம், பூரிமரம்.

குறுமா *kuṛumā*, பெ.(n.) கூட்டாணம் (குழம்புணவின் வகை); a kind of stew seasoned with condiments.

த.வ. கூட்டாணம்.

[U. kormā > த. குறுமா.]

குறோகணத்தி *kuṛō-kaṇatti*, பெ.(n.) காக்கணத்தி பார்க்க; see *kāṇatti*.

குனட்டை *kunaṭṭai*, பெ.(n.) 1. குறும்பு; bomischief, pranks. 2. நோய் கொடியதாக மாறுகை; bounfavourable turn, as of a disease.

க. குனஷ்டா; ம. குனஷ்டம்.

[Skt. ku-naṣṭa > த. குனட்டை.]

குனா *kuṇā*, பெ.(n.) குற்றம் (வின்.); fault, crime.

[U. gunāh > த. குனா.]

குனாசகம் *kuṇāśagam*, பெ.(n.) 1 சிறுசாஞ்சொறி (மலை); small climbing nettle.

[Skt. kunāśaka > த. குனாசகம்.]

குனாசம் *kuṇāśam*, பெ.(n.) குன்றி (மலை); crab's eye.

[Skt. kunāśa > த. குனாசம்.]

கூசா *kūsā*, பெ.(n.) (நீர், பால் முதலியவற்றை வைத்துக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும்) புடைத்த இடைப்பகுதியும், மூடியும் கொண்ட கலன், குடக்கலம்; a small round, short-necked vessel with a lid, golet, water-monkey.

த.வ. கைச்சாடி.

[U. kūza > கூஜா > த. கூசா]

கூசாதூக்கு-தல் *kūjā-tūkkū*, 9 செ.கு.வி. (v.i.) தான் சார்ந்தவரை மனநிறைவுபடுத்த செய்ய சிறு பணிகள் செய்து தாழ்ந்து நடத்தல்; to do menial things in support of one to please him.

[கூஜா + தூக்கு-]

[U. kūza > த. கூஜா > கூசா-]

கூசுமாண்டம் *kūṣumaṇṭam*, பெ.(n.) பூசணி; white gourd cucurbita pepo.

[Skt. kūṣumāṇḍam > த. கூசுமாண்டம்.]

கூசுமாண்டர் *kūṣumāṇḍar*, பெ.(n.) நிரைய (நரக) உலகங்களுக்குத் தலைவர்; (Śaiva) Lord of hells. "கூசுமாண்டர் முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்கும் அதிபதியாய்" (சி. போ. பா. 2,3, பக். 204).

[Skt. kūṣumāṇḍa > த. கூசுமாண்டர்.]

கூட்டிலிப்பனாதி *kūṭṭili-p-paṇādi*, பெ.(n.) மொச்சைக் காய்; country bean-dolichos (genus).

கூடசன் *kūḍasaṇ*, பெ.(n.) பன்னிரண்டு வகைப் புத்திரருள்) மகன்களுள் கணவன் வீட்டில்வாதசாலத்தில்இன்னானென்றறியப்பட ஒருவனுக்கு ஒருத்தியிடம் தோன்றிய மகன்; son born secretly of a woman when her husband is absent, the real father being unknown, one of twelve *puttiraṇ*.

த.வ. தப்பல்.

[Skt. *gūḍhaq-ja* > த. கூடசன்.]

கூடசாசனம் *kūḍa-sāśaṇam*, பெ (n.) உண்டாக்கிய ஒலைகள் (சிருஷ்டித்த fabricated document சாசனம்) (கலைமகள் x 56).

கூடணை *kūḍaṇai*, பெ.(n.) மயிற் (பீலி) கண் (யாழ்.அக.); eye of peacock.

கூடத்தசைதன்னியம் *kūḍatta-śaitaṇṇiyam*, பெ. (n.) மேலான அறிவுருவாய் விளங்கும் நிலையான முழுமுதற்பொருள்; the immutable *Brahman* as the embodiment of supreme knowledge.

த.வ. முதற்பொருள்.

கூடத்தப்பிரமம் *kūḍatta-p-piramam*, பெ.(n.) நிலைப்பேறான முழுமுதற் பொருள் (நிர்விகாரப் பிரமம்); the immutable *Brahman*.

த.வ. முழுமுதல்வன்.

[Skt. *kūṭastha* > த. கூடத்தப்பிரமம்.]

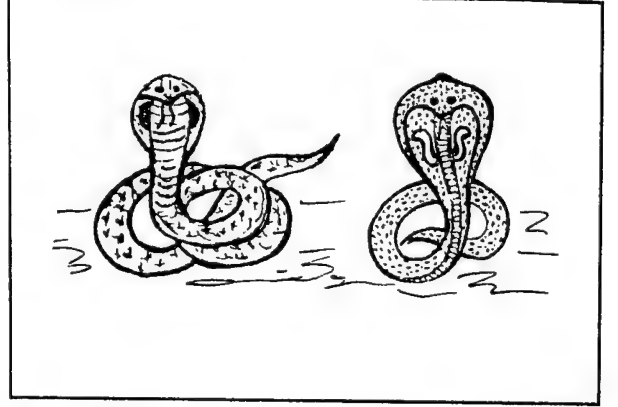
கூடத்தன்¹ *kūḍattan*, பெ.(n.) 1. முழு முதற் பொருள் (பரப்பிரமம்); supreme soul, eternal and unchangeable (வேதா. கு. 79, உரை). 2. குலத்தின் முன்னோன் (மூல புருஷன்); the founder of a family.

[Skt. *kūṭastha* > த. கூடத்தன்.]

கூடத்தன்² *kūḍattan*, பெ.(n.) கூடசன் பார்க்க; see *kūḍaśaṇ*. "நூழ்முடைய கூடத்தார் கூறிய வாக்குக்களே" (சித். மரபுகண். 19).

[Skt. *gūḍaja* > த. கூடத்தன்]

கூடபதம் *kūḍa-padam*, பெ.(n.) பாம்பு (வின்); snake.

கூடவற்சை *kūḍavarcai*, பெ.(n.) தவளை; frog.

கூடன் *kūḍaṇ*, பெ.(n.) கூடசன் பார்க்க; see *kūḍaśaṇ*.

கூடிலி *kūḍili*, பெ.(n.) புலால் தின்போன்; flesh eater.

த.வ. புலால்உண்ணி.

கூதனம் *kūḍaṇam*, பெ.(n.) இடக்கர்ச் சொல் (திவா.); indecent, obscene terms.

த.வ. இடக்கர்.

கூபகத்திபந்தனம்¹ *kūḇaga-ttibandaṇam*, பெ.(n.) இடுப்பெலும்பைக் கவர்ந்துள்ள நார்; ligaments of the pelvis.

கூபகத்துருவம் *kūḇaka-t-turuvaṇam*, பெ.(n.) இடுப்பெலும்புக் கூட்டின் ஒடுவம் (மையம்); axis of the pelvis.

கூபகமானம் *kūḇagamāṇam*, பெ.(n.) இடுப்பெலும்புக் கூடு அல்லது இடுப்புக்குழி (அனாமிகை)யின் குறுக்கு அளவு; the transverse measurement of the pelvis.

கூபகமானி *kūḇagamāṇi*, பெ.(n.) இடுப்புக்குழி (அனாமிகை)யின் குறுக்களவை உறுதிப்படுத்தும் கருவி; an instrument used for measuring the diameter of the pelvis-pelvimeter.

கூம்பரிட்டம் *kūmpariṭṭam*, பெ.(n.)

1. ஆமையோடு; the shell of a tortoise.

2. ஆமணக்கு; castor plant.

கம்பூரணம் *kūmpūraṇam*, பெ.(n.) கொள்ளுக்காய் வேளை; purple wild indiger-tephrosia purpurea.

கூர்க்கா *kūrkkā*, பெ.(n.) நேப்பாள நாட்டில் இருந்து வந்து காவல் காக்கும் பணி செய்பவர்; Nepali employed as a guard.

த.வ. சேமக்காவலன்.

கூர்ச்சேகரம் *kūr-c-cēgaram*, பெ.(n.) தென்னை (மலை.); coconut palm.

கூர்மசெயந்தி *kūrma-jayandi*, பெ.(n.) திருமால் எடுத்த ஆமைத் தோற்றாவத்தை (கூர்மாவதாரத்தை)க் கொண்டாடுதற்குரிய திருநாள்; the sacred day on which viṣṇu incarnated himself as tortoise, a day of festivity.

கூர்மத்துவாதசி *kūrma-t-tuvādasī*, பெ.(n.) ஆடவை (ஆனி) மாதத்து 12 ஆம் நாள் மேற்கொண்ட (துவாதசியில்) ஒரு நோன்பு (விரதம்); a fast on the 12th lunar day of the month of Aṇi.

த.வ. ஆடவைப் பன்னீரி.

கூர்ம்புராணம் *kūrma-p-purāṇam*, பெ.(n.) 1.பதினெண் தொன்ம (புராணங்களுள் திருமால் ஆமை (கூர்மா) தோற்றாவம் எடுத்தபொழுது அறிவுறுத்திய நல்லுரைகள்; a chief purāṇa narrated by Viṣṇu, in his incarnation as tortoise, one of *patinen-purāṇam*. 2. ஊ மொழியிலிருந்து அதிவீரராம பாண்டியன் செய்யுளுருவமாகத் தமிழிலியற்றிய நூல்; a metrical translation of the above in Tamil by *Adivīra-rāma-pāṇḍiyan*.

[Skt. kūrma+purāṇa > த. கூர்ம்புராணம்]

கூர்ம்பற்பம் *kūrma-parpam*, பெ.(n.) ஆமையோட்டுச் சாம்பல் (இ.வ.); calcinated medicinal powder of tortoise shell.

த.வ. ஆமையோட்டுப்பொடி.

[Skt. kūrma+bhaṣman > த. கூர்ம்பற்பம்.]

கூர்ம்பிரிட்டம் *kūrma-piriṭṭam*, பெ.(n.) ஆமையின் முதுகோடு; shell of the tortoise.

கூர்மரிசிமுறிப்பு *kūrmariṣi-muṛippu*, பெ.(n.) கூர்மமுனிமுறிப்பு பார்க்க; see *kūrmamuṇi-muṛippu*.

கூர்மமுனிமுறிப்பு *kūrmamuṇi-muṛippu*, பெ.(n.) மாழைகளை முறித்து தூய்மை (சுத்தி) செய்வதற்கான கூர்ம முனி (ரிஷி) சொன்ன பாகம்; the method or principle laid down in the works of the sage *Kūrmamuṇi* for altering the virtues of metals for purposes of purifying them.

[கூர்மமுனி + முறிப்பு.]

முறி → முறிப்பு.

கூர்மயோகம் *kūrma-yōgam*, பெ.(n.) ஒருவன் பிறக்குங் காலத்து அவனுக்கு உயர்ந்த நிலையைக் கொடுக்குமாறு கோள்கள் நிலை சேர்ந்த ஒரு நல்லூழ் (யோகம்) (சங்.அக.); a peculiar conjunction of planets at the time of one's birth indicative of great success in life.

த.வ. நற்கோள்நிலை.

கூர்மன் *kūrman*, பெ.(n.) பத்து (தச) காற்றுகளுள் இமைத்தல், விழித்தல்களைச் செய்யும் காற்று (பிங்.); the vital air of the body which causes closing and opening of eyelids, one of *tasa-vayu*.

த.வ. விழிப்புவளி.

கூர்மாண்டர் *kūrmāṇḍar*, பெ.(n.) கூசுமாண்டர் பார்க்க; see *kūsumāṇḍar*. "பாரிடப் படையுடைக் கூர்மாண்டர்" (திருவிளை. திருமணப். 82).

[Skt. kūrmāṇḍa > த. கூர்மாண்டர்]

கூர்மாதனம் *kūrmāḍanam*, பெ.(n.) 1. கால்மடித்து உட்காருகை; squatting on the floor with the legs crossed. 2. (ஊழ்கத்தின் போது அமர்வதற்குப் பயன்படுத்தும்) ஆமையின் வடிவமைந்த இருக்கை (ஆசன) வகை; wooden seat in forms of a tortoise or with figure of tortoise on it, used for meditation. "வில வாதியினாற் செய்க..... கூர்மதானம் (சைவச. பொது. 57).

த.வ. பாதமடிப்பு இருக்கை.

[Skt. kūrma+ā-sana > த. கூர்மாதனம்.]

கூராசாகிகம் *kūrā-sāṅigam*, பெ.(n.)

தேயிலை; tea.

கூலங்கசமாய் *kūlaṅkaṣamāy*, வி.எ.(adv.)

(இரண்டுகரையும் உராய்ந்து கொண்டு) முழுவதும்; completely, washing off both the banks.

த.வ. இருகரை புரளி.

[கூலங்கசம் + ஆய்.]

[Skt. *kūlaṅ-kaṣa* > த. கூலங்கசம்.]

‘ஆய்’ - வி.எ.ஈறு.

கூலபிந்து *kūlabindu*, பெ.(n.) எட்டி (சங்.அக.); strychnine-tree.

கூனிவாசமூலி *kūṇivāśamūli*, பெ.(n.) கருவூழை; purple stramony.

[கூனிவாச + மூலி.]

கூனிதாரன் *kūṇi-dāraṇ*, பெ.(n.) கொலையாளி (இ.வ.); murder.

[கூனி + தாரன்.]

[U. *khūnī* > த. கூனி.]

கூனிமித்திரம் *kūṇi-mittiram*, பெ.(n.) மந்திரத்தால் கொல்லும் இறப்பு; killing by witchcraft or sorcery.

த.வ.சாவிப்பு, சாவம்.

கெக்கரிசம் *ke-k-karīsam*, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red indian water lilly; American sweet-scented water lilly.

கெச்ச *kecca*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) ஏவல் வடிவம் போ; go. "கெச்ச நெறி" (சிவதரு. கோபுர. 129).

கெச்சனா *keccanā*, பெ.(n.) கையாந்தகரை; a plant growing in wet places.

கெச்ச *keccu*, பெ.(n.) கோடுகளால் வரைந்து காட்டப் பெற்ற மனை முதலியவற்றின் உருவம்; sketch as of a building. அமீன் கெச்ச (இ.வ.).

த.வ. வடிவுரு.

[E. *sketch* > த. கெச்ச.]

கெசகங்காடம் *keśa-kaṅgāḍam*, பெ.(n.) யானை; elephant.

[கெச + கங்காடம் - கெசகங்காடம்.]

கெசகரணம் *keśa-karaṇam*, பெ.(n.) கசகர்ணம் பார்க்க; see *kasakaraṇam*.

[Skt. *gaja+karna* > த. கெசகரணம்.]

கெசகன்னம் *keśa-kannaṇam*, பெ.(n.) கசகர்ணம் பார்க்க; see *kaca-karṇam*.

(யாழ்.அக.).

[Skt. *gaja+karna* > த. கெசகன்னம்.]

கெசட்டு *keśaṭṭu*, பெ.(n.) அரசு செய்தித் திரட்டுத் தாள் (இராஜாங்க விளம்பரப் பத்திரிகை); gazette.

த.வ. அரசிதழ்.

[E. *gazette* > த. கெசட்டு.]

கெசடம் *keśaḍam*, பெ.(n.) நாகப்பூ; Ceylon ironwood.

கெசப்பி *keśappi*, பெ.(n.) பூடுவகை (மச்சு. சருவ. 8); liquorice-plant.

கெசப்பிடி *keśa-p-piḍi*, பெ.(n.) யானைக் கொம்பு; the tusk of an elephant.

கெசப்பிரியம் *keśa-p-piriyam*, பெ.(n.) இலவம் பிசின்; the gum of silk cotton tree.

கெசபடக *keśa-paḍasu*, பெ.(n.) கெசப்பி பார்க்க; see *kesapi*.

கெசபுட்டி *keśapuṭṭi*, பெ.(n.) பெருவேம்பு; mountain neem, *melia azedaracham* alias composita.

கெசபுடம் *kesapuḍam*, பெ.(n.) நூற்றொரு புடம்; calcination repeated 101 items.

[கெசம் + புடம்.]

கெசபூகம் *kesapūgam*, பெ.(n.) துவரை (சித். அக.); dholl.

கெசராசினி *keśarāśiṇi*, பெ.(n.) பூலா (சித். அக.); black-berried feather foil.

கெசம்¹ *kesam*, பெ.(n.) யானை; elephant. "கெசதுரக முதலான சதுரங்கம்" (தாயு. சித்தர். 6).

[Skt. *gaja* > த. கெசம்.]

கெசம்² *keśam*, பெ.(n.) இரண்டு முழம் கொண்ட அளவு; yard-measure.

[U. *gaz* > த. கெசம்.]

கெசமாழுட்டி *keśa-mā-muṭṭi*, பெ.(n.) எட்டி (மலை); strychnine tree.

கெசமூசம் *keśamūśam*, பெ.(n.) இலைப்பாசி; species of duckweed.

கெசாசனை *keśāśanai*, பெ.(n.) அரசமரம் (யாழ்.அக.); pipal tree.

கெசாசைநா *keśāśainā*, பெ.(n.) கையாந்தகரை (மலை); a plant found in moist places.

கெண்டகச்சிலை *keṇḍaka-c-cilai*, பெ.(n.) கண்டகச்சிலை பார்க்க; see *kaṇḍaka-c-cilai*.

கெணசங்கியாபாகம் *keṇa-śaṅgiyā-bāgam*, பெ.(n.) கணசங்கியாபாகம் பார்க்க; see *kaṇasaṅkiyābāgam*.

கெத்தாமார் *kettāmār*, பெ.(n.) கத்தாமார் பார்க்க (இ.வ.); see *kattāmār*.

[U. gadhā+mār > த. கெத்தமார்.]

கெத்தபரிவிருத்தி *ketta-parivirutti*, பெ.(n.) கணிய (சோதிட) வாய்பாட்டு வகை(விண்.); the number of synodic revolutions of a planet deducted as the first step in the use of the parivirutti tables

த.வ. பரிப்பு வாய்பாடு.

கெதாயு *kedāyu*, பெ.(n.) வாழ்நாள் (ஆயுள்) முடிந்தவன்; one whose life is extinct. "சமர் புரிந்தவன் றானுங் கெதாய வாயினன்" (பாரத. பதினான்காம். 37).

கெதானுகெதிகநியாயம் *kedānugediganīyāyam*, பெ.(n.) கதானுகதிகநியாயம் பார்க்க; see *kadānugadinīyāyam*.

[Skt. gata-anu-gatika-niyāya > த.

கெதானுகெதிகநியாயம்.]

கெந்தகமீஞ்சிதம் *kendakamīñjidam*, பெ.(n.) நாகத்தாளி கள்ளி; manyspined prickly pear.

கெந்தசாரஞ்சம் *kenda-sārañjam*, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal.

கெந்தபுட்பபத்திரி *kendaputpapattiri*, பெ.(n.) துளசி; holy basil.

கெந்தரசம் *kenda-raśam*, பெ.(n.) நறும்பிசின்; fragrant resin.

கெந்தனம் *kendaṇam*, பெ.(n.) கோடக சாலை; a very small plant known as coromandal gendarussa.

கெந்தனோபிதம் *kenda-nōbidam*, பெ.(n.) பரம்பை; Indian mesquit or arjun as penance tree.

கெந்தாளிரோகம் *kendāli-rōgam*, பெ.(n.) குண்ம நோய்; gastritis (M.L.).

கெந்திரதூதிசம் *kendirā-dūtiśam*, பெ.(n.) பெரு வழுதலை; brinjal of a larger specis.

கெந்திவிருட்சம் *kendi-viruṭcam*, பெ.(n.)

கெந்திவிருட்சோகம் பார்க்க; see *kendi-viruṭcōgam*.

கெந்திவிருட்சோகம் *kendi-viruṭcōgam*, பெ.(n.) முன்னை; spino fire-brand teak.

கெபூரமயம் *kepūra-mayam*, பெ.(n.) கொடி மாதூளை; lemon citron.

கெர்ப்பத்தலைவன் *kerppa-t-talaivan*, பெ.(n.) சவ்வீரம்; corrosive sublimate.

[கெர்ப்ப + தலைவன்.]

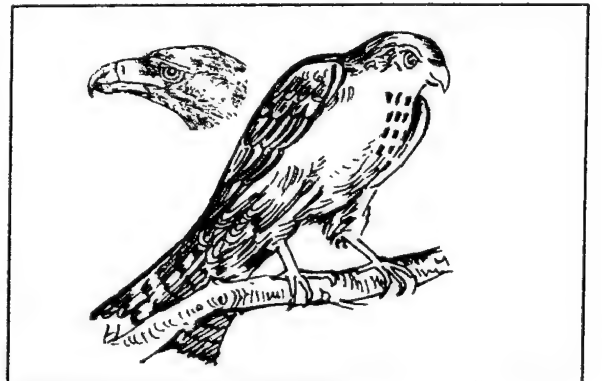
கெர்வம் *kervam*, பெ.(n.) ஆணவம், செருக்கு; pride, arrogance.

[Skt. garva > க. கெர்வம்.]

கெர்விதம் *kervidam*, பெ.(n.) செருக்குள்ள சொல்; words spoken in pride. "மாந்தர் கெர்விதங்கள் பேசி வந்து" (பட்டனத்துப். பத்திரகிரி. பக். 343).

கெராசி *kerāśi*, பெ.(n.) பூலா; a tall plant of the phyllanthus genus.

கெருடக்காந்தகம் *keruḍa-k-kāndagam*, பெ.(n.) செம்பருந்து; red kite-hallastur indus.

கெருடாபதி *kerudā-padi*, பெ.(n.) விஷ்ணு காந்தி; *Viṣṇu basil*; *Viṣṇu plant* - *ersolvulus alsimoides*.

கெரோசின் *kerōṣin*, பெ.(n.) சீமைத்தண்ணி, மண்ணெண்ய; *kerosine*.

[*E. kerosine* > த. கெரோசின்.]

கெவ்வியமலம் *kevviya-malam*, பெ.(n.) தயிர்; *curd*.

கெவின்பலுக்கா *kevin-palukkā*, பெ.(n.) கப்பலறைக் கதவு; *companion door* (Naut.).

[*கெவின்* + *பலுக்கா*.]

[*E. cabin* > த. கெவின்.]

கெவின்வாசல் *kevin-vāśal*, பெ.(n.) கப்பலறைக்குச் செல்லும் வழி; *companion-way*, *stair-case* leading to the cabin (Naut.).

[*கெவின்* + *வாசல்*.]

[*E. cabin* > த. கெவின்.]

வாயில் > வாசல்.

கெவுதவரானி *kevudavarāṇi*, பெ.(n.) வெண்காக்கணம்; *white-flowered mussel-shell creeper*.

கெவுனகம் *kevunagam*, பெ.(n.) கணங்கன் மரம் (விருட்சம்); *an unknown tree* supposed to possess high virtues.

கெவுனகலை *kevuna-kalai*, பெ.(n.) சூரிய கலை; *vital air or prana* passing through the right nostril.

[*கெவுனம்* + *கலை*.]

கல் > கலை.

கெவுனகுளிகை *kevuna-kuligai*, பெ.(n.) வானில் பறப்பதற்காகச் சித்தர்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை இதள் (இரச)க் குளிகை; *animated mercurial pills* used by Siddhars for flying in the aerial region.

[*கெவுனம்* + *குளிகை*.]

குள் > குளி > குளிகை.

கெவுனசித்தி *kevuna-sitti*, பெ.(n.) வானத்தில் பறப்பதற்குண்டான ஆற்றல்

(சித்தி); *success in the art of flying in the aerial region*.

கெவுனம் *kevunam*, பெ.(n.) 1. வானம்; *sky*. 2. காக்கைப் பொன் (அப்பிரகம்); *mica*. 3. பல புடவி (அண்டம்)களுக்கு இடையிலி லுள்ள இடைவெளி; *the inter-spaces or regions between the several planets*.

கெவுனம்பாய்-தல் *kevunam-pāy-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) வானில் பறத்தல்; *to fly in the air*.

[*கெவுனம்* + *பாய்-*.]

கெவுனயோகம் *kevuna-yōgam*, பெ.(n.) ஒரு வகை ஓகம் (யோகம்); *a kind of yoga practice*.

கெவுனலிகம் *kevuna-ligam*, பெ.(n.) மூலாதாரம்; *one of the six psychic centres in the human system known as sacral plescus*.

கெவுனி *kevuṇi*, பெ.(n.) வானில் பறக்கக் கூடிய ஆற்றல் (சித்தி) வாய்ந்த சித்தன்; *a Siddha skilled in the art of flying in the sky*.

கெற்பவிப்புருதி *kerpavippurudi*, பெ.(n.) பெண்கள் வயிற்றில் கட்டி (சூதகம்) கட்டுவதுனால் மாதவிடாய் காலத்தில் வயிற்றில் வலியுண்டாகி, சூலுண்டாகாது, உடல் மெலிந்து காணும் ஒரு நோய்; *a swelling in the womb occasioned by the suspended flow or failure of the monthly course and it is marked by pain in the abdomen, absence of conception, emaciation etc*.

கெற்பாதகினி *ker-pādagini*, பெ.(n.) சேவகனார் கிழங்கு; *a kind of root, used medicinally*.

கெற்பாதுதகி *kerpāda-pūdagī*, பெ.(n.) சிற்றுயிரிகளுக்கு எதிரானது (கிருமி எதிரி); *that which destroys worms*.

கெற்பாதனம் *kerpādanam*, பெ.(n.) கர்ப்பாதானம் பார்க்க; *see kar-p-pādānam*.

[*கெற்ப(ம்)* + *ஆதனம்*.]

குருத்தல் = தோன்றுதல். குரு → கரு → (கருப்பு) - கருப்பம். கரு = சூல், பீள், முட்டை, சேய், குட்டி. த. கரு > *Skt. garbha* (வ.வ.1:107).

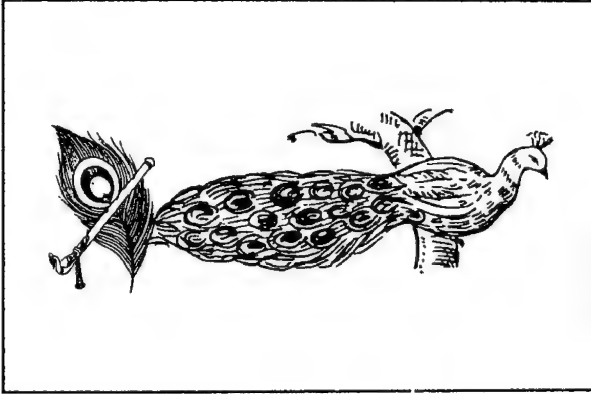
[*Skt. ā-dhāna* > த. ஆதனம்]

கேக்குவிரை *kēkku-virai*, பெ.(n.) சீமைச் சோம்பு; caraway (M.M.128).

[கேக்கு + விரை.]

[*E. cake* > த. கேக்கு.]

கேகாபலம் *kēkāpalam*, பெ.(n.) மயில்; peacock.

கேசம் *kēśam*, பெ.(n.) 1. மக்கள் தலைமயிர்; human hair. "குறையிவட் குண்டேற் கேசங் குறைத்தற்கு" (பெருங். வத்தவ. 14:29). 2. விலங்கின் மயிர் (பிங்.); hair of animals.

klis என்னும் வேரிலிருந்து உருவான *kēsa* என்னும் சொல் வடமொழியில் மாந்தத் தலையில் முளைக்கும் மயிர், குதிரை, அரிமா ஆகியவற்றின் பிடரிமயிர் ஆகிய பொருள்களுடன் வழக்கிலுள்ளது (மா.வி.). இச்சொல் தமிழில் தலைமுடி என்னும் பொருளுடன் தலை என்னும் பொருளிலும் "கேசாதிபாதம்" என்பன போன்றவற்றில் வருகின்றது.

[*Skt. kēsa* > த. கேசம்.]

கேசகம் *kēśagam*, பெ.(n.) அத்தி; fig tree.

கேசபாரம் *kēśapāram*, பெ.(n.) பெண் மயிர்; woman's hair.

கேசரஞ்சகம் *kēśa-rañjagam*, பெ.(n.)

கேசரஞ்சனம்¹ பார்க்க (தைலவ. தைல. 134); see *kēca-rañjanam*.

[*Skt. kēsa+rañjaka* > த. கேசரஞ்சகம்.]

கேசரஞ்சனதைலம் *kēśarañjana-tailam*, பெ. (n.) பொற்றலைக்கையாந்தகரை எண்ணெய்; a scented hair-oil prepared from a plant - Ceylon verbesina marigold.

கேசரஞ்சனம்¹ *kēśa-rañjanam*, பெ.(n.)

1. பொற்றலைக்கையாந்தகரை (சங்.அக.); Ceylon verbesina. 2. தலை மயிர் வளர்க்கும் எண்ணெய் (தைல) வகை; a kind of hair-oil.

த.வ. கையாந்தகரை

[*Skt. kēsa+rañjana* > த. கேசரஞ்சனம்.]

வடமொழியில் தலைமயிர்க்கு வண்ணம் ஊட்டும் எண்ணெய் எனப் பொருள் உள்ளது. தலை மயிர்க்குத் தடவும் எண்ணெய் தலைமயிர் வளர்க்கும் தன்மைத்து எனக் கருதியதால் அவ்வாறு பொருள் வரையப்பட்டுள்ளது.

கேசரஞ்சனம்² *kēśarañjanam*, பெ. (n.)

1. கரிசலாங்கண்ணி; a plant usually found in wet places. 2. பெருங்குறிஞ்சி; conehead.

கேசரம் *kēśaram*, பெ. (n.) 1. பூந்தாது; pollon of flowers. 2. மகிழமரம் (பிங்.); pointed-leaved ape-flower. 3. குங்குமப்பூ; saffron.

[*Skt. kēsar* > த. கேசரம்.]

கேசரமாதயம் *kēśaramādayam*, பெ.(n.) மகிழமரம்; ape-flower tree.

கேசராசம் *kēśarāśam*, பெ.(n.)

1. கடாரநாரத்தை; seville orange. 2. பொற்றலை; Ceylon verbesina.

கேசராதனம் *kēsarādānam*, பெ.(n.)

இருக்கை (ஆசன) வகை (தத்துவப். 108, உரை); a yogic posture.

கேசராதிக்கசாயம் *kēsarādi-k-kaṣāyam*,

பெ. (n.) நாககேசரத்தை முதலாகக் கொண்டு திப்பிலி முதலிய கடைச் சரக்குகளைச் சேர்த்துப் பாண்டு நோய்க்காக இறக்குங் கருக்கு (இதனால் மண் தின்னும் ஆசை நீங்கும்); a kind of decoction prepared with Ceylon iron wood as a chief ingredient

along with other bazaar durgs such as long-pepper etc. and prescribed for dropsical anemia, (it is a curative in morbid desire for eating mud etc).

கேசராமிலம் *kēśarāmilam*, பெ.(n.) புளி மாதுளை; sour pomegranate.

கேசரிப்பவுடர் *kēśari-p-pavudar*, பெ.(n.)

கேசரிப்பொடி பார்க்க; see *kēśari-p-podī*.

[*Skt. kēsarig* > த. கேசரி.]

[*E. powder* > த. பவுடர்.]

கேசரிப்பொடி *kēśari-p-podī*, பெ.(n.) மஞ்சள் நிறமுள்ள ஒரு வகைப் பொடி; a powder in the colour of saffron.

த.வ. செம்பொடி.

[*Skt. kēsarīn* > த. கேசரி+பொடி.]

புள் → பூள் → (பூழ்) → பூழி = தூள், புழுதி.

புள் → பூழி → புழுதி → புள் → (பொள்) → பொடி (மு.தா. 127).

கேசரிபாத்து *kēśari-bāttu*, பெ.(n.) குங்குமப்பூ சருக்கரை முதலியவை கலந்த கலவைச் சோறு வகை; rice boiled with saffron, sugar and other ingredients.

த.வ. செம்பொடிச்சோறு.

[*Mhr. kēśari-bhāta* > த. கேசரிபாத்து.]

கேசரிமார்க்கம் *kēśari-mārkkam*, பெ.(n.) வானத்தினடு; the region of mid-air.

கேசரியாசனம் *kēśari-y-āśanam*, பெ.(n.) கணைக்கால்கள் பிட்டத்தைத் தொடவும், விரித்த கைவிரல்கள் துடையிற் படவும், வாய் மலர்ந்தும், பார்வை மூக்கு நுனியை நோக்கியும் இருக்கும் ஓக இருக்கை (யோகாசன) வகை; a yōgic posture in which the legs are disposed in such a way that the left ankle touches the right side and the right ankle touches the left side of perineum, the hands are on the thigh with stretesed fingers the mouth is kept open and the gaze is fixed on the tip of the nose, one of nine *āśanam*.

த.வ. அரிஓகநிலை.

[*Skt. kēsarīn + āśana* > த. கேசரியாசனம்.]

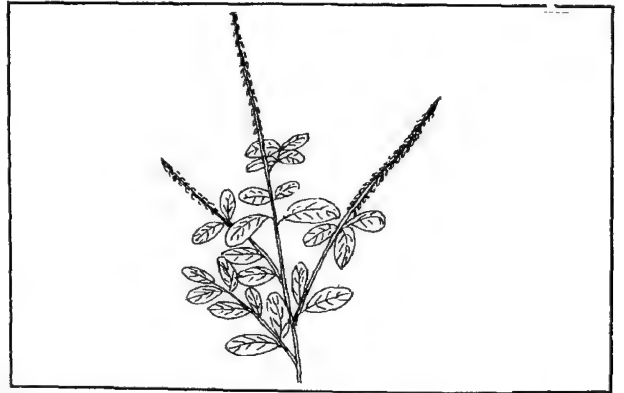
கேசரியோகம் *kēśari-yōgam*, பெ.(n.) பிறப்புக்

(சென்ம) காலத்தில் திங்களுள்ள இடத்துக்கு நடுஇடத்தில் (கேந்திரலக்கினத்தில்) வியாழன் இருக்கும் ஓகம் (சங்.அக.); situation of Jupiter in the 1st, 4th, 7th or 10th house from the position of the moon at the time of the birth of a child, considered auspicious.

[*Skt. kēsarīn-yōga* > த. கேசரியோகம்.]

கேசரிரூபம் *kēśari-rūpam*, பெ.(n.) சூடம் (கற்பூரம்); camphor.

கேசரீகம் *kēśarīgam*, பெ.(n.) நாயுருவி; a plant growing in hedges and thickets.

கேசருகாசம் *kēśaru-kāśam*, பெ.(n.) சிறுநீலி; a small species of indigo plant.

கேசரோமம் *kēśa-rōmam*, பெ.(n.) பூனைக்காலி; velvet been.

கேசவர்த்தனம் *kēśavarttanam*, பெ.(n.) ஆனைக் குருந்தோட்டி; common balah.

கேசவரிட்டம் *kēśavaritṭam*, பெ.(n.) பூவா மரம்; a tree bearing no flowers.

கேசவற்குத்தோழன் *kēśavaraku-t-tōḷan*, பெ.(n.) கண்ணனுக்குத் தோழனான, அருச்சுனன் (சூடா.); the friend of *Kṛṣṇa*, Arjuna.

[கேசவற்கு + தோழன்.]

[கேசவன் + கு → கேசவற்கு.]

[*Skt. kēśa-va* > த. கேசவன்.]

துள் > தொள் > தொழு > தோழம் > தோழன்

கேசவன் *kēśavan*, பெ.(n.) 1. திருமால்; Viṣṇu. 'கேசவன்றமர்' (திவ். திருவாய். 2,7,1). 2. சோழன் (பிங்.); *Chōla* king.

[Skt. *Kēsa-va* > த. கேசவன்.]

கேசாகம் *kēśāgam*, பெ.(n.) மகிழும் பூ; a flower, West Indian medlar.

கேசாங்காதனம் *kēśāṅgādanam*, பெ.(n.)

இருக்கை (ஆசன) வகை; a yogic posture.

கேசாதிபாதம் *kēśādi-pādam*, பெ.(n.)

1. உச்சி தொட்டு உள்ளங்கால் வரை; from head to foot as opposed to from foot to head. 2. முழு உடம்பு; the entire body.

[கேசம் + ஆதி + பாதம்.]

பதி → பாதம்.

கேசாதியக்கு *kēśādiyakku*, பெ.(n.) தின் பீர்க்கு; edible luffa.

கேசாம்பு *kēśāmbu*, பெ.(n.) வெட்டி வேர்; khus khus root.

கேசாரங்கம் *kēśāraṅgam*, பெ.(n.) செவ்வந்தி; Indian chamomile.

கேசாரம் *kēśāram*, பெ.(n.) சிவப்புச் (குங்குமச்) செவ்வந்தி; red champmyle.

கேசாரிசம் *kēśāriśam* பெ.(n.) ஒரு வகை நாரத்தை; a kind of bitter orange.

கேசாவர்த்தம் *kēśāvirṭtam*, பெ. (n.) குதிரைக் காலிலுள்ள தீய சுழிவகை (அகவசா. 149); a whorl or ring of hair on the leg of a horse, considered inauspicious.

[Skt. *kēśa+ā-varṭta* > த. கேசாவர்த்தம்.]

கேசி *kēśi*, பெ.(n.) 1. நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண்; a woman with fine, long and flowing hairs. 2. அரிமா (சிங்கம்); lion.

கேசிகர் *kēśigar*, பெ.(n.) சுமார்த்தப் பார்ப்பனர்களுள் ஒரு வகையார்; (G.Tj.D.78) a sub division of smārta Brahmins.

[Skt. *kēśika* > த. கேசிகர்.]

கேசிகன் *kēśigan*, பெ.(n.) உடல் முழுதும் மயிருடையவன்; a hairy man.

கேசு *kēśu*, பெ.(n.) வழக்கு (வியாச்சியம்); suit, complaint.

[E. *case* > த. கேசு.]

கேசுப்புணர்ச்சி *kēśu-p-puṇarcci*, பெ.(n.) எதிர் வழக்கு (வியாச்சியம்) (இ.வ.); counter-case.

[கேசு + புணர்ச்சி.]

[E. *case* > த. கேசு.]

புணர் → புணர்ச்சி.

கேடா *kēḍā*, பெ.அடை.(adj.) பிரிந்துள்ள (இ.வ.); sepearate, partitioned, divided.

[U. *khēḍā* > த. கேடா.]

கேடாய்-த்தல் *kēḍāy-*, 1 செ.குன்றாவி.(v.t.) பங்கு பிரித்தல் (இ.வ.); to sepearate, effect a partition, divide.

[கேடா + ஆய்-.]

[U. *khēḍā* > த. கேடா.]

கேத்திரக்கியன் *kēttira-k-kiyan*, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா), உடம்பிலுள்ள அறிவுப் பொருள்; the concious principle in the body. 'கேத்திரக்கியனைத் தொடர்ந்து' (வாயுசங். பஞ்சப்பி. 2).

[Skt. *ṣṣētra-gñā* > த. கேத்திரக்கியன்.]

கேத்திரகணிதம் *kēttira-kaṇidam*, பெ.(n.) வரிகை (இரேகா) கணிதம்; geometry.

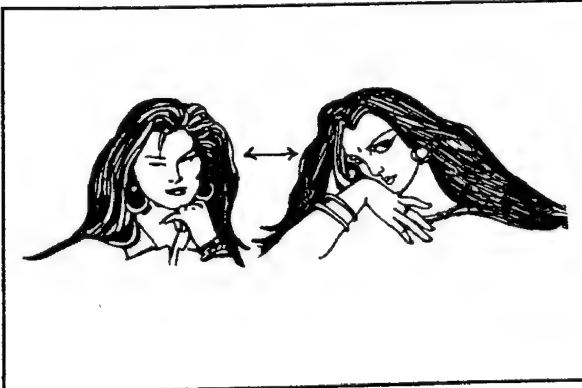
[கேத்திரம்) + கணிதம்.]

[Skt. *ṣṣētra* > த. கேத்திரம்).]

கணி → கணிதம்.

கேத்திரபாலன் *kēttira-bālan*, பெ. (n.) 1 தெய்வம் இருக்கும் இடத்தைக் காக்குஞ்சிறு தெய்வங்கள்; guardian deity of sacred places. 2. வைரவன் (பிங்); Bhairava.

[Skt. *ṣṣētra* > த. கேத்திரம் + பாலன்.]

கேத்திரம் *kēttiram*, பெ.(n.) 1. திருப்பதி, திருவிடம் (புண்ணிய ஸ்தலம்); sacred place, shrine, any place of pilgrimage. 'ஞானமிக்களிக்குங் கேத்திரத்தின்' (திருவாணைக். மூர்த். 4). 2. விளைநிலம்; cultivated land.

[Skt. *kṣētra* > த. கேத்திரம்.]

கேத்திரி *kēttiri*, பெ.(n.) திருமால்; Viṣṇu. 'திப்பியநான்முகன் கேத்திரி புராந்தகன்' (வேதா. கு. 71).

[Skt. *kṣētrin* > த. கேத்திரி.]

கேத்து *kēttu*, பெ.(n.) வயல் (இ.வ.); field.

[Skt. *kṣētra* > U. *khet* > த. கேத்து.]

கேத்துவாரி *kēttu-vāri*, பெ.(n.) புன்செய் விளைவில் குடியானவனும் அரசும் பாகஞ் செய்து கொள்ளுமுன் கோயில்களுக்குக் கொடுக்கும் பங்கு (G.Tn.D.i.313); portion taken as temple-revenue from the gross produce of dry lands, before a division of the yield is effected between the ryot and government.

[U. *khētwāri* > த. கேத்துவாரி.]

கேதனம் *kēdaṇam*, பெ.(n.) கொடி; flag, banner. 'பொருங் கேதனப் படை மன்னரை' (அட்டப். திருவரங். மா. 73).

[Skt. *kētaṇa* > த. கேதனம்.]

கேதாரகௌரிநோன்பு *kēdāra-gauri-nōṇbu*, பெ.(n.) துலை (ஐப்பசி) மாத தேய்பிறை நான்காம் நாள் (கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில்) கேதார திருப்பதியிலுள்ள கௌரியின் பொருட்டுப் பெண்பாலார் கடைப்பிடிக்கும் நோன்பு; religious vow observed by women on the day before the new moon in the month of Aippasi, in honour of Pārvati who dwells in kētavam.

[Skt. *kēdāra+gauri* > த. கேதாரகௌரி+நோன்பு]

கேதாரகௌளம் *kēdāra-gauḷam*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பண் (பரத. இராக. 55); a musical mode.

கேதாரசிருங்கி *kēdāra-śiruṅgi*, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தாதுச் சரக்கு; a kind of mineral substance.

கேதாரயோகம் *kēdāra-yōgam*, பெ.(n.) ஏழு கோள்கள் இடையீடின்றி நான்கு ஓரைகளில் நிற்கவரும் நல்லாழ் (சங்.அக.); presence of seven planets in four consecutive houses, indicating good fortune.

[Skt. *kēdāra+yōha* > த. கேதாரயோகம்.]

கேதாரவிரதம் *kēdāra-viradam*, பெ.(n.) கேதாரிநோன்பு பார்க்க; see *kēdāri-nōṇbu*.

[Skt. *kēdāra+vrata* > த. கேதாரவிரதம்.]

கேதாரிநோன்பு *kēdāri-nōṇbu*, பெ.(n.) கேதாரகௌரி நோன்பு; a religious observance by women (T.C.M.II, 548).

கேதாரி *kēdāri*, பெ.(n.) 1. குதிரைப்பிடர் (கலித். 96, உரை); upper side of a horse's neck. 2. குதிரைச் சுழிவகை (அகவசா. 149); a whorl or ring of hair on a horse's body.

கேதிசம் *kēdiśam*, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்து; a drug capable of converting black lead into copper.

கேது *kēdu*, பெ.(n.) விளைநிலம் (இ.வ.); field, tract of land especially fit for cultivation.

[U. *khēt* > த. கேது.]

கேதுக்கல் *kēdu-k-kal*, பெ.(n.) வயலின் எல்லைக் கல் (இ.வ.); demarcation stone.

[கேது + கல்.]

[U. *khēt* > த. கேது.]

கேதுப்பிரியம் *kēdu-p-piriyam*, பெ.(n.) விடரகன் (வைடூரியம்); cat's eye.

கேதுபுட்பம் *kēdu-putṭam*, பெ.(n.) இறப்பை (மரணத்தை) விளைவிக்கக் கூடிய ஒரு வகை நச்சுக் கிழங்கு; a poisonous root causing death.

கேதுமால் *kēdumāi*, பெ.(n.) கேதுமாலம் பார்க்க; see *kēdumālam*. "கேதுமாலோ டம்பர்புகழ் பத்திரம்" (கந்தபு. அண்டகோ. 37).

[Skt. *kēdumāla* > த. கேதுமால்.]

கேதுமால்வருடம் *kēdumāi-varuḍam*, பெ.(n.) கேதுமாலம் பார்க்க; see *kēdumālam*. "கந்தமாதனமேற் புணரி நாப்பண் கேதுமால் வருடம்" (கந்தபு. அண்டகோ. 36).

[Skt. *kēdumāla*+*varuḍa* > த. கேதுமால்வருடம்.]

கேதுமாலம் *kēdumālam*, பெ.(n.) ஒன்பான் (நவ) கண்டங்களுள் ஒன்று; western portion of jambū-dvīpa, between the Gandhamadana range and the sea, one of nava kaṇḍam. "குட கடற்குக் கீழ்க் கேதுமாலமெனக் குறித்திடுக" (சிவதரு. கோபுர. 53).

[Skt. *kēdumāla* > த. கேதுமாலம்.]

கேதுரத்தினம் *kēdu-rattinam*, பெ.(n.)

கேதுப்பிரியம் பார்க்க; see *kētu-p-piriyam*.

கேதுவசம் *kēdu-vaśam*, பெ. (n.) கட்டுக்கொடி; coagulating creeper.

கேந்தகம் *kēndagam*, பெ.(n.) ஒருவகைப்பூடு (மலை); a very small plant.

கேந்திக்கியக்கினி *kēndikkiyakkinī*, பெ.(n.) அண்டச் சுண்ணம்; a secret medicine prepared by Siddhars from the human skull.

கேந்துவாலிகம் *kēnduvāligam*, பெ.(n.) புகையிலை (சித். அக.); tobacco.

கேநாரவென்பு *kēnāra-veṇbu*, பெ.(n.) கன்னப் பொறியெலும்பு; temporal bone.

[கேநார + என்பு.]

[Skt. *kēnāra* > த. கேநார.]

எல் > என் > என்பு.

கேப்புமாறி *kēppu-māri*, பெ. (n.) 1. போக்கிரி, கயவன் (அயோக்கியன்); knave, rogue. 2. தென்னார்க்காடு செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் திருட்டுத் தொழிலாற் பிழைக்கும் ஒரு தெலுங்க இனத்தார் (E.T); name of a criminal caste, speaking Telugu in South Arcot and Chingleput districts.

[E. *cap* > த. கேப்பு + மாறி > கேப்புமாறி.]

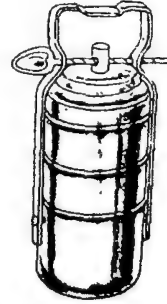
கேமாசிகம் *kēmāsigam*, பெ.(n.) பிரப்பங் கிழங்கு; water-rattan root.

கேரா *kērā*, பெ.(n.) தலையின் முன்பக்கமாக வளைந்து வரும் மயிர்; hair over the front part of the head and adjoining the *kuḍumi*.

[U. *gharā* > த. கேரா.]

கேரியர் *kēriyar*, பெ.(n.) உணவு எடுத்துச் செல்லும் அடுக்கு ஏனம்; box in tier system for packing lunch (tiffin).

[E. *carrier* > த. கேரியர்.]

கேலாசம் *kēlāśam*, பெ.(n.) பளிங்கு (யாழ். அக.); crystal.

கேலி *kēli*, பெ.(n.) 1. விளையாட்டுப் பேச்சு; fun, jest, joke, pleasantry. 2. கிண்டல் (பரிகாசம்); ridicule, mockery. 3. விகடம்; mimicry.

த.வ. ஏகடியம்.

[Skt. *kēli* > த. கேலி.]

கேலிமாலி *kēlimāli*, பெ.(n.) கிண்டல் (பரிகாசம்) (யாழ்.அக.); ridicule.

கேலிவிருட்சம் *kēliviruṭsam*, பெ.(n.) கடம்ப மரம்; kadambu tree.

கேவகதிரவியம் *kēvaga-diraviyam*, பெ.(n.) மிளகு; black-pepper.

கேவர்த்தன் *kēvarttan*, பெ.(n.) கரையான்; white ant.

கேவலசாக்கிரம் *kēvala-śākkiram*, பெ.(n.) விழிப்பு நிலையில் (சாக்கிரத்தில்) ஆதன் (ஆன்ம) நிலை; the condition of the embodied soul.

கேவலம் *kēvalam*, பெ.(n.) 1. தனிமை; singleness. 2. இணையற்றது; uniqueness. 3. வீடுபேறு (மோட்சம்); supreme bliss. 4. இழிவானது; that which is insignificant. 5. தாழ்நிலை; low status. 6. அவமானம்; disgrace.

[Skt. *kēvala* > த. கேவலம்.]

கேவலாவத்தை *kēvalā-vattai*, பெ.(n.) ஆதனு (ஆன்மா) குரிய மூன்று வகை துன்பங்களுள் (அவத்தை) ஒன்று; one of the three degrees of consciousness of the soul.

கேவலோத்பத்தி *kēvalōtpatti*, பெ.(n.) ஐவகை மணத்திலொன்று (பஞ்ச கல்யாணத் தொன்று) (திருநூற். 4, உரை); one of *pañśa-kalyāṇam*.

கேவு *kēvu*, பெ.(n.) தோணி முதலியவற்றில் ஏற்றுதற்குரிய கூலி; charge for transporting goods by sea; freight.

ம., தெ., துளு. கேவு.

[U. *khewā* > த. கேவு.]

கேழ்வு *kēvu*, பெ.(n.) தோணிக்கூலி (இ.வ.); freight.

[U. *khewā* > த. கேழ்வு.]

கேள்வாகம் *kēlvāgam*, பெ.(n.) கருங்குன்றி; a black bead of the plant of rhynchosia genus.

கேள்வு *kēvu*, பெ.(n.) கேவு பார்க்க; see *kēvu*. [U. *khewā* > த. கேள்வு.]

கேளிருளரத்தினம் *kēliruḷ-rattinam*, பெ.(n.) மாணிக்கம்; a kind of superior ruby.

கேளிவிலாசம் *kēli-vilāśam*, பெ.(n.) காலப்போக்கு (இ.வ.); pastime.

கேற்று *kērru*, பெ.(n.) சிறுநங்கூரம்; light anchor used in warping.

[E. *kedge* > த. கேற்று.]

கைசிகத்துவாதசி *kaiśiga-t-uvādaśi*, பெ.(n.) நளி (கார்த்திகை) மாதத்தில் வெண்பக்கத்து வருவதும் நம்பாடு வானுக்குரியதுமான பனிரெண்டாம் நாள் (துவாதசி); the twelfth day of the bright fortnight in the month of *Kārttikai*, sacred to *Nampāṭuvāṇ*.

கைசிகநிடாதம் *kaiśiga-niḍādam*, பெ.(n.) எழுவகைப் பண் (சோடச சுரங்)களுள் ஒன்று; middle variety of the seventh note of the gamut, one of *śōḍaśa-śuram*.

கைசிகவேகாதசி *kaiśiga-v-ēgādaśi*, பெ.(n.) கைசிகமென்ற பண்ணைப் பாடிக்கொண்டு நம்பாடுவானென்பான் திருமாலை வழிபட்டு முத்திபெற்ற நாளாகிய நளி (கார்த்திகை) மாதத்துச் வெண்பக்கத்து (சுக்கில பட்சத்து) பதினோறாம் நாள் (ஏகாதசி); the eleventh day of the bright fortnight in the month of *kārttikai*, sacred to *Nampāṭuvāṇ* who sang the musical mode *kaiśigam* and obtained salvation.

கைசிகிவிருத்தி *kaiśigi-virutti*, பெ.(n.) காமம் பொருளாகக் காழுகராகிய மக்கள் தலைவராக வரும் நாடக நடை (சிலப். 3:13, உரை); a variety of dramatic composition in which a libertine is the hero, one of four kinds of *nāṭaka-virutti*. (q.v.).

கைடவன் *kaiḍavan*, பெ.(n.) திருமாலால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன் (அசுரன்); an Aśura slain by Viṣṇu. "மதுகைடவரும் வயிறுருகி மாண்டார்" (திவ். இயற். 3:66).

[Skt. kitaidi > த. கைதி.]

கைடவை *kaiḍavai*, பெ.(n.) காளி (துர்க்கை) (யாழ்.அக.); Durgā.

கைதி *kaidi*, பெ.(n.) சிறைப்பட்ட குற்றவாளி; prisoner, captive, accused person.

[U. qaidi > த. கைதி.]

கைது *kaidu*, பெ.(n.) சிறைக்காவல், தளை; imprisonment.

[U. qaid > த. கைது.]

கைதுசெய்-தல் *kaidu-cey*-, 1 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறைப்படுத்துதல்; to arrest, imprison.

[கைது + செய்-,]

[U. qaid > த. கைது.]

கைப்பீது *kaippīdu*, பெ.(n.) கைபீது பார்க்க; see *kaipīdu*.

[U. kaifiyat > த. கைப்பீது.]

கைபத்து *kaipattu*, பெ.(n.) 1 நேரில் செல்லாமை; absence. 2. உரிமை கொண்டாடுவோரின்மையால் கருவூலத்தில் தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை (உ.வ.); money in a treasury lying unclaimed.

[U. gaibat > த. கைபத்து.]

கைபியத்து *kaipiyattu*, பெ.(n.) கைபீது பார்க்க; see *kaipīdu*.

[U. kaifiyat > த. கைபியத்து.]

கைபியத்துநாமா *kaipiyattu-nāmā*, பெ.(n.) உறுதியோலை (பிரமாண பத்திரம்); affidavit.

[U. kaifiyat+nāmā > த. கைபியத்துநாமா.]

கைபீது *kaipīdu*, பெ.(n.) விளக்கக் (விவர)க் குறிப்பு; statement, report, detailed account, particulars.

[U. kaifiyat > த. கைபீது.]

கைமா *kaimā*, பெ.(n.) கொத்தின இறைச்சி; minced meat.

[U. qīma > த. கைமா.]

கையாப்புடை *kaiyā-p-puḍai*, பெ. (n.) மரவகை; white Australian tea tree, m.tr., Melaleuca leucadendron minhor (செ.பே.).

[Malay. kāyūpuṭih > த. கையாப்புடை.]

கைர் *kair*, வி.எ.(adv.) நல்ல; good (Muham.).

[Ar. khair > த. கைர்.]

கைரவம் *kairavam*, பெ.(n.) ஆம்பல் (திவா.); Indian water-lilly.

[Skt. kairava > த. கைரவம்.]

கைராத்தாசாமி *kairāttā-śāmi*, பெ.(n.)

1. இரவலன்; begger. 2. ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; a good-for-nothing person.

[U. khairāt+āsāmi > த. கைராத்தாசாமி.]

கைராத்தினாம் *kairāttinām*, பெ.(n.) அறக் கொடை (இ.வ.); charitable endowment.

[U. khairāt+inām > த. கைராத்து + இனாம்.]

கைராத்து¹ *kairāttu*, பெ.(n.) ஒரு வசைமொழி; a term of abuse.

[Ar. khairāt > த. கைராத்து.]

கைராத்து² *kairāttu*, பெ.(n.) 1. அறம்; charity, alms. 2. பயனற்றது; that which is useless.

[U. khairat > த. கைராத்து.]

கைரிகம் *kairigam*, பெ.(n.) 1. காவிக்கல் (பிங்.); red ochre. 2. பொன் (சது.); gold.

[Skt. gairika > த. கைரிகம்.]

கைரியத் *kairiyat*, பெ.(n.) நலம் (இ.வ.); welfare.

[Ar. kaifiyat > த. கைரியத்.]

கைல் *kail*, பெ.(n.) பிடரி; back of the neck; nape (சா.அக.).

கைவீது *kaivītu*, பெ.(n.) கைபீது பார்க்க; see *kaipītu*.

[U. *kaifīyat* > த. கைவீது.]

கொசர் *kosar*, பெ.(n.) குசர் பார்க்க; see *kušar*.

[U. *khusr* > த. கொசர்.]

கொசறு *kosaru*, பெ.(n.) குசர் பார்க்க; see *kušar*.

[U. *khusr* > த. கொசறு.]

கொட்டம் *koṭṭam*, பெ.(n.) ஒருவகை மணப்பண்டம்; *costus root*. "கொட்டமே கமழும்.... மொய் குழல்" (சீவக.2575).

[Skt. *kuṣṭha* > த. கொட்டம்.]

கொத்தவால் *kottavāl*, பெ.(n.) நகர முதலியவற்றின் காவற்றலைவன்; chief police officer for a city or town, superintendent of markets.

[U. *kotwāl* > த. கொத்தவால்.]

முகம்மதிய ஆட்சியில் நகரம், பேரூர் ஆகியவற்றிற்குப் பொறுப்பாளியாக இருந்த காவல் தலைவன் 'கொத்தவால்' என்று அழைக்கப்பெற்றான்.

கொத்துவால் *kottuvāl*, பெ.(n.) கொத்தவால் பார்க்க; see *kottavāl*.

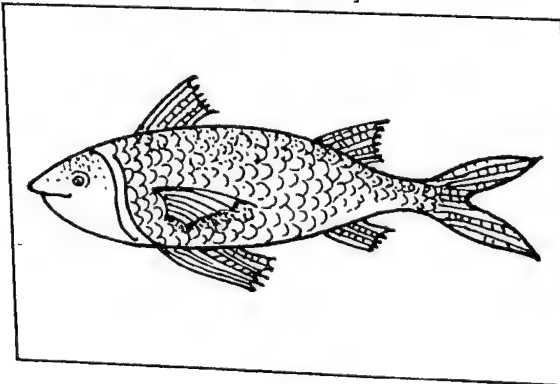
[U. *kotwāl* > த. கொத்துவால்.]

கொந்தாலி *kontāli*, பெ.(n.) குந்தாலி (யாழ்ப்.); pick axe.

[Skt. *kuddāla* > த. கொந்தாலி.]

கொய் *koy*, பெ.(n.) எட்டரை விரற்கடை (அங்குலம்) நீளமுள்ளதும் நன்னீரில் வாழ்வதும் பசிய நிறத்ததுமான மீன்வகை; a fresh-water fish, rifle-green, attaining 8 1/2 in. in length, anabas, scandens. "செம்புனல் கொய்யனைத்துங் கொணரும்" (தேவா.196, 3).

[U. *khowai* > த. கொய்.]

கொய்னா *koyṇā*, பெ.(n.) 1. சுரப்பட்டை மரம்; red cinchona bark, a tree, *Cinchona succirubra*. 2. காய்ச்சல் மருந்து; quinine, product of cinchona alkaloids.

[E. *quinine* > த. கொய்னா.]

கொர்னிக *korṇiṣu*, பெ. (n.) எழுத்துப் பணி; writing work.

[E. *cornice* > த. கொர்னிக.]

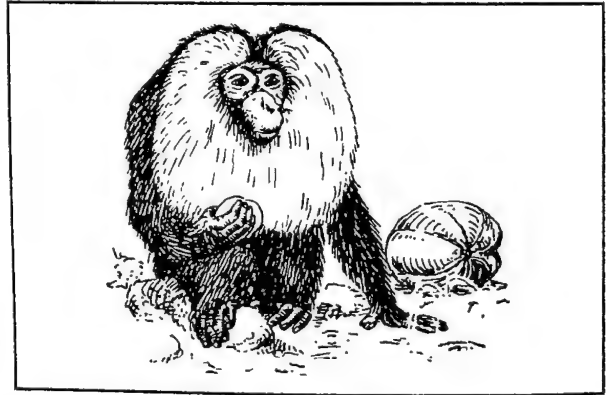
கொரடா *korāḍā*, பெ. (n.) கொறடா பார்க்க; see *korāḍā*.

[Port. *corda* > த. கொரடா.]

கொரான் *korāṇ*, பெ.(n.) குறான் பார்க்க; see *gurāṇ*.

[U. *qurāṇ* > த. கொரான்.]

கொரில்லா *gorillā*, பெ.(n.) ஆப்பிரிக்க நாட்டுக் காடுகளில் காணப்படும் வால் இல்லாத பெரிய கருங்குரங்கு; gorilla.

கொரில்லாபோர் *gorillā-pōr*, பெ.(n.) மறைவிடத்திலிருந்து திடீரென்று வெளிப்பட்டு, அரசுப் படைகளுக்கு எதிராக நடத்தும் தாக்குதல்; guerrilla warfare.

[E. *guerrilla* > த. கொரில்லா+போர்.]

கொறடா *korāḍā*, பெ.(n.) குதிரைச் சாட்டை; horsewhip, whip, scourge.

T. *korāḍā*; K. *korāḍē*; M. *korāḍā*;

Tu. *korde*

[Port. *corda* > த. கொறடா.]

கோக்கோ *kōkkō*, பெ. (n.) பாலில் கலந்துண்ணக் கூடிய நீர்ம பண்டம்; cocoa.

[E. *cocoa* > த. கோக்கோ.]

கோகடம் *kōkaṭam*, பெ.(n.) முயல் வகை (யாழ்.அக.); a kind of hare.

[Skt. *kōkaṭa* > த. கோகடம்.]

கோகண்டம் *kōkaṇḍam*, பெ.(n.) நெருஞ்சி (மலை.); a small prostrate herb.

[Skt. *gō-kaṇṭaka* > த. கோகண்டம்.]

கோகயம் *kōkayam*, பெ.(n.) தாமரை (மலை.); lotus flower.

[Skt. *gō-śaya* > த. கோகயம்.]

கோகர்ணம் *kōkaṇṇam*, பெ.(n.) 1. மலை நாட்டில் உள்ள ஒரு சிவன்கோயில்; Śiva shrine in Malabar. 2. மூக்குச் சட்டி; a vessel with a nozzle for pouring liquids from.

[Skt. *gō-karṇa* > த. கோகர்ணம்.]

கோகிலாட்சம் *kōkilāṭcam*, பெ.(n.) 1 நீர்முள்ளி; white long flowered naildye. 2. கொம்பட்டி; citron.

[Cf. *kokilāksa* > த. கோகிலாட்சம்.]

கோகிலோற்சவம் *kōkilōrcavam*, பெ.(n.) மாமரம் (மலை.); lit., that which causes festivity to the koels. Mango tree. (ஓயிலுக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும்).

த.வ. கோகிலவாசம்.

[Skt. *kōkila+ut-sava* > கோகிலோற்சவம்.]

கோகுலாட்டமி *kōkulāṭṭami*, பெ.(n.) கண்ணன் பிறந்ததாகக் கூறப்படும் மடங்கல் (ஆவணி) மாதத்து எட்டாம் நாள்; birthday of Śrīkrṣṇa.

[Skt. *gōkula+aṣṭami* > த. கோகுலாட்டமி.]

கோச்சு *kōccu*, பெ.(n.) 1. தொடர்வண்டிப் பெட்டி; train carriage. 2. பழங்கால அரசுக் குதிரை வண்டி; coach, a four-wheeled carriage draw by horses.

[E. *coach* > த. கோச்சு.]

கோசஞ்சாரபூமி *kō-śaṇṣāra-pūmi*, பெ.(n.) மாடுகள் மேய்வதற்கென்று விடப்பட்ட நிலம்; land allotted for pasturage of cows.

[Skt. *gō-śaṇṣāra-bhūmi* > த. கோசஞ்சாரபூமி.]

கோசணை *kōśaṇai*, பெ.(n.) கோசை பார்க்க; see *kōśai*

[Skt. *ghōṣaṇā* > த. கோசணை.]

கோசத்தம்பரோகம் *kōśatamba-rōgam*, பெ.(n.) ஆண்குறித்தண்டிற் காணுமோர் நோய்; a disease of the male genital organ (penis) (சா.அக.).

கோசம் *kōśam*, பெ. (n.) 1 பேரொலி; noise roar, thunder, 2 இடைச்சேரி; herdsman's quarters. "கங்கையிற் கோசமென்றும்" (கைவல். தத். 79)

[Skt. *ghōṣa* > த. கோசம்.]

கோசமாதிகம் *kōśamādigam*, பெ. (n.) கொன்றை வகை; a kind of *konrai* (சா.அக.).

[Skt. *kōsa-matigam* > த. கோசமாதிகம்.]

கோசயம் *kōśayam*, பெ.(n.) குதிரையின் நெஞ்சத்தசை; the two lumps of flesh near the heart of a horse (சா.அக.).

கோசரங்கம் *kōśa-raṅgam*, பெ.(n.) நாணல்; reed.

கோசவாகாரக்கட்டி *kōśa-v-ākāra-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) பையைப்போல உள்ள கழலை வகை (இங்.வை.307); cystic tumour.

[கோசவாகாரம் + கட்டி.]

[Skt. *kōśa + ākāra* > த. கோசவாகாரம்.]

குள் > கள் > கட்டு > கட்டி.

கோசன் *kōśaṇ*, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு; a mineral poison.

[Skt. *kōsana* > த. கோசன்.]

கோசா¹ *kōśā*, பெ.(n.) திருநங்கை அலி (வின்.); hermaphrodite, eunuch.

[U. *khōjā* > த. கோசா.]

கோசா² *kōcā*, பெ.(n.) இசுலாமியப் பெண்கள் நெருங்கிய உறவினர்களைத் தவிரப் பிற ஆண்கள் தங்களைப் பார்க்காதவாறு உடலை மறைத்துக் கொள்ளுகை; covering the body so as not to be seen by men other than one's close relation as Practised by Muslim women, who wear screen on her face.

[U. *ghōṣa* > த. கோசா.]

கோசாங் *kōśāṅ*, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; tuberous root (சா.அக.).

கோசாங்கம் *kōśāṅgam*, பெ.(n.) நாணல் (மலை.); *kaus*.

[*Skt. kōśāṅga* > த. கோசாங்கம்.]

கோசாதகி *kōśātakī*, பெ.(n.) பேய்ப்பீர்க்கு; bitter luffa - luffa acutangula. (சா.அக.).

[*Skt. gōsataka* > த. கோசாதகி.]

கோசாமி *kōśāmi*, பெ.(n.) கோசாமி பார்க்க; see *kōśāyi*.

[*Skt. gōśvāmi* > த. கோசாமி.]

கோசாயி *kōśāyi*, பெ. (n.) இசுலாமிய இரவலன்; a mahomadan fakir. (சா.அக.).

கோசாரம் *kōśāram*, பெ.(n.) கோசாரம்¹, 4 பார்க்க; see *kōśāram*.

[*Skt. gō-cāra* > த. கோசாரம்.]

கோசாரி *kōśāri*, பெ.(n.) கோசாவதி பார்க்க; see *kōśāvatī* (சா.அக.).

கோசாவெடு-த்தல் *kōśā-v-edu*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) வெளிநாட்டில் பணியாற்றுதற்கு அதிகார ஆவணம் (பத்திரம்) பெறுதல்; to obtain power of attorney for acting as agent outside British India.

கோசி-த்தல் *kōśi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பேரொலி ஒலித்தல்; to sound, roar, "டமாரங்கள் கோசிப்ப" (பணவிடு. 71)

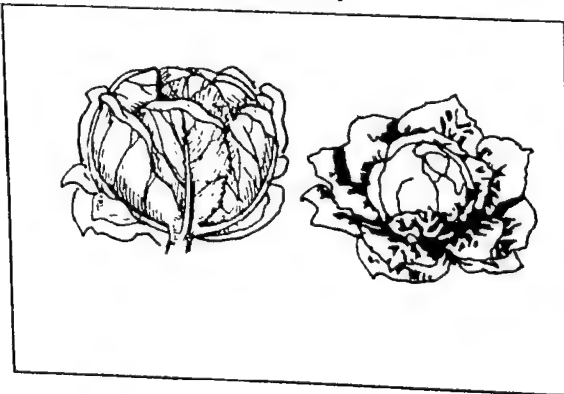
[*Skt. ghōṣ(a)* > த. கோசி-த்தல்.]

கோசிகுவா *kōśi-kuvā*, பெ.(n.) கறிமுன்னை; curry nellipramna esculenta (சா.அக.).

கோசிகுவிகம் *kōśi-kuvigam*, பெ.(n.) உண்ணாக்கு; the uvula (சா.அக.).

கோசு *kōśu*, பெ.(n.) முட்டைக்கோசு; cabbage.

[*E. cosh* > த. கோசு.]

கோசுக்கீரை *kōśu-k-kīrai*, பெ.(n.) கோசு பார்க்க; see *kōśu*.

கோசுபறுவான் *kōśuparuvān*, பெ.(n.) கப்பலிற் பாயை இழுத்துக் கட்ட உதவும் அறை (M. Navi 82); gaff.

[*E. gaff-spar* > த. கோசுபறுவான்.]

கோசுமலி *kōśumali*, பெ.(n.) கோசும்பரி பார்க்க; see *kōśumpari*.

[*Mhr. kōsimbari* > த. கோசுமலி.]

கோசுமாக *kōśumāśu*, பெ. (n.) ஏமாற்று; juggling, deception, hoax.

[*U. ghōlmāl* > த. கோசுமாக.]

கோசை *kōśai*, பெ. (n.) பேரொலி (விண்); loud noise.

[*Skt. ghōsa* > த. கோசை.]

கோட்டகம் *kōṭṭagam*, பெ.(n.) செங்கத்தாரி; false - pea-cock food tree Niebuhria linearis (சா.அக.).

கோட்டசுததோடம் *kōṭṭa-śadaḍōcam*, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வயிற்றுக்குள் காற்றை உலாவச் செய்து கக்கலையுண்டாக்கும் ஒரு வகை தோ(ஷ)ட நோய்; a morbid diathesis in children marked by flatulence of the stomach and vomiting (சா.அக.).

கோட்டசதம் *kōṭṭa-śatam*, பெ. (n.) வயிறு; belly (சா.அக.).

கோட்டநாகம் *kōṭṭa-nāgam*, பெ. (n.) மலச்சிக்கல்; costiveness, constipation. (சா.அக.).

கோட்டபேதம் *kōṭṭa-pēdam*, பெ. (n.) குடலுக்குண்பான சிதைவு; morbid affections of the bowels. (சா.அக.).

கோட்டம்¹ *kōṭṭam*, பெ (n.) 1 ஒரு வகை மணமுள்ள செடி; costus shrub savssurea lappa.

2 நறுமணப் பண்ட வகை; putchock

[*Skt. ghōsa* > த. கோட்டம்.]

கோட்டம்² *kōṭṭam*, பெ. (n.) ஆரவாரம்; loud noise.

[*Skt. ghōsa* > த. கோட்டம்.]

கோட்டம்³ *kōṭṭam*, பெ. (n.) குடல்; intestines, bowels (சா.அக.)

கோட்டரோகம் *kōṭṭa-rōgam*, பெ. (n.) அடிவயிற்றில் ஏற்படும் நோய்; disease of the abdomen (சா.அக.)

[Skt. *ghōṣa-rōka* > த. கோட்டரோகம்.]

கோட்டா *kōṭṭā*, பெ.(n.) பகடி, கிண்டல் (கேலி); ridicule, mockery.

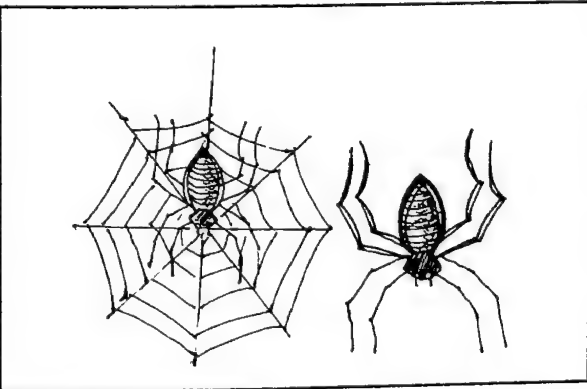
[U. *khōṭā* > த. கோட்டா.]

கோட்டாங்கம் *kōṭṭāṅgam*, பெ.(n.) அரத்தம் முதலியவை தங்கி நிற்பதற்காக உட்பக்கம் குழியமைந்துள்ளவறுப்பு; an internal organ with a cavity for retaining the blood. (சா.அக.)

கோட்டி¹ *kōṭṭi*, பெ.(n.) 1. கூட்டம்; assembly, congregation. "விர்தாகோட்டி யென்னிலே செல்வாதத்தனை" (தாயு. ஆனந்தமான.1) 2. கருவறை முதலியவற்றில் திருவாய்மொழி முதலியன சொல்வார் இருக்கும் வரிசை; row, order, as of reciters of sacred works in the presence of the idol.

[Skt. *gōṣṭhi* > த. கோட்டி.]

கோட்டி² *kōṭṭi*, பெ.(n.) சிலந்திப் பூச்சி; spider (சா.அக.).

கோட்டிப்பு *kōṭṭippu*, பெ.(n.) பேரொலி (வின்); loud noise.

கோட்டியம் *kōṭṭiyam*, பெ.(n.) நுரையீரல் நடு; the centre of the lungs (சா.அக.).

கோட்டு¹ *kōṭṭu*, பெ. (n.) சீட்டாட்டத்தில் எல்லாப்பிழிகளையும் பிடித்து வெற்றி பெறுகை;

to win all the cards in a card-game.

[E. *court-card* > த. கோட்டு.]

கோட்டு² *kōṭṭu*, பெ (n.) வயிறு; belly; stomach. (சா.அக.)

[Skt. *gōṭu* > த. கோட்டு.]

கோட்டுநோய் *kōṭṭu-nōy*, பெ. (n.) வயிற்று நோய்; stomach-ache colic. (சா.அக.)

[கோட்டு + நோய்.]

[Skt. *gōṭu* > த. கோட்டு.]

கோட்பாரா *kōṭṭpārā*, பெ (n.) கணக்குச் சுருக்கம்; abstract of account.

[U. *gōṣwāra* > த. கோட்பாரா.]

கோடம் *kōṭṭam*, பெ.(n.) 1. பேரொலி; loud noise roar. "இங்கய வெழுந்த கோடம் யாது" (பாரத. பதினமூன்.155). 2. வெண்கலம் (சங்.அக.); bell metal.

[Skt. *ghōṣa* > த. கோடம்.]

கோடா *kōṭṭā*, பெ.(n.) கோட்டா பார்க்க; see *kōṭṭā*.

கோணம்¹ *kōṇam*, பெ.(n.) மூக்கு (பிங்.); nose, snout, nostril.

[Skt. *ghōṇa* > த. கோணம்.]

கோத்திரசன் *kōṭṭiraśan*, பெ.(n.) ஒரு குலவழியில் பிறந்தவன்; one born in the same *gōṭra* or family.

[Skt. *gōṭra-ja* > த. கோத்திரசன்.]

கோத்திரப்பெயர் *kōṭṭira-p-peyar*, பெ.(n.) குடிப்பெயர் (பன்னிருபா.146); patronymic.

[Skt. *gōṭra* > த. கோத்திரம் + பெயர்.]

கோத்திரம் *kōṭṭiram*, பெ.(n.) கோத்திரை (குடா.) பார்க்க; see *kōṭṭirai*

கோத்திரமின்மை *kōṭṭiram-iṇmai*, பெ. (n.) அருகன் எண்குணங்களுள் மறுபிறப்புக்குரிய முன் வினையில்லாமை (பிங்.); condition of being free from Karma that causes re-birth, one of *arukan-eṇ-kunam*.

[Skt. *gōṭrā* > த. கோத்திரம் + இன்மை.]

கோத்திரவம் *kōṭṭiravam*, பெ.(n.) வரகு (பிங்.); common millet.

[Skt. *kōḍrava* > த. கோத்திரவம்.]

கோத்திரி' *kōttirī*, பெ.(n.) நற்குலத்தோன்;
man of noble birth. "பரத்துவசனுக் குறவரிய
கோத்திரி" (பாரத. பதினான்காம். 200).

கோத்திரை *kōttirai*, பெ.(n.) நிலம்; earth.
[Skt.gōtira>த. கோத்திரை.]

கோதண்டபாணி *kōtaṇḍa-pāṇi*, பெ.(n.)
இராமன் (வில்லை கையிற் கொண்டவன்);
Rāma, as having bow in his hand.
"கோதண்டபாணி குலமருகன்" (திருப்போ.
சந்நிதி. மாலை, 66).

[Skt.kōṭaṇḍa+pāṇi>த. கோதண்டபாணி.]

கோதா *kōdā*, பெ. (n.) மற்கட்டும் களம்;
wrestling ground.

[U. gōdhā > த. கோதா.]

கோதாகொடு-த்தல் *kōdā-koḍu*, 4 செ.
குன்றாவி. (v.t.) ஏமாற்றி விட்டுப் போதல்; to
give the slip, play the hoax.

[U.gōdhā+koḍu > த. கோதாகொடு-த்தல்.]

கோது *kōdu*, பெ.(n.) கோதுகம் பார்க்க; see
kōdugam. "வானவர் தங்கோதா" (திவ்.
பெரியதி.6. 2 : 9).

[Skt. kautuka > த. கோது.]

கோதுகம் *kōdugam*, பெ.(n.) உள்ளக்களிப்பு;
joy, delight. "கோதுக மியாவர்
கொண்டாடுவார்" (குளா. முத். 36).

[Skt. kautuka > த. கோதுகம்.]

கோதுகலம் *kōdu-kalam*, பெ.(n.) கோதுகம்
பார்க்க; see *kōdugam*. "கோதுகலமுடைக்
குட்டனேயோ" (திவ். பெரியாழ். 2.9 : 6).

[Skt. kautāhala > த. கோதுகலம்.]

கோதுமை *kōdumai*, பெ.(n.) ஒருவகைத்
தவசம் (பதார்த்த. 827); wheat, triticum
vulgare.

[Skt. gōdhūma > த. கோதுமை.]

கோதுமம் *kōdūmam*, பெ.(n.) கோதுமை
பார்க்க; see *kōdumai*. "நலத்தகு பொருள்
கோதுமம்" (திருவாணைக் நானவி.25).

[Skt. gōdhūma > த. கோதுமை.]

கோதுளி *kō-dūli*, பெ.(n.) சாயுங்காலம் (பிங்.)
வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் ஆசுக்களின்

நடையால் தூளியெழுங் காலம்; evening, as
the time when dust is raised by home
returning cattle, considered auspicious.

[Skt. gō-dhūli > த. கோதுளி.]

கோதுளிசமயம் *kōdūli-śamayam*, பெ.(n.)
கோதுளி பார்க்க; see *kōdūli*.

[Skt.gō-dhūli+śamayam> த. கோதுளிசமயம்]

கோதை¹ *kōdai*, பெ.(n.) 1. உடம்பு (பிங்.);
iguana. 2. வில்லாளர் கையிற் பூணும்
தோலுறை; glove of iguana leather, worn by
archers on the left fore-arm to protect it
from being injured by the bowstring. "மூரிச்
சிலையு முரட்கோதை யங்கட்டி" (பாரதவெண்.
776). 3. மரக்காற்பறை; a cylindrical drum.
"மரக்கா லன்ன வொருவாய்க் கோதை"
(கல்வா.8).

[Skt. gōdhā > த. கோதை.]

கோதை² *kōdai*, பெ.(n.) கௌதமி என்னும்
ஆறு (பிங்.); an ancient river.

கோந்து *kōndu*, பெ. (n.) பிசின்; gum.

தெ. கோந்து

[U. gond > த. கோந்து.]

கோந்துத்தான் *kōnduttāṇ*, பெ.(n.) பிசின்
ஏனம் (C.G.); gum-pot, gum-bottle.

[U. gōṇddān > த. கோந்துத்தான்.]

கோந்துலா *kōndulā*, பெ. (n.) மராட்டியப்
பிச்சைக்காரர் பயன்படுத்தும் பறைவகை
(இ.வ.); a kind of musical drum used by
Mahratta beggars.

[Mhr. gōṇdhala > த. கோந்துலா.]

கோப்பி¹ *kōppi*, பெ. (n.) காப்பி (யாழ்ப்.)
பார்க்க; see *kāppi*.

[E. coffee > த. கோப்பி.]

கோப்பி *kōppi*, பெ.(n.) காப்பித்தூளைக்
கொதிக்கும் நீரில் போட்டுத் தெளியவைத்துப்
பால் கலந்து தேவையான அளவு இனிப்பு
சேர்த்துச் செய்யும் பருகம்; coffee (usually
with milk and sugar).

த.வ. காணீர் (காழ் + நீர்), குளம்பி

[E. coffee > த.காப்பி > இலங்.வ.கோப்பி.]

கோபக்கிதம் *kōpakkitam*, பெ. (n.) கழற்சி (சங்.அக.); bonduc-nut.

[Skt. gō-bhaksita > த. கோபக்கிதம்.]

கோபங்கம் *kōbaṅgam*, பெ. (n.) வைப்புநஞ்சு (சரகண்டபாடாணம்) (யாழ்.அக.); a mineral poison.

கோபதி *kō-padi*, பெ.(n.) 1. எருது (உரி.நி.); bull, as lord of cows.

[Skt. gō-pati > த. கோபதி.]

கோபம் *kōbam*, பெ.(n.) பொன்; gold (பிங்.).

[Skt. karbura > த. கோபம்.]

கோபவல்லி *kōbavalli*, பெ.(n.) 1. பெருங்குப்பை; moorva stemless plant. 2. நன்னாரி; indian sarsaparilla (சா.அக.).

[Skt. gōpa-valli > த. கோபவல்லி.]

கோபாலதாபனம் *kōbāla-tābaṇam*, பெ. (n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an Upanisad, one of 108.

[Skt. gōpāla-tāpāna > த. கோபாலதாபனம்]

கோபாலதாபினி *kōpāla-tāpiṇi*, பெ.(n.) கோபாலதாபனம் பார்க்க; see *kōbāla-tābaṇam*.

கோபாலவார்னிக *kōbāla-vārṇicu*, பெ. (n.) 1. பசைமிகுந்த குங்கிலியத்தையும் குடத்தையும் ஆறுக்கு ஒன்றாகக் கூட்டிச் சூரணமாக்கிச் சாராயத்தை விட்டுக் குழைத்துச் சித்தஞ் செய்யும் மின்னுநெய் செய்யும் வகை (உ.வ.); spirit-varnish prepared by mixing hot alcohol with 6 parts of piney dammar and one part of camphor.

த.வ. மினுப்பி.

[E. copal + E. varnish > த. கோபாலவார்னிக.]

கோபிகை *kōbikai*, பெ.(n.) இடையர் குலப்பெண்; herds woman, shep herdess.

கோபிசந்தனம் *kōbi-santaṇam*, பெ.(n.) ஒருசார் திருமால் அடியவர்கள் ஊர்த்துவ புண்டரமாக நெற்றியிலணிவதும் வெண்மை

கலந்த மஞ்சள் நிறமுள்ளதுமாகிய ஒருவகைத் திருமண்; yellowish earth used by certain devotees of *Viṣṇu* for upright sectarian marks. "தாமரைத் திருமணியு மெய்க்கோபி சந்தனமும்" (பிரபோத.10:13).

த.வ. திருமால் திருமண்.

[Mhr. gōpīcandana > த. கோபிசந்தனம்.]

கோபுளகம் *kōbulagam*, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு (தாலபாடாணம்) (சங்.அக.); a mineral poison.

[Skt. gōpulaka > த. கோபுளகம்.]

கோர்சா *kōrśa*, பெ.(n.) 20 உருப்படி அடங்கிய துணி மூட்டை (C.G.); bale of cloth containing 20 pieces.

[U. kōrja > த. கோர்சா]

கோர்ட்டார் *kōrṭṭār*, பெ.(n.) அறமன்ற நடுவர்; magistrate, judge.

[E. court > த. கோர்ட்டார். 'ஆர்' தமிழ் உயர்வு ஒருமை ஈறு.]

கோர்ட்டு *kōrṭṭu*, பெ.(n.) அறமன்றம்; court.

[E. court > த. கோர்ட்டு.]

கோர்ட்டுமென்கூப்பு *kōrṭṭu-maukūppū*, பெ.(n.) அறமன்றம் சாத்துகை (C.G.); closing of the court.

[E. court + U. maukū > த. கோர்ட்டுமென்கூப்பு]

கோரதந்தம் *kōra-tandam*, பெ. (n.) வளைந்தகொடுத்தந்தம்; curvad tusks, as of wild boars.

[Skt. ghōra + tandam > த. கோரதந்தம்.]

கோரதம் *kō-radam*, பெ.(n.) பெரும்பாலும் எருதுகளால் இழுக்கப்படும் தேர்; a car, generally drawn by oxen.

த.வ. காளைத்தேர்.

[Skt. gō-ratha > த. கோரதம்.]

கோரதரம் *kōrataram*, பெ. (n.) நிரயம் (சிவதரு.கவர்க்க நரக.107); a hell.

[Skt. ghōra-tara > த. கோரதரம்.]

கோரூபம் *kōra-rūbam*, பெ. (n.) 1. அழகற்ற வடிவம்; ahideous figure.

[Skt. ghōra-rūpa > த. கோரூபம்.]

கோரவாரம் *kōra-vāram*, பெ.(n.) சந்தனமரம் (யாழ்.அக.); sandalwood tree.

[Skt. *ghōra*+*v-āram* > த. கோரவாரம்.]

கோராகோரம் *kōrā-kōram*, பெ. (n.) ஒருவகை நிரயம் (சிவதரு.கவர்க்கநூ.107); a hell.

[Skt. *ghōra*+*a-ghōra* > த. கோராகோரம்.]

கோராவாரி *kōrā-vāri*, பெ.(n.) பெரும்புயல் (j.); violent storm.

[Skt. *ghōra* + *vāri* > த. கோராவாரி.]

கோல்மால் *kōlmāl*, பெ.(n.) குல்மால்பண்ணு-தல் பார்க்க; see *kulmāl-panṇu*.

[U. *gulmāl* > த. கோல்மால்.]

கோலா *kōlā*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பருகம்; a kind of aerated water.

[E. *kola* > த. கோலா.]

கோலி *kōlī*, பெ.(n.) சிறு குண்டுவிவான விளையாட்டுக் கருவி; marble, a plaything.

[Mhr. *gōlī* > த. கோலி.]

கௌகப் *kaugap*, பெ.(n.) தோலா எடையுள்ள ஒரு பண்டைக் காலத்து முகமதிய வெள்ளி நாணயம்; an ancient Mahomadan silver coin weighing 50 totals (சா.அக.).

கௌசபாகம் *kauśapāgam*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கருக்கு நீர்; a kind of decoction (சா.அக.).

[Skt. *kauśa*+ த. பாகம்.]

கௌசல்யம் *kauśalyam*, பெ.(n.) திறமை; ability. "சிற்பகௌசல்யத்துடனே குண்ட மண்டபவேதிகளைச் சமைத்து" (சி.சி.8:3 சிவாக.).

[Skt. *kauśalya* > த. கௌசல்யம்.]

கௌசலம்¹ *kausalam*, பெ.(n.)

1. கௌசல்யம் பார்க்க; see *kauśalyam*.

2. தந்திரம் (இ.வ.); art, artfulness.

[Skt. *kauśalya* > த. கௌசலம்.]

கௌசலம்² *kausalam*, பெ.(n.) கள்; toddy (சா.அக.).

கௌசலை *kauśalai*, பெ.(n.) இராமனின் தாய்; Rama's mother. "மன்னுபுகழ்க் கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே" (திவ்.பெருமாள்.8:1).

[Skt. *kausalyā* > த. கௌசலை.]

கௌசனம் *kauśanam*, பெ.(n.) கௌபீனம் (இ.வ.) பார்க்க; see *kaubīṇam*.

[Skt. *gō-vali* > த. கோவலி.]

கௌசனை *kaucanai*, பெ.(n.) 1. உறை; cover, envelope. 2. குதிரை முதலியவற்றின் மேற்றவிச (வின்.); cushion or pad for a rider on a horse or elephant.

தெ. கௌசினா.

[Skt. *kośa* > த. கௌசனை.]

கௌசாம்பி *kauśāmbi*, பெ.(n.) கங்கைக் கரையிலுள்ள ஒரு பழைய நகரம்; an ancient city on the banks of the Ganges in the lower part of the Doab.

[Skt. *kauśāmbī* > த. கௌசாம்பி.]

கௌசி *kauśi*, பெ.(n.) வயிற்றி லுண்டாகும் ஓர் நீராமைக்கட்டி; dropsy of the belly or abdomen abdominal dropsy-Ascites (சா.அக.).

கௌசிகம் *kauśigam*, பெ.(n.) 1. கூதை (பிங்.); owl. 2. பட்டாடை (பிங்.); silk cloth. 3. பண் வகை (சிலப்.6, 35, உரை); a primary melody-type.

[Skt. *kausika* > த. கௌசிகம்.]

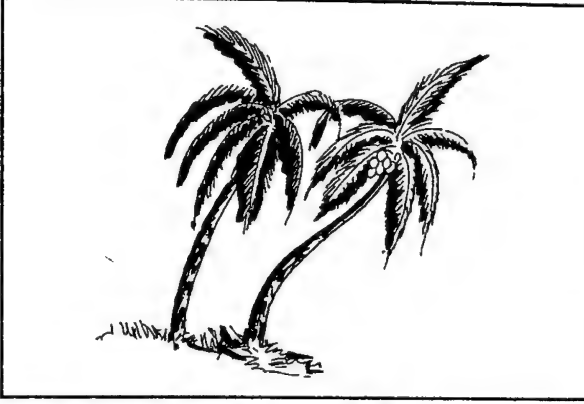
கௌசிகன் *kauśigan*, பெ.(n.) 1. விகவா மித்திரன்; Viswamittiran. "கௌசிகன் சொல்லுவான்" (கம்பரா.மிதிலை.42).

2. இந்திரன் (பிங்.); Indira.

[Skt. *kausika* > த. கௌசிகன்.]

கௌசிகேயம் *kausikēyam*, பெ.(n.) வெள்ளைக் கிலுகிலுப்பை; fox frightener-*Crotalaria angulosa* (சா.அக.).

கௌசிபல் *kausiṣipal*, பெ.(n.) தென்னைமரம்; cocoanut tree (சா.அக.).

கௌசிரர்நிலக்குரோசினை *kausiṣirarnila-kurōṣinai*, பெ.(n.) இது செம்பினின்று களிம்பெடுக்கும் மருந்து; an unknown paste used to remove verdigris from copper (சா.அக.).

கௌசீகபலம் *kausiṣiga-palam*, பெ.(n.) தேங்காய்; cocoanut (சா.அக.).

கௌசீதகி *kausiṣitaki*, பெ. (n.) நூற்றெட்டு (உபநிடதம்) துணைத் தோன்றியங்களுலொன்று; an upanisad, one of 108.

[Skt. *kausiṣitaki* > த. கௌசீதகி.]

கௌசீதளம் *kausiṣidaḷam*, பெ.(n.) 1. வெள்ளை ஈர்கொல்லி; stinking swallow-wort. 2. ஈர்கொல்லி பார்க்க; see *īr-k-kolli* (சா.அக.).

கௌசுகம்¹ *kausiṣugam*, பெ.(n.) குங்கிலியம் பார்க்க; see *kuṅgīliyam*.

[Skt. *kausiṣika* > த. கௌசுகம்.]

கௌசுகம்² *kausiṣugam*, பெ.(n.) குங்கிலியம்; tripterocarp dammar.

[Skt. *kausiṣika* > த. கௌசுகம்.]

கௌஞ்சம்¹ *kaunṣam*, பெ.(n.) கிரவுஞ்சம் (சூடா.) பார்க்க; see *kiravuṅjam*.

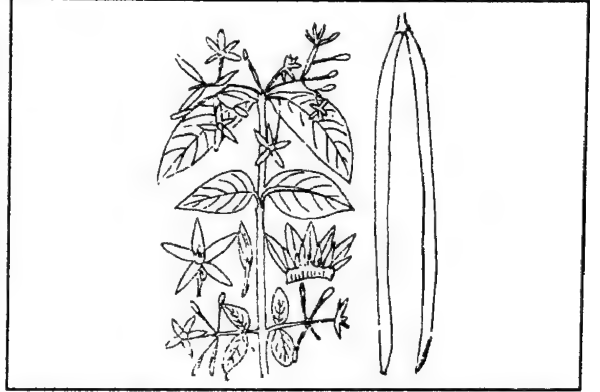
[Skt. *kraunea* > த. கௌஞ்சம்.]

கௌஞ்சம்² *kaunṣam*, பெ.(n.) 1. அசாமிற்கு கிழக்கேயுள்ள பனிமலை (இமயமலை)த் தொடர்; the eastern part of the Himalayan range in Assam. 2. திருநெல்வேலிக்கு

அருகிலுள்ள ஒரு தீவு; an unknown island near Tirunelvely Dt. (சா.அக.).

கௌடதம் *kaudadam*, பெ. (n.)

1. வெள்ளுள்ளி; garlic. 2. வெட்பாலை; Tellicherry bark - *Nerium antidysentericum* (சா.அக.).

கௌடநடை *kauda-nadai*, பெ.(n.) கௌட நெறி (வின்.) பார்க்க; see *kauda-neri*.

[Skt. *gauḍa* > த. கௌடம் + நடை.]

கௌடநெறி *kauda-neri*, பெ.(n.) செறிவு முதலியவை தருப்ப நெறிக்குரிய குணங்கள் நிரம்பி வாராமல் சொற்பெருகத் தொடுக்குஞ் செய்யுணெறி (தண்டி.12, உரை); the *kaṭam* style of poetry characterised mainly by verbosity, dist. fr. *vaitarappa-neri*.

[Skt. *gauḍa* > த. கௌடம் + நெறி.]

கௌடம் *kaudam*, பெ. (n.) 1. வெல்லத்தினால் செய்த ஒரு மது; a liquor prepared out of jaggery; Molasses or that which is prepared from sugar. 2. ஒரு பின்னலான மருத்துவக் கொடி; a medicinal twining creeper. 3. வடதேயம்; North India (சா.அக.).

[Litt. *gūḍ* (வெல்லம்) விந்தியத்தின் வடபால் பஞ்ச கௌடம் எனும் வடநாடு பஞ்சதிரவிடம் என்பதன் எதிர்.]

கௌடலி *kaudali*, பெ.(n.) 1. ஆடையில்லாள்; one having no clothes on. 2. சத்தி; the goddess sakti (சா.அக.).

கௌடிலம் *kaudilam*, பெ.(n.) வளைவு; curve, bent.

[*Skt. kautilya* > த. கௌடிலம்.]

கௌண்டன் *kaundān*, பெ.(n.) 1. உயிர்க் கொல்லி; life-killer. 2. வேடன்; hunter (சா.அக.).

கௌண்டினியன் *kaundiniyan*, பெ.(n.) 1. ஒரு முனிவன்; the name of a great sage. 2. கொடிவழி;

கௌணப்பொருள் *kauna-p-poru*!, பெ.(n.) இலக்கண வகையாற் கொள்ளும் பொருள் (சி.சி.பாமி.2,ஞானம்.); secondary meaning or sense of a word, metaphorical sense, opp. to *mukkiya-p-poru*!

[*Skt. gauna+poru* > த. கௌணப்பொருள்.]

கௌணம் *kaunam*, பெ.(n.) முகாமை யல்லாதது; that which is subordinate or secondary.

[*Skt. gauna* > த. கௌணம்.]

கௌணாவதாரம் *kaunāvatāram*, பெ.(n.) ஒரு நிமித்தம் பற்றித் தன்சத்தியை ஒருவர்பால் ஏறிட்டு நிகழ்த்தும் தெய்வத் தோற்றரவு; secondary or patial incarnation in which God's spirit enters and works through a human being.

த. கூடுபாய்தோற்றரவு.

[*Skt. gauna+ava-tāra* > த. கௌணாவதாரம்.]

கௌணியன் *kauniyan*, பெ.(n.) கவுணியக் குலத்தான்; one born in the *kaudinya* gotra.

[*Skt. கௌடிண்யம்* > த. கவுணியம், கௌணியம்]

வடமொழியாளர் மரமின் வண்ணம் கௌடிண்ய கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவனைக் கௌடிண்யன் என்பர். இது தமிழில் கவுணியன் விண்ணந்தாயின் எனும் புலவர் பெயர் உள்ளது.

கௌத்துபம் *kauṭṭubam*, பெ.(n.) திருமால் மார்பிலணியும் மணி; by Viṣṇu on his chest.

[*Skt. kaustuba* > கௌஸ்துபம் > த. கௌத்துபம்]

கௌத்துவம்¹ *kauttuvam*, பெ.(n.) மாணிக்கம்; a kind of carb- (gem); a ruby (சா.அக.).

கௌத்துவம்² *kauttuvam*, பெ.(n.) 1. கௌத்துபம் பார்க்க; see *kaustubam*. "கௌத்துவமுடைக் கோவிந்தன்" (திவ். பெரியாழ்.4 5:8). 2. தாமரைக்கல்; a kind of ruby (சூடா.).

[*Skt. kaustubha* > த. கௌத்துவம்².]

கௌத்துவம்³ *kauttuvam*, பெ.(n.) கவுத்துவம்¹ பார்க்க; see *kavuttuvam*.

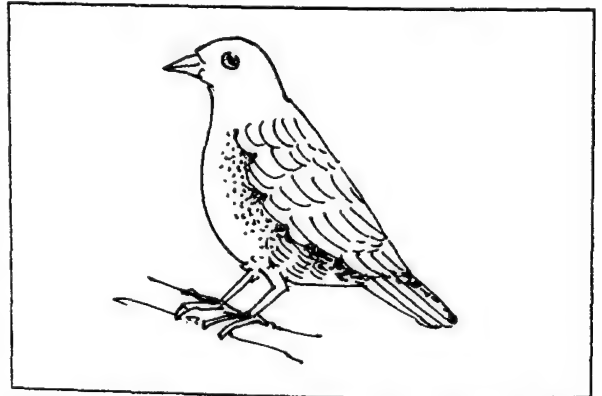
[*Skt. kaitava* > த. கௌத்துவம்.]

கௌத்துவவழக்கு *kauttuva-vaḷakku*, பெ.(n.) பொய்வழக்கு (இ.வ.); barratry, vexatious litigation, false suit.

[கௌத்தும் + வழக்கு.]

[*Skt. kaitava* > த. கௌத்துவம்.]

கௌதம் *kaudam*, பெ.(n.) கிச்சிலிக் குருவி; the king fisher Haicyon (சா.அக.).

கௌதமதந்திரம் *kaudama-tandiram*, பெ.(n.) விசவாமித்திரரார் செய்யப்பட்ட ஓர் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic treatise by sage Viswamitra (சா.அக.).

கௌதமநாடி *kaudama-nāḍi*, பெ.(n.) கௌதமரால் தமிழில் செய்யப்பட்ட ஒரு கை வரிக் கணிய நூல், தமிழ், நாடி நூல்கள் பொதுவாக உள்ளங்கைக் கோடுகளைக் கொண்டே வரும். ஆகவே, கை வரி நூலிற்கும் கணிதத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு முண்டென்பது தெற்றென

விளங்கும்; a work on Astrology written by sage Goutana C' Viswamitra, Tamil Nadi work is generally based on Palmistry; and therefore a close relation between palmistry and astrology is clearly established (சா.அக.).

கௌதமம்¹ kaudamam, பெ.(n.) அறநூல் பதினெட்டனுள் கௌதமரால் இயற்றப்பட்ட நூல்; *Dharmasūtra* by Gautama, one of 18 *tarumanūl*.

[*Skt. gautama* > த. கௌதமம்.]

கௌதமம்² kaudamam, பெ.(n.) நறும் பிசின்; fragrant resin (சா.அக.).

கௌதமன் kaudaman, பெ.(n.) 1. ஒரு முனிவர்; an ancient rsi, husband of *Ahalyā*. 2. அறநூல் செய்த அக்க பாதர்; the founder of the *Nyāya* system of Indian philosophy. 3. புத்தன்; the Buddha. 4. கிருபாசாரியார்; *Kṛpāśārya*, a preceptor of the *Pāṇḍavas*. "முன்னிருந்த கௌதமன்" (பாரத. வாரணா.66).

[*Skt. Gautama* > த. கௌதமன்.]

கௌதமனார் kaudamanār, பெ.(n.) தலைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவர்; a poet of the first *śaṅgam* (தொல்.பொ.15, உரை).

[*Skt. gautama* > த. கௌதமனார்.]

கௌதமி kaudami, பெ.(n.) 1. ஒரு ஆறு (பிங்.); a river. 2. ஆமணத்தி (கோரோசனை) (விண்.); bezoar-stone. 3. ஆன்; cow.

[*Skt. gautamī* > த. கௌதமி.]

கௌதமை kaudamai, பெ.(n.) கௌதமி பார்க்க (விண்.); see *kaudami*.

கௌதாரம் kaudāram, பெ.(n.) 1. உடும்பின் குட்டி; young of guana. 2. உடும்பின் நிறமான பாம்பு; a snake of the colour of guana (சா.அக.).

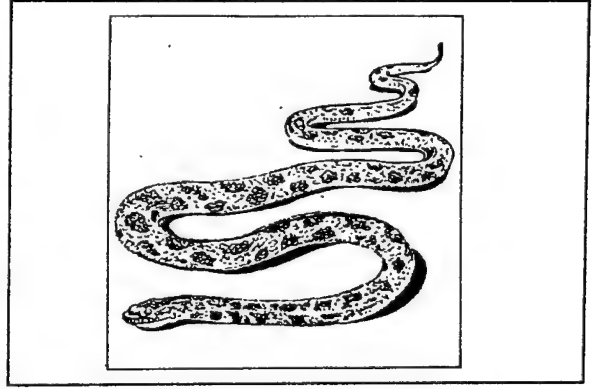
கௌதுகம் kaudugam, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; joy, pleasure. 2. சாலவிளையாட்டு; legerdemain, jugglery. "கதுமெனத்தரும் விஞ்சையர் கௌதுகம் போல" (சேதுபு.

காசிப.37). 3. காப்பாக மணிக்கட்டிற் கட்டும் நூல் (சங்.அக.); thread worn on the wrist as amulet.

[*Skt. kautuka* > த. கௌதுகம்.]

கௌதுகலம் kaudūgalam, பெ.(n.) மிதி பாகல், நிலத்தில் படரும் சிறுபாகல்; ground creeper *mimordica humilis* (சா.அக.).

கௌதேரசர்ப்பம் kaudēra-sarppam, பெ.(n.) சாரைப் பாம்பு. இது உடும்பு நிறத்தை போன்றதால் இப்பெயர்; rat-snake called from its resemblance in colour to guana. (சா.அக.).

கௌந்தியம் kaundiyam, பெ.(n.) வெண்மருது; white murdah - *Terminalia arjuna* (சா.அக.).

கௌபம் kaupam, பெ.(n.) கிணற்று நீர்; well water (சா.அக.).

கௌபலம் kaupalam, பெ.(n.) மிளகாய்; chilly-Capsicum frutescens (சா.அக.).

கௌபலா *kaupalā*, பெ.(n.) தட்டும் பலா; a kind of jack tree (சா.அக.).

கௌபீனசுத்தம் *kaupīṇā-śuttam*, பெ. (n.) அயற் பெண் களைக் கூடாதிருக்குந் தூயதன்மை; man's sexual purity.

[கௌபீனம்+சுத்தம்.]

[Skt. *kaupīṇa* > த. சுத்தம்.]

கௌபீனசுத்தன் *kaupīṇa-śuttan*, பெ.(n.) பிற பெண்களைச் சேராதவன்; man of sexual purity (இ.வ.).

[Skt. *kaupīṇa+śuddha* > த. கௌபீன சுத்தன்.]

கௌபீனதோசம் *kaupīṇa-tōśam*, பெ. (n.) பிறபெண்களைச் சேர்தலாகிய குற்றம்; man's sexual impurity.

[Skt. *kaupīṇa+tōsa* > கௌபீனதோசம்.]

கௌபீனம் *kaupīṇam*, பெ.(n.) நீர்ச்சீலை; man's loin-cloth.

த.வ. கோவணம்.

[Skt. *kaupīṇa* > த. கௌபீனம்.]

[த.வ. கோவணம் > Skt. *kaupīṇam*.]

கௌமாதம் *kaumādam*, பெ.(n.) நளி (கார்த்திகை) மாதம்; the month of November and December (சா.அக.).

கௌமாரகம் *kaumāragam*, பெ.(n.) இளமை; juvenile age (சா.அக.).

த.வ. குமரம்.

கௌமாரதந்திரம் *kaumāra-tantiram*, பெ. (n.) பிள்ளைகளை வளர்ப்பதைப் பற்றியும், பயிற்சியைப் பற்றியும் கூறும் ஒரு வடமொழி மருத்துவ நூல்; the section of a medical work in Sanskrit treating of the rearing and education of children (சா.அக.).

த.வ. குமரகல்வி.

கௌமாரம்¹ *kaumāram*, பெ.(n.) 1. இளமை; youth; maiden age of sixteen. 2. இளமை நுவம்; childhood; young age. 3. ஒன்று முதல் 16 வயது வரையுள்ள ஆண்; a male aged 1 to 16 years. 4. 16 வயது முதல் 32 வரையுள்ள பெண்; a female aged 16 to 32 years.

த.வ. குமரம்.

[Skt. *kaumāra* > த. கௌமாரம்.]

கௌமாரம்² *kaumāram*, பெ.(n.) 1. இளம் பருவம்; childhood. 2. முருகக் கடவுளே பரம்பொருளென்று வழிபடுஞ் சமயம்; the religion of the *Kaumāras* who hold Skanda as the supreme being and are exclusively devoted to his worship.

த.வ. குமரம்.

[Skt. *kaumāra* > த. கௌமாரம்.]

கௌமாரி *kaumāri*, பெ.(n.) 1. தூய பெண்களுள் ஒருத்தி; *kaumāri*, the female principle of *Kumāra* or Skanda, one of *catta-mātar*. 2. மாகாளி (பிங்.); *kālī*.

[Skt. *kaumāri* > த. கௌமாரி.]

கௌமீதி *kaumīdi*, பெ.(n.) நிலவு; moon (சா.அக.).

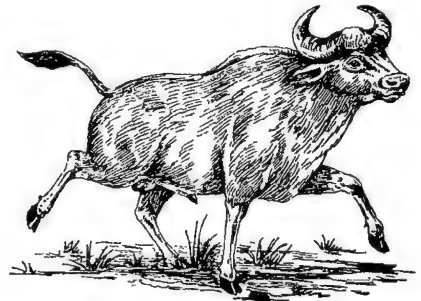
கௌமோதகி *kaumōdaki*, பெ.(n.) திருமாலின் படைக்கலன் (பிங்.); the mace of *Viṣṇu*.

[Skt. *kaumōdaki* > த. கௌமோதகி.]

கௌரம் *kauram*, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. பொன்னிறம் (சிலப்.12, 67, உரை.); yellow colour.

[Skt. *gaura* > த. கௌரம்.]

கௌரமிருகம் *kauramirugam*, பெ.(n.) காட்டு மாடு; wild cow-*Bos gaurus* (சா.அக.).

கௌரவம் *kauravam*, பெ.(n.) 1. மேன்மை; dignity; eminence, honour. 2. பெருமிதம்; pride. "அடர்ச்சிமிசுங் கௌரவம்" (சிவப்பிர. பொது.30).

[*Skt. gaurava* > த. கௌரவம்.]

கௌரவர் *kauravar*, பெ.(n.) கவுரவர்; Kaurava princes. "வரிவெஞ்சிலைக்கைக் கௌரவர்" (பாரத.ஒன்பதாம்.31).

[*Skt. kaurava* > த. கௌரவர்.]

கௌராங்கம் *kaurangam*, பெ.(n.) வெள்ளை அல்லது மஞ்சள் உடம்பை உடைத்தாயிருக்கை; having a white or yellowish body (சா.அக.).

கௌரி *kauri*, பெ. (n.) 1. மலைமகள் (திவா.); பார்வதி; Parvati. "பேருங் கௌரியென்றழைத்தனர்" (திருவிளை.விருத்த.4). 2. காளி; *Kālī*. "அம்பிகை மாதரிகௌரி" (அரிச்சு.புதுதி.). 3. எட்டு அல்லது பத்தகவைப் பெண்; young girl of for 10 years. 4. பொன்னிறம் (வின்.); yellow colour. 5. கடுகு (மலை.); mustard. 6. கொடி வகை; bristly trifoliate vine.

[த. கௌரி > *Skt. கௌரி*]

கௌரி² kauri, பெ. (n.) சோழி; (M.M.238); cowry, small white or yellow shell, used as a coin in some parts of India, Cypraca moneta.

[*U. kauri* > த. கௌரி².]

கௌரிகம் *kaurigam*, பெ.(n.) வெள்ளைக் கடுகு; white mustard (சா.அக.).

கௌரிகாளை *kauri-kālai*, பெ.(n.) எக்காள வகை; a long brass trumpet.

[*Skt. gaurava+kāhala* > த. கௌரிகாளை.]

கௌரிகேணி *kauri-kēni*, பெ.(n.) வெள்ளைக் காக்கணம் (மலை.); white flowered mussell - shell creeper.

[*Skt. gaura+kēni* > த. கௌரிகேணி.]

கௌரிசிப்பி *kauri-šippi*, பெ.(n.) வழிபாட்டுக் கலனாகப் பயன்படும்

பெருஞ்சங்கு (வின்.); a big conch which is used as a thing to be worshipped.

[*U. kauri+šippi* > த. கௌரி+சிப்பி.]

கௌரிசங்கம் *kauri-saṅgam*, பெ.(n.)

1. சிவனும் சிவையும் உருவினதாய் இணைந்து உள்ளதாகக் கருதப்பெறும் இருபிளவுபட்ட அக்கமணி; a double *Rudrāsabe* believed to represent Siva and Sivai. 2. கவுரிசங்கரம் பார்க்க; see *gauriśaṅkara*.

[*Skt. gauri+saṅka* > த. கௌரிசங்கம்.]

கௌரிசங்காமணி *kauri-śaṅgā-maṇi*, பெ.(n.) கவுரிசங்கம் (வின்.) பார்க்க; see *kauri-saṅgam*.

கௌரிப்பழம் *kauri-p-palam*, பெ.(n.) ஒரு சிவப்புப் பழம், இது சாப்பிடவும் ஊறுகாய் போடவும் உதவும்; Indian black berry - *Rubus flavus*. It is eaten and made into preserves (சா.அக.).

கௌரிபாடாணம் *kauri-pāḍāṇam*, பெ.(n.) ஒரு வைப்பு நஞ்சு (வின்.); a prepared arsenic.

[*Skt. gauri+pāsāṇam* > த. கௌரிபாடாணம்.]

கௌரிமாதி *kaurimādi*, பெ.(n.) மணமுறிப்பு மர வகை; a kind of Deoder tree (சா.அக.).

கௌரிமைந்தன் *kauri-maindan*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள், பார்வதி மைந்தன் (பிங்.); Skanda, as son of *Pārvati*.

[*Skt. gauri+maindan* > த. கௌரிமைந்தன்.]

கௌரியச்சம் *kauriyaccam*, பெ.(n.) ஒரு பூடு; an unknown plant (சா.அக.).

கௌரியன் *kauriyan*, பெ.(n.) பாண்டியன் பட்டப்பெயர்; *Pāṇḍiya* title. "தவிரா லீகைக் கௌரியர் மருக" (புறநா.3, 5).

[*Skt. kauravya* > த. கௌரியன்.]

கௌரிலம் *kaurilam*, பெ.(n.) 1. கௌரிகம் பார்க்க; see *kaurigam*. 2. இரும்புப் பொடி; iron filings (சா.அக.).

கௌரிவிரதம் *kauri-viradam*, பெ.(n.)

துலை (ஐப்பசி) மாதத்தில் மலைமகளை நோக்கிப் புரியும் நோன்பு; religious observance in honour of *Pārvatī* in the month of *Aippaci*.

[*Skt. gaurī+vrata* > த. கௌரிவிரதம்.]

கௌரியந்திரம் *kauriyantiram*, பெ.(n.)

சாரணை கொடுப்பதற்காகப் பயன்படுமோர் இயந்திரம்; an apparatus used in Alchemy for purposes of animating mercurial pills. (சா.அக.).

இவ்வியந்திரம் 8 சதுர செங்கல்லைக் கண்ணாடியைப் போல மெதுவாகத் தேய்த்துப் பிறகு அதன் நடுவில் மூசையைப் போற் குடைந்து அதற்குள் சுண்ணாம்பு தடவிப் பின் வெள்ளி, பொன், அப்பி ரேக்கு இவற்றை அரைத்து மூசையில் வார்த்து, வாய்மூடி சீலை மண் செய்து புடமிடப்படும்.

கௌரீலலிதம் *kaurī-lalidam*, பெ.(n.)

அரிதாரம் பார்க்க; see *aridāram*.

கௌரேகிதம் *kaurēgidam*, பெ.(n.) பாம்பு; a serpent (சா.அக.).

கௌரேசியம் *kaurēśiyam*, பெ.(n.)

வெள்ளை முகமுடைய கருங்குரங்கு; a black monkey with a white face (சா.அக.).

[*Skt. gaurōciam* > த. கௌரேசியம்.]

கௌல்¹ *kaul*, பெ.(n.) கவுல்¹ பார்க்க; see *kavul*.

கௌல்² *kaul*, பெ.(n.) கவுல்² பார்க்க; see *kavul*².

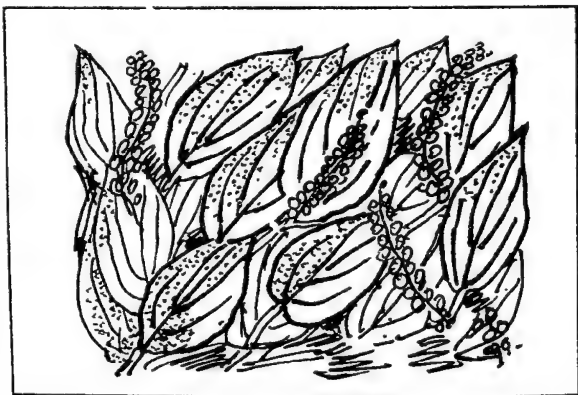
[*U. qaul* > த. கௌல்.]

கௌஸ்தார் *kaul-tār*, பெ.(n.) கவுஸ்தார் பார்க்க; see *kavultār*.

கௌலவம் *kaulavam*, பெ.(n.) கரணம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய காலப் பகுதி; a division of time, one of eleven *karaṇam*. q.v., (Astron.).

[*Skt. kaulava* > த. கௌலவம்.]

கௌலகம் *kaulagam*, பெ.(n.) வால் மிளகு; long pepper (சா.அக.).

கௌலவம்¹ *kaulavam*, பெ.(n.) குதிரை யுடலின் ஒரு பக்கத்திலிருக்கும் சுழிவகை (அகவசா.149); a curl of hair on one side of a horse's body.

கௌலேயகன் *kaulēyagan*, பெ.(n.) நாய்; dog (சா.அக.).

கௌலியம் *kauliyam*, பெ.(n.)

1. கோரோசினை பார்க்க; see *kōrōśinai*.

2. சாணி; dung. 3. கவ்வியம் பார்க்க; see *kavviyam* (சா.அக.).

கௌலியம் *kauviyam*, பெ.(n.) ஆனைந்து, ஆவினின்று பெறப்படும் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் ஆகிய பொருள்கள்; the

five choice products of a cow. "தீதில் கௌவியங் கூட்டுபு பிசைந்தனர்" (குத. சிவமா.2, 23).

[Skt. gavya > த. கௌவியம்.]

கௌளம் *kaulam*, பெ.(n.) பண் வகை; a primary melody-type (பரத.இராக.55).

[Skt. gauḍa > த. கௌளம்.]

கௌளா *kaulā*, பெ.(n.) (யூனானி) உடம்பிற்குக் குளிர்ச்சியை உண்டாக்குமோர் பழம், யவனிய (யூனானி) மருத்துவர்கள் இதை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துவர்; a kind of fruit much used by urani doctors for cooling the system. see கௌளிப்பழம் (சா.அக.).

கௌளி¹ *kauli*, பெ.(n.) கவுளி; house-lizard.

கௌளி² *kauli*, பெ.(n.) ஓர் இசை வகை; a specific melody-type (பரத. இராக.56).

கௌளிக்கட்டு *kauli-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) கௌளிக்காதல் (இ.வ.) பார்க்க; see *kauli-k-kādal*.

கௌளிக்கட்டாய்ச்சொல்(லு)-தல் *kauli-k-kāṭṭāy-c-col-*, 8 செ.குன்றா.(v.t.) குறி சொல்லி ஏமாற்றுதல் (இ.வ.); to deceive a person by professing to foretell, to mislead by sooth saying.

கௌளிக்காதல் *kauli-k-kādal*, பெ.(n.) நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் பல்லி ஒலி (வின.); chirp of a lizard, as presaging good or evil.

கௌளிச்சொல் *kauli-c-col*, பெ.(n.) கௌளிக்காதல் (இ.வ.) பார்க்க; see *kauli-k-kādal*.

கௌளிசாத்திரம் *kauli-śāttiram*, பெ.(n.) பல்லிச் சொற்குப் பலன்கூறும் நூல்; treatise interpreting the chirps of lizards.

கௌளிசொல் *kauli-sol*, பெ.(n.) பல்லி எழுப்பும் சத்தம்; chirp of the lizard.

கௌளி சொல்லுக்குப் பலன் சொல்லுவார்கள் (கீரியா).

கௌளிநூல் *kauli-nūl*, பெ.(n.) பல்லி சொல்லுவதின் பயன் கூறும் நூல்; a treatise containing the interpretation of the chirps of lizards; a science on the noise of lizards and its presage (சா.அக.).

கௌளிபத்திரம் *kauli-pattiram*, பெ.(n.) வெள்ளை வெற்றிலை வகை; white betel-leaf.

[Skt. gaura + pattiram > த. கௌளி பத்திரம்.]

கௌளிபாத்திரம் *kauli-pāttiram*, பெ.(n.) 1. மஞ்சள் நிறமான காய்கள் காய்க்குந் தெங்கு வகை (இ.வ.); a variety of coconut tree bearing yellow coconuts. 2. தேங்காயோட்டினால் செய்யப்பட்டுத் துறவிகள் நீர் அல்லது உணவு கொள்ளப் பயன்படுத்தும் ஏனம்; coconut shell used by ascetics as a begging bowl, water-vessel, etc.

[Skt. gaura > த. கௌளி + பாத்திரம்.]

கௌளிபந்து *kauli-pantu*, பெ.(n.) ஒரு பண்; a melody type.

[T. gauli + > த. கௌளிபந்து.]

கௌனகுளிகை *kauna-kuligai*, பெ.(n.) குளிகை பார்க்க; see *kuligai* (சா.அக.).

கௌனிகம் *kaunigam*, பெ.(n.) 1. வான்; sky. 2. கரும்பளிங்கு; a black granite stone (சா.அக.).

கௌசிதகி *kausitaki*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanishad, one of 108.

[Skt. kausītaki > த. கௌசிதகி.]

கௌத்துபம் *kaustupam*, பெ.(n.) திருமால் மார்பிலணியும் மணி; the gem worn by Viṣṇu on his chest.

[Skt. kaustuba > த. கௌத்துபம்.]

சக்கம் *śakkam*, பெ.(n.) சாறு; extract (சா.அக.).

சக்கரகபிரசங்கம் *śakkaraga-piraśaṅgam*, பெ.(n.) வளைய வளையப் பேசுகை (பாண்டி.); arguing in a vicious circle a defect in argumentation.

த.வ. வேணாவெட்டிப்பேச்சு, வேண்டா வெற்றுப்பேச்சு.

சக்கரப்பிரதர் *śakkara-p-piradar*, பெ.(n.) சிவத்திருவுருவங்களு ளொன்று (காஞ்சிப்பு. சிவபுண். 23); a manifestation of Śivaṇ (Śaivism)

[Skt. cakra+prada > த. சக்கரப்பிரதர்.]

சக்கரகம் *śakkaragam*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகைப் பாம்பு; a kind of serpent. 2. கொள்ளு; Madras horse gram-Dolichos unflorus. 3. வெண்குன்றி; white abrus-Abrus precatorius (சா.அக.).

[Skt. cakraka > த. சக்கரகம்.]

சக்கரநாமன் *śakkara-nāman*, பெ.(n.) ஒரு வகை அய மாட்சிகம்; a pyritic ore of iron (சா.அக.).

சக்கரேந்திரகம் *śakkarēndiragam*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கடுகு; a kind of mustard (சா.அக.).

சக்காத்து *śakkāttu*, பெ.(n.) இலவயம் (நெல்லை.); anything obtained free or gratis.

[U. zakāt > த. சக்காத்து.]

சக்கிடுத்தார் *śakkiḍuttār*, பெ.(n.) செயலாளர் (யாழ்ப்ப.); secretary.

[E. secretary > த. சக்கிடுத்தார்.]

சக்கிந்திரியம் *śakkindiriyam*, பெ.(n.) கண்; the organ of sight (சா.அக.).

சக்கியார்த்தம் *śakkiyārttam*, பெ.(n.) சொல்லாற்றலால் உணரும் பொருள்; explicit, direct or literal meaning of a word or sentence.

த.வ. வெளிப்படை.

[Skt. śakya+artha > த. சக்கியார்த்தம்.]

சக்கிரதரம் *śakkiradaram*, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.).

சக்கிரவாணு *śakkiravāṇu*, பெ.(n.) கழுதை; ass (சா.அக.).

சக்கிரிகம் *śakkirigam*, பெ.(n.) கொள்ளு; Madras horse gram, *Dolichos unflorus*. (சா.அக.).

த.வ. காணம்.

சக்கிரிதம் *śakkiridam*, பெ.(n.) குதிரை நடை வகை (சக்கிரநீதி, 72); a pace of horses.

[Skt. cakrita > த. சக்கிரிதம்.]

சக்கிரீவதம் *śakkirīvadam*, பெ.(n.) கழுதை; ass (சா.அக.).

சக்கிலிடல் *śakkiliḍal*, பெ.(n.) கண்ணுக்கிடல்; to apply to the eye, as collyrium (சா.அக.).

சக்கினம் *śakkinam*, பெ.(n.) அம்பர்; amber-succinum (சா.அக.).

சக்குரம் *śakkuram*, பெ.(n.) கண்ணோய்ப் பொது; a general term for the diseases of the eye - Ophthal-mia (சா.அக.).

சக்கேரா *śakkērā*, பெ.(n.) சகேரா பார்க்க; see *śagērā*.

[U. zakhira > த. சக்கேரா.]

சக்கைமுக்கி *śkkai-mukki*, பெ.(n.) சக்கிமுக்கி பார்க்க; see *sakkimukki* (சா.அக.).

சக்கோலி *śakkōli*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூடு (சங்.அக.); a plant.

சக்க *śakṣu*, பெ.(n.) பார்வைத்திறன்; faculty of seeing (சா.அக.).

சக்கசியம் *śakṣuśiyam*, பெ.(n.)

1. கண்ணுக்கினிமை; agreeable to the eyes.
2. கண்மை; collyrium for the eyes, extracted from Amomum antorhiza.
3. தாழை; a fragrant plant - *Pandanus odoratissimus* (சா.அக.).

[Skt. cakcu > த. சக்கசியம்.]

சக்கபீதம் *śakṣupīdam*, பெ.(n.) கண்வலி; pain of eye (சா.அக.).

சக்கரோகம் *śaksu-rōgam*, பெ. (n.) கண்ணோய்; disease of the eye (சா.அக.).
சக்தன் *śakdan*, பெ.(n.) சக்திமான் பார்க்க; see *saktimān*.

த.வ. திறமையாளன், ஆற்றலாளன்.

[Skt. śakta > த. சக்தன்.]

சக்தி *śakti*, பெ.(n.) சக்தி பார்க்க; see *śatti*.

த.வ. ஆற்றல், திறமை, வல்லமை.

[Skt. śakti > த. சக்தி.]

சக்திபூசை *śakti-pūṣai*, பெ.(n.) பேராற்றலைப் பூசிக்கும் வாமமாரக்கம்; worship of sakti or the principle of energy in Godhead.

த.வ. காளிவழிபாடு.

[சக்தி + பூசை.]

[Skt. śakti > த. சக்தி.]

[பூசு→பூசி→பூசை = வழிபாடு செய்தல்.]

சக்திபோற்றல் *śakti-pōrral*, பெ.(n.) ஆண் வித்தமிழ்தை (விந்தைக்) காப்பாற்றல்; conservation of energy through preservation of semen in the system (சா.அக.).

[சக்தி + போற்றல்.]

[Skt. śakti → த. சக்தி.]

சக்திமாற்றம் *śaktimārram*, பெ.(n.) ஒன்றன் வலிமையைப் பிறிதொன்றாக மாற்றுதல்; converting energy from one from into another (சா.அக.).

த.வ. திறன்.

[சக்தி + மாற்றம்.]

[Skt. śakti > த. சக்தி.]

சக்திமான் *śaktimān*, பெ.(n.) ஆற்றலுள்ளவன் (இ.வ.); strong man, able or skilful person, a man of powerful personality.

த.வ. திறலன்.

[Skt. śakti-mān > த. சக்திமான்.]

சக்திமுகம் *śakti-mugam*, பெ.(n.) அரசாணை; (T.A.S.) royal mandate.

[சக்தி + முகம்.]

[Skt. śakti > த. சக்தி.]

சக்தியானுசாரம் *śaktiyanūsāram*, பெ. அ. (adv.) ஆற்றலுக்கு ஏற்ப; to the best of one's ability. "சக்தியானுசாரம் தானஞ் செய்ய வேண்டும்".

[Skt. śakti+anu-sāra > த. சக்தியானுசாரம்.]

சக்பந்தி *śakpandi* பெ.(n.) செக்குபந்தி பார்க்க; see *śekku-pandi*.

[U. cakbandi > த. சக்பந்தி.]

சக்ரகம் *śakragam*, பெ.(n.) சக்கரகம் பார்க்க; see *śakkaragam*.

[Skt. cakraka > த. சக்ரகம்.]

சக்ரவத்துப்பிடி-த்தல் *śakravattu-p-pidi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மாமன்னரென்ற சிறப்புப்பட்டம் எய்துதல்; to proclaim title to sovereignty. "நடைச் சக்கரவத்துப்பிடிக்கலாம் படி" (ஈடு. 3, 9, 9).

[சக்ரவத்து + பிடி.]

[Skt. cakravarti > த. சக்ரவத்து.]

சக¹ śaga, பெ.அ. (adj.) ஒரே துறையில் பணிபுரிபவர்கள்; colleague, fello. "சக ஆசிரியர்களே ஒன்றுபடுங்கள்! சக எழுத்தாளருக்கு நேர்ந்தது நமக்கும் நேரலாம்"

த.வ. உடன்கூட்டு.

[Skt. saha > த. சக.]

சக² śaga, பெ.(n.) கணிதத்தில் கூட்டல்குறி (இலங்.); (in arithmetic) plus sign. "ஐந்து சக ஐந்து சமன் பத்து".

த.வ. கூட்டல்.

சககமனம் *śaga-gamanam*, பெ.(n.) உடன்கட்டையேறுகை; self-immolation of a Hindu widow on her husband's funeral pyre, concremation, sati.

த.வ. மாலை நிலை.

[சக + கமனம்.]

[Skt. saha > சக.]

கம்→கமனம் = செல்லுதல்.

சகலரும் *śagalarum*, பெ.(n.) எல்லோரும், அனைவரும் (அ.வ.); all, everyone. "சகலரும் இதையே சொல்கிறார்கள்" (கிரியா.).

[சகலர் + உம்.]

[Skt. sakala > த. சகலர்.]

சககாரி *śaga-gārī*, பெ.(n.) துணைக்காரணம்; secondary cause. "அடுத்தவருமனன சககாரிகளாம்" (வேதா.சூ.134).

[Skt. sahakārī>த. சககாரி.]

சகச்சிரம் *śaga-c-ciram*, பெ.(n.) 1. ஆயிரம்; the number 1000. 2. சிவத்தோன்றியங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச.பொது.332, உரை); an ancient *Śaivism* scripture in sanskrit, one of 28 *Sivāgamam*.

[Skt. sahasra>த. சகச்சிரம்.]

சகசட்கு *śaga-śaṭcu*, பெ.(n.) கதிரவன் (யாழ்.அக.); sun, as the eye of the world.

[Skt. jagat-cakṣuḥ>த. சகசட்கு.]

சகசண்டி *śaga-śandi*, பெ.(n.) பெருமுரடன் (இ.வ.); rough, quarrelsome person.

த.வ. சண்டைக்காரன்.

[சக + சண்டி.]

[Skt. jagat>த.சக]

சகசநிட்டை *śagaśa-niṭtai*, பெ.(n.) பயிற்சியால் (அப்பியாசத்தால்) ஒருவனுக்கு இயற்கையாயமைந்த ஊழ்கம் (நிட்டை); religious meditation that has become second nature by long practice. "இன்னணஞ் சகசநிட்டை யெய்திய நந்திப்புத்தேள்" (தணிகைப்பு.நந்தியு.147).

த.வ. இயல்பு ஊழ்கம், தன்மெய்யுணர்வு.

[Skt. saha-ja+ni-ṣṭha > த. சகசநிட்டை.]

சகசமலம் *śagasa-malam*, பெ.(n.) உயிர்கட்கு இயல்பாயுளதாகிய ஆணவமலம் (சிவப்பிர.2, 20, உரை); the *āṇava-malam*, as an obstructive principle or bond inherent in the soul.

[சகச(ம்) + மலம்.]

த.வ. பிறப்பு மலம்.

[Skt. saha-ja>த. சகசம்.]

சகசரநாமம் *śagaśara-nāmam*, பெ.(n.) கடவுளின் ஓராயிரம் திருப் பெயர் (நாமங்)களைக் கூறும் நூல்; sacred book containing thousand names of a deity.

த.வ. ஆயிரம் பெயர்.

[Skt. sahas-ra-nāma> சகசரநாமம்.]

சகசரநாமாச்சனை *śagaśara-nāmarccanaḥ*, பெ. (n.) கடவுளுடைய ஓராயிரம் பெயர்(நாமங்)களையும் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி மலர் முதலியவற்றை அவன் திருவடிகளில் இட்டு வழிபாடுசெய்கை; worship of a deity by offering at its feet a leaf, flower or pinch of saffron on pronouncing each of its thousand names.

த.வ. ஆயிரம் பூசனை.

[Skt. sahasra-nāma+arcanā> த. சகசர நாமாச்சனை.]

சகசரம் *śagaśaram*, பெ.(n.) ஆயிரம்; the number 1000.

[Skt. sahasra>த. சகசரம்.]

சகசரம் *śagasaram*, பெ.(n.) சகசா பார்க்க (வின்.); see *śagaśā*.

[Skt. saha-jara>த. சகசரம்.]

சகசரன் *śagaśaran*, பெ.(n.) தோழன்; friend, companion, associate.

[Skt. saha-cara>த. சகசரன்.]

சகசரிதம் *śaga-śaridam*, பெ.(n.) உடன் நிகழ்வது; concomitant. "ஆணவ சகசரிதமாக" (சி.சி.2.80, சிவாக்.).

த.வ. உடனிகழ்ச்சி.

[Skt. saha+carita>த. சகசரிதம்.]

சகசவேது *śagaśa-v-ēdu*, பெ.(n.) கூறப்பெற்ற பண்பினால் பண்பியைப் பற்றி அறியும் வழி, ஏது (சி.சி.அளவை.10, சிவாக்.); inference by which a thing is determined from a predication of its nature.

[Skt. saha-ja+hētu>த. சகசவேது.]

சகசன் *śagaśan*, பெ.(n.) உடன்பிறந்தவன் (சகோதரன்) (சங்.அக.); brother.

த.வ. பிறவன்.

[Skt. saha-ja>த. சகசன்.]

சகசாலக்கில்லாடி *śaga-śāla-k-killāḍi*, பெ.(n.) 1. தந்திரக்காரன்; a cunning person. 2. நாடறிந்த மாயவித்தைக்காரன்; a famous magician.

த.வ. படுகில்லாடி.

[சகசாலம் + கில்லாடி.]

[Pkt. jaga>Skt. jagat> த. சகம்.]

சலுக்கு → சாலக்கு → சாலம்.

கிள்ளை + ஆடி → கிள்ளையாடி → கில்லாடி.

சகசாலப்புரட்டன் *śaga-śāla-p-purāṭṭāṇ*,

பெ.(n.) பெருமோசக்காரன்; consummate deceiver, as a magician.

த.வ. பெரும்புரட்டன்.

[சகசாலம் + புரட்டன்.]

[Pkt. jaga→ Skt. jagat→ த. சகம்.]

சகசாலம் *śaga-cālam*, பெ.(n.) மாய வித்தை; magical illusion. "மானெனுமோர் சகசாலச் சிறுக்கி" (அருட்பா.vi, தான்பெற்ற.9).

[சக + சாலம்.]

[Pkt. jaga→Skt. jagat→த. சகம் + சாலம்.]

சகசாலவித்தை *śaga-śāla-vittai*, பெ.(n.) ஞாலம் புகழும் மாயக்கலை; a famous magic or jugglery.

த.வ. பெரும்மாயக்கலை.

[சக+சாலம்) + வித்தை.]

[Pkt. jaga>Skt. jagat> த. சகம்.]

சகசா *śagaśa*, பெ.(n.) சிறுகுறிஞ்சா (மலை); small Indian iphecacuanha.

[Skt. sahā-ja>த. சகசா.]

சகசாட்சி *śaga-śāṭci*, பெ.(n.) (உலக முழுவதையுங் காண்பவன்) கதிரவன் (வின்.); sun, as spectator of the whole world.

[Skt. jagat + sāksin > த. சகசாட்சி.]

சகசாதிசயம் *śagaśādisayam*, பெ.(n.) விந்தை (அதிசயம்) மூன்றனுள் ஒன்று (சீவக.2813, உரை); innate pre-eminence, one of the three *adiśayam*.

[Skt. saha-ja+ati-śaya>த. சகசாதிசயம்.]

சகசாலக்காரன் *śaga-śāla-kāraṇ*, பெ.(n.) சகசாலக்கில்லாடி பார்க்க; see *śaga - śāla - k-killāḍi*.

த.வ. வித்தைக்காரன்.

[சகம் + சாலக்காரன்.]

[Pkt. jaga> Skt. jagat>த. சகம்.]

சகசிரதாரை *śagaśira-dārai*, பெ.(n.)

1. முத்துமாலை வகை (தக்கயாகப்.106, உரை);

a garland of pearls. 2. திருநீராட்டில் (அபிஷேகத்தில்) பயன்படுத்தப்பட்டுத் துளைகளுள்ள தட்டு (இ.வ.); a seive-like vessel used in *abhiṣēkam*.

[Skt. sahasra+ārā> த. சகசிரதாரை.]

சகசிரம் *śagaśiram*, பெ.(n.) சகச்சிரம்¹ பார்க்க (திவா.); see *saga-c-ciram*.

[Skt. sahasra> த. சகசிரம்.]

சகசுரபேதி *śagaśurabēdi*, பெ.(n.) மாழை (உலோக) மண் வகை; a kind of ore.

சகசுரரசக்கரம் *śagaśurāra-śakkaram*, பெ.(n.) புத்தரது பாதத்திலுள்ள வரி (இரேகை)ச் சிறப்பு. (விசேடம்) (மணிமே. 5, 104, உரை); a discus-mark on the foot of Lord Buddha, as having thousand spokes.

த.வ. ஆயிரஆரசக்கரம்.

[சகசுராரம்) + சக்கரம்.]

[Skt. sahasra> த. சகசுராரம்.)]

[சருக்கு→சருக்கரம்→சக்கரம் (வே.க.239).]

சகசுராரத்தட்டு *śagaśurāra-t-taṭṭu*, பெ.(n.) சகத்திரதாரை பார்க்க; see *śagattira-tārai*.

[சகசுராரம் + தட்டு.]

[Skt. sahasra-dhārā>த. சகசுராரம்.)]

சகசை *śakaśai*, பெ.(n.) உடன்பிறந்தாள் (சங்.அக.); sister.

த.வ. பிறவி.

[Skt. saha-jā>த. சகசை.]

சகசோதி *śaga-śōḍi*, பெ.(n.) 1. பேரொளி; brilliant light that illumines the whole world, over powering light. 2. (உலகிற்கு ஒளியாயிருப்பவன்) கடவுள் (வின்.); God, as the light of the world.

[Skt. jagat + jyotis>த. சசசோதி.]

சகடோல் *śagadōl*, பெ.(n.) அம்பாரி (வின்.); howdah.

[U. cakdōl>த. சகடோல்.]

சகத்குரு *śagat-kuru*, பெ.(n.) பரமகுரு (இ.வ.); preceptor of the world, an eminent religious leader.

[சகம்) + குரு.]

[Skt. jagat> த. சகம்.]

சகத்தன் *śagattan*, பெ.(n.) நடுவு நிலைமையுள்ளவன்; unbiased, impartial person.
"சகத்தனாய் நின்றொழுக்கும் சால்பு" (பழ.339).

த.வ. நயனாளன்.

[Skt. sa-hārda>த. சகத்தன்.]

சகத்திரதாரம் *śagattira-dāram*, பெ.(n.) ஆயிரம் முனைகளையுடைய திருமாலின் சக்கரப்படை (யாழ்.அக.); discus of Viṣṇu, as thousand pointed.

த.வ. மாலாழி.

[Skt. sahas-ra-dhāra>த. சகத்திரதாரம்.]

சகத்திரதாரை *śagattira-dārai*, பெ.(n.) பல கண்களுள்ள பூசை (அபிடேக)த் தட்டு; sieve like vessel used in bathing an idol.
"சகத்திர தாரையாலே.... நீராட்டி" (விநாயகபு. பட்டாபி.74).

த.வ. ஆயிரம் கண்டட்டு.

[Skt. sahasra-dhāra>த. சகத்திரதாரை.]

சகத்திரபேதி *śagattira-pēdi*, பெ.(n.) 1. பெருங்காயம்; asafoetida. 2. சகச்சரபேதி பார்க்க; see *śagasrapēdi*.

[Skt. sahasravēdhin>த. சகத்திரபேதி.]

சகத்திரம் *śagattiram*, பெ.(n.) சகச்சிரம்; a kind of ore. "சகத்திர கோதான பலன்" (சேதுபு.பலதீர்.19).

[Skt. sahasra>த. சகத்திரம்.]

சகத்திரவீரியம் *śagattira-vīriyam*, பெ.(n.) அருகு (மலை.); hurrially grass.

[சகத்திரம்) + வீரியம்.]

[Skt. sahasra>த. சகத்திரம்.)]

வீரம்→வீரி→வீரியம்.

சகத்திரவேதி *śagattira-vēdi*, பெ.(n.) சகத்திரபேதி பார்க்க; see *śagattira-pēdi*.

[Skt. sahasra-vēdhin>த. சகத்திரவேதி]

சகத்திராட்சன் *śagattirāṭcan*, பெ.(n.) (ஆயிரங்கண்ணுடையோன்) இந்திரன் (வின்.); Indra, as thousand eyed.

[Skt. sahasrākṣa>த. சகத்திராட்சன்.]

சகத்து *śagattu*, பெ.(n.) உலகம்; universe, world, earth.

[Pkt. jagat → Skt. jagat >த. சகத்து.]

சகதண்டம் *śagad-aṇḍam*, பெ.(n.) உலக உருண்டை; world, as being spherical, universe. "பெற்றாள் சகதண்டங்க ளனைத்தும்" (பாரத. அருச்சுனன்றீர்.15).

[Skt. jagat+aṇḍa>த. சகதண்டம்.]

சகதலப்புரட்டன் *śaga-dala-p-puraṭṭan*, பெ.(n.) பெருமொற்றுக்காரன்; consummate cheat, as one capable of over turning or upsetting the whole world.

த.வ. உலகப்புரட்டன்.

[சக(ம்) + தலம் + த. புரட்டன்.]

[Pkt. jaga → Skt. śakti → த. சகம்.]

சகதாத்திரி *śaga-dāttiri*, பெ.(n.) கொற்றவை (துரக்கை) (உலகத்திற்குத் தாய்) (யாழ்.அக.); see *Durgāi*, as the mother of the universe.

த.வ. வெற்றிச்செல்வி.

[Skt. jagat+dhātrī>த. சகதாத்திரி.]

சகதாத்துமா *śaga-dāitumā*, பெ.(n.) கடவுள் (உலகத்திற்கு உயிரானவன்); God, as the soul of the universe.

[Skt. jagat+ātmā>த. சகதாத்துமா]

சகதாதான்மியம் *śagadādāṇmīyam*, பெ.(n.) உலகத்தில் அழுந்திய பற்று (வின்.); earthly connections worldliness, secularity.

[Skt. jagat+tādātmya>த. சகதாதான்மியம்.]

சகதீசன் *śagad-īśan*, பெ.(n.) கடவுள் (உலகத்திற்குத் தலைவன்); God, as lord of the universe.

த.வ. ஞாலமுதல்வன்.

[Skt. jagad-īśa>த. சகதீசன்.]

சகதேவம் *śagadēvam*, பெ.(n.) உண்கலமாக பயன்படுத்தத் தகாத இலைகளுடைய ஒருவகை மரம்; a kind of tree whose leaves should not be used for serving food.
"சகதேவ முண்முருக்கு" (அறப்.சத.73).

[Skt. *sahadēva*>த. சகதேவம்.]

சகதேவன் *śagadēvan*, பெ. (n.) பாண்டவர் ஐவரின் இளையோன் (பாரத.); *Śahadēvan*, the youngest of the *Pāṇḍu* princes, one of *Pañja-pāṇḍavar*.

[சகம் + தேவன்.]

[Skt. *saha*>த. சகம்.]

சகதேவி¹ *saga-dēvi*, பெ.(n.) நிலமகள் (விண்.); Goddess of the earth.

[சகம் + தேவி.]

[Skt. *jagat*>த.சகம்.]

சகதேவி² *saga-dēvi*, பெ.(n.) நெய்ச்சிட்டி (தைலவ.தைல.64); wild cumin.

[Skt. *sahadēvi*> த. சகதேவி.]

சகதேவி³ *śaga-dēvi*, பெ.(n.) திருமகள் (இலக்குமி) (யாழ்.அக.); Lakshmi.

[Skt. *jagat*>த.சகம் + த. தேவி.]

சகதேவித்தைலம் *śagadēvi-t-tailam*, பெ.(n.) நெய்ச்சிட்டியினின்று வடிக்கப்பட்ட தைல மருந்து (தைலவ.தைல.64); a medicinal oil extracted from *śagadēvi*.

[Skt. *sahadēvi+tailam* > த. சகதேவித் தைலம்.]

சகந்நாதம் *śagan-nādam*, பெ.(n.) ஓரிசா மாநிலத்தில் பூரி என்று வழங்கும் (விட்டுணு) மாலியத்தலம்; Puri in Orissa famous as a *Viṣṇu* shrine and place of pilgrimage.

[Skt. *jagan-nātha*> த. சகந்நாதம்.]

சகந்நாதன் *śagan-nādan*, பெ.(n.) 1. கடவுள் (உலகிற்கு இறைவன்); God, as Lord of the world. 2. பூரியில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால்; *Viṣṇu* worshipped in Jagannath.

த.வ. உலகிறைவன்.

[Skt. *jagan-nātha*> த. சகந்நாதன்.]

சகநாதன் *śaga-nādan*, பெ.(n.) சகந்நாதன் பார்க்க; see *sagan-nādan*. "தைய லோர்புறம் வாழ் சகநாதனே" (தாய். பொன்னை.59).

[Skt. *jagat + nātha*> த. சகநாதன்.]

சகநாயகன் *śaga-nāyagan*, பெ.(n.) காந்தம் (யாழ்.அக.); magnet.

சகப்பிராந்தி *śaga-p-pirāndi*, பெ.(n.) உலகவின்பத்தால் ஏற்படும் மயக்கம்; infatuation in worldly enjoyments and attractions.

த.வ. மன்னுலகப்பற்று.

[Skt. *jagat + bhrānti*>த. சகப்பிராந்தி.]

சகப்புரட்டன் *śaga-p-puraṭṭan*, பெ.(n.) சகதலப்புரட்டன் பார்க்க; see *śagatala-p-puraṭṭan*.

[சக+புரட்டன்.]

[Skt. *jagat*>த. சக.]

சகப்புரட்டு *śaga-p-puraṭṭu*, பெ.(n.) பெருமோசம் (இ.வ.); audacious swindling.

[சகம்+புரட்டு.]

[Skt. *jagat*>த. சகம்.]

சகப்புரளி *śaga-p-purali*, பெ.(n.) சகப்புரட்டு பார்க்க (இ.வ.); see *śaga-p-puraṭṭu*.

[சகம்+புரளி.]

[Skt. *jagat*>த. சகம்.]

சகபாடி¹ *śaga-pāḍi*, பெ.(n.) ஒருசாலை மாணாக்கன்; classmate, school-fellow.

த.வ. பள்ளித்தோழன்.

[Skt. *saha-pāṭhi*>த. சகபாடி.]

சகபாடி² *śaga-pāḍi*, பெ.(n.) சகலபாடி பார்க்க; see *śagala-pāḍi*.

சகபாடி³ *śaga-pāḍi*, பெ.(n.) கூடப்பாடுவோன் (யாழ்.அக.); accompanist.

த.வ. உடன்பாடி.

[Skt. *saha-pāṭhin*> த. சகபாடி.]

சகம்¹ *śagam*, பெ. (n.) உலகம் (பிங்.); earth, world, universe.

[Pkt. *jaga*>Skt. *jagat*> த. சகம்.]

சகம்² *śagam*, பெ.(n.) 1. சகாப்தம் பார்க்க; see *śagāptam*. 2. குறிப்பிட்ட காலங்களிலிருந்து தொடங்கிக் காலங்கணிக்க வழங்கப்பட்டு வரும் ஆண்டு மானம்; era, in general.

[Skt. *śaka*> த. சகம்.]

சகம்³ *śagam*, பெ.(n.) 1. பாம்புச்சட்டை (சங்.அக.); slough of a serpent. 2. சட்டை (அக.நி.); coat.

[Skt. *jahaka*> த. சகம்.]

சகமாதா *śaga-mādā*, பெ.(n.) மலைமகள் (பார்வதி) (கூர்மபு.திருக்கலியாண.23); *Pārvatī*

[*Skt. jaga+mātā*> த. சகமாதா.]

சகமார்க்கம் *śaga-mārkkam*, பெ.(n.) கடவுளைப் போல் வடிவம் பெறுதற்குரிய ஓக (யோக) நெறி; *yōgā*, as the path leading to *cārūppiyam*. "சகமார்க்கம்.... அட்டாங்க யோகமுற்று முழுத்தல்" (சி.சி.8, 21).

த.வ. தோழமைநெறி.

[*Skt. saha+mārga*> த. சகமார்க்கம்.]

சகமின்றவள் *śagam-īṇraṇa*, பெ.(n.) (உலகங்களைப் பெற்றவள்) உமை (பிங்.); *Pārvatī*, as the mother of the universe.

[சகம் + ஈன்றவள்]

[*Skt. śaha*> த. சகம்]

ஈல் → ஈன் → ஈன்ற + அவள்.

சகமுனியா *śagamuniyā*, பெ.(n.) மாமூதா என்னுங் கொடி (M.M.); gum scam-mony.

சகர்ப்பிராணாயாமம் *śagarppa-pirāṇāyāmaṁ*, பெ.(n.) மந்திரத்தோடு செய்யப்படும் வளிநிலை (பிராணாயாமம்) (திருக்காளத்தி.பு. ஞானயோ. 16); restraint of breath, practised with the use of mantras.

த.வ. மந்திர வளியோகம்.

[*Skt. sa-kalpa + pirāṇāyāma*> த.

சகர்ப்பிராணாயாமம்.]

சகரர் *śagarar*, பெ.(n.) கடலுண்டாகுமாறு (பூமியை)த் தோண்டியவரான சகரமக் (புத்திரர்)கள்; the sons of sagara, who are believed to have dug out of the sea. "சகரர் தொட்டலாற் சாகர மெனப் பெயர் தழைப்ப" (கம்பரா.அகலி.43).

த.வ. கடலகழர்.

[*Skt. sāgara*> த. சகரர்.]

இத்தொன்மக்கதையின் மூலம் தென்தமிழகக்கந்தபுராண காலத்து ஆகலாம். கடல் கொண்ட குமரி நாட்டின் கிழக்கிலிருந்ததாகக் கூறப்படும் இந்துமாக்கடல் பகுதிக்குத் தொடுகடல் எனும் பெயர் இருந்தது. தோண்டிய கடல்தொடுகடல் எனப்பட்டது. கடல்வழி மரத்தோணிப்

போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருந்த தீவுநில இணைப்புகளை வெட்டிக்கால்வாய் உண்டாக்கிய பழந்தமிழக மன்னர் மரபினர் கடலர் (சகரர்) - கடலகழர் எனும் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

சகராதனம் *śagarādaṇam*, பெ. (n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன) வகை (தத்துவம்.109, உரை); (*Śaiva*) a yogic posture.

[சகரா + ஆதனம்.]

[*Skt. sakara*>த. சகரர்.]

சகரூபன் *śaga-rūban*, பெ.(n.) உடன்பிறந்தவன் (யாழ்.அக.); brother.

[*Skt. saha+rūpa*> த. சகரூபன்.]

த. உருவம் > *Skt. rūpa*.

சகலகலாவல்லவன் *śagala-kalā-vallavan*, பெ.(n.) எல்லாக் கலைகளுங் கற்றுத் தேர்ந்தவன்; person well-versed in all branches of learning.

[சகலம் + கலா + வல்லவன்.]

[*Skt. sakala+kalā*> த. சகலகலா.]

த. கலை > *Skt. kalā*

சகலகலாவல்லி *sagala-kalā-valli*, பெ.(n.) (கலைகளனைத்திற்கும் உரியவள்) கலைமகள்; *Kalaimagal*, as the Goddess of all learning. "சகலகலாவல்லி மாலை" (குமர. பிர.சகல).

த.வ. அருங்கலைச்செல்வி.

சகலகுணசம்பன்னன் *śagala-kuṇa-campannan*, பெ.(n.) நற்குணங்களெல்லாம் நிரம்பியவன்; one endowed with all good qualities.

த.வ. சான்றோன்.

[சகல + குணம் + சம்பன்னன்.]

[*Skt. sakala*>த. சகல + குணம் + panna.]

சகலத்திராள் *śagala-t-tirāḷ*, பெ. (n.) எல்லோரும் (இ.வ.); all persons, including men, women and children.

த.வ. ஐந்திணையார்.

[*Skt.sakala* > சகலம் + த. திரள்>திராள்.]

சகலபாசனம் *śagala-pāśaṇam*, பெ. (n.)

அருகன் முக்குடையுள் ஒன்று (சூட.); an umbrella of Arhat, one of mu-k-kudai.

[Skt. sakala + bhājana > த. சகலபாசனம்.]

சகலபாடி *śagala-pāḍi*, பெ. (n.) சகலன் பார்க்க; see sakalan.

[சகலம் + பாடி.]

[Skt. sakula > த. சகல.]

படு > பாடி

சகலம்¹ *śagalam*, பெ. (n.) 1. எல்லாம்; all, the whole. "சகலத்திற்குநேத்திரமாகி நின்றோன்" (உத்தரரா. அசுவமேத. 1). 2. சகலாவத்தை பார்க்க; see *sagalāvattai*. "கலாதிசேர்ந்த சகலமாந் தன்மை" (சிவப்பிர. உண்மை. 4, 12).

த.வ. எல்லாம்.

[Skt. sa-kala > த. சகலம்.]

சகலமங்கலை *śagala-maṅgalai*, பெ. (n.) மலைமகள் (யாழ். அக.); 'Malaimagal.

[Skt. sakala + த. மங்கலம் > மங்கலை.]

சகலமோகினி *śagala-mōgini*, பெ. (n.) உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சக்தி (வின்.); *māyā*, the power of illusion in creation, personified as a female principle obscuring the mind.

த.வ. மாயை மகள்.

[Skt. sakala + mōhini > த. சகலமோகினி.]

சகலர் *śagalar*, பெ. (n.) கடை மக்கள் மும்மலமுடைய ஆதன்; souls of the lowest class subject to mummalam. "அஞ்ஞான ரச்சகலத்தர் சகலராம்" (திருமந். 498).

[Skt. sakala > த. சகலர்.]

சகலவியாபி *śakala-viyāpi*, பெ. (n.) சர்வவியாபி பார்க்க; God, as omni present.

த.வ. அனைத்தூடி.

[Skt. sa-kala + vyāpin > த. சகலவியாபி.]

சகலன் *śagalan*, பெ. (n.) தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன் (பிங்.); wife's sister's husband.

[Skt. sakula > த. சகலன்.]

சகலாகமபண்டிதர் *śagalāgama-panḍidar*, பெ. (n.) சிவஞானசித்தியார் இயற்றிய அருணந்தி சிவாசாரியர்; *Arunanti-Śivācāriyar*, the author of *Śiva-ñāga-cittiyār*, as learned in all the *Āgamās*.

[சகலாகமம் + பண்டிதர்.]

[Skt. sa-kala + āgama > த. சகலாகமம்.]

பண்டு > பண்டம் > பண்டிதம் > பண்டிதர்

சகலாத்துக்கீரை *śagalāttu-k-kīrai*, பெ. (n.) கீரை வகை (வின்.); sorrel.

[சகலாத்து + கீரை.]

[Port. escarlata > U. saklāt + த.

சகலாத்து + கீரை.]

சகவாசம் *śagavāśam*, பெ. (n.) நட்பு; association, friendship, intercourse.

[Skt. saha-vāsa > த. சகவாசம்.]

சகவாசி *śaga-vāśi*, பெ. (n.) நண்பன் (பாண்டி.); associate.

[Skt. saha-vāsin > த. சகவாசி.]

சகளதத்துவம் *śagala-tattuvam*, பெ. (n.) வழிபாடு (கிரியை) மிகுந்து அறிவு குறைந்த தூயமெய்ப்பொருள் (ஈச்சுர தத்துவம்) (சி.சி. 165, ஞானப்.); (*Śaivam*) the function of God in which the principle of energy predominates over that of wisdom.

[சகளம் + தத்துவம்.]

[Skt. sakala > த. சகளம் + தத்துவம்.]

சகளபஞ்சகம் *śagala-panjagam*, பெ. (n.) மாநோன்புடையாரது (மகாவிரதருடைய) முழுமையான பணி விடைசெய்கைக்குரிய மது மச்சிய மாங்கிச முத்திரை இணைவிழைச்சு என்பன (தக்கயாகப். 51, உரை); the five categories, viz., drink, fish, flesh, pose and coition, required in *Śakala* worship of *mākāviratar*.

[Skt. sakala + pañcaka > த. சகளபஞ்சகம்.]

சகளீகரணஞ்செய்-தல் *śagalīkaraṇaṇ- cey*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) உடல் நிலம் புரள, வலம் வந்து வழிபடுதல் (சங். அக.); to perform *aṅga-niyāśam* and *kara-niyāśam*.

த.வ. உருள்தண்டம்.

[Skt. *śakali* > சகளி + த. கரணம் + செய்-]

சகளிகரி-த்தல் *śakalikari*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உருவங்கொள்ளுதல் (சிவப்பிர.4, அவ.); to assume form.

[Skt. *śakalikr*-, > த. சகளிகரி-]

சகன்¹ *śagan*, பெ.(n.) உலக நாயகன்; Lord of the Universe. "குறையில்சகன் சூழ்கொள்பவர்க்கு" (சி.போ.8, 2).

[Skt. *jagat* > த. சகன்.]

சகன்² *śagan*, பெ.(n.) தோழன்; companion.

[Skt. *sakhā* > த. சகா.]

சகன்மகதாது *śaganmaga-tādu*, பெ.(n.) செயப்படு பொருள் குன்றாவினை (பி.வி.35, உரை); transitive verb, as a verb accompanied by an object.

[Skt. *sakarmaka* + த. தாது.]

சகன்மகர்த்தரிப்பிரயோகம் *śaganma-karttari-p-irayōgam*, பெ.(n.) செயப்படு பொருள் குன்றாவினை கொண்ட செய்வினை வழக்கு (பி.வி.36, உரை); active voice of a transitive verb.

[Skt. *sakarma* + *kartari-prayoga*.]

சகன்மம் *śaganmam*, பெ.(n.) சகன்மகதாது பார்க்க; see *śaganmaga-tādu*.

சகனம்¹ *śaganam*, பெ. (n.) பிருட்டம் (பிங்.); buttocks, rumb.

[Skt. *jaghana* > த. சகனம்.]

சகனம்² *śaganam*, பெ.(n.) சகாப்தம் பார்க்க; see *śagāptam*. "எழஞ்சிருநா றெடுத்தவாயிரம் வாழுநற் சகன மருவா நிற்ப" (சங்கற்ப.பாயி.).

[Skt. *śaka* > த. சகனம்.]

சகாகோடிசங்கம் *śagākōḍi-śaṅgam*, பெ. (n.) சதகோடிசங்கம் பார்க்க (விண்.); see *śadākōḍi-śaṅgam*.

சகாகௌலம் *śagā-kaulam*, பெ.(n.) நிரைய (நரக) வகை (யாழ்.அக.); a hell.

சகாசீரகம் *śagāśīragam*, பெ.(n.) சீமைச்சீரகம் (இந்துபா.96); caraway.

சகாத்தம் *śagāttam*, பெ.(n.) சகாப்தம் பார்க்க; see *śagāptam*. "எண்ணிய சகாத்தமெண்ணூற் றேழின்மேல்" (கம்பரா. தனியன்.).

த.வ. நூறாண்டு, நூற்றாண்டு

[Skt. *śakābda* > த. சகாப்தம்.]

சகாத்தன் *śagāttan*, பெ.(n.) தோழன் (யாழ்.அக.); companion, friend.

[Skt. *sakhā+āpta* > த. சகாத்தன்.]

சகாதேவன் *śagādēvan*, பெ.(n.) சகதேவன் பார்க்க; see *śaga-dēvan*.

[Skt. *sahā* > த. சகா + த. தேவன்.]

சகாதேவி *śagā-dēvi*, பெ.(n.) சகதேவி² பார்க்க; see *śaga-dēvi*.

[Skt. *saha* > த. சகா + த. தேவி.]

சகாப்தம் *śagāptam*, பெ.(n.) கி.பி.78-ல் தொடங்குவதும் சாலிவாகனன் பெயரால் வழங்குவதுமான ஆண்டுமானம்; sālivāhana era commencing from 78 A.D.

[Skt. *śakābda* > த. சகாப்தம்.]

சகாபாடி *śagāpāḍi*, பெ.(n.) சகபாடி பார்க்க; see *śaga-pāḍi*.

சகாமியம் *śagāmiyam*, பெ.(n.) பயன்கருதிச் செய்யும் வினை; acts performed in expectation of reward, opp. to *niś-kāmiyam*. "சாபாதிக்குச் சகாமியமே யேது" (வேதா. சூ. 179).

[Skt. *sa-kāmya* > த. சகாமியம்.]

சகாயதனம் *śagāya-tanam*, பெ.(n.) உதவியாகக் கொடுக்கும் பணம்; grant in aid.

[சகாயம் + தனம்.]

[Skt. *sahāya* > த. சகாயம்.]

சகாயம் *śagāyam*, பெ.(n.) 1. துணை (பிங்.); help, aid, support, patronage. 2. விலைநயம்; cheapness, low or moderate price. 'சகாயமாக வாங்கினேன்'. 3. நலம் (சௌக்கியம்); relief, ease, improvement in health. 'எனக்கு உடம்பு கொஞ்சம் சௌக்கியம்தான்' (இ.வ.).

த.வ. உதவி.

[Skt. *sahāya* > த. சகாயம்.]

சகாயன் *śagāyaṇ*, பெ.(n.) 1. உதவி செய்வோன்; assistant, helper. 2. தோழன் (பிங்.); companion, friend.

[Skt. *sahāya* > த. சகாயன்.]

சகாயி¹-த்தல் *śagāyi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
1. உதவி செய்தல்; to assist, help.
2. மலிவாய்க் கொடுத்தல்; to sell cheap.

த.வ. உதவுதல்.

[Skt. *sahāya* > த. சகாயி-]

சகாயி² *śagāyi*, பெ.(n.) சகாயன் பார்க்க; see *śakāyaṇ*.

[Skt. *sahāya* > த. சகாயி.]

சகார்த்தத்திருதியை *śagārtta-t-tirudiyai*, பெ.(n.) உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில்வரும் மூன்றாம் வேற்றுமை (பி.வி. 6, உரை); (gram.) the instrumental case in the sense of concomitance.

[Skt. *sahārtha+trīyā* > த. சகார்த்தத்திருதியை.]

சகாரி *śagāri*, பெ.(n.) (சகர்களின் பகைவன்) விக்கிரமரீதியுடைய (வின்.); *Vikramāditya* of Ujjayini, as the enemy of the *Śakas*.

[Skt. *śaka+ari* > த. சகாரி.]

சகாவாங்கு-தல் *śagā - vāngu - 5* செ. குன்றாவி.(v.t.) பின்வாங்குதல்; to withdraw, to retreat.

[Skt. *sakhā* > த. சகா + த. வாங்கு-]

சகானா *śagāṇā*, பெ.(n.) ஒரு வகை அராகம் (பரத.இராக.55); (Mus.) a specific melody - type.

[U. *sahānā* > த. சகானா.]

சகி¹ *śaki*, பெ.(n.) தோழன்; male companion. "சிந்தை கலந்தசகியாகச் சேர்ந்து" (உத்தரரா.அனுமப.45).

[Skt. *sakhi* > த. சகி.]

சகி² *śaki*, பெ.(n.) தோழி; female companion, lady's maid.

[Skt. *sakhi* > த. சகி.]

சகி³-த்தல் *śagi-ttal*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)
1. பொறுத்தல் (சூடா.); to bear, brook, to tolerate, forbear. 2. மன்னித்தல் (இ.வ.); to excuse, forgive.

[Skt. *sah* > த. சகி-]

சகித்தல் *śagittal*, தொ. பெ.(vbl.n.) சமாதிக இன்ப - துன்பங்களை ஒரு நிகராக நுகர்கை; (*Vēdānta*) treating pleasure and pain alike, one of *camāti-catka-campattu*. "அமர்செயுஞ் சுகதுக்காதி யனுபவிப்பது சகித்தல்" (கைவல். தத்துவ.9).

த.வ. பொறுத்தல்.

[Skt. *sah* > த. சகித்தல்.]

சகித்துவம் *śagittuvam*, பெ.(n.) தோழமை (யாழ்.அக.); companionship, friendship.

[Skt. *sakhi-tva* > த. சகித்துவம்.]

சகிதம் *śagitam*, கு.வி.எ.(adv.) கூட; together, in company with. தன்சினேகிதன் சகிதம் வந்தான்.

[Skt. *sahita* > த. சகிதம்.]

சகிதன்¹ *śagitan*, பெ.(n.) உடன் கூடியவன்; one in company with another. "உமாசகிதா போற்றி" (சிவரக.கணபதிசுமர.4).

[Skt. *sahita* > த. சகிதன்.]

சகிதன்² *śagitan*, பெ.(n.) அஞ்சி நடுங்குபவன் (சூடா.); timid person, coward.

[Skt. *cakita* > த. சகிதன்.]

சகிப்பாளி *śagippāli*, பெ.(n.) பொறுமையுள்ளவன்; one who bears with patience; one who forgives.

[Skt. *caki* > த. சகிப்பு+ஆளி.]

சகிப்பு *śagippu*, பெ.(n.) பொறுக்கை; bearing, sustaining, enduring, forgiving.

த.வ. பொறுமை, பொறை.

[Skt. *caki* > த. சகிப்பு.]

சகிப்புத்தன்மை *śagippu-t-tanmai*, பெ.(n.) பொறுத்துக் கொள்ளும் குணம்; tolerance. 'விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் சகிப்புத் தன்மையும் இல்லாவிட்டால் நட்பு என்பதே இயலாதே?'

த.வ. பொறுமையுடைமை.

[Skt. *caki* > த. சகிப்பு + தன்மை.]

சகு *śagu*, பெ.(n.) நெய்ப்பரிசி (சவ்வரிசி) (மூ.அ.); sago.

[Malay. *sagu* > த. சகு.]

சகுணத்தியானம் *śaguna-t-tiyāṇam*, பெ. (n.) கடவுளைக் குணவருவங்களுடையவராக ஊழ்கும் செய்கை (தியானிக்கை); meditation on God, as having from and attributes.

[Skt. sa-guṇa+dhyāna> த. சகுணத்தியானம்]

சகுல்யன் *śagulyan*, பெ. (n.) பேரனுக்குப் பேரன் முதலிய கொடிவழியொன்றிற் பிறந்த உரிமைப் பங்காளி (தாயாதி); distant relation, remote kinsman, said to apply to a grandson's grandson, and sometimes extended to one of tenth remove.

த.வ. தாயன், தாயப்பங்காளி.

[Skt. sa-kulya> த. சகுல்யன்.]

சகுலாட்சம் *śagulāṭcam*, பெ. (n.) வெள்ளறுகு (மலை.); white bermuda grass.

[Skt. śakulākṣaka> த. சகுலாட்சம்.]

சகுனக்காரன் *śakunak-kāraṇ*, பெ. (n.) குறிகூறுவோன் (இ.வ.); fortune teller.

த.வ. புன்கணியன்.

[சகுனம் + காரன்.]

[Skt. śakuna> த. சகுனம்.]

சகுனசாத்திரம் *śaguna-śāttiram*, பெ. (n.) அறுபத்துநாலு கலையுள் புன்குறிணர்த்தும் நூல்; science of augury, one of *arubattu-nālu-kalai*.

த.வ. புன்குறி(நிமித்த)நூல், புள்ளோர்ப்புகல்.

[Skt. sakuna + śāstra> த. சாத்திரம்.]

சகுனத்தடை *śaguna-t-taḍai*, பெ. (n.) கெட்டது காட்டும் குறி; ill-omen.

த.வ. புன்தடை.

[சகுனம் + தடை.]

[Skt. śakuna> த. சகுனம்.]

சகுனப்பிழை *śaguna-p-piḷai*, பெ. (n.) சகுனத்தடை பார்க்க; see *śaguna-t-taḍai*.

[சகுனம் + பிழை.]

[Skt. śakuna> த. சகுனம்.]

சகுனிகிரகம் *śaguni-kiragam*, பெ. (n.) குழந்தை பிறந்த ஆறாம் நாளிலேனும், ஆறாம் மாதத்திலேனும், ஆறாம் ஆண்டிலேனும் குழந்தை அல்லது தாயை வருத்துவதாகக்

கருதப்படும் ஒரு தீக்கோள் (சீவரட்.227); an evil planet supposed to cause distress to an infant or its mother on the 6th day, 6th month or 6th year of its birth.

த.வ. ஆறாம் கெடு.

[Skt. śakuni+graha> த. சகுனிகிரகம்.]

சகுனிமாமன் *śaguni-māman*, பெ. (n.) சகுனியைப் போல் கெடுமதியுடையோன்; evil counsellor, as *śakuni*.

[Skt. śakuni> த. சகுனி + மாமன்.]

சகேரா *śakērā*, பெ. (n.) பண்டசாலை (வின்.); store, treasure, hoard.

[U. zakhīrā> த. சகேரா.]

சகோத்தி *sakōtti*, பெ. (n.) உடனிகழ்ச்சியணி (அணியி.21); a figure of speech.

[Skt. sahōkti> த. சகோத்தி.]

சகோடன் *śagōḍan*, பெ. (n.) பிறனுக்குண்டான கருப்பத்தோடு திருமணமான பெண்ணிடம் அந்தக் கருப்பத்திற் பிறந்தவன் (மநு.9, 173); son begotten by another father but born after marriage, as received with the bride one of twelve *puttiran*.

[Skt. sahōdha> த. சகோடன்.]

சகோத்திரன் *śagōttiran*, பெ. (n.) ஒரே குலத்தில் பிறந்தவன்; a kinsman belonging to the same *kulam*.

த.வ. ஒரு பிதிரன், ஒரு கிளையன்.

[Skt. sa-gōtra> த. சகோத்திரன்.]

சகோதரன் *śagōdaran*, பெ. (n.) 1. உடன் பிறந்தவன் (குத.ஞான.7, 15); brother. 2. தந்தையுடன் பிறந்தான், தாயுடன் பிறந்தாள் இவர்கள் மகன் (இ.வ.); son of the father's brother or mother's sister, cousin.

த.வ. பிறவன்.

[Skt. sahōdara> த. சகோதரன்.]

சகோதரி *śagōdari*, பெ. (n.) 1. உடன் பிறந்தாள்; sister. 2. தந்தையுடன் பிறந்தான் தாயுடன் பிறந்தாள் இவர்கள் மகள் (இ.வ.); daughter of the father's brother or mother's sister, cousin.

த.வ. பிறவி.

[Skt. *sahōdarī* > த. சகோதரி.]

சங்க *śaṅga*, பெ.(n.) 1. கக்கம்; the space below the arm-pit between the hip and the bend of arm. 2. அக்குள்; arm-pit (சா.அக.).

சங்கங்காட்டிலுமரி *śaṅgaṅ-kāṭṭilumari*, பெ.(n.) நாகர வண்டு; a kind of golden-coloured beetle supposed to live under the tree, four spined monetia (சா.அக.).

சங்கங்கோலகம் *śaṅgaṅ-gōlagam*, பெ.(n.) மிளகாய் நங்கை; dhoby's itch (சா.அக.).

சங்கதோசம் *śaṅga-dōśam*, பெ.(n.) பெற்றோர் தம் புணர்ச்சிக்குப் பிறகு குழந்தைகளைக் குளியாமற் தொடுவதால் ஏற்பட்ட குற்றம் (தோசம்); a morbid affection in children due to parents handling them, immediately after sexual intercourse without having a bath.

[Skt. *saṅ-ga+dōśa* > த. சங்கதோசம்.]

சங்கநாபி *śaṅga-nābī*, பெ.(n.) 1. ஒரு கடைச் சரக்கு; a bazaar drug. 2. வெண்ணாபி; white aconite (சா.அக.).

சங்கபதம் *śaṅga-padam*, பெ.(n.) அறநூல்களுளொன்று (வின்.); a treatise on Hindu law.

[Skt. *śaṅkha+pada* > த. சங்கபதம்.]

சங்கபாடாணம் *śaṅga-pāḍāṇam*, பெ.(n.) பிறவி நஞ்சு வகை (மூ.அ.); a mineral poison (சா.அக.).

சங்கபோட்டம் *śaṅga-pōṭṭam*, பெ.(n.) புணர்ச்சி; sexual intercourse (சா.அக.).

சங்கமம் *śaṅgamam*, பெ.(n.) 1. இயங்கு திணைப் பொருள்; living creatures, as capable of locomotion, opp. to *nilai-t-tinai* 2. சங்கமசொத்து (இக்.வ.); movable property.

[Skt. *jaṅgama* > த. சங்கமம்.]

சங்கமர் *śaṅgamar*, பெ.(n.) ஒருசார் வீரசைவர்; a class of *Viraśaivas*, lingayats.

[Skt. *saṅ-gama* > த. சங்கமர்]

சங்கமரூபம் *śaṅgama-rūbam*, பெ.(n.) சிவவருவம் (சங்.அக.); a manifested form of *Śiva*.

[Skt. *saṅ-gama+rūpa* > த. சங்கமரூபம்.]

சங்கமலிங்கம் *śaṅgama-liṅgam*, பெ.(n.) சங்கம வகுப்பினன் (வின்.); person belonging to the *Jaṅgama* sect.

[Skt. *jaṅgama+liṅga* > த. சங்கமலிங்கம்.]

சங்கமாண்டி *śaṅgamāṇḍi*, பெ.(n.)

1. இலங்கங்கட்டிகளுள் ஒருவகையார் (திருநெல்.); a sect of lingayats.
2. இரந்துண்ணும் இனத்தாருள் ஒருவகையார் (இ.வ.); a sub-sect of *āṇḍi* caste.

[சங்கமம் + ஆண்டி.]

[Skt. *saṅ-gama* > த. சங்கமம்.]

சங்கயம் *śaṅgayam*, பெ.(n.) ஐயம்; doubt. "சங்கய மெய்தி யநேகாந்திகமாம்" (மணிமே.29, 230).

[Skt. *saṁśaya* > த. சங்கயம்.]

சங்கருடணன் *śaṅgaruḍaṇaṇ*, பெ.(n.) திருமாவின் ஐந்து நிலைகளுள் ஒன்று (அஷ்டாதச.தத்துவபக்.23); a manifestation of *Viṣṇu*, as destroyer, one of four *viyūgam*.

[Skt. *saṅkarsaṇa* > த. சங்கருடணன்.]

சங்கரசாதி *śaṅgara-śādi* பெ.(n.) கலப்புச் சாதி (சீவக.116, உரை); mixed castes.

[Skt. *saṅgara+jāti* > த. சங்கரசாதி.]

சங்கரநமச்சிவாயர் *śaṅgara-namaccivāyar*, பெ.(n.) 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தவரும் நன்னூல் விருத்தியுரை இயற்றியவருமான புலவர்; a commentator on *Naṇṇūl*, 18th C.

சங்கரநாராயணன் *śaṅkara-nārāyaṇaṇ*, பெ.(n.) அரி அர(ன்) வடிவமான சிவத் திருமேனி; manifestation of God in the combined form of *Śiva* and *Viṣṇu*.

[Skt. *śaṅkara+nārāyaṇa* > த. சங்கர நாராயணன்.]

சங்கரம்¹ *śaṅkaram*, பெ.(n.) இனக்கலப்பு; mixture of castes.

[Skt. *saṅ-kara*>த. சங்கரம்.]

சங்கரம்² *śaṅkaram*, பெ.(n.) 1. போர்; war, battle. 2. நஞ்சு; poison.

[Skt. *saṅ-gara*>த. சங்கரம்.]

சங்கரர் *śaṅkarar*, பெ.(n.) போர்வீரர் (யாழ்.அக.); warriors.

[Skt. *saṃhāra*>த. சங்கரர்.]

சங்கரன்¹ *śaṅgaran*, பெ.(n.) 1. நலஞ் செய்பவன் (சிலப்.10, 186, உரை); dispenser of happiness. 2. சிவன்; Śivaṇ. "சங்கரன் காண்" (தேவா.725, 6). 3. பதினோரு (ஏகாதச) உருத்திரருள் ஒருவர் (திவா.); a Rudra, one of *ēgādaśa-ruttira*.

[Skt. *śaṅ-kara*>த. சங்கரன்.]

சங்கரன்² *śaṅgaran*, பெ.(n.) கலப்பினத்துள் பிறந்தவன்; a person born of a mixed caste, hybrid. "சதுர்வேதஞ் சொலுமிதனைச் செய்திடானேற் சங்கரனாய் விடுவன்" (சிவரக. சிவடுண்டி.46).

[Skt. *saṅ-kara*>த. சங்கரன்.]

சங்கரன்பெண்டிர் *śaṅgaran-penḍir*, பெ.(n.) கவுரிபாடாணம்; a prepared yellow oxide of arsenic (சா.அக.).

சங்கராசனம் *śaṅgarāśanam*, பெ.(n.) இரண்டு கால்களையும் மடக்கி, பாதங்களையும் நெருக்கி, முகப்பின் மேல் நிற்கும் ஓர் இருக்கை (ஆசனம்); a posture in yoga practice in which the man rests on his knees with folded legs while feet remain close together (சா.அக.).

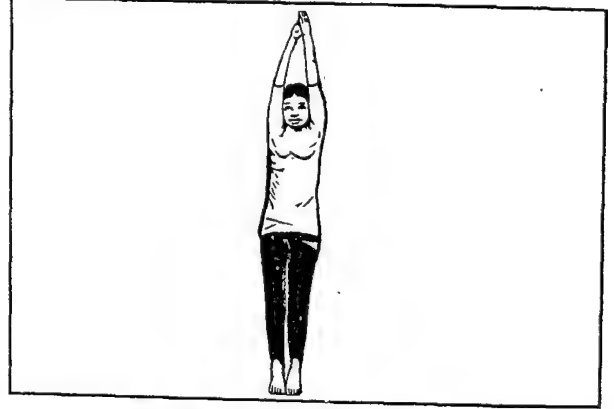
சங்கராசாரியார் *śaṅgarācāriyār*, பெ.(n.) அத்தைத மதநிறுவனரும் உபநிடத்து பிரமகுத்திரம் பகவத்கீதைகட்கு விரிவுரைகளும் பிற வடநூல்களும் செய்தவருமாகிய பெரியவர்; the celebrated teacher of Advaita philosophy and author of commentaries on Upaniṣads, *vēdānta sūtra* and Bhagavadgita and many original works in Sanskrit.

[Skt. *śaṅkarācārya*>த. சங்கராச்சாரியர்.]

சங்கராதனம் *śaṅgarādanam*, பெ.(n.)

இருகால்களையும் மடக்கி இருபாதத்தையுங் கூட்டி நேரேயுன்றி இருகான் முகப்பின்மேல் நிற்பது (யாழ்.அக.); a standing posture with legs bent and feet close together.

[Skt. *saṅ-kara*>த. சங்கரன் + ஆதனம்>த. சங்கராதனம்.]

சங்கராந்தி *śaṅgarāndi*, பெ.(n.) சங்கிராந்தி பார்க்க; see *śaṅgirāndi*.

[Skt. *saṅ-krānti*>த. சங்கராந்தி.]

சங்கராபரணம் *śaṅgarāpaṛaṇam*, பெ.(n.) பண்வகை (பரத.இராக.55, உரை); a specific melody type.

[Skt. *śaṅkarābharāṇa*>த. சங்கராபரணம்.]

சங்கராவாசம் *śaṅgarāvāśam*, பெ.(n.) கருப்பூர வகை (மூ.அ.); a kind of camphor.

[Skt. *saṅ-karāvāsa*>த. சங்கராவாசம்.]

சங்கரி¹ *śaṅgari*, பெ.(n.) மலைமகள் (பிங்.); Malaimagal.

[Skt. *śaṅkari*>த. சங்கரி.]

சங்கரி²-த்தல் *śaṅgari*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) அழித்தல்; to destroy, annihilate.

[Skt. *saṃ-hāra*>த. சங்கரி-]

சங்கரிகரணம் *śaṅgarī-karaṇam*, பெ.(n.) இனக்கலப்பு (வின.); mixing of castes.

[Skt. *saṅ-karīkaraṇa*>த. சங்கரிகரணம்.]

சங்கருடம் *śaṅgaruḍam*, பெ.(n.) எதிரிடை (யாழ்.அக.); opposition.

[Skt. *saṅkarṣa*>த. சங்கருடம்.]

சங்கரோகம் *saṅgarōgam*, பெ.(n.) வளி (வாத)கோழை (சிலேட்டுமம்)களினால்இரண்டு தாடைகளிலும், சிவந்து, வீங்கிப் பழுத்துடைந்து மூன்று நாளைக்குள் இறப்பை யுண்டு பண்ணும் ஒரு நோய்; a phlegmatic disease in which the tonsils are inflamed, glands swollen with redness of the parts and the characteristic exudation makes its appearance, resulting in a fatal termination within three dyas, probably Diphtheria (சா.அக.).

[Skt. *saṅka-rōga*> த. சங்கரோகம்.]

சங்கல்வகோட்டம் *saṅgalva-kōṭṭam*, பெ.(n.) பேரொலி ஆரவாரம்; Arabian costus - *Costus speciosus* (சா.அக.).

சங்கலம்¹ *saṅgalam*, பெ.(n.) சங்கலனம் பார்க்க (சங்.அக.); see *saṅgalanam*.

சங்கலம்² *saṅgalam*, பெ.(n.) ஊன் (யாழ்.அக.); flesh, meat.

[Skt. *jaṅgala*> த. சங்கலம்]

சங்கலனம்¹ *saṅgalanam*, பெ.(n.) 1. கலப்பு; blending, inter mixture. 2. சங்கலிதம்,² பார்க்க; see *saṅgalidam*.

[Skt. *saṅkalana*> த. சங்கலனம்.]

சங்கலனம்² *saṅgalanam*, பெ.(n.) தொகுக்கை; collecting. "நீர்வேலிச் சங்கரபண்டித ரவர்களாற் சங்கலனஞ் செய்யப்பட்டு...பதிப்பிக்கப்பட்டது" (தாதுமாலை, முகப்புப் பக்கம்).

[Skt. *saṅkalana*> த. சங்கலனம்.]

சங்கலார் *saṅgalār*, பெ.(n.) பகைவர்; enemies, foes. "சங்கலாரிடை வளைத்த சக்கரத்தை" (பாரத.பதின்மூ.142).

[Skt. *saṅga*> த. சங்கலார்.]

சங்கலிகிதம் *saṅgaligidam*, பெ.(n.) சங்கர் லிகிதர் என்ற முனிவரிருவரால் இயற்றப்பெற்றதும், அறநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்றுமாகிய நூல்; a Sanskrit text book on Hindu law described two stages, *saṅkha* and *likhita*, one of 18 *taruma-nūl*.

[Skt. *saṅkha-likhita*> த. சங்கலிகிதம்.]

சங்கலிதம் *saṅgalidam*, பெ.(n.) 1. கலப்பு (பிங்.); blending, intermixture. 2. எட்டு (அட்ட) கணிதங்களுள் ஒன்றான எண் கூட்டல் (பிங்.); (math.) addition, aggregation, summation, one of *aṭṭa-kaṇidam*. 3. குறித்த கணிதமுறை யொன்றன்படித் தொடர்ந்து செல்லும் எண்களின் தொடர் அல்லது அவற்றின் கூட்டல்; (Math.) progression, series of numbers or quantities, increasing or decreasing according to some mathematical order.

[Skt. *saṅ-kalita*> த. சங்கலிதம்.]

சங்கவாதவத்திரோகம் *saṅgavātavattirōgam*, பெ.(n.) வளி (வாயு)யானது கீழ் வயிற்று முகத்தை அடைத்து நீரை உள்ளில் சேர்த்துக் கட்டுப்படுத்துவதாலேற்படும் நோய்; suppression of urine due to vayu prevailing upon the downmost portion of the abdomen i.e., about the genital region, and obstructing the urethra (சா.அக.).

த.வ. அடிவயிற்று கழலை.

சங்கலிடம் *saṅgavidam*, பெ.(n.)

1. வெள்ளை நஞ்சு; white arsenic. 2. பாம்பு இன நஞ்சு; animal poisons (சா.அக.).

சங்கற்பசிராத்தம் *saṅgarpa-sirāttam*, பெ.(n.) வேள்வி நெருப்பின்றி இறந்தோர் பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்கு (சிராத்தம்); (*brāh.*) the *śrāddha* performed without sacrificial oblations.

[Skt. *saṅ-karpa+śrāddha*> த. சங்கற்ப

சிராத்தம்.]

சங்கற்பஞானம் *saṅgarpa-ñānam*, பெ.(n.) அறிவிற்குரிய அறிவு அறிபொருள்கள் (சி.சி. 11, 2, சிவாக்.); relative knowledge. "ஞானம்" (சி.சி. 11, 2, சிவாக்.).

[Skt. *saṅkalpa+ Pkt. ñana*< Skt. *jñana*>

த. சங்கற்பஞானம்.]

சங்கற்பநிராகரணம் *saṅgarpa-nirākaraṇam*, பெ.(n.) மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றானதும் உமாபதி சிவாசாரியரால்

இயற்றப் பெற்றதுமான நூல்; a text book on *Śaiva Siddhānda Philosophy* by *Umāpadi-Civācāriyar*, being a statement and refutation of the doctrines of some of the *Śaiva* sects related to the same *Siddhānda*, one of 14 *meykanda-śāttiram*.

[Skt. *saṅkalpa+nir-ākaraṇa* > த. சங்கற்ப நிராகரணம்.]

சங்கற்பம் *śaṅgarpam*, பெ.(n.)

1. உறுதியுள்ளம் (மனோநிச்சயம்); mental resolve, solemn vow, determination.
2. சடங்குத் தொடக்கத்தில் அச்சடங்கினைச் செய்வதாகக் கூறும் உறுதிக் கட்டுரை; a declaration of intention made at the commencement of any ritual.
3. ஒருவன் தனப்பட்டறிவால்பொருளின் குணங்களினின்று இன்னபொருளென்று துணியும் துணிவு (சி.போ.பா.2, 2, 171); determination of an object from a consideration of its properties.
4. கருத்து; purpose, intention, design, motive. "மறைநூற் சங்கற்பவிதிப்படி" (திருவிளை. மலயத்துவச.18).
5. கொள்கை; doctrine. "அழகிது நீங்கள் சங்கற்பம் நிராகரித்தமை" (சங்கற்ப.பாயி.).
6. மனப்பாங்கு (சித்தவிருத்தி); volition, mental activity. "அடத்தக்கது மனச்சங்கற்பம்" (திருக்கருவை.கலித்.33).

த.வ. மனவுறுதி, கடைப்பிடி.

[Skt. *saṅ-kalpa* > த. சங்கற்பம்.]

சங்கற்பமாசம் *śaṅgarpa-māśam*, பெ.(n.)

1. சாந்திரமான மாதம்; lunar month.
2. இரண்டு காருவா (அமாவாசைகளை)க் கொண்ட மாதம் (விதான.குணாகுண.81, உரை); a solar month in which two new moon days occur.

த.வ. இரு காருவா மாதம்.

[சங்கற்பம் + மாசம்.]

மாதம் > மாசம்.

சங்கற்பனை *śaṅgarpanai*, பெ.(n.) சங்கற்பம் பார்க்க; see *śaṅgarpam*.

[Skt. *saṅ-kalpanā* > த. சங்கற்பனை.]

சங்கற்பனைஞானம் *śaṅgarpanai-ñānam*, பெ.(n.) சங்கற்பஞானம் பார்க்க; see *śaṅgarpa-ñānam*. "ஞாதிரு ஞானஞேயந் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும்" (சி.சி. 11, 2).

[Skt. *saṅkalpanā+ñāna* < *jñāna* > த. சங்கற்பனைஞானம்.]

சங்கற்பி-த்தல் *śaṅgarpī-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) உறுதி செய்து கொள்ளுதல்; to determine, resolve. "துவரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்து" (திவ்.நாய்ச்.1, 4).

த.வ. உறுதியேற்றல்.

[Skt. *saṅ-kalpa* > த. சங்கற்பி-]

சங்கற்பிதம் *śaṅgarpidam*, பெ.(n.) முன்னே உறுதி செய்யப்பட்டது (சி.சி.2, 59, ஞானம்); that which was will or pre - determined.

த.வ. உறுதிப்பாடு.

[Skt. *saṅ-kalpita* > த. சங்கற்பிதம்.]

சங்கனனம் *śaṅgananam*, பெ.(n.) நரம்பு (சூடா.); nerves, tendons, veins.

[Skt. *saṅ-hanana* > த. சங்கனனம்.]

சங்காசம் *śaṅgāśam*, பெ.(n.) ஒப்புமை (வின்.); likeness, similarity, resemblance.

[Skt. *saṅ-kāśa* > த. சங்காசம்.]

சங்காடகம் *śaṅgāḍagam*, பெ.(n.) கொக்கோகத்திற் சொல்லியுள்ள 64 கலைகளில் ஒன்று; one of the 64 postures in the embrace of or sexual intercourse with women, described in the Erotic science of the sage named Kokkogamuni (சா.அக.).

[Skt. *saṅ-kāḍa* > த. சங்காடகம்.]

சங்காத்தி *śaṅgātti*, பெ.(n.) தோழன்; friend, intimate acquaintance, companion. "அளகைக்கோன்றன் சங்காத்தி" (தேவா. 886, 5).

[Skt. *saṅ-ghāta* > த. சங்காத்தி.]

சங்காதோசம் *śaṅgā-tōśam*, பெ.(n.) பேய்க்கோளாறு; demoniac possession.

[Skt. *śaṅkā+dōśa* > த. சங்காதோசம்.]

சங்காரகர்த்தா *śaṅgāra-karttā*, பெ.(n.) (அழித்தற் தொழிலைச் செய்பவன்) சிவன்; *Śiva*, as the destroyer of the worlds.

[*Skt. sam-hāra+kartā*>த.சங்கார கர்த்தா.]

த. கரு → கருத்தன் → *Skt. karta*

சங்காரம்¹ *śaṅgāram*, பெ.(n.) 1. அழிக்கை (கூடா.); destruction, annihilation, dissolution in general. 2. மூலகாரணத்தில் அனைத்தும் ஒடுங்கும் உலகவழிவு (சி.சி. 1, 33, ஞானப்.); periodical destruction of the universe reducing it to the primitive *Māya*, one of *pañca-kiruttīyam*, q.v. 3. அடக்குகை (விண்.); suppression, restraining.

[*Skt. sam-hāra*> த. சங்காரம்.]

சங்காரம்² *śaṅgāram*, பெ.(n.) சங்காரித்தம் (கூடா.) பார்க்க; see *śaṅgārittam*.

[*Skt. sam-hāra*>த.சங்காரம்.]

சங்காரமூர்த்தி *śaṅgāra-mūrti*, பெ.(n.) அழித்தற் தொழிலைப் புரியும் சிவன்; *Śivaṇ*, the God of destruction. "சங்காரமூர்த்தி ஆறுமாக" (சி.சி.1, 47, மறை.).

[*Skt. sam-hāra+mūrti*>த.சங்காரமூர்த்தி.]

சங்காரன் *saṅgāraṇ*, பெ.(n.) அழிப்பவன்; destroyer. "அந்தகாசுர சங்காரனை" (சிவரக.கத்திரிப்.15).

[*Skt. sam-hāra*> த. சங்காரன்.]

சங்காராதனம் *saṅgārā-daṇam*, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன) வகை (தத்துவப்.108, உரை); (*Śaiva*) a yogic posture.

[சங்காரா(ம்) + ஆதனம்.]

[*Skt. sam-hāra*>த. சங்காரம்.]

சங்காரி *śaṅgārī*, பெ.(n.) குதிரைவாலி (மலை); horse-tail millet.

[*Skt. sam-hārin*> த. சங்காரி.]

சங்காரித்தம் *saṅgārittam*, பெ.(n.) ஏழு மேகங்களுள் பூவைப் பொழியும் மேகம்(பிங்.); celestial cloud which rains flowers, one of *catta-mēgam*, q.v.

[*Skt. sam-hṛta*> த. சங்காரித்தம்.]

சங்காவர்த்தம் *śaṅgā-varttam*, பெ.(n.) சங்கினுட் பக்கத்துச் சுழியைப் போன்ற முறிவு; an ulcer resembling the inner spiral of a conch, an ulcer of a spiral form (சா.அக.).
சங்காவியத்துக்குப்பார்-த்தல் *śaṅgā-viyattukku-p-pār-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பேதலிப்பு நீங்க மந்திரித்தல் (யாழ்ப்.); to attempt by magic to relieve one who is panicstricken.

[*Skt. saṅkā+bhaya*>த.சங்காரியம் + பார்-.]

சங்காவியம் *śaṅgāviyam*, பெ.(n.) அச்சத்தால் நிகழும், தன்வயப்படா (அவச) நிலை (யாழ்ப்.); state of panic.

த.வ. பேதலிப்பு.

[*Skt. śaṅka+bhaya*> த. சங்காவியம்.]

சங்கான்பெண்டிர் *śaṅkāṇ-peṇḍir*, பெ.(n.) கவுரி பாடாணம்; a prepared yellow oxide of arsenic (சா.அக.).

சங்கிதம் *śaṅgidam*, பெ.(n.) ஐயப்பட்டது (சி.சி.6, 5, சிவாக்.); that which is questioned or doubted.

[*Skt. śaṅkita*> த. சங்கிதம்.]

சங்கிதன் *śaṅgidan*, பெ.(n.) தீரமில்லாதவன்; a timid person (சா.அக.).

சங்கிதாமந்திரம் *śaṅgidā-mandiram*, பெ.(n.) மந்திரவகை (தத்துவப்.70, உரை); (*Śaiva*) a group of mantras.

[சங்கிதா + மந்திரம்.]

[*Skt. saṁhitā* → த. சங்கிதா]

சங்கிதை *śaṅgidai*, பெ.(n.) 1. செய்தித் தொகுதி; தொகுப்பியம் collection, extensive compilation, any systematically arranged collection of texts or verses. "வாயு சங்கிதை". 2. திருமறையை (வேதத்தை)ப் பதப்பிரிப்பின்றித் தொடர்ச்சியாக ஒதும் பாடம்; a continuous hymnal text of the *vēda*, formed out of the padas or individual words by proper phonetic changes. 3. மறையின் (வேதத்தின்) ஒரு பகுதி; the collection of mantras in *Rig-vēda*, etc.

"ஓட்டரிய சங்கிதைகளும்" (கலிங்.170).

4. வரலாறு (இலக்.அக.); history.

[Skt. *saṃ-hitā* > த. சங்கிதை.]

சங்கியை *śaṅgiyai*, பெ.(n.) 1. எண் (சங்.அக.); number. 2. எண்ணிக்கை; calculation, reckoning. 3. மதி (புத்தி) (இலக்.அக.); intellect.

[Skt. *saṅ-khyā* > த. சங்கியை.]

சங்கிரகக்கிராணி *śaṅgiraga-k-kirāṇi*, பெ. (n.) வயிறு பொருமி, சோறு செரியாது, எருவாய் (அபானம்) குடாகி, வாந்தி, மயக்கங்கண்டு, கண்ணிரண்டும் சுழலும் ஒரு வகைக் கழிச்சல்; a form of diarrhoea characterised by the following symptoms viz. rumbling noise, in the stomach, indigestion, purging, burning pain at the anus, fever, vomiting, giddiness, whirling of the eyes etc. - Lienteric diarrhoea (சா.அக.).

[Skt. *saṅ-graha + grahaṇi* > த. சங்கிரகக் கிராணி]

சங்கிரகக்கூர்மை *śaṅgiraga-k-kūrmāi*, பெ. (n.) கடலுப்பு (வின்.); sea-salt.

சங்கிரகம் *śaṅgiragam*, பெ.(n.) சுருக்கம்; compendium, abridgement, epitome. "தார்க்கசங்கிரகம்".

த.வ. சங்கிரகம்.

[Skt. *saṅ-graha* > த. சங்கிரகரணம்.]

சங்கிரகி-த்தல் *śaṅgiragi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) சுருக்குதல்; to abridge, summarise. "இம்மூன்று விருத்தத்தினானும் சங்கிரகித்துச் சொன்ன" (சி.சி.1, 14, சிவாக்.).

[Skt. *saṅ-graha* > த. சங்கிரகி-]

சங்கிரந்தனன் *śaṅgirandanān*, பெ.(n.) இந்திரன் (பிங்.); Indiran.

[Skt. *saṅ-krandana* > த. சங்கிரந்தனன்.]

சங்கிரம் *śaṅgiram*, பெ. (n.) காடு (பிங்.); jungle, forest.

[Skt. *Perh.jāṅgala* > த. சங்கிரம்.]

சங்கிரமசாதி *śaṅgirama-sādi*, பெ.(n.) சங்கரசாதி பார்க்க (யாழ்.அக.); see *śaṅgarasādi*.

சங்கிரமணம் *śaṅgiramam*, பெ. (n.)

1. ஒரு கோள் ஓர் ஓரை (இராசி)யிலிருந்து அடுத்த ஓரை (இராசி)க்குச் செல்லுகை; (Astron.) passage of a planet from one sign of the zodiac to another. 2. கதிரவன் ஓர் ஓரை (இராசி)யிலிருந்து அடுத்த ஓரை (இராசி)க்குச் செல்லுகை; (Astron.) sun's passage from one sign of the zodiac to another. 3. கதிரவன் (சூரியன்) ஓர் ஓரை (இராசி)யிற் புகும் காலம்; (Astron.) exact time when the sun enters a sign of the zodiac.

த.வ. ஓரைச்செலவு.

[Skt. *saṅ-kramaṇa* > த. சங்கிரமணம்.]

சங்கிரமதுருவம் *śaṅgirama-turuvam*, பெ.(n.) புதுவருடம் பிறக்கும் நாட்பொழுது (வின்.); (Astron.) the time of day at which the new year commences.

த.வ. புத்தாண்டு நேரடி.

சங்கிரமம் *śaṅgiramam*, பெ. (n.)

1. சங்கிரமணம், 1, 2 பார்க்க; see *śaṅgiramam*. "சீர்தரு சங்கிரமத்தினும்" (விதான. தெய்வவழி.1). 2. சென்று பற்றுகை; meeting, approaching, entering into relationship. "சித்துக்கன்றிச் சடத்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாது" (சி.சி.8, 28, சிவஞா.).

[Skt. *saṅ-krama* > த. சங்கிரமம்.]

சங்கிரமி-த்தல் *śaṅgirami-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. ஓரை (இராசி) மாறுதல் (விதான. குணாகுண.81); (Astron.) to pass from one sign of the zodiac to another. 2. நோய் பரவுதல்; to spread, as a contagious disease. 3. சேர்தல்; to meet, encounter, enter. "முதல்வன் திருவருள், ஆன்மாவின் மாட்டுஞ் சங்கிரமித்துச் சென்று" (சி.போ.பா.7, 2, பக்.155).

த.வ. கலத்தல்.

[Skt. *saṅkram* > த. சங்கிரமி-]

சங்கிராணி *śaṅgirāṇi*, பெ.(n.) வயிறுநாதி, சீழ், சீதம், நெய் போலும் மற்றும் பல விதமாய்க் கழிந்து, எருவாய்க் கடுத்து, வலியை உண்டாக்கும் ஒரு வகைக் கழிச்சல் (சீதபேதி); an acute form of dysentery accompanied by distension of abdomen, mucous discharge, passing of stool in varied forms, irritation of the anus attended with pain etc. (சா.அக.).

[*Skt. saṅ-graṇi*> த. சங்கிராணி.]

சங்கிராந்தசமவாதம் *śaṅgirānda-śamavādam*, பெ.(n.) பாசபதம் (சி.போ.பா. அவை. பக்.50); a *Śaiva* sect.

[சங்கிராந்த(ம்) + சமம் + வாதம்.]

[*Skt. saṅ-krānta*>த. சங்கிராந்தம் + த. சமம் + *Skt. vata*]

சங்கிராந்தவாதசைவன் *śaṅgirāndavāda-Śaivaṇ*, பெ. (n.) சங்கிராந்தவாதி பார்க்க; see *śaṅgirānda-vādi*.

சங்கிராந்தவாதம் *śaṅgirānda-vādam*, பெ.(n.) மலம் நீங்கிய ஆன்மாவின் கண் திருவருள் தோன்றும் தன்மை, அதனை அருள் வடிவம் என்று கூறும் சமயம் (சங்கற்ப.11); (*Śaiva*) the doctrine which holds that the grace of Siva reflects itself in the soul in its perfect state, making it an embodiment of divinity itself.

த.வ. உள்ளங்கோயில் கோட்பாடு.

[*Skt. saṅ-krānta-vāda*>த. சங்கிராந்த வாதம்.]

சங்கிராந்தவாதி *śaṅgirānda-vādi*, பெ.(n.) சங்கிராந்தவாத சமயத்தைச் சார்ந்தவன் (சி.சி.9, 1, நிரம்ப.); follower of the doctrine of *śaṅgirāndavādam*.

[*Skt. saṅ-kirānta-vādin*> த. சங்கிராந்தவாதி]

சங்கிராந்தி-த்தல் *śaṅgirāndi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) தொடர்புபடுத்தல்; to become connected, related. "முத்தான்மாவிற சிவசத்தி சங்கிராந்திக்கும்" (சி.சி.10, 1, ஞானப்.).

[*Skt. saṅ-krānta*> த. சங்கிராந்தி-]

சங்கிராந்தி *śaṅgirāndi*, பெ.(n.) 1. மாதப்பிறப்பு; beginning of a month, passage of the sun from one sign of the zodiac to another. "ஆசில் சங்கிராந்தி தன்னோடயனத்தில்" (சரசோ.தெய்வ.4, சங்.அக.). 2. பொங்கல் விழா கொண்டாடும் தைமாதம் முதல் நாள்தான்; *taī*, when *poṅkar-panḍigai* is celebrated.

த.வ. மாதநாள், மாதப்பிறப்பு.

[*Skt. saṅ-krānti*> த. சங்கிராந்தி.]

சங்கிராமம் *śaṅgirāmam*, பெ. (n.) மலைமேல்வழி (யாழ்.அக.); hill path.

[*Skt. saṅkrāma*> த. சங்கிராமம்.]

சங்கிராமம் *śaṅgirāmam*, பெ.(n.) போர் (திவா.); war, battle.

[*Skt. saṅ-grāma*> த. சங்கிராமம்.]

சங்கிராமவிலக்கணம் *śaṅgirāma-v-ilakkaṇam*, பெ.(n.) அறுபத்துநான்கு கலைகளுள் ஒன்றாகிய போர்த்தொழிற்கலை (வின.); art of warfare, one of *arupattunālu-kalai*, q.v.

த.வ. போர்நூல்.

[சங்கிராமம்(ம்) + இலக்கணம் சங்கிராமம்(ம்)]

[*Skt. saṅ-grāma*> த. இலக்கணம்.]

சங்கிரியம் *saṅgiriyaṁ*, பெ.(n.) நெய்; ghee, clarified butter (சா.அக.).

சங்கிருதம் *śaṅgirudam*, பெ.(n.) வடமொழி (வின.); sanskrit.

[*Skt. saṁ-s-kṛta*> த. சங்கிருதம்.]

சங்கிருதம் *śaṅgirudam*, பெ.(n.) கலப்பு (யாழ்.அக.); mixture.

[*Skt. saṅ-kṛta*> த. சங்கிருதம்.]

சங்கிருதி *śaṅgirudi*, பெ.(n.) ஒற்றொழித்து ஓரடிக்கு 24 எழுத்துக் கொண்டதாய்த் தமிழில் வழங்கும், வடமொழிச் சந்தம் (வீரசோ.யாப்.33, உரை); metrical line of 24 letters exclusive of consonants adopted from sanskrit.

த.வ. வடசந்தம்.

[*Skt. saṅkṛti*> த. சங்கிருதி.]

சங்கிருதி² *śaṅgīrudī*, பெ.(n.) பேரழிவு; destruction.

[Skt. *saṁ-hṛti* > த. சங்கிருதி]

சங்கிலிகரணம் *śaṅgīli-karaṇam*, பெ.(n.) இயற்கைக்கு மாறான புணர்ச்சி (யாழ்.அக.); unnatural coition.

த.வ. வன்புணர்வு.

[Skt. *saṅkalīkaraṇa* > த. சங்கிலிகரணம்.]

சங்கிலிதம் *śaṅgīlidam*, பெ.(n.) சங்கலிதம் பார்க்க (j.); see *śaṅgalidam*.

[Skt. *saṅ-kalita* > த. சங்கிலிதம்.]

சங்கின்குடியோன் *śaṅgiṇ-kuḍiyōṇ*, பெ.(n.) நாகரவண்டு (யாழ்.அக.); a gold-coloured beetle.

சங்கின்னராகம் *śaṅgiṇṇa-rāgam*, பெ.(n.) (Mus.) a specific தனிச்சிறப்புடைய பண்வகை (திவா.); melody-type.

[Skt. *saṅkirṇa-rāga* > த. சங்கின்னராகம்.]

சங்கினி *śaṅgiṇi*, பெ.(n.) 1. காமநூல்கள் கூறும் நால்வகைப் பெண்களில், மூன்றாம் வகையினள் (கொக்கோ.1, 11-14); (Erot.) the third of the four classes into which women are classified in *kāma-śāstra*. 2. பத்து வகை நாடியு ளொன்று (சிலப்.3, 26, உரை); a principal tubular vessel of the human body, one of *taśa-nāḍi*, q.v. 2. சங்கங்குப்பி (மலை.); smooth volkameria.

[Skt. *śaṅkhini* > த. சங்கினி.]

சங்கீதக்கச்சேரி *śaṅgīda-k-kaccēri*, பெ.(n.) துணை இன்னியங்களுடன் நிகழும் பாட்டரங்கம்; music performance with accompaniments.

த.வ. பல்லியப்பாட்டரங்கம்.

[Skt. *saṅ-gīta+U.kachahri* > த.சங்கீதக் கச்சேரி.]

சங்கீதக்காரன் *śaṅgīdakkāraṇ*, பெ.(n.)

1. இசையில் வல்லவன்; musician.
2. கிறித்தவப் பாடல்களைப் பாடுவோன்; psalmist.

[சங்கீதம் + காரன்.]

த.வ. வாணன்.

[Skt. *saṅ-gīta* > த. சங்கீதம்.]

சங்கீதக்கியானம் *śaṅgīda-k-kiyāṇam*, பெ.(n.) இசையறிவு; knowledge of music, skill in music.

[Skt. *saṅ-gīta+jñāna* > த. சங்கீதக் கியானம்.]

சங்கீதசாகித்தியம் *śaṅgīda-śāgittiyam*, பெ.(n.) 1. இசைப் பாடல்கள்; the arts of music and poetry. 2. இசைப் பயிற்சி (யாழ்.அக.); practice in the art of music.

த.வ. பண்இலக்கியம்.

[Skt. *saṅ-gīta+sāhitya* > த. சங்கீத சாகித்தியம்.]

சங்கீதப்பாரி *śaṅgīda-p-pāri*, பெ.(n.) பாட்டுடன் ஊர்க்காவல் செய்யும் இராக் காவலாளர் (Pd.); night watch patrolling the streets with instrumental music.

த.வ. இராக்காவல்பாடகன்.

[Skt. *saṅ-gīta+U.pahra* > த. சங்கீதப்பாரி.]

சங்கீதப்பிரியர் *śaṅgīda-p-piriyar*, பெ.(n.) இசை ஆர்வலர்; music affectionate.

[Skt. *saṅ-gīta+priya* > த. சங்கீதப்பிரியர்.]

சங்கீதபூசணம் *śaṅgīda-pūsaṇam*, பெ.(n.) இசைவல்லநருக்கு வழங்கும் சிறப்புப் பட்டம்; a title given to musicians.

த.வ. இசைமாமணி.

[Skt. *saṅ-gīta+bhūṣaṇa* > த. சங்கீதபூசணம்.]

சங்கீதப்பெட்டி *śaṅgīda-p-peṭṭi*, பெ.(n.) இசைக் கருவி வகை (இக்.வ.); hand-harmonium.

த.வ. நொடிப்பிசைப்பெட்டி.

[சங்கீதம் + பெட்டி.]

[Skt. *saṅ-gīta* > த. சங்கீதம்.]

சங்கீதம்¹ *śaṅgīdam*, பெ.(n.) 1. இசை (பிங்.); music. 2. இசைநூல்; art or science of music. 3. இசைப்பாட்டு (கிறித்.); psalm, hymn.

[Skt. *saṅ-gīta* > த. சங்கீதம்.]

சங்கீதம்² *śaṅgīdam*, பெ.(n.) கச்சோரம், 2. (தைவலதைல.) பார்க்க; spiked garland flower.

சங்கீதலோலன் *śaṅgīda-lōlan*, பெ.(n.) இசையில் பெரிதும் ஈடுபட்டவன்; one who revels in music, a votary of music.

த.வ. இசையார்வலன்.

[*Skt. saṅ-gīta+lōla*> த. சங்கீதலோலன்.]

சங்கீதவாத்தியம் *śaṅgīda-vāttiyam*, பெ.(n.) இசைக்கருவி; musical instrument.

[சங்கீதம் + வாத்தியம்.]

[*Skt. saṅ-gīta*> த. சங்கீதம்.]

சங்கீதி *śaṅgīdī*, பெ.(n.) கலந்துரையாடல் (யாழ்.அக.); conversation.

[*Skt. saṅgīti*> த. சங்கீதி.]

சங்கீர்ணசாதி *śaṅgīrṇa-śādi*, பெ.(n.) ஒன்பது எழுத்துக் காலங் கொண்ட தாளவளவை (பரத.தாள.47, உரை); (Mus.) a sub-division of time measure consisting of nine *akṣara-kālam* q.v.

த.வ. இருசீர்த்தாளம்.

[*Skt. saṅ-kīrṇa+jāti*> த. சங்கீர்ணசாதி.]

கருவிளங்கனி, புளிமா போன்ற யாப்பு வகைக்குரிய தாளம்.

சங்கீர்ணம் *śaṅgīrṇam*, பெ.(n.) சங்கீர்ணம் பார்க்க (இலக்.அக.); see *saṅgīrṇam*.

[*Skt. saṅ-kīrṇa*> த. சங்கீர்ணம்.]

சங்கீர்த்தனம் *śaṅgīrtanam*, பெ.(n.) 1. சொல்லுகை; telling, reciting. 2. புகழ்கை (வின்.); celebration, praise. 3. கரிசு (பாவ) அறிக்கை (R.C.); confession to a priest.

[*Skt. saṅ-kīrtana*> த. சங்கீர்த்தனம்.]

சங்கீர்த்தம் *śaṅgīrdtam*, பெ.(n.) 1. ஒன்று சேர்கை; combination, amalgamation. 2. புணர்ச்சி; copulation.

[*Skt. sam-hitā*> த. சங்கீர்த்தம்.]

சங்கீரணம் *śaṅgīraṇam*, பெ.(n.) 1. கலப்பு; mixing, commingling, coalescing. 2. கலவையணி (தண்டி.87); (Rhet.) a composite figure of speech in which

several figures of speech are blended.

3. சங்கீர்ணசாதி பார்க்க (பரத.தாள.47); see *saṅgīrṇa-śādi*. 4. மத்தள வகை (பரத.ஒழிபி.13); a kind of *mattaḷam*.

[*Skt. saṅ-kīrṇa*> த. சங்கீர்ணம்.]

சங்குட்டம் *śaṅguṭṭam*, பெ.(n.) எதிரொலி (யாழ்.அக.); echo, reverberation.

[*Skt. saṅ-ghuṣṭa*> த. சங்குட்டம்.]

சங்குத்தான் *śaṅguttān*, பெ.(n.) கிறித்தவக் கோயிலைச் சார்ந்த பணியாளன்; (R.C.) sexton of a church.

[*E. sacristan*> த. சங்குத்தான்.]

சங்கேகரரசம் *śaṅgēśura-raśam*, பெ.(n.) கெந்தி, நாதப் பொடி, இதளியப் பொடி, வெண்காரம், பலகறை, நீலத்துத்தம் இவற்றைச் சேர்த்தரைத்து, ஆயுள்வேத முறைப்படி புடமிட்டெடுத்து நோய்க்காகக் கொடுக்கும் மருந்து; a medicine prepared by mixing sulphur, calcined zinc and mercury, berax, cowries and blue vitriol in due proportions and grinding them all together the product is then calcined according to Ayurvedic method. It is prescribed for consumption (சா.அக.).

சங்கேதம்¹ *śaṅgedam*, பெ.(n.) 1. குறி; preconcerted sign, signal. 2. உடன்படிக்கை; agreement, stipulation, understanding between parties. 3. சாதிசமயங்களால் உளதாகும் ஒற்றுமையுணர்ச்சி (குறள், 735, உரை); sense of solidarity due to religious or social identify. 4. குழுஉக்குறி; conventional terms limited to trades, professions. 5. உறுதிமொழி; word of assurance. "எனக்கோர் சங்கேதஞ் சொன்னால்" (சேதுபு.சாத்தி.17).

[*Skt. saṅ-kēta*> த. சங்கேதம்.]

சங்கேதம்² *śaṅgēdam*, பெ.(n.) கோயிலுக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட மானிய நிலம் (நாஞ்சி.); land assigned to a temple and made tax-free.

சங்கேதமொழி *śaṅgēda-moḷi*, பெ.(n.) குறியீடு (அ) குழுஉக்குறி (பரிபாஷை) வார்த்தை; technical term; code word (சா.அக.).

[சங்கேதம் + மொழி.]

[Skt. *saṅ-kēta* > த. சங்கேதம்.]

சங்கேதமொழிப்பிரயோகம் *śaṅgēda-molippirayōgam*, பெ.(n.) சாத்திரார்த்தம்; use of term or technical expression; technicality (சா.அக.).

[Skt. *saṅ-kēta* > த. மொழி + *pra-yōga*.]

சங்கேதி *śaṅgēdi*, பெ. (n.) பார்ப்பனருள் ஒரு வகையினர் (இ.வ.); a sub-sect among Brahmins.

[Skt. *saṅ-gēti* > த. சங்கேதி.]

சங்கேப்பம் *śaṅgēppam*, பெ. (n.) சுருக்கம்; abstract, epitome, compendium, abridgement.

[Skt. *saṅ-ksēpa* > த. சங்கேப்பம்.]

சங்கேமாயி *śaṅgēmāyi*, பெ.(n.) ஒரு சேணிய (யுனானி) கடைச் சரக்கு; a bazaar drug useful in unani system (சா.அக.).

சங்கை¹ *śaṅgai*, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt, hesitation, suspicion. "சங்கையுந் துணிவும்" (திவ்.பெரியதி.4, 5, 8). 2. அச்சம் (வின்.); fear, terror, apprehension. 2. பூதபிசாக முதலியவை; evil spirit. "சங்கையஞ்சார்.... பங்கயத்தானடிப் பக்தர்களை" (திருநாற்.68).

[Skt. *śaṅkā* > த. சங்கை¹.]

சங்கை² *śaṅgai*, பெ.(n.) 1. எண்ணம்; motive, thought. "சங்கையிற் சழக்கிலன்" (கம்பரா.சம்பா.28). 2. வழக்கம் (வின்.); custom, usage.

[Skt. *saṅjñā* > த. சங்கை².]

சங்கைப்பாடு *śaṅgai-p-pāḍu*, பெ.(n.) ஐயப்பாடு; doubt, uncertainty. "எங்கள் குடியிருப்புச் சங்கைப்பா டென்னத்தகாது" (தெய்வச்.விறலிவிடு.233).

[Skt. *śaṅkā* > த. சங்கை+பாடு.]

சங்கைவிடம் *śaṅgai-viḍam*, பெ.(n.) பாம்பைத் தொடுத்தல், பார்த்தல் முதலியவற்றால் தோன்றிய அச்சத்தாலாகிய நோய் (சீவரட்.); suffering caused by fear at the sight or touch of serpents.

[Skt. *śaṅkā+viṣa* > த. சங்கைவிடம்.]

சங்கோசகம் *śaṅgōśagam*, பெ.(n.) இறப்பை யுண்டாக்கும் ஒரு நச்சுக் கிழங்கு; a poisonous root causing death (சா.அக.).

சங்கோசபரிவாரம் *śaṅgōśa-parivāram*, பெ.(n.) தக்கோரை மதித்தழைப்பதற்கென்று, அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட சிறு கூட்டத்தார் (சிலப்.28, 89, உரை); a small company of men appointed by a king to receive guests.

[Skt. *saṅ-kōca+parivārā* > த. சங்கோச பரிவாரம்.]

சங்கோசபிகனம் *śaṅkōśa-piśunam*, பெ.(n.) செஞ்சாந்து (குங்குமம்); English saffron - crocus sativus (சா.அக.).

சங்கோசம் *śaṅgōśam*, பெ.(n.) 1 சுருங்குகை; contracting, shrinking. "டாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றாம்" (வேதா.சூ.60). 2. கூச்சம்; bashfulness, shyness, coyness, ticklishness.

[Skt. *saṅ-kōca* > த. தங்கோசம்.]

சங்கோசனகாரி *śaṅgōśana-kāri*, பெ.(n.) துவர்ப்புப் பொருள் (பைஷஜ.12); astringents.

[Skt. *saṅ-kōcana* > த. சங்கோசனகாரி.]

சங்கோசி *śaṅkōśi*, பெ.(n.) கூச்சம் நிறைந்தவர் (அ.வ.); shy person. "அவன் சரியான சங்கோஜி; பெண்களை சரியாக நிமிர்ந்துகூடப் பார்க்கமாட்டான்" (கிரியா.).

சங்கோபனம் *śaṅgōbanam*, பெ.(n.) மறைவு (சங்.அக.); secrecy.

[Skt. *saṅ-gō-pana* > த. சங்கோபனம்.]

சங்கோலம் *śaṅgōlam*, பெ.(n.) தயிர்; curd (சா.அக.).

சங்கேபம் *śaṅkṣēbam*, பெ.(n.) சுருக்கம்; abstract, epitome.

[Skt. *saṅ-ksēpa* > த. சங்கேபம்.]

சச்சந்தன் *śaccandan*, பெ.(n.) சீவகனுடைய தந்தை (சீவக.); father of *śivagan*.

[*Skt. satyan-dhara*> த. சச்சந்தன்.]

சச்சம் *śaccam*, பெ.(n.) உண்மை (வின்.); truth, genuineness.

[*Skt. satya*> த. சச்சம்.]

சச்சம்பிரதாயம் *śaccampiratāyam*, பெ. (n.) நல்ல வரன்முறை; good custom or approved usage. "சச்சம்பிரதாயந் தாமுடையோர் கேட்டக்கால்" (உபதேசரத்.58).

[*Skt. sat-sampradāya*>த. சச்சம்பிரதாயம்.]

சச்சற்புடம் *śaccarpudam*, பெ.(n.) இரண்டு குருவும், ஓர் இலகுவும், ஒரு புலுதமுமாக எட்டு மாத்திரை கொண்ட தாளவகை (பரத-தாள.11); (mus.) a variety of time-measure represented by one of *pañja-tālam* (q.v.).

த.வ. எண்மாத்திரைத்தாளம்.

[*Skt. caccat-puṭa*> த. சச்சற்புடம்.]

சச்சனம் *śaccanam*, பெ.(n.) நாவல்; common jaumoon-*Eugenia jambolina* (சா.அக.).

சச்சாரம் *saccāram*, பெ.(n.) யானைக்கூடம்; elephant-stable. "வாசமுறு சச்சாரம் தென்னை.... மத்தகசமென வளர்த்தாய்" (தாயு. மௌனகுரு.1).

[*T . satijāramu*<*sāmajāgāra*< த. சச்சாரம்.]

சச்சிக்காரம் *śacci-k-kāram*, பெ.(n.) உப்பு வகை; impure carbonate of soda.

[*Skt. sarjikā-kṣāra*> த. சச்சிக்காரம்.]

சச்சிதானந்தன் *śaccidānandan*, பெ. (n.) உளதாயிருத்தல் மெய்யறிவு இன்பம் என்னும் முக்குணங்களையுடைய பரம்பொருள்; the Supreme Spirit, as having the threefold attributes of existence, knowledge and bliss.

[*Skt. śat+cit+ānanda*>த. சச்சிதானந்தன்.]

சச்சிதானந்தை *śaccidānandai*, பெ.(n.) உளதாயிருத்தல். மெய்யறிவு, இன்பம் என்னும் முக்குணங்களுடைய உமாதேவி (சக்தி

சொருபம்); the Supreme *Śakti*, as having the three fold attributes of existence, knowledge and bliss. "அகண்டாகார சச்சிதானந்தையை யறியாதபேர்" (சி.சி. 148 சிவாக்.)

[*Skt. sat+cit+ā-nanda*>த.சச்சிதானந்தை.]

சச்சினி *śaccini*, பெ.(n.) ஆறாவது மாதம்; the sixth month (சா.அக.).

சச்சுருவம் *śaccuruvam*, பெ.(n.) மெய்யுருவம் (இ.வ.); exact resemblance or likeness.

[*Skt. tad-rūpa*>*Tu. sadrūpa*>த.சச்சுருவம்.]

சச்சவாயு *śaccuvāyu*, பெ. (n.) 1. தூய்மைக்கேடான காற்று; contaminated air. 2. மாசடைந்த காற்று; impure air or gas. 3. கரியமில வாயு; carbonic acid gas (சா.அக.).

த.வ. கெடுங்காற்று.

[*T. tcaccu+vāyu*>த.சச்சவாயு.]

சச்சை *śaccai*, பெ.(n.) 1. ஆராய்ச்சி; research, investigation, deliberation, discussion. 2. பலமுறை ஓதுகை; repeated reading, recitation. "சச்சை மறையின்" (பாரத. இராச.114).

[*Skt. carcā*> த. சச்சை.]

சச்சையன் *śaccāyan*, பெ.(n.) உண்மைப் பொருளானவன்; God, as reality. "சச்சையனே மிக்க தண்புனல்.... விச்சையனே" (திருவாச.6, 31).

[*Skt. sattā*> த. சச்சையன்.]

சசகதி *śaśa-kadi*, பெ.(n.) குதிரை நடை ஐந்தனுள் முயலோட்டம் போன்ற நடை (திவா.); a hare-like pace of horse, one of the five *aśuva-kadi* (q.v.).

சசகம் *śasagam*, பெ.(n.) சசம் பார்க்க; see *śaśam*.

[*Skt. śaśaka*> த. சசகம்.]

சச்சிருங்கம் *śaśa-śirunṅgam*, பெ.(n.) முயற்கொம்பு; hare's horn, a term figuratively used for indicating an impossibility or sometimes rarity (சா.அக.).

சசமதம் *śaśa-nadam*, பெ.(n.) மான்மணத்தி (கத்தூரி) (மூ.அ.); musk.

[சசம்+மதம்.]

[Skt. śuśa> த. சச(ம்).]

சசலம் *śaśalam*, பெ.(n.) ஈரம்; dampness (சா.அக.).

சசவிசாணம் *śaśa-viśāṇam*, பெ.(n.) முயற்கொம்பு (இல்பொருட்கு எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டப்படுவது) (வேதா.சூ.57, உரை); hare's horn, a term for illustrating an impossibility.

[Skt. śaśa+viśāṇa> த. சசவிசாணம்.]

சசாங்கன் *śaśāṅgaṇ*, பெ. (n.) நிலவன் (முயற்கதையுடையவன்); moon as have marked.

[Skt. śaśāṅka> த. சசாங்கன்.]

சசி¹ *śaśi*, பெ.(n.) 1. சசாங்கன் (பிங்.) பார்க்க; see *śaśāṅgaṇ*. 2. கருப்பூரம் (சூடா.); camphor. 3. இந்துப்பு (தைலவ.தைல.119); rock-salt. 4. கடல் (அக.நி.); sea.

[Skt. śaśīnom-sing of śaśin> த. சசி¹.]

சசி² *śaci*, பெ.(n.) இந்திராணி; wife of Indran.

[Skt. śaci> த. சசி².]

சசிசேகரன் *śaśi-śēkaraṇ*, பெ.(n.) சந்திரனைத் தலையில் சூடிய சிவன்; *Śiva*, as wearing the moon on his head.

[Skt. śaci> த. சசி³.]

சசிதரன் *śaśi-taraṇ*, பெ.(n.) சசிசேகரன் பார்க்க (பிங்.); see *saśi-śēgaraṇ*.

சசிப்பிரியம் *śaśi-p-piriyam*, பெ.(n.) 1. முத்து (மூ.அ.); pearl. 2. வெள்ளாம்பல்; white indian water - lily.

[Skt. śaśi+priya> த. சசிப்பிரியம்.]

சசிபுடபுத்தி *śaśi-puḍa-putti*, பெ.(n.) குறிப்பிட்ட நேரத்திலேற்படும் நிலவின் நிலை (வின்); true motion of the moon in a given time

[சசிபுடம் + புத்தி.]

[Skt. śaśi+puḍa> த. சசிபுடம்.]

சசிபுடம் *śaśi-puḍam*, பெ.(n.) குறித்த காலத்தில் கோள்சாய்விலிருந்து நிலவு நிற்கும் நிலை (வின்.); (Astron.) true longitude of the moon.

[Skt. śaśi-puḍa> த. சசிபுடம்.]

சசிமணாளன் *śaśi-maṇālaṇ*, பெ.(n.) (சசியின் கணவன்) இந்திரன் (சூடா.); Indran, as husband of *śaśi*.

[சசி + மணாளன்.]

[Skt. śaci>த.சசி.]

சசியுப்பு *śaśi-y-uppu*, பெ.(n.) இந்துப்பு; rock salt; sindh salt (சா.அக.).

சசிவர்ணபோதம் *śaśi-varṇa-pōdam*, பெ.(n.) தத்துவராயர் தமிழில் இயற்றிய ஒரு மறைமுடிவு நூல்; a *vēdānda* work in Tamil by *uattuvarāyar*.

[Skt. śaśi-varṇa-bōdha> த. சசிவர்ண போதம்.]

சசிவல்லவன் *śaśi-vallavaṇ*, பெ.(n.) சசிமணாளன் பார்க்க (பிங்.); see *śaśi-maṇālaṇ*.

[சசி + வல்லவன்.]

[Skt. śaci> த. சசி.]

சசிவன் *śaśivaṇ*, பெ.(n.) 1. அமைச்சன்; minister. 2. நண்பன்; friend.

[Skt. śaciva> த. சசிவன்.]

சசந்தரம் *śaśundaram*, பெ.(n.) ஒரு கடைச் சரக்கு; a bazaar drug (சா.அக.).

சகபாகிதம் *śaśubāgidam*, பெ.(n.) முக்கூட்டு நெய்; நோய் தீர்ந்தவுடன் தலைமுழுக்கக் கொடுப்பது; a mixture of three oils viz., cow's ghee, gingelly oil and castor oil. It is prescribed for patients to have an oil bath immediately after cure (சா.அக.).

த.வ. முக்கூட்டெண்ணெய்.

சசேலசநானம் *śaśēasāṇam*, பெ.(n.) சாச்சடங்கில் உடுத்த உடையோடு முழுகுகை; ceremonial bathing without undressing oneself.

[Skt. sa-cēla+śāṇa>த. சசேலசநானம்.]

சசோபநேத்திரபாகம் *śaśōbanēttirabāgam*, பெ.(n.) கண் நோவெடுத்து, குத்தல் கண்டு, பீளை சேர்ந்து, சீழும் நீரும் வடிந்து விழியில் எரிச்சலை யுண்டாக்கும் ஒரு கண்ணோய்; an eye disease attended with symptoms of itching sensation, pricking pain, suppuration of the eyes, deposit of mucous matters, slimy discharge lacrimation and inflammation with burning sensation (சா.அக.).

த.வ. குத்தல் கண்ணோய்.

சஞ்சத்தகர் *śaṇṭattagar*, பெ.(n.) போரில் வீரச் செய்கை ஒன்றைச் செய்வதாகச் சூளுரை செய்து, அச்சூளுரைப்படியே தவறாது நடக்கும் அரசவீரக் கூட்டத்தார்; a band of warrior-kings who, under a vow, perform a heroic deed in battle. "அருச்சுனைச் சஞ்சத்தகரொழிந்தார் வந்து அறை கூவிக்கொண்டு" (பாரதவெண். 772, உரைநடை).

த.வ. சூள்மாறாமறவர்.

[*Skt. sam-śaptaka* > த. சஞ்சத்தகர்.]

சஞ்சம் *śaṇṭjam*, பெ.(n.) 1. பூணூல் (வின்.); sacred cord or thread worn by the twice-born. 2. கச்சு (யாழ்.அக.); sash.

[*T. tjannidamu* < *yajñōpavīta* > த. சஞ்சம்.]

சஞ்சமஞ்சம் *saṇṭja-maṇṭjam*, பெ.(n.) ஆரவாரம் (கோஷ்டம்); Arabian costus-costus speciosus (சா.அக.).

சஞ்சமனம் *śaṇṭjamaṇam* பெ.(n.) முப்பிணிக் கூறுகளைச்சமனப்படுத்தி, அதனாலுண்டான சினங்களை அமைதிப் (சாந்தம்)படுத்தி, உடம்பினின்று கழிவு ஏற்படாமல் செய்யும் மருந்து; medicine rectifying the deranged humours in this system and calm their excitement without promoting the excretions (சா.அக.).

த.வ. சீர்செய் மருந்து.

சஞ்சயம்¹ *śaṇṭjayam*, பெ.(n.) கூட்டம் (யாழ்.அக.); assembly, multitude, collection.

[*Skt. saṇ-śaya* > த. சஞ்சயம்.]

சஞ்சயம்² *śaṇṭjayam*, பெ.(n.) ஐயம் (இலக். அக.); doubt.

[*Skt. saṇ-śaya* > த. சஞ்சயம்.]

சஞ்சயன் *śaṇṭjayan*, பெ. (n.) திருதராட்டிரனுடைய தேர்ப்பாகன்; the charioteer of *Dhṛtarāṣṭra*, a character in the Mahabharatam. "சஞ்சயன் றனை வருகவென்று" (பாரத.சஞ்சயன்றாது. 2).

[*Skt. saṇ-jaya* > த. சஞ்சயன்.]

சஞ்சயனம் *śaṇṭjayanam*, பெ.(n.) பால் தெளித்தலாகிய ஈமச்சடங்கு; funeral ceremony in which the ashes and bones of a cremated body are collected, sprinkled with milk and thrown into sacred waters.

த.வ. பால்தெளி.

[*Skt. saṇ-cayana* > த. சஞ்சயனம்.]

சஞ்சரம் *śaṇṭjaran*, பெ.(n.) 1. சஞ்சலம் பார்க்க; see *saṇṭjalam*. "சஞ்சரத் திரைக்கரங்களால்" (பாரத.சம்பவ.40). 2. உடல் (இலக்.அக.); body. 3. வழி (சங்.அக.); way, path.

[*Skt. saṇ-cāra* > த. சஞ்சரம்.]

சஞ்சரி-த்தல் *śaṇṭjarī-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நடமாடுதல்; to move about. 2. திரிதல்; to wander, range, haunt, as beasts. 3. வாழ்தல்; to lodge, dwell, abide. "மாலவிடஞ் சஞ்சரியாமல்" (தனிப்பா.ii, 25, 57). 4. நெறிதப்பி ஒழுகுதல் (இ.வ.); to lead immoral life.

[*Skt. saṇ-car* > த. சஞ்சரி.]

சஞ்சரிகம் *śaṇṭjarigam*, பெ.(n.) சஞ்சரீகம் பார்க்க; see *śaṇṭjarigam*. "சஞ்சரிக நறுமலர்த்தார்" (பாரத.அருச்சுனன்றிர்.36).

சஞ்சரீகம் *śaṇṭjarigam*, பெ.(n.) வண்டுவகை; a large black bee, beetle. "சஞ்சரீக மிசைபாட" (மச்சபு.நைமிசா.9).

[*Skt. caṇ-carika* > த. சஞ்சரி.]

சஞ்சலசீவனன் *śaṅjala-śīvaṇaṇ*, பெ.(n.)
ஒன்பான் மணியுளொன்று; topaz (சா.அக.).
சஞ்சலம்¹ *śaṅjalam*, பெ.(n.) 1. காற்று; wind.
2. மின்னல்; lighting.

[Skt. *śaṅjala* > த. சஞ்சலம்.]

சஞ்சலம்² *śaṅjalam*, பெ.(n.) 1. நிலையின்மை;
fickleness, unsteadiness. 2. விரைந்து
அசைகை; rapid motion. 3. நடுக்கம் (உரிநி.);
trembling, shivering, tremulousness.
4. துன்பம்; sorrow, grief, trouble.
"சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்"
(நல்வழி.28). 5. நோய்; disease, ailment.
"அவன் சஞ்சலமாய்க் கிடக்கிறான்" (விண்.).

[Skt. *cañcala* > த. சஞ்சலம்.]

சஞ்சலரகிதன் *śaṅjala-ragidaṇ*, பெ.(n.)
மனக்கலக்கமற்றவன் (தாயு.கருணாகர.1); a
person of undisturbed equanimity; one
who is resolute and steadfast.

[Skt. *cañcala+rahita* > த. சஞ்சலரகிதன்.]

சஞ்சலனம் *śaṅjalanaṇ*, பெ.(n.) அச்சத்தால்
உண்டாகும் நடுக்கம் (யாழ்.அக.); trepidation.

[Skt. *cañjalana* > த. சஞ்சலனம்.]

சஞ்சலைசீவகன் *śaṅjalai-śīvaṇaṇ*, பெ.(n.)
குருந்தம் (புட்பராகம்) (யாழ்.அக.); topaz.

சஞ்சனம் *śaṅjanaṇ*, பெ. (n.) அணிகலன்களால்
எழும் ஒலி (யாழ்.அக.); tinkling of ornaments.

[Skt. *jhañjana* > த. சஞ்சனம்.]

சஞ்சா *śaṅjā*, பெ.(n.) ஆற்றும் மருந்து;
healing balm (சா.அக.).

சஞ்சாமாருதம் *śaṅjā-mārudam*, பெ.(n.)
சண்டமாருதம் பார்க்க; see *śaṇḍa-*
mārudam.

[Skt. *jhañjā+māruta* > த. சஞ்சாமாருதம்.]

சஞ்சாயக்குளி *śaṅjāya-k-kuḷi*, பெ.(n.)
அரசாங்கத்தில் நடத்தும் முத்துக்குளி; pearl -
fishery undertaken by the government.

[சஞ்சாயம் + குளி.]

[Skt. *cañcāyam* > த. சஞ்சாயம்.]

சஞ்சாயகம் *śaṅjāyagam*, பெ.(n.) வண்டு;

bee. "சஞ்சாயகமங்குச் சார்ந்தால்"
(கச்சி.வண்டுவிடு.396).

[Skt. *cañcāya* > த. சஞ்சாயகம்.]

சஞ்சாரசமாதி *śaṅjāraśamādi*, பெ.(n.) பசி
தாகத்தை அமைதி (சாந்தி) செய்து கொண்டு
நடக்கையிலும், இருக்கையிலும் இருபுருவ
நடுவில் (கேசரி) மனத்தை நாட்டிக்
கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நிலைமை; a state or
condition in which one after appeasing his
hunger and thirst, concentrates his mind
even while walking and sitting during his
wakeful life (சா.அக.).

[சஞ்சாரம் + சமாதி.]

[Skt. *śaṅcāra* > த. சஞ்சாரம்.]

சஞ்சாரபிரேதம் *śaṅcāra-pirēdam*, பெ. (n.)
நடைப்பிணம் மக்கட்பதர்; a good for
nothing person, worthless fellow.
சிவபூசையில்லாதான்...சஞ்சார பிரேதமெனக்
கூறலாமே" (சிவரக.கத்தரிப்.19).

த.வ. நடைப்பிணம்.

[Skt. *sañ-cāra+preta* > த. சஞ்சார பிரேதம்.]

சஞ்சாரம்¹ *śaṅjāram*, பெ.(n.) 1. உலா;
travelling, touring. 2. நடமாட்டம்; movement,
frequenting. 3. அமைக்கப்படாது இயற்கையில்
அமைந்த விடுதி (இ.வ.); natural habitat.
4. நெறிதப்பிய ஒழுக்கம்; immoral life.
5. நடனத்திற்குரிய பாதவைப்பு வகை
ஐந்தனுள் ஒன்று (சிலப்.3, 12, பக். 81,
கீழ்க்குறிப்பு); (*Nāṭya*) one of the five
modes of stepping in a dance.
6. எடுப்பிசையும் இறங்கிசையும் கலத்தல்
(ஆரோகண அவரோகண) (விண்.); (Mus.)
modulations of the voice in singing the
notes of the gamut.

[Skt. *sañ-cāra* > த. சஞ்சாரம்.]

சஞ்சாரம்² *śaṅjāram*, பெ.(n.) சமுசாரம்
பார்க்க; see *śamucāram*.

[Skt. *sam-sāra* > த. சஞ்சாரம்.]

சஞ்சாரம்³ *śaṅjāram*, பெ.(n.) 1. தொற்று நோய்; contagious disease. 2. நாக மணி (ரத்தினம்); *Nāgaratna*, a fabulous gem.

[*Skt. saṅcāra* > த. சஞ்சாரம்.]

சஞ்சாரவியாதி *śaṅjāra-viyādi*, பெ.(n.) தொற்று நோய் (வியாதி.) (இ.வ.); contagion, infectious, disease.

[*Skt. saṅcāra+viyāti* > த. சஞ்சாரவியாதி.]

சஞ்சாரன் *śaṅjāraṇ*, பெ.(n.) 1. உயிர்; life. 2. திரிந்து வாழ்பவன்; one leading a wandering life (சா.அக.).

[*Skt. śaṅcāra* > த. சஞ்சாரன்.]

சஞ்சாரி¹ *śaṅjāri*, பெ. (n.) 1. அலைந்து திரிவோன்; wanderer, traveller. 2. இசையின் பல வகை; (Mus.) a melody type having a considerable variety of notes.

[*Skt. saṅcāri* > *saṅcārin* > த. சஞ்சாரி.]

சஞ்சாரி² *śaṅjāri*, பெ.(n.) 1. குடியானவன்; cultivator, farmer. 2. பெரும் குடும்பமுடையவன்; a man having a large family.

[*Skt. saṅcāri* > த. சஞ்சாரி.]

சஞ்சாரிகன் *śaṅjārigaṇ*, பெ.(n.) தூதன் (யாழ்.அக.); ambassador, messenger.

[*Skt. saṅcārika* > த. சஞ்சாரிகன்.]

சஞ்சாலி *śaṅjāli*, பெ.(n.) பெரிய துழுக்கி (வின்.); large gun.

[*U. janjāl* > த. சஞ்சாலி.]

சஞ்சாலிகம் *śaṅjāligam*, பெ.(n.) சஞ்சீகம் (குடா.) பார்க்க; see *śaṅjārigam*.

சஞ்சாவாதம் *śaṅjāvādam*, பெ.(n.) காற்றும் மழையும் (யாழ்.அக.); wind and rain, stormy weather.

[*Skt. jhaṅjhā+vāta* > த. சஞ்சாவாதம்.]

சஞ்சாளிகம் *saṅjāligam*, பெ.(n.) சஞ்சீகம் (குடா.) பார்க்க; see *śaṅjārigam*.

சஞ்சி *śaṅji*, பெ.(n.) பை (இ.வ.); bag, pouch.

த.வ. தூக்குப்பை.

[*T. saṅci* > த. சஞ்சி.]

சஞ்சிகை *śaṅjigai*, பெ.(n.) புத்தகம் அல்லது தாளிகையின் பகுதி; part, as of a book; issue, number, as of a periodical.

[*Skt. saṅcika* > த. சஞ்சிகை.]

சஞ்சிதம் *śaṅjīdam*, பெ.(n.) 1. சேர்த்து வைக்கப்பட்டது; what is stored up, accumulated. 2. தொடக்கம் கண்டறியப்படாத காலந்தொட்டு ஈட்டப்பட்டுள்ள கருமத்தில் துய்த்துத்தீர்ந்ததுபோக எஞ்சியது; accumulated karma of former births that still remains to be experienced, one of three karumam, q.v. "பிராயச்சித்தஞ் சஞ்சிதந் தவிர்க்கு மன்றே" (பிரபோத.39, 18).

[*Skt. saṅcita* > த. சஞ்சிதம்.]

சஞ்சிமூலி *saṅji-mūli*, பெ.(n.) உயிர்ப்பிக்கச் செய்யும் (சஞ்சீவி) மருந்து; elixir (சா.அக.).

[சஞ்சி+ த. மூலி.]

[*Skt. saṅi* > த. சஞ்சி.]

சஞ்சீவகரணி *śaṅjīva-karaṇi*, பெ.(n.) 1. மூர்ச்சைதீர்த்து உயிர்தரு(ம்) மருந்து (மூ.அ.); medicine that restores suspended animation. 2. புளியமரம் (மிங்.); tamarind tree.

[*Skt. saṅjīva-karaṇi* > த. சஞ்சீவகரணி.]

சஞ்சீவராயர் *śaṅcīva-rāyar*, பெ.(n.) அனுமன் (M.E.R.95 of 1923); *Hanuman*.

[*Skt. saṅjīva+K.rāyaru* > த. சஞ்சீவராயர்.]

சஞ்சீவனம்¹ *śaṅjīvanam*, பெ.(n.) உயிர்ப்பிக்கை (யாழ்.அக.); restoring to life, resuscitating.

[*Skt. saṅjīvana* > த. சஞ்சீவனம்.]

சஞ்சீவனம்² *śaṅjīvanam*, பெ.(n.) நிரய வகை (மணிமே. 6, 181. அரும்.); a hell.

[*Skt. saṅjīvana* > த. சஞ்சீவனம்.]

சஞ்சீவனி *śaṅjīvani*, பெ.(n.) சஞ்சீவி பார்க்க; see *śaṅjīvi*. "சஞ்சீவனி கண்ட செம்பொ னிமயாசலத்தில்" (திருவாவடு.கோ.113).

[*Skt. saṅjīvani* > த. சஞ்சீவனி.]

சஞ்சீவனை *śaṅjīvanai*, பெ.(n.) 1. சஞ்சீவி பார்க்க; see *śaṅjīvi*. 2. நாங்கூழ்; earth-worm.

[*Skt. Perh. saṅjīvanā* > த. சஞ்சீவனை.]

சஞ்சீவி *śaṅjīvi* பெ.(n.) 1. உயிர்ப்பிக்கும் மருந்து அல்லது மூலிகை; medicine or herb for reviving one from swoon or death. "மூர்ச்சை கடிதகல வலியவரு ஞான சஞ்சீவியே" (தாயு.சின்மயானந்த.3). 2. சீந்தில்; gulancha.

[Skt. *saṅ-jīvi* > த. சஞ்சீவி.]

சஞ்சீவிபருவதம் *śaṅjīvi-paruvadam*, பெ.(n.) இறந்தவரைப் பிழைப்பிக்கும் மூலிகை யுடையதாக இராமாயணத்துக் கூறப்பட்ட ஒரு மலை; a mountain mentioned in Ramayana, as producing herbs which restore the dead to life.

[Skt. *saṅ-jīvi+paruvata* > த. சஞ்சீவி பருவதம்.]

சஞ்சீவிமூலிகை *śaṅjīvi-mūligai*, பெ.(n.) உயிர்தரும் ஒருவகை மருந்துப் பச்சிலை (வின்.); revivifying roots or herbs.

த.வ. உயிருட்டி.

[சஞ்சீவி + மூலிகை.]

[Skt. *saṅjīvi* > த. சஞ்சீவி.]

சஞ்சீவினி *śaṅjīvinī* பெ.(n.) சஞ்சீவி பார்க்க; see *śaṅjīvi*. "சோருமுயிர் பரக்குஞ் சஞ்சீவினிபோல்" (திருவாவடுகோ.66).

சஞ்சுவிருதம் *śaṅjuvirudam*, பெ.(n.) பறவை; bird (சா.அக.).

சஞ்சேபம் *śaṅjēbam*, பெ.(n.) சுருக்கம்; epitome, abstract.

[Skt. *saṅ-kṣēpa* > த. சஞ்சேபம்]

சஞ்சோதனம் *śaṅjōdanam*, பெ.(n.) வளி, பித்த, கோழையின் தலைமை உடம்பில் அதிகமாகத் தங்காமலும். அப்படிச் சேர்ந்தாலும், கழிவு வழியாக வெளிப்படுத்தும் மருந்து; medicine preventing the accumulation of the deranged humours or discharging them even if retained, by excretions (சா.அக.).

[Skt. *saṅjōtana* > த. சஞ்சோதனம்]

சட்கோணம் *śaṭ-kōṇam*, பெ.(n.) ஆறுகோணம் பார்க்க; see hexagon.

"சட்கோண நெடுந்தோர் மிசை" (பாரத. பதினாறாம்.65).

[Skt. *ṣaṭ-kōṇa* > த. சட்கோணம்.]

சட்சம் *śaṭcam*, பெ.(n.) சுரவரிசையில் ஒன்று (சிலப்.3, 26, உரை); (Mus.) a note of the gamut.

[Skt. *ṣaṭ-ja* > த. சட்சம்.]

சட்சமயம் *śaṭ-śamayam*, பெ.(n.) அறுசமயம்; the six *vēdic* religious systems. "சட்சமயவேத" (திருப்ப.132).

[சட் + சமயம்.]

[Skt. *ṣaṭs-samaya* > த. சட்சமயம்.]

சட்சரணம் *śaṭśaraṇam*, பெ.(n.) வண்டு; beetle (சா.அக.).

சட்க *śaṭu-dīṭcai*, பெ. (n.) கண் (சிகி.2,61,மறைஞா.); eye.

[Skt. *cakṣuḥ* > த. சட்க.]

சட்கதீட்சை *śaṭcu-dīṭcai*, பெ.(n.) குரு, சீடனைத் தனது அருட்பார்வையால் அறிவமுண்டாகும்படி செய்வது; gracious look, as a mode of initiation.

த.வ. கண்கருவம்.

[Skt. *cakṣuḥ+dīkṣā* > த. சட்கதீட்சை]

சட்கபீடை *śaṭcu-pīḍai*, பெ.(n.) கண் வலி; pain of the eyes (சா.அக.).

[சட்க + பீடை.]

[Skt. *cakṣh* > த. சட்க.]

சட்கருதிதைவதம் *śaṭśurudi-daivadam*, பெ.(n.) எண்ணிரு (சோடச) சுரங்களுள் ஒன்று; (Mus.) lowest variety of the sixth note of the gamut, one of *cōḍaśa-śuram*, q.v.

[Skt. *ṣaṭ-śruti+daivada* > த. சட்கருதி தைவதம்.]

சட்கருதிரிசபம் *śaṭ-surudi-riṣabam*, பெ.(n.) பதினாறு (சோடச) சுரங்களுள் ஒன்று; (Mus.) middle variety of the second note of the gamut, one of *cōḍaśa-śuram*, q.v.

[Skt. *ṣaṭ-śruti+riṣabha* > த. சட்கருதி ரிசபம்.]

சட்கரோகம் *śaṭśurōgam*, பெ.(n.) கண்ணோய்; disease of the eyes (சா.அக.).

[Skt. *caṣṣuh+rōga* > த. சட்கரோகம்.]

சட்கவை *śaṭ-śuvai*, பெ.(n.) அறுகவை; the six kinds of tastes (சா.அக.).

[சட் + கவை]

[Skt. *sat* > த. சட்.]

சட்டகன் *śaṭṭagan*, பெ.(n.); நீள உறங்குவோன்; one who indulges in excessive sleep-Hypersomnambulist (சா.அக.).

த.வ. நெட்டுறங்கி.

சட்டி¹ *śaṭṭi*, பெ.(n.) வளர்பிறை மற்றும் தேய்பிறையில் வரும் ஆறாம் பக்கல் (விதான. குணாகுண.6); the sixth tidi of a bright or dark fortnight.

த.வ. அறுமி.

[Skt. *śaṣṭhi* > த. சட்டி.]

சட்டி² *śaṭṭi*, பெ.(n.) அறுபது; sixty. "சட்டி விரத வத்தியாயம்" (மச்சப.).

[Pkt. *saṭṭhi* < *śaṣṭi* > த. சட்டி.]

சட்டிபூர்த்தி *śaṭṭi-pūrtti*, பெ.(n.) அறுபதாம் அகவை நிறைவு; attainment of one's sixtieth birthday. 2. சட்டிபூர்த்திசாந்தி பார்க்க; see *saṭṭi-pūrtti-cānti*.

த.வ. அறுபான் நிறை.

[சஷ்டி + பூர்த்தி.]

[Skt. *śaṣṭi* + *Pūrti*]

சட்டிபூர்த்திசாந்தி *śaṭṭi-pūrtti-cānti*, பெ.(n.) அறுபதாம் வயது நிரம்பிய நாளில் செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony performed on one's sixtieth birthday.

த.வ. அறுபதாம் சடங்கு.

[Skt. *śaṣṭi* + *pūrti* + *śānti* > த. சட்டிபூர்த்தி சாந்தி.]

சட்டிரசவர்க்கம் *śaṭ-iraśa-varkkam*, பெ.(n.) அறுகவைத் தொகுதி; the six palatable elements of a meal. "சட்டிரசவர்க்கத் தமுதருந்தி" (கொண்டல்விடு.412).

[Skt. *śaṣṭi-rasa+varga* > த. சட்டிரசவர்க்கம்]

சட்டிவிரதம் *śaṭṭi-viradam*, பெ.(n.)

திங்கள்தோறும் வளர்பிறை ஆறாம் பக்கலில் மேற்கொள்ளும் நோன்பு; religious observance on the sixth day of the bright fortnight in every month.

[Skt. *śaṣṭhi* + *vrata* > த. சட்டிவிரதம்.]

சட்டினி *śaṭṭini*, பெ.(n.) துவையல் வகை; chutney, a kind of strong relish.

த.வ. பச்சினி.

[U. *caṭṇi*]

சட்டு *śaṭṭu*, பெ.(n.) ஆறு (தைலவபாயி.30); six

[Skt. *ṣaṭ* > த. சட்டு.]

சட்டுவர்க்கம் *śaṭṭu-varkkam*, பெ.(n.)

1. அறுகவை; the six flavours. 2. பிறப்பிய (சாதக)க் கணிப்பின் அறுவகைப் பிரிவு; (Astrol.) the six main modes of casting a horoscopolical chart.

[Skt. *śaṣṭi-varga* > த. சட்டுவர்க்கம்.]

சட்பதம் *śaṭ-padam*, பெ.(n.) அறுகால்; beetle, as six legged. "சட்பதங் குடைந்தெழு தாமம்" (செவ்வந்தி.4, நினைத்தது.4).

[Skt. *śaṣṭi-pada* > த. சட்பதம்.]

சட்பலம் *śaṭ-palam*, பெ.(n.) ஆறு வகைக் கடைச்சரக்கு; the six kinds of bazaar drugs (சா.அக.).

சட்பாவம் *śaṭ-bāvam*, பெ.(n.) உடலில் உண்டாகும் இருத்தல், தோன்றுதல், உருத்திரிதல், வளர்தல், கருங்குதல், அழிதல் என்ற ஆறுநிலைகள்; the six states of the physical body, viz., *iruttal*, *tōṇṇudal*, *uru-tiridal*, *valardal*, *curuṅgudal*, *aḷidal*. "சட்பாவம்... இயைந்திடாப் புற்கலன் றன்னை" (காசிக.யோக.13).

த.வ. ஆறுநிலை.

[Skt. *śaṣṭi-bhāva* > த. சட்பாவம்.]

சட்பித்துதயிலம் *śaṭpittu-tayilam*, பெ.(n.)

ஆயுள் வேத முறைப்படி, தலை நோய் முதலியவற்றிற்கு அணியம் செய்து மூக்கில் ஆறு துளியிடும் மெய்மருந்து (தைலம்); an Ayur vedic preparation of medicated oil, 6

drops of which are administered into the nostrils in case of cerebral complaints (சா.அக.).

த.வ. ஆறுதுளி மருந்து.

சட்பிதாபுத்திரிகம் *śaṭ-bidā-puttirigam*, பெ. (n.) பஞ்சதாளங்களுள் ஒன்று (பரத. தாள.13); (Mus.) a variety of time measure, one of *pañja-tālam*, q.v.

[*Skt. śaṭ-pitā-putraka* > த. சட்பிதாபுத்திரிகம்.]

சட்ரசநிகண்டு *śaṭraśa-nigaṇḍu*, பெ.(n.) வடமொழி நூலினின்று மொழி பெயர்த்த சட்ரச (ஷட்ரச) நிகண்டு என்னும் நூல்; a vocabulary translated into Tamil from Sanskrit (சா.அக.).

சட்ரசம் *śaṭraśam*, பெ.(n.) அறுகவை; the six distinctive tastes.

[*Skt. śaṭ-rasa* > த. சட்ரசம்.]

சட்ரசம்பரிமாறுகை *śaṭraśam-pari-mārugai*, பெ.(n.) பூதக்கலம் (நெல்லை.); serving of food by the bride to the bridegroom for the first time at the marriage.

[*Skt. śaṭ-rasa* > சட்ரசம் + த. பரிமாறுகை > த. சட்ரசம்பரிமாறுகை.]

சட்னி *śaṭni*, பெ.(n.) சட்டினி பார்க்க; see *śaṭni*.

த.வ. பச்சினி.

[*U. caṭni* > த. சட்னி.]

சடக்கரம் *śaḍakkaram*, பெ.(n.) குமரக் கடவுளுக்குரிய ஆறெழுத்துக்களாலாகிய மந்திரம் (இலக்.அக.); the mantra of six letters, sacred to God *Kumaran*.

த.வ. ஆறெழுத்து மந்திரம்.

[*Skt. śaḍ-akṣara* > த. சடக்கரம்.]

சடகாசம் *śaḍa-kāśam*, பெ.(n.) 1. மூச்சுக் குழல் வெடிப்பு; rupture or ulcer of the respiratory organs. 2. நுரையீரல் வெடிப்பு; fissure of the lungs (சா.அக.).

சடங்கர் *śaḍaṅgar*, பெ.(n.) சடங்கவி பார்க்க; see *śaḍaṅkavi*. "சடங்கர் வாயடங்கிட" (பெருந்தொ.1814).

[*Skt. śaḍ-aṅga* > த. சடங்கர்.]

சடங்கவி *śaḍaṅkavi*, பெ.(n.) வேதத்துக்குரிய ஆறங்கங்களையும் அறிந்தவன்; one who is well versed in the six *vēdāṅgas*. "புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் றன்பால்" (பெரியபு. தடுத்தாட்7).

த.வ. ஆறங்கவித்தகன்.

[*Skt. śaḍ-aṅga-vit* > த. சடங்கவி.]

சடங்கன் *śaḍaṅgan*, பெ. (n.) கந்தக செய்நஞ்சு. இது 32 பிறவிச் செய்நஞ்சுகளுள் ஒன்று; (In siddha medicine) one of the 32 kinds of native arsenic; any poisonous compound of sulphur (சா.அக.).

சடசம் *śaḍaśam*, பெ.(n.) ஒரு வகை இருமல்; a kind of cough (சா.அக.).

சடசீதி *śaḍaśīdi*, பெ.(n.) 1. சரராசியின் ஏழாம் பாகையிலும், திரராசியின் ஐந்தாம் பாகையிலும் உபயராசியின் ஒன்பதாம் பாகையிலும், கதிரவன் நிற்கச் சம காரியங்கள் செய்ப்பத்தகாவென்று விலக்கப்பட்ட காலம் (விதான. குணாகுண. 33); (Astron.) time when the sun is in the 7th degree of *śara-rāśi* 5th degree of *tira-rāśi*, and 9th degree of *usaya-rāśi*, considered inauspicious. 2. சடசீதிமுகம், 1 (சைவச.பொது.15) பார்க்க; (Astron.) see *śaḍaśīdi-mugam*.

[*Skt. śaḍ-aśīti* > த. சடசீதி.]

சடசீதிமுகம் *śaḍaśīdi-mugam*, பெ.(n.)

1. ஆடவை (ஆனி), கன்னி (புரட்டாசி), சிலை (மார்கழி), மீனம் (பங்குனி) மாதங்கள் பிறக்கும் நாள் (சைவச.பொது.14); (Astron.) the first day of *āṇi*, *Puraṭṭāśi*, *Mārkaṇi* and *Paṇḍuṇi* months. 2. கதிரவன் தனது 26வது பாகையிலும், மீனம் 22வது பாகையிலும், மிதுனம் 18வது பாகையிலும், கன்னி 14வது பாகையிலும், செல்லும் காலம் (செந்.X, 378); (Astron.) time when the sun is in the 26th

degree of *tanucu*, 22nd degree of *miṅgam*, 18th degree of *miduṅgam*, and 14th of *kanni*.

த.வ. கோளோட்டம்.

தெ. சடசீதிமுகம்

[Skt. *ṣaḍ-aśīti* > த. சடசீதி + த. முகம்.]

சடத்துவசாத்திரம் *ṣaḍattuva-śāttiram*, பெ. (n.) பொய்த்தன்மையைக் குறிக்கும் நூல்; science which treats of the laws of nature and especially of the forces and general properties of matter-physics (சா.அக.).

[Skt. *ṣaḍ-adhvā + śāstra* > த. சடத்துவ சாத்திரம்.]

சடத்துவா *ṣaḍ-attuvā*, பெ. (n.) ஆவி (ஞான.68, 1, உரை); (*Śaivam*) six paths to liberation.

[Skt. *ṣaḍ-adhvā* > த. சடத்துவா.]

சடதன் *ṣaḍadan*, பெ. (n.) முட்டாளன்; an idiot (சா.அக.).

[Skt. *ṣaḍ* > த. சட → த. சடதன்.]

சடதை *ṣaḍadai*, பெ. (n.) 1. மடமை; modesty. 2. அறியாத்தனம்; idioey, void of understanding. 3. அறியாமை; ignorance. 4. அறியாப் பெண்; a simple woman, simpletion (சா.அக.).

[சடதன் → சடதை]

சடா *ṣaḍā*, பெ. (n.) காற்சோடுவகை; slippers with pointed toes, usually worn by muhammadans.

[U. *chedao* > த. சடா.]

சடாக்கரம் *ṣaḍākkaram*, பெ. (n.) சடக்கரம் பார்க்க; see *ṣaḍakkaram*. "ஆய்க்குஞ் சடாக்கர மில்லாத நாவிற்கும்" (தனிப்பா.ii, 141, 357).

[Skt. *ṣaḍ-akṣāra* > த. சடாக்கரம்.]

சடாட்சரம் *ṣaḍāṭṣaram*, பெ. (n.) ஆறு மந்திர எழுத்துகள்; the six mantric letters. (சா.அக.).

[Skt. *ṣaḍ-akṣara*]

சடாதாரம் *ṣaḍādāram*, பெ. (n.) ஆறாதாரம்;

the six mystic cakras in the body.

[சடா + தாரம்.]

[Skt. *ṣaḍ* > த. சடா.]

சடாமுத்திரை *ṣaḍā-muttirai*, பெ. (n.) சபாமுத்திரை பார்க்க; see *śabā-muttirai* (சா.அக.).

சடானன் *ṣaḍ-āṇaṇ*, பெ. (n.) ஆறுமுகன்; God *Kumāra*, as being six faced. "மனோலய முற்றமெய்ப் பண்பினைக்காட்டிய சடானனை" (குமர.பிரபந்.முத்துக்.4).

[Skt. *ṣaḍ-āṇana* > த. சடானன்.]

சடுத்தாசனம் *ṣaḍuttāśanam*, பெ. (n.) சலாசனம் பார்க்க (சைவச.பொது.523, உரை); see *śalāśanam*.

சடுரசம் *ṣaḍuraśam*, பெ. (n.) அறுகவை; the six flavours.

[Skt. *ṣaḍ-rasa* > த. சடுரசம்.]

சடுவர்க்கம் *ṣaḍu-varckam*, பெ. (n.) சட்டுவர்க்கம்² பார்க்க; see *śaṭṭu-varckam*.

சடுவிதவாதம் *ṣaḍuvidavādam*, பெ. (n.) அறுவகை உாதை (வாதம்); the six kinds of rheumatic or nervous affections (சா.அக.).

சடையரசன் *ṣaḍaiyaraśan*, பெ. (n.) 1. வாணக்கெந்தி; stick sulphur. 2. குழாய்க் கெந்தி; roll sulphur (சா.அக.).

சடோகரம் *ṣaḍōkaram*, பெ. (n.) 1. புண்ணாற்றல்; healing of sores. 2. அகரு; aloe wood - *Agallocah* (சா.அக.).

சடோதரம் *ṣaḍōtaram*, பெ. (n.) 1. வயிற்றனைச்சல்; dysentery or flux. 2. செரியாத பண்டங்களினால் ஏற்பட்ட குடற்கோளாறு; disorder of bowels due to indigestive substances (சா.அக.).

சண்டகன் *ṣaṇḍagan*, பெ. (n.) இலிங்க பாடாணம் (மூ.அக.); a mineral poison.

[Skt. *prob. caṇḍaka* > த. சண்டகன்.]

சண்டகோலாகலம் *ṣaṇḍa-kōlākalam*, பெ. (n.) நிரய வகை (சேதுப.துராசர்.22); a hell.

[Skt. *caṇḍa-kōlākāla* > த. சண்டகோலாகலம்]

சண்டகோலாலம் *śaṇḍa-kōlālam*, பெ.(n.)
சண்டகோலாகலம் பார்க்க (சிவதரு.
சுவர்க்கநரக.180); see *śaṇḍa-kōlākalam*.

[*Skt. caṇḍa-kōlāhala* > த. சண்டகோலாலம்]

சண்டத்துவம் *śaṇḍattuvam*, பெ.(n.) ஆண்
தன்மை யில்லாமை; impotency (சா.அக.).

சண்டபானுரசம் *śaṇḍabāṇuraśam*, பெ.(n.)
குளிர்க் காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்
வேத மருந்து; an Ayurvedic medicine
prescribed for fever from chillness or cold
(சா.அக.).

சண்டமாருதசிந்தூரம் *śaṇḍa-māruda-
śindūram*, பெ.(n.) சிந்தூர வகை (விண்.); a
medicinal powder.

[*Skt. caṇḍa+māruta* > கண்டமாருதம் + த.
சிந்தூரம் > த. சண்டமாருதசிந்தூரம்.]

சண்டரசம் *śaṇḍa-raśam*, பெ.(n.) ஒரு வகை
இனிப்புப் பற்பம்; a compound of mercury
oxide (சா.அக.).

சண்டன்¹ *śaṇḍan*, பெ.(n.) அலி (பிங்.);
eunuch, hermaphrodite.

[*Skt. śaṇḍa* > த. சண்டன்.]

சண்டன்² *śaṇḍan*, பெ.(n.) புளி (மலை.);
tamarind tree.

[*Skt. ciṇcā* > த. சண்டன்.]

சண்டாளக்கரு *śaṇḍāḷa-k-karu*, பெ.(n.)
கழுதைக் கொழுப்பு; ass's fat (சா.அக.).

சண்டேசானுக்கிரகர் *śaṇḍē-śāṇukkira-gar*,
பெ.(n.) சண்டேசுருக்கு அருள்புரிந்த
சிவமூர்த்தம்; *Śiva*, as bestowing grace on
śaṇḍēśura-nāyaṇār.

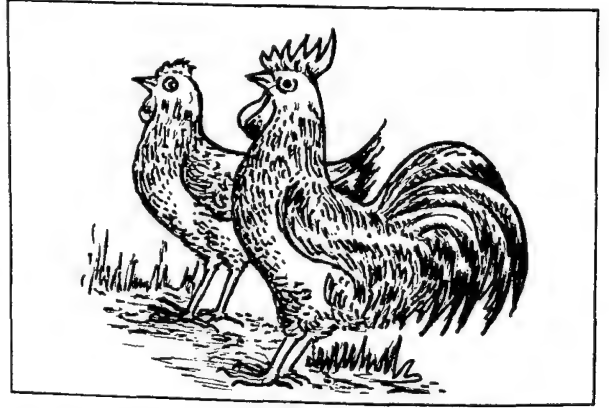
[*Skt. caṇḍēśvara+kira-kar* > த.
சண்டேசானுக்கிரகர்.]

சண்டைக்குச்சூரன் *śaṇḍaikku-c-cūran*,
பெ. (n.) 1. கோழி; fowl. 2. சேவல்; cock
(சா.அக.).

சண்மதம் *śaṇ-madam*, பெ. (n.)
மறைநெறிக்குட்பட்ட ஆறுமதம்; six *vēdic*
religious; six systems of philosophy.

[*Skt. śaṇ-mata* > த. சண்மதம்.]

சண்முகக்கொடியோன் *śaṇmuga-k-
koḍiyōṇ*, பெ.(n.) 1. கோழி; fowl.
2. சேவல்; cock (சா.அக.).

சண்முகசாலம் *śaṇmuga-śālam*, பெ.(n.)
அகத்தியர் செய்த நூற்களிலொன்று; one of
the several treatises compiled by sage
Agastya; a book on magic (சா.அக.).

சண்முகமுத்திரை *śaṇ-muga-muttirai*, பெ.
(n.) சண்முகமுத்திரை (செந்.X, 423) பார்க்க;
see *śaṇ-mugi-muttirai*.

[*Skt. śaṇ-mukha* > சண்முகம் + த. முத்திரை.]

சண்முகத்திராவகம் *śaṇmuga-t-tirāvagam*,
பெ.(n.) கொங்கணவன் ஊதை (வாத)
பாவியத்திற் (காவியத்திற்) சொல்லியுள்ள
ஒருவகை எரிநீரகம் (திராவகம்); an acid
preparation contemplated in konganava
works on Alchemy (சா.அக.).

சண்முகப்பிரியை *śaṇmuga-p-iriyai*, பெ.(n.)

அராக (இராக) வகை (பரதஇராக.104); (Mus.) a specific melody type.

[Skt. *sanmukha-priyā* > த. சண்முகப் பிரியை.]

சண்முகன் *śaṇmugaṇ*, பெ.(n.) ஆறுமுகன்; Arumugam, as six-faced. "சண்முகன் பாங்க ரேகி" (கந்தபு. வள்ளியம்மை.194).

[Skt. *saṇ-mukha* > த. சண்முகன்.]

சண்முகிமுத்திரை *śaṇ-mugi-muttirai*, பெ.(n.) நீராடும் போது காது, கண், மூக்குத்துளைகளை முறையே பெருவிரல், சுட்டுவிரல், அணிவிரல்களால் மூடும் முத்திரை; a hand-pose in bathing in which earholes, eyes and nostrils are closed respectively by thumb, forefinger and ring-finger.

[சண் + முகி + முத்திரை.]

[Skt. *saṇ* > த. சண்.]

சணபுட்பிகை *śaṇa-puṭpigai*, பெ.(n.) கிலுகிலுப்பை; rattle-wort - *crotalaria laburnifolia* (சா.அக.).

சணபேதி *śaṇa-bēdi*, பெ.(n.) கணப் பொழுதில் மாழைகளை வேறு பிரித்துப் பொன்னாக்கும் மருந்து; medicine capable of transmuting metals into gold in a moment (சா.அக.).

சணப்பொழுது *śaṇa-p-poḷudu*, பெ.(n.) நொடிநேரம் (இ.வ.); short space of time, a moment's time.

த.வ. கணப்பொழுது.

[Skt. *kṣaṇa* > சணம் + த. பொழுது.]

சணம் *śaṇam*, பெ.(n.) சணப்பொழுது பார்க்க; see *śaṇa-p-poḷudu*.

[Skt. *kṣaṇa* > த. சணம்.]

சணாய்² *śaṇāy*, பெ.(n.) சண்கம் பார்க்க; see *śaṇgam*. "கொழுந்துபடு சணாயும்" (பெருங். உஞ்சைக்.49, 107).

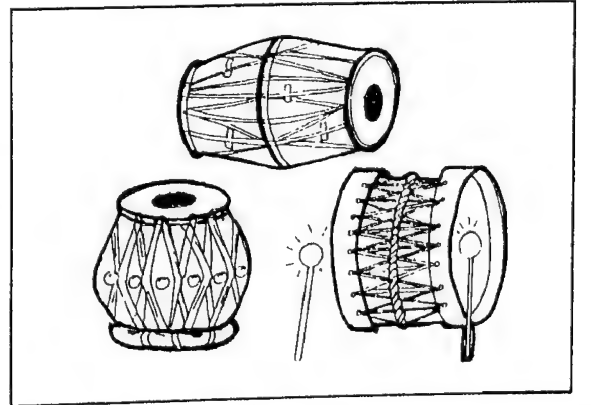
சத்தக்கட்டை *śatta-k-kaṭṭai*, பெ.(n.) முத்திரைக்காசின், ஓசைக்குறைவு (இ.வ.); dullness of metallic ring in a coin.

[Skt. *śabda* > சத்தம் + த. கட்டை.]

சத்தக்கருவி *śatta-k-karuvi*, பெ.(n.) தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக் கருவி, மிடற்றுக் கருவி என்ற ஐவகைப்பட்ட இசைக்கருவி (பிங்.); musical instrument, of five kinds, viz., *tōr-karuvi*, *tulai-k-karuvi*, *narambu-k-karuvi*, *kañja-k-karuvi*, *miṭṭarū-k-karuvi*.

[சத்தம் + கருவி.]

[Skt. *śabda* > த. சத்த.]

சத்தக்கேடு *śattakkēdu*, பெ.(n.) செவிடு; deafness, wanting, in the sense of hearing (சா.அக.).

[சத்தம் + கேடு.]

[Skt. *śabha* > த. கேடு.]

சத்தகம் *sattagam*, பெ.(n.) 1. ஏழு கூடியது; aggregate of seven. 2. அரிசி, ஆடை, பணம் முதலிய எழுபொருள்களை பார்ப்பனர்

எழுவர்க்குத் தானஞ்செய்யும் ஈமக்கடன் வகை (விண்.); a funeral ceremony, in which seven kinds of things as rice, clothes, money, etc. are offered as gift to seven Brahmins.

[Skt. *śaptaka* > த. சப்தகம் → சத்தகம்.]

சத்தகன்னி *śatta-kanni*, பெ.(n.)

சிவசத்தியின் வேறுபட்ட வடிவங்களான ஏழு கன்னியர்; the seven Deities or supreme divinities, called also sakthis (personified energies) as shown above (சா.அக.).

[சப்தம் + சத்தம்) + கன்னி.]

சத்தகன்னிகை *śatta-kannigai*, பெ. (n.)

சத்தமாதர் பார்க்க (சங்.அக.); see *śattamātar*.

[சத்த + கன்னிகை.]

[Skt. சப்த → த. சத்த.]

கன்னி → கன்னிகை

சத்தகுணம் *śatta-kūṇam*, பெ.(n.) ஒலி (சத்தம்); sound (சா.அக.).

[சத்தம்) + குணம்.]

[Skt. *śabda* > த. சத்தம்).]

சத்தகுலாசலம் *śatta-kulāśalam*, பெ.(n.)

நிலத்தைத் தாங்குவனவாகக் கூறப்படும் இமயம், ஏமகூடம், கயிலை, நிததம், நீலமலை, மந்தரம், விந்தம் என்னும் ஏழுமலைகள் (சங்.அக.); the seven mountain's belived to support the earth, viz., *imayam*, *ēmakūdam*, *kailai*, *nidadam*, *nīlakiri*, *mandaram*, *vindam*.

சத்தங்கட்டு-தல் *śattan-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) களைக்கட்டு (வ.); to sound effectively.

சத்தங்காட்டு-தல் *śattan-kāṭṭu-tal*, செ.கு.வி.

(v.i.) 1. ஒலியெழுப்பதல்; to give a vocal signal; to call; halloo, make a noise. 2. தீய ஆவிகள் விலகும்படி கைதட்டுதல்; to clap hands for scaring a way snakes of wild beasts. 3. ஏதமுறுகாலம் முதலியவற்றில் முறையிட்டுக் கூவுதல்; to cry of bawl out, as a signal in case of danger.

[சத்தம் + காட்டு-.]

[Skt. *śabda* > த. சத்தம்).]

சத்தசமுத்திரம் *śatta-śamuttiram*, பெ.(n.)

ஏழுகடல் (சூடா.); the seven concentric seas of the terrestrial sphere.

[Skt. *saptan* + *samudra* > த. சப்த

சமுத்திரம் → சத்தசமுத்திரம்.]

சத்தசாட்டரணை *śatta-śāṭṭaraṇai*, பெ.(n.)

சத்திசாட்டரணை பார்க்க; see *śatti-śāṭṭaraṇai* (சா.அக.).

சத்தசாத்திரம் *śatta-śāttiram*, பெ.(n.)

எழுத்துச் சொற்களைப் பற்றிய இலக்கண நூல்; grammar, as the science of sounds and words.

[Skt. *śabda*+*śāstra* > த. சத்தசாத்திரம்.]

சத்தசிப்பி *śatta-śippi*, பெ.(n.) கிளிஞ்சில் (இ.வ.); mollusc.

[சத்தம்) + சிப்பி.]

[Skt. *śabda* > த. சத்தம்).]

இப்பி > சிப்பி.

சத்தகரம் *śatta-śuram*, பெ.(n.) ஏழிசை

(சங்.அக.); the seven notes of the gamut.

[சத்தம்) + கரம்.]

[Skt. *saptan* → சப்தம் → சத்தம்).]

சத்ததந்தி *śatta-tandi*, பெ.(n.)

ஏழிசையிசைக்கும் ஏழுகம்பிகளையுடைய வீணைவாச்சியம் (இ.வ.); *vīṇai*, as having seven strings or wires representing the seven śuram.

[சத்த(ம்) + தந்தி.]

[Skt. *saptan* → சப்தம் → சத்த(ம்).]

சத்ததாது *śatta-tātu*, பெ.(n.) உடம்பின் அமைப்பிலுள்ள இரதம், செங்குருதி, எலும்பு, தோல், இறைச்சி, மூளை, வித்தமிழ்து என்ற எழுவகைப் பொருள்கள் (சூடா.); the seven constituent elements of the human body, viz., *iradam, utira, elumbu, tōl, iraicci, mūlai, śukkilam. cen-kurudi vitlamildu.*

[சத்த(ம்) + தாது.]

[Skt. *saptan* > த.சத்த(ம்).]

சத்ததாரணை *śatta-dāraṇai*, பெ.(n.) தொண்கவனவழ்க்கம் (நவதாரணையுள்ளொன்று) (திவா.); one of *nava-tāraṇai*.

[சத்த(ம்) + த. தாரணை.]

[Skt. *sabda* > த. சத்த(ம்).]

சத்ததாளம் *śatta-tālam*, பெ.(n.) துருவதாளம், அடதாளம், ஏகதாளம், திரிபுடைதாளம், ரூபகதாளம், சம்பைதாளம், மட்டிய தாளம் என்ற எழுவகைத் தாளங்கள்; seven common varieties of time measure, viz., *turuva-tālam, ada-tālam, ēga-tālam, tiripudai-tālam, rūbaga-tālam, cambai-tālam, maṭṭiya-tālam.*

[சத்த(ம்) + த. தாளம்.]

[Skt. *sabtan* > த. சப்தம் → சத்த(ம்).]

தாள் > தாளம்

சத்ததானம் *śatta-tāṇam*, பெ.(n.) வெடியுப்பு; saltpetre.

[Skt. *śabda+sthāna* > த. சத்ததானம்.]

சத்ததீவு *śatta-tīvu*, பெ.(n.) ஏழு தீவு; the seven concentric continents with Mt. *Mēru* as their centre.

[சத்த(ம்) + தீவு.]

[Skt. *saptan* > த. சப்தம் → சத்த(ம்).]

சத்தநதி *śatta-nadi*, பெ.(n.) கங்கை, யமுனை, சரகவதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி என்ற ஏழு தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த ஆறுகள் (சங்.அக.); the seven sacred rivers, viz., *kaṅgai, yamunai, saracuvati, nīarumadaṅ, kāvēri, kumari, kōdāvari.*

[Skt. *śaptan* → *nadi* > த. சப்தநதி → சத்த நதி]

சத்தநரகம் *śatta-naragam*, பெ.(n.) எழுநிரயம்; the seven hells.

[Skt. *śaptan+naraka* > த. சப்தநரகம் →

த. சத்த நரகம்.]

சத்தநாரசம் *śatta-nāraśam*, பெ.(n.) உடம்பில் வயிறு, நெஞ்சு முதலிய உறுப்புகளில் இட்டு ஒலியை கண்டு பிடிக்கும் சலாகை; an instrument by which cavities as stomach, cheast etc., are sounded - stethoscope (சா.அக.).

சத்தநாராசம் *śattanārāśam*, பெ.(n.) அட்டை; leech (சா.அக.).

சத்தநிலை *śatta-nilai*, பெ.(n.) பனங்கள்; palmyra toddy (சா.அக.).

சத்தநூல் *śatta-nūl*, பெ.(n.) சத்தசாத்திரம் பார்க்க (பி.வி.18, உரை); see *śatta-śāttiram.*

சத்தப்பிரகரணம் *śatta-p-pirakaraṇam*, பெ.(n.) ஒரு மறை முடிவு நூல்; a treatise on *vēdānta* in seven chapters of parts.

[Skt. *saptan* > த. சத்தப்பிரகரணம்.]

சத்தப்பிரதி *śatta-p-piradi*, பெ. (n.)
கேள்விமூலம் தெரிவது (வின்.); knowing only
by hearsay.

[Skt. śabda + Prati > சத்தப்பிரதி → த.
சத்தப்பிரதி]

சத்தப்பிரபஞ்சம் *śatta-p-pirapañcam*,
பெ.(n.) சொல்லுலகம் (சி.போ.பா.பக்.136);
(*śaiva*) the universe of sound, a division
of the *satta-pirapañjam* (சா.அக.).

[Skt. śabda + pra-panca > த. சத்தப்பிரபஞ்சம்]

சத்தப்பிரமம் *śatta-p-piramam*, பெ.(n.)
1. ஒலிவடிவாகிய முழுமுதற்பொருள் கடவுள்;
word-Brahman, sound or word identified
with the supreme being. 2. அறுபத்துநாலு
கலையுள் இசை வேறுபாடு அறியும் வித்தை;
the art of modulation of sounds. one of
arupattunālu-kalai q.v.

[Skt. śabda + brahma > த. சத்தப்பிரமம்]

சத்தப்பிரமவாதம் *satta-p-pirama-vādam*,
பெ.(n.) (நாதமே) ஓசையே முழு முதற்பொருள்
(பிரமம்) என்னுங் கொள்கை (சி.போ.பா.அவை.);
the philosophic system which holds that
sound is Brahman.

[Skt. śabda-brahma-vāda > த. சத்தப்
பிரமவாதம்.]

சத்தப்பிரமாணம் *śatta-p-piramāṇam*,
பெ.(n.) மெய்யுணர்வு விளக்கத்திற்காக மறை
முதலியவற்றைக் கொண்டு அறியும் ஓர்
அளவை; verbal authority; revelation or
scripture, as a means of acquiring correct
knowledge.

த.வ. மெய்யுணர்வு அளவை.

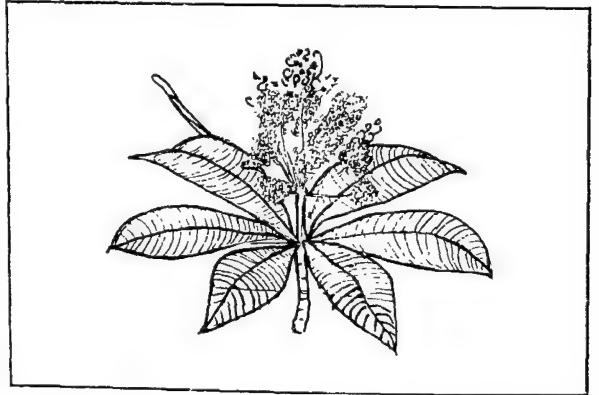
[Skt. śabda-pramāṇa > த. சத்தப்
பிரமாணம்.]

சத்தப்பிரபுரணம் *sattapari-pūraṇam*, பெ.(n.)
யகாரம்; the mystic letter 'ya' referring to
cerebral region (சா.அக.).

சத்தபரியாவாசம் *śattapariyā-vāśam*,
பெ.(n.) காஞ்சிரை; nux vomica (சா.அக.).

சத்தபருணி *śatta-paruṇi*, பெ.(n.) ஏழிலைப்
பாலை (மலை.); seven leaved milk-plant.

[Skt. sapta-parṇa > த. சத்தபருணி →
சத்தபருணி]

சத்தபுரி *śattapuri*, பெ.(n.) அயோத்தி, மதுரை,
மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை
என்ற ஏழு தெய்வத்தன்மை பெற்ற நகரங்கள்
(சங்.அக.); the seven sacred cities, viz.,
Ayōtti, Madurai, Māyai, Kāśi, Kāñji,
Avandi, Tuvāragai.

[சத்தம் + புரி]

[Skt. sabtan > த. சத்தம் → சத்தம்.]

சத்தபோடம் *śattapōḍam*, பெ.(n.) செய்யான்;
a venomous centipede (சா.அக.).

சத்தபோதம் *śattapōdam*, பெ.(n.) பூதணம்
பார்க்க; see *būdanam* (சா.அக.).

சத்தம்¹ *śattam*, பெ.(n.) 1. ஒலி (சூடா.); voice. 2. சொல் (பி.வி.6); word, vocable. 3. பெயர்; name. "தத்துவ சத்தஞ் சாரும்" (சி.சி.2, 71). 4. சத்தசாத்திரம் பார்க்க; see *śatta-śāttiram*. "சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங்கு" (நாலடி.52). 5. சத்தப்பிரமாணம் பார்க்க; see *śatta-p-piramāṇam*.

[Skt. *śabda* > த. சத்தம்.]

சத்தம்² *śattam*, பெ.(n.) ஏழு (சூடா.); seven.

[Pkt. *satta* > Skt. *saptan* > த. சத்தம்.]

சத்தமண்டலம் *śatta-maṇḍalam*, பெ.(n.) ஏழுலகங்கள் (வின்.); seven regions of the universe.

[சத்தம் + மண்டலம்.]

[Pkt. *sabtan* > த. சப்தம் > சத்தம்.]

சத்தமருத்து *śattamaruttu*, பெ.(n.) கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, மேல், கீழ், பலயோனியுயிர்கள் இவற்றினின்று வரும் ஏழுவகைக் காற்று (பிங்.); the seven kinds of winds.

சத்தமருந்து *śatta-marundu*, பெ.(n.) ஏழு வகை மருந்துகள்; the seven kinds of medicines (சா.அக.).

[சத்தம் + மருந்து.]

[Skt. *saptan* > த. சப்தம் > சத்தம்.]

சத்தமன் *śattaman*, பெ.(n.) யாவரினுஞ் சிறந்தவன் (இலக்.அக.); most excellent person.

[Skt. *sat-tama* > த. சத்தமன்.]

சத்தமாங்கிசம் *śatta-māṅgiśam*, பெ.(n.) (ஏழில் ஓர் அம்சம்) ஓரையை ஏழாகப் பிரித்துக் கோள்களின் நிலையைக் குறிக்குஞ் சக்கரம் (சோதிட.சிந்.123); (Astrol.) lit., one seventh part. A horoscopolical chart wherein the position of each planet is determined by dividing its *rāśi* into seven parts.

[Skt. *śaptama+amśa* > த. சத்தமாங்கிசம்]

மாங்கிசம் > சத்தமாங்கிசம்]

சத்தமாதர் *śatta-mādar*, பெ. (n.) சிவ சத்தியின் வடிவவேறுபாடுகளான ஏழு மாதர்கள்; the seven divine mothers or personified energies of the principal deities.

[சப்த > சத்தம் + த. மாதர்.]

[Skt. *sapta* > த. சப்த > சத்த.]

சத்தமாதாக்கள் *śatta-mādākka*, பெ.(n.) சத்தமாதர் (சிலப்.20, 37, உரை) பார்க்க; see *śatta-mādar*.

[சத்தம் + த. மாதாக்கள்.]

[Skt. *saptan* > த. சப்தம் > சத்தம்.]

சத்தமி *śattami*, பெ.(n.) 1. ஏழாம் பக்கல் (திதி) (விதான. குணாகுண.7); the seventh titi in a lunar fortnight. 2. ஏழாம் வேற்றுமை (பி.வி.6, உரை); (Gram.) the locative case, as the seventh.

[Skt. *saptami* > த. சப்தமி > சத்தமி.]

சத்தமேகம் *śattamēgam*, பெ.(n.) சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீல வருணம் என்ற ஏழு மேகங்கள் (பிங்.); the seven celestial clouds under the control of Indra, viz., *śamvarttam*, *āvarttam*, *puṭkalāvarttam*, *śaṅgāridam*, *turōṇam*, *kālamugi*, *nīlavaruṇam*. "சத்தமேகங்களும் வசந்தரநாணையிற் சஞ்சரித்திட வில்லையோ" (தாயு.பரிபூ.9).

[சத்தம் + மேகம்.]

[Skt. *saptan* > த. சப்தம் > சத்தம்.]

சத்தராசிகம் *śattarāśigam*, பெ.(n.) கணித வகை (வின்.); (math) rule of seven, a compound proportion in which seven terms are given.

[Skt. *saptarāśi* > த. சப்தராசிகம் > சத்தராசிகம்]

சத்தரி *śattari*, பெ.(n.) ஊசிக்காந்தம்; magnet (மா.அ.பி.).

சத்தரிசிகள் *ṣatta-riṣigaḥ*, பெ.(n.) அகத்தியன், புலத்தியன், அங்கிரசு, கௌதமன், வசிட்டன், காசிபன், மார்க்கண்டன் முதலான இருடிகள் எழுவர்; (பிங்) the seven sages.

[Skt. *saptarṣi* > த. சப்தரிசிகள் → சத்தரிசிகள்.]

சத்தரிசிமண்டலம் *ṣattariṣi-maṇḍalam*, பெ.(n.) ஏழு இருடிகளாகிய ஏழு விண்மீன்களில் தோன்றும் மண்டலம்; urša major or the great Bear, the seven chief stars of which are personified as sapta ri ṣi.

[சத்தரிசி + மண்டலம் → மண்டலம்.]

[Skt. *saptarṣi* + த. சப்தரிசி → சத்தரிசி.]

சத்தலோகம் *ṣatta-lōgam*, பெ.(n.) பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம், தரூ, கஞ்சம் என்ற ஏழுவகை மாழைகள் (உலோகங்கள்) (திவா.); the seven metals, viz., *pon, vellī, cembu, irumbu, iyam, tarā, kañjam*.

[Skt. *saptan+lōha* > த. சத்தலோகம்.]

சத்தவருக்கம் *satta-varukkam*, பெ.(n.) நெல்லி, வெட்டிவேர், இலாமிச்சை வேர், சடாமாஞ்சி, இலவங்கம், ஏலம், திராட்சை என்ற ஏழுவகை மருந்துப் பொருள்கள் (சங்.அக.); the seven vegetable drugs, viz., *nelli, vetṭi-vēr, ilāmiccai-vēr, cadāmāñji, ilavaṅgam, ēlam, tirāṭcai*.

[Skt. *saptan+varga* → த. சத்தவருக்கம்.]

சத்தவிடங்கத்தலம் *ṣatta-viḍaṅga-t-talam*, பெ.(n.) தியாகராசமூர்த்தி கோயில் கொண்டுள்ள ஆரூர், நாகை, நள்ளாறு, மறைக்காடு, காரையல், வாய்மூர், கோளிலி என்ற ஏழு தலங்கள் (திருவாரூ.25-26, அரும்.); the seven shrines celebrated for the manifestation of *Śivan* as *Thyāgarājar*, viz. *Arūr, Nāgai, Nallāru, Marāikkādu, Kārāyal, Vāymūr, Kōlilī*.

[சத்தம் + விடங்கம் + தலம்.]

[Skt. *saptan* → த. சப்தம் → சத்தம்.]

சத்தவதுகிருதம் *ṣattavuda-kirudam*, பெ.(n.) புண்ணின் மேல் தடவும் ஒரு மருந்து நெய்; a medicated oil used for wounds as an external application (சா.அக.).

சத்தவெடி *ṣatta-veḍi*, பெ.(n.) இலக்குக் குறியாது சுடும்வெடி (இ.வ.); aimless shooting.

[சத்தம் + த. வெடி.]

[Skt. *ṣabda* → த. சத்தம்.]

சத்தவேகமணி¹ *ṣattavēga-maṇi*, பெ.(n.) இதளிய மணிவகையுள்ளொன்று; a kind of consolidated mercurial pill (சா.அக.).

சத்தவேகமணி² *ṣatta-vēga-maṇi*, பெ.(n.) மருந்து வகை (தஞ்.சர.iii, 58); a kind of medicine.

சத்தறி *ṣattari*, பெ.(n.) நவகண்ட மூதண்டம்; the oldest of the seven worlds (சா.அக.).

சத்தாகம்¹ *ṣattāgam*, பெ.(n.) ஏழு நாளைக்குள் பாகவதம் போன்ற தொன்மங்களைப் படித்துப் பொருள் கூறுகை (இ.வ.); an exposition of a religious work as *Bhāgavata*, in seven days.

[Skt. *saptāha* > த. சப்தாகம் → சத்தாகம்.]

சத்தாகம்² *ṣattāgam*, பெ.(n.) சத்தாவரணம் பார்க்க (இ.வ.); see *ṣattāvaranam*.

சத்தாங்கசெவிடு *ṣattāṅga-seviḍu*, பெ.(n.) முழுச் செவிடு; complete deafness; stone-deafness (சா.அக.).

சத்தாங்கமும் *ṣattāṅgamum*, கு.வி.எ.(adv.) அரசாட்சிக்குரிய ஏழுறுப்புகளும் மற்றும் அனைத்தும்; lit., all the seven limbs (of a kingdom.) wholly. "சத்தாங்கமும் தோற்றுவிட்டான்".

[Skt. *saptāṅga* > த. சத்தாங்கம்.]

சத்தாங்கோபகாரம் *ṣattāṅgōbakāram*, பெ.(n.) அன்னம், பருகுமுணவு, அம்பரம், மந்திரம், தாசபாலனம், காராமயத்திரிதயமோசனம்,

சவச்சேமம் என்ற உடல் தொடர்பாக நிகழும் ஏழுவகைத் தயாவிருத்தி (வின்.); the seven acts of beneficence relating to the body, viz., *anṇam, pāṇam, ambaram, mandiram, tāsa-pāṇam, karāmayat tiritaya-mōṣaṇam, cavaccēmam*.

[Skt. *saptāṅga + upakāra* > த. சத்தாங் கோபகாரம்.]

சத்தாண்டுமூலி *śattāṇḍu-mūli*, பெ.(n.) சித்தர்கள் பசியாமல் இருக்க வேண்டி ஏழு ஆண்டிற்கொரு முறை உண்ணும் மூலி; an unknown rare drug supposed to be taken by siddhars once in seven years to avoid hunger (சா.அக.).

[சத்த(ம்) + ஆண்டு + மூலி.]

[Skt. *śaptan* → த. சப்தம் → சத்த(ம்)]

சத்தாமாத்திரம் *śattāmāttiram*, பெ.(n.) தாழ்நிலையுள்ளதாயிருக்கை; bare existence. "சுயம்பிரகாசமாய்...சத்தாமாத்திரமாய் இருக்குமென்னில்" (சி.சி.6, 9, ஞானப்.).

[Skt. *sattā-mātra* > த. சத்தாமாத்திரம்.]

சத்தாய்-த்தல் *śattā-y-*, 4 செ. குன்றா.வி.(v.t.) 1. தொந்தரவு செய்தல்; to tease, torment. 2. பகடித்தல் (இ.வ.); to ridicule, mock at

[U. *satānā* > த. சத்தாய்-.]

சத்தார் *śattār*, பெ.(n.) சாய்வு (இ.வ.); oblique, slanting or sloping direction.

[U. *sattār* > த. சத்தார்.]

சத்தார்த்தம் *śattārttam*, பெ.(n.) சொல்லின் படி அமைந்த பொருள் (சித். மரபுகண்.18); literal meaning.

[Skt. *śabda+artha* > த. சத்தார்த்தம்.]

சத்தாவத்தை *śattāvattai*, பெ.(n.) ஆதனுக்கு நிகழ்கூடிய அறியாமை, ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சஞானம், அபரோட்ச ஞானம் சோகநிவர்த்தி, தடையற்றவானந்தம் என்னும் ஏழுவகை நிலைகள் (உபநி.17, உரை);

(Advaitam) the seven states of the soul from ignorance and self-delusion to the knowledge of Brahman and consequent felicity, viz., *ariyāmañ āvaraṇam, viṭcēpam, parēñcaññam, aparōṭcaññam, sōga-ni varttiṭaḍaiyarra-v-āṇandam*.

[Skt. *śaptan+ava-sthā* > த. சப்தாவத்தை → சத்தாவத்தை.]

சத்தாவரணம் *śattāvaraṇam*, பெ.(n.) விழாக்கொண்டாட்ட முடிவில், வழிபாட்டிற் குரிய தெய்வத்திருமேனி சுற்றாமதிலுக் குள்ளேயே ஏழுதரஞ் சுற்றுகை; procession of the idol seven times round the shrine, made towards the close of festivals.

[Skt. *saptan+ā-varaṇa* > த. சப்தா வரணம் → சத்தாவரணம்.]

சத்தாவாசி *śattāvāśi*, பெ.(n.) பூசபத்திரி; an unknown drug (சா.அக.).

சத்தானபேதி *śattāṇa-bēdi*, பெ.(n.) நல்ல கழிச்சல் மருந்து; a cathartic (சா.அக.).

சத்தி¹-த்தல் *śatti-*, 4 செ.கு.வி.(v.i) ஒலித்தல்; to sound, utter a noise.

[Skt. *śabda* > த. சத்தி-.]

சத்தி²-த்தல் *śatti-*, 4 செ.குன்றா.வி.(v.t.) வாயாலெடுக்கை (இ.வ.); to vomit.

[Skt. *chard* > த. சத்தி-.]

சத்தி³ *śatti*, பெ.(n.) 1. வாயாலெடுக்கை (பிங்.); vomiting. 2. வேம்பு (மலை.); neem. 3. கொம்மட்டி (மலை.); a small water-melon. 4. பேய்ப்புல்; wild snake-gourd.

சத்தி⁴ *śatti*, பெ.(n.) குடை (பிங்.); umbrella.

[cf. *chatra* > த. சத்தி.]

சத்தி⁵ *śatti*, பெ.(n.) இசைச்செய்யுள் (அக.நி.); a melodious verse.

[Skt. *śabda* > த. சத்தி.]

சத்திக்காய்ச்சல் *śatti-k-kāycca*, பெ.(n.) கக்கலோடு கூடிய காய்ச்சல்; fever accompanied by vomiting (சா.அக.).

சத்திக்கூர்மைக்கல் *śatti-k-kūrmaikkal*, பெ. (n.) படிக்கல்; red crystal or cashmere stone (சா.அக.).

சத்திசெய்-தல் *śatti-śey-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) வாயிலெடுக்கை (திவா.); to vomit.

[*Skt. chardi* > த. சத்தி-]

சத்திதத்துவம் *śatti-tattuvam*, பெ. (n.) தூமெய்ப்பொருள்களுள் ஒன்றாய்ச் சிவனது வினையாற்றலுக்கு இடமாய்ச் தூமாயை காரியப்படுவதாயுள்ள விருத்தி (சி.போ.பா.2, 2, பக்.139); (*Śaivam*) stage or region in which action is manifest, presided over by the *kiryā-catti* of *Śivaṇ*, one of five *śutta-tattuvam*, q.v.

[சத்தி + தத்துவம்.]

[*Skt. śakti* → த. சக்தி → சத்தி]

சத்திதிட்சை *śatti-tiṭṭai*, பெ. (n.) தீக்கைவகையுளொன்று (ஞானவதி); a mode of religious initiation.

[*Skt. śakti+diikṣa* → த. சத்திதிட்சை.]

சத்திநாதம் *śatti-nādam*, பெ. (n.) 1. பொன்னிறம்; golden colour. 2. பொன்னிமினை; bismuth of a golden colour. 3. ஏமாப்பிரகம் (சங்.அக.); yellow mica.

சத்திநிபாதம் *śatti-nipādam*, பெ. (n.) (பக்குவமுடைய ஆதனிடத்தில் இறைவனின்) திருவருள் பதிகை; (*Seiva*) settling of the divine grace in the soul when it is ripe. "ஒழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்" (சி.சி.8, 2).

[சத்தி + நிபாதம்.]

[*Skt. śakti+ni-pāta* > த. சத்திநி.]

சத்திநிபாதன் *śatti-nipādan*, பெ. (n.) திருவருள் பதியப்பெற்றவன்; one on whom the divine grace has settled. "உலகார்க்குஞ் சத்திநிபா தார்க்கு நிகழ்த்தியது" (சி.சி.8, 15).

[*Skt. śakti+ni-pāta* > த. சத்திநிபாதன்.]

சத்திப்பு *śattippu*, பெ. (n.) கக்கல் (M.L.); vomiting.

[*Skt. chard* > த. சத்திப்பு.]

சத்திபீடம் *śatti-pīḍam*, பெ. (n.) மலைமகளின் திருவருள் நிறைந்த ஆலயம்; (*Śaiva*) shrine where *Śivā's Śakti* is considered to predominate.

[சத்தி + பீடம்.]

[*Skt. śakti* → சக்தி → த. சத்தி.]

சத்தியூசை *śatti-pūṣai*, பெ. (n.) சக்தியூசை பார்க்க; see *śakti-pūṣai*.

[சத்தி + யூசை.]

[*Skt. śakti* → த. சத்தி]

சத்திமத்து *śatti-mattu*, பெ. (n.) நினைமுறை (ஞானவதி); (*Śaivam*) a mode of religious initiation. "சத்தி மத்தாலாத லத்துவா சுத்திபண்ணி" (சி.சி.8, 6).

[*Skt. śakti-mat* > த. சத்திமத்து.]

சத்தியக்கடுதாசி *śattiya-k-kadutāṣi*, பெ. (n.) உறுதிமொழி ஆவணம் (J.); affidavit.

[*Skt. satya + Port. cardy* > த. சத்தியக் கடுதாசி]

சத்தியங்கேள்-தல் *śattiyaṇ-kēl-*, 11 செ. குன்றாவி. (v.t.) உறுதிமொழி வாங்குதல் (வின்.); to put one on oath.

[சத்தியம் + கேள்]

[*Skt. satya* → த. சத்தியம்.]

கேள்-தல் = தொ.பெ.ஈறு

சத்தியசந்தன் *śattiya-śandan*, பெ. (n.) உண்மை விளம்பி; truthful man.

[*Skt. satya-sandha* > த. சத்தியசந்தன்.]

சத்தியசந்தை *śattiya-śandai*, பெ. (n.) உண்மை விளம்பி; truthful woman.

[*Skt. satya* → த. சத்தியசந்தை]

சத்தியசம்பன்னன் *śattiya-śambannaṇ*, பெ.(n.) சத்தியசந்தன் பார்க்க; see *śattiya-śandaṇ*.

[*Skt. satya+sam-panṇa* > த. சத்தியம் பன்னன்.]

சத்தியஞ்செய்தல் *śattiyañ-ṣey-*, 1. செ. குன்றாவி.(v.t.) உறுதி மொழிதல்; to swear, take oath, as in a court of justice.

[சத்தியம் + செய்]

[*Skt. satya* → த. சத்தியம்.]

செய்தல் = தொ.பெ.ஈறு

சத்தியஞானம் *śattiya-ñāṇam*, பெ.(n.) மெய்யுணர்வு (மணிமே.27, 286, உரை); true, valid knowledge.

[*Skt. satya+Pkt. ñāṇa* → *ñāṇa* த. சத்தியஞானம்]

சத்தியநாதர் *śattiya-nādar*, பெ.(n.) சித்தருள் ஒருவர் (சது.); name of a great siddha.

[*Skt. satya+nātha* → த. சத்தியநாதர்.]

சத்தியநிருவாணம் *śattiya-niruvāṇam*, பெ.(n.) சத்தியோநிர்வாணத்திசை பார்க்க; see *śattiyō-nirvāṇa-tiṭṭai*.

[*Skt. satya+nirvāṇa* → த. சத்தியநிருவாணம்]

சத்தியப்பிரமாணம் *śattiya-p-piramāṇam*, பெ.(n.) 1. உண்மை; veracity, truth. 2. உறுதிமொழி; taking oath, swearing, as of witnesses.

[*Skt. satya+pra-māṇa* → த. சத்தியப்பிரமாணம்]

சத்தியப்பிரமாணிக்கம் *śattiya-p-piramāṇikkam*, பெ.(n.) சத்தியப்பிரமாணம் (விண்.); see *śattiya-p-piramāṇam*.

[*Skt. satya+pra-māṇika* → த.

சத்தியப்பிரமாணிக்கம்.]

சத்தியப்பொருள் *śattiya-p-poruḷ*, பெ.(n.) உள்பொருள் (சி.போ.பா.6, பக்.114, சுவாமிநா.); reality.

[சத்தியம் + பொருள்]

[*Skt. satya* → த. சத்தியம்.]

சத்தியபாமை *śattiyapāmai*, பெ.(n.) கண்ணன் உகந்த தேவியருளொருத்தி (பாகவத.10, 25, 1); a favourite wife of *kṛṣṇa*.

[*Skt. satya-bhāmā* > த. சத்தியபாமை.]

சத்தியம்¹ *śattiyam*, பெ.(n.) 1 உண்மை (திவா.); truth, veracity, sincerity 2. உறுதிமொழி; oath, swearing. 3. துன்பம், துன்பமேற்படுத்தல், துன்பத்தைத் தாங்குதல், துன்பத்தை நீக்கும் முறை ஆகிய நான்கு வகைப்பட்ட புத்தமத உண்மைகள் தத்துவங்கள் (மணிமே. 20, 5. உரை); the four fold truths, viz., *tukkam*, *tukkōrpatti*, *tukkanivāraṇam*, *tukka-nivāraṇamārkkam*.

[*Skt. satya* > த. சத்தியம்.]

சத்தியம்பண்ணுதல் *śattiyam-panṇu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) சத்தியஞ்செய் பார்க்க; see *śattiyañ-cey-*.

[சத்தியம் + பண்ணு.]

[*Skt. satya* → த. சத்தியம்.]

செய்தல் = தொ.பெ.ஈறு

சத்தியயுகம் *śattiya-yugam*, பெ.(n.) (உண்மையே நிகழ்ந்த) நீண்ட கிருதயுகம்; *kṛtayuga*, as the age of truth.

[*Skt. satya+yuga* த. சத்தியயுகம்.]

சத்தியலேக்கியம் *śattiya-lēkkiyam*, பெ.(n.) சிற்றூர்களும் பெரியநாடும் தம்முள் ஒற்றுமை குறித்து எழுதிக் கொள்ளும் ஆவணம் (சக்கிரநீதி, 94); deed of agreement between villages and province.

[*Skt. satya+lēkhyā* > த. சத்தியலேக்கியம்.]

சத்தியலோகம் *śattiya-lōgam*, பெ.(n.) மேலேழுலகத்துள் நான்முகன் வசிப்பதாகக் கருதப்படும் உலகம் (பிங்.); an upper world, abode of *Brahmā*, seventh of *mēl-ūlagam*, q.v.

[Skt. *satya + lōka* → த. சத்தியலோகம்.]

சத்தியவசனம் *śattiya-vaśanam*, பெ.(n.)

1. உண்மைமொழி; true statement.
2. உண்மைபேச்சு (குமரே.சத.3); truthfulness.

[Skt. *satya+vacana* → த. சத்தியவசனம்.]

சத்தியவந்தன் *śattiyavandān*, பெ.(n.)

சத்தியசந்தன் பார்க்க; see *sattiyasandan*.

[Skt. *satya-vantaḥ* → த. சத்தியவந்தன்.]

சத்தியவாசகம் *śattiya-vāśagam*, பெ.(n.)

சத்தியவசனம் பார்க்க; see *satya-vaśanam*.

[சத்தியம் + வாசகம்.]

[Skt. *satya* → த. சத்தியம்.]

வாசி → வாசகம்

சத்தியவாதி *śattiya-vādi*, பெ.(n.)

சத்தியசந்தன் பார்க்க; see *śattiya-śandan*.

[Skt. *satya-vādīn* → த. சத்தியவாதி.]

சத்தியவான் *śattiyavān*, பெ. (n.)

1. சத்தியவந்தன் பார்க்க; see *satiyavandan*.
2. சாவித்திரியின் கணவன் (நல்.பாரத. சாவித்திரி.14); the husband of *Śāvitri*.

[Skt. *satyavān* → த. சத்தியவான்.]

சத்தியவிரதன் *śattiyaviradan*, பெ.(n.)

உண்மைபேசுதலையே நோன்பாக உடையவன்; one who scrupulously adheres to truth, as under a vow. 2. தருமன்; Dharmaputra, the eldest of the five *Pāṇḍavas*. "சத்திய விரதன் றம்பி" (பாரத. அருச்சுனன் றவ.31).

[Skt. *satya+vrata* → த. சத்தியவிரதன்.]

சத்தியானிருதம் *sattiyānirudam*, பெ.(n.)

(மெய்யும் பொய்யும் கலந்த) வாணிகத் தொழில்; commerce, trade, as mixed with truth and falsehood. "சத்தியானிருதம் வாணிக விருத்தி" (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்.37).

[Skt. *satya+anṛta* → த. சத்தியானிருதம்.]

சத்தியோசாதம் *śattiyōśādam*, பெ.(n.)

1. சிவன் ஐம்முகங்களுள் மேற்கு நோக்கியது; a face of *Śivaṇ* which looks westward, one of *Śivaṇ-ai-m-mugam*, q.v. "சத்தியோசாதத்திற் காமிக மாதியைந்தும்" (சைவச. பொது.331). 2. ஒரு சிவனியமந்திரம்; a *Śaiva* mantra. "சத்தியோசாதத் தபிடேகஞ் சாதிக்க" (சைவச.பொது.136).

[Skt. *sad-yō-jāta* → த. சத்தியோசாதம்.]

சத்தியோசாரவிரணம் *śattiyōśāravīraṇam*,

பெ.(n.) பக்குடன் கூடியிருக்கும் புண்; a scab wound (சா.அக.).

சத்தியோநிர்வாணதீட்சை *śattiyōnirvāṇa-tīṭcai*,

பெ.(n.) மாணாக்கனை உடனே வீடுபேறு எய்துவிக்கும் அவிப்பு தீக்கை (நிர்வாண தீட்சை) வகை (சி.சி.8, 4, சிவஞா.); (*Śaivam*.) a kind of *nirvāṇa-tīṭcai* which enables the disciple to attain salvation instantaneously.

[Skt. *sadyaḥ+nirvāṇa+dīkṣā* → த.

சத்தியோநிர்வாணதீட்சை.]

சத்தியோநிர்வாணம் *śattiyō-nirvāṇam*,

பெ.(n.) சத்தியோநிர்வாணதீட்சை பார்க்க; see *śattiyōnirvāṇa-tīṭcai*.

[Skt. *śadyaḥ+nirvāṇa* → த. சத்தியோநிர்வாணம்.]

சத்தியோவிரணம் *śattiyō-viraṇam*, பெ.(n.)

நேரக்கூடாததால் அல்லது காயங்களினால் உண்டாகும் ஒரு புண்; an extended or elongated wound or sore which is traumatic or accidental in its character (சா.அக.).

[Skt. *sadyaḥ+vrāṇa* → த. சத்தியோவிரணம்.]

சத்திரக்கத்தி *śattira-k-katti*, பெ.(n.) சத்திரம்

பார்க்க; see *śattiram*.

[சத்திரம் + கத்தி.]

[Skt. *śastra* → சத்திரம்]

சத்திரக்கருவி *śattira-k-karuvi*, பெ.(n.) தமிழ் மருத்துவத்தின் படி உடம்பின் பாகத்தை அறுத்துப் பண்டுவம் (சிகிச்சை) செய்வதற்கான 26 கருவிகள்; (In the siddha system of medicine) the twenty six instruments used in surgery according to Tamil system of medicine (சா.அக.).

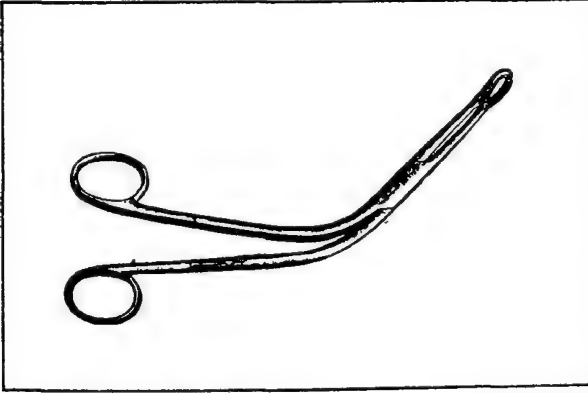
[சத்திரம் + கருவி.]

[Skt. śaṣṭra > சத்திரம்]

சத்திரக்குறடு *sattirakkuraḍu*, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்படுத்தும் குறடு; surgical pincers (சா.அக.).

[சத்திரம் + குறடு.]

[Skt. śaṣṭra > சத்திரம்]

சத்திரக்கத்திரி *sattira-k-kattiri*, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்கொள்ளும் கத்திரி; scissors used in operation (சா.அக.).

[சத்திரம் + கத்திரி.]

[Skt. śaṣṭra > சத்திரம்]

சத்திரக்கருமம் *śattira-k-karumam*, வி.(v.) கத்தி கொண்டறுக்கும் பண்டுவம்; surgical operation (சா.அக.).

த.வ. அறுவைப் பண்டுவம்

[சத்திரம் + கருமம்.]

[Skt. śaṣṭra > சத்திரம்]

சத்திரகன்மம் *śattira-kaṇmam*, பெ.(n.) ஆயுதத்தாலறுத்துச் செய்யும் பண்டுவம்;

surgical operation. "வைத்திய சத்திர கன்மத்தால்" (சிவசம்.68).

[Skt. śaṣṭra > சத்திரம் + த. கருமம் → கன்மம் → சத்திரகன்மம்.]

சத்திரகோசம் *śattira-kōśam*, பெ.(n.) கத்தி கொண்டறுக்கும் நோய்; instrument case, surgical case, a disease requiring operation (சா.அக.).

[Skt. śaṣṭra + த. கோசம் → சத்திரகோசம்.]

சத்திரசலாகை *śattiraśalāgai*, பெ.(n.) புண்களைத் தூய்மை செய்யும் இரும்புச் சலாகை; an iron or steel probe used for exploring wounds (சா.அக.).

த.வ. அறுவைச்சலாகை

[Skt. śaṣṭra > சத்திரம் + த. சலாகை → சத்திரசலாகை.]

சத்திரசாலை *śattira-śālai*, பெ.(n.) சத்திரம்¹ பார்க்க (யாழ்.அக.); see *śattiram*.

சத்திரசிட்கா *śattira-ṣiṭkā*, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவத்தில் எளிதான பண்டுவமான கட்டு கட்டல், பத்தை கட்டல், தூய்மை செய்தல் முதலியவற்றைக் கூறும் நூல்; that branch of surgery which is connected with less operations such as bandagings, application and dressings - Minor surgery (சா.அக.).

த.வ. அறுவைமருத்துவ நூல்

சத்திரசேதனம் *śattira-śēḍaṇam*, பெ.(n.)

1. கத்தியாலறுக்கை; operation with knife.
2. கத்தியால் துண்டித்தல்; amputation with knife or saw (சா.அக.).

த.வ. அறுவை

சத்திரசோப்புப்ம் *śattiraśōpuṭṭam*, பெ.(n.) குழலாதொண்டை; caper shurb-Caparis aphylla (சா.அக.).

சத்திரட்சதை *śattiraṭ-śadai*, பெ.(n.) கத்தி கொண்டறுக்கை; operating with a knife (சா.அக.).

சத்திரண்டம் *śattiraṇḍam*, பெ.(n.) அரக்கு; lac; shellac (சா.அக.).

சத்திரப்படை *śattira-p-padai*, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவக் கருவிகள்; surgical instruments in general (சா.அக.).

[Skt. śastra > த. சத்திரம்]

படை → சத்திரப்படை.

சத்திரப்பிரதிட்டை *śattira-p-piradiṭṭai*, பெ. (n.) நற்செயல் ஏழுள் (சப்தசந்தானத்தில்) ஒன்றாகிய உண்டிச்சாலை கட்டிவைக்குந் தருமம்; building a choultry for public use, one of *śapta-śandāṇam*.

[Skt. śastra + prati-ṣṭhā → த. சத்திரப் பிரதிஷ்டை → சத்திரப்பிரதிட்டை.]

சத்திரப்பிரயோகம் *śattira-p-pirayōgam*, பெ.(n.) 1. கத்தியை உடம்பிற் செலுத்துதல்; inserting knife into the body. 2. அறுவை மருத்துவம்; operative surgery (சா.அக.).

[Skt. śastra + pra-yōgā → த. சத்திரப் பிரயோகம்.]

சத்திரபதி *śattira-padi*, பெ.(n.) (குடையை யுடைய தலைவன்) அரசன்; king, emperor, as the lord having an umbrella. "சத்திரபதி கனகனெற்றி நேராகவர" (இராமநா. பாலகா.17).

[Skt. śastra + pati → சத்திரபதி.]

சத்திரம்¹ *śattiram*, பெ.(n.) பல நாட்கள் செய்யும் வேள்வி (யாக) வகை; a sacrifice lasting many days. "திருந்திய சத்திரயாகம்" (மச்சபு. நைமிசா.33).

[Skt. sattra > த. சத்திரம்.]

சத்திரம்² *śattiram*, பெ.(n.) 1. கைவிடாப்படை (பிங்.); weapon used in close combat; hand-weapon, as sword, lance. 2. வேல் (பிங்.); spear, javelin. 3. இரும்பு (பிங்.); iron. 4. அறுவைமருத்துவத்திற்குரிய கத்தி;

surgeon's knife, lancet. 5. எசுர் வேதத்தின் ஓர் உட்பிரிவு (சிலப்.13, 141, உரை); a sub-division of the *yajur-vēda*.

[Skt. śastra > த. சத்திரம்.]

சத்திரம்³ *śattiram*, பெ.(n.) குடை; umbrella. "சத்திர மேந்தித் தனியொரு மாணியாய்" (திவ்.பெரியாழ்.1, 9, 6).

[Skt. chatra > த. சத்திரம்.]

சத்திரம்⁴ *śattiram*, பெ.(n.) இறும்பூது (பிங்.); wonder.

[Skt. citra > த. சத்திரம்.]

சத்திரம்வை-த்தல் *śattiram-vai*, செ.கு.வி. (v.t.) ஆயுதத்தாற் புண்ணையறுத்தல் (இ.வ.); to perform a surgical operation.

[Skt. śastra > த. சத்திரம் + வை-.]

சத்திரமேயோதி *śattiramēyōdi*, பெ.(n.) புண் ஆற்றாமருந்து; any drug or composition useful in the cure of wounds, medicines used for healing operated wounds and sores-vulnerary (சா.அக.).

சத்திரயாகம் *śattira-yāgam*, பெ.(n.) சத்திரம் பார்க்க; see *śattiram*.

[Skt. śattra + yāga > சத்திரயாகம்]

சத்திரவாள் *śattiravāl*, பெ.(n.) அறுக்கும் கை வாள்; a small hand - saw used in surgery (சா.அக.).

[சத்திரம் + வாள்]

[Skt. śastra > சத்திரம்]

சத்திரவித்தை *śattira-vittai*, பெ.(n.) 1. ஆயுதம் பயிலுங் கல்வி; art of using weapons. 2. அறுவை மருத்துவம்; (J) surgery.

[Skt. śastra + த. வித்தை.]

சத்திரவிதி *śattira-vidi*, பெ.(n.) 1. சித்த நூற்படி அறுவை செய்வதற்காக வேண்டிய 26 ஆயுத விளத்தங்களையும், அவைகளின் இலக்கணங்களையும் கூறும் நூல்; (In siddha medicine), that branch of science which

treats about the description, uses, etc. of the 26 instruments and their employment in operation-surgery. 2. புண், கட்டி இவைகளை அறுப்பதில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகளைப் பற்றிய விதி; rules of surgery regarding the mode of operating wounds, abscess etc., and the principles involved in each case (சா.அக.).

த.வ. அறுவைநெறிநூல்

[Skt. *śāstra* + *vidhi* → த. சத்திரவிதி.]

சத்திரவைத்தியம் *śattira-vaittiam*, பெ.(n.) அறுவை மருத்துவம் (இக்.வ.); surgery.

[Skt. *śāstra* + *vaidya* > த. சத்திர வைத்தியம்.]

சத்திராப்பை *śattirāppai*, பெ.(n.) 1. இரும்புச் சட்டி; iron vessel or kettle. 2. அறுவை மருத்துவத்தில் பயன்படும் சிறு கரண்டி; a spoon used in surgery (சா.அக.).

சத்திரி¹ *śattiri*, பெ.(n.) சத்திரியன் பார்க்க (இ.வ.); see *śattiriyar*.

சத்திரி²-த்தல் *śattiri-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கருவியால் அறுத்து மருத்துவஞ் செய்தல்; to open, as a tumour.

[Skt. *śāstra* > த. சத்திரி-த்தல்.]

சத்திரித்தல் *śattirittal*, பெ.(n.) 1. பொதுவாகக் கத்தியாற் கீறுதல்; simple opening as abscess or tumour with knife. 2. கருவியால் அறுத்துப் பண்டுவம் செய்து மருந்திடல்; treating by operation and administering medicine (சா.அக.).

[Skt. *śāstri* → த. சத்திரித்தல்.]

சத்திரிய குலக்கரு *śattiriyakula-k-karu*, பெ.(n.) அரச குலத்தில் உதித்த பெண்ணின் கருப்பிண்டம்; the fetus of the woman of a royal family (சா.அக.).

த.வ. அரசக்கரு

[சத்திரிய(ன்) + குலம் + கரு.]

[Skt. *kṣatirīya* > சத்திரிய]

சத்திரியநாபி *śattirīya-nābi*, பெ.(n.) 1. நாபி வகை (மூ.அ.); red variety of aconite. 2. வச்ச நாபிக்கு ஒரு மாற்று மருந்து (விண்.); an antidote to *vaccanābi*.

[Skt. *kṣatirīya* + *nābhi* > த. சத்திரியநாபி.]

சத்திரியன் *śattirīyan*, பெ.(n.) அரசகுலத்தான் (விண்.); a person of the *kṣatirīyan* caste.

[Skt. *kṣatirīya* > த. சத்திரியன்.]

சத்திரீகம் *śattirīgam*, பெ.(n.) கத்தியால் அறுத்துச் செய்யும் மருத்துவம்; operation done by the use of knife, surgery, (சா.அக.).

சத்திவங்கம் *śatti-vaṅgam*, பெ.(n.) காரீயம்; black lead (சா.அக.).

சத்திவிப்புருதி *śattivippuruti*, பெ.(n.) ஐந்து வகைப் புண்களுள் ஒன்று; one of the five kinds of cancer (சா.அக.).

சத்திவினாசினி *śattivinaśini*, பெ.(n.) அதி விடயம்; Indian atees-Aconitum heterophyllum (சா.அக.).

சத்தினாதம் *śattinātam*, பெ. (n.) 1. பொன்னி மினை; gold-pyrites. 2. பெண்ணின் நாதம்; semen-like fluid in a female (சா.அக.).

சத்துடியாவம் *śattuḍi-yāvam*, பெ.(n.) விருத்தி அல்லது மருது; winged myrobalan-*Terminalia alata* (சா.அக.).

சத்துமன் *śattuman*, பெ.(n.) நன்கு பயிற்சி பெற்ற மருத்துவன் (அனுபோக வைத்தியன்); a quack or vitapathic practitioner-vitapath (சா.அக.).

சத்துராதி *śatturādi*, பெ.(n.) சத்துருவாதி பார்க்க (இ.வ.); see *śatturuvāti*

[Skt. *śatru* + *arāti* > த. சத்துராதி.]

சத்துருக்கன்¹ *śatturukkan*, பெ.(n.) மாப்பில் நான்கு கழிகளுள்ள குதிரை (அசுவசா.19); a

horse which has four curl marks on its breast.

[Skt. *catur* > த. சத்துருக்கன்.]

சத்துருக்கன்² *śatturukkan*, பெ.(n.)

சத்துருக்கனின் பார்க்க; see *satturukkan*.

"சத்துருக்கன்னெனச் சாற்றினன் நாமம்"
(கம்பரா.திருவவ. 123).

சத்துருக்கனன் *śatturukkanān*, பெ.(n.)

இராமனுடைய கடைசித் தம்பி; youngest brother of Rama.

சத்துருசங்காரம் *śatturu-caṅgāram*,

பெ.(n.) பகைவரை அழிக்கை; destruction of foes. "சத்துருசங்கார வேலா".

[Skt. *śatru+saṅg-hāra* > த. சத்துருசங்காரம்.]

சத்துருத்தானம் *śatturu-t-tānam*, பெ.(n.)

(பிறப்பிய (சாதக)னுக்கு பகையிடம்) இலக் கினத்துக்கு ஆறாம்வீடு (விமே.உள்.236, உரை); (Astrol.) the sixth house from the ascendant, as being inimical to *śādagān*.

[Skt. *śatru+sthāna* > த. சத்துருத்தானம்.]

சத்துருதூரந்தரன் *śatturu-turandaran*,

பெ.(n.) பகைவென்று முடிப்போன்; one who subdues his foes. "வென்றிதானடையான் றென்னன் சத்துருதூரந்தரன்" (இறை, 18, 149, உதா.).

[Skt. *śatru+dhurandhara* > த. சத்துருதூரந்தரன்.]

சத்துருநாமத்தீ *śatturu-nāma-t-tī*, பெ.(n.)

நஞ்சு வகை; a mineral poison.

சத்துருபட்சத்தார் *śatturu-paṭcattār*, பெ.(n.)

பகையினத்தவர்; hostile side or party. "வீமன்... சத்துருபட்சத்தாரை விநாசஞ் செய்து" (பாரதவெண்.782, உரைநடை).

[Skt. *śatru+pakṣa* > த. சத்துருபட்சத்தார்.]

சத்துருபாடாணம் *śatturu-pāḍāṇam*,

பெ.(n.) நச்சுத்தன்மையற்ற கத்தூரி மஞ்சள் (விண்.); yellow zedoary.

சத்துருவுப்பு *satturu-v-uppu*, பெ.(n.)

வெடியுப்பு; nitre-potassium nitrate, salt petre (சா.அக.).

சத்துருவாதி *śatturu-vādi*, பெ.(n.) பகைவன்

(இ.வ.); foe, enemy.

சத்துரோதம் *śattu-rōdam*, பெ.(n.) கெம்பு;

ruby (சா.அக.).

சத்துவக்கேடு *śattuva-k-kēḍu*, பெ.(n.)

1. வலுவின்மை; weakness. 2. நரம்புத் தளர்ச்சி; nervous debility (சா.அக.).

சத்துவசக்தி *śattuva-śakti*, பெ.(n.)

இயல்பாயுளதாம் ஆற்றல்; potential energy (சா.அக.).

[Skt. *sat-tva+śakti* > த. சத்துவசக்தி]

[த. சத்தி > Skt. *śakti*]

சத்துவரம்¹ *śattu-varam*, பெ.(n.) விரைவு;

haste, hurry.

[Skt. *sa-tvaram* > த. சத்துவரம்.]

சத்துவரம்² *śattuvaram*, பெ.(n.) வேதிகை

(யாழ்.அக.); dais, pial.

[Skt. *catvara* > த. சத்துவரம்.]

சத்துவாரி *śattuvāri*, பெ.(n.) (பெரும்பாலும்

ஒருவனுடைய) நாற்பது வயதில் வரும் வெள்ளெழுத்து (இ.வ.); longsight, as usually occurring in the fortieth year of a person.

[Skt. *catvārimśat* > த. சத்துவாரி.]

சத்துவாலம்¹ *śattuvālam*, பெ.(n.)

1. வேள்விக்குழி (ஓம குண்டம்); the sacrificial pit. 2. கருப்பம்; pregnancy.

[Skt. *sadvāra* > த. சத்துவாலம்.]

சத்துவாலம்² *śattuvālam*, பெ.(n.)

தருப்பைப்புல் (சங்.அக.); darbha grass.

[Skt. *śād-vala* > த. சத்துவாலம்.]

சத்துவேது *śattu-vēdu*, பெ.(n.) நேர்மையான

காரணம் (சங்.அக.); (log.) true cause.

[Skt. *sat+hētu* > த. சத்துவேது.]

சத்துளமிருகக்கொம்பு *śattuḷa-miruga-kombu*, பெ.(n.) கல்யாண(காண்டாவிலங்கு)க் கொம்பு; horn of rhinoceros (சா.அக.).

சத்தெடுக்காச்செம்பு *śattedukkāccembu*, பெ.(n.) களிம்புள்ள செம்பு; ordinary copper with verdigris, copper green (சா.அக.).

சத்தை *śattai*, பெ.(n.) 1. உளதாந்தன்மை; being, existence. 2. பலன் (கொ.வ.); effect, use. 3. சத்து, 1, 4, 5 பார்க்க; see *sattu*.

[Skt. *sat-tā* > த. சத்தை.]

சத்ரேசன் *śatrēṣaṇ*, பெ.(n.) சத்துருத் தானாதிபதி (சாதகசிந்.1098); (Astrol.) lord of the sixth house from the ascendent.

[Skt. *śatru+īśa* > த. சத்ரேசன்.]

சதக்கிரதம் *śadakkiradam*, பெ.(n.) மின்னல் (யாழ்.அக.); lightning.

[Skt. *śatahradā* > த. சதக்கிரதம்.]

சதக்கிரது *śada-k-kiradu*, பெ.(n.) (வேள்வி நூறு செய்தவன்) இந்திரன் (இரகு. யாகப்.58); Indra, as one who performed hundred sacrifices.

த.வ. நூறுவேள்வியன்

[Skt. *śata-kratu* > த. சதக்கிரது.]

சதக்கிராணி *śadakkirāṇi*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கழிச்சல் நோய்; a kind of diarrhoea (சா.அக.).

சதக்கிருதன் *śata-k-kirudan*, பெ.(n.) சதக்கிரது பார்க்க (விண்.); see *sada-k-kiradu*.

சதக்கினா *śadakkina*, பெ.(n.) அரக்கு; sealing wax, shellac (சா.அக.).

சதக்கினி *śadakkini*, பெ.(n.) நூற்றுவரைக் கொல்லி என்னும் மதிற்பொறி (சிலப்.15, 216, உரை); a deadly machine mounted on forts, as killing hundred persons at a time.

த.வ. நூற்றுவர்கொல்லி

[Skt. *śata-ghni* > த. சதக்கினி.]

சதக்கேசம் *śadakkēśam*, பெ.(n.) நீரடி முத்து; hydrogogue nut - *Hydnocarpus inebrians* (சா.அக.).

சதகண்டம் *śada-kaṇḍam*, பெ.(n.) பொன்; gold (சா.அக.).

சதகம் *śadagam*, பெ.(n.) 1. நூறு பாடல் களுள்ள சிற்றிலக்கிய வகை (இலக்.வி.847); a poem of 100 stanzas. 2. நூற்றாண்டு (நாஞ்.); century.

[Skt. *śataka* > த. சதகம்.]

சதகாசம் *śadakaśam*, பெ.(n.) 1. நுரையீரல் கோளாறடைந்து இருமும்போது அரத்தம் வெளிவருவதுடன் நெஞ்சுவலி, நொதிக்கும் வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு வகை ஈளைநோய்; a kind of asthma affecting the lungs. Its is marked by bloody discharge followed by soring pain in the chest. 2. அரத்தம் கக்கும் இருமல்; cough attended with vomiting of blood - Hemoptysis (சா.அக.).

சதகும்பம் *śadakumbam*, பெ.(n.) பொன்மலை; mountain from which gold is dug out (சா.அக.).

சதகோடி *śada-kōḍi*, பெ.(n.) 1. நூறுகோடி; hundred crores. "சதகோடி மின்சேவிக்க" (கம்பரா.மிதிலை.31). 2. மழுவாய்தம் (வச்சி ராயுதம்) (பிங்.); thunderbolt of Indra, as having 100 edges.

[சத(ம்) + கோடி.]

[Skt. *śata* + த. சத(ம்).]

சதகோடிசங்கம் *śada-kōḍi-saṅgam*, பெ.(n.) பெருங்கூட்டம் (விண்.); very large assembly.

[Skt. *śata* > சதம் + த. கோடி + த. சங்கம் >

த. சதகோடிசங்கம்.]

சதங்கம் *śadaṅgam*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி தரும், அறுவகைச் சரக்குகள்; the six cooling drugs (சா.அக.).

சதச்சதம் *śada-c-cadam*, பெ.(n.)
சதபத்திரம் பார்க்க (யாழ். அக.); see śada-
pattiram

சதசஞ்சீவி *śada-śaṇjīvi*, பெ. (n.)
நீண்ட ஆயுளையுடையோன் (பாண்டி.); long
lived person.

[Skt. śata+saṇ-jīvi> த. சதசஞ்சீவி.]

சதசத்து *śada-cattu*, பெ.(n.) 1. உளதும்
இலதும்; reality and illusion, entity and non-
entity. "ஆன்மா... நித்தனாய்ச் சதசத்தாகி"
(சி.சி.7, 2). 2. ஆதன்; (Śaiva) soul.
"தத்துவம்... சதசத்துமன்று" (சி.சி.6, 5).

[Skt. sat+a-sat> த. சதசத்து.]

சதசபகந்திரம் *śadaśapagandiram*, பெ.(n.)
மலவாயிற் (ஆசனவாய்) காணும் குறிக்கட்டி
(பலுத்திரம்)யை சரிவரப் பண்டுவம்
செய்யாததினால், மறுபடியும் கிளைத்துக்
குதறி, புழுக்களுண்டாகி எருவாயைச்
சுற்றிலும் அரித்திடும் நோய் வகை; a kind of
fistula in ano which, if not properly treated
or neglected, will develop ulcers and the
worms which are bred, burrow anal orifice
(சா.அக.).

த.வ. குதக்குரு

சதசல்லியம் *śada-ślīyam*, பெ.(n.)
பெருந்தொந்தரவு; great nuisance; worry
from various causes.

[Skt. sata+śālya> த. சதசல்லியம்.]

சதசிருங்கம் *śadaśirūṅgam*, பெ.(n.) நூற்றுக்
கணக்கான அடையாளங்கள்; hundreds of
innumerable symptoms (சா.அக.).

[Skt. sata+sṛṅga> த. சதசிருங்கம்.]

சதக *śadaśu*, பெ.(n.) கல்லியாளர் கூடும்
அவை; assembly, especially of learned
men.

த.வ. அறிஞர் அவை, கல்விக்களம்

சதகக்கிலம் *śada-śukkilam*, பெ.(n.)
கருவிழியிலாவது பார்வையிலாவது காயம்
படுவதாலேற்படும் கண்ணோய்; a disease of
the eyes due to an injury to the iris or to
the lens (சா.அக.).

சதகலோகம் *śada-śulōgam*, பெ.(n.)
சொற்பொருள் (பதார்த்த) குணங்களைப்
பற்றிய நூறு பாடல்களடங்கிய ஓர் ஆயுள் வேத
நூல்; an Ayurvedic materia medica written
in 100 stanzas, treating of plants and
drugs (சா.அக.).

சதஞ்சீவி *sadaṇjīvi*, பெ.(n.) (நூறாண்டு
வாழ்பவன்) நீள் ஆயுளுடையோன்; long lived
person, as living hundred years.
"சதஞ்சீவியாயிரு" (விண்.).

த.வ. நீடுவாழி

[Skt. śata+jīvi> த. சதஞ்சீவி.]

சதத்துவம் *śadattuvam*, பெ.(n.) இயல்பு
(சுபாவம்); nature. 2. இயற்குணம் (சுபாவப்
பழக்கம்); second nature (சா.அக.).

சததகரம் *śadada-śuram*, பெ.(n.) 1. பகலில்
ஒரு முறையும், இரவில் ஒரு முறையும் வரும்
முறைக் காய்ச்சல். இதனால் அதிக உணவு
கொள்ளும்; fever occurring once in the day
and once in the night, and in such cases,
one is inclined to take more food.
2. எப்பொழுதும் காய்ச்சல் இருத்தல்; kala-
azar or tuberculosis in which there is
always a rise of temperature (சா.அக.).

[சதத(ம்) + கரம்.]

[Skt. śatata> சதத(ம்).]

சததம் *śadadam*, வி.எ.(adv.) எப்பொழுதும்;
constantly, always, ever.

[Skt. satatam> த. சததம்.]

சததளம் *sada-dalam*, பெ.(n.) (நூறு
இதழ்களை யுடையது) தாமரை; lotus, as
having hundred petals. "சததளமின் வழிபடு
தையலை" (மீனாட்.பிள்ளைத்.2).

[சத(ம்) + தளம்.]

[Skt. śata > சதம்.]

சததாரை¹ śada-dārai, பெ.(n.) சதகோடி,
2 பார்க்க (யாழ்.அக.); see śada-kōḍi.

[சத(ம்) + தாரை.]

[Skt. śata > சதம்.]

சததாரை² śadadārai, பெ.(n.) இடி; thunder.
சதநியுதம் śada-niyudam, பெ.(n.) கோடி; one
hundred lakhs, crore. "நிரந்தகற்ப சதநியுத
நிகழ" (சிவதருஹுவகை.10).

[Skt. śata+ni-yuta → த. சதநியுதம்.]

சதபத்திரம் śada-pattiram, பெ.(n.)
1. சததளம் பார்க்க; see śadatalam.
"விழைவுபடப் பொதிலிரிசத பத்திரவீ"
(இரகு.நகர.16). 2. கிளி (யாழ்.அக.); parrot.
3. மயில்; peacock. 4. வெண்ணாரை; white
crane. 5. தச்சன் கருவி; carpenter's
implement, woodpecker.

[Skt. śata-patra > த. சதபத்திரம்.]

சதபத்திரி śada-pattiri, பெ.(n.) 1. சததளம்
பார்க்க (திவா.); see śadatalam. 2. ஆடு
தின்னாப் பாளை (மலை.); worm-killer.

[Skt. śata-patra > த. சதபத்திரி]

சதபதம் śadapadam, பெ.(n.) 1. நூறு
கால்களையுடைய ஓர் உயிரினம்; any
creature or insect with 100 legs. 2. பூரான்;
centipede (சா.அக.).

த.வ. ஆயிரக்காலி

[சத(ம்) + பதம்.]

[Skt. śata → த. சதம்.]

சதபதும் śada-padumam, பெ.(n.) சததளம்
பார்க்க (மலை.); see śada-talam.

[Skt. śata+padma > சதபதும்]

சதம்¹ śadam, பெ.(n.) 1. நூறு (பிங்.); a
hundred. 2. ஒரு ரூபாயில் நூற்றிலொரு பங்கு
மதிப்புள்ளதாய் இலங்கையில் வழங்கும் செப்பு

நாணயம்; cent, a ceylon coin = 1/100
rupee.

[Skt. śata > த. சதம்².]

சதம்² śadam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf.
2. இறகு; feather.

[Skt. chada > த. சதம்².]

சதம்³ śadam, பெ.(n.) அறுபட்ட பயிர் (விண்.);
vegetable plant pruned to prevent over
growth; cropped grain.

[Skt. śada > த. சதம்³.]

சதம்⁴ śadam, பெ.(n.) அழிவற்றது; that which
is perpetual, eternal. "ஊருஞ்சதமல்ல
வற்றார்சதமல்ல" (பட்டினத்திருவேகம்பமா.13).

[Skt. śāśvata > த. சதம்⁴.]

சதம்⁵ śadam, பெ.(n.) இறுதி (அக.நி.); end,
termination.

[Skt. kṣata > த. சதம்⁵.]

சதம்பவாசி śadambavāśi, பெ.(n.) கற்பரி
நஞ்சு (பாடாணம்); a kind of native arsenic;
a mineral poison (சா.அக.).

சதமகன் śada-magan, பெ.(n.) சதக்கிரது
பார்க்க; see śadakkiradu. "சதமகனுடல
மெல்லாங் காதுளானல்லே னென்றான்"
(திருவிளை.விறகு.39).

[Skt. śata-makha > த. சதமகன்.]

சதமன்யு śada-manyu, பெ.(n.) சதக்கிரது
பார்க்க; see śada-k-kiradu.

[Skt. śata-manyu > த. சதமன்யு.]

சதமானம் śata-mānam, பெ.(n.)
நூற்றுக்குரிய விழுக்காடு (வீதம்) (இ.வ.);
percentage.

த.வ. விழுக்காடு

[சத + மானம்]

[Skt. śata → த. சதம்]

சதமுகக்குருவி śatamuga-k-kuruvi, பெ.(n.)
ஒரு வகைக் குருவி; a mystic sparrow
(சா.அக.).

சதமுனை *śada-munai*, பெ.(n.) சதகோடி,
2 பார்க்க (வின.); see *śadakōḍi*.

[சத + முனை]

[Skt. *śata* → த. சதம்]

சதயம் *śadayam*, பெ.(n.) கும்பவோரை
(ராசி)ஒரையின் கூறான இருபத்து நான்காம்
நாண்மீன் (நட்சத்திரம்) (பிங.); the 24th
nakṣatra, part of Aquarius.

[Skt. *śatabhiṣaj* > த. சதயம்.]

சதர்கர்ச்சு *śadar-karccu*, பெ.(n.) ஊர்
வருமானத்திலிருந்து ஏரிச் சீரமைப்பு
(மராமத்து) முதலியவற்றின் பொருட்டு
அரசாள்வோர் விட்டுக் கொடுக்கும் தொகை
(R.T.); remission or allowance made by
the Government, of a certain percentage
of the revenue raised from a village, for
repairing tanks, giving alms to
mendicants, and other incidental
expenses.

[U. *sādir+kirc* > த. சதர்கர்ச்சு.]

சதர்வாரித்து *śadar-vārittu*, பெ.(n.)

1. சாதல்வார் பார்க்க; see *sādalvār*.
2. பொதுத்துறை அலுவலகத்திற்குத்
தேவையான மை, எண்ணெய், தாள் (காகிதம்)
இவற்றின் பொருட்டுக் குடிகளிடம் தண்டல்
(வசூல்) செய்து வந்த தொகை; charge
formerly lived on ryots for supplying the
public office with ink, paper, oil and the like.

[U. *sādir+wārid* > த. சதர்வாரித்து.]

சதரதாலத்து *śadar-adālatu*, பெ.(n.)
தலைமை முறைமன்றம் (C.G.); chief court of
justice.

[U. *sadr+adālat* > த. சதரதாலத்து.]

சதரமீன் *śadar-amīn*, பெ.(n.) முறைமன்ற
நடுவருக்கு மகமதியராட்சியில் வழங்கிய
பெயர்; the name given to the subordinate
judge during Muhammadan rule.

[U. *sadr+amīn* > த. சதரமீன்.]

சதருத்திரீயம் *śada-ruttirīyam*, பெ.(n.)
உருத்திரர்க்குரிய மறை (வேத) மந்திரம்; a
vēdic hymn addressed to Rudra or *Śivan*
in his hundred aspects.

[Skt. *śata-rudrīya* > த. சதருத்திரீயம்.]

சதவிகிதம்/சதவீதம் *śadavigidam/śada-
vidam*, பெ.(n.) (ஒரு குறிப்பிட்ட)
மொத்தத்தை நூறாக மாற்றும்போது
மொத்தத்துக்கு இவ்வளவு என்று அடையும்
மதிப்பு; விழுக்காடு; percentage.
"இருபதுக்குப் பத்து மதிப்பெண் வாங்கினால்,
பெற்ற மதிப்பெண்ணின் சதவீதம் ஐம்பது / சில
பொருள்களின் விலை நூற்றுப்பத்து சதவீதம்
உயர்ந்துள்ளது" (கிரியா.).

த.வ. விழுக்காடு

[Skt. *śata+vi-hita* > த. சதவிகிதம்]

சதவிசர்ப்பி *śada-viśarppi*, பெ.(n.)

கருவி (ஆயுதம்) முதலியவற்றால் அடிபட்டுப்
புண்ணேற்பட்டவர்களுக்கு, அரத்தம் கெட்டுத்
தடிக்கும்போது, எண்ணிறந்த கருநிறச்
செந்நிற கொப்புளங்களை யுண்டாக்கும்
நோய்; innumeral red and blue septic
vesicles on the skin due to the
contamination of blood with putrefied
matter, arising from wounds caused by
weapons (சா.அக.).

[Skt. *śata+visarpi* > த. சதவிசர்ப்பி.]

சதவருத்திரம் *śada-v-uruttiram*, பெ.(n.)

சதருத்திரீயம் பார்க்க; see *śada-ruttirīyam*.

"சதவருத்திரத்தினாலே முக்கணா
ரமுதையாட்டி" (குற்ற.தல.திருமால்.149).

[Skt. *śata-rudra* > த. சதவருத்திரம்.]

சதவசிக்காந்தம் *śada-v-ūśikkāndam*,

பெ.(n.) பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட
ஊசிகளைப் பிடிக்கும் காந்தம்; a magnet
having the power of attracting ten or
several needles (சா.அக.).

[சதம் + ஊசிக்காந்தம்.]

[Skt. śata > த. சதம்.]

சதனம்¹ śadanam, பெ.(n.) சதம்² பார்க்க (பிங்.); see śadam.

[Skt. chadana > த. சதனம்.]

சதனம்² śadanam, பெ.(n.) 1. இலை; leaf. 2. இறகு; feather. 3. நீர்; water (சா.அக.).

சதனம்³ śadanam, பெ.(n.) வீடு; house. "அச்சதன மேவருந் தபோதனன்" (பாரத. அருச்சுனன்றிர்.61).

[Skt. sadana > த. சதனம்.]

சதா¹ śadā, பெ.(n.) 1. மரக்கலம் (திவா.); canoe, boat. 2. பழுது (J.); defect in timber; decay in fruit; rottenness. 3. காலத்தாழ்வு, தாமதம்; delay, procrastination, as of a business. "அதைச் சதாவிலே விடாதே" (இ.வ.).

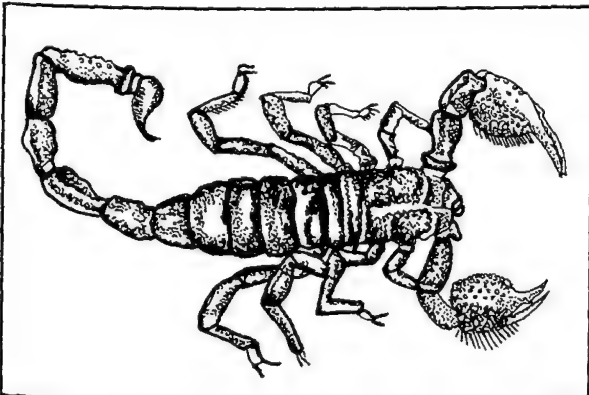
[Pkt. jahājā > த. சதா.]

சதா² śadā, கு.வி.எ.(adv.) எப்பொழுதும்; always, continually, perpetually. "சதாவின் மொழியால்" (திருப்ப. 186).

[Skt. sadā > த. சதா.]

சதாக்கினி śadākkini, பெ.(n.) தேள் (எப்பொழுதும் தீயைப் போன்ற கொடுக்குடையது) (சங்.அக.); scorpion, as always having a fiery sting.

[Skt. sadāgni > த. சதாக்கினி.]

சதாகதி śadā-gadī, பெ.(n.) காற்று (இடை விடாமற் சஞ்சரிப்பது); wind as being in perpetual motion. "சதாகதி மைந்தனும்" (பாரத.புட்ப.15).

[சதா + கதி.]

[Skt. sadā > த. சதா.]

கது > கதி (மு. தா. 58)

சதாகாசம் śadāgāsam, பெ.(n.) (மாங்கிசபேதி) தசையைக் கரைக்குமொரு வகை வயிற்றுப் போக்கு; a mineral capable of curing overgrowth of flesh in the system or ordinarily dissolving flesh (சா.அக.).

சதாகாலம் śadā-kālam, கு.வி.எ.(adv.) சதா² பார்க்க; see śadā.

சதாகுழை śadā-kulaj, பெ.(n.) குக்கில்; Indian gum or resin - vateria indica (சா.அக.).

சதாங்கம் śadāṅgam, பெ.(n.) தேர் (இரதம்) (சங்.அக.); chariot, car.

[Skt. śatāṅga > த. சதாங்கம்.]

சதாசார்வகாலம் śadā-śārva-kālam, கு.வி.எ. (adv.) சதா² பார்க்க (இ.வ.); see sadā.

[சதா+சார்வ+காலம்]

[Skt. sadā+sarva > த. சதாசார்வம்]

சதாசாரம் śadā-śāram, பெ.(n.) நல்லோரொழுக்கம்; practice of the good or virtuous men; good old custom; approved usage. "சதாசாரம் விசாரணையே" (வேதா. சூ.146).

[Skt. sad-ācāra > த. சதாசாரம்.]

சதாசிவத்தி śadāśivatti, பெ.(n.) சீனக்காரம் (மூ.அ.); alum.

[Skt. sadā-śiva-śakti > த. சதாசிவத்தி.]

சதாசிவதத்துவம் śadā-śiva-tattvum, பெ.(n.) சிவ மெய்ப்பொருள் ஐந்தனு ளொன்று

(திருக்கோ.112, உரை); (*Śaivam*) the state in which *Śivaṇ* manifests himself as *Śadāśivam*.

[சதாசிவம் + தத்துவம்.]

[Skt. *sadāśiva* > த. சதாசிவம்.]

சதாசிவதினம் *śadā-śiva-dīnam*, பெ.(n.) பேரிறைவ (மகேச்சுர)னுடைய ஆயுட்காலம் இரண்டு கூடின காலம் (சங்.அக.); (*Śaivam*) period equal to twice the life time of *Mahēśvaraṇ*.

[Skt. *sadāśiva+dina* > த. சதாசிவதினம்.]

சதாசிவதேவர் *śadā-śiva-dēvar*, பெ.(n.) ஐந்து முகமும் பத்துக்கையும் இரண்டு பாதமுமுடைய சிவனுருவம் (சங்.அக.); (*Śaivam*) one of the manifestations of *Śiva* having five faces, ten hands and a pair of feet.

[சதாசிவம்+தேவர்]

[Skt. *sadāśiva* > த. சதாசிவம்]

சதாசிவநாள் *śadāśiva-nāḥ*, பெ.(n.) சகடு (உரோகிணி), கை (அஸ்தம்), முக்கோல் (திருவோணம்), கொடிறு (பூசம்), பனை (அனுடம்), முரசு (உத்திரட்டாதி), உத்திரம், (உத்திராடம்), தோணி (இரேவதி) ஆகிய நாண்மீன்கள் (சோதிட கிரக.38); the *nāḥ-miṇ*, *urōgiṇi*, *astam*, *tiruvōṇam*, *pūṣam*, *aṇuṣam*, *uttiraṭṭādi*, *uttiram*, *uttirāḍam*, *irēvadi*

[சதாசிவம் + நாள்.]

[Skt. *śadāśiva* > த. சதாசிவம்.]

சதாசிவம்¹ *śadāśivam*, பெ.(n.) 1. (பஞ்ச கர்த்தாக்களில்) படைப்பு முதலிய தொழில் புரியும் ஐவருள் முதல்வராய், உயிர்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுச் சிவன் மேற்கொள்ளும் வடிவம் (சி.சி.1, 65); (*Śaivam*) manifestation of *Śiva* bestow in grace upon sentiment beings, highest of five

kart-tākkal, q.v., one of nine *civa-pētam*, q.v. 2. உருவாய் விளங்குதற்கு முன் உயிர்களின் பொருட்டுச் சிவன் மேற்கொள்ளும் அருவுருவாகிய வடிவம்; (*Śaivam*) manifestation of *Śiva* when designing the salvation of souls, before he assumes visible forms for the purpose. "சிவம் சத்திநாதம் விந்து சதாசிவந்திகழுமீசன்" (சி.சி.2, 74).

த.வ. அருஉருவன், இறைத்தோன்றல், அறாஇன்பன்

[Skt. *sadāśiva* > த. சதாசிவம்.]

சதாசிவம்² *śadāśivam*, பெ.(n.) துணி வழுலை (சவுக்காரம்) (தஞ்.சர.iii, 51); soap.

சதாசிவவடிவம் *śadāśiva-vaḍivam*, பெ.(n.) இலங்கமாய் அருவுருவத்திருமேனி கொண்ட சிவவடிவம்; (*Śaivaṇ*) *Śiva* manifested in *līṅga*, when he is said to have a form and yet no form.

[சதாசிவம் + வடிவம்.]

[Skt. *sadāśiva* > த. சதாசிவம்.]

படி → வடி → வடிவு → வடிவம்

சதாசிவன் *śadāśivaṇ*, பெ. (n.) உயிர்கள் மாட்டு அருளிச் செய்யும் நல்லான்; *Śivaṇ*, in his highest form, one of five *karttākkal*, q.v.

[Skt. *sadāśiva* > த. சதாசிவன்.]

சதாசிவன்வாசம் *śadāśivaṇ-vāsam*, பெ.(n.) 1. பொன்மலை; mountain containing gold ore. 2. கைலாச மலை; mount kailas (சா.அக.).

சதாசேர்வை *śadā-sērvai*, பெ.(n.) நாளும் தொடரும் ஊழியம் (S.I.I.i, 127); perpetual devotion.

[Skt. *sadā+sēvā* > த. சதாசேர்வை.]

சதாட்டகம் *śadāṭṭagam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு; one hundred and eight. "அகோர சதாட்டகத்தைப் பகர்ந்து" (சிவதரு.பரி.26).

[Skt. *śatāṣṭaka* > த. சதாட்டகம்.]

சதாநந்தம் *śadānandam*, பெ.(n.) முடிவிலா இன்புறவு (இ.வ.); perpetual happiness, eternal bliss.

த.வ. அறாஇன்பம்

[Skt. *sadā+ā-nanda* > த. சதாநந்தம்.]

சதாநிருத்தமூர்த்தி *sadā-nirutta-mūrti*, பெ.(n.) ஐந்தெழுத்தே திருமேனியாகக் கொண்டு நந்தியாதி பக்தர்கள் வணங்கும்படி ஐந்தொழில் (பஞ்சகிருத்திய) தாண்டவம் செய்யும் சிவத் திருமேனி (மூர்த்தம்) (சங்.அக.); *Śivan* having the five lettered mantra for his form and performing his dance to the delight of his ardent devotees Nandi and others.

[Skt. *sadā + nṛtta + mūrti* > த. சதா நிருத்தமூர்த்தி.]

சதாபடம் *śadāpaḍam*, பெ.(n.) எருக்கு (மலை.); *madar*.

சதாபதி¹ *sadāpadi*, பெ.(n.) மரவட்டை (விண்.); a kind of millipede living in trees.

[Skt. *śata-padi* > த. சதாபதி.]

சதாபதி² *śadā-padi*, பெ.(n.) கடவுள் (விண்.); God.

[சதா + பதி.]

[Skt. *sadā* > த. சதா.]

சதாபரி *śadāpari*, பெ.(n.) தங்கம்; gold.

சதாபலம் *śadā-palam*, பெ.(n.) எலுமிச்சை (பிங்.); sour lime.

[Skt. *sadā+phala* > த. சதாபலம்.]

சதாபிடேகம் *śadābidēgam*, பெ.(n.) என்பது வயதிற்கு மேற்பட்டு வாழ்ந்து, ஆயிரம் பிறை கண்டவர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கு (விதான. நல்வினை.17); ceremony performed when a man is past 80 years and has seen 1000 crescent moons.

த.வ. ஆயிரம்பிறைநாளணி

[Skt. *śata+abhi-ṣēka* > த. சதாபிடேகம்.]

சதாபுசம் *śadāpuṣam*, பெ.(n.) வண்டுவகை (விண்.); a kind of beetle.

சதாபுட்பம் *śadā-puṭpam*, பெ.(n.)

1. வெள்ளெருக்கு; white *madar*.

2. முல்லை; *jasmine*.

[Skt. *sadā + puṣpa* > த. சதாபுட்பம்.]

சதாபுட்பி *śadā-puṭpi*, பெ.(n.) எருக்கு (தைலவ.தைல.73); *madar*.

[Skt. *sadā+puṣpa* > த. சதாபுட்பி.]

சதாபூடம் *śadā-pūḍam*, பெ.(n.) சதாபடம் பார்க்க; see *śadā-paḍam*.

சதாமூர்க்கம் *śadā-mūrkkam*, பெ.(n.) பாம்பு கொல்லி (மலை.); a plant belived to cure snake - bite.

[Skt. *sadā+mūrkha* > த. சதாமூர்க்கம்.]

சதாய்-த்தல் *śadāy-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஏளனம் செய்தல் (*Madr.*); to ridicule, mock at.

[U. *satānā* > த. சதாய்-]

சதாயுக *sadāyus*, பெ.(n.) (நூறு வயதுள்ளோன்) வயது முதிர்ந்தவன்; ripe old man, as having lived hundred years.

[சதா + ஆயுள் → ஆயுக → சதாயுக.]

[Skt. *śatā* > த. சதா.]

சதாயுசோன் *śadāyusōṇ*, பெ.(n.) 1. நூறு வயதுடையோன்; one aged 100 years -

centenarian. 2. கிழவன்; an old man.
3. வயது முதிர்ந்தவன்; an elderly person (சா.அக.).

[Skt. *śatā* → த. சதா + த. ஆயுள் > ஆயுசு ஆயுசோன்.]

சதாவர்த்தி *śadāvarthi*, பெ.(n.) சதாவிருத்தி பார்க்க; see *śadā-virutti*.

[Skt. *śadā+vr̥tti* → த. சதாவர்த்தி.]

சதாவாதம் *śadāvādam*, பெ.(n.) தீராத ஊதை (வாதம்); chronic rupture (சா.அக.).

[Skt. *sadā + vata* → த. சதாவாதம்.]

சதாவிருத்தி *śadā-virutti*, பெ.(n.) சாலை மு த லி ய வ ற் றி ல் வ ழி ப் பே ப ா க் க ர் முதலாயினார்க்குத் நாள்தோறும் அளிக்கும் உணவுப்பொருள் (இ.வ.); daily provisions to travellers and mendicants, as in a choultry.

[Skt. *sadā+vr̥tti* → த. சதாவிருத்தி.]

சதானகம் *śadānagam*, பெ.(n.) 1. இடுகாடு; burial ground. 2. கடுகாடு; cremation ground (சா.அக.).

சதானிகன் *śadānigan*, பெ.(n.) 100 காலாட் படைக்குத் தலைவன் (சக்கிரநீதி, 73); captain of a unit of 100 infantry men.

[Skt. *śatānika* → த. சதானிகன்.]

சதி *śadi*, பெ.(n.) 1. கற்புடையவள் (பிங்.); good, virtuous or faithful wife. 2. சகடு (உரோகிணி) (பிங்.); the fourth nakṣatra. 3. பார்வதி (பிங்.); Pārvatī. 4. இறந்தவனோடு மனைவி உடன்கட்டையேறுகை; suttee; self-immolation of a widow along with her deceased husband.

[Skt. *satī* → த. சதி]

சதிபதி *śati-padi*, பெ.(n.) 1. சிவபெருமான் (வின்.); *Śivaṇ*, as lord of *Pārvatī*.

2. மணவிணையர் (தம்பதி) (இ.வ.); husband and wife.

[Skt. *satī+pati* → த. சதிபதி]

சதிபுருடநியாயம் *sadi-puruḍa-niyāyam*, பெ.(n.) கணவன் மனைவியர் தம்மிலுள்ள உரிமை (சங்.அக.); mutual rights and duties of husband and wife.

[Skt. *satī+puruṣa+nyāya* → த. சதிபுருட நியாயம்.]

சதீலம் *śadīlam*, பெ.(n.) 1. மூங்கில் (மலை.); bamboo. 2. காற்று (சங்.அக.); wind.

[Skt. *satīla* → த. சதீலம்.]

சதீனகம் *śadīnagam*, பெ.(n.) பயறு (மலை.); pulse.

[Skt. *satīnaka* → த. சதீனகம்.]

சதீனம் *śadīnam*, பெ.(n.) சதீனகம் பார்க்க (மலை.); see *śadīnagam*.

சதுங்கம் *śaduṅgam*, பெ.(n.) பறவை; a bird.

சதுசுருதிதைவதம் *śadu-śuruti-taivadam*, பெ.(n.) பதினாறு (சோடசசுரப்) குரலோசை களுளொன்று; middle variety of the sixth note of the gamut, one of *śōḍaśa-śuram*, q.v.

[Skt. *catur+śruti+dhaivata* → த.சதுசுருதி தைவதம்.]

சதுசுருதிரிசபம் *śadu-śuruti-riṣabam*, பெ.(n.) சதுசுருதிதைவதம் பார்க்க; see *sadu-śuruti-taivadam*.

[Skt. *catur+śruti+rṣabha* → த.சதுசுருதி ரிசபம்.]

சதுட்கசாயம் *śaduṭ-kaśāyam*, பெ.(n.) கடுஞ்சினம், மானம், மாயை, கடும்பற்றுள்ள மாயை என்ற தீய எண்ணங்கள் (மேருமந். 397, உரை); (Jaina.) the four evil thoughts, viz., *kurōdam*, *māṇam*, *māyā*, *lōbam*.

[Skt. *catur+kaśāya* → த. சதுட்கசாயம்.]

சதுட்கிகை *śaduṭṭkigai*, பெ.(n.) கட்டட உறுப்புகளுள்ளொன்று; (S.I.I.ii, 87) a part of a building .

[Skt. *catus* → த. சதுட்கிகை.]

சதுட்டயம் *śaduṭṭayam*, பெ.(n.) 1. நான்கன் தொகுதி; aggregate of four. "சாதன சதுட்டயம்". 2. நடுவம்; (Astrol.) 1st, 4th, 7th and 10th houses from the ascendant. "கேந்திரங்கண்டஞ் சதுட்டயமென்று" (விதான.மரபி.3).

[Skt. *catusṭaya* > த. சதுட்டயம்.]

சதுட்பாதம் *śaduṭṭpādam*, பெ.(n.) 1. விலங்கு (வின்.); quadruped. 2. நாய்; dog. 3. கரணம் பதினொன்றனுள் காருவாவின் முற் பகுதியில் நிகழுங் காலக்கூறு (வீமே.உள்.26, உரை); (Astron.) a division of time, first half of the new moon day, one of eleven *karaṇam*.

[Skt. *catus-pāda* > த. சதுட்பாதம்.]

சதுதாரம் *śadu-dāram*, பெ.(n.) அகட்டகம்; one of the six mystic centres of the human body in the genital region (சா.அக.).

சதுரிகை *śadurikai*, பெ.(n.) தவ (தபக) நாள்; (chr.) lent.

[Skt. *caturikā* > த. சதுரிகை.]

சதேகமுத்தர் *śadēga-muttar*, பெ.(n.) இப்பிறப்பிலேயே தன்னையறிவதற்கு உலகப் பற்றினின்று விலகியவர்கள்; that type of a person who has attained liberation of soul, having been restored from the influence of worldly maya or bondage (சா.அக.).

[Skt. *sa-dēha+mukta* → த. சதேக முத்தர்.]

சதேகமுத்தி *śadēga-mutti*, பெ.(n.) உயிர் முத்தி; final deliverance in the embodied condition of the soul, dist. fr. *videga-mutti*.

[சதேக+முத்தி.]

[Skt. *sa-dēha* > சதேகம்]

[த. முத்தி > Skt. *mukti*]

சதேகரு *śadēgaru*, பெ.(n.) இலவங்கப்பட்டை (மூ.அ.); cinnamon bark.

சதேகை *śadēgai*, பெ. (n.) உயிர் உள்ளொழுக்கத்திற் (நிஷ்டை) பொருந்தியிருக்கை (சி.சி.4, 35, மறை.); (*Śaivism*) the mystic union in *śadēga-mutti*.

[Skt. *sa-dēha* > த. சதேகை.]

சதேசன் *śadēśan*, பெ. (n.) நூறு சிற்றூர்களுக்குத் தலைவன் (யாழ்.அக.); chief of a hundred villages.

[Skt. *śatēśa* > த. சதேசன்.]

சதேந்திரர் *śadēndirar*, பெ.(n.) 42 பவணேந்திரரும், 32 வியந்தரேந்திரரும், 22 கற்பேந்திரரும், சந்திரன், சூரியன், நரேந்திரன், மிருகேந்திரன் என்ற நால்வரும் ஆகிய இந்திரர் நூற்றுவர் (மணிமே.27, 171, உரை); (Jaina) the hundred Indras, viz., 42 *pavanēndirar*, 332 *viyandarēndirar*, 22 *karṇēndirar*, *cantiran*, *cūriyan*, *narēndiran*, *mirukēntiran*.

[Skt. *śata+indra* > த. சதேந்திரர்.]

சதேரன் *śadēran*, பெ.(n.) பகைவன் (யாழ்.அக.); foe, enemy.

[Skt. *śatēra* > த. சதேரன்.]

சதோகநாதர் *śadōga-nādar*, பெ.(n.) நவநாத சித்தருள் ஒருவர் (சது.); a śiddhar, one of *nava-nāda-śittar*, q.v.

சதோகரு *śadōgaru*, பெ.(n.) சதேகரு பார்க்க (வின்.); see *śadēgaru*.

சதோடம் *śadōdam*, பெ.(n.) குற்றத்துடன் கூடியது; that which has flaws or defects. "சகுணமெனச் சதோடமென வவையிரண்டில்" (திருவிளை.மாணிக்க.66).

[Skt. *sa-dōṣa* > த. சதோடம்.]

சதோதயம் *śadō-tayam*, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; always. "வேண்டுவ தந்து சதோதயம் ஆதரிப்பர்" (இரகஷணிய.13).

[சதம் + உதயம்.]

[Skt. śasū> சதம்.]

சந்த śanda, கு. பெ.அ.(adj.) தூய்மையான (R.C.); saintly.

[It. santo> த. சந்த.]

சந்தகபுட்பம் śandaga-putṭam, பெ.(n.) இலவங்கம் (மலை.); cloves.

[Skt. candana-puṣpa> த. சந்தகபுட்பம்.]

சந்தகன் śandagan, பெ.(n.) திங்கள் (யாழ்.அக.); moon.

[Skt. candaka> த. சந்தகன்.]

சந்தக śandaśu, பெ.(n.) 1. யாப்பு; metre. 2. மறையுறுப்புகளுள்ளொன்றாய் யாப்பிலக்கணங் கூறும் நூல்; science of Vēdic prosody, one of six Vēdāṅgam. "சந்தகமுதலிய ஆறங்கங்களும்" (வேதா.சூ.6, உரை). திருமறை (சங்.அக.); Thirumarai.

[Skt. chandas> த. சந்தக.]

சந்தகரம் śandaśuram, பெ.(n.) பொதுநிலைக் காய்ச்சல் (சாதாரண கரம்); common fever without complications (சா.அக.).

[சந்த + கரம்.]

[Skt. chandas→ த. சந்த.]

சந்தஞ்சம் śandañjam, பெ.(n.) 1. ஆண் மக்கட்குரிய கையமைதி வகைகளுள் ஒன்று (சிலப்ப.க.92, கீழ்க்குறிப்பு.); (Nāṭya) one of the hand poses appropriate to men. 2. ஈக்கள் மொய்த்துத் துன்புறுத்திடக் காய்கின்ற இருப்புக்கடாரத்தில் கிடத்தித் திருடர்களைத் தண்டிக்கும், நிரயச்சிறப்பு (சேதுபு.தனுக்கோ.13); a hell where thieves or dacoits are punished by being thrown into a boiling iron - cauldron, flies hovering about, and molesting them.

[Skt. san-damśa> த. சந்தஞ்சம்.]

சந்ததம் śandadam, பெ.(n.) எப்பொழுதும்; always, perpetually, for ever. "சந்ததமுஞ் சிந்தித்தே" (மாறனலங்.663).

[Skt. santatam> த. சந்ததம்.]

சந்ததாவர்ணி śandadā-varṇi, பெ.(n.) பொன் வண்ணச்சாவி; an unknown plant supposed to be always yellow in colour (சா.அக.).

சந்ததி śandadi, பெ.(n.) 1. வழித்தோன்றல்; descendant, heir. "சந்ததி யெனக்கு நீயே" (பிரபோத.2, 33). 2. மகன் (பிங்.); son. 3. குலம்; lineage, pedigree.

த.வ. பிறங்கடை

[Skt. santati> த. சந்ததி.]

சந்ததிப்பிரவேசம் śandadi-p-piravēśam, பெ.(n.) தலைமுறை தலைமுறையாய்; from generation to generation. "ஆசந்திராற்கம் சந்ததிப்பிரவேசமே இறையிலியாக" (S.I.I. V.331).

[Skt. santati+pra-vēśa> த. சந்ததிப் பிரவேசம்.]

சந்ததிமுட்டு - தல் śandadi-muṭṭu-, 5. செ.கு.வி. (v.i.) குலமற்றுப்போதல்; to become heirless or issueless.

த.வ. காலற்றுபோதல்

[சந்ததி + முட்டு-.]

[Skt. santati→ த. சந்ததி]

சந்தநதிவித்து śanda-nadi-vittu, பெ.(n.) இடையீடின்றித் தொடர்ந்து ஊறும் வித்தமிழ்து; semen secreted constantly (சா.அக.).

[சந்தநதி + வித்து.]

[Skt. santa-nati→ த. சந்தநதி]

சந்தயம் śandayam, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt. "சந்தயந் தீரீர்" (மாறனலங்.303, உரை). 2. ஐயவணி (மாறனலங்.136); (Rhet.) figure of speech which consists in expressing a doubt.

[Skt. san-dēha> த. சந்தயம்.]

சந்தர்ப்பணை śandarppanai, பெ.(n.) பார்ப்பானுக்கு விழாவிற்செய்யும் விருந்து

(சமாராதனை) (தைலவதைல.43); feast given to Brahmins on religious or festive occasions.

[Skt. *san-tarp-pana* > த. சந்தர்ப்பணை.]

சந்தர்ப்பம் *śandarppam*, பெ.(n.) 1. சமயம்; circumstance, opportunity. 2. முன்பின்னமைவு; context. 'சந்தர்ப்பத் தைநோக்கிப் பாடலுக்குப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்'.

[Skt. *san-darbha* > த. சந்தர்ப்பம்.]

சந்தலீலை *śanda-līlai*, பெ.(n.) 1. நாற் கால் உயிரி (சீவன்) போற் புரியும், புணர்ச்சி; four legged cohabitation. 2. கொக்கோகத்திற் சொல்லியுள்ள, 64 காமவினையாட்டுகளில் ஒன்றாகிய, (பசுசுரணம் என்பதைப் போன்ற) விலங்குப்புணர்ச்சி; human sexual intercourse like animals called pasukarnam-one of 64 sexual postures mentioned in the Erotic Science (சா.அக.).

[Skt. *sanda + līlā* → த. சந்தலீலை.]

சந்தனு *sandanu*, பெ.(n.) வீடுமற்குத் தந்தையான திங்கட் (சந்திர)குலத்தரசன் (பிங்.); a king of the lunar race, father or *Bhīṣmaṇ* (சா.அக.).

[Skt. *santanu* > த. சந்தனு.]

சந்தனுமுன்பெற்றோன் *śandanu-mun-perrōn*, பெ.(n.) சந்தனுவின் முதற் புதல்வன் வீடுமன் (சூடா.); *Bhīṣmaṇ*, the eldest son of santanu.

[சந்தனு + முன்பெற்றோன்.]

[Skt. *santanu* > த. சந்தனு.]

சந்தனுமுன்மைந்தன் *śandanu-mun-maindaṇ*, பெ.(n.) சந்தனுமுன்பெற்றோன் பார்க்க (பிங்.); see *śandanu-mun-perrōn*

[சந்தனு + முன் + மைந்தன்.]

[Skt. *santanu* → த. சந்தனு]

சந்தா *śandā*, பெ.(n.) செய்தித்தாள் முதலியவற்றுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணம் (இக்.வ.); money subscription.

[U. *candā* > த. சந்தா.]

சந்தாக்கு *śandākkū*, பெ.(n.) சவப்பெட்டி; (Muham.) coffin.

[Arab. *sandāh* > த. சந்தாக்கு.]

சந்தாதார் *śandādār*, பெ. (n.) உறுப்புக்கட்டணம் கொடுப்பவன் (இக்.வ.); subscriber.

[U. *candā-dār* > த. சந்தாதார்.]

சந்தாபம் *śandābam*, பெ.(n.) 1. சுடுகை (திவா.); socrching, burning. 2. மனத்துன்பம்; distress, affliction. "சந்தாபந் தீர்ந்த சட கோபன்" (திவ்.திருவாய்.நூற்.15). 3. எண் வகை நிரயங்களுள் ஒன்று (சி.போ.பா. 2, 3, பக்.230.); one of eight kinds of nirayam. 4. செய்த காரிக (பாவத்து)க்கு இரங்குகை (R.C.); repentance, confession, penitence.

[Skt. *san-tāpa* > த. சந்தாபம்.]

சந்தாமப்பம் *śandāmapam*, பெ.(n.) எருக்கு (மலை); madar.

சந்தாமியம் *śandāmiyam*, பெ.(n.) வயிரம் (வச்சிரம்); diamond (சா.அக.).

சந்தாயம் *śandāyam*, பெ.(n.) 1. சஞ்சாயம், (இ.வ); management of lands, etc., by the proprietors themselves. 2. குமுகாயம் (சமுதாயம்), 5. (R.T.); anything held, in common by villagers.

[Skt. *sam-ud-āya* > த. சந்தாயம்.]

சந்தாயநிலம் *śandāya-nilam*, பெ.(n.) பொதுநிலம் (P.T.L.); land held in common.

[சந்தாய(ம்) + நிலம்.]

[Skt. *sam-ud-āya* → த. சந்தாய(ம்).]

சந்தாயயானம் *śandāya-yāṇam*, பெ.(n.) ஓர் அரசன் பின்தொடரும் பகைவனை வழி

முறையினால், நண்பனாகச் செய்துகொண்டு முன்னிற்கும் பகைவனை எதிர்த்துச் செல்லுஞ் செலவு (சக்கிரநீதி, 336); the march of a king against his enemy in front, making an ally of the enemy who attacks him from behind.

[Skt. *sandhāya+yāna* > த. சந்தாயயானம்.]

சந்தானக்குறி *śandāna-k-kuri*, பெ.(n.)

கருத்தரித்தலை உறுதிசெய்யும் குறிகள்; sign or symptom of pregnancy (சா.அக.).

த.வ. கருஅடையாளம்

[சந்தானம் + குறி.]

[Skt. *san-tāna* > த. சந்தானம்.]

சந்தானகுரு *śandāna-guru*, பெ.(n.) மரபு வழி அறிவாசிரியன் (யாழ்.அக.); hereditary guru or spiritual teacher.

[சந்தானம் + குரு.]

[Skt. *san-tāna* > த. சந்தானம்]

சந்தானச்சாபம்¹ *śandāna-c-cābam*, பெ.(n.) தலைமுறையிலாமற் போகும்படி செய்யும் தீமொழி - சாவம் (I.M.P. Tn.328); curse that prevents progeny.

[Skt. *san-tāna+śāpa* > த. சந்தானச்சாபம்.]

சந்தானச்சாபம்² *śandāna-c-cābam*, பெ.(n.) குடும்ப முழுவதும் நசிக்கவொட்டாமல் பிறராற் பாதுகாக்கப்பட்டு சிறுகுழந்தை (திவ். அமலனாதி.5, வ்யா. பக்.64-65); child kept away in hiding or safe custody in order that the line may not become extinct by a catastrophe.

[Skt. *san-tāna+śāpa* > த. சந்தானச்சாபம்.]

சந்தானசர்வோத்தம் *śandāna-sarvōttam*, பெ.(n.) சிவ துணைத்தோன்றியங்களுளொன்று; a treatise on *Śaivism*, one of *Upāgamam*.

சந்தானசன்னிமாத்திரை *śandāna-śaṇṇi māttirai*, பெ.(n.) குளிர் கரத்துக்குக் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill prescribed for typhoid fever and delirium (சா.அக.).

சந்தானதருமம் *śantāna-darumam*, பெ.(n.) நற்கதியடைய வேண்டிச் செய்யப்படும் அறம்; meritorious act done with the hope of attaining salvation. (சா.அக.).

[சந்தான(ம்) + தருமம்.]

[Skt. *san-tāna* > சந்தான(ம்).]

சந்தானபரணி *śandāna-baraṇi*, பெ.(n.) பெரு மருந்து; Indian birth-wort-aristolochia indica (சா.அக.).

சந்தானபரம்பரை *śandāna-parambarai*, பெ.(n.) மெய்கண்ட தேவர் முதல்வராக வந்த சிவணியக் கொண்முடிபைக் கற்பித்து (சைவசித்தாந்தத்தை உபதேசித்து) வந்த சிவகுரு (சைவாசாரிய), கொடிவழி (பரம்பரை); the line of succession of *Śaiva Acāryas* who promulgated the *Śaivaśiddhānta* philosophy, *Meykaṇḍa-tēvar*, being regarded as the first among them.

[Skt. *san-tāna+ paramparā* > த. சந்தானபரம்பரை.]

சந்தானம்¹ *śandānam*, பெ.(n.)

1. வழித்தோன்றல் (சந்ததி); offspring, progeny, issue. "துதிவாணிவீரம் விசயம் சந்தானம்" (தனிப்பா.).
2. குலம் (வமிசம்); descent, lineage, pedigree.
3. தொடர்பு; uninterrupted succession.
4. குரு (பரம்பரை); line of succession in spiritual preceptorship. "மெய்கண்ட சந்தானம்".
5. சிவத்தோன்றியம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச. பொது. 335, உரை.); an ancient *Śaivism* scripture in sanskrit, one of 28 *Śivāgamam*.
6. தேவருலகத்து ஐவகை மரங்களுள் ஒன்று (திவா.); a tree of svarga, one of *pañja-taru*.

[Skt. *san-tāna* > த. சந்தானம்.]

சந்தானம்² *śandāṇam*, பெ.(n.) அம்பு எய்கை; shooting an arrow.

[Skt. *san-dhāna* > த. சந்தானம்.]

சந்தானமறிப்பு *śandāṇa-marippu*, பெ.(n.)

1. பிள்ளை பெறுவதைத் தடுத்தல்; birth-control. 2. பிள்ளையில்லாமற் செய்தல்; to make a woman barren or sterile (சா.அக.).

[சந்தானம் + மறிப்பு.]

[Skt. *santāṇa* > த. சந்தானம்(ம்).]

சந்தானரேகை *śandāṇa-rēgai*, பெ.(n.) கை வரி (ரேகை) வகை (திருவாரூ.குற. Ms.); (Palmistry) a line in Palm of hand.

[Skt. *san-tāna+rēkha* > த. சந்தான ரேகை.]

சந்தானலட்சுமி *śandāṇa-laṭcumī*, பெ.(n.) மகப்பேறுருடையவள் (புத்திரபாக்கியம்); offspring, progeny, considered as wealth.

[Skt. *san-tāna+lakṣmī* > த. சந்தான லட்சுமி.]

சந்தானவிரதம் *śandāṇa-viradam*, பெ.(n.) மகப்பேறடையச் செய்யும் நோன்பு (வின்.); religious observance for obtaining offspring.

[Skt. *san-tāna+vrata* > த. சந்தானவிரதம்.]

சந்தானிகைசவாசாரியர் *śandāṇika-śai vāśāriyar*, பெ.(n.) சந்தான குரவர் மாணவகர் (சிஷ்ய) மரபில் வந்த (சைவக்குரவர்) (I.M.P. N.A.276); a *śaivam* priest owing allegiance to *cantāna-kuravar*.

[Skt. *sāntānika + śaivāsāriyā* > த.

சந்தானிகைசவாசாரியர்.]

சந்தித்தம் *śandittam*, பெ.(n.) ஐயம் கொள்ளப்பட்டது; that which is in doubt. "சந்தித்தமாயிருக்கின்ற வஸ்துவில்" (சி.சி.2, 59, ஞானப்.).

[Skt. *san-digdha* > த. சந்தித்தம்.]

சந்திபந்தனம் *śandibandanaṁ*, பெ.(n.)

1. நரம்பு; nerve. 2. மூட்டுகளை இறுகக் கட்டும் தசை நார்; fibrous tissue by which muscles are attached to bones or other parts - Tendon (சா.அக.).

[சந்தி + பந்தனம்]

[Skt. *santi* > த. சந்தி]

சந்தியாம்சம் *śandiyāmsam*, பெ.(n.) வழிகள் சந்திக்கும்காலம்; ஓகம், the period at the end of each yuga.

[Skt. *sandhyā+amśa* > த. சந்தியாம்சம்.]

சந்தியாமடம் *śandiyā-maḍam*, பெ.(n.) நிலையான வழிபாடு செய்தற்குரிய நீர்க்கரை மண்டபம்; stone - building beside a tank or river where religious duties are performed. "சந்தியா மடத்தேகித் தபோதனார்" (திருவாலவா.63, 10).

[சந்தியா + மடம்.]

[Skt. *san-dhyā* > த. சந்தியா.]

சந்தியாமண்டபம் *śandiyā-maṇḍabam*, பெ.(n.) சந்தியாமடம் பார்க்க; see *śandiyā-maḍam*.

[சந்தியா + மண்டபம்.]

[Skt. *san-dhyā* > த. சந்தியா.]

சந்தியாராகம் *śandiyā-rāgam*, பெ.(n.) செவ்வானம் (வின்.); crimson colour of the evening sky.

[Skt. *sandhyā+rāga* > த. சந்தியா ராகம்.]

சந்தியை¹ *śandiyai*, பெ.(n.) சந்தி³, 1 பார்க்க; see *śandī*, 1.

[Skt. *sandhyā* > த. சந்தியை.]

சந்தியை² *śandiyai*, பெ.(n.) மல்லிகை (சங்.அக.); jasmine.

[Skt. *candrikā* > த. சந்தியை.]

சந்திர *śandira*, பெ.(n.) வெள்ளாடு; goat (சா.அக.).

சந்திரகணம் *śandira-gaṇam*, பெ.(n.) நூலின் முதற் செய்யுளின் முதலில் அமையும்படிப் புளிமாங்காய் என்னும் வாய்பாடு பற்றிவரும் நற்கணச்சீர்வகை (பிங்.); metrical foot consisting of one *nirai*, and two *nēr*, considered auspicious at the commencement of a poem.

[சந்திர(ம்) + கணம்.]

[Skt. *candra* → த. சந்திர(ம்).]

சந்திரகபாலம் *śandira-kabālam*, பெ.(n.) படுஞாயிறுநோய் (பரராச1, 24); pain in the head, recurring in the evenings.

[சந்திர(ம்) + கபாலம்.]

[Skt. *candra* > த. சந்திர(ம்).]

சந்திரகம் *śandiragam*, பெ.(n.) வண்டு (பிங்.); beetle.

[Skt. *cañcarika* > த. சந்திரகம்.]

சந்திரகலை *śandira-kalai*, பெ.(n.)

1. நிலவின்...று; digit of the moon.
2. நிலவொளி; moon light. "சந்திரகலையால் எனக்கு நீர் பொழிவ சந்திரகாந்தம்" (அரிசீ.பு.விவாக.20).
3. தலைமுடியிற் பெண்கள் அணிந்துகொள்ளும் ஓரணி; crescent shaped ornament for the hair, worn by women. "சந்திரகலையார் மேகக் கருங்குழலை" (பிரமோத்.பிரதோஷ.5).
4. இடைகலை; breath passing through the left nostril.

[சந்திர(ன்) + கலை.]

[Skt. *candra* → த. சந்திரன்.]

சந்திரகாசம் *śandira-kāśam*, பெ.(n.)

1. சிவன் இராவணனுக்குக் கொடுத்த வாள்; the sword presented by *Śivaṇ* to *Rāvaṇa*.
2. சந்திரகாசரசம் பார்க்க (பதார்த்த.122.); see *śandira-kāśa-raśam*.

[Skt. *candra-hāsa* > த. சந்திரகாசம்.]

சந்திரகாசரசம் *śandirakāśa-raśam*, பெ.(n.) நீர் வடிவான ஒருவகை மருந்து (பதார்த்த.122.); a kind of decoction or medical infusion.

[Skt. *candra-hāsa* + *rasa* > த. சந்திரகாசரசம்.]

சந்திரகாஞ்சம் *śandira-kāñjam*, பெ.(n.) சந்தனம்; sandal (சா.அக.).

சந்திரகாந்தக்கல் *śandira-kānda-k-kal*, பெ.(n.) சந்திரகாந்தம் பார்க்க (சிலப்.10, 25, உரை.); see *śandira-kāndam*.

[சந்திரன் + காந்தம் + கல்.]

[Skt. *candra* → த. காந்தம் + த. கல்.]

சந்திரகாந்தச்சிலை *śandira-kānda-c-cilai*, பெ.(n.) சந்திரகாந்தம் பார்க்க (வின.).; see *śandira-kāndam*.

[சந்திர(ன்) + காந்தம் + சிலை.]

[Skt. *candra* → சந்திர(ன்).]

சந்திரகாந்தச்சேலை *śandira-kānda-c-cēlai*, பெ.(n.) சேலைவகை (பஞ்ச.திருமுக.116.); a kind of saree.

[சந்திரன் + காந்தம் + சேலை.]

[Skt. *candra* → சந்திர(ம்).]

சந்திரகாந்தம் *śandira-kāndam*, பெ.(n.) நிலவினொளியில் நீர்கால்வதாகிய கல்வகை; moon stone, a crystal said to emit water when exposed to moon light, as moon-beloved. "சந்திரகாந்த மென்னும் தண்மணி" (சீவக.585).

த.வ. நிலாக்கல்

[சந்திர(ன்) + காந்தம்.]

[Skt. *candra* → த. சந்திரன்.]

சந்திரகாந்தமணி *śandira-kānda-maṇi*, பெ.(n.) சந்திரகாந்தக்கல் (பிங.); see *śandira-kānda-k-kal*.

[சந்திர(ன்) + காந்தம் + மணி.]

[Skt. *candra* → த. சந்திரன்.]

சந்திரகாந்தாரி *śandira-kāndāri*, பெ.(n.) பண்வகை (பரத.இராக.103.); a specific melody type.

சந்திரகாந்தி *śandira-gāndi*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூஞ்செடி (பதார்த்த.255); moon-flower, Ipomaea.

[சந்திர(ம்) + காந்தி.]

[Skt. candra → த. சந்திரம்.]

காந்தம் → காந்தி

சந்திரகாம்புயம் *śandira-gāmbuyam*, பெ.(n.) வெண்டாமரை (மலை.); white lotus.

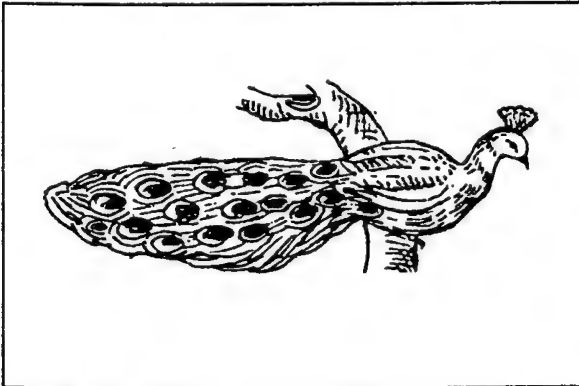
[Skt. candrakāmbuja > த. சந்திரகாம்புயம்.]

சந்திரகாரம் *śandira-gāram*, பெ.(n.) மதி (அ) திங்கள் போன்று வட்டமான தங்க வளையங்கள் கோக்கப் பெற்ற மாலைவகை (இ.வ.); a necklace of moon-like gold ringlets.

[Skt. candra+gāra → த. சந்திரகாரம்.]

சந்திரகி *śandiragi*, பெ.(n.) மயில்; peacock. "நீலச்சந்திரகி மேல்கொடு" (திருப்ப.896).

[Skt. candraki > த. சந்திரகி.]

சந்திரகிரகணம் *śandira-giraganam*, பெ.(n.) கருங்கோள் செங்கோள் (இராகு கேதுக்)களால் நிலவு மறைக்கப்படுகை; lunar eclipse.

த.வ. நிலாமறை, கோள்மறை.

[Skt. andra + grahaṇa > த. சந்திரகிரகணம்.]

கிரகணம் = பற்றுகை

சந்திரகுப்தன் *śandira-guptan*, பெ.(n.)

1. கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்த மோரிய குலத்துப் பேரரசன்; the famous Maurya Emperor of the 4th century B.C.
2. சித்திரகுத்தன் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *śittirakuttan*

[சந்திர(ன்) + குப்தன்.]

சந்திரகும்பம் *śandira-kumbam*, பெ.(n.) நிலவினை முன்னிருத்தி (உத்தேசித்து) மந்திரபூர்வமாக அமைத்துள்ள கும்பம் (வின.); a sanctified water-pot dedicated to the moon.

[சந்திர(ன்) + கும்பம்]

[Skt. candra > த. சந்திர(ன்).]

சந்திரகுரு¹ *śandira-guru*, பெ.(n.) வெண்முத்து (சிலப்.14, 195, அரும்.); white pearl.

[சந்திர(ன்) + குரு]

[Skt. candra > த. சந்திரன்.]

சந்திரகுரு² *śandira-guru*, பெ.(n.) (வெண்ணிறமுடைய அசுரகுரு) சுக்கிரன் (சிலப்.14, 195, உரை); *cukkiran*, as the white-complexioned preceptor of *Asuras*.

[சந்திர(ன்) + குரு]

[Skt. candra > த. சந்திர(ன்).]

சந்திரகுலம் *śandira-kulam*, பெ.(n.) அரசகுலம் மூன்றனுள் திங்களைக் குலமுதல்வனாகக் கொண்ட மரபு; lunar race, as of kings descended from the moon, one of three *irāśa-kulam*, q.v.

த.வ. திங்கள்மரபு

[சந்திர(ன்) + குலம்]

[Skt. candra > த. சந்திர(ன்).]

சந்திரசாலிகை *śandira-śāligai*, பெ.(n.)
சந்திரசாலை பார்க்க (யாழ்.அக.); see
śandira-śālai.

[சந்திர(ன்) + சாலிகை]

[Skt. candra → த. சந்திர(ன்).]

சந்திரசாலை *śandira-śālai*, பெ.(n.)
நிலாமுற்றம் (யாழ்.அக.); terrace on the
house-top, as a place for enjoying moon
light.

[சந்திர(ன்) + சாலை]

[Skt. candra → த. சந்திர(ன்).]

சந்திரசிலை *śandira-śilai*, பெ.(n.)
சந்திரகாந்தம் பார்க்க; see *śandira-
kādam*.

[சந்திர(ன்) + சிலை]

[Skt. candra → த. சந்திர(ன்).]

சந்திரசுத்தகபுடம் *śandira-śuttasupudam*,
பெ.(n.) வானத்தில் நிலவு நிற்கும் உண்மை
நிலை (செந்.viii, 218); (Astron.) moon's
geocentric longitude or true position.

[Skt. candra + śuddha + sphuṭa → த.

சந்திரசுத்த புடம்.]

சந்திரசுவணம் *śandira-śuvaṇam*, பெ.(n.)
குதிரைப்பற் செய்நஞ்சு (சங்.அக.); a mineral
poison.

[Skt. candra + su-parṇa →
த. சந்திரசுவணம்.]

சந்திரசூடன் *śandira-śūḍan*, பெ.(n.)
சந்திரசேகரன் பார்க்க; see *śandira-
śēkaraṇ*.

[சந்திர(ன்) + சூடன்]

[Skt. candra → த. சந்திர(ன்).]

சந்திரசேகரம் *śandira-sēgaram*, பெ.(n.)
586 கோபுர (சிகர)ங்களையும் 64 மேனிலைக்
கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி,
230); a temple with 586 towers and 64
storeys.

[சந்திர(ம்) + சேகரம்]

[Skt. candra → த. சந்திர(ம்).]

சந்திரசேகரன் *śandira-sēgaraṇ*, பெ.(n.)
பிறைகுடி சிவன்; *Śivaṇ*, as having the moon
on his crown. "சந்திரசேகர னமருந்
தானங்கள்" (பெரியபு. கோச்செங்.14).

[Skt. canda-śēkhara → த. சந்திரசேகரன்.]

சந்திரஞானம் *śandira-ñāṇam*, பெ.(n.)
சிவத்தோன்றியம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று
(சைவச.பொது.334, உரை.); an ancient *Śaiva*
scripture in sanskrit, one of 28
śivāgamam, q.v.

[Skt. candra-jñāna → த. சந்திரஞானம்.]

சந்திரத்தீவு *śandira-t-tīvu*, பெ.(n.) குரு
ஆண்டிற்கு அணித்தாக வடதிசையிலுள்ள
தீவு (சி.போ.பா.2, 3, பக்.208); an island to the
north of *kuruvārudam*.

[சந்திர(ம்) + தீவு]

[Skt. candra → த. சந்திர(ம்).]

சந்திரதீபம் *śandira-tībam*, பெ.(n.) பிரிட்டிசு
தீவு; the British Isles (சா.அக.).

[சந்திர + தீபம்]

[Skt. candra → த. சந்திர]

தீவம் → தீபம்.

சந்திரதரிசனம் *śandira-darīṣaṇam*, பெ.(n.)
1. குழந்தைக்கு மங்கலக் காலத்தில் நிலவை
முதன்முதற் காட்டுஞ் சடங்கு (விண்.);
ceremony of showing the moon to a child
for the first time in an auspicious evening.
2. வளர்பிறையில் முதன்முதல் நிலவு
கட்புலனாகுகை; sighting of the moon in the
sky for the first time after new moon.

த.வ. நிலாக்காட்சி

[Skt. candra + darśana → த. சந்திர
தரிசனம்.]

சந்திரதிசை *śandira-diśai*, பெ. (n.)
(குபேரனது திசை) வடக்கு (திவா.); north, as
Kubēra's quarter.

[சந்திரன் + திசை]

[Skt. candra → த. சந்திரன்.]

சந்திரப்பிறை *śandira-p-pirai*, பெ.(n.)1. மகளிரணியும் பிறைபோன்ற கழுத்தணி;
crescent-shaped necklace of women.

[சந்திரன் + பிறை]

[Skt. candra → த. சந்திரன்]

சந்திரபதம் *śandira-padam*, பெ.(n.) நிலவு(சந்திர) மண்டலம் (திவ்.திருநெடுந்.5, வ்யா.);
lunar region.

[சந்திர(ன்) + பதம்]

[Skt. candra → த. சந்திரம்.]

சந்திரபாணி *śandira-pāṇi*, பெ.(n.) வயிரக்கல்; diamond. "சந்திரபாணி தகைபெறு
கடிப்பிணை" (சிலப்.6, 104.).

[Skt. candra + pāṇi → த. சந்திரபாணி.]

சந்திரபாவலி *śandira-bāvali*, பெ.(n.)மாதர்கள் காதில் அணியும் நிலவு வடிவான
ஓராபரணம் (இ.வ.); moon-shaped ear-
ornament worn by women.

[Skt. candra + bāvali → த. சந்திரபாவலி.]

சந்திரபிம்பம் *śandirabimbam*, பெ.(n.)

நிலவுமண்டலம்; disc or orb of the moon.

[Skt. candra + bimba → த. சந்திரபிம்பம்.]

சந்திரபீசம் *śandira-pīśam*, பெ.(n.)

தம்பலப்பூச்சி (மூ.அ.); cochineal insect.

சந்திரபுட்கரணி *śandira-puṭkaraṇi*, பெ.(n.)திருவரங்கத்து (சீரங்கத்து)க் கோயிலிலுள்ள
பொய்கை; a small tank inside the
śrīraṅgam temple. "தாழ்பிறப் பேழறுக்கு
நன்னீருறை சந்திரபுட்கரணியு மேவும்"
(குருகூர்.5).[Skt. candra + puṣkariṇī → த. சந்திர
புட்கரணி.]சந்திரபுடம்¹ *śandira-puḍam*, பெ.(n.)நிலவொளியில் வைத்தெடுக்கும் மருந்துப்புடம்
(Med.); calcination for medical purpose,
done in moon light.

[சந்திரம் + புடம்]

[Skt. candra + த. சந்திரம்.]

சந்திரபுடம்² *śandira-puḍam*, பெ.(n.)1. வானத்தில் நிலவு (சந்திரன்) தோன்றும்
நிலை (வின்.); (Astron.) moon's longitude.2. சந்திரசுத்தகபுடம் பார்க்க; see
śandiraśutta-śupudam.

[Skt. candra + sphuṭa → த. சந்திரபுடம்.]

சந்திரமண்டலம் *śandira-maṇḍalam*, பெ.(n.)1. நிலவி (சந்திர)னது வட்டம்; orb or disc of
the moon. "சந்திரமண்டலம்போற்
றாமோதரன் கையில்... ஏறி" (திவ்.நாய்ச்., 4).2. ஞாயிற்று (ஆதித்த) மண்டலத்திற்கு
மேலுள்ளதும் வானுலகத்தைச் சார்ந்ததுமாகிய
உலகம் (சி.போ.பா.2, 3); the region or sphere
of the moon belived to be above the sun's
region. 3. கபாலமத்தியிலுள்ள ஓர் ஓகவிடம்
(யோகஸ்தானம்) (வேதா.கட்.50); (*yōga*)
moon centre in the central portion of the
skull, belived to be the seat of *parā-śakti*.

த.வ. திங்கள்மண்டலம்

[சந்திர(ன்) + மண்டலம்.]

[Skt. candra → சந்திர(ன்).]

சந்திரமணி *śandira-maṇi*, பெ.(n.)சந்திரகாந்தம் பார்க்க (யாழ்.அக.); see
śandira-gāṇḍam.

[சந்திர(ன்) + மணி.]

[Skt. candra → சந்திர(ன்).]

சந்திரமத்திமபுத்தி *śandira-mattima-putti*, பெ.(n.) நிலவினது சராசரி கதி (விண்.); (Astron.) mean motion of the moon in the fixed time, as a day, an hour.

[சந்திரமத்திமம் + புத்தி.]

[Skt. candra+madhya → த. சந்திரமத்திமம்.]

சந்திரமத்தியம் *śandira-mattiyam*, பெ.(n.) துங்கமத்தியம் கழித்து தூய்மைச் செய்யப் படாத நிலவின் (சந்திர)கதி (செந்.viii, 218); (Astron.) mean longitude of the moon.

[Skt. candra+madha → த. சந்திரமத்தியம்.]

சந்திரமதி *śandiramadi*, பெ.(n.) அரிச் சந்திரன் மனைவி (அரிச்.பு.); *Hariścandra's* queen.

சந்திரமந்தோச்சம் *śandira-mandōccam*, பெ.(n.) கதிவலயத்திலிருந்து திங்கள் (சந்திரன்) செல்லும் அதிக தூரம்; (Astron.) apsis of the moon.

[Skt. candra+mandōccam →

த. சந்திரமந்தோச்சம்.]

சந்திரமவுலி *śandiramavuli*, பெ.(n.) வைப்பு நஞ்சு (நீலபாடாணம்); a kind of arsenic (native) (சா.அக.).

சந்திரமாசம் *śandira-māsam*, பெ.(n.) இரண்டு மறை உலா மதிகட்கிடைப்பட்ட காலம் (சாந்திரமான மாதம்) (C.G.); lunar month.

[Skt. candra → த. சந்திர(ன்).]

மாதம் → மாசம்.

சந்திரமாலை *śandira-mālai*, பெ.(n.) கழுத்தணி வகை (இ.வ.); a kind of necklace.

[சந்திர(ம்) + த. மாலை.]

[Skt. candra → த. சந்திர(ம்).]

சந்திரமானம் *śandira-māṇam*, பெ.(n.) சாந்திரமானம் பார்க்க (விண்.); see *śāndira-māṇam*.

[Skt. candra → சந்திரன் + த. மானம் → சந்திரமானம்.]

சந்திரமுகு *śandira-murugu*, பெ.(n.) பிறை வடிவாயமைந்த காதணி வகை; crescent shaped ear-ornament.

[Skt. candra + U. candramuru + த. முகு.]

சந்திரமோலி *śandira-mōli*, பெ.(n.) சந்திரமௌலி பார்க்க; see *śandira-mauli*.

சந்திரமௌலி *śandira-mauli*, பெ.(n.) சந்திரசேகரன் பார்க்க; see *śandira-śēgaran*. "சந்திரமௌலி சீர் வெண்டாமரை" (பிரபுலிங்.வசவண்ணார்.வ.45).

[Skt. candra+mauli → த. சந்திரமௌலி.]

சந்திரயோகம் *śandira-yōgam*, பெ.(n.) பிறப்பு ஓரையிலிருந்து ஏழாமிடம் முதல் பன்னிரண்டாம் இடம் வரையும் ஏழு கோள்கள் வரிசையாய் நிற்கும் ஓகம் (சங்.அக.); (Astrol.) a peculiar conjunction of planets in a horoscope in which there are seven planets from the seventh house to the twelfth house calculated from *pirappōrai*.

[Skt. candra+yōga → த. சந்திரயோகம்.]

சந்திரரோகம்¹ *śandira-rōga*, பெ.(n.) வெறியன் (உன்மத்தம்); moon-struck (சா.அக.).

சந்திரரோகம்² *śandira-rōgam*, பெ.(n.)
1. தொழுநோய்; a kind of leprosy.
2. பைத்தியம்; lunacy.

[Skt. candra+rōga → த. சந்திரரோகம்.]

சந்திரரோகி *śandira-rōgi*, பெ.(n.) பித்துப் (பைத்தியம்) பிடித்தவன்; a man in the moon, mad man (சா.அக.).

[Skt. candra+rōgin → த. சந்திரரோகி.]

சந்திரரேகை¹ *śandira-rēgai*, பெ.(n.) சந்திரகலை¹ பார்க்க; see *śandira-kalai*

[Skt. candra+rekhā → த. சந்திரரேகை.]

சந்திரரேகை² *śandira-rēgai*, பெ.(n.)
கைவரி (ரேகை) வகை; (palmistry)
a line in palm of hand. "மருவுசீத
சந்திரரேகையினால்" (திருவாரு.குற. Ms.).

[Skt. candra+rēkhā> த. சந்திரரேகை.]

சந்திரலக்கினம் *śandira-lakkinam*, பெ.(n.)
குறிப்பிட்டா ரொருவர் பிறந்த காலத்தில்
திங்களிருக்கும் ஓரை; (Astrol.) zodiacal sign
occupied by the moon at the time of one's
birth.

[Skt. candra+lagna> த. சந்திரலக்கினம்.]

சந்திரலவணம் *śandira-lavaṇam*, பெ.(n.)
1. இந்துப்பு; rock salt. 2. கருப்பூரம் (மூ.அ.);
camphor.

[Skt. candra+lavaṇa> த. சந்திரலவணம்.]

சந்திரலேகை *śandira-lēgai*, பெ.(n.)
சந்திரகலை, 1. பார்க்க; see *śandira-kalai*.

[Skt. candra-lēkha> த. சந்திரலேகை.]

சந்திரலோகம் *śandira-lōgam*, பெ.(n.)
சந்திரமண்டலம், 2. பார்க்க; see *śandira-*
maṇḍalam, 2.

[சந்திரன் + உலகம்]

[Skt. candra + த. சந்திரன்]

[த. உலகம் > Skt. Loka]

சந்திரவங்கி *śandira-varṅgi*, பெ.(n.)
பிறைவடிவாயமைந்த தலையணி வகை;
crescent shaped ornament for head.

[சந்திரன் + வங்கி.]

[Skt. candra> த. சந்திரன்.]

சந்திரவட்டக்குடை *śandira-vaṭṭa-k-kudai*,
பெ.(n.) அரகச் சின்னங்களில் ஒன்றாகிய
வெண்கொற்றக்குடை (கொ.வ.); state
umbrella in the form of a moon, one of
king's paraphernalia.

[சந்திரம் + வட்டங்குடை.]

[Skt. candra> த. சந்திரன்.]

சந்திரவட்டம் *śandira-vaṭṭam*, பெ.(n.)
சந்திரவட்டக்குடை பார்க்க; see *śandira*
vaṭṭa-k-kudai. "வெண்சந்திரவட்ட மேலாட"
(காளத்.உலா.171).

[சந்திரம் + வட்டம்.]

[Skt. candra> த. சந்திரம்.]

சந்திரவம்சம் *śandira-vamśam*, பெ.(n.)
சந்திரகுலம் பார்க்க; see *śandira-kulam*.

[Skt. candra+vamśa> த. சந்திரவம்சம்.]

சந்திரவலயம் *śandira-valayam*, பெ.(n.)
சிலம்புவடிவா யமைந்த இன்னியவகை (J.);
brass-ring filled with pebbles, worn on
each thumb by a street-singer and used
as a small labour.

[சந்திரம் + த. வலயம்.]

[Skt. candra> த. சந்திரம்.]

சந்திரவளையம் *śandira-valaiyam*, பெ.(n.)
1. தோற்கருவி வகை (சிலப்.3, 27, உரை); a
kind of drum. 2. சந்திரவலயம் பார்க்க; see
śandiravalayam. 3. தொட்டில் முதலியவற்றைத்
தொங்கவிடுவதற்கு மேற்கூரையில் மாட்டு
கின்ற வளைய வகை; rings fixed on the ceiling
for suspending a swing. 4. கிணற்றுள்
வட்டமாக அமைத்து இறக்கப்படும்
நெல்லிக்கட்டை; a circular frame of nelli
tree fixed at the bottom of a well.

[சந்திரம் + வளையம்.]

[Skt. candra> த. சந்திரம்.]

சந்திரவாதி *śandira-vādi*, பெ.(n.)
நிலாவுலகம் அடைவதே முத்தியென்று
தருக்குவான் (த.நி.போ.287); one who holds
that final liberation consists in reaching
the moon's world.

[Skt. candra+vādin> த. சந்திரவாதி.]

சந்திரவாள் *śandira-vāl*, பெ.(n.)
சந்திரகாசம், 1 பார்க்க; see *śandirakāśam*, 1.
"எவ்வகைப் படையும் வெல்லுஞ் சந்திரவாளு
மீந்தான்" (உத்தரரா. வரையெடுத்.75).

[சந்திர(ம்) + த. வான்.]

[Skt. candra → த. சந்திர(ம்).]

சந்திரவாளி *śandira-vāḷi*, பெ.(n.)
சேலைவகை (இ.வ.); a kind of saree.

[சந்திர(ம்) + வாளி.]

[Skt. candra → த. சந்திர(ம்).]

சந்திரன் *śandiraṇ*, பெ.(n.) 1. திங்கள்; moon.
2. குபேரன்; *kubēraṇ*. "சந்திரதிசை" (திவா.).
3. இடைகலை; breath of the left nostril.
"சந்திர னொடுங்கி நிற்பத் தபனனே
சரிக்குமாறு" (பாரதவாகதேவனை.8).

த.வ. நிலவு, திங்கள்

[Skt. candra > த. சந்திரன்.]

சந்திரன்சிப்பி *śandiraṇ-cippi*, பெ.(n.)
முத்துச்சிப்பி (யாழ்.அக.); oyster-shell
containing pearl.

[சந்திர(ம்) + சிப்பி.]

[Skt. candra > சந்திரன்]

சந்திரனுப்பு *śandiraṇuppu*, பெ.(n.) இந்துப்பு;
rock-salt (சா.அக.).

சந்திராட்டமம் *śandirāṭṭamam*, பெ.(n.)
பிறப்பிய ஓரையினின்று எட்டாமிடத்திலமைந்த
நாண்மீன்களுடன் திங்கள் கூடியிருக்கும்
நிலை; (Astrol.) conjunction of the moon
with the constellations at the eighth house
from the *piṛappiyaōrai*, considered
inauspicious.

[Skt. candrāṣṭama > சந்திராஷ்டமம் →
த. சந்திராட்டமம்.]

சந்திராதபம் *śandirādabam*, பெ.(n.)
நிலவொளி (இலக்.அக.); moon light.

[Skt. candra + ā-tapa > த. சந்திராதபம்.]

சந்திராதித்தம் *śandirādittam*, பெ.(n.)
அருகனது முக்குடையுள் ஒன்று (சிலப்.11, 1,
உரை); an umbrella of Arhat, one of *mu-kudai*

[Skt. candrāditya > த. சந்திராதித்தம்.]

சந்திராதித்தவரையும் *śandirāditta-
varaiyum*, வி.எ. (adv.) திங்கள், ஞாயிறுள்ள
வரையில்; as long as moon and sun
endure. "இத்தன்மம் சந்திராதித்தவரையும்
நடக்கக் கடவதாகவும்" (S.I.I.i, 109).

[சந்திராதித்த(ம்) + வரையும்.]

[Skt. candrāditya > த. சந்திராதித்தம்.]

சந்திராதித்தவல் *śandirādittaval*, வி.எ. (adv.)
சந்திராதித்தவரையும் பார்க்க; see
śandirāditta-varaiyum. "இத்தேவர்க்குச்
சந்திராதித்தவல் இறுப்பார்களாகவும்"
(S.I.I.iii, 94).

[Skt. candrāditya-vat > த. சந்திராதித்தவல்.]

சந்திராபீடன் *śandirāpīḍaṇ*, பெ.(n.)
சந்திரசேகரன் பார்க்க (யாழ்.அக.); see
śandira-sēgaran.

[Skt. candra + ā-pīḍa > த. சந்திராபீடன்.]

சந்திராயுதம் *śandirāyudam*, பெ.(n.)
பிறைவாஹான அம்பு; a crescent headed
arrow.

[Skt. candra + a-yudha > த. சந்திராயுதம்.]

சந்திராலோகம் *śandirā-lōgam*, பெ.(n.) ஓர்
அணியிலக்கண நூல்; a treatise on rhetoric.

[Skt. candrālōka > த. சந்திராலோகம்.]

த. உலகம் → Skt. லோகம்

சந்திராவர்த்தம் *śandirāvarttam*, பெ.(n.)
ஞாயிறுமறையும் நேரத்திலிருந்து நள்ளிரவு
வரை உள்ளதாகிய தலைநோய் வகை (சீவரட்);
severe head-ache which begins at sunset
and leaves only after midnight.

[Skt. candrāvarta > த. சந்திராவர்த்தம்.]

சந்திரி' *śandiri*, பெ.(n.) பல ஆண்டுகளின்
திங்கள், நாள் முதலியவற்றின் குறிப்பு
(கொ.வ.); almanac, calendar, usually of
several years.

[U. jantri > த. சந்திரி.]

சந்திரி² *śandirī*, பெ.(n.) சந்திரகம்², 3 பார்க்க; see *śandiragam*³. "சந்திரியோலையைக் கண்டு" (இராமநா.அயோத்.2).

சந்திரிகம் *śandirigam*, பெ.(n.) சந்திரகம்², 3 பார்க்க; see *śandiragam*³

சந்திரிகை *śandirigai*, பெ.(n.) 1. நிலவு (திவா.); moon light. 2. பேரேலம் (மலை.); greater cardamom.

[*Skt. candrikā* > த. சந்திரிகை.]

சந்திரரோதயக்குளிகை *śandirōdaya-kuligai*, பெ.(n.) குதம்பைச் சித்தர் முறைப்படி செய்து குளிர்க்காய்ச்சல், காய்ச்சல் போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill prepared according to the process of kudambai siddha and prescribed for fever and delirium (சா.அக.).

த.வ.நிலாக்குளிகை

[சந்திரோதயம்+குளிகை.]

[*Skt. candra+udaya* > த. சந்திரோதயம்.]

சந்திரோதயம் *śandirōdayam*, பெ.(n.) 1. நிலாத்தோற்றம்; moon rise. 2. குளிர்ச்சியைத் தரும் ஒருவகை மாத்திரை (பதார்த்த. 1221); (Med.) a cooling pill.

த.வ. நிலாவுதயம்

[சந்திர(ன்)+ உதயம்.]

[*Skt. candra* > த. சந்திர(ன்).]

சந்திரோபராகம் *śandirōba-rāgam*, பெ.(n.) சந்திரகிரகணம் பார்க்க; see *śandiragiranam*.

[*Skt. candra+uparāga* > த. சந்திரோபராகம்.]

சந்திரோபாலம்பனம் *śalindirōpālabhanam*, பெ. (n.) காதலருட்பிரிந்தோர் பிரிவுத் துன்பத் தால் திங்களைப் பழித்துக் கூறுகை; reproach of the moon by a lover in separation. "சந்திரோபாலம்பனப் படலம்" (நைடத.).

[*Skt. candra+upā-lambhana* > த. சந்திரோபாலம்பனம்.]

சந்திவாதம் *śandi-vādam*, பெ.(n.) கீல்வாயு என்னும் நோய் (பைஷஜ.190); rheumatism.

[*Skt. san-dhi + vāta* > த. சந்திவாதம்.]

சந்திவிக்கிரகம் *śandi-vikkiragam*, பெ.(n.) ஐந்து சூழ்ச்சிகளுள் (பஞ்சதந்திரங்களுள்) ஒன்றாகிய அடுத்துக் கெடுக்கை; associating with a foe with a view to ruin him, one of *pañjatandiram*.

[*Skt. san-dhi+vi-graha* > த. சந்திவிக்கிரகம்]

சந்திவிக்கிரகி *śandi-vikkiragi*, பெ.(n.) அமைச்சன் (இ.வ.); minister.

[*Skt. sandhi+vi-graha* > த. சந்திவிக்கிரகி.]

சந்துக்கினம் *śandukkinam*, பெ.(n.) பெருங்காயம்; asafoetida (சா.அக.).

சந்துகோபம் *śandu-kōbam*, பெ.(n.) காரணம் இல்லாமலே மூட்டுகளுக்கேற்படும் அழற்சி; inflammation of a joint (சா.அக.).

சந்துட்டன் *śanduṭṭan*, பெ.(n.) பொந்திகை (திருப்தி)யுடையவன்; one who is happy, contented. "ராஜனும் சந்துஷ்டனாய்" (குருபரம்.102, பன்னீ.).

[*Skt. san-tuṣṭa* > த. சந்துட்டன்.]

சந்துட்டி *śanduṭṭi*, பெ.(n.) சந்தோச(ட)ம் 1, 2 பார்க்க; see *śandōṣam*, 1, 2.

[*Skt. san-tuṣṭi* > த. சந்துட்டி.]

சந்துக்கு *śandūkku*, பெ.(n.) பெட்டி (வின்.); chest, box, coffer.

[*U. sandūq* > த. சந்துக்கு.]

சந்துக்குசுத்தி *śandūkku-śaṭṭi*, பெ.(n.) கருவூலப் பேழை ஆய்வுச் சோதனை (வின்.); inspection of coffers or treasury.

[*U. sandūq+jhaṭṭi* > த. சந்துக்குசுத்தி.]

சந்தேகக்காரன் *śandēga-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. எதனிடத்தும் ஐயங் (அச்சம்) கொண்டவன்; suspicious, mistrustful person. 2. (சந்தேகிக் கப்பட்டவன்) ஐயப்பாட்டிற்குரியவன் (இ.வ.); suspect.

[சந்தேகம் + காரன்.]

[Skt. san-dēha → த. சந்தேகம்.]

சந்தேகப்பிராணி *śandēga-p-irāṇi*, பெ.(n.) மிக எளிதில் ஐயப்படுவோன்; one who is suspicious by nature (கிரியா.).

த.வ. ஐயங்கொளி

[Skt. san-dēha + *prāṇin* → த. சந்தேகப்பிராணி.]

சந்தேகம் *śandēgam*, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt, uncertainty, hesitation. "இதிலோ சந்தேகமில்லை" (தாயு.தேசோ.3). 2. குற்றம் பற்றிக் கொள்ளும் ஐயம்; suspicion. 3. இல்லாமை; deficiency, want, used euphemistically. "சாப்பாட்டுக்குச் சந்தேகம்" (J.). 4. பேரிடர்; peril, risk.

த.வ. ஐயம்

[Skt. san-dēha > த. சந்தேகம்.]

சந்தேகவாரணம் *śandēga-vāraṇam*, பெ.(n.) ஒழுக்கங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றாகிய ஐயந்தெளிவிக்கை (விண்.); clearing of doubts, one of 14 *tayā-virutti*, q.v.

[Skt. san-dēha+vāraṇa > த. சந்தேக வாரணம்.]

சந்தேகாலங்காரம் *śandēgālaṅkāram*, பெ.(n.) ஐயவணி (Rhet.); a figure of speech.

[Skt. san-dēha+alaṅ-kāra > த. சந்தேகாலங்காரம்.]

சந்தேகி¹-த்தல் *śandēgi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. துணிவு கொள்ளாதிருத்தல்; to doubt, hesitate. 2. (குற்றமுளதாக) ஐயப்படுதல்; to suspect.

த.வ. ஐயப்படுதல்

[Skt. san-dēha > த. சந்தேகி-]

சந்தேகி² *śandēgi*, பெ.(n.) பார்க்க; சந்தேகக் காரன்; see *sandēga-k-kāraṇ*.

[Skt. san-dēhi > த. சந்தேகி.]

சந்தேசம் *śandēśam*, பெ.(n.) தூது; message, embassy.

[Skt. san-dēśa > சந்தேசம்.]

சந்தை *śandai*, பெ.(n.) 1. மறை; the *vēdas*. "சந்தைகளுல் சாகையாகி" (காஞ்சிப்பு. கழுவா.232). 2. மறை முதலியவற்றை, குரு சொல்ல மாணாக்கன் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை அவற்றைத் திரும்பச் சொல்வது; recital of the *vēdic* text, etc., by a disciple following his preceptor's lead. "வேதச் சந்தை சொல்லி" (திருவாலவா.56, 19). 3. பதிக முதலியவற்றுள் செய்யுள்தோறும் திரும்பத் திரும்பவருஞ் சொல்; refrain, burden. "நமச்சிவாயவெனுஞ் சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன் சொல்" (தேவா.1177, 11). 4. செய்யுள் (இலக்.அக.); verse, stanza. 5. சிந்தித்தற்குரிய பெரியோர் கூற்று; utterance of great men. "ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சந்தை" (ஈடு.1, 1, 1).

[Skt. chandas > த. சந்தை.]

சந்தைசொல்(லு)-தல் *śandai-śol-*, 8. செ.குன்றாவி.(v.t.) மறை முதலியன ஒதுதல்; to recite the *vēdas*, etc. "வேதச்சந்தை சொல்லி" (திருவாலவா.56, 19).

[Skt. chandas > சந்தை + த. சொல்(லு)-]

சந்தைவை-த்தல் *śandai-vai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் திருப்பிச் சொல்லும்படி மூலபாடம் முதலியன சொல்லுதல்; to lead the recitation of a text, disciples and others following in chorus.

[Skt. sandas > சந்தை + த. வை-]

சந்தோககுத்திரம் *śandōga-śūttiram*, பெ.(n.) சாமவேதபுலவனுக்குரிய கற்பநூல்; *sūtra* prescribing the rites and rituals of the *śāma-vēda* sect. "இக்கோத்திரத்துச் சந்தோக குத்திரத்து" (S.I.I.ii, 522, 54).

[Skt. chandō-ga+sūtra > த. சந்தோக குத்திரம்.]

சந்தோகன் *śandōgaṇ*, பெ.(n.) 1. சாம வேதத்துக்கு உரியவன்; brahmin belonging to the *śāma-vēda* sect. 2. மறை யொன்றால் மட்டும் அறியப்படும் பரம்பொருள்; God, as one who can be realised only through *Vēdās*. "சந்தோகன்... சாமவேதி" (திவ்.பெரியதி.5, 5, 9).

[Skt. *chandō-ga* > த. சந்தோகன்.]

சந்தோசம் *śandōśam*, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; pleasure, delight. 2. மனநிறைவு; satisfaction, gratification. 3. நன்கொடை (இ.வ.); present.

[Skt. *san-tōśa* > த. சந்தோசம்.]

சந்தோசி-த்தல் *śandōśi-*, செ.கு.வி.(v.i.) 1. மகிழ்தல்; to rejoice. 2. பொந்திகை அடைதல்; to be gratified.

[Skt. *san-tōśa* > த. சந்தோசி-த்தல்.]

சந்தோடகினி *śandōḍaḡini*, பெ.(n.) துன்பநீக்கம் to get rid of sufferings (சா.அக.).

சந்தோடம் *śandōḍam*, பெ.(n.) சந்தோசம் பார்க்க; see *śandōśam* "சந்தோடமோட டக்கன்றனைத் தான் பார்த்திடலோடும்" (பிரபோத.5, 27).

[Skt. *san-tōśa* > த. சந்தோடம்.]

சந்தோபிசிதம் *śandōbiśidam*, பெ.(n.) சந்தோவிசிதி பார்க்க (திவா.); see *śandōviśidi*

சந்தோபிசிதி *śandōbiśidi*, பெ. (n.) சந்தோவிசிதி பார்க்க (வின்.); see *śandōviśidi*.

[Skt. *candō-vicit* → த. சந்தோபிசிதி.]

சந்தோவிசிதி *śandōviśidi*, பெ.(n.) மறையின் ஓசைகளை (சந்தங்களை) உணர்த்தும் நூல் (சி.போ.பா.1, 1, பக்.62); treatise on prosody, especially *vēdic*.

[Skt. *candō-viciti* > த. சந்தோவிசிதி.]

சந்நத்தம் *śannattam*, பெ.(n.) சன்னத்தம் பார்க்க; see *śaṇṇattam*.

சந்நத்தன் *śannattan*, பெ.(n.) சன்னத்தன் பார்க்க; see *śaṇṇattan*.

சந்நதம் *śannadam*, பெ.(n.) சன்னதம் பார்க்க; see *śaṇṇadam*.

சந்நபித்தம் *śannapittam*, பெ.(n.) கண்டதுண்டம்; the name for several pieces sliced or cut off (சா.அக.).

சந்நம் *śannam*, பெ.(n.) 1. அராவிய பொடி; fine particles obtained by filing as of metals. 2. சிறுகெம்புக் கற்கள்; small fine rubies (சா.அக.).

சந்நிகிதம் *śannigidam*, பெ. (n.) அண்ண ணியம்; மிக அருகிலுள்ளது (மணிமே.14, 29, உரை); that which is near or proximate.

த.வ. அண்மைநிலை

[Skt. *san-ni-hita* > த. சந்நிகிதம்.]

சந்நிதானம் *śannidānam*, பெ.(n.) சன்னிதானம் பார்க்க; see *śaṇṇidānam*.

[Skt. *śan-ni-dhāna* > சந்நிதானம்.]

சந்நிதி *śannidi*, பெ.(n.) சன்னிதி பார்க்க; see *śaṇṇidi*

[Skt. *śan-ni-dhi* → த. சன்னிதி → சந்நிதி.]

சந்நிதித்துவாரம் *śannidi-t-tuvāram*, பெ.(n.) கோயிற்கதவு தாழிட்டிருக்குங்கால் கருவறையில் உள்ள (மூல விக்ரிகத்தைக்) மூலவரை வழிபடுவதற்கு உதவியாகத் திருமதிலில் அமைக்கப்பட்ட புழை (இ.வ.); aperture in the wall of a temple through which the deity can be seen even when the door is shut.

[Skt. *san - ni-dhi + dvāra* > த.

சந்நிதித்துவாரம்]

சந்நிபாதம் *śanni-pādam*, பெ.(n.) சன்னிபாதம் பார்க்க; see *śaṇṇi-pādam*.

[Skt. *śan-ni-pāta* > த. சந்நிபாதம்]

சந்நியசி-த்தல் *śanniyaśi*, 4 செ.கு.வி. & செ.குன்றாவி. (v.i.&v.t.) சன்னியசி-த்தல் பார்க்க; see *saṇṇiyaśi*.

[Skt. *śan-ñyas* → த. சன்னியசி → சந்நியசி.]

சந்நியம் *sanniyam*, பெ.(n.) 1. உடல் (தேகம்); body. 2. மரமஞ்சள்; tree turmeric-*coscinum.fenestratum*. (சா.அக.).

சந்நியாசம் *śanniyāśam*, பெ.(n.) சன்னியாசம் பார்க்க; see *saṇṇiyāśam*.

[Skt. *san-nyāsa* → த. சன்னியாசம் → சந்நியாசம்]

சந்நியாசயோகம் *śanniyāśa-yōgam*, பெ.(n.) 1. ஆதன் (சீவான்மா) பரவாதனோடு (பரமான்மாவோடு) ஒன்றுதற்கு அடிப்படையாகும் பற்றொழிகை (சர்வசங்கபரித்தியாகம்); complete renunciation as a means to the *jīvātman* becoming one with *paramātmān*. 2. துறவியாதலை (சன்னியாசியாதலை) உணர்த்தும் கோள்நிலை (கிரகநிலை); configuration of planets at birth of a person, indicating that he is destined to become a *śaṇṇiyaśi*.

த.வ. பற்றுநீக்கம்

[Skt. *san-nyāsa + yōga* → த. சந்நியாசயோகம்.]

சந்நியாசி *śanniyāśi*, பெ.(n.) சன்னியாசி பார்க்க; see *saṇṇiyāśi*.

[Skt. *san-nyāsa* → த. சந்நியாசி]

சந்நியை *śanniyai*, பெ.(n.) தோழி; a female companion (சா.அக.).

சந்நிருத்தகுதம் *śannirutta-kudam*, பெ.(n.) எருவாய்ச் சுருக்கம்; contraction of the orifice of the anus (சா.அக.).

சந்நிரோதனம் *śanni-rōdanam*, பெ.(n.) சன்னிரோதனம் பார்க்க; see *saṇṇi-rōdanam*.

[Skt. *san-ni-rōdhana* → த. சன்னிரோதனம் → சந்நிரோதனம்]

சந்நிவேசம் *śanni-vēśam*, பெ.(n.) சன்னிவேசம் பார்க்க; see *saṇṇi-vēśam*.

[Skt. *san-ni+vēśa* → த. சன்னிவேசம் → சந்நிவேசம்]

சநாதனதர்மம் *śanādana-darmam*, பெ.(n.) சநாதனதர்மம் பார்க்க; see *saṇādana-darmam* (சா.அக.).

[சநாதனம்] + தருமம்.]

[Skt. *śanātana* → த. சநாதனம்.]

சநிக்குடி *śaniṭ-kudḍi*, பெ.(n.) ஏலம்; cardamom-*elleteria cardamomum* (சா.அக.).

சநிதம் *śanidam*, பெ.(n.) பிறப்பு; birth, childbirth (சா.அக.).

[Skt. *jan* → த. ஜனிதம் → சநிதம்.]

சநுக்கிரகம் *śanukkiragam*, பெ.(n.) வடமொழி (பேரகத்.141); sanskrit.

[Skt. *samskr̥ta* → த. சநுக்கிரகம்.]

சநுசம் *śanuśam*, பெ.(n.) மிளகு; black pepper - *Pipernigrum* (சா.அக.).

சநைநர்மேகம் *śananari-mēgam*, பெ.(n.) ஒரு வகை வெள்ளை நோய் (மேக நோய்). இதனால் சிறுநீர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மிருதுவைப் பெற்று இறங்கும்; a venereal disease signifying the contraction of the urethra. It is marked by little dribbling out while trying to make water stricture of urine (சா.அக.).

சப்சாகொட்டடி *śapśā-kotṭaḍi*, பெ.(n.) சேலை வகை (இ.வ.); a saree of dark green colour.

[சப்சா + கொட்டடி.]

[Persn. *sabzā* → சப்சா.]

சப்சாசேவை *śapśā-sēlai*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பட்டுச்சேலை (இ.வ.); a kind of silk cloth worn by women.

[சப்சா + சேவை.]

[U. *sabza* → த. சப்சா.]

சப்சாடா *śapśāḍā*, பெ.(n.) முழுவதும் (இ.வ.); completely.

[U. *śāḍāḍā* > த. சப்சாடா.]

சப்சீ *śapci*, பெ.(n.) கீரை வகைகள் (இ.வ.); greens.

[U. *sabzi* > த. சப்சீ.]

சப்தக்கிரந்தி *śapda-k-kirandī*, பெ.(n.) மான், அகங்காரம், ஐம்பூதங்களின் நுண்ணிலைகள் (பஞ்சதன் மாத்திரை) என்னும் ஏழு மெய்ப் பொருள்கள் (தத்துவங்கள்) (சித்.சா.ஞான.10); (*Śaivam*) the seven principles in meta-physics, viz., *māh, agarṅkāram, pañja-tan-māttirai*.

[Skt. *saptan+grandhi* > த. சப்தக்கிரந்தி.]

சப்தகம் *śapdagam*, பெ.(n.) 1. ஏழு கொண்டது; a collection of seven. 2. ஏழு தானம், கொடுக்கப்படும் ஒரு சவச் சடங்கு; a religious ceremony performed on the 12th day after death in which 7 things are given as charity (சா.அக.).

[Skt. *saptan* > த. சப்தகம்.]

சப்தசந்தானம் *śapda-śandānam*, பெ.(n.) தடாக நிலைகோள் (பிரதிஷ்டை), நிலத்தடியில் செல்வத்தை புதைக்கை (தனநிட்சேபம்), பார்ப்பனச்சேரி நிலைகோள் (அக்கிரகாரப் பிரதிஷ்டை), தேவாலயநிலை கோள் (பிரதிஷ்டை) முதலான ஏழு வகையான நற்பெருஞ்செயல்களைச் செய்தலால் ஏற்படுங் புகழ்; fame resulting from seven kinds of great deeds, viz., *tadāga-p-piradiṣṭai, tana-niṭcēpam, akkirakāra-p-piraḍṣṭai, tēvālaya-p-piradiṣṭai, nandavaṇa-p-pira-diṣṭai, pirapanda-nirmānam, cattira-p-piratiṣṭai*

[Skt. *saptan + san-tāna* > த. சப்தசந்தானம்.]

சப்தசமுத்திரம் *śapda-śamuttiram*, பெ.(n.) ஏழுகடல்; the seven circular concentric oceans.

[Skt. *saptan+samudra* > த. சப்தசமுத்திரம்.]

சப்தசரி *śapdaśari*, பெ.(n.) ஏழு சரமுள்ள கழுத்தணிவகை; a kind of necklace having seven strands. "சப்தசரியொன்றிற் கோத்த முத்து வட்டமும்" (S.I.I.ii, 143).

[சப்தம்) + சரி.]

[Skt. *sapta* > த. சப்தம்.)]

சரி > சரி

சப்தசாகரம் *śapda-śāgaram*, பெ.(n.) (ஓசைமிக்க கடல்) சப்தசமுத்திரம் பார்க்க; see *śapta-śamuttiram*.

[Skt. *śabda+sāgara* > த. சப்தசாகரம்.]

சப்தசாதி *śapda-śādi*, பெ.(n.) ஏழு பிறப்பு; the seven kinds of birth (சா.அக.).

[Skt. *saptan+jāti* > த. சப்தசாதி.]

சப்தசாலம் *śapda-śālam*, பெ.(n.) ஒலித் திரள்; series of sounds. "சங்கீதம் அர்த்த மில்லாத சப்தஜாலந்தானே" (கோபால கிருஷ்ணபாரதி, 62).

[Skt. *śabda+jāla* > த. சப்தசாலம்.]

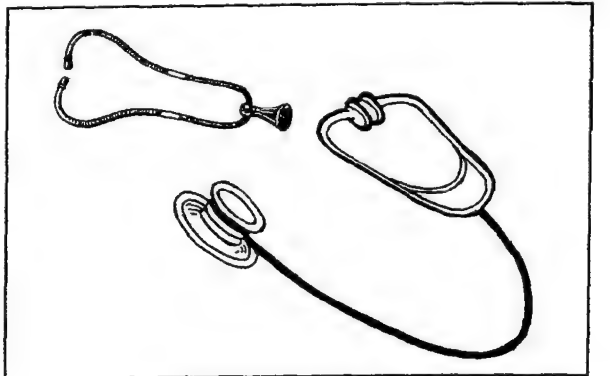
சப்தசுரம் *śapta-śūram*, பெ.(n.) ஏழிசை; (Mus.) the seven notes of the gamut.

[Skt. *saptan+svara* > த. சப்தசுரம்.]

சப்தசோதனைக்குழல் *śapda-śōḍanaī-k-kulal*, பெ.(n.) இதயத் துடிப்பறியுங் கருவி (இ.வ.); stethoscope.

[சப்தசோதனை + குழல்.]

[Skt. *śabda+śōḍhana* > த. சப்தசோதனை.]

சப்ததாது *śapda-tādu*, பெ.(n.) உடம்பின் எழு வகைத் தாதுக்கள்; the seven constituent parts of the body (சா.அக.).

த.வ. ஏழமூல

[சப்தம்) + தாது.]

[Skt. sapta + த. சப்தம்)]

சந்திரிகாபைரவி *śandirikā-bairavi*, பெ.(n.) இசை வகை (பரத.இராக.102); (Mus.) a specific melody-type .

[Skt. candrikā+bhairavi> த. சந்திரிகா பைரவி.]

சப்ததாளம் *śapda-tālam*, பெ.(n.) ஏழுவகைத் தாளம்; (Mus.) seven common varieties of time measure.

[சப்தம்) + தாளம்.]

[Skt. sapta->த. சப்தம்).]

சப்தபாலம் *śapda-pālam*, பெ.(n.) குதிரை எருது ஒட்டகம் இவற்றின் அழுக்கைப் போட கப் பயன்படுத்தும் கருவி (சுக்கிரநீதி, 325); a kind of brush used in grooming horse, ox or camel.

[Skt. sapta+phāla> த. சப்தபாலம்.]

சப்தபுரி *śapda-puri*, பெ.(n.) ஏழு தெய்வத்தன்மை நிறைந்த நகரங்கள்; the seven sacred cities.

[சப்தம்) + புரி.]

[Skt. sapta -> த. சப்தம்).]

சப்தம்¹ *śapdam*, பெ.(n.) ஒலி, ஓசை (சூடா.); sound, voice.

[Skt. śabda> த. சப்தம்].]

சப்தம்² *śaptam*, பெ.(n.) ஏழு (சூடா); seven.,

[Pkt. salt->Skt. sapta-> த. சப்தம்].]

சப்தம்³ *śapdam*, பெ.(n.) (நாட்.) பாடமும் சொற்கட்டுகளும் மாறிமாறி வரும் அமைப்பு அல்லது உருப்படி; suggestive and expressive use of gestures communi-

cating the meaning of individual words (கிரியா.).

சப்தமண்டலம் *śapda-maṇḍalam*, பெ.(n.) ஏழு வகை விண் மண்டிலங்கள் (சது.); the seven regions of the universe, viz.

[சப்தம் + மண்டலம்.]

[Skt.sapta-> த. சப்தம்)]

ஏழு வகை மண்டலங்கள் : 1. முகில் (மேக) மண்டிலம் 2. கதிரவ (சூரிய) மண்டிலம், 3. திங்கள் (சந்திரன்) மண்டிலம், 4. விண்மீன் (நட்சத்திர) மண்டிலம், 5. கோள் (கிரக) மண்டிலம், 6. ஏழு முனிவர்கள் (ஸப்தரிஷி) மண்டிலம், 7. துருவ மண்டிலம் என்று விட்ணு (விஷ்ணு) புராணமும், வாயு மண்டிலம், வருண மண்டிலம், சந்திர மண்டிலம், சூரிய மண்டிலம், நட்சத்திர மண்டிலம், அக்கினி மண்டிலம், திரிசங்கு மண்டிலம் என்று சதுரகராதி கூறுகின்றன.

சப்தமருத்து *śapda-maruttu*, பெ.(n.) ஏழு மண்டலங்களிலும் உள்ள ஏழு வளி (வாயுக்கள்); the seven winds of the universe residing in the *śaptamaṇḍalam*.

[Skt. sapta+marut -> சப்தமருத்து.]

ஏழு வகை வாயுக்கள்: 1. ஆவகம், பிரவகம், சம்வகம், உத்வகம், விவகம், பரிவகம், பராவகம் என்பன.

சப்தராசிகம் *śapda-rāśigam*, பெ.(n.) கணித வகை; (Math.) the rule of seven, a kind of compound proportion.

[Skt. sapta-rāśika> த. சப்தராசிகம்.]

சப்தரிசிமண்டலம் *śaptariśi-maṇḍalam*, பெ.(n.) ஏழு விண்மீன்கள் அடங்கிய ஒரு விண்மீன் கூட்டம்; ura major or the great bear (கிரியா.).

[சப்தரிசி + மண்டலம்.]

[Skt. saptaṛṣi -> த. சப்தரிசி.]

சப்தவர்க்கம் *śapda-varkkam*, பெ.(n.)

1. அரக, படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு,

அரண் என்ற அரசியற்குரிய ஏழுறுப்புகள்; the seven elements constituting a Government according to the Hindu polity, viz., *araṣu, paḍai, kuḍi, kūl, amaiccu, naṭpu, araṇ*. 2. சத்த வருக்கம் பார்க்க; see *śatta-varukkam*.

[Skt. *saptan+varga* > த. சப்தவர்க்கம்.]

சப்தவாதம் *śapda-vādam*, பெ.(n.) ஒரு நரம்பு நோய்; a kind of nervous disease (சா.அக.).

[Skt. *sapta+vāta* → த. சப்தவாதம்.]

சப்தவாயு *śapda-vāyu*, பெ.(n.) சப்தமருத்து பார்க்க; see *śapda-marttdu* (சா.அக.).

[Skt. *sapta+vāyu* → த. சப்தவாயு.]

சப்தவேதி *śapda-vēdi*, பெ.(n.) ஒலியின் மூலம் பொருளை இலக்காக வைத்து அம்பு எய்யும் வித்தை; the art of shooting at an unseen object, judging its position by sound.

த.வ. ஒலியிலக்கு

[Skt. *śabda-vēdhin* > த. சப்தவேதி.]

சப்தறா *śapdarā*, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்திலிருந்து வெளியே புறப்படும் உத்திரம் (M.Navi.81); bowsprit.

த.வ. அணியக்கால்

சப்தறாசேர்பறுவான் *śapdarā-cērparuvāṇ*, பெ.(n.) சப்தறாவுக்கு அருகிலுள்ள, சிறிய உத்திரம்; (M.Navi.82) spirit-sail gaff.

சப்தறாபோயிபந்து *śapdarā-pōyipandu*, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்தின் (சப்தறாவின்) அடிப்பக்கத்தைக் கட்டுவதற்கு உதவுங் கயிறு அல்லது சங்கிலி (M.Navi.85); bowsprit gammoning.

த.வ. அணியக்கனல்கயிறு

சப்தறாலவரான் *śapdarā-lavurāṇ*, பெ.(n.) கப்பலின் முன்னணியத்தின் (சப்தறா மரத்தின்) பக்கப் பற்றுக்கோடு (ஆதாரம்); bow spirit shrouds.

சப்தாகபாராயணம் *śapdāga-pārāyaṇam*, பெ.(n.) சத்தாகம் பார்க்க (கொ.வ.); see *śattāgam*.

[Skt. *sa ptāha + parāyaṇa*

த. சப்தாகபாராயணம்.]

சப்தாகம் *śapdāgam*, பெ.(n.) சத்தாகம் பார்க்க (இ.வ.); see *śattāgam*.

[Skt. *saptāha* > த. சப்தாகம்.]

சப்தாங்கம் *śapdāṅgam*, பெ.(n.) சப்தவர்க்கம், 1. பார்க்க; see *sapda-varkkam*.

[Skt. *saptāṅga* → த. சப்தாங்கம்.]

சப்தார்த்தம் *śapdārttam*, பெ.(n.) சத்தார்த்தம் பார்க்க (இ.வ.); see *sattārttam*.

[Skt. *śabda+artha* > த. சப்தார்த்தம்.]

சப்தி *śapti*, பெ.(n.) கைப்பற்றுகை (legal) attachment.

[U. *zapti* > த. சப்தி.]

சப்திசெய்-தல் *śapti-cey-*, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) வரி முதலியவைகட்கு ஈடாகச் சொத்துக்களை அதிகாரிகள் அரசு வசப்படுத்துதல்; (legal) to attach property, to distraint.

த.வ. கைப்பற்றல்

[U. *zabti* + ஜப்தி > சப்தி > த. செய் > த.

சப்திசெய்-.]

சப்தியிலிரு-த்தல் *śaptiyil-iru-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பொருள்கள் நீதிமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டில் (ஆதீனத்தில்) இருத்தல்; (legal) to be under sequestration.

[U. *zabti* > த. சப்தி + இல் + இரு-.]

சப்திவீக *śapniviśu*, பெ.(n.) எழுத்தர்; writer, scribe.

[U. *sabniviś* > த. சப்திவீக.]

சப்பங்கம் *śappaṅgam*, பெ.(n.) சப்பங்கி³ (M.M.) பார்க்க; see *śappaṅgi*.

சப்பங்கி¹ *śappaṅgi*, பெ.(n.) சப்பான் அரசாங்கம் (வின்.); Japan.

[Chin. *zhi-pan-kwe* > த. சப்பங்கி.]

சப்பங்கி² *šappan̄gi*, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம் (வ்ன்.); sappan-wood, m.tr. caesalpina sappan.

[Malay. sapang > த. சப்பங்கி.]

சப்பங்கி³ *šappan̄gi*, பெ.(n.) மந்தமான அறிவுள்ளவன்; slow, dull person (யாழ்ப்) ஒ.நோ.சோப்பனாங்கி.

சப்பங்கிச்சாயம் *šappan̄gi-c-cāyam*, பெ.(n.) சப்பங்கி வேரிலிருந்து எடுக்கும் வண்ணம்; colour or dye from the root of *cappan̄gi*.

[Skt. sapang > சப்பங்கி + த. சாயம் > த. சப்பங்கிச் சாயம்.]

சால் > சாய் > சாயம்

சப்பங்கு *šappan̄gu*, பெ.(n.) சப்பங்கி² பார்க்க; see *šappan̄gi*.

சப்பளாத்தி *šappalātti*, பெ.(n.) 1. பருத்த உடலுடையவன்-ள்; corpulent person. 2. திறமையில்லாதவ-ன்-ள்; unintelligent, dull person.

சப்பன்னம் *šappan̄nam*, பெ.(n.) ஐம்பத்தாறு; the number 56. "சப்பன்னபாசை" (விண்.).

[Pkt. cappanaca > த. சப்பன்னம்.]

சப்பு¹ *šappu*, பெ.(n.) வழலைக்கட்டி (சவுக்காரம்) (இ.வ.); soap.

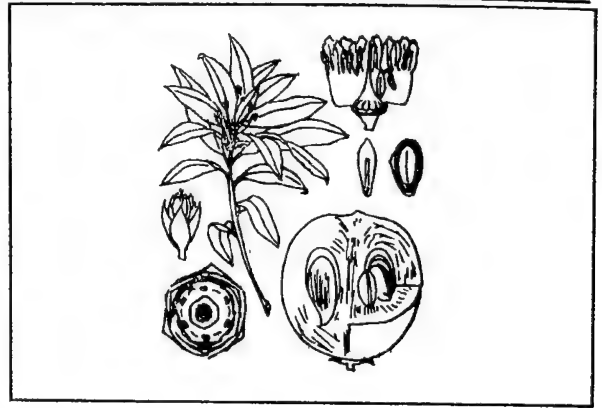
[E. soap > த. சப்பு.]

சப்பு² *šappu*, பெ.(n.) காரணம்; cause.

[Arab. sabab > த. சப்பு.]

சப்போட்டா *šappōṭṭā*, பெ.(n.) மண் வண்ணத்தோலும், வெளிர்ப் பழுப்பு நிறச் சதைப் பகுதியுமுடைய சிறு பழம்; sapota plum (க்ரியா.).

த.வ. மண்ணிப்பழம், சீமைஇலுப்பை

சப்ராசி *šaprāsi*, பெ.(n.) வில்லையுழியன்; (C.G.) liveried peon, orderly, as wearing a badge.

[U. caprāsi > த. சப்ராசி.]

சப்சா *šapjā*, பெ.(n.) 1. கருமயிலை வண்ணம் (நிறம்); iron-grey, as the colour of a horse. 2. திருநீற்றுப்பச்சை; sweet basil.

[U. sabza > த. சப்ஜா.]

சபக்கத்தொடர்ச்சி *šabakka-t-toḍarcci*, பெ.(n.) நற்பக்கத்தினின்று (சபக்கத்தினின்று) எடுத்துக்காட்டும் தொழில் (வியாத்தி) (மணிமே.29, 72); affirmative statement of invariable concomitant illustrated by an affirmative example.

[Skt. sa-pakṣa > சபக்கம் + தொடர்ச்சி > த. சபக்கத்தொடர்ச்சி.]

சபக்கம் *šabakkam*, பெ.(n.) நெருப்புண்மை துணியப்பட்ட அடுக்களைபோலத் துணியப்பட்ட பொருள் முன்பு வெளியான இடம்; an instance in which the major term is found concomitant with the middle term, as kitchen when fire is the major term. "சபக்கத்துண்டாதலும்" (மணிமே.29, 123).

[Skt. sa-pakṣa > த. சபக்கம்.]

சபட்சம் *šabaṭcam*, பெ.(n.) சபக்கம் பார்க்க; see *sabakkam*.

[Skt. sa-pakṣa > த. சபட்சம்.]

சபதக்காரன் *śabada-k-kāraṇ*, பெ.(n.) குளுரை செய்வோன் (இ.வ.); one who bets or takes a vow.

[சபதம் + காரன்.]

[Skt. śapatha > த. சபதம்.]

சபதபம் *śaba-dabam*, பெ.(n.) மறையொழுக்கங்கள் (வைதிகவொழுக்கங்கள்) (கொ.வ.); religious or devotional exercises.

[Skt. japa+tapas > த. சபதபம்.]

சபதம் *śabadam*, பெ.(n.) குளுரை; asseveration by oath, vow. "சில சபதந்தனைப் பண்ண" (இராமநா. உயுத்.57). 2. போட்டி (பந்தயம்) (வின்.); wager.

த.வ. குளுரை, சூள்

[Skt. śapatha > த. சபதம்.]

சபதம்போடு - தல் *śabadam-pōḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.t.) 1. உறுதி செய்தல்; to take vow. 2. போட்டி போடுதல் (பந்தயங்கட்டுதல்) (கொ.வ.); to lay a wager.

த.வ. குளுரைத்தல்

[சபதம் + போடு-]

[Skt. śapatha → த. சபதம்.]

சபதமாயிரு - த்தல் *śabadamāy-iru*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இறுமாந்திருத்தல் (இ.வ.); to be haughty and reserved.

[Skt. sapatha → த. சபதம் + த. ஆய் + த.

இரு > த. சபதமாயிரு-]

சபப்நாமா *śabap-nāmā*, பெ.(n.) முறைமன்றத்தின் ஆணையை நேரில் நிறைவேற்றாமைக்குச் சிறுநூர் அலுவலர் (கிராமாதிகாரி) முதலியவரைக் கொண்டு நயனகக் கட்டளையர் (அமீனா) செய்து கொள்ளும் மெய்ச்சான்று (அத்தாட்சி) (இ.வ.); (legal) return of a process server reporting the circumstances under which service of summons, etc., could not be effected on

a person, usually attested by village officer.

[Skt. sapadi+U. nāmā > த. சபப்நாமா.]

சபப்பு *śabappu*, பெ.(n.) காரணம் (C.G.); reason, explanation.

[U. sabab > த. சபப்பு.]

சபர்¹ *śabar*, பெ.(n.) கப்பற் செலவு (வின்); voyage.

த.வ. கடற்செலவு

[U. safar > த. சபர்.]

சபர்² *śabar*, பெ.(n.) பொறுத்தற் குறிப்பு; expr. signifying 'silence!' 'pause'.

[U. šabr > த. சபர்.]

சபர்³ *śabar*, பெ.(n.) அரபி ஆண்டில் இரண்டாம் மாதம்; the second month in the Arabic year.

[Arab. safar > த. சபர்.]

சபரசிந்தாமணி *śabara-śindāmaṇi*, பெ.(n.) மலையாளத்து மலைவாணர்கள் சாவமிடும் (சமிக்கும்) சாவிப்பு (மாரண) மந்திரத்தைக் கூறும் ஒரு கருநாடக மந்திர நூல்; a carnatic treatise on black art or sorcery practised by the mountaineers of Malabar (சா.அக.).

சபரணை¹ *śabarani*, பெ.(n.) ஆதரவு (யாழ்.அக.); support.

[Skt. sam-rakṣaṇa > த. சபரணை.]

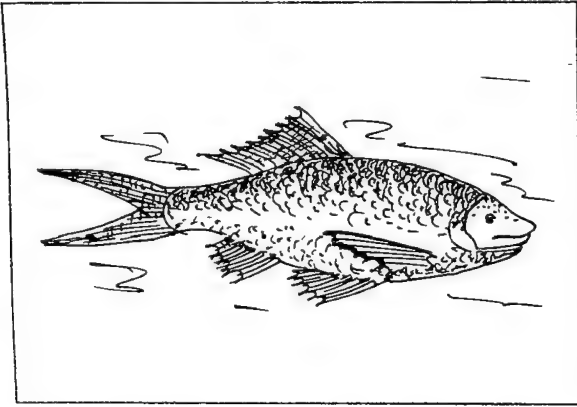
சபரணை *śabarani*, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fulness. 2. முன்னேற்பாடு (ஆயத்தம்); readiness. 3. ஒழுங்கு; propriety. "செட்டுஞ் சபரணையு மாயிருந்தான்" (நெல்லை).

[Skt. sam-pūrṇa > த. சபரணை.]

சபரம் *śabaram*, பெ.(n.) கெண்டை மீன் (பிங்.); carp, silvery, attaining 5 inch in

length-Barbus chola.

[Skt. śaphara > த. சபரம்.]

சபரன் śabaraṇ, பெ.(n.) வேடன்; hunter.

[Skt. śabara > த. சபரன்.]

சபரி¹ śabari, பெ.(n.) இராமனின் அருள் பெற்றவளாக, இராமாயணத்திற் கூறப்படும் ஒரு வேட்டுவப் பெண்; a huntress devotee who won the blessings of *Srī Rāma*.

[Skt. śabari > த. சபரி.]

சபரி² śabari, பெ.(n.) சபரியை பார்க்க (வேதாரணி. இராமநாத.12); see śabariyai.

சபரியை śabariyai, பெ.(n.) பூசை; worship. "சபரியை விதிமுறை புரிசுவார்" (திருவினை. திருமணப்.60).

[Skt. saparyā > த. சபரியை.]

சபலங்கெட்டவன் śabalan-keṭṭavan, பெ.(n.) பயனற்றவன் (இ.வ.); a useless or good for nothing fellow.

[சபலம் + கெட்டவன்.]

[Skt. sa-phala > த. சபலம்.]

சபலம் śabalam, பெ.(n.) நிலையிலாவுள்ளம்; transitory person.

த.வ. அலையுள்ளம்

[Skt. sa-phala > த. சபலம்.]

சபலன் śabalan, பெ. (n.) புலனடக்கமில்லாதவன் (இ.வ.); a fickle minded person, one unable to control his senses.

[Skt. capala > த. சபலன்.]

சபலி śabali, பெ.(n.) மாலையொளி; evening twilight (சா.அக.).

[Skt. sabali > த. சபலி.]

சபலை śabalai, பெ.(n.) 1. மின்னல் (பிங்.); lightning. 2. மனத்திட்பமற்றவள் (இ.வ.); fickle-minded woman. 3. திருமகள் (சங்.அக.); Tiru magal, the Goddess of wealth, as inconstant.

[Skt. capalā > த. சபலை.]

சபவடம் śaba-vaḍam, பெ.(n.) உருச்செய்யும் மாலை (செபமாலை); string of beads for keeping count in prayer, rosary. "சபவடமும் வெண்ணூல் மார்பும்" (திருவாலவா.27, 51).

[சபம் + வடம்.]

[U. japa + த. வடம் > த. சபவடம்.]

சபவிசாரணை śaba-visāraṇai, பெ.(n.) சவ ஆய்வு; coroner's inquest.

[சபம் + விசாரணை.]

[த. சவம் > Skt. சபம்.]

சபவேள்வி śaba-vēlvi, பெ.(n.) மந்திரவழிபாடு (செபயாகம்) (சி.சி.8, 23, சிவஞா.); recitation of mantras.

[சபம் + வேள்வி.]

[Skt. japa > த. சபம்.]

சபா śabā, பெ.(n.) கலை நிகழ்ச்சிகளை உறுப்பினர்களுக்காக நடத்தும் ஓர் அமைப்பு; organization conducting cultural programmes. "நாடக சபா/வருடம் தவறாமல் இசை விழாக்களை நடத்தும் சபாக்கள்" (க்ரியா.).

த.வ. அலை

[த. அலை > சவை > சபை > Skt. sabha.]

அமைதல் = நெருங்குதல், கூடுதல். அமை = கூட்டம். அமை > அலை > சபை > சபா.

சபாக்கிரமம் śabā-k-kiramam, பெ.(n.) தொழுகைக்குக் கூடும் கிறித்துவ மதக் கூட்டத்தின் கோட்பாடுகள் (R.C.); church rules.

[Skt. *śabhā+krama* > த. சபாக்கிரமம்.]

சபாகம்பம் *śabā-kāmbam*, பெ.(n.)
அவைக்கு அஞ்சுகை (இலக்.அக.); stage-fright, nervousness on facing an audience.

[சபா + கம்பம்.]

[த. சபை → Skt. *sabhā* → த. சபா]

கம் → கம்பம் = அச்சம், நடுக்கம்

சபாகாரியம் *śabā-kāriyam*, பெ.(n.)
அவையோர் செய்யும் செயல் (T.A.S.i.249); business transacted by an assembly.

[Skt. *sabhā* > த. சபா + த. காரியம்.]

சபாகுகமம் *śabā-gusumam*, பெ.(n.)
செம்பரத்தை மலர் (சி.சி.2, 67, சிவாக்.); Hibiscuss flower.

[சபா + த. குகமம்.]

[Skt. *jaba* → த. சபா]

கூய் → குக → குகமம். குகமம் = மலர்

சபாசனம் *śabāśanam*, பெ.(n.) ஒருவனுக்குச் செய்யும் மதிப்புரவு (மரியாதை) (சங்.அக.); honour done to a person.

[Skt. *sabhājana* > த. சபாசனம்.]

சபாகு *śabāśu*, பெ.(n.) 'மிகநன்று' எனப் பொருள்படும் குறிப்புச்சொல்; expression signifying 'well done!, bravo! excellent' a term of cheering. "சபாசென்று மெச்சிக்

கொடுக்கு மதிகாரமே" (திருவேங்.சத.41).

த.வ. வல்லே, வலே

[U. *shābāsh* → த. சபாகு]

சபாத்தியட்சன் *śabāttiyaṭcan*, பெ.(n.)
அவைத் தலைவன்; president of an assembly.

[Skt. *sabhā+adhyakṣa* > த. சபாத்தியட்சன்.]

சபாதாம்பூலம் *śabā-tāmbūlam*, பெ.(n.)
திருமணம் முதலிய காலங்களில் வந்துள்ள மக்களுக்கு வழங்கும் வெற்றிலை முதலியன (இ.வ.); betel, arecanuts, etc., distributed at a public meeting or at a marriage.

[சபா + தாம்பூலம்]

[Skt. *sabhā* → த. சபா.]

தம்பரம் → தம்பலம் → தாம்பூலம். (தமிழ்.வ.58)

சபாநாதன் *śabā-nādaṇ*, பெ.(n.)

1. சபாத்தியட்சன் பார்க்க; see *śabāttiyaṭcan*. 2. சபாபதி பார்க்க; see *śabāpadi*

[சபா + நாதன்.]

[த. அவை → த. சபை]

[Skt. *sabhā + nātha* > த. சபாநாதன்.]

சபாநாயகன் *śabā-nāyagan*, பெ. (n.)

1. சபாத்தியட்சன் பார்க்க; see *śabāttiyaṭcan*. 2. சபாபதி பார்க்க; see *sabāpadi*

[Skt. சபா + நாயகன்.]

சபாநாயகர் *śabā-nāyagar*, பெ.(n.)

பேரவைத் தலைவர்; speaker of the legislature (கிரியா.).

[சபா + நாயகர்.]

சபாபதி *śabā-padi*, பெ.(n.) சிதம்பர அவையின் தலைவன் - நபராச மூர்த்தி; *Naṭarāja*, as the lord of the sacred hall at Chidambaram.

[Skt. *sabhā-pati* > த. சபாபதி.]

சபாமண்டபம் *śabā-maṇḍabam*, பெ.(n.)
அவை கூடும் மண்டபம்; assembly-room,
public hall.

[சபா + மண்டபம்.]

[Skt. *sabhā* > த. சபா + த. மண்டபம்.]

சபாமணி *śabā-maṇi*, பெ.(n.) சபாவணி
பார்க்க; see *śabāvaṇi*.

[U. *chipā'oni* > த. சபாமணி.]

சபாமுத்திரை *śabā-muttirai*, பெ.(n.)
இரண்டு கைகளையும் இணைத்து சிறு
விரல்களால் நீரை விடுவது; (In Agama
Philosophy), to let water flow out through
the fingers by uniting the two palms
(சா.அக.).

சபாமூப்பன் *śabā-mūppan*, பெ.(n.)
கிறித்தவக் கோயிலின் முதன்மைப் பாதிரியார்;
(R.C.) church warden.

[Skt. *sabhā* → த. சபா + த. மூப்பு >
மூப்பன் > த. சபாமூப்பன்.]

(M. *sabhāmūpam*)

சபாரஞ்சகம் *śabā-raṅjagam*, பெ.(n.) அவை
யிலுள்ளோர் மனத்தைக் கவர்வது; that which
is pleasing to an audience, as a speech.

[Skt. *sabhā* > *raṅjaka* > த. சபாரஞ்சகம்.]

சபாரஞ்சிதம் *śabā-raṅjīdam*, பெ.(n.)
சபாரஞ்சகம் பார்க்க; see *śabā-raṅjagam*.

[Skt. *sabhā* + *raṅjita* > த. சபாரஞ்சிதம்]

சபாலை *śabālai*, பெ.(n.) மின்னல்; lightning
(சா.அக.).

[Skt. *jvālā* → த. சுவாலை → சபாலை.]

சபாவணி *śabāvaṇi*, பெ.(n.) 1. ஒப்படைப்
பொருளைப் பறித்துக் கொள்ளுகை;
embezzlement. 2. வரி (தீர்வை)யில்லாது
போகும்படி நிலத்தைக் கணக்கில் கொண்டு
வராது மறைத்து விடுகை; non-mention in

the records of a piece of land with a view
to evade payment of revenue.

[U. *chipā'oni* > த. சபாவணி.]

சபி¹-த்தல் *śabi-*, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.)
வெகுண்டிரைத்தல் (சவித்தல்); to curse,
utter an imprecation. "தலையற்று
விழுகவெனச் சபித்தா ரன்றே" (உத்தரரா.
திக்குவி.94).

த.வ. சாவித்தல், சவித்தல்

[Skt. *śap* > த. சபி-]

சபி²-த்தல் *śabi-*, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.)
மந்திரத்தை நிரல்பட சொல்லுதல்; to recite,
as *mantrās*; to pray.

[Skt. *jap* > த. சபி-]

சபிகர் *śabikar*, பெ.(n.) அவையோர்;
members of an assembly.

[Skt. *sabhika* > த. சபிகர்.]

சபிண்டர் *śabindar*, பெ.(n.) முன்னோர்க்குப்
பிண்டச்சோறு (பிதிர்ப்பிண்டம்) இடுதற்குரிய
ஏழு தலைமுறைக்குட்பட்ட தாய்வழி
முன்னோர்; agnates up to the seventh
degree, as participating in *piṇḍam* offered
to a common ancestor, sometimes
extended to certain maternal relations
also.

[Skt. *sa-piṇḍa* > த. சபிண்டர்.]

சபிண்டி *śabindī*, பெ.(n.) சபிண்டகரணம்
பார்க்க; see *sabindī-garaṇam*. "அத்தலத்திற்
செய்த்தகுஞ் சபிண்டி" (சேதுப.சங்கரபாண்.55).

[Skt. *sa-piṇḍi* > த. சபிண்டி.]

சபிண்டகரணம் *śabindī-garaṇam*, பெ.(n.)
முன்னோர்கட்குரிய ஈமச்சடங்கை இறந்த
வனுக்கும் உரிமையாதற் பொருட்டு, பெரும்
பாலும் இறந்த பன்னிரண்டாம் நாள் செய்யப்
படும் பிண்டப் படையல் (சிராத்தம்)
(திருவானைக். கோச்செங்.15); *Śrāddha*,

usually performed on the 12th day after death for the purpose of including the deceased among the manes.

த.வ. பிண்டப்படையல்

[Skt. *sapiṇḍī* > சபிண்டி + த. கரணம் > சபிண்டகரணம்.]

சபினம் *śabīṇam*, பெ.(n.) வசம்பு (மலை.); sweet flag.

[Skt. *jaṭilā* > த. சபினம்.]

சபீசதீட்சை *śabīśa-dīṭṭai*, பெ.(n.) அறிவொழுக்கங்களில் சிறந்துள்ள சைவசமய நெறிமுறைகள் செய்து வரும்படி அறிவுறுத்தும், வினைமுறை தீக்கை (தீட்சை) வகை (சி.சி.8, 3, சிவாக்.); (*Śaivam*) a mode of initiation in which the guru gives a properly qualified and learned disciple instructions on routine religious duties, a kind of *kiriyāvadī*, q.v.

[Skt. *sa-bīja + dīkṣā* > த. சபீசதீட்சை]

சபீசை *śabīśai*, பெ.(n.) சபீசதீட்சை பார்க்க (சி.சி.8, 4, ஞானப்.); see *śabīśa-dīṭṭai*

[Skt. *sa-bīja* > த. சபீசை]

சபீனம் *śabīṇam*, பெ.(n.) சபினம் பார்க்க (சங்.அக.); see *śabīṇam*.

[Skt. *jaṭilā* > த. சபினம் > சபீனம்.]

சபு *śabu*, பெ.(n.) துணிவழலை (சவுக்காரம்); soap (சா.அக.).

சபுத்தி *śabutti*, பெ.(n.) பற்றுகை (ஐப்தி); (legal) attachment. 'சபுத்தி வாரண்டுப் பியோனொடு' (பஞ்ச. திருமுக. 1583.).

[Arab. *zabt* > த. சபுத்தி]

சபுபிளாகத்திரி *śabu-piḷāṣuttiri*, பெ.(n.) துணிவழலை (சவுக்கார)ச் சீலை; soap plaster (சா.அக.).

சபுனீற்று *śabu-nīrru*, பெ.(n.) 1. துணி வழலைக் கல் (சவுக்காரக் கல்); soap stone - saponite. 2. மாக்கல்; stealite (சா.அக.).

சபேடம் *śabēḍam*, பெ.(n.) உள்ளங்கை; palm of the hand (சா.அக.).

சபேடிகை *śabēḍigai*, பெ.(n.) கைத்தலத்தால் அறைகை (இ.வ.); slapping.

[Skt. *capēṭikā* > த. சபேடிகை.]

சபேதா *śabēḍā*, கு. பெ.எ.(adj.) வெண்மையான (இ.வ.); white.

[U. *safetā* > த. சபேதா.]

சம்¹ *śam*, பெ.(n.) வடமொழித் தொடரின் தொடக்கத்தில் வளமைப்பொருளில் வரும் வடசொல் முன்னொட்டு (இலக்.அக.); a sanskrit word meaning prosperity used as a prefix, as in *Śāṅkaraṇ*.

[Skt. *śam* > த. சம்.]

சம்² *śam*, பெ.(n.) நிறைவு மிகுதி சிறப்பு முதலிய பொருள்களில் வரும் வடமொழி யிடைச் சொல்; a sanskrit particle meaning completeness, abundance or excellence - used as prefix, as in *sandōsam*.

[Skt. *śam* > த. சம்.]

சம்காரம் *śam-hāram*, பெ.(n.) அழித்தல் (இ.வ.); destruction, annihilation. "சூரசம்ஹாரம்" (கிரியா.).

சம்சயம் *śamśayam*, பெ.(n.) சமுசயம் பார்க்க; see *śamuśayam*.

சம்சர்க்கம் *śamśarkkam*, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை; association. 2. புணர்ச்சி; sexual union.

[Skt. *śam-sarga* > த. சம்சர்க்கம்.]

சம்சா *śamśā*, பெ.(n.) கரண்டி (இந்துபாக.65); spoon.

[U. *camca* > த. சம்சா.]

சம்சாயி¹ *śamśāyi*, பெ.(n.) 1. கடன் (இ.வ.); debt, liabilities. 2. நிறைவு செய்கை; satisfying one's needs.

[U. *śamjāish* > த. சம்சாயி.]

சம்சாயி²-த்தல் *śamsāyi-*, 4. செ.கு.வி.(v.i.) ஏற்பாடு செய்தல் (இ.வ.); to make arrangements, settle.

[U. *samjāish* > த. சம்சாயி-]

சம்சாயிசி *śamsāyiśi*, பெ.(n.) விளக்கம்; (C.G.) explanation.

[Skt. *samjāna* > த. சம்சாயிசி.]

சம்சாயி³-த்தல் *śamsāyi-*, 4. செ.குன்றாவி. (v.t.) அமைதிப்படுத்துதல் (இ.வ.); to reconcile hostile parties, bring to an understanding.

[U. *samjāna* > த. சம்சாயி-த்தல்.]

சம்சாரசீவன் *śamśāra-sīvaṇ*, பெ.(n.) வினைத்தொடர்பால் நிரயகதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி தேவகதிகளில் உழலும் உயிர் (மேருமந்.71, உரை); (Jaina.) Ātman that passes through *naraga-kadimaṇuṣya-kadi* and *tēva-kadi* by the bondage of *karma*.

[Skt. *śamsāra+jīva* > த. சம்சாரசீவன்.]

சம்சாரம் *śamśāram*, பெ.(n.) சமுசாரம் பார்க்க (இ.வ.); see *śamu-śāram*.

[Skt. *saṃ-sāra* > த. சம்சாரம்.]

சம்சாரி¹ *śamsāri*, பெ.(n.) குடியானவன்; person of large family.

[Skt. *saṃ-sāri* > த. சம்சாரி.]

சம்சாரி² *śamsāri*, பெ.(n.) நிலத்தில் பயிரிடுபவர்; உழவர்; farmer, cultivator. "மழையே இல்லையென்றால் சம்சாரி எப்படிப் பிழைப்பான்?" (கிரியா.).

[Skt. *saṃ-sāri* > த. சம்சாரி]

சம்சிலேசம் *śamśilēśam*, பெ.(n.) சேர்க்கை (ஈடு); union.

[Skt. *saṃ-śilēśa* > த. சம்சிலேசம்.]

சம்சோதனம் *śamśōdanam*, பெ.(n.) வயிற்றால் போக்கியும் வாயாலெடுத்தும் உடம்பை தூய்மையாக்கல்; a medication which purifies the system by purgative and vomiting (சா.அக.).

சம்ஞாகந்தம் *śamñā-gandam*, பெ.(n.) குறிப்பு, 18 (சி.போ.பா.அவை.பக்.38); (Buddh) mind and the five senses.

[Skt. *saṃ-jñā+skandha* > த. சம்ஞாகந்தம்.]

சம்ஞை *śamñai*, பெ.(n.) 1. செய்கை; significant gesture. 2. குறியீடு; technical term.

[Skt. *saṃ-jñā* > த. சம்ஞை.]

சம்பத்தி *śambatti*, பெ.(n.) 1. பேறு; attainment, acquisition. 2. சம்பத்து பார்க்க; see *śambattu*. "ஒடிவி லியமாதிரி சம்பத்தியுள்ளோ னாகி" (குத.ஞானயோ.5, 3).

[Skt. *saṃ-patti* > த. சம்பத்தி.]

சம்பத்து¹ *śambattu*, பெ.(n.) செல்வம்; wealth, prosperity.

[Skt. *saṃ-pad* > த. சம்பத்து.]

சம்பத்து² *śambattu*, பெ.(n.) பொன்; gold. "மேனாளிற் சம்பத்துதிக்குந் தரணி தராசென்ன" (பத்ம.தென்றல்விடு.3).

[Skt. *saṃ-pat* > த. சம்பத்து.]

சம்பத்துவேட்டம் *śambattu-vēṭṭam*, பெ.(n.) ஐந்து தாளத்தொன்று (பரத.தாள.14); (Mus.) a variety of time measure, one of *pañja-tālam*, q.v.

[Skt. *saṃpadvēṣṭa* > த. சம்பத்துவேட்டம்.]

சம்பந்தக்காரர் *śambanda-k-kārar*, பெ.(n.) சம்பந்தக்குடியார் பார்க்க (இ.வ.); see *śaṃpanda-k-kuḍiyār*.

[Skt. *sambandha* > த. சம்பந்தக்காரர்.]

சம்பந்தக்குடியார் *śambanda-k-kuḍiyār*, பெ. (n.) உறவாடிகள் (சம்பந்திகள்) (இ.வ.); relatives by marriage.

[Skt. *sambandha* > சம்பந்தம் + த. குடியார் > த. சம்பந்தக்குடியார்.]

சம்பந்தகிரேத்தன் *śambanda-girēttan*, பெ.(n.) நாணயமற்றவன்; lit., worthy householder. Unreliable person, used ironically.

[Skt. *sam - panna + grhāstha* > த. சம்பந்தகிரேத்தன்.]

சம்பந்தங்கல-த்தல் *śambandaṅ-kala-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) மக்கள் தம் திருமணத்தால் தொடர்புடைய பெற்றோர் உறவு கொள்ளுதல் (இ.வ.); to contract relationship, as parents by marriage of their children.

த.வ. மணஉறவாடல்

[சம்பந்தம்+கல-த்தல்]

[Skt. *sam-bandha* > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தங்கூறல் *śambandaṅ-kūṛal*, பெ.(n.) மண உறுதியின் போது இருதிறத்தாரும் கள்ளுண்டு தங்கள் உறவுமுறையைக் கூறிக் கொள்ளுகை; proclamation of relationship by the headmen of bridegroom's and bride's parties, exchanging drinks of toddy on the betrothal day.

த.வ. உறவுகூறல்

[சம்பந்தம்+கூறல்]

[Skt. *sam-bandha* > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தச்சொல் *śambanda-c-col*, பெ.(n.) இனமான சொல் (பாண்டி.); correlative word.

[சம்பந்தம்+சொல்]

[Skt. *sam-bandha* > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தத்திரயம் *śambanda-t-tirayam*, பெ. (n.) சமானாதிகரணயசம்பந்தம் விசேடண விசேடியபாவ சம்பந்தம் லட்சிய லட்சணபாவ சம்பந்தம் என்னும் மூவகைப் பட்ட தொடர்பு (வேதாந்தசாரம், பக்.79); the three kinds of relation, *camā-ṇāṭikarāṇya-campantam*, *vicēṭaṇā-vicēṭiya-pāva-campantam*, *laṭciya-laṭcaṇa-pāva-campandam*.

[Skt. *campantam+traya* > த. சம்பந்தத்திரயம்.]

சம்பந்தப்பட்ட *śambanda-p-paṭṭa*, கு. பெ. அ.(adj.) குறிப்பிட்ட ஒன்றோடு தொடர் புடைய; connected with something; related, concerned. திரைப்படம் சம்பந்தப்பட்ட துறைகள்; திருட்டில் சம்பந்தப்பட்ட இருவர் கைது (கிரியா.).

[சம்பந்தம்+பட்ட]

சம்பந்தப்படுத்து *śambanda-p-paḍuttu*, கு.வி.எ. (adv.) குற்றத்தில் மற்றொருவரையும் தொடர்புபடுத்திக் கூறுதல்; implicate. கள்ளக்கடத்தல் தொடர்பாகக் கைதாகியிருப்பவர் சில உயர் அதிகாரிகளையும் அதில் சம்பந்தப்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது (கிரியா.).

சம்பந்தப்பொருள் *śambanda-p-poruḷ*, பெ.(n.) ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருள்; significance of genitive case.

[சம்பந்தம்+பொருள்]

[Skt. *sam-bandha* > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தம் *śambandam*, பெ.(n.) 1. தொடர்பு; relation, connection, relevancy, agreement. 2. திருமணத்தால் ஏற்படும் உறவு; alliance, relationship by marriage. 3. சன்னிகரிடம் பார்க்க (சி.சி.அளவை. 6, மறைஞா.); see *śaṇṇigariḍam*.

[Skt. *sam-bandha* > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தம்பேசு-தல் *śambandam-pēsu*

5. செ.கு.வி.(v.i.) மணம் பேசுதல் (இ.வ.); to negotiate a marriage.

[சம்பந்தம்+பேசு-தல்]

[Skt. sam-bandha > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தவாட்டி *śambanda-v-āṭṭi*, பெ.(n.)

பெண் கொடுத்து உறவு (சம்பந்தஞ்) செய்தவள் (இ.வ.); woman having married son or daughter.

[சம்பந்தம்+ஆட்டி]

[Skt. sam-bandha > த. சம்பந்தம்]

சம்பந்தி-த்தல் *śambandi-* 4 செ.கு.வி. (v.t.)

1. சேர்த்தல்; to connect, blend, mix. intr.
2. உறவாதல்; to become related.

[Skt. sambanam > த. சம்பந்தி-த்தல்]

சம்பந்தி *śambandi-* பெ.(n.) உறவாளி, விழைவன் பெண் கொண்டு கொடுத்து உறவு கொள்பவன்; parent of bride and bridegroom.

த.வ. உறவாளி

[Skt. sam+bandati. > த. சம்பந்தி]

சம்பம்¹ *śambam*, பெ.(n.) 1. இருதலைச்சூலம் (வச்சிராயுதம்); thunderbolt, the weapon of Indra. "முகசம்ப முசலங் கணையம்வாள்" (குற்றா.தல.மந்தமா.99). 2. மரவாரம் (பிங்.); close grain; core, as of a tree.

[Skt. śamba > த. சம்பம்.]

சம்பம்² *śambam*, பெ.(n.) புனைவுப் பகட்டு (இடம்பம்); ostentation, show. .

[Mhr. jambha > Skt. dambha > த. சம்பம்.]

சம்பம்³ *śambam*, பெ.(n.) அங்கநாடு (யாழ்.அக.); the country of Angam.

[Skt. campā > த. சம்பம்.]

சம்பர்க்கம் *śambarkkam*, பெ.(n.) சேர்க்கை; union, contact, association.

[Skt. sam-parka > த. சம்பர்க்கம்.]

சம்பர்க்கார்த்தம் *śambarkkārṭtam*, பெ.(n.)

1. கதிரவ மறைப்பில் (சூரிய கிரகணத்தில்) கதிரவன் (சூரியன்) நிலா (சந்திரன்) இவற்றின் பாதிக் குறுக்களவைக் கூட்டி வந்த அளவு (சூடா.உள்.436, உரை); (Astron.) sum of the semi-diameters of the sun and the moon in a solar eclipse.
2. நிலவு மறைப்பில் (சந்திர கிரகணத்தில்) நிலா பூமியின் சாயையிவற்றின் பாதிக் குறுக்களவைக் கூட்டிவந்த அளவு (சூடா.உள்.443, உரை); (Astron.) sum of the semi-diameters of the moon and the earth's shadow in a lunar eclipse.

த.வ. கோளக்குறுக்கம்

[Skt. sam-parka+ardha > த. சம்பர்க் கார்த்தம்.]

சம்பரகுதன் *śambara-śūdan*, பெ.(n.)

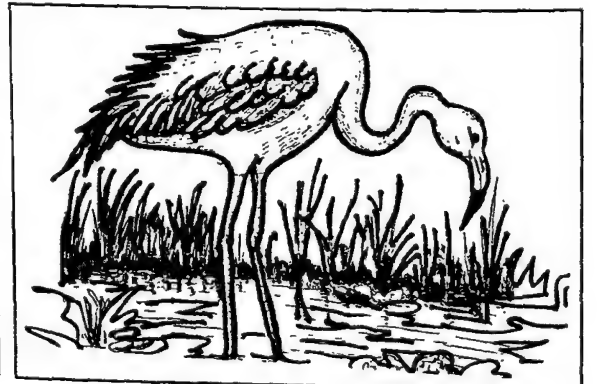
சம்பரகுதனன் பார்க்க (உரி.நி.); see *śambara-śūdan*.

சம்பரகுதனன் *śambara-śūdan*, பெ.(n.)

1. சம்பரனைக் கொன்ற காமன் (பிங்.); *Kāma*, the Hindu god of love, as the slayer of *Śambara*.
2. சம்பராரி, 2 பார்க்க; see *śambarāri*.

[Skt. śambara-sūdana > த. சம்பரகுதனன்.]

சம்பரநாரை *śambara-nārai*, பெ.(n.) ஒரு நாரை; a red crane (சா.அக.).

சம்பரம்¹ *śambaram*, பெ.(n.) சரபம் என்னும் எண்காற் பறவை (பிங்.); a fabulous eight-legged creature.

[Skt. *sambara* > த. சம்பரம்.]

சம்பரம்² *śambaram*, பெ.(n.) சம்பிரமம், 1, 2, 3 பார்க்க (இ.வ.); *śampiramam*.

சம்பரன் *śambaran*, பெ.(n.) 1. காமனாஸ் கொல்லப்பட்ட; அரக்கன் *Asuran* killed by *Kāman*. "சம்பரனுக் கொருபகைவா" (கந்தபு. காமதக.99). 2. தசரதனாற் கொல்லப்பட்ட அரக்கன்; an *Asuran* killed by *Daśarathan*. "சம்பரனைக் குலத்தோடுந் தொலைத்து" (கம்பரா.கையடை.8).

[Skt. *śambara* > த. சம்பரன்.]

சம்பராரி *śambarāri*, பெ.(n.) 1. சம்பரனது பகைவன்; lit., the enemy of *śambaran*. "சம்பராரி நானேற்றுந் தனுவைப் பொருவ" (திருப்போ.சந்.சிற்றில்.9). 2. தசரதன்; *Daśarathan*.

[Skt. *śambara+ari* > த. சம்பராரி.]

சம்பவப்பிரமாணம் *śambava-p-piramāṇam*, பெ.(n.) பொருளின் இயற்கைக் குணத்தைச் சுட்டிச் சொல்வதாகிய ஓர் அளவை; (log.) statement relating to the properties of natural objects, physical facts, etc.

[Skt. *saṃ-bhava+pra-māṇa* > த. சம்பவப் பிரமாணம்.]

சம்பவம் *śambavam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth, origin. "சம்பவச்சருக்கம்" (பாரத.). 2. நிகழ்ச்சி; occurrence, event. 3. சம்பவப் பிரமாணம் (மணிமே.27:55, உரை); பார்க்க see *śambava-p-piramāṇam*.

[Skt. *saṃ-bhava* > த. சம்பவம்.]

சம்பவர் *śambavar*, பெ.(n.) இருபத்து நான்கு தூய நீரவருள் (தீர்த்தங்கரருள்) ஒருவர் (திருக்கலம்.காப்பு.உரை); Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅgarar*.

[Skt. *saṃ-bhava* > த. சம்பவர்.]

சம்பவி-த்தல் *śambavi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நிகழ்தல்; to happen, occur, come to pass.

[Skt. *saṃ-bhava* > த. சம்பவி-]

சம்பளங்கி *śambalaṅgi*, பெ.(n.) நக்கவாரத் தீவு; Nicobar islands.

[Malay. *saṃ-balang* > த. சம்பளங்கி.]

சம்பற்காத்தம் *śambar-gāttam*, பெ.(n.) சம்பர்க்கார்த்தம் பார்க்க; see *śambar-k-kārttam*.

சம்பன்னகிருகத்தன் *śambanna-kirugattan*, பெ.(n.) நாணயமற்றவன்; lit., worthy householder, unreliable person, used ironically.

[Skt. *saṃ-panna+grah-stha* > த. சம்பன்ன கிருகத்தன்.]

சம்பாசணம் *śambāśaṇam*, பெ.(n.) ஒருவரோடொருவர் பேசுகை; conversation, dialogue.

த.வ. உரையாட்டு, உரையாடல்

[Skt. *sambhāṣaṇa* > சம்பாஷணம் > த. சம்பாசணம்.]

சம்பாசணை *śambāśaṇai*, பெ.(n.) ஒருவரோடொருவர் உரையாடுவதுபோல் எழுதிய பாடம்; lesson in the form of a dialogue.

[Skt. *sambhāṣaṇa* > த. சம்பாசணை.]

சம்பாசி-த்தல் *śambāsi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) ஒருவரோடொருவர் பேசுதல்; to converse.

[Skt. *sambhāṣaṇa* > த. சம்பாசி-]

சம்பாவனை *śambāvaṇai*, பெ.(n.) 1. மதிப்புரவு; honour. 2. வெகுமானம்; offering, gift.

[Skt. *sambhāvanā* > த. சம்பாவனை.]

சம்பாவிதம் *śambāvidam*, பெ.(n.) நிகழக் கூடியது; that which is probable or likely.

[Skt. *saṃ-bhāvita* > த. சம்பாவிதம்.]

சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி *śampiraññāda-samādi*, பெ. (n.) சவிகற்பசமாதி பார்க்க; see *śavigarpa-śamādi*.

[*Skt. sam-pra-jñāta+samādhī* >

த. சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.]

சம்பிரதம் *śambiradam*, பெ.(n.) 1. விளைவு; that which is caused; effect, result. "வித்தின்றிச் சம்பிரதமில்" (பழ.327). 2. வியத்தகு செயல் செய்வதாக, ஒரு பொருள் தோன்றுமாறு அமைத்துப்பாடும் கலம்பக வறுப்பு (திவா.); a constituent theme in *kalambagam* which apparently relates the wondrous performances of a magician but really signifies ordinary things. 3. விண்ணுலகத்தார் செய்யும் மாயக்கலை (இந்திரசாலம்); magic, jugglery. "மணி வண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம்" (திவ்.பெரியாழ்.3, 6, 10).

[*Skt. sam-bhṛta* > த. சம்பிரதம்.]

சம்பிரதாபனம் *śambiradāḥanam*, பெ.(n.) அளறு (நரக) வகை (மணிமே.6, 181, அரும்.); a hell.

த.வ. நிரயம்

[*Skt. sampratāpana* > த. சம்பிரதாபனம்.]

சம்பிரதாயக்காரன் *śambiradāya-k-kāraṇ*, பெ.(n.) சம்பிரதாயத்தன் பார்க்க; see *śambiradāyasttaṇ*.

[*Skt. sam-pra-dāya* > த. சம்பிரதாயம் + காரன்.]

சம்பிரதாயத்தன் *śambiradāyattan*, பெ.(n.) 1. முன் வழக்க வொழுக்கங்களைப் பின்பற்றுபவன் (அனுசரிப்பவன்); one who respects customs or traditions, a traditionist. 2. திறமைசாலி (சாமர்த்தியசாலி); clever, skilfulman.

த.வ. மரபாளி, தொன்மரவன்

[*Skt. sam-prāḍaya + stha* > த. சம்பிரதாயத்தன்.]

சம்பிரதாயம் *śambiradāyam*, பெ.(n.)

1. குருமரபாக வந்த அறிவுரை (உபதேசம்); tradition, traditional doctrine or knowledge transmitted from teacher to disciple.
2. தொன்று தொட்ட வழக்கம்; time honoured custom, established usage. "சாகவத சம்பிரதாய மோராமல்" (தாயு.சின்மயா.9).
3. வல்லமை (சாமர்த்தியம்); skill, cleverness, artfulness, shrewdness. "இந்திரலோக மழித்தவன் சம்பிரதாயஞ்சுட" (திருப்பு.12).

த.வ. அறிவர் உரை, பண்டாடு பழநடை

[*Skt. sam-pra-dāya* > த. சம்பிரதாயம்.]

சம்பிரதாயி *śambiradāyi*, பெ.(n.) சம்பிரதாயத்தன் பார்க்க; see *śambiradāyattan*.

[*Skt. sam-pra-dāyi* > த. சம்பிரதாயி.]

சம்பிரதாரணை *śambira-dāraṇai*, பெ.(n.) ஆராய்ந்து செய்யுந் தீர்மானம் (யாழ்.அக.); decision after due deliberation.

[*Skt. sam-pra + dhāraṇa* > த. சம்பிரதாரணை.]

சம்பிரதானம் *śambira-tāṇam*, பெ.(n.) 1. கொடை; donation, gift. 2. நான்காம் வேற்றுமைப் பொருள்; meaning of dative case. "ஒழியாது கொள்பவன் சம்பிரதானம்" (பி.வி.9).

த.வ. கொடை

[*Skt. sam-pra-dāna* > த. சம்பிரதானம்.]

சம்பிரதி *śambiradi*, பெ.(n.) 1. தலைமைக் கணக்கன் (I.M.P. Mr.225); public accountant; accountant in a temple or a zemindary. 2. சிற்றூர்க்கணக்கனுக்கு உதவி செய்யும் எழுத்தன் (C.G.82); assistant to a village accountant; writer, clerk. 3. வட்டத் தலைமைக் கணக்கன் (இ.வ.); taluk head accountant.

[*Te. samprati* > த. சம்பிரதி.]

சம்பிரமம் *śambiramam*, பெ.(n.) 1. பரபரப்பு; confusion, agitation, flurry. 2. களிப்பு; elation, high spirit. "தீரசம்பிரம வீரா" (திருப்ப.94). 3. சிறப்பு; splendour, pomp, excellence. "கல்யாணசம்பிரமம் சொல்லத் தரமன்று". 4. நிறைவு; fulness, plenty, sumptuousness. ஆகாரம் சம்பிரமமாகக் கிடைத்தது (இ.வ.). 5. வெள்ளை நீர் நஞ்சு (விண்.); a mineral poison.

[Skt. sam-bhrama > த. சம்பிரமம்.]

சம்பிரமலோலன் *śambirama-lōlan*, பெ.(n.) பகட்டுக்காரன் (விண்.); pompous person.

[Skt. sam-bhrama + lola > த. சம்பிரம லோலன்.]

சம்பிரமி-த்தல் *śampirami-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்தல் (தக்கயாகப்.109, உரை); to be glad.

[Skt. sambhrama > த. சம்பிரமி-]

சம்பிராத்தி *śambirātti*, பெ.(n.) பேறு; anything obtained, blessing, acquisition. "மற்றுமேற்பட்ட சம்பிராத்தியும்" (T.A.S.i. : 280).

[Skt. sam-prāpti > த. சம்பிராத்தி.]

சம்பிரேட்சியம் *śampirēṭciyam*, பெ.(n.) ஆராய்ந்தறிகை (விண்.); deliberation, consideration.

[Skt. samprēkṣya > த. சம்பிரேட்சியம்.]

சம்பினத்தாதி *śambina-t-tādi*, பெ.(n.) வாயு விளங்கும்; wind-killer- *Embelia ribes* (சா.அக.).

சம்புகானா *śambu-gāṇā*, பெ.(n.) சிவப்பு வண்ணத் தரைவிரிப்பு (இரத்தினக் கம்பளம்) (இ.வ.); carpet.

த.வ. தரைவிரிப்பு

[U. jamkāna > த. சம்புகானா.]

சம்புகேச்சுரம் *śambu-kēccuram*, பெ.(n.) ஆனைக்கா; a Śiva shrine.

[Skt. Jambukeśvara > த. சம்புகேச்சுரம்.]

சம்புத்தி *śambutti*, பெ.(n.) ஒருமைவிளி (பி.வி.5, உரை); vocative singular.

[Skt. śam-buddhi > த. சம்புத்தி.]

சம்புபட்சம் *śambu-paṭcam*, பெ.(n.) தூ(சுத்தமாயை)யுலகத்தில் தொழில் புரியும் சிவபேதங்கள் (சி.போ.பா.2 : 4, பக்.223); the manifestations of Śiva functioning in the universe of pure māya, viz., *śadāśivaṇ* and dist. fr. *anu-paṭcam*.

[Skt. śam-bhu + pakṣa > த. சம்புபட்சம்.]

சம்புரோட்சணம் *śambu-rōṭcaṇam*, பெ.(n.) துப்புரவிற்காகக் கோயில்களில் செய்யும் நடப்புகள்; purificatory ceremony, as in a temple.

த.வ. தூவிகம்

[Skt. saṇ-prōkṣaṇa > த. சம்புரோட்சணம்.]

சம்புரோட்சணை *śamburōṭcaṇai*, பெ.(n.) சம்புரோட்சணம் பார்க்க; see *camburōṭcaṇam*.

[Skt. saṇ-prōkṣaṇa > த. சம்புரோட்சணை.]

சம்பூகை *śambūgai*, பெ.(n.) கிளிஞ்சில்; bi-valve-shell; mollusc (சா.அக.).

சம்பூயயானம் *śambūya-yāṇam*, பெ.(n.) திறன் வாய்ந்த சிற்றரசர் பலரோடு, ஓர் அரசன் தன் பகைவன்மேற் செல்லுகை (சுக்கிரநீதி, 337); the march of a king with his able feudatories to meet his enemy.

த.வ. படையியக்கம்

[Skt. sambhūya + yāna > த. சம்பூயயானம்.]

சம்பூர்த்தி *śambūrtti*, பெ.(n.) சம்பூரணம், 1, 2 பார்க்க (இ.வ.); see *śambūraṇam*.

[Skt. sam-pūrtti > த. சம்பூர்த்தி.]

சம்பூரணம் *śambūraṇam*, பெ.(n.) 1. நிறைவு; fulness, completion. 2. முடிவு பல பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுச் சலித்தோர் மேலும்

பெறுதலில் வெறுப்புற்று, இதுவே கடைப்பெண்ணாக என்று பிறந்த பெண் குழந்தைக்கிடும் பெயர்; name given to a female child by parents who have had enough of female children and wish to have no more. end, termination. 3. மிகுதி; abundance, plenty. 4. சம்பூரணராகம் (சிலப்.13, 106, உரை) பார்க்க; see *śambūraṇa-rāgam*.

[Skt. *sam-pūrṇa* > த. சம்பூரணம்.]

சம்பூரணராகம் *śambūraṇa-rāgam*, பெ. (n.) எல்லா இசை, ஒலிக்குறிப்புகளும் (சுரங்களும்) அமைந்த பண்; primary melody type, as containing all the notes of the gamut.

த.வ. நிறைபண்

[Skt. *sam-pūrṇa+rāga* > சம்பூரணராகம்.]

சம்பேதனம் *śambēdaṇam*, பெ.(n.) கரையச் செய்யும் வேதிப்பொருள் (கர்த்தா); a dissolving agent as gastric juice-catalysis (சா.அக.).

சம்போக்கு *śambōkku*, பெ.(n.) கப்பற் கூட்டம்; fleet of ships (R.).

[Persn. *sumbuk* > த. சம்போக்கு.]

சம்போகம் *śambōgam*, பெ.(n.) 1. புணர்ச்சி; sexual enjoyment. 2. இருவரும் துய்க்கும் இன்பம்; the sexual pleasures enjoyed by both. 3. ஒத்த இன்பம்; sexual enjoyments shared equally (சா.அக.).

த.வ. புணர்ச்சி

[Skt. *sam-bhoga* > த. சம்போகம்.]

சம்போகவிவரணம் *śambōga-vivaraṇam*, பெ.(n.) புணர்ச்சியைப் பற்றியும், தொழிலி யற்றும் விளத்தங்களையும், காமநுகர்ச்சியின் இன்பங்களையும் விளக்கமாகக் கூறும் நூல்; that branch of sexual science dealing particularly about sexual intercourse, the process of the effecting it successfully

and the sexual pleasures and enjoyments derived from it Physiology of coitus (சா.அக.).

த.வ. புணர்ச்சிநூல்

[Skt. *sam - bhoga + vivaraṇa* >

த. சம்போகவிவரணம்.]

சம்போகியடிக்கடி *śambōgi-yadikkaḍi*, பெ.(n.) சேவல்; cock, so called from its frequent copulation (சா.அக.).

சம்போதனம் *śambōdaṇam*, பெ.(n.) பன்மைவிளி (பி.வி.17); vocative plural.

[Skt. *sambōdhana* > த. சம்போதனம்.]

சம்போதனை *śambōdaṇai*, பெ.(n.) விளி வேற்றுமை (விண்.); vocative case.

[Skt. *sambōdhana* > த. சம்போதனை.]

சம்போர் *sambōr*, பெ.(n.) பூதம் (அக.நி.); goblin.

[Skt. *śambara* > த. சம்போர்.]

சம்மதக்கைச்சீட்டு *śammac'akkai-c-ciṭṭu*, பெ.(n.) சம்மதிப்பத்திரம் பார்க்க; see *śammadi-p-pattiram*.

[Skt. *sam-mata+ U. ciṭṭhi* > த. சம்மதக்கைச் சீட்டு.]

சம்மதம் *śammadam*, பெ.(n.) 1. உடன்பாடு; approval, acquiescence, consent. "ஈது பயவாதிகள் சம்மதம்" (தாயு.எங்கு.3). 2. நட்பு; friendship. "தானஞ் சம்மத மின்சொல்" (காசிக.தீர்த்.7). 3. கொள்கை (யாழ்.அக.); opinion.

[Skt. *sam-mata* > த. சம்மதம்.]

சம்மதன் *śammadaṇ*, பெ.(n.) 1. நண்பன்; friend. 2. மைத்துனன்; wife's brother.

[Skt. *sam-mata* > த. சம்மதன்.]

சம்மதி' *śammadi*, பெ.(n.) சம்மதம், 1 பார்க்க; see *śammadam*, "த னி யே க ச் சம்மதியின்றேல்" (சிவரக.கணபதியு.10).

[Skt. *sam-mati* > த. சம்மதி.]

சம்மதி²-த்தல் *śammadi-* 4 செ.கு.வி.(v.i.) உடன்படுதல்; to agree, consent, acquiesce.

[*Skt. sam-mati* > த. சம்மதி²-.]

சம்மதி³-த்தல் *śammati-*, 4 செ.கு.ன்றாவி.(v.t.) நன்கு மதித்தல்; to esteem, regard, approve. "சதுரமென்று தம்மைத் தாமே சம்மதித்து" (திவ்.திருவாய்.9. 1: 5).

[*Skt. sam-mati* > த. சம்மதி³-.]

சம்மதிப்பு *śammadippu*, பெ.(n.) உடன்பாடு (சம்மதம்) (வின்.); willingness, consent.

த.வ. இணக்கம்

[*Skt. sam-mati* > த. சம்மதிப்பு.]

சம்மதிபத்திரம் *śammadi-pattiram*, பெ.(n.) உடன்படிக்கை ஆவணம் (சாசனம்); (C.G.) deed of agreement.

[*Skt. sam-mati+patra* > த. சம்மதிபத்திரம்.]

சம்மதிவசனம் *śammadi-vaśaṇam*, பெ.(n.) மேற்கோள் (இ.வ.); a text or except cited as authority.

[*Skt. sam-mati* > த. சம்மதிவசனம்.]

சம்மந்தம் *śammandam*, பெ.(n.) தொடர்பு (சம்பந்தம்) (வின்.); connection. உறவு relationship.

[சம்பந்தம் + சம்மந்தம்.]

சம்மந்தி *śammandi*, பெ.(n.) சம்பந்தி பார்க்க; see sambandi

சம்மன் *śamman*, பெ.(n.) நடுவர் மன்ற அதிகாரியின் அழைப்புக் கட்டளை; order to be issued by court officer.

த.வ. அழைப்பாணை, விளியாணை

[*E. summons* > த. சம்மன்.]

சம்மனக *śammanasū*, பெ.(n.) தேவதூதன் (R.C.); divine spirit, angel.

[*Skt. su-manas* > த. சம்மனக.]

சம்மார்ச்சனம் *śammārccanam*, பெ.(n.) துடைப்பத்தாற் பெருக்குகை (சங்.அக.); sweeping.

[*Skt. sammārjana* > த. சம்மார்ச்சனம்.]

சம்மாரம் *sammāram*, பெ.(n.) அழிவு; destruction.

[*Skt. sam-hāra* > த. சம்மாரம்.]

சம்மானம்¹ *śammānam*, பெ.(n.) 1. முகமனுரை (உபசாரச் சொல்) (திவா.); compliment. 2. அன்பளிப்பு; gift, reward, present. "பாடிப் பறை கொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்" (திவ்.திருப்பா.27). 3. இறையிலி நிலம் (வின்.); land exempt from tax.

[*Skt. sam-māna* > த. சம்மானம்.]

சம்மிதை *śammidai*, பெ.(n.) 1. ஏதாவதொரு கலையைப் பற்றிக் கூறும் நூல், சாரங்கதர சம்மிதை; a treatise on any branch of knowledge or science, for example sarangadara sammidah, an Ayurvedic science. 2. சரகசம்மிதை; a medical treatise by charaka (சா.அக.).

த.வ. நூல், பொத்தகம்

சம்மியஞானம் *śammīyañānam*, பெ.(n.) பேரறிவு; supreme wisdom (சா.அக.).

சம்மிராட்டு¹ *śammirāṭṭu*, பெ.(n.) தனியாணைப் பேரரசன்; supreme ruler, paramount sovereign.

[*Skt. sam-rāṭ* > த. சம்மிராட்டு.]

சம்மிராட்டு² *śammirāṭṭu*, பெ.(n.) ஆண்டொன்றுக்கு வெண்பொற்காசுகள் ஒரு கோடிக்கு மேல் பத்துக்கோடி வரை வருவாயாக வுடைய அரசன் (சுக்கிரநீதி,26); king whose annual revenue is above 1 crore and below 10 crores of silver coins.

[*Skt. samrāṭ* > த. சம்மிராட்டு.]

சம்மேளனம் *śammēḷanam*, பெ.(n.) 1. கலப்பு; mixing intermingling. 2. கூட்டம் (இக்.வ.); conference.

[Skt. sam-mēlana > த. சம்மேளனம்.]

சம்மோகம் *śammōgam*, பெ.(n.)

சம்மோகனம் பார்க்க; see *śammōgaṇam*.

சம்மோகனம் *śammōgaṇam*, பெ.(n.) ஈர்ப்பு,

(அ) வயப்படுத்துகை (வசீகரம்); fascination, delusion, infatuation.

[Skt. sammōhana > த. சம்மோகனம்.]

சம்யுக்தசமவாயம் *śamyukta-śamavāyam*,

பெ.(n.) அயல்வழித் தொடர்பு; intimate relation with that which is in direct contact with another.

[Skt. sam-yukta+samavāya > த. சம்யுக்த சமவாயம்.]

சம்யுக்தாட்சரம் *śamyuktāṭṭcaram*, பெ.(n.)

வடமொழிக் கூட்டு மெய்யெழுத்து; conjunct consonant in Sanskrit.

த.வ. மெய்ம்மயக்கம்

[Skt. sam-yukta+akṣara > த. சம்யுக்தாட்சரம்.]

சம்யோகசம்பந்தம் *śamyōga-sambandam*,

பெ.(n.) இருபொருள்கள் கூடியிருத்ததால் ஏற்படும் தொடர்பு; direct material contact.

[Skt. saṃ-yōga+sam-bandham > த. சம்யோகசம்பந்தம்.]

சம்யோகம் *śamyōgam*, பெ.(n.) 1. சேர்க்கை;

combination, union. "அவனது ஞானசக்தி சம்யோகத்தால்" (சி.சி.பாயி.5, சிவாக்.).

2. புணர்ச்சி; copulation. 3. சம்யோக சம்பந்தம் பார்க்க; see *śamyōga-śambandam*.

[Skt. saṃ-yōga > த. சம்யோகம்.]

சம்ரட்சணம் *śamraṭṭaṇam*, பெ.(n.)

காப்பாற்றுதல்; preservation, maintenance, protection.

[Skt. samrakṣaṇa > த. சம்ரட்சணம்.]

சம்ரட்சணை *śamraṭṭaṇai*, பெ.(n.)

சம்ரட்சணம் பார்க்க; see *śamraṭṭaṇam*.

சம்ரட்சி-த்தல் *śamraṭṭi*, 4 செ.கூன்றாவி. (v.t.) காப்பாற்றுதல்; to maintain, support, protect.

[Skt. samrakṣ > த. சம்ரட்சி-]

சம்ரம்பம்¹ *śamrambam*, பெ.(n.) பரபரப்பு;

activity. "கிரியாசத்தி சம்ரம்பத்தோடு அகங்காரங் கிளம்பி" (சி.சி.2 : 62, ஞானப்.).

[Skt. saṃ-rambha > த. சம்ரம்பம்.]

சம்ரம்பம்² *śamrambam*, பெ.(n.) முயற்சி

(அஷ்டப்பிர.80); diligence.

[Skt. samrambha > த. சம்ரம்பம்.]

சம்வகம் *śamvagam*, பெ.(n.) ஏழு

மருந்துகளுள் ஒன்று, one of *capta-marundu*.

[Skt. saṃ-vaha > த. சம்வகம்.]

சம்வச்சரம் *śamvaccaram*, பெ.(n.) ஆண்டு;

year. "அறுபதினாயிரம் சம்வச்சரபலன்" (இராமநா.).

த.வ. யாண்டு

[Skt. saṃ-vatsara > த. சம்வச்சரம்.]

சம்வத்சரவாரியம் *śamvatcara-vāriyam*,

பெ.(n.) ஆண்டுதோறும் தெரிந்தெடுக்கப்படும் சிற்றூர் செயற்பாட்டவை (நிருவாக சபை) (I.M.P.Rd.241); supervising committee elected annually by a village assembly.

[சம்வத்சர+வாரியம்]

[Skt. saṃ-vatsara > த. சம்வத்சர]

சம்வர்த்தம் *śamvarttam*, பெ.(n.) 1. ஏழு

முகில்களுள் (சத்த மேகங்களுள்) மணி பொழியும் முகில் (பிங்.); a celestial cloud which rains gems, one of *catta-mēgam*.

2. வடமொழியிலுள்ள அறுநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று; a Sanskrit text-book of Hindu law, one of 18 *taruma-nūl*.

[Skt. saṃ-varta > த. சம்வர்த்தம்.]

சம்வரம் *śamvaram*, பெ.(n.) சம்வரை

பார்க்க; see *śamvarai*.

சம்வரை *śamvaraḥ*, பெ.(n.) ஒன்பது வகைக் கறி யுணவில் ஆதனை வினை அணுகுவொட்பாதபடி தடுப்பது (சீவக.2814, உரை); (Jaina.) that which impedes the inflow of karma into the soul, one of *nava-padārttam*.

[Skt. *śam-vara*> த. சம்வரை.]

சம்வற்சரம் *śamvarcaram*, பெ.(n.) சம்வச்சரம் பார்க்க; see *śamvaccaram*.

சம்வன்னம் *śamvaṇṇam*, பெ.(n.) தன்வய மாக்குதல் (வசிகரித்தல்); to gain love (சா.அக.).

சம்வாகம் *śamvāgam*, பெ.(n.) நெல்லும் புல்லும் நிறைந்த மலையூர் (தி.வா.); fertile town on a hill abounding in paddy, etc.

[Skt. *śam-vāha*> த. சம்வாகம்.]

சம்வாதம் *śamvādam*, பெ.(n.) 1. தருக்கம்; disputation, debate. 2. சம்பாசணம் பார்க்க; see *śambāśaṇam*.

[Skt. *śam-vāda*> த. சம்வாதம்.]

சம்வாதிகரம் *śamvādiśuram*, பெ.(n.) வாதி இசையுடன் (சுரம்) ஒத்தொலிக்கும் பண் (சுரம்) (Mus. of India. P. 26); a note which is in consonance with the *vātsvaram*.

[Skt. *śamvādi+svara*> த. சம்வாதிகரம்.]

சம்வாரம் *śamvāram*, பெ.(n.) உதட்டுச் சுருக்கம்; compression of lips (சா.அக.).

சம்வித்து *śamvittu*, பெ.(n.) அறிவு; consciousness, intelligence. "இந்திரியாதி களனைத்தினும் வியாபித்து நிற்கும் சம்வித்து" (சிவசம.42).

[Skt. *śam-vit*> த. சம்வித்து.]

சம்விற்பத்திரம் *śamvir-pattiram*, பெ.(n.) அரசர்கள் தம்முட் பகைமையின்றி ஒத்து வாழ்வதற்கு, எழுதிக் கொள்ளும் ஆவணம் (சுக்கிரநீதி, 94); treaty of friendship and co-operation between kings.

[Skt. *śam-vit+patra*> த. சம்விற்பத்திரம்.]

சம்வேகம் *śamvēgam*, பெ.(n.) அறத்திலும்

அறப்பயனிலும் ஆசையுடைமை (சீவக.3133, கீழ்க்குறிப்பு); (Jaina.) desire of virtue and its fruits.

[Skt. *śam-vēga*> த. சம்வேகம்.]

சமக்காளம் *śama-k-kālam*, பெ.(n.) விரிப்பு வகை (இ.வ.); carpet.

[U. *jamkāna*> த. சமக்காளம்.]

சமக்கிரதம் *śamakkiradam*, பெ.(n.) வடமொழி (சமற்கிருதம்); Sanskrit language. "பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும் வேற்றுப்பாடையும் விரவிவந்தால்" (யாப்.வி. பக். 461).

[Skt. *śam-s-kṛta*> த. சமக்கிரதம்.]

சமக்கிரமாய் *śamakkiram-āy*, பெ.(n.) நிறைவாய்; fully, completely.

[Skt. *śamagra*> சமக்கிரம் + ஆய > த. சமக்கிரமாய்.]

சமகலி *śamagali*, பெ.(n.) உடல் அசைவுகளுள் ஒன்று (சிலப்.பக்.81); (*Nāṭya*) a gesticulation of the limbs.

[Skt. *śama-skhalatikā*> த. சமகலி.]

சமகோலம் *śama-kōlam*, பெ.(n.) பாம்பு; snake (சா.அக.).

சமசத்தமம் *śama-śattamam*, பெ.(n.) வியாழன் நின்ற ஓரை (இராசி)க்கு ஏழாம் ஓரை (இராசி)யிலே வெள்ளி (சுக்கிரன்) நிற்கும் நிலை; (Astrol.) horoscopic position in which Venus occupies the seventh house from that of Jupiter. "பொன்னவனின்ற ராசிக் கேழதாய்ப் புகன்ற ராசி தன்னிலே வெள்ளி நின்றாற் சமசத்தமப்பே ராகும்" (சங்.அக.).

[Skt. *śama+saptama*> த. சமசத்தமம்.]

சமசம் *śamaśam*, பெ.(n.) ஒருவகை மது (சோமரசம்) வைத்தற்குரிய கைப்பிடியுள்ள வேள்வியேனம்; a sacrificial vessel with a handle for keepinhg *śōma* juice.

"வேள்வியிற் சமசம்போலும்" (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்கப்.03).

[Skt. *camasa* > த. சமசம்.]

சமசாதி *śama-śādi*, பெ.(n.) ஒத்த இனத்தார் (இ.வ.); homogeneous race.

[Skt. *sama+jāti* > த. சமசாதி.]

சமசி¹ *śamaśi*, பெ.(n.) நிறைவு; முடிவு (பூர்த்தி) (வின்.); completeness, fulness.

[Skt. *samṛddhi* > த. சமசி.]

சமசி² *śamaśi*, பெ.(n.) சமசை பார்க்க; see *śamaśai*.

சமசு *śamaśu*, பெ.(n.) கலகக் கூட்டம் (இ.வ.); seditious assembly, faction, junto.

[Skt. *samāja* > த. சமசு.]

சமஞ்சசம் *śamañjaśam*, பெ.(n.) உருவொப்புமை; conformity, resemblance. "பொன் சமஞ்சஸங் காண்பதற்கு" (S.I.I.vi., 149).

[Skt. *samañ-jasa* > த. சமஞ்சசம்.]

சமஞ்சிதன்¹ *śamañjidan*, பெ.(n.) ஊர் அல்லது ஊரவையின் (சபையின்) கணக்கன்; accountant of a village or its assembly. "திருவனந்தபுரத்துச் சபையும் சமஞ்சிதனும்... கூடி" (T.A.S.II, 174).

[Skt. *samañcita* > த. சமஞ்சிதன்.]

சமஞ்சிதன்² *śamañjitan*, பெ.(n.) கோயில் வேலைக்காரன் (S.I.I.v, 339); temple servant.

[Skt. *samañcita* > த. சமஞ்சிதன்.]

சமட்சம் *śamaṭcam*, பெ.(n.) நேருரை (இ.வ.); presence.

[Skt. *sam-akṣam* > த. சமட்சம்.]

சமட்டியாத்தி *śamaṭṭiyātti*, பெ. (n.) தொகுபடு (அவிபக்த) சொத்து (கொ.வ.); joint or undivided property.

[Skt. *samaṣṭi+āoti* > த. சமட்டியாத்தி.]

சமத்காரம் *śamat-kāram*, பெ.(n.) 1. பேச்சுத் திறமை; cleverness, skill in speaking. 2. செய்யுணயம்; poetic charm. 3. தோற்றம்; aspect, manifestation. "சொருபத்தியற் சமத்காரந்தான்" (ஞானவா.வில்வ.12).

[Skt. *camat-kāra* > த. சமத்காரம்.]

சமத்தம் *śamattam*, பெ.(n.) எல்லாம்; all, everything.

[Skt. *samasta* > த. சமத்தம்.]

சமத்தானபதி *śamattānapadi*, பெ.(n.) அரசன்; ruler of a state, king, chief.

[Skt. *sam-sthāna+pati* > த. சமத்தானபதி.]

சமத்தானம் *śamattānam*, பெ.(n.)

1. அரசாண்மை நிலம் (அ) ஆள்புலம் (இராச்சியம்); kingdom, state, dominion.
2. தலைநகரம் (வின்.); place of residence, especially of a king or chief; capital.

[Skt. *saṁsthāna* > த. சமத்தானம்.]

சமத்தானவித்துவான் *śamattāna-vittuvān*, பெ.(n.) அரசவைப் புலவன்; poet-laureate, court poet.

[Skt. *saṁsthāna+vidvān* > த. சமத்தானவித்துவான்]

சமத்தானாதிபதி *śamattānādipadi*, பெ.(n.) சமத்தானபதி பார்க்க; see *śamattānapadi*.

[Skt. *saṁsthāna + adhi-pati* > த. சமத்தானாதிபதி.]

சமதக்கினி *śamadakkiṇi*, பெ.(n.) பரசுராமனது தந்தையாகிய முனிவர்; a Rṣi father of Paraśurāman.

[Skt. *jamadagni* > த. சமதக்கினி.]

சமதரிசி *śama-darīṣi*, பெ.(n.) பொது நோக்குடையவன் (இ.வ.); one who views impartially.

[Skt. *sama-darśi* > த. சமதரிசி.]

சமதன்¹ *śamadaṇ*, பெ.(n.) சம்மதன், 1 பார்க்க; see *śammadaṇ*.

சமதன்² *śamadaṇ*, பெ. (n.) பொறிவாய விப்பவன் (சங்.அக.); one who enables another to subdue his senses.

[Skt. *śama-da* > த. சமதன்².]

சமதானநிலை *śama-dāṇa-nilai*, பெ.(n.) சமனிசை (மத்தியஸ்தாயி.); middle octave.

[சமதானம்+நிலை]

[Skt. *sama+sthāna* > சமதானம்]

சமதிருட்டி *śama-diruṭṭi*, பெ.(n.) அதி காலையில் வியாழன் மறைய, வெள்ளி உதிக்கும் நன்றல்லா (தோஷ) காலம் (விதான. குணாகுண.49); inauspicious time in early mornings when Venus rises just as Jupiter sets.

[Skt. *sama+dr̥ṣṭi* > த. சமதிருட்டி.]

சமதீதம்¹ *śamadīdam*, பெ.(n.) கழிந்தது (சங்.அக.); that which is past.

[Skt. *sam-atita* > த. சமதீதம்.]

சமதீதம்² *śamadīdam*, பெ.(n.) ஒன்றியம் (ஐக்கியம்) (யாழ்.அக.); union.

[Skt. *samati-tā* > த. சமதீதம்.]

சமந்தகம் *śamandagam*, பெ.(n.) கண்ண பிரான் கழுத்தில் அணிந்த தெய்வமணி வகை; a gem of miraculous virtue worn by *Kṛṣṇa* on his neck.

[Skt. *syamantaka* > த. சமந்தகம்.]

சமந்தகமணி *śamandaga-maṇi*, பெ.(n.) சமந்தகம் (பாகவத.10, சத்தியாபா, 7) பார்க்க; see *śamandagam*.

[Skt. *samantaka* + த. மணி > த. சமந்தகமணி]

சமந்தகவிரத்னம் *śamandaga-v-iratnam*, பெ.(n.) சமந்தகம் பார்க்க; see *śamandagam*. "சமந்தக விரத்னந் தாவென" (பிரபோத.26 : 34).

[Skt. *syamantaka+ratna* > த. சமந்தகவிரத்னம்]

சமந்தபத்திரன் *śamandapattiraṇ*, பெ.(n.) புத்த தேவன்; lord Buddha.

[Skt. *samanta-bhadra* > த. சமந்தபத்திரன்.]

சமமுகம் *śama-mugam*, பெ.(n.) முகநளிநயம் (அபிநயம்) பதினான்கனுள் ஊழ்கஞ்செய்வது (தியானிப்பது) போல அசையாது நேர்முக மாயிருக்கும் நளிநயம் (அபிநயம்) (சது.); (*Nāṭya*) holding one's head erect and steady as if in contemplation, one of 14 *muga-v-abi-nayam*, q.v.

சமமூலம் *śama-mūlam*, பெ.(n.) வளையலுப்பு; glass gall-felvitri (சா.அக.).

சமர்ச்சனம் *śamarccanam*, பெ.(n.) வழி படுகை (இ.வ.); worshipping, offering obeisance.

[Skt. *sam-arccana* > த. சமர்ச்சனம்.]

சமர்த்தம் *śamarttam*, பெ.(n.) அறநூல்களில் (சுமிருதிகளில்) நெறிப்படுத்திய சடங்கு; rites prescribed by the *smṛtis*. "சமர்த்தமென்றும் புகழ்ந் தெவருமேத்துந் தருமம்" (சுடர்மபு. அழற்கரும.5).

[Skt. *smārta* > த. சமர்த்தம்.]

சமர்ப்பணம் *śamarppanam*, பெ.(n.) கடவுள் - பெரியோர்களுக்குக் காணிக்கை முதலாயின அளிக்கை; dedication, votive offering.

த.வ. படையல்

[Skt. *samarppana* > த. சமர்ப்பணம்.]

சமர்ப்பணை *śamarppanai*, பெ.(n.) சமர்ப்பணம் பார்க்க; see *śamarppanam*.

சமர்ப்பி-த்தல் *śamarppi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கடவுள் - பெரியோர்களுக்குக் காணிக்கை முதலாயின அளித்தல்; to offer, as to God; to dedicate, as a book. "ஈசனிடத் தெப்பொருளுக்கு சமர்ப்பித்து" (ஞானவா.அருச்.13).

த.வ. படை-த்தல்

[Skt. *samarppi* > த. சமர்ப்பி-]

சமரதம் *śama-radam*, பெ.(n.) நால்வகைத் தேர்(இரதம்)களுள் ஒன்று (பத்ம.தென்றல் விடு.67, உரை); a class of chariots, one of four *iradam*.

[Skt. *samaratha*> த. சமரதம்.]

சமரதி *śama-radi*, பெ.(n.) கலவி வகை; a mode of sexual enjoyment.

[Skt. *samarati*> த. சமரதி.]

சமரவி *śama-ravi*, பெ.(n.) கோள்களின் நடுநிலையைக் குறிக்கும் கதிரவன் நிரைகோடு, (வின்.); (Astron.) sun's true longitude as the middle of an eclipse.

[Skt. *samaravi*> த. சமரவி.]

சமரிக் கேசு *śamari-k-kēśu*, பெ.(n.) சுருக்கமாக உசாவகை (விசாரணை) செய்யப்படும் வழக்கு (இ.வ.); a judicial enquiry conducted summarily.

[E. *summary* + *case*> த. சமரிக் கேசு.]

சமலம் *śamalam*, பெ.(n.) 1. மலம்; ordure, refuse. 2. அழுக்கு (யாழ்.அக.); impurity.

[Skt. *sa-mala*> த. சமலம்.]

சமலன் *śamalan*, பெ.(n.) (மலத்தோடு கூடியவன்) சிற்றுயிர் (சீவான்மா); soul, as being with malam. "சமலர்க்குப் பாசந் தடுத்து" (சைவச.ஆசா.23).

[Skt. *sa-mala*> த. சமலன்.]

சமலாவத்தை *śamalāvattai*, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா) மலத்தோடு கூடியிருக்கும் பொழுது அடையும் நிலை (சி.சி.4, 36, மறைஞா.); (*śaivam*) condition of the soul when it is subject to malam.

[Skt. *sa-mala*+*avasthā*> த. சமலாவத்தை.]

சமவசரணம் *śamavaśaraṇam*, பெ.(n.) தேவலியிடமிருந்து அறிவுரை பெறுதற்குப் பூமிக்குமேலே 5000 விற்கிடைத் தூரத்தில் தேவர்களால் உருவா(நியமி)க்கப்பட்ட சினாலயம் (Jaina.); heavenly pavilion

erected by the Gods at a distance of 5000 bow lengths above the earth for receiving sacred instructions from *kēvali*, the perfected soul. "சமவசரணச்சுருக்கம்" (மேருமந்.).

[Skt. *sama-vaśaraṇa*> த. சமவசரணம்.]

சமவாகாரம் *śama-vāgāram*, பெ.(n.) தேவர் அரக்கர்களுடைய வீரச் செயல்களைக் காட்டுவதாய் மூன்று உறுப்புகளைக் (மூன்றுங்களைக்) கொண்ட உருவக வகை (சிலப்.பக்.84); (Drama) species of drama in three acts representing the heroic deeds of gods or demons, one of ten *rūpagam*, q.v.

[Skt. *sam-avākāra*> த. சமவாகாரம்.]

சமவேதசமவாயம் *śamavēda-śamavāyam*, பெ.(n.) காட்சிக்குக்கரணியமான பொறி புலத் தொடர்பு (சன்னிகரிடம்) ஆறுனுள் நீக்கமின்றியிருப்பதனோடு நெருங்கியுள்ள நற்றொடர்பு (தருக்கசங்.நியாய.31); (log.) intimate relation of an object with that which is intimately united with another, one of six *caṇṇikaridam*, q.v.

[Skt. *sam-avēta*+*sam-avāya*> த. சமவேத சமவாயம்.]

சமற்கிருதம் *śamar-kirudam*, பெ.(n.) வடமொழி; the Sanskrit language.

[Skt. *saṃs-kṛta*> த. சமற்கிருதம்.]

சமன்சாரிசெய் - தல் *śamaṃsāri-śey-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) அழைப்பாணை (சம்மன்) நிறைவேற்றுதல் (கொ.வ.); to serve summons.

[E. *summons*> த. சம்மன் -> த.சமன்+சர்செய்-]

சமனத்துவாயம் *śamaṇa-t-tuvayam*, பெ.(n.) ஒரு மூலிகை; an unknown drug (சா.அக.).

சமாக்கினி *śamākkini*, பெ.(n.) 1. வயிற்றுத்தீ; want of the chief solvent fluid in the digestive process. 2. இயல்பான பசி; moderate-appetite (சா.அக.).

சமா *śamā*, பெ.(n.) குழுவும்; company.

[U. *jamā*> த. சமா.]

சமாகமம் *śamāgamam*, பெ.(n.) சேர்க்கை; union.

[Skt. *sam-ā-gama*> த. சமாகமம்.]

சமாகிதம் *śamāgidam*, பெ.(n.) ஒருவன் முயலுந்தொழிலின் பயன் அத்தொழிலாற்றுகைகூடாது (சித்தியாகாது) வேறொன்றாற்றுகைகூடுவதாகக் கூறும் அணி (தண்டி.71); (Rhet.) figure of speech in which an effect is described as proceeding from something other than its natural cause.

த.வ. அயற்காரணஅணி

[Skt. *sam-ā-hita*> த. சமாகிதம்.]

சமாகோராத்திரம் *śamāgōrāttiram*, பெ.(n.) பகலிரவுகள் நாழிகையளவில் ஒத்தநாள் (பாண்டி.); equinox.

த.வ. நடுநாள்

[Skt. *sama+ahōrātra*>த. சமாகோராத்திரம்.]

சமாச்சிரயம் *śamāccirayam*, பெ.(n.) ஆற்றலில்லாத ஒருவன் தன்னைக் காப்பாற்றுபவனைச் சார்ந்தொழுகை (சக்கிரநீதி, 336); dependence of a weak person upon his protector.

த.வ. புகலிடச்சார்பு

[Skt. *sam-ā-śraya*> த. சமாச்சிரயம்.]

சமாசம்¹ *śamaśam*, பெ.(n.) அவை (சபை); assembly, association.

[Skt. *sam-āja*> த. சமாசம்'.]

சமாசம்² *śamāśam*, பெ.(n.) தொகைமொழி; (Gram.) compound word. "நன்மொழியானுரைத்தார்கள் சமாசம்" (வீரசோ.தொகை.6).

த.வ. தொகை

[Skt. *samāsa*> த. சமாசம்.]

சமாசம்³ *śamāśam*, பெ.(n.) நஞ்சு வகைகளில் ஒன்று (யாழ்.அக.); a mineral poison.

சமாசன் *śamāśan*, பெ.(n.) சமாசம்² பார்க்க; see *śamāśam*. "கற்பவர் கூறுஞ் சமாசன்களே" (பி.வி.20).

சமாசாரபத்திரிகை *śamāśāra-pattirigai*, பெ.(n.) வணிகச் செய்தித்தாள் (இக்.வ.); newspaper.

த.வ. செய்தித்தாள்

[Skt. *sam-ā-cāra+patrikā*> த. சமாசாரப் பத்திரிகை.]

சமாசாரம் *śamāśāram*, பெ.(n.) செய்தி; news, intelligence, information.

[Skt. *sam-ā-cāra* → த. சமாசாரம்.]

சமாசிரயணம் *śamāśirayaṇam*, பெ.(n.) சமயத் தலைவன் (ஆசாரியன்) சங்கு சக்கர முத்திராதானஞ் செய்து மாலியம் (வைணவத்துவம்) அளிக்கும் சடங்கு; initiation ceremony in which a priest brands upon his disciple's shoulders the marks of discus and conch.

[Skt. *samā-śirayaṇa*> த. சமாசிரயணம்.]

சமாசிரயம் *śamāśirayam*, பெ.(n.) பால்; milk (சா.அக.).

சமாதோக்தி *śamā-śōkti*, பெ.(n.) 1. ஒட்டணி (தண்டி.51, உரை); (Rhet.) a figure of speech. 2. அடைமொழி ஒப்புமையாற்றல் களால் அல்பொருட் செய்தி தோன்றப் புகழ்பொருட் செய்தியைச் சொல்லும் அணி (அணியி.23); (Rhet.) a figure of speech in which the description of an object in question suggests something else owing to similarity in action or attributes.

த.வ. அல்பொருளணி

[Skt. *samāśōkti*> த. சமாதோக்தி.]

சமாதானக்கொடி *śamādāṇa-k-koḍi*, பெ.(n.) அமைதியைத் (சமாதானத்தை) தெரிவிக்குங் கொடி (விண்.); flag of truce.

த.வ. அமைதிக்கொடி

[Skt. *sam-ā-dhāna* + த. கொடி > த.

சமாதானக் கொடி.]

சமாதானத்தினாவி *śamādāṇa-t-tiṇāvi*, பெ.(n.) அமைதியின் அதிதேவதை (கிறித்.); the spirit of peace.

[Skt. *sam-ā-dhāna* > த. சமாதானத் தினாவி.]

சமாதானநீதிவான் *śamādāṇa-nīdivāṇ*, பெ.(n.) நயன்மை (நீதி) அதிகாரி (J.); justice of the peace.

த.வ. நயனானன், நாயன்

[Skt. *sam-ā-dhāna+niti* > த. சமாதான நீதிவான்.]

சமாதானம்¹ *śamādāṇam*, பெ.(n.) 1. அமைதி; peace, tranquillity, equanimity. 2. உடன்பாடு; reconciliation, compromise. 3. தடைக்குவிடை; answer to an objection; explanation. 4. இன்பதுன்பங்களைப் பொருட்படுத்தாத மனநிலை (விண்.); stoicism; indifference to pain or pleasure, as of a yogi or sage. 5. இறைவிருப்பு (சமாதி சட்கசம்பத்துள்) கொள்கைகளுள் ஒன்றான சிந்தனை எளிதாக நிகழுமாறுள்ள மனநிலை; (Phil.) state of mind which facilitates contemplation, one of *śamādi-caṭka-śambattu*, q.v. "சித்தஞ் சிந்திக்கு மாறு சரசமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதான மென்பார்" (கைவல்.தத்துவ.10). 6. உடன்பாடு (விண்.); consent, agreement.

[Skt. *sam-ā-dhāna* > த. சமாதானம்.]

சமாதானம்² *śamādāṇam*, பெ.(n.) மன வொருக்கம் (நாநார்த்த.909); concentration of mind.

[Skt. *sam-ā-dāna* > த. சமாதானம்.]

சமாதானலங்கனம் *śamādāṇa-laṅgaṇam*, பெ. (n.) அமைதிக்கேடு உண்டாக்குகை (இ.வ.); breach of peace.

[Skt. *sam-ā-dhāna+laṅghana* >

த.சமாதானலங்கனம்]

சமாதானி *śamādāṇi*, பெ.(n.) நடுக் கற்றவன்-ள் (யாழ்.அக.); even-tempered person.

[Skt. *sam-ā-dāna* > த. சமாதானி.]

சமாதி *śamādi*, பெ.(n.) 1. எண்ணுறுப்பு ஒகங்களுள் மனத்தைப் பரம்பொருளோடு, ஒன்றிணைத்து நிறுத்துகை (சீ.லப்.14, 11, உரை); (*yōga*) intense contemplation of God, identifying oneself with him, one of *aṣṭāṅga-yōgam*. 2. மனவுறுதி (சங்கற்பம்); will, as of God. "பிஞ்ஞகன் சமாதியாலே" (திருவாலவா.16:5). 3. கல்லறைக்குழி பார்க்க; see *kallarai-k-kuli*. 4. தொழுநோயாளியை உயிருடன் புதைக்கை; burial alive of a leper (R.E.). 5. ஒன்றன் வினையை, ஒப்புடைப் பொருள்மேல் ஏற்றிச் சொல்லுவகையாகிய செய்யுட் குணம் (தண்டி.24); (Rhet.) attribution of a deed to a person or thing other than its agent, a merit of poetic composition.

த.வ. 1. மனவொழுக்கம், 2. கல்லறை

[Skt. *samādhi* > த. சமாதி.]

சமாதிக்கல்¹ *śamādi-k-kal*, பெ.(n.) கல்லறையை மூடுங்கல்; tomb-stone.

[Skt. *samādhi* > சமாதி + த. கல் > த. சமாதிக்கல்.]

சமாதிக்கல்² *śamādi-k-kal*, பெ.(n.) மணிக்குடல் (மூ.அ.); small intestines.

சமாதிக் குழி *śamādi-k-kuli*, பெ.(n.) 1. நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த நிலையிலேயே இறந்த துறவியை அடக்கஞ் செய்யுங் குழி; grave for interring the remains of an ascetic in an

erect sitting posture. 2. கல்லறை; grave.
"அவனுமொளித்தான் சமாதிக்குழி புகுந்தே"
(தனிப்பா.ii, 238, 8).

[Skt. samādhi > சமாதி + த. குழி > த. சமாதிக்குழி.]

சமாதிகநீர் *śamādiga-nīr*, பெ.(n.) சித்தர்கள்
கழுக்கமாய் உருவாக்கும் ஐங்காயச் செயநீர்;
a pungent liquid extracted from a foetus
by a secret process known only to
siddhars (சா.அக.).

சமாதிசட்கசம்பத்து *śamādi-ṣaṭka-
śampattu*, பெ.(n.) சமம், தமம், விடல்
அல்லது உபரதி, சகித்தல் அல்லது திதிட்சை,
சமாதானம், சிரத்தை என்ற அறுகுணங்களும்
நிறைகை யாகிய கோட்பாடு
(கைவல்.தத்துவ.9); (Phil.) the six principles
of conduct, considered as wealth, viz.,
*śamam, tamam, viḍal (or) ubaradi, śagittal
(or) titiṭṭai, śamādānam, śrattai*, one of
śādana-śaduṣṭayam q.v.

[Skt. śama + ādi + ṣaṭka + sam-pad >

த. சமாதிசட்கசம்பத்து.]

சமாதிட்டன் *śamādiṭṭan*, பெ.(n.)
சமாதிமான் பார்க்க; see *śamādimān*.

[Skt. samādhi + sṭha > த. சமாதிட்டன்.]

சமாதிபெறு-தல் *śamādi-peṟu-*, 5 செ.கு.வி.
(v.i.) குருவினிடம் ஊழ்கவொருக்கம்
(தியானநிட்டை) பெறுதல் (வின்.); to get
initiated into yogism.

த.வ. ஊழ்கநிறைபெறுதல்

[Skt. samādhi + த. பெறு > த. சமாதி + பெறு-]

சமாதிமான் *śamādimān*, பெ.(n.)
தவத்திலிருப்பவன் (சங்.அக.); person
absorbed in the contemplation of God,
yogi.

த.வ. ஓகி, தவசி

[Skt. samādhi-mān > த. சமாதிமான்.]

சமாதியடை-தல் *śamādi-y-aḍai-*, 4
செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகவழிபாட்டு வழிமுறை
(ஓக) நிலையில் அமர்தல்; to sit in yogic
contemplation. 2. வீடுபெறு (சித்தி) பெறுதல்;
to die, said euphemistically an ascetic.

[சமாதி + அடை - தல்.]

[Skt. samādhi > சமாதி]

சமாதியில்வை-த்தல் *śamādiyil-vai-*, 4 செ.
குன்றாவி.(v.t.) 1. இறந்த துறவி முதலியோரை
அமர வைத்துப் புதைத்தல்; to bury in a
sitting posture, as the remains of an
ascetic. 2. கேடுசெய்தல் (இ.வ.); to slay,
crush out utterly.

த.வ. அமர்வுஅடக்கம்

[சமாதி + இல் + வை + (த்)தல்]

[Skt. samādhi > சமாதி]

சமாதியுப்பு *śamādi-y-uppu*, பெ.(n.) 1. உடம்பு
அழுகாதிருத்தற்பொருட்டு கல்லறையில் இடும்
உப்பு; salt cast into the grave at interment
to prevent putrefaction. 2. நல்லடக்கம்
(சமாதி) செய்த இடத்தினின்று எடுக்கும்
உப்பு; salt from a corpse taken some
years after burial.

[சமாதி + உப்பு]

[Skt. samadhi > சமாதி]

சமாப்தி *śamāpti*, பெ.(n.) முடிவு; end,
conclusion, completion.

[Skt. sam-āpti > த. சமாப்தி.]

சமாபந்தி *śamāpandī*, பெ.(n.); அரசுக்குச்
செலுத்த வேண்டிய வரிப்பணத்தைக் குறித்து
ஏற்படும் யாண்டிறுதி வருவாய்க் கணிப்பு;
annual settlement of revenue.

த.வ. ஆண்டுவரிக்கணிப்பு, வரித்தணிக்கை

[U. jamābandi > த. சமாபந்தி.]

சமாபந்தித்தீர்ப்பு *śamābandi-t-tīrppu*, பெ.
(n.) தீர்மானங்கள் (W.G.); orders or
particulars of revenue orders at
śamāpandī.

[சமாபந்தி+தீர்ப்பு]

[U. *jamābandi* > த. சமாபந்தி]

சமாபனம் *śamāpaṇam*, பெ.(n.) சமாப்தி பார்க்க; see *śamāpti*.

[Skt. *sam-ā-pana* > த. சமாபனம்.]

சமாய்-த்தல் *śamāy-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) ஒரு செயலைத் திறமையோடு செய்தல் (இ.வ.); to do excellently.

த.வ. திறனாடல்

[U. *jamāi* > த. சமாய்-]

சமாராதனை *śamārādṇai*, பெ. (n.) பார்ப்பனர் உணவு (பிராமண போசனம்) (Brah.); feeding of Brahmins.

த.வ. பார்ப்புணவு

[Skt. *sam-ā-rādhana* > த. சமாராதனை.]

சமால்கொட்டை *śamāl-koṭṭai*, பெ.(n.) 1. நேர் வாளவிதை; croton seed. 2. இன்புலவு வகை (இக்.வ.); a kind of sweet meat.

[சமால்+கொட்டை]

[U. *jamāl+* > த. சமால்]

சமாலம்பம் *śamālabam*, பெ.(n.) பூசுகை (சங்.அக.); smearing; coating.

[Skt. *samā-lambha* > த. சமாலம்பம்.]

சமாலேபனம் *śamālēbaṇam*, பெ.(n.) சாணியால் மெழுகுகை (சங்.அக.); cleansing floor with cow-dung solution.

[Skt. *sam-ā-lēpana* > த. சமாலேபனம்.]

சமாவர்த்தனம் *śamāvarṭṭanam*, பெ.(n.) பதினாறு (சோடச) நோன்புகளுள் குருவினிடமிருந்து (ஆசாரியனிடமிருந்து) மறை (வேதம்) ஒதி, மீண்டு வந்ததும் மாணியநோன்பு (பிரமசரிய விரதம்) நீங்கும்படி செய்யும் சடங்கு (சீவக.822, உரை); ceremony observed on the return home of a *Brahmacārin* after finishing his *Vēdic* studies at his

preceptor's house, one of *śodaca-camskāram*, q.v.

[Skt. *sam-ā-varṭana* > த. சமாவர்த்தனம்.]

சமாவர்த்தனை *śamāvarṭṭanai*, பெ.(n.) சமாவர்த்தனம் பார்க்க; see *śamāvarṭṭanam*.

[Skt. *sam-ā-varṭana* > த. சமாவர்த்தனை.]

சமாவேசம் *śamā-vēśam*, பெ.(n.) 1. நன்கு தெய்வமேறுகை (ஆவேசிக்கை); entrance, possession, as by spirits. "சமாவேசமாகிய கபாலமுத்தியும்" (சி.சி.8 : 12, மறைஞா.). 2. மணமக்களின் முதற்சேர்க்கை; consummation of marriage.

[Skt. *sam-ā-vēśa* > த. சமாவேசம்.]

சமானகோத்திரன் *śamāṇa-kōttiraṇ*, பெ.(n.) 1. ஒரே குல மரபைச் (கோத்திரத்தை) சேர்ந்தவன்; person of the same clan.

த.வ. ஒருகுடியன்

சமானதை *śamāṇadai*, பெ.(n.) சமானம், 1.பார்க்க; see *śamāṇam*. "சிவசமானதையா யிருக்கும்" (சிவப்.பிரபந்.சிவஞானபாலை. திருப்பன்.1).

[Skt. *samāna-tā* > த. சமானதை.]

சமானம் *śamāṇam*, பெ.(n.) 1. ஒப்பு; likeness, equality. 2. ஒத்துள்ளது; that which is equal or similar.

[Skt. *samāna* > த. சமானம்.]

சமானரகிதம் *śamāṇa-ragidam*, பெ.(n.) ஒப்பற்றது; that which is incomparable or unequalled.

[Skt. *samāna+rahita* > த. சமானரகிதம்.]

சமானாதிகரணசம்பந்தம் *śamāṇādi-karaṇa-śambandam*, பெ.(n.) ஒரே தொடரியத்தில், ஒரு பொருளையே பற்றிவரும் பல சொற்களுக்குள்ள தொடர்பு (சம்பந்தம்) (வேதா.சூ.117); appositional relation, in a sentence, of words having the same

denotation but different connotations.

சமாளாதிதிகரணியம் *śamāṇādikaraṇiyam*, பெ.(n.) சமாளாதிதிகரணசம்பந்தம் பார்க்க (வேதா.சூ.117, உரை); see *śamānādi-karaṇa-śambandam*.

[*Skt. śamānādhikaraṇya* > த.சமாளாதி காணியம்.]

சமாளார்த்தபதம் *śamāṇārtha-padam*, பெ.(n.) ஒரு பொருட்பன்மொழி (பி.வி.18); synonyms, words having the same meaning.

[*Skt. samānārtha* > *pada* > த.சமாளார்த்தபதம்.]

சமாளோதகன் *śamānōdagan*, பெ.(n.) எட்டாந் தலைமுறை முதல் பதினான்காந் தலைமுறைவரையும், முன்னோர்கட்கு எள்ளுந் தண்ணீரும் விடுதற்கு உரிமையுள்ள தாயாதிபர்; (legal) agnates from the 8th to the 14th degree, extended to remoter agnates also if the relationship can be clearly established, as connected through libations of water.

[*Skt. samānōdaka* > த. சமாளோதகன்.]

சமிக்கத்தக்க *śamikka-t-takka*, பெ.(n.) செரிமானமாகக் கூடிய; digestable (சா.அக.).
சமிக்கை *śamikkai*, பெ.(n.) 1. செய்கை; signal, hint, gesture, as winking of the eyes. 2. குறியீட்டுப் பெயர்; technical term in art or science.

[*Skt. sam-jñā* > த. சமிக்கை.]

சமிஞ்ஞாட்சரம் *śamiññāṭṣaram*, பெ.(n.) இயற்பெயர், தந்தை பெயர், ஊர்ப்பெயர், குடிப்பெயர்களைக் குறிக்க வழங்கும் முதற் குறிப்பெழுத்து; a letter, often an initial, denoting name of a person or thing.

த.வ. முன்னெழுத்து

[*Skt. sam-jñā+akṣara* > த. சமிஞ்ஞாட்சரம்.]

சமிஞ்ஞை *śamiññai*, பெ.(n.) 1. சமிக்கை, 1. பார்க்க; see *śamikkai*; 2. பெயர் (த.நி. போ.25); name, appellation.

[*Skt. samjñā* > த. சமிஞ்ஞை.]

சமித்தம் *śamittam*, பெ.(n.) வேள்வி மண்டபம்; sacrificial hall. "நின்றதோர் சமித்தங் கண்டான்" (கம்பரா.பொழிலிறுத்த.49).

[*Skt. sam-iddha* > த. சமித்தம்.]

சமித்து *śamittu*, பெ.(n.); வேள்விக்குரிய சுள்ளிகள் sacrificial fuel. "சமித்தேந்திய காவன் மன்னன்" (பாரத.சம்பவ.57).

[*Skt. samidh* > த. சமித்து.]

சமிதி *śamidi*, பெ.(n.) 1. அவை (சபை)க் கூட்டம்; association, conference. 2. கருமந் தொடர்ந்து பற்றாமைப் பொருட்டுக் கடைப் பிடிக்கும் ஒழுக்கமான நிறை; (Jaina.) restraints observed for arresting the inflow of karma. "கோபனஞ் சமிதி தம்மம்" (மேருமந்.99). 3. சமீகம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śamīgam*.

[*Skt. samiti* > த. சமிதி.]

சமிதை *śamidai*, பெ.(n.) வேள்வி (யாகத்து)க் குரிய ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, மா, பலாசு, வன்னி, நாயுருவி, கருங்காலி என்பவற்றின் சுள்ளி; sacrificial fuel, of which there are nine kinds, viz., *āl, araśu, atti, itti, mā, palāśu, vaṇṇi, nāyuruvi, karuṇḡāli*. "புண்ணியப் பலாசின் கண்ணிறை சமிதை" (பெருங். இலாவண.3, 14).

[*Skt. samidhā* > த. சமிதை.]

சமிதைக்கிரிகை *śamidai-k-kirigai*, பெ.(n.) மந்திரமுன்னிட்டு வேள்விச்சுள்ளிகளை தீ (அக்னி) யிலிட்டு, வேள்வி செய்யுஞ் செயல்; act of kindling sacred fire by throwing *śamidai* into sacrificial pit with appropriate mantras. "சமிதைக்கிரிகை சால் புளிக் கழிப்பி" (பெருங். இலாவண.3 :81).

[*Skt. samidhā+kriyā* > த.சமிதைக் கிரிகை.]

சமீபாடு *śami-pāḍu*, பெ.(n.) 1. செரிக்கும் (சீரணிக்கும்) காலம்; time required for digestion. 2. செரித்தல் (சீரணம்); digestion.

[சமீ+பாடு]

[Skt. *śam* > த. சமீ]

சமியன் *śamiyaṇ*, பெ.(n.) அருகன் (வின்.); (Jaina.) arhat.

[Skt. *samyama* > த. சமியன்.]

சமிர்த்தி *śamirtti*, பெ.(n.) நிறைவு; fulness, abundance. "அன்னசமிர்த்தி" (குற்றா.தல. சிவபூசை.46).

[Skt. *samṛddhi* > த. சமிர்த்தி.]

சமீரணன் *śamiraṇaṇ*, பெ.(n.) சமீரணன் பார்க்க; see *śamīraṇaṇ*. "சமீரணன்றன் மதலை" (சேதுபு. இராமதீர்.68).

சமீராட்டு *śamirāṭṭu*, பெ.(n.) சம்மீராட்டு பார்க்க; see *sammirāṭṭu*. "சுராட்டுமச் சமீராட்டு மானானே" (சேதுபு.கோடிதீர்.48).

[Skt. *sam-rāṭ* > த. சமீராட்டு.]

சமீகம் *śamīgam*, பெ.(n.) போர் (ஆ.நி.); war, battle, fight.

[Skt. *samīka* > த. சமீகம்.]

சமீசணம் *śamīśaṇam*, பெ.(n.) ஆராய்ச்சி (யாழ்.அக.); investigation.

[Skt. *sam-īkṣaṇa* > த. சமீசணம்.]

சமீந்தார் *śamīndār*, பெ.(n.) குடிகளிடம் தாமே வரி தண்டுதல் செய்து அரசுக்கு மொத்த வரி செலுத்தி (பூமியை) ஆள்வோர்; zemindar, landed proprietor paying land-tax to Government.

த.வ. நிலக்கிழார்

[U. *zamīn-dār* > த. சமீந்தார்.]

சமீந்தாரி *śamīndāri*, பெ.(n.) 1. சிற்றூர் நிலச்சொத்து; estate of a zemindar. 2. சமீந்தார் பார்க்க; see *śamīndār*.

த.வ. நிலக்கிழமை

[U. *zamīn-dār* > சமீந்தார் > த. சமீந்தாரி.]

சமீபம் *śamībam*, பெ.(n.) அண்மை; nearness, proximity. "நஞ்சமீபத்தில் வாவென்று" (மச்சபு.ஆதிசி.8).

[Skt. *sam-īpa* > த. சமீபம்.]

சமீபலசணை *śamība-laśaṇai*, பெ.(n.) ஒரு பொருளை உணர்த்துஞ் சொல் அப்பொருளினை அடுத்துள்ள பிறிதொரு பொருளை உணர்த்து வதாகிய இலக்கணை (சி.சி.பு.28, சிவாக்.); (Log.) variety of *ilakkaṇai* in which a word denotes an object which is in the vicinity of what it normally signifies, as *kaṅgaikkaṇidai-c-cēri*.

த.வ. பிறிதுணர் இலக்கணம்

[Skt. *samīpa+lakṣaṇā* > த. சமீபலசணை]

சமீபலபசணை *śamība-laṭṣaṇai*, பெ.(n.)

சமீபலசணை பார்க்க; see *śamībalaśaṇai*

சமீபவிலக்கணை *śamība-v-ilakkaṇai*,

பெ.(n.) சமீபலட்சணை பார்க்க; see *śamība-laṭṣaṇai*.

சமீபி-த்தல் *śamībi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கிட்டுதல்; to approach, come close.

M. *samīpikka*.

[Skt. *samīpa* > த. சமீபி-.]

சமீரணம் *śamīraṇam*, பெ.(n.) 1. கிடாரை (மலை.); seville orange. 2. எலுமிச்சை; bergamotte orange.

[Skt. *sam-īraṇa* > த. சமீரணம்.]

சமீரணன் *śamīraṇaṇ*, பெ.(n.) காற்றுக் கடவுள் (வளிச்செல்வன்); air, wind-god. "சமீரணன் றுடைப்ப மன்னோ" (கம்பரா.மாரீச.15).

[Skt. *sam-īraṇa* > த. சமீரணன்.]

சமீரணி *śamīraṇi*, பெ.(n.) வளிமகன் (வாயு புத்திரன்); *Bhīman*, as son of *Vāyu*. "சங்கையுறாது சமீரணி கேட்டு" (பாரத. புட்ப. 79).

[Skt. *śamīraṇi* > த. சமீரணி.]

சமீரன் *śamīraṇ*, பெ.(n.) சமீரணன் (உரி.நி.) பார்க்க; see *śamīraṇaṇ*.

[Skt. *śam-īra* > த. சமீரன்.]

சமீன் *śamīṇ*, பெ.(n.) சமீந்தாரி பார்க்க; see *śamīndāri*.

[U. *zamīn* > த. சமீன்.]

சமீனம் *śamīṇam*, பெ.(n.) ஆண்டிற்கு ஒருமுறை உண்டாவது (யாழ். அக.); that which is produced once a year.

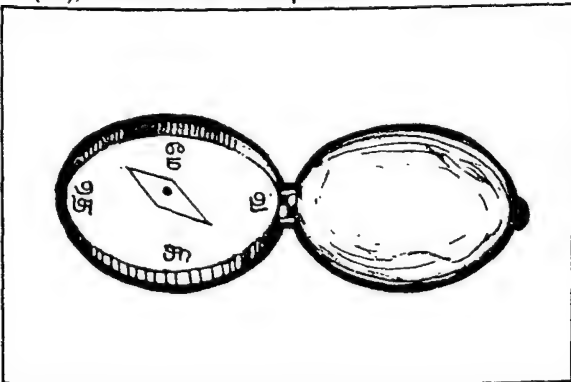
[Skt. *śamīna* > த. சமீனம்.]

சமு *śamu*, பெ.(n.) 729 யானைகளும் 729 தேர்களும் 2187 குதிரைகளும் 3645 காலாட்களும் அடங்கிய படை (சூடா.); large army consisting of 729 elephants, 729 chariots, 2187 horses and 3645 foot-soldiers.

[Skt. *camū* > த. சமு.]

பழந்தமிழ் படைவகுப்பில் 9x9-81 கொண்ட நாற்படை அடுக்காகிய அணிவகுப்பு நிலவியது. 9x9x9-729 யானைப்படை, தேர்ப்படைகளும் அதன் மூட்டை நங்காகிய, குதிரைப்படையும் (2187) ஐம்பட்டை நங்காகிய (3645) காலாட்படையும் ஒரு பெரும்படை எனப்பட்டது. இதனை வடமொழியாளர் 'சமு' என்னும் சேனையாகக் கருதினர்.

சமுக்கா¹ *śamukkā*, பெ.(n.) திசையறிகருவி (J.); mariner's compass.

சமுக்கா² *śamukkā*, பெ.(n.) சமுக்காக்குழல் பார்க்க; see *śamukkā-k-kuḷa*.

சமுக்காக்குழல் *śamukkā-k-kuḷa*, பெ.(n.) தொலைநோக்குக் கண்ணாடி (விண்.); telescope.

த.வ. தொலைநோக்கி

[Skt. *camukkā* + த. குழல் > சமுக்காக்குழல்]

சமுக்காரம் *śamukkāraṇ*, பெ. (n.) தூய்மைப்படுத்தும் விழா (சமற்காரம்) (யாழ்.அக.); purificatory ceremony.

[Skt. *śam-s-kāra* > த. சமுக்காரம்.]

சமுக்காளக்கோட்டுப்புலி *śamukkāḷa-k-kōṭṭuppuḷi*, பெ.(n.) புலி வகை (யாழ்.அக.); a kind of tiger.

[சமுக்காளம்+கோட்டுப்புலி]

[U. *jāmkāna* > த. சமுக்காளம்.]

சமுக்காளம் *śamukkāḷam*, பெ.(n.) சமக்காளம் பார்க்க; see *śamakkāḷam*.

சமுக்கு *śamukku*, பெ.(n.) குதிரை மாடு முதலியவற்றின் முதுகில் இவர்ந்தூருதற்கு இடப்பெறுந் தவிக: saddle. "இடப முதுகிடைச் சமுக்கிட்டேறி" (திருப்ப.902).

த.வ. சேணம்

[U. *jamkhāna* > த. சமுக்கு.]

சமுகங்கொடு-த்தல் *śamugaṇ-kā*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருள் (தயை) வேண்டிப் பிறரிடம் (சேவை) பணி செய்தல் (இ.வ.); to serve as attendant for favour. 2. ஒருவரது நல்ல நேரம் கிடைத்தற்குக் காத்திருத்தல்; to wait one's convenience.

[சமுகம்+கா-த்தல்]

[Skt. *śam-mukha* > த. சமுகம்]

சமுகங்கொடு-த்தல் *śamugaṇ-kodu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தெளிவாயிருத்தல் (பிரசன்னம்); to attend, used respectfully. "அத்தருணம் தாங்களும்சமுகங்கொடுத்துச் சிறப்பித்துச்

சொல்லுமாறு வேண்டுகின்றோம்”.

த.வ. செவ்விதருதல்

[சமுகம்+கொடு]

[Skt. sam-mukha > த. சமுகம்]

சமுகசேவை *śamuga-śēvai*, பெ.(n.) அரசன், குரு முதலானோரது ஆள்கணத்தில் (சன்னி தானத்தில்) செய்யும் ஊழியம் (விண்.); serving or waiting on a king, guru, etc.

[Skt. sam-mukha+sēvā > த. சமுகசேவை]

சமுகத்தார் *śamugattār*, பெ.(n.) அமைச்சர்கள் (விண்.); councillors, courtiers.

[Skt. sam-mukha > சமுகம் > த. சமுகத்தார்]

சமுகம் *śamugam*, பெ.(n.) 1. இறையகம் (சன்னிதானம்); august presence, as of a king, guru. 2. நேருரை (பேட்டி); audience, interview, as of a superior. அந்தப் பிரபுவின் சமுகம் கிடைக்கவில்லை. 3. பெரியோரை முன்னிலைப்படுத்த வழங்கும் மதிப்புரவுச் சொல்; a term of respect, used in addressing persons of rank.

[Skt. sam-mukha > த. சமுகம்]

சமுகமளி-த்தல் *śamugamali*, 4 செ.கு.வி. (vi.) நேரில் வருகை தருதல் (இலங்.); be present (in a meeting). கூட்டத்திற்குப் பலர் சமுகமளித்திருந்தனர்.

[சமுகம்+அளி]

சமுசயப்பட்டவன் *śamuśaya-p-pattavan*, பெ. (n.) சந்தேகக்காரன் பார்க்க (இ.வ.); see *śandēga-k-kāraṇ*.

த.வ. ஐயமுடையன்

[Skt. sam-śaya > த. சமுசயம் + பட்டவன்]

சமுசயம் *śamuśayam*, பெ.(n.) 1. ஐயம்; doubt, hesitation. 2. குற்றம் பற்றிக் கொள்ளும் ஐயம் (சந்தேகம்); suspicion.

[Skt. sam-śaya > த. சமுசயம்]

சமுசயவாதி *śamuśaya-vādī*, பெ.(n.) எதனையும் ஐயுறுபவன் (சந்தேகிப்பவன்) (விண்.); sceptic.

[Skt. sam-śaya+vadin > த. சமுசயவாதி]

சமுசாகி *śamuśāgi*, பெ.(n.) தொந்தரை; worries. அவனுக்குச் சமுசாகி அதிகம் (கொ.வ.).

சமுசாகிசெய்-தல் *śamuśāgi-cey*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மனநிறைவு (திருப்தி) செய்தல்; to satisfy. 2. போக்குச் சொல்லுதல் (இ.வ.); to give evasive explanations.

சமுசாரக்காரன் *śamuśāra-k-kāraṇ*, பெ.(n.) பெரிய குடும்பத்தை உடையவன் (இ.வ.); a man having a large family.

த.வ. பெருங்குடும்பி

[Skt. sam-sāra > த. சமுசாரம்+காரன்]

சமுசாரபந்தம் *śamusāra-bandam*, பெ.(n.) இல்லற வாழ்க்கையில் கட்டுப்படல்; bondage of married life (சா.அக.).

த.வ. குடும்பக்கட்டு

[Skt. sam-sāra+bandha > த. சமுசாரபந்தம்]

சமுசாரம் *śamuśāram*, பெ.(n.) 1. உலக வாழ்க்கை; cycle of mundane existence; worldly life. "சமுசாரத்தின் புத்தி நீங்குமாறருளும் பார்ப்பதி" (விநாயகபு.2, 7). 2. குடும்பம்; family. 3. மனைவி (இ.வ.); wife.

[Skt. sam-sāra > த. சமுசாரம்]

சமுசாரம் *śamu-śāram*, பெ. (n.) 1. சமாசாரம் (நாஞ்.) பார்க்க; see *śamāśāram*. 2. பொருண்மை, செய்தி (விஷயம்); business, affair. உன்னிடத்தில் ஒரு சமுசாரம் சொல்ல வேணும்.

[Skt. samācāra > த. சமுசாரம்]

சமுசாரவாட்டி *śamuśāra-v-āṭṭi*, பெ.(n.) பெரிய குடும்பத்தையுடையவன் (இ.வ.); a woman having a large family.

[Skt. śam-sāra > த. சமுசாரம் + ஆட்டி]

சமுசாரவாளி *śamusāra-v-āji*, பெ.(n.)
சமுசாரக்காரன் பார்க்க (இ.வ.); see
śamuśārakkāraṇ.

[Skt. sam-sāra > த. சமுசாரம் + த. ஆளி.]

சமுசாரவிருத்தி *śamusāra-virutti*, பெ.(n.)
குடும்ப நிகழ்ச்சி (J.); family cares or
concerns.

[Skt. sam-sāra + vṛtti > த. சமுசாரவிருத்தி]

சமுசாரி *śamusāri*, பெ.(n.) 1. இல்வாழ்வான்
(கிருகத்தன்); married person, house
holder. 2. சமுசாரக்காரன் பார்க்க; see
śamuśārakkāraṇ. 3. குடியானவன்;
husbandman, farmer. 4. கரும (கர்ம)த்
தொடர்புடையவன்; one involved in the cycle
of births as a result of karma.
"சேதனன்றான் சமுசாரியோ" (சி.சி.வரலாறு).

த.வ. குடும்பி

[Skt. sam-sāri > த. சமுசாரி]

சமுசாரித்தொழில் *śamusāri-t-toḷil*, பெ.(n.)
உழவுத்தொழில்; husbandry.

[சமுசாரி+தொழில்]

[Skt. sam-sāri > த. சமுசாரி]

சமுசாரிமகன் *śamusāri-magaṇ*, பெ.(n.)
நல்ல குடும்பத்திற் பிறந்தவன் (வின்.); man
born of good family.

[சமுசாரி+மகன்]

[Skt. sam-sāri > த. சமுசாரி]

சமுக *śamuśu*, பெ.(n.) 1. கலகக் கூட்டம்
(யாழ்.அக.); seditious or riotous assembly.
2. துராலோசனை (வின்.); evil counsel, plot.

[Skt. sam-aj > த. சமுக]

சமுகசெலுத்து-தல் *śamuśu-seluttu-*,
5 செ.கு.வி.(v.i.) கெடு சிந்தனைபடி நடத்தல்
(R.); to put the plot in execution.

[சமுக+செலுத்து-]

[Skt. sam-aj > த. சமுக]

சமுத்தி¹ *śamutti*, பெ.(n.) சமிர்த்தி பார்க்க;
see *śamirtti*

[Skt. samṛddhi > த. சமுத்தி.]

சமுத்தி² *śamutti*, பெ.(n.) சமசை பார்க்க; see
śamaśai

சமுத்திகட்டு-தல் *śamutti-kaṭṭu-*,
5 செ.கு.வி. (v.i.) செய்யுளின் முடிப்புறுப்பை
நிறைவு செய்தல்; to complete a śamasai.

[சமுத்தி+கட்டு-]

[Skt. samṛddhi + த. சமுத்தி]

சமுத்திபாடு-தல் *śamutti-pādu-*, 5 செ.கு.வி.
(v.i.) சமுத்திகட்டு-தல் பார்க்க; see *śamutti-*
kaṭṭu-.

[சமுத்தி+பாடு-]

[Skt. samṛddhi > சமுத்தி]

சமுத்திரக்கடம்பு *śamuttira-k-kaḍambu*,
பெ.(n.) வெண்கடம்பு (L.); seaside Indian
oak.

[Skt. samudra + kadamba > த. சமுத்திரக
கடம்பு]

சமுத்திரக்கல்லுப்பு *śamuttira-k-kalluppu*,
பெ.(n.) கடலினுள் பாறைகளில் உறைந்
திருக்கும் கல்லுப்பு; rock salt found adhering
to the surface of rocks at the bottom of
the sea from where it is dug out (சா.அக.).

[சமுத்திரம்+கல்+உப்பு]

[Skt. śamudra → சமுத்திரம்]

சமுத்திரக்கபம் *śamuttira-k-kabam*, பெ.(n.)
சமுத்திரகோசம் பார்க்க (மூ.அ.); see
śamuttira-kōsam.

[Skt. samudra + kaba > த. சமுத்திரகபம்]

சமுத்திரகலசநியாயம் *śamuttira-kalasa-*
niyāyam, பெ.(n.) கடலில் நிரம்ப
நீரிருப்பினும் முகக்கும் முகவையளவே நீர்
கொள்ளுதல் போலும் நெறி (சி.சி.8, 13,
சிவாக்.); principle of sea and cup,

illustrating the fact that the knowledge one can acquire is limited to one's mental capacity, as the cup can hold only its own measure of water though a large quantity is available in the sea.

த.வ. நாழிமுகப்பு நெறி

[Skt. samudra + த. கலசம் + nyāya

→ த. சமுத்திரகலச நியாயம்.]

சமுத்திரகோசம் *śamuttira-kōśam*, பெ.(n.)

கடனுரை (விண்.); cuttlefish bone, as sepiae.

[Skt. samudra+kōśa > த. சமுத்திரகோசம்.]

சமுத்திரச்செடி *śamuttira-c-cedi*, பெ.(n.)

சமுத்திரப்பாலை (பாண்டி.); elephant creeper.

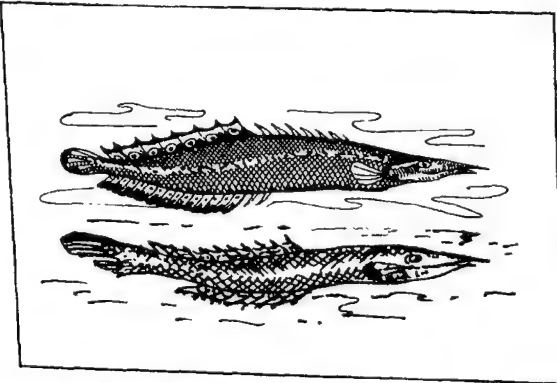
[சமுத்திரம்+செடி]

[Skt. samudra > சமுத்திரம்]

சமுத்திரசித்தி *śamuttira-citti*, பெ.(n.) ஆரால்

மீன் (மலை.); lamprey, brownish, attaining 15 in. in length-Rhynchobdella aculeata.

[Skt. samudra+siddhi > த. சமுத்திரசித்தி]

சமுத்திரகண்டி *śamuttira-sundi*, பெ.(n.)

கிளிஞ்சில் (விண்.); bivalve mollusc.

[சமுத்திரம்+கண்டி-]

[Skt. samudra > சமுத்திரம்]

சமுத்திரசோகி *śamuttira-śōgi*, பெ.(n.)

சமுத்திரப்பாலை (மலை.) பார்க்க; see *śamuttira-p-pālai*.

[Skt. samudra+sōgi > த. சமுத்திரம் + சோகி]

சமுத்திரத்தானம் *śamuttira-t-tānam*,

பெ.(n.) கடலாட்டு; sea-bath (சா.அக.).

சமுத்திரதோயம் *śamuttira-tōyam*, பெ.(n.)

முடக்கொற்றான் வகை; lesser balloon vine, s.cl., cardiospermum canescens (சா.அக.).

[Skt. samudra+tōya > த. சமுத்திரதோயம்]

சமுத்திரநாதம் *śamuttira-nādam*, பெ.(n.)

முப்பு; (In Alchemy) qunit, essence salt or the mystic three salts (சா.அக.).

சமுத்திரநீலக்கல் *śamuttira-nīlakkal*, பெ.(n.)

நீலப் பவளம்; acorus (சா.அக.).

சமுத்திரப்பச்சை *śamuttira-p-paccāi*,

பெ.(n.) சமுத்திரப்பாலை பார்க்க; see *śamuttira-p-pālai*.

சமுத்திரப்பழம் *śamuttira-p-palam*, பெ.(n.)

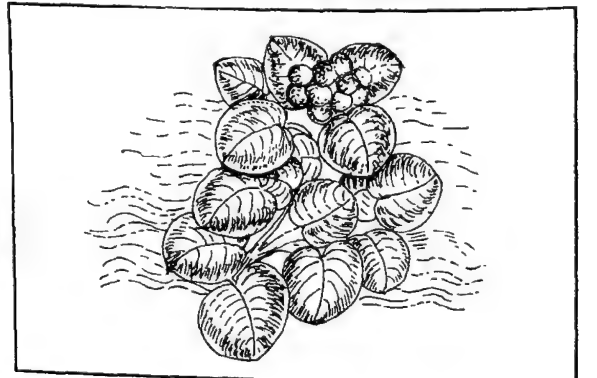
கடல் மீன்; sea-fish.

சமுத்திரப்பாலை *śamuttira-p-pālai*, பெ.(n.)

மருந்துக்கொடி வகை (L.); elephant creeper, m.cr., Argyreia speciosa.

[சமுத்திரம் + பாலை.]

[Skt. samudra > த. சமுத்திரம்.]

சமுத்திரப்புளியன் *śamuttira-p-puḷiyaṇ*, பெ.(n.) இரிக்கி (இ.வ.); scimitar pod.

[Skt. *samudra* > த. சமுத்திரம் + த. புளியன்.]

சமுத்திரபகவான் *śamuttirabagavāṇ*, பெ.(n.) சமுத்திரராசன் பார்க்க; see *śamuttira-rāṣaṇ*.

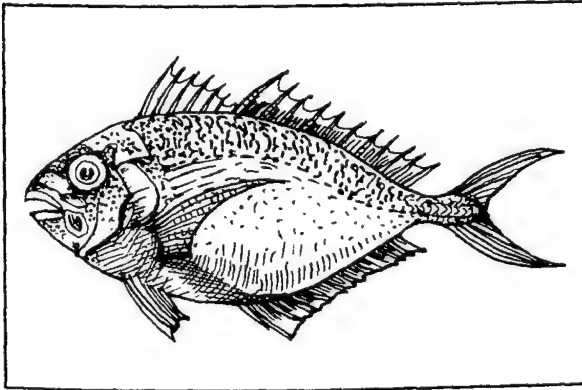
[Skt. *samudra*+*bhagavān* > த. சமுத்திரபகவான்.]

[த. பகவான் > Skt. *bhagavān*.]

சமுத்திரம் *śamuttiram*, பெ.(n.) 1. கடல் (பிங்.); sea, ocean. 2. ஒன்றையடுத்துப் பதினான்கு கன்னம் கொண்ட பேரெண் (பிங்.); a very large number, one followed by fourteen cyphers. 3. சமு (பிங்.) பார்க்க; see *śamu*. 4. மிகுதி; large quantity, abundance. 5. சமுத்திரதோயம் (வின்.) பார்க்க; see *śamuttira-tōyam*.

[Skt. *samudra* > த. சமுத்திரம்.]

சமுத்திரமட்டப்பாரை *śamuttira-maṭṭa-p-pārai*, பெ.(n.) கடல் மீன் வகை; a kind of mackerel, caranx.

சமுத்திரராசன் *śamuttira-rāsaṇ*, பெ.(n.) கடற்குரிய கடவுள் வருணன்; *Varuṇaṇ*, the sea-god.

[Skt. *samudra*+*rāja* > த. சமுத்திரராசன்.]

[த. அரசன் > Skt. *rāja*.]

சமுத்திரலவணம் *śamuttira-lavaṇam*, பெ.(n.) ஐந்து உப்பு (பஞ்சலவணத்துள்) வகையுள் ஒன்றாகிய கடலுப்பு; sea-salt, one of *pañja-lavaṇam*, q.v.

த.வ. கடலுப்பு

[Skt. *samudra*+*lavaṇa*.]

சமுத்திரவருணக்கல் *śamuttira-varuṇakkal*, பெ.(n.) (கடல் நிறம் போன்ற பச்சைக்கல்) படிகப் பச்சை (வின்.); Beryl, as being sea-green.

[சமுத்திரம் + வருணம் + கல்.]

[Skt. *samudra* > த. சமுத்திரவருணக்கல்.]

த. வண்ணம் > Skt. *Varṇa*

சமுத்திரவருணச்சிலை *śamuttira-varuṇa-c-cilai*, பெ.(n.) 1. சமுத்திரவருணக்கல் பார்க்க; see *śamuttira-varuṇa-k-kal*. 2. கருங்கல் வகை; a variety of granite stone.

[Skt. *samudra*+*Varṇa*+ த. சிலை.]

த. வண்ணம் > Skt. *Varṇa*

சமுத்திரவிலாசம் *śamuttira-vilāśam*, பெ.(n.) தன்னைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவனைக் குறித்துத் தலைவி கடற்கரையிலிருந்து புலம்புவதாகப் பாடும் சிற்றிலக்கியவகை; poem in which a maiden laments on the sea-shore her lover's separation.

த.வ. நெய்தல்நிலப்பா

[Skt. *samudra*+*vi-lāsa* > த. சமுத்திரவிலாசம்.]

சமுத்திராந்தம் *śamuttirāṇḍam*, பெ.(n.) 1. சிறுகாஞ்சொறி; small climbing nettle. 2. பருத்தி (வின்.); Indian cotton plant. 3. சாதிக்காய்; nutmeg.

சமுத்திராப்பச்சை *śamuttirā-p-paccaī*, பெ.(n.) சமுத்திரப்பாலை (வின்.) பார்க்க; see *śamuttira-p-pālai*

சமுத்திராப்பழம் *śamuttirā-p-paḷam*, பெ.(n.) கீழைத் தீவுகளினின்று மருந்தின் பொருட்டுக் கடல் வழியாகக் கொண்டு வரப்பட்டதாகக்

கூறப்படும் குந்தளப்பழம் (வின்.); a medicinal fruit said to have been brought to India from the eastern islands.

த.வ. குந்தளப்பழம், கடற்பழம்

[Skt.samudra+phal(K.pan)(M.samudra-p-palam)> த. சமுத்திராப்பழம்.]

சமுதாடு *śamudāḍu*, பெ.(n.) ஈட்டி வகை; dagger. "வேல்சமுதாடு வீரவாள் காட்டுதல்" (பரத.பாவ.20).

[U. jamdhār> த. சமுதாடு.]

சமுதானி *śamudāṇi*, பெ.(n.) சமுதாடு (வின்.) பார்க்க; see *śamudāḍu*.

சமுதிதபிரயோசனம் *śamudida-pira-yōṣaṇam*, பெ. (n.) பகிர்ந்துண்ணுகை (R.C.); communion of saints.

[Skt. samudita + prayōjana>த. சமுதித பிரயோசனம்.]

சமுயமினி *śamuya-minī*, பெ.(n.) காலனின் தலைநகர் (சி.போ.பா.2, 3, பக்.206); yama's capital.

[Skt. sam-yamini> த. சமுயமினி.]

சமுவரம் *śamu-varam*, பெ.(n.) சம்வரை (சி.போ.பா.அவை. பக்.40) பார்க்க; see *śamvarai*

[Skt. sam-vara> த. சமுவரம்.]

சமுற்கம் *śamurkam*, பெ.(n.) இரண்டு அல்லது பல அடிகள் சொல்லளவில் ஒத்தும் பொருளளவில் வேறுபட்டும் வரும் மிறைக்கவி (வின்.); stanza in which two or more lines correspond in sound but differ in sense.

த.வ. பொருள்முரண் அணி

[Skt. sam-ud-ga> த. சமுற்கம்.]

சமுற்பவம் *śamurpavam*, பெ.(n.) பிறப்பு (யாழ்.அக.); birth, origin.

[Skt. sam-ud-bhava> த. சமுற்பவம்.]

சமுன்னதி *śamunnadi*, பெ.(n.) செருக்கு (அகந்தை) (வின்.); self-conceit, arrogance.

[Skt. sam-unnati> த. சமுன்னதி.]

சமுனையம் *śamunaiyam*, பெ.(n.) ஈரம்; moisture (சா.அக.).

சமு *śamū*, பெ.(n.) சமு (சங்.அக.) பார்க்க; see *śamu*.

சமுகக்காடு *śamūga-k-kāḍu*, பெ.(n.) ஊராரின் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கவும் பொது இடங்களில் வளர்க்கப்படும் காடு; social forestry (கிரியா.).

த.வ. பொதுக்காடு

[Skt. samūha + த. சமுகம் + த. காடு.]

சமுகசேவகி *śamūga-sēvagi*, பெ.(n.) குமுகாயத்திலெழும் சிக்கலைத் தீர்த்தல், ஏழைகளுக்கு உதவுதல் போன்ற ஊழியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்; a woman social worker (கிரியா.).

த.வ. பொதுநலப்பணிமடந்தை

சமுகம்¹ *śamūgam*, பெ.(n.) திரள்; assembly, multitude. "சுரசமுகமும்" (பாரத.குருகுல.27).

த.வ. குமுகம், மன்பதை

[Skt. samūha> த. சமுகம்¹.]

சமுகம்² *śamūgam*, பெ.(n.) தேர், யானை, பரி, காலால் என்பவை மும்மடி கொண்ட படை வகுப்பு (திவா.); a division of an army consisting of three times the unit required for *piratāṇai*.

[Skt. camūka> த. சமுகம்.]

சமுகவாதம் *śamūga-vādam*, பெ.(n.) கரணியத்தின் கூட்டமே காரியமாம் என்று கொள்ளும் (வாதம்) தருக்கம் (சி.போ.பா.2, 2, பக்.142); a doctrine which holds that the effect is simply the aggregate of its causes and nothing more.

[Skt. samūha + vāda>த. சமுகவாதம்.]

சமூகவியல் *śamūgaviyal*, பெ.(n.) குழுவாக வாழும் மனிதர்களைப் பற்றியும், சமூக அமைப்பைப் பற்றியும் ஆராயும் படிப்பு; sociology. "சமூகவியல் துறை/சமூகவியல் பேராசிரியர்" (கிரியா.).

[சமூகம் + இயல்.]

[Skt. *samūha* → த. சமூகம்]

சமூகவிரோதி *śamūga-virōdi*, பெ.(n.) குழுகாயத்துக்குக் கேடு விளைவிக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்; racketeer, antisocial element (கிரியா.).

த.வ. பொதுநலப்பகைவன்

[Skt. *samūha + virōdhi* → த. சமூகவிரோதி]

சமூகனி *śamūgaṇi*, பெ.(n.) துடைப்பம் (யாழ்.அக.); broom.

[Skt. *sam-ūhānī* → த. சமூகனி.]

சமூலம்¹ *śamūlam*, பெ.(n.) வேர்முதல், இலையீறாகவுள்ள எல்லாம் (தைவல.தைல.41); whole, all.

[Skt. *sa-mūla* → த. சமூலம்.]

சமூலம்² *śamūlam*, கு.வி.எ..(adv.) முழுவதும்; wholly.

[Skt. *sa-mūla* > த. சமூலம்.]

சமேதராக *śamēdarāga*, கு.வி.எ. (adv.) (அ.வ.) (மணவினையர் (தம்பதி) ஒன்று கூடி இணைந்து, உடனிருக்க; (of married people) together, (of gods) along with his or her consort. "தாங்கள் தம்பதி சமேதராகத் திருமணத்திற்கு வந்து சிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்/வள்ளி தெய்வானை சமேதராகக் காட்சியளிக்கும் முருகன் படம்" (கிரியா.).

த.வ. உடனாக

[Skt. *samēta* > த. சமேதர் + ஆக.]

சமேதன் *śamēdan*, பெ.(n.) கூடியிருப்பவன்; companion, associate. "அம்பைசமேதனாய்மர்தலினால்" (சங்.அக.).

த.வ. உடனானி

[Skt. *samēta* > த. சமேதன்.]

சமேதார் *śamēdār*, பெ.(n.) படையதிகாரி (சபேதார்)க்கு அடுத்த அலுவலன்; Indian military officer of the rank of lieutenant, second to the subhadar.

த.வ. சாமந்தன்

[U. *jamdār* > த. சமேதார்.]

சமைதார் *śamaidār*, பெ.(n.) சமேதார் (வின.) பார்க்க; see *śamēdār*.

சமோகி *śamōgi*, பெ.(n.) அடிக்கடி ஒருவர் கையிலிருந்து மற்றொருவர் கைக்கு மாறி துய்த்தாளப்படும் ஊர் (கிராம) நிலங்கள் N.A. (R.T.); tenure in which village or lands of a community are held individually under periodical distribution.

த.வ. காலநிரல் ஆள்நிலம்

[Skt. *sama-bhōgya* > த. சமோகி.]

சய்யம் *śayyam*, பெ.(n.) சருக்கரை; sugar (சா.அக.).

சயகாசரோகம் *śayagāśa-rōgam*, பெ.(n.) நுரையீரலில் ஏற்படும் புற்று நோய் (சயரோகம்); a tubercular disease of the lungs-Pulmonary consumption or phthisis (சா.அக.).

த.வ. ஈரல்புற்று

சயங்கொண்டசோழமண்டலம் *śayan-konḍa-cōḷa-maṇḍalam*, பெ.(n.) முதலாம் இராசராசனது சிறப்புப் பெயரால் வழங்கிய, தொண்டை மண்டலம்; (I.M.P.N.A.297) *Tonḍai-maṇḍalam* called after the sur name of the chola king Raja Raja I.

த.வ. வெற்றிகொண்டசோழன்

[Skt. *jaya* > த.சயம்+கொண்ட+சோழமண்டலம்.]

சயங்கொண்டசோழன் *śayan-konḍa-cōḷan*, பெ.(n.) முதலாம் இராசராசனின் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று (S.I.I.11, 7); a

surname assumed by the chola king Raja-Raja I.

[Skt. jaya > த. சயம் + கொண்டசோழன்.]

சயங்கொண்டதொண்டைமண்டலம் *śayaṅ-konḍa-tonḍai-maṇḍalam*, பெ.(n.) சயங்கொண்டசோழமண்டலம் பார்க்க (I.M.P.Madr.315); see *śayaṅ-konḍa-cōla-maṇḍalam*.

[Skt. jaya > த. சயம் + கொண்டதொண்டைமண்டலம்.]

சயங்கொண்டமண்டலம் *śayaṅ-konḍa-maṇḍalam*, பெ.(n.) சயங்கொண்டசோழமண்டலம் பார்க்க (I.M.P.N.A.390); see *śayaṅ-konḍa-śōla-maṇḍalam*.

[Skt. jaya > த. சயம் + கொண்டமண்டலம்.]

சயங்கொண்டான் *śayaṅ-konḍāṇ*, பெ.(n.) 11-ம் நூற்றாண்டினரும் கலிங்கத்துப்பராணி இயற்றியவருமான புலவர்; the author of the *kaliṅgattu-p-parani*, 11th C. "பராணிக் கோர் சயங்கொண்டான்" (தனிப்பா.).

[சயம்+கொண்டான்.]

[Skt. jaya > த. சயம்]

சயசய *śaya-śaya*, பெ.(n.) வெற்றி குறித்த வாழ்த்து மொழி; expr. meaning 'may victory attend thee!' - addressed to kings and great personages.

த.வ. 2கே2கே

[Skt. jaya+jaya > த. சயசய.]

சயசீலன் *śaya-śīlaṇ*, பெ.(n.) வெற்றிச் செல்வன்; victorious person.

[Skt. jaya+śīla > த. சயசீலன்.]

சயசெம்பு *śaya-śembu*, பெ.(n.) மாகடைச் செம்பு; impure copper (சா.அக.).

சயத்தம்பம் *śaya-t-tambam*, பெ.(n.) வெற்றித்தூண்; triumphal column. "சயத்தம்பம் பல நாட்டி" (கலிங்.10).

[Skt. jaya+stambha > த. சயத்தம்பம்.]

சயத்திரதன் *saya-t-tiradan*, பெ.(n.) பாரதத்திற் கூறப்படும் சிந்துநாட்டரசனும் துரியோதனன் தமக்கை கணவனுமான வீரன் (பாரதபதின்குன்றாம்.117); a hero mentioned in *Mahābhārata*, king of the sindhu country and brother-in-law of *Duryōdhana*.

[Skt. jayad-ratha > த. சயத்திரதன்.]

சயதம் *śayadam*, பெ.(n.) 1. உடம்பில் அரத்தக் கேட்டினால் ஏற்படும் கண்டமாலை, சயநோய் முதலியன; an idiopathic blood disease producing tubercle, struma or scrofula; phthisis etc. - *Tubercular diseases*. 2. இடுப்பெலும்பின் ஒரு பகுதி; that portion of the hip bone (சா.அக.).

சயதரன் *śayadarāṇ*, பெ.(n.) கலிங்கத்துப் பராணித் தலைவனான முதற் குலோத்துங்கன் சிறப்புப் பெயர்; a surname of *kulōttuṅga*, 1. the hero of *kaliṅgattu-p-parani*.

[Skt. jaya-dhara > த. சயதரன்.]

சயதாளம் *śaya-tālam*, பெ.(n.) ஒன்பது (நவ) வகை தாளங்களுள் ஒன்று (திவா.); (Mus.) a variety of time-measure, one of *nava-tālam*, q.v.

[Skt. jaya > த. சயம் + த. தாளம்.]

சயந்தகுமாரன் *śayanda-kumārāṇ*, பெ.(n.) சயந்தன் (சிலப்.3, 2, அரும்.) பார்க்க; see *śayandan*.

[Skt. jayanta+kumāra > சயந்தகுமாரன் > த. குமரன் > Skt. குமாரன்.]

சயந்தமம் *śayandamam*, பெ.(n.) சாதி அடையாளம் (லிங்கம்); vermilion-Bisulpheret of mercury (சா.அக.).

சயந்தன் *śayandan*, பெ.(n.) இந்திரனின் மகன்; Indra's son. "இந்திர சிறுவன் சயந்தருகென" (சிலப் 3:119)

[Skt. jayanta > சயந்தன்.]

சயந்தி *śayandi*, பெ.(n.) 1. பிறந்தநாட் பெருவிழா; birthday celebration. 2. வாத மடக்கி (மலை.); wind-killer. 3. சிற்றகத்தி (தைவல.தைல.89); common sesban.

த.வ. வெள்ளணிநாள்

[Skt. *jayanti* > த. சயந்தி.]

சயபத்திரம் *śaya-pattiram*, பெ.(n.) தருக்கத்தில் தடைவிடைகளை முறைமையாக ஆய்ந்து அவையோரளிக்கும் வெற்றியாவணம் (பு.வெ.8, 19, உரை); certificate of success; record of contentions with the final decision of a learned council.

த.வ. நாநலவாகை

[Skt. *jaya+Patra* > த. சயபத்திரம்.]

சயபருவதம் *śaya-paruvadam*, பெ.(n.) காவிரியாறு தோன்றும் மலை; a mountain. "ஆம்பல்பூத்த சயபருவத மடுவிலே" (இராமநா.பக்.21).

[Skt. *sahya+Parvata* > த. சயபருவதம்.]

சயபித்தம் *śaya-pittam*, பெ.(n.) (வின.) எலும்புருக்கி நோய்; tuberculosis.

[சய + பித்தம்.]

[Skt. *kṣaya* > த. சயம்]

சயபேரி *śaya-pēri*, பெ.(n.) சயபேரிகை பார்க்க; see *śaya-bērigai*.

த.வ. வெற்றிமுரசு

சயபேரிகை *śaya-bērigai*, பெ.(n.) வெற்றி முரசு; drum of victory.

த.வ. வெற்றிபேரிகை

[சய + பேரிகை.]

[Skt. *jaya* > த. சயம்]

சயம்¹ *śayam*, பெ.(n.) 1. வெற்றி; triumph, victory. "தண்ணீர்ப்பந்தர் சயம்பெறவைத்தும்" (திருவாச.2, 58). 2. கதிரவன் (சூரியன்) (அக.நி.); sun.

[Skt. *jaya* > த. சயம்]

சயம்² *śayam*, பெ.(n.) 1. சயரோகம் பார்க்க; see *śaya-rōgam*. "சயந்தான் பிரமேகம்" (விநாயகபு.69, 62). 2. சிதைவு (வின.); waste, loss.

[Skt. *kṣaya* > த. சயம்.]

சயம்³ *śayam*, வி.எ.(adv.) தானாக; of one's own accord. "சயமே யடிமை தலைநின்றார்" (திவ்.திருவாய்.8, 10, 2).

[Skt. *svayam* > த. சயம்.]

சயம்பு *śayambu*, பெ.(n.) 1. தானாக உருவானது (நீல. வேதவாத.3); that which is self-existent. 2. சிவன் (பிங்.); *Śivaṇ*. 3. பிரமன் (உரி.நி.); *Brahmā*. 4. அருகன்; Arhat. "சங்கர னீசன் சயம்பு" (சிலப்.10, 186).

த.வ. தான்தோன்றி

[Skt. *svayam-bhū* > த. சயம்பு.]

சயம்புலிங்கம் *śayambu-liṅgam*, பெ.(n.) திருக்கோயிலிலுள்ள இலங்கத்தொன்று (சைவச.பொது.431); one of *parārṭta-liṅgam*.

[Skt. *svayam-bhū+liṅga* > த. சயம்புலிங்கம்.]

சயமகள் *śaya-magal*, பெ.(n.) 1. (வெற்றிக் குரிய பெண்) கொற்றவை; *Durgā*, as Goddess of victory. "கலைமகள் சயமகள்" (தேவா.569, 11). 2. இரட்டை (மிதுன) யோரை (திவா.); gemini of the zodiac.

[சயம்+மகள்.]

[Skt. *jaya* > த. சயம்]

சயமங்கலம் *śaya-maṅgalams*, பெ.(n.) ஒள்ளூரியம் (வைடூரியம்) போன்ற கண்ணும் பல நிறத்தினையுமுடைய குதிரை (சுக்கிரந்தி. 317); a horse of variegated colour with eyes like cat's eye.

[சயம்+மங்கலம்.]

[Skt. *jaya* > த. சயம்]

சயமரம்¹ *śaya-maram*, பெ.(n.) தன் விழைவு வரைவு (சயம்வரம்); self-choice of a husband by a princess or a daughter of

a kṣatriya at a public assembly of suitors.

"சயமர மறைதுமேனும்" (குளா.மந்திர.119).

[Skt. svayam-vara > த. சயமரம்.]

சயமரம்² śaya-maram, பெ.(n.) வெற்றிக் குறியான தோரணம்; triumphal arch. "எத்திசையுஞ் சயமரங் கோடித்து" (திவ். பெரியாழ்.1, 1, 8).

[சயம்+மரம்.]

[Skt. jaya > த. சயம்]

சயரோகம் śaya-rōgam, பெ.(n.) சயமித்தம் பார்க்க; see śayapittam.

[Skt. kṣaya+rōga → த. சயரோகம்.]

சயலட்சுமி śaya-lakṣmī, பெ.(n.) கொற்றவை; the Goddess of victory.

[Skt. jaya+lakṣmī > த. சயலட்சுமி.]

சயவிசயர் śaya-viśayar, பெ.(n.) மாலுலகத்தில் (வைகுண்டத்தில்) திருமால் கோயிலின் வாயில்காவலரான இருவர்; the twin-deities guarding the portals of Viṣṇu's residence at Vaidyaṇḍam. "பரந்தாமன் சீர்ப் புனைமணி வாயில் காத்தபுகழ்ச் சயவிசயர்" (பாகவ.7, 1, 8).

[Skt. jaya+vijaya > த. சயவிசயர்.]

சயனக்கிருகம் śayana-k-kirugam, பெ.(n.) பள்ளியறை; bed-room.

[Skt. śayana+grha → த. சயனக்கிருகம்.]

சயனம் śayanam, பெ.(n.) 1. படுக்கை (திவா.); bed, couch. 2. படுத்திருக்கை; lying down, taking rest. 3. உறக்கம் (நித்திரை) செய்கை; sleeping. 4. புணர்ச்சி; sexual union.

[Skt. śayana > த. சயனம்.]

சயனாதனம் śayanādanam, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன) வகை (தத்துவப். 109, உரை); (Śaiva.) a yogic posture.

[சயனம்+ஆதனம்.]

[Skt. śayana > சயனம்]

சயனாதி śayanādi, பெ.(n.) கனவு (சொற்பனம்); dream (சா.அக.).

சயனி-த்தல் śayani-, 4 செ.கு. வி.(v.i.)

1. படுத்தல்; to lie down, take rest.
2. கண் வளர்தல் அல்லது (நித்திரை) உறங்குதல்; to sleep.
3. புணர்தல்; to have sexual intercourse.

த.வ. உறங்கல்

[Skt. śayana > த. சயனி-]

சயனிப்பு śayanippu, பெ.(n.) 1. உறக்கம் (நித்திரை); slumber. 2. புணர்கை; the act or state of having intercourse, cohabitation (சா.அக.).

[Skt. śayana → த. சயனிப்பு.]

சயி-த்தல் śayi-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வெல்லுதல்; to conquer. "சலங்கொடு சயித்த வினை" (சேதுபுகத்துரு.110).

[Skt. jay > த. சயி-]

சயித்தகம் śayittagam, பெ.(n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இருசமய. சிற்பசாத்.3); a treatise on architecture, one of 32 śirpa-nūl.

[Skt. caityaka > த. சயித்தகம்.]

சயித்தம் śayittam, பெ.(n.) அறிவன் கோயில் (சைத்தியம்); Buddhist temple. "வானோங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்தம்" (மணிமே. 28. 131).

[Skt. caitya > த. சயித்தம்.]

சயித்தான் śayittān, பெ.(n.) பேய்; satan, devil.

[U. shaitān > த. சயித்தான்.]

சயித்தி śayitti, பெ.(n.) அரக (சங்.அக.); pipal.

[Skt. caitya > த. சயித்தி.]

சயிதூன் śayitūn, பெ.(n.) ஒலிவை யெண்ணெய்; olive oil-olivae oleum (சா.அக.).

சயிந்தம் *śayindam*, பெ.(n.) 1. இலிங்கம்; vermillion. 2. இந்துப்பு; rock-salt or sindh salt (சா.அக.).

சயிந்தர் *śayindar*, பெ.(n.) சிந்து நாட்டினர்; people of sind. "விராடர் மயிந்தர் சயிந்தர்களே" (கலிங்.317).

[Skt. *sindhu* > த. சயிந்தர்.]

சயிந்தவலவணம் *śayindava-lavaṇam*, பெ.(n.) ஐந்துவகை உப்பில் (பஞ்சலவனத்துள்) ஒன்றும் சிந்து நாட்டில் உண்டாவதுமாகிய கல்லுப்பு வகை; a kind of rock salt found in sind, one of *pañja-lavaṇam*, q.v.

[Skt. *saindhava+lavaṇa* > த. சயிந்தவலவணம்.]

சயிந்தவி *śayindavi*, பெ.(n.) ஓர் (இராகம்) பண் (பரத.இராக.55); (Mus.) a specific melody-type.

[Skt. *saindhavi* > த. சயிந்தவி.]

சயிரேகம் *śayirēgam*, பெ.(n.) மேக வண்ணக் குறிஞ்சி (மலை.); western Ghats blue nail dye.

[Skt. *sairēyaka* > த. சயிரேகம்.]

சயிலகோபன் *śayila-kōban*, பெ.(n.) (மலைகளின் மீது சினமுடையவன்) இந்திரன்; Indra, as one angry with mountains. "தருவுடைச் சயிலகோபனும்" (கம்பரா. திருவவ.106).

[Skt. *śaila+kōpa* > த. சயிலகோபன்.]

சயிலநீர் *śayila-nīr*, பெ.(n.) 1. தூய்மையான கங்கை; pure water. 2. பாறை நீர்; rock-water (சா.அக.).

[சயிலம்+நீர்.]

[Skt. *śaila* > சயிலம்]

சயிலவருக்கு *śayila-varukku*, பெ.(n.) மலை விளை மூலி; mountain herb (சா.அக.).

[Skt. *śaila + varga* → த. சயிலவருக்கு.]

சயிலங்கமாலை *śayilaṅga-mālai*, பெ.(n.) வெட்டிவேர் (மலை.); cuscus grass.

சயிலம் *śayilam*, பெ.(n.) மலை (பிங்.); mountain.

[Skt. *śaila* > த. சயிலம்.]

சயிலாதி¹ *śayilādi*, பெ.(n.) (மலைகளுள் முதன்மையானது) கயிலை (பிங்.); Mt. *Kailās*, as the foremost of mountains.

[Skt. *śaila* > த. சயிலம் + ஆதி.]

சயிலாதி² *śayilādi*, பெ.(n.) (சிலாதனுக்குப் புத்திரன்) நந்தி; Nandi, son of *Śilāda*. "சயிலாதி-வாய்மொழியும்" (காஞ்சிப்பு. குமர.20).

[Skt. *śailādi* > த. சயிலாதி.]

சயிலுப்பு *śayiluppu*, பெ.(n.) வளையலுப்பு (மூ.அ.); glass-gall.

[Skt. *śaila* > த. சயிலம் + உப்பு.]

சயிலேகம் *śayilēgam*, பெ.(n.) ஒரு நறுமணப் பண்டம்; a kind of fragrant resin, one of 32 *ōmāligai*. "எண்ணுஞ் சயிலேக மின்புழுக்கு" (சிலப்.6, 77, உரை).

[Skt. *śailēya* > த. சயிலேகம்.]

சயு *śayu*, பெ.(n.) 1. பெரும்பாம்பு; big snake. 2. மலைப்பாம்பு; mountain snake (சா.அக.).

சர்க்கராககமரி *śarkkarāga-śumari*, பெ.(n.) மூத்திரப்பையில் கல் உண்டாகும் நோய் (இங்.வை.); gravel.

[Skt. *śarkarā+aśmari* > த. சர்க்கராககமரி]

சர்க்கரா *śarkkarā*, பெ.(n.) நோய் வகை (M.L.); (Med.) calculus.

சர்க்கரைபேரி *śarkkarai-pēri*, பெ.(n.) பேரி வகை (இ.வ.); a kind of pear.

சர்க்கா *śarkkā*, பெ.(n.) கையினால் நூல் நூற்கும் கருவி ராட்டினம் (G.Sm.D.I.i, 264); hand spinning wheel.

த.வ. இராட்டை

[U. *carkhā* > த. சர்க்கா.]

சர்க்கார் *śarkkār*, பெ.(n.) 1. அரசு; government. 2. தாழ்வாரம் (வின்.); veranda under a sloping roof.

[U. *sarkār* > த. சர்க்கார்.]

சர்க்கார்காரியத்தன் *śarkkār-kāriyattan*, பெ.(n.) அரசு அலுவலன் (உத்தி யோகஸ்தன்); public servant.

[U. *sarkār + kārya-stha* → த.சர்க்கார் காரியத்தன்.]

சர்க்கார்தட்டி *śarkkār-taṭṭi*, பெ.(n.) அரசு (சர்க்கார்) உத்தரவு பெற்று கடை முகப்பில் வெயிற்படாதபடி இடும் தட்டி (இ.வ.); lit., screen put upon official sanction, screen, awning of a shop-window.

[சர்க்கார்+தட்டி.]

[U. *sarkār* > த. சர்க்கார்]

சர்க்காருழியம் *śarkkār-ūḷiyam*, பெ.(n.) ஊதியமின்றி அரசாங்கத்துக்குச் செய்யும் வேலை (R.T.); work done for Government without remuneration.

த.வ. அரசுஊழியம்

[சர்க்கார்+ஊழியம்]

[U. *sarkār* + சர்க்கார்]

சர்க்கில்தார் *śarkkildār*, பெ.(n.) நாட்டின் செயலலுவல் புரியும் அலுவலன் (உத்தியோகத்தன்) (இ.வ.); executive officer in charge of a circle.

[E. *circle* > த. சர்க்கில் + தார்.]

சர்க்கில் *śarkkīl*, பெ.(n.) மராட்டியர் ஆட்சியில் அரசியற் பணி செய்து வந்த அமைச்சர் (R.T.); the minister or chief officer vested with general control over administration, under Mahratta Government.

[U. *sarkhail* > த. சர்க்கில்.]

சர்க்கூட்டு *śarkkūṭṭu*, பெ.(n.) ஊர்கற்றுச் செலவு (பிரயாணம்) (இ.வ.); tour, circuit.

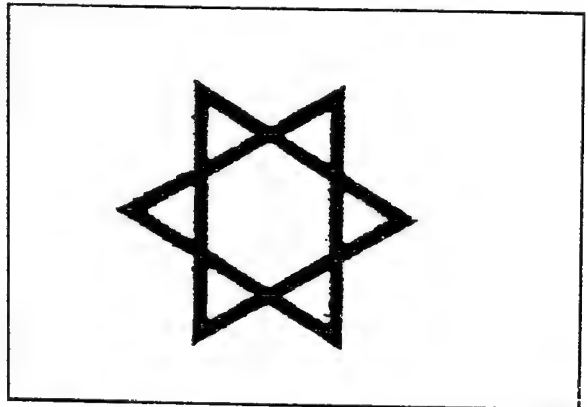
[E. *circuit* > த. சர்க்கூட்டு.]

சர்க்கெல் *śarkkel*, பெ.(n.) சர்க்கில் (R.T.) பார்க்க; see *śarkkīl*.

[U. *sarkhail* → த. சர்க்கெல்.]

சர்க்கோடு *śar-k-kōḍu*, பெ.(n.) சர்க்கூட்டு (இ.வ.) பார்க்க; see *śarkkūṭṭu*.

சர்க்கோணம் *śar-k-kōṇam*, பெ.(n.) மலைமகள் (சாமளாதேவி) திருவீற்றிருக்கும் அறுகோணவிருக்கை; a hexagonal magical diagram forming the seat of the Goddess samala.

சர்த்தி-த்தல் *śartti*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) வாயாலெடுக்கை; vomit. "சீறி மிகவே சர்த்திக்கும்" (பாலவா.931).

[Skt. *chardi* > த. சர்த்தி-]

சர்தார் *śardār*, பெ.(n.) அரசாங்க மேலதிகாரிகளுள் ஒருவன்; an officer of rank.

[U. *sardār* > த. சர்தார்.]

சர்நாமா *śarnāmā*, பெ.(n.) மேல்முகவரி (விலாசம்) (C.G.); superscription, address of a letter.

[U. *sarnāma* > த. சர்நாமா.]

சர்ப்பகேது *śarppa-kēdu*, பெ.(n.) அரவக் கொடியோன், துரியோதனன்; *Duryōdhana*, as having a banner with serpent-ensign. "தன் மைந்தனையு முடனேவினன் சர்ப்பகேது" (பாரதபதினீழன்றாம்.81).

[Skt. *sarpa-kētu* > த. சர்ப்பகேது.]

சர்ப்பயாகம் *śarppa-yāgam*, பெ.(n.) பாம்புகள் சாகும்படி செய்யும் வேள்வி (யாகம்) (பாகவத.); sacrificial rite for the destruction of serpents.

த.வ. அரவவேள்வி

[Skt. sarpa+yāga> த. சர்ப்பயாகம்.]

சர்ப்பராச்சி *śarpparācci*, பெ.(n.) பீநாறிச் சங்கு; smooth volkameria.

சர்ப்பராசி *śarppa-rāśi*, பெ.(n.) நாணல் (சங்.அக.); kaus.

[Skt. sarpa-rāśi> த. சர்ப்பராசி.]

சர்ப்பராட்சியம் *śarppa-rāṭciyam*, பெ.(n.) அக்கமணிக்காய் (உருத்திராட்சம்); olive linden-*Eleocarpus tuberculatus* (சா.அக.).

சர்ப்பனை *śarppanai*, பெ.(n.) ஏய்ப்பு; hypocrisy, deception. "சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே" (பட்டினத்.பொது.44).

[Skt. sarppana> த. சர்ப்பனை.]

சர்ப்பாராதி *śarppārādi*, பெ.(n.) 1. கருடன்; brahminy kite. 2. கீரி; mongoose. 3. மயில்; pea-cock (சா.அக.).

சர்ப்பாருடம் *śarppārūḍam*, பெ.(n.) கணிய (ஆருட) வகை (தஞ்.சர.iii, 34); (Astrol.) a mode of prediction.

[Skt. sarpa+a-ruḍha> த. சர்ப்பாருடம்.]

சர்ப்பிராசி *śarppirāśi*, பெ.(n.) உணவு, உறைவிடம் முதலியன உதவுகை (வின்.); providing accomodation, etc.; supplying.

[U. sarbarāhi> த. சர்ப்பிராசி.]

சர்ப்பி *śarppi*, பெ.(n.) நெய்; ghee. "சர்ப்பிசமுத்திரம்".

[Skt. sarpi> த. சர்ப்பி.]

சர்ப்பிராகி *śarppirāgi*, பெ.(n.) சர்ப்பிராகி பார்க்க; see *śarppirāśi*

[Persn. sarba-rāhi> த. சர்ப்பிராகி.]

சர்ப்பிராயி *śarppirāyi*, பெ.(n.) சர்ப்பிராகி பார்க்க; see *śarppirāgi*.

சர்பத்து *śarbattu*, பெ.(n.) சரபத்து பார்க்க; see sarapattu.

[U. sharbat> த. சர்பத்து.]

சர்பரா *śarbarā*, பெ.(n.) உணவு முதலியன உதவுகை; purveying. supplying. "சர்பராவுக்கெனப் பொருள் பறித்தான்" (இ.வ.).

[U. sarbarāh> த. சர்பரா.]

சர்பராக *śarba-rāśu*, பெ.(n.) (adj.) புகழ்பெற்ற (வின்.); distinguished, famous.

[U. sarfarāz> த. சர்பராக.]

சர்மம் *śarmam*, பெ.(n.) சருமம் பார்க்க; see *śamam*.

[Skt. carman> த. சர்மம்.]

சர்மா *śarmā*, பெ.(n.) பார்ப்பனர் (பிராமணர்) பெயர்களின் பின் சேர்க்கப்படும் பட்டப் பெயர்; honorific title added at the end of names of Brahmins.

[Skt. śarmā> த. சர்மா.]

சர்மாசனம் *śarmāśanam*, பெ.(n.) சருமாசனம் பார்க்க; see *śammāśam*.

[Skt. carman+ā-śana> த. சர்மாசனம்.]

த. ஆதனம் > Skt. ā-sana.

சர்வஅக்கிரகாரம் *śarva-akkiragāram*, பெ.(n.) முற்றாட்டாக (சர்வமானியமாக) விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (பிரமதாயம்) (R.T.); village granted to Brahmins tax-free.

[Skt. sarva+agra-hāra> த. சர்வஅக்கிரகாரம்.]

சர்வஇனாம் *śarva-inām*, பெ.(n.) சர்வமானியம் பார்க்க; see *śarva-māṇiyam*.

[Skt. sarva+U. inām> த. சர்வஇனாம்.]

சர்வஉத்தரவு *śarva-uttairavu*, பெ.(n.) விருப்பப்படி உத்தரவு முதலியன எழுதிக் கொள்ளும்படியாக ஒருவனுக்குக் கையெழுத்

திட்டுக் கொடுத்த தாள் (பாண்டி.); carte blanche, signed paper given to a person to write his own terms on it.

[சர்வம்+உத்தரவு.]

[Skt. sarva > த. சர்வம்]

சர்வக்கியானம் *śarva-k-kiyāṇam*, பெ.(n.) முற்ற (பூரண) பேரறிவு; (chr.) omniscience.

[Skt. sarva + jñāna → த. சர்வக்கியானம்]

சர்வகடையம் *śarva-kaḍaiyam*, பெ.(n.) கையணி வகை (parav.); a kind of bracelet.

சர்வகர்த்திருத்துவம் *śarva-karttiruttvam*, பெ.(n.) எல்லாவற்றையும் இயற்றுந் தன்மை; power to create all things.

[Skt. sarva+kartṛ-tva > த. சர்வகர்த்திருத்துவம்]

சர்வகலாசாலை *śarva-kalā-śālai*, பெ.(n.) பல்கலைக் கழகம்; university

[சர்வம்+கலை+சாலை]

[Skt. sarva > சர்வ > த. கலை > Skt. கலா > த. கலா]

சர்வகலையகராதி *śarva-kalai-y-agarādi*, பெ.(n.) எல்லாக் கலைகளையும் விளக்கும் அகராதி (பாண்டி.); encyclopaedia.

[சர்வம்+கலை+அகராதி]

[Skt. sarva > சர்வம்]

சர்வகாடி *śarva-kāḍi*, பெ.(n.) கடும் புளிப்பா யிருக்கும் ஊறுகாய் (காடி) (இ.வ.); very strong vinegar.

[சர்வம்+காடி.]

[Skt. sarva > சர்வம்]

சர்வகிரகணம் *śarva-kiragaṇam*, பெ.(n.) வான கோள்களின் முழு மறைப்பு (கிரகணம்) (C.G.); total eclipse.

த.வ. நிறை ஒளிமறை

[Skt. sarva+grahana > த. சர்வகிரகணம்.]

சர்வகொள்ளை *śarva-kollai*, பெ.(n.) முழுக்கொள்ளை (இ.வ.); whole sale plunder.

[சர்வம்+கொள்ளை]

[Skt. sarva > சர்வம்]

சர்வசக்தி *śarva-sakti*, பெ.(n.) முழு (சர்வ) வல்லமையுடையவன்; he who is omnipotent. "சர்வசக்தி திரித்ததாகையாலே" (திருவிருத். 51, வ்யா.).

[Skt. sarva+śakti > த. சர்வசக்தி.]

சர்வசத்திமத்துவம் *śarva-sattimat-tuvam*, பெ.(n.) பெரு வல்லமையுடைய (விவேகசிந்.பக்.4); omnipotence.

[Skt. sarva+śakti-mat+tva > த. சர்வசத்தி மத்துவம்.]

சர்வசங்கநிவிர்த்தி *śarva-saṅga-nivirtti*, பெ.(n.) எல்லாப் பொருளினும் பற்றுவிடுகை; renunciation of all worldly ties. "சர்வசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள்" (சி.சி.8, 35).

த.வ. முற்றாகப்பற்றுத்தல்

[Skt. sarva-saṅga+ni-vṛtti > த. சர்வசங்க நிவிர்த்தி.]

சர்வசங்கபரித்தியாகம் *śarva-saṅga-parittiyāgam*, பெ.(n.) சர்வசங்கநிவிர்த்தி பார்க்க; see *śarva-saṅga-nivirtti*.

[Skt. sarva-saṅga+ parityāga > த. சர்வசங்கபரித்தியாகம்.]

சர்வசங்காரகாலம் *śarva-śaṅgāra-kālam*, பெ.(n.) உலக முழுதும் அழியுங்காலம்; the day of universal destruction, the Doomsday.

த.வ. பேரழிவுக்காலம்

[சர்வ+சங்காரம்+காலம்]

[Skt. sarva+sam-hara > சர்வசங்காரம்+காலம்]

சர்வசாட்சி *śarva-śāṭci*, பெ.(n.) (எல்லா வற்றையுங் காண்பவர்) கடவுள்; God, as observing everything.

[Skt. sarva+sākṣin > த. சர்வசாட்சி.]

சர்வசாதகம் *śarva-śādagam*, பெ.(n.)

1. எல்லா வகையாலும் உதவியாவது; that which is helpful in every day.
2. வேங்கை (மலை.); East Indian kino.

[Skt. *sarva+sādhaka* > த. சர்வசாதகம்.]

சர்வசாமானியம் *śarva-śāmāṇiyam*, பெ.(n.)

மிகப் பொதுநிலையானது (சாதாரணமானது); anything very common.

[Skt. *sarva+sāmānya* > த. சர்வ சாமானியம்.]

சர்வசாரம் *śarva-śāram*, பெ.(n.)

நூற்றெட்டுப் நிததங்களுள் ஒன்று; an *upanisad*, one of 108.

[Skt. *sarva-sāra* > த. சர்வசாரம்.]

சர்வசாரமூலிகை *śarva-śāra-mūligai*, பெ.

(n.) கற்றாழை, நீராரை, சிறுசின்னி, பற்பாடகம், வெள்ளறுகு, வல்லாரை, பெருங்கரந்தை, விஷ்ணுகாந்தி, சிவனார் வேம்பு ஆகிய ஒன்பது மூலிகைகளுக்கு வழங்கும் பொதுப்பெயர் (தைலவ.தைல.135, 38, உரை); a general name for the nine important medicinal plants, viz., *karrāḷai nīrārai, siruśinṇi, par-pāḍagam, vellarugu, vallārai, peruñ-karandai, viṣṇu-gāndī, śivanār vēmbu*.

த.வ. ஒன்பான்மூலிகை

[சர்வம்+சாரம்+மூலிகை.]

[Skt. *sarva* > சர்வ.]

சர்வசித்திரசம் *śarva-sitti-raśam*, பெ.(n.)

மருந்து வகை (பதார்த்த.1214); a medicine.

[Skt. *sarva+siddhi+rasa* > த. சர்வசித்திரசம்.]

சர்வசித்து *śarva-śittu*, பெ.(n.) வட

மொழியாளரின் அறுபது ஆண்டுகளுள் இருபத்தொன்றாவது; the 21st year of the Jupiter cycle.

[Skt. *sarva-jit* > த. சர்வசித்து.]

சர்வசுதந்திரம் *śarva-śudandiram*, பெ.(n.)

முழுவுரிமை; absolute right.

[Skt. *sarva+sva-tantra* > த. சர்வசுதந்திரம்.]

சர்வசுவதானம் *śarva-śuva-dāṇam*, பெ.(n.)

எல்லாச் சொத்தையும் கொடுத்துவிடுகை; donation of one's entire property.

[சர்வசுவ(ம்)+தானம்.]

[Skt. *sarva + sva* > த. சர்வசுவ(ம்).]

சர்வசுவாதீனம் *śarva-śuvādhīnam*, பெ.(n.)

1. சர்வசுதந்திரம் பார்க்க; see *śarva-śudandiram*.
2. முற்றும் கட்டுப்படுதல்; absolute control.

[Skt. *sarva+svādhīna* > த. சர்வசுவாதீனம்.]

சர்வஞ்ஞத்துவம் *śarvaññattuvam*, பெ.(n.)

முற்றுமுணர்ந்தவனாயிருக்குந் தன்மை; omniscience.

[Skt. *sarva-jñā-tva* > த. சர்வஞ்ஞத்துவம்.]

சர்வஞ்ஞதை *śarvaññadai*, பெ.(n.) (முற்றறி

வுடையோன்) கடவுள்; God, as omniscient.

[Skt. *sarva-jñā* > த. சர்வஞ்ஞன்.]

சர்வத்தியாகம் *śarva-t-tiyāgam*, பெ.(n.)

முற்றத் துறக்கை; complete renunciation.

[Skt. *sarva+tyāga* > த. சர்வத்தியாகம்.]

சர்வத்திர *śarvattira*, வி.எ.(adv.) எங்கும்;

everywhere, in every case.

[Skt. *sarva-tra* > த. சர்வத்திர.]

சர்வத்திரரும் *śarvattirarum*, பெ.(n.)

எல்லாரும் (இ.வ.); all people.

[Skt. *sarva-tva* > த. சர்வத்திரரும்.]

சர்வதா *śarvadā*, கு.வி.எ.(adv.) எப்பொழுதும்;

at all times, always.

[Skt. *sarva-dā* > த. சர்வதா.]

சர்வதாரி *śarvadāri*, பெ.(n.) வடமொழி

யாளரின் அறுபது ஆண்டுகளுள் இருபத்திரண்டாவது; the 22nd year of the Jupiter cycle.

[Skt. *sarva-dhārin* > த. சர்வதாரின்.]

சர்வதும்பால-இனாம் *śarvadumbāla-igām*, பெ.(n.) அரசு முத்திரையோடு கூடி உரிமையைக் கொடுக்கும் ஆவணம் (சன்னது) மூலமாகப் பிரித்தாளும் இறையிலி நிலம் (R.T.); land granted rent-free under a dumbala or sanad.

[Skt. *sarva+U. dumbālā+U. igām* >

த. சர்வதும்பால-இனாம்.]

சர்வதுமாலா *śarva-dumālā*, பெ.(n.)

சர்வதும்பால-இனாம் (வின்.) பார்க்க; see *śarvadumbāla-igām*.

[Skt. *sarva+dumbāla* > த. சர்வதுமாலா.]

சர்வதேசம் *śarva-dēśam*, பெ.(n.) அனைத்துலக நாடுகள்; international. "உலக வங்கி ஒரு சர்வதேச நிறுவனம் / இந்தக் கருத் தரங்கில் சர்வதேச நிபுணர்கள் கலந்து கொள்வார்கள்" (கிரியா.).

[Skt. *sarva* + த. தேயம் → தேசம் → த. சர்வதேசம்.]

சர்வதோபத்திரம் *śarvadōpattiram*, பெ.(n.)

1. மிறைக்கவி (தண்டி.95, உரை); a fantastic metrical composition. எல்லாப் பக்கங்களிலும் போர் புரியுமாறு அமைக்கப்பட்ட படை வகுப்பு (வியூகம்); array of an army with fronts in all directions.

[Skt. *sarvato-bhadra* > த. சர்வதோபத்திரம்.]

சர்வதோமுகமா-தல் *śarvatōmugamā-*

6 செ.கு.வி.(v.i.) எல்லா வழியிலும் நோக்கி நிறுல்; to face all directions. "விமலமுமாய்ச் சர்வதோமுகமாயிருக்கிற சிவஞானம்" (சி.சி.10, 5, மறைஞா.).

த.வ. பன்னோக்கு முகமாதல்

[Skt. *sarvatō-mukha* > த. சர்வதோ முகம் + ஆ-தல்.]

சர்வப்பிராயச்சித்தம் *śarva-p-pirāyacittam*, பெ.(n.) எல்லாத் தீங்குகளும்

நீங்கும்படி பெரும்பாலும் இறப்புக் (மரண) காலத்தில் செய்து கொள்ளும் சடங்கு (இ.வ.); ceremony for the expiation of all sins, performed generally at the time of death.

த.வ. அனைத்துக்கரிக நீக்கச்சடங்கு

[Skt. *sarva + praya-c-citta* > த. சர்வப் பிரயச்சித்தம்.]

சர்வம் *śarvam*, பெ.(n.) முழுதும்; whole.

[Skt. *sarva* > த. சர்வம்.]

சர்வமங்கலை *śarva-maṅgalai*, பெ.(n.)

(எல்லா நல்கையுஞ் செய்பவள்) மலைமகள்; *Malaimagaḷ*, as the dispenser of all blessings.

[Skt. *sarva-maṅgalā* > த. சர்வமங்கலை.]

சர்வமானியம் *śarva-māṇiyam*, பெ.(n.)

எவ்வகை வரியுமில்லாது துய்த்தாளப்படும் நிலம்; rent-free grants; land exempt from all kinds of tax.

த.வ. முற்றாட்டு

[Skt. *sarva+mānya* > த. சர்வமானியம்.]

சர்வமுகத்தியார்நாமா *śarvamukhtiyār-nāmā*,

பெ.(n.) எல்லாவற்றுக்குமாகக் கொடுக்கும் அதிகார ஆவணம் (C.G.); general power of attorney.

த.வ. முற்றதிகார ஆவணம்

[Skt. *sarva+ U. mukhtār-nāma* >

த. சர்வமுகத்தியார்நாமா.]

சர்வமுகாசா *śarva-mukāśā*, பெ.(n.)

ஊழியம் புரிய வேண்டிய கட்டுப்பாட்டுக் குட்படாத இறையிலியாக விடப்பட்ட சிற்றூர் (மானிய கிராமம்) (R.T.); village granted without any condition of service.

[Skt. *sarva+ persn mukāśa* >

த. சர்வமுகாஸா → சர்வமுகாசா.]

சர்வமுகூர்த்தம் *śarva-mugūrttam*, பெ.(n.)

எல்லா நற்கருமங்கட்குமுரிய நல்வேளை; time held auspicious for all ceremonies.

த.வ. நன்முழுத்தம்

[Skt. sarva+muhūrta>த. சர்வமுகூர்த்தம்.]

சர்வமுட்டாள் *śarva-muṭṭāḥ*, பெ.(n.) அடிமடையன் (இ.வ.); absolute idiot.

[சர்வம்+முட்டாள்]

[Skt. sarva >சர்வம்]

சர்வார் *śarvar*, பெ.(n.) (ஓட்டல் போன்ற) உணவுச்சாலையில், உணவு பரிமாறும் வேலையைச் செய்பவர்; waiter; (in India) server.

த.வ. படையன், பரிமாறி

[E. server> த. சர்வர்]

சர்வரசம் *śarva-raśam*, பெ.(n.) கறியுப்பு (R.); common salt.

[Skt. sarva+rasa> த. சர்வரசம்.]

சர்வரோகநிவாரணி *śarvarōganivāraṇi*, பெ.(n.) அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்தவல்லது; cure all, panacea. "இந்த மூலிகை ஒரு சர்வரோகநிவாரணி" (கிரியா.).

த.வ. அனைத்து நோய் நீக்கி

[Skt. sarva + rōga +ni-vāraṇa → த. சர்வரோகநிவாரணி.]

சர்வலோத்திரம் *śarva-lōttiram*, பெ.(n.) காகோளி; caper-shrub-Capparis aphylla (சா.அக.).

[Skt. sarva +lōdhra>த. சர்வலோத்திரம்.]

சர்வவல்லமை *śarva-vallamai*, பெ.(n.) எல்லாம் வல்லனாந் தன்மை; omnipotence. "சர்வ வல்லமையுள்ள தெய்வத்தின் முன்பாக".

த.வ. பேராற்றல்

[சர்வம்+வல்லமை]

[Skt. sarva> சர்வம்]

சர்வவித்தியாகரநூல் *śarva-vittiyāgara-nūḥ*, பெ.(n.) சர்வகலையகராதி (பாண்டி.) பார்க்க; see *śarva-kalai-y-agarādi*.

[சர்வம்+வித்தியாகரம்+நூல்]

[Skt. sarva+vidyākara>சர்வவித்தியாகரம்]

சர்வவியாபி *śarva-viyābi*, பெ.(n.) (எங்கும் நிறைந்தவன்) கடவுள்; God, as omnipresent.

த.வ. எங்கும்பரவி

[Skt. sarva-vyāpin> த. சர்வவியாபி.]

சர்வவில்லங்ககத்தி *śarva-villaṅga-śutti*, பெ.(n.) சொத்தின் பேரில் எவ்வகை முறை கேடுமின்றியிருக்கை; freedom from all encumbrance; clearness of title-used in conveyancing.

த.வ. அவ்வில்லங்கச்செப்பம்

[Skt. sarva+ த. வில்லங்கம் + śuddhi→ சர்வவில்லங்ககத்தி]

சர்வன்¹ *śarvaṇ*, பெ.(n.) சிவன்; *Śivaṇ*.

[Skt. śarva> த. சர்வன்.]

சர்வன்² *śarvaṇ*, பெ.(n.) சிவனது பதினொரு உருத்திரருள் ஒருவர் (ஏகாதசருத்திரருளொருவர்) (தக்கயாகப்.443, உரை); one of *ēgātas-ruttirar*, q.v.

[Skt. śarva> த. சர்வன்.]

சர்வாங்கசவரம் *śarvaṅga-savaram*, பெ.(n.) உடல் முழுதும் மயிர் மழிக்கை (இ.வ.); shaving the whole body.

த.வ. முழுமழிக்கை

[Skt. sarva+aṅga+kṣaura> த. சர்வாங்கசவரம்.]

சர்வாங்ககந்தரன் *śarvāṅga-sundaraṇ*, பெ.(n.) எல்லா உடலுறுப்பமைதிகளாளும் நிரம்பிய(அவயவங்களும்) அழகன்; one perfect in every limb; embodiment of beauty.

த.வ. முழுமேனியழகன்

[Skt. sarva+aṅga+sundara>த. சர்வாங்ககந்தரன்.]

சர்வாங்கதகனபலி *śarvāṅga-taganaḥbali*, பெ.(n.) முற்றும் எரித்து விடுவதாகிய கருமியம் (பலி) (Chr.); whole burnt-offering, holocaust.

[Skt. *sarva* + *aṅga* + த. தகனம் + Skt. *bali* > சர்வாங்கதகனபலி.]

சர்வாங்கதகனம் *śarvāṅga-tagaṇam*, பெ. (n.) 1. முழுமையும் எரிக்கை; burning the whole. 2. சர்வாங்கதகனபலி (வின்.) பார்க்க; see *śarvāṅga-tagaṇabali*.

த.வ. முற்றெரிவு

[Skt. *sarva* + *aṅga* > சர்வாங்கம் + த. தகனம் → சர்வாங்கதகனம்.]

சர்வாங்கவாயு *śarvāṅga-vāyu*, பெ. (n.) நோய் வகை (கடம்ப.பு.இலீலா.132); a disease.

[Skt. *sarva* + *aṅga* + *vāyu* > த. சர்வாங்கவாயு.]

சர்வாணி¹ *śarvāṇi*, பெ. (n.) (சர்வனுடைய மனைவி) மலைமகள் (சிவரக.தாருகன்.30); *Malaimagaḷ*, as the spouse of *śarvaṇ*.

[Skt. *śarvāṇi* > த. சர்வாணி.]

சர்வாணி² *śarvāṇi*, பெ. (n.) பார்ப்பன (பிராமண)க் கூட்டத்துள் எல்லார்க்கும் ஒப்பக் கொடுக்கும் பொருள் (பூரி) (தட்சிணை); (*Brāh.*) distribution of small money gifts to every one in a company of Brahmins.

[Skt. *śarvāṇi* > த. சர்வாணி.]

சர்வாத்துமகத்துவம் *śarvāttumagattuvam*, பெ. (n.) எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருக்கை (விவேகசிந்.4); all pervasiveness, immanence.

த.வ. அனைத்து ஊடாட்டம்

[Skt. *śarva*+*ātman*+*mahat-tva* > த. சர்வாத்துமகத்துவம்.]

சர்வாதிகாரம் *śarvādigāram*, பெ. (n.) தனிமனிதன் அல்லது ஓர் அமைப்பு எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு அடக்கி ஆளும் முறை; dictatorship. "சர்வாதிகார ஆட்சியை மக்கள் ஒழித்திருக்கிறார்கள்" (கிரியா.).

த.வ. முற்றதிகாரம்

[Skt. *śarva* > த. சர்வம் + த. அதிகாரம் → சர்வாதிகாரம்.]

சர்வாதிகாரி¹ *śarvādigāri*, பெ. (n.) எல்லா செயல் (காரியம்) களையுங் கவனிக்கும் அதிகாரி; general superintendent.

த.வ. முற்றதிகாரி

[Skt. *sarva* > சர்வம் + த. அதிகாரி → சர்வாதிகாரி.]

சர்வாதிகாரி² *śarvādigāri*, பெ. (n.) அரசியல் முதலிய செயல்களைத் தனித்து நிருவகிப்போன் (இக்.வ.); dictator.

[Skt. *sarvā* > சர்வம் + த. அதிகாரி → சர்வாதிகாரி.]

சர்வாதித்தியம் *śarvādittiyam*, பெ. (n.) பெரு விருந்து; public feast.

[Skt. *sarva* + *dīatyā* > த. சர்வாதித்தியம்.]

சர்வாந்தர்யாமி *śarvāndaryāmi*, பெ. (n.) (எங்கும் உள்ளிருந்து நியமிப்பவன்) கடவுள்; God, as Immanent.

த.வ. அனைத்துள்ளகன்

[Skt. *sarva*+*antaryāmin* > த. சர்வாந்தர்யாமி.]

சர்வே *śarvē*, பெ. (n.) நில அளவை, (land) survey. "சர்வே எண்/சர்வே கல்" (கிரியா.).

த.வ. அளவை

[E. survey > த. சர்வே.]

சர்வேக்கல் *śarvē-k-kal*, பெ. (n.) அரசு நில அளவையாளர் நிலத்தை அளந்து பிரித்திடும் எல்லைக்கல்; boundary stone fixed in surveying.

த.வ. அளவைக்கல், எல்லைக்கல்

[சர்வே+கல்]

[E. survey > சர்வே]

சர்வேச்சுரன் *śarvēccuraṇ*, பெ. (n.) (எல்லா வயிர்க்கும் நாதன்) கடவுள்; God, as the Lord of all.

[Skt. *śarva*+*īśvara* > த. சர்வேச்சுரன்.]

சர்வேசன் *śarvēśaṇ*, பெ. (n.) சர்வேச்சுரன் பார்க்க; see *śarvēccuraṇ*. "சர்வேசவென்று நான்" (தாயு. கருணாகர.1).

[Skt. *śarva*+*īśa* > த. சர்வேசன்.]

சரகாடி *śaragāḍi*, பெ.(n.) சர்வகாடி (வின்.) பார்க்க; see *śarva-kāḍi*.

சரச்சா *saraccā*, பெ.(n.) கடகத்தினின்றுங் கொண்ட வாக்கிய எண்; (Astron.) sine of ascensional difference.

[Skt. *cara-jyā* > த. சரச்சா.]

சரச்சுவதி *śaraccuvadi*, பெ.(n.) 1. கலைமகள்; *Kalaimaga*! 2. ஓர் ஆறு; a river. "சாமியோடு சரச்சுவதியவள்" (தேவா.432, 8).

[Skt. *sarasvatī* > த. சரச்சுவதி.]

சரச்சொதி *śaraccodi*, பெ.(n.) 1. சரசுவதி பார்க்க; see *sarasvatī*. 2. மலைமகள்; *Malaimaga*! "சுருதி சருவாணி சரச்சொதி" (சுடர்மபு.திருக்கல்.22).

[Skt. *sarasvatī* > த. சரச்சொதி.]

சரசக்காரன் *śaraśa-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. இனிய குணமுள்ளவன்; courteous, sweet-natured person. 2. பகடியன் (விகடன்); a mimic.

[சரசம்+காரன்]

[Skt. *śaraśa* > த. சரசம்]

சரசகேளிக்கை *śaraśa-kēlikkaḥ*, பெ.(n.) மகளிர் விளையாட்டு; love play (சா.அக.).

சரசங்காட்டு-தல் *śaraśaṅ-kāṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) உறுப்பசைவால் (அ) விளையாட்டு செய்தல் (அங்க சேட்டைகளால் பரிகசித்தல்) (இ.வ.); to ridicule by mimicking.

[சரசம்+காட்டு]

[Skt. *śaraśa* > சரசம்]

சரசச்சேட்டை *śaraśa-c-cēṭṭai*, பெ.(n.) காமச் செய்கை (சேட்டை); wanton sport (சா.அக.).

[Skt. *śaraśa* + *cēṣṭa* த. சரசச்சேட்டை.]

சரசசல்லாபம் *śaraśa-sallābam*, பெ.(n.) சரசப்பேச்சு பார்க்க; see *śaraśa-p-pēccu*.

[Skt. *śaraśa* + *sallāba* > த. சரசசல்லாபம்.]

சரசப்பேச்சு *śaraśa-p-pēccu*, பெ.(n.)

1. காதற்பேச்சு; amorous talk. 2. வேடிக்கைச் சொல் (வார்த்தை); pleasantry, jest. "தாயென்ற நீலிக்குஞ் சரசப்பேச்சு மாச்சு" (தனிப்பா.1, 388, 41).

[சரசம்+பேச்சு]

[Skt. *śaraśa* > சரசம்]

சரசபம் *śaraśabam*, பெ.(n.) கடுகு (தைலவ.); mustard.

[Skt. *śaraśapa* > த. சரசபம்.]

சரசம்¹ *śaraśam*, பெ.(n.) 1. இனிய குணம்; courteousness, sociability. 2. பகடி (பரிகாசம்) (வின்.); joking, mimicry, banter. 3. காமச் செய்கை (சேஷ்டை); amorous gestures. "சரசவித மணவாளா" (திருப்ப. 133). 4. மலிவு; cheapness, lowness of price. 5. தேக்கு (மலை.); teak. 6. உண்மை; truth. "சரசம் போன் முத்துன் வளவிற சிலவுடைமை வைத்து வைத்தே னென்றாய்" (விறலிவிடு.803).

[Skt. *śaraśa* > த. சரசம்.]

சரசம்² *śaraśam*, கு.வி.எ.(adv.) இனிமையாக; sweetly, pleasantly. "சரசம் வாசியென்று சொல்வை" (அழகர்கல.25).

[Skt. *śaraśa* > த. சரசம்.]

சரசமாடு-தல் *śaraśam-āḍu*, 5 செ.கு.வி. (v.t.) போலியாக நடத்தல், ஏமாற்றுதல்; to feign. "யாரிடம் சரசமாடுகிறாய்" (கிரியா.).

[சரசம்+ஆடு]

[Skt. *śaraśa* > த. சரசம் + ஆடு]

சரசயனம் *śara-śayanam*, பெ.(n.) சரதல்பம் பார்க்க; see *śaradālbam*.

[Skt. *śara* + *śaya-ana* > த. சரசயனம்.]

சரசலீலை *śaraśa-līlai*, பெ.(n.) புணர்ச்சி (அ) காம (சுரத) விளையாட்டு (இ.வ.); amorous caressing; dallying.

[Skt. *śaraśa* + *līlā* > த. சரசலீலை.]

சரசா *śaraśā*, பெ.(n.) சரசா (வின்.) பார்க்க; (Astron.) see *śaraccā*.

சரசாங்கி *śaraśāṅgi*, பெ.(n.) மேள கர்த்தாக்களு ளொன்று (சங்.சந்.47); (mus.) a primary *rāga*.

[*Skt. sarasāṅgi* > த. சரசாங்கி.]

சரசி *śaraśi*, பெ.(n.) 1. இனிய குணமுள்ளவ-ன்-ள்; courteous, sweet-natured person. 2. கிண்டல் செய்பவன்-ள் (பரிகாசக்காரன்- (வின்.); jester, humorist.

[*Skt. sa-rasa* > த. சரசி.]

சரசிசம் *śaraśiśam*, பெ.(n.) (தடாகத்தில் தோன்றுவது) தாமரை (சங்.அக.); lotus, as born in a pond.

[*Skt. sarasi-ja* > த. சரசீசம்.]

சரசீருகம் *śara-śīrugam*, பெ.(n.) சரசிசம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *śaraśiśam*.

[*Skt. sarasi-ruha* > த. சரசீருகம்.]

சரசு *śaraśu*, பெ.(n.) நீர் நிலை; a tank, pond, lake. "பால்புரை வாவிகள் சரசு" (திருக்காளத்தி.பு.14, 8).

[*Skt. saras* > த. சரசு.]

சரசுராதி *śaraśurādi*, பெ.(n.) பெரு மருந்து; Indian birthwort-*Aristolochia indica* (சா.அக.).

சரசவதி¹ *śaraśuvadi*, பெ.(n.) 1. நான்முகன் (பிரமன்) தேவியாகிய கலைமகள் (சூடா.); the spouse of *Brahmāṇ*, the divine embodiment of speech and learning. 2. ஓர் ஆறு; a river. 3. பள்ளிக்கூடத்திற்கு முதலில் வரும் பையன் (இ.வ.); boy who is earliest in class-attendance.

[*Skt. sarasvati* > த. சரசவதி.]

.. சரசவதி² *śaraśuvati*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanishad, one of 108.

[*Skt. sarasavati-rahasya* > த. சரசவதி.]

சரசவதி³ *śaraśuvadi*, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.104); a specific melody-type.

[*Skt. sarasvati* > த. சரசவதி.]

சரசவதிகிருதம் *śaraśuvadi-kirudam*, பெ.(n.) சரசவதிநெய் பார்க்க; see *śaraśuvadi-ney*.

[*Skt. sarasvati+ghṛta* > த.சரசவதிகிருதம்]

சரசவதிநெய் *śaraśuvati-ney*, பெ.(n.) நினைவாற்றல் முதலியவற்றை வளர்க்கும் (விருத்தி) மருந்துவகை (J.); medicinal ghee for improving memory, voice, etc.

[சரசவதி+நெய்]

[*Skt. sarasvati* > சரசவதி]

சரசவதிபண்டாரம் *śaraśuvadi-panḍāram*, பெ.(n.) (கலைமகளின் பொருளறை) (பொக்கிசம்) நூலகம், புத்தக சாலை; library, as the treasure-house of *sarasvati*.

[சரசவதி+பண்டாரம்]

[*Skt. sarasvati* > சாகவதி]

சரசவதீபீடம் *śaraśuvadi-pīḍam*, பெ.(n.)

1. (கலைமகள் தங்குமிடம்) கல்வியாளன்; learned man, as the abode of *śaraśuvadi*.
2. கல்வி விளங்கும் இடம்; seat of learning.
3. சிக்குப்பலகை (இ.வ.) பார்க்க; see *śikku-p-palagai*.

[சரசவதி+பீடம்]

[*Skt. sarasvati* > சரசவதி]

பீடு > பீடம்

சரசவதிபூசை *śaraśuvadi-pūṣai*, பெ.(n.)

தொள்ளிராவில் (நவராத்திரியில்) கலைமகள் (சரசவதி) தேவியைப் பூசிக்கும் ஒன்பதாம் நாள்; the ninth day of *Navarāttiri* when *śaraśvadi* is worshiped by the Hindus.

[சரசவதி+பூசை]

[*Skt. sarasvati* > சரசவதி]

பூசி > பூசை

சரகவதிமனோகரி *śaraṣvadi-maṇōgarī*, பெ.(n.) பண் வகை (பரத.ராக.103); (mus.) a specific melody-type.

[*Skt. sarasvatī+manoharī* > த. சரகவதி மனோகரி.]

சரணக்கிரந்தி *śaraṇa-k-kirandī*, பெ.(n.)

1. கணுக்கால் சதை; that portion of the muscle between the knee and the ankle.
2. கணுக்கால்; ankle (சா.அக.).

[*Skt. caraṇa+granthi* > த. சரணக்கிரந்தி.]

சரணகோசம் *śaraṇa-kōśam*, பெ.(n.)

மேற்சோடு (Pond); stockings.

[*Skt. caraṇa+kōśa* > த. சரணகோசம்.]

சரத்து *śarattu*, பெ.(n.) 1. ஆள்வினையுடைமை

(சிரத்தை); diligence. "சரத்துளதீரன்" (பிரதாப. விலா.2). 2. பந்தயம்; wager. 'சரத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்' (இ.வ.).

[*U. shart* > த. சரத்து.]

சரத்தொட்டி *śarattoṭṭi*, பெ.(n.) நீர்த்தொட்டி; water-tube (சா.அக.).

சரந்தம் *śarandam*, பெ.(n.) எருது; bull. (சா.அக.).

சரப்பம் *śarappam*, பெ.(n.) மயிர்; hair. (சா.அக.).

சரபத்து¹ *śarapattu*, பெ.(n.) இன்கவைப் பருகவகையுளொன்று; a kind of sherbet.

[*U. sharbat* > சர்பத் > த. சரபத்து.]

சரபத்து² *śarapattu*, பெ.(n.) கம்பி (தந்தி) களமைந்த வாத்தியவகை; a kind of guitar with catgut strings.

[*U. sarod* > த. சரபத்து².]

சரபா *śarabā*, பெ.(n.) உணவு முதலியன உதவுகை; purveying.

[*U. sarbarāh* > த. சரபா.]

சரம்¹ *śaram*, பெ.(n.) சரத்ருது (பிங்) பார்க்க; see sarat-rudu.

[*Skt. śarad* > த. சரம்¹.]

சரம்² *śaram*, பெ.(n.) இசையொலி (இசைச்சுரம்); musical note. "பாடு மென்மைச் சரங்கொடு" (திரு. வாலவா. 57, 31).

[*Pkt. sara* > த. சரம்².]

சரமகவி *śarama-kavi*, பெ.(n.) இறந்தவர்மீது இரங்கிப்பாடும் கையறுநிலைப் பாட்டு (கவி); elegy, dirge.

[*Skt. carma+kavi* > த. சரமகவி.]

சரமகிரியை *śaramā-kiriyai*, பெ.(n.) ஈமக் கடன் (உத்திரக் கிரியை); funeral rites.

[*Skt. carama+kriyā* > த. சரமகிரியை.]

சரமசலோகம் *śarama-śulōgam*, பெ.(n.)

1. சரமகவி பார்க்க; see śarama-kavi.
2. இறைவனிடம் தஞ்சமேற்பு (பிரபத்தி) முதலாவனற்றைத் தெரிவிக்குஞ் செஞ்சொல் (அ) வடமொழிச் செய்யுள் (சலோகம்) (அஷ்டாதச முமுகூழ்ப்); verse which teaches the means of attaining final bliss.

[*Skt. carama+ślōka* > த. சரமசலோகம்.]

சரமண் *śaramaṇ*, பெ.(n.) தூய்மையானமண்; dhoby's earth. (சா.அக.).

சரமதசை *śarama-taśai*, பெ.(n.) இறக்கும் தறுவாய்; dying moments, last moments. "பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச் செய்த வார்த்தை" (ஈடு. 10, 10, 7).

[*Skt. carama+daśā* > த. சரமதசை.]

சரமதிசை *śarāma-tiśai*, பெ.(n.) சரமதசை பார்க்க; see śaramataśai (சா.அக.).

[சரமதசை → சரமதிசை]

சரமதேகதாரி *śarama-dēgadāri*, பெ.(n.) முத்திக்கு முன்னுள்ள கடைசி உடல முடையோன்; (Jaina) one who has taken a mortal body for the last time before final deliverance.

[*Skt. carma+dēha+dārin* > த. சரமதேகதாரி.]

தாரி - தரிப்பவன் என்னும் பொருள்பயக்கும் ஓர்

ஈறு.

சரமம் *śaramam*, பெ.(n.) 1. முடிவு; end, finality. "சரம முலகந் தவத்தழலாற் சாரும்" (வேதாரணிய. திரிசங்.18) 2. மேற்கு (இலக்.அக.); west.

[Skt. carma > த. சரமம்.]

சரமநாதம் *śara-nādam*, பெ.(n.) ஓரைக்கு உற்ற சித்திரை, ஆடி, ஐப்பசி, தை மாதம் (வின்.); the month *cittiraiṭṭi*, *aippaci* or *tai* corresponding to its appropriate *cara-rāci*.

[Skt. cara + nāda > த. சரமநாதம்.]

சரமை *śaramai*, பெ.(n.) பெண்ணாய்; bitch, female dog (சா.அக.).

சரமோபாயம் *śaramōbāyam*, பெ.(n.) பரமனையே ஆம்புடை (உபாயமாகப்)யாகப் பற்றுகை (பிரபத்தி); (*vaiśṇ*) absolute surrender to God, as the final means of salvation.

[Skt. carama + upāya > த. சரமோபாயம்.]

சரயு *śarayu*, பெ.(n.) அயோத்திக்கருகிலுள்ள ஓர் ஆறு; a rivers on which stands the ancient city of *Ayōdhyā*. "சரயுவென்பது தாய்முலை யன்னது" (கம்பரா. பாலகா. ஆற்றும். 12).

[Skt. sarayū > த. சரயு.]

சரராசி *śara-rāśi*, பெ.(n.) வழிநடைச் செலவுப் (பயணம்) முதலியவற்றுக்கு நற்காலமாகக் கொள்ளப்படும் மேடம், கற்கடகம், துலாம், மகரம் என்னும் ஓரை (இராசி)களுள் ஒன்று (விதான மரபி. 5, உரை); one of the four signs of the zodiac, viz. *mētam*, *kaṛkaṭakan*, *tulām*, *makaram*, auspicious for activities involving movement.

[Skt. cara-rāśi > த. சரராசி.]

சரலகம் *śaralagam*, பெ.(n.) நீர், தண்ணீர்; water (சா.அக.).

சரவணப்பொய்கை *śaravana-p-poygai*, பெ.(n.) இமயமலைச்சாரலிலுள்ளதும் முருகக்

கடவுள் தோன்றிய இடமுமான நாணற் புல் உள்ள நீர்நிலை (பு.வெ. 9, 21, உரை); a sacred pond in the *Himālayas* amidst a thicket of *kaus*, where *Murugan* was born.

[Skt. śara-vaṇa + த. பொய்கை → சரவணப்பொய்கை.]

சரவணபவன் *śaravaṇa-bavaṇ*, பெ.(n.) (நாணற் பொய்கையிற் பிறந்தவன்) முருகக் கடவுள்; *Kandan*, as born in *śaravāṇa-p-poygai* "சரவணத்தின் பாங்கரின் வருதவாலே சரவணபவனென்றானான்" (கந்தபு. திருவிளை. 16.).

[Skt. śara-vaṇa + bhava > த. சரவணபவன்.]

சரவணோற்பவன் *śaravaṇōrpavaṇ*, பெ.(n.)

சரவணபவன் பார்க்க; see *śaravaṇa-bavaṇ*.

[Skt. śara-vana + ud-bhava > த. சரவணோற்பவன்.]

சரவாச்சம் *śaravāccam*, பெ.(n.) கறியுப்பு (வின்.); common salt.

[Skt. sarva-rasa > த. சரவாச்சம்.]

சரற்காலம் *śaraṛ-kālam*, பெ.(n.)

1. கூதிர்காலம்; autumn. "சரற்கால சந்திர னிடையுவாவில் வந்து" (திவ். நாய்ச். 7,3).

2. கார்காலம் (திவா.); rainy season.

[சரத்து+காலம்]

[Skt. sarat > த. சரத்]

சரா *śarā*, பெ.(n.) குறிப்பு (இ.வ.); remarks, note.

[U. sharah > த. சரா.]

சராங்கு *śarāṅgu*, பெ.(n.) 1. தோணிக்காரர் கண்காணி; native boatswain, chief of a lascar crew, skipper of a small native vessel. 2 தொடர்வண்டியில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுள் ஒருவன்; a railway mechanic.

[U. sar-hang> த. சராங்கு.]

சராசரந்தாங்கி *śarāśarantāṅgi*, பெ.(n.)

1. இளவழுக்கை; tender cocoanut.
2. மூன்று திங்கள் (மாதம்) ஆன கருப்பிண்டம்; three month fetus
3. நீர்ச்சுழல் வண்டு; whirling beetle in water (சா.அக.).

சராத்தி *śarātti*, பெ.(n.) இயங்குடைமைப் பொருள் (சங்கம்) (C.G.); movable property.

[Skt. cara+āsti> த. சராத்தி.]

சராத்திதை *śarātidai*, பெ.(n.) மலைமகள் (கூர்மடி. திரக்கலியாண.23.); *pārvaṭi*

[Skt. cāratiṭa> த. சராத்திதை.]

சராப்பு *śarāppu*, பெ. (n.) 1. பணப் பொறுப்பாளன்; teller employed by banks and commercial firms. 2. கருவூல (பொக்கிச) வேலைக்காரன்; treasury assistant. 3. காசுக்கடைக்காரன்; banker, dealer in precious metals.

த.வ.காசாளன்

[Skt. sarrāf> த. சராப்பு.]

சராப்புகடை *śarāppu-k-kaḍai*, பெ.(n.) காசுக்கடை (madr); a place of business where precious metals are sold.

த.வ. காசுக்கடை.

[Skt. sarrāf>சராப்பு]

சராய்¹ *śarāy*, பெ. (n.) காற்சட்டை; trousers.

சராய்² *śarāy*, பெ.(n.) வழிப்போக்கர் தங்கற்குரிய விடுதி (R.T.); mansion, rest house for travellers, caravansary.

[U. sarā> த. சராய்².]

சராயம் *śarāyam*, பெ.(n.) 1. வரவர வரி (தீர்வை) மிகுதிப்படும் நிலம்; land held on a progressive rent for a term of years. 2. முன் நிலவரித்தள்ளுபடி (வஜாச்)

செய்ததற்குப் ஒத்ததன்மை (பிரதி)யாகத் தீர்வையில் அதிகமாகக் கூட்டும் வரி (M.N.A.D.I. 285.); additions, made to the assessment, of a sum equal to the amount of temporary remissions.

[U. shrāyam> த. சராயம்.]

சராயு *śarāyu*, பெ.(n.) கருப்பப் பை; womb.

[Skt. jarāyu> த. சராயு.]

சராயுசம் *śarāyusam*, பெ.(n.) உயிர்த்தோற்றம் நான்கனுள் கருப்பையினின்று தோன்றுவன (சி.சி. 2, 89.); viviparous animals, one of four *uyir-t-tōrram*.

[Skt. jarāyu-ja> த. சராயுசம்.]

சராரோபம் *śarārōbam*, பெ.(n.) சராசனம் (சூடா) பார்க்க; see *śarāśaṇam*.

[Skt. śara+ā-rōpa> த. சராரோபம்.]

சராவிதை *śarāvigaṭ*, பெ.(n.) மடக்குக்கட்டி; an abscess raised at the margin and depressed in its centre.

சரிங்கம் *śariṅgam*, பெ.(n.) மொச்சைக்காய்; country bean or green beans-Dolichous (genus) (சா.அக.).

சரித்திரகாரன் *śarittira-kāraṇ*, பெ.(n.) வரலாற்றாசிரியன்; historian.

[சரித்திரம்+காரன்]

[Skt. caritra>சரித்திரம்]

சரித்திரம் *śarittiram*, பெ.(n.) 1. வரலாறு; histroy, biography. "எம்மான் சரித்திரங் கேட்டோர்" (சிவரக. பசாச. 42). 2. ஒழுக்கம்; conduct. "அவன் சரித்திரம் நன்றாயில்லை" (இ.வ.).

த.வ. வரலாறு.

[Skt. caritra> த. சரித்திரம்.]

சரிதம் *śaridam*, பெ.(n.) 1. சரித்திரம்1 பார்க்க; see *śarittiram*, "ஆரிச்சந்திரன்றன் சரிதமதை" (அரிச். பு. பாயி. 13). 2. சரித்திரம், பார்க்க; see *sarittiram* "நெறியில் சரிதமும்" (பாரத. வேத்திர. 40)

[*Skt. carita* > த. சரிதம்.]

சரிதை *śaridai*, பெ.(n.) 1. சரித்திரம் பார்க்க; see *sarittiram*. "வேடம் பலவாஞ் சரிதை கண்டேன்" (தேவா. 830, 3). 2. சரியை பார்க்க; (siva) see *śariyai*. "சரிதை நற்கிரியை யோகம்" (பிரபுலிங். சித்தரா. 69). 3. இரவலர்க்கு வழங்கும் பொருள்; alms. "இன்றுநீர் சரிதை போகி நம்மிடை வருக" (யசோதர.1, 22).

[*Skt. carita* > த. சரிதை.]

சரியாபாதம் *śariyā-pādam*, பெ.(n.) சிவாகமப் பகுதி நான்கனுள் ஒன்று (பெரியபு. தில்லைவா. சூச. பக். 59); (siva) one of the four sections into which *śivāgamam* is divided.

[*Skt. caryā* + த. பாதம் → த. சரியாபாதம்.]

சரியாவான் *śariyāvān*, பெ.(n.) தொண்டு (சரியை) செய்பவன். (சி.சி. 12, 5, சிவாக்.); one who practises the religious duties of *śariyai*

[*Skt. caryā* + வான் > த. சரியாவான்.]

சரியையில்ஞானம் *śariyaiyil-ñānam*, பெ.(n.) சிவபெருமானைக் குறித்த ஒன்றல் (தியானம்) உணர்வில் (பாவனை) உறைப்பான ஓர் அனுபவ உணர்ச்சி. (சி. போ. பா. 8, 1, பக். 357); (siva) ecstatic state in the meditation on *śivan*.

[*Skt. caryā* > சரியை + த. இல் + *Skt. jñāna* > த. சரியையில்ஞானம்.]

சரியையில்யோகம் *śariyaiyil-yōgam*, பெ.(n.) மனத்தின்கண் சிவபெருமானை நினைத்து ஒன்றுதல் (தியானிக்கை) (சி. போ. பா. 8, 1, பக்.

357); (*śivan*) meditation on *śivan*

[*Skt. caryā* > த. சரியை + த. இல் *Skt. yoga*.]

சரியையிற்கிரியை *śariyaiyir-kiriyai*, பெ.(n.) ஆவரண வடிவங்களில் ஒருவரைப் பூசிக்கை. (சி. போ. பா. 8, 1, பக். 357); (*saivam*) worship of *śiva*'s manifested forms in a temple.

[*Skt. caryā* + த. இல் + *Skt. kriyas* > த. சரியையிற்கிரியை.]

சரியையிற்சரியை *śariyaiyir-śariyai*, பெ.(n.) திருக்கோயிலில் அலகிடல் மெழுகல் முதலிய திருப்பணிச்செயல் (சி. போ. பா. 8, 1, பக். 357); (*śaiva*) personal service in temple, such as cleaning.

[*Skt. caryā* + த. இல் + *caryā* > த. சரியையில் சரியை.]

சரிலம் *śarilam*, பெ.(n.) தண்ணீர்; cold water (சா.அக.).

சரிப்புதல்வன் *śarip-pudalvan*, பெ.(n.) (கங்கா நதியின் புத்திரன்) வீடுமன்; *Bhīṣman*, as the son of the river Ganges. "சரிப்புதல்வனுக்கு நல்வறக்கடவுளுக்கு முரையா" (பாரத. வாரணா. 54).

[சரித் + புதல்வன்]

[*Skt. sarit* > த. சரித்]

சரீரக்கனப்பு *śarīra-k-kaṇappu*, பெ.(n.) உடற்குருதி (அரத்த) மிகுதியால் உடல் கனமாயிருக்கை; heaviness of body as in plethora.

[சரீரம் + கனப்பு]

[*Skt. śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரக்கூறு *śarīra-k-kūru*, பெ.(n.) 1. உடலின் பகுதி; component or anatomical parts of the body. 2. சரீரப்போக்கு பார்க்க; see *sarīra-p-pōkku*. "சரீரக்கூறு அறிந்து மருந்து கொடுக்க வேண்டும்" (இ.வ.).

[சரீரம் + கூறு]

[*Skt. śarīra* > சரீரம்]

சரீரசகாயம் *śarīra-śagāyam*, பெ.(n.)
உடலுழைப்பாற் செய்யக்கூடிய உதவி (இ.வ.);
help afforded by personal labour.

[Skt. *śarīra+sahāya* > த. சரீரசகாயம்.]

சரீரசம்பந்தம் *śarīra-śambandam*, பெ.(n.)
1. அரத்த உறவு; blood relationship.
2. புணர்ச்சி (இ.வ.); sexual intercourse.

[Skt. *śarīra+sam-bandha* > த. சரீர சம்பந்தம்.]

சரீரசம்ரட்சனை *śarīra-śamraṭṭṇai*, பெ.(n.)
1. உடலைப் போற்றுகை; protection of care of
the person. 2. வாழ்க்கைப்படி (சீவனாம்சம்)
(இக். வ.); maintenance.

[Skt. *śarīra+saṃrakṣaṇa* > த. சரீர
சம்ரட்சனை.]

சரீரசரீரிபாவம் *śarīra-śarīrī-bāvam*, பெ.(n.)
உடலுக்கும் (சரீரத்திற்கும்) உயிர்க்கும் (சரீர
முடையவனுக்கும்) உள்ள உறவு (சம்பந்தம்)
(சி. போ. பா. 8, 4, பக். 375); relationship of
body and soul.

த.வ. உடலுயிர் உறவு

[Skt. *śarīra-śarīrī-bhāva* > த. சரீரசரீரி
பாவம்.]

சரீரசாத்திரம் *śarīra-śāttiram*, பெ.(n.)
உடற்கூறு பற்றிய நூல் (இக்.வ.); physiology.

த.வ. உடற்கூற்றுநூல்

[Skt. *śarīra + śāstra* > த. சரீரசாஸ்திரம்
→ சரீரசாத்திரம்.]

சரீரத்திரயம் *śarīra-t-tirayam*, பெ.(n.)
பருவுடல், நுண்ணுடல் காரண உடல்கள்;
(phil.) three kinds of bodies, viz. *tūla-
śarīram, cūkkuma-śarīram, kāraṇa-
śarīram*.

[Skt. *śarīra+traya* > த. சரீரத்திரயம்.]

சரீரத்துபானம் *śarīrattubāṇam*, பெ.(n.)
முலையமுது; women's breast milk.

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம் + த. அத்து + Skt.
pāṇa > சரீரத்துபானம்.]

சரீரதண்டனை *śarīra-daṇḍanai*, பெ.(n.)
மெய்வருத்தம்; corporal punishment.

[சரீரம்+தண்டனை]

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரதருமம் *śarīra-darumam*, பெ.(n.)
சரீரப்போக்கு பார்க்க; see *śarīra-p-
pōkku*.

[சரீரம் + தருமம்.]

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரப்பழுது *śarīra-p-paḷudu*, பெ.(n.)
உறுப்புக் குறைவு (அங்கவீனம்)(R);
deformity.

[சரீரம்+பழுது]

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரப்போக்கு *śarīra-p-pōkku*, பெ.(n.) உடல்
நிலை; nature of the body, constitution.

[சரீரம்+போக்கு]

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரபதனம் *śarīra-padaṇam*, பெ.(n.) இறப்பு;
lit. falling off of the body, death.
"சரீரபதனபர்யந்தஞ் செய்யப்படும்
நித்தியகன் மாதிகள்" (சிவசம. 69).

[சரீரம்+பதனம்]

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரபந்தம் *śarīra-bandam*, பெ.(n.) சரீர
சம்பந்தம் பார்க்க; see *śarīra-śambandam*.

சரீரம் *śarīram*, பெ.(n.) 1. உடல் (பிங்); body.
2. தனியொருவர்; individual person. "இப்
பன்னிருவருக்குஞ் சரீரம்பிரதி ஆழாக்கு
நெய்யும்" (S.i.i.iii, 3).

[Skt. *śarīra* > த. சரீரம்]

சரீரயாத்திரை *śarīra-yāttirai*, பெ.(n.)
பிழைப்பு (சீவனம்); livelihood, as means of
sustaining the body.

[Skt. *śarīra+yatra* > த. சரீரயாத்திரை.]

சரீரவதை *śarīra-vadai*, பெ.(n.) உடல் உறும் துன்பம் (காயக்கிலேசம்) (வின்); mortification of body by austere penance.

[சரீரம் + வதை.]

[Skt. *śarīra* > த. சரீர.]

சரீரவாக்கு *śarīra-vākkū*, பெ.(n.) சரீரப்போக்கு (வின்) பார்க்க; see *śarīra-p-pōkku* T.bāgu

[Skt. *śarīra* > சரீரம் + த. வாக்கு → சரீரவாக்கு.]

சரீரவாகு *śarīra-vāku*, பெ.(n.) சரீரப்போக்கு பார்க்க; see *śarīra-p-pōkku*.

[Skt. *śarīra* > சரீரம் + த. வாகு > த. சரீரவாகு.]

சரீரி *śarīri*, பெ.(n.) (சரீரத்தை) உடையது உயிர்; soul, as the owner of the body.

[Skt. *śarīrin* > த. சரீரி.]

சரீராவரணம் *śarīrāvaraṇam*, பெ.(n.) தோல்; the skin covering the body; integument (சா.அக.).

[சரீரம் + ஆவரணம்.]

[Skt. *śarīra*+a-*varaṇa* → த. சரீராவரணம்.]

சருக்கராபம் *śaru-k-karābam*, பெ.(n.) மணி (இரத்தின) வகை (சுக்கிரநீதி, 186.); a kind of gem.

[Skt. *śarka-rābha* > த. சருக்கராபம்.]

சருப்பணம் *śaruppanam*, பெ.(n.) குதிரை கதிவகை (சுக்கிரநீதி, 72); a pace of horse.

[Skt. *śarpaṇa* > த. சருப்பணம்.]

சருப்பதோபத்திரம் *śaruppadōpattiram*, பெ.(n.) 1. சதுரமொன்றில் 64 அறைகள் அமைத்து அவற்றில் 32 எழுத்துள்ள செய்யுளை இருமுறை எழுதிச் சதுரத்தின் எந்தபக்கத்தினின்று தொடங்கினும், அது

படிக்கவரும்படி அமைக்கப்படும் மிறைக்கவி (தண்டி. 95, உரை); a fancy verse of 32 letters which, when entered twice in a square of 64 compartments, will read identically from any corner of the square..

2. சர்வதோபத்திரம் 2. பார்க்க; see, *śarvadō-pattiram* "போர்யூகஞ் சருப்பதோபத்திரமாக வணிசெய்து" (பாரத. ஒன்பதாம். 10). 3. பலநிறப்பொடிகளைக் கொண்டு வேள்வி (ஓம்)க் குண்டத்திற்கு முன்பாக இடும் கோலம்; figure drawn with powders of varied colours on the floor of a sacrificial ground. "நுண்பொடிகடொக்க பன்னிறச் சருப்பதோபத்திரந் துணையும்" (காஞ்சிப்பு. திருக்கண். 24).

[Skt. *sarvatōbhadrā* > த. சருப்பதோபத்திரம்.]

சருப்பாங்கக்கல் *śaruppāṅga-k-kal*, பெ.(n.) ஒரு வகைக்கல் (M.M. 248); serpentine hydrous silicate of magnesia.

[Skt. *sarpa* + *aṅga* + த.கல் > த. சருப்பாங்கக்கல்.]

சருபந்து *śarubandu*, பெ.(n.) சருவந்து பார்க்க; see *śaruvandu*.

சருமகன் *śaru-magaṇ*, பெ.(n.) சருமகாரன் பார்க்க; see *śarumakāraṇ*

சருமகாரன் *śaruma-kāraṇ*, பெ.(n.) செம்மான்; leather-worker.

[Skt. *carma* > சருமம் + த.காரன் → த. சருமகாரன்.]

சருமசோபை *śaruma-śōbai*, பெ.(n.) தோல் தடித்திருக்கையாகிய நோய் (இங்.வை.); hypertrophy of the skin.

[Skt. *carman*+*śōphā* > த. சருமசோபை]

சருமபந்தம் *śaruma-bandam*, பெ.(n.) மிளகு (தைலவ. தைல. 5); black pepper.

[Skt. *dharmapattana* > த. சருமபந்தம்.]

சருமம் *śarumam*, பெ.(n.) 1. தோல்; skin, hide, leather. "தைப்பமை சருமத்து" (தொல். சொல். 402, உரை) 2. தோலாலாகிய பாய் (மிங்.); skin commonly of antelope or tiger, used as seat or bed. 3. கேடயம் (சங். அக.); shield. 4. மரப்பட்டை; bark of a tree.

[Skt. carman > த. சருமம்.]

சருமன்¹ *śaruman*, பெ.(n.) **சருமகன்** (வின்) பார்க்க; see *śarumagan*.

[Skt. carman > த. சருமன்.]

சருமன்² *śaruman*, பெ.(n.) **சர்மா** பார்க்க; see *śarmā*. "சருமன் வருமன்... சார்த்தி வழங்குமியற் பெயர்கள்" (திருவாணைக். கோச்செங். 69).

[Skt. śarman > த. சருமன்.]

சருமாசனம் *śarumāśanam*, பெ.(n.) ஒரு வகை ஓகவிருக்கை (யோகாசனம்); a kind of yogic posture.

[Skt. carmāśana > த. சருமாசனம்.]

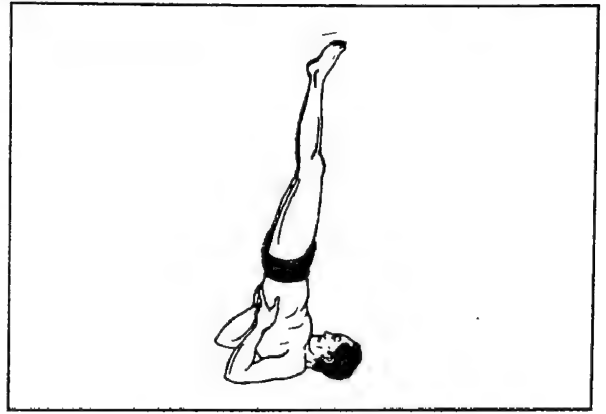
சருவக்கியன் *śaruvakkiyan*, பெ.(n.) முற்றறிவுடையோன்; God, as omniscient. "உயர் சருவக்கியன்" (வாயசங். பாசுப. 10).

[Skt. sarva-jñā > த. சர்வஞ்ஞன் > சருவக்கியன்.]

சருவகம் *śaruvagam*, பெ.(n.) 1. தண்ணீர்; water. 2. மனம்; mind.

சருவசங்காராதனம் *śaruva-śaṅgārā-danam*, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன) வகை. (தத்துவப். 108, உரை); (*Śivan*) a yogic posture.

[Skt. sarva+sa. mhāra > த. சருவ சங்காரம் + த. ஆதனம் > சருவசங்காராதனம்.]

சருவசத்தி *śaruva-śatti*, பெ.(n.) மலைமகள் (பார்வதி) (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 23); *Pārvatī*.

[Skt. sarva-śakthi > த. சருவசத்தி.]

சருவசாதகம் *śaruva-śadagam*, பெ.(n.) **சர்வசாதகம்** பார்க்க; see *śarva-śādagam*.

[Skt. sarva+sādhaka > த. சருவசாதகம்.]

சருவசித்து¹ *śaruva-śittu*, பெ.(n.) எல்லாவற்றையும் வென்றவன்; all-conqueror. "சருவசித்தாகிமே லக்ஷயனாகுவாய்" (சரபேந்திர. குற. 17. 8).

[Skt. sarva-jit > த. சருவசித்து.]

சருவசித்து² *śaruvaśittu*, பெ. (n.) **சர்வசித்து** பார்க்க; see *śarva-śittu*.

[Skt. sarva-jit > த. சர்வசித்து > சருவசித்து.]

சருவணம் *śaruvanam*, பெ.(n.) 1. உண்ணல்; to eat. 2. வாய்; the mouth (சா.அக.).

சருவதா *śaruvadā*, வி.எ.(adv.) **சர்வதா** பார்க்க; see *śarvadā*. "இருவரன்பும் சருவதா ஒருவரன்பாக" (சிலப். 1, 62, உரை).

[Skt. sarva-dā > த. சர்வதா > சருவதா.]

சருவதாரி *śaruvatāri*, பெ.(n.) **சர்வதாரி** பார்க்க; see *śarvadāri*.

[Skt. sarva-dhārin > த. சர்வதாரி > சருவதாரி.]

சருவந்து *śaruvandu*, பெ.(n.) தலைக்கவசம்; helmet. "சருவந்து கைக்கொண்டு" (இரகு. திக்குவி. 232).

[U. sarband>śirō-bandha → த. சருவந்து.]

சருவம் *śaruvam*, பெ.(n.) சர்வம் பார்க்க; see *śarvam*. "சருவநஞ்சிவைபோம்" (பதார்த்த. 1020).

[Skt. sarva > த. சருவம்.]

சருவமுத்திப்பிரசங்கம் *śaruva-mutti-p-piraśaṅgam*, பெ.(n.) எல்லாரும் முத்தி பெறலாமென்ற கொள்கை; theory of universal salvation.

[Skt. sarva-mukti-prasaṅga > த. சருவ முத்திப்பிரசங்கம்.]

சருவரி *śaruvāri*, பெ.(n.) 1. இரவு; night. "சருவரி வாரல்" (பதினொ. திருவலஞ். 7). 2. இருள் (பிங்.); darkness, gloom.

[Skt. śarvārī > த. சருவரி.]

சருவவியாபி *śaruva-viyābi*, பெ.(n.) சர்வ வியாபி பார்க்க; see *śarva-viyābi*.

[Skt. sarva+vyāpin → த. சர்வவியாபி → சருவவியாபி.]

சருவாங்கம் *śaruvāṅgam*, பெ.(n.) 1. உடம்பு முழுதும்; body as a whole. 2. எல்லா உறுப்புகள்; all organs.

[Skt. sarva+aṅga → த. சர்வாங்கம் → சருவாங்கம்.]

சருவிதம் *śaruvidam*, பெ.(n.) உண்ணல்; eating (சா.அக.).

சருவே *śaruvē*, பெ.(n.) நில முதலியவற்றை அளக்கை (இக்.வ.); measurement of land, etc.

[E. survey > த. சருவே.]

சருவோக்தம் *śaruvōktam*, பெ.(n.) சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. (சைவச பொது. 335, உரை); an ancient

śaivam scripture in Sanskrit, one of 28 *Śivāgamam* q.v.

[Skt. śarvōkta > த. சருவோக்தம்.]

சருபாயனம் *śarūbāyaṇam*, பெ.(n.) வழிபாட்டு உருபோடுதல் (செபம்); prayers (சா.அக.).

சருர் *śarūr*, பெ.(n.) விரைவு; promptitude, dispatch.

[U. zarūr > த. சருர்.]

சரை¹-த்தல் *śarai-ttal*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) முதுமையடைதல்; to grow old. "சரைத்ததென் யாக்கை" (ஞானவா. சித். 20).

[Skt. jarā > த. சரை¹-]

சரை² *śarai*, பெ.(n.) 1. நரை மயிர் (பிங்.); grey hair. 2. கிழத்தனம்; old age, decrepitude. "நிகரிலாத் தருமமே சரைமரண நீக்கி" (சிவரக. வருணராச. 35).

[Skt. jarā > த. சரை².]

சரோசம் *śarōśam*, பெ. (n.) சரோருகம், 1 (குடா.) பார்க்க; see *śarōrugam*.

[Skt. sarō-ja > த. சரோசம்.]

சரோசரம் *śarōśaram*, பெ.(n.) இரும்பு; iron (சா.அக.).

சரோசனம் *śarōśaṇam*, பெ.(n.) சினத்தோடு கூடியிருக்கை; being in anger.

[Skt. sa-rōśaṇa > த. சரோசனம்.]

சரோருகம் *śarōrugam*, பெ.(n.) 1. தாமரை; lotus. "முகச் சரோருகத்தினார்" (பாரத. வாரணா. 65). 2. அளறு (நரக)வகை (சிவதரு. கவர்க்க நரக. 108.); a hell.

[Skt. sarō-ruha > த. சரோருகம்.]

சரோருகன் *śarōrugan*, பெ.(n.) தாமரை யினின்று தோன்றியவன்) நான்முகன்; *brahmāṇ*, as born in lotus. "கமலமென் பொருட்டுமேவிய வரசரோருகன்" (கம்பரா. திருவவ. 5).

[Skt. sarō-ruha > த. சரோருகன்.]

சரோவரம் *śarōvaram*, பெ.(n.) சிறந்த
பொய்கை; lake of special excellence.

[Skt. *sarō-vara* > த. சரோவரம்.]

சல்தி *śaldī*, வி.எ.(adv.) விரைவு; quickly.

[U. *jaldī* > த. சல்தி.]

சல்லகண்டம் *śalla-kaṇḍam*, பெ.(n.) புறா
(யாழ்.அக.); dove.

[Skt. *jhallā-kaṇṭha* > த. சல்லகண்டம்.]

சல்லரி *śallari*, பெ.(n.) பூடுவகை; (M.M.404)
apium graveolens.

[E. *celery* > த. சல்லரி.]

சல்லாத்து *śallāttu*, பெ.(n.) மா, பலா முதலிய
பழங்களைத் துண்டாக நறுக்கிக் கூட்டிச்
செய்யும் ஒருவகை இனிப்புணவு; salad.

த.வ. பழக்கூட்டு

[E. *salad* > த. சல்லாத்து.]

சல்லாபத்தரு *śallāba-t-taru*, பெ.(n.) வினா
விடையாக நாடகவரங்கிற் பாடும் பாடல்
(வின்.); stage song in the form of a duet.

[Skt. *sallāpa+dhruva* > த. சல்லாபத்தரு.]

சல்லாபம் *śallābam*, பெ.(n.) 1. கலந்துரையாடல்
pleasant conversation, dialogue.
2. காதற்பேச்சு; a amorous talk. "சல்லாப
மாதுலீவர்" (குற்றா. குற. 16). 3. வினா விடை
(திவா); catechism, discourse in the form
of questions and answers.

[Skt. *sallāpa* > த. சல்லாபம்.]

சல்லாபன் *śallāban*, பெ.(n.) மகிழ்நன் (பிங்.);
jovial person.

[Skt. *sallāpa* > த. சல்லாபன்.]

சல்லாரி *śallārī*, பெ.(n.) மரவகை (வின்.); a
tree, harwigia.

சலக்கரணை *śalakkaraṇai*, பெ.(n.) 1. ஏந்து
வசதி (சௌகரியம்); convenience,

pleasantness, comfortableness. "இவ்விடத்
துக்கு அவ்விடம் சலக்கரணை" (இ.வ.)

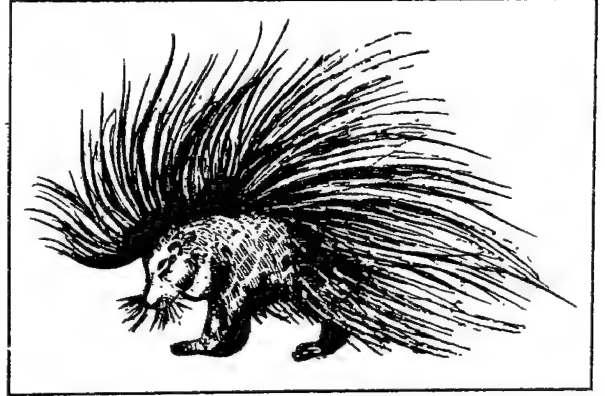
2. தணிவு. (வின்.); all eviation, mitigation;
reduction of a debt in one's favour.

3. உரிமை (வின்.); privilege, prerogative.

K.salakaraṇe

[Skt. *saukarya* → த. சலக்கரணை.]

சலலியம் *śalaliyam*, பெ.(n.) முள்ளம்பன்றி;
porcupine (சா.அக.).

சலவுகம் *śalavugam*, பெ.(n.) 1. ஆண்குறி; the
genital organ of a male. 2. இலிங்கம்; the
penis (சா.அக.).

சலாக்கியம் *śalākkiyam*, பெ.(n.) சிலாக்கியம்
பார்க்க; see *śilakkiyam*.

[Skt. *ślāghya* > த. சலாக்கியம்.]

சலாகாபுருடர் *śalāgā-puruḍar*, பெ.(n.)
24 தூய நீரவர் (தீர்த்தங்கரரை) உள்ளிட்ட
63 சமண (சைன)ப் பெரியோர்கள் (Jainam.);
saints, 63 in number, including the 24
Tīrtaṅgarar.

[Skt. *ślāghā+puruṣa* > த. சலாகாபுருடர்.]

சலாசத்து *śalāśattu*, பெ.(n.) சிலாசத்து
பார்க்க (இ.வ.); see *śilāśattu*.

[Skt. *śilā-jatu* > த. சலாசத்து.]

சலாசலம் *śalā-śalam*, பெ.(n.) ஆன் (பசு);
cow (சா.அக.).

சலாசலலிங்கம் *śalāśśala-liṅgam*, பெ.(n.) வழிபாட்டிற்குரிய இலலிங்கங்கள் (சைவச. பொது.123); various kinds of *liṅga*, such as *vāṇa-liṅgam*, *irattina-liṅgam*, etc., used for both private and public worship.

[Skt. *cala+ā-cala+liṅga*> த. சலாசலலிங்கம்.]

சலாசனம் *śalā-śaṇam*, பெ.(n.) வழிபாட்டில் சிவலிங்கம் அமைதற்குரிய (அனந்தர், தன்மம், ஞானம், வைராக்ரியம், ஐசுவரியம், பதுமம் என்ற அறுவகை) இருக்கை (ஆசனம்) (சைவச.பொது.523); (Śaivam.) pedestals imagined for seating a *liṅga* when bathing it for worship, six in number, viz., *aṇantar*, *tanmam*, *nāṇam*, *vairākkīyam*, *aisuvariyaṁ*, *padumam*.

[Skt. *cala+ā-sana*> த. சலாசனம்.]

[த. ஆதனம்>Skt. *ā-sana*.]

சலாஞ்செய்-தல் *śalāñ-cey-*, 1. செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கையை நெற்றியில் வைத்து வணக்கம் செலுத்தும் முறை; to salute by raising the hand to the forehead. 2. வணங்குதல் (உரி.நி.); to bow in obeisance. "குறவர் மகட்குச் சலாமிடற் கேக்கறு குமரனை" (மீனாட். பிள்ளைத். காப்பு.4).

[U. *salām*> த. சலாம் + த. செய்-.]

சலாடு *śalāḍu*, பெ.(n.) காய்கறிகள்; vegetables (சா.அக.).

சலாந்தரு *śalān-daru*, பெ.(n.) நாட்டியவறுப்பு வகை (*Nāṭya*); a saluting pose in dancing. "தள்ளரிய சலாந்தருவும்" (குற்றா.தல, தருமசாமி.55).

[U. *salām+dhruva*> த. சலாந்தரு.]

சலாபத்து *śalābattu*, பெ.(n.) 1. விடுதலை தன்வயம் (சுவாதீனம்) (விண்.); freedom, liberty. 2. எளிமை (சுலபம்); ease, facility. "இதைச் சலாபத்தாய் முடிக்கலாம்". 3. பெரியது (விசாலம்); commodiousness, spaciousness. "இடம் சலாபத்தாயிருக்கிறது" (இ.வ.).

[U. *salāmat*> த. சலாபத்து.]

சலாம் *śalām*, பெ.(n.) வணக்கம் (வந்தனம்); salutation. "மாலயன்.... சலாமிடு" (திருப்பு.189).

[U. *salām*> த. சலாம்.]

சலாவத்து *śalāvattu*, பெ.(n.) சலாபத்து பார்க்க; see *śalābattu*.

[Skt. U. *salāmat* → த. சலாபத்து → சலாவத்து.]

சலான் *śalāṇ*, பெ.(n.) 1. பணத்துடன் கருவூலகத்திற்கு (ச.ஜானா) அனுப்பும் விவரக்குறிப்புச் சான்று (நமூனா.) (C.G.); a form of particulars concerning money remitted to a treasury. 2. பணம் கட்டும்படி வழக்குமன்றம் (கோர்ட்டு) வழங்கும் ஆணை (உத்தரவு) (இ.வ.); order issued by a court directing deposit of moeny.

[U. *calān*> த. சலான்.]

சலிசு *śaliśu*, பெ.(n.) சலீசு பார்க்க; see *śaliśu*.

சலிதம் *śalidam*, பெ.(n.) 1. வெறுப்பு; hatred. 2. இளைப்பு; emaciation (சா.அக.).

சலீகம் *śalīgam*, பெ.(n.) போர் (ஆ.நி.); war.

[Skt. *samīka*> த. சலீகம்.]

சலீசு *śaliśu*, பெ.(n.) 1. எளிமை (சுலபம்); ease, facility. 2. மலிவு; cheapness.

[U. *salīs*> த. சலீசு.]

சலூன் *śālūṇ*, பெ.(n.) முடி திருத்தகம்; hair dressing saloon.

[E. saloon > த. சலூன்]

சலேசரம் *śalēśaram*, பெ.(n.) 1. நீர்ப் பறவை; water bird. 2. மீன்; fish. (சா.அக.).

சலேருகம் *śalērugam*, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red Indian water lily - *Nymphe odorata*. (சா.அக.).

சலோகிதம் *śalōgidam*, பெ.(n.) வயல் நெட்டி (அ) நீர் நெட்டி; a species of pith plant - *Aeschynomene aspera*. (சா.அக.).

சலோதயம் *śalōdayam*, பெ.(n.) பேறு காலத்திற் பணிக்குடம் உடைகை; flooding at the beginning of delivery.

[Skt. jala+udaya > த. சலோதயம்]

சலோதரசன்னிபாதம் *śalōdara-śanṇi-pādam*, பெ.(n.) வயிற்றுப்பிசத்தாலேற்படும் குளிர் காய்ச்சல்; typhoid fever as a result of abdominal dropsy. (சா.அக.).

[சலம் + உதரம் + சன்னி+ பாதம்]

சலோதரம் *śalōdaram*, பெ.(n.) ஒரு வகையான வயிற்றுப்பிச நோய்; ropsy, ascitis.

[Skt. jala+udara > த. சலோதரம்]

சலோபாதை *śalōpādai*, பெ.(n.) 1. சிறுநீர் கழிப்பதில் தொல்லை; difficulty in passing urine-Dysuria. 2. உடற் கழிவை வெளியேற்றுவதில் தொல்லை; a term loosely employed for evacuations by stool, urine and other excrements. (சா.அக.).

[Skt. jala+upādhi > த. சலோபாதை]

சவ்வச்சரலவணம் *śavvaccara-lavaṇam*, பெ.(n.) நாட்பட்ட வயிற்று நோவைப் போக்கும் ஒரு வகை யுப்பு; a kind of salt used in chronic dyspepsia and it also tends to remove chronic colic. (சா.அக.).

சவ்வர்ச்சலம் *śavvarccalam*, பெ.(n.)

சவ்வர்ச்சலவணம் பார்க்க; see *śavvarccalavaṇam*.

சவ்வர்ச்சலவணம் *śavvarccalavaṇam*, பெ.(n.) ஐவகை உப்புகளுள் ஒன்று; mineral alkali, natron, one *pañja-lavaṇam*.

[Skt. sauvvarcala+lavana > த. சவ்வர்ச்சலவணம்]

சவ்வாது *śavvādu*, பெ.(n.) ஒரு வகைப் பூனையினின்று கொள்ளப்படும் மணப் பொருள்; a kind of scent being the secretion of the civet cat, civet. "கலவைபுழுக்கொடு சவ்வாதார்ந்த" (தனிப்பா. i, 227:21).

[U. zabād > சவ்வாது]

சவ்வியசாசி *śavviyaśāśi*, பெ.(n.) இடக் கையாலும் அம்பு தொடுப்பவனான அருச்சுனன் (பாரத. அருச்சுனன்றிர்.44); Arjuna, as shooting arrows with his left hand also.

[Skt. savya+sācin > த. சவ்வியசாசி]

சவர்¹ *śavar*, பெ.(n.) சவர்¹ (விண்.) பார்க்க; see *śabar*.

[U. safar > த. சவர்]

சவர்² *śavar*, பெ.(n.) அரபியர் ஆண்டின் இரண்டாம் திங்கள் (பெரியவரு.28); the second Arabic month.

[Ar. safar > த. சவர்]

சவர்க்குந்தா *śavar-k-kundā*, பெ.(n.) கப்பலின் மேலிடத்துள்ள மூன்றாம் பாய்மரம்; top-gallant mast.

[U. saba+kunda > த. சவர்க்குந்தா]

சவர்க்குந்தாபாஞ்சிறா *śavar-k-kundā-pāñjirā*, பெ.(n.) சவர்க்குந்தாவில் கயிறு மாட்டுஞ் சட்டம்; cross - trees at the head of the top-gallant mast.

சவர்ணவிருத்தி *śavarṇa-virutti*, பெ.(n.) ஆவணமெழுதும் வேலை; profession of writing documents.

த.வ. ஆவணவேலை

[Skt. savarṇa + virutti > த. சவர்ணவிருத்தி]

சவர்ப்பருவான் *śavar-p-paruvāṇ*, பெ.(n.) கப்பலின் மூன்றாம் மேற்பாய் சுருட்டும் குறுக்குமரம்; top - gallant yard.

[U. *sabar-p-paruvāṇ* > த. சவர்ப்பருவான்]

சவர்ப்புளோதி *śavar-p-puḷōti*, பெ.(n.) பாய்மரத்தின் பின் கயிறு; top-gallant back-stay.

சவர்பாய் *śavarpāy*, பெ.(n.) சவர்மரத்திற் கட்டப்படும் பாய் (M.Navi. 83); top-gallant sail.

[சவர்+பாய்]

[U. *sabar* > த. சவர்+பாய்]

சவர்மரம் *śavar-maram*, பெ.(n.) காவி மரத்துக்கு மேலுள்ள பாகம் (M. Navi. 81); top gallant mast.

[சவர்+மரம்]

[U. *sabar* > த. சவர்]

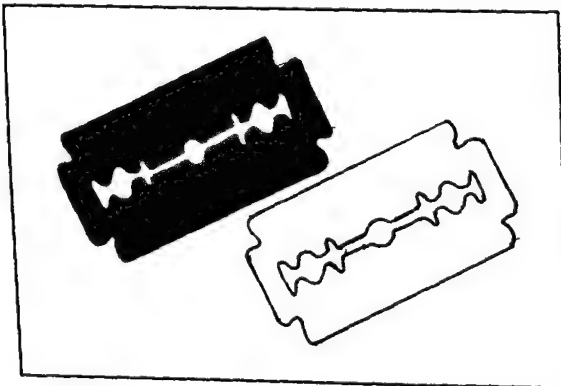
சவர்லவளான் *śavar-lavaḷāṇ*, பெ.(n.) பாய் மரத்தின் மேற்கயிறு; top-gallant rigging.

[U. *sabar* + *lavaḷāṇ* > த. சவர்லவளான்]

சவரஅலகு *śavara-alagu*, பெ.(n.) முகத்தை மழிப்பதற்குப் பயன்படும் இரண்டு பக்கங் களிலும் கூரிய விளிம்புடைய இரும்பினா லான மெல்லிய தகடு, மழிதகடு (யாழ்ப்.); blade.

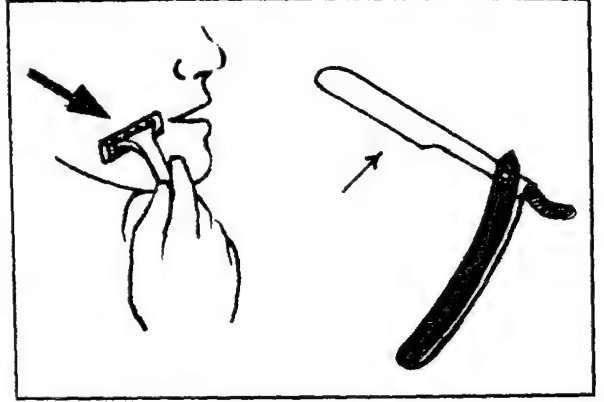
த.வ. மழிப்பி

[Skt. *kṣaura* > த. சவர+அலகு]

சவரக்கத்தி *śavara-k-katti*, பெ.(n.) முகம் மழிப்பதற்குதவங் கத்தி; razor.

[Skt. *kṣaura* > த. சவரம்+கத்தி]

சவரக்காரன் *śavara-k-kāraṇ*, பெ.(n.) சவரகன் பார்க்க; see *śavaragan*.

த.வ. பரியாரி, மழிப்பாளன், நாவி

[Skt. *kṣauraka* > த. சவரக்காரன்]

சவரகன் *śavaragan*, பெ.(n.) முகம்மழிக்குந் தொழிலாளி; barbar.

[Skt. *kṣauraka* > த. சவரகன்]

சவரட்சணை *śavaraṭṣṇai*, பெ.(n.) காப்பாற்றுகை; preservation, maintenance, protection.

[Skt. *saṃrakṣaṇā* > த. சம்ரட்சணம் > சம்ரட்சணை > சவரட்சணை]

சவரணை *śavarai*, பெ.(n.) சவரட்சணை பார்க்க; see *śavaraṭṣṇai*.

சவரம் *śavaram*, பெ.(n.) மயிர் மழிக்கை; shaving. "சம்பந்தனுக்கு... தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்" (தமிழ்நா.108).

[Skt. *kṣaura* > த. சவரம்]

சவரன்¹ *śavarai*, பெ.(n.) இங்கிலாந்து (ஐரோப்பிய) நாட்டின் பொற்காசு (பவுன் நாணயம்) (உ.வ.); pound sterling.

[E. *sovereign* > த. சவரன்]

சவரன்² śavarāṇ, பெ.(n.) எட்டு கிராம் பொன் கொண்ட ஓர் அளவு; பவுன்; a measure of gold equal to eight grams sovereign formerly equal to a pound. **நாங்கள் பெண்ணுக்கு இருபது சவரன் நகை போடுகிறோம்.**

சவரியார் śavariyār, பெ.(n.) சேவியர் என்ற அர்ச்சியசிட்டர்; St. Xavier.

[E. St. Xavier > த. சவரியார்]

சவரியார்குழம்பு śavariyār-kuḷambu, பெ.(n.) ஒரு வகைக் கழிச்சல் மருந்து; St. Xavier's purgative mixture.

[சவரியர்+குழம்பு]

[E. St. Xavier > த. சவரியர்]

சவனிக்கை śavanikkai, பெ.(n.) 1. திரை; screen, curtain. 2. நாடகவரங்கிலிடுந் திரை; curtain used on the stage. 3. சவனிக்கை மண்டபம் (வின்) பார்க்க; see śavanikkai-maṇḍabam.

த.வ. அரங்கத் திரை

[Skt. javanikā > த. சவனிக்கை]

சவனிக்கைத்தரு śavanikkai-t-taru, பெ.(n.) சவனிக்கைப்பாட்டு பார்க்க; see śavanikkai-p-pāṭṭu.

சவனிக்கைப்பாட்டு śavanikkai-p-pāṭṭu, பெ.(n.) நாடகவரங்கில் நடிகன் தோன்றும் போது பாடும் பாட்டு (வின்.); song on the appearance of an actor on the stage.

[சவனிக்கை+பாட்டு]

[Skt. javanikā > த. சவனிக்கை]

சவனிக்கைபடித்தல் śavanikkai-paḍittal, பெ.(n.) நாடகவரங்கில் கடைசி நடிகன் வரும் பொழுது பாடும் பாட்டு (வின்.); song sung when the last player in a performance enters and dances on the stage.

[சவனிக்கை+படித்தல்]

[Skt. javanikā > த. சவனிக்கை]

சவனிக்கைபிடி-த்தல் śavanikkai-piḍi-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நடிகர்கள் வருமுன் நாடகத்திரையைப் பிடித்தல் (வின்.); to hold a curtain before actors in a performance, when they are about to show themselves on the stage.

[சவனிக்கை+பிடி-]

[Skt. javanikā > த. சவனிக்கை]

சவனிக்கைமண்டபம் śavanikkai-maṇḍapam, பெ.(n.) வீதிப்புறப்பாட்டின் பின்உலாத்திருமேனி (உற்சவ மூர்த்தி) வீற்றிருக்கும் விடையாற்றுமண்டபம் (வின்.); hall in which a deity takes rest after procession.

[சவனிக்கை+மண்டபம்]

[Skt. javanikā > த. சவனிக்கை]

சவனிகை śavanikai, பெ.(n.) சவனிக்கை (வின்) பார்க்க; see śavanikkai.

[Skt. javanikā > த. சவனிக்கை > சவனிகை]

சவாசனம் śavāśaṇam, பெ.(n.) அவையோர்; councillors. "சவாசனங்களுந் தானுமே மகிழ்ந்து" (உத்தரரா. அகவமே. 127).

[Skt. sabhā+jana > த. சவாசனம்]

சவாக śavāśu, பெ.(n.) 'மிகநன்று' எனப் பொருள்படும் குறிப்புச்சொல்; expression signifying "well done!" "bravo!", excellent a term of cheering.

[U. śhābāśh > த. சவாக > சவாக]

சவாது śavādu, பெ.(n.) படி (நகல்) (வின்.); copy, transcript, duplicate.

[U. sawād > த. சவாது]

சவாப்தார் śavā-p-dār, பெ.(n.) சவாப்புதாரி பார்க்க; see śavāppu-dāri.

சவாப்நவீக śavāpnaviśu, பெ.(n.)

1. முறைமன்ற நடுவரின் மொழிபெயர்ப்பாளர்; interpreter and clerk of a magistrate.
2. செயலாளர்; secretary.

[U. jawābnawis > சவாப்நவீக]

சவாப்பு *śavāppu*, பெ.(n.) மறுபொழி, விடை (உ.வ.); answer, reply.

[U. *jawāb* → சவாப்பு]

சவாப்புதாரி *śavāpputāri*, பெ.(n.) பொறுப்பாளி (உ.வ.); responsible person.

[U. *jawab+dār* > த. சவாப்புதாரி]

சவாபுட்பம் *śavāputpam*, பெ.(n.) முளரி, முட்செவ்வந்தி (யாழ்.அக.); rose.

சவாய் *śavāy*, பெ.(n.) கப்பலிற் பாய் மரந்தாங்குங் கயிறு; stay, rope supporting mast (naut).

[U. *sawāi(rit)* → சவாய்]

சவாரி *śavāri*, பெ.(n.) 1. வண்டி முதலியவற்றிற் செல்லுகை; ride, drive. 2. சுற்றுச் செலவு (பிரயாணம்); circuit, tour. "துரை சவாரியிலிருக்கிறார்" (இ.வ.). 3. ஊர்தி (வாகனம்) (வின்.); conveyance, vehicle.

த.வ. இவரி

[U. *sawār* → சவாரி]

சவாரிசெய்-தல் *śavāriśey*-, செ.கு.வி.(v.i.) ஊர்திகளில் ஏறிச் செல்லுதல்; to ride, drive.

த.வ. இவர்ந்துசெல்லுதல்

[சவாரி + செய்தல்] [U. *sawār* > த. சவாரி]

சவாரிபோ-தல் *śavāri-pō*-, செ.கு.வி.(v.i.) 1. சுற்றுச் செலவு (சுற்றுப் பிரயாணம்) போதல்; to go on circuit or tour. 2. சவாரிசெய்-, பார்க்க; see *śavāri-cey*-.
[சவாரி+போ-]

[U. *sawār* > த. சவாரி]

சவால்¹ *śavāl*, பெ.(n.) 1. வினா; question, interrogation. 2. மூர் என்னுஞ் சாதியினர்க்குள் வழங்கும் ஒரு வகைப் பாட்டு (வின்.); a sacred song of the Moors.

[U. *savāl* → த. சவால்]

சவால்² *śavāl*, பெ.(n.) அறைகூவல் (இக்.வ.); challenge.

[Persn. *suwāl* > Arab. *sual* > த. சவால்]

சவால்சவாப்பு *śavāl-śavāppu*, பெ.(n.) வினாவிடை; question and answer. (C.G.).

[U. *savāl+jawb* > த. சவால்சவாப்பு]

சவாலக்கம் *śavālakkam*, பெ.(n.) வயிரம் உண்டாகும் இடங்களிலொன்று; one of the diamond-producing countries.

[Skt. *saurivaka* > த. சவாலக்கம்]

சவான் *śavān*, பெ.(n.) 1. வலுவான ஆள்; strong robust person. 2. பணியாளன்; peon. 3. காவலன்; costable.

[U. *javāna* → ஜவான் > த. சவான்]

சவிகற்பக்காட்சி *śavikarpak-kāṭci*, பெ.(n.) ஒரு பொருளின் பெயர் இனம், குணம் முதலிய எல்லாக் கூறுகளும் நிறைந்த அறிவு, (சி.சி.அளவை. 3, மறைஞா.); (Log), differentiated knowledge in which a thing understood in all its bearings.

[சவிகற்பம்+காட்சி]

[Skt. *sa-vikarpak* > த. சவிகற்பகம்]

சவிகற்பசமாதி *śavikarpaśamāti*, பெ.(n.) கொங்கணவர் வாத காவியத்திற் சொல்லியுள்ள ஐந்துவகை சமாதிகளுளொன்று (இது ஞேயம், ஞாதுரு ஞானம் என்னும் வேறுபடவுணரும் உணர்ச்சியோடு கூடிய யோகநிலை); one of the five kinds of samadhi (abstract meditation) contemplated in Kongavanava works (3000) on Aloheym. (It is a meditation in which the sense of unity is aware of the differentiations between the knower and the known. so it is the one in which the mind is in a lesser degree. It consists of two kinds. vis. sathanu and Tvisanu as mentioned in the above stanzas.

[Skt. *sa-vikal+samādhi* > த. சவிகற்பசமாதி]

சவிகற்பஞானம் *śavikarpañāṇam*, பெ.(n.)

ஒரு மனிதன் அல்லது பொருள் தன்னை அடைந்த மாத்திரத்தில் அதன் குணாகுணம் முதலிய முழுத் தன்மைகளையும் தானே உணரும் அறிவு; a faculty of divining by mental operation, the qualities and properties of an object coming in contact with him or of persons approaching him - psychometrical knowledge.

[*Skt. sa-vikalpa-janām* > த. சவிகற்பஞானம்]

சவிகற்பம் *śavikarpam*, பெ. (n.). சவிகற்பக் காட்சி பார்க்க; see *sa-vikalpa-k-kāṭci*. (சி.சி.அளவை 3, ஞான)

சவிசங்கம் *śaviśaṅgam*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை வாதை நோய்; a kind of rheumatism. 2. எண்பது வகை வளிநோயுள் ஒன்று; one of the eighty kinds of flatulency in the human system.

சவித்தாரம் *śavittāram*, பெ. (n.) 1. விரிவுடையது; that which is wide or elaborate. 2. இன்றியமையாச் செயல் (இ.வ.); anything of importance or consequence.

[*Skt. sa-vistāra* > த. சவித்தாரம்]

சவித்திரு *śavittiru*, பெ.(n.) பன்னிரு ஞாயிற்றுக் கடவுள்களுள் ஒருவர்; sun-god, one of *tuvātacātittar*.

[*Skt. savitr* > த. சவித்திரு]

சவிதா *śavitā*, பெ.(n.) பகலவன்; sun. "சந்திரன் சவிதா வியமானனானீர்" (தேவா. 613, 3).

[*Skt. savitē* > த. சவிதா]

சவிர்சங்கி *śavirśaṅgi*, பெ.(n.) சிறுதகரி (சிறு பீரங்கி) (விண்.); small cannon.

[*U. jabarjangi* > த. சவிர்சங்கி]

சவிலைக்கொடி *śavilai-k-kodī*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கொடி; a creeper-Rubia mangith.

[*Skt. savili* > த. சவிலை]

சவுக்கியக்குறைவு *śavukkiya-k-kuraivu*, பெ.(n.) 1. நலக்குறைவு; ill health. 2. நலங்குன்றுகை; alight indisposition. (சா.அக.).

[சவுக்கியம் + குறைவு]

[*Skt. savili* > சொளக்கியம் > த. சவுக்கியம்]

சவுக்கியம் *śavukkiyam*, பெ.(n.) 1. நலம்; health. 2. மலங்கழிக்கை; the act of clearing the bowels. (சா.அக.).

[*Skt. saukhya* > த. சவுக்கியம்]

சவுக்கியமுறைவிளக்கம் *śavukkiyamurai-vilakkam*, பெ.(n.) தூய்மை விளக்கம் (புதுவை. வழக்கு); hygiene.

[சவுக்கியம் + முறை+விளக்கம்]

[*Skt. saukhya* > த. சவுக்கியம்]

சவுக்கியவீனம் *śavukkiya-vīṇam*, பெ.(n.) நலக்குறைவு; break of health, ill-health. (சா.அக.).

[சவுக்கியம் + வீனம்]

[*Skt. saukhya* > த. சவுக்கியம்]

சவுக்கிரியா *śavukkiriya*, பெ.(n.) எரிபூடு (அ) பூண்டு; garlic. (சா.அக.).

சவுகதநூல் *śavugada-nūl*, பெ.(n.) புத்தர்களுக்குரிய முப்பிடகம்; Buddhist scriptures.

[சவுகத + நூல்]

[*Skt. saugata* > த. சவுகதம்]

சவுகதன் *śavugadaṇ*, பெ.(n.) புத்தன்; Budhan. "தன்னே ரில்லாச் சவுகதன்". (பிரபோத. 18, 18)

[*Skt. sugata* > த. சவுகதன்]

சவுகந்திகம் *śavukandigam*, பெ.(n.) செங்கழுநீர்; red Indian water lily - *Nymphae lotus alias N.odorata*. (சா.அக.)

சவுகந்திரா *śavugandirā*, பெ.(n.) கந்தகம்; sulphur. (சா.அக.)

சவுகரியம் *śavukariyam*, பெ.(n.) நலம்; convenience.

[*Skt. saukarya* > த. சவுகரியம்]

சவுசம் *śavuśam*, பெ.(n.) தூய்மை; cleansing, ablution. "ஒருங்குறச் சவுச முடித்த பின்". (குற்றா. தல. சிவபூ. 19)

[*Skt. śauca* > த. சவுசம்]

சவுசன்னியம் *śauśanniyam*, பெ.(n.) 1. இனிய குணம்; kindly disposition, amiability. 2. நட்பு, உறவின் நெருக்கம்; friendship, intimacy.

[*Skt. saujanya* > த. சௌசன்னியம்]

சவுடால் *śavuḍāl*, பெ.(n.) சவடால் பார்க்க; see *savaḍāl*.

சவுடோல் *śavuḍōl*, பெ.(n.) அம்பாரி (வின்.); howdah.

[*U. haudah* > சவுடோல்]

சவுண்டம் *śavunḍam*, பெ.(n.) சவுண்டி பார்க்க; see *savunḍi*.

சவுண்டி *śavunḍi*, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.); long pepper.

[*Skt. śaunḍi* > த. சவுண்டி]

சவுத்தியம் *śavuttiyam*, பெ.(n.) வெள்ளி; silver. (சா.அக.)

சவுத்திராந்திகம் *śavuttirāṇḍigam*, பெ.(n.) புத்தமதப் பிரிவு; a Buddhist sect.

[*Skt. sautrāhtika* > த. சவுத்திராந்திகம்]

சவுத்திராந்திகன் *śavuttirāṇḍigan*, பெ.(n.) சவுத்திராந்திக பிரிவைச் சேர்ந்த புத்த மதத்தினர்; follower of sautrāṇṭika sect of Buddhism.

[*Skt. sautrāhtika* > த. சவுத்திராந்திகன்]

சவுதலியா *śavutaliyā*, பெ.(n.) கப்பலின் முகப்புக்கட்டை; Bowsprit (Navt).

[*Skt. savadari* > த. சவுதலியா]

சவுதாகிரி *śavutākiri*, பெ.(n.) குதிரைக்காரன்; horsse - dealer.

[*Persn. saudāgari* > த. சவுதாகிரி]

சவுதி *śavuti*, பெ.(n.) 1. மறைநெறியறிந்த பார்ப்பான்; Brahmin proficient in vēdic rituals. "மாதவச் சவுதிமார்கள் வந்தனர்". (சிவரக நைமிசா 44) 2. மறை நிகழ்வுகளை நடத்துபவன்; one who performs vēdic sacrifices.

[*Skt. śrautin* > த. சவுதி]

சவுந்தம் *śavuntam*, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு; a kind of native arsonic. (சா.அக.)

சவுந்தரம்¹ *śavuntaram*, பெ.(n.) அழகு; beauty especially of fearaler. (சா.அக.)

[*Skt. saundarya* > த. சவுந்தரியா > சவுந்தரம்]

சவுந்தரம்² *śavuntaram*, பெ.(n.) சவுந்தரியம் பார்க்க; see *savundariyam*. "சவுந்தர மாணே". (அருட்பா, 1, வடிவுடை. 26)

[*Skt. saundarya* > த. சவுந்தரம்]

சவுந்தரி *śavuntari*, பெ.(n.) 1. அழகுடையவள்; a beautiful woman. 2. மலைமகள் (யாழ்.அக.); goddess pārvati.

[*Skt. sundari* > த. சவுந்தரி]

சவுந்தரிகை *śavuntarikai*, பெ.(n.) சோலை வெண்தேக்கு; looking glass plant. (சா.அக.).

சவுந்தரியம் *śavuntariyam*, பெ.(n.) அழகு; beauty. "பெயர் சவுந்தரியலகரியென". (சௌந்த பாயி.6)

[Skt. *saundarya* > த. சவுந்தரியம்]

சவுப்பு *śavuppu*, பெ.(n.) முறை மன்றத்துக்குத் திரும்பும் அழைப்புக் கட்டளையிற் கண்டிருக்கும் விவரம் (இ.வ.); return on a court - process.

[Arab. *sawb* > சவுப்பு]

சவுபஞ்சம் *śavupañjam*, பெ.(n.) புனல் முருங்கை; forest drum-stick. (சா.அக.)

சவுபாக்கியகண்டி *śavupākkīyaśundi*, பெ.(n.) ஆயுள் வேத முறைப்படி தயாரித்த ஒரு இளகியம் (இதை குன்மம் கிராணி, பிரசவ சுரம் முதலிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்); an ayurvedic preparation of an electuary prescribed for dyspepsia, chronic diarrhoea and puerperal fever. (சா.அக.)

சவுபாக்கியம் *śavupākkīyam*, பெ.(n.) 1. கக்கு; dried ginger. 2. ஒரு வானியல். (சோதிட) நூல்; a kind of astrology. (சா.அக.)

சவுபாக்கியம்¹ *śavupākkīyam*, பெ.(n.) ஏந்துகள்; auspiciousness.

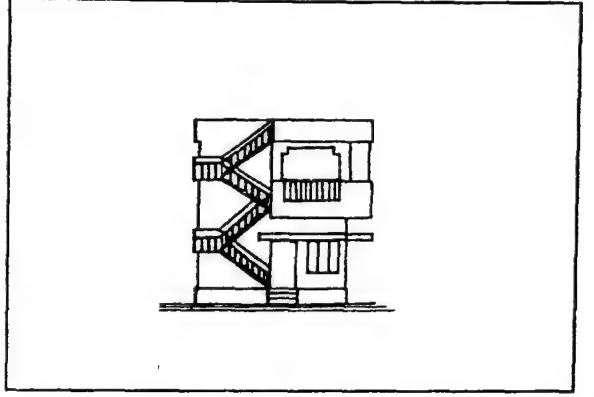
த.வ. பெரும்பேறு.

[Skt. *saubhāgya* > த. சவுபாக்கியம்]

சவுபாச்சியம்² *śavupāccīyam*, பெ.(n.) நீர் முள்ளி; water thistle - *Barleria longifolia*.

சவுபானம் *śavupānam*, பெ.(n.) மாடிப்படி; stair, ascending series or scale. "சவுபான நன்னெறி விரும்பவில்லை". (தாயு. சிற்றகசோ 4)

[Skt. *sōpāna* > த. சவுபானம்]

சவுமியம் *śavumiyam*, பெ.(n.) அமைதி; calmness, gentleness. "சவுமியப் படிவமும்". (பிரபோத. 14,5) 2. பொதுமை; patience.

[Skt. *saumya* > த. சவுமியம்]

சவுமியன் *śavumiyar*, பெ.(n.) பண்பாளன்; noble or gentle person. "வாழ்வார் சவுமியர்". (பிரபோத. 9,7)

[Skt. *saumya* > த. சவுமியன்]

சவுரசம் *śavuraśam*, பெ.(n.) 1. அரத்தத்திலுண்டான ஒருவகைப் பூச்சி; a minute organism found in the blood. 2. மலப்பூச்சி யாலுண்டாகும் ஒருவகை நோய்; a disease due to the worm in the intestines. (சா.அக.)

சவுரம் *śavuram*, பெ.(n.) சவுரம் பார்க்க; see savaram. (சா.அக.)

சவுரமாதம் *śavuramātam*, பெ.(n.) பகலவன் ஒரு கோளை (இராசியை)க் கடந்து செல்லும் நாளளவாற் கணக்கிடப்பெறும் மாதம்; solar month. (விதான. குணாகுண. 80)

[சவுரம் + மாதம்]

[Skt. *saura* > த. சவுரம்]

சவுரர் *śavurar*, பெ.(n.) பகலவனை வழிபடும் மதத்தினர்; sun-worshippers. "சைவரே யன்றியல்வாச் சவுரர் சாத்தர்". (விநாயக 4.68 :36)

[Skt. saura> த. சவுரர்]

சவுரியம் *śavuriyam*, பெ.(n.) சூரத்தனம்; bravery, valour.

[Skt. śaurya> த. சவுரியம்]

சவுரேசுரம் *śavurēśuram*, பெ.(n.) நொச்சி; five-leaved chaste tree - vitex negundo. (சா.அக.).

சவுல் *śavui*, பெ.(n.) களிப்பு; gaiety, merrymood.

[U. caul> த. சவுல்]

சவுனாகம் *śavunākam*, பெ.(n.) சவுநாயகம் பார்க்க; see *savunāyagam*. (சா.அக.)

சவுனாதிதம் *śavunātitam*, பெ.(n.) விராவி; bog myrtle - Dodonaea. (சா.அக.).

சற்கரி-த்தல் *śarkari-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) விருந்தோம்புதல்; to accord welcome, show hospitality. "தனதிருநாள் வணங்கினரைத் தலையிற் சொல்லால் விழியாற் சற்கரித்தான்" (ஞானவா. வைரா. 56).

[Skt. sat-kar> த. சற்கரி-த்தல்]

சற்கருமம் *śar-karumam*, பெ.(n.) நற் செய்கை; good deed, meritorious act. "சற்கருமஞ் செய்வோர்தம் பக்க மேகி" (குசேலோ. குசேலர்தந். 126).

[சற்+கருமம்]

[Skt. sat> த. சற்]

சற்காரம் *śar-kāram*, பெ.(n.) ஒம்புகை; welcome, hospitality. "கண்டெழுந்து சற்காரஞ் செய்து" (பிரபோத. 11, 87).

[Skt. sat-kāra> த. சற்காரம்]

சற்காரியம் *śarkāriyam*, பெ.(n.) சற்கருமம் பார்க்க; see *sa-karumam*.

[சற்+காரியம்]

[Skt. sat> த. சற்]

சற்காரியவாதம் *śarkāriya-vādam*, பெ.(n.)

தோற்றத்துக்கு (உற்பத்திக்கு) முன்னும் காரியப் பொருள் காரணப்பொருளில் உள்ளது என்னுங் கொள்கை (சி.போ.பா.1,2,பக். 64); (Phil.) doctrine of causation according to which an effect is held to exist in its cause.

[Skt. sat-karya+vētam> த. சற்காரியவாதம்]

சற்குணம் *śarkuṇam*, பெ.(n.) நற்குணம்; good nature, nobility of character.

[சற்+குணம்]

[Skt. sat> த. சற்]

சற்குணன் *śarkuṇan*, பெ.(n.) குணவான்; person of noble character, virtuous man.

"மாசனங்காள் சற்குணர்நீ ரென்றிருந்தேன்" (தனிப்பா.).

[சற்குணம் → சற்குணன்]

சற்குரு *śarkuru*, பெ.(n.) அறிவாசிரியன்; spiritual preceptor. "சற்குருவுங் கண்ணாரக் காணின்" (தனிப்பா. ii, 116, 296).

[சற்+குரு]

[Skt. sat> த. சற்]

சற்சங்கம் *śarśaṅgam*, பெ.(n.) நல்லோருடன் கூடுகை; association with the good. "பேருவகைக் கடறழவு சற்சங்கம்" (இரகு. தேனுவ. 108).

சற்சலம் *śarśalam*, பெ.(n.) தெளிந்த நீர் (திவா.); fresh, limpid water.

[சத் + சலம்]

[Skt. sat> த. சற்]

சற்சவுக்கம் *śarśavukkam*, பெ.(n.) சச்சவுக்கம் பார்க்க; see *saccavukkam*.

[சச்சவுக்கம் → சற்சவுக்கம்]

சற்சனர் *śar-śaṇar*, பெ.(n.) நல்லோர்; good, virtuous persons. "நகர்க்குறுதி சேர்ந்திடும் சற்சனர்களாம்" (குமரே. சத. 76).

[Skt. sat+jana> த. சற்சனர்]

சற்ககாதி *śar-śukāti*, பெ.(n.) பெருமருந்து (மலை.); Indian birthwort.

[Skt. sat+sukha+ādi> த. சற்ககாதி]

சற்குத்திரன் *śar-śūttiran*, பெ.(n.) ஊனுண்ணலை ஒழித்துச் சமய ஒழுக்கத் தோடிருக்குஞ் சூத்திரவகுப்பினன் (சி.போ. பா. சிறப்புப்பாயி. பக். 26); sect of śūdras who abstain from animal food and are strict in religious observances.

[Skt. sat+sudraṅ> த. சற்குத்திரன்]

சற்பம் *śarpam*, பெ.(n.) பாம்பு; serpent. "சற்பவெம் பதாகை வேந்தன்" (பாரதவாக. 9).

[Skt. sarpa> த. சற்பம்]

சற்பனை *śarpanai*, பெ.(n.) சர்பனை பார்க்க; see *śarpanai*. "ஆறு முகவேலர் மலர்த் தாரீயா துற்றதென்ன சற்பனையோ" (தனிப்பா. ii, 57, 140).

சற்பாத்திரம் *śar-pāttiram*, பெ.(n.) கொடை (தானம்) பெறுதற்குத் தகுதியானவன்; worthy recipient for gifts, virtuous person. "சற்பாத்திரமிருக்க மிருதானமது குணமிலார்க் கீந்த பேரும்" (குமரே. சத. 95).

[Skt. sat+pātra> த. சற்பாத்திரம்]

சற்பாவம் *śarpāvam*, பெ.(n.) 1. உளதாந் தன்மை; existence. "அஞ்ஞான விலேச சற்பாவ வுடன்பாட்டால்" (வேதா. சூ. 162). 2. நால்வகைக் குருசேவைகளுள் நற்குருவை இறையருவாய்க் கருதிப் போற்றுகை (பாவிக்கை) (வேதா. சூ. 12); the conception that guru is a manifestation of the supreme being, one of four *kuru-cēvai*, q.v.

[Skt. sat+bhāva> த. சற்பாவம்]

சற்பிரசாதம் *śar-piraśādam*, பெ.(n.) படையல் சோறு (நற்குருணை); sacrament of Lord's supper.

[Skt. sat+preesādam> த. சற்பிரசாதம்]

சற்புத்தி *śarputti*, பெ.(n.) நல்லறிவு; noble mind.

[Skt. sat+putti> த. சற்புத்தி]

சற்புத்திரமார்க்கம் *śarputtiramārkkam*, பெ.(n.) சமயவொழுக்க வழி; a mode of religious discipline.

[Skt. sat + putra + mārkkam>

த. சற்புத்திரமார்க்கம்]

சற்புத்திரன் *śar-puttiran*, பெ.(n.) நற்குண நற்செய்கையுள்ள புதல்வன்; good, virtuous, dutiful son.

[Skt. sat+putra> த. சற்புத்திரன்]

த.வ. நற்புதல்வன்.

சற்புருடன் *śar-puruḍan*, பெ.(n.) உத்தமன்; good, virtuous person. "ஐயவிங்கி வரெலாந் சற்புருடன்" (அறப். சத. 16).

[Skt. sat+puruṣa> த. சற்புருடன்]

சன் *śan*, பெ.(n.) ஆண்டு (இ.வ.); year.

[U. san> த. சன்]

சன்மக்கவிச்சு *śanma-k-kaviccu*, பெ.(n.) பிறப்பிலேயே உடம்பிலுண்டான புலால் நாற்றம்; the smell of a rotten flesh, from the natural perspiration of the body. (சா.அக.)

[சன்மக்+கவிச்சு]

[Skt. janma> த. சன்மக்]

சன்மகாலம் *śanma-kālam*, பெ.(n.)

1. பெண்கள் கருப்பமடைந்து குழந்தை பெறுதற்குரிய காலம்; the time of delivery after full - term of pregnancy. 2. குழந்தை பிறந்த நேரம்; the time of a child's birth.

[சன்ம+காலம்]

[Skt.janma> த. சன்மம்]

சன்மச்சனி *śaṇma-c-caṇi*, பெ.(n.) தீங்கின் அறிகுறியாய்ப் பிறப்புக்கோளில் இருக்கும் காரி (சனி); saturn occupying one's *caṇma-rāci*, generally considered malignant.

[Skt.janma+cani> த. சன்மச்சனி]

சன்மசாபல்லியம்¹ *śaṇma-śāpalliyam*, பெ.(n.) 1. இறத்தல்; death. 2. பிறவிப்பேறு; the fruitful results derived from one's birth. (சா.அக.)

[Skt.janma+sapalya> த. சன்மசாபல்லியம்]

சன்மபல்லியம்² *śaṇma-śāpalliyam*, பெ.(n.) பிறவிப்பயனைப் பெறுகை; realisation of one's life - purpose.

[Skt.janma+sapalya> த. சன்மபல்லியம்]

சன்மகுலை *śaṇma-śūlai*, பெ.(n.) பிறவிச் குலைநோய் (பிறக்கும் பொழுதே பெருங் குடல் கோளாறுகளினால் ஏற்படும் வயிற்று வலி); a condition of colic in the vermiform appendix of the large intestine occasioned by inflammation - vermicular colic or Appendicular colic. (சா.அக.)

[Skt.janma+culai> த. சன்மகுலை]

சன்மதினம் *śaṇmadinam*, பெ.(n.) சன்ம நாள் பார்க்க; see *śaṇma-nal*.

[Skt.janma+dina> த. சன்மதினம்]

சன்மநட்சத்திரம் *śaṇmanaṭcattiram*, பெ.(n.) பிறந்த நாண்மீன்; natal star. (சா.அக.)

[Skt.janma+naksatra> த. சன்மநட்சத்திரம்]

சன்மநாள்¹ *śaṇma-nāl*, பெ.(n.) ஒருவரின் பிறந்த நாள்; birthday.

[சன்ம+நாள்]

[Skt.janma> த. சன்ம]

சன்மநாள்² *śaṇma-nāl*, பெ.(n.) பிறந்த நாளைக் குறித்து பெருமை கொண்டாடல்; celebration of birthday ceremony. (சா.அக.)

சன்மநோய் *śaṇma-nōy*, பெ.(n.) பிறவி நோய்; a disease present at birth, congenital disease. (சா.அக.)

[சன்ம+நோய்]

[Skt.janma> த. சன்ம]

சன்மப்பகை *śaṇma-p-pagai*, பெ.(n.)

1. இயற்கைப் பகை; natural enmity. "பூனைக்கும் எலிக்கும் சன்மப்பகை".
2. தீராப்பகை; inveterate enmity. "அவனுக்கும் இவனுக்கும் சன்மப் பகை".

த.வ. பிறவிப்பகை

[சன்ம+பகை]

[Skt.janma> த. சன்ம]

சன்மப்போழ்து *śaṇma-p-pōl̥tu*, பெ.(n.) பிள்ளை பெறும் சமயம்; பேறு காலம்; delivery time, the approximate time of giving birth to a child. (சா.அக.)

[சன்ம+போழ்து]

[Skt.janma+poḷdu]

சன்மபாடை *śaṇma-pāḍai*, பெ.(n.) தாய் மொழி; mother-tongue.

[Skt.janma+parda> த. சன்மபாடை]

சன்மபாவம் *śaṇmapāvam*, பெ.(n.) தன் முன்னோர் செய்த தீவினைப் பயனால் தான் பிறந்த போது தன்னுள் தோன்றும் கரிசு (பாவம்); original sin, dist. fr. *kaṇma-pāvam*.

[Skt.janma+paba> த. சன்மபாவம்]

சன்மபீதம் *śaṇmapīdam*, பெ.(n.) கடற்றாமரை; a big variety of lotus - sea-lotus. (சா.அக.)

சன்மபூமி *śaṇma-pūmi*, பெ.(n.) பிறப்பிடம்; one's native land, motherland.

சன்மம்¹ *śaṇmam*, பெ.(n.) பிறப்பு; birth. "சன்மம் பலபல செய்து" (திவ். திருவாய். 3,10,1).

[*Skt.janma* + த. சன்மம்]

சன்மம்² *śaṇmam*, பெ.(n.) தோல் (சி.சி.2,61, சிவாக்.). skin.

சன்மமலடு *śaṇma-malaḍu*, பெ.(n.) வெளிக் காரணங்களினால் ஏற்படாமல் உடலியல் பினாலே ஏற்படும் மலட்டுத் தன்மை (இதனால் வயிற்றில் மூன்று மடிப்புகள் விழுந்து இடுப்பு பருத்து உடம்பும் பெருக்கும்); natural incapability of re-production in women without due regard to external causes. (The condition is marked by three folds of the skin in the stomach broad hip and corpulency. (சா.அக.)

[*Skt.janman* + த. மலடு]

சன்மமெடு-த்தல் *śaṇmam-eḍu*-, செ.கு.வி. (v.i.) மீண்டும் பிறத்தல்; to be born again.

சன்மராசி *śaṇmarāśi*, பெ.(n.) ஒருவன் (சாதகன்) பிறந்த காலத்திற் நிலவு (சந்திரன்) இருந்த நிலை; zodiacal sign occupied by the moon at the time of one's birth. (சா.அக.)

[*Skt.janman* + *rasi* > த. சன்மராசி]

சன்மலக்கனம் *śaṇma-lakkaṇam*, பெ.(n.) ஒருவன் பிறக்கும் பொழுது தோன்றும் (இலக்கனம்) ஓரையின் உதயம்; (Astrol) the ascendant.

சன்மவாரம் *śaṇma-vāram*, பெ.(n.) சன்மதினம் பார்க்க; see *śaṇma-tiṇam*.

சன்மன் *śaṇman*, பெ.(n.) சர்மா பார்க்க; see *śarmā*. கண்ணின் மணி நிகர் சன்மனும்" (பாரத. வேத்திரகீய. 44).

[*Skt.sarman* > த. சர்மா + சன்மன்]

சன்மாந்திரம் *śaṇmāntiram*, பெ.(n.) முற்பிறப்பு; previous birth. (சா.அக.)

சன்மார்க்கசித்தியார் *śaṇ-mārka-sittiyār*, பெ.(n.) பண்டாரசாத்திரத்துள் ஒன்றானதும் அம்பலவாண தேசிகரியற்றியதுமான மெய்ப் பொருள் நூல் (சித்தாந்த சாஸ்திரம்); a treatise on Saiva siddhānta by Ampalavāna - *tēcikar*, one of *paṇṭāra-cātti-vam*, q. v.

சன்மார்க்கம் *śaṇmārkkam*, பெ.(n.) 1. நன்னெறி; good contact, morality, the path of virtue. "சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்பார்க்க னேனையும்" (தாயு. சின்மய. 1). 2. அறிவு (ஞான)நெறி (சி.சி.8,22); (Saiva) the path of wisdom.

த.வ. நன்னெறி

[*Skt.sat* + *markha*. > த. சன்மார்க்கம்]

சன்மானம் *śaṇmāṇam*, பெ.(n.) சம்மானம் பார்க்க; see *śammāṇam*.

த.வ. அன்பளிப்பு

சன்மி¹ *śaṇmi*, பெ.(n.) இப் பூமியில் வந்து பிறந்தவன்; one who has taken birth in this world. (சா.அக.)

[*Skt.janmi* > த. சன்மி]

சன்மி² *śaṇmi*, பெ.(n.) நிலக்கிழார்; land owner.

[*M.janmi* > த. சன்மி]

சன்மிப்பு *śaṇmippu*, பெ.(n.) பிறக்கு; தன்மை; the state of being born. (சா.அக.)

[சன்மி - சன்மிப்பு]

சன்மினி *śaṁmiṇi*, பெ.(n.) கொற்றவைக்குத் தொண்டு புரியும் பெண்பேய் (திவா.); demoness attendant on Durgā.

[Skt. *śarmiṇi* > த. சன்மினி]

சன்வாது *śaṁvādu*, பெ.அ. (adj.) ஆண்டு தோறும் (இ.வ.); yearly. "சன் வாது பாக்கி".

[U. *san-wār* > த. சன்வாது]

சன்னத்தம் *śaṁnattam*, பெ.(n.) ஆயத்தம்; preparedness, readiness. "அடைவொடு சன்னத்த மாருவர்" (திருக்காளத். பு. 28, 39).

த.வ. அணியம்

[Skt. *san-naddha* > த. சன்னத்தம்]

சன்னத்துமானியம் *śaṁnattu-māṇiyam*, பெ.(n.) சன்னது மூலமாக விடப்பட்ட ஒரு வகை இறையிலி (இனாம்) நிலம் (C.G.); rent - free land granted under a sanad.

[U. *sanad+mānya* > த. சன்னத்துமானியம்]

சன்னத்தன் *śaṁnattan*, பெ.(n.) 1. பெய்யுறை பூண்டவன்; person clad with armour. "சன்னத் தனாகித் தனுவேந்துதற் கேதுவென்றான்" (கம்பரா. நகர்நீ. 126). 2. போர்முதலியவற்றுக்கு அணியமாயிருப்பவன்; one who is ready for any emergency; one armed and prepared for war. "சன்னத் தனானாவெவர்வந்து சமர்க் கெதிர்ப்பார்" (பிரபோத. 26, 99).

[Skt. *san-naddha* > த. சன்னத்தம்]

சன்னதக்காரன் *śaṁnada-k-kāraṇ*, பெ.(n.) தெய்வ மேறிக் குறி சொல்பவன் (வின்); one who acts as soothsayer under inspiration of a deity.

[சன்னதம்+காரன்.]

[Skt. *sannadam* > த. சன்னதம்.]

சன்னதங்கேள் - தல் *śaṁnadaṅkēl-*, செ.கு.வி. (v.i.) குறிகேட்டல் (இ.வ.); to consult oracle.

[சன்னதம்+கேள்-]

[Skt. *sannadam* > த. சன்னதம்]

சன்னதம் *śaṁnadam*, பெ.(n.) 1. வெறி (ஆவேசம்); temporary possession by a spirit. "சன்னதமானது குலைந்தாற் கும்பி லெடங்கே" (தண்டலை. 34). 2. தெய்வங் கூறுகை (வின்.); oracle, utterance of oracles. 3. கடுஞ்சினம் (வின்.); rage fury. 4. வீறாப்பு (வின்.); vanity elation.

[Skt. *sannam* > த. சன்னதம்.]

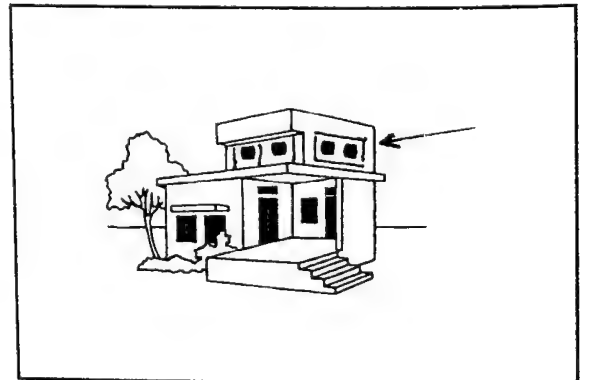
சன்னதி *śaṁnadi*, பெ.(n.) 1. சன்னிதி பார்க்க (உ.வ.); see *śaṁnidi*. 2. அண்மை நிலை; nearness, proximity. 3. தெய்வம் குரு பெரியோர் இவர்களின் திருமுன்பு; presence of deity guru or some great person. 3. கோயில்; temple. 4. சன்னி தானம் பார்க்க; see *śaṁni-dāṇam*.

[Skt. *san-nidhi* > த. சன்னதி]

சன்னது *śaṁnatu*, பெ.(n.) அரசாங்க முத்திரையோடு உரிமையைக் கொடுக்கும் ஆவணம்; grant, charter, patent, document creating rights and given under the seal of the ruling authority.

[U. *sanad* > த. சன்னது]

சன்னல் *śaṁnal*, பெ.(n.) பலகணி, காலதர்; window.

[Port. *janella* > த. சன்னல்]

சன்னாசி *śaṅḡāsi*, பெ.(n.) சன்னியாசி பார்க்க; see *śaṅḡiyāsi*. "சன்னாசியார் சடலம்படுத்து" (பதினொ. ஆளு. திருவந். 66).

சன்னி¹ *śaṅḡi*, பெ.(n.) 1. சந்நிநாயகம் பார்க்க; see *śanni-nāyagam*. 2. சந்நிகுன்மம் பார்க்க; see *śanni-kunmam*. 3. காட்டுக் கரணை; common Indian hellet - *Pavelta indica*. 4. குளிர் நோய்; disease due to extreme chillness. (சா.அக.)

சன்னி² *śaṅḡi*, பெ.(n.) பேருள்ளது; that which has a name. "யாவையுந் தோற்செவியுடைய சன்னியாம்" (மேருமந். 1352).

சன்னிக்கட்டி *śaṅḡi-k-katti*, பெ.(n.) காதுவீக்கம்; tumour near or in, the ear.

[சன்னி + கட்டி]

[Skt. *sanni* > த. சன்னி]

சன்னிக்கட்டு *śaṅḡi-k-kattu*, பெ.(n.) 1. இசிவு நோய்க் கட்டு அல்லது குறி; symptoms of apoplexy. 2. இசிவு நோய்த் தொடர்பானது; predisposing causes of apoplexy. 3. போலி இசிவு; a soporous state resembling apoplexy - False apoplexy or par-apoplexy. (சா.அக.)

[சன்னி + கட்டு]

[Skt. *sanni* > த. சன்னி]

சன்னிக்காய்ச்சல் *śaṅḡi-k-kāyccaḷ*, பெ.(n.)

1. இசிவுடன் கூடிய குளிர்க்காய்ச்சல்; thphus fever exhibiting the symptoms of delirium, typhoid fever with marked cerebral complications. 2. மூளைக் காய்ச்சல்; fever affecting the brain as in apoplexy-brain fever. (சா.அக.)

[சன்னி + காய்ச்சல்]

சன்னிக்கிருமி *śaṅḡi-k-kirumi*, பெ.(n.)

வீட்டுப் புறக் கடையின் புழுதியில் மாட்டு

சாணத்தில் அல்லது மனித மலத்திற் காணப்படும் இசிவு நோயையுண்டாக்கும் புழு; the micro-organism in the rubbish in the backyard of the dwelling house or in the faces of cattle or human beings. It produces a powerful toxin which causes tatanus. (சா.அக.).

சன்னிக்குடோரி *śaṅḡi-k-kōḍāri*, பெ.(n.)

சன்னி நோய் கொண்ட காலையில் தலையைக் கீறிப் புகட்டும் மருந்து; the medicine applied in cases of apoplexy by scarification. (சா.அக.)

சன்னிக்கோட்டி *śaṅḡi-k-kōḍṭi*, பெ.(n.)

வலிப்பு நோய் வகை; convulsions.

[சன்னி + கோட்டி]

சன்னிகணாயன் *śaṅḡi-kaṇāyan*, பெ.(n.)

சன்னிநாயகம் (விண்.) பார்க்க; see *śāṅḡi-nāyagam*.

சன்னிகம் *śaṅḡikam*, பெ.(n.) சதுகமரம்

பார்க்க; see *śadukamaram*.

சன்னிகரிடம் *śaṅḡi-kariḍam*, பெ.(n.)

காட்சிக்குக் காரணமாய்ப் பொறியும் புலனும் அடுத்து நிற்கும் சையோகம், சையத்தசமவாயம், சையத்த சமவேதசமவாயம், சமவாயம், சமவேதசமவாயம், விசேடண விசேடியபாவமாகிய அறுவகைச் சம்பந்தம் (சி.சி.அளவை. 6, மறைஞா.); relation existing between a sense-organ and its object as the cause of perception of six kinds viz., *caiyōkam*, *caiyutta-camavāyam*, *caiyutta camavēta-camavāyam*, *camavāyam*, *camavēta-camavāyam*, *vicēṭaṇa-vicēṭiya-pāvam*.

சன்னிகுணம் *śaṅḡi-kunam*, பெ.(n.) வலிப்பு

அல்லது இசிவு; spasmodic convulsion which is a characteristic symptom of apoplexy. (சா.அக.)

[சன்னி + குணம்]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிகுன்மம் *śaṇṇi-kuṇmam*, பெ.(n.)
சந்நிகுன்மம் பார்க்க; see *sannikuṇmam*.
(சா.அக.)

[சன்னி + குன்மம்]

சன்னிசயித்தியம் *śaṇṇi-śayittiyam*, பெ.(n.)
1. இசிவு நோயில் காணும் குளிர்; a condition of the body which is bathed in cold sweat through apoplexy. 2. மூடு சன்னி; catalepsy. (சா.அக.)

சன்னிசேட்டை *śaṇṇi-śēṭṭai*, பெ.(n.)
1. நினைவு தடுமாற்றத்திற்கு பின்னதாக ஏற்படும் ஒரு வகை மூளைப் பிறழ்ச்சி; the mental derangement as in frenzy or delirium following a violent agitation of mind. 2. இசிவு நோயின் கெட்ட குறிகள்; the bad or unfavourable symptoms of apoplexy, delivium or tetanus. (சா.அக.)

[சன்னி + சேட்டை]

சன்னித்தலைவலி *śaṇṇi-t-talaivali*, பெ.(n.)
இசிவு நோயில் ஏற்படும் தலைவலி இது தலையின் கோளாறினால் உண்டாகும்; headache in apoplexy as a result of cerebral affections. (சா.அக.)

[சன்னி + தலைவலி]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னித்துடிப்பு *śaṇṇi-t-tuḍippu*, பெ.(n.)
1. இசிவு நோயுற்ற போது காணும் நெஞ்சத் துடிப்பு; violent tremulous beating of the heart - Delirium cordis. 2. இசிவு நோயிலுண்டாகும் நாடித் துடிப்பு; irregularity of pulse in apoplexy or delirium. (சா.அக.)

[சன்னி + துடிப்பு]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிதானம் *śaṇṇitānam*, பெ.(n.)
1. திருமுன்பு; presence. பெரியோரது

சன்னிதானத்தில் அடக்கமாயிருக்க வேண்டும்". 2. கடவுளின் திருமுன்பு; sacred presence of a deity. 3. வெறியேறுகை; entrance or advent of divine spirit. "தாவி லாவாகன சன்னிதான சன்னி ரோதனந் தான் மேவவமைத்து" (சிவரக. பசாகமோ. 11). 4. மடத்துத் தலைவர்கள் போன்ற பெரியோரைக் குறிக்க வழங்கும் மதிப்புரவுச் சொல்; a term of respect, used in addressing or referring to great personages, especially in mutts. "சன்னிதானத்தைத் தரிசிக்க வந்தேன்"

சன்னிதானம்பண்ணு-தல் *śaṇṇitānam-paṇṇu-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. திருமுன்பு கொணர்தல் (வின.); to bring into the presence. 2. தெய்வ வெறி ஏறியிருத்தல்; to be present, as the divine spirit entering idol.

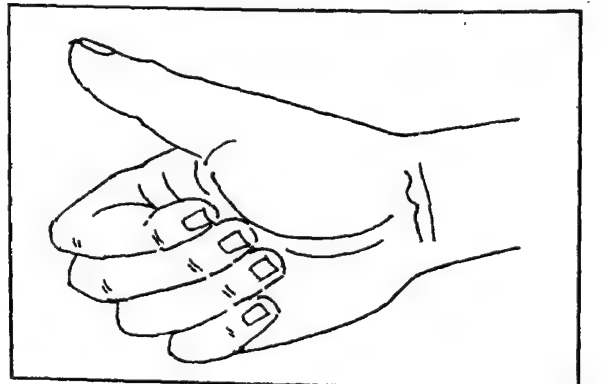
[சன்னி+தானம்+பண்ணு-]

[Skt. saṇ-ni-dhāna > த. சன்னிதானம்]

சன்னிதானமுத்திரை *śaṇṇitāna-muttirai*, பெ.(n.) பெருவிரல்களுயர்ந்து முன்கைகள் (முட்டிகள்) இணைந்த கைமுத்திரைவகை (செந். x, 425); juxtaposition of the two fists with thumbs erect, used in religious worship.

[சன்னிதான + முத்திரை]

[Skt. saṇ-ni-dhāna > த. சன்னிதான(ம்)]

சன்னிதி *śāṇṇidi*, பெ.(n.) 1. அண்மைநிலை (பி.வி.19, உரை); nearness, proximity. 2. தெய்வம் குரு பெரியோர் இவர்களின் திருமுன்பு; presence of deity guru or some great person. 3. கோயில்; temple. 4. சன்னிதானம் பார்க்க; see *śāṇṇidānam*.

[Skt. san-ni-dhi > த. சன்னதி]

சன்னிதிக்கடா *śāṇṇidi-k-kaḍā*, பெ.(n.) சிறு தெய்வத்திற்குக்காக வெட்டப்படும் ஆட்டுக்கடா; sheep reared for sacrifice to a deity.

[சன்னிதி+கடா]

[Skt. san-ni-dhi > த. சன்னிதி]

சன்னிதிப்படு-தல் *śāṇṇidi-p-paḍu-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) முன்னிலையிற் சேருதல்; to enter into one's presence.

[சன்னிதி + படு]

சன்னிதியிலடி-த்தல் *śāṇṇidiyillaḍi-*, செ.குன்றாவி.(v.t.) உறுதி கூறுதல்; to take oath.

[சன்னி + அடி]

சன்னிதோடம் *śāṇṇidōam*, பெ.(n.)

1. இசிவு நோயினைப் போல, மண்டைக்குள் அரத்தம் பாயாமலே, அரத்தாதிக்கத்தினால் வெறும் குறிகள் மட்டுமே காணும் இசிவு; congestion without extravasation of blood; but followed by mere symptoms resembling those of true apoplexy - congestive apoplexy. 2. பல காரணங் களினால் இசிவு இல்லாமலே அவைத் தொடர்பான தீக் குறிகள் காணும் போலி இசிவு நோய்; attacks without apparent apoplexy, exhibiting only certain symptoms from various causes : a condition resembling apoplexy but without cerebral hemorrhage. 3. மயக்கம் வாய்குளறல் முதலிய இசிவு நோயின் முற்

குறிகள்; premonitory symptoms of apoplexy such as giddiness, faltering speech etc. (சா.அக.)

சன்னிநரம்பு *śāṇṇi-narambu*, பெ.(n.) காலின் கட்டைவிரல்நரம்பு (சன்னியை உண்டாக்கும் நரம்பு) (விண்.); nerves of the great toe, as causing lock jaw when injured.

[சன்னி + நரம்பு]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிநாயன் *śāṇṇi-nāyan*, பெ.(n.) சந்திநாயகம் பார்க்க; see *śāṇṇi-nāyagam*. (சா.அக.)

சன்னிநோய் *śāṇṇi-nōy*, பெ.(n.) சன்னி பார்க்க; see *śāṇṇi*. (சா.அக.)

சன்னிப்பிதற்றம் *śāṇṇi-p-pidaṇṇam*, பெ.(n.) இசிவுக் காய்ச்சலால் காணும் வாய் குழறல்; incoherent talk or delirious utterances through typhoid fever; delirious talks. (சா.அக.)

[சன்னி + பிதற்றம்]

சன்னிப்பைத்தியம் *śāṇṇi-p-paithiyam*, பெ.(n.) இசிவு நோயுற்றதாலுண்டாகும் மூளைப் பிறழ்ச்சி (இதுனால் தன்னை மறந்து கூச்சலிடல், பினத்தல், கடுஞ் செய்கைகள் முதலிய தீய குணங்களோடு கூடிய மனோ நிலைமை ஏற்படும்); a kind of tetanus characterised by an expansive emotional state (such as incoherent speech, crying or bawling out, delusions, violent tendencies etc. as distinguished from real insanity with depression). (சா.அக.)

சன்னிபாதக்காய்ச்சல் *śāṇṇipāda-k-kāyccaḥ*, பெ.(n.) இசிவுடன் கூடிய காய்ச்சல்; typhus fever. (சா.அக.)

[சன்னிபாதம் + காய்ச்சல்]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிபாதசிரீக்கரம் *śaṇṇipāda-śīrkkaram*, பெ. (n.) சந்நிபாதசிரீக்கரா ரோகம் பார்க்க; see *śaṇṇipāta-śīrkkarārōgam*. (சா.அக.)

சன்னிபாதகரக்கட்டி *śaṇṇipāda-śura-k-kaṭṭi*, பெ. (n.) இசிவுக் காய்ச்சலினாலுண்டாகும் ஆறாத கட்டி; a chronic abscess following typhoid fever - post typhoid abscess. (சா.அக.)

சன்னிபாதகரம் *śaṇṇipādaśuram*, பெ. (n.) சன்னிபாதக்காய்ச்சல் பார்க்க; see *śaṇṇipāda-k-kāyccal*.

[சன்னி + பாதம் + கரம்]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிபாதபிதற்றல் *śaṇṇi-pāda-pitarṛal*, பெ. (n.) சந்நிபாதபிதற்றல் பார்க்க; see *śaṇṇipāda-pitarṛal*. (சா.அக.)

சன்னிபாதபைரவம் *śaṇṇi-pāta-pairavam*, பெ. (n.) நீடித்து அல்லது அடுத்தடுத்து வரும் பலவிதக் காய்ச்சலைக் குணப்படுத்த வேண்டி 18 வகை மூலிகைகளைச் சமனிடை கொண்டு கருக்கிட்டுக் கொடுக்கும் ஓர் ஆயுள் வேத மருந்து; an Ayurvedic decoction composed of 18 drugs taken in equal measure and prescribed for various kinds of fevers chronic or intermittent. (சா.அக.)

சன்னிபாதம் *śaṇṇipādam*, பெ. (n.) 1. சன்னி பார்க்க (மூ.அ.); see *śaṇṇi*. 2. கண்டகுப்சம், சிம்பகம், தாந்திரிகம், பக்கின நேத்திரகம், ருத்தாகம், சிஃகூலீகம், பிரலாபம், அந்தகம், இரத்தஷ்ணி, சித்தவிப்பிரமம், சீதாங்கம், கர்ணிகம், அபின்னியாசம் என்ற பதின்மூன்று வகைப்பட்ட சன்னிநோய் (சீவரட். 22); diseases resulting from the morbid condition of the three bodily humours 13 in number viz., *kaṇṭakupcam*, *cimpakam*, *tāntirikam*,

pakkiṇa-nēttirakam, *ruktākam*, *cikkulikam*, *piralāpam*, *antakam*, *iratta.śṭivi*, *cittavippiramam*, *citāṅkam*, *karnīkam*, *apiṇṇiyācam*. (சா.அக.)

சன்னிபாதமதம் *śaṇṇi-pātamam*, பெ. (n.) வெண்ணீர் (விந்துப்) பெருக்கத்தினால் மதங்கொண்டு எழும்பிய காமக் காய்ச்சலினால் ஏற்பட்ட சன்னி பாதக் குறிகள்; complex symptoms of delirium exhibited through fever due to sexual excitement arising from the accumulation of semen or virile power in the system. (சா.அக.)

சன்னிபாதமூலம் *śaṇṇi-pāda-mūlam*, பெ. (n.) சந்நிபாதமூலம் பார்க்க; see *śaṇṇi-pāda-mūlam*.

சன்னிபாதம் *śaṇṇipādam*, பெ. (n.) சந்நிபாதம் பார்க்க; see *śaṇṇi-pādam*. (சா.அக.)

சன்னிபிற-த்தல் *śaṇṇi-pira-*, செ.கு.வி. (v.i.) இசிவு நோயுண்டாதல்; being in a state of delirium.

[Skt. sannī + த. பிற-]

சன்னிபோக்கி *śaṇṇi-pōkki*, பெ. (n.) இசிவுநோயை விலக்கக் கூடிய மருந்து; any drug or medicine efficient in preventing or affording relief in cases of apoplexy - anti - apoplectic. (சா.அக.)

[சன்னி + போக்கி]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிமயக்கம் *śaṇṇi-mayakkam*, பெ. (n.) இசிவுநோயால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சியற்ற மெய் மயக்கம்; stupor or deep sleep attended with complete unconsciousness - Apoplectic coma. (சா.அக.)

[சன்னி + மயக்கம்]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிமாந்தம்' *śaṇṇi-māṇḍdam*, பெ. (n.) மாந்தத்தினால் குழந்தைகளுக்குக் காணும் இசிவோடு கூடிய வலிப்பு; convulsion from

indigestion or gastric disturbances due to over indulgence in eating and drinking found in children in whom it is a predisposing cause of typhoid.

[சன்னி + மாந்தம்]

[Skt. sannī > த. சன்னி]

சன்னிமாந்தம்² *śaṇṇi-māṇḍam*, பெ.(n.)

உணவு செரியாமையால் (அசீரணத்தால்) குழந்தைகளுக்க வரும் மாந்த வகை (சீவரட்.); conversions of children due to indigestion.

[சன்னி + மாந்தம்]

சன்னிமிட்டான் *śaṇṇi-miṭṭāṇ*, பெ.(n.)

மூஞ்சுறு; grey musk shrew; Indian musk rat - *Crocidura caerulea*. (சா.அக.)

சன்னிமூர்ச்சை *śaṇṇi-mūrc̥c̥ai*, பெ.(n.)

சன்னிமயக்கம் பார்க்க; see *śaṇṇi-mayakkam*. (சா.அக.)

சன்னியசி-த்தல் *śaṇṇiyaśi-*, 4 செ.கு.வி.

(v.i.) துறத்தல்; to renounce the world, become an ascetic.

[Skt. san-nyāsa > த. சன்னியசி-]

சன்னியநாயன் *śaṇṇiya-nāyaṇ*, பெ.(n.)

சந்நிநாயகம் பார்க்க; see *śaṇṇi-nāyagam*. (சா.அக.)

சன்னியாசம்¹ *śaṇṇiyāśam*, பெ.(n.) உலகத்

தொடர்பை விட்டு முற்றும் துறந்து,

முத்தியடைய வேண்டி கொள்ளும் துறவு (இது நால்வகைத் துறவு நிலைகளில் ஒன்று, அதாவது கடைசி நிலை); asceticism consisting in renouncing all worldly affections and possessions with a view to work out for salvation. It is one of the four states and the last stage of the religious act contemplated in a man's life. (சா.அக.)

த.வ. துறவு

சன்னியாசம்² *śaṇṇiyāśam*, பெ.(n.)

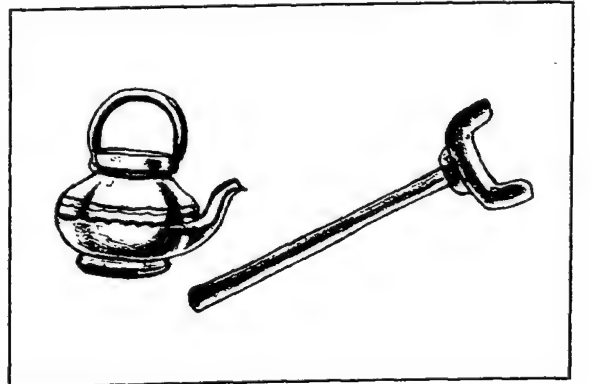
1. குடசகம், பசுடதகம், அம்ஸம், பரமஅம்ஸம் என்ற நால்வகைப்பட்ட துறவு; renunciation of the world asceticism of four kinds viz., kuṭicakam, pakūtakam, hamsam, parama-hamsam. 2. நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று; an upaniṣad, one of 108.

[Skt. san-nyāsa > த. சன்னியாசம்]

சன்னியாசமுத்திரை *śaṇṇiyāśa-muttirai*,

பெ.(n.) கோல், குவளை, துவராடை ஆகிய துறவிகட்குரிய அடையாளங்கள் (w.); distinctive marks of a sannyāsin, as staff, water-pot, salmon-coloured.

[Skt. san-nyāsa > த. சன்னியாச]

சன்னியாசி¹ *śaṇṇiyāśi*, பெ.(n.) துறவிகள்; one who has abandoned or renounced worldly affairs, religious, mendicant of four classes viz.,

[Skt. *san-nyāsin* > த. சன்னியாசி]

சன்னியாசி² *śaṇṇiyāśi*, பெ.(n.) சன்னியசி-பார்க்க; see *śaṇṇiyāśi*. "சன்னியாசித் தனன்று" (குமரே. சத. 81).

சன்னியாசிரோகம் *śaṇṇiyāśi-rōgam*, பெ.(n.) உடலை அசைவறச் செய்யும் நோய்வகை (பைஷஜ. 235); catalepsy.

சன்னிரோதனம் *śaṇṇi-rōdanam*, பெ.(n.) கடவுளது இறையுணர்வை ஓரிடத்து நிறுத்துகை; circumscribing the divine presence to a particular spot or place. "சன்னிதான சன்னிரோதனந்தான் மேவவமைத்த" (சிவரக. பசாகமோ. 11).

[Skt. *san-ni-rōdhana* > த. சன்னிரோதனம்]

சன்னிரோதனமுத்திரை *śaṇṇi-rōtana-muttirai*, பெ.(n.) முட்டிகளை இணைக்குங்கைமுத்திரைவகை (செந். x, 425); juxtaposition of two fists with thumbs bent in, used in religious worship. (சா.அக.)

சன்னிவலிப்பன் *śaṇṇi-valippan*, பெ.(n.) மாட்டு நோய்வகை; a kind of cattle disease.

[சன்னி+வலிப்பன்]

[Skt. *sanni* > த. சன்னி]

சன்னிவாதகரம் *śaṇṇi-vāda-śuram*, பெ.(n.) மார்பு, கழுத்து, நெற்றி வியர்த்து, விக்கலுடன் வாய்பிதற்றி, மேல் மூச்சுடன் வயிறு கழிந்து காணும் ஒருவகைக் காய்ச்சல்; a form of rheumatic fever attended with perspiration in the region of the chest, neck and forehead. hiccough, impaired speech, hard-breathing diarrhoea and

other characteristic symptoms of apoplexy. (சா.அக.)

சன்னிவாதகரம் *śaṇṇi-vātaśuram*, பெ.(n.) சன்னிபாதகரம் பார்க்க; see *śaṇṇipātaśuram*.

சன்னிவாதகுலை *śaṇṇi-vāta-śulai*, பெ.(n.) உடம்பில் வளி தங்குவதினால் கை, கால், மூட்டுகளில் மோது கட்டி, உடம்பு வீங்கி, அயர்ந்து, நரம்பு தோன்றி, நாவு குளறி, காது மந்தித்து, கை, கால் குளிர்ந்து காணும் ஒரு வகைச் சூலை நோய்; a gouty condition of the system forming a predisposing cause of apoplexy. It then exhibits all the symptoms of apoplexy but chiefly the rigidity of the joints, swelling, fatigue, nervous affection. faltering speech, deafness, chillness of the extremities and other cerebral disturbances. (சா.அக.)

சன்னிவாதசெவிடு *śaṇṇivāta-śevidu*, பெ.(n.) காது அல்லது மூளையின் கோளாறினால் உடம்பு வெளுத்து மயக்கம் முதலிய இசிவு நோய்க் குறிகளால் ஏற்படும் செவிட்டுத் தனம்; complete or partial deafness, due to the aural and sevebral disturbances and marked by swimming in the head. vertigo paleness of the skin etc - A peplectiform deafness. (சா.அக.)

சன்னிவாதத்தலைநோய் *śaṇṇi-vāta-t-talainōy*, பெ.(n.) நெஞ்சடைத்து பெரு மூச்சுண்டாகி, இரண்டு காதிலும் ஆப்படித்தாற் போல கேளாது, வாய் பேசாது உணர்ச்சியறிவில்லாத குணங்களைக் காட்டும்; a form of neuralgic head-ache exhibiting almost all the symptoms of apoplexy, due to suspension of senseperceptions such as affection of the chest, deep sigh, in audibleness, as if stuck with a plug in the ear speechlessness, unconsciousness etc. (சா.அக.)

சன்னிவாதம் *śaṅṇi-vātam*, பெ.(n.) வாத பித்த சிலேட்டுமம் மிகுமாகில் உடம்பில் வெப்பு மிகுந்து மூளையைத் தாக்கி அதனால் சீதள முண்டாகி எப்பொழுதும் கெடுதியையே விளைவிக்கும் ஊதைநோய்; rheumatism always attended with chillness as a result of excess of heat due to the cerebral affections manifested by the derangements of the three humours in the system. (சா.அக.)

சன்னிவிசபாகம் *śaṅṇi-viṣapākam*, பெ.(n.) மதுபானம், அபினி சாப்பிடல் முதலிய காரணங்களினால் உடம்பில் வீக்கம் ஏற்பட்டு, அதனால் இசிவு நோய்க்குரிய குறிகளைக் காட்டுமோர் நிலைமை (இதனால் வயிற்றுப் போக்கு, சுரம், மயக்கம், முகவீக்கம், பிதற்றல் அசதி முதலிய குணங்கள் உண்டாகும்); attacks resembling tetanus resulting from over indulgence in intoxicating liquors, opium eating and other narcotic poisoning. The symptoms are :- diarrhoea, fever, giddiness, swelling of the face raving : fatigue etc. - Toxic tetanus. (சா.அக.)

சன்னிவேசம் *śaṅṇi-vēśam*, பெ.(n.) அமைப்பு; lie, situation. "வீட்டின் சன்னி வேசம் நன்றாயிருக்கிறது".

த.வ. கட்டமைப்பு

[Skt. san-ni-vēśa > த. சன்னிவேசம்]

சனக்கட்டு *śaṅa-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) 1. உறவினர்களின் கூட்டம்; family circle. 2. உறவினரது பற்று (இ.வ.); family tie. 3. மக்களின் கூட்டமைப்பு; unity among the people.

[சனம் + கட்டு] [Skt. jana > த. சனம்]

சனக்குறைவு *sana-k-kuraivu*, பெ.(n.) மக்கள் குடியோடிப் போகை (புதுவை); depopulation.

[சனம்+குறைவு]

[Skt. jana > த. சனம்]

சனகபிதா *śaṅaka-pitā*, பெ.(n.) பெற்றெடுத்த தந்தை; natural father dist. fr. *cuvikāra-pitā*.

[Skt. janaka + pita > த. சனகபிதா]

சனகம் *śaṅakam*, பெ.(n.) சாதிக்குக் காரணமான குக்குமவினை வகை (சி.போ. பா.2,2,பக்.116); a subtle karma which determines the caste of an individual.

[Skt. janaka > த. சனகம்]

சனகமாதா *śaṅaka-mādā*, பெ.(n.) பெற்றதாய்; natural mother, dist. fr., *cuvikāra-mātā*.

[Skt. janaka + mādā > த. சனகமாதா]

சனகன் *śaṅakan*, பெ.(n.) 1. தந்தை; father. progenitor. "சனகனுக்கென் றுதகமுடன் ஈந்தான்" (குற்றா. தல. கவுற்சன. 84). 2. இராமகாதையின் கதைத்தலைவியாகிய சீதையின் தந்தையாகிய மிதிலையரசன்; a king of Mithila, father of Sitā, considered a royal sage. "கோமகன் முன் சனகன் குளிர்நன்னீர் தடக்கையினீந்தான்" (கம்பரா. கடிமண. 87).

[Skt. janaka > த. சனகன்]

சனகன் *śaṅakan*, பெ.(n.) சனகாதிபருள் ஒருவராகிய முனிவர்; a sage, one of four *canakātiyar*, q.v. "துங்கமிகு பக்குவச் சனகன் முதன் முனிவோர்கள்" (தாயு. சின்மயாநந்த. 1).

[Skt. sanaka > த. சனகன்]

சனகாதிபர் *śaṅakātiyar*, பெ.(n.) சனகன், சனாதனன், சனற்குமாரன், சனந்தனன் என்ற நான்முகனது பிரமனது மானச மக்கள் (புத்திரர்)களான நான்கு இருடிகள்; the four celebrated sages, spiritual or mindborn sons of Brahmā, viz., *canakan*, *canātānav*, *canar-kumāraṇ*, *canantānaṇ*.

[Skt. janaka + ādi > த. சனகாதி]

சனகி *śaṇagi*, பெ.(n.) சானகி பார்க்க; see *śāṇaki*. "சனகன்மா மகன்பெயர் சனகி" (கம்பரா. கடாயுவு. 39).

[Skt. janaki > த. சனகி]

சனசதளம் *śaṇaśataḷam*, பெ.(n.) மக்கட் கூட்டம் (வின.); crowd of people.

[சன+சதளம்]

[Skt. jana > த. சதளம்]

அதித்தல் : மிகுதல். அதி + அனம் - அதனம்
: அதிகம், மிகுதி. மிகை. அதனம் → சதனம் → சதளம்

சனஞ்சேர்-த்தல் *śaṇaṅ-śēr-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. ஆட்கூட்டுதல்; to assemble partisans, constituents, voters. 2. படைதிரட்டுதல்; to enlist forces, levy an army.

[சனம் + சேர்] [Skt. jana > த. சனம்]

சனந்தனன் *śaṇantaṇaṇ*, பெ.(n.) சனகாதி யருள் ஒருவராகிய முனிவர் (பிங்.); a sage, one of four *caṇakātiyar*, q.v.

[Skt. sanandana > த. சனந்தனன்]

சனப்பெருக்கம் *śaṇa-p-perukkam*, பெ.(n.) மக்கட்செறிவு; dense population.

[சனம் + பெருக்கம்]

[Skt. jana > த. சனம்]

சனபதம் *śaṇa-padam*, பெ.(n.) நாடு (திவா.); country, rural district.

[Skt. jana-pada > த. சனபதம்]

சனபதி *śaṇa-pati*, பெ.(n.) அரசன்; king, emperor. "சனபதியடியிற் புகவிழு பொழுதத்தே" (கலிங். 36).

சனம் *śaṇam*, பெ.(n.) 1. மக்கள்; people, community. "மாசன மிடம்பெறாது" (சீவக.

116). 2. இனத்தார் (கொ.வ.); relation, one's own people. 3. கூட்டம்; crowd, herd. "தானப்பகடு முதலாய சனங்கள்" (பாரத. சம்பவ. 47).

[Skt. jana > த. சனம்]

சனமடிவு *śaṇa-maḍivu*, பெ.(n.) சனக் குறைவு பார்க்க (புதுவை.); see *śaṇa-k-kuraivu*.

[சனம்+மடிவு]

[Skt. jana > த. சனம்]

சனமாலி *śaṇamāli*, பெ.(n.) சன்மலி 1 (மலை). பார்க்க; see *saṇmali*.

சனமேசயன் *śaṇamēśayaṇ*, பெ.(n.) பரீட்சித்தின் மகனும் அர்ச்சுனன் பேரனுமாகிய அத்தினாபுரவரசன்; a celebrated king of Hastināpura son of Parīksit and grandson of Arjuna.

[Skt. janamējaya > த. சனமேசயன்]

சனலோகம் *śaṇa-lōkam*, பெ.(n.) மேலேழுலகத்துள் முன்னோர் முதலிய தேவதைகளின் வாழ்விடமாகிய உலகம்; an upper world inhabited by the sons of Brahmā, manes and celestials, fifth of *mēl-ēl-ulakam*, q.v. "இகலோகம் பரவு சனலோகம்" (கந்தபு. அண்டகோ. 64).

[Skt. jana-lōka > த. சனலோகம்]

சனற்குமாரம் *śaṇarkumāram*, பெ.(n.) துணைத் தொன்மங்கள் பதினெட்டனு ளொன்று (திவா.); a secondary purāṇa, one of 18 upapurāṇam, q.v.

[Skt. sanat-kumāra > த. சனற்குமாரம்]

சனற்குமாரன் *śaṇarkumāraṇ*, பெ.(n.) சனகாதியருள் ஒருவராகிய முனிவர் (பிங்.); a sage, one of four *caṇakātiyar*, q.v.

[Skt. sanat-kumāra > த. சனற்குமாரன்]

சனற்கசாதன் *śaṇarśuśātaṇ*, பெ.(n.)
பிரமாவின் மானப்புத்திரரான ஒரு முனிவர்
(அபி.சிந்.); a sage, one of the mind-born
sons of Brahmā.

[Skt. sanatsujāta > த. சனற்கசாதன்]

சன்னமாலி *śaṇaṇmali*, பெ.(n.) சன்னமாலி
பார்க்க; see *śaṇaṇmāli*.

சனனகாண்டம் *śaṇaṇakāṇḍam*, பெ.(n.)
உலகப் பெருக்கத்தைக் கூறும் முதற்
தோன்றியம் (ஆதியாகமம்); Book of
Genesis.

[சனன+காண்டம்]

[Skt. janana > த. சன்ன]

சனனகாலம் *śaṇaṇa-kālam*, பெ.(n.)
1. பிறக்கும் காலம் அல்லது பொழுது (அ)
நேரம்; period or time of birth. 2. பிறக்கிற
பொழுது கோள்கள் அமையப்பெற்ற நேரம்
அல்லது வேளை; the time of birth in
consideration of the position of the
planets or the zodiacal constellations.
(சா.அக.)

[சனன+காலம்]

[Skt. janana > த. சன்ன]

சன்னசாலம் *śaṇaṇa-śālam*, பெ.(n.)
வெண்கடுகு; white mustard - *Brassica*
alba. (சா.அக.)

சன்னத்தடை *śaṇaṇa-t-tadai*, பெ.(n.)
பிறப்புத் தடுப்பு; preventing birth through
contraception - Birth control. (சா.அக.)

[சனனம்+தடை]

[Skt. janana > த. சன்னம்]

சன்னத்தடையம் *śaṇaṇa-t-tadaiyam*,
பெ.(n.) கருத் தரித்தலை மறுக்கப் பயன்
படுத்தும் பொருள்; anything used to
prevent conception - contraceptive.
(சா.அக.)

[சனனம்+தடையம்]

[Skt. janana > த. சன்னம்]

சன்னதத்துவம் *śaṇaṇa-tattuvam*, பெ.(n.)

1. பிறவிச் சத்து; procreative power.
2. பிறப்பின் இயற்கை; the real or essential
nature of coporeal existence. (சா.அக.)

[சனனம்+தத்துவம்]

[Skt. janana > த. சன்னம்]

சனைநீயம் *śaṇai-nīyam*, பெ.(n.) நெய்;
ghee.

சன்னபூமி *śaṇaṇabūmi*, பெ.(n.) சன்மபூமி
பார்க்க; see *śaṇma-būmi*.

[Skt. janana+bumi > த. சன்னபூமி]

சன்னம் *śaṇaṇam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth.
2. மறுபிறப்பு; rebirth. (சா.அக.).

[Skt. janana > த. சன்னம்]

சன்னமரணக்கணக்கு *śaṇaṇamarāṇa-k-*
kaṇakku, பெ.(n.) மக்களின் பிறப்பிறப்புப்
பதிவு (இக்.வ.); vital statistics.

த.வ. தோற்றமறைவுக்கணக்கு

[சனனம்+மரணம்+கணக்கு]

[Skt. jananamaraṇa > த. சன்னமரணம்]

சன்னமரணம் *śaṇaṇa-maraṇam*, பெ.(n.)
பிறப்பு, இறப்பு; birth and death. (சா.அக.)

[Skt. janana+marana > த. சன்னமரணம்]

சன்னமறு-த்தல் *śaṇaṇa-m-aṇu-*, பெ.(n.)
பிறவி வேண்டாமை அதாவது கடவுளை
நோக்கிப் பிறவா வரம் வேண்டுகை; praying
God to prevent from taking birth in the
world. (சா.அக.)

த.வ. பிறவிநீத்தல் வேண்டுகை

[சனனம்+மறு-]

[Skt. janana > த. சன்னம்]

சன்னமாலி *śaṇaṇamāli*, பெ.(n.) சதகுப்பி;
bishop's weed. (சா.அக.)

சா¹ *śā*பெ.(n.) வளைகோட்டின் ஒரு பகுதியின் இரு முனைகளையும் சேர்க்குங் கோடு; (Astron.) chord of an arc; sine of an arc.

த.வ. நாண்

[*Skt. jyā* > த. சா]

சா² *śā*பெ.(n.) தேயிலைச்செடி (இவ); tea-plant.

[*U. chā* > த. சா]

சாக்கணாக்கறி *sākkana-k-kari* பெ.(n.) மதுவுண்போர் தின்னும் புலால்; meat prepared and sold at taverns to be taken by drunkards along with the drink.

த.வ. களியாணன்

[சாக்கணா + கறி]

[*U. cāknā* > த. சாக்கணா]

சாக்கி *sākki* பெ.(n.) நேர் பார்வைச் சான்று; eye witness “தேவர் சாக்கியாக” (இராமநா.உயுத்.71)

த.வ.சான்று, காட்சிச் சான்று

[*Skt. śākṣin* > த. சாக்கி]

சாக்கி² *sākki* பெ.(n.) நெருப்புண்டாக்க பயன்படுத்தி வந்த ஒரு வகைக் கல்; flint - stone used for kindling fire.

த.வ. அழற்கல், வெங்களிச்சாண்கல், வெண்கல், சக்கிமுக்கிகல், தீக்கடைகல்.

[*Skt. சக்கி* > சாக்கி]

சாக்கியநாயனார் *sākkiya-nāyaṇar*, பெ.(n.) புத்தமதத்திலிருந்து சிவனிய மதத்தைத் தழுவியவரும் நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவருமாகிய சிவனடியார் (பெரியபு.); a canonized Śaiva saint converted to Śaivism from Buddhism, one of 63.

[சாக்கிய(ம்) + நாயனார்]

[*Skt. sākyā* > த. சாக்கிய(ம்)]

சாக்கியம் *sākkiam*, பெ. (n.) புத்தமதம்; Buddhism, as founded by śākyā-muni. “சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோம்” (பெருந்தொ.1812).

த.வ. அறிவன்மதம்

[*Skt. śākyā* > த. சாக்கியம்]

சாக்கியமுனி *sākkiya-muni*, பெ. (n.) புத்தர்; Gautama Buddha.

[சாக்கியம்+முனி]

[*Skt. śākyā* + த. சாக்கியம்]

சாக்கியர் *sākkīyar*, பெ. (n.) 1. புத்தர்; Buddhists. சாக்கியரும் (தி.வ. திருவாய், 4,10,5.) 2. அருகர் சைனர்; Jainas. “பாக்கியமில் சாக்கியர்கள்” (திருவாலவா. 38,50).

[*Skt. śākyā* > த. சாக்கியர்]

சாக்கியன்¹ *sākkiyaṇ*, பெ. (n.) 1. புத்தர் (பிங்); Gautama Buddha. 2. சாக்கிய நாயனார் பார்க்க; see śākkiya-nāyaṇār.

சாக்கியன்² *sākkiyaṇ*, பெ. (n.) சாக்கையன் பார்க்க; see sākkaiyan.

சாக்கிரக்கருவி *sākkira-k-karuvi* பெ. (n.) பொறிகள் புலன்கள் தன்மாத்திரைகள் உயிர்வளி ஆதன் என்னும் விழிப்புணர்வுக்கு (சாக்கிராவத்தைக்கு) உரிய கருவிகள் (சி.சி.4,34.); (Śaiva) agents or elements operating in the state of waking, as organs of action, of sense and of mind, vital airs and soul.

த.வ. விழிப்பேந்துகள்

[சாக்கிரம் + கருவி]

[*Skt. Jāg.rat* > த. சாக்கிரம்]

சாக்கிரத்தானம் *sākkira-t-tānam*, பெ. (n.) சாக்கிரத்தில் ஆதனின் இடமாகக் கருதும் புருவ நடுவம் (மத்தியம்); centre between the eyebrows where the soul dwells in the waking state. “ஆன்மா வானவன் சாக்கிரத் தானமாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தும் போது (சி.சி.4, 33, மறைஞா)

த.வ. புருவநடு

[*Skt. Jagrat-sthāna* > த. சாக்கிரத்தானம்]

சாக்கிரத்திலத்தம் *sākkirattil-atitam*, பெ. (n.) ஆன்மா தொடர்பானவற்றைத் துயர்க்கின்ற (விடயங்களை யனுபவிக்கிற) வேளையில் உயிர் வளியும் (பிராணவாயுவும்) இயங்காமல்

ஒன்றையும் அறியாமல் மூர்ச்சித்து மயங்கி நிற்கும் நிலை (ஞானா.கட். 29); (Śaiva) condition of the soul while in waking state, in which preathing is suspended and consciousness is utterly lost, as when a person is stunned by a sudden shock.

[சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + அதீதம்]

சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம் *sākkirattir-sākkiram*, பெ. (n.) ஆதன் (ஆன்மா) கொண்முடிபு நிலை (தத்துவதாத்துவிகங்) களோடு கூடித் (விடயங்களை) துய்க்கும் நிலை (அனுபவிக்கும் அவசரம்) (ஞான. கட்.30); (Śaiva) condition of the soul while in waking state, in which all its powers are in full play, as when a person is alert and wide awake.

[சாக்கிரத்தில் + சாக்கிரம்]

சாக்கிரத்திற்குழுத்தி *sākkirattir-culutti*, பெ. (n.) ஆதன் உயிர்வளியுடனும் மெய்ப்பாட்டுடனுங் கூடி அறிவுணர்ச்சியடங்கி நிற்கும் நிலை (ஆன்மா சித்தத்துடனும் பிராணவாயுவுடனுங் கூடி அறிவுணர்ச்சி முதலியன அடங்கி நிற்கும் அவசரம்) (தத்துவதாத்துவிகங்) (ஞானா. கட்.30); (Śaiva) condition of the soul while in waking state, in which breathing and consciousness are not lost but the mental powers are not roused to full activity, as when a person loses though and memory.

[சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + குழுத்தி]

சாக்கிரத்திற்சொப்பனம் *sākkirattir-soppaṇam*, பெ. (n.) ஆதன் மனத்துடனும் உயிர்வளியுடனுங் கூடிய அறிவுணர்ச்சி முதலியன தெளிவின்றி நிகழும் நிலை (ஆன்மா சித்தத்துடனும் பிராணாதிவாயுவுடனுங் கூடிய அறிவுணர்ச்சி முதலியன தெளிவின்றி நிகழும் அவசரம்) (ஞானா.கட்.30); (Śaiva) condition of the soul while in waking state, in which breathing and

consciousness east and the mental powers are dreamily active, as wwhen a person has vague thoughts and memories.

[சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + சொப்பனம்]

சாக்கிரத்திற்றூரியம் *sākkirattiruriyam*, பெ. (n.) ஆதன் மனமழிந்து உயிர்வளி சிறிதே இயங்கி நிற்கும் நிலை (ஆன்மா சித்தமழிந்து பிராணவாயு சிறிதே இயங்கி நிற்கும் அவசரம்) (ஞானா.கட்.30); (Śaiva) condition of the soul while in waking state, in which consciousness is lost and breathing is low, as when a person is half stunned by a sudden shock.

சாக்கிரத்திற்றூரியாதீதம் *sākkirattiruriyādam*, பெ. (n.) சாக்கிரத்திலதீதம் பார்க்க; see cākkirattir-atitam.

[சாக்கிரம் → சாக்கிரத்தில் + தூரியாதீதம்]

சாக்கிரதை *sākkiradi*, பெ. (n.) விழிப்பு; wakefulness vigilance.

த.வ. கூர்ங்கவனம்

[Skt. Jāgrat-ta > த. சாக்கிரதை]

சாக்கிரபாலன் *sākkirabālan*, பெ. (n.) விழிப்பு நிலையில் இயங்கும் ஆதன் (ஆன்மா) (சி.சி. 4, 33, மறைஞா) (சாக்கிரதசையில் விளங்குபவன்); soul, as active in the waking state.

[Skt. Jāgra-pāla > த. சாக்கிரபாலன்]

சாக்கிரம் *sākkiram*, பெ. (n.) ஆன்மா புருவநடு நின்று கோட்பாட்டு (தத்துவங்)களுடன் கூடி (விடய) நுகர்ச்சியில் மெத்தென நிற்கும் நிலை (சி.போ.பா.4,3, பக். 275, புது.); (Phil.) waking state in which the soul is in the forehead with all its faculties active.

த.வ. விழிப்புநிலை

[Skt. Jāgrat > த. சாக்கிரம்]

சாக்கிராதீதம் *sākkirādidam*, பெ. (n.) சாக்கிரத்திற்றூரியாதீதம் பார்க்க; see cākkirattiruriyātitam.

[Skt. Jāgrātīta > த. சாக்கிராதீதம்]

சாக்கிலி *sākkilī*, பெ. (n.) அடிமைவேலை; menial service.

த.வ. ஏவற்பணி, சிறுபணி, தொழுப்பு

[U.cākari > த. சாக்கிலி]

சாக்குக்கட்டி *sākkuk-kattī*, பெ. (n.) கரும்பலகையில் எழுதப்பயன்படும் சீமைச் சுண்ணாம்புத் துண்டு; chalk piece; piece of chalk.

[சாக்கு+கட்டி]

[E.chalk > த. சாக்கு]

சாக்தம் *sākdam*, பெ. (n.) மலைமகளே மீமிசைத் தெய்வமென வழிபட்டுச் சமயம். சிவையம்; (சக்தியே பரதேவதையாக வழிபட்டுச் சமயம்); the religion which enjoins the exclusive worship of śakti as the supreme Being.

[Skt. śakta > த. சாக்தம்]

சாக்தன் *sākdan*, பெ. (n.) கொற்றவை அல்லது காளி (சிவை) வழிபாட்டாளன்; follower of śakta religion.

[Skt. śakta > த. சாக்தன்]

சாக்தேயம் *sākdēyam*, பெ. (n.) சாக்தம் பார்க்க; see cāktam.

[Skt. śāktēya > த. சாக்தேயம்]

சாகசக்கியம் *sākasakkiyam*, பெ. (n.) 1. திறமை, ஆற்றல் (சாமர்த்தியம்); cleverness, as in speech; trickery. 2. போலித்தனம் (பாசாங்கு); false pretence “சாகசக்கியம் பண்ணுகிறான்”

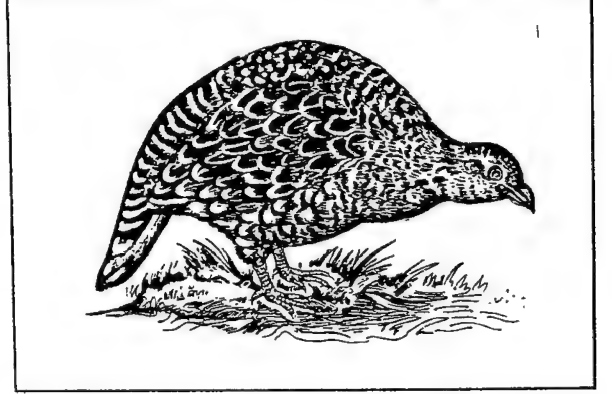
த.வ. ஏமாற்றுவேலை

[Skt. cāka-cakya > த. சாகசக்கியம்]

சாகசபட்சி *sāgasapacī*, பெ. (n.) 1. சாகசத்தொழில் செய்யலாகாது என்று பிறவற்றுக்கு அறிவுரை செய்து அரிமா (சிங்கம்) வாயைத் திறக்கும் போது தான் உட்புகுந்து அதன் தொண்டைத் தசையைத் தின்னும் இயல்பினதாகக் கூறப்படும்

குலிங்கமென்னும் பறவை, a fabulous bird which preaches against cruelty but itself enters the lion's mouth when it gapes, and eats its flesh. 2. முதலையின் பல்லுழக்கைக் கவரும் துணிவுள்ளதொரு பறவை(வின்); a kind of bird bold enough to pick the crocodile's teeth.

[Skt. sāhasa-pakṣin > த. சாகசபட்சி]

சாகசம்¹ *sāgasam*, பெ. (n.) 1. துணிவு; daring, daring act. “சாகசங்கள் பல செய்தும்” (பிரபோத. 30,53). 2. போலிநடிப்பு, பாசாங்கு; false, pretence. “இத்தனை சாகசமும் வேணுமோ” (இராமநா. அயோத். 7)

[Skt. sāhasa > த. சாகசம்]

சாகசம்² *sāgasam*, பெ. (n.) மெய்ம்மை; truth. “சாகசமொன்றும் விரும்புவோன்” (ஞானவா. தா. கு. 80)

[Skt. sahaja > த. சாகசம்]

சாகசம்³ *śāgaśam*, பெ. (n.) யானை (அக.நி); elephant.

சாகசரியம் *sagasariyam*, பெ. (n.) தோழமை; companionship.

த.வ. நட்பு

[Skt. sāhacarya > த. சாகசரியம்]

சாகசன் *sāgaśan*, பெ. (n.) துணிகர முள்ளவன்; a clever, brave man.

[Skt. sāhasa > த. சாகசன்]

சாகசிகன் *sāgasigan*, பெ. (n.) 1. துணிவுள்ளவன்; daring man. 2. பாசாங்கு செய்வோன், போலியாக நடிப்போன்; pretender

[Skt. sāhasika > த. சாகசிகன்]

சாகதன் sāgadan, பெ. (n.) சாகசன் பார்க்க;
see sākaśaṇ

[Skt. sāhasa > சாகசன் → த. சாகதன்]

சாகதுண்டம் śāka-tuṇḍam, பெ. (n.) அகில்
(அக.நி.); eaglewood.

சாகபசுநியாயம் sāga-pasu-niyāyam, பெ. (n.) முன்னர் ஆ (பசு)வெனப் பொதுப் பெயராற் கூறிப் பின்னர் புல்லுண்ணி ஆ (சாகபசு) வெனச் சிறப்புப் பெயரடையோடு பொது நீக்கிக் கூறுதலான் முன்னர்க் கூறிய ஆ (பசு)வும் புல்லுண்ணியே (சாகமே) எனப் பொருள் கொள்ள நிற்பதோர் நெறி. (சி.போ.பா. 1,2, பக். 73) Illustration of sacrificial animal and goat by which a general term like sacrificial animal in a text is construed in ,limited sense like goat because of subsequent specification.

[Skt. chāga-pasu-niyāya > த. சாகபசுநியாயம்]

சாகபட்சிணி sāga-patcini, பெ. (n.) இலையுணவு கொள்ளும் விலங்கு;
Herbivorous animal

த.வ. இலைக்கறியுண்ணி

[Skt. śaka+patcini > த. சாகபட்சிணி]

சாகம்¹ sāgam, பெ. (n.) வெள்ளாடு(பிங்); he - goat.

[Skt. chāga > த. சாகம்]

சாகம்² sāgam, பெ. (n.) தேனீ(கூடா); bee.

[சரகம் > சாகம்]

சாகரணம் sāgaraṇam, பெ. (n.) சாகரம்¹ பார்க்க; see sāgaram. “சாகரணாவஸ்தையில் இருக்கிறான்”

[Skt. Jāgarana > த. சாகரணம்]

சாகரப்பிரபை sāgara-p-pirabai, பெ. (n.) எப்பொழுதும் விழித்தே இருக்க வேண்டிய ஒரு நிரயம் (நரகம்) (யாழ். அக.); hell of perpetual sleeplessness.

சாகரம்¹ sāgaram, பெ. (n.) விழிப்புநிலை; விழித்திருக்கை (பிங்); sleeplessness, watchfulness.

[Skt. Jāgara > த. சாகரம்]

சாகரம்² sāgaram, பெ. (n.) 1. சகரர்கள் தோண்டியதாகக் கருதப்படும் கடல்; ocean, sea, as dug by cakara. “சகரர் தொட்டலாற் சாகரம்(கம்பரா. அகலி 43) 2 பதினாயிரங்கோடி (வின்); ten quadrillions.

[Skt. sāgara > த. சாகரம்]

சாகவாசம் śāgavāśam, பெ. (n.) தோழமை, நட்பு; association, friendship.

[Skt. sahavāsa > த. சாகவாசம்]

சாகாங்கம் sāgaṅgam, பெ. (n.) மிளகு (மலை); Pepper.

[Skt. śākāṅga > த. சாகாங்கம்]

சாகாசந்திரநியாயம் sāgā-sadira-niyāyam, பெ. (n.) நிலவு கிளைக்கு மேலிருப்பதாகக் காட்டி உணர்த்துவதுபோலப் பார்வைக்குத் தொடர்புள்ளது போலிருக்கும் பொருளை அடையாளமாகக் காட்டி வேறொரு முகாமையானப் (மூக்கியமான) பொருளைத் தெரிவிக்கும் நெறி; Illustration of the bough and the moon by which an object in question, like moon, has its position assigned in reference to another object, like bough, with which it is apparently connected.

[Skt. *śāhā + santira - niyaya* >

த. சாகாசந்திரநியாயம்]

- சாகி** *sāgi*, பெ. (n.) 1. மரம் (சூடா); tree.
2. சிற்றீஞ்சு; shiny-leaved dwarf date
3. திராய் (மலை); Indian chickweed.

[Skt. *śākhin* > த. சாகி]

- சாகித்திய சக்தி** *sāgittiya-sakti*, பெ. (n.)
பாத்திறன்; பாடுந்நிறமை; poetic skill.

[சாகித்தியம்) + சக்தி]

[Skt. *sāhitya* > த. சாகித்தியம்)]

[த. சக்தி > Skt. *sakti*]

- சாகித்தியம்** *sāgittiyam*, பெ. (n.) 1. பா;
செய்யுள்; literary composition,
2. இசைப்பாட்டு; musical composition.

- சாகியம்** *sāgiyam*, பெ. (n.) நட்பு (இலக் அக.),
friendship.

[Skt. *sakhya* > த. சாகியம்]

- சாகேதம்** *sākēdam*, பெ. (n.) அயோத்தி
(திவா.); (Ayōdhyā) Ayotti.

[Skt. *sākēta* > த. சாகேதம்]

- சாகோபசாகையாய்** *sagopasagaiyai*, து.வி.
(Adv.) (கிளைகளும் உட்கிளைகளுமாய்)
தூரும் கிளையுமாய், செழிப்பாய்; Lit; with
branches and branchlets, luxuriantly
abundantly.

[சாகோபம்) + சாகையாய்]

[Skt. *śākhōpa* > த. சாகோபம்)]

- சாங்கம்** *sāṅgam*, பெ. (n.) 1. உறுப்
புக்களைனைத்தும்; all the limbs.
“கரசரணாதி சாங்கம்” (சி.சி. 1,47, மறை. ஞா)
2. சாயல்; likeness, similarity of
features. “பார்த்தால் அவன் சாங்கமாயிருக்
கிறது.”

[Skt. *sāṅga* > த. சாங்கம்]

- சாங்கமாய்** *sāṅgam-āy*, து.வி. (adv.)
1. முழுதும், wholly, completely. “சாங்கமாய்
னுட்டிக்கும் சாமர்த்திய மில்லா தாராய் (சி.சி.

- 8,4, ஞானம்) 2. காப்பாய் (பத்திரமாய்); (வின்)
with safety. ‘அந்த வழியிலே சாங்கமாய்
நடக்கலாம்.”

[Skt. *sāṅga* > த. சாங்க + த. ஆய்]

- சாங்கமிலார்** *sāṅgam ilār*, பெ. (n.)
சாதிவிலக்குப்பட்டவர்; outcastes. “சூளைக்
காரச் சாங்கமிலார்” (திருப்பு. 589)

[சாங்கம் + இலார்]

[Skt. *sāṅgha* > த. சாங்கம்]

- சாங்கரம்** *sāṅgaram*, பெ. (n.) கலப்பின வகுப்பு
(சாதி); mixed caste. “சாங்கரத்திணங்கு
பலவேறு சாதியினும்” (திருவாணைக். நகரப்.
64)

[Skt. *sāṅkara* > த. சாங்கரம்]

- சாங்கரர்** *sāṅgarar*, பெ. (n.) கலப்பினத்தார்;
persons of mixed caste. “வெய்ய
காருகர்க்குஞ் சாங்கரரார்க்குமடாது வேந்தே”
(திருவாணைக். கோச்செங். 24)

[Skt. *sāṅkara* > த. சாங்கரர்]

- சாங்கரிசம்** *sāṅgarisam*, பெ. (n.) சாங்கரியம்
பார்க்க; see *sāṅgariyam*

- சாங்கரியம்** *sāṅgariyam*, பெ. (n.) கலப்பு;
mixture. “சாங்கரியம் வாராமல்” (சிவசம. 40)

[Skt. *sāṅkarya* > த. சாங்கரியம்]

- சாங்கரியம்** *sāṅgariyam*, பெ. (n.) கலப்பானது;
that which is mixed as caste. “சாங்கரிய
மரபிற் சனித்தவன்” (சேது 4. தனுக். 24)

[Skt. *sāṅkarya* > த. சாங்கரியம்]

- சாங்கியம்¹** *sāṅgiyam*, பெ. (n.) 1. கபிலரால்
வெளிப்படுத்தப்பட்டதும் கொண்முடிபுகள்
(தத்துவங்கள்) இருபத்தைந்து எனக் கணக்
கிடுவதுமான ஒரு சமயம்; the *sāṅkhya*
system of Philosophy expounded by
Kapila, enumerating twenty-five
tattvas. “இது சாங்கிய மதமென்றெடுத்
துரைப்போன்” (மணி. 27, 202.)
2. எண்ணிக்கை; that which can be

counted. “அருவாய்ப் பல சாங்கியமாய்”
(சி.போ.பா. அவை)

[Skt. sāṅkhyā > த. சாங்கியம்]

சாங்கியம்² sāṅgiyam, பெ. (n.) சடங்குகள்;
ceremonies, rites.

சாங்கியன் sāṅgiyan, பெ. (n.) சாங்கியவாதி;
follower of the sāṅkhyā philosophy.
“பெளத்தன் மாறாய் நின்ற சாங்கியனைக்
குறித்து” (மணிமே. 29, 169.)

[Skt. sāṅkhyā > த. சாங்கியன்]

சாங்குசித்தன் sāṅgusittan, பெ. (n.)
குருவிடம் நல்லுரை (உபதேசம்) பெற
விரும்புவோன்; one who wishes to be
initiated by a guru.

[Skt. saṅ-siddha > த. சாங்குசித்தன்]

சாங்கேதிகம் sāṅgēdigam, பெ. (n.)
அடையாளம், கட்டுப்பாடு முதலியவற்றால்
நிகழ்வது; that which is conventional; signs
based on agreement. “அந்த அகாரங்
களினுடையசாங்கேதிகத்துக்குஅபிவ்யஞ்சகம்”
(சி.சி.2,62 சிவாக்)

[Skt. saṅkētika > த. சாங்கேதிகம்]

சாங்கோபாங்கம் sāṅgōpāṅgam, பெ. (n.)
1 முழுமை; completeness. 2. சிறந்த
கிருத்துவர்களின் வாழ்க்கை (கிருத்); true
christian perfection.

[Skt. sāṅgōpāṅga > த. சாங்கோபாங்கம்]

சாங்கோபாங்கமாகப் பண்ணு-தல் sāṅ-
gōpāṅgam-āga-p-panṇu-, செ.கு.வி;
(vt.) கறுசுறுப்பாகச் செய்வது போல நடித்தல்
(யாழ்ப்); to make pretence of being diligent
or active.

சாங்கோபாங்கமாய் sāṅgōpāṅgam-āy, து.
வி. (adv.) முழுவதும்; completely, in detail.

சாசனக்காணி sāsaṇa-k-kāṇi, பெ. (n.)

அரசனால் விடப்பட்ட உரிமை நிலம். (யாழ்ப்);
hereditary property held under a royal
grant.

[சாசனம்+ காணி]

[Skt. śāsana > த. சாசனம்]

காண் → காணி

சாசனம் sāsaṇam, பெ. (n.) 1. கட்டளை,
order, edict, command. 2. அரசாணை
முதலியவற்றைக் குறிக்கும் கல்வெட்டு
செப்பப்பட்டயம் முதலியவை; royal grant of
land or of privileges, charter, patent
usually inscribed on stone or copper.
3. (பத்திரம்) ஆவணம்; document.
4. இறையிலி நிலம்; (வின்.) tax - free land.
5. அதிகாரச்சின்னம் (வின்.) insignia of
authority. 6. தண்டனை (வின்.) punishment,
retribution. 7. வேட்டுவச்சேரி (வின்.) village
of a hinter-tribe attached to a royal
household.

[Skt. śāsana > சாசனம்]

சாசனம்பண்ணு-தல் sāsaṇam-panṇu-,
12 செ. குன்றாவி. (vt.) நிலம் முதலியவற்றை
விற்பனை செய்தல்; to sell or convey by
deed.

[சாசனம் + பண்ணு]

[Skt. śāsana > த. சாசனம்]

சாசனவிருத்தி sāsaṇa-virutti, பெ. (n.)
(பத்திர) ஆவண ஆதரவில் பயன்படும்
வாழ்வுதியம்; maintenance enjoyed under
a written deed or grant. (R.T)

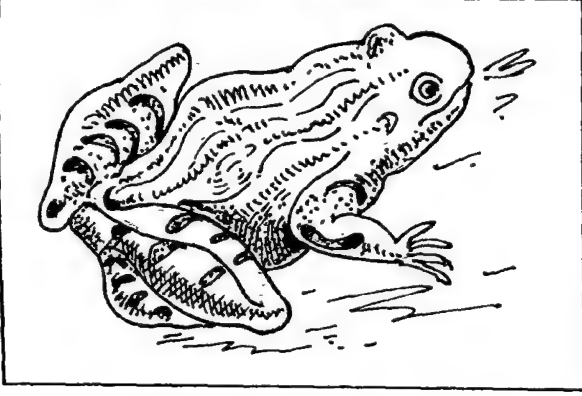
[Skt. sasana+vruttiāsana>த.சாசனவிருத்தி]

சாசாரம் sāsaṇam, பெ. (n.)
தேவருலகத்துளொன்று; a celestial world.
“நிலையிலா வுடம்பு நீங்கி.....சாசாரம்
புக்கான்” (மேருமந். 480)

[Skt. sahasrāra > த. சாசாரம்]

சாசிபம் *sāsibam*, பெ. (n.) தவளை (சது.); frog.

[*Skt. śāṭika* > த. சாசிபம்]

சாகவதக்கவுல் *sāsuveda-k-kavul*, பெ. (n.) குத்தகைதாரனும் அவன் வழித் தோன்றல்களும் உடன்படிக்கைத் திட்டப்படி வரி செலுத்தி (நிரந்தரமாக அனுபவித்து) தொடர்ந்து துய்த்து வரும் வழியுரிமை (கவுல்) நிலம்; perpetual lease of land to be enjoyed by the lessee and his heirs, subject to payment of the rent agreed upon, which generally is only nominal (R.F.)

[*Skt. śāśvata-kauvl* > த. சாகவதக்கவுல்]

சாகவதக்குத்தகை *sāsuveda-k-kuttagai*, பெ. (n.) சாகவதக்கவுல் பார்க்க; see *cācuveda-k-kavul*.

சாகவதப்பகுதி *sāsuveda-p-pagudi*, பெ. (n.) வழியுரிமை (கவுல்) நிலக்குத்தகையில் வாங்கப்படும் நிலைக் குத்தகைப்பணம்; fixed rent, as in a permanent lease.

[சாகவதம் + பகுதி]

[*Skt. śāśvata* > த. சாகவதம்]

சாகவதப்பனை *sāsuveda-p-pagai*, பெ. (n.) பட்டாநிலமுழுதிலும் பிறர்க்குரித்தன்றிப் பட்டாதார்க்கே உரிமையான பனை; (G.Tn.D.1,307); palmyras on a piece of land belonging exclusively to its owner.

[சாகவதம் + பனை]

[*Skt. śāśvata* > த. சாகவதம்]

சாகவதம் *sāsuvadam*, பெ. (n.) 1.நிலை பேறுடைமை; ஈறில்காலம் (நிக்தியம்); perpetuity, eternity. “சாகவதபுட்கல.....வ் யோம நிலையை (தாயு. திருவருள்வி.3) 2. அசையாநிலை; immobility, steeddd fastness. 3. வீடுபேறு (மோட்சம்) (சங்.அக); eternal bliss, salvation. 4. சாகவதக்கவுல் பார்க்க; see *sāsuveda-k-kavul*.

[*Skt. śāśvata* > த. சாகவதம்]

சாஞ்சலியம் *śāñsaliyam*, பெ. (n.) நிலையின்மை; instability, fickleness. “அவன் மனத்துச் சாஞ்சலியம் உடையவன்” (சங்.அக)

[*Skt. cāñcalya* > த. சாஞ்சலியம்]

சாஞ்சித்தன் *śāñsittan*, பெ. (n.) சாமுசித்தன் (பதிபகபாச) பார்க்க; see *śāmusittan*.

[*Skt. sañsiddha* > த. சாஞ்சித்தன்]

சாட்சாத்தகரி - த்தல் *sātsat-kari*, 4. செ.குன்றாவி (v.t.) நேரே காணுதல்; to visualise, realize. “தியானித்துச் சமாதித்துச் சாட்சாத்தகரிப்பன் (சி.கி.66. ஞானப்).

[*Skt. sā kṣāt-kr* > த. சாட்சாத்தகரி-]

சாட்சாத்தகாரம் *sātsātkāram*, பெ. (n.) நேரில் உணர்கை; direct or actual perception, realization. “சாட்சாத்தகாரக் கிரமத்தில் அறிந்து” (சி.கி.66. ஞானப்).

[*Skt. sāksāt-kāra* > த. சாட்சாத்தகாரம்]

சாட்சாத்து *sātsāttu*, பெ. (n.) 1. வெளிப்படை; manifestly, evidently 2. கண்கூடு; actually, really, directly.

[*Skt. sā kṣāt* > த. சாட்சாத்து]

சாட்சி *sāṭci*, பெ. (n.) 1. நேரிற் பார்த்தறிந்தவ-ன்-ள்; eye-witness. 2. வழக்கில் சான்று கூறுவோ-ன்-ள்; witness in court. “சாட்சியழைத்ததும்” (திருவு சாத்தான நான்மணிமாலை, 53; திருவாலவா. பக். 27). 3. உடனுண்ணும் விருந்து; guest, as dining at the same table. “சாட்சியறப் பசியாறியை”

(திருப்ப. 266). 4. சைதன்யம் (வின்); (Phil.) pure spirit intelligence, intelligent being.

த.வ. சான்றாளர்

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிக்கட்டளை *sāṭci-k-kaṭṭalai*, பெ. (n.) சான்றுரைக்க அழைப்பு (சாட்சி, சம்மன்) summons for witnesses.

[சாட்சி + கட்டளை]

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிக்காரன் *sāṭci-k-kāraṇ*, பெ. (n.) சாட்சி பார்க்க; see *sāṭci*.

[சாட்சி + காரன்]

சாட்சிகாட்டு-தல் *sāṭci-kāṭṭu*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) தன்கூற்றுக்கு சான்றாக எடுத்துச் சொல்லுதல் (வின்); to cite authority for a statement.

[சாட்சி + காட்டு-]

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிகோரு-தல் *sāṭci-kōru*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்கில் சான்றாளரைக் குறிப்பிடுதல்; to name or cite witnesses.

[சாட்சி + கோரு-]

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிசாப்தா *sāṭci-sāptā*-, பெ. (n.) சாட்சிப்பட்டி பார்க்க; see *cāṭci-p-paṭṭi*.

[சாட்சி சாப்தா → சாட்சிப்பட்டி]

சாட்சிப்பட்டி *sāṭci-p-paṭṭi*, பெ. (n.) சான்றாளர் களின் பெயர் குறிக்கப்பட்ட பட்டியல்; list of witnesses.

[சாட்சி + பட்டி]

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிப்படி *sāṭci-p-paṭi*, பெ. (n.) வழிச் செலவிற்காகச் சான்றுரைப்போர்களுக்குக் கட்டும் பணம்; (legal); allowance or batta paid to witnesses for travelling and other expenses.

[சாட்சி + படி]

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிப்பெட்டி *sāṭci-p-peṭṭi*, பெ. (n.) சான்றாளர்கள் நின்று வாக்குமூலம் கொடுக்கும் இடம்; witness-box.

த.வ. சான்றாளர் கூண்டு

[சாட்சி + பெட்டி]

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சியூதம் *sāṭci-pūdam*, பெ. (n.) சான்றா (சாட்சியா)யிருப்பது (சங். அக.); that which is a witness.

[Skt. *sā kṣi-bhūta* > த. சாட்சியூதம்]

சாட்சியூதமாயிரு-த்தல் *cāṭci-pūtam-ayiru*-, 5 செ.கு.வி. (v.i.) நோக்கின்றி (உதாசீன னாய்) நோக்கியிருத்தல்; to be an indifferent or passive witness to an event.

[சாட்சி + யூதமாய் + இரு]

சாட்சிபோசனம் *sāṭci-pōsaṇam*, பெ. (n.) விருந்தினரோடு உண்ணும் உணவு; dining in company with guests.

த.வ. விருந்துணா

[Skt. *sā kṣi+bhōjana* > த. சாட்சிபோசனம்]

சாட்சிபோடு-தல்¹ *sāṭci-pōḍu*-, 17 செ.குன்றாவி. (v.t.) சாட்சி கோருதல்; to cite, as witness.

[சாட்சி + போடு-]

[Skt. *sā kṣi* > த. சாட்சி]

சாட்சிபோடு-தல்² *sāṭci-pōḍu*-, 20 செ.கு.வி. (v.i.) (பத்திர) ஆவணம் முதலியவற்றின்

சான்றொப்பமிடுதல்; to sign one's name as attesting witness in bond etc.,

[Skt. *sā kṣi* > த. சாட்சி]

சாட்சியம் *sāṭciyam*, பெ. (n.) வழக்கிற் கூறுஞ் சான்று; (சங்.அக.); testimony, deposition.

[Skt. *sā kṣya* > த. சாட்சியம்]

சாட்சியொப்பனை *sāṭci-y-oppaṇai*, பெ. (n.)

1. சாட்சியம் பார்க்க; see; cāṭciyam 2. வாய் மூலமாகவும் எழுத்து மூலமாகவுமாயுள்ள சான்று; oral and documentary evidence.
3. சான்று ஒப்பம்; attestation by a witness.

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிவாங்கு-தல் *sāṭci-vāṅku*, 9 செ.கு.வி. (v.i.) 1. சான்றாளரை உசாவல்; (வின.); to examine witness, to take down evidence. 2. சான்றாளரின் கையொப்பம் வாங்குதல்; to get the attestation.

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிவிசாரணை *sāṭci-vicāraṇai*, பெ. (n.) சான்றாளரை அறமன்றத்தில் வினாவுதல்; examination of witness.

த.வ. சான்றுஉசாவல்

[Skt. *sāṭsin-vicāraṇa* > த. சாட்சிவிசாரணை]

சாட்சிவிடு-தல் *sāṭci-viṭu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) வழக்கில் சான்றாளரை உசாவல் செய்தல்; to let in evidence.

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிவிளங்கு-தல் *sāṭci-viṭaṅgu*, 7 செ.கு.வி. (v.i.) சான்றாளரை (ஆய்வு) உசாவல் செய்தல்; to examine witness.

[Skt. *sā kṣin* > த. சாட்சி]

சாட்சிவை-த்தல் *sāṭci-vai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சாட்சி போடுதல் பார்க்க; see cāṭci-pōḍu-

[சாட்சி + வை-]

சாட்சதீட்சை *sāṭcuca-tiṭcai*, பெ. (n.) அருணோக்க நோன்புறுதி (நயனதீட்சை); (Śaiva) a mode of religious initiation. “சாட்சதீட்சையினாலே ஆணவமலத்தையும் நீக்கி (சி.சி. 12,7, சிவாக்.)

த.வ. நோக்கு அருளிப்பு

[Skt. *cākṣuṣa-dīkṣā* > த. சாட்சதீட்சை]

சாட்டங்கமாக *sāṭṭāṅkamāka*, வி.அ. (adv.) உடலின் எட்டு இடங்கள் தரையில் படும்படியாக prostrating ‘பெரியவர்கள் முன் சாட்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கினான்’.

த.வ. நெடுஞ்சான் கிடையாக

சாட்டியாயனீ *sāṭṭiyāyanī*, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறைகளுள் ஒன்று(சங். அக.); an upanisaḍ one of 108.

[Skt. *śāṭyāyani* > த. சாட்டியாயனீ]

சாட்ணி *sāṭṇi*, பெ. (n.) அழிப்பு; burning, destruction, as of records. “பழைய பத்திரங்கள் சாட்ணிக்கு அனுப்பப்பட்டன.” (C.G.)

த.வ. நசிவு, அழிப்பு.

[U. *chaṭṇā* > த. சாட்ணி]

சாடராக்கினி *sāṭarākkini*, பெ. (n.) உணவைச் செரிக்கச் செய்யும் வயிற்றுத்தீ; digesting agency, considered a fire or heat abiding in the stomach. “தேபமிலகுவாகுஞ் சாடராக்கினி சொலிக்கும்.” (பிரபோத. 44, 16)

[Skt. *jāṭhara-agni* > த. சாடராக்கினி]

சாடவம் *sāḍavam*, பெ. (n.) ஆறுகருமுள்ள பண் (இராகம்) (சிலப். 13, 106, வரை); (Mus.) secondary melody-type, hexatonic.

த.வ. நிறைப்பண்

[Skt. *śāḍava* > த. சாடவம்]

சாடாவாக *cāḍā-v-āga*, (து.வி) (adv.) முழுவதும்; completely, entirely.

சாண்டில்லியம் *sāṇḍilliyam*, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறை நூல்களொன்று (சங்.அக.); an upanisaḍ, one of 108.

[Skt. *śāṇḍil-ya* > த. சாண்டில்லியம்]

சாண்மாதூரன் *sāṇmāduraṇ*, பெ. (n.) முருகக்கடவுள் (இலக் அக.); Lord Murugan.

[Skt. *śāṇmā-tura* > த. சாண்மாதூரன்]

சாணக்கி *śāṇakki*, பெ.(n.) சானிகை (இ.வ.) பார்க்க; see *śāṇigai*.

[U. *sānaka* > த. சாணக்கி]

சாணக்கியம் *śāṇakkiyam*, பெ.(n.) கரவடம் (தந்திரம்); art, stratagem. "அவன் சாணக்கியமெல்லாம் பலிக்கவில்லை (நாஞ்.).

த.வ. வலக்காரம், நுண்குழ்ச்சித்திறம்

[Skt. *cāṇakya* > த. சாணக்கியம்]

சாணக்கியன் *śāṇakkiyan*, பெ.(n.)

1. வடமொழியில் அர்த்தசாத்திரம் இயற்றிய வரும் சந்திரகுப்தரின் அமைச்சராகவும் விளங்கியவர்; author of the Artha - śātra in sanskrit and minister of Candragupta
2. தந்திரக்காரன்; cunning, artful person.

[Skt. *cāṇakya* > த. சாணக்கியன்]

சாணாக்கு *śāṇākkū*, பெ.(n.) சாக்கணாக்கறி (வின்.) பார்க்க; see *śāṅkaṇā-k-kari*.

[U. *caṇṇā* > த. சாணாக்கு]

சாணி *śāṇi*, பெ.(n.) குதிரை பழக்குவோன் (வின்.); horse-breaker.

[E. *johnnie* > த. சாணி]

சாத்தம் *śāttam*, பெ.(n.) மலைமகளை (சத்தியை) முதற் கடவுளாக வழிபடும்சமயம்; the religion which enjoins the exclusive worship of Sakthi as the Supreme Being. "சிலர்கள் சாத்தமுஞ் சிலர்கள் சாம்பவமுரசமாய்" (திருக்களத்த. பு. 30, 26).

[Skt. *śākta* > த. சாத்தம்]

சாத்திகம் *śāttigam*, பெ.(n.) சாத்துவிகம் பார்க்க; see *śāttuvigam*. "தாமதத்துடனிராசதஞ் சாத்திக மென்னும்" (ஞானவா. திதி. 7).

[Skt. *śātvika* > த. சாத்திகம்]

சாத்திகன் *śāttigan*, பெ.(n.) சாத்துவிகன் பார்க்க; see *śāttuvigan*. "சாத்திகனாய்ப் பரதத்துவந் தானுன்னி" (திருமந். 1696).

[Skt. *śātvika* > த. சாத்திகன்]

சாத்தியதன்மவிகலம் *śāttiyatana-vikalam*, பெ.(n.) சாதன்மியதிட்டாந்த

வாபாசம் ஐந்தனுள் ஒன்றாய் சத்தம் நித்தம் அமுர்த்தத்தால் புத்திபோல் என்று காட்டப்பட்ட திருட்டாந்தத்திற் புத்தி அமுர்த்தமாய் நின்று அநித்தியமாதல் போலச் சாத்தியதன்மங் குறைவு பட்டிருப்பது (மணிமே. 29:349); a fallacious example defective in cāttiyam or the major term, one of *five-cātanmiya-tittānta-v-āpācam*, q.v.

[Skt. *sādhya-dharma-vi-kala* >

த. சாத்தியதன்மவிகலம்]

சாத்தியம் *śāttiyam*, பெ.(n.) 1. இயல்வது (சாதிக்கத்தக்கது); that which is practicable, possible, attainable. "விழைவெ லாஞ் சாத்திய மாக்கம்" (சேதுபு. சாத்தியா.). 2. சாத்தியரோகம் பார்க்க; see *śāttiya-rōgam*. "பிணியளவு சாத்தியம் அசாத்தியம் யாப்பிய மென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்" (குறள், 949, உரை). 3. அனுமானவறுப்புள் துணியப் படவேண்டும் பொருள் (log.); that which remains to be proved or concluded, the major term, dist. fr. *cātanam*. "சாதன சாத்திய மிவையந்நு வயம்" (மணிமே. 27, 29). 4. யோக மிருபத்தேழனுள் ஒன்று (விதான. பஞ்சாங்க. 24, உரை); (Astrol.) a division of time, one of 27 yōkam, q.v. 5. எண் வகையுரிமைகளுள் (அட்டபோகங்)களுள் விளைபொருளுரிமை (C.G.); right to fruits of the earth, one of *ṣṣṭa-pōkam*, q.v.

[Skt. *sādhya* > த. சாத்தியம்]

சாத்தியர் *śāttiyar*, பெ.(n.) தேவருள் ஒரு சாரார்; a class of celestial beings. "விசுவதேவர் வசக்கள் சாத்தியராதி விண்ணவர்" (சேதுபு. கலிதீர்த். 7).

[Skt. *sādhya* > த. சாத்தியர்]

சாத்தியரோகம் *śāttiya-rōkam*, பெ.(n.) தீர்க்கக்கூடிய நோய்; curable disease, one of three rōkam, q.v.

[Skt. *sādhya+rogam* > த. சாத்தியரோகம்]

சாத்தியாவியாவிருத்தி *śāttiyāviyāvīrutti*, பெ.(n.) வைதன்மிய திட்டாந்தவாபாசவகை ஐந்தனுள் ஒன்றாய் சத்தம் நித்தம் அமுர்த்

தத்தால் பரமானுப்போல் என்று காட்டப்பட்ட வைதன்மிய திருட்டாந்தத்தில் பர்மாவை நித்தமும் மர்த்தமுமாதலால் சாதனதன்மம் மீண்டு சாத்தியதன்மம் மீளாதொழிவது (மணிமே. 29:403); (Log.) a fallacious example of contrary proposition in which cāttiyam or the major term does not agree. one of five *vaitanmiya-tiṭṭānta-v-āpācam*. q.v.

[Skt. *sādhya + a-vyāvrtti* > த. சாத்தியா வியாவிருத்தி]

சாத்தியேகவசனம் *śāttiyēga-vaśaṇam*, பெ.(n.) சாதியையுணர்த்துதற்கு வரும் ஒருமை; (Gram.) singular number denoting the entire genus or class.

[Skt. *jātyēka-vacana* > த. சாத்தியேகவசனம்]

சாத்திரதீட்சை *śāttira-tiḍṣai*, பெ.(n.) தீக்கை (தீட்சை)யேழுனுள் சிவாகமதத்துவங்களை ஆசிரியன் மாணவனுக்கு ஒதுவிப்பது (உபதேசிப்பது) (சாத்திரதீட்சையானது சைவாகமாதிரி சிவசாத்திரப் பொருளைப் போதித்தலாம்) (சி.சி.8,3, உரை); (saiva) a mode of religious initiation in which a guru teaches his disciple the truths of the śivāgamas, one of seven *tiṭṭai*, q.v.

சாத்திரபஞ்சகம் *śāttira-pañśakam*, பெ.(n.) இலௌகிக சாத்திரம், வைதிகசாத்திரம், அத்தியாத்தியசாத்திரம், அதிமார்க்கிகசாத்திரம், மந்திரசாத்திரம் என்று ஐவகைப்பட்ட சாத்திரம்; the five sciences, *ilaukika-cāttiram*, *vaitika cāttiram*, *attiyāttuma-cāttiram*, *atimār-kika-cāttiram* and *mantira-cāttiram*.

சாத்திரபேதி *śāttirapēti*, பெ.(n.) மாழை கலந்த மணல் வகை (வை.மூ.); a kind of ore.

சாத்திரம்¹ *śāttiram*, பெ.(n.) 1. நூல்; science. 2. சோதிடநூல்; astrology or astromony. 3. தயிர்; curd. 4. மருத்துவம் (வைத்தியம்); medical science.

சாத்திரம்² *śāttiram*, பெ.(n.) 1. நூல்; treatise, especially religion or scientific.

2. வேதாந்தம், தருக்கம் முதலிய நூல், department of knowledge as *vēdānda*, *ṭarka*, *ālankara* ect. 3. அறிவியல் நூல்; science. "சாத்திரம் பலபேசுந் சமூகர்காள்" (தேவா. 1070, 3).

த.வ. அறிவுநூல்

[Skt. *śāstra* > த. சாஸ்திரம் > சாத்திரம்]

சாத்திரமாணி *śāttira-māṇi*, பெ.(n.) மாணவன் (S.I.I.V. 500); student.

[சாத்திரம்+மாணி]

[Skt. *sāstra* > த. சாத்திரம்]

சாத்திரமுயற்சி *śāttira-muyarci*, பெ.(n.) சாத்திரமுறைப்படி சடங்கு செய்கை (விண்.); performing religious ceremonies according to the *śāstras*.

[சாத்திரம்+முயற்சி]

[Skt. *sāstra* > த. சாத்திரம்]

சாத்திரர் *śāttirar*, பெ.(n.) மாணவர்; students. "மூவர்சாத்திரர் அமிர்துசெய்வது" (T.A.S. III. 173).

[Skt. *chātra* > த. சாத்திரர்]

சாத்திரவாராய்ச்சி *śāttira-vārāycci*, பெ.(n.) நூலாராய்ச்சி; scientific research.

[சாத்திரம் + ஆராய்ச்சி]

[Skt. *sāstra* > த. சாத்திரம்]

சாத்திரவேரி *śāttiravēri*, பெ.(n.) தண்ணீர் விட்டான் (மலை.); a common climber.

[Skt. *śatāvari* > த. சாத்திரவேரி]

சாத்திராலவணம் *śāttirālavaṇam*, பெ.(n.) பொட்டிலுப்பு; saltpetre.

சாத்திரி *śāttiri*, பெ.(n.) 1. வேதமறிந்தவன்; one versed in the *sāstrās*. 2. கற்றவன்; learned man. 3. பார்ப்பனர்களுக்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று; a title, especially of *smārta-Brahmin*.

[Skt. *śāstrin* > த. சாத்திரி]

சாத்திரிய *śāsttiriya*, பெ. அ (adj.) 1. பழங்காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அமைப்பு, தரம் முதலியவற்றை அடிப்பட

யாகக் கொண்ட உயர்வான, கலப்பற்ற; classical. 'சாஸ்திரிய சங்கீதம், சாஸ்திரிய கலைகள்'. 2. (அ.வ.) குறிப்பிட்ட ஒன்றின் வரையறுக்கப்பட்ட, ஒழுங்கான; traditional. 'இங்கே சாஸ்திரிய முறைப்படி தையல் கற்றுத் தரப்படும்'.

[Skt. *sāstriya* > த. சாத்திரிய]

சாத்திரை *śāttirai*, பெ.(n.) விழாவகை (யாழ்.அக.); a festival.

[H. *jātrā* > த. சாத்திரை]

சாத்துக்குடி *śāttu-k-kuḍi*, பெ.(n.) 1. கிச்சிலி வகை; (m.m.) batavian orange produced in Cātīukkuti, a village in North Arcot District, m.tr., citrus aurantium. 2. தித்திப்பெலுமிச்சை; sweet lime, m.tr., citrus medica-limetta.

த.வ. சாற்றுக்கனி

சாத்துவகுணம் *śāttuva-kuṇam*, பெ.(n.) சாத்துவிகம் பார்க்க; see *śāttuvigam*.

சாத்துவதி *śāttuvati*, பெ.(n.) அறம் பொருளாகவும் தெய்வமானிடர் தலைவராகவும் வரும் நாடக வகை (விருத்தி); a variety of dramatic composition which has a semi-divine being for hero and treats of virtue one of four nāṭaka-virutti, q.v. "அவன் சாத்துவதி பாரதியென வினவ" (சிலப். 3, 13, உரை).

[Skt. *sātvati* > த. சாத்துவதி]

சாத்துவம் *śāttuvam*, பெ.(n.) சாத்துவிகம் பார்க்க; see *śāttuvigam*. "ரத்து சாத்துவத்தா லரியுருவென" (பாகவ. 1, மாயவன். 16).

[Skt. *satva* > த. சாத்துவம்]

சாத்துவி *śāttuvi*, பெ.(n.) (சத்துவ உருவமாயுள்ள) சிவபெருமான் (தசகா. சிவரு. 5); Siva in his satva form.

[Skt. *sātvika* > த. சாத்துவி]

சாத்துவிகபுராணம் *śāttuviga-purāṇam*, பெ.(n.) சத்துவகுணப் பிரதானமாய் திருமாலைத் துதிக்கும் வைணவம், பாகவதம், நாரதீயம்,

காருடம், பதுமம், வராகம் என்ற ஆறு புராணங்கள் (மச்சபு. முகவுரை. பக். 7); the group of chief purāṇas extolling viṣṇu, whose predominating guṇa is satva, viz., *vaiṇavam*, *pākavatam*, *nāratiyam*, *kāruṭam*, *patumam*, *varākam*.

சாத்துவிகம்¹ *śāttuvigam*, பெ.(n.) சத்துவகுணம் பார்க்க see *śāttuva-kuṇam*. "குணமொரு மூன்றுந் திருந்து சாத்துவிகமேயாக" (பெரியபு. தடுத்தா. 106).

[Skt. *sātvika* > த. சாத்துவிகம்]

சாத்துவிகம்² *śāttuvigam*, பெ.(n.) முக்குணத்திலொன்று; one of the three qualities i.e. mildness in thought, word and deed, purity.

சாத்துவிகன் *śāttuvigaṇ*, பெ.(n.) அமைதியன் (சாந்தன்); quite, gentle person.

[Skt. *sātvika* > த. சாத்துவிகன்]

சாத்துவிகவேளை *śāttuviga-vēlai*, பெ.(n.) முக்குண வேளைகளொன்று (பஞ்.); one of *mūḍa-k-kuṇa-vēlai*.

சாத்துவித அகங்காரம் *śāttuvita-akaṅkāram*, பெ.(n.) மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் பிறப்பதற்கான குணத்துவம் (அட்டப்பிர. தத்துவசங். 83); the principle from which the mind and the *nāṇēntiriyam* emanate

சாத்தியம் *śātmīyam*, பெ. (n.) எப்பண்டங்களினால் உடம்பிற்கு கேடு உண்டாகிறதோ அப்பண்டத்தையே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடம்பிற் செலுத்திப் பயிற்சி (சாதக) படுத்திக்கொள்வது; habituating or making familiar with by bringing into practice anything injurious or disagreeable to health by taking it frequently in minute quantities and by doing so such substances would then become agreeable to health.

சாத்தீகம் *śātmīkam*, பெ.(n.) அமைதிக் (சாந்த) குணம்; mild or amiable quality, meekness.

சாத்தீகன் *śātmīkaṇ*, பெ.(n.) அடக்கமானவன்; quietman.

சாதகக்குறிப்பு *śāṭaka-k-kurippu*, பெ.(n.) பிறந்த ஆண்டு, மாதம், ஓரை (ராசி) முதலியவற்றின் குறிப்பு; extract of a horoscope.

த.வ. பிறப்பியக்குறிப்பு

[சாதகம்+குறிப்பு]

[Skt. *jāṭaka* + த. சாதகம்]

சாதகங்கணி-தூதல் *śāṭakaṅkaṇi*, சாதகஞ்செய்-4 பார்க்க; see *śāṭakañ-cey*

[சாதகம்+கணி-]

[Skt. *jāṭaka* > த. சாதகம்]

சாதககுதகம் *śāḍakaśūḍagam*, பெ.(n.) வாலாமை (யாழ்.அக.); pollution on account of child-birth.

சாதகஞ்செய்-தூதல் *śāṭakañ-cey*, 1 செ.கு.வி (v.i.) கணக்கிட்டுக் கோள் (கிரக) நிலையறிந்து ஒருவனது பிறப்பிய (சாதக)த்தை எழுதுதல்; to cast a horoscope. "கணி கடுகச் சாதகஞ் செய்துவருக" (சீவக. 539, உரை).

த.வ. பிறப்பியங்கணித்தல்

[சாதகம்+செய்-]

[Skt. *jāṭaka* + த. சாதகம்]

சாதகப்பட்டிகை *śāḍaga-p-paṭṭigai*, பெ.(n.) பிறப்பிய (சாதக) மெழுதிய ஆவணம் (பத்திரம்); horoscope. "சாதகப்பட்டிகை சாலவை நாப்பண்" (பெருங். நரவாண. 6, 82).

த.வ. பிறப்பியஒலை நறுக்கு

[Skt. *jāṭaka* + *patrikā* > த. சாதகப்பட்டிகை]

சாதகப்பொருத்தம் *śāḍaga-p-poruttam*, பெ.(n.) மணமக்களுடைய பிறப்பிய (சாதக)ங்கள் தம்முட் பொருந்துகை; horoscopic agreement observed in selecting suitable matches in marriages.

த.வ. பிறப்பியப்பொருத்தம்

[சாதகம்+பொருத்தம்]

[Skt. *jāṭaka* + த. சாதகம்]

சாதகபட்சி *śāḍaga-paṭci*, பெ. (n.) வானத் தினின்று விழும் மழைத்துளியைப் பருகி வாழும் ஒரு பறவை; shepherd koel, Coccystes

jacobinus, believed to subsist on rain drops.

த.வ. வானம்பாடி

சாதகபலன் *śāḍaga-palan*, பெ.(n.) பிறப்பிய (சாதக)த்தின்படியுள்ள நிகழ்ச்சிகள்; events indicated by a horoscope.

த.வ. பிறப்பியநிகழ்வு

[Skt. *jāṭaka* + *phala* > த. சாதகபலன்]

சாதகபாதகம் *śāḍaga-pāḍagam*, பெ.(n.) நன்மை தீமைகள் (அனுகூலப் பிரதிசூலங்கள்); pros and cons, as of a case; convenience and inconvenience; good and bad consequences.

த.வ. நலந்தீங்குகள்

[Skt. *sādhaka* + *bādhaka* > த. சாதகபாதகம்]

சாதகபுட்பம் *śāḍaga-puḍpam*, பெ.(n.) கடல்நுரை (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *kaḍalṇurai*.

[Skt. *sāgara* + *puṣpa* > த. சாதகபுட்பம்]

சாதகபுடம் *śāḍaga-puḍam*, பெ.(n.) பிறப்பியம் (சாதகம்) கணிக்கை; casting of horoscope.

[சாதகம்+புடம்]

சாதகம்¹ *śāḍagam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு (சனனம்) birth. "சாதகமு மான பின்பு" (திருப்பு. 339). 2. பிறவிக்குணம் nature, natural tendency. "நல்ல மனத்தார்தமை..... தாழ்வுரைத்த லென்னுடைய சாதகங்காண்" (அருட்பா. 1, விண்ணப்பக். 339). 3. பிறப்பியம் (சன்மபத்திரிகை) horoscope. "மூவிய றிரிதலின்றிச் சாதகமுறையிற் செய்தார்" (சீவக. 1886). 4. கலியுகம் சகாப்தம் ஆண்டு மாதம் தேதிகள் அடங்கிய தலைவன் பிறப்பியத்தைக் கூறும் சிற்றிலக்கியம் (பிரபந்தம்) (பன்னிருபா. 172); A poem which relates all the particulars indicated by one's horoscope as the year, month, date, etc.

த.வ. பிறப்பியம்

[Skt. *jāṭaka* > த. சாதகம்]

சாதகம்² *śāḍagam*, பெ.(n.) 1. பயிற்சி; constant practice. "அமண் சமயச் சாதகத்தா லிது

செய்து" (பெரியபு. திருநாவுக். 102).

2. துணைக்காரணம் subsidiary cause, means to an end. 3. உதவி assistance, help. 'படிக்கச் சாதகம் ஏற்பட்டது' (இ.வ.).

4. ஏந்து (சௌகரியம்) facility. 'படிக்க இடம் சாதகமாயிருக்கிறது'. 5. பயன், வாய்ப்பு (அனுகூலம்); success. 'அந்த வழக்கு அவனுக்குச் சாதகமாயிற்று' (கொ.வ.).

6. முடிக்க வேண்டியது; that which is to be accomplished. "சாதக நான்குந் தன்பாலுற்றோன்" (திருமந். 1699). 7. சான்று (பிரமாணம்) (யாழ்.அக.) evidence.

8. பற்றுச்சீட்டு; voucher.

[Skt. sādḥaka > த. சாதகம்]

சாதகம்³ śādagam, பெ.(n.) பூதம்; goblin. "சாதக மென்னவந் தழைத்த மாலையே" (கம்பரா. மிதிலைக். 63).

[Skt. sādḥaka > த. சாதகம்]

சாதகம்⁴ śādagam, பெ.(n.) சாதகபட்சி பார்க்க; see śādagapaḍṣi. "கொண்டல் பேரொலியினால் மகிழ்வறுஞ் சாதகத் தன்மை" (கந்தபு. திருவவ. 30).

[Skt. cātaka > த. சாதகம்]

சாதகம்⁵ śādagam, பெ.(n.) மறைப்பு; that which conceals. "விவேகந் தன்னிற் றோன்றிச் சாதக மனைத்தையும்" (சங்கற்ப. மாயா. 40).

[Skt. chādaka > த. சாதகம்]

சாதகம்⁶ śādagam, பெ.(n.) எருக்கு (மலை.); madar.

சாதகம்பண்ணு-தல் śādagam-paṇṇu-, 12 செ.குன்றாவி. (v.) 1. பழகுதல்; to practise, train oneself in any art. 2. உதவிபுரிதல்; to render assistance.

[சாதகம் + பண்ணு-]

[Skt. sādḥaka > த. சாதகம்]

சாதகருமம் śādagarumam, பெ.(n.) சாதகன்மம் பார்க்க; see śātakarumam.

சாதகலம்பம் śādagalambam, பெ.(n.) ஒரு வகை நஞ்சு (தூலம்பபாடாணம்) (யாழ்.அக.); jālampa-pāṣāṇam, a mineral poison.

சாதகவாதி śātakavāti, பெ.(n.) நாகமணல் (யாழ்.அக.); sand containing lead-ore.

சாதகவோலை śādagava-ōlai, பெ.(n.) பிறப்பியம் (சன்மபத்திரிகை); horoscope.

"சாதக வோலை யெழுதிற்றால்" (குளா. மந்திர. 75).

த.வ. பிறப்போலை

[சாதகம் + ஓலை]

[Skt. jātaka + த. சாதகம்]

சாதகன்¹ śādagana, பெ.(n.) 1. பயிற்சியுள்ளவன்; one who practises or gets trained.

2. யோகவழி நிற்போன்; one who practises yōga. "சாதகா பாசங்கழுவி" (திருவிளை. நகரப். 90). 3. வீடுபேற்று அருளிப்பு (நிர்வாண தீட்சை) பெற்றவன்; (saiva) one who has advanced to nirvāṇa-tiṭṭai, as practising the means of attaining salvation.

"சமயியெனப் புத்திரகன் சாதகனுமென்ன" (சைவச. மாணாக். 4). 4. மாணாக்கன்; student, disciple. "சாதகன் றனைப்போ ராற்றி" (திருவிளை. அங்கம். 1). 5. மரணம் வரை இல்லறவொழுக்கத்தில் நிற்பவன்; one who remains a householder till his death, dist fr. utācīṇaṇ.

"இல்லறத்தி னின்றோ ருயருதாசீனன் மிக்க..... சாதகனென விரண்டாந் தன்மையர்" (கூர்மபு. வருணாச்சிரம. 38). 6. உதவியாளன்; one who renders assistance, helper. "தகுந்தவரைச் சாதக ராக்கி" (தேவை. 268). 7. பூதம்; goblin. "சாதகரொடு சிறுகட்கூளியும்" (கம்பரா. கிளைகள். 35).

சாதகன்² śādagana, பெ.(n.) பிறப்பியம் (சாதக)த்துக்கு உரியவன்; one to whom an horoscope pertains. "கனயோக சாதக னெனப் படுதலும்" (அறப். சத. 3).

[Skt. sādḥaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. sādḥaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

[Skt. jātaka > த. சாதகன்]

camskāram, q.v. "விழைவொடு சாதகன்மம் விதியினா லியற்றி" (விநாயகபு. 62, 21).

[Skt. *jāta-karma* > த. சாதகன்மம்]

சாதகாசாரியன் *śādakāśāriyaṇ*, பெ.(n.) சமயமத (சம்பிரதாய) காரியங்களில் தலைமைப் பூசாரி (ஆசாரியனு)க்கு உதவியாகயிருப்பவன் (இ.வ.); assistant to a head priest.

[Skt. *sādhaka+ā-cārya* > த. சாதகாசாரியன்]

சாதகாலங்காரம் *śātakālaṅkāram*, பெ.(n.) கி.பி.1665-ம் ஆண்டில் கீரனூர் நடராசன் இயற்றிய ஒரு கணிய (சோதிட)நூல்; a treatise on astrology by Kiraṇūr-Naṭarājaṇ in A.D. 1665.

[Skt. *jāta+alaṅkāra* > த. சாதகாலங்காரம்]

சாதகும்பம் *śāta-kumbam*, பெ.(n.) பொன்; gold. "விறசாதகும்பன்" (காளத். உலா. 87).

[Skt. *śātakumbha* > த. சாதகும்பம்]

சாதம்¹ *śātam*, பெ.(n.) சக்தியோசாதமந்திரம்; a mantra pertaining to *cattiyōcātam*, a form of Siva. "ஏற்றிடுக சாதத்தால்" (சைவச. பொது. 169).

[Skt. *jāta* > த. சாதம்]

சாதம்² *śādam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth, nativity. "போதத்தினகன்று சாதத்தின் வழி நின்று" (பெருங். உஞ்சைக். 43, 61). 2. தோன்றுவது; that which arises or originates. "தற்புருட்தே ரௌரவாதி யைந்துஞ் சாதமாய்" (சைவச. பொது. 334). 3. புள்ளினங்களில் இளமையுடையது; the young as of birds. "செவிப் படுத்திய கிள்ளைச் சாதமே" (இரகு. குறைகூ. 31). 4. உண்மை (பிங்.); truth. 5. கூட்டம்; multitude, crowd. "அன்று சாதத் தலகைக ளாடவே" (பாரத. பதினான்காம். 153).

[Skt. *jāta* > த. சாதம்]

சாதம்³ *śātam*, பெ.(n.) சாதவேதநியம் பார்க்க; see *śātavētanīyam*.

[Skt. *śāta* > த. சாதம்]

சாதர்¹ *śādar*, பெ.(n.) பிறந்தவர்; those that are born. "குருகுலம் பொற்புறப் பொழுதுற்றுச்

சாதராயினர்" (பாரத. சம்பவ. 17).

[Skt. *jāta* > த. சாதர்]

சாதர்² *śādar*, பெ.(n.) சாதரா பார்க்க; see *śādarā*. "வங்கச்சாதர்" (பெருங். உஞ்சைக். 42, 205).

சாதரா *śādarā*, பெ.(n.) உயர்ந்த முடிப்போர்வை (சால்வை); fine shawl, embroidered silk cloth.

த.வ. வெவ்வை

[U. *cādara* > த. சாதரா]

சாதரா-தல் *śātarā*, -, 6 செ.கு.வி.(v.i.) சார்வாதல்; to be served as an order. 'உத்திரவு சாதராயிற்று' (கொ.வ.).

[சாதர் + ஆ]

[U. *sadir* > த. சாதர்]

சாதரூபம் *śādarūpam*, பெ.(n.) நால்வகைப் பொன்களில் ஒன்று; a kind of gold, one of four poṇ, q.v. "சாதரூபங் கிளிச்சிறையாடகம் சாம்புநதம்" (சிலப். 14:201).

[Skt. *jāta-rūpa* > த. சாதரூபம்]

சாதரூபி *śādarūpi*, பெ.(n.) பொன்னிறமுடையோனான அருகன் (குடா.); Arhat (gold-coloured).

[Skt. *jātarūpin* > த. சாதரூபி]

சாதல்வாத் *śādalvāt*, பெ.(n.) சாதல்வார் (வின்.) பார்க்க; see *śādalvār*.

சாதல்வார் *śādalvār*, பெ.(n.) சில்லறைச் செலவு (இ.வ.); contingencies, incidental expenses.

[U. *sādarwār* > த. சாதல்வார்]

சாதவேதநியம் *śāda-vēdanīyam*, பெ.(n.) இன்பத்தை விளைவிக்குங் கருமம் (மேருமந். 96, உரை); (jaina) tha karma that leads to happiness.

சாதவேதா *śādavēdā*, பெ.(n.) 1. நெருப்பு (பிங்.); fire. 2. கொடுவேலி (மலை.); ceylon leadwort.

[Skt. *jātavēdāh* > த. சாதவேதா]

சாதன்மியதிட்டாந்தம் *śātaṇmiya-tiṭṭāntam*, பெ.(n.) சாதனசாத்தியங்களைத் தவறாமற் கொண்டுள்ள திட்டாந்தம் (மணிமே. 29, 137); a homogeneous example one of two tiṭṭāntam, q.v.

[*Skt. sādharma - dīṣṭānta* > த. சாதன்மியதிட்டாந்தம்]

சாதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் *śātaṇmiyatīṭṭāntavāpāśam*, பெ. (n.) சாதனதன்மவிகலம், சாத்தியதன்மவிகலம், உபயதன்மவிகலம், அனன்னுவயம், விபரீதானுவயம் என்று ஐவகைப்பட்ட சாதன்மியதிட்டாந்தப் போலி (மணிமே. 29, 329); fallacious homogeneous example of five kinds viz., *cātaṇa-taṇma-vikalam*, *cāttiya-taṇma-vikalam*, *upaya-taṇma-vikalam*, *aṇaṇṇuvayam*, *viparītāṇṇu-vayam*.

[*Skt. sādharma-dīṣṭāntābhāsa* > த. சாதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம்]

சாதன்மியம் *śātaṇmiyam*, பெ.(n.) ஒப்புமை; similarity.

[*Skt. sādharma* > த. சாதன்மியம்]

சாதனக்காணி *śādana-k-kāṇi*, பெ.(n.) ஆவண (சாசன)க்காணி; hereditary property.

[சாதனம்+காணி]

[*Skt. sāśana* > த. சாதனம்]

சாதனசதுட்டயம் *śātaṇasatuṭṭayam*, பெ.(n.) வேதாந்தம் பயிலுவதற்கு முன் மாணவனிடத்தில் இருக்கவேண்டிய நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சயாதிசட்க சம்பத்து, முழுட்கத்துவம் என்னும் நான்கு குணங்கள் (கைவல். தத்துவ. 8, உரை); the four disciplinary requisites indispensable to a student before he is initiated into the vēdānta philosophy, viz., *nittiyānittiya-vastu-vivēkam*, *ikāmuttirārta-palapōka-virākam*, *camāti-caṭka-campattu*,

mumuṭcuttuvam.

[*Skt. sādhana + catuṣṭaya* > த. சாதனசதுட்டயம்]

சாதனதன்மவிகலம் *śātaṇa-taṇma-vikalam*, பெ. (n.) சாதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்தனுள் ஒன்றாய் சத்தம் நித்தம் அமூர்த்தமாதலால் பரமானு நித்தியமாய் நின்று அமூர்த்தமாயிராதது போலச் சாத்தியதன்மம் நிரம்பிச் சாதனதன்மங் குறைவுபடுவது (மணிமே. 29, 340); a fallacious example defective in catāṇam or the minor term, one of five *cātaṇmiyatīṭṭānta-v-āpācam*, q.v.

[*Skt. sādhana-dharma-vikala* > த. சாதனதன்மவிகலம்]

சாதனப்படிசெலுத்து-தல் *śādana-p-padi-śeluttu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) விருப்பாவணம் (உயில்) எழுதுதல் (விண்.); to execute a testament or will.

[சாதனப்படி+செலுத்து]

சாதனப்பத்திரிகை *śādana-p-pattirgai*, பெ.(n.) ஆவணம் (பத்திரம்); (W.G.) a document. 2. விருப்பாவணம்; will.

சாதனபத்திரம் *śātaṇa-pattiram*, பெ. (n.) 1. உரிமை (ஆவணப்பத்திரம்); (j) title deed, deed of grant inscribed on copper plate, etc. 2. விற்பனை ஆவணம் (கிரயப்பத்திரம்); sale-deed.

சாதனம்¹ *śādanam*, பெ.(n.) 1. கருவி; means, instrument, expedient. "சாதனமின்றி யொன்றைச் சாதிப்பார்" (கைவல். தத்துவ. 11). 2. துணைக்காரணம் (சூடா.); subsidiary cause. 3. அனுமானவுறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய ஏது; (log.) reason leading to inference, the minor term, dist. fr. *cāttiya*. "பொது வெனப்படுவது சாதன சாத்தியம்" (மணிமே. 27, 29). 4. பயிற்சி; practice. "தன்னுறு படைகளுக்கு சாதனஞ் செய்வோன்" (கந்தபு. இரண்டா. யுத். 385). 5. அக்கமணி (உருத்திராக்கம்) முதலிய சின்னம்; distinctive mark of śaivites, as rudrākṣa beads, etc.

"இலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டால்" (தேவா. 811, 3). 6. முத்திரை (இலாஞ்சனை) (பிங்.); seal, signet.

[Skt. *sādhana* > த. சாதனம்]

சாதனம்² *śādanam*, பெ.(n.) 1. இடம்; place, residence. 2. நகரம்; town, city.

[Skt. *sādana* > த. சாதனம்]

சாதனம்³ *śādanam*, பெ.(n.) அடிப்படை யாவணம் (ஆதாரத்திரம்); document, any instrument in writing.

[Skt. *śāsana* > த. சாதனம்]

சாதனமுறி *śādanamuri*, பெ.(n.) 1. பற்று (ரசீது)ச் சீட்டு முதலியன; (W.G.) a promise or voucher in writing. 2. சாதனத்திரம் பார்க்க; see *śādanā-pattiram*.

[சாதனம் + முறி]

[Skt. *śāsana* > த. சாதனம்]

சாதனாந்தரம்¹ *śādanāndaram*, பெ.(n.) மாற்றுவழி (வேறு உபாயம்); other means.

[Skt. *sādhana-āntara* > த. சாதனாந்தரம்]

சாதனாந்தரம்² *śātanāndaram*, பெ.(n.) துணை ஆவணம் (பத்திரம்); (W.G.) an additional document or voucher.

[Skt. *sāsanāntara* > த. சாதனாந்தரம்]

சாதனாபாசம் *śādanāpāśam*, பெ.(n.) ஏதுப்போலி (வின்.); (log.) fallacy in the premise.

[Skt. *sādhana+ā-bhāsa* > த. சாதனாபாசம்]

சாதனாவியாவிருத்தி *śātanāviyāvīrutti*, பெ.(n.) வைதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்தனுள் சத்தம் அறித்தம் அமூர்த்தத்தால் சன்மம்போல என்ற வைதன்மிய திட்டாந்தத்துச் சாத்தியதன்மம் மீண்டு சாதனதன்மம் மீளாதொழிகை (மணிமே. 29, 413); a fallacious example of contrary proposition, in which *cātanam* or the minor term does not agree, one of five *vaitanmiya-tittānta-v-āpācam*. q.v.

[Skt. *sādhana-avyāvṛtti* > த. சாதனா வியாவிருத்தி]

சாதனை *śātanaḥ*, பெ.(n.) 1. வினைவென்றி (காரியஞ் சாதிக்கை); accomplishment of an object. "தவமார் சாதனை" (பெருங். மகத. 4, 76). 2. விடாப்பயிற்சி; steady and persevering practice, unwearied application. "சாதனையா லெனை வெல்வா ரில்லை" (திருவாலவா. 35, 3). 3. ஒட்டாரம் (பிடிவாதம்) (கொ.வ.); obstinacy, persistence. 4. விடாப்பயிற்சி (சலஞ்சாதிக்கை) (வின்.); bearing malice. 5. நடித்துக் காட்டுகை (வின்.); perfect imitation or representation of life, as in drama. 6. பொய் (திவா.); falsehood.

[Skt. *sādhanā* > த. சாதனை]

சாதா *śādā*, பெ.எ. (adv.) இயல்பான, பகட்டில்லாத (ஆடம்பரமில்லாத); plain, unadorned. சாதாவேட்டி, சாதாமுருகு.

[U. *sādā* > த. சாதா]

சாதாக்கியதத்துவம் *śādākkīyatattuvam*, பெ.(n.) சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றாகவும் சாதாக்கியத்துக்கு இடமாகவும் ஞானமுங் கிரியையும் ஒத்து நிற்கும் நிலை (சிவப். கட்.); stage or region in which both knowledge and action are balanced and *catā-civam* presides, one of five *cuttatattuvam*, q.v.

சாதாக்கியம் *śātākkīyam*, பெ. (n.) சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திரு சாதாக்கியம், கன்ம சாதாக்கியம் என்று ஐவகைப்பட்டதும் சீவன் முத்தன், சாதகன், ஞானி இவர்கள் தியானிப்பதற்காக ஈசானன், தத்புருஷன், அகோரன், வாமதேவன், சத்தியோசாரன் என்ற மூர்த்தத்தையடையுமாறு சத்தியுடன் சேர்ந்ததுமான பரசிவம்; *para-civam* in company with *cakti*, as suming the forms of *icāṇaṇ*, *tatpuru.san*, *akōraṇ*, *vāmatēvaṇ* and *cattiyōcāṇa* to facilitate the meditation of *civaṇ-muttaṇ*, *cātaṇaṇ* and *ñāṇi* of five

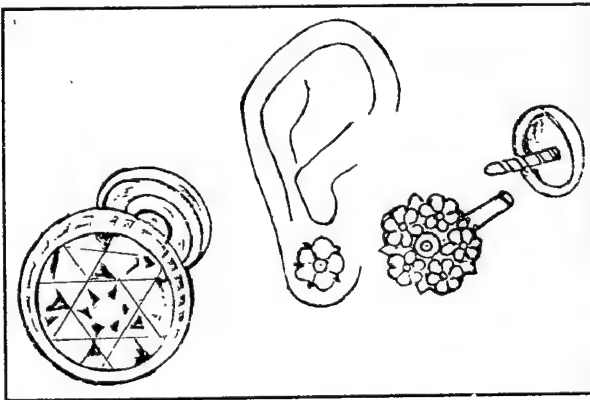
kinds viz., *civa-cātākkiam, amūrṭti-cātākkiam, mūrṭti-cātākkiam, kart-tiru-cātākkiam, kaṇma-cātākkiam.*

[Skt. *sādākhya* > த. சாதாக்கியம்]

சாதாக்கு-தல் *śādākku-*, 6 செ.குன்றாவி. (v.t.) பழக்கிச் அமைதி (சாந்த)ப்படுத்துதல் (பு.வ.); to tame.

[சாதா+ஆக்கு]

சாதாக்கொப்பு *śātā-k-koppu*, பெ.(n.) மகளிர் காதணிவகை (வின்.); plain ear ornament of women.

சாதாதபம் *śādādapam*, பெ.(n.) அறநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று; a sanskrit text-book of Hindu law, ascribed to *śātātapa*, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.

[Skt. *śātātapa* > த. சாதாதபம்]

சாதாரண்ணியம் *śādāraṇṇiyam*, பெ.(n.) எங்கும் (யாழ்.அக.); everywhere.

[Skt. *sādhāraṇya* > த. சாதாரண்ணியம்]

சாதாரண *śādāraṇa*, பெ.(n.) (வடமொழி யாளரின்) ஆண்டு அறுபதனுள் நாற்பத்து நான்காவது; the 44th year of the jupitar cycle.

[Skt. *sādhāraṇa* > த. சாதாரண]

சாதாரணகாந்தாரம் *śādāraṇakāntāram*, பெ.(n.) சோடசகரங்களுள் மூன்றாம் கரத்தின் நடுத்தரமான பகுதி; middle variety of the third note of the gamut, one of *cōṭaca-curam*, q.v.

சாதாரணடப்பு *śādāraṇa-dappu*, பெ.(n.) கப்பலின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த உதவும் ஒருவகைக் கருவி; (m.navi. 607) an apparatus for gauging the speed of a ship, log.

சாதாரணத்திருச்சபை *śādāraṇa-t-tiruccabai*, பெ.(n.) கிறித்துவமதம் (chr); christianity.

[சாதாரணம்+திருச்சபை]

சாதாரணதருமம் *śādāraṇa-tarumam*, பெ.(n.) 1. எல்லாச் சாதியாருக்கும் பொதுவான ஒழுக்கம்; duties common to all castes. 2. உவமான உவமையங்களின் பொதுத் தன்மை (அணியி. 1); point of comparison between the two objects of a simile.

த.வ. பொதுநெறி

[சாதாரணம்+தருமம்]

சாதாரணநட்சத்திரம் *śādāraṇa-naṭṣattiram*, பெ. (n.) கார்த்திகை, விசாகம், பூரடம், பூரட்டாதி என்ற நாட்கள் (விதான. பஞ்சாங்க. 20, உரை); the four nakṣatras, *kārt-tikaṭ vicākam, pūrāṭam and pūrāṭṭāti.*

[சாதாரணம்+நட்சத்திரம்]

சாதாரணப்படு-தல் *śādāraṇa-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) எல்லாராலும் அறியப்படுதல் (வின்.); to become common.

சாதாரணம் *śādāraṇam*, பெ. (n.) 1. பொதுவானது; that which is common, universal. 2. எளிது; that which is ordinary, easy. "சாதாரணத்ததல வேள்பூசல்" (அழகர்கல. 75). 3. தாழ்வானது (வின்.); that which is vulgar, mean. 4. சபக்கத்தும் விபக்கத்தும் ஏது பொதுவாயிருக்கையாகிய ஏதுப்போலி (மணிமே. 29, 217); (log.) a fallacy in which cāṇam or the middle term exists even in counter - instance.

த.வ. எளிய நிலை

[Skt. *sādhāraṇa* > த. சாதாரணம்]

சாதாரணை¹ *śāḍāraṇai*, பெ.(n.) பொதுவானது; (Nāñ) commonness.

சாதாரணை² *śāḍāraṇai*, பெ.(n.) பொதுமகள்; prostitute.

சாதாரதீக்கை *śāḍāra-tīkkai*, பெ.(n.) ஆசிரியனை அதிட்டித்து நின்று சிவபிரான் செய்யுந் தீக்கை (சி.சி.8,2, மறைஞா.); religious initiation of a disciple by Siva manifesting himself in the teacher.

சாதாரம் *śāḍāram*, பெ.(n.) சான்றோடு (ஆதாரத்தோடு) கூடியது (சி.போ.பா.8,2. பக்.368); that which has a base or foundation, that which has a bodily vehicle.

[Skt. *sādhāra* > த. சாதாரம்]

சாதி¹-த்தல் *śāḍi*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. நிறைவேற்றுதல்; to effect, accomplish, attain. "அடியேன் பண்டென் சாதித்ததே" (சடகோபரந். 14). 2. நிலைநாட்டுதல்; to establish, confirm. "சாதிக்குமே பரதத் துவத்தை" (சடகோபரந். 18). 3. விடாது பற்றுதல்; to adhere to, continue the observance of. "தொழுதுருகிச் சாதித்த புத்தி" (கந்தரவந். 63). 4. மந்திரசித்திபெறுதல்; to obtain mastery over a mantra. "தாம் சாதித்த மந்திரத்தை நாவிடத்தே வழுத்து வராயின்" (சிலப். 16, 172, உரை) 5. தேய்த்தல்; to rub on carefully, as a coating of oil, to paint, polish. "சாதித்துப் பூச" (விண்.).

த.வ. நிறைவேற்றுதல்

[Skt. *sādh* > த. சாதி-]

சாதி²-த்தல் *śāḍi*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) கண்டித்தல்; to chastise, punish. "தம்மிடையே பொய்யானாற் சாதிப்பா ராரினியே" (திவ். நாய்ச். 11. 10).

[Skt. *śās* > த. சாதி-]

சாதி³-த்தல் *śāḍi*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. அழித்தல்; to destroy. "கஞ்சனைச் சாதிப்பதற்கு" (திவ். திருவாய். 3.5.5). 2. வெல்லுதல்; to conquer. (விண்.).

[Skt. *sad* > த. சாதி-,]

சாதி *sāḍi*, பெ.(n.) இந்திய மக்களிடையிலுள்ளிருந்ததும் ஆரியர் வரவுக்குப்பின் நிற அடிப்படையிலும் தொழில் அடிப்படையிலும் பிறப்பு காரணமாகவும் ஆரியரால் புகுத்தப் பட்டதுமான மக்கட்பிரிவு; a subdivision of Indian population made by the Aryan race in India based on colour, occupation and birth which were unknown in India before the advent of the Aryans.

[Skt. *jāti* > த. சாதி]

சாதிக்கட்டு *śāḍi-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) 1. குல வழக்கம் (விண்.); caste rules. 2. குல (சாதி) யொற்றுமை; unity in a caste.

[சாதி + கட்டு]

[Skt. *jāti* > த. சாதி]

சாதிக்கலப்பு *śāḍi-k-kalappu*, பெ.(n.) 1. பலசாதியினர் தொடர்பால் (சம்பந்தத்தால்) தோன்றும் நிறக்கலப்பு (வர்ணசங்கரம்); intermingling of different castes by intermarriage.

[சாதி + கலப்பு]

[Skt. *jāti* > த. சாதி]

சாதிக்கலாபம் *śāḍi-k-kalābam*, பெ.(n.) சாதிக்கலகம் (விண்.); caste disturbance, as between the *iṭṭaṅkai* and the *valaṅkai*.

[சாதி + கலாபம்]

சாதிக்காரன் *śāḍi-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. தூய (சுத்தமான) சாதியான்; person of good caste, of pure or unmixed descent. 2. சாதிக்கலப்பற்ற ஐரோப்பியன்; genuine European or one of pure European descent.

[சாதி + காரன்]

சாதிக்காரை *śāḍi-k-kārai*, பெ.(n.) தகுதி (யாழ்.அக.); fitness.

[Skt. *sādhikāra* > த. சாதிக்காரை]

சாதிகம் *śāḍikam*, பெ.(n.) சாதீயம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śāṭiyam*.

[Skt. *jāṭiya* > த. சாதிகம்]

சாதிகாரதீட்சை *śādikāra-tīḍṣai*, பெ.(n.) சபீசதீட்சை (சைவச. ஆசாரி. 62, உரை); a mode of religious initiation.

சாதிகுலம் *śāti-kulam*, பெ.(n.) உயர்குலம்; (j) high caste.

[சாதி + குலம்]

[Skt. jāti > த. சாதி]

சாதிகெட்டவன் *śādi-keṭṭavan*, பெ.(n.)

1. சாதிப்பிரட்டன் பார்க்க; see *śāti-p-piraṣḍan*. 2. தாழ்குலத்தோன் (வின்.); one of low caste.

[சாதி + கெட்டவன்]

[Skt. jāti > த. சாதி]

சாதிகோசம் *śādi-kōṣam*, பெ.(n.) சாதிக்காய் (மலை.) பார்க்க; see *śādi-k-kāy*.

[Skt. jāti+kōṣa > த. சாதிகோசம்]

சாதிங்குலிகம் *śātiṅkulikam*, பெ.(n.)

சாதிலிங்கம்; vermilion. "சாதிங் குலிகமொடு சமர மொழுகிய" (பெருங். இலாவாணா. 5, 22).

[Skt. jāti+hiṅguli > த. சாதிங்குலிகம்]

சாதிச்சரக்கு *śādi-c-carakku*, பெ.(n.) நல்ல சரக்கு (இ.வ.); article of good quality, genuine article.

[சாதி + சரக்கு]

சாதிசண்டாளன் *śāti-ṣaṇḍāḷan*, பெ.(n.)

1. பார்ப்பனிக்கும் பிறஇனத்தானுக்கும் பிறந்தவன்; one born of a Brahmin mother and a sudra father. dist. fr. *karumac-aṇḍāḷan*. "முன்னாட் சாதி சண்டாளன் மற்றொருத்தன்" (திருக்காளத். 4, 27, 13). 2. தாழ் (நீச)குலத்தான்; a man of low caste.

[சாதி + சண்டாளன்]

சாதிசம் *śādiśam*, பெ.(n.) 1. சாதிக்காய் 1

(தைலவ. தைல. 98) பார்க்க; see *śādi-k-kāy*.

2. நறுமப்பிசின் (யாழ். ஆக.); socotrine aloes.

சாதிசனம் *śādiśanam*, பெ.(n.) இனத்தாரும் உறவினர்களும் (கொ.வ.); fellow members of a caste, relatives.

த.வ. உறவினர், உறவின்முறையார்

[சாதி + சனம்]

சாதிசாங்கரியம் *śādi-śāṅkariyam*, பெ.(n.)

சாதிக்கலப்பு பார்க்க; see *śādi-k-kalappu*.

சாதித்துப்பூசு-தல் *śāditu-p-pūṣu-*,

5 செ.கு.வி.(v.t.) தேய்த்துப் பூசுதல் (வின்.); to rub, as oil, ointment.

[சாதித்து + பூசு]

சாதித்துமினுக்கு-தல் *śāditu-minukku-*,

5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) தேய்த்து பெருகிடுதல் (வின்.); to polish by rubbing well.

[சாதித்து + மினுக்கு-]

சாதித்துவாங்கு-தல் *śāditu-vāṅku-*,

5 செ.கு.வா.வி.(v.t.) கோட்டை முதலிய வற்றைப்பிடித்தல் (வின்.); to capture as a fort.

[சாதித்து + வாங்கு]

சாதிதருமம் *śāditarumam*, பெ.(n.) (குலம்)

இனத்துக்குரிய வழக்கவொழுக்கங்கள்; duty practice or occupation peculiar to a caste.

த.வ. ஆரியரின் பிறப்புக் குல வழக் கம்

[சாதி + தருமம்]

சாதிநரந்தம் *śādi-narandam*, பெ.(n.)

சாதிநாரத்தை (பதார்த்த. 747) பார்க்க; see *śādi-nārattai*.

[சாதி + நரந்தம்]

சாதிநாய் *śādi-nāy*, பெ.(n.) உயர்ந்த இன

நாய்வகை (கொ.வ.); dog of good breed.

[சாதி + நாய்]

சாதிநாரத்தை *śādi-nārattai*, பெ.(n.)

நாரத்தைவகை (பதார்த்த. 747, உரை); a kind of bitter orange.

[சாதி + நாரத்தை]

சாதிப்பகை *śāti-p-pagai*, பெ. (n.) 1. பிறவி

(சன்ம)ப்பகை; instinctive hatred of one species of animal towards another.

"கருடனுக்குச் சருப்பத்தோடு சாதிப்பகை".

2. குல (சாதி) வேற்றுமையால் மனிதர்கள்

கொள்ளும் பகை; enmity between nations or castes, racial animosity.

[சாதி + பகை]

சாதிப்பதங்கம் *śādi-p-pataṅkam*, பெ.(n.) சாதிவிங்கம் (விண்.) பார்க்க; see *śādiliṅkam*.

சாதிப்பன்மை *śādi-p-paṇmai*, பெ.(n.) குலத்தைக் (சாதியைக்) குறிக்கும் பன்மை (சீவக. 901, உரை); plural number denoting the entire genus or class.

[சாதி + பன்மை]

சாதிப்பன்னம் *śādi-p-paṇṇam*, பெ.(n.) சாதிபத்திரி (தைலவ. தைல. 109); mace.

[Skt. *jāti+parṇa* > த. சாதிப்பன்னம்]

சாதிப்பாய் *śādi-p-pāy*, பெ.(n.) பிரப்பம்பாய் (திவா.); rattan matting.

[சாதி + பாய்]

சாதிப்பிரஞ்சம் *śādi-p-pirañśam*, பெ.(n.) குலவழக்கத்தவறு (குலாசாரத்தவறு) (யாழ்.அக.); falling from caste traditions.

[சாதி + பிரபஞ்சம்]

சாதிப்பிரட்டன் *śādi-p-piraṭṭan*, பெ.(n.) 1. சாதிவிலக்குண்டவன்; outcaste. 2. சாதிகெட்டவன் பார்க்க; see *śādi-kettavaṇ*.

சாதிப்பிள்ளை *śādi-p-pillai*, பெ.(n.) 1. பள்ளர் (G.Sm.D.I, i, 187); pallars, as "servants of the caste". 2. சில இனத்தார்க்கு ஊழியஞ் செய்யும் கீழ்ச் சாதியார்; (E.T.) servile caste attached to a particular community.

[சாதி + பிள்ளை]

சாதிப்பூ *śādi-p-pū*, பெ.(n.) 1. சாதிபத்திரி (பதார்த்த. 651); mace, as the nutmeg flower. 2. முல்லைப்பூ வகை; flower of *jasminum grandiflorum*.

[சாதி + பூ]

சாதிப்பெயர் *śādi-p-peyar*, பெ.(n.) இனத்தைக் (சாதி) குறிக்கும் பெயர்; class name, caste name. "புள்ளியிரலை

யென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறிய வாறாகக் கொள்க" (பதிற்றுப். 74, 8, உரை).

[சாதி + பெயர்]

சாதிப்பெரும்பண் *śādi-p-perumpāṇ*, பெ.(n.) அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என்ற நால்வகைத் தலைமைப் பண்கள் (சிலப். 8: 41, உரை); primary melody types, four in number, viz., *aka-nilai*, *pura-nilai*, *arukiyal*, *perukiyal*.

த.வ. தலைமைப்பண்

[சாதி + பெரும்பண்]

சாதிபத்திரம் *śādi-pattiram*, பெ.(n.) ஈட்டாவணம் (ஈட்டுப்பத்திரம்) (சக்கிரநீதி. 94); mortgage bond.

[சாதி + பத்திரம்]

சாதிபத்திரி *śādi-pattiri*, பெ.(n.) சாதிக்காயை மூடியிருக்குந் தோல் (பதார்த்த. 1005); mace.

[Skt. *jāti-patri* > த. சாதிபத்திரி]

சாதிபலம் *śādi-palam*, பெ.(n.) சாதிக்காய் (மலை.) பார்க்க; see *śādikkaḥ*.

[Skt. *jāti-phala* > த. சாதிபலம்]

சாதிபேதம் *śādi-pēdam*, பெ.(n.) ஆரியரின் பிறப்பு வழி குல (சாதி) வேறுபாடு; difference in castes. "சாதிபேதங்கடனையறிய மாட்டாமல்" (பட்டினத். திருப்பா. பூரண. 35).

[சாதி + பேதம்]

சாதிமல்லிகை *śādi-mallikai*, பெ.(n.) மல்லிகைவகை; large-flowered jasmine. l.sh., *Jasminum grandiflorum*.

[சாதி + மல்லிகை]

[Skt. *jāti+mallikā* > த. சாதிமல்லிகை]

சாதிமாசம் *śādi-māśam*, பெ.(n.) ஆங்கில மாதம் (கொ.வ.); calendar month.

[சாதி + மாசம்]

சாதிமான் *śādi-māṇ*, பெ.(n.) நற்குலத்தோன் (யாழ்.அக.); person of high birth.

[Skt. *jāti-mān* > த. சாதிமான்]

சாதிமானம் *śādi-māṇam*, பெ. (n.)

1. குலப்பற்று (வின்.); love of one's own caste.
2. குலம் ஒத்திருக்கை (யாழ்.அக.); identity of caste.

[Skt. *jāti+māna* > த. சாதிமானம்]

சாதிமுல்லை *śādi-mullai*, பெ.(n.) சாதிப்பூ பார்க்க; see *śādiippū*.

[சாதி + முல்லை]

சாதிமுறை *śādi-murai*, பெ.(n.) குல வொழுக்கம்; manners and Ustoms of a caste.

[சாதி + முறை]

சாதிமை *śādimai*, பெ.(n.) 1. ஓரினத்திற்குரிய தனிப்பட்ட குணம்; trait, characteristic of a genus or class. 2. பெருமை (இலக். அக.); greatness.

[Skt. *jāti* > த. சாதிமை]

சாதியடி *śādi-y-adi*, பெ.(n.) பன்னிரண்டு விரல (அங்குல)ங்கொண்ட ஆங்கில அடி (யாழ்.அக.); foot of twelve inches.

[சாதி + அடி]

சாதியாசாரம் *śādi-y-āśāram*, பெ.(n.) ஒரு குலத்துக்குரிய வழக்கவொழுக்கம்; manners and customs of a caste.

[சாதி + ஆசாரம்]

சாதியிளப்பம் *śādi-y-ilappam*, பெ.(n.) 1. குலத்தாழ்வு (கொ.வ.); low caste. 2. சாதிப்பிரஞ்சம் பார்க்க; see *śādi-p-pirañśam*.

[சாதி + இளப்பம்]

சாதியீனன் *śādi-y-īṇaṇ*, பெ.(n.) இழி குலத்தான்; one of low caste.

[சாதி + ஈனன்]

[Skt. *jāti* > த. சாதி]

சாதியேகவசனம் *śādi-y-ēkavaśanam*, பெ.(n.) சாத்தியேகவசனம் (மாறனலங். 92, உரை) பார்க்க; see *śātti-y-ēkavaśanam*.

சாதியொருமை *śādi-y-orumai*, பெ.(n.)

இனத்தைக் குறிக்கும் ஒருமை; singular number denoting the entire genus or class. சாதி யொருமையைச் சாத்தியேகவசன மென்பர் (பி.வி. உரை.)

[சாதி+ ஒருமை]

சாதிரம் *śādiram*, பெ.(n.) விட்னுக்கரந்தை (மலை.) பார்க்க; see *viṣṇuk-karantai*.

[Skt. *chardikā* > த. சாதிரம்]

சாதிருசியம் *śādiruśiyam*, பெ.(n.) ஒப்பு (சங்.அக.); resemblance, similarity.

[Skt. *sādrśya* > த. சாதிருசியம்]

சாதிரேகம் *śādirēgam*, பெ.(n.) சாதிரேசம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śātirēśam*.

சாதிரேசம் *śādirēśam*, பெ.(n.) குங்குமப்பூ (வின்.); saffron.

[Skt. *kaśmīra-ja* > த. சாதிரேசம்]

சாதிரை *śādirai*, பெ.(n.) ஊர்வலம்; procession. "சாதிரைத் தீவட்டி வெளிச்ச மினுமினென" (விறலிவிடு.).

[U. *jātra* > த. சாதிரை]

சாதிவிருத்தி *śādi-virutti*, பெ.(n.) குலத் தொழில்; hereditary occupation of a caste.

[சாதி+ விருத்தி]

சாதீகம் *śādigam*, பெ.(n.) சாதீயம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śādiyam*.

சாதீயம் *śādiyam*, பெ.(n.) 1. சாதியாசாரம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śādiyāśāram*. 2. உயர்ந்தது; that which is superior.

[Skt. *jātiya* > த. சாதீயம்]

சாது *śādu*, பெ.(n.) 1. நல்லது; that which is good, excellent. "சாதுவென்றுணர் கிறறியேல்" (கம்பரா. பிணிவீ. 91). 2. நற்குணமுள்ளவ-ன்-ள்; good, virtuous person. "பஞ்சதுட்டனைச் சாதுவேயென்று" (தேவா. 648, 5). 3. அருகன் (பிங்.); arhat. 4. துறவி (சீவக. 1, உரை); ascetic. 5. வடபுலத் துறவி (பைராகி); religious mendicant, especially from north-india. 6. அப்பாவி; harmless person, simpleton. 7. கார மின்மை

insipidity, as of mild pepper - water. 'சாறு சாதுவாயிருக்கிறது' (கொ.வ.).

சாதுசங்கம் *śādu-śaṅgam*, பெ. (n.) பெரியாருடன் கூட்டுறவு (யாழ்.அக.); association with the good and the great.

[Skt. *sādhū+saṅga* > த. சாதுசங்கம்]

சாதுசரணம் *śādu-śaraṇam*, பெ. (n.) சாதுக்களை அடைக்கலம் (சரணம்) புகுகை (சீவக. கடவுள் வாழ்த்து. உரை); seeking refuge in the company of *sādhus* or monks.

[சாது + சரணம்]

சாதுதி *śāduṭi*, பெ. (n.) மாமி (யாழ்.அக.); aunt.

சாதுர்சாதம் *śādur-śādam*, பெ. (n.) ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி, சிறு நாகப்பூ என்ற நான்கு மருந்துச் சரக்குகள் (தைவல. தைல. 29); the four medicinal substances viz., *ēlam, ilavaṅka-p-paṭṭai, ilavaṅka-p-pattiri, cirunāka-p-pū*.

[Skt. *catur+jāta* > த. சாதுர்சாதம்]

சாதுர்த்திகம் *śādurttigam*, பெ. (n.) நாலு நாளைக்கு ஒருமுறை வரும் முறைக் காய்ச்சல் (ஈடு.); quartan fever.

[Skt. *cāturthika* > த. சாதுர்த்திகம்]

சாதுர்ப்பாகம் *śādur-p-pāgam*, பெ. (n.) நாலில் ஒரு பங்கு (யாழ்.அக.); a quarter.

[சாதுர் + பாகம்]

[Skt. *catur* > த. சாதுர்]

சாதுர்மாசியம் *śātur-māśiyam*, பெ. (n.) 1. கடக (ஆடி) மாதம் தொடங்கி நாலு மாதத்திற் செய்யும் வேள்வி (யாகங்)களின் பொதுப்பெயர் (திவா.); name of the sacrifices performed for four months commencing from *āti*. 2. துறவி (சந்நியாசி)கள் மாரிக்காலத்தில் இரண்டு மாதம் ஒரே இடத்தில் இருந்து கொண்டு நோற்கும் ஒருவகை நோன்பு; vow observed by *sannyāsins*, which consists in their remaining in the same place for two months in winter.

[Skt. *cāturmaśya* > த. சாதுர்மாசியம்]

சாதுரங்கம் *śāturaṅkam*, பெ. (n.) 1. முழுப்படை (சதுரங்கசேனை); a complete army. "சாதுரங்கத்தலைவனை" (கலிங். 488). 2. பதுமராகம்; a kind of ruby. "பதுமம் பதுமராகம் சாதுரங்கம் என்பதும் அது" (சிலப். 14: 186, உரை).

த.வ. நாற்படை

[Skt. *catur-aṅga* > த. சாதுரங்கம்]

சாதுரம் *śāturam*, பெ. (n.) தேர் (யாழ்.அக.); chariot.

[சாதுரன் > சாதுரம்]

சாதுரன் *śāturam*, பெ. (n.) 1. பகுத்தறிவன் (விவேகி); discerning, wise man. 2. தேர்ப்பாகன்; charioteer.

[Skt. *catura* > த. சாதுரன்]

சாதுரிகள் *śāturikaṇ*, பெ. (n.) சாதுரன் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śāturam*.

[Skt. *catura* > த. சாதுரிகள்]

சாதுரியம் *śāturiam*, பெ. (n.) 1. வல்லமை (சாமர்த்தியம்); cleverness, ability. "சாதுரிய மில்ல வரு மில்லை" (மேருமந். வைசயந்த. 19). 2. நாகரிகம் (இலக்.அக.); civilised state.

த.வ. திறமை, வல்லமை

[Skt. *caturya* > த. சாதுரியம்]

சாதுரியன் *śāuriyam*, பெ. (n.) அறிவுள்ளவன்; clever person.

த.வ. வல்லவன்

[Skt. *cāturya* > த. சாதுரியன்]

சாதுரியாகமம் *śāuriyākamam*, பெ. (n.) விவிலியநூலின் ஒரு பகுதி; book of proverbs.

[Skt. *cāturya+āgama* > த. சாதுரியாகமம்]

சாதுவன் *śātuvaṇ*, பெ. (n.) 1. நல்லவன்; good, gentle person. "சாதுவராய்ப் போதுமின்க ளென்றான்" (திவ். இயற். நான்மு. 68). 2. ஐம்புலன்களும் அடக்கியவன்; one who has subdued his senses. "தத்துவன் சாதுவன்" (சிலப். 10:182).

த.வ. ஐம்புலனடங்கி.

[Skt. *sādhū* > த. சாதுவன்]

சாதுன்மாசியம் *śātur-māśiyam*, பெ.(n.)
சதுர்மாசியம் பார்க்க; see *śaturmāśiyam*.
"சாதுன்மாசிய நல்விரதந் தொடங்கினேன்"
(விநாயகபு. 80, 192).

சாதேட்டி *śātēṭṭi*, பெ.(n.) சாதகன்மம்
(யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śātakaṇmam*.

[Skt. *jāta-ṣṭi* > த. சாதேட்டி]

சாதேவம் *śādēvam*, பெ.(n.) 1. குழிநாவல்
(பிங்.) பார்க்க; see *kulināval*. 2. சிறுநாவல்
(மலை.) பார்க்க; see *śṛunāval*.

[Skt. *sahadēva* > த. சாதேவம்]

சாதேவன் *śādēvaṇ*, பெ.(n.) சகதேவன்
பார்க்க; see *śakatēvaṇ*. "இவ்வண்ணஞ்
சாதேவனியம்புதலும்" (பாரத. கிருட்டிணன்நூ. 33).

[Skt. *sahadeva* > த. சாதேவன்]

சாந்தாத்மா *śāndātmā*, பெ.(n.) தூய முழு
முதற்பொருள் (சுத்தப்பிரம்மம்) (விசாரசந். 305);
(phil) pure Brahman.

[Skt. *śāntatman* > த. சாந்தாத்மா]

சாந்திக்காரன் *śāndi-k-kāraṇ*, பெ.(n.)
சாந்தியடிகள் பார்க்க; see *śāndiyadikaḷ*.
(T.A.S. 11, 154).

சாந்திகம் *śāndikam*, பெ. (n.)
1. அரிட்டநிவிருத்தியின் பொருட்டாகச்
செய்யுங் கிரியை; propitiatory rite for
averting or removing evil. "சாந்திக
முன்னாய கருமத்தின் மனம்வைத்தோராய்"
(திருக்காளத். 4, 11, 10). 2. திருநீற்றுக்காகக்
மூத்திரத்தை (கோமயத்தைப்) ஆ(பசு)வின்
பின்னிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளுஞ் செயல்
(சைவச. பொது. 169, உரை); obtaining dung
from the cow while being evacuated for
the preparation of sacred ashes.

த.வ. நலஞ்சேர்த்தி

[Skt. *śāntika* > த. சாந்திகம்]

சாந்திகலியாணம் *śāndikaliyāṇam*, பெ.(n.)
மிகு இளமையில் திருமணம் செய்து

கொண்ட பெண் பூப்படைந்த பின்பு விதிப்படி
கணவனுடன் சேர்தற்குச் செய்யும் ஆரியச்
சடங்கு ; ceremony of post-puberty
consummation in child-marriage.

[சாந்தி + கலியாணம்]

[Skt. *śānti* > த. சாந்தி]

சாந்திகலை *śāndi-kalai*, பெ.(n.) சிவசத்தியின்
பஞ்சகலைகளுள் அனுபவஞானம் பெற்ற
ஆன்மாக்கட்கு விருப்பு வெறுப்புச் சங்கற்பம்
முதலிய எல்லாத் துன்பங்களுஞ் சாந்தமாகச்
செய்யுங் கலை (சி.போ.பா. 2,2. பக்.143);
sphere of action for the energy of Śiva
which calms down all the turbulent
elements in fully ripened souls, one of
pañca-kalai, q.v.

சாந்திகழி-த்தல் *śāndi-kali-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.)
சாந்திக் கிரியைகளால் கிரகம் முதலியவற்றின்
பீடையைப் போக்குதல்; to perform
propitiatory rites for averting or removing
the evil influences of planets, spirits, etc.

சாந்திசெய்வான் *śāndi-śeyvāṇ*, பெ.(n.)
சாந்தியடிகள் பார்க்க; see *śāndiyadigaḷ*.
"சாந்திசெய்வானுக்கு விருத்திக்காக அடுத்த
பூம்" (T.A.S.I. 7).

[சாந்தி + செய்வான்]

சாந்திமுகூர்த்தம் *śāndi-mugūrttam*, பெ.(n.)
சாந்திகலியாணம் பார்க்க; see
śāndikaliyāṇam.

சாந்தியடிகள் *śāndiyadikaḷ*, பெ.(n.)
கோயிற்பூசகன் (T.A.S.11. 136); temple
priest.

[சாந்தி + அடிகள்]

சாந்தியடை *śāndi-y-adai*, வி.(v.) (-அடைய, -
அடைந்து) (ஒருவர் இறந்துபோனதற்காக
வருத்தம் தெரிவிக்கும் முறையில் கூறும் போது)
(ஆன்மா) அமைதியில் நிலைத்தல்; (when
referring to the departed) rest in peace.
"தலைவருடைய ஆன்மா சாந்தியடையப்
பிரார்த்திக்கிறோம்".

[சாந்தி + அடை]

சாந்தியத்தகலை *śāndiyatītakalai*, பெ.(n.) சிவசத்தியின் பஞ்சகலைகளுள் அனுபவ ஞானம் பெற்று விருப்பு வெறுப்பு முதலிய எல்லாத் துன்பங்களுஞ் சாந்தமாய் நின்ற ஆன்மாக்கட்கு அத்துன்பங்களை முற்றும் ஒழியச் செய்யுங் கலை (சி.போ. பா. 2,2,பக்.143); (saiva) sphere of action for the energe of Śiva which destroys all the turbulent elements is fully riped souls one of *pañca-kalai*, q.v.

[சாந்தியத்த+கலை]

[Skt. *śānti+atīta* > த. சாந்தியத்த]

சாந்தியத்தம் *śāndi-y-atītam*, பெ.(n.) சாந்தியத்தகலை பார்க்க; see *śāndi-y-atītakali*.

சாந்தியத்தை *śāndi-y-atītai*, பெ.(n.) சாந்தியத்தகலை (சி.சி.2, 74, சிவாக்) பார்க்க; see *śāndi-y-atītakalai*.

சாந்தியாதீதம் *śāndiyātītam*, பெ.(n.) சாந்தியத்தகலை (சி.சி.2, 74, சிவாக்.) பார்க்க; see *śāndi-y-atītakalai*.

சாந்திரம் *śāndiram*, பெ. (n.) 1. நிலவுத் தொடர்பானது (சந்திரசம்பந்தமானது); that which pertains to the moon. 2. சந்திரகாந்தம் (வின்.) பார்க்க; see *śāndirakāndam*.

[Skt. *cāndra* > த. சாந்திரம்]

சாந்திரமாதம் *śāntira-mātam*, பெ.(n.) சைத்திரம், வைசாகம், சியேட்டம், ஆஷாடம், சிராவணம், பாத்திரபத்ம், ஆசீம், கார்த்திகம், மார்க்கசிர்ம், புஷ்யம், மாகம், பால்குனம் என்ற சந்திரகதியைக் கொண்டளவிடப்படும் பன்னிரு மாதங்கள்; lunar month 12 in number viz., *caittiramī vaicākam*, *ciyēṭam*, *āṣāṭam*, *cirāvaṇam*, *pāttirapatam*, *ācuvīcam*, *kārttikam*, *mārkkaciram*, *puṣyam*, *mākam*, *pālkunam*. "சாந்திர மாதங் குரு வந்தமாகும்" (விதான. குணாகுண. 80).

சாந்திரமானம் *śāntira-māṇam*, பெ.(n.) நிலவின் வளர்ச்சியைக் (சந்திரகதியைக்)

கொண்டு மாத, ஆண்டுகள் அளவிடும் முறை; system of calculating months and years by the movements of the moon. "சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினான்" (சீவக. 493, உரை).

த.வ. நிலாக்கணிப்பு

[சந்திரம் > சாந்திரம் + மானம்]

சாந்திராண்டு *śāndirāṇḍu*, பெ.(n.) நிலவைக் (சந்திரகதியைக்) கொண்டு அளவிடப்படும் ஆண்டு (யாழ்.அக.); lunar year.

சாந்திராயணம் *śāndirāyaṇam*, பெ.(n.) வெள்ளுவா தொடங்கி காருவா வரை ஒவ்வொருபிடி சோறு குறைத்தும் காருவா தொடங்கிப் வெள்ளுவா வரை ஒவ்வொரு பிடி மிகுதிப்படுத்தியும் உண்ணும் நோன்பு; expiatory fast for one month commencing from the full moon, the food being diminished every day by one handful during the dark fortnight and increased in like manner during the bright fortnight.

[Skt. *cān-drāyaṇa* > த. சாந்திராயணம்]

சாந்தோக்கியம் *śāndōkkiyam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள் (உபநிடதம்) ஒன்று; an upanīṣad, one of 108.

[Skt. *chān-dōgya* > த. சாந்தோக்கியம்]

சாப்பா *śāppā*, பெ.(n.) 1. முத்திரை; stamp, seal. 2. மத்தள வாத்தியத்தில் ஒவ்வொரு கெத்தின் முடிவையும் காட்டி அதன் தொப்பையில் அடிக்கும் அடி; (mus.) the concluding stroke in an instalment of drum-play.

[U. *chāpā* > த. சாப்பா]

சாப்பாய் *śāppāy*, பெ.எ(adv.) முழுதும்; wholly, entirely. 'சொத்துக்கள் சாப்பாய்ப் போய்விட்டன' (உ.வ.).

சாப்பிரா *śāppirā*, பெ.(n.) சிறுமரவகை; arnotto. s.tr. Bixa orellane.

[T. *jāphara* > த. சாப்பிரா]

சாப்பு¹ *śāppu*, பெ.அ.(adj.) 1. பகட்டுப்புணவற்ற (ஆடம்பரமற்ற); unostentatious, plain.

‘அவன் மிகவும் சாப்பாயிருப்பவன்’.

2. நேர்மையான; (c.g.) fair-minded.

சாப்பு² *śāppu*, பெ.(n.) படி (நகல்); (c.g.) copy transcript.

[Skt. *sāf* > த. சாப்பு]

சாப்பு³ *śāppu*, பெ.(n.) துழக்கி (துப்பாக்கி)ச் சாப்பு; gunlock, the cock of a gun.

த.வ. அழுக்கி

[Port. *chāpa* > த. சாப்பு]

சாப்பு⁴ *śāppu*, பெ.(n.) கடை; shope.

[*ē.shop* > த. ஷாப் > சாப்]

சாபல்லியம்¹ *śāballiyam*, பெ.(n.) பயனுள்ள தாகை; fruitfulness. "அவன் சன்ம சாபல்லியனன்றோ" (சிவரக. மறலியுத்தர. 16).

[Skt. *sāphalya* > த. சாபல்லியம்]

சாபல்லியம்² *śāballiyam*, பெ.(n.) சாபலியம் பார்க்க; see *śāpaliyam*.

[Skt. *sāphalya* > த. சாபல்லியம்]

சாபலம்¹ *śābalam*, பெ.(n.) வானகணித வாக்கியவெண்; anamolistic equation (Astron.).

[Skt. *jyā-phala* > த. சாபலம்]

சாபலம்² *śāpalam*, பெ.(n.) 1. விடாப்பற்று; persistence, firm attachment. "தன் சாபலாதிசயத்தாலேயும்" (ஈடு. 4, 2, ப்ர.) 2. எளிமை; discomfiture. "தந்தைபோரழிந்துபோன சாபலங்கண்டு வெம்பி" (பாரத. நிரை. 95).

[Skt. *cāpala* > த. சாபலம்]

சாபலியம் *śāpaliyam*, பெ.(n.) நிலையில்லா மனம் (கொ.வ.); fickleness.

[Skt. *cāpalya* > த. சாபலியம்]

சாபனை *śāpanai*, பெ.(n.) சாவம் (வின்.); curse.

[Skt. *śapana* > த. சாபனை]

சாபா *śāpā*, பெ.(n.) சாப்பா பார்க்க; see *śāppā*.

[U. *chāpā* > சாப்பா > சபா]

சாபாகாகிதம் *śāpā-kākitam*, பெ.(n.) முத்திரைக்கடிதம் (இ.வ.); stamp paper.

[சாப்பா+காகிதம்]

[U. *chāpā* > த. சாபா]

சாபாகானா *śāpākāṇā*, பெ.(n.) அச்சுக்கூடம் (இ.வ.); printing office.

[U. *chāpā* > த. சாப்பா > சாபா + U. *kanah* > த. கானா]

சாபாலம் *śāpālam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டுச் சிற்றிலங்களுள்ளொன்று; an *upanśad*, one of 108. "நற்சாபால முரைத்த பலன்" (சேதுப. மங்கல. 45).

[Skt. *jābāla* > த. சாபாலம்]

சாபாலன் *śāpālan*, பெ.(n.) ஆட்டுவாணிகன் (பிங.); one who deals in sheep.

[Skt. *jābāla* > த. சாபாலன்]

சாபானுக்கிரகசக்தி *śāpānu-k-kiraga-śakti*, பெ.(n.) சலிக்கவும், வாழ்த்தவும் வல்ல ஆற்றல்; power to curse or bless, as one wills.

[Skt. *śāpa+anu-graha* + த. சாபானுக் கிரகசக்தி]

சாபாக *śāpāsu*, பெ.(n.) 'மிக நன்று' என்னும் குறிப்பு; expr. meaning excellent well done.

த.வ. வல்லே, வலே

[U. *shābāsh* > சபாஷ் > த. சாபாக]

சாபிதா *śāpitā*, பெ.(n.) சாப்தா பார்க்க; see *śāptā*.

சாபீத்து *śāpīttu*, பெ.(n.) எண்பித்தது; (C.G.) that which is proved, established, as an offence or charge.

[U. *sābit* > த. சாபீத்து]

சாபேட்சம் *śāpēṣam*, பெ.(n.) ஒன்றை சார்ந்த (அபேட்சித்) திருப்பது; that which is dependent. "இந்திரிய சாபேட்சம்" (சி.சி. அளவை. 1. சிவாக்.).

[Skt. *śāpēṣa* > த. சாபேட்சம்]

சாபேட்சை *śāpēḍṣai*, பெ.(n.) தீராத வாஞ்சை (யாழ்.அக.); insatiable desire.

[Skt. *sāpēḥṣa* > த. சாபேட்சை]

சாம்பிராச்சியம் *śāmpirācciyam*, பெ.(n.) சாம்பிராச்சியம் பார்க்க see *śāmrācciyam*. "முத்தி யெனுமோர் சாம்பிராச்சிய முழுது முனது" (பிரபோத. 48, 13).

சாம்பிராணி *śāmpirāṇi*, பெ.(n.) 1. குதிரைகள் அதிகமாக வாழும் தேசங்களுட் சிறந்ததான ஒரு நாடு; a district in Malacca famous for its horses. "காம்போச மாரியஞ் சாம்பிராணி முன்னான துரங்கம்" (திருவாலவா. 27, 73). 2. பரங்கிச்சாம்பிராணி பார்க்க; see *paraṅkiccāmpirāṇi*. 3. ஒரு வகை மரம்; nitta tree of Africa. 1. tr., parkia biglandulosa. 4. ஒருவகை மரம்; benzoin tree, s.tr., styrax benzoin. 5. நறுமணப்பொருள் (பதார்த்த. 1072); frankincense, olibanum, gum benzoin. 6. மூடன்; fed, good for nothing fellow.

[Malay. *sāmrāni* > த. சாம்பிராணி]

சாம்பிராணித்தூபம் *śāmpirāṇi-t-tūpam*, பெ.(n.) கோயிலில் புகைக்கும் சாம்பிராணிப் புகை; fragrant smoke of frankincense, as an offering.

[சாம்பிராணி + தூபம்]

சாம்பிராணித்தைலம் *śāmpirāṇi-t-tailam*, பெ.(n.) சாம்பிராணியினின்று வடிக்கப்படும் தைலம்; a medicinal oil extracted from benzoin.

[சாம்பிராணி + தைலம்]

சாம்பிராணிப்பட்டயம் *śāmpirāṇi-p-paṭṭayam*, பெ.(n.) சாம்பிராணித் தூபமேற்றிப் போற்றப்படுவதும் கோயில் முதலியவற்றிற்கு உரியதுமான கொடை ஆவணம் (தான சாசனம்) (லின்.); deed of gift to temple, etc. preserved with smoke-perfume.

[சாம்பிராணி + பட்டயம்]

சாம்பிராணிப்பதங்கம் *śāmpirāṇi-p-padaṅgam*, பெ.(n.) 1. சாம்பிராணியைப் புகைத்தெடுத்த மருந்துப்பொடி; a medicinal

powder of solidified benzoin smoke. 2. நறுமணப்புகை வகை; a smoke-perfume of frankincense.

[Malay. *sāmrāni*+*pataṅga*>த.சாம்பிராணிப்பதங்கம்]

சாம்பிராணிபோடு-தல் *śāmpirāṇi-pōḍu*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நறும்புகையிடுதல்; to burn or offer incense. 2. வெறியேற்றம் (ஆவேசம்) வரச்செய்தல் (கொ.வ.); to invoke the descent of a spirit on a person by burning frankincense. 3. புகழ்தல் (கொ.வ.); to flatter, praise. 4. தூண்டுதலைச் செய்தல் (கொ.வ.); to instigate, incite.

[சாம்பிராணி + போடு]

[Skt. *sāmrāni* > த. சாம்பிராணி]

சாம்பிராணிவத்தி *śāmpirāṇi-vatti*, பெ.(n.) ஊதுவத்தி; joss stick, incense stick.

[Malay. *sāmrāni*+*vartti*> த. சாம்பிராணிவத்தி]

சாம்பேசம் *śāmpēṣam*, பெ.(n.) பதினெட்டு துணைத் தொன்மங்களுள் ஒன்று; a secondary purāṇa, one of 18 *upa-purāṇam*, q.v.

[Skt. *sāmba*+*iśa* > த. சாம்பேசம்]

சாம்பராச்சியம் *śāmrācciyam*, பெ.(n.) 1. முற்றாளுமை (ஏகாதி பத்தியம்); sole, universal sovereignty. 2. பெரும் பதவி; supreme state, exalted position. "சேஷத்வ சாம்பராச்சியத்திற்கு முடிசூடியிருக்கப் பெறுவர்கள்" (ஈடு. 4, 4, 11).

த.வ. பேரரசு

[Skt. *sām-rājya* > த. சாம்பராச்சியம்]

சாமக்கிரி *śāmakirī*, பெ.(n.) 1. கருவிகள் (அ) பொருட்கள்; things or materials needed for an occasion. 2. உணவுப் பண்டம் (கொ.வ.) food stuffs, provisions.

[Skt. *sāmagri* > த. சாமக்கிரி]

சாமக்கிரியை *śāmakiriyai*, பெ.(n.) சாமக்கிரி பார்க்க see *śāma-k-kiri*.

சாமகண்டர் *śāma-kaṇṭar*, பெ.(n.) கருங் கழுத்துடையவராகக் கருதப்படும் சிவன் (நீலகண்டமுடையவர்) Śiva as black-

throated. சாமகண்டர்த மாலயம் புகுவித்தரோ
(திருவிளை. விடையி. 13).

[Skt. śyāma+kaṇṭha > த. சாமகண்டர்]

சாமகம் śāmagam, பெ.(n.) சாணைக்கல்
(யாழ்.அக.) whet stone.

[Skt. śānaka > த. சாமகம்]

சாமகலியாணி śāmakaliyāṇi, பெ.(n.) பண்
வகை (பரத ராக. 103); a specific melody-type.
(mus.).

சாமகன் śāmakam, பெ.(n.) சாமவேதி 1
(கொ.வ.) பார்க்க; see śāma-vēti.

[Skt. sāma-ga > த. சாமகன்]

சாமகாலம் śāma-kālam, பெ.(n.) வற்கட
(பஞ்ச)காலம்; times of famine.

[சாம+காலம்]

[Skt. kṣāma > த. சாமம்]

சாமகானம் śāma-kānam, பெ.(n.) சாமவேதம்
பாடுகை chanting of śāma-vēda.
சாமகானஞ் செய்தவற் காலயம் (திருவிளை.
வரகுலா. 46).

[Skt. sāman+gāna > த. சாமகானம்]

சாமகீதம் śāma-kītam, பெ.(n.) 1. சாமகானம்
பார்க்க see śāma-kānam. 2. இசை
(சங்கீத)ப்பாட்டு a musical piece. சாமகீத
மற்றும்மொன்று சாமிநன்கு பாடினான் (சீவக.
2038).

சாமத்தியம் śāmattiyam, பெ.(n.) சாமர்த்தியம்
(இ.வ.) பார்க்க; see śāmarttiyam.

[Skt. sāmārthya > த. சாமர்த்தியம்]

சாமத்துரோகி śāma-t-turōki, பெ.(n.) கொடிய
வஞ்சகன் (இ.வ.) (பஞ்சகாலத்திற் துரோகஞ்
செய்பவன்); cruel, treacherous person, as
one who commits heinous crimes in times
of famine.

சாமர்த்தியக்கலியாணம் śāmarttiya-k-
kalyāṇam, பெ.(n.) 1. பெண் பருவமடைந்த
போது செய்யப்படும் சடங்கு (j) ceremony
performed on attaining puberty.
2. சாந்திகலியாணம் பார்க்க; see śānti-
kalyāṇam.

[சாமர்த்தியம்+கலியாணம்]

[Skt. sāmartya > த. சாமர்த்தியம்]

சாமர்த்தியம் śāmarttiyam, பெ.(n.) 1. திறமை,
திறன் skill, ability. 2. பூப்படைகை (j)
pubescence of a girl.

[Skt. sāmārthya > த. சாமர்த்தியம்]

சாமர்த்தியமா-தல் śāmarttiyamā-,
6 செ.கு.வி. (v.i.) பூப்படைதல் (j) to attain
puberty.

த.வ. சமைதல், நிறைதல், பருவமடைதல்

[சாமர்த்தியம்+ஆ]

[Skt. sāmārthya > த. சாமர்த்தியம்]

சாமர்த்தியன் śāmarttiyan, பெ.(n.) சமர்த்தன்
(வின்.); skilful person.

[Skt. sāmārthya > த. சாமர்த்தியன்]

சாமரபுட்பம் śāmara-puḍpam, பெ.(n.)
1. கமுகு; areca palm. 2. மாமரம்; mango
tree.

[Skt. cāmara-puṣpa > த. சாமரபுட்பம்]

சாமலிகபத்திரம் śāmaḥika-pattiram, பெ.(n.)
வாணிகக்குழுவினர் கூடிப் பங்குப்
பொருள்களைப் பற்றிச் செய்து கொள்ளும்
உடன்படிக்கையாவணம் (சுக்கிரநீதி. 94);
agreement relating to the shares of the
members of a trade guild.

[Skt. sāyika > த. சாமலிகம்]

சாமவேதம் śāma-vētam, பெ.(n.) நான்கு
வேதங்களுள் கீதநடையான மூன்றாம் வேதம்
(திவா.); the third of the four vēdas
consisting of chants based on Rks.

[Skt. sāma-vēda > த. சாமவேதம்]

சாமவேதி śāma-vēti, பெ.(n.) 1. சாமவேதத்தை
முதலில் படிப்பதற்கு உரிமை கொண்டவன்;
person entitled to study śāma-vēda first.
2. சாமவேதமுணர்ந்தோன்; one who has
studied the śāma-vēda. "சந்தோகன்
பவழிய னைந்தழுவோம்பு தைத்திரியன்
சாமவேதி" (திவ். பெரியதி. 5, 5, 9).

[Skt. sāma-vēdin > த. சாமவேதி]

சாமளாதேவி *śāmaḷa-tēvi*, பெ.(n.) சாமளை பார்க்க; see *śāmaḷai*.

[*Skt. syāmalā+p* > த. சா]

சாமளை *śāmaḷai*, பெ.(n.) கருநிறமுடைய மலைமகள்; Pārvati, as being of dark-green complexion. "சாம்பவி சங்கரி சாமளை" (அபிராமி. 50).

த.வ. கரும்பச்சையம்மை

[*Pkt. sāmala* > த. சாமளை]

சாமாசி *śāmāci*, பெ.(n.) 1. நடுநிலையாளன் (மத்தியத்தன்); mediator, arbitrator. 2. தூதன் (விண்.); messenger, envoy. 3. கற்றாய்வு, கலந்தாய்வு (ஆலோசனை) (யாழ்.அக.); deliberation.

[*Skt. sāmājika* > த. சாமாசி]

சாமாசிகம் *śāmāśikam*, பெ.(n.) நடுநிலை (மத்தியஸ்தம்); arbitration, mediation.

சாமாஞ்சி *śāmāñji*, பெ.(n.) சாமாசி 3 (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śāmāsi*.

சாமாதி *śāmāti*, பெ.(n.) சாமாசி (R) பார்க்க; see *śāmāsi*.

சாமாநதி *śāmānati*, பெ.(n.) பச்சையாறு (நாமதீப. 528); the river *paccaiyāru*.

[சாமா+நதி]

[*Skt. śyāmā+* > த. சாமா]

சாமார்த்தியம் *śāmārttiyam*, பெ.(n.) சாமார்த்தியம் (கொ.வ.) பார்க்க; see *śāmārttiyam*.

சாமால்பண்ணு-தல் *śāmāl-panṇu-*, 12 செ.குன்றாவி.(v.t.) பொதுக்கட்டுதல்; to deposit with a mediator.

[சாமால்+பண்ணு]

[*H. sambhālānā+* > த. சாமால்]

சாமான்¹ *śāmān*, பெ.(n.) (ஓர் இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய) அன்றாடப் புழக்கத்துக்குத் தேவையான பொருள்; ஒரு செயலைச் செய்வதற்குப் பயன்படும் பொருள் (manufactured) goods; articles; items. 'மரச் சாமான்கள் விற்கும் கடை; வெள்ளை

யடிப்பதற்குத் தேவையான சாமான்கள் வாங்கிவிட்டாயா'.

த.வ. பொருள்

[*U. sāmān* > த. சாமான்]

சாமான்² *śāmān*, பெ.(n.) பண்டம் (கொ.வ.); goods, furniture, articles.

[*U. sāmān* > த. சாமான்]

சாமானட்டவணை *śāmāṇ-aṭṭavaṇai*, பெ.(n.) சரக்கு அனுப்புவோன் அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வோனுக்கு அனுப்புஞ் சரக்கு விவரச் சீட்டு; (m.navi. 123) invoice.

[சாமான்+அட்டவணை]

[*U. sāmān* > த. சாமான்]

சாமானம் *śāmāṇam*, பெ.(n.) சாமான் (இ.வ.); article.

[சாமான் > சாமானம்]

சாமானாதிகரணியம் *śāmāṇāti-karaṇiyam*, பெ.(n.) சமானாதிகரண தொடர்பு (சம்பந்தம்) (வேதா. சூ. 117, உரை); *śāmāṇātikaraṇa-śampantam*.

[*Skt. sāmānādhi+karaṇya* >

த. சாமானாதிகரணியம்]

சாமானிடாப்பு *śāmāniḍāppu*, பெ.(n.) சாமான்களின் விவரப்பட்டிகை (புதுவை வழக்கு); inventory of goods.

சாமானியகரம் *śāmāniya-śuram*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காய்ச்சல் (இ.வ.); pyrexia.

[சாமான்யம்+சுரம்]

[*Skt. sāmānya* > த. சாமானியம்]

சாமானியம் *śāmāniyam*, பெ.(n.) 1. பொது commonness, universality, opp. to vicēṣam. 2. ஏழு பதார்த்தங்களுள் ஒன்றானதும் நித்தியமாய் ஒன்றாய்ப் பலவற்றில் ஒருங்கு சேர்தலையுடையதுமான சாதியென்னும் பதார்த்தம் (தருக்கசங்.2); generality, common characteristics, considered eternal, one and intimately connected with several objects, one of seven patārttam. q.v. 3. பெறுதற்கு எளியது; that which is easy

of attainment. 4. முழுமை; all, whole. "சாமானியமுங் கொண்டு வந்தாற் செய்கிறேன்" (வின்.).

த.வ. பொது

[Skt. *sāmānya* > த. சாமானியம்]

சாமானியன் *śāmāṇiyan*, பெ.(n.) 1. இயல்பான ஆற்றலுடைய (சாதாரண சத்தியுள்ள) மனிதன்; man of ordinary capacity. 2. தன் சாதியில் மட்டமானவன்; person of low rank in a caste.

த.வ. பொதுவன்

[Skt. *sāmānya* > த. சாமானியன்]

சாமானியை *śāmāṇiyaī*, பெ.(n.) குணம் செயல்களாற் பிரிக்கப்பட்ட மூவகைப் பெண்டிருள் ஒருவகையினர் (சுக்கிரநீதி. 212); one of the three kinds of women classed according to their character and conduct.

[Skt. *sāmānyā* > த. சாமானியை]

சாமி¹ *śāmi*, பெ.(n.) 1. கடவுள்; Lord, the supreme being. 2. முருகன் (பிங்.); Murugan. "சாமி தூதை" (தேவா. 640, 9). 3. அருகன் (பிங்.); Arhat. 4. தலைவன்; chief, chieftain. "சாமி நன்கு பாடினான்" (சீவக. 2038). 5. குரு (பிங்.); guru, spiritual preceptor. 6. மூத்தோன் (திவா.); elder, senior, elder brother. 7. மதிப்புறவு (மரியாதை) அன்பு முதலியன குறித்து அழைக்குஞ் சொல்; a term of respectful address, of endearment.

[Pkt. *sāmi* > த. சாமி]

சாமி² *śāmi*, பெ.(n.) தலைவி (பிங்.); lady, mistress.

[Skt. *svāmini* > த. சாமி]

சாமி³ *śāmi*, பெ.(n.) 1. பொன் (பிங்.); gold. 2. செல்வம் (சூடா.); wealth.

[Skt. *cāmikara* > த. சாமி]

சாமி⁴ *śāmi*, பெ.(n.) சாமை (j) பார்க்க; see *śāmai*.

சாமிகாரியம் *śāmi-kāriyam*, பெ.(n.)

1. முதலாளியி (எசமான)னுடைய வேலை;

master's business. "சேவகர் தமக்கெலாம் சாமிகாரியமே பெலம்" (குமரே. சத. 25). 2. தெய்வத்தின் வேலை; God's business.

[சாமி + காரியம்]

[Pkt. *śāmi* > த. சாமி]

சாமிகும்பிடு-தல் *śāmi-kumbiḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. கடவுளை வழிபடுதல்; to worship a deity. 2. தெய்வ வழிபாடு நடத்துதல் (எங்களுர். 95); to conduct the worship of a deity.

[சாமி + கும்பிடு-]

சாமிசெய்-தல் *śāmiśey-*, 1 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வற்கட (பஞ்ச)கால முதலியவற்றில் தேவதைகட்கு திருவிழா (உற்சவம்) நடத்துதல்; (J) to celebrate festival for village deities in times of sickness pastilence etc.

[சாமி + செய்-]

சாமித்துரோகம் *śāmitturōkam*, பெ.(n.) முதலாளிக்கு இரண்டகம் (எசமானத் துரோகம்); treachery. "சாமித்துரோகஞ் செய்த" (இராமநா. கிட்கி. 17).

[சாமி + துரோகம்]

சாமிநாதன் *śāmi-nāḍaṇ*, பெ.(n.) முருகக் கடவுள் (சிவனது குரு) இறைக்குருவன்; Murugan, as the Guru of Śiva.

த.வ. இறைநம்பி

சாமிபோகம் *śāmi-pōgam*, பெ.(n.) கவாமிபோகம் (C.G.) பார்க்க; see *śuvāmi-pōkam*.

சாமியம்¹ *śāmiyam*, பெ.(n.) உணவு (போசனம்) (யாழ்.அக.); food.

[Skt. *cāmya* > த. சாமியம்]

சாமியம்² *śāmiyam*, பெ.(n.) ஒப்புமை; resemblance, equality.

[Skt. *sāmya* > த. சாமியம்]

சாமியம்² *śāmiyam*, பெ.(n.) கவாமியம் (R.T.) பார்க்க; see *śuvāmiyam*.

[Skt. *svāmya* > த. சாமியம்]

சாமியன் *śāmiyaṇ*, பெ.(n.) பிறர் கடனுக்கு ஈடு நிற்போன் (யாழ்.அக.); one who stands surety for another's debt.

சாமியாடி *śāmiyāḍi*, பெ.(n.) தெய்வம் ஆவேசிக்கப் பெற்றவ-ன்-ள் (இ.வ.); a devil-dancer.

த.வ. மருளாடி

[சாமி + ஆடி]

சாமியாடு-தல் *śāmi-y-āḍu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) தெய்வாவேசத்தால் குறி சொல்லுதல் (கொ.வ.); to dance under inspiration of a demon or deity and give oracular responses.

த.வ. மருளாடுதல்

[சாமி + ஆடு-]

சாமியார் *śāmiyār*, பெ.(n.) 1. துறவி (சன்னியாசி); secetic. 'ஊருக்குப் புதிதாக வந்திருக்கும் சாமியாரின் மகிமையைப் பற்றி எங்கும் பேச்சு'. 2. பாதிரியார்; clergyman, parish priest. 'சாமியாரிடம் பாவமன்னிப்புக் கேட்டான்'.

[சாமி > சாமியார்]

சாமியோடு *śāmi-y-ōḍu*, பெ.(n.) ஒரு வகை ஓடு; (Nāñ) a kind of tile.

[சாமி + ஓடு]

சாமிலாத்து *śāmilāttu*, பெ.(n.) தனித் தனியாகப் பிரிக்கப்படாமல் ஊர்ப் பொதுவாக துய்க்கப்பட்டு ஆவணவாயிலாகஇன்னாருக்கு இவ்வளவென்று வரையறுக்கப்பட்ட விளை நிலம்; (R.T) village land held in common, the produce being enjoyed in specified shares.

[U. *shāmilāt* > த. சாமிலாத்து]

சாமிலாத்தஞ்சர் *śāmilāt-pañsar*, பெ.(n.) சாமிலாத்து பார்க்க; see *śāmilāttu*.

[U. *shāmilāt+ū.banjar* > த. சாமிலாத்தஞ்சர்]

சாமீகரம் *śāmīkaram*, பெ.(n.) பொன் (பிங்.); gold.

[Skt. *cāmikara* > த. சாமீகரம்]

சாமீபம் *śāmīpam*, பெ.(n.) 1. அண்மை, அருகு (சமீபம்); proximity, nearness. 2. நான்கு பதவிகளுள் கடவுளை அணுகியிருக்கும் நிலை; (śaiva) the state of being near to God, one of four patavi, q.v. "சாமீப தொண்டர் பெருமானே" (திருப்பு. 1140).

சாமீன்கத்து *śāmīṅ-kattu*, பெ.(n.) சாமீன்பத்திரம் (வின.) பார்க்க; see *śāmīṅ-pattiram*.

சாமீன்தார் *śāmīṅtār*, பெ.(n.) பிணையாளி; surety, bail.

சாமீன்பத்திரம் *śāmīṅ-pattiram*, பெ.(n.) பிணைச்சீட்டு; security-bond, bail-bond.

[U. *zamiṅ* > த. சாமீன்]

சாமுசித்தன் *śāmuśittan*, பெ.(n.) முற்பிறவி நல்வினையால் ஞானத்துடன் பிறந்து சிவனிடத்தில் பத்தி செய்வோன் (சி.சி. பாயி. 3, சிவஞா.); devotee of Śiva with inborn enlightenment owing to the influence of his meritorious deeds in previous births.

[Skt. *sam-siddha* > த. சாமுசித்தன்]

சாமுத்திரிகம் *śāmuttirikam*, பெ.(n.) மெய் இலக்கண நூல்; physiognomy, art of interpreting marks on the body.

த.வ. உறுப்பமைவுநூல், மேனி இலக்கணநூல்

[Skt. *sāmu-drikā* > த. சாமுத்திரிகம்]

சாமுத்திரிகாலட்சணம் *śāmuttrikā-laṭṣaṇam*, பெ.(n.) பெண்ணுக்கோ ஆணுக்கோ இருக்க வேண்டிய அங்க அமைப்பு; physical features of a beautiful woman or handsome man., physiognomy.

த.வ. மேனி இலக்கணம்.

சாமுத்திரிகை *śāmuttirikai*, பெ.(n.) சாமுத்திரிகம் (வின.) பார்க்க; see *śāmuttirigam*.

சாமோபாயம் *śāmōpāyam*, பெ.(n.) சாமம்² 3 பார்க்க; see *śāmam*.

[Skt. *sāmō-pāya* > த. சாமோபாயம்]

சாமோற்பலம் *śāmōr-palam*, பெ.(n.) யானை நுதலில் அணியும் சிந்தூரம் (பிங்.); decorative red mark on the elephant's forehead.

[*perh. sāmōdbhavā* > த. சாமோற்பலம்]

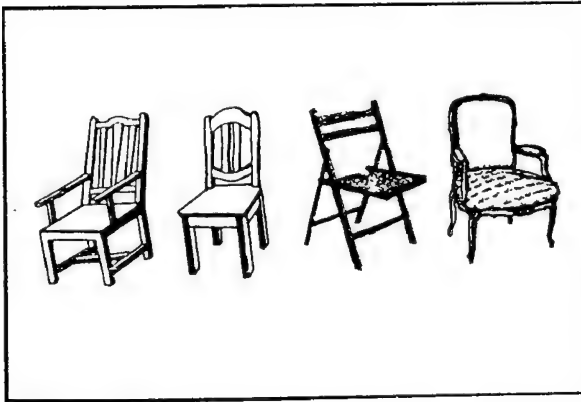
சாமோற்பவை *śāmōrpavai*, பெ.(n.) பெண் யானை (உரி.நி.); female elephant.

[*Skt. sāmōdbhavā* > த. சாமோற்பவை]

சாய்கை *śāykaḥ*, பெ.(n.) தங்குமிடம்; house, rest house.

[*U. jāgā* > த. சாய்கை]

சாய்மணக்கதிரை *śāyamaṇa-k-katirai*, பெ.(n.) சாய்வு நாற்காலி (இலங்.); easy chair.

சாய *śāya*, பெ.(n.) தேயிலை; tea.

[*U. chā* > த. சாய]

சாயகம் *śāyakam*, பெ.(n.) அம்பு; arrow.
"இரட்டிச் சாயகங்கள்" (கம்பரா. மகரக்கண்ணன். 18).

[*Skt. śāyaka* > த. சாயகம்]

சாயபு *śāyapu*, பெ.(n.) முகமதியர்க்கும் மராட்டியர்க்கும் உரிய பட்டப்பெயர்; title of Muhammadans and *Mahārāṣṭras*.

[*U. sāhib* > த. சாயபு]

சாயம்பு *śāyampu*, பெ.(n.) சுவாயம்புமனு பார்க்க; see *śuvāyampumaṇu*. "சாயம்பு மைந்தன்" (கந்தபு. அண்டகோ. 26).

[*Skt. svāyambhuva* > த. சாயம்பு]

சாயர் *śāyar*, பெ.(n.) 1. நிலவரி நீங்கிய (மாமூல்) தீர்வை (C.G.) customs, duties; current or customary sources of revenue other than land tax. 2. தீர்வை வசூலிப்பவர்; custom-house officer.

[*U. śāir* > த. சாயர்]

சாயரட்சை *śāya-ratcai*, பெ.(n.) 1. மாலை வேளை; சாயுங்காலம்; evening 2. கோயிலில் நடக்கும் மாலைப்பூசை; evening services in temple.

சாயனபோகம் *śāyana-pōkam*, பெ.(n.) நெடுவரை (தீர்க்கரேகை) (C.G.); longitude.

[*Skt. sāyana+bōgam* > த. சாயனபோகம்]

சாயா *śāyā*, பெ.(n.) தேநீர் (பே.வ.); tea.

சாயாதனயன் *śāyā-tanayan*, பெ.(n.) காரி (சனி) (வின்.) (சாயையின் மகன்); saturn, as son of *cāyātēvi*.

[*Skt. chāyā+danayan* > த. சாயாதனயன்]

சாயாதேவி *śāyā-tēvi*, பெ.(n.) கதிரவன் (சூரியன்) மனைவியருளொருத்தி; a consort of the sun. "சாயாதேவியைத் தழீஇயினானே" (காசிக. செவ்வாய். 22).

[*Skt. chāyā+dēvi* > த. சாயாதேவி]

சாயாபுத்திரன் *śāyā-puttiran*, பெ.(n.) சாயாதனயன் (வின்.) பார்க்க; see *śāyā-tanayan*.

சாயாபுருடன் *śāyā-puruḍan*, பெ.(n.) நிழல்வடிவமாகத் தோன்றுபவன்; person in the form of a shadow. "சுழிகின்ற சாயா புருடனைப் போல" (திருமந். 2587).

சாயாலகராகம் *śāyālakarākam*, பெ.(n.) சாலகராகம் பார்க்க (திருவாலவா. 54, 13, அரும்.); see *śālakarākam*.

சாயான்னம் *śāyāṇnam*, பெ.(n.) 1. மாலைப்பொழுது; evening. 2. மாலையிற் செய்யும் வழிபாடு; evening worship. "பின்னைத் திருந்தவே சாயானஞ்செய்" (சைவச. பொது. 222).

[*Skt. sāyāhna* > த. சாயான்னம்]

சாயி¹ *śāyi*, பெ.(n.) மை; ink (C.G.).

[U. *siyāhi* > த. சாயி]

சாயி² *śāyi*, பெ.(n.) படுத்துக்கிடப்பவன்; reclining person used only in compounds, as in சேஷசாயி.

த.வ.படுக்கையன்

[Skt. *śāyin* > த. சாயி]

சாயித்தியம் *śāyittiyam*, பெ.(n.) சாகித்தியம் பார்க்க; see *śākittiyam*.

[Skt. *sāhitya* > த. சாயித்தியம்]

சாயிதான் *śāyitān*, பெ.(n.) மைக்கூடு; inkstand (C.G.).

[U. *siyāhi*+*dān* > த. சாயிதான்]

சாயுச்சியக்காரர் *śāyacciya-k-kārar*, பெ.(n.) இலிங்கதாரிகள் (லின்.) (சாயுச்சியத்தை விரும்புவர்); *Lingāyats*, as seeking absorption into the deity.

[சாயுச்சியம்+காரர்]

[Skt. *sāyujya* > த. சாயுச்சியம்]

சாயுச்சியம் *śāyucciyam*, பெ. (n.)

1. சீவேச்சுவரர்களின் ஒப்புமை; equality or intimate union with God. 2. பதவி நான்கனுள் சீவான்மா பரமான்மாவுடன் ஐக்கியமாகும் நிலை; (*śaiva*) condition in which the soul becomes absorbed in god head, the highest state of bliss, one of four *qatavi*, q.v. "சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று" (சி.சி.8. 18).

[Skt. *sāyujya* > த. சாயுச்சியம்]

சார்ங்கபாணி *śārṅka-pāṇi*, பெ.(n.) சாரங்க பாணி பார்க்க; see *sāraṅga-pāṇi*. "சங்க வண்ண மன்ன மேனி சார்ங்கபாணி மல்லையே" (திவ். திருச்சந். 15).

[Skt. *śārṅga*+*pāṇi* > த. சார்ங்கபாணி]

சார்பார் *śārpār*, பெ.(n.) நான்காய் வகுக்கை (இ.வ.); division into four parts.

[U. *cārpāra* > த. சார்பார்]

சார்வபூமம் *śārvapūmam*, பெ.(n.) சார்வபௌமம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *śārvapaumam*.

சார்வபூமன் *śārvapūman*, பெ.(n.) சார்வபௌமன் பார்க்க; see *śārvapauman*. "தண்ணளியேர் தேவராசார்வபூமா" (சிவரக. கணபதிசுமார. 4).

சார்வபௌமம் *śārvapaumam*, பெ.(n.) எண்டிசை யானைகளில் ஒன்றாகிய வட திசையானை (குடா.); the male elephant of the northern region, one of *aṣṭa-tik-kajam*. q.v.

[Skt. *sārvabhauma* > த. சார்வபௌமம்]

சார்வபௌமன் *śārva-pauman*, பெ.(n.) மாமன்னன் (சக்கரவர்த்தி); emperor, universal monarch.

[Skt. *sārvabhauma* > த. சார்வபௌமன்]

சார்வாகம் *śārvākam*, பெ.(n.) காட்சியே அளவையாவதென்றும் நிலம், நீர், தீ, வெளியெனப் பூதம் நான்கே யென்றும் அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றிப் பிரிவால் மாய்வதாய் உடம்பின் கண்ணே அறிவு மதுவின் களிப்புப் போல வெளிப்பட்ட பழியுமென்றும், மறுமையில்லையென்றும், உடலே (சரீரமே) ஆதன் (ஆன்மா) வென்றும், கடவுள் இல்லையென்றும், இன்பமும் பொருளுமே குறிக்கோள் (புருஷார்த்தங்)க ளென்றும் சொல்லும் உலகாயதமதம் (பிரபோத.); the materialistic philosophy of *cārvāka* which says that perception is the only source of knowledge, that earth, water, fire and air are the only elements,

that life is produced or annihilated according as the elements combine or separate, that there is no life beyond, that there is no soul, that God does not exist and that accumulation of wealth and enjoyment of pleasures are the only goal of life.

[Skt. *cārvāka* > த. சார்வாகம்]

சார்வாகன் *śārvākaṇ*, பெ.(n.) 1. உலகாயத மதத்தை நிறுவினவன்; founder of materialistic philosophy. 2. சார்வாக மதத்தவன்; follower of *cārvāka* philosophy. "தேகமே ஆன்மாவென்பவன் சார்வாகன்" (த.நி.பொ. பக். 259).

[Skt. *cārvāka* > த. சார்வாகன்]

சாரங்கபாணி *śāraṅka-pāṇi*, பெ.(n.) சாரங்கத்தைக் கையிலுடைய திருமால்; Tirumal, as holding *saraṅgam* in his hand. "சாரங்க பாணியே மிவனென் றோதுவார்" (பிரமோத். 13, 65).

த.வ.விற்கையன்

[Skt. *śāraṅga-pāṇi* > த. சாரங்கபாணி]

சாரசன் *śāraśaṇ*, பெ.(n.) கள்ளக்கணவனின் மகன்; பொதுமகன் (சோரபுத்திரன்) (சங்.அக.); bastard, son begotten in adultery.

த.வ.பரத்தை மகன்

[Skt. *jāra+ja* > த. சாரசன்]

சாரசாதன் *śāra-śātaṇ*, பெ.(n.) சாரசன் (சங்.அக.) பார்க்க; see *śāraśaṇ*.

[Skt. *jāra+jāta* > த. சாரசாதன்]

சாரசியம் *śāraśiyam*, பெ.(n.) இனிமை (இ.வ.); pleasantness, as of speech.

[Skt. *sārasya* > த. சாரசியம்]

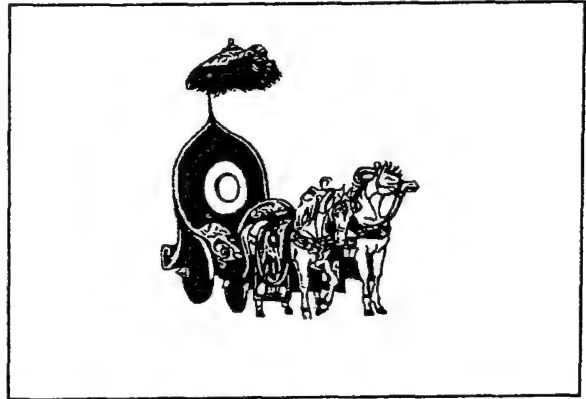
சாரகவதம் *śāraśuvadam*, பெ.(n.) ஐங் (பஞ்ச)கௌடங்களுள் ஒன்றாய் வட இந்தியாவிலுள்ள நாடு (யாழ்.அக.); an ancient district in northern India, one of *pañca-kauṭam*, q.v.

[Skt. *sārasvata* > த. சாரகவதம்]

சாரட்டு *śāraṭṭu*, பெ.(n.) குதிரை பூட்டிய வண்டிவகை; horse-carriage.

த.வ.பரிவண்டி

[U. *chariot* > த. சாரட்டு]

சாரணம் *śāraṇam*, பெ.(n.) 1. கொடியார் கூந்தல்; seeta's thread - cuscata reflexa. 2. மாழை (உலோகங்)களை பற்பமாக்கல்; the calcination of metals into oxides. 3. ஒன்றின் சாரத்தை மற்றொன்று கவர்ந்து கொள்ளுதல்; drawing of the essence by one from another. 4. இரசத்தைக் கட்டி சாரணை தீர்த்தல்; the act of animating a consolidated mercurial pill. 5. வாலையிடல்; the distilling process. (சா.அக.).

சாரணரியக்கம் *śāraṇar-iyakkam*, பெ.(n.) தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்ளுதல், பிறருக்கு உதவுதல் போன்ற பழக்கங்களையும் பண்புகளையும் பள்ளி மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்தும் இயக்கம்; scout movement.

[சாரணர் + இயக்கம்]

சாரணன் *śāraṇaṇ*, பெ.(n.) செய்நஞ்சு வகை; a prepared arsenic. (சா.அக.)

சாரணியர் *śāraṇiyar*, பெ.(n.) சாரணரியக்கச் சிறுமியர்; girl guides.

[சாரணர் ஆ.பா. > சாரணியர் பெ.பா]

சாரத்தின்சத்துரு *śāraṭṭin-śatturu*, பெ.(n.) முட்டை (விண்.); egg, as having neutralising property.

[Skt. *ksāra + Satru* > த. சாரத்தின் சத்துரு]

சாரத்துவம் *śārattuvam*, பெ.(n.) பரத்தைமை (விண்.); adultery.

[*Skt. jāra-tva* > த. சாரத்துவம்]

சாரதப்பாட்டு *śārada-p-pāṭṭu*, பெ.(n.) ஒருவகை இசைப்பாட்டு (விண்.); a kind of ode in rhythmical verses sung to melodious tune.

[சாரதம்² + பாட்டு]

[*Skt. sārasa* > த. சாரதம்]

சாரதம்¹ *śāradam*, பெ.(n.) பூதம் (பிங்.); goblin, demon.

[*Perh. sādha* > த. சாரதம்]

சாரதம்² *śāradam*, பெ.(n.) 1. இன்னோசை; melodious sound, sweet note. 2. சாரதப் பாட்டு பார்க்க; see *śārata-p-pāṭṭu*.

[*Skt. sārasa* > த. சாரதம்]

சாரதர் *śāratar*, பெ.(n.) பூதக்கூட்டத்தார் (பூதகணத்தார்); goblin hosts. "மிகுசாரத ரிப்பொழுதுஞ் சோர்வுற்றனர்" (சிவரக. நந்திகண. 12).

[*Perh. sādha* > த. சாரதர்]

சாரதா¹ *śāradā*, பெ.(n.) 1. மாகாளி; false sarsaparilla. 2. ஓர் ஆயுள் வேதநூல்; an ayurvedic science. 3. நீர்த் திப்பிலி; water long-pepper. 4. ஏழிலைப் பாலை; seven leaved milk plant - *Alstonia Scholaris*. (சா.அக.).

சாரதா² *śāratā*, பெ.(n.) கலைமகள் (சரகவதி); Sarasvati.

[*Skt. śāradā* > த. சாரதா]

சாரதாகற்பம் *śāradā-karpam*, பெ.(n.) மனோசிலையைக் கொண்டு செய்யும் ஒரு காய கற்பம்; a medicine prepared with the aid of red sulphur, for purpose of rejuvenation. (சா.அக.).

சாரதி¹ *śāradī*, பெ.(n.) 1. ஆடாதோடை; malabar winer cherry - *Audhatoda vesica*. 2. துருகு; blue vitriol. 3. சிறுகுமிழ்; small cashmere tree - *Gmelina asiatica*. 4. ஒரிதழ்த்தாமரை; one-petal lotus - *Ionidium suffruticosum*. (சா.அக.)

சாரதி² *śāradī*, பெ.(n.) புலவன் (பிங்.); poet, learned man.

[*Skt. viśārada* > த. சாரதி]

சாரதி³ *śāratī*, பெ.(n.) தேர்ப்பாகன்; charpoteer, coachman, driver. "சாரதி தொழுது சொன்னான்" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 10).

[*Skt. sārathi* > த. சாரதி]

சாரதை *śāradai*, பெ.(n.) சாரதா பார்க்க; see *śāratā*.

சாரந்தா *śārantā*, பெ.(n.) கம்பிக் கருவி வகை; a stringed musical instrument played with a bow.

[*U. sārindā* > த. சாரந்தா]

சாரப்பெண் *śāra-p-pen*, பெ.(n.) பரத்தை (வேசி) (சிவரக. அபுத்தி. 9); harlot.

[சாரம் + பெண்]

[*Skt. jārā* > த. சாரம்]

சாராத்தியம் *śārāttiyam*, பெ.(n.) தேர் செலுத்துந் தொழில்; profession of charioteering or coach-driving.

[*Skt. sārathya* > த. சாராத்தியம்]

சாரிசம்¹ *śāriśam*, பெ.(n.) சாரசம் பார்க்க; see *śāraśam*.

[*Skt. sarasa* > த. சாரிசம்]

சாரிசம்² *śāriśam*, பெ.(n.) கறியுப்பு (யாழ்.அக.); common salt.

[*Skt. kṣāraka* > த. சாரிசம்]

சாரிசாதன் *śāriśādan*, பெ.(n.) மான்மணத்தி (கஸ்தூரி) மான் (யாழ்.அக.); musk deer.

[*Perh. mārjārijāta* > த. சாரிசாதன்]

சாரித்திரம் *śārittiram*, பெ.(n.) 1. ஒழுக்கம்; conduct. "சாரித்திரமாகிய நீரை வற்றாமற் பாய்த்தி" (சீவக. 962, உரை). 2. வரலாறு (விண்.); history, life.

[*Skt. cāritra* > த. சாரித்திரம்]

சாரிதம் *śāridam*, பெ.(n.) சாரீரம் (J) பார்க்க; see *śāriram*.

சாரீர *śārīra*, பெ.(n.) உடம்பைப் பற்றிய; relating to the body : physical.

சாரீரகம்¹ *śārīragam*, பெ.(n.) 1. உடல் (சாரீரம்); body. 2. உடற்கூறு (அங்காதிபாதம்); anatomy. 3. உடம்பின் தொடர்பானது (சம்பந்தமானது); that which relates to the body. (சா.அக.)

சாரீரகம்² *śārīrakam*, பெ.(n.) 1. நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று (சங்.அக.); an upanīṣad one of 108. 2. பிரமகுத்திரம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *piramaśūttiram*. 3. உடல் தொடர்பானது; that which pertains to the body. "சாரீரக மாவது குல்மம் காசம் முதலிய வியாதிகளால் வருவது" (சிவப்பிர.).

[Skt. śarīraka > த. சாரீரகம்]

சாரீரசம்பத்து *śārīra-sampattu*, பெ.(n.) சாரீரநயம் பார்க்க; see *śārīranayam*. 'இவனுடைய சாரீரசம்பத்தை என்னென்று சொல்வேன்'.

[சாரீரம் + சம்பத்து]

சாரீரகரம் *śārīraśuram*, பெ.(n.) உடம்பில் கதகதப்பை யுண்டாக்கிப் பிறகு வரும் காய்ச்சல்; fever preceded by a glowing sensation of the body. (சா.அக.).

[சாரீரம் + சுரம்]

சாரீரகுத்திரம் *śārīra-śūttiram*, பெ.(n.) 1. ஒரு வடமொழி ஆயுள் வேதநூல்; an ayurvedic science written in Sanskrit. 2. மனித உடம்பின் அமைப்பையும் வேறுபாடுகளையும் பற்றி சொல்லும் நூல்; the science which deals with the structure and the phenomena of the human body - physiology. (சா.அக.)

[சாரீரம் + குத்திரம்]

சாரீரநயம் *śārīra-nayam*, பெ.(n.) குரலின் மேம்பாடு; excellence in the quality of voice. 'இவனுக்குச் சாரீரநயம் உண்டு'.

[சாரீரம் + நயம்]

சாரீரம்¹ *śārīram*, பெ.(n.) 1. பாடுதற்குரிய குரல்; singing voice. 2. சாரீரகம் 3 பார்க்க; see

śārīragam. "சாரீரமாவது குல்மம் சித்தியாதிகள்." (சி.சி.2, 39, சிவாக்.)

த.வ. குரல்வளம்

[Skt. śārīra > த. சாரீரம்]

சாரீரம்² *śārīram*, பெ.(n.) 1. உடல்; body. 2. இடைக்காடர் செய்த தமிழ் மருத்துவ நூல்; a treatise on medicine compiled in Tamil by Idaikkadar, a siddha. 3. உடல் தொடர்பானது; that which relates to the body. 4. ஆதன்; the soul. 5. குரல்; voice. 6. இனிய குரல்; sweet voice (in music) (சா.அக.)

சாரீரவீணை *śārīra-vīṇai*, பெ.(n.) சாரீரமாகிய வீணை; body considered as guitar. "யாதான்..... சாரீரவீணைக்குரிய நாவாலும் பாடிற்றோ" (சீவக. 658, உரை).

[சாரீரம் + வீணை]

சாரீலம் *śārīlam*, பெ.(n.) மலம்; excrement, feces.

சாருகருணாடசாரங்கம் *śāru-karuṇāḍa-śāraṅgam*, பெ.(n.) பண் வகை (இராகவகை) (பரத. ராக. 104); ṽ specific melody type.

சாருலோசனம் *śāruḷōśaṇam*, பெ.(n.) மான்; deer.

சாருவர்ணி *śāruvarṇi*, பெ.(n.) முதியார் கூந்தல், கொடியார் கூந்தல்; seeta's thread.

சாருவாகன் *śāruvāgaṇ*, பெ.(n.) சார்வாகன் பார்க்க; see *śārvāgaṇ*. "நல்லவன் சாருவாகனான் சொலு நெறிக்கு" (தாயு. தேன்முகம். 9).

[Skt. cārvāka > த. சாருவாகன்]

சாரூப்பியம்¹ *śārūppiyam*, பெ.(n.) பதவி நான்கனுள் கடவுளைப் போல் வடிவம் பெறுகை; (śaiva) a blissful condition in which a devotee obtains a form similar to God's one of four patavi, q.v. "சன்மார்க்க முத்திகள் சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று" (சி.சி.8, 18).

த.வ. இறையருவெய்தல்

[Skt. sārūpya > த. சாரூப்பியம்]

சாருப்பியம்² *śārūppiyam*, பெ.(n.) சிவாகம நூலின்படி சத்வ குணமாக விருக்கும் ஒரு பதவி; (in saiva philosophy) one of the four states i.e. the third state of bliss or beatitude : identity with the deity in form : assimilation to the deity. c.f. சாயுச்சியம். (சா.அக.)

சாருபம்¹ *śārūpam*, பெ.(n.) 1. சாருப்பியம் பார்க்க; see *śārūppiyam*. "சாருப தொண்டர்" (திருப்பு. 1140). 2. இணக்கம் (விண்.); conformity.

[Skt. *sārūpa* > த. சாருபம்]

சாருபம்² *śārūpam*, பெ.(n.) பொன் (மூ.அ.); gold.

[Skt. *jātarūpa* > த. சாருபம்]

சாருபம்³ *śārūpam*, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. சாருசம் பார்க்க; see *śāruśam*. 3. சாருப்பியம் பார்க்க; see *śārūppiyam*. (சா.அக.).

சாருபமண்டலம் *śārūpa-maṇḍalam*, பெ.(n.) 1. கதிர் மண்டலம்; orb of the sun. 2. ஆகமப் படி வயிறு, இருதயம் இவ் விரண்டையும் குறிக்கும் உடம்பிலோர் தானம்; (In Agama Philosophy) that region in the human body referring to the stomach and the heart. (சா.அக.)

சாருரகம் *śārūrakam*, பெ.(n.) சாருசம் (விண்.) பார்க்க; see *śāruśam*.

[Skt. *cāru-rasa* > த. சாருரகம்]

சாருரசம்¹ *śārūraśam*, பெ.(n.) சாருசம் (விண்.) பார்க்க; see *śāruśam*.

[Skt. *cāru-rasa* > த. சாருரசம்]

சாருரசம்² *śārūraśam*, பெ.(n.) 1. கல்லுப்பு; crystallised sea-salt, salt in lumps or masses. 2. சாருசம் பார்க்க; see *śāruśam*. (சா.அக.)

சாரேக்கிசம் *śārēkkisam*, பெ.(n.) செய்த கண்ணாடி; a manufactured glass. (சா.அக.).

சாரேகதம் *śārēkatam*, பெ.(n.) சாம்பலுப் பிலிருந்து சாரத்தைப் பிரித்துத் தயாரிக்கப் படும் நஞ்சை மாற்றும் மருந்து; an antidote prepared by extracting the alkaline particles from the ashes of plants. (சா.அக.)

சாரேச்சம் *śārēccam*, பெ.(n.) கடலுப்பு; sea-salt. (சா.அக.)

சாரேஞ்சனம் *śārēñśanam*, பெ.(n.) சாரம் சேர்ந்த அஞ்சனம்; an alkaline unguent. (சா.அக.).

சாரேம்பு *śārēmpu*, பெ.(n.) சாரத் திரவம்; an alkaline fluid. (சா.அக.)

சாரைதோடம் *śārai-tōdam*, பெ.(n.) சதையில் ஏற்படும் ஒரு நோய்; a skin disease. (சா.அக.)

சாரோசி *śārōśi*, பெ.(n.) நவச்சாரம்; sal ammoniac - Hydrochlorate of ammonia. (சா.அக.)

சால்அயந்தா *śāl-ayntā*, பெ.(n.) அடுத்த ஆண்டு (விண்.); next year.

[U. *śāl-i-ā-yantā* > த. சால்அயந்தா]

சால்குசத்தா *śālkucaśtā*, பெ.(n.) சென்ற ஆண்டு (இ.வ.); last year.

[U. *śāl-ē-guzashta* > த. சால்குசத்தா]

சால்தி *śāliti*, பெ.(adj.) நடப்பிலுள்ள; current. 'சால்தி ரிகார்டு' (இ.வ.).

[mhr. *cālatā* > த. சால்தி]

[K. *cāliti* > த. சால்தி]

சால்பசால் *śālpaśāl*, பெ.(n.) ஆண்டுதோறும் (விண்.); year by year.

[U. *śāl-basāl* > த. சால்பசால்]

சால்சமாகர்ச் *śāl-camā-karc*, பெ.(n.) ஆண்டு வரவு செலவு (P.T.L.); annual receipts and expenditure.

[U. *śāljamakarj* > த. சால்சமாகர்ச்]

சால்சாப்பு¹ *śālcāppu*, பெ.(n.) சாக்குப் போக்கு, பொருத்தமற்ற ஒப்புரவு (சமாதானம்); lame excuse. 'உடம்பு சரியில்லை என்ற சால்ஜாப்பு' (பே.வ.).

சாஸ்ப்பு² *śālcāppu*, பெ.(n.) 1. வினாவிடை; question and answer. 2. வினாவுக்கு விடை; answer. 3. சாக்குப் போக்கு, ஏதோ சாஸ்ப்பு சொல்லி சமாளிக்கப்பார்க்கிறான் (உ.வ.); lame excuse.

[U. *savā+jawāb* > த. சாஸ்ப்பு]

சாலக்கு *śālakku*, பெ.(n.) 1. போலிநடிப்பு, சாலாக்கு காட்டாதே; pretence, show. 2. தந்திரம், உன் சாலாக்கு என்னிடம் செல்லாது; cunning. 3. திறன் (சாமர்த்தியம்) (இ.வ.), இவன் சாலாக்குக்க காரன்; skill, cleverness.

[U. *cāiak* > த. சாலக்கு]

சாலக *śālaḥ*, பெ.(n.) தாள வகைகளுள்ளொன்று (சங்.சந். 47); a primary rāga.

சாலகடங்கடர் *śālaḥkaḍaṅkaḍar*, பெ.(n.) அரக்கர் (சாலகடங்கடை யென்பவனிடம் தோன்றியவர்); Rākṣasas, as born of *sālaghaṭaṅghaṭā*. "சாலகடங்கடர் மரபின்றையல்" (கம்பரா. சூர்ப்பண. 50).

[Skt. *sālaghaṭaṅghaṭā* > த. சாலகடங்கடர்]

சாலப்பு *śālappu*, பெ.(n.) கொடிவகை; Indian jalap.

[U. *jālab* > த. சாலப்பு]

சாலம்பபாடாணம்¹ *śālampā-pāḍāṇam*, பெ.(n.) ஒரு வகை நஞ்சு (யாழ்.அக.); a kind of arsenic.

[Skt. *sālamba* > த. சாலம்பம்]

சாலம்பபாடாணம்² *śālampā-pāṣāṇam*, பெ.(n.) சாலம்பபாடாணம் பார்க்க; see *śālampā-pāḍāṇam*.

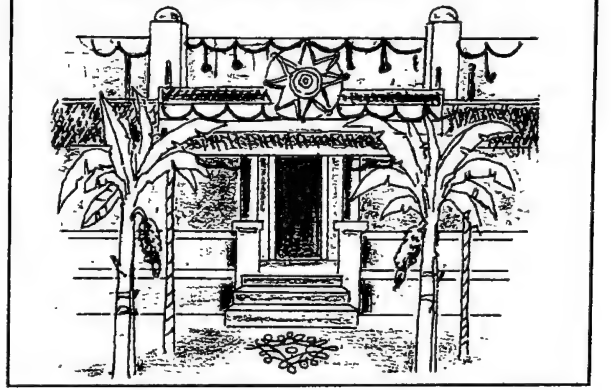
சாலம்பம் *śālampam*, பெ. (n.) பற்றுக் கோடுள்ளது; that which has a support. "சாலம்பரகிதமான சாந்தபத வ்யோமநிலை" (தாயு. திருவருள்வி. 3).

[Skt. *sālamba* > த. சாலம்பம்]

சாலர் *śālar*, பெ.(n.) அலங்காரத் தொங்கல்

(விண்.); decorative fringes of cloth, as of a tester.

[U. *jhālar* > த. சாலர்]

சாலன் *śālan*, பெ.(n.) சாலிவாகனன் (யாழ்.அக.); *Cālivāhana*, from whom the current epoch started.

[Skt. *śālīvāhana* > த. சாலன்]

சாலத்திரி *śālattiri*, பெ.(n.) குதிரை மருத்துவன் (விண்.); horse-doctor.

[U. *sālotri* > த. சாலத்திரி]

சாலாக்கியசிகிச்சை *śālākkiyaśikiccai*, பெ.(n.) உடம்பின் மேற் பகுதியில் உள்ள தலை, கண், காது, மூக்கு, தொண்டை முதலிய உறுப்புகளின் நோய்களைக் குறிப்பிட்டு ஆயுள் வேத முறைப்படி செய்யும் மருத்துவம்; an ayurvedic treatment accorded for diseases of the organs over the clavicular region, such as head, eye, ear, nose, throat etc.

சாலாக்கியதந்திரம் *śālākkiya-tantiram*, பெ.(n.) மார்பின் மேற் பகுதியாகவுள்ள தலையின் உறுப்புகளாகிய முகம், காது, கண், மூக்கு, வாய், தொண்டை இவைகளின் நோய்களைப் பற்றிக் கூறும் ஆயுள் வேத நூல்; an Ayurvedic treatise on the diseases of that portion of the body above the chest such as the face, eyes, ear, nose, mouth and the throat - surgery minor.

[சாலாக்கியம்+தந்திரம்]

சாலாகர் *śālākar*, பெ.(n.) ஆண்டிறுதி (வின்.); end of the year.

[U. *sālākhir* > த. சாலாகர்]

சாலாக்கு *śālākku*, பெ.(n.) சாலக்கு பார்க்க; see *śālakku*.

சாலாங்கபாடாணம் *śālāṅka-pādāṇam*, பெ.(n.) ஒரு பிறவிச் செய் நஞ்சு; a mineral poison, a kind of native arsenic.

சாலாங்கம் *śālāṅkam*, பெ. (n.) சாலாங்கபாடாணம் பார்க்க; see *śālāṅka-pādāṇam*.

சாலாங்கி *śālāṅki*, பெ.(n.) மரப்பாவை (யாழ்.அக.); wooden image.

சாலாபாத்து *śālāpāttu*, பெ.(n.) ஆண்டு தோறும்; annually, year by year (C.G.).

[U. *śāl-ā-bād* > த. சாலாபத்து]

சாலாமிசிரி *śālāmiśiri*, பெ.(n.) எகிப்து தேசத்துக் கிழங்குவகை; salep tuber of Eulophia of Egyptian origin.

[U. *śālēbmīsr* > த. சாலாமிசிரி]

சாலிகாநாதம் *śālīkānātam*, பெ.(n.) பூர்வமீமாஞ்சகருள் சீவான்மாவின்னு பரமான்மா வேறில்லை என்னுங் கொள்கையினரின் மதம்; school of pūrva-mīmāṃsakas who do not accept the postulate of a paramātmā distinct from the jīvātman. "குருமதம் பாட்டம் சாலிகாநாதக் கொள்கை" (பிரபோத. 11, 6).

[Skt. *śālīka-nātha* > த. சாலிகாநாதம்]

சாலிகோத்திரம் *śālī-kōttiram*, பெ.(n.) குதிரை (யாழ்.அக.); horse.

[Skt. *śālī-hōtra* > த. சாலிகோத்திரம்]

சாலியானா *śāliyāṇā*, பெ.அ.(adj.) ஆண்டுதோறும்; (C.G.) annual, yearly.

[U. *sāliyāna* > த. சாலியானா]

சாலேசரம்¹ *śālēśaram*, பெ.(n.) 1. மாந்தர்களுக்கு 45-50 வயதில் கண்ணொளி மழுங்கி பார்வை குறைந்து தோன்றலாகிய வெள்ளெழுத்து; error of refraction in men of 45-50 year of age in which the eye-sight, from growing inelasticity of the lens is

consequently diminished. In popular language it is called old sight-presbyopia.

2. கண் புகைச்சல்; short-sight-Amanrosis.

3. பார்வைக்குறைபாடு; imperfect vision. (சா.அக.)

சாலேசரம்² *śālēśaram*, பெ.(n.) வெள்ளெழுத்து (நாற்பதாம் வயதில் வருவது) (இ.வ.); cataract, Hypermetropia, as usually appearing in the 40th year of a person.

[U. *cālīsā* > த. சாலேசரம்]

சாலோக்கியம் *śālōkkiyam*, பெ.(n.) சாலோகம் பார்க்க; see *śālōkam*. "சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பியம்" (சி.சி. 8, 18).

[Skt. *sālōkya* > த. சாலோக்கியம்]

சாலோகம் *śālōkam*, பெ.(n.) நான்கு பதவிகளுள் கடவுளுடன் ஓரிடத்தில் உறைகை; the blissful condition of being in God's world one of four patavi q.v. "சாலோக தொண்டர்" (திருப்ப. 1140).

[Skt. *sālōka* > த. சாலோகம்]

சாவ்கார் *śāvkār*, பெ.(n.) பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவன்; native banker, sowcar.

த.வ. பணப்பேரத்தன்

[pkt. *sāvakār* > த. சாவ்கார்]

சாவகாசம் *śāvakāśam*, பெ.(n.) ஒழிவு, ஓய்வுநேரம் (சௌகரியசமயம்); leisure, opportunity, convenience.

த.வ. ஏற்று நேரம்

[Skt. *sāvakāśa* > த. சாவகாசம்]

சாவகாசமாய் *śāvakāśamāy*, வி.அ.(adj.) விரைவின்றி; leisurely, slowly. 'சாவகாசமாய் வந்தான்'.

சாவகாசவிதி *śāvakāśa-viti*, பெ.(n.) காட்டிய இடத்தில் மட்டுமன்றி வேறிடத்துஞ் செல்லக் கூடிய விதி; a rule which applies not only to the case in question but also to other cases, a rule of common application, opp. to *nir-avakāśa-viti*. "நீர் ஈண்டு எடுத்துக் காட்டிய வசனங்க ளெல்லாஞ் சாவகாச விதிவசனங்கள்" (சிவசம. 65).

[Skt. *sāva-kāśa-vidhi* > த. சாவகாசவிதி]

சாவகாரி *śāvakāri*, பெ.(n.) சாவ்கார் பார்க்க;
see *śāvkār*.

சாவதானம் *śāvatānam*, பெ.(n.)
1. எச்சரிக்கை; care, deliberateness,
circumspection. 2. விரைவி (அவசரமி)ன்மை;
leisureliness, slowness.

[*Skt. sāvadhāna* > த. சாவதானம்]

சாவயவம் *śāvayavam*, பெ.(n.) உடல்
உறுப்புகளோடு கூடியது; that which is
composed of parts. "சாவயவமெல்லாம்
நாசத்தை யடையும்" (சி.சி. 4, 15, சிவாக்.).

[*Skt. sāvayava* > த. சாவயவம்]

சாவனம் *śāvanam*, பெ.(n.) கதிரவன் தோன்றி
மறையும் வரையுள்ள காலம் (சக்கிரநீதி. 107);
time from sunrise to sunset.

[*Skt. sāvana* > த. சாவனம்]

சாவாது *śāvātu*, பெ.(n.) படி மூலத்துக்குப் பிரதி
(விண்.); copy, transcript, duplicate.

[*U. sawād* > த. சாவாது]

சாவி *śāvi*, பெ.(n.) தாழ்க்கோல்; key.

த.வ. திறவுகோல்

[*Port. chiavi* > த. சாவி]

சாவிக்கொலுசு *śāvi-koluṣu*, பெ.(n.) சாவிகள்
கோக்கப்பட்ட சங்கிலி (கொ.வ.); chain for
holding keys.

[சாவி + கொலுசு]

சாவித்திரி *śāvittiri*, பெ.(n.) 1. நான்முகன்
(பிரமன்) மனைவியருள் ஒருத்தி; a wife of
Brahmā. "சுந்தியுட் டுளங்கு சாவித்திரி"
(காசிக. கற்பிலக். 7). 2. கலைமகள் (சரசுவதி)
(திவா.); Sarasvati. 3. காயத்திரி மந்திரம்;
sacred mantra of Gāyatri. 4. சத்தியவான்
மனைவியும் அசுவபதியரசன் மகளும் கற்பிற்
பேர்பெற்றவளுமான தூய கற்பினள்; the wife
of Satyavān and daughter of king Aśvapati,
regarded as model of wifely devotion.
"சாவித்திரியென நாமஞ் சாத்தி" (நல். பாரத.,
சாவித்தி. 5). 5. இரவு 15 முழுத்தத்துள்

பதின்மூன்றாவது (விதான. குணாகுண. 73,
உரை); (Astron) the 13th of 15 divisions of
night. 6. நூற்றெட்டுச் சிற்றிலக்கியங்களுள்
ஒன்று (சங்.அக.); name of an upanṣad, one
of 108.

[*Skt. sāvitrī* > த. சாவித்திரி]

சாவித்திரிகுத்திரம் *śāvittiri-ṣūttiram*,
பெ.(n.) பூணூல் (யாழ்.அக.); sacred thread
worn by the twice-born.

[சாவித்திரி + குத்திரம்]

சாவித்திரிவிரதம் *śāvittiri-viratam*, பெ.(n.)
சாவித்திரி நோற்றவாறு தங்கணவருக்கு
நீண்ட வாழ்நாள் வேண்டி மகளிர் ஆடவை
மாதவெள்ளுவாவில் (ஆனிப்பெண்ணிமையில்)
நோற்கும் நோன்பு (அபி. சிந்.); a fast
observed by married women on the full
moon day of Aṇi to secure longevity for
their husbands, after the manner of
sāvitrī.

சாவிதா *śāvitā*, பெ.(n.) பண்டம்
முதலியவற்றின் பட்டி; list inventory.

[*U. zābita* > த. சாவிதா]

சாளேசரம் *śālēśaram*, பெ.(n.) சாலேசரம்
பார்க்க; see *śālēśaram*.

சான்றித்தியம் *śāṇṇittiyam*, பெ.(n.) கடவுள்
முதலியவற்றின் தெளிவு (விண்.); manifestation
or presence, as of a deity.

[*Skt. sānnidhya* > த. சான்றித்தியம்]

சானகி¹ *śāṇaki*, பெ.(n.) 1. இராமனது மனைவி
யாகிய சீதை (சனகன் மகள்); Sītā, wife of
Rāma, as the daughter of Janaka.
"சானகியைக் கரந்த காதல்" (கம்பரா.
இராவணன் வதை. 239). 2. பொன்னாங்காணி
(மலை.); a plant growing in damp places.
3. கொற்றான்; a plant.

[*Skt. jānaki* > த. சானகி]

சானுபோகத்தார் *śānu-pōkattār*, பெ.(n.)
1. குத்தகைக்காரர் (இ.வ.); lessees of land.
2. தலைமைக் குடிகள்; (R.T) chief tenants.

[*Skt. sānubhōga* > த. சானுபோகத்தார்]

சிக்கரி *śikkari*, பெ.(n.) குளம்பி (காப்பி)த் தூளுடன் சேர்க்கப்படும் ஒரு வகைக் கிழங்கின் பொடி; chicory. "சிக்கரி கலக்காத காப்பித்தூள் இருக்கிறதா?"

சிக்கை *śikkai*, பெ.(n.) சிட்சை பார்க்க; see *śiṭṭai*. "நிருத்தஞ்செவி சிக்கைமூக்கு" (மணிமே. 27, 101).

[*Skt. śikṣā* > த. சிக்கை]

சிக்கா *śiksā*, பெ.(n.) மகம்மதியர்கள் குளியலில் பயன்படுத்தும் நறுமணப் பொடி; a perfumed powder used by Muhammadans in bathing. (சா.அக.)

சிகண்டம் *śikaṇḍam*, பெ.(n.) 1. மயிற்றோகை (பிங்.); peacock's tail. 2. தலைமயிர்; tuft of hair on the head. "சரிகண்ட சிகண்டா" (திருவிசை. திருமாளி. கோயில். 1, 3).

[*Skt. śikaṇḍa* > த. சிகண்டம்]

சிகண்டிசன் *śikaṇḍiśan*, பெ.(n.) சித்ரசிகண்டி யென்னும் ஆங்கிரசனது மகனெனக் கருதப்படும் வியாழன் (சூடா); jupiter, as son of śitra-śikaṇḍi or Aṅgiras.

[*Skt. citra-śikaṇḍ-ja* > த. சிகண்டிசன்]

சிகத்து *śikattu*, பெ.(n.) பழுதுற்ற நிலை (P.T.L.); disrepair.

[*Persn. śikast* > த. சிகத்து]

சிகமதம் *śigamadam*, பெ.(n.) அரத்தை; galangal - Alpinigalanga. (சா.அக.)

சிகமதாகிதம் *śikamadākidam*, பெ.(n.) சிகமதம் பார்க்க; see *śikamadam*. (சா.அக.)

சிகமதாதிதம் *śikamadādigam*, பெ.(n.) கோங்கிலவு; golden silk cotton tree - *Cochlospermum gossypium*. (சா.அக.)

சிகரகேவலம் *śigarakēvalam*, பெ.(n.) கருவம்பூ (கிராம்பு); clove - *deum caryophylla*. (சா.அக.)

சிகரத்தங்கம் *śikara-t-taṅgam*, பெ.(n.) உயர்ந்த பொன்; gold of superior quality : refined gold. (சா.அக.)

சிகரத்தலை *śikara-t-talai*, பெ.(n.) நீண்ட தலை; tower head. (சா.அக.)

[*சிகரம் + தலை*]

[*Skt. śikara* > த. சிகரம்]

சிகரத்தேன் *śikara-t-tēṇ*, பெ.(n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches on the top of trees. (சா.அக.)

[*Skt. śikara* > த. சிகரம்]

சிகரப்பாகிதம் *śikarappāgidam*, பெ.(n.) சிகமதாதிதம் பார்க்க; see *śikamadādigam*.

சிகரப்பாடி *śikara-p-pāḍi*, பெ.(n.) கோட்டம்; Arabian costus - *Costus speciosus*. (சா.அக.)

சிகரப்பாடிகம் *śikara-p-pādigam*, பெ.(n.) சிகரப்பாடி பார்க்க; see *śikara-p-pāḍi*. (சா.அக.)

சிகரம்¹ *śikaram*, பெ.(n.) 1. மலையுச்சி; summit, top of a mountain. சிகரமுயர்ந்த நெடிய மலை (புறநா. 135, உரை). 2. மலை (சூடா.); mountain. 3. உயர்ச்சி (சூடா.); height. 4. தலை (பிங்.); head. 5. கோபுரம் (பிங்.); tower, turret. 6. விற்பிடி; (Nāṭya) gesture with one hand. 7. பொறி வளைவின் நடு (C.E.M.); (Engin.) crown.

[*Skt. śikara* > த. சிகரம்]

சிகரம்² *śikaram*, பெ.(n.) 1. நீர்த்துளி (பிங்.); drop of water, spray. 2. அலை (சூடா.); wave. 3. புளகம் (இலக். அக.); horripilation.

[*Skt. śikara* > த. சிகரம்]

சிகரம்³ *śigaram*, பெ.(n.) இலவங்கம் (கிராம்பு) (தைவ. தைவ. 105); clove.

த.வ. கருவம்பூ

[*Skt. śēkhara* > த. சிகரம்]

சிகரம்வை-த்தல் *śigaramvai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. கோபுரம் முதலியவற்றின் உச்சியிற் கூம்பு அமைத்தல்; to put up knob on a steeple or tower. 2. அணிகலனில் கொண்டை வைத்தல் (வின்.); to furnish with knobs as in ear-ornaments worn by women. 3. மனத்திற் பதியும்படி திறம்படப் பேசுதல் (இ.வ.); to speak in an impressive clever manner.

[சிகரம் + வை-]

சிகரி¹ *śigari*, பெ.(n.) 1. சிகரத்தையுடையதான; மலை; mountain, as being peaked. "கோல வருவியஞ் சிகரியும்" (பெருங். நரவாண. 1, 182). 2. கோபுரம்; tower. "மங்குறோய் சிகரி" (பரத. பாவ. 29). 3. புல்லுருவி (மலை.); honey suckle mistletoe.

[Skt. śikharin > த. சிகரி]

சிகரி² *śigari*, பெ.(n.) எலிவகை (பிங்.); a kind of rat.

[Skt. girikā > த. சிகரி]

சிகரிகை *śigarigai*, பெ.(n.) நேர்வாளம் (சங்.அக.); true croton oil plant.

[Skt. saikharikā > த. சிகரிகை]

சிகலோகம் *śigalōgam*, பெ.(n.) அகில் (மலை); eagle-wood.

[Skt. vaṃśika + lōha > த. சிகலோகம்]

சிகாமணி *śigāmani*, பெ.(n.) 1. முடியிலணியும் மணி; gem of a diadem; crest-jewel. "இந்து சிகாமணி யெங்களை யாள்" (திருவாச. 49, 7). 2. சிறந்தோன்; excellent, distinguished person, generally used in compounds. "பண்டிதசிகாமணி".

[சிகா + மணி]

[Skt. śikā > த. சிகா]

சிகாமோதிரம் *śigāmōdiram*, பெ.(n.) முத்திரைக் கணையாழி (இ.வ.); a ring with initials.

சிகாரியாள் *śigāri-y-āi*, பெ.(n.) 1. வேட்டைக் காரன்; hunter. 2. வேட்டையில் உதவியாள்; hunter-boy.

[சிகாரி + ஆள்]

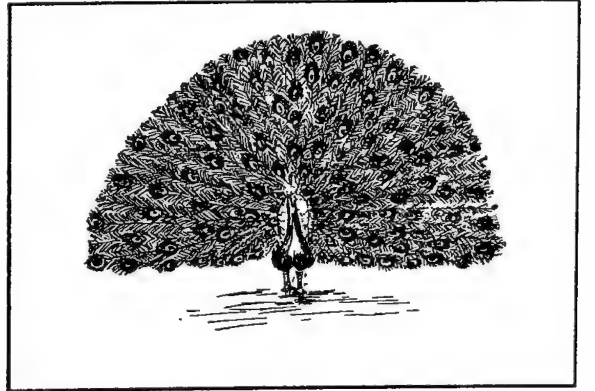
சிகாவர்க்கம் *śigā-varckam*, பெ.(n.) சுவாலைக் கூட்டம்; shooting flames in thick rows. "வன்னியின் சிகாவர்க்கம்" (பாரத. காண்டவ. 16).

சிகாவரம் *śigāvaram*, பெ.(n.) பலாமரம் (மூ.அ.); jack tree.

[Skt. śikhā-vara > த. சிகாவரம்]

சிகாவலம்¹ *śigāvalam*, பெ.(n.) மயில்; peacock. "சிகாவல கலாபமேல்" (பாரத. காண்டவ. 21).

[Skt. śikha-vala > த. சிகாவலம்]

சிகாவலம்² *śigāvalam*, பெ.(n.) பாசி (மலை.); a kind of moss.

[Skt. śaivala > த. சிகாவலம்]

சிகாவளம் *śigāvaḷam*, பெ.(n.) சிகாவலம்¹ பார்க்க; see *śigāvalam*. "பொருவேற் சிகாவள கொங்கில் வேளே" (திருப்ப. 1141).

சிகாவிம்பம் *śigāvimbam*, பெ.(n.) வட்ட வடிவாகிய தலை; round-shaped head. "இமையோர் மகுடச் சிகாவிம்பமே" (கந்தரந். 80).

[Skt. śikhā+bimba > த. சிகாவிம்பம்]

சிகி¹ *śigi*, பெ.(n.) 1. மயில் (பிங்.); peacock. 2. நெருப்பு (பிங்.); fire. 3. செங்கோள் (கேது) (பிங்.); the descending node. 4. மலை (உரி.நி.); mountain. 5. ஆமணக்கு (இலக்.அக.); castor-plant. 6. மரம் (இலக்.அக.); tree.

[*Skt. śikhin* > த. சிகி]

சிகி² *śigi*, பெ.(n.) புத்தர்களுள் ஒருவர் (மணிமே.பக்.369); a Buddha.

[*Pāli. śikhī* > த. சிகி]

சிகிக்கிரீவம் *śigi-k-kirīvam*, பெ.(n.) சிகிகண்டம் (மூ.அ.) பார்க்க; see *śikikaṇḍam*.

சிகிகண்டம் *śigi-kaṇḍam*, பெ.(n.) மயிலின் கழுத்துப்போலும் நிறமுடையதான மயிற்றுத்தம் (மூ.அ.); blue vitriol, as having the colour of peacock's neck.

சிகிச்சம் *śigiccam*, பெ.(n.) 1. மருத்துவம் (வைத்தியம்); pharmacy. 2. தீர்வு (பரிகாரம்); cure. (சா.அக.).

சிகிச்சன் *śigiccan*, பெ.(n.) 1. மருத்துவன் (வைத்தியன்); physician. 2. மருந்து கொடுப்போன் dispenser. (சா.அக.)

சிகிச்சாக்கிரமம் *śigiccā-k-kiramam*, பெ.(n.) நோயின் தீர்வை (பரிகாரத்தை)ப் பற்றிய நெறிமுறைகள்; rules or methods of treatment in diseases. (சா.அக.)

சிகிச்சாசாரம் *śigiccā-śāram*, பெ.(n.) நோயின் மருத்துவத்தைப் (சிகிச்சையை) பற்றியும், மருந்துக்குரிய பண்டங்களைத் தூய்மை செய்யும் முறையைப் பற்றியும் (பதார்த்தங் களை சுத்திக் கிரமப்படி சுத்தி செய்யும் விதத்தையும்) கூறும் வடமொழி மருத்துவ நூல் an ayurvedic medical treatise on the methods of treatment and purification of drugs. (சா.அக.)

சிகிச்சாதரிசனம் *śigiccā-dariśanam*, பெ.(n.) தட்சப் பிரசாபதி அகவினி தேவர்

களுக்குக் கற்பித்து எடுத்துச் சொல்லிய ஆயுள் வேதநூல்; an ayurvedic science comprising the lectures given out by Dakṣa prajāpāthy to their disciples Aswinī Devas. (சா.அக.)

சிகிச்சாதீபிகை *śigiccā-dībigai*, பெ.(n.) பிற்காலத்தில் வடமொழியில் செய்த ஒரு மருத்துவ (வைத்திய) நூல்; an ayurvedic book on treatment of diseases written in Sanskrit by subsequent writers. (சா.அக.)

சிகிச்சாபீடம் *śigiccāpīḍam*, பெ.(n.) நோய்க்காக மருந்துகள் கலக்கும் ஓர் உயரமான இடம்; dispensing counter. (சா.அக.)

[*சிகிச்சை* + *பீடம்*]

[*Skt. cikitsā* > த. சிகிச்சா]

சிகிச்சாரத்தினதந்திரம் *śigiccā-rattina-tandiram*, பெ.(n.) அகவினி தேவர்கள் ஆகிய மருத்துவர்கள் செய்த ஆயுள் வேதநூல்; an ayurvedic science compiled by Aswin kumars. (சா.அக.)

சிகிச்சாவாகடம் *śigiccā-vāgaḍam*, பெ.(n.) நோய்களைக் குணப்படுத்தும் மருந்து முறைகளைச் சொல்லும் நூல்; a book describing the methods of preparation of the several kinds of medicines with their uses and manner of application - pharmacopoeia. (சா.அக.)

சிகிச்சை¹ *śigiccai*, பெ.(n.) தேவசிகிச்சை ராட்சசசிகிச்சை, மானுடசிகிச்சை என்று மூவகையாய் நோய்க்குச் செய்யும் நீக்கவினை (பதார்த்த. 1202); treatment of diseases, of three kinds viz., tēva-cikiccai, rākṣasa-cikiccai, māṇuṭa-cikiccai.

[*Skt. cikitsā* > த. சிகிச்சை]

சிகிச்சை² *śigiccai*, பெ.(n.) நோய்களைக் குணப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் மருத்துவம் (வைத்தியம்); treatment.

சிகிச்சைக்காண்டம் *śikiccai-k-kāṇḍam*, பெ.(n.) நோய்களைக் குணப்படுத்த வேண்டிய செய்திகளைப் பற்றிச் சொல்லும் மருத்துவ நூலின் ஒரு பகுதி; a chapter of the medical science dealing with the treatment of diseases. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + காண்டம்]

[Skt. cikitsā > த. சிகிச்சை]

சிகிச்சைக்கிரமம் *śigiccai-k-kiramam*, பெ.(n.) 1. நோயின் நீக்கத்தை (பரிகாரத்தை)ப் பற்றி தேரையர் செய்த தமிழ் மருத்துவ நூல்; a Tamil treatise compiled by Teriyar on treatment of diseases and their cure. 2. பொதுவாக நோயின் நீக்கத்தை (பரிகாரத்தை)ப் பற்றிய நூல்; the science and art dealing in general with curing of diseases - Therapeutics. 3. மருத்துவம் (பரிகாரம்) செய்யும் ஒழுங்கு; the order or regularity in the treatment of diseases. (சா.அக.)

சிகிச்சைக்குறி *śigiccai-k-kuri*, பெ.(n.) மருத்துவம் (வைத்தியம்) செய்யும்பொழுது நோய் குணப்பட்டு வருவதற்கும் அல்லது வாராததற்கும் நோயாளியிடம் காணப்படும் அடையாளங்கள்; the favourable or unfavourable signs or symptoms exhibited by a patient in the course of treatment by the physician. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + குறி]

[Skt. cikitsā > த. சிகிச்சை]

சிகிச்சைக்குற்றம் *śigiccai-k-kurram*, பெ.(n.) மருத்துவம் (வைத்தியம்) செய்யுங் காலத்தில் மருத்துவனாலுண்டாகும் தவறுதல்கள்; the defects or faults caused in the course of treatment for which the

physician is responsible for his neglect. (சா.அக.)

த.வ. மருத்துவக் குறைபாடு

[சிகிச்சை + குற்றம்]

[Skt. cikitsā > த. சிகிச்சை]

சிகிச்சைக்கூறு *śigiccai-k-kūru*, பெ.(n.)

1. நோய் நீக்க மருத்துவத்திற்காக ஏற்பட்ட பகுதிகள்; the several sub-divisions or departments in the treatment of diseases. 2. சிகிச்சைவகை பார்க்க; see *śigiccai-vagai*. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + கூறு]

சிகிச்சைபேதம் *śigiccai-bēdam*, பெ.(n.)

நோய்களுக்காகச் செய்யும் பல வகையான (விதமான) தீர்வுகள் (பரிகாரங்கள்); the several changes or differences in the treatment afforded for purposes of effecting a cure. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + பேதம்]

சிகிச்சைமுறை *śigiccai-murai*, பெ.(n.)

மருத்துவம் செய்யும் முறை; the method of treatment. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + முறை]

சிகிச்சையிலட்சணம் *śigiccai-y-*

ilaṭṭaṇam, பெ.(n.) மருத்துவச் செய்கைக்கு ஏற்பட்ட ஒரு சிறப்பு; the characteristic beauty underlying the treatment of disease. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + இலட்சணம்]

சிகிச்சைவகை *śigiccai-vagai*, பெ.(n.)

பொதுவாக எல்லா மருத்துவ நூல்களிலும் நோய்க்காகச் சொல்லியுள்ள தீர்வு (பரிகாரங்கள்); general remedial measure pointed in medical books. (சா.அக.)

[சிகிச்சை + வகை]

சிகிடிமா *śigidiṁā*, பெ.(n.) கொட்டை

முந்திரிகை; cashew nut - *Anacardium* வகை occidentale. (சா.அக.)

சிகிபாடவரசம் *śigipāḍavaraśam*, பெ.(n.) வாத குன்மத்தைப் போக்குமோர் ஆயுள் வேத மருந்து; an ayurvedic medicine prescribed for dyspepsia. (சா.அக.)

சிகிமுகி *śigimugi*, பெ.(n.) சிக்கிமுக்கி பார்க்க; see *śikkimukki*.

சிகில்லி *śigilli*, பெ.(n.) சிகில் (விண்.) பார்க்க; see *śigil*.

சிகிலாடு-தல் *śigilāḍu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஆயுதத் துலக்குதல் (விண்.); to polish arms.

சிகிலேகியம் *śigilēgiyam*, பெ.(n.) விக்கல், மூச்சிரைப்புக்காக ஆயுள் வேதப்படி மயிலிறகுப் பற்பம், திப்பிலிப் பொடி (சூரணம்) இவற்றைத் தேனில் கலந்து தரும் மருந்து; an Ayurvedic medicinal powder prepared with peacock's feather baspam (calcined powder) and powder of long pepper. It is prescribed for hiccough and hard breathing. (சா.அக.)

சிகுரம் *śiguram*, பெ.(n.) மயிர் (விண்.); hair.

[*Skt. cikūra* > த. சிகுரம்]

சிகுவா *śiguvā*, பெ.(n.) நாக்கு; the tongue. (சா.அக.).

சிகுவாக்கிரம் *śiguvākkiram*, பெ.(n.) நுனிநா; tip of the tongue. (சா.அக.)

சிகுவாகண்டரோகம் *śiguvākaṇḍarōgam*, பெ.(n.) நாக்கு வெடித்துப் புண்ணாகும் ஒரு நோய்; a disease of the tongue attended with cracks, ulceration of the tongue and the throat furrowed tongue. (சா.அக.)

சிகுவாசன்னி¹ *śiguvā-śaṇṇi*, பெ.(n.) நாலை உள்ளிழுக்கச் செய்யும் ஒருவகை இசிவு நோய் (சன்னி) (விண்.); a kind of high fever in which the tongue is drawn in.

[*Skt. jihvā+sanni* > த. சிகுவாசன்னி]

சிகுவாசன்னி² *śiguvāśaṇṇi*, பெ.(n.) நரம்புக் கோளாறினால் நாக்கை உள்ளுக்கிழுத்துக்

கொள்வதினால் பேச முடியாமற் செய்யும் ஒரு வகைச் சன்னி; apoplexy or a nervous affection in which the tongue is withdrawn and it cannot be put up straight and consequently the speech is impaired. 2. ஊமைத்தனம்; dumbness. 3. சிஃகுவிக்கம் பார்க்க; see *śikguvīgam*. (சா.அக.)

சிகுவாத்தம்பவாதம் *śiguvāttambavādam*, பெ.(n.) பக்கஊதத்தி (பாரிச வாயுவி)னால் நாக்குக் குளறல்; impaired speech as a result of paralytic stroke., palsy of the tongue. (சா.அக.)

சிகுவாதாபிதம் *śiguvātāpidam*, பெ.(n.) நாக்கு சிவந்து புண்ணாதல்; inflammation of the tongue. (சா.அக.)

சிகுவாபம் *śiguvābam*, பெ.(n.) நாய்; dog. (சா.அக.)

சிகுவாமூலம் *śiguvāmūlam*, பெ.(n.) அடி நாக்கு; the root of the tongue. (சா.அக.)

சிகுவாரோகம் *śiguvā-rōgam*, பெ.(n.) நாக்கைப் பற்றிய நோய்கள்; diseases of the tongue in general. (சா.அக.)

சிகுவாலசலரோகம் *śiguvālaśalarōgam*, பெ.(n.) நாக்கில் கொப்புளங்களை எழுப்பிப் புண்ணை யுண்டாக்கும் நோய்; ulceration of the tongue. (சா.அக.)

சிகுவை *śiguvai*, பெ.(n.) 1. நாக்கு (பிங்.); tongue. 2. வாக்கு (இலக்.அக.); power of speech. 3. சிங்வுவை 2 (சிவப். கட்.) பார்க்க; see *śirṇuvai*.

[*Skt. jihvā* > த. சிகுவை]

சிகைதாடு *śigaitāḍu*, பெ.(n.) 1. தலையணி வகை (இ.வ.); a head ornament, especially of a child. 2. தலைமயிர்கட்டுங் கயிறு (விண்.); string for fastening the hair.

[*sikatāḍu* > த. சிகைதாடு]

சிகைமாலை *śigai-mālai*, பெ.(n.) வாசிகை (பிங்.); wreath for the hair or head.

[Skt. *śikhā+mālā* > த. சிகைமாலை]

சிங்கச்சுவணம் *śirka-c-cuvaṇam*, பெ.(n.) ஒருவகை உயர்தரப் பொன்; a kind of superior gold. "தீதுதீர் சிறப்பிற் சிங்கச் சுவணமென் றோசைபோகிய வொண் பொன்" (பெருங். வத்தவ. 11, 23).

[Skt. *siṃhala+svarna* > த. சிங்கச் சுவணம்]

சிங்கணந்தம் *śiṅgaṇandam*, பெ.(n.) சிங்கநந்தம் (பரத. தாள. 3) பார்க்க; see *śiṅkanantam*.

சிங்கத்திசை *śiṅga-t-tiśai*, பெ.(n.) தெற்கு (விண்.); south.

[சிங்கம் + திசை]

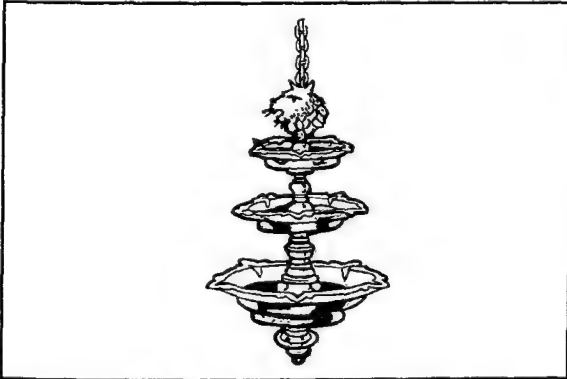
[Skt. *śikhā* > த. சிங்கம்]

சிங்கதீபம் *śirka-tīpam*, பெ.(n.) கோயில் விளக்கு வகை (பரத. ஒழிபி. 41-43); a kind of temple lamp.

த.வ. அரிமா விளக்கு

[சிங்கம் + தீபம்]

[Skt. *śikhā* > த. சிங்கம்]

சிங்கநகக்கை *śiṅga-naga-k-kai*, பெ.(n.)

ஒரு கையின் விரல்களை அரிமாவின் நகங்கள் போல் அகற்றி வளைத்தலாகிய அவிநயக்கை வகை (பரத. பாவ. 38);

gesture with one hand in which the fingers are so held as to resemble a lion's claws.

த.வ. அரிமா நகக்கை

[சிங்கம் + நகம்+கை]

[Skt. *śikhā+naga* > த. சிங்கநகம்]

சிங்கநகம் *śiṅga-nagam*, பெ.(n.) சிங்க நகக்கை (விண்.) பார்க்க; see *śiṅga-naga-k-kai*.

சிங்கநந்தம் *śiṅga-nandam*, பெ.(n.) முப்பத்திரண்டு மாத்திரை கொண்ட துணைத்தாளவகை (தாளசமுத்திரம்); (mus.) an intricate variety of time measure consisting of 32 mātṭirai, one of five *upa-tālam*, q.v.

[Skt. *siṃha-nandanā* > த. சிங்க நந்தம்]

சிங்கநாதம்¹ *śiṅga-nādam*, பெ.(n.)

1. அரிமா முழக்கம்; lion's roar. 2. போரில் வீரர் செய்யும் உரப்பல் (கர்ச்சனை) முழக்கம்; war-whoop, battle - shout. "தலைவர் சிங்கநாதமும்" (கம்பரா. பிரமாத். 104). 3. தொல்லை (தொந்தரவு) (இ.வ.); trouble, vexation.

[சிங்கம் + நாதம்.]

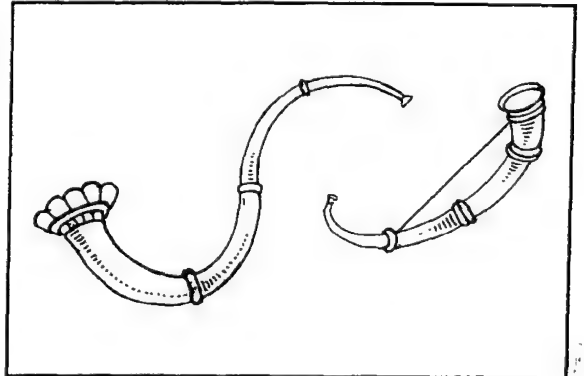
சிங்கநாதம்² *śiṅga-nādam*, பெ.(n.)

ஊதுகொம்பு; horn, a wind-instrument.

"உடன் சிங்கநாதங் கிடந்தசைய" (திருவிளை. உலவாக். 7).

[சிங்கம் + நாதம்.]

[Skt. *śikhā* > த. சிங்கம்]

சிங்கநோக்கு *śiṅga-nōkku*, பெ.(n.)

1. அரிமாவைப் போலக் கழுத்தைத் திருப்பிப் பார்க்கை; looking over the shoulder with neck turned, as a lion. "சிங்க நோக்கிற் பணையெருத் துறழ் நோக்கி" (சீவக. 1569).
2. அரிமானோக்கம் (இறை. 4, 57); a mode of setting a sūtra in a treatise.

த.வ. அரிமா நோக்கு

[சிங்கம் + நோக்கு]

சிங்கப்பல் *śiṅga-p-pal*, பெ.(n.) முன்புறம் நீண்டுள்ள துணைப்பல்; projecting extra tooth.

சிங்கப்பிரான் *śiṅga-p-pirāṇ*, பெ.(n.), மாந்தவுடலும் அரிமா தலையுங் கொண்ட தோற்றம் (நரசிங்கமூர்த்தி); Tirumāl in his man-lion incarnation. "சிங்கப்பிரான் பெருமை யாராயுஞ் சீர்மைத்தே" (திவ். திருவாய். 2,8,9).

சிங்கப்பெருமாள் *śiṅga-p-perumāḷ*, பெ.(n.) 1. சிங்கப்பிரான் பார்க்க; see *śiṅga-p-pirāṇ*. 2. துளசி (மலை.); holy basil.

சிங்கபாதம் *śiṅga-pādam*, பெ.(n.) அரிமாவின் அடிபோன்று அமைக்கப்படும் கால்; legs of vessels or vessel-stands in the shape of lion's feet. "தாரைத்தாள் வட்டில் ஒன்று கருக்கிரண்டுஞ் சிங்கபாத மிரண்டும் உட்பட" (S.I.I.II. 5).

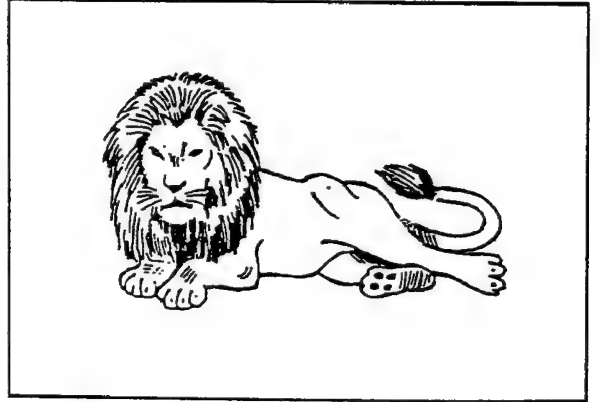
த.வ. அரிமாக் கால்

[சிங்கம் + பாதம்.]

[Skt. *śikhā* > த. சிங்கம்]

சிங்கம்¹ *śiṅgam*, பெ.(n.) 1. மிக்க வன்மையுள்ள ஒரு விலங்கு; lion. "மாற்றுச் சிங்கத்து மறக்குரல்" (பெருங். உஞ்சைக். 47, 111). 2. அரிமா ஓரை (சிங்கராசி) (பிங்.); Leo, the fifth sign of the zodiac. 3. வேளாளரின் ஒரு பட்டப்பெயர் (J); a title, chiefly among vēḷālas as in பாலசிங்கம்.

[Skt. *siṃha* > த. சிங்கம்]

சிங்கம்² *śiṅgam*, பெ.(n.) ஆடாதோடை (மலை.); malabar - nut.

[Skt. *siṃhi* > த. சிங்கம்]

சிங்கம்³ *śiṅgam*, பெ.(n.) 1. கொம்பு; horn. 2. வாழையின் இளங்கன்று; tender plantain. 'வாழைக்குச் சிங்கம் வெடித்திருக்கிறது' (இ.வ.). 3. கிட்டிப்புள் விளையாட்டில் வழங்கும் ஏழு அல்லது பத்துக்கிட்டி நீளங்கொண்ட அளவு (j); distance of seven or sometimes ten sticks in the game of tip-cat, measured from where the cat falls to the goal.

[Skt. *srīṅga* > த. சிங்கம்]

சிங்கம்⁴ *śiṅgam*, பெ.(n.) ஒரு வகை நஞ்சு (மூ.அ.); a mineral poison.

சிங்கம்⁵ *śiṅgam*, பெ.(n.) ஒருவகை நறுமண (வாசனை)ப்பண்டம் (அக.நி.); an aromatic.

சிங்கம்பட்டு *śiṅgam-paṭṭu*, பெ.(n.) நாணயத்தைத் தூக்கியெறிந்து அது விழும் பக்கங்களைக் கொண்டு வெற்றி தோல்விகளை உறுதி செய்யும் பந்தய விளையாட்டு (இ.வ.); a kind of betting game in which small coins are tossed up heads winning and tails losing.

[சிங்கம் + பட்டு]

சிங்கம்புள் *śiṅgam-puḷ*, பெ.(n.) கிட்டிப்புள் (நாஞ்சில்); the game of tip-cat.

[சிங்கம் + புள்.]

சிங்கமடங்கல் *śiṅga-maḍaṅgal*, பெ.(n.) சிங்கக்குட்டி; young of lion. "மலைபக விடிக்குஞ் சிங்க மடங்கலை" (சீவக. 392).

த.வ. அரிமா ஏறு

சிங்கமடி-த்தல் *śiṅgam-aḍi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) கிட்டியடித்தல் (J); to toss up and strike the cat in the game of tip-cat.

[சிங்கம் + அடி-]

சிங்கமதாணி *śiṅga-madāṇi*, பெ.(n.) வெற்றிவேந்தன் மார்பிலணியும் அரிமா (சிங்க)முகப் பதக்கம் (சங்.அக.); lion-faced ornament for breast worn by a victorious king.

த.வ. அரிமா பதக்கம்

சிங்கமுகக்காப்பு *śiṅga-muga-k-kāppu*, பெ.(n.) அரிமா (சிங்க) முகத்தைக் கொண்ட தோடா (விண்.); bracelet with a lion's face on the clasp.

[சிங்கம்+முகம் + காப்பு]

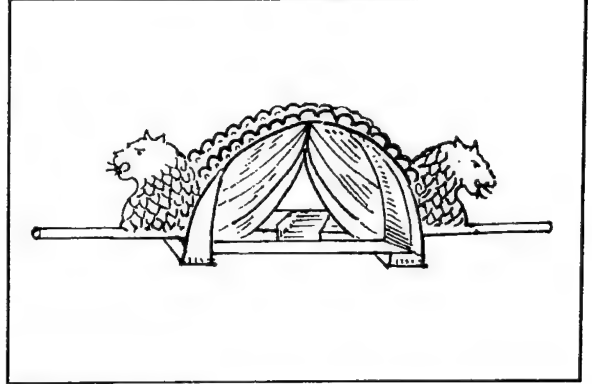
[Skt. śikhā > த. சிங்கம்]

சிங்கமுகப்பல்லக்கு *śiṅga-muga-p-pallakku*, பெ.(n.) அரிமா (சிங்க) முகவடிவை

முகப்பிற் கொண்ட பல்லக்கு வகை (விண்.); palanquin with the face of a lion carved in front.

த.வ. அரிமுகச்சிவிகை

[சிங்கமுகம் + பல்லக்கு]

சிங்கமுகம்வை-த்தல் *śiṅga-mugam-vai-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சினங்கொண்டிருத்தல்; to put on an angry look (Nāñ).

த.வ. சீறுதல்

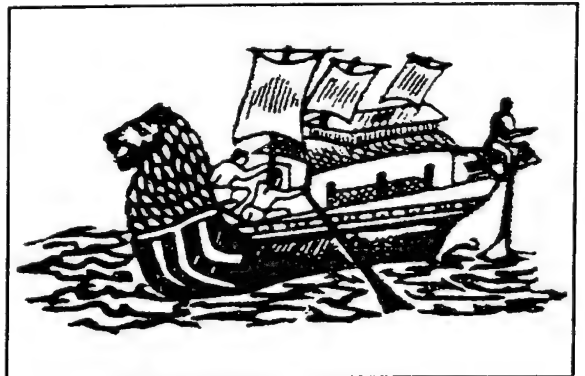
[சிங்கமுகம் + வை]

சிங்கமுகவோடம் *śiṅga-muga-vōdam*, பெ.(n.) சிங்கத்தின் உருவை முகப்பிற் கொண்ட தோணி; boat with a lion-shaped prow. "யாணைமுக வோடமும் சிங்கமுக வோடமுமென்னும் இவற்றின் ஏறி" (சிலப். 13. 177. உரை).

த.வ. அரிமுகவோடம்

[சிங்கம்+முகம் + வோடம்.]

[Skt. śikhā > த. சிங்கம்]

சிங்கமுகாகரன் *śiṅga-mugāśuraṇ*, பெ.(n.)

முருகக் கடவுளால் வதஞ் செய்யப் பெற்ற வனும் அரிமா (சிங்க) முகத்தையுடையவனுமாகிய ஓர் அசுரன் (கந்தபு.); lion-faced Asura slain by Skanda.

த.வ. அரிமுகஅரக்கன்

[Skt. *siṃhamukhāśura* > த. சிங்கமுகாகரன்]

சிங்கமுகி *śiṅgamugi*, பெ.(n.) பொன்னுமத்தை (மலை.); thorn-apple.

[Skt. *siṃha-mukhi* > த. சிங்கமுகி]

சிங்கலை *śiṅgalai*, பெ.(n.) வில்லங்கம் முதலியன (இ.வ.); encumbrance, tangle of difficulties.

[Skt. *śṛṅkhalā* > த. சிங்கலை]

சிங்கவாகனி *śiṅga-vāgaṇi*, பெ.(n.)

அரிமாலை ஊர்தியாகக் கொண்டவளாகக் கருதப் பெறும் கொற்றவை; Durgā, as lion-mounted. "சிங்கவாகனி வந்து செந்திருமா கொடிருக்கவே" (கலிங். 306. புதுப்.)

[Skt. *siṃha+vāhani* > த. சிங்கவாகனி]

சிங்காசனம் *śiṅgāśaṇam*, பெ.(n.) 1. அரிமா

தாங்குவதுபோல் அமைக்கப்பெற்ற இருக்கை; throns supported by carved lions.

"சிங்காசனமும் பொங்குபூட் தவிசும்" (பெருங். உஞ்சைக். 57, 60). 2. கேசரியாசனம் எனும் ஓக முறை; (yōga) yōgic posture.

த.வ. அரியணை

[Skt. *siṃhāśana* > த. சிங்காசனம்]

சிங்காதனம் *śiṅgātaṇam*, பெ.(n.)

1. சிங்காசனம் 1 பார்க்க; see *śiṅgāśaṇam*¹. "தண்டுஞ் சிவிகையுஞ் சிங்காதனமுந் தமிழ்க் களித்த கண்டன்" (தனிப்பா. ii. 127. 322). 2. சிங்காசனம் 2 (திருமந். 562) பார்க்க; see *śiṅgāśaṇam*².

த.வ. அரியணை

சிங்காரக்கண்டி *śiṅgāra-k-kaṇḍi*, பெ.(n.)

நெடுங்கோடு கொண்ட புடைவை வகை (கொ.வ.); a kind of saree with long stripes.

[சிங்காரம் + கண்டி]

சிங்காரக்கழு *śiṅgāra-k-kaḷu*, பெ.(n.)

கொலைக் கழுவகை; a kind of impaling-stake (J).

[சிங்காரம் + கழு]

சிங்காரக்காரன் *śiṅgāra-k-kāraṇ*, பெ.(n.)

புனைவான் (அலங்கார) உடையுள்ளவன்; fop gaily - dressed person.

த.வ. அணிசெய்யுடையன்

[சிங்காரம் + காரன்]

சிங்காரத்தாட்டுப்பத்திரி *śiṅgāra-t-tāṭṭu-*

p-pattiri, பெ.(n.) சேலைவகை (கொ.வ.); a kind of saree.

[சிங்காரம் + தாட்டுப்பத்திரி]

சிங்காரத்தோட்டம் *śiṅgāra-t-tōṭṭam*,

பெ.(n.) மனமகிழ்ப்பூங்கா (உத்தியானவனம்); pleasure-garden.

த.வ. எழில்வனம்

சிங்காரத்தோப்பு *śiṅgāra-t-tōppu*, பெ.(n.)

சிங்காரத்தோட்டம் (I.M.P.S.a. 52) பார்க்க; see *śiṅgāra-t-tōṭṭam*.

[சிங்காரம் + தோப்பு]

சிங்காரநடை *śiṅgāra-naḍai*, பெ.(n.)

1. ஓய்ந்த நடை; graceful gait. "நடன சிங்கார நடையழகின்" (தனிப்பா. i, 146, 45).

2. பெருமித நடை (கொ.வ.); affected gait.

த.வ. ஓயில் நடை

[சிங்காரம் + நடை]

சிங்காரப்பாய்ச்சல் *śiṅgāra-p-pāyccal*,

பெ.(n.) குழந்தைகளின் துள்ளுநடை (j); lively, frisky movement as of children.

த.வ. துள்ளல் நடை

[சிங்காரம் + பாய்ச்சல்]

சிங்காரப்பேச்சு *śiṅgāra-p-pēccu*, பெ.(n.)

1. ஓய்யார (அலங்கார)மான பேச்சு (கொ.வ.); flowery speech.
2. காதற் (சரசப்) பேச்சு; amorous talk.
3. வேடிக்கைப் பேச்சு; witty, humorous talk.

த.வ. அலப்புரை

[சிங்காரம் + பேச்சு]

சிங்காரம் *śiṅgāram*, பெ.(n.) 1. ஒன்பான்

சுவையுள் (நவரசத்துள்) ஒன்றாகிய இன்பச் சுவை (குடா.); (poet) sentiment of love, one of nava-raśam, q.v. 2. ஒப்பனை (அலங் காரம்); decoration, embellishment, beauty, especially artificial.

"கொத்தலர்தார மார்பன் கொலுவிருக்குஞ் சிங்காரம்" (பணவிடு. 85).

த.வ. ஒப்பனை

[Skt. *śiṅgāra* > த. சிங்காரம்]

சிங்காரி¹-த்தல் *śiṅgāri-*, 11 செ.கு.வி. (v.t.)

1. ஒப்பனை செய்தல் (அலங்கரித்தல்); to decorate, beautify. "உன்னைச் சிங்காரித் துன்னழகைப் பாராமல்".
2. ஒப்பனை (அலங்கரி)த் துரைத்தல்; to use flowery language.

த.வ. ஒப்பனைசெய்தல்

சிங்காரி² *śiṅgāri*, பெ.(n.) அலங்கார முடையவ-ன்-ள் (வின்.); gaily dressed man or woman.

த.வ. மிணுக்கி

[Skt. *śiṅgārin* > த. சிங்காரி]

சிங்காவலோகனம் *śiṅgāvalōkaṇam*, பெ.(n.) சிங்கநோக்கு, 2 (சி.சி.5, 9, சிவாக்) பார்க்க; see *śiṅga-nōkku*, 2.

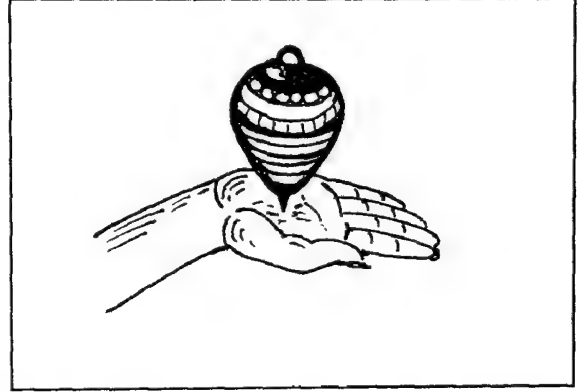
[Skt. *siṃha + ava-lōkana* > த. சிங்காவலோகனம்]

சிங்கிகைபுதல்வன் *śiṅgigai-pudalvan*, பெ.(n.) சிங்கிகையின் புதல்வனான செங்கோள் (கேது); kētu, as the son of siṃhikā. "சிங்கிகைபுதல்வ னென்றும்" (மச்சபு. புலனகோச. 27).

சிங்கிணிகோசு *śiṅgiṇi-kōśu*, பெ.(n.) பம்பர

விளையாட்டில் பம்பரத்தைச் சுற்றும் போதே கயிற்றால் தூக்கிப் பிடித்ததைக் குறிக்கும் சொல் (கொ.வ.); a term used in the game of tops to denote the lifting up of a spinning top with a cord and catching it.

த.வ. ஏந்துபம்பரம்

சிங்கிநாதம் *śiṅgi-nādam*, பெ.(n.)

1. இடம்பஞ் செய்கை (பிங்.); assuming airs, display of vanity.
2. தன் விருப்ப (சுவாதந்திரிய)த்தை மேற்கொள்கை (வின்.); wantonness, taking liberties.
3. வீண்காலங்கழிக்கை (இ.வ.); wasting or idling time.

[Skt. *siṃha-nāda* > த. சிங்கிநாதம்]

சிங்கிவேரம் *śiṅgivēram*, பெ.(n.) சுக்கு

(மூ.அ.); dried ginger.

[Skt. *śiṅga-bēra* > த. சிங்கிவேரம்]

சிச்சன் *śiccan*, பெ.(n.) மாணாக்கன்;

disciple. "ஆசாரியன் சிச்ச னாருயிரைப் பேணுமவன்" (உபதேசரத். 65).

[Skt. *śiṣya* > த. சிச்சன்]

சிசிரம் *śiśiram*, பெ.(n.) 1. சிசிரருது பார்க்க;

see *śiśirarudu*. "வெருவிப்போய்ச் சிசிரம் நீங்கி" (கம்பரா. மாரீசன். 99). 2. சந்தனம் (மலை.); sandalwood.

[Skt. *śiśira* > த. சிசிரம்]

சிசிரருது *śīśīrarudu*, பெ.(n.) கும்பம் (மாசி), மீனம் (பங்குனி) மாதங்களாகிய பின்பனிக்காலம்; cool season, the months of *māsi* and *paṅguṇi*, one of six rudu. q.v.

த.வ. பின்பனி

[Skt. *śīśra+rudu* > த. சிசிரருது]

சிகினம் *śīśinam*, பெ.(n.) ஆண்குறி; male generative organ.

[Skt. *śīśna* > த. சிகினம்]

சிக¹ *śīśu*, பெ.(n.) குழவி; baby, young of animals. "சிகக்களி னறிவிலாச் சிந்தை" (பாரத. குருகுல. 65).

த.வ. குழந்தை

[Skt. *śīśu* > த. சிக]

சிக² *śīsu*, பெ.(n.) 1. கரு அல்லது கருப்பக் குழந்தை (சிக); embryo. 2. கருப்பிண்டம்; foetus in the womb. 3. பிறந்த குழந்தை; new born baby. 4. எட்டு அகவைக்குட்பட்ட குழந்தை; child below eight years of age. 5. சிக மரம்; sissoo - *Dalbergia sissu*. (சா.அக.)

சிககத்தி *śīśukatti*, பெ.(n.) கரு(சிக)க்களை அழிக்கை (இ.வ.); infanticide, causing abortion or miscarriage.

த.வ. கருவழிப்பு

[Skt. *śīśu-hatyā* > த. சிககத்தி]

சிககத்தி *śīśukatti*, பெ.(n.) சிகவத்தி பார்க்க; see *śīsu-vatti*. (சா.அக.)

சிககம் *śīsugam*, பெ.(n.) 1. ஒரு மரம்; an unknown tree. 2. கடற் பன்றி; sea-hog. 3. முதலை; crocodile, whale. (சா.அக.)

சிககாகிதம் *śīsukāgidam*, பெ.(n.) வெள்ளை யெள்ளு; white gingelly seed. (சா.அக.)

சிகசிதை-தல் *śīsu-śidai*, -,4 செ. குன்றாவி (v.t.) கருவழிதல்; abortion, miscarriage. (சா.அக.)

[சிக + சிதை-]

சிகதானேதிரும்பு-தல் *śīsutāṇē-tirumbu*-, 5 செ.கு.வி. (v.t.) கருப்பைக்குள் குழந்தை யானது தனக்குத் தானே திரும்புதல்; to the spontaneous evolution of the child in the womb. (சா.அக.)

[சிக + தானே+திரும்பு-]

சிகதோடம் *śīsu-tōdam*., பெ.(n.) குழந்தை களுக்குக் கருப்பத்தில் அல்லது பிறக்கும் பொழுதே ஏற்பட்ட குற்ற (தோச)ங்கள்; congenital diseases or morbid diathesis acquired by children during their birth. (சா.அக.)

சிகத்துவம் *śīsuttuvam*, பெ.(n.) குழந்தைப் பருவம்; childhood, in fancy. (சா.அக.)

சிகநாயகம் *śīsu-nāyagaṃ*, பெ.(n.) சிறுவர் ஆளும் ஆட்சி (விண்.); government by juveniles, used in contempt.

[சிக + நாயகம்.]

சிகநோய் *śīsu-nōy*, பெ.(n.) 1. குழந்தை களுக்கு ஏற்படும் பொதுவான நோய்கள்; diseases of children in general. 2. குழந்தைகளின் உடம்பை அடுத்த நோய்கள்; constitutional diseases of children. (சா.அக.)

[சிக + நோய்.]

[Skt. *śīśu* > த. சிக]

சிகபுடம் *śīsu-puḍam*, பெ.(n.) இருபது வறட்டியினால் போடும் புடம்; calcination effected with twenty cow-dung cakes. (சா.அக.)

[சிக + புடம்.]

[Skt. *śīśu* > த. சிக]

சிகமரம் *śīsu-maram*, பெ.(n.) 1. நூக்கமரம்; cissum tree-Dalbergia sesso. 2. சிக பார்க்க; see *śīsu*. (சா.அக.)

[சிக + மரம்.]

[Skt. *śīśu* > த. சிக]

சிகமரி-த்தல் *śīśu-mari-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குழந்தை கருப்பத்தில் இறத்தல்; to die as of a child in the womb still-born. (சா.அக.)

[சிக + மரி-,]

[Skt. *śīśu* > த. சிக]

சிகமாந்தம் *śīsu-māndam*, பெ.(n.) 1. குழந்தைகளுக்குக் காணும் மாந்தநோய்; indigestion in children. 2. மாந்தக் கொடி; an unknown creeper. (சா.அக.)

த.வ. பிள்ளைமாந்தம்

[சிக + மாந்தம்.]

சிகமாரம் *śīsu-māram*, பெ.(n.) 1. கடற்பன்றி; porpoise, sea-hog. 2. முதலை; crocodile, the Gangetic dolphin. 3. முதலையைப் போன்ற ஒரு பெருமீன்; a large fish of the species of whale. (சா.அக.)

சிகமூலிகம் *śīśu-mūligam*, பெ.(n.) 1. நூலாஞ்செடி; cotton tree. 2. நூலிலைச் செடி; doodooga - polyalthia cerasoides. (சா.அக.)

சிகமூலிகா *śīśu-mūligā*, பெ.(n.) சிகமூலிகம் பார்க்க; see *śīsumūligam*. (சா.அக.)

சிகரம் *śīśuram*, பெ.(n.) 1. கிலுகிலுப்பை; rattle-wort. 2. புளி; tamarind. (சா.அக.)

சிகரவாரி *śīśura-vārī*, பெ.(n.) சிகரம் பார்க்க; see *śīśuram*. (சா.அக.)

சிகராலிகம் *śīsurāligam*, பெ.(n.) ஆவிரை; tanner's senna - Cassia auriculata. (சா.அக.)

சிகருட்சை¹ *śīsu-ruṭcai*, பெ.(n.) (நோயாளி, முதியவர் முதலியோருக்குச் செய்யும்) பணிவிடை; caring : nursing (esp. the sick

and the old). 'ஒரு மாதம் நான் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தபோது என் மனைவி செய்த சிகருட்சைகளை மறக்க முடியாது' (உ.வ.)

த.வ. பணிவிடை

சிகருட்சை² *śīśuruṭcai*, பெ.(n.) குற்றேவல்; service, nursing.

[Skt. *śīśrūṭṣā* > த. சிகருட்சை]

சிகரோகம் *śīsu-rōgam*, பெ.(n.) குழந்தைக்கு வரும் நோய்; diseases attacking especially children, diseases peculiar to children. (சா.அக.)

த.வ. குழந்தைநோய்

[சிக + ரோகம்]

சிகவத்தி *śīśu-vatti*, பெ.(n.) சிகவதை பார்க்க; see *śīsuavadai*.

சிகவதை *śīsu-vadaī*, பெ.(n.) 1. கருவிலிருக்கும் குழந்தையைக் கரைக்கை; causing abortion, aborting. 2. குழந்தையைக் கொல்லுகை; child murder, infanticide.

த.வ. குழந்தைக்கொலை

[சிக + வதை.]

சிகவாகடம் *śīśu-vāgaḍam*, பெ.(n.) குழந்தை நோய்களைப் பற்றிய மருத்துவநூல்; a treatise on children's diseases.

த.வ. குழந்தை மருத்துவ நூல்

[சிக + வாகடம்.]

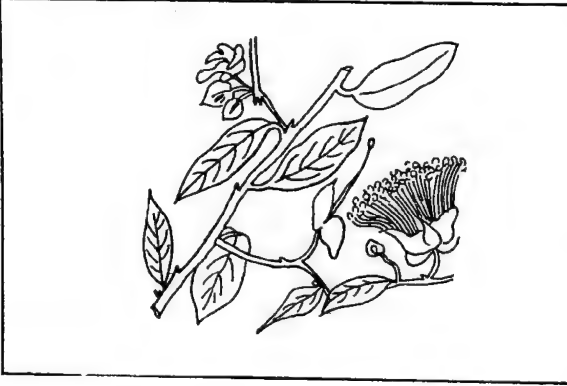
சிகவாரினி *śīśu-vāriṇi*, பெ.(n.) அப்பொழுது பிறந்த குழந்தை; new-born baby. (சா.அக.)

சிகவாருணி *śīśu-vāruṇi*, பெ.(n.) சிகவாரினி பார்க்க; see *śīśuvāriṇi*. (சா.அக.)

சிகவிசேதம் *śīśuviśēdam*, பெ.(n.) அறுவை செய்து குழந்தையை வெளிப்படுத்தல்; the dismembering of the foetus in the womb in order to admit or facilitate delivery - Embryotomy. (சா.அக.)

சிகவியற்கைத்திருப்பம் *śiṣu-v-iyarkai-t-tiruppam*, பெ.(n.) 1. கருப்பைக்குள் குழந்தை தனக்குத் தானே திரும்புகை; the spontaneous evolution of the foetus in the womb. 2. சிகதானேதிரும்பு-தல் பார்க்க; see *śiṣutāṇē-tirumbu-*, (சா.அக.)

சிகணம் *śisunam*, பெ.(n.) ஆதொண்டை; climbing caper, - *Capparis horrida*. (சா.அக.)

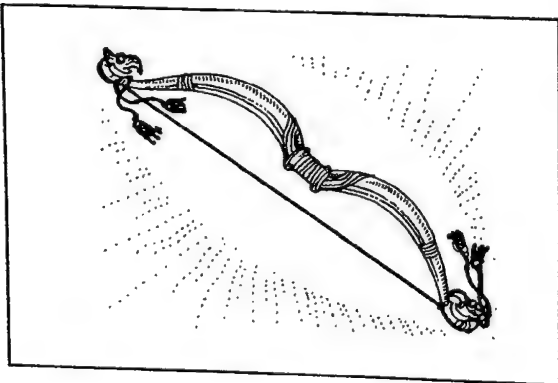

சிஞ்சிதம் *śiñjīdam*, பெ.(n.) அணிகலன்களின் ஒசை; நகையொலி; tinkling of ornaments. "நாணொலியோடணி சிஞ்சிதமும் மெழ" (பாரத. பதினேழாம். 64).

[Skt. *śiñjita* > த. சிஞ்சிதம்]

சிஞ்சினீ *śiñjini*, பெ.(n.) வில்லின் நாண்; bow-string. "சிஞ்சினீமுகந் நெறித்தனன்" (பாரத. காண்டவ. 9).

[Skt. *śiñjini* > த. சிஞ்சினீ]

சிஞ்சுபம் *śiñśupam*, பெ.(n.) நூக்கு மரம்; shisham. "சிஞ்சுபவனத்திடை" (கம்பரா. சடாயுவ. 146).

[Skt. *śiñśupā* > த. சிஞ்சுபம்]

சிஞ்சை¹ *śiñjai*, பெ.(n.) முழக்கம்; rumbling sound. "சிஞ்சை யிடங்கரை" (கல்லா. 26, 24).

[Skt. *śiñjā* > த. சிஞ்சை]

சிஞ்சை² *śiñjai*, பெ.(n.) 1. புளி (சங்.அக.); tamarind. 2. புளிப்பு; sourness. "சிஞ்சையிலின் பலியுமாகும்" (தைலவ. தைல. 105).

[Skt. *ciñcā* > த. சிஞ்சை]

சிஞ்ஞாக *śiññāśu*, பெ.(n.) உண்மையான அறிவைப் பெற விரும்புவோன்; a seeker of true knowledge, enquirer. "சிஞ்ஞாக ஞானவா னென்றிரண்டு போர்கள்" (கைவல். சந்தேக. 162).

த.வ. மெய்ம்மைவிரும்பி

[Skt. *jijñāsu* > த. சிஞ்ஞாக]

சிட்சகன் *śidśagan*, பெ.(n.) 1. கற்பிப்போன்; teacher, instructor. 2. தண்டிப்பவன் (சங்.அக.); punishing authority.

[Skt. *śikṣaka* > த. சிட்சகன்]

சிட்சி-த்தல் *śiṭṣi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. தண்டித்தல்; to reprove, punish. 2. கற்பித்தல் (சங்.அக.); to teach, train.

[Skt. *śikṣā* > த. சிட்சி-த்தல்]

சிட்சை *śiṭcai*, பெ.(n.) 1. தண்டனை; reproof, punishment. 2. பயிற்சி; teaching, training. 3. இசை (சங்கீத)ப்பயிற்சி முதலியன; lessons in music and dancing. 'அவளுக்குச் சிட்சை சொல்லி வைக்கிறான்'. 4. எழுத்துக்களின் பலுக்கம் (உச்சரிப்பு) முதலியவற்றை உணர்த்துவதும் வேதாங்கம் ஆறனுள் ஒன்றுமான நூல்;

treatise dealing with vēdic phonology, one of six *vēdāṅgam*, q.v. "சிட்சை சோதிடாதி மற்றங்க நூல்" (தாயு. ஆகார. 10).

[Skt. *śikṣā* > த. சிட்சை]

சிட்சைரட்சை *śiṭcai-raṭcai*, பெ.(n.) அடிப்பும் அணைப்பும் (விண்.); punishment and protection.

[Skt. *śikṣā+rakṣā* > த. சிட்சைரட்சை]

சிட்டபரிபாலனம் *śiṭṭa-pari-pālaṇam*, பெ.(n.) நல்லோரைக் காப்பாற்றுகை (விண்.); protection of the good.

சிட்டர் *śiṭṭar*, பெ.(n.) 1. மறை (வேத வேதாங்கங்)களைக் கற்றுவல்ல பெரியோர்; learned persons well versed in vēdic lore. "சிட்டர் வாழ் தில்லை" (தேவா. 2, 10). 2. கல்வி நிரம்பிய சான்றோர்; wise, learned men. "அரசன் சிட்டரை யெல்லாங் கூவி" (இறை. பக். 6).

[Skt. *śiṣṭa* > த. சிட்டர்]

சிட்டன் *śiṭṭan*, பெ.(n.) மாணாக்கன்; pupil, disciple. "சிட்ட னிவ்வாறு சொல்ல" (கைவல். தத்துவ. 87).

[Skt. *śiṣya* > த. சிட்டன்]

சிட்டாசாரம் *śiṭṭāśāram*, பெ.(n.) பெரியோர் கையாண்ட வழக்கம்; established line of conduct or usage of the virtuous as an authority in the absence of 'śruti' and 'smṛti'. "சிட்டாசரத்தோடும் முரணுவன வன்றி" (சித். மராகண். 21).

[Skt. *śiṣṭa+ā-cāra* > த. சிட்டாசாரம்]

சிட்ட-த்தல் *śiṭṭi*, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.) 1.படைத்தல்; to create, make, produce 2.கற்பனை செய்தல்; to fabricate, as a document இது சிருட்டித்த ஆவணம் "தரைவிசம்பைச் சிட்டித்த விருக்கன்" (திருப்ப. 419).

த.வ. படைத்தல்

[Skt. *śiṣṭi* > த. சிட்டி-]

சித்தசமாதானம் *śittaśamādhānam*, பெ.(n.) மனவமைதி (விண்.); peace of mind, tranquility.

த.வ. மனவமைதி

[சித்தம் + சமாதானம்.]

சித்தசமுன்னதி *śitta-samunnadī*, பெ.(n.) செருக்கு; egotism.

[Skt. *citta+sam-un-nati* > த. சித்தசமுன்னதி]

சித்தசரணம் *śitta-śaraṇam*, பெ.(n.) சித்தரை அடைக்கலம் புகுகை (சீவக. 1, உரை); seeking refuge with the Siddhas or the perfected ones.

[Skt. *siddha+śaraṇa* > த. சித்தசரணம்]

சித்தசன் *śittaśan*, பெ.(n.) மன்மதன் (மனத்தில் தோன்றுபவன்); Kāma, as mind-born. "சித்தசற் புரிதரு செங்கண்மால்" (கந்தபு. மார்க்கண்டேயப். 281).

[Skt. *citta-ja* > த. சித்தசன்]

சித்தசாதனம் *śitta-śādhānam*, பெ.(n.) 1. முன்பே எண்ணிய (சிந்தித்த) தொன்றைப் பின்னுஞ் செய்து முடிக்கை (சாதிக்கை); fallacy of proving what has already been proved. "அதுவுஞ் சித்தசாதனம்" (சித். மரபுகண்.). 2. வெண்கடுகு (மலை.); white mustard.

[Skt. *siddha+śādhana* > த. சித்தசாதனம்]

சித்தசாந்தி *śitta-śānti*, பெ.(n.) மனவமைதி; stoical tranquility of mind. "சித்த சாந்தியுடனே சரிப்போரும்" (அருட்பா. i, நெஞ்சறி. 689).

[Skt. *siddha+śānti* > த. சித்தசாந்தி]

சித்தசுத்தி *śitta-śutti*, பெ.(n.) மனத்தூய்மை; purity of mind. "சித்தசுத்தியும் பல்வகைச் சித்தியும் பயக்கும்" (திருவினை. மாயப். 32).

[Skt. *siddha+śutti* > த. சித்தசுத்தி]

சித்தகவாதீனம் *śitta-śuvādinam*, பெ.(n.)
மனம் வசப்பட்டிருக்கை (கொ.வ.); control
over one's mind; sanity.

த.வ. மனத் தெளிவு

[*Skt. siddha+śuvātin* > த. சித்தகவாதீனம்]

சித்தடக்கம் *śittadakkam*, பெ.(n.)
சிறுடக்கம் பார்க்க; see *śirradakkam*.
'கட்டடம் சித்தடக்கமாக இருக்கிறது' (இ.வ.)

சித்தத்தியாகம் *śitta-t-tiyāgam*, பெ.(n.)
சித்தநிவர்த்தி பார்க்க; see *śittanivartti*.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார்
śittattai-c-civanpālēvaittār, பெ.(n.)
உள்ளத்தைச் சிவனிடத்தே வைத்தவர்
தொகையடியாருள் ஒரு கூட்டத்தார்
(பெரியபு); those who are absorbed in the
contemplation of Śivan, one of *togai-y-*
adiyār, q.v.

சித்தநிவர்த்தி *śitta-nivartti*, பெ.(n.) எல்லாப்
பொருளிலும் பற்றுவிடுகை; subjugation of
the will; renunciation of all worldly
attachments and desires (j).

சித்தப்படுத்து-தல் *śitta-p-paḍuttu-*,
5 செ.குன்றாவி.(v.t.) அணிய (ஆயத்த)ஞ்
செய்தல் (இ.வ.); to prepare, make ready.

சித்தப்பிரமை *śitta-p-piramai*, பெ.(n.)
1. மனமயக்கம் (வின்.); infatuation,
stupefaction. 2. கோட்டி (பைத்தியம்)
(சங்.அக.); insanity. 3. இசிவு (சன்னி)வகை
(இ.வ.); delirium.

[*Skt. citta+bhrama* > த. சித்தப்பிரமை]

சித்தபரமேடிகள் *śitta-paramēṭṭikaḥ*,
பெ.(n.) சித்தர் (சீவக. 962, உரை);
supernals, perfected ones.

சித்தபரிகர்மம் *śitta-parikarmam*, பெ.(n.)
மைத்திரி, கருணை, முதிதை, இகழ்ச்சி என்ற
நான்கு குணங்கள் (பரிபா. 4, 1, உரை)
(சித்தத்தை அலங்கரிப்பவை); virtues which

cleanse the mind, as adorning the mind,
four in number, viz., *maittiri, karunai,*
mudidai, igaḷcci.

[*Skt. citta+parikarmam* > த. சித்தபரிகர்மம்]

சித்தபுத்தி *śitta-putti*, பெ.(n.) மனம்; mind.
"தூரியோதனன் சொன்ன பருஷவாக்கியம்
நின் சித்தபுத்தியில் வைக்கத்தக்க தில்லை"
(பாரதவெண். 116, உரை).

சித்தபுருசன் *śitta-puruṣaṇ*, பெ.(n.) சித்தன்'
பார்க்க; see *śittan*.

சித்தமுகம் *śitta-mugam*, பெ.(n.) கிலு
கிலுப்பை (மலை); laburnum-leaved
rattlewort.

[*Skt. siddha+mukha* > த. சித்தமுகம்]

சித்தயோகம் *śitta-yōgam*, பெ.(n.) ஆகூழ்
(யோகம்) ஆறனுள் ஒன்று (விதான.
குணாகுண. 19, உரை); an auspicious
conjunction of a week day with a
nakṣatra, one of six yōgam, q.v.

[*Skt. siddha+yōga* > த. சித்தயோகம்]

சித்தலயம் *śitta-layam*, பெ.(n.) பரம்
பொருளுடன் மனமொன்றுகை (வின்.);
complete subjugation of the will and
identification of the soul with the
supreme ascetic.

சித்தவிகாரம் *śitta-vigāram*, பெ.(n.)
மனமாறுபாடு (மனோவிகாரம்); changing
mental mood. "சித்தவிகாரக் கலக்கந்
தெளிவித்த" (திருவாச. 10, 6).

சித்தவிப்பிரமம் *śitta-vippiramam*, பெ.(n.)
இசிவு (சன்னி) வகை (யாழ்.அக.); fainting
fits, syncope.

[*Skt. citta-vibhrama* > த. சித்தவிப்பிரமம்]

சித்தவிருத்தி *śittavirutti*, பெ.(n.) மனப்பாங்கு
(இ.வ.); temperament, disposition.

[*Skt. citta-vṛtti* > த. சித்தவிருத்தி]

சித்தவிலாசம் *śitta-vilāśam*, பெ.(n.) உலகப்பற்றில் ஈடுபடுகை (விண்.); yielding to the desires of earthly passion, without control, opp. to cittalayam.

சித்தாசித்தம் *śittāśittam*, பெ.(n.) ஐயத்துக் கிடமான பொருளை ஏதுவாகக் கொண்டு கணிப்பு (அனுமானம்) செய்வதாகிய ஏதுப்போலிவகை; a fallacious reasoning in which cātaṇam or the minor term given is doubtful. "சித்தாசித்தமாவ தேதுச் சங்கயமாய்ச் சாதித்தல்" (மணிமே. 29, 203, 4).

த.வ ஐயக்காரணத்திராடல்

[Skt. *siddhāśiddha* > த. சித்தாசித்தம்]

சித்தாதிகள் *śittātikaḥ*, பெ.(n.) பொன்னாக்கம் (இரசவாதம்) முதலான ஆரிய வித்தைகள் கை வந்தவரெனக் கருதப்படும் ஓகி (யோகி)கள்; a sect of yōgis who are believed to possess supernatural or magical powers such as transmuting iron into gold. "மேம்படுசித்தாதிகள் செய்வித்தை யிலும்" (பணவிடு. 101).

சித்தாந்தத்தொகை *śittānta-t-tōgai*, பெ.(n.) தமிழ் மொழியில் செய்த ஒரு புத்த நூல்; (சி.சி.பா.செளத்.2,உரை); a treatise in Tamil on Buddhism.

சித்தாந்தசாத்திரம் *śittānta-śāttiram*, பெ.(n.) சிவனியக் கொண்முடிபை (சைவ சித்தாந்தத்தை)க் கூறுவனவாகிய மெய் கண்ட சாத்திர முதலியன (சங்.அக.); treatises on the śaiva siddhānta philosophy especially the 14 text books known as the *meykaṇḍa-śāttiram*.

[Skt. *siddhānta+śāstra* > த. சித்தாந்தசாத்திரம்]

சித்தாந்தசிகாமணி *śittānta-śigāmaṇi*, பெ.(n.) 1. சிவப்பிரகாசரால் 17-ம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட ஒரு வீரசைவநூல்; a vīra-saiva treatise by sivappiragāṣar, in

the 17th C. 2. அம்பல வாணதேசிகரியற்றியதும் பண்டார சாத்திரத்தொன்றுமாகிய கொண்முடிபு (சித்தாந்த) நூல்; a śaiva-siddhānta treatise by Ampala-vāṇa-dēśikar, one of paṇḍāra-śāttiram, q.v.

[Skt. *siddhānta + śikhā-maṇi* >

த. சித்தாந்தசிகாமணி]

சித்தாந்தசைவம் *śittānta-śaivam*, பெ.(n.) பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளுண்மையை மேற்கொண்டு மும்மலங்களும் ஆற்றல் கெட ஆன்மா சத்திநிபாதமடைந்து திருவருளால் முத்திபெறுமென்று கொள்வதாகிய சைவ சமய பேதம் (சி.சி. 4, 13, உரை); a philosophical system of the Saivaites which recognises the three entities of Śiva, soul and māyā and holds that salvation is for those who have subdued the threefold mala and obtained God's grace.

த.வ. கொண்முடிபுச்சிவனியம்

சித்தாந்தமோகம் *śittāntamōgam*, பெ.(n.) பேரோசனை என்னும் மாழை (உலோக) வகை (விண்.); a kind of ore.

சித்தாயதனம் *śittāyadaṇam*, பெ.(n.) விசயார்த்த மலையின் கீழ்த் திசையில் மலைமுகட்டில் உள்ள முதன்மையான அருகன் கோயில்; the jaina shrine on the foremost peak east of the Vijayārta mountain. "சிவத்திறை யுறையுஞ் சித்ராயதன நற்கூடம்" (மேருமந். 620).

[Skt. *siddāya-tana* > த. சித்தாயதனம்]

சித்தார் *śittār*, பெ.(n.) அறமன்ற அழைப்பு; summons.

[Port. *citar* > த. சித்தார்]

சித்தார்த்தம் *śittārttam*, பெ.(n.) வெண் கடுகு (பிங்.); white mustard.

[Skt. *siddhārtha* > த. சித்தார்த்தம்]

சித்தார்த்தன் *śittārttan*, பெ.(n.) வீடுபேற்றை (நிர்வாணத்தை)யடைந்த புத்தன்; Buddha, as one who realised the great objective of life.

[*Skt. siddhārtha* > த. சித்தார்த்தன்]

சித்தார்த்தி *śittārtti*, பெ.(n.) வடமொழி யாளரின் ஆண்டு அறுபதனுள் ஐம்பத்து மூன்றாவது; the 53rd year of the jupitar cycle.

[*Skt. siddhārthin* > த. சித்தார்த்தி]

சித்தாரி-த்தல் *śittāri-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) வழக்கு தொடுத்தல்; to file a suit or case in court (J).

[*Port. citar* > த. சித்தாரி-]

சித்திகணபதி *śitti-gaṇapadi*, பெ.(n.) சித்திவிநாயகன் (விண்.) பார்க்க; see *śitti-vināyagan*.

சித்தியடை-தல் *śitti-yadai-*, 2 செ.கு.வி.(v.i.) 1. பயன் (அனுகூலம்)டைதல்; to succeed. 2. வீடுபேறு அடைதல்; to obtain salvation. to die, euphemistically said of ascetics.

சித்தியாரோகணம் *śitti-yā-rōgaṇam*, பெ.(n.) உடன்கட்டை யேறுகை (யாழ்.அக.); suttee.

சித்திரகாயம் *śittirakāyam*, பெ.(n.) புலி; tiger, panther. "கடும்புலிகளையர்ந்து சித்திரகாயமெனும் பெயர்விளக்க" (அழகர்கல. 1).

[*Skt. citra-kāya* > த. சித்திரகாயம்]

சித்திரகாரன் *śittirakāraṇ*, பெ.(n.) 1. ஓவியன்; சித்திரமெழுதுவோன்; painter. portrait-painter. "சித்திரகாரருஞ் செல்கெனச் சொல்லி" (பெருங். வத்தவ. 3, 28). 2. சிற்பி (சூடா.); sculptor, engraver.

சித்திரகாரி *śittira-kāri*, பெ.(n.) சித்திரகாரன் (மணிமே. 28, 38, அரும்.) பார்க்க; see *śittirakāraṇ*.

[*Skt. citra+kārin* > த. சித்திரகாரி]

சித்திரகுத்தன் *śittirakuttan*, பெ.(n.) இயமதருமனிடம் ஆன்மாக்களின் நற்செயல் தீச்செயல்களைக் கணக்கிலெழுதிப் படிப்போன்; Yama's officer who records the good and evil deeds of human beings. "சித்திரகுத்த னெழுத்தால்" (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 2).

[*Skt. citra-gupta* > த. சித்திரகுத்தன்]

சித்திரகோசாவளி *śittira-kōsāvali*, பெ.(n.) வீணை வகை (பரத. ஒழிபி. 15); a kind of lute.

சித்திரபாணு *śittirapāṇu*, பெ.(n.) 1. நெருப்பு (பிங்.); fire. 2. கதிவன் (சூரியன்) (சூடா.); sun. 3. வடமொழியாளரின் ஆண்டு அறுபதனுள் பதினாறாவது (சூடா.); the 16th year of the jupiter cycle.

[*Skt. citrabhānu* > த. சித்திரபாணு]

சித்திரபுண்டரம் *śittira-puṇḍaram*, பெ.(n.) மாலியர்கள் நெற்றியில் அணிந்துக் (தரித்துக்) கொள்ளும் திருமண்காப்பு (கொ.வ.); the sacred mark worn on the forehead by vaiṣṇavites.

த.வ. திருமண்

சித்திரபுத்திரன் *śittira-puttiraṇ*, பெ.(n.) சித்திரகுத்தன் (இ.வ.) பார்க்க; see *śittira-kuttan*.

சித்திரரேகை *śittira-rēgai*, பெ.(n.) 1. உள்ளங்கை வரிகைகளுள் ஒன்று (விண்.); a line in palm of hand significant in palmistry. 2. அரசு (மலை) பார்க்க; see *arasu*.

[*Skt. citra+rēgai* > த. சித்திரரேகை]

சித்திரவதம் *śittira-vadam*, பெ.(n.) அலைப்புக்கொலை (வேதனைப்படுத்திக் கொல்லுகை); butchery, horrible slaughter; torture to death. "இராமன்

வெஞ்சரஞ் சித்திரவதஞ்செயக் கண்டு
தீர்தியோ" (கம்பரா. விபீடண. 12).

த.வ. அலைகொலை

சித்திரவதை *śittira-vadaḥ*, பெ.(n.)
சித்திரவதம் (சங்.அக.) பார்க்க; see
śittiravadam.

சித்திரவாராத்தி *śittira-vārāṭṭi*, பெ.(n.)
கண்டங்கத்தரி (மலை); a thorny plant with
diffuse branches.

[*Skt. kṣudra+vārāṭṭi* > த. சித்திரவாராத்தி]

சித்திராபூரணை *śittirā-pūṇai*, பெ.(n.)
சித்திராபௌர்ணிமை (சிலப். 5, 64, அரும்.)
பார்க்க; see *śittirā-paurṇimai*.

த.வ. மேழவெள்ளுவா

சித்திராபௌர்ணிமை *śittirā-paurṇimai*,
பெ.(n.) மேழ (சித்திரை) மாதத்து
வெள்ளுவாவில் நிகழுந் திருவிழா; festival
celebrated on the fullmoon-day in the
month of cittirai.

த.வ. மேழத் திருவிழா

சித்திராம்பரி *śittirāmpari*, பெ.(n.)
மேளகர்த்தாக்களுளொன்று (சங்.சந்.); a
primary rāga.

சித்திரிணி *śittiriṇi*, பெ.(n.) சித்தினி
(கொக்கோ. 1. 7. 10) பார்க்க; see *śittiriṇi*.

[*Skt. citriṇi* > த. சித்திரிணி]

சித்திவிநாயகன் *śitti-vināyagan*, பெ.(n.)
பிள்ளையார் (கணபதி); a manifestation of
Gaṇēśa.

சித்துவேலை *śittuvēlai*, பெ.(n.) மாயவித்தை;
தந்திரவித்தை; magic, sleight of hand.
'ஆளை மறையவைக்கும் சித்து வேலை'.

[சித்து + வேலை.]

சித்தேசன் *śittēśan*, பெ.(n.) பிறைநிலா
உருவுள்ள தலைக்குட்டை அணிந்த
ஒருவகைப் பிச்சைக்காரன் (Tinn); a class

of mendicants, wearing crescent-like
metal pieces on their head-dress.

சித்தேசி *śittēśi*, பெ.(n.) சித்தேசன் (இ.வ.)
பார்க்க; see *śittēśan*.

சித்தௌடதம் *śittauḍadam*, பெ.(n.)
சித்தமருத்துவ முறைப்படி அமைந்த மருந்து;
medicine prepared according to citta-
vaidiyyam.

சிதடன் *śitaḍan*, பெ.(n.) 1. குருடன்; a blind
man. 2. அறிவில்லான்; an idiot. (சா.அக.)

சிதளம் *śitaḷam*, பெ.(n.) கோடகசாலை; a
drug-rungia repens. (சா.அக.)

சிதளி *śitaḷi*, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி;
sessile plant - *Illecebrum sessile*.
(சா.அக.)

சிதாக்கியா *śitākkiyā*, பெ.(n.) கிளுவை;
common teal - *Querquedula crecca*.
(சா.அக.)

சிதாசம்¹ *śitākāśam*, பெ.(n.) 1. பேரறிவுற்ற
நிலை; intelligence which knows no
bounds. 2. அறிவுவெளி (ஞானாசம்) (in
philosophy); the wide sphere of pure
intelligence. 3. முழுமை (பூரணம்) (In
advaita philosophy); the all - pervading
spirit or God or the intellectual ether.
4. பாழ் (சூனிய) நிலை. (சா.அக.)
nothingness, vacuum, non-entity.

சிதாசம்² *śitākāśam*, பெ.(n.) அறிவுவெளி
(ஞானவெளி) (யாழ்.அக.); region of pure
intelligence.

[*Skt. cit + ā-kāśa* > த. சிதாசம்]

சிதாசாஞ்சி *śitākañśi*, பெ.(n.) காட்டு
முல்லை; wild jasmine - *Jasminum*
angustifolium. (சா.அக.)

சிதாசமியம் *śitāśamiyam*, பெ.(n.)
கருங்கொள்; black horse-gram - *Cassia*
absus. (சா.அக.)

சிதாடம் *śitāḍam*, பெ.(n.) பல்லீறு அழற்சியினால் குருதி (இரத்தம்) ஒழுகி, பல்லை விழச் செய்யுமோர் பல் நோய்; a disease of the gum from which bloody discharges take place from the gums which begin to root out and gradually fall off. (சா.அக.)

சிதாத்தானம் *śitā-t-tānam*, பெ.(n.) சிதைக்குத் தென்கிழக்கு மூலை; the south-east corner of funeral pyre. "அங்கிமூலை சிதாத்தானம்" (தத்துவம். 102).

[சிதை + தானம்.]

சிதாபாங்கம் *śitāpāṅgam*, பெ.(n.) மயில்; peacock. (சா.அக.)

சிதாபாசம் *śitāpāśam*, பெ.(n.) 1. ஆதன் (ஆத்துமா); the soul. 2. உயிர் (சீவன்); life. (சா.அக.)

சிதாபு *śitābu*, பெ.(n.) பொன்னாங்காணி; sessile - Illecebrum sessile. (சா.அக.)

சிதாமலா *śitāmalā*, பெ.(n.) சர்க்கரை; sugar. (சா.அக.)

சிதாம்புசம் *śitāmbuśam*, பெ.(n.) வெண்டாமரை (மலை.); white lotus.

[Skt. sita+ambu-ja > த. சிதாம்புசம்]

சிதாம்பூகம் *śitāmbūgam*, பெ.(n.) ஆள்வாடைத் தட்டி; an unknown plant. (சா.அக.)

சிதாம்போசம் *śitāmbōśam*, பெ.(n.) சிதாம்புசம் (மலை.) பார்க்க; see *śidāmbuśam*.

[Skt. sita+ambhō-ja > த. சிதாம் போசம்]

சிதாயதம் *śitāyadam*, பெ.(n.) ஐந்தெழுத்து மந்திரம் (பஞ்சாட்சரம்); the five mystic letters capable of destroying the mind and its faculties. (சா.அக.)

சிதாயம் *śitāyam*, பெ.(n.) கடலை; Bengal gram - cicer arietinum. (சா.அக.)

சிதாரி *śitāri*, பெ.(n.) பவள மறுகு; red couch grass. (சா.அக.)

சிதாரிகம் *śitārigam*, பெ.(n.) சிதாரி பார்க்க; see *śitāri*. (சா.அக.)

சிதாலதம் *śitālatam*, பெ.(n.) 1. கருப்பறுகு; black cynodon grass - cynodon dactylon. 2. வெள்ளறுகு; white cynodon grass. (சா.அக.)

சிதாவிபரி *śitāvipari*, பெ.(n.) இதிரக் கிழங்கு; wild yam root - Dracontium polyphyllum. (சா.அக.)

சிதானகம் *śitānagam*, பெ.(n.) கருடக் கொடி; Indian birth - wort, Aristolochia indica. (சா.அக.)

சிதானந்தம் *śitānandam*, பெ.(n.) அகமகிழ்வு (ஞானானந்தம்); spiritual happiness. (சா.அக.)

சிதானன் *śitānanan*, பெ.(n.) கழுலன் (கருடன்); brahmini kite, Haliastur indus. (சா.அக.)

சிதி¹ *śiti*, பெ.(n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. கருப்பு; blackness. (சா.அக.)

சிதி² *śiti*, பெ.(n.) கோடாரி (யாழ்.அக.); axe.

[Skt. chidi > த. சிதி]

சிதிச்சதம் *śiticcadam*, பெ.(n.) பாலைத் தண்ணீரினின்று பிரிக்கக் கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் ஒதிம (அன்ன)ப் பறவை; swan of the olden days capable of separating the milk from water. (சா.அக.)

த.வ. ஒதிமம்

சிதிரம் *śitiram*, பெ.(n.) நெருப்பு; fire.

சிதிலம் *śitilam*, பெ.(n.) 1. தளரல்; loosening. 2. கீல் தளரல்; loosening of joints.

3. பதனழிவு; rottenness. 4. நெகிழ்தல்; relaxing. (சா.அக.)

சிதிலாவர்த்தவாதம் *śitilāvartta-vādam*, பெ.(n.) சீதளம், செரிமானமாகக் கடினமானவற்றை உண்பதால் நரம்புகள் தொல்லை (வேதனை) கண்டு, அனைத்து மூட்டுகளையும் தளரச் செய்யும் ஓர் ஊதை (வாத) நோய்; a kind of rheumatism tending to affect the nerves and loosen the joints, due to eating cold and indigestible substances. (சா.அக.)

சிதுமலர் *śitumalar*, பெ.(n.) தண்ணீர் விட்டான்; water-root - Asparagus recemosus. (சா.அக.)

சிதுமலி *śitumali*, பெ.(n.) பச்சைக் கடுக்காய்; raw or fresh gall-nut. (சா.அக.)

சிதேந்திரம் *śitēndiram*, பெ.(n.) கோயில் (பிங்.); temple.

[Skt. *jinendra* > த. சிதேந்திரம்]

சிதேந்திரியன் *śitēndiriyān*, பெ.(n.) புலன்களை வென்றோன்; one who has subdued his senses. "கங்குறீபோ தகன்றபின் னிவர் சிதேந்திரியர்" (பிரபோத. 10, 11).

[Skt. *jita+indriya* > த. சிதேந்திரியன்]

சிந்தனாவாதி *śindanāvādi*, பெ.(n.) ஆழமாக (தீவிரமாக) எண்ணி(சிந்தித்து)க் கருத்து களை வெளிப்படுத்துபவர்; thinker, intellectual.

[சிந்தனை > சிந்தனா + வாதி]

சிந்தாக்கிராந்தன் *śindā-k-kirāndaṇ*, பெ.(n.) கவலையுள் ஆழ்ந்தவன் (கொ.வ.); one stricken with grief.

[Skt. *cintā+ā-krānta* > த. சிந்தாக்கிராந்தன்]

சிந்தாகுலம் *śindākulam*, பெ.(n.) மனக் கவலை; care, deep sorrow. "சிந்தாகுல முற்றென்னோ வென்னை வாட்டத் திருத்துவதே" (திருக்கோ. 12).

[Skt. *cintā+ā-kula* > த. சிந்தாகுலம்]

சிந்தாசமத்தி *śindā-śamatti*, பெ.(n.) பிறர் கருத்தினை நுட்பமதியால் உணர்ந்து பாடும் பா(கவி)த்திறமை (தமிழ்நா. பக். 5); trial of poetic skill by which the competitors are required to divine the thoughts of a person and give the same in verse form.

[Skt. *cinta-samasya* > த. சிந்தாசமத்தி]

சிந்தாத்திரி *śindāttiri*, பெ.(n.) 1. காப்பான செலவு (நல்ல பயணம்); safe voyage or journey. சிந்தாத்திரியாகப் போய்விட்டுவா". 2. நல (சுக)வாழ்வு; welfare, prosperity.

சிந்தாத்திரை *śindāttirai*, பெ.(n.) சிந்தாத்திரி (i) பார்க்க; see *śintāttiri*.

சிந்துராமக்கிரியை *śindurāmakkiyāi*, பெ.(n.) பண்வகை (பரத. ராக. 104); a specific melody-type.

சிந்துலவணம் *śindu-lavaṇam*, பெ.(n.) கடலுப்பு (விண்.); sea salt.

சினேகபாவம் *śinēgabāvam*, பெ.(n.) நட்புணர்வு; friendliness. 'அவர் எல்லோரிடமும் சினேகபாவத்துடன் பழகுவார்'.

[சினேகம் + பாவம்.]

சினேகம் *śinēgam*, பெ.(n.) நட்பு; friendship.

சினேகிதம் *śinēgidam*, பெ.(n.) சினேகம் பார்க்க; see *śinēgam*.

சினேகிதன் *śinēgidaṇ*, பெ.(n.) நண்பன்; friend.

சிநேகிதி *šinēgidi*, பெ.(n.) நண்பன் என்பதன் பெண்பால்; feminine of *šinēgidaṇ*.

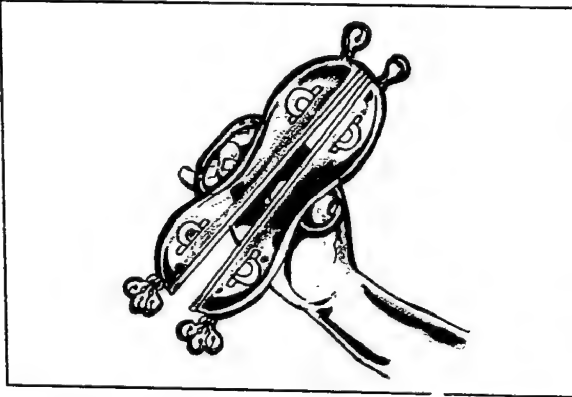
சிப்பந்தி *šippandi*, பெ.(n.) படைக்கலம் ஏந்திய காவற்படை (G.md. D.i. 197); armed police.

[*Persn. sibandi* > த. சிப்பந்தி]

சிப்பில் *šippil*, பெ.(n.) வடிதட்டு (வ.வ.); rice-strainer, colander.

சிப்பிலாட்டி *šippilāṭṭi*, பெ.(n.) தொந்தரை (யாழ்.அக.); trouble.

சிப்ளாக்கட்டை *šiplā-k-kaṭṭai*, பெ.(n.) சப்பளாக்கட்டை பார்க்க; see *sappaṭā-k-kaṭṭai*.

சிபிடம் *šipidam*, பெ.(n.) மணி (இரத்தின) வகை (சுக்கிரநீதி. 186); a kind of gem.

[*Skt. cipiṭa* > த. சிபிடம்]

சிபுகம் *šipugam*, பெ.(n.) கன்னம்; cheek. "பொலிவுறு நின்சிபுகம் போற்றின்" (சௌந்தரிய. 66).

[*Skt. cibuka* > த. சிபுகம்]

சிம்சுமாரப்ரசாபதி *śimśumāra-p-raśāpadi*, பெ.(n.) விண்மீன் (நட்சத்திர) பதத்துக்கு மேலெல்லையான துருவ மண்டலம்; the region of the pole star beyond the nakṣatra-pada. "நக்ஷத்ரா

பதத்து மேலெல்லை சிம்சுமாரப்ரசாபதியிறே" (திவ். திருநெடுந். 5, வ்யா. பக். 45).

சிம்புளாதனம் *śimbuḷāṭanam*, பெ.(n.) ஓகவிருக்கை (யோகாசன) வகை (தத்துவப். 109, உரை); a yogic posture (saiva).

சிம்மசொப்பனம் *śimma-śoppaṇam*, பெ.(n.) திகிலை ஏற்படுத்தும் பேரச்சம் (பயங்கரம்), நடுநடுங்க வைப்பது; nightmare, devil incarnate, terror. 'கணித ஆசிரியர் என்றால் மாணவர்களுக்கு சிம்ம சொப்பனம்'.

த.வ. நடுக்கக்கனவு

[சிம்மம் + சொப்பனம்.]

சிம்மகாரம் *śimmagāram*, பெ.(n.) பண் வகை (பரத. ராக. 104); a specific melody-type. (mus.)

சிம்மேந்திரமத்யமம் *śimmēndira-matyamam*, பெ.(n.) பண்வகை, (மேள கர்த்தாக்)களுளொன்று (சங்.சந்.); a primary rāga.

சிம்னி *śimni*, பெ.(n.) சிமினி பார்க்க; see *simini*.

சிமிட்டி *šimitti*, பெ.(n.) சதைமா, பொருளின் மேல் பற்றிக் கொள்ளும் தன்மை உடைய தாகச் சுண்ணாம்பு, களிமண் முதலிய வற்றைக் குறிப்பிட்ட அளவில் கலந்து செய்த கருஞ் சாம்பல் நிற மாவுப் பொருள்; cement. வீடு கட்ட முடியவில்லை, சிமிட்டி விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது (உ.வ.)

[*E. cement* > த. சிமிட்டி]

சிமினி *šimini*, பெ.(n.) (காற்றினால் சுடர் அணையாமல் இருக்க) மண்ணெண்ணெய் விளக்கில் பொருத்தும் கண்ணாடிக் கூடு; chiney (for kerosene lamps).

த.வ. ஆடிக்கூடு, மூடாடி

சிமினிவிளக்கு *šimiri-viḷakku*, பெ.(n.)
கண்ணாடிக்கூடு (சிமினி) பொருத்திய
மண்ணெண்ணெய் விளக்கு; kerosene
lamp with a chimney.

த.வ. மூடாடிவிளக்கு

சியாமகன்னம் *šiyāma-kannam*, பெ.(n.)
காது மட்டும் நீலநிறமும். மற்ற்றைப்
பாகமெல்லாம் ஒரே நிறமுமுண்ட குதிரை
(சுக்கிரநீதி. 317); horse of a single colour
with the ears alone blue.

த.வ. நீலக்கதுப்பி

[*Skt. śyāmakarṇa* > த. சியாமகன்னம்]

சியாமளாங்கி *šiyāmaḷāṅgi*, பெ.(n.)
பண்வகை (மேளகர்த்தாக்)களுளொன்று
(சங். சந். 47); a primary rāga.

[*Skt. śyāmaḷāṅgi* > த. சியாமளாங்கி]

சியேட்டை *šiyēṭṭai*, பெ.(n.) ஒரு சிவசத்தி
(சைவபு. சந். 219); a śiva-śakti.

[*Skt. jyēṣṭhā* > த. சியேட்டை]

சிரச்சேதம் *širaccēdam*, பெ.(n.) தலையை
வெட்டுகை; decapitation.

த.வ. தலைவெட்டு

[*Skt. śiras+chēda* > த. சிரச்சேதம்]

சிரசாக்கினை *širaś-ākkinai*, பெ.(n.)
கொலைத்தண்டனை (வின்.); capital
sentence.

[*Skt. śiras+ājinā* > த. சிரசாக்கினை]

சிரசாவகி-த்தல் *širaśāvagi-*, 4 செ.கு.வி.
(v.i.) மதிப்பு (மரியாதை)யுடன் ஏற்றுக்
கொள்ளுதல் (யாழ்.அக.) (தலையால்
தாங்குதல்); Lit., to bear on one's head,
to accept, as a command, etc., with
respect.

சிரசீவி *širaśīvi*, பெ.(n.) **சிரஞ்சீவி** (யாழ்.அக.)
பார்க்க; see *širañjīvi*.

சிரசு *širaśu*, பெ.(n.) தலை; head.

[*Skt. śiras* > த. சிரசு]

சிரசுதயம் *širaś-utayam*, பெ.(n.) சிரோதயம்
(யாழ்.அக.) பார்க்க; see *širōtayam*.

[*Skt. śiras+udaya* > த. சிரசுதயம்]

சிரசுவெட்டி *širaśu-veṭṭi*, பெ.(n.) தலையைத்
துண்டாக்கும் கருவி (வின்.); executioner's
axe.

சிரஞ்சீவி *širañjīvi*, பெ.(n.) 1. நெடுநாள்
வாழ்பவன்; long-lived person.
2. அகவையிற் குறைந்த ஆண்பாலாரைக்
குறித்து மூத்தோர் வாழ்த்தும்போது வழங்குஞ்
சொல்; a term of blessing, prefixed to
names of male persons either in speech
or writing. 3. காகம் (இலக்.அக.); crow.
4. இலவு (இலக்.அக.); silk-cotton tree.
5. மாரக்கண்டேய முனிவர் (இலக். அக.);
sage *Mārkaṇḍēyaṇ*.

த.வ. நீடுவாழி

[*Skt. ciraṃ+jīvin* > த. சிரஞ்சீவி]

சிரஞ்சீவியர் *širañjīviyar*, பெ.(n.) நீண்ட
காலம் வாழ்ந்திருக்க அருள் (வரம்) பெற்றவர்
களான அச்சுவத்தாமன், மகாபலி, வியாசன்,
அனுமான், வீடணன், கிருபாசாரியன்,
பரசுராமன் என்ற எழுவர் (வின்.); persons
blessed with immortality, seven in
number viz., *Accuvattāmaṇ*, *Magāpali*,
Viyāśaṇ, *Aṇumān*, *Vipīśaṇaṇ*,
Kirupāśāriyaṇ, *Para-śurāmaṇ*.

த.வ. நீடுவாழியர்

சிரத்தவன் *širattavaṇ*, பெ.(n.) தலைவன்;
leader, great person. "இச்சிரத்தவ
னுரைத்திறுக்கு மேல்வையில்" (கம்பரா. உயுத்.
மந்திரப். 28).

[*Skt. śiras-stha* > த. சிரத்தவன்]

சிரத்தார் *śirattār*, பெ.(n.) முறைமன்றம், ஆட்சியர் மற்றும் வட்டாட்சியர் அலுவலகம் ஆகியவற்றில் உள்ள ஆளுவ (நிருவாக)ப் பணியாளர்க்குத் தலைவரான அதிகாரி; head officer of a court of justice or collector's office, head accountant of a taluk who has the general superintendence of the establishment.

த.வ.மேற்காணகர்

[*U. sarrishtadār* > த. சிரத்தார்]

சிரத்தாமந்தர் *śirattāmandar*, பெ.(n.) கோயிலறங்களை மேற்பார்க்கும் மதிப்புறுவு அறங்காவலர் (M.E.R.163 of 1922); honorary superintendents who take interest in the management of a temple charities.

[*Skt. śradhā+mat* > த. சிரத்தாமந்தர்]

சிரதரம் *śira-taram*, பெ.(n.) தலையைத் தாங்குவதாகிய கழுத்து (உரி.நி.); neck, as supporting the head.

[*Skt. śiras+dhara* > த. சிரதரம்]

சிரநதி *śira-nadi*, பெ.(n.) (பிங்.) சிவனது தலையினின்று பெருகுவதாகக் கருதப்படும் கங்கையாறு; the river Ganges, as flowing from the head of Śivaṇ.

[*Skt. śiras+nadi* > த. சிரநதி]

சிரபங்கம் *śirabaṅgam*, பெ.(n.) சிரச்சேதம்(j) பார்க்க; see *śiraccēdam*.

[*Skt. śiras+bhaṅga* > த. சிரபங்கம்]

சிரபாத்திரி *śirapāttiri*, பெ.(n.) சிவன்; Śivaṇ, as having skull for his begging bowl. "சிரபாத்திரி கையிலாயி" (கந்தரந். 34).

[*Skt. śiras+pātrin* > த. சிரபாத்திரி]

சிரம்பம் *śirambam*, பெ.(n.) ஒருவகை நஞ்சு (சாலாங்கபாடாணம்) (விண்.); a mineral poison.

சிரமசாத்தியம் *śiramasāttiyam*, பெ.(n.) வருந்திச் செய்யக்கூடியது; that which is accomplishable with difficulty. 'சிரமசாத்தியமான வேலை' (இ.வ.)

சிரமதசை *śiramadaśai*, பெ.(n.) துன்பப் படுகிற காலம் அல்லது நிலை; period of bad luck or difficulty, straits. 'நிதி உதவியை அரசு நிறுத்திவிட்டதால் இந்த விடுதி சிரமதசையில் இருக்கிறது'.

த.வ. துன்பநிலை

[சிரமம்+தசை]

சிரமபரிகாரம் *śiramaparigāram*, பெ.(n.) ஓய்வு; rest.

[சிரமம்+பரிகாரம்]

சிரமம் *śiramam*, பெ.(n.) 1. களைப்பு; exhaustion, weariness. "சிரம மெல்லாஞ் செல்லிருட் டர்ந்து" (பெருங். இலாவாண. 9, 31). 2. உழைப்பு; exertion, toil. 3. படை (ஆயுத)ப்பயிற்சி; practice of arms, military, exercise. "சிரமந்தி..... கண்டு சீறி" (திருவாலவா. 35, 4).

[*Skt. śrama* > த. சிரமம்]

சிரமாலை *śiramālai*, பெ.(n.) சிவனணியுந் தலைமாலை (திவா); garland of skulls worn by Śivaṇ.

[சிரம்+மாலை]

[*Skt. śiras* > த. சிரம்]

சிரமிலி *śiramili*, பெ.(n.) தலையில்லாததான நண்டு (சங்.அக.); crab; as having no head.

[சிரம்+இலி]

சிரமேற்கொள்(ளு)-தல் *śiramērkoḷ(ḷu)-*, 10 செ.குன்றாவி.(v.t.) மதிப்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் (தலையால் தாங்குதல்); lit., to bear on one's head to accept as a command etc.

த.வ. தலைமேற்கொள்ளுதல்

[சிரம்மேல்+கொள்-]

சிரமை *śiramaī*, பெ.(n.) சிரமம் 1 பார்க்க; see siramam. வழிச்சிரமை நீர்மின் (குளா. தூது. 18).

[Skt. śrama > த. சிரமை]

சிரவணத்துவாதசி *śiravaṇattuvādaśi*, பெ.(n.) கன்னிமாதத்தில் வளர்பிறை பன்னிராம் திருவோண நாண்மீன் நாளில் ஏற்கும் நோன்பு; fast observed when śravaṇanakṣatra falls on the twelfth titi of the bright fortnight in pāttirapatam.

[சிரவணம்+துவாதசி]

சிரவணம் *śiravaṇam*, பெ.(n.) 1. காது; ear. "சீரார் வசனச் சுவைநோக் கிடுமென் சிரவணமே" (தனிப்பா. ii, 210, 500). 2. கேள்வி; listening, hearing. "நல்வேதாந்தத் தெளிவைச் சிரவணஞ் செயலே" (குத. ஞான. 14, 10). 3. திருவோண நாண்மீன் (பிங்.); the 22nd nakṣatra.

[Skt. śravaṇa > த. சிரவணம்]

சிராங்கம்¹ *śirāṅgam*, பெ.(n.) தலை; head.

[Skt. śiras+aṅga > த. சிராங்கம்]

சிராங்கம்² *śirāṅgam*, பெ.(n.) உடல்நலம்; health, soundness. 'அவனுக்கு உடம்பு சிராங்கமாயிருக்கிறது' (இ.வ.)

சிராங்கம்³ *śirāṅgam*, பெ.(n.) தடையின்மை (இ.வ.); absence of obstruction.

சிராங்கு *śirāṅgu*, பெ.(n.) கப்பற்கண்காணி; boatswain, skipper of a small vessel, chief of a lascar crew.

[U. sar-hang > த. சிராங்கு]

சிராத்தம் *śirāttam*, பெ.(n.) இறந்தோர் பொருட்டுச் செய்யுஞ் சடங்கு; the ceremony of offering oblations of food and water to the manes. "சிராத்தஞ் செயற்கென" (யசோதர. 3, 33).

த.வ. நினைவேந்தல்

[Skt. śrāddha > த. சிராத்தம்]

சிராப்பு *śirāppu*, பெ.(n.) காக (நாணய) நோட்டக்காரன் (இ.வ.); shroff.

[Ar. sarāfā > த. சிராப்பு]

சிராபரன் *śirāparaṇ*, பெ.(n.) வாராச்சேட்புல (துவாதசாந்தத்தான)த்திலிருக்கும் இறைவன்; god, as the supreme being having His seat at *tuvātacāntam*. "மனக்கோயிற் சிராபரன்" (திருமந். 1760).

[Skt. śiras+para > த. சிராபரன்]

சிராய் *śirāy*, பெ.(n.) காற்சட்டை; trousers.

[U. sharāi > த. சிராய்]

சிராய்ப்பீனசம் *śirāy-p-pīṇaśam*, பெ.(n.) பீனச நோய்வகை (வின்.); an inflammatory disease with discharges from the nose in bean-like flakes.

சிரார்த்தம் *śirārttam*, பெ.(n.) நீத்தார் படையல் (திவசம், திதி) (சமூக வழக்கு); ritual offering to the dead on the occasion of the death anniversary.

சிராவகன் *śirāvagaṇ*, பெ.(n.) பெளத்த சமணரில் இல்லறத்தான்; a Buddhist or Jaina lay disciple.

[Skt. śrāvaka > த. சிராவகன்]

சிராவணம்¹ *śirāvaṇam*, பெ.(n.)

1. பெரும்பாலும் மடங்கல் மாத முழுமதியன்று (ஆவணிப் பூர்ணிமையன்று) புதுப்பூணூல் பூணுதல் முதலிய (பூர்வாங்க)ப் பழமைச் சடங்குகளுடன் மறை (வேத)பாடந் தொடங்கும் சடங்கு; ceremony performed generally on the full moon day in the month of Avani, when the study of the vēdas is commenced with the investiture of a new sacred thread.
2. நிலா மாதத்துள் ஐந்தாவது (யாழ்.அக.); fifth lunar month roughly corresponding to Āvaṇi.

[Skt. śrāvaṇa > த. சிராவணம்]

சிராவணம்² *śirāvaṇam*, பெ.(n.) கல் (சூடா.); stone.

[Skt. *grāvan* > த. சிராவணம்]

சிராவணம்³ *śirāvaṇam*, பெ.(n.) இடுக்கிப்பொறி சாவணம்; pincers.

த.வ. குறடு

சிராவணி *śirāvaṇi*, பெ.(n.) மடங்கல் முழுமதி நாளில் (ஆவணிப் பெளர்ணிமையில்) நடத்தற்குரிய ஒரு வேள்வி (திவா.); a sacrifice performed on the full-moon day in the month of Āvaṇi.

[Skt. *śrāvaṇī* > த. சிராவணி]

சிராவியம் *śirāviyam*, பெ.(n.) கேட்டற்கு இனியது; that which is sweet or pleasing to the ear. 'அந்தப்படல் சிராவியமாயிருந்தது' (சங்.அக.)

[Skt. *śrāvya* > த. சிராவியம்]

சிராவிருத்தம் *śirāviruttam*, பெ.(n.) ஈயம் (யாழ்.அக.); lead.

[Skt. *śirāvṛtta* > த. சிராவிருத்தம்]

சிரானந்தம் *śirāṇandam*, பெ.(n.) அழியாத இன்பம்; everlasting bliss. "சிரானந்தம் பூரித்து" (திருமந். 2750).

[Skt. *cira+ā-nanda* > த. சிரானந்தம்]

சிரி *śiri*, பெ.(n.) தீர்வைக்குட்பட்ட நிலம் (வின்.); land liable to assessment, dist. fr. *iṇām*.

[U. *śēri* > த. சிரி]

சிரிதம் *śiridam*, பெ.(n.) கருக்கு (கஷாயம்); decoction or infusion.

[Skt. *śṛta* > த. சிரிதம்]

சிரீதத்தம் *śirī-tattam*, பெ.(n.) புகழ்ப்பயன் கருதிக் கொடுக்கப்படும் கொடைப் பொருள் (சக்கிரநீதி. 145); gift made in expectation of fame.

த.வ. புகழ்க்கொடை

[Skt. *śrī-datta* > த. சிரீதத்தம்]

சிரீதரன் *śirīdaraṇ*, பெ.(n.) திருமால்; Tirumāl "சிரீதரன்றன் வண்குலவு தண்குழாய்த் தார்" (திவ். இயற். நான்மு. 62).

[Skt. *śrī-dhara* > த. சிரீதரன்]

சிரீமத்து *śirīmattu*, பெ.(n.) 1. நற்பேறு (பாக்கியம்); prosperity, wealth. 2. பெருமை தங்கியது (சி.சி.11,2, சிவாக். உரை); that which is great.

[Skt. *śrīmat* > த. சிரீமத்து]

சிரீமுக *śirīmuka*, பெ.(n.) வடமொழியாளரின் ஆண்டு அறுபதனுள் ஏழாவது (சங்.அக.); the seventh year in the jupiter cycle.

[Skt. *śrī-mukha* > த. சிரீமுக]

சிரீமுகம் *śirī-mukam*, பெ.(n.) திருமுகம் (வின்.); letter or epistle from a great personage.

[Skt. *śrī-mukha* > த. சிரீமுகம்]

சிரீவற்சம் *śirīvaṛṣam*, பெ.(n.) 1. திருமாலின் மார்பு மச்சம்; திருமறு; திருவத்தம்; mark on Viṣṇu's breast. 2. மார்பில் ஐந்து நற்குழியுள்ள குதிரை; horse with five curl-marks on its breast, believed to be lucky. "பிரிவுறவுரத்தி வைஞ்சுழி யுளது பேர்சிரீவற்சமாம்" (திருவிளை. நரிபரி. 112).

[Skt. *śrī-vatsa* > த. சிரீவற்சம்]

சிரீவிருட்சம் *śirī-viṛuṭcam*, பெ.(n.) குதிரைச் சுழிகளுளொன்று (இ.வ.); a curl-mark of horses.

சிருங்கபசுமம் *śirunga-paśumam*, பெ.(n.) மான்கொம்பாற் செய்யும் பொடி (சங்.அக.); medicinal powder, obtained by calcining deer's horn.

[Skt. *sringa + basma* > த. சிருங்கபசுமம்]

சிருங்கம் *śirungam*, பெ.(n.) 1. விலங்கின் கொம்பு; horn of a quadruped. "ஒருகலை முகச்சிருங்க முயர்தவன்" (கம்பரா. திருவவ. 33). 2. கொடுமுடி; peak. "சதசிருங்க

வெற்பெனத் திசை போயது" (காஞ்சிப்பு. சனற்குமார. 5). 3. சிருங்கவான் பார்க்க; see *śīruṅgavāṇ*. "வடகடல் முதலாச் சிருங்கங் காறுங் குருவருடம்" (கந்தபு. அண்டகோ. 36).

[Skt. *śṛṅga* > த. சிருங்கம்]

சிருங்கலம் *śīruṅgalam*, பெ.(n.) சிருங்கலை (விண்.) பார்க்க; see *śīruṅgalai*.

சிருங்கலை *śīruṅgalai*, பெ.(n.) 1. விலங்கு (குடா.); chain or fetter. 2. இருப்புச் சங்கிலி; iron chain. "சிருங்கலையைப் பூட்டிடுவர்" (சிவதரு. சுவர்க்க. 179). 3. வில்லங்கம் (இ.வ.); encumbrance.

[Skt. *śṛṅkhalā* > த. சிருங்கலை]

சிருங்கவான் *śīruṅgavāṇ*, பெ.(n.) பூவுலகின் (பூமியின்) எல்லையில் அமைந்த மலை (பர்வதங்)களுள் ஒன்று; a mythical mountain believed to be one of the boundaries of the earth.

[Skt. *śṛṅga-vāṇ* > த. சிருங்கவான்]

சிருங்காடம் *śīruṅgāḍam*, பெ.(n.) படைமுற்று (வியூக) வகையுள் ஒன்று (குறள், 767, உரைக்குறிப்பு); a battle-array.

[Skt. *śṛṅgāḍaka* > த. சிருங்காடம்]

சிருங்காரநிலை *śīruṅgāra-nilai*, பெ.(n.) இறந்துபட்ட வீரனது மார்பை அவன் மனைவி போர்க்களத்துத் தழுவுதலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7, 24); (purap.) theme of a warrior's devoted wife embracing his corpse on the battle field.

த.வ. அழுவத்தழுவல்

[சிருங்காரம்+நிலை]

சிருங்காரம் *śīruṅgāram*, பெ.(n.) காதற்கலை (சிங்காரம்) (கொ.வ.); sentiment of love.

[Skt. *śṛṅgāra* > த. சிருங்காரம்]

சிருச்சியம் *śīrucciyam*, பெ.(n.) உருவாக்கப் படுவது; that which is created.

[Skt. *srjya* > த. சிருச்சியம்]

சிருட்டம் *śīruṭṭam*, பெ.(n.) ஒரு சிற்பநூல் (இருசமய. சிற்ப சாத். 3); a treatise on architecture.

[Skt. *śṛṣṭa* > த. சிருட்டம்]

சிருட்டி¹-த்தல் *śīruṭṭi*, 11 செ.குன்றாவி.(v.t.) உருவாக்குதல்; to create.

சிருட்டி² *śīruṭṭi*, பெ.(n.) 1. படைப்பு; creation. ஆதிசிருட்டியைச் சொல் (மச்சபு. ஆதிசிருட்டிப். 1). 2. ஐவகைத் தொழில் (பஞ்ச கிருத்தியங்)களுள் உயிர்கள் முத்தி எய்துதற்பொருட்டு அவற்றுக்கு மெய்ப்புலன், உலக நுகர்வுகளை (தனுகரண புலன போகங்களை) அருளுவதாகிய படைப்புத் தொழில்; (śaiva) function of creation or providing the souls with physical and mental organs and the necessary environment designed to enable the souls to attain salvation on the *pañca-kiruttīyam*, q.v. 3. உருவாக்கப்பட்ட பொருள்; creature, created things.

[Skt. *śṛṣṭi* > த. சிருட்டி]

சிருட்டியாளன் *śīruṭṭiyāṇ*, பெ.(n.) சவுக்காரம் (மூ.அ.); soap.

சிருணி *śīruṇi*, பெ.(n.) 1. யானைத்தோட்டி; elephant goad. 2. பகைவன் (யாழ்.அக.); foe, enemy.

[Skt. *srñi* > த. சிருணி]

சிருணிகை *śīruṇigai*, பெ.(n.) எச்சில், சாளைவாய் (யாழ்.அக.); saliva, spittle.

[Skt. *srñikā* > த. சிருணிகை]

சிருதரம் *śīrutaram*, பெ.(n.) பாம்பு (யாழ்.அக.); snake.

[Skt. *śṛdara* > த. சிருதரம்]

சிரும்பணம் *śirumbāṇam*, பெ.(n.) கொட்டாவி விடுகை (யாழ்.அக.); yawning.

[Skt. jṛmbhaṇa > த. சிரும்பணம்]

சிரும்பிகை *śirumbigaḥ*, பெ.(n.) கொட்டாவி (யாழ்.அக.); yawn.

[Skt. jṛmbhikā > த. சிரும்பிகை]

சிரேட்டாதேவி *śirēṭṭādēvi*, பெ.(n.) (யாழ்.அக.) திருமகளுக்கு மூத்தவளாகக் கருதப்படும் மூதேவி; goddess of misfortune as the elder sister of Lakṣmī.

சிரேட்டி *śirēṭṭi*, பெ.(n.) வணிகன் (சூடா); member of the vaiśya caste.

சிரேணம் *śirēṇam*, பெ.(n.) நெடுநாள் (யாழ்.அக.); long period of time.

[Skt. cirēṇa > த. சிரேணம்]

சிரேணி *śirēṇi*, பெ.(n.) 1. தெரு (பிங்.); street, row of house. 2. இடையர் வீதி (சூடா.); herdsmen's street. 3. வரிசை (சங்.அக.); line, row, series.

[Skt. śrēṇi > த. சிரேணி]

சிரேணியம் *śirēṇiyam*, பெ.(n.) சிரேணி (சங்.அக.) பார்க்க; see *śirēṇi*.

[Skt. śrēṇi > த. சிரேணியம்]

சிரேணியர் *śirēṇiyar*, பெ.(n.) பதினெண் குடிமக்கள் (சங்.அக.); the eighteen servile castes.

[Skt. śrēṇi > த. சிரேணியர்]

சிரேயசு *śirēyaśu*, பெ.(n.) 1. நன்மை (சங்.அக.); good, welfare. 2. புகழ்; renown. "அந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் உனக்குச் சிரேயசு உண்டாகும்" (கொ.வ.)

[Skt. śrēyas > த. சிரேயசு]

சிரேயாஞ்சர் *śirēyāñjar*, பெ.(n.) தீர்த்தங்கரர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர்

(திருக்கலம். காப்பு, உரை); a Jaina Arhat, one of 24 *tīrtāṅgarar*, q.v.

[Skt. śrēyāṃsaḥ > த. சிரேயாஞ்சர்]

சிரேவணம் *śirēvaṇam*, பெ.(n.) காட்டா மணக்கு (மலை); common physic-nut.

சிரேவரிசம் *śirēvariśam*, பெ.(n.) கண்நரம்பைக் (சிரோபாதத்தை) கவனியாது விட்டு விடுவதால் கண்ணில் பலவிதமான ஒழுக்குகள் ஏற்பட்டு, கண் பார்வை முழுமையையும் கெடுத்துக் குருடாகச் செய்யும் நோய்; neglected or advanced stages of shiropādam (சிரோபாதம்) mentioned above giving rise to abnormal discharges from the eyes with complete loss of vision. (சா.அக.)

சிரேட்ட *śirēṭṭa*, பெ.எ (adv.) பெரும்பாலும் திருமண அழைப்பிதழ் முதலியவற்றில் குறிப்பிடும் சொல்லான (குழந்தைகளுள்) மூத்த, முதல்; (of children) eldest, first. 'சிரேட்ட புத்திரன்', 'சிரேட்ட புதல்வி'.

[Skt. srēṣṭa > த. சிரேட்ட]

சிரேட்டபுத்திரன் *śirēṭṭa-puttirar*, பெ.(n.) மூத்த மகன் (இ.வ.); eldest son.

சிரைத்தல் *śiraittal*, பெ.(n.) மயிர் மழிக்கை; to shave, to remove the hairs of the head. (சா.அக.)

சிரைப்புண் *śiraippuṇ*, பெ.(n.) முக மழிப்போன் சிரைப்பதினால் உண்டாகும் புண்; barber's itch, barber's rash. (சா.அக.)

சிரைபாசி *śiraipāśi*, பெ.(n.) கடுக்காய்; gallnut. (சா.அக.)

சிரையதிகேசம் *śiraiyadikēśam*, பெ.(n.) ஆனைத் திப்பிலி; elephant pepper - Ciper longum. (சா.அக.)

சிரோக்கிரகம் *śirōkkiragam*, பெ.(n.)

1. தலையை அசைக்க முடியாமற் செய்யும் பிடிப்பு; p. 2. பிடரி ஊகை (வாதம்); spasmodic retro-flexion of the head. (சா.அக.)

த.வ. கழுத்துப் பிடிப்பு

சிரோகுட்டம் *śirōkuṭṭam*, பெ.(n.) நோய் வகை; a disease. கன்மமார் வழுக்கற் கொடித்தலையாக்கிக் காட்டும் புண் சிரோகுட்ட நோயர் (கடம்ப. பு. இலீலா. 108).

சிரோசக்காரம் *śirōśakkāram*, பெ.(n.) வெடிகாரம்; nitre. (சா.அக.)

சிரோசம்¹ *śirōśam*, பெ.(n.) 1. மயிர்; hair. 2. தலைமயிர்; hair of the head. (சா.அக.)

சிரோசம்² *śirōśam*, பெ.(n.) சிரோசுகம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śirōrugam*.

[Skt. *śirō-ja* > த. சிரோசம்]

சிரோசூலை *śirōśūlai*, பெ.(n.) 1. மண்டைக் குத்தல்; neuralgic pain in the head. 2. மண்டைக் குடைச்சல், severe gouty pain in the head - caphalagra. (சா.அக.)

சிரோட்டம் *śirōṭṭam*, பெ.(n.) 1. கடுக்காய்; gallnut. 2. திரிபலை; the three myrobalans. 3. திரிகடுகு; the three special stimulants. 4. நெல்லி மரம்; Indian gooseberry. 5. தான்றிமரம்; devils abode. (சா.அக.)

சிரோணி *śirōṇi*, பெ.(n.) காட்டாமணக்கு (மலை); common physic-nut.

[Skt. *śrāvaṇi* > த. சிரோணி]

சிரோணியம் *śirōṇiyam*, பெ.(n.) நேர்வாளம்; a species of croton seed - *Croto tigilium*. (சா.அக.)

சிரோத்தாபம் *śirōttāpam*, பெ.(n.) நரம்புழற்சி; nervous irritation.

சிரோத்தி *śirōtti*, பெ.(n.) 1. தலையோடு; the skull. 2. கழுத்து; the neck.

[Skt. *śiras+asthi* > த. சிரோத்தி]

சிரோத்திரம் *śirōttiram*, பெ.(n.) 1. காது; ear. 2. கேட்கும் திறன்; hearing. (சா.அக.)

சிரோத்பாதரோகம் *śirōtpāda-rōgam*, பெ.(n.) வெண்விழியில் சிவந்த புண்ணை யெழுப்பி, கண் வீங்கி எரிச்சலையுண்டாக்குமோர் கண்ணோய்; a disease of the eye causing or developing red vasicles on the eye.

த.வ. விழிப்புண்

சிரோததி *śirōtadi*, பெ.(n.) கழுத்து; the neck. (சா.அக.)

சிரோதபம் *śirōtabam*, பெ.(n.) அதிக சூட்டினால் உண்டாகும் மண்டைக் கொதிப்பு; thermalgia of the head due to excess of heat in the system. (சா.அக.)

சிரோதயம் *śirōtayam*, பெ.(n.) பேறு காலத்தின் போது குழந்தையின் தலை வெளித் தோன்றுகை (இ.வ.); presentation of head in childbirth.

த.வ. தலைக்காண்பு

[Skt. *śiras+udaya* > த. சிரோதயம்]

சிரோதரம் *śirōtaram*, பெ.(n.) கழுத்து; the neck. (சா.அக.)

[Skt. *śiras+dhara* > த. சிரோதரம்]

சிரோதாபம் *śirōtābam*, பெ.(n.) 1. மண்டையழற்சி; inflammation of the scalp. 2. மூளையின் அழற்சி; inflammation of the brain Cerebritis.

சிரோதி *śirōti*, பெ.(n.) கழுத்து; the neck. (சா.அக.)

சிரோதிகம் *śirōtigam*, பெ.(n.) பனிதாங்கி அல்லது காட்டு மருக்கொழுந்து; southern wood. (சா.அக.)

சிரோந்தகம் *śirōntagam*, பெ.(n.) மயிர்க் கொன்றை; pea-cock flower. (சா.அக.)

சிரோந்தம் *śirōndam*, பெ.(n.) செறிமயிர் பரப்பு (திவா.); hairiness.

சிரோந்திதம் *śirōnditam*, பெ.(n.) பூவந்திக்கொட்டை; soap-nut-sapindas tripoliatus.

சிரோநதம் *śirōnadam*, பெ.(n.) மயிர்; hair. 2. மயிர்ச் செறிவு; density of hair. (சா.அக.)

சிரோபத்தியம் *śirōpattiyam*, பெ.(n.) கடுக்காய் (R); gallnut - chebulic myrobalan.

சிரோபத்திரம் *śirōpattiram*, பெ.(n.) கடுக்காய்; gallnut. (சா.அக.)

சிரோபத்திரவிசோதனி *śirōpattiraviśōdanī*, பெ.(n.) தாளிசபத்திரி; East Indian plum. (சா.அக.)

சிரோபாதம் *śirōpādam*, பெ.(n.) கண்ணில் ஓடும் சிறிய நரம்புகள் அடிக்கடி சிவந்து, வலியோடும் வலியில்லாமலும் துன்புறுத்துமோர் கண்ணோய்; a disease of the eyes in which the thin veins all over inferior ophthalmic become copper-coloured very frequently, but attended with or without pain. (சா.அக.)

சிரோபாரம் *śirōpāram*, பெ.(n.) தலைப்பாரம்; heaviness of the head. (சா.அக.)

சிரோபிரமாணம் *śirōpiramāṇam*, பெ.(n.) மூளைக்கு வலிவையும் ஊட்டத்தை (புஷ்டியை)யும் தரக்கூடிய மருத்துவம்; a treatment which can afford strength and nutrition to the brain. (சா.அக.)

சிரோபிரமை *śirōpiramāi*, பெ.(n.) தலைமயக்கம்; giddiness. (சா.அக.)

சிரோமணி¹ *śirōmaṇi*, பெ.(n.) நாகத்தின் தலையிலுள்ள தாகக் கருதப்படும் மாணிக்கம்; a ruby of intense red

supposed to be on the head of long-lived cobra. (சா.அக.)

சிரோமணி² *śirōmaṇi*, பெ.(n.) 1. தலைமணி (யாழ்.அக.); crest-gem, jewel worn on the head. 2. உயர்ந்த மணி; superior gem. ஊனமில் சிரோமணியும் பொன்னும் (பிரமோத். 11, 8). 3. தலைசிறந்த-வன்-வள-து (விண்.); a person or thing of superior excellence. 4. பண்டிதர்க்குக் கொடுக்கும் சிறப்புப் பெயர் (இக்.வ.); a title of honour conferred on pandits. (சா.அக.)

த.வ. முடிமணி

[Skt. śiras+maṇi > த. சிரோமணி]

சிரோமணிமாது *śirōmaṇi-mādu*, பெ.(n.) பேய்ப் புடலை; wild bitter snake gourd. (சா.அக.)

சிரோமத்தியசேது *śirōmattiyasētu*, பெ.(n.) மனிதர் தலையிலுள்ள சிறு மூளையின் இரண்டு கோளங்களையும் இணைத்துக் கொண்டிருப்பது; the organ which connects the cerebrum, cerebellum and oblongata in the human body. (சா.அக.)

சிரோமதுமேகம் *śirōmadumēgam*, பெ.(n.) சிரோமேகம் பார்க்க; see *śirōmēgam*. (சா.அக.)

சிரோமுட்டி *śirōmuṭṭi*, பெ.(n.) கீழ்நோக்கி அம்பெய்கை (சீவக. 1680, உரை); shooting an arrow downward.

[Skt. śiras+muṭṭi > த. சிரோமுட்டி]

சிரோமூலம் *śirōmūlam*, பெ.(n.) தலைக்குடு வள்ளி; hary's plant. (சா.அக.)

சிரோமேகம் *śirōmēgam*, பெ.(n.) அதிக சிந்தனையினால் தலை மூளையினின்றும் சர்க்கரையுண்டாகி ஏற்படும் மதுமேக நோய்; cerebral diabetes due to the sugar principle derived from the brain

substance known as cerebros arising from brain work - cerebrosuria. (சா.அக.)

சிரோரத்தினம் *śirōrattinam*, பெ.(n.) சிரோமணி¹ பார்க்க; see *śirōmaṇi*.

[Skt. *śiras+ratna* > த. சிரோரத்தினம்]

சிரோருகம் *śirō-rugam*, பெ.(n.) தலைமயிர் (மிங்.); hair on the head.

[Skt. *śiras+ruha* > த. சிரோருகம்]

சிரோரோகம் *śirōrōgam*, பெ.(n.) 1. தலையில் ஏற்படும் நோய்கள்; diseases of the head in general. 2. தலைவலி; head ache. (சா.அக.)

சிரோலிகம் *śirōligam*, பெ.(n.) மிளகு; black-pepper-Piper nigrums. (சா.அக.)

சிரோவார்த்தனை *śirō-varṭṭanai*, பெ.(n.) சிவலிங்கத்தின் தலை (S.I.I.ii, 135); top portion of *śiva-liṅgam*.

சிரோவார்த்தி *śirōvartti*, பெ.(n.) எதிரி சொல்லும் உறுதிமொழி (சத்தியம்) முதலியவற்றை யொப்புக் கொள்பவன் (சக்கிரநீதி. 286); person accepting the oath or trial by ordeal of his opponent.

[Skt. *śirōvarti* > த. சிரோவார்த்தி]

சிரோவல்லி *śirō-valli*, பெ.(n.) மயிலின் உச்சிக் கொண்டை (யாழ்.அக.); peacock's crest.

சிரோவகத்தி *śirōvasutti*, பெ.(n.) தலையிலுள்ள நீர் வெளிப்படும் படி முகரும் போது, தும்பலும், மூக்கு சிந்துவதுடன் கண்ணீரும் வடியச் செய்யும் பொடி; (literally, it means the cerebral purgative) medicines which, when applied to the nostrils, produce an increased discharge of nasal mucous, frequently attended by sneezing and an unusual secretion of tears sternutatories or errhines. 2. தலையில் மருந்தெண்ணையைப்பூசுகை; an application of medicinal oil as over the scalp. (சா.அக.)

சிரோவலி *śirōvali*, பெ.(n.) தலைவலி; pain in the head, head ache - Cephalalgia. (சா.அக.)

த.வ. தலைவலி

சிரோவாதம் *śirōvādam*, பெ.(n.) தலை, முகம் இவ்விடங்களிற் காணும் சதையை அடுத்த பக்கவாதை; paralysis of the muscles about the head and the face - Caphaloplegia. 2. மூச்சுக் குழாயை (நாசியை) அடுத்த முகவாதை (வாதம்); that which is also due to the lesion of the facial nerve or of its nucleus - Facial paralysis, c.f. முகவாதம். (சா.அக.)

த.வ. ஓரடி, பக்கவாதை (பக்கவாதம்)

சிரோவிகாரம் *śirōvigāram*, பெ.(n.) தலையில் உண்டாகும் கோளாறுகள்; disorders causing or occurring in the head - Cephalopathy. (சா.அக.)

சிரோவித்திரதி *śirōvittiradi*, பெ.(n.) தலையில் ஏற்படும் வீக்கம் அல்லது கட்டி; a tumour or swelling on the head, cerebral abscess. (சா.அக.)

த.வ. தலைக்கட்டி

சிரோவிரத்தக்கழலை *śirōviratta-k-kalalai*, பெ.(n.) தலையைச் சுற்றிலும் அரத்தம் சுரந்து

ஏற்படும் வீக்கம் அல்லது கழலை; a tumour or swelling filled with blood beneath the pericranium - Cep halhematoma. (சா.அக.)

த.வ. மண்டைக்கழலை

சிரோவிருத்தம் *śirōviruttam*, பெ.(n.) மிளகு (மலை.); pepper.

சிரோவேட்டம் *śirō-vēṭṭam*, பெ.(n.) தலைப்பாகை (சங்.அக.); turban.

சிரௌதகற்பம் *śirauda-karpam*, பெ.(n.) வேள்வி வினைக்கு உரியவற்றைக் கூறும் மறை (வேத)மந்திர பாகம் (சக்கிரந்தி); the mantra portion of the vēdas pertaining to sacrifices.

[Skt. śrouta-kalpa > த. சிரௌதகற்பம்]

சிரௌதம் *śiraudam*, பெ.(n.) மறையி (வேதத்தில்) விதிக்கப்பட்டது (சங்.அக.); that which is ordained by vēdas. (சா.அக.)

[Skt. śrauta > த. சிரௌதம்]

சிரௌதி *śirauti*, பெ.(n.) மறையி (வேதத்தி)ற் கூறப்பட்ட வினை (கருமங்)களில் வல்லவன்; one who is proficient in vēdic rites.

[Skt. śrautin > த. சிரௌதி]

சில்லத்து *śillattu*, பெ.(n.) சிறுசட்டை; small jacket.

[U. zillat > த. சில்லத்து]

சில்லா *śillā*, பெ.(n.) மாவட்டம்; district.

[U. zillā > த. சில்லா]

சிலக்கு *śilakku*, பெ.(n.) இன்னும் கொஞ்சம் (இ.வ.); something more.

[U. silak > த. சிலக்கு]

சிலமான்கல் *śilamāṅkal*, பெ.(n.) ஒருவகை விலையுயர்ந்த கல் (m.m); agate, a variegated form of silica.

[U. sulaimān > த. சிலமான்கல்]

சிலமீலிகை *śilamīlīgai*, பெ.(n.) 1. மின்னல்; lightning. 2. மின்மினி; glow worm.

[Skt. cilamīlikā > த. சிலமீலிகை]

சிலாக்கியம் *śilākkīyam*, பெ.(n.) 1. மெச்சத்தக்கது; that which is commendable, praiseworthy. 2. சிறந்தது; that which is excellent; good. அதைவிட இதுவே சிலாக்கியம். 3. புகழ்; fame, renown. சிலாக்கியமுள வீரன் (இராமநா. பாலகா.1.). 4. உரிமை (வின்.); privilege.

த.வ. சிறப்பு

[Skt. ślāghya > த. சிலாக்கியம்]

சிலாக்கியன் *śilākkīyaṇ*, பெ.(n.) புகழ்தற் குரியவன் (வின்.); praiseworthy, distinguished person.

த.வ. சான்றோன்

சிலாகி-த்தல் *śilāki-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) புகழ்தல்; to praise, commend. சிலாகிக்குமாறு..... கொள்ளுந் திருவுரு வெல்லாம் (அஷ்டப்த். திருவரங். மா. 76).

[Skt. ślāgh > த. சிலாகி-]

சிலாடகம் *śilāḍagam*, பெ.(n.) மேல்வீடு (யாழ்.அக.); storey.

[Skt. śilāṭaka > த. சிலாடகம்]

சிலாமணி *śilāmaṇi*, பெ.(n.) செல்லக் கூடியது; that which is in currency.

[U. calāṭni > த. சிலாமணி]

சிலாமனா *śilā-manā*, பெ.(n.) மனோசிலை (மு.அ.); a mineral poison.

[Skt. *manasśilā* > த. சிலாமனா]

சிலார் *śilār*, பெ.(n.) நன்கொடை (இனாம்); reward, recompense.

[U. *sila* > த. சிலார்]

சிலாலிகிதம் *śilālikidam*, பெ.(n.) சிலாலேகை பார்க்க; see *śilālēgai*.

த.வ. கல்வெட்டு

[Skt. *śilā+likhita* > த. சிலாலிகிதம்]

சிலாலேகை *śilā-lēgai*, பெ.(n.) கல்வெட்டு; stone inscription. "முன்புள்ள சிலாலேகைப்படி" (S.I.I.iii. 99).

[Skt. *śilā+lēkhā* > த. சிலாலேகை]

சிலாவங்கம் *śilā-vaṅgam*, பெ.(n.) ஈயக்கல் (வின்.); a kind of stone containing ores of lead.

சிலாவட்டம் *śilā-vaṭṭam*, பெ.(n.) 1. கற்பீடம்; a stone-slab used as a seat. அச்சுனை மருங்கிலோர் மணிச்சிலா வட்ட முண்டு (சீவக. 1213). 2. சந்தனக்கல் (பிங்.); stone for grinding sandal. 3. சாணைக்கல் (பிங்.); hone, grindstone.

[சிலை > சிலா + வட்டம்.]

சிலாவருடம் *śilāvaruḍam*, பெ.(n.) 1. கல்மழை; hail-storm. 2. காளமுகி (குடா.); a cloud believed to rain hail stones.

த.வ. ஆலங்கட்டி மழை

[Skt. *silavarsha* > த. சிலாவருடம்.]

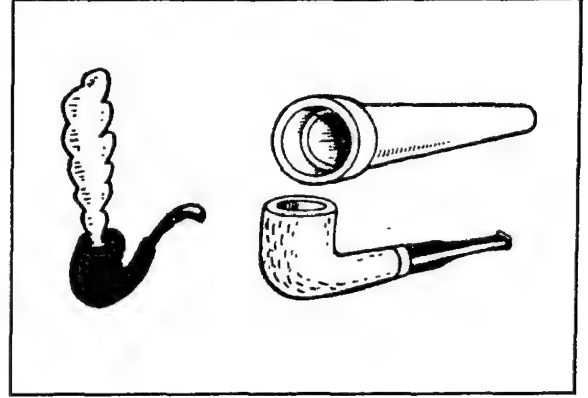
சிலிங்காரம் *śilīṅkāram*, பெ.(n.) ஒப்பனை; decoration. "சிலிங்காரத்தாற் குழல் தாழவிட்டு" (திவ். பெரியாழ். 3,4,9).

[Skt. *śrīṅgāra* > த. சிலிங்காரம்]

சிலும்பி *śilumpi*, பெ.(n.) கஞ்சாக் குடிக்கும் குழாய்; pipe for smoking bhang.

த.வ. சும்பி

[U. *cilm* > த. சிலும்பி]

சிலுவை *śiluvai*, பெ.(n.) 1. கிறித்துவை வைத்தறைந்த மரம்; cross on which christ was crucified. 2. கிறித்துவ சமய சின்னத்துள் ஒன்று; cross, as the symbol of christianity.

த.வ. குறுக்கை

[Skt. *slibo* > த. சிலுவை]

சிலுவையிலறை-தல் *śiluvaiyilarai*, 2 செ.குன்றாவி.(v.t.) சிலுவை மரத்தில் ஆணி பிணைத்து அடித்துக் கொல்லுதல்; to crucify (chr.)

சிலுவைவரை-தல் *śiluvaivarai*, 12 செ.கு.வி.(v.i.) நெற்றியில் சிலுவை யடையாளஞ் செய்தல் (R.C); to make the sign of the cross upon the forehead.

[Skt. *slibo* > த. சிலுவை]

சிலேட்டர் *śilēṭṭar*, பெ.(n.) வணிகர் (யாழ்.அக.); merchants.

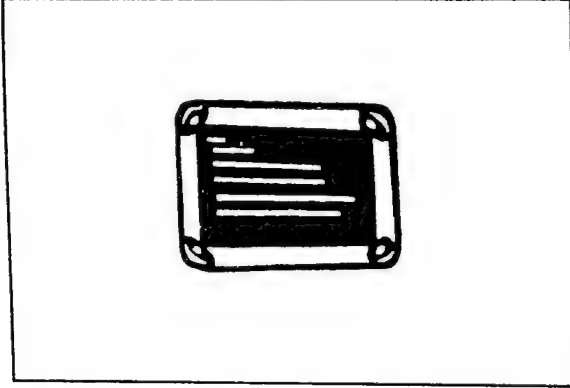
[Skt. *śrēṣṭhin* > த. சிலேட்டர்]

சிலேட்டி *śilēṭṭi*, பெ.(n.) செட்டி (திவா.); member of the chēṭṭi caste.

[Skt. *śrēṣṭhin* > த. சிலேட்டி]

சிலேட்டு *silēṭṭu*, பெ.(n.) (சிறுவர் எழுதப் பயன்படுத்தும்) சட்டம் போட்ட சதுர, செவ்வக வடிவ மாக்கல் அல்லது தகரம்; slate (for children to write on).

த.வ. கல்லேடு

சிலேட்டுக்குச்சி *silēṭṭu-k-kucci*, பெ.(n.) கல்லேட்டில் (சிலேட்டில்) எழுதப் பயன்படும் குச்சி வடிவக் கல், பலப்பம்; pencil like stone to write with on a slate.

த.வ. மாக்குச்சி

சிலேட்டுமஅதிசாரம் *silēṭṭuma-adiśāram*, பெ.(n.) சிலேட்டுமாதிசாரம் பார்க்க; see *silēṭṭumādicāram*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமஅபகமாரம் *silēṭṭuma-apasumāram*, பெ.(n.) தொடர்ந்து எச்சில் வடிதல், உடல், கண், முகம் வெளுத்தல், மறதி, வெறிச்சேட்டை முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கி அறிவின் தெளிவை நீக்கும் ஒரு வகை இசிவு நோய்; a kind of epileptic fits attended with symptoms such as - constant flow of saliva, paleness or serious impairment of intellect. (சா.அக.)

சிலேட்டுமஅரோசகம் *silēṭṭuma-arōśagam*, பெ.(n.) உணவில் வெறுப்பு; deign for food. (சா.அக.)

சிலேட்டுமஆவிருதவாதம் *silēṭṭuma-āvirudavādam*, பெ.(n.) குருதியோட்டம்

தடைபடுவதினால் சிலேட்டுமம் வளியுடன் கூடி உடம்பில் சீதளம், கனத்தல், காரத்தில் விருப்பம், உடம்பில் எறும்பூருவதைப் போல் காணல் முதலிய குணங்களைக் காட்டும் நோய்; a nervous affection in a phlegmatic patient due to obstruction in circulation arising from the concerted action of wind and phlegm. It is marked by chillness and cold, heaviness of body uncommon desire to eat pungent substances. a peculiar ant moving sensation on the surface of the body etc. (சா.அக.)

த.வ. குருதிக்குறைநோய்

சிலேட்டுமஇரத்தபித்தம் *silēṭṭuma-irattapittam*, பெ.(n.) இதயத்திலிருந்து நிறம் மாறி வெளிப்பட்டு வந்த அரத்தம், சிலேட்டு மத்தோடு கலந்து வெண்மையாகவும், வழுவுமூப்பாயும் இருக்கும் அரத்த பித்த நோய் வகை; hemorrhage originating from the heart due to the aggravated condition of bile combined with phlegm. The altered blood will be found whitish in colour and viscus. (சா.அக.)

சிலேட்டுமஉபதம்சம் *silēṭṭuma-upatamśam*, பெ.(n.) ஆண்குறி தடித்து வீங்கி நமைச்சல் உண்டாதல்; swelling and itching sensation of the penis. (சா.அக.)

த.வ. வீக்க நமைச்சல்

சிலேட்டுமஉன்மாதரோகம் *silēṭṭuma-upmātarōgam*, பெ.(n.) 1. கோழைக் கோளாறின் மேலீட்டினால் தூக்கமின்மை, பெண்மேல் விருப்பம், யாரையும் அச்சுறுத்தல், கண்ட பண்டங்களில் விருப்பம் முதலிய குணங்களையுண்டாக்கும் ஒரு கோட்டி (பைத்திய) நோய்; a kind of insanity due to the derangement of the three humours in a patient of phlegmatic tendency, and

it is characterised by sleeplessness, desire for women. i.e. sexual desire longing to eat things seen by him and other mischievous tendencies as - frightening persons etc. 2. உன்மாத ரோகம் பார்க்க; see *unmātarōkam*. (சா.அக.)

த.வ. கோழைவெறிநோய்

சிலேட்டுமக்கபம் *śilēṭṭuma-k-kabam*, பெ.(n.) உடம்பின் தாதுக்களை ஒன்று படுத்தும் தன்மை வாய்ந்த கோழை (சிலேட்டும) வகை ஏழில் ஒன்று; one of the seven kinds of phlegm uniting the different elements of the body. (சா.அக.)

சிலேட்டுமக்காய்ச்சல் *śilēṭṭuma-k-kāyccal*, பெ.(n.) கோழை (சிலேட்டும)க் கோளாறினால் ஏற்படும் காய்ச்சல் (சுரம்); a phlegmatic fever more common in children than in adults. (சா.அக.)

த.வ. கோழைக்காய்ச்சல்

சிலேட்டுமக்கிரகணி *śilēṭṭuma-k-kirakaṇi*, பெ.(n.) சிலேட்டுமக்கிராணி பார்க்க; see *śilēṭṭuma-k-kirāṇi*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமக்கிரந்தி *śilēṭṭuma-k-kiranti*, பெ.(n.) சிலேட்டுமாதிக்கத்தினால் தோலைப் பற்றிய கோளங்களுக்குக் கோளாறுண்டாகி அதனால் உடம்பின் சதை, கொழுப்பு முதலியவைகள் கெடுதியடைந்து திரண்டு வரும் ஒரு கடினமான கட்டி; a variety of encysted tumours which present a cyst filled with different matters as fibrous tissues, fat - like matter etc. It is supposed to occur from obstruction of the excretory ducts of the sebaceous glands. (சா.அக.)

த.வ. கோழைக்கட்டி

சிலேட்டுமக்கிராணி *śilēṭṭuma-k-kirāṇi*, பெ.(n.) சிலேட்டுமத்தால் உண்டாகும்

கோழையுடன் கூடிய ஒரு வகைக் கழிச்சல் நோய்; a chronic diarrhoea due to the derangement of phlegm (humour) in the system. 2. அளவுக்கு மீறி சாப்பிட்டு பகலில் உறங்குவதினால் செரிமான (பக்குவாச யத்தின்) உறுப்புகள் வலுவிழந்து, அதனால் சிலேட்டுமக் கோளாறுகளுண்டாகி ஏற்படும் கழிச்சல் நோய்; dysenteric diarrhoeaea used by vitiated phlegm arising from the weakening of the digestive power due to day sleep, especially after excessive eating. (சா.அக.)

த.வ. கோழைக்கழிச்சல்

சிலேட்டுமக்கிரிச்சரம் *śilēṭṭuma-k-kiriccaram*, பெ.(n.) அடி வயிற்றிலும் ஆண் குறியிலும் வீக்கமுண்டாகி, பிசினைப் போல் வழுவுமுத்த கட்டுப்பட்ட மூத்திரம் மிகு துன்பத்தோடு இறங்கும் ஒரு வகை நோய்; stricture of urine attended with swelling in the abdomen and the penis followed by a discharge of viscous urine which remained suppressed. (சா.அக.)

த.வ. உச்சைக்கடுப்பு

சிலேட்டுமக்கிருமி *śilēṭṭuma-k-kirumi*, பெ.(n.) பார்வைக்குப் பொதுவாக தோன்றாமலும், தருப்பைப் பூ வாசனையைப் பெற்று, குடலில் சுற்றிக் கொண்டு மார்பு மட்டும் ஏறி அதிக தொல்லை (வேதனை)யை யுண்டாக்கும் வட்டமாக நூலைச் சுற்றியதுப் போன்ற ஒரு வகை நுண்ணுயிரி; thread - worms generally existing in the intestines. They form in clusters and have no legs. In shape, they resemble a coiled thread, sometimes invisible owing to their microscopic nature and have a peculiar smell of a flower. They stick to the intestines and invade up to

the thoracic region causing great inconvenience. 2. எலும்புருக்கிக் நோயால் சயரோகத்தில் காணப்படும் புழுக்கள்; bacteria found in consumption. (சா.அக.)

சிலேட்டுமக்குணம் *śilēṭṭuma-k-kunam*, பெ.(n.) உடலையும் மனத்தையும் கட்டுப் படுத்துவதாகக் கருதப்படும் மூவகை நீர்மப் பொருள்களுள் ஒன்றானதும், உடம்பிற்கு மிக்க முகாமையானதும், உடம்பு வறட்சியடையாமல் ஈரம் ஏற்படுத்திக் கொண்டேயிருப்பதும், மூட்டெலும்புகளுக்கு நயநயப்பும், வழுவழப்பும் புண்களுக்கு ஆற்றும் தன்மையும், உடம்பில் தசையுண்டாக்கி பருமனையும், வலிமையையும், நல்லுணர்ச்சி யையும் உறுப்புகளுக்கு உறுதியையும் கொடுக்கக்கூடியதுமான நீர்மம்.; one of the three humours in the system viz phlegm. It forms a very essential element in the constitution of the human body. It supplies the body with moisture and prevents it from becoming dry.. lubricates the inferior joints and adds to its gloss., contributes greatly to the formation of healthy granules in the sores., increases the size of the body.. brings about fresh tissues and a pleasant sensation to the system., furnishes strength and increases firmness to the limbs. It also imparts several characteristics as, forgiveness, mildness, patience, contentment etc.

[சிலேட்டுமம் + குணம்]

சிலேட்டுமக்குரற்கம்மல்ரோகம் *śilēṭṭuma-k-kuraṭ-kammal-rōgam*, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தொண்டைநோய்; one of the throat infection. (சா.அக.)

த.வ. தொண்டைவலி

சிலேட்டுமக்குன்மம் *śilēṭṭuma-k-kunmam*, பெ.(n.) நாக்கு வழுவழுத்து, கக்கல் (வாந்தி), விக்கல், கொட்டாவி, இருமல், வயிறு இரைச்சல், மலம் இறுகல், உணவின் மீது வெறுப்பு, இளைப்பு முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு வகைக் குன்ம நோய்.; a form of dyspepsia originated from the derangement of phlegmatic humour in the system, It is marked by the following symptoms viz-viscous or shining tongue vomiting hiccough, cough, rumbling of the stomach, constipation, aversion to food. fatigue and all-other specific indications of kapha (humour). 2. கபத்தினால் ஏற்படும் செரியாமை. இதனால் குளிர்சுரம், குமட்டல் (அரோசகம்), மார்பு துடித்தல், இருமல், உடம்பு வெளுப்பு முக்கினால் நீர் வடிதல் உண்டாகும்; dyspepsia due to excess of phlegmatic humour. It is attended with cold and fever, nausea, palpitation of the heart, cough, anemia, catarrh of the nose etc - catarrhal dyspepsia. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமம் + குன்மம்]

சிலேட்டுமக்கூறு *śilēṭṭuma-k-kūru*, பெ.(n.) சிலேட்டுமத் தன்மை; phlegmatic humour or tendency. 2. கபத்திற்குண்டான இயற்கைத் தன்மை, வேறுபாடுத் தன்மை முதலிய பிரிவுகள். இது மீறினால் உடல் காய்ந்து உணவு செல்லாது, விக்கல், சக்தி குன்மம், இருமல், இரைப்பு, ஈளை முதலிய குணங்கள் ஏற்படும்; the inherent principles and the functionary changes of phlegm. Excess of this humour in the system mad lead to aversion to food, dyspeptic trouble, cough, hard breathing, expectoration etc. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமம் + கூறு]

சிலேட்டுமக்கேணா *śilēṭṭuma-k-kēṇā*, பெ.(n.) காட்டுக் கரணை; wild elephant yam. (சா.அக.)

சிலேட்டுமக்கொதி *śilēṭṭuma-k-kodi*, பெ.(n.) ஒரு வகைக் காய்ச்சல்; fever believed to be due to heated phlegm. (சா.அக.)

சிலேட்டுமக்கோபம் *śilēṭṭuma-k-kōbam*, பெ.(n.) கோழை மிகுதல் (சிலேட்டுமாதிக்கம்); excess of phlegmatic humour in the system : excited condition of phlegm. (சா.அக.)

சிலேட்டுமக்கோளம் *śilēṭṭuma-k-kōlam*, பெ.(n.) நாக்கு அடிப்புறத்தில் இரண்டு பக்கத்திலுமுள்ள உமிழ்நீர் கோளங்கள்; the smallest of the salivary glands, placed beneath the tongue on either side of sublingual gland. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகணம் *śilēṭṭumakanam*, பெ.(n.)

1. கோழைக் குற்றத்தினால் குழந்தைகட்கு உடம்பில் நீர் சேர்ந்து உடம்பினைக்கும் ஒரு வகைக் கண் நோய்; atrophy humour of in children, resulting in the collection of morbid fluid in the system.
2. கோழையினால் குழந்தைகட்கு உண்டாகும் ஒரு வகைக் கண் நோய்; a congenital disease of a phlegmatic ovigin, affecting the eyes in children. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகண்டகம் *śilēṭṭumakandakam*, பெ.(n.) நாவெல்லாம் இலவு முட்களைப் போல் தடித்து வெளுத்தும் நெருங்கியும், வலியை யுண்டாக்கிக் கொப்புளங்களையும் எழுப்பும் ஒருவகை நாக்கு நோய்; a disease in which the tongue is rendered thick, white and heavy and is over grown with vegetation of slender fleshy papillae like thorns of a cotton tree. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகம் *śilēṭṭumakam*, பெ.(n.) உடம்பில் எலும்பின் பொருத்துகளிற் தங்கி அவற்றைப் பிரியாத படி செய்யும் கோழை; phlegm located in all the joints of the

human body preventing them from seperation. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகர்ணகுலை *śilēṭṭumakarṇa śōlai*, பெ.(n.) தாடை, கழுத்து பிடரி வீங்கி வலியுண்டாக்கி காதினின்று வெண்மையாய்ச் சீழ் வடியும் காது நோய் (இது சிலேட்டும பண்டங்களை உண்பதினால் ஏற்படும் நோயாதலினால் இப்பெயர்); a disease of the ear marked by swelling of the jaw, neck and nape followed by pain and discharge from the ear. It is so called because it is caused by irregular diet. i.e., taking unsuitable food giving rise to phlegmatic tendencies - Otitis. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகழலை *śilēṭṭumakalalai*, பெ.(n.)

கோழைக் கூறினால் ஏற்பட்ட கழலை; a tumour arising from phlegmatic causes. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகளகண்டகம் *śilēṭṭumakalakan dakam*, பெ.(n.) கழுத்திற்கும் தாடைக்கும் நடுவில் புடைகளை எழுப்பி, நமைச்சலும் வாயினிப்பையுமுண்டாக்கும் ஒருவகைத் தொண்டையெழுச்சி; simple goitre marked by overgrowth (hypertrophy) of flesh between the jaw and the neck, attended with itching sensation and sweet taste. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகாசம்¹ *śilēṭṭuma-kāsam*,

பெ.(n.) ஒரு வகைக் ஈளை காசநோய்; a type of Asthma. 2. கண்ணோய்; an eye disease. 3. கோழையினால் கண்ணின் கரு மணியின் மேல் வெண் கொப்புளங்கள் கண்டு, நீர் வடிந்து பார்வை மங்கும் நோய்; opacity of the eyes due to a vesicular growth over the area of the pupil, attended with discharge of white watery fluid from the pupil arising from phlegmatic causes. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகாசம்² *śilēṭṭumakāśam*, பெ.(n.)
எலும்புருக்கி (காச)நோய் வகை (சீவரட்.);
consumption due to diseased phlegm.

சிலேட்டுமகாசரோகம் *śilēṭṭumakāśarōgam*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை ஈளை நோய்; a kind of bronchial asthma.
2. சிலேட்டுமகாசம் பார்க்க; see *śilēṭṭumakāśam*. 3. கண் பார்வைக்குள் வெண்ணிறத்தையுண்டாக்கி, கதிரவனையும் விளக்குச்சுடரையும் பார்க்கில் பல உருவங்களாகப் புலப்படும் நோய்; a disease of vision marked by white coating, in which one object appears as two or more objects when seen before lamp light or the sunlight - polyopia. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகாமாலை *śilēṭṭumakāmālai*, பெ.(n.) முகம் வியர்த்து, உடல் நடுங்கி, வெளுத்து, வீங்கி, இருமல், விக்கலுடன் மேல் மூச்சும், இளைப்பும் காணும் காமாலை நோய்; jaundice of phlegmatic origin. It is marked by perspiration on face, tremor, paleness and swelling of body, hiccough, fatigue etc - catarrhal jaundice. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகுன்மம் *śilēṭṭumakuṇmam*, பெ.(n.) குன்மநோய்வகை (சீவரட்.); disease due to excess to phlegm. (சா.அக.)

சிலேட்டுமங்கட்டல் *śilēṭṭuman-kattal*, பெ.(n.) 1. தொண்டை அல்லது நெஞ்சில் கோழை கட்டல்; formation or accumulation of phlegm in the lungs.
2. மரணக்குறியுள் ஒன்று; a symptom of death, as obstruction of respiration due to the collection of phlegm in the throat. (சா.அக.)

சிலேட்டுமங்கட்டியிழு - த்தல் *śilēṭṭuman-kattiyiḷu-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

கோழை மிகுதியினால் மூச்சு விட முடியாது திணறிக் காணும் இழுப்பு நோய்; an attack of asthma attended with difficulty of breathing of a spasmodic character occurring in paroxysms. 2. சாகுங் காலத்தில் தொண்டையில் கோழை கட்டி, அதனால் மூச்சு விட முடியாமல் துன்புறுத்தும் நிலைமை; agony of death due to obstruction of respiration caused by increase of phlegm in the chest.
3. சிலேட்டுமங்கட்டல் பார்க்க; see *śilēṭṭuman-kattal*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசமனி *śilēṭṭuma-śamani*, பெ.(n.) கோரைக் கிழங்கு; coray root - Cyperus pertenuis. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசமான ஆவிருதவாதம் *śilēṭṭumaśamāṇaāvīrudavādam*, பெ.(n.) கோழையை சமான வாயு ஆவரணமாகச் சூழும் போது சீதளம், மந்தாக்கினி முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கம் இதே வகையில் பிராணன், உதானன், வியானன், அபானன் என்னும் வாயுக்கள் கோழையைச் சூழும் போது அவற்றிற்குத் தக்கபடி குணங்கள் வேறுபடும்; the functional changes brought about when the vital air samana, responsible for digestion. covers the phlegmatic humour of the system viz. cold and chillness, impaired digestion etc. In the same way, several are the changes that occur when the vital airs - prana, uthanal (which is promoting digestion), viyana and Apana cover the same humour, according to their principles. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசயம் *śilēṭṭumasayam*, பெ.(n.) சிலேட்டுமசயரோகம் பார்க்க; *śilēṭṭumasayarōgam*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசயரோகம் *śilēṭṭumasayarōgam*, பெ.(n.) தலை கனத்து உடம்பு

பருத்து, குமட்டல், கக்கல், இருமல், வாயிற்சலம் ஊறல், பீனிசம் இரைப்பு, இளைப்பு, கோழை முதலிய குணங்களை யுண்டாக்கி சளி மேலீட்டினால் காணும் ஒரு வகை எலும்புருக்கி நோய்; a kind of phthisis or consumption due to excess of phlegmatic humour in the system. It is characterised by the following symptoms viz - heaviness of head and the body, nausea, cough, insalivation, cattarrh of the nose, breathing with wheezing, expectoration, general wasting of the body etc. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசாரீரம் *silēṭṭuma-śarīram*, பெ.(n.) கோழை மிகுதிப்பட்டிருக்கும் உடற்கூறு; bodily constitution in which the phlegmatic humour predominates.

சிலேட்டுமசருமகீலம் *silēṭṭuma-śaruma-kīlam*, பெ.(n.) முகத்தில் முளைகள் எழும்பி வழுவுழுத்து, வெளுத்து, ஊசியாற் குத்துவது போல் குத்தலையுண்டாக்கும், மருத்துவம் செய்யாவிடில் அபாண வாயுவை அடைத்து மலச்சிக்கலையும் பந்தத்தையும், வயிறு பருத்தலையுமுண்டாக்கும்; pimples or pustules on the face with a whitish appearance and glossy surface and followed by pinprick pain. If these are not treated, they may lead to gas in the intestines and distension of the bowels thus resulting in constipation. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசலமிழிவு *silēṭṭuma-śalamilivu*, பெ.(n.) சளி மிகுதியினால் பிறக்கும் 4 வகை மூத்திரநோய். இதில் மூத்திரம் தாழைமலர், எலுமிச்சை, சாணம், உதிரம் இவைகளைப் போல் வாசனையும் கலையுமுடையது; a urinary disease consisting of four kinds. each of which attended with abnormal discharge of urine. In this, the urine is sweet to the taste and smells like screw

pine flower, lemon, cowdung and blood. The disease is attributed to the deranged phlegm. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசவ்வு *silēṭṭuma-śavvu*, பெ.(n.) உடம்பினுட் பகுதியில் உள்ள அறைகளைக் கவர்ந்து கொண்டிருக்கும் சளிசவ்வு; the mucus membrane lining all the cavities of the body. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசன்னி *silēṭṭuma-śanni*, பெ.(n.) நெஞ்சில் சளி கட்டி வியர்த்து, தோன்றாத தெல்லாம் மனதிற் தோன்றி, தண்ணீர் வெறுத்து, அறிவை மயக்கும் ஒரு வகை இசிவு; a type of delirium in which the accumulation of phlegm in the chest and perspiration form the predominant symptoms. It gives rise to disorder of the brain occasioned by extravagant thought, dislike for water, perplexity of mind etc. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசிக்வாகண்டரோகம் *silēṭṭumaśikvākandārōgam*, பெ.(n.) நாக்கில் முள்ளைப் போல் தடித்து வெளுத்து கொப்புளங்களை எழுப்பும் ஒரு வகை நோய்; a disease of the tongue thickened with papillae and is so changed as to give the mucous membrane an appearance of whitish colour. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசிம்மககாசம் *silēṭṭuma-śimma-kāsam*, பெ.(n.) கோழை தங்கிய ஒரு வகை ஈளை நோய்; phlegmatic asthma. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசிராவம் *silēṭṭuma-śirāvam*, பெ.(n.) 1. கண்ணில் வலி ஏற்படாமலே அதினின்று வெண்மையாயும், கடினமாயும், சீதம் போலும் சீழ்வடிந்து, பீளை தள்ளிக் கொண்டிருக்குமோர் கண்ணோய்; an eye disease in which the secretion of slimy,

white and thick muco-purulent discharge is marked by absence of pain.

2. கபச்சிராவம் பார்க்க; see *kaba-cirāvam*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசர்க்காரோகம் *silēṭṭuma-śirkkā-rōgam*, பெ.(n.) பெண்களுக்கு அல்குல் வழியாக மஞ்சள் நிறமாய் நாற்றத்துடன் வெளிப்படும் அரத்தமும் சீழும் கலந்த ஒழுக்கு. இதனால் பசி இன்மை மலச்சிக்கல், முதுகுவலி சூதக சன்னிக் குறி முதலிய குணங்களைக் காட்டும்; the increased secretion from the female private parts called whites. The discharge is due to the phlegmatic humour of the system and is of a white and faint yellow colour. By this disease, the appetite is impaired, and the bowels constipated; there is often pain in the back followed by hysterical symptoms. (சா.அக.)

சிலேட்டுமசிலேட்டுமம் *silēṭṭuma-silēṭṭumam*, பெ.(n.) சிலேட்டுமத்தில் சிலேட்டுமம் பார்க்க; see *silēṭṭumattil-silēṭṭumam*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகபாவம் *silēṭṭuma-śupāvam*, பெ.(n.) 1. உடம்பில் அரத்தங் குறைந்த காலங்களில், கோழையே அரத்தமாக மாறி உடம்பை பேணுந் தன்மையது, அன்றியும், கணு, முட்டி முதலியவற்றை நீட்டவும், முடக்கவும், வறட்சியடையாமல் பசையாகவே இருக்கும்படி பயன்படும் தன்மை வாய்ந்தது; the nature of phlegm which is capable of turning itself into blood, when the latter is found insufficient in supply. It lends nutrition to the body; and it not only facilitates the free movement of the limbs and joints. but also lubricates them. 2. சிலேட்டுமக்கூறு பார்க்க; see *silēṭṭuma-k-kūru*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகரம் *silēṭṭumaśuram*, பெ.(n.) காய்ச்சலா (கபாதிக்கத்தினா) லுண்டான கோழை; phlegm - born fever. (சா.அக.)

சிலேட்டுமகுலை *silēṭṭumaśūlai*, பெ.(n.) கோழையின் தாக்கத்தினால் (கபாதிக்கத்தினால்) அடிவயிற்றில் நோவு, வியர்வை, குமட்டல் (அரோசகம்), கைகால் கனத்தல் முதலிய குணங்களையுண்டாக்கும் ஒரு வகைச் சூலை நோய்; a kind of colic attended with agonising pain in the abdomen, perspiration, nausea, heaviness in the limbs etc. It is said to be due to the deranged phlegm in the system. 2. மேக சம்பந்தத்தினா லுண்டாகும் சூலைப் பிடிப்பு; a chronic gout. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமம் + குலை]

சிலேட்டுமசோகை *silēṭṭuma-śōgai*, பெ.(n.) கோழை (கபத்தி)னால் ஏற்படும் சோகை; phlegmatic anemia. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமம் + சோகை]

சிலேட்டுமத்தடிப்பு *silēṭṭuma-t-taḍippu*, பெ.(n.) கோழை (கபம்) அதிகரித்தல்; excess of phlegm. 2. கோழை (கபம்) உறைதல்; solidity or thickness of phlegm. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமம் + தடிப்பு]

சிலேட்டுமத்தலைவலி *silēṭṭumat-talaivali*, பெ.(n.) கபத்தின் கோளாறுகளினால் ஏற்படும் ஒரு வகைத் தலைவலி; a kind of head ache; due to the derangement of phlegm in the system. (சா.அக.)

சிலேட்டுமத்தானம் *silēṭṭuma-t-tānam*, பெ.(n.) உடம்பில் கழுத்து (கண்டம்) முதல் தலை வரையுள்ள பாகம்; the region of phlegm extending from the neck to the head. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமம் + தானம்]

சிலேட்டுமத்தில்சிலேட்டுமம் *silēṭṭumattil-silēṭṭumam*, பெ.(n.) ஒரு மாத்திரையாய் நடக்கும் சிலேட்டுமத்தோடு, வேறொரு மாத்திரையாய் நடக்கும் சிலேட்டுமம் சேர்ந்தால் ஆத்துமா வெளிப்பட்டு தேகம் இறந்து போம்; when the force or degree in a particular pulse-wave is found to exhibit altogether a different degree or force by the radial artery the soul will leave the body and instantaneous death is the immediate result. **யாத்திரை விழி வட்டமிட்டு உயிர் பிரியும் நாடி.** (சா.அக.)

சிலேட்டுமத்துக்காதி *silēṭṭumattu-k-kādi*, பெ.(n.) கோழையை (கபத்தை)யறுக்கும் மருந்து, சிலேட்டுமத்திறமான் பார்க்க; see *silēṭṭuma-t-tīramāṇ*. 2. திப்பிலி; long - pepper-piper longum, for a list of drugs classified as expectorants. (சா.அக.)

[சிலேட்டுமத்துக்கு + ஆதி]

சிலேட்டுமதந்தமூலரோகம் *silēṭṭumatantamūlarōgam*, பெ.(n.) பித்தம் பல்லில் நுழைந்து அதன் வேரிலுள்ள அரத்தத்தைச் சீழாக மாறச் செய்து, எரிச்சலையுண்டாக்கும் பல் நோய் வகை; a dental disease in which the bile prevails in the gums at the root of the teeth causing pus with burning sensation. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதாகம் *silēṭṭuma-tāgam*, பெ.(n.) கபக் கோளாறினால் நெஞ்சில் குத்தல், வாயினிப்பு, வயிற்றுப்பல், தலையும் உடம்பும் மரத்தல், கக்கல், குமட்டல், சோம்பல், செரியாமை முதலிய தீக்குறிகள் ஏற்படுத்தும் நாவறட்சி; intense thirst as a result of excited condition of phlegm in the system. It may lead to the following bad symptoms viz - pinnerick pain in the chest, sweetness of taste, flatulency,

numbness, vomiting, nausea, indolence and indigestion. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதாது *silēṭṭuma-tādu*, பெ.(n.) உடம்பில் பித்த தாது சம்பந்தமான பலவிதமான வேதியியல் மாறுபாடுகளினால் உண்டாகிற உடற்கூட்டைத் தடுப்பதற்கு ஆற்றல் வாய்ந்தது; kapha humour combined chemically with pitta (bilo) gives rise to heat in the body and so. pitta is the positive heat of the body and kapha is the negative heat or the cooling principle which presents the excessive effect of the bodily heat by means of its humidity. Thus protecting the cellular tissues from wasting away. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதிமிரம் *silēṭṭumatimiram*, பெ.(n.) கபாதிக்கத்தினால் கருவிழியை வெளுப்பாக மாற்றி, பார்வையையும் வெளுப்பாகத் தோற்றுவித்து, ஒரு பொருளைப் பல பொருளாய்க் காட்டும் நோய்; an affection in the black of the eye (iris) from phlegmatic causes by which the iris is rendered white giving a whitish appearance to the sight. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதிறமான் *silēṭṭuma-tīramāṇ*, பெ.(n.) கபத்தை கண்டிக்கக் கூடிய மூலி; medicine promoting the discharge of mucous or other matters from the trachea-Expectorant. 2. செவ்வியம்; black pepper root. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதுட்டவிரணம் *silēṭṭuma-tuṭṭa-viraṇam*, பெ.(n.) நரம்புகளில் சிலையோடி வெளுத்து, கெட்டிப் பட்டு குத்தலுடனும், வலியுடனும் பிசினைப் போல் சீழ் வடியும் புண்; an open sore or lesion affecting the nerves and causing sinuses, attended

with boring pain and purulent discharge.

(சா.அக.)

சிலேட்டுமதேகக்குறி *śilēṭṭuma-tēgakkuri*, பெ.(n.) நாடி துர்ப்பலம், உடல் வியர்வை, சன்மார்க்கத்தில் விருப்பம், காமவிருப்பக் குறைவு முதலிய குணங்கள் ஏற்படும் கப உப்பு (இவர்களுக்கு கண்வழியாய் ஜீவன் பிரியும்); the temperament of a man of phlegmatic humour, will exhibit symptoms such as - weak blood vessels, perspiration, spiritual desire, a low ebb of sexual passion, etc., In men of such types, the soul on their death, will leave the body through the eyes. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதேகக்கூறு *śilēṭṭuma-tēga-k-kūru*, பெ.(n.) சிலேட்டுமக்கூறு பார்க்க; see *śilēṭṭuma-k-kūru*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமதேகம் *śilē ṭṭuma-tēgam*, பெ.(n.) சிலேட்டுமசரீரம் பார்க்க; see *śilēṭṭuma-sarīram*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநடத்தல் *śilēṭṭuma-naḍattal*, பெ.(n.) 1. தொண்டையிற் கபங்கடையை; rattle in the throat due to phlegm (J.). 2. நாடிவிழுகை (விண்.); low pulse as of a dying person.

சிலேட்டுமநடை *śilēṭṭuma-naḍai*, பெ.(n.) தொண்டையில் கபங் கட்டியிழுத்தல்; rattling in the throat due to the deposit of phlegm. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநாசம் *śilēṭṭuma-nāśam*, பெ.(n.) இருள் மருது; black murdah. 2. கருமருது பார்க்க; see *karu-marudu*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநாசனி¹ *śilēṭṭuma-nāśṇi*, பெ.(n.) மராமரம்; common saul. 2. மருவகம்; southern wood. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநாசனி² *śilēṭṭuma-nāśaṇi*, பெ.(n.) கார்போக வரிசி; hazel leaved

psoralea - psoralea corylifolia. 2. கக்கரி; cucumber. 3. மராமரம்; flowering tree - Engenia racemosa. 4. நறுந்தாளி; fragrant laldanah - Thomaeagenus. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநாசி *śilēṭṭumanāśi*, பெ.(n.) திப்பிலி; long-pepper - piper longum. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநாடி¹ *śilēṭṭuma-nāḍi*, பெ.(n.) சிலேட்டும நிலையைக் குறிக்கும் நாடி; pulse indicating the condition of the phlegmatic humour in the body. (சா.அக.)

[சிலேட்டும்+நாடி]

[Skt. ślēṣman > த. சிலேட்டும்]

சிலேட்டுமநாடி² *śilēṭṭuma-nāḍi*, பெ.(n.) மணிக் கட்டுமேலே ஒரு விரலத்தில் ஆரையெலும்பின் பேரில் ஒடுவதும் மூன்று விரலால் அழுத்த மோதிர விரலுக்கடியில் துடிக்கக் கூடியதுமான கோழையைக் குறிக்கும் தாழ்ந்த அல்லது மெல்லிய கால் மாத்திரை அளவுள்ள நாடி; a slow beat pulse indicating phlegmatic humour of the system. The movement of this pulse is shown by the radial artery situated an inch above the left wrist, It is felt at the ring-finger generally by pressing with the three fingers. The force or degrees of it is considered to be a quarter. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநாடிவிரணம் *śilēṭṭumanāḍi-viranam*, பெ.(n.) நரம்பிலுண்டாகும் கட்டியானது, தடித்து கெட்டிப் பட்டு, மினுமினுத்துப் பழுத்துடைந்தால் இடையறாது சீழ் ஒழுகி, இரவுக் காலத்தில் அளவுக் கதிகமாய் ஒழுகும் விரண நோய்; an ulcer or an abscess found in the nervous region and marked by a shining surface and hardened swelling with a constant

discharge of pus and its profuse flow in the night. (சா.அக.)

சிலேட்டுமநோய் *śilēṭṭuma-nōy*, பெ.(n.) மூலத்தில் சூடு மிகுதியாகி மண்டையைப் பற்றி, அரத்தம் ஏற்றி, வெண்ணீர் (விந்து) கெட்டு, நெஞ்சில் கோழைகட்டி இருமலையும் இளைப்பையும் உண்டாக்கும் நோய்; phlegmatic diseases in common due to excess of heat in the region of the sacral plexus and its distribution over or communication with the cerebral system. which is marked by diminution of blood, vitiation of semen, collection of phlegm in the chest, cough fatigue etc.

சிலேட்டுமபலம் *śilēṭṭuma-palam*, பெ.(n.) புளி வஞ்சி; an unknown drug. (சா.அக.)

சிலேட்டுமபாசம் *śilēṭṭuma-pāśam*, பெ.(n.) கருமருது, பார்க்க; black murdah.

சிலேட்டுமபாண்டு *śilēṭṭuma-pāṇḍu*, பெ.(n.) கோழையின் தாக்கத்தினால் கண், உடம்பு, முகம், நகம், மலமூத்திரம் முதலியவை வெளுப்பாகவும், நரம்பெழுச்சியும் காணும் ஒரு வகைப் பாண்டு நோய்; a form of dropsy due to the aggravated condition of phlegm in the system. Which is marked by paleness of the eyes, the body, face, nail, faces, urine etc. along with prominent and raised appearance of the veins. (சா.அக.)

சிலேட்டுமபாதவன்மீகரோகம் *śilēṭṭuma-pāta-vaṇmīka-rōkam*, பெ.(n.) யானைக் காலின் மீதுண்டாகும் புற்று; tumours or tubercles of various sizes found grown like ant - hill in the elephantiasis of the leg. (சா.அக.)

சிலேட்டுமபித்தசமனி *śilēṭṭuma-pitta-śamaṇi*, பெ.(n.) கருவேல்; black babool - *Acacia arabica*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமபித்தகுலை *śilēṭṭuma-pitta-śūlai*, பெ.(n.) சிலேட்டுமகுலை (வின்.) பார்க்க; see *śilēṭṭumaśūlai*. (சா.அக.)

சிலேட்டுமம் *śilēṭṭumam*, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள கோழை; phlegm, phlegmatic humour, one of the three humours of the body. (சா.அக.)

[Skt. ślēṣman > த. சிலேட்டுமம்]

சிலேட்டுமவாதக்கிராணி *śilēṭṭumavāda-k-kirāṇi*, பெ.(n.) கிராணிவகை (வின்.); diarrhoea from phlegm, etc. (சா.அக.)

சிலேட்டுமாதிசாரம் *śilēṭṭumādiśāram*, பெ.(n.) அதிசாரவகை (வின்.); diarrhoea of a virulent type caused by phlegm.

[Skt. ślēṣman + atisāra > த. சிலேட்டுமாதிசாரம்]

சிலேடகம் *śilēḍakam*, பெ.(n.) மருந்துவேர் (மலை); pellitory root.

[Skt. śleṣmāntaka > த. சிலேடகம்]

சிலேடி-த்தல் *śilēḍi*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) இருபொருள்படப் பேசுதல் (வின்.); to speak ambiguously.

[Skt. ślēṣa > த. சிலேடி]

சிலேடை *śilēḍai*, பெ.(n.) 1. செம்மொழிச் சிலேடை, பிரிமொழிச் சிலேடை என்ற இரு பிரிவுடையதாய் ஒருவடிவாக நின்ற சொற்றொடர் பல பொருளுடையதாக வரும் அணி (தண்டி. 75); (Rhet.) paranomasia, figure of speech in which a word or phrase admits of two or more interpretations, of two kinds viz., cemi-moli-c-cileḍai, piri-moli-c-cileḍai.

2. இனிய சொற்றொடர்; pleasing combination of words. "அயன் சிருஷ்ட சிலேடையா யுனக்குரைத்தேன்" (ஞானவா. தாகூர. 53).

[Skt. ślēṣa > த. சிலேடை]

சிலேதம் *ślēdam*, பெ.(n.) செம்முருங்கை (மலை) பார்க்க; red Indian laburnum.

சிலேபி *ślēbi*, பெ.(n.) இன்பண்டம்; a sweet meat.

[U. jilēbi > த. சிலேபி]

சிலேயம் *ślēyam*, பெ.(n.) கற்போலக் கடினமாயிருப்பது (சங்.அக.); anything hard like a stone.

[Skt. ślēya > த. சிலேயம்]

சிலேற்பனம் *ślēṛpanam*, பெ.(n.)

1. சிலேட்டுமம் பார்க்க; see silettumam.

2. இறக்குந் தறுவாயில் தோன்றும் மென் மூச்சு (இ.வ.); short breaths of a dying person; death rattle.

[Skt. ślēṣman > த. சிலேற்பனம்]

சிலேற்பனை *ślēṛpanai*, பெ.(n.) சிலேற்பனம் பார்க்க; see *ślēṛpanam*.

[Skt. ślēṣman > த. சிலேற்பனை]

சிலோத்துவாசனம் *ślōttuvāśanam*, பெ.(n.) ஈமச்சடங்கில் இறந்தோனை எழுச்சிப் பண்ணின கல்லை அப்புறப் படுத்துகை; the rite of removing the stone set up to represent the deceased person in his obsequies.

த.வ. கல்சாய்ப்பு

[Skt. ślā+ud-vāśana > த. சிலோத்துவாசனம்]

சிவசாதாக்கியம் *śivaśātākkīyam*, பெ.(n.) அருட்சத்தியால் மெய்யுணர்வுத் திருமேனியாய் (தியானமூர்த்தியாய்) நின்ற சிவம்; Śivaṇ, as an object of contemplation, so

disposed by his Energy of Grace.

த.வ. மெய்யுணர்திருமேனி

சிவதருமிணி *śvatarumini*, பெ.(n.) முத்திகாமிகட்குத் திரோதான சக்தி உருவமாகிய சிகாச்சேதத்தோடு செய்யுஞ் சபீசதீட்சைவகை (சைவச. ஆசாரி. 62, உரை); (śaiva) a way religious initiation accompanied with the removal of hair-tuft which is believed to represent the obscuring principle, a kind of *capica-tiṭcai*, q.v.

த.வ. குடுமிகளை அருளிப்பு

[Skt. śiva-dharmīni > த. சிவதருமிணி]

சிவாய் *śvāy*, பெ.எ.(adj.) அதிகப்படியான (C.G.); extra.

[U. siwāi > த. சிவாய்]

சிவாய்சமா *śvāysamā*, பெ.(n.) 1. நிலவரி, இறக்குமதி வரி முதலியன பொழிந்த அதிகப்படியான வரிகள்; (W.G) extra revenue, revenue derived from miscellaneous sources other than land customs or excise. 2. பட்டாச் செய்யாத நிலத்தினின்று கிடைக்கும் வரிப்பணம்; revenue derived from lands unassigned or cultivated with out patta. 3. ஒரு முறையின்றி அவ்வப்பொழுது தண்டும் வரிப்பணம்; temporary or irregular items of revenue.

த.வ. மிகுவரி

[U. siwai+jama > த. சிவாய்சமா]

சிவார்ச்சனாசந்திரிகை *śvārccanā-cantirikai*, பெ.(n.) சிவ வழிபாட்டைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு நூல்; a treatise on Śiva worship.

சிவிகாரம் *śvikāram*, பெ.(n.) கவீகாரம் பார்க்க; see śuvikāram.

சிறாப்பு *śirāppu*, பெ.(n.) 1. காச ஆய்வாளன் (நாணய நோட்டக்காரன்); shroff, teller employed by banks and commercial firms. 2. கருவூல வேலைக்காரன்; treasury assistant. 3. காசக்கடைக்காரன்; banker, dealer in precious metals.

த.வ. நாணயநோட்டகன், நோட்டக்காரன்
[U. sarrāf > த. சிறாப்பு]

சின்மயவாத்துமா *śinmaya-v-āttumā*, பெ.(n.) மெய்யறிவாளன்; spiritual soul. (சா.அக.)

[சின்மயம்+ஆத்துமா]

சின்மாத்திரம் *cin-māttiram*, பெ.(n.) ஆதனின் இயல்பு; natural of the soul. (சா.அக.)

சினகர் *śinagar*, பெ.(n.) சமணர்; Jains. "சினகருக் கெளரியேனலேன்" (தேவா. 859, 6).
[Skt. jinaka > த. சினகர்]

சினகரம் *śinagaram*, பெ.(n.) 1. சமணக்கோயில்; jains temple. "அம்மலைச் சினகரம் வணங்கி" (சீவக. 1248). 2. கோயில்; temple. "சினகரம் புகுது மெல்லை" (கந்தபு. திருவவ. 11). 3. சிறு கோயில் (அக.நி.); small temple. 4. அரண்மனை; palace, royal residence. "இணையறு சினகரமெய்தி" (கந்தபு. - 386).

த.வ. அருகன்கோயில்

[Skt. jina+grha > த. சினகரம்]

சின்சாசங்கமாத்திரை *śinśāśaṅga-māttirai*, பெ.(n.) உடம்பு வலி வயிற்றுப் புண்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஆயுள் மறை (ஆயுர்வேத) மருந்து. சகல சூலை, சகலகுன்மம் இவைகளைப் போக்கும் ஆயுள் மறை மருந்து. an ayurvedic medicine in the form of pill given for all sorts of pain in the body and stomach disorders gunmam. (சா.அக.)

சினீவாலி *śinivāli*, பெ.(n.) திங்கட்கலை தொடங்கும் காருவா (அமாவாசை) நாள்

(சூடா.); the first day of the new moon when it rises with a scarcely visible crecent.

[Skt. śinivāli > த. சினீவாலி]

சினேகநசியம் *śiṇēga-naśiyam*, பெ.(n.) 1. எண்ணெய் பசை சேர்ந்த மூக்குத்தூள்; snuff or pulverised tobacco prepared with oil or other obigenous substance as an ingredient. 2. எண்ணெய் அல்லது நெய் சேர்ந்த மருந்துப் பொடி; a medicinal powder prepared with oil or ghee as an ingredient. (சா.அக.)

[Skt. snēha+naś-ya > த.சினேகநசியம்]

சினேகவர்மம் *śiṇēga-varmam*, பெ.(n.) வெள்விழியில் சொர சொரப்புள்ள, சிறிது மஞ்சள் நிறமான, சதை வளர்ந்து நாளா வட்டத்தில் பருக்கும் ஒரு வகை நோய்; a rough yellowish growth of flesh on the white coat of the eye slowly grows in size. (சா.அக.)

சினேகபந்து *śiṇēga-bandu*, பெ.(n.) நட்பினால் உறவானவன் (உ.வ.); friend, considered a relative.

[Skt. śnēha+bandhu > த. சினேகபந்து]

சினேகபலம் *śiṇēga-balam*, பெ. (n.) எண்ணெய் எடுக்கப் பயன்படும் எள் (தைவல); sesame, as containing oil.

[சினேகம் + பலம்]

[Skt. śnēha > த. சினேகம்]

சினேகபொட்டணம் *śiṇēga-poṭṭaṇam*, பெ.(n.) மருந்துகளை அடக்கி எண்ணெயிற் றேய்த்து உடல்வலிக்கு ஒத்தடங் கொடுக்குந் துணிமுடிப்பு (வின.); cloth soaked in oil or ointment and applied to a diseased limb.

[சினேகம் + பொட்டணம்]

[Skt. snēha > த. சினேகம்]

சினேகம் *śiṇēgam*, பெ.(n.) 1. நட்பு; friendship, intimacy, love. 2. எண்ணெய் (யாழ்.அக.); oil, grease, unguent.

[Skt. snēha > த. சினேகம்]

சினேகவங்கணம் *śīṇēga-vaṅgaṇam*, பெ.(n.) அளவளாவுகை (வின்.); friendliness, sociability.

சினேகன் *śīṇēgaṇ*, பெ.(n.) நண்பன்; friend.

[Skt. *śnēha* > த. சினேகன்]

சினேகனம் *śīṇēgaṇam*, பெ.(n.) கண்ணிற்குள் விடும் சொட்டு மருந்து ; eye drops. (சா.அக.)

சினேகனி *śīṇēgaṇi*, பெ.(n.) சினேகனம் பார்க்க; see *śīṇēgaṇam*.

சினேகி¹ *śīṇēgi*, பெ.(n.) நட்புடையவன்; a female friend or associate.

[Skt. *śnēha* > த. சினேகி]

சினேகி²-ததல் *śīṇēgi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t) நட்புக் கொள்ளுதல்; to make friends with, form friendship. "பன்னகத்தைச் சினேகித்து" (பஞ்ச. அர்த்தநா. 25).

[Skt. *śnēha* > த. சினேகி-]

சினேகிதம் *śīṇēgidam*, பெ.(n.) நட்பு; friendship.

[Skt. *śnēhita* > த. சினேகிதம்]

சினேகிதன் *śīṇēgidan*, பெ.(n.) சினேகன் (உவ.) பார்க்க; see *śīṇēgaṇ*.

[Skt. *snēhita* > த. சினேகிதன்]

சினேகிதி *śīṇēgidi*, பெ.(n.) சினேகி (இ.வ.) பார்க்க; see *śīṇēgi*.

[Skt. *snēha* > த. சினேகிதி]

சீ¹ *śī*, பெ.(n.) 1. திருமகன்; Lakṣmi. "சீதனங்கோடு புயங்கை கொண்டார்" (கந்தரந். 8). 2. ஒளி; light, brilliancy. "சீவனசத்துருச் செய்யான்" (கந்தரந். 69).

[Skt. *śrī* > த. சீ]

சீ² *śī*, இடை (part.) சிறப்புக் குறிக்கும் ஓர் அடைமொழி; an honorific prefix added to the names of deities, eminent persons and sacred objects. சீராமன், சீபாதம்.

[Skt. *śrī* > த. சி]

சீக்காளி *śīkkāli*, பெ.(n.) நோயாளி; sick person, invalid.

[சீக்கு + ஆளி]

[E. *sick* > த. சீக்கு]

சீக்கிரகாரன் *śīkkira-kāraṇ*, பெ.(n.) விரைந்து செயலை முடிப்பவன் (வின்.); man of prompt action, hasty man.

[Skt. *śīghra* > த. சீக்கிரம்]

[காரன் = உடமைப் பொருள் ஈறு]

சீக்கிரகேந்திரம் *śīkkira-kēndiram*, பெ.(n.) ஞாயிற்றுக்கும் கோளுக்குமுள்ள கோணவளவுத் தொலைவு (வின்.); commutation, the angular distance of the sun from a planet.

[Skt. *śīghra-kēndra* > த. சீக்கிரகேந்திரம்]

சீக்கிரதை *śīkkiradai*, பெ.(n.) சீக்கிரம், 1 (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śīkkiram* 1.

[Skt. *śīghratā* > த. சீக்கிரதை]

சீக்கிரப்படு-தல் *śīkkira-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) 1. விரைவுபடுதல்; to be in haste; to expedite, hasten. 2. எளிதில் சினங் கொள்ளுதல் (வின்.); to be peevish, to take offence easily.

[சீக்கிரம்+படு-]

[Skt. *śīghra* > த. சீக்கிரம்]

சீக்கிரபரிதி *śīkkira-paridi*, பெ.(n.) கோளின் தொலைக்கோண வளவு (வின்.); annual parallax of a superior planet or elongation of a inferior planet.

[Skt. *śīghra+paridhi* > த. சீக்கிரபரிதி]

சீக்கிரபுத்தி *śīkkira-putti*, பெ.(n.) முடுக்கவறிவு (அவசரபுத்தி); hastiness, rashness.

[Skt. *śīghra+buddhi* > த. சீக்கிரபுத்தி]

சீக்கிரம்¹ *śīkkiram*, பெ.(n.) 1. விரைவு (திவா.); haste, speed. 2. நோய் முதலியவற்றின் வீறு, வீரியம் (வின்.); intensity, severity, rapidity; 3. உறைப்பு; acerbity, pungency, as of tobacco, spirituous liquors. 4. சீக்கிரபரிதி பார்க்க; see *śīkkira-paridi*. 5. குதிரை யூட்டிய பெட்டி; a small hack palankeen - carriage (M.M.822).

த.வ. முடுக்கம் [Skt. *śīghra* > த. சீக்கிரம்]

சீக்கிரம்² *śīkkiram*, பெ.(n.) சினம்; anger, irritability.

[Skt. *śīghra* > த. சீக்கிரம்]

சீக்கிரம்போ *śikkirampō*, பெ.(n.)

குதிரைவண்டி (இ.வ.); jukka

[சீக்கிரம் + போ]

[Skt. śighra > த. சீக்கிரம்]

சீக்கிரவரை *śikkira-v-arai*, பெ.(n.) கோளின் சரியான நிலை (கந்தஸ்புடம்)யில் முதலாவதாக இருக்கும் (தீர்க்கும்) பிழைக் கோடு (வாக்கியப் பிழை) first equated geocentric longitude.

[சீக்கிரம் + அரை]

[Skt. śighra > த. சீக்கிரம்]

சீக்கிரன் *śikkiran*, பெ.(n.) மூவகைப் பணியாளருள் ஒருவகையான் (சீக்கிரந்தி, 108); one of the three classes of servants.

[Skt. śighra > த. சீக்கிரன்]

சீக்கிராத்தம் *śikkirāttam*, பெ.(n.) சீக்கிரவரை (விண்.) பார்க்க; see *śikkirā-v-arai*.

[Skt. śighra+ardha > த. சீக்கிராத்தம்]

சீக்கிரார்த்தம் *śikkirārttam*, பெ.(n.) சீக்கிரவரை (விண்.) பார்க்க; see *śikkira-v-arai*.

[Skt. śighra+ardha > த. சீக்கிரார்த்தம்]

சீக்கிரோச்சம் *śikkirōccam*, பெ.(n.) கோள் வீதியில் நிலவுலகத்திலிருந்து மிக தொலைவிலுள்ள இடம் (விண்.); the farthest point from the centre of the earth in the orbit of the planets.

[Skt. śighra+ucca > த. சீக்கிரோச்சம்]

சீக்கு *śikku*, பெ.(n.) நோய்; sickness, disease.

[E. sick > த. சீக்கு]

சீக்குப்புள்ளி *śikku-p-puḷli*, பெ.(n.) சீக்காளி (இ.வ.) பார்க்க; see *śikkāḷi*.

[சீக்கு + புள்ளி]

[E. sick > த. சீக்கு]

சீகத்தம் *śīgattam*, பெ.(n.) அழகிய கை; comely, graceful hand, as of God. "சீகத்த மாத்திரை திண்பிரம் பாகுமே" (திருமந். 1663).

[Skt. śri+hasta > த. சீகத்தம்]

சீகரம்¹ *śīgaram*, பெ.(n.) 1. நீர்த்துளி; drop of water. "சீகர மகரவேலைக் காவலன் சிந்த" (கம்பரா. மாரீசன். 14). 2. ஆலங்கட்டி (பிங்.); hail-stone. 3. மழை; rain. 4. அலை (திவா.); wave, ripple.

[Skt. śikara > த. சீகரம்]

சீகரம்² *śīgaram*, பெ.(n.) 1. செல்வச் செழிப்பு; prosperity, fortune. "சீகர மிக்கஞர்" (கந்தபு. சுயந்தன்பு. 20). 2. கவரி (திவ.); yak-tail fan, as a symbol of prosperity. "நிமிர் சீகரம் வீசினர்" (கந்தபு. அவைபுகு. 18).

[Skt. śrikara > த. சீகரம்]

சீகரி *śīgarī*, பெ.(n.) நீர்த்திவலை (விண்.); water-drop.

[Skt. śikara > த. சீகரி]

சீகாரியம் *śīgāriyam*, பெ.(n.) கோயில் மடம் முதலியவற்றின் மேலாண்மை (விசாரணை); management of sacred buildings and institution. "ராஜராஜீகவரம் உடையார்கோயில் சீகாரியஞ் செய்வானுக்கும்" (S.I.I.ii, 311).

த.வ. திருப்பணி

[சீ+காரியம்]

[Skt. śrī > த. சீ]

சீசகம் *śīsagam*, பெ.(n.) சீசம் (விண்.) பார்க்க; see *śīsam*.

[Skt. śīsaka > த. சீசகம்]

சீசபத்திரம் *śīśa-pattiram*, பெ.(n.) சீசம்,
1 (வின்.) பார்க்க; see *śīśam*, 1.

[Skt. *śīśapatra* > த. சீசபத்திரம்]

சீசம் *śīśam*, பெ.(n.) 1. ஈயம் (சூடா.); lead.
2. கோட்டி (பைத்தியம்) (உ.வ.); madness.

[Skt. *śīśa* > த. சீசம்]

சீசயந்தி *śī-śayandi*, பெ.(n.) கண்ணன் பிறந்த
நாளைக் கொண்டாடும் திருவிழா; the festival
of Sri Kṛṣṇā's birth day.

[Skt. *śrī-jayanti* > த. சீசயந்தி]

மடங்கல் (ஆவணி) மாத தேய்பிறை எட்டாம்
நாள் உருள் (உரோகினி) விண்மீன் கூடிய நன்னாளில்
கண்ணன் பிறந்தான் (அபி.சிந்.).

சீசா *śīśā*, பெ.(n.) கண்ணாடிக்குப்பி; glass-
bottle.

[ū. *shīsha* > த. சீசா]

சீசாகுணம் *śīsā-guṇam*, பெ.(n.) ஒரு வகை
ஈயமருந்து; iodide of lead (சா.அக)

சீட்டா *śīṭṭā*, பெ.(n.) புகை குடிக்கவதுஞ் சரக்கு
வகை (மதி. க. ii, 521); a drug for smoking.

[Hind. *śīṭhā* > த. சீட்டா]

சீட்டி *śīṭṭi*, பெ.(n.) அச்சடித்துணி; chintz, fast-
printed cotton cloth.

[Mhr. *chīṭa* > த. சீட்டி]

சீடப்பரம்பரை *śīḍa-p-paramparai*, பெ.(n.)
வழிவழியாக வரும் மாணவர்களின்

தொடர்ச்சி; succession of disciple.

[சீடன்+பரம்பரை]

[Skt. *śīṣya* > த. சீடன்]

சீடப்பிள்ளை *śīḍappillai*, பெ.(n.) மாணவன்;
disciple.

[சீடன் + பிள்ளை]

[Skt. *śīṣya* > த. சீடன்]

சீடன் *śīḍan*, பெ.(n.) மாணாக்கன்; pupil,
disciple. "ஏவல் பெற்றிடு சீடரொடு" (சிவரக.
சுகமுனி. 21).

[Skt. *śīṣya* > த. சீடன்]

சீடார்ச்சிதம் *śīḍārccidam*, பெ.(n.)
மாணவர்களால் குருவின் பொருட்டு
ஈட்டப்பட்ட பொருள்; offering procured by
disciples for their guru.

[Skt. *śīṣya+ārjita* > த. சீடார்ச்சிதம்]

சீடிமண் *śīḍiman*, பெ.(n.) காக்காய்
பொன்நிலம்; talc earth. (சா.அக.)

சீணதை *śīṇadai*, பெ.(n.) கணச் சூட்டினால்
உடல் இளைக்கை; wasting of flesh without
any apparent cause. It is a term employed
by ancient medical writers to denote
cases of atrophy for which no particular
cause could be assigned marasmus.
(சா.அக.).

சீணம் *śīṇam*, பெ.(n.) 1. சோர்வு; exhaustion.
2. அழிவுறுகை; waste, damage.
3. பெண்குறிநோய்; a disease of female
genitals. 4. மெலிதல்; emaciation.

[Skt. *ksīṇa* > த. சீணம்]

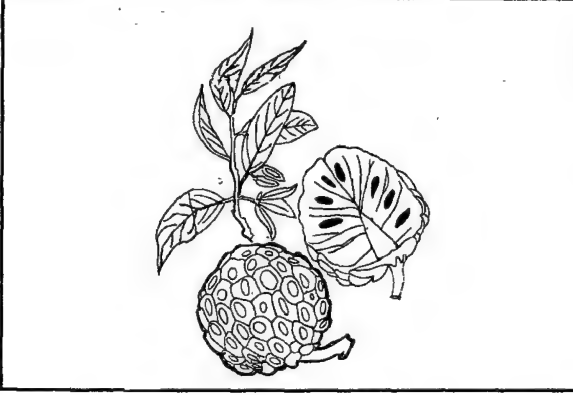
சீணி-த்தல் *śīṇi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. வலிவு
குறைதல்; to be exhausted, weakened,
worm out. 2. அழிவுறுதல்; to be wasted,

lost, destroyed. 3. பெலிதல்; getting wasted or emaciated.

[Skt. *ksīṇa* > த. சீணி-த்தல்]

சீத்தா *śīttā*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பழமரம் (யாழ்.அக.); custard apple - *Anona squamosa*.

[Skt. *śītā* > த. சீத்தா]

சீத்தை *śīttai*, பெ.(n.) சீட்டி (வின்.) பார்க்க; see *śītti*.

[Mhr. *śīṭi* > த. சீத்தை]

சீதக்கட்டு *śīda-k-kaṭṭu*, பெ.(n.) சீத வழம்பு; slimy, mucous matter voided in dysentery.

[சீதம் + கட்டு]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதக்கட்டுசுரம் *śīda-k-kaṭṭu-śuram*, பெ.(n.) வயிற்றளைச்சலில் (சீத பேதியில்) காணும் காய்ச்சல்; fever in dysentery. (சா.அக.).

த.வ. வழம்புக்காய்ச்சல்

[சீதம் + கட்டு + சுரம்]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

[த. சுரம் > Skt. *jvara*]

சீதக்கடுப்பு *śīda-k-kaḍuppu*, பெ.(n.) வயிற்றளைச்சலால் (சீத பேதியினால்) எருவாயில் ஏற்படும் வலி; pain in the anus and lower abdomen due to dysentery. (சா.அக.).

த.வ. வழம்புவலி

[சீதம் + கடுப்பு]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதக்கழிச்சல் *śīda-k-kalicca*, பெ.(n.) சீதபேதி பார்க்க; see *śīda-bēdi*.

[சீதம் + கழிச்சல்]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதக்கழிவு *śīda-k-kalivu*, பெ.(n.) சீதபேதி (வின்.) பார்க்க; see *śīda-bēdi*.

[சீதம் + கழிவு]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதக்கிராணி *śīda-k-kirāṇi*, பெ.(n.) மலத்தில் அரத்தமும் சளியும் சேர்ந்து போகும் கழிச்சல்; a chronic diarrhoea attended with mucous discharge. (சா.அக.).

[Skt. *śīta+ghraṇa* > த. சீதக்கிராணி]

சீதகசாயம் *śīda-ka-sāyam*, பெ.(n.) காய்ச்சாமலே ஓர் இரவு முழுவதும் குளிர்ந்த நீரிலுறப் போட்டு, காலையில் இறுத்து எடுக்கும் குளிர்ச்சியான மருந்து (குடிநீர்) கருக்கம்; a cold infusion prepared by soaking one part of drugs or drugs in six parts of cold water for one night in the morning it is filtered and administered cold water infusion. (சா.அக.).

த.வ. தண்குடிப்பு

[சீதம் + கசாயம்]

சீதகண்டுவாதம் *śīda-kaṇḍu-vādam*, பெ.(n.) பாதநரம்பில் குளிர்ச்சி மிகுதியால் உண்டாகும் நமைச்சல் நோய் (சீவரட். 156); itching sensation in the foot, due to extreme chillness.

[சீதம் + கண்டு + வாதம்.]

s[Skt. *śīta* > த. சீதம்; Skt. *vāta* - த. வாதம்]

சீதகம் *śīdagam*, பெ.(n.) 1. ஈயம்; lead. 2. தரா; tarā, an alloy.

[Skt. *śīsaka* > த. சீதகம்]

சீதகன்¹ *śīḍagan*, பெ.(n.) திங்கள் (யாழ்.அக.); moon.

[Skt. *śīta-kara* > த. சீதகன்]

சீதகன்² *śīḍagan*, பெ.(n.) வெள்ளி (அக.நி.); venus.

[Skt. *śītaka* > த. சீதகன்]

சீதகன்³ *śīḍagan*, பெ.(n.) சோம்பேறி (யாழ்.அக.); lazy fellow.

[Skt. *śītaka* > த. சீதகன்]

சீதகாத்திரகம் *śīḍa-kāttiragam*, பெ.(n.) சீதாங்கசன்னி (வின.) பார்க்க; see *śītāṅga-śaṇṇi*.

சீதகாத்திரம் *śīḍa-kāttiram*, பெ.(n.) குளிர்ச்சியால் ஏற்படும் இசிவு நோய் (சன்னி); apoplexy due to extreme cold in the body. (சா.அக.)

த.வ. தணுப்புஇசிவு

சீதகிருச்சரம் *śīḍa-kiruccaram*, பெ.(n.) மூன்று நாள் நீர்மட்டும் பருகிப் பட்டினி யிருக்கும் ஒரு நோன்பு (யாழ்.அக.); a fast for three days, drinking only water.

த.வ. நீர்நோன்பு

[Skt. *śīta+kr̥cchra* > த. சீதகிருச்சரம்]

சீதகேசரிமாத்திரை *śīḍa-kēśari-māttirai*, பெ.(n.) நேர்வாளத்தோடு கடைச் சரக்கு களைச் சேர்த்துச் செய்யும் மாத்திரை; இது கழிச்சலுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது; a purgative pill prepared with croton seeds and other bazar drugs.

த.வ. நேர்வாளமாத்திரை

[சீதகேசரி+ மாத்திரை]

[Skt. *śīta + kēśārī* > த. சீதகேசரி]

சீதசன்னி *śīḍa-śaṇṇi*, பெ.(n.) சனி (கப) காய்ச்சலில் தோன்றிய இசிவுநோய் (சன்னிபாதம்); pneumonia.

த.வ. தணுப்புஇசிவு

[Skt. *śīta+sanni* > சீதசன்னி]

சீதகரம் *śīḍa-śuram*, பெ.(n.) குளிரோடு தோன்றும் காய்ச்சல் நோய் (பதார்த்த. 842); ague, fever attended with chill.

த.வ. குளிர்க்காய்ச்சல்

[சீதம்+கரம்]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீததயிலம் *śīḍa-dayilam*, பெ. (n.) 1. கண்ணாம்பு; lime. 2. குளிர்ச்சியைத் தரும் எண்ணெய்; medicated oil which cools the body when one bathes with it. (சா.அக.).

[Skt. *śīta+taila* > சீததயிலம்]

சீதநீர் *śīḍa-nīr*, பெ.(n.) குளிர்ச்சியுடைய நீர், பனிநீர் (திவா.); rose-water, as being cool.

[சீதம் + நீர்]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதப்பஞ்சனம் *śīḍa-p-pañjanam*, பெ.(n.) அரத்தமும் மலமும் கலந்து வெளியேறும் காய்ச்சல் (சீதகரத்திற்காக) நோய்க்குச் சிவன் சொன்ன ஓர் ஆயுள் வேதமருந்து; an Ayurvedic medicine supposed to be given by Śivaṇ. (சா.அக.)

த.வ. சிவமருந்து

சீதப்பற்று *śīḍa-p-parru*, பெ.(n.) சீதவழும்பு; slimy, mucous matter voided in dysentery.

[சீதம் + பற்று]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதப்பிரபம் *śīḍa-p-pirabam*, பெ.(n.) கருப்பூரம் (யாழ்.அக.); camphor.

[Skt. *śīta-prabha* > த. சீதப்பிரபம்]

சீதபாணு *śīḍa-bāṇu*, பெ.(n.) திங்கள் (யாழ்.அக.); moon, as having cool rays.

[Skt. *śīta-bhānu* > த. சீதபாணு]

சீதபித்தகவரம் *śīḍa-pitta-śuvaram*, பெ.(n.) மழைக்காய்ச்சல்; (M.L.) malaria.

சீதபேதி *śīda-bēdi*, பெ.(n.) வயிற்றளைச்சல் (விண்.); dysentery. (சா.அக.)

[Skt. *śīta+bhēdin* > த. சீதபேதி]

சீதபேதி = மலம் தங்கி நிற்கும் பெருங்குடலின் உட்புறத்திலிருக்கும் சளியால் ஆன (சிலேட்டும்) மெல்லிய தோலுக்கு அழற்சி ஏற்படுவதால் சீதம் அரத்தத்தோடு கலந்து வெளியேறும் கழிச்சல் நோய்.

சீதம் *śīdam*, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி (பிங்.); coldness, chillness. 2. நீர் (பிங்.); water. 3. முகில் (பிங்.); cloud. 4. சந்தனம் (மலை.); sandal. 5. ஒரு வகைக் கள்; a kind of toddy. "மதுவுஞ் சீதமும்" (பெருங். இலாவாண. 2: 179). 6. சீதநாடு பார்க்க; see *śīda-nāḍu*. 'சீத மலாடு புனனாடு' (நன். 273, உரை). 7. ஒரு அளறு (நரகம்) (சி.போ.பா.2:3, பக்.203); a hell. 8. சீதமலம்; slime or mucus voided in dysentery. 9. அகில் (மலை.); eagle-wood. 10. பெருநறுவிலி (மலை.) எனும் மரவகை; large sebesten. 11. பற்பாடகம் எனும் சிறுபூடுவகை (தைலவ. தைல. 61); fever plant. 12. சீதாங்கபாடாணம் (யாழ்.அக.); *śīdāṅga-bāḍāṇam*. (சா.அக.)

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

மலம் தங்கி நிற்கும் பெருங்குடலின் உட்புறத்திலிருக்கும் சளியாலான மெல்லிய தோலுக்கு அழற்சி ஏற்படுவதால் சீதம் உண்டாகிறது. (சா.அக.)

சீதமண்டலம் *śīda-maṇḍalam*, பெ.(n.) திங்கள்; moon. "சீதமண்டலக் குலத்துதித்த தீதின் மன்னவன்" (திருவாலவா. 44, 30). (சா.அக.)

[சீதம்) + மண்டலம்]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதமண்டலி *śīda-maṇḍali*, பெ.(n.) பாம்புவகை; a species of snake. 'இது சீதமண்டலி யென்பார்' (சீவக. 1276, உரை).

[சீதம் + மண்டலி]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதமயூகம் *śīda-mayūgam*, பெ.(n.) கரும்பூரம் (மு.அ.); camphor. (சா.அக.)

[Skt. *śītamayūkha* > த. சீதமயூகம்]

சீதமலடு *śīda-malaḍu*, பெ.(n.) பெண்களுக்கு உண்டாகும் அறுவகை மலட்டு நோய்களுள் ஒன்று; one of the six varieties of sterility in woman caused by extreme chillness of the body. (சா.அக.).

த.வ. தணுப்புமலடு

[சீதம்+மலடு]

[Skt. *śīta* > த. சீதம்]

சீதமேகரோகம் *śīda-mēga-rōgam*, பெ.(n.) நீரிழிவு நோய் வகை (சீவரட். 100); a kind of diabetes.

த.வ. தண்மேகம்

[Skt. *śīta+mēha+rōga* > த. சீதமேகரோகம்]

சீதமைக்குடல் *śīdamai-k-kuḍal*, பெ.(n.) மந்தக்கட்டு சீதம் தங்கிய குடல், ஆடு மாடுகளுக்கு குடலிற் காணும் ஒரு வகை நோய். (இதுனால் மெல்லவும், அசை போடவும் முடியாமற்போகும்); a disease in cattle & sheep by which they are unable to chew the cud. It is attended with torpidity of the mucous and constriction of the bowels - Fardel bound. (சா.அக.).

த.வ. குடல்வழுப்பு

[சீதமை+குடல்]

சீதமோனகம் *śītamōṇagam*, பெ.(n.) கொம்புத்தேன்; honey collected from honey combs built on the branches of trees. (சா.அக.).

சீதரத்தபேதி *śīda-ratta-bēdi*, பெ.(n.) மலமும் சீதமும் அரத்தமும் கலந்த கழிச்சல்; dysentery with blood and mucous in stools. (சா.அக.)

த.வ. குருதிக்கழிச்சல்

[Skt. *śīta+trakta+bhēdin* > த. சீதரத்தபேதி]

சீதரப்பிரியம் *śīdara-p-piriyam*, பெ.(n.) விட்டுணுக் கரந்தை (மலை.); Indian globe-Thistle.

[Skt. śridhara+priya > த. சீதரப்பிரியம்]

சீதரன் *śīdaran*, பெ.(n.) திருமகளைக் கொண்டவன், திருமால்; Tirumāḷ, as the bearer of Tirumagl. "சீதரமூர்த்தி" (கம்பரா. அகலிகை. 26). (சா.அக.).

[Skt. śrī-dhara > த. சீதரன்]

சீதருட்சை *śīdarūṭcai*, பெ.(n.) பிள்ளைபெற்ற பெண்களுக்குக் காணும் மலமும் அரத்தமும் கலந்த கழிச்சல்; dysentery generally attacking women after delivery. (சா.அக.)

சீதவஞ்சிரகம் *śīdavañjiragam*, பெ.(n.) கடுமையான காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேதமருந்து; an ayurvedic medicine given for acute fever. (சா.அக.)

சீதவலயம் *śīda-valayam*, பெ.(n.) நிலத்தின் குளிர்ந்த (சீதமண்டலப்) பகுதி; frigid zone.

த.வ. பனியிறுகுவலயம்

[Skt. śīta+valaya > த. சீதவலயம்]

சீதவழுப்பு *śīda-valuppu*, பெ.(n.) ஆமம் வெளியேறுகை; alvine discharge.

சீதவழும்பு *śīda-valumbu*, பெ.(n.) வயிற்றுப் போக்கிற் காணும் ஆமம்; mucous collected in the bowels - voided in dysentstry.

[சீதம்+வழும்பு]

[Skt. śīta > த. சீதம்]

வழும்பு = ஊன் முதலியவற்றின் மேலுள்ள வழுவுருப்பான நீர்ப்பண்டம்.

சீதவற்கம் *śīdavarṇam*, பெ.(n.) அத்தி (மூ.அ.); country fig.

[Skt. śīta-valka > த. சீதவற்கம்]

சீதவாதக்கடுப்பு *śīda-vāda-k-kaḍuppu*, பெ.(n.) சீதவாதம் (விண்.) பார்க்க; see *śīda-vādam*.

[சீதம் + வாதம் + கடுப்பு]

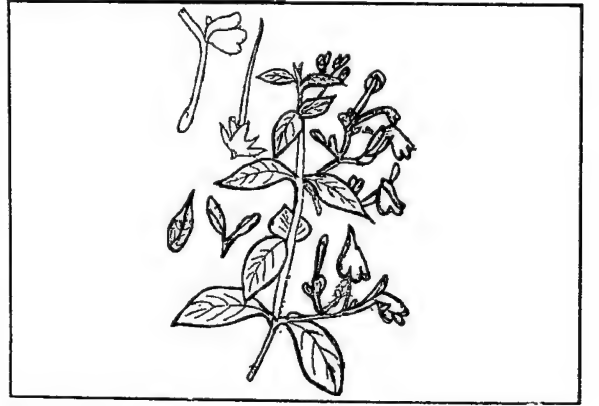
[Skt. śīta+vāta > த. சீதவாதம்]

சீதவாதம் *śīda-vādam*, பெ.(n.) குளிர்முடக்கு (விண்.); rheumatism.

[Skt. śīta+vāta > த. சீதவாதம்]

சீதவாரம் *śīdavāram*, பெ.(n.) 1. மல்லிகை (மூ.அ.); jasmine. 2. வேலிப்பருத்தி (மலை.); hedge-twiner.

[Skt. śītabhīru > த. சீதவாரம்]

சீதளக்கசாயம் *śīdala-k-kaśāyam*, பெ. (n.) தண்ணீரில் ஊறப்போட்டு வடித்த மருந்துக் கருக்கம் (கசாயம்); a decoction prepared without boiling but by soaking the drugs in cold water for 12 or 24 hours - Cold Infusion.

[Skt. śīdala+Pkt. kacāyam>த. சீதளக்கசாயம்]

சீதளக்கட்டி *śīdala-k-kaṭṭi*, பெ.(n.) உடம்பின் குளிர்ச்சியினால் அழற்சி காணாமலே மெதுவாக எழும்பும் கட்டி; cold abscess an abscess that develops slowly without any symptoms of inflammation especially heat and redness-Cold abscess. (சா.அக.).

த.வ. அழற்சிக்கட்டி

[சீதளம் + கட்டி]

[Skt. śīdala > த. சீதளம்]

சீதளகாரி *śīḍaḷa-kāri*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி தரும் மருந்து; refrigerant.

[Skt. *śīḍala*+*kārin* > த. சீதளகாரி]

சீதளகாலம் *śīḍaḷa-kālam*, பெ. (n.) குளிர்காலம் (உவ.); cold season.

[சீதளம் + காலம்]

[Skt. *śīḍala* > த. சீதளம்]

சீதளங்காய் *śīḍaḷaṅgāy*, பெ.(n.) கொடிமாதுளை (வின்.). emon citron.

[சீதளம் + காய்]

[Skt. *śīḍala* > த. சீதளம்]

சீதளங்கொள்(ளு)-தல் *śīḍaḷaṅ-kol-*, 16 செ.கு.வி.(v.i.) நீர்க்கொள்ளுதல் (வின்.); to catch cold. (சா.அக.).

[சீதளம் + கொள்ளு-]

[Skt. *śīḍala* > த. சீதளம்]

சீதளசக்கரபூமி *śīḍaḷa-cakkara-būmi*, பெ.(n.) சீதவலயம் (வின்.) பார்க்க; see *śīḍa-valayam*.

[சீதளம் + சக்கரம் + பூமி]

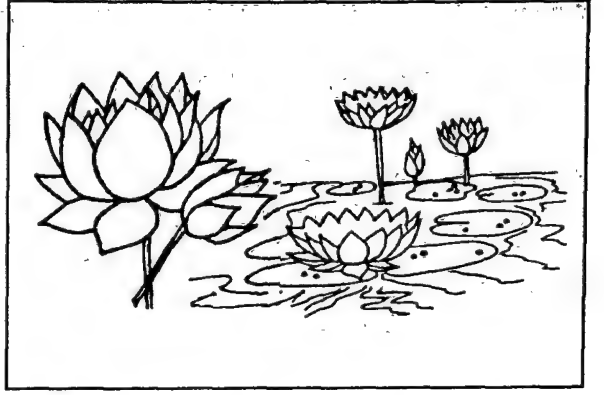
[Skt. *śīḍala* > த. சீதளம்; Skt. *bhumi* > த. பூமி]

சீதளம்¹ *śīḍaḷam*, பெ.(n.) 1. குளிர்ச்சி; cold, coolness. "சீதளத்துடன் நடுக்குற்றனன்" (உபதேசகா. கைலை. 46). 2. ஈரம் (வின்.); dampness, moisture. 3. சந்தனம் (யாழ்.அக.); sandal wood. 4. எலுமிச்சை வகை(L.); bergamotte orange, m.fr., Citrus aurantium - bergamia. 5. சிற்றகத்தி (மலை.); common sesban. 6. கோடகசாலை (மலை.); coromandel gendarussa. 7. கொடி மாதுளை (மலை.); lemon citron. 8. பச்சைக் கருப்பூரம் (மூ.அ.); purified camphor. 9. தூரிக (யாழ்.அக.); verdigris.

[Skt. *śīḍala* > த. சீதளம்]

சீதளம்² *śīḍaḷam*, பெ.(n.) தாமரை (யாழ்.அக.); lotus.

[Skt. *śrī-dala* > த. சீதளம்]

சீதளர் *śīḍalar*, பெ.(n.) தூய நீரவரர் (தீர்த்தங்கரர்) இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு. உரை.); a Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅgarar*.

[Skt. *śrī-dala* > த. சீதளர்]

சீதளவாயு *śīḍaḷa-vāyu*, பெ.(n.) உடம்பில் நீரேற்றங்கண்டு பிறகு காற்று (வாயு) சேர்ந்த கோளாறு; excess of wind due to extreme chillness in the body. (சா.அக.)

[Skt. *śīḍala* + *vāyu* > த. சீதளவாயு]

சீதளாசப்தமி *śīḍaḷā-śaptamī*, பெ.(n.) மடங்கல் (ஆவணி) மாதத்து இருட்பக்கத்து ஏழாம் நாள் (திதி); seventh titi in the dark fortnight of *śrāvaṇa* month.

[Skt. *śīḍalā* + *śaptamī* > த. சீதளாசப்தமி]

சீதளாதேவி *śīḍaḷādēvi*, பெ.(n.) மாரியம்மன் (உவ.); goddess of small-pox.

[சீதளா+தேவி]

[Skt. *śīḍalā* > த. சீதளா]

சீதளோட்ணபூமி *śīḍaḷōṭṇa-būmi*, பெ. (n.) நிலப்பரப்பில் குளிரும் வெப்பமும் சமஅளவிலுள்ள பகுதி (வின்.); temperate zone.

த.வ. சமவெப்பநிலம்

[Skt. *śīḍala*+*usṇa*+*bhumi* > த. சீதளோட்ணபூமி]

சீதன் *śīdan*, பெ. (n.) குளிர்ந்த இயல்பையுடைய திங்கள்; moon, as being cool.
"சீதனங்கோடு முடியாளர்" (கந்தரந். 8).

[Skt. *śīta* > த. சீதன்]

சீதனக்காணி *śīdanā-k-kāṇi*, பெ. (n.) கொடையாகப் பெற்ற நிலம்; land obtained as dowry. "சீதனக் காணி பெற்றத் தண்ணென் குறிஞ்சித் தலந்தலை யளிப்பவன்" (குமர. பிர. முத்துக். பிள்ளைத். 35).

[சீதனம் + காணி]

[Skt. *śtrī*-dhana > த. சீதனம்]

சீதனக்காரி *śīdanā-k-kāri*, பெ. (n.) சீர்வரிசைப் பொருளுடன் வந்த பெண் (உ.வ.); married woman with a dowry.

த.வ. சீர்க்காரி

[சீ + தனம் + காரி]

[Skt. *stri* > த. சீ]

சீதனச்சீட்டு *śīdanā-c-ciṭṭu*, பெ. (n.) சீர்வரிசை எழுதப்பட்ட ஓலை முதலிய ஆவணம்; dowry instrument. (சா.அக.)

த.வ. சீர்சீட்டு

[சீ + தனம் + சீட்டு]

[Skt. *stri* > த. சீ]

சீதனம் *śīdanam*, பெ. (n.) மணமகள் கொண்டுவரும் சீர்வரிசை; dowry.
"தேவிபெறுஞ் சீதனம்" (கந்தரந். 8).

த.வ. சீர்வரிசை

[சீ + தனம்]

[Skt. *stri* > த. சீ]

சீதனவாட்சி *śīdanā-v-āṭci*, பெ. (n.) சீர்வரிசையைப் பெறுவதற்கான உரிமை; right of possession by dowry.

த.வ. சீர்உரிமை

[சீ + தனம் + ஆட்சி]

[Skt. *stri* > த. சீ]

சீதனவுறுதி *śīdanā-vuṛudi*, பெ. (n.) சீதனச்சீட்டு பார்க்க; see *śīdanā-c-ciṭṭu*.

[சீ + தனம் + உறுதி]

[Skt. *stri* > த. சீ]

சீதனவோலை *śīdanā-v-ōlai*, பெ. (n.) சீதனச்சீட்டு பார்க்க; see *śīdanā-c-ciṭṭu*.

த.வ. சீர்ஓலை

[சீ + தனம் + ஓலை]

[Skt. *stri* > த. சீ]

சீதா *śītā*, பெ. (n.) சீதை பார்க்க; see *śīdai*.
"சீதா பவளக் கொடியன்னவட் டேடி" (கம்பரா. உருக்கா. 85).

[Skt. *Śītā* > த. சீதா]

சீதாங்கசன்னி *śītāṅga-śaṇṇi*, பெ. (n.) தீர்க்கமுடியாத பக்கவாதை (வாத) நோய்வகை (வின்.); an incurable paralysis with very low temperature.

த.வ. பக்கவாதை

[Skt. *śītāṅga* + *sanni* > த. சீதாங்கசன்னி]

சீதாங்கபாடாணம் *śīdāṅga-pāḍāṇam*, பெ. (n.) பிறவி நஞ்சு வகை (வின்.); a mineral poison.

[Skt. *śītāṅga* + *pāṣāṇa* > த. சீதாங்க பாடாணம்.]

சீதாங்கம் *śīdāṅgam*, பெ. (n.) சீதாங்கசன்னி (வின்.) பார்க்க; see *śīdāṅga-śaṇṇi*.
2. சீதாங்கபாடாணம் (மூ.அ.) பார்க்க; see *śīdāṅga-pāḍāṇam*.

[Skt. *śītāṅga* > த. சீதாங்கம்]

சீதாபதி *śīdā-padi*, பெ. (n.) சீதையின் கணவனான இராமன்; Rāman, as the spouse of *śītā*.

[Skt. *śītā* + *pati* > த. சீதாபதி]

சீதாபிராட்டி *śītā-pirāṭṭi*, பெ. (n.) சீதை பார்க்க; see *śīdai*.

[சீதா + பிராட்டி]

[Skt. *śītā* > த. சீதா]

சீதாமனோகரம் *śītā-maṇōgaram*, பெ. (n.) கொடிச் சம்பங்கி; cowslip creeper.

[Skt. *śītā* + *maṇō-hara* > த. சீதா மனோகரம்]

சீதாரி¹ *śīdāri*, பெ. (n.) நறுமடிகைத்தி, (சாம்பிராணி); frankincense. "சீதாரி

கொண்டுதன் மெய்புகைத்தாள்" (ஆதியுலா, 186).

த.வ. நறும்புகை

[Skt. śrīdāru > த. சீதாரி]

சீதாரி² śīdāri, பெ.(n.) நகரம் (வின்.); town, city.

[Skt. śrī-dhārin > த. சீதாரி]

சீதாரிரசம் śīdāri-raśam, பெ.(n.) தூய்மை செய்த இதனியம் (இரசம்), கெந்தி, வெள்ளைச் சாரணை முதலியவற்றைச் சித்திர மூலச் சாற்றிலும், எருக்கன் இலைச் சாற்றிலும் அரைத்துத் தகுதியாக்கிப் பித்த நோய்க்குக் கொடுக்குமோர் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine containing mercury & sulphur given for the diseases caused by phelgm and heat humours.

சீதி śīdi, பெ.(n.) பெண்குறி (இ.வ.); pudendum muliebre.

சீது¹ śīdu, பெ.(n.) மது; a spirituous liquor. "சீதுபருகிக் கடிசிறைக்கொடு" (இரகு. தேனுவந். 7).

[Skt. śīdhu > த. சீது]

சீது² śīdu, பெ.(n.) ஈயம் (யாழ்.அக.); tin.

[Skt. śīsa > த. சீது]

சீதேவி śīdēvi, பெ.(n.) 1. திருமகள்; Lakṣmi. "சீதேவியார் பிறந்த செய்ய திருப்பாற் கடலில்" (தனிப்பா.). 2. மகளிர் தலைக்கோலவறுப்பு (திருமுருகு. 23, உரை); a woman's head ornament. 3. செங்கழுநீர் (மலை.); red Indian water lily.

[Skt. śrī-dēvi > த. சீதேவி]

சீதை śīdai, பெ.(n.) 1. உழுபடைச் சால்; furrow. "கொழுவுழு சீதைதொறும்" (திருப்போ. சந். பிள்ளைத். செங்கீ. 8). 2. உழுசாலில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் இராமனின் மனைவி; Śītā, wife of Rāman, as having sprung from a furrow, one of pañja kaṇṇiyar. "கடுந்தே ரிராமனுடன் புணர்

சீதையை" (புறநா. 378). 3. நூற்றெட்டு அறிவின் மறைப்பகுதிகளுள் ஒன்று; an Upaniṣad, one of 108.

[Skt. śītā > த. சீதை]

சீதோட்ணக்கருவி śīdōṭṇa-k-karuvi, பெ.(n.) குளிர்ச்சியையும், வெப்பத்தையும் அளக்கும் கருவி; thermometer. (சா.அக.)

[சீதோட்ணம் + கருவி]

[Skt. śīta+uṣṇa > த. சீதோட்ணம்]

சீதோதககசாயம் śīdōdaga-kaśāyam, பெ.(n.) சீதகசாயம் பார்க்க; see śīda-kaśāyam (சா.அக.)

சீதோதகம் śīdōdagam, பெ.(n.) குளிர்ந்த தண்ணீர்; cold water.

[Skt. śīta+udaka > த. சீதோதகம்]

சீதோதம் śīdōdam, பெ.(n.) சீதோதகம் பார்க்க; see śīdōdagam

சீதோட்ணதிதி śīdōṭṇa-tidi, பெ.(n.) நாட்டிலுள்ள தட்ப வெட்ப நிலை; climatic condition.

[Skt. śīta+uṣṇa + tithi > த. சீதோட்ணதிதி]

சீப்போம்பு śīppōmbu, பெ.(n.) கப்பல் முகப்புக் கட்டை; jib-boom.

[E. jib-boom > த. சீப்போம்பு]

சீபட்டர் śī-baṭṭar, பெ.(n.) பகவத் கீதையை தமிழில் தந்த ஆசிரியர்; the author of the Bagavat-gītā in Tamil verse.

[Skt. śrī+bhaṭṭa > த. சீபட்டர்]

சீபண்டாரம் śī-panḍāram, பெ.(n.) 1. கோயிற் கருவூலம்; temple treasure. 2. கோயிற் சொத்து; temple property.

த.வ. கருவூலம்

[சீ + பண்டாரம்]

[Skt. śrī > த. சீ]

சீபதி *śī-padi*, பெ.(n.) 1. திருமகள் கணவான திருமால்; Viṣṇu, as lord of Lakṣmi.
2. அருகன் (சூடா.); Arhat.

[Skt. śrī + pati > த. சீபதி]

சீபலி *śībali*, பெ.(n.) 1. கோயிலில் படைக்கும் உணவு; rice offering in a temple.
2. கோயிலில் நாள்தோறும் படைக்கும் கடவுள் உணவு வழிபாட்டிற்காக எழுந்தருள்ப் பண்ணும் சிறிய திருமேனி; a small idol carried round the temple every day.
3. கோயிலில் நடக்கும் தெய்வ வழிபாடு (சிலப். உரைபெறுகட். 4, உரை); daily procession of the cīpali idol around the temple, making offerings to the minor deities.

த.வ. திருப்படையல்

[Skt. śrī + bali > த. சீபலி]

சீபாதக்கூலி *śīpāda-k-kūli*, பெ.(n.) திருவடி தாங்குவோர்க்குக் கொடுக்குங் கூலி; wages of vehicle-bearers in a temple. (சா.அக.)

த.வ. திருவடிக் கூலி

[சீ + பாதம் + கூலி]

[Skt. śrī > த. சீ]

சீபாதந்தாங்கிகள் *śīpādan-tāṅgigaḥ*, பெ.(n.) கோயிலில் இறைவனுக்குரிய ஊர்தியைத் தாங்கிச் செல்வோர்; vehicle - bearers attached to a temple, as supporting the feet of god.

த.வ. திருவடிதாங்கிகள்

[சீ + பாதம் + தாங்கிகள்]

[Skt. śrī > த. சீ]

சீபாதம் *śīpādam*, பெ.(n.) 1. திருவடி; holy feet, as of god, guru. 2. சீபாதந்தாங்கிகள் பார்க்க; see *śī-pādan-tāṅgigaḥ*.

த.வ. திருவடி

[சீ + பாதம்]

[Skt. śrī > த. சீ]

சீபாதாங்காதனம் *śīpātāṅgā-tanam*, பெ.(n.) தவநிலைவகை (தத்துவப். 107, உரை); a yogic posture.

[சீ + பாதம் + ஆங்க + ஆதனம்]

[Skt. śrī > த. சீ Skt. āsna > த. ஆதனம்]

சீமங்கலி *śīmaṅgali*, பெ.(n.) முடி திருத்தாளன் (நாவிதன்) (சூடா.); barber.

[Skt. śrīmaṅgalin > த. சீமங்கலி]

சீமத்து *śīmattu*, பெ.(n.) பேறு; prosperity, wealth. 'அங்ஙணம் பெற்ற சீமத்தான பெரும்பயனெல்லாம்' (சிலப். 15, 184, உரை).

[Skt. śrī-mat > த. சீமத்து]

சீமதி *śīmadi*, பெ.எ. (adj.) அழகுள்ளவன்; fair, beautiful woman. 'சீமதியான வேட்டுவிச்சி' (பு.பெ. 1, 15, உரை).

[Skt. śrī-mati > த. சீமதி]

சீமந்தகலியாணம் *śīmanda-kaliyāṇam*, பெ.(n.) சீமந்தம் பார்க்க; see *śīmandam*.

[சீமந்தம் + கலியாணம்]

[Skt. śīmanta > த. சீமந்தம்]

சீமந்தஞ்சாற்று-தல் *śīmandañ-jārru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாந்தி கலியாணஞ் செய்தல்; to celebrate the consummation of marriage.

[சீமந்தம் + சாற்று-]

[Skt. śīmanta > த. சீமந்தம்]

சீமந்தபுத்திரன் *śīmanda-puttiraṇ*, பெ.(n.) வளைகாப்பு விழாவிிற்குப் பின் பிறந்த பிள்ளை; son born after the bangle wearing ceremony of a pregnant woman.

[Skt. śīmanta > த. சீமந்தம்]

சீமந்தபுத்திரி *śīmānda-puttiri*, பெ.(n.)
வளைகாப்பு விழாவிற்குப் பின் பிறந்த பெண்;
daughter born after the bangle wearing
ceremony of a pregnant woman.

[Skt. śīmānta+puttri > த. சீமந்தபுத்திரி]

சீமந்தம் *śīmādam*, பெ. (n.) 1. முதற்கருப்பத்தில்
ஆறு அல்லது எட்டாம் மாதத்தில்
கருக்கொண்ட பெண்களுக்குச் செய்யப்படுஞ்
சடங்கு; purifications ceremony of parting
the hair, performed in the sixth or eighth
month of the first pregnancy of a woman.
"ஆறாமதியி லுயர்ச் சீமந்தம்" (காசிக. பிரமச.
3). 2. குலுற்ற பெண்ணுக்கு ஒற்றைப் படை
மாதங்களான ஏழு அல்லது ஒன்பதாம்
மாதங்களில் செய்யப்படும் வளைகாப்புச்
சடங்கு; purifications ceremony of parting
the hair performed in the seventh or ninth
month of the first pregnancy of a woman.

த.வ. வளைகாப்பு

[Skt. śīmānta > த. சீமந்தம்]

சீமந்தரேகை *śīmānda-rēgai*, பெ.(n.)
பெண்களின் தலைமயிரை வகிர்தலால்
உச்சியில் உண்டாகும் வரிகை (இரேகை); line
forward by the parted hair on woman's
head.

த.வ. தலைவகிடு

[Skt. śīmānta+rēkhā > த. சீமந்தரேகை]

சீமந்தசேட்டன் *śīmānda-śēṭṭan*, பெ.(n.)
சீமந்தபுத்திரன் பார்க்க; see simānda
puttiran.

[Skt. śīmānta+jyē.sṭha > த. சீமந்த சேட்டன்]

சீமந்தினி *śīmāndini*, பெ.(n.) பெண்; woman.
"மங்களங் கொள் சீமந்தினிக்குன் மணாளன்
வந்திடுமென்று" (சிவக். பிரபந். பக். 337).

[Skt. śīmāntinī > த. சீமந்தினி]

சீமம் *śīmam*, பெ.(n.) எல்லை (பிங்.); boundary,
limit.

[Skt. śīman > த. சீமம்]

சீமாவிவாதம் *śīmā-vivādam*, பெ.(n.)
எல்லையைப் பற்றிய வழக்கு (I.M.P.Tp.756);
boundary dispute.

[Skt. śīmā+vivāda > த. சீமாவிவாதம்]

சீமாள் *śīmāḷ*, பெ.(n.) செல்வமுள்ளவள்;
wealthy woman.

[Skt. śrīmat > த. சீமாள்]

சீமான் *śīmān*, பெ. (n.) 1. செல்வமுடையவன்;
lord, wealthy man. 2. அருகன் (குடா.);
Arhat.

த.வ. செல்வன் [Skt. śrīmān > த. சீமான்]

சீமுக *śīmuga*, பெ. (n.) வடமொழியாளரின்
அறுபது ஆண்டுகளுள் ஏழாவது (பெரியவரு.);
the seventh year of the jupiter cycle.

[Skt. śrī-mukha > த. சீமுக]

சீமுகம் *śīmugam*, பெ.(n.) குரு அரசன் போன்ற
பெரியோரின் திருமுக ஓலை; letter from an
eminent person, guru or king.

[Skt. śrī-mukha > த. சீமுகம்]

சீமூதம் *śīmūdham*, பெ.(n.) 1. நீருண்ட முகில்
(பிங்.); rain cloud. "சீமூதமூர் வலாரி
மடமகள்" (திருப்பு. 326). 2. ஊக்கம்;
earnestness, zeal. வேலை சீமூதமாய்
நடக்கிறது (இ.வ.). 3. மலை (விண்.); mountain.
4. பெண் யானை (விண்.); female elephant.

[Skt. jīmūta > த. சீமூதம்]

சீயங்கல் *śīyaṅ-gal*, பெ.(n.) மட்டக் கெம்பு; a
kind of inferior ruby, as from Siam.

[சீயம் + கல்] [Malay. siyam > த. சீயம்]

சீயஞ்சிவப்பு *śīyaṅ-jivappu*, பெ.(n.) சீயங்கல்
(இ.வ.) பார்க்க; see śīyaṅ-gal.

[சீயம் + சிவப்பு] [Malay. siyam > த. சீயம்]

சீயம்¹ *śīyam*, பெ.(n.) 1. அரிமா; lion. "சீயமு
மேறும் பாய்பரிப் புரவியும்" (பெருங். உஞ்சைக்.
42 : 85). 2. அரிமா ஓரை (சிம்மராசி) (திவா.);
leo, a sign of the zodiac.

த.வ. மடங்கல்

[Skt. *simha* > Pkt. *siha* > த. சீயம்]

சீயம்² *śīyam*, பெ.(n.) ஒரு நாடு; Siam.

[Malay. *siyam* > த. சீயம்]

சீயன் *śīyaṇ*, பெ.(n.) 1. சீயம்² பார்க்க; see *śīyam*². 2. சீயங்கல் (உ.வ.) பார்க்க; see *śīyaṇ-gal*.

[Malay. *siyam* > த. சீயன்]

சீயாசனம் *śīyāśanam*, பெ.(n.) ஆரியணை (சிங்காதனம்); throne. வெற்றிச் சீயாசனத்து" (மேருமந். 921).

[Skt. *simha* > Pkt. *siha* + Skt. *āsana* > த. சீயாசனம்]

சீர்கத்து *śīrkattu*, பெ. (n.) மருந்துப் பொருளாகும் ஒருவகை மரப்பால் (பைஷஜ. 74); saccharine exudation obtained from plants either naturally or by cutting the bark, edible and medicinal.

[U. *shīr-khist* > த. சீர்கத்து]

சீர்ணம் *śīṇam*, பெ.(n.) சீரணம் பார்க்க; see *śīraṇam*.

[Skt. *jīṇa* > த. சீர்ணம்]

சீரங்கம் *śīraṅgam*, பெ.(n.) திருச்சிராப்பள்ளிக் கருகிலிருக்கும் புகழ்பெற்ற திருமால் கோயில் உள்ள இடம்; *Śrī-raṅgam*, the famous Viṣṇu shrine near Trichirapalli. "சீரங்கத்தார்க்குந் திருவாணைக் காவார்க்கும்" (தமிழ்நா. 203).

த.வ. திருவரங்கம்

[Skt. *Śrī-raṅga* > த. சீரங்கம்]

சீரணக்குறைவு *śīraṇa-k-kuraivu*, பெ.(n.) விரைவில் செரியாமை; feeble digestion - Caligopepsia. (சா.அக.)

[சீரணம் + குறைவு]

[Skt. *jīṇa* > த. சீரணம்]

சீரணசக்தி *śīraṇa-śakti*, பெ.(n.) செரிக்கும் திறன்; digestive power of faculty. (சா.அக.).

[Skt. *jīṇa* + *sakti* > த. சீரணசக்தி]

சீரணகரம் *śīraṇa-śuram*, பெ. (n.) செரியாமையாலேற்படும் காய்ச்சல்; fever

caused by indigestion.

[சீரணம்+கரம்]

[Skt. *jīṇa* > த. சீரணம்]

சீரணபாதை *śīraṇa-pāḍai*, பெ. (n.) வாயினின்று துவங்கி எரு வாயில் வரை மெல்லியதோலினாலாகிய குழல்; alimentary canal lined with mucous membrane extending from the mouth to the anus, through which food passes. (சா.அக.)

த.வ. செரிமப்பாதை

[சீரணம் + பாதை]

[Skt. *jīraṇa* > த. சீரணம்]

சீரணத்துவம் *śīraṇattuvam*, பெ.(n.) வீழ்ச்சி; decay. "அவற்றின் சங்கோசமே சீரணத் துவம்" (வாசுதேவமனனம், பக். 67).

[Skt. *jīraṇa* + *tva* > த. சீரணத்துவம்]

சீரணப்பருவம் *śīraṇa-p-paruvam*, பெ.(n.) 60 அகவைக்கு மேற்பட்டு 80 வரைக்குமுள்ள பருவம்; the stage between 60 years and 80 years. (சா.அக.)

த.வ. முதுமைப்பருவம்

[Skt. *jīṇa* > த. சீரணம்]

சீரணம் *śīraṇam*, பெ.(n.) 1. உண்டது செரிக்கை; digestion. 2. பழுது (பிங்.); decay, ruin, spoiled condition.

த.வ. செரிப்பு, செரிமானம்

[Skt. *jīṇa* > த. சீரணம்]

சீரணரசவக்கினி *śīraṇa-raśa-v-akkinī*, பெ.(n.) உணவு செரித்தலுக்குக் காரணமான வயிற்றுத் தீ (சடராக்கினி); gastric fire. (சா.அக.)

சீரணவிருத்தினி *śīraṇa-viruttinī*, பெ.(n.) செரித்தலை (சீரணத்தை) அதிகரிக்கும் பொருள்கள்; stomachic. (சா.அக.)

த.வ. செரிமாப்பெருக்கி

[சீரணம்+விருத்தினி]

சீரணி¹-த்தல் *śīraṇi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. உண்டது செரித்தல்; to digest.

2. பழுதடைதல்; to decay, rot; to go to ruins,

as a building. "மேன்மை சீரணித்
தில்லந்தோறுங் கிழ்மையே செறிந்து"
(பிரபோத. 6:45).

த.வ. செரித்தல்

[Skt. *jīrṇa* > த. சீரணி]

சீரணோத்தாரணம் *śīra-ṇōttāraṇam*,
பெ.(n.) பழுதுபட்ட கோயில் முதலியவற்றைச்
செப்பிடுகை; restoration, repair, as of a
temple in ruins.

த.வ. கோயில்திருப்பணி

[Skt. *jīrṇōddhāraṇa* > த. சீரணோத்தாரணம்]

சீரதைலம் *śīratailam*, பெ.(n.) எண்ணெய், பால்
முதலியவற்றைக் கொண்டு செய்த
எண்ணெய்; an unguent prepared with milk,
oil etc. (சா.அக.).

சீரரோகம் *śīrarōgam*, பெ. (n.) குழந்தை பெற்ற
பெண்களுக்குப் பால் கட்டிக்கொள்கை;
disease due to accumulation of milk in the
breast of delivered woman. (சா.அக.).

த.வ. பால்கட்டு

சீரரோத்தமம் *śīra-rōttamam*, பெ.(n.)
சீரற்றிஞ்சு; date tree or palm as opposed
to wild date palm. (சா.அக.).

சீராமநவமி *śī-rāma-navami*, பெ.(n.) இராமர்
பிறந்த நாளாகிய மேழ (சித்திரை) மாதத்து
வளர்பிறை ஒன்பதாம் நாள் (I.M.P. Tp. 491);
the ninth titi in the bright fort-night of
caittiram, the birth day of Sri Rāman.

த.வ. இராமர்தொண்டி

[Skt. *śrīrāma* + *navamī* > த. சீராமநவமி]

சீராலசகரோகம் *śīrāla-śagarōgam*, பெ.(n.)
குற்றம் அல்லது தீட்டுப்பட்ட (தோசப்) பாலைக்
குடிக்கும் குழந்தைகட்குக் காணும் நோய்,
இதனால் செரியாமை உண்டாகி, கழிச்சல்,
காய்ச்சல் (சுரம்), உணவில் வெறுப்பு
(அரோசகம்), வயிற்றிறைச்சல், ஏப்பம்,

கொட்டாவி முதலிய குணங்கள் ஏற்படும்; a
disease of children caused by taking
vitiated breast milk symptoms are
indigestion, diarrhoea, fever, anorexia,
erectations, yawning and gas in the
abdomen. (சா.அக.).

த.வ. தீட்டுநோய்

சீரி-த்தல் *śīri-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பழகுதல்
(யாழ்ப்.); to practice, accustom oneself to.
"உலக்கல் சீலிக்கப்பட்ட தோளினை
யுடையான்" (பு.வெ.11, ஆண்பாற். 2, உரை).

[Skt. *śīla* > *śīli* > த. சீரி-த்தல்]

சீரிணபன்னம் *śīriṇa-paṇṇam*, பெ.(n.) வேம்பு
(மலை.); margosa.

[Skt. *viśīṇa-parṇa* > த. சீரிணபன்னம்]

சீரிவிருட்சம் *śīri-viṛuṭcam*, பெ.(n.) புளியமரம்
(மலை.); tamarind.

சீருடக்காரம் *śīruḍa-k-kāram*, பெ.(n.)
கருப்பூரம்; camphor. (சா.அக.).

சீருத்திரம் *śī-ruttiram*, பெ.(n.) மறையின் ஒரு
மந்திரப்பகுதி (யாழ்.அக.); a section of the
Vēdas.

[Skt. *śrī-rudra* > த. சீருத்திரம்]

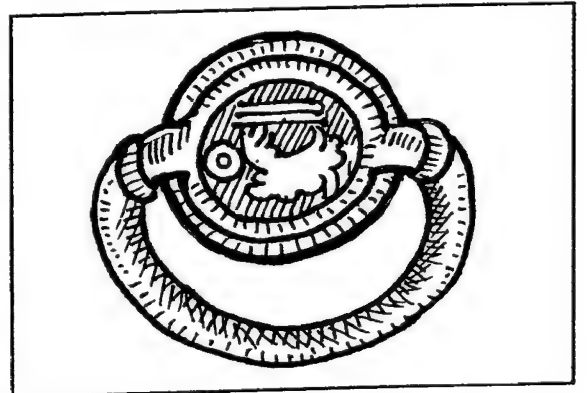
சீல் *śīl*, பெ.(n.) முத்திரை; seal.

[E. seal > த. சீல்]

சீல்மோதிரம் *śīl-mōdiram*, பெ.(n.) முத்திரைக்
கணையாழி; signet-ring, finger-ring with
seal set in it.

[சீல்+மோதிரம்]

[E. seal > த. சீல்]

சீலபாரமிதை *śīla-pāramidai*, பெ.(n.) புத்தப்பதவிக்குரிய பத்துக் குணங்களுள் சீலம் முற்றுகை (மணிமே. 26: 45, அரும்.); complete attainment of śīlam or perfection of moral conduct, one of *taśapāramidi*.

[Skt. śīla+pāramitai > த. சீலபாரமிதை]

பத்துக் குணங்கள் : 1. தானம், 2. சீலம், 3. பொறுமை, 4. வீரியம், 5. ஊழ்கம் (தியானம்), 6. அறிவு நிறைவு (பிரஞ்ஞை), 7. சூழ்ச்சி, வழிவகை (உபாயம்), 8. அருள், பேரன்பு (தயை), 9. பலம், 10. அறிவு (ஞானம்).

சீவ *śīva*, இடை.(int.) 'நீடுவாழ்க' என்று வாழ்த்துதற் குறிப்பு; expression meaning 'may you live long'. "சினைமறைந் தொருகுரல் சீவ வென்றதே" (சீவக. 323).

[Skt. jīva > த. சீவ]

சீவகணங்கள் *śīva-kaṇaṅgaḥ*, பெ. (n.) தாதுக்களின் உயிர்த்துணைக் கருவிகள்; the vital or essential organs supporting the seven consituent parts (seven *dhathus*) of the body.

[சீவன் + கணங்கள்.]

[Skt. jīva > த. சீவன்.]

சீவகர் *śīvagar*, பெ.(n.) புத்தத் துறவிகள் (திவா.); Buddhist monks.

[Skt. jivaka > த. சீவகர்]

சீவகளை *śīva-kaḥ*, பெ.(n.) உயிர்ப்பு, உயிரின் செழிப்பு; vital power, illumined life. (சா.அக.)

[சீவன்+களை]

[Skt. jīva > த. சீவன்]

சீவகாருண்னியம் *śīva-kāruṇiyam*, பெ.(n.) உயிர்களிடம் காட்டும் அன்பு, இரக்கம்; mercy towards living creatures.

[Skt. jīva+kāruṇya > த. சீவகாருணியம் > சீவகாருண்னியம்]

சீவகாலம் *śīva-kālam*, பெ.(n.) வாழ்நாள் (உ.வ.); life time.

[சீவ + காலம்]

[Skt. jīva > த. சீவ]

சீவகோடி *śīva-kōḍi*, பெ.(n.) சீவராசி பார்க்க; see *śīva-rāśi*.

[சீவ + கோடி]

[Skt. jīva > த. சீவ]

சீவச்சவம் *śīva-c-cavam*, பெ.(n.) சீவப்பிரேதம் பார்க்க; *śīva-p-pirēdam*.

[Skt. jīva+śava > த. சீவச்சவம்]

சீவசக்தி *śīva-śakti*, பெ.(n.) 1. உயிர்ச் (பிராண) சத்து; vitality - vital power life essence. 2. உயிருக்கு (பிராணிகளுக்கு) உதவியான உடம்பைப் வலுப்படுத்தும் பொருள்; vitamins essential for life. (சா.அக.)

[Skt. jīva+śakti > த. சீவசக்தி]

சீவசம்போதனை *śīva-sambōdhanai*, பெ.(n.) தமிழ் மொழியிலுள்ள சமண நூல்; a Jaina work in Tamil.

[Skt. jīva+sambōdhanā > த. சீவசம்போதனை]

சீவசாட்சி *śīva-śāṭci*, பெ. (n.) உயிர்களனைத் திற்கும் சான்றான (சாட்சி) முழுமுதற் கடவுள்; the Supreme Being, as the witness of all being.

[Skt. jīva+sākṣin > த. சீவசாட்சி]

சீவசாதனம் *śīva-śādanam*, பெ.(n.) தவசம் (யாழ்.அக.); grain.

[Skt. jīva+sādhanā > த. சீவசாதனம்]

சீவசீவி *śīvaśīvi*, பெ.(n.) உயிருள்ளப் பொருளைப் பற்றி வாழும் உயிரி; parasite.

[Skt. jīva+jīvin > த. சீவசீவி]

சீவசத்தி *śīva-śutti*, பெ.(n.) உண்மையறி விற்பமயமாகிய கடவுளை உயிர், அவ்வொளியே கண்ணாகக் கண்டறிந்து அதில் உயிர் தற்போதமடங்கித் தனக்கு நல்வினைப் பயனாகியக் கடவுள் தானாய் நிற்கை (கட்டளைக். 188); the state of realising the Brahman, in which the individual soul loses the sense of self and becomes identical with the Brahman. (செ. அக.)

[Skt. jīva+śuddhi > த. சீவசத்தி]

சீவசெந்து *śīva-śendu*, பெ.(n.) உயிரி; living being.

[Skt. *jīva+jandu* > த. சீவசெந்து]

சீவத்தறுவாய் *śīva-t-taruvāy*, பெ.(n.) இறக்குங் காலம் (யாழ்.அக.); moment of death.

[சீவம் + தறுவாய்]

[Skt. *jīva* > த. சீவ]

சீவத்துவம் *śīvattuvam*, பெ.(n.) ஆதனின் ஆற்றல் (ஆன்மசக்தி) (உ.வ.); vitality.

[Skt. *jīva-tva* > த. சீவத்துவம்]

சீவத்விபாகம் *śīvat-vibāgam*, பெ.(n.) உயிரோடு இருக்கும் போதே தந்தை தன் மக்களுக்குப் பங்குப் பிரித்துக் கொடுக்கை; (W.G) partition of an ancestral estate among sons by the father during his life-time.

[Skt. *jīvad-vibhāga* > த. சீவத்விபாகம்]

சீவதசை *śīva-daśai*, பெ.(n.) வாழ்நாள் (சங்.அக.); life time.

[Skt. *jīva+daśā* > த. சீவதசை]

சீவதம் *śīvadam*, பெ.(n.) மழை முகில் (பிங்.); rain-cloud.

[Skt. *jīva-da* > த. சீவதம்]

சீவதரிசனை *śīva-darīṣṇai*, பெ.(n.) பெயருருவமாகிய எளிய இவ்வுடலை விட்டு நீங்கிய உயிர் உண்மையறிவின்பமாகிய கடவுளைப் பற்றி நிற்கை (கட்டளைக். 188); the state of understanding the formless Brahman.

த.வ. உயிர்க்காட்சி

[Skt. *jīva+darśana* > த. சீவதரிசனை]

சீவதருமம் *śīva-darumam*, பெ.(n.) உயிர்களின் பொருட்டுச் செய்யும் அறச்செயல்

(பகபண்ணியம்) (விண்.); meritorious deeds performed in reference to living beings.

த.வ. அருளறம்

[Skt. *jīva+dharma* > த. சீவதருமம்]

சீவதாது *śīva-tādu*, பெ.(n.) உயிரின் நாடித்துடிப்பு (சீவநாடி) (உ.வ.); life-pulse, pulse usually felt at the wrist.

[Skt. *jīva+dhātu* > த. சீவதாது]

சீவதிசை *śīva-diśai*, பெ. (n.) 1. உயிரோ டிருக்குங்காலம்; duration of life. 2. வாணாள்; life time. (சா.அக.)

[சீவ + திசை]

[Skt. *jīva* > த. சீவ]

சீவந்தம் *śīvandam*, பெ.(n.) 1. மருந்து; medicine. 2. உயிர் (பிராணன்); life. (சா.அக.)

[Skt. *jīvantah* > த. சீவந்தம்]

சீவந்தன் *śīvandan*, பெ.(n.) உயிரோடிருப்பவன் (சங்.அக.); living person.

[Skt. *jīvantah* > த. சீவந்தன்]

சீவநாசவிடம் *śīva-nāśa-vidam*, பெ.(n.) உயிர் அழிவை (சேத்தத்தை) விளைவிக்கும் நஞ்சு; deadly poison.

[Skt. *Jīva+nāśa+viṣa* > த. சீவநாசவிடம்]

சீவநாடி *śīva-nāḍi*, பெ.(n.) சீவதாது பார்க்க; see *śīva-tādu*.

[Skt. *jīva+nāḍi* > த. சீவநாடி]

சீவநாள் *śīva-nāḷ*, பெ.(n.) சீவதசை (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śīva-taśai*.

[சீவ + நாள்] [Skt. *jīva* > த. சீவ]

சீவப்பிராணி *śīva-p-pirāṇi*, பெ.(n.) உயிருள்ளவை; living beings.

[Skt. *jīva+prāṇin* > த. சீவப்பிராணி]

சீவப்பிரியை *śīva-p-piriyai*, பெ.(n.) கடுக்காய் (சங்.அக.); chebulic myrobalan.

[Skt. *jīva-priyā* > த. சீவப்பிரியை]

சீவப்பிரேதம் *śīva-p-pirēdam*, பெ.(n.) உயிர்ப் பிணம்; weak person, as a living corpse.

[Skt. *jīva+prēta* > த. சீவப்பிரேதம்]

சீவபலி *śīva-pali*, பெ.(n.) 1. தன்னுயிரைக் காவு (பலி)கொடுக்கை; sacrificing one's life.
2. உயிர்ப்பலி; animal sacrifice.

த.வ. உயிர்ஈகை

[Skt. *jīva+bali* > த. சீவபலி]

சீவபாவம் *śīva-pāvam*, பெ.(n.)
உயிர்த்தன்மை; state of being a *jīva*.
"சீவபாவ முண்டென்குதல் விபரீதம்" (வேதா.
கு. 129).

[Skt. *jīva+bhāva* > த. சீவபாவம்]

சீவபுண்ணியம் *śīva-puṇṇiyam*, பெ.(n.)
சீவதருமம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śīva-*
darumam.

[Skt. *jīva+puṇya* > த. சீவபுண்ணியம்]

சீவம் *śīvam*, பெ.(n.) 1. சீவன்¹ பார்க்க; see
*śīvan*¹. 2. ஒன்பது பொருள்களுள் ஒன்றாகிய
உயிர் (சீவக. 2814, உரை); life-principle in a
body, one of *nava-patārttam*.

[Skt. *jīva* > த. சீவம்]

சீவமந்திரம் *śīva-mandiram*, பெ. (n.) உடல்
(யாழ்.அக.); body, as the place where the
soul resides.

[சீவ + மந்திரம்]

[Skt. *jīva* > த. சீவ]

சீவர் *śīvar*, பெ. (n.) உயிருள்ளோர் (யாழ்.அக.);
living beings.

[Skt. *jīva* > த. சீவர்]

சீவரத்தினம் *śīva-rattigam*, பெ.(n.) நல்லப்
பாம்புக்கு உயிர்க் காப்பாய் அதன் தலையில்
உள்ளதும் வேண்டியதைக் கொடுக்க வல்லது
என்று கருதுவதுமான மாமணி; life gem,
believed to be on the head of the cobra,
essential to its life and capable of granting
its possessor whatever is desired. "ராமீசம்
வாழ் சீவரத்தினமே" (அருட்பா, i, விண்ணப்பக்
கலி. 200).

[Skt. *jīva+ratna* > த. சீவரத்தினம்]

சீவராசி *śīva-rāśi*, பெ.(n.) உயிரினம்; living
beings viewed as a whole.

[Skt. *jīva+rāśi* > த. சீவராசி]

சீவரூபம் *śīva-rūbam*, பெ.(n.) மாயை
வடிவத்தைக் காணுதற்கு ஓரறிவு உண்டென
அறிகை (கட்டளைக். 188); the state of
discerning that there must be an intelligent
power to understand the real nature of
Māyā.

[Skt. *jīva+rūpa* > த. சீவரூபம்]

சீவரேக்கு *śīva-rēkku*, பெ.(n.) 1. சிற்பத்
தீர்மான வேலை (வின்.); finishing stroke in
statuary or jewelry, the last touches that
give the appearance of life. 2. தங்கம்
முதலியவற்றின் மெல்லிய தகடு; strip of gold
foil used in setting gems.

[Skt. *jīva+U. rēk* > த. சீவரேக்கு]

சீவரேகை *śīva-rēga*, பெ.(n.) உள்ளங்கையிலுள்ள
வாணாள் (ஆயுள்) வரிகை; line of life, one of
the lines on the palm showing the duration
of life.

[Skt. *jīva+rekḥā* > த. சீவரேகை]

சீவலயம் *śīva-layam*, பெ.(n.) இறப்பு
(யாழ்.அக.); death.

[Skt. *jīva+laya* > த. சீவலயம்]

சீவலி *śīvali*, பெ.(n.) சீபலி பார்க்க; see *śībali*.

[Skt. *śrī-bali* > த. சீவலி]

சீவவதை *śīva-vadai*, பெ.(n.) 1. உயிர்களைக்
கொல்லுமை; killing of animals.
2. கடுந்துன்பஞ் செய்கை; torture.

[Skt. *jīva+vadha* > த. சீவதை]

சீவவனல் *śīva-v-aṇal*, பெ.(n.) உயிருக்கு
மூலமான வயிற்றுத்தீ, காமத்தீ, சினத்தீ; the
three vital fires which sustain life.

[Skt. *jīva+anala* > த. சீவவனல்]

சீவவிருட்சம் *śīva-viṛuṭcam*, பெ.(n.) ஈடன்
தோட்டத்திலுள்ள ஒரு மரம் (வின்.); the tree
of life in the garden of Ēden.

[Skt. *jīva+viṛṣa* > த. சீவவிருட்சம்]

சீவற்சம் *śīvaṛśam*, பெ.(n.) 1. திருமாலின் திருமார்பிலுள்ள மரு அல்லது மயிர்ச்சுழி; mark or curl of hair on the chest of Tirumāl. 2. விழாக்களில் மங்கலக்குறியாக எடுத்துச் செல்லும் திருமகள் உருவம்; image of Lakṣmi carried on special occasions, as a symbol of auspiciousness. "கிளர்கடர் சீவற்சம்" (திருவிளை. திருமணப். 67).

[Skt. śrī-vatsa > த. சீவற்சம்]

சீவன்¹ *śīvaṇ*, பெ.(n.) 1. உயிராதன் (பிங்.); individual soul. 2. உயிர்விலங்கு; living being, animal. 3. உயிர்; life, vitality. 4. ஆற்றல்; energy, spirit, strength. அவனுக்கு அதைச் செய்ய சீவன் இல்லை. 5. வியாழன் (பிங்.); jupiter. 6. காந்தம் (வின்.); magnet.

[Skt. jīva > த. சீவன்]

சீவன்² *śīvaṇ*, பெ.(n.) ஒளிமணி (வைடுரியம்) (யாழ்.அக.); lapis lazuli.

[Skt. jīva > த. சீவன்]

சீவன்முத்தர் *śīvaṇ-muttar*, பெ. (n.) இம்மையிலேயே வீடுபேறடைந்த நால்வகையினர் 'பிரமவித்துக்கள், பிரமவரர், பிரமவரியர், பிரமவரிட்டர்' (கோயிற்பு, இரணியவன்ம. 68); perfected souls who have obtained final deliverance whilst yet in this life, of four classes, viz., *pirama-vittukkaḷ*, *pirama-varar*, *pirama-variyaṛ*, *pirama-vaṛiṣṭar*.

[Skt. jīvanmukta > த. சீவன்முத்தர்]

சீவன்முத்தி *śīvaṇ-mutti*, பெ.(n.) உயிர் இம்மையிலேயே வீடுபேறடைகை; final deliverance while still in this life. "திருவாலவாய் சீவன் முத்திதரும்" (திருவிளை. தலவி.7).

த.வ. இம்மைவீடுபேறு

[Skt. jīvan-mukti > த. சீவன்முத்தி]

சீவனகம் *śīvaṇagam*, பெ.(n.) சோறு (சங்.அக.); cooked rice.

[Skt. jīvanaka > த. சீவனகம்]

சீவனசேடம் *śīvaṇa-śēḍam*, பெ.(n.) பிழைப்புக்குரியது; maintenance. பல பணிநிமந்தக்காரருக்குஞ் சீவனசேஷமாக கொடுத்து (தெ.இ.க.தொகு.3 : 47).

[Skt. jīvana+śēḍa > த. சீவனசேடம்]

சீவனந்தேடு-தல் *śīvaṇa-tēḍu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. பிழைக்கும் வழிதேடுதல்; to seek means of living. 2. இரை தேடுதல் (யாழ்ப்.); to seek food, prey, as animals.

[சீவனம் + தேடு-தல்]

[Skt. jīvana > த. சீவனம்]

சீவனம் *śīvaṇam*, பெ.(n.) 1 பிழைப்பு நடத்துகை; living, sustaining life. 2. பிழைக்கும் வழி; livelihood, means of sustenance. "சிவஞானந்தான் சீவனமாக வாழ்வோய்" (சீவரக. சிவரகசியவரலா.3). 3. நீர் (பிங்.); water. 4. கஞ்சி; rice-water. காலையிற் சீவனங் குடியாமல் வந்துவிட்டேன். (நாஞ்)

[Skt. jīvana > த. சீவனம்]

சீவனமுனை *śīvaṇa-munaḷ*, பெ.(n.) பிழைக்கும் வழி (வின்.); means of livelihood.

[சீவனம் + முனை]

[Skt. jīvana > த. சீவனம்]

சீவனாதாரம் *śīvaṇādāram*, பெ. (n.)

1. சீவனாம்சம் பார்க்க; see *śīvaṇāṁśam*.

2. சீவனோபாயம் பார்க்க see *śīvaṇōbāyam*.

3. சீவாதாரம் பார்க்க see *śīvādāram*.

[Skt. jīvana+ā-dhāra > த. சீவனாதாரம்]

சீவனாம்சம் *śīvaṇāṁśam*, பெ. (n.) கைம்பெண், மணவிலக்கு பெற்றவன் முதலியோருடைய பிழைப்புக்கென்று கொடுக்கும் பொருள்; maintenance, subsistence allowance, as given to a widow.

த.வ. பிழைப்புத்தொகை

[Skt. jīvana+amśa > த. சீவனாம்சம்]

சீவனார்த்தம் *śīvaṇārttam*, பெ.(n.) உயிர் வாழ்க்கைக்கு ஆதரவு; support of life.

[Skt. *jīvana+ārta* > த. சீவனார்த்தம்]

சீவனாவுபதம் *śīvaṇā-v-upadam*, பெ.(n.) பிணி தீர்த்து உயிர்தரு மருந்து; restorative. (சா.அக.)

சீவனாளி *śīvaṇāli*, பெ.(n.) உயிரினம் (யாழ்.அக.); living being.

[சீவன் + ஆளி] [Skt. *jīva* > த. சீவன்]

ஆள் > ஆளி

சீவனி¹-த்தல் *śīvaṇi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) பிழைப்பு நடத்துதல் (யாழ்.அக.); to maintain oneself, to make a living.

த.வ. பிழைத்தல்

[Skt. *jīvana* > த. சீவனம் → சீவனி-]

சீவனி² *śīvaṇi* பெ.(n.) 1. உயிர் தரு மருந்து (பிங்.); life-giving elixir, medicament that restores life. 2. செவ்வழியாழ்த் திறத்தொன்று (பிங்.); a secondary melody type of the sevvali class. 3. மந்தாரச் சிலை (வின.); a black stone. 4. பாலை மரவகை (பிங்.); wedge-leaved ape-flower. 5. வெட்பாலை மரம் (தைவ. தைல. 13); ivory-tree. 6. ஆடு தின்னாபாலை (மலை.); worm killer. 7. செவ்வள்ளிக் கிழங்கு (மலை.); purple yam.

[Skt. *jīvaṇi* > த. சீவனி]

சீவனியம் *śīvaṇīyam*, பெ.(n.) 1. நீர் (பிங்.); water. 2. மூத்திர தாரை வழியாக செலுத்தப்படும் ஒரு நெய்மம் (கிருதம்); a preparation of ghee which is used to be injected through urethra.

[Skt. *jīvaṇīya* > த. சீவனியம்]

சீவனோபாயம் *śīvaṇōbāyam*, பெ.(n.) பிழைப்புக்குரிய தொழில்; profession, occupation as a means of living.

த.வ. பிழைப்புத்தொழில்

[Skt. *jīvana+upāya* > த. சீவனோபாயம்]

சீவனௌடதம் *śīvaṇauḍadam*, பெ.(n.) இறுதி காலத்திலும் உயிரை நிறுத்தும் மருந்து; medicine tending to prevent life leaving the body. (சா.அக.)

[Skt. *jīva+auṣadha* > த. சீவனௌடதம்]

சீவா *śīvā*, பெ.(n.) சீவனி². 4 (மலை.) பார்க்க; see *śīvaṇi*², 4.

சீவாக்கினி *śīvākkini*, பெ. (n.) உயிர் பிழைத்தற்கேதுவான வெப்பம்; heat required for sustenance of life, animal heat.

உயிர்த்தீ - மூன்று வகைகளிலொன்று.

உயிர்த்தீ : 1. வயிற்றுத்தீ, 2. விந்துத்தீ, 3. சினத்தீ.

சீவாத்திகாயம் *śīvāttikāyam*, பெ.(n.) அருக (சமண) மதத் தத்துவங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றான ஆதன் (திருநூற். 23, உரை); *jīva* or *ātman*, the conscious sentient principle one of *pañjāsti-kāyam*.

[Skt. *jīva+astikāya* > த. சீவாத்திகாயம்]

சீவாத்துமா *śīvāttumā*, பெ.(n.) ஆதன் சிற்றுயிர்; individual soul, opp. to *paramāttumā*.

[Skt. *jīva+ātman* > த. சீவாத்துமா]

சீவாதாரம் *śīvādāram*, பெ.(n.) 1. வாழ்வுக்கு அடிப்படையானது (உவ.); life's chief support the staff of life. 2. உடல் (சது.); body. 3. உலகம் (யாழ்.அக.); the world.

[Skt. *jīva+ādhāra* > த. சீவாதாரம்]

சீவாந்தம் *śīvāṇdam*, பெ. (n.) இறப்பு (வின.); death.

[Skt. *jīvānta* > த. சீவாந்தம்]

சீவான்மா *śīvāṇmā*, பெ. (n.) சீவாத்துமா பார்க்க; see *śīvāttumā*. "ஓங்கு சீவான்மாவினை" (கூர்மபு. இந்திர. 342).

[Skt. *jīvātman* > த. சீவான்மா]

சீவி¹-த்தல் *śīvi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) 1. உயிர் வாழ்தல்; to live. 2. பிழைப்பு நடத்துதல்; to

make a living. 3. தொழிற்படுதல் (வின்.); to be active, as the powers of the body or mind in wakeful hours.

[Skt. *jīva* > த. சீவி > சீவி¹-த்தல்]

சீவி²-த்தல் *śīvi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) இறத்தல் (யாழ்.அக.); to die, used euphemistically.

[Skt. *jīva* > த. சீவி > சீவி-த்தல்]

சீவி³ *śīvi*, பெ.(n.) உயிருடைப் பொருள் (யாழ்.அக.); living being.

[Skt. *jīvin* > த. சீவி]

சீவிதக்காரன் *śīvida-k-kāraṇ*, பெ.(n.) பணி செய்வதற்காக நல்கை (மானியம்) பெற்றவன்; grantee of a service inam. "சேவகஞ் செய் சீவிதக் காரருக்கும்" (சரவண. பணவிடு. 86).

[Skt. *jīvita* > த. சீவிதக்காரன்]

சீவிதஞ்ஞை *śīvidaṇṇai*, பெ.(n.) நெஞ்சாங்குலை (யாழ்.அக.); heart.

[Skt. *jīvita* + *jña* > த. சீவிதஞ்ஞை]

சீவிதம் *śīvidam*, பெ.(n.) 1. உயிர்வாழ்க்கை; life. existence. 2. உயிருக்குப் பற்றுக் கோடு (சீவனாதாரம்); subsistence, allowance, maintenance. 'கோடி பொன்னைச் சீவிதமாக வுடையாரா யிருப்பார்' (சீவக. 2156. உரை). 3. உயிர் வாழ்தற்குப் பற்றுக்கோடாக விடப்பட்ட இறையிலி நிலம் (w.G.); land granted tax-free for maintenance.

[Skt. *jīvita* > த. சீவிதம்]

சீவியம் *śīviyam*, பெ.(n.) சீவிதம் பார்க்க; see *śīvidam*.

சீவினி *śīvinī*, பெ.(n.) 1. உயிர்ப்பிக்கும் மருந்து (சஞ்சீவி); an elixir to restore life. 2. யாழினோசை வகை; one of the notes of the lute.

[Skt. *jīvanī* > த. சீவினி]

சீவோபாதி *śīvōpādi*, பெ.(n.) மனித வாழ்வில் அடங்கிய பிள்ளைப்பருவம் முதலிய நான்கு பருவம் (நாநார்த்த. 904); the four stages of

human life. viz. *pāliyam*, *kaumāram*, *yauvaṇam*, *vārttakam*.

[Skt. *jīva* + *upādhi* > த. சீவோபாதி]

சீவோற்பத்தி *śīvōrpatti*, பெ.(n.) 1 கருத்தரிக்கை; conception. 2. கருக்கொள்ளுங் காலம்; period of conception. (சா.அக.)

த.வ. கருவாக்கம்

[Skt. *jīva* + *ut-pātti* > த. சீவோற்பத்தி]

சீனக்கண்ணாடி *śīṇa-k-kannāḍi*, பெ.(n.)

1. சீன நாட்டுக் கண்ணாடி; a kind of looking-glass, as from China. 2. மூக்குக் கண்ணாடி (யாழ்.அக.); spectacle.

[சீனம் + கண்ணாடி]

[Skt. *cina* > த. சீனம்]

சீனக்கர்ப்பூரம் *śīṇa-k-karppūram*, பெ.(n.)

சீனச்சூடன் (இ.வ.) பார்க்க; see *śīṇa-c-cūḍan*.

[சீனம் + கர்ப்பூரம்]

[Skt. *cina* > த. சீனம்]

சீனக்காக்கை *śīṇa-k-kākkai*, பெ.(n.) காக்கை வகை (யாழ்.அக.); a kind of crow.

[சீனம் + காக்கை]

[Skt. *cina* > த. சீனம்]

கா + கா - காகா > காக்கை. காகாவென கத்துவதால் காக்கை எனப் பெயர் பெற்றது. காகாவெனும் அஃறிணை உயிர் ஒலிக் குறியினின்று தோன்றிய சொல் (மு.தா.2).

சீனக்காரம் *śīṇa-k-kāram*, பெ.(n.) படிக்காரம் (பதார்த்த. 1105); alum.

[சீனம் + காரம்]

[Skt. *cina* > த. சீனம்]

கரி > கார் > காரம். கரி என்னும் வினையடியால்

பிறந்த தொழிற்பெயர். கரி + ஆம் - காரம் பார்க்க.

சீனக்கிழங்கு *śīṇa-k-kalaṅgu*, பெ.(n.) செடி வகை (பைஷஜ. 110); Himalayan rhubarb, *Rheum emodi*.

[சீனம் + கிழங்கு]

[Skt. cīna > த. சீனம்]

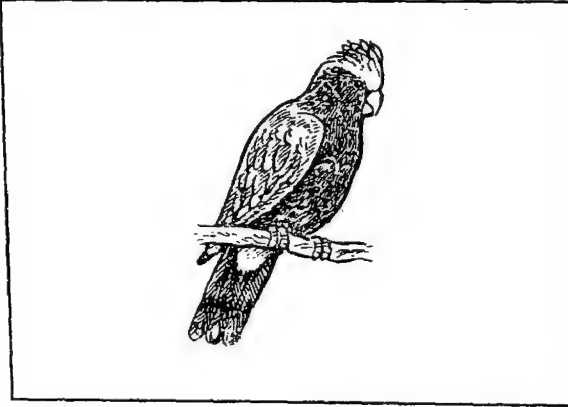
கிழ் > கிழக்கு > கிழங்கு

சீனக்கிளி *śīṇa-k-kijī*, பெ.(n.) பெருங்கிளி (வின்.); cockaoo, Cacatuinae.

[சீனம் + கிளி]

[Skt. cīna > த. சீனம்]

கிள் > கிள > கிளி = பேசும் ஆற்றலுள்ளது

சீனக்குடை *śīṇa-k-kudai*, பெ.(n.) தாள் (காகிதக்) குடை (யாழ்.அக.); paper-umbrella.

[சீனம் + குடை] [Skt. cīna > த. சீனம்]

குள் > குட > குடை

சீனக்கொழுஞ்சி *śīṇa-k-kolūṇji*, பெ.(n.) கத்தூரியெலுமிச்சை (L); lime-berry.

[சீனம் + கொழுஞ்சி] [Skt. cīna > த. சீனம்]

கொழு > கொழுஞ்சி = ஒருவகை எலுமிச்சை

சீனகர் *śīṇagar*, பெ.(n.) சீனநாட்டார்; the Chinese.

[Skt. cīna > த. சீனம் > சீனகர்]

சீனச்சரப்பளி *śīṇa-c-cara-p-paṇi*, பெ.(n.) அணிவகை (தெய்வச். விறலிவிடு. 599); an ornament.

[சீனம் + சரப்பள்ளி] [Skt. cīna > த. சீனம்]

சீனச்சட்டி *śīṇa-c-caṭṭi*, பெ.(n.) ஒருவகை உருக்கு இரும்பு (வின்.); a kind of metal.

[சீனம் + சட்டி] [Skt. cīna > த. சீனம்]

சீனக்குடன் *śīṇa-c-cūḍaṇ*, பெ.(n.) கருப்பூர வகை; a kind of camphor. 'சீனக்குட னென்று

பெயர்..... கூறப்பட்ட' (சிலப். 14. 109, உரை).

[சீனம் + சூடன்] [Skt. cīna > த. சீனம்]

சூடு > சூடம் > சூடன்

சீனத்துப்பட்டு *śīṇattu-p-paṭṭu*, பெ.(n.) சீன நாட்டுப்பட்டு; China silk.

[சீனம் + அத்து + பட்டு] அத்து = சாரியை.

சீனத்துமுத்து *śīṇattu-muttu*, பெ.(n.) போலியான முத்துவகை (வின்.); artificial pearls from China.

[சீனம் + அத்து + முத்து] அத்து = சாரியை

சீனத்துவித்தை *śīṇattu-vittai*, பெ. (n.) அருமைப்பாடான வேலை (இ.வ.); rare piece of work.

[சீனம் + அத்து + வித்தை. அத்து = சாரியை]

சீனநெல் *śīṇa-nel*, பெ.(n.) நெல்வகை; a kind of paddy.

[சீனம் + நெல்]

சீனப்பட்டை *śīṇa-p-paṭṭai*, பெ.(n.) பறங்கிப் பட்டை (பாலவா. 689); China-root.

[சீனம் + பட்டை]

சீனப்பரணி *śīṇa-p-parani*, பெ.(n.) பெரிய பாண்ட வகை (உ.வ.); a kind of big jar.

[சீனம் + பரணி]

சீனப்பலா *śīṇa-p-palā*, பெ.(n.) சீனப்பட்டை (வின்.) பார்க்க; see *śīṇa-p-paṭṭai*.

[சீனம் + பலா]

சீனப்பா *śīṇappa*, பெ.(n.) 1. பறங்கிப்பட்டை; China - rooti. 2. பெருங்கிழங்கு (பாலவா. 692); Indian birthwort.

[சீனம் + பா]

சீனப்பாகு *śīṇa-p-pāgu*, பெ.(n.) மருந்து வகை (யாழ்.அக.); a medicine.

[சீனம் + பாகு]

சீனம் *śīṇam*, பெ.(n.) 1. ஒரு நாடு (நன். 273, உரை); a country. 2. சீனமொழி (திவா.); Chinese language. 3. சீனத்துப் பொருள்;

Chinese manufacture, as China silk.
"இப்பட்டுச் சீனம்" (நன். 290, விருத்.). 4.
படிக்காரம் (தைலவ. தைல. 91); alumen.

[Skt. *cīna* > த. சீனம்]

சீனமல்லிகை *śīṇamalligai*, பெ.(n.) மல்லிகை
வகை (விண்.); a kind of jasmine.

[சீனம் + மல்லிகை]

சீனமிளகு *śīṇa-miḷagu*, பெ.(n.) வால்மிளகு
(மலை.); cubeb pepper.

ம. சீனமுளகு

[சீனம் + மிளகு]

சீனமுத்து *śīṇa-muttu*, பெ.(n.) சீனத்துமுத்து
(யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śīṇattu-muttu*.

[சீனம் + முத்து]

சீனார் *śīṇar*, பெ.(n.) சீனகர் பார்க்க; see
śīṇagar. "யவனார் சீனார் சோனகர்" (கம்பரா.
மிதிலை. 99).

[சீனம் > சீனார்]

சீனவங்கம் *śīṇa-vaṅgam*, பெ.(n.) ஈயம்
(மலை.); lead.

[சீனம் + வங்கம்]

சீனவெடி *śīṇa-vedi*, பெ.(n.) பட்டாக (உ.வ.);
crackers.

த.வ. சீனிவெடி. [சீனம் + வெடி]

சீனவெரிவண்டு *śīṇa-v-eri-vaṇḍu*, பெ.(n.)
வண்டுவகை; a kind of beetle, considered
poisonous.

சீனன் *śīṇan*, பெ.(n.) சீனநாட்டான் (யாழ்.அக.);
Chinaman.

[சீனம் > சீனன்]

சீனா *śīṇā*, பெ.(n.) சீனம் 1 பார்க்க; see
śīṇam-1.

[சீனம் > சீனா]

சீனாக்கற்கண்டு *śīṇā-k-karkaṇḍu*, பெ.(n.)
கற்கண்டு வகை; a kind of sugar - candy.

[சீனா + கற்கண்டு]

சீனாக்காக்கிதம் *śīṇā-k-kāgidam*, பெ.(n.)
சீனாவிலிருந்து இறக்குமதியான மெல்லிய
தாள் (காகித) வகை (விண்.); a kind of thin
paper, as imported from China.

[சீனா + காக்கிதம்]

சீனாக்கோழி *śīṇā-k-kōḷi*, பெ.(n.) கோழிவகை
(உ.வ.); a species of fowl.

[சீனா + கோழி]

சீனாச்சுருள் *śīṇā-c-curuḷ*, பெ.(n.)
சீனத்துப்பட்டு; silk cloth manufactured in
China.

[சீனா + சுருள்]

சீனாப்பிரேதம் *śīṇā-p-pirēdam*, பெ.(n.) மிக
மெலிந்தவன் (இ.வ.); pale, emaciated
person.

சீனாப்பெட்டி *śīṇā-p-peṭṭi*, பெ.(n.) பெட்டி
வடிவில் செய்யப்பட்ட பட்டாக (வாணம்) (உ.வ.);
fireworks shaped like a box.

[சீனம் > சீனா + பெட்டி]

சீனி *śīṇi*, பெ.(n.) 1. சீனிச் சருக்கரை; white
sugar. 2. சீனத்துப் பொருள்; Chinese
productions, used in compounds, as *śīṇi-
k-kāram*.

[Skt. *cīna* > U. *chini* > த. சீனி]

சீனிக்கண்ணாடி *śīṇi-k-kannāḍi*, பெ.(n.)
தொலை நோக்காடி; telescope.

[சீனி + கண்ணாடி]

சீனிக்கல் *śīṇi-k-kal*, பெ.(n.) வெள்ளைக்கல்;
white stone.

[சீனி + கல்]

சீனிக்கற்கண்டு *śīṇi-k-karkaṇḍu*, பெ.(n.)
சீனாக்கற்கண்டு (உ.வ.) பார்க்க; see *śīṇā-
k-karkaṇḍu*.

[சீனி + கற்கண்டு]

சீனிக்காரம் *śīṇi-k-kāram*, பெ.(n.) சீனக்காரம்
(விண்.) பார்க்க; see *śīṇa-k-kāram*.

[சீனி + காரம்]

சீனிக்கிழங்கு *śīṇi-k-kilāṅgu*, பெ.(n.)
சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு (உ.வ.); sweet-

potato, Ipomaea batatas.

த.வ. சருக்கரை வள்ளிக்கிழங்கு

[சீனி + கிழங்கு]

சீனிச்சர்க்கரை *śīṇi-c-carkkarai*, பெ.(n.)

வெண்மையான சருக்கரை வகை (பதார்த்த. 187); China sugar, white sugar.

[சீனி + சர்க்கரை]

சீனிப்பலா *śīṇi-p-palā*, பெ.(n.) மரவகை;

bread-fruit tree, Arfocarpus incisa.

[சீனி + பலா]

சீனிமிட்டாய் *śīṇi-mittāy*, பெ.(n.) மிட்டாய்

வகை (வின்.); a kind of sweetmeat.

[சீனி + மிட்டாய்]

[Skt. cīna > U. chini > த. சீனி > Ar. mīṭāyī

> த. மிட்டாய்]

சீனியதிரசம் *śīṇi-y-adiraśam*, பெ.(n.)

ஒருவகை இனிப்புப் பணியாரம் (யாழ்.அக.); a kind of sweetmeat.

[Skt. cin > U. chini + Skt. ati + rasa >

த. சீனியதிரசம்]

சு ஸு, இடை.(part.) நன்மை, மங்கலம் முதலிய பொருள் பெற்று வடமொழிப் பெயர்கட்கு முன்வரும் சொல்; prefix to Sanskrit words signifying goodness, auspiciousness as śuṇam, opp. to tur.

[Skt. su > த. சு]

சுக்கம் *śukkam*, பெ.(n.) சுங்கம்¹ பார்க்க; see *śuṅgam*.

[Skt. śulka > த. சுக்கம்]

சுக்காரொட்டி *śukkā-roṭṭi*, பெ.(n.) எண்ணெய் தடவாமல் நெருப்பில் வாட்டி எடுக்கப்படும் அடை போன்ற உணவு (சப்பாத்தி போன்ற ரொட்டி); a kind of aḍai, (śappāti) roasted with out using oil.

த.வ. வறட்டுஅடை

[U. śukkā + rōṭi > த. சுக்கா ரொட்டி]

சுக்காவறுவல் *śukkā-varuval*, பெ.(n.) உசிலை (மசாலா) சேர்த்து, வறள வறுத்த இறைச்சித் துண்டு; pieces of fried meat slightly spiced.

த.வ. வறுத்தகறி

[சுக்கா + வறுவல்]

[U. śukka > த. சுக்கா]

சுக்கான் *śukkāṇ*, பெ.(n.) கப்பலைத் திருப்பங் கருவி; rudder, helm.

[U. sukkāṇ > த. சுக்கான்]

சுக்கான்கிரி *śukkāṇ-kiri*, பெ.(n.) கப்பலோட்டி (வின்.); helmsman, one who steers a vessel.

[U. sukkāṇ + gir > த. சுக்கான்கிரி]

சுக்கான்கூடு *śukkāṇ-kūḍu*, பெ. (n.) சுக்கானிருக்கும் கட்டை (கப்); rudder truck.

[சுக்கான் + கூடு] [U. sukkāṇ > த. சுக்கான்]

சுக்கான்சறுக்கி *śukkāṇ-śarukki*, பெ.(n.) சுக்கானைத் திருப்புஞ் சக்கரம்; rudder wheel.

[சுக்கான் + சறுக்கி]

[U. sukkāṇ > த. சுக்கான்]

சுக்கான் திருப்பு-தல் *śukkāṇ-tiruppu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. சுக்கான் பிடி-த்தல் பார்க்க; see *śukkāṇ-piḍi*. 2. பிறரைத் தன்வயப்படுத்துதல்; to bring round another to one's own opinion.

[சுக்கான் + திருப்பு-தல்]

[U. sukkāṇ > த. சுக்கான்]

சுக்கான் பிடி-த்தல் *śukkāṇ-piḍi*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.) கப்பலை நடத்துதல் (வின்.); to steer a vessel.

[சுக்கான் + பிடி-த்தல்]

[U. sukkāṇ > த. சுக்கான்]

சுக்கானி *śukkāṇi*, பெ.(n.) கப்பலோட்டி (வின்.); helmsman.

[U. sukkāṇi > த. சுக்கானி]

சுக்கியானம் *śu-k-kiyāṇam*, பெ.(n.)

சுஞ்ஞானம் (வின்.) பார்க்க; see *śuññāṇam*.

[Skt. su + jñāna > த. சுஞ்ஞானம் > சுக்கியானம்]

சுக்கிரக்கண்ணன் *śukkira-k-kannan*, பெ. (n.)
ஒரு கண் குருடானவன் (இ.வ.); a man blind
in one eye.

[சுக்கிரன் + கண்ணன்]

[Skt. śukra > த. சுக்கிரன்]

சுக்கிரசீடர் *śukkira-śīdar*, பெ. (n.)
சுக்கிராசாரியர் மாணாக்கர்களான அசுரர்கள்
(விண்.); Asuras, as disciples of Sukra.

[Skt. śukra + śīṣya > த. சுக்கிரசீடர்]

சுக்கிரகதசுரம் *śukkirakada-śuram*, பெ. (n.)
விந்து மிகுதியாக சுரப்பதால் வரும் காய்ச்சல்;
fever due to excess secretion of semen.
(சா.அக.)

சுக்கிரகதவாதம் *śukkirakada-vādam*,
பெ. (n.) விந்து (சுக்கிலம்) அதிகமாக சுரப்பதால்
உண்டாகும் ஊதைநோய் (வாதம்); rheumatic
disease caused by excess secretion of
semen. (சா.அக.)

சுக்கிரத்துரிஞ்சில் *śukkiratturiñjil*, பெ. (n.)
ஆவின் பால்; cow's milk. (சா.அக.)

சுக்கிரதசை *śukkira-daśai*, பெ. (n.)
சுக்கிரனுக்குரிய இருபதாண்டு ஆட்சிக்காலம்;
the period of 20 years in which Venus
exercises its influence. 2. நல்ல காலம்;
period of great prosperity. அவனுக்கு
இப்போது சுக்கிரதசை (உ.வ.)

த.வ. வெள்ளிநோட்டம்

[Skt. śukra + daśā > த. சுக்கிரதசை]

சுக்கிரதோடம் *śukkira-tōdam*, பெ. (n.)
விந்துவின் கெடுதி (சுக்கில குற்றம்); vitiation
of semen. (சா.அக.)

த.வ. வீரியக்கேடு

[Skt. śukra + dōṣā > த. சுக்கிரதோடம்]

சுக்கிரநிலம் *śukkira-nilam*, பெ. (n.)
கண்ணாம்புக்கல் நிறைந்த நிலம்; soil mixed
with limestones or nodules of kunkur.

சுக்கிரப்படுவன் *śukkira-p-pāḍuvan*, பெ. (n.)
கண்ணோய் வகை; inflammation of the
membranes of the eye, Phlectinular
ophthalmia.

[சுக்கிரம் + படுவன்]

[Skt. śukra > த. சுக்கிரன்]

சுக்கிரம் *śukkiram*, பெ. (n.) 1. ஆடவை (ஆனி)
மாதம் (விண்.); the month Āṇi, corres-
ponding to June-July. 2. கண்ணோய் வகை;
a disease of the eye.

[Skt. śukra > த. சுக்கிரம்]

சுக்கிரமூடம் *śukkira-mūḍam*, பெ. (n.) வெள்ளி
பயன்தராது மறைந்திருக்குங் காலம்; the time
of the year when Venus is invisible and
hence considered to have lost his
influence.

[Skt. śukra > த. சுக்கிரன் + மூடம்]

சுக்கிரவாரம் *śukkira-vāram*, பெ. (n.)
வெள்ளிக்கிழமை; friday.

[Skt. śukra + vara > த. சுக்கிரவாரம்]

சுக்கிரன் *śukkiran*, பெ. (n.) 1. வெள்ளி; Venus.
2. சுக்கிராசாரி பார்க்க; see *śukkirāśāri*.
"சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய"
(திவ். பெரியாழ். 1. 8 : 7). 3. நெருப்பு (சங்.அக.);
fire. 4. கண்ணோய் வகை (விண்.); a disease
of the eye, white speck in the eye.

[Skt. śukra > த. சுக்கிரன்]

சுக்கிரன்பாடு *śukkiran-pāḍu*, பெ. (n.) இரவில்
வெள்ளிமீன் கண்ணுக்குப் புலப்படாத காலம்;
the time of the year when Śukra is invisible
at nights.

த.வ. வெள்ளிமறை

[Skt. śukra > த. சுக்கிரன் + பாடு]

சுக்கிரன்போடு-தல் *śukkiran-pōḍu-*,
20 செ.கு.வி. (v.i.) சூரியன்போடு-தல் பார்க்க;
see *śūriyaṇ-pōḍu-*.

[Skt. śukra > த. சுக்கிரன் + போடு-தல்]

சுக்கிரனாளி *śukkirāṇāli*, பெ. (n.) முத்து (யாழ்.அக.); pearl.

[சுக்கிரன் + ஆளி] [Skt. *śukra* > த. சுக்கிரன்]
ஆள் > ஆளி

சுக்கிராக்கினை *śukkirā-k-kinai*, பெ. (n.)
சுக்கிரீவாக்கினை (வின்.) பார்க்க; see
śukkirīvākkinaṭi.

[Skt. *Su-griva* + *ājñā* > த. சுக்கிராக்கினை]

சுக்கிராசாரி *śukkirāśāri*, பெ.(n.) ஆசாசுரு; Sukra,
as priest of Asuras 2. ஒற்றைக்கண்ணன், one-
eyed person.

[சுக்கிரன் + ஆசாரி]

[Skt. *śukra* > த. சுக்கிரன்] ஆசிரியன் > ஆசாரி

சுக்கிரீவன் *śukkirīvaṇ*, பெ.(n.) வானரர்
தலைவன்; the monkey-king who assisted
Rāmaṇ against Rāvaṇaṇ. "நாயகன்
சுக்கிரீவனென்றுளன்" (கம்பரா. உருக்காட் 29).

[Skt. *Sugrīva* > த. சுக்கிரீவன்]

சுக்கிரீவாக்கினை *śukkirīvākkinaṭi*, பெ.(n.)
சுக்கிரீவனது ஆணை, (மிகக் கடுமையான
கட்டளை); lit., Sugrīva's orders, (very strict
order with extreme penalties.)

[Skt. *sugrīva* + *ājñā* > த. சுக்கிரீவாக்கினை]

சுக்கிரோதயம் *śukkirōdayam*, பெ.(n.)
வெள்ளி முளைக்குங் காலமாகிய விடியற்
காலை; the rising of Venus in early morning.

த.வ. எழுவெள்ளி

[சுக்கிரன் + உதயம்]

[Skt. *śukra* > த. சுக்கிரன் + உதயம்]

சுக்கில *śukkila*, பெ.(n.) ஆண்டு அறுபதனுள்
மூன்றாவது; the third year of the jupiter
cycle.

[Skt. *śukla* > த. சுக்கில]

சுக்கிலஆவிருதவாதம் *śukkila-āviruda-
vādam*, பெ.(n.) விந்து மிகுதியாக ஒழுகி,
ஆண் தன்மை நீங்கும் ஒரு வகை நோய்; a

seminal disease. An account of its loss
vitality erection of the penis is lost. (சா.அக.)

சுக்கிலகாசம் *śukkila-kāśam*, பெ.(n.)
கண்ணின் கருவிழியைப் பற்றிய நோய்; a
disease of the lens in the eye-opacity of
crystalline lens, Cataract. (சா.அக.)

[Skt. *sukla* + *hāca* > த. சுக்கிலகாசம்]

சுக்கிலசரோணிதம் *śukkila-śurōṇidam*, பெ.
(n.) 1. விந்து நீரோடு (சுக்கிலத்தோடு) கலந்து
உயிர்தோன்றுவதற்குக் கரணியமான மகளிர்
அரத்தம்; blood believed to be in the womb
causing pregnancy when mixed with
semen. 2. விந்து நாதம்; spermatozoa and
ovum.

த.வ. விந்துநோனம், வீரியநோனம்

[Skt. *sukla-śōṇita* > த. சுக்கிலசரோணிதம்]

சுக்கிலத்தம்பம் *śukkila-t-tambam*, பெ. (n.)
அறுபத்து நாலு கலைகளுள் வீரியத்தைக்
கட்டும் கலை (வின்.); art of restraining the
semen, one of *aru-pattunālu-kalai*.

த.வ. வீரியக்கட்டு

[Skt. *śukla* + *Pkt.tamba* > த. சுக்கிலத்தம்பம்]

சுக்கிலத்தாது *śukkila-t-tādu*, பெ.(n.) விந்து;
semen - seventh constituent of the body.
(சா.அக.)

[சுக்கிலம் + தாது]

சுக்கிலத்தியானம் *śukkila-t-tiyāṇam*, பெ.(n.)
முழு முதற் பேரறிவின் நினைவு; meditation on
the Supreme Spirit, identifying oneself with
it. "சுக்கிலத் தியானமென்னுங் கணை
யெறிந்துகைப்ப" (சீவக. 3081).

[Skt. *śukla* + *dhyāna* > த. சுக்கிலத்தியானம்]

சுக்கிலநட்டம் *śukkila-naṭṭam*, பெ.(n.) விந்து
இழப்பு; loss of semen, spermatorrhoea.

த.வ. வீரிய இழப்பு

[சுக்கிலம் + நட்டம்]

சுக்கிலப்பிரமியம் *śuktila-p-iramiyam*, பெ.(n.) ஒழுக்கக் கேட்டினால் ஏற்படுகிற நோய் (சங்.அக.); a species of venereal disease.

[Skt. *śukla + pramēha* > த. சுக்கிலப்பிரமேகம் > சுக்கிலப்பிரமியம்]

சுக்கிலப்பெருக்கம் *śuktila-p-perukkam*, பெ.(n.) விந்து (சுக்கிலம்) மிகுதியாக சுரக்கை; excessive secretion of semen. (சா.அக.)

[Skt. *śukla* > த. சுக்கிலம்+பெருக்கம்]

சுக்கிலப்பெருக்கு *śuktila-p-perukku*, பெ.(n.) சுக்கிலப்பெருக்கம் பார்க்க; see *śuktila-p-perukkam*. (சா.அக.)

[சுக்கிலம் + பெருக்கு]

[Skt. *śukla* > சுக்கிலம்]

சுக்கிலபட்சம் *śuktila-paṭcam*, பெ. (n.) காவாவின (அமாவாசையின்) மறுநாளி லிருந்து முழுநிலவு வரையிலுள்ள காலம்; crescent moon.

த.வ. வளர்பிறை

[Skt. *śukla+paṭṣa* > த. சுக்கிலபட்சம்]

சுக்கிலபட்டா *śuktila-buttā*, பெ. (n.) ஒருவகைச் சிறுமரம் (L.); kamela, Mallotus philippinensis.

சுக்கிலம் *śuktilam*, பெ.(n.) 1. வெண்மை (திவா.); whiteness, paleness. 2. விந்து (பிங்.); semen virile. 3. சுக்கிலபட்சம் பார்க்க; see *śuktila-paṭcam*. 4. பாலை (மூ.அ.); wedge-leaved ape-flower. 5. பழுமுண்ணிப்பாலை (மலை.); silvery-leaved ape-flower.

[Skt. *śukla* > த. சுக்கிலம்]

சுக்கிலமண்டலம் *śuktila-maṇḍalam*, பெ.(n.) விழியின் மேற்றோல் (யாழ்.அக.); cornea of the eye.

[சுக்கிலம் + மண்டலம்]

[Skt. *śukla* > த. சுக்கிலம்]

சுக்கிலமூத்திரம் *śuktila-mūttiram*, பெ. (n.) சிறுநீரோடு விந்து (இந்திரியம்) கலந்து விழும் நோய் (வின.); gonorrhoea.

த.வ. உச்சைவிந்து நோய்

[சுக்கிலம் + மூத்திரம்]

[Skt. *śukla* > த. சுக்கிலம்]

சுக்கிலயசர்வேதம் *śuktila-yaśur-vēdam*, பெ.(n.) எசர் மறையின் (வேதத்தின்) இரு பகுதிகளுள் மந்திரங்களும் (பிராமணங்களும்) தனித் தனியாக ஆணைகளும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளதும் யாஞ்ஞிய வல்கியரால் கண்டறியப்பட்டதுமான பகுதி; the white *yajurveda* which gives the mantras and *Brāhmaṇas* separately and which was revealed to *yājñavalkya*, dist. fr. *kirusṇa-yacur-vēdam*.

[Skt. *śukla+yajur-vēda* > த. சுக்கிலயசர்வேதம்]

சுக்கிலவர்த்தினி *śuktila-varttini*, பெ. (n.) ஆயுர்வேதக்குடிப்பு மருந்து; an ayurvedic drug.

சுக்கிலவருமம் *śuktilavarumam*, பெ.(n.) வெள்விழி முழுமையும் பரவியுள்ள மெல்லிய வெண் சதை வளர்ச்சி; an eye disease of the white sclerotic coat in which soft whitish growth gradually extends over the entire length.

சுக்கிலாசயம் *śuktilāśayam*, பெ.(n.) விந்து தங்குமிடம் (வின.); spermary.

[Skt. *śukla+āśaya* > த. சுக்கிலாசயம்]

சுக்கிலை *śuktilai*, பெ.(n.) சிவசத்தியின் நான்கு உருக்களில் ஒன்று (சைவச. பொது. 74, உரை); a form of *Parā-śakti*, one of four.

சிவசத்தியின் நான்கு பிரிவுகள் : இரத்தை, சுக்கிலை, அசிதை, கிருட்டிணை.

[Skt. *śuklā* > த. சுக்கிலை]

சுக்கூர்செய்-தல் *śukkūr-śey*, 1 செ. குன்றாவி (v.t.) வணக்கஞ் செலுத்துதல் (சீதக். நொ.); to render thanks.

[சுக்கூர் + செய்-தல்] [Ar. *shukr* > த. சுக்கூர்]

சுகக்காரன் *śuga-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. மகிழ்ச்சியை நுகர்வோன்; pleasure -

seeker. 2. செல்வந்தனாக வளர்ந்தவன் (இ.வ.); person bred in the lap of luxury.

3. பரத்தைக் கள்ளன் (வின்.); whoremonger.

[சுகம் + காரன்]

[Skt. sukha > த. சுகம்]

காரன் - உடைமைப்பொருள் கூறு

சுகக்கினி *śuka-k-kinī*, பெ.(n.) நாக்கு; tongue. (சா.அக.)

சுகக்கேடு *śuga-k-kēdu*, பெ.(n.) சுகத்தாழ்வு பார்க்க; see *śuga-t-tālvu*.

[சுகம் + கேடு] [Skt. sukha > த. சுகம்]

சுககரம் *śuga-garam*, பெ.(n.) உடல் நலத்தையும் மகிழ்வையும் கொடுப்பது (சங்.அக.); that which is conducive to health and happiness.

[Skt. sukha-kara > த. சுககரம்]

சுகங்காட்டு-தல் *śugar-gāṭṭu*, 5 செ.குவி.(v.i.) உடல் நலத்திற்கான குறி தோற்றுவித்தல்; to show signs or symptoms of convalescence. 2. இணங்கி மகிழ்வித்தல்; to indulge or humour one, allure, give one a taste of enjoyment.

[சுகம் + காட்டு-] [Skt. sukha > த. சுகம்]

சுகசங்கடம் *śuga-śaṅgaḍam*, பெ. (n.) சுக்கிலழுத்திரம் பார்க்க; see *śukkila-mūttiram*.

[Skt. sukha+saṅgaḍa > த. சுகசங்கடம்]

சுகசத்தி *śuga-śatti*, பெ.(n.) சுருங்கி விரியும் ஆற்றல் (சக்தி); power of contraction and expansion. (சா.அக.)

[Skt. sukha+śakti > த. சுகசத்தி]

சுகசபதம் *śugaśa-padam*, பெ.(n.) இளம் பருவமுள்ள நோயற்ற பெண்; a healthy young girl. (சா.அக.)

[Skt. sukha+śapatha > த. சுகசபதம்]

சுகசரீரம் *śuga-śarīram*, பெ.(n.) 1. நோயற்ற உடல்; healthy or robust constitution.

2. மென்மையான உடல் (இ.வ.); delicate constitution.

த.வ. உடல்நலம்

[Skt. sukha+śarīra > த. சுகசரீரம்]

சுகசரீரி *śuga-śarīri*, பெ.(n.) நல்ல நிலைமையோடு கூடிய உடம்பையுடையவன்; healthy person. (சா.அக.).

த.வ. நலவன்

[Skt. sukha+śarīrin > த. சுகசரீரி]

சுகசன்னி *śuga-śaṇṇi*, பெ.(n.) பொருந்தாப் புணர்ச்சி, அகாலப் புணர்ச்சி இவற்றால் உண்டாகும் இசிவு (சன்னி) நோய் (உ.வ.); delirious fever from improper or untimely sexual intercourse.

த.வ. பொருந்தாப்புணர்ச்சிநோய்

[Skt. sukha+sannipāta > த. சுகசன்னி]

சுகசாத்தியம் *śuga-śāttiyam*, பெ.(n.) எளிதில் தீரக் கூடியது; easily curable. (சா.அக.)

[Skt. sukha+śādhya > த. சுகசாத்தியம்]

சுகசிம்பி *śuga-śimbi*, பெ.(n.) பூனைக்காலி (மலை.); cowhage.

[Skt. śūkaśimbi > த. சுகசிம்பி]

சுகசீவனம் *śuga-śīvaṇam*, பெ.(n.) 1. நல வாழ்வு; happy, comfortable life. 2. சோம்பல் வாழ்வு (உ.வ.); an idler's life.

[Skt. sukha+jīvana > த. சுகசீவனம்]

சுகசீவி *śuga-śīvi*, பெ.(n.) நலமுடன் வாழ்பவன் (வின்.); happy or healthy person.

த.வ. நலவாழ்வன்

[Skt. sukha+jīvin > த. சுகசீவி]

சுகசெல்வம் *śuga-śelvam*, பெ.(n.) நல்ல நுகர்பொருள்கள்; health and prosperity; pleasures and luxuries.

[சுகம் + செல்வம்] [Skt. sukha > த. சுகம்]

சுகஞ்சுகம் *śuga-ñ-jugam*, பெ.(n.) குழந்தையைக் குளிப்பாட்டியப்பின் தாய்

முதலியோர் வாழ்த்துஞ்சொல் (வின்.); a benediction meaning 'health! health!' uttered by a woman towards the close of bathing her child.

த.வ. நலம்நலம்

[சுகம் + சுகம்]

சகண்டகெந்தி *śukaṇḍa-kendi*, பெ.(n.)

கோழித்தலைக் கெந்தகம்; red sulphur of brick dust colour used formerly by Tamil alchemists. (சா.அக.)

சுகத்தலிகிதம் *śugattaligidam*, பெ. (n.) தன் கையால் எழுதியது; one's own handwriting - used generally in documents to indicate that the body was written by executant himself that the body was written by the executant himself.

[Skt. sva+hasta-likhita > த. சுகத்தலிகிதம்]

சுகத்தானம் *śuga-t-tāṇam*, பெ. (n.)

பிறப்போரையிலிருந்து நான்காவதாய் அமையும் இடம்; fourth house from the ascendent, as the house of happiness.

[Skt. sukha+sthāna > த. சுகத்தானம்]

சுகத்திகாசனம் *śugattikāśaṇam*, பெ.(n.) தொடைக்கும் முழங்காலுக்கும் நடுவே இரண்டுள்ளங்கால்களையும் செலுத்தி அமரும் ஒருவகை ஓக நிலை; a posture in yoga practice. (சா.அக.).

த.வ. கட்டிக்கால் இருக்கை

சுகத்தாழ்வு *śuga-t-tālvu*, பெ.(n.) உடல்நலக் குறைவு (இ.வ.); failure or want of health, illness.

த.வ. நலக்குறைவு

[சுகம் + தாழ்வு] [Skt. śukha > சுகம்]

சுகத்திரம் *śuga-t-tiram*, பெ.(n.) வாகை (மலை.); siris.

[Skt. śuka+druma > த. சுகத்திரம்]

சுகத்துவம் *śugattuvam*, பெ.(n.) உடம்பிலுள்ள நோயைத் தானாகவே நீங்கச் செய்யும் இயல்பு; nature cure affected through health

guarding force - viz Medicatrix nature. (சா.அக.)

த.வ. இயல்நலம்

சுகதநூல் *śugada-nūl*, பெ. (n.) புத்த நூல்; Buddhist scripture. தொட்ட நாற் பத்துமூன்றுஞ் சுகத நூற் றுணிவுதானே (மணிமே. பக். 382, அரும்.).

[சுகதம் + நூல்] [Skt. sugata > த. சுகதம்]

சுகதபேதம் *śugada-bēdam*, பெ. (n.)

உறுப்பிக்கும் உறுப்புக்குமுள்ள வேறுபாடு; difference between an object as a whole and its parts, one of three *pēdam*.

[Skt. sva-gata+bhēda > த. சுகதபேதம்]

சுகதம்¹ *śugadam*, பெ.(n.) சுகதபேதம் பார்க்க; see *śugada-bēdam*. "ஒரு பிரமந்தனக்குத் தெரிந்த சுகதமுதலாயின மூன்றுமில்லையே" (வேதா. சூ. 27).

[Skt. sva-gata > த. சுகதம்]

சுகதம்² *śugadam*, பெ. (n.) சொந்தம் (யாழ்.அக.); one's own.

[Skt. sva-gata > த. சுகதம்]

சுகதன் *śugadan*, பெ. (n.) 1. புத்தன்; Buddhān. "சுகதற் கியற்றிய சயித்தம்" (மணிமே. 28: 130). 2. அருகன்; Arhat. "சுகதா வுரையாயே" (சீவக. 3096).

[Skt. sugata > த. சுகதன்]

சுகதாதை *śuga-tāḍai*, பெ. (n.) சுகமுனிவர்க்குத் தந்தையான வியாசர்; Vyāsar, the father of Śukaṇ.

[Skt. śuka+tāta > த. சுகதாதை]

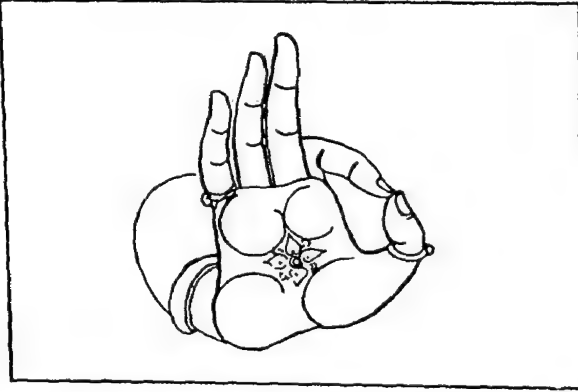
சுகதுக்கி *śugadukki*, பெ.(n.) பிறப்பில் அழுந்தியிருக்கும் ஆதன்; the soul subjected to births and deaths. (சா.அக.)

சுகதுண்டம் *śuga-tuṇḍam*, பெ.(n.) சுட்டு விரலும் பெருவிரலும் உகிர்நுனி கௌஷம்படி ஓட்டி முன்வளைந்தும் ஆழிவிரல் முடங்கியும்

நடுவிரலுஞ் சிறு விரலும் நிமிர்ந்தும் உள்ள இணையாவினைக்கை வகை (சிலப். 3, 18, உரை); a gesture with one hand in which the fore finger and the thumb are joined at the tips and bent forward while the ring finger is turned inward and the other two fingers are held upright, as resembling a parrot's beak, one of 33 *inaiyā-viṇai-k-kai*.

[சுகம்+துண்டம்]

[Skt. *śuka-tuṇḍa* > த. சுகம்]

சுகந்தபரிமளம் *śuganda-parimalam*, பெ.(n.) சுகந்தம்² 1,2 பார்க்க (இ.வ.); see *sugandam*², 1,2.

[Skt. *su-gandha+pari-mala* > த. சுகந்த பரிமளம்]

சுகந்தம்¹ *śugandam*, பெ.(n.) ஈரவெங்காயம்; onion. 2. பூவாழை; guindy plantain.

[Skt. *su-kanda* > த. சுகந்தம்]

சுகந்தம்² *śugandam*, பெ.(n.) 1. நறுமணம்; fragrance. 2. நறுமணப் பொருள்; perfumes, aromatics. 3. கொடிச்சம்பங்கி; cowslip creeper, l. cl., *pergularia minor* (M.M.)

[Skt. *su-gandha* > த. சுகந்தம்]

சுகந்தமா *śuganda-mā*, பெ.(n.) கருப்பூர மரம் (மலை.); japan camphor tree.

[Skt. *su-kanda* > த. சுகந்தமா]

சுகந்தமூலி *śuganda-mūli*, பெ.(n.) வெட்டி வேர் (மலை.); cuscus grass, *anatherum muricatum*.

[Skt. *su-gandha* > த. சுகந்தமூலி]

சுகந்தவர்க்கம் *śuganda-varkkam*, பெ. (n.) நறுமணப் பண்டம்; perfumes, spices. "சுகந்த வர்க்கங்களாகிய சுத்தமான வெள்ளைப் போளத்தில்" (பைபிள், யாத்திரா. 30: 23).

[Skt. *su-gandha-varga* > த. சுகந்தவர்க்கம்]

சுகந்தவர்க்கமிடல் *śuganda-varkkam-idal*, பெ.(n.) இறந்த உடலை மணப்பொருள்களால் சேமஞ்செய்கை (பைபிள். அக.); embalming.

த.வ நறுமண ஏறம்

[Skt. *su-gandha+varga* > த. சுகந்தவர்க்கம் + இடல்]

சுகந்தவாழை *śuganda-vālai*, பெ. (n.) பூவாழை; a variety of plantain.

[சுகந்தம் + வாழை]

[Skt. *su-gandha* > த. சுகந்தம்]

சுகந்தி *śugandī*, பெ. (n.) செவ்வந்திக்கல்; amethyst. "பன்னிரண்டாவது சுகந்தி" (பைபிள். வெளி. 21: 21).

[Skt. *su-kānti* > த. சுகந்தி]

சுகந்திக்கல் *śugandī-k-kal*, பெ.(n.) சுகந்தி பார்க்க; see *sugandī* (சா.அக.).

[சுகந்தி + கல்] [Skt. *śu-kānti* > த. சுகந்தி]

சுகந்திகம் *śugandigam*, பெ.(n.) 1. நெல் வகை (சங்.அக.); a kind of paddy. 2. வெண்டாமரை (யாழ்.அக.); white lotus.

[Skt. *su-gandhaka* > த. சுகந்திகம்]

சுகந்திரம் *śugandiram*, பெ. (n.) சுதந்தரம் பார்க்க; see *śudandaram*.

[Skt. *svatantra* > த. சுகந்திரம்]

சுகநீர்த்தம்பனம் *śuganīrttaṃbanam*, பெ.
(n.) விந்து நீர் வெளிவராதபடி தங்குதல்;
suppression of the discharge of semen-
Spermatochesis. (சா.அக.)

த.வ. விந்துக்கட்டு

சுகப்படு-தல் *śuga-p-paḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.)

1. நோயின்றியிருத்தல்; to be free from disease. அவன் உடம்பு சுகப்பட்டிருக்கிறது
 2. நலமுடன் இருத்தல்; to be comfortable.
 3. மனமிணங்குதல்; to be cordial.
- அவனுக்கும் எனக்கும் சுகப்படவில்லை (உ.வ.)

த.வ. நலமாதல் [சுகம் + படு-தல்]

சுகப்பிரசவம் *śuga-p-piraśavam*, பெ.(n.)

வருத்தமில்லா பிள்ளைப்பேறு; easy and safe accouchement, safe child birth after the full period of gestation.

த.வ. நலப்பேறு

[*Skt. sukha+pra-sava* > த. சுகப்பிரசவம்]

சுகப்பிழை *śuga-p-pilai*, பெ.(n.) உடல்நலக் குறைவு; failure of health.

[சுகம் + பிழை] [*Skt. sukha+ > த. சுகம்*]

சுகப்பேறு *śuga-p-pēru*, பெ.(n.) சுகப்பிரசவம் பார்க்க; see *śuga-p-piraśavam*.

[*Skt. sukha* > த. சுகம் + பேறு]

சுகபலம் *śuga-balam*, பெ. (n.) எருக்கு (மூ.அ.); madar plant.

[*Skt. suka-phala* > த. சுகபலம்]

சுகபலை *śuga-palai*, பெ.(n.) சுகபலம் (தைலவ. தைல. 12) பார்க்க; see *suga-balam*.

சுகபேதி *śuga-bēdi*, பெ.(n.) வயிற்றுவலி முதலியனவின்றி மருந்தால் மலம் கழிகை (உ.வ.); easy loose motion caused by purgative.

[*Skt. sukhabhēdin* > த. சுகபேதி]

சுகபேதிக்குளிகை *śugapēdi-k-kuligai*, பெ.

(n.) தூய்மை செய்த வாளத்துடன் ரோசாப்பூ, உலர்ந்த நெல்லிக்காய் சம எடை சேர்த்துப் பழச்சாறு விட்டு 3 நாள் அரைத்துக் கடலையளவில் செய்த மாத்திரை; a purgative pill containing purified croton seed petals and emblic myroblan when given with cumin decoction acts as a good purgative.

த.வ. நன்கழிச்சல் குளிகை

[சுகபேதி + குளிகை]

[*Skt. sukha+bhēdin* > த. சுகபேதி]

சுகபோகம் *śuga-bōgam*, பெ.(n.) இன்ப

நுகர்வு (அனுபவம்) (உ.வ.); sexual or luxurious enjoyment.

[*Skt. sukha+bhōga* > த. சுகபோகம்]

சுகபோகி *śuga-pōgi*, பெ.(n.) சிற்றின்பத்தை

நாடுவோன்; a man devoted to sexual enjoyment - An epicure.

[*Skt. sukha + bhōgin* > த. சுகபோகி]

சுகபோசனம் *śuga-bōśanam*, பெ.(n.)

சத்தான உணவு; rich, wholesome, food.

த.வ. நல்லுணவு

[*Skt. sukha+bhōjana* > த. சுகபோசனம்]

சுகபோசினி *śuga-pōśini*, பெ.(n.) நல்ல

சுவையுள்ள உணவை நாடுபவன்; one who indulges in the luxuries of the table. (சா.அக.)

த.வ. ஊண்விரும்பி

சுகபோசனம் > சுகபோசினி

சுகம்¹ *śugam*, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி (பிங்.); happiness, pleasure, enjoyment.

"அழார்த்த சுகம்போ லனித்தமோ வெனல்" (மணிமே 29:266). 2. நன்மை தருவது (அக.நி.); that which is good, wholesome, beneficial.

"தூதென் றெண்ணாமற் சுகமென்று நாடும்" (பட்டினத். திருப்பா. திருவேகம்பமா. 12).

3. உடல்நலம்; health, welfare. நீ சுகமா.
4. நலவாழ்வு; ease, comfort. அவனுடைய சுகம் யார்க்கு உண்டு?. 5. இணக்கம்; cordiality. அவனுக்கும் எனக்கும் அவ்வளவு சுகமில்லை. 6. சுகாசனம் பார்க்க; see *śugāśaṇam*. "சுகமாவது..... எவ்வாறிருக்கிலுண்தடவ்வாறிருத்தல்" (பிரபோத. 44:10).

[Skt. *sukha* > த. சுகம்]

சுகம்² *śugam*, பெ.(n.) கிளி; parrot. "வேடனோர் சுகத்தை பெய்து" (திருவாலவா. 33:18).

[Skt. *śuka* > த. சுகம்]

சுகம்³ *śugam*, பெ.(n.) முலைக்கண் (அக.நி.); nipple.

[Skt. *cūcuka* > த. சுகம்]

சுகமரணம் *śuga-maraṇam*, பெ.(n.) துன்பமில்லா சாவு; an easy or painless death - Euthanasia. (சா.அக.)

[சுகம்+ மரணம்] [Skt. *sukha* > த. சுகம்]

சுகர்மம் *śugarmam*, பெ.(n.) 1. நற்செயல்; good deed. 2. நல்வினை (ஓகம்) இருபத்தேழுனுள் ஒன்று (சோதிட. சிந்.); a division of time one of 27 *yōgam*.

[Skt. *su-karman* > த. சுகர்மம்]

சுகரகசியம் *śugaragaśiyam*, பெ. (n.) நூற்றெட்டு மறையின் அறிவுப் பகுதிகளுள் (உபநிடதங்களுள்) ஒன்று; an Upaniṣad, one of 108.

[Skt. *Suka-rahasya* > த. சுகரகசியம்]

சுகரம் *śugaram*, பெ. (n.) எளிதில் செய்யத்தக்கது (இலக்.அக.); that which is easy to do.

[Skt. *su-kara* > த. சுகரம்]

சுகரோகம் *śuga-rōgam*, பெ.(n.) சுகசங்கடம் (இ.வ.) பார்க்க; see *śuga-śaṅgaḍam*.

[Skt. *sukha+rōga* > த. சுகரோகம்]

சுகவல்லபம் *śuga-vallabam*, பெ. (n.) மாதுளைமரம் (யாழ்.அக.); pomegranate tree.

[Skt. *śuka-vallabha* > த. சுகவல்லபம்]

சுகவழி *śuga-vali*, பெ.(n.) துப்புரவு, நலவாழ்வு பற்றிய நூல்; hygiene.

[சுகம் + வழி]

சுகவாகன் *śuga-vāgaṇ*, பெ.(n.) கிளியை ஊர்தியா (வாகனமா) கவுடையமன்மதன் (யாழ்.அக.); cupid, as having parrot as his vehicle.

[Skt. *śuka-vāha* > த. சுகவாகன்]

சுகவாசீவனம் *śuga-vāśa-śīvaṇam*, பெ.(n.) மூதாதையர் சொத்தால் வாழும் நல்வாழ்க்கை (இ.வ.); comfortable livelihood, life of ease and comfort - used in documents in reference to a person having no profession.

த.வ. முதுசொத்துஏமவாழ்வு

[Skt. *sukha+vāsa+jīvaṇa* > த. சுகவாசீவனம்]

சுகவாசத்தலம் *śuga-vāsa-t-talam*, பெ.(n.) நல்வாழ்வின் பொருட்டுச் சென்று வாழும் இடம்; sanatorium.

த.வ. நலவாழிடம்

[Skt. *śukha+vāsa* > த. சுகவாசம் + தலம்]

சுகவாசி *śuga-vāśi*, பெ.(n.) 1. எந்த வேலையுமின்றி நலமாக வாழ்பவன்; one who lives in comfort without any particular employment. 2. நிலைத்த குடியானவன் (இ.வ.); permanent tenant or cultivator.

த.வ. நலவாழி

[Skt. *sukha+vāsin* > த. சுகவாசி]

சுகவாசிக்குடி *śuga-vāśi-k-kudj*, பெ.(n.)

சுகவாசி, 2 (இ.வ.) பார்க்க; see *śuga-vāśi*, 2.

[சுகவாசி + குடி.]

சுகவாசித்தீர்வை *śuga-vāśi-tīrvai*, பெ. (n.) குடிகள் நிலவுடைமையாளருக்குக் கொடுக்கும் குத்தகை; (W.G.492) rent payable to landlord.

[சுகவாசி + தீர்வை]

சுகவாசிவாரம் *śuga-vāśi-vāram*, பெ. (n.) குடிவாரம்; குடியானவன் பங்குக்குரிய விளைபொருள்; (W.G.492) share of produce accruing to the cultivator of the soil (W.G.492).

[சுகவாசி + வாரம்] வாரம் = விளைச்சல் பங்கு

[Skt. sukha+vāsin > த. சுகவாசி]

சுகவாரி *śuga-vāri*, பெ. (n.) இன்பக்கடல்; ocean of bliss. "சோதியே சுகவாரியே" (தாயு. சுகவாரி.).

[Skt. sukha+vāri > த. சுகவாரி]

சுகவாழ்வு *śuga-vālvu*, பெ. (n.) மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை (கொ.வ.); happy life.

த.வ. நல்வாழ்வு

[சுகம் + வாழ்வு] [Skt. sukha > த. சுகம்]

சுகவிருத்தி *śuga-virutti*, பெ. (n.) 1. நலம்; welfare. 2. நற்செய்தி (வின்.); information regarding one's welfare. 3. துப்புரவு (கால். வி. 219); sanitation.

[Skt. sukha+vṛtti > த. சுகவிருத்தி]

சுகவீனம் *śuga-v-īṇam*, பெ. (n.) 1. உடல்நலக் குறைவு; illness, ill-health. 2. நலமின்மை, தொல்லை (வின்.); trouble, inconvenience.

த.வ. நலக்குறைவு

[Skt. sukha+hīna > த. சுகவீனம்]

சுகன் *śugan*, பெ. (n.) வியாசமுனிவரின் மகன் (பாகவத.); Vyāsa's son.

[Skt. Śuka > த. சுகன்]

சுகாசனம் *śugāśanam*, பெ. (n.) ஓசை இருக்கை வகை ஒன்பதனுள் ஒகி தன் விருப்பம் போல் அமைத்துக் கொள்ளும் இருக்கை; a yōgic posture characterised by ease and comfort, one of nine *āśanam*, q.v.

[Skt. sukha+āsana > த. சுகாசனம்]

சுகாசீனர் *śugāśīnar*, பெ. (n.) தவநிலை யிலுள்ள சிவவடிவ; Śivaṇ in the yōgic posture of śugāśanam.

[Skt. sukha+āsīna > த. சுகாசீனர்]

சுகாசுகம் *śugāśugam*, பெ. (n.) இன்ப துன்பம்; joy and sorrow.

[Skt. sukha+a-sukha > த. சுகாசுகம்]

சுகாட்டம் *śugāṭṭam*, பெ. (n.) 1. நாணல்; kaus, a large and coarse grass. 2. முடக்கொற்றான்; balloon vine.

சுகாதனம் *śugāḍanam*, பெ. (n.) சுகாசனம் (பிங்.) பார்க்க; see *śugāśanam*.

[சுகாசனம் > சுகாதனம்]

சுகாதாரம் *śugāḍāram*, பெ. (n.) சுகவழி பார்க்க; see *suga-vali*.

[Skt. sukha+ādhāra > த. சுகாதாரம்]

சுகாதிசயம் *śugādiśayam*, பெ. (n.) 1. நலம்; welfare. 2. பேரின்பம்; Supreme bliss.

[Skt. sukha+atiśaya > த. சுகாதிசயம்]

சுகாந்தம் *śugāndam*, பெ. (n.) ஈரவெங்காயம் (யாழ்.அக.); onion.

[Skt. su-kanda > த. சுகாந்தம்]

சுகாந்திக்கல் *śugāndi-k-kal*, பெ. (n.) சுகந்தி பார்க்க; see *śugāndi*.

[Skt. su-kānti > த. சுகாந்தி]

சுகானுபவம் *śugāṇubavam*, பெ.(n.)
சுகபோகம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *suga-*
bōgam.

[*Skt. sukha+anu-bhava* > த. சுகானுபவம்]

சுகி¹-த்தல் *śugi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. மகிழ்ச்சியாக இருத்தல்; to live happily. "துணைக்கவரி பரிமாறச் சுகிப்பம்" (ஞானவா. லீலை. 22).
2. சிற்றின்பந் துய்த்தல்; to indulge in sexual pleasure. "பூமுடித்துத் தினஞ் சுகித்தால்" (செந். xxv, 390).

த.வ. நலம் நுகர்தல்

[*Skt. sukha* > த. சுகம் > சுகி-த்தல்]

சுகி² *śugi*, பெ.(n.) 1. உடல்நலமுள்ளவன்; healthy person. 2. செல்வன் (விண்.); prosperous, wealthy person.

த.வ. நல்வி

[*Skt. sukhin* > த. சுகி]

சுகிதம்¹ *śugidam*, பெ.(n.) நல்வினை; result of past good deeds. "தேவாதி தேவர்கள் சுகிதமாகிய சுகிதமா மலையே" (சர்வ சமய. பக். 36).

[*Skt. sukṛta* > த. சுகிதம்]

சுகிதம்² *śugidam*, பெ.(n.) பால் (மூ.அ.); milk.

[*Skt. sugdha* > த. சுகிதம்]

சுகிப்பு *śugippu*, பெ.(n.) 1. இன்பநிகழ்வு; enjoyment of pleasures. "பிலுக்குஞ் சுகிப்பும்" (பணிவிடு. 165). 2. மனநிறைவு (சம்பிரமம்) (இ.வ.); sumptuousness, luxury.

[சுகி > சுகிப்பு]

சுகிர்-தல் *śugir-*, 2 செ.குன்றாவி. (v.t.)
1. பஞ்செஃகுதல்; to card, as cotton. 'சுகிர்ந்த பஞ்சு போன்ற' (புறநா. 125, உரை).

2. மயிர் முதலியன வகிர்தல்; to part, separate, as hair, fibres. 3. கிழித்தல்; to tear, split. "பல்லினாற் சுகிர்ந்த நாரின்" (சீவக. 438). 4. வடித்தல்; to rub clean and smooth, as a lute string. "சுகிர்புரி நரம்பின்" (மலைபடு. 23).

[*Skt. sukr* > த. சுகிர்]

சுகிர்த்து *śugirttu*, பெ.(n.) **சுகிர்தன்¹** பார்க்க; see *śugirdan*.

[*Skt. su-hṛt* > த. சுகிர்த்து]

சுகிர்தசாலி *śugirta-śāli*, பெ. (n.) செல்வத்திருமகன்; fortunate man.

[*Skt. sukṛta-śālin* > த. சுகிர்தசாலி]

சுகிர்தபலன் *śugirda-palan*, பெ.(n.) நல்வினைப் பயன்; merit accruing from good deeds in previous births.

[*Skt. sukṛta+phala* > த. சுகிர்தபலன்]

சுகிர்தபுண்ணியம் *śugirta-puṇṇiyam*, பெ. (n.) **சுகிர்தபலன்** பார்க்க; see *śugirda-palan*.

சுகிர்தம்¹ *śugirdam*, பெ.(n.) 1. நற்செயல் (பிங்.); virtuous, meritorious deeds, as religious austerities. 2. நன்மை; goodness. 3. மகிழ்ச்சி; deliciousness, delightfulness. 'சுகிர்த போசனம்' (விண்.).

[*Skt. su-kṛta* > த. சுகிர்தம்]

சுகிர்தம்² *śugirdam*, பெ.(n.) நெய் (விண்.); ghee.

[*Skt. su-ghṛta* > த. சுகிர்தம்]

சுகிர்தவசனம் *śugirda-vaśaṇam*, பெ.(n.) நற் சொல்; good, auspicious words.

[*Skt. suhṛt+vacanam* > த. சுகிர்தவசனம்]

சுகிர்தன்¹ *śugirdan*, பெ.(n.) நண்பன்; friend, well-wisher.

[Skt. *su-hṛt* > த. சுகிர்தன்]

சுகிர்தன்² *śugirdan*, பெ.(n.) நல்வினைப் பயனுடையவன்; virtuous person, one enjoying the fruits of his virtuous deeds in former births.

[Skt. *su-kṛta* > த. சுகிர்தன்]

சுகிரில்லாபம் *śugir-l-lābam*, பெ.(n.) நண்பரைப் பெறுதலைப் பற்றிக் கூறும் (பஞ்ச) தந்திரப்பகுதி; a chapter in *pañja-tantiram* dealing with the acquisition of friends.

[Skt. *suhṛt+lābha* > த. சுகிரில்லாபம்]

சுகுச்சை *śuguccai*, பெ.(n.) அறுவகைத் துவர்ப்புகளுள் ஒன்று (சீவக. 3076, உரை); aversion, disgust, one of six *tuvarppu*.

[Skt. *jugupsā* > த. சுகுச்சை]

சுகுணம் *śu-guṇam*, பெ.(n.) நற்குணம்; good nature, noble character.

[Skt. *su-guṇa* > த. சுகுணம்]

சுகுமாரதை *śugumāratai*, பெ.(n.) வல்லொற்று நீங்கிய சொற்களால் ஆக்கப்பட்டு மென்மை நிரம்பிய செய்யுட்குணம்; smoothness of expression attained by the use of soft consonants. "மென்மை யொன்றின்.... சுகுமாரதையென்று நேர்ந்துரையே" (வீரசோ. அலங். 8).

[Skt. *sukumārata* > த. சுகுமாரதை]

சுகுமாரம்¹ *śugumāram*, பெ.(n.) 1. மென்மை (திவா.); softness, smoothness, tenderness. 2. சுகுமாரநெய் பார்க்க; see *śugumāra-ney*.

[Skt. *su-kumāra* > த. சுகுமாரம்]

சுகுமாரம்² *śugumāram*, பெ.(n.) 1. தவசவகை; a kind of grain. 2. கரும்பு வகை; a kind of sugar-cane.

[Skt. *sukumāra* > த. சுகுமாரம்]

சுகுமாரன் *śugumāran*, பெ.(n.) மெல்லிய உடலமைப்புள்ளவன்; person of delicate constitution. "சுகுமாரரான நீர் இங்ஙனே செய்யலாமோ" (குருபரம். 512).

த.வ. எழிலன்

[Skt. *su-kumāra* > த. சுகுமாரன்]

சுகோடம் *śugōḍam*, பெ.(n.) பாண்டவர்களில் ஒருவனான நகுலனின் கைச்சங்கு; the conch of Nakulan. "நகுலன் மருவுறு சுகோடம்" (பகவத். 1: 11).

[Skt. *su-ghōṣa* > த. சுகோடம்]

சுகோதயள் *śugōḍaya*, பெ. (n.) மகிழ்ச்சிக்கு இருப்பிடமானவன்; fountain of happiness. "வம்பாரத்தனத்தி சுகோதயள்" (திருமந். 1052).

[Skt. *sukhōḍaya* > த. சுகோதயள்]

சுகோதரம் *śugōḍaram*, பெ.(n.) தாளிசுபத்திரி (சங்.அக.); East Indian plum.

[Skt. *sukōḍara* > த. சுகோதரம்]

சுகோற்சவன் *śugōṛśavaṇ*, பெ.(n.) கணவன் (யாழ்.அக.); husband.

[Skt. *sukhōṛśava* > த. சுகோற்சவன்]

சுகோட்ணம் *śugōṭṇam*, பெ.(n.) இதமான குடு; moderate, agreeable warmth, as of water.

[Skt. *sukhōṣṇa* > த. சுகோட்ணம்]

சுங்கக்காரன் *śuṅga-k-kāraṇ*, பெ.(n.) வரி வாங்குவோன் (இ.வ.); custom-house officer.

[சங்கம் + காரன்]

சங்கச்சாவடி *ṣuṅga-c-cāvaḍi*, பெ. (n.) ஆயத் துறை; custom-house, toll-gate.

[சங்கம் + சாவடி]

சங்கம் *ṣuṅgam*, பெ. (n.) ஆயம்; duty on goods, customs, tolls. 'சங்கம் கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கு இறையாயது' குறள், 756, உரை).

[Skt. *śulka* > Pkt. *śurika* > த. சங்கம்]

சங்கவரி *ṣuṅgavari*, பெ. (n.) ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருள்கள் மீது அரசு வாங்கும் வரி; customs duty.

[சங்கம் + வரி]

சங்கவிறை *ṣuṅga-v-irai*, பெ. (n.) சங்கம் (திவா.) பார்க்க; see *ṣuṅgam*¹, 1.

[சங்கம் + இறை]

சங்கன் *ṣuṅgaṇ*, பெ. (n.) வெள்ளி மீன் (சுக்கிரன்) (திவா.); Venus.

[Skt. *śukra* > த. சங்கன்]

சங்கான் *ṣuṅgāṇ*, பெ. (n.) சுக்கான் (இ.வ.) பார்க்க; see *śukkāṇ*.

[U. *sukkāṇ* > த. சுக்கான்]

சுசனம்¹ *śuśaṇam*, பெ. (n.) நன் மக்கள்; good, respectable people.

[Skt. *su-jana* > த. சுசனம்]

சுசனம்² *śuśaṇam*, பெ. (n.) சொந்த மக்கள்; one's own people.

[Skt. *sva-jana* > த. சுசனம்]

சுசனம்³ *śuśaṇam*, பெ. (n.) காற்று (சது.); wind, air.

[Skt. *śvasana* > த. சுசனம்]

சசாதி *śuśādi*, பெ. (n.) சொந்த குலத்தார்; one's own caste.

[Skt. *sva-jāti* > த. சசாதி]

சசாதிபலம் *śuśādi-balam*, பெ. (n.) சாதிக்காய்; nutmeg. "சாதி திரிபலை சசாதி பலம்" (தைலவ. தைல. 34).

[Skt. *su-jāti+phala* > த. சசாதிபலம்]

சசாதிபேதம் *śuśādi-bēdam*, பெ. (n.) ஒரே குலத்திற் பல இனங்களுக்குள் ஒன்றோ டொன்றற்குள்ள வேறுபாடு (வேதா. சூ. 25, உரை); difference among species of the same genus, one of three pēdam.

[Skt. *sva+jāti+bhēda* > த. சசாதிபேதம்]

சசி¹ *śuśi*, பெ. (n.) 1. தூய்மை; cleanliness, purity, ceremonial, purification. "சசியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டி" (திருவிளை. பயகரமாலை. 6). 2. வெண்மை (உரி.நி.); whiteness. 3. பாதரசம் (தைலவ. தைல. 69); quicksilver. 4. திங்கள் (இலக். அக.); moon. 5. நெருப்பு; fire. "கடர்ச் சசியன்ன தூயோன்" (சேதுபு. சீதைகு. 31). 6. முதுவேனிற் காலமாகிய ஆடவை (ஆனி), கடக (ஆடி) மாதங்கள் (பிங்.); hot season, the months of Āṇi and Āḍi. 7. கொடிவேலி (தைலவ. தைல. 73); Ceylon leadwort.

[Skt. *śuci* > த. சசி]

சசி² *śuśi*, பெ. (n.) முலை (யாழ்.அக.); breast, udder.

[Skt. *cuci* > த. சசி]

சசிகம் *śuśigam*, பெ. (n.) புளியாரை (பூடுவகை) (மலை.); yellow wood-sorrel.

[Skt. *cukraka* > த. சசிகம்]

சுகிரம் *śuśi-karam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை; cleanliness, tidiness in habits, purity.
2. மேன்மை (யாழ்.அக.); excellence.

[*Skt. śuci-kara* > த. சுகிரம்]

சுகித்துருமம் *śuśitturumam*, பெ.(n.) அரசு மரம் (மூ.அ.); pipal.

[*Skt. śuci-druma* > த. சுகித்துருமம்]

சுகிதம் *śusidam*, பெ. (n.) மிக்க வெண்மையான பால் (மூ.அ.); milk, as pure white.

[*Skt. su-sita* > த. சுகிதம்]

சுகிமாசை *śuśimāśai*, பெ.(n.) தூய்மையான பொன்; refined gold. (சா.அக.)

சுகிமிதம் *śuśimidam*, பெ.(n.) புன்னகை (யாழ்.அக.); smile.

[*Skt. su-smita* > த. சுகிமிதம்]

சுகிரம் *śuśiram*, பெ.(n.) உட்டுளை (பிங்.); tubularity, hollowness.

[*Skt. suśira* > த. சுகிரம்]

சுகீலம் *śu-śīlam*, பெ.(n.) இனிய பண்பு; noble character, good nature.

[*Skt. su-śīla* > த. சுகீலம்]

சுகீலன் *śu-śīlan*, பெ.(n.) நல்லொழுக்கமுள்ளவன்; man of noble character, virtuous man.

[சுகீலம் > சுகீலன்]

சுகீலை *śu-śīlai*, பெ.(n.) 1. நல்லொழுக்கமுடையவள்; virtuous woman. 2. புகைநிறத்து மாடு; grey or smoke-coloured cow. "தூம நந்து நிறச் சுகீலை" (குணிகைப்பு அகத்திய 486).

[சுகீலை > சுகீலன்]

சுககம் *śuśugam*, பெ. (n.) முலைக்கண் (யாழ்.அக.); nipple of the breast.

[*Skt. cūcuka* > த. சுககம்]

சுகந்தரி *śuśundari*, பெ.(n.) மூஞ்சுறு (திவா.); muskshrew, *Sorex indicus*.

[*Skt. cucundari* > த. சுகந்தரி]

சுகருதசம்மிதை *śuśuruda-śammidai*, பெ. (n.) சரகர் செய்த ஆயுள் வேத நூலுக்கு அடுத்தபடியானதாகச் சொல்லப்படும் சுகருதன் இயற்றிய சிறந்த ஆயுள்வேத நூல்; a great work in ayurveda compiled by susruta, It is considered as next in importance to the celebrated work of Charaka. (சா.அக.)

சுகருட்சை *śuśurūṭcai*, பெ. (n.) பணிவிடை; serving tending, nursing.

[*Skt. śuśurūṭā* > த. சுகருட்சை]

சுகலம் *śuśulam*, பெ.(n.) சிறுபண்டம்; a trifle.

[*Skt. culuka* > த. சுகலம்]

சுகருசை *śuśurūṣai*, பெ.(n.) சுகருட்சை பார்க்க; see *śuśurū*.

[*Skt. śuśurū* > த. சுகருசை]

சுஞ்ஞானம் *śuññānam*, பெ. (n.) தூய இறையறிவு (வின.); knowledge of holy law, of theology.

[*Skt. su-jñāna* > த. சுஞ்ஞானம்]

சுட்ககருப்பம் *śuṭṭkakaruppam*, பெ. (n.) கருப்பம் சுழித்துக் கொண்டு வயிறு பூரிக்காமற் செய்வது; non-development of pregnancy. (சா.அக.)

[சுட்கம் + கருப்பம்]

சுட்கசிலேட்டுமம் *śuṭṭka-śilēṭṭumam*, பெ.(n.) உடல் (சர்வாங்கச்) சூம்பல், நீர்க்கோவை தொல்லை (கபாதிக்கம்); இருமல், மூச்சு விட முடியாமை, வயிறு உப்பல், மலக்கட்டு ஆகிய குணங்களோடு கூடிய கோழை (சிலேட்டும) நோய் வகை; a disease caused by excessive phlegm humour. (சா.அக.).

[சுட்கம் + சிலேட்டுமம்]

சுட்கதர்க்கம் *suṭka-darkkam*, பெ.(n.) வீண் பேச்சு; dry, barren discussion.

[சுட்கம்+தர்க்கம்]

[Skt. *śuṣka* > த. சுட்கம்]

[த. தருக்கம் > Skt. *tarkka*]

சுட்கநோய் *suṭka-nōy*, பெ.(n.) உடம்பை உலர்த்தும் நோய்; any wasting disease.

2. உடம்பை இளைக்கச் செய்யும் காச நோய்; consumption tending to a gradual loss or diminution of bulk in the system. (சா.அக.)

[சுட்கம்+நோய்]

[Skt. *śuṣka* + > த. சுட்கம்]

சுட்கரோகம் *suṭka-rōkam*, பெ.(n.) சுட்கநோய் பார்க்க; see *suṭka-nōy*. (சா.அக.)

சுத்தக்கட்டி *śutta-k-kattī*, பெ.(n.) தூய்மையான வெள்ளி தங்கங்களின் கட்டி; lump of pure gold or silver.

[சுத்தம்+கட்டி]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தக்கிரயம் *śutta-k-kirayam*, பெ.(n.) எல்லா வரிமையையும் விலைக்குக் கொடுத்துவிடுகை; absolute sale. "அந்த வீட்டைச் சுத்தக்கிரயம் பண்ணிவிட்டான்" (உவ.).

த.வ. தனைத்தூரிமை விற்பனை

[Skt. *śuddha*+*kṛaya* > த. சுத்தக்கிரயம்]

சுத்தகாந்தாரம் *śutta-kāṇḍāram*, பெ.(n.)

1. பதினாறு (வகை) இசைப் பண்களுள் ஒன்று; lowest variety of the third note of gamut, one of *cōḍaśaṭśuram*, 2. ஆசான் என்ற வகையைச் சார்ந்த ஒரு வகைப்பண் (சிலப். 13: 112, உரை); an ancient secondary melody - type of the *āśāṇ* class.

[Skt. *śuddha*+*Gāndhāra* > த. சுத்த காந்தாரம்]

சுத்தகாலம் *śutta-kālam*, பெ.(n.) தூயமாயை காரிய விளைவுகளுக்குப் பயன்படும் காலம் (சி.சி.2, 54, சிவாக்.); the time or period for the creative activity of the pure *Māyai*.

[சுத்தம்+காலம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தகௌடம் *śutta-kauḍam*, பெ.(n.) ஐந்து தேயங்களில் ஒன்றான இப்போதைய வங்காளத்தின் பெரும்பகுதி; an ancient district which included a large portion of modern Beṅgāl, one of *pañcakauḍam*.

[Skt. *śuddha*+*Gauḍa* > த. சுத்தகௌடம்]

சுத்தசத்துவம் *śuddha-śattuvam*, பெ.(n.)

1. கலப்பற்ற இயல்பு குணம்; absolute purity of character. 2. துறக்க உலகத்திலுள்ள அசையாப் பொருள் (அஷ்டாதச. தத்வத்ரயம், அசித்திர. 2, பக். 17); non-sentient objects, as towers, etc. in *Vaikuṇḍam*.

[சுத்தம்+சத்துவம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தசந்தயம் *śutta-śandayam*, பெ.(n.)

செய்யுளணி வகை (பாப்பா. 100); a kind of figure of speech.

[Skt. *śuddha*+*san-dēba* > த. சுத்தசந்தயம்]

சுத்தசலம் *śutta-śalam*, பெ.(n.) குளிர்ந்த நல்ல தண்ணீர்; pure cold water, as used for drinking purposes.

த.வ. தண்ணீர்

[Skt. *śuddha*+*jala* > த. சுத்தசலம்]

சுத்தசாரி *śutta-śāri*, பெ.(n.) நாட்டிய வகை; a kind of dancing. "தானாகமே சுத்தசாரி" (திருவிளை. கான்மா. 8).

[சுத்தம்+சாரி]

[Skt. *śuddha* + > த. சுத்தம்]

சுத்தசிவபதம் *śutta-śiva-padam*, பெ.(n.) மேல்நிலை வீடுபேறு (வரமுத்தி); abode of absolute Bliss. "சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே சுத்தசிவபதம்" (திருமந். 1768).

[சுத்தம்+சிவபதம்]

[Skt. *śuddha* + > த. சுத்தம்]

சுத்தசிவம் *śutta-śivam*, பெ.(n.) உருவமற்ற பரசிவம் (சதாசிவ.); pure Śivam, as formless.

[சுத்தம்+சிவம்]

[Skt. *śuddha* + > த. சுத்தம்+சிவம்]

சுத்தசுக்கிலரோகம் *śutta-śukkila-rōgam*, பெ.(n.) கருவிழி மேல் நோவில்லாமல் சங்கைப் போல் வெண்ணிறத்தையுண்டாக்கும் நோய்; an eye disease of the black portion characterised by painless white spot on the black portion. (சா.அக.)

[Skt. *śuddha* + *sukla* + *rōga* > த. சுத்த சுக்கிலரோகம்]

சுத்தசுரம் *śutta-śuram*, பெ.(n.) அடிப்படை யான பண்கள் (பூர். சங். உண். எ); (Mus.) primary notes of the gamut.

[Skt. *śuddha* + *svara* > த. சுத்தசுரம்]

சுத்தசூனியம் *śutta-śūṇiyam*, பெ.(n.) முழுப்பாழ்; absolute nothingness, inanity, non-entity, complete ruin.

[Skt. *śuddha* + *śūnya* > த. சுத்தசூனியம்]

சுத்தசூனியவாதம் *śutta-śūṇiya-vādam*, பெ.(n.) எல்லாம் இன்மை, இல்பொருளுள்ளது உரையாடுகை (வாதிக்கும் வாதம்); nihilism.

[Skt. *śuddha* + *śūnya* + *vāda* > த. சுத்த சூனியவாதம்]

சுத்தசைதன்னியம் *śutta-śaitanniyam*, பெ.(n.) அறிவு மாத்திரையாயுள்ளது; pure intelligence, as distinct from inert matter.

[Skt. *śuddha* + *caitanya* > த. சுத்த சைதன்னியம்]

சுத்தசைவம் *śutta-śaivam*, பெ.(n.) சிவனியம் (சைவம்) பதினாறனுள் ஒன்று; a kind of *śaivam*, one of sixteen *śaivam*.

[Skt. *śuddha* + *śaiva* > த. சுத்தசைவம்]

சுத்தஞானம் *śutta-ñānam*, பெ.(n.) கருமக் கலப்பில்லாத மெய்யறிவு; pure spiritual knowledge unalloyed by action.

[Skt. *śuddha* + *nyāna* > த. சுத்தஞானம்]

சுத்ததன்னியாசி *śutta-tanniyāśi*, பெ.(n.) பண்வகை (பரத. ராக. 103); a specific melody-type.

[Skt. *śuddha* + *dhanāśri* > த. சுத்த தன்னியாசி]

சுத்ததத்துவம் *śutta-tattuvam*, பெ.(n.) மூவகை மெய்ப்பொருள்களுள் (தத்துவம்) ஒன்று (சிவப். கட.); pure categories, one of three *tattuvam*, comprising *śiva-tattuvam*, *śattitattuvam*, *śādākkiya-tattuvam*, *īle-tattuvam* *cutta-vittiyā-tattuvam*.

த.வ. தூய மெய்ப்பம்

[Skt. *śuddha* + *tattva* > த. சுத்ததத்துவம்]

சுத்ததாளம் *śutta-tālam*, பெ.(n.) தாளவகை; a mode of beating time.

[சுத்தம்+தாளம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்ததினம் *śutta-dīnam*, பெ.(n.)

1 புத்தாண்டின் தொடக்கம் (விண்.); new years day. 2. கோள்நிலை அறிதற்குக் கருவியாய் ஒரு குறித்த காலவெல்லைக்குள் அகப்பட்ட நாட்களைப் பிழையறக் கூட்டி வந்த தொகை; the exact number of days elapsed in an epoch or in any fixed era, as an element for finding the position of a heavenly body.

[Skt. *śuddha* + *dina* > த. சுத்ததினம்]

சுத்ததேகி *śutta-dēgi*, பெ.(n.) ஊதை (வாதம்) பித்தம் அல்லது கோழை (சிலேட்டும)க் கூறுள்ள உடம்பு; a person with one or the

other of the three humours predominating in the body. (சா.அக.)

[Skt. *śuddha+dēhin* > த. சுத்ததேகி]

சுத்ததைவதம் *śutta-taivadam*, பெ.(n.) பதினாறு இசைப்பண்களுள் ஆறாவது; lowest variety of the sixth note of the gamut, one of *śōḍaśa-śūram*.

[Skt. *śuddha+daivata* > த. சுத்ததைவதம்]

சுத்தநிசாதம் *śutta-niśādam*, பெ.(n.) பதினாறு இசைப்பண்களுள் ஒன்று; lowest variety of the seventh note of the gamut, one of *śōḍaśa-śūram*.

[Skt. *śuddha+ni-sāta* > சுத்தநிஷாதம் > த. சுத்தநிசாதம்]

சுத்தநிருத்தம் *śutta-niruttam*, பெ.(n.) சொக்கமென்னுங்கூத்து (சிலப். 3, 12, உரை, பக். 80); a kind of dance.

[Skt. *śuddha+nir-urta* > த. சுத்தநிருத்தம்]

சுத்தநிலை *śutta-nilai*, பெ.(n.) சுத்தாவத்தை (விண்.) பார்க்க; see *śuttāvattai*.

[Skt. *śuddha+* > த. சுத்தம்+நிலை]

சுத்தநீர்க்கடல் *śutta-nīr-k-kaḍal*, பெ.(n.) நன்னீர்க்கடல் பார்க்க; see *naṇṇīr-k-kaḍal*.

"புட்கரத்தீவைச் சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப் புடையது சுத்தநீர்க் கடல்" (சி.போ.பா.2:3, பக். 210).

[சுத்தம்+நீர்+கடல்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தநீலம் *śutta-nīlam*, பெ.(n.) ஒருவகை நீலவண்ணக் கட்டி (C.G.); ultramarine, formerly produced by calcination from Japis lazuli.

[சுத்தம்+நீலம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தப்பிரதி *śutta-p-piradi*, பெ.(n.) 1. ஒன்றைப் பார்த்துப் பிழையற எழுதப்பட்ட படி; fair copy.

2. ஆய்வு செய்யப்பட்ட நூல்; revised and corrected copy of a book.

த.வ. தூயபடி

[Skt. *śuddha+prati* > த. சுத்தப்பிரதி]

சுத்தப்பிரபஞ்சம் *śutta-p-pirabañjam*, பெ.(n.) தூய மாயையினின்று தோன்றிய உலகம்; pure universe evolved out of *śutta-māyai*.

[Skt. *śuddha+pra-pañca* > த. சுத்தப் பிரபஞ்சம்]

சுத்தப்பொய் *śutta-p-poy*, பெ.(n.) முழுப்பொய்; downright lie.

[சுத்தம்+பொய்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தபரிசம் *śutta-pariśam*, பெ.(n.) மறைப்புக் காலம் தொடங்கும் நிலை; true or correct time of the beginning of an eclipse.

[சுத்தம்+பரிசம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தபாடம் *śutta-pāḍam*, பெ.(n.) பிழையற்ற மூலபாடம்; correct or genuine reading of texts.

[சுத்தம்+பாடம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தபுடம் *śutta-puḍam*, பெ.(n.) கோளின் சரியான நிலை; geocentric longitude, the true position of a planet, as distinguished from its mean position.

[Skt. *śuddha+sphuṭa* > த. சுத்தபுடம்]

சுத்தபோக்கியம் *śutta-pōkkiyam*, பெ.(n.) உடைமையை நுகரும் உரிமையுடன் கூடிய அடைமானம்; usufructuary mortgage.

[Skt. *śuddha+bhōgya* > த. சுத்த போக்கியம்]

சுத்தபோசனம் *śutta-bōṣaṇam*, பெ.(n.)

1. தூய புல் உணவு (இ.வ.); vegetarian food.
2. கோயிலில் படைக்கும் உணவு (விண்.); sacred food, as offered in temples.

[Skt. *śuddha+bhōjana* > த. சுத்தபோசனம்]

சுத்தபைரவம் *śutta-pairavam*, பெ.(n.)

காய்ச்சலுக்குக் கொடுக்கும் ஓர் ஆயுர் வேத மருந்து; an Ayur vedic medicine for fevers.

[Skt. *śuddha+bhairava* > த. சுத்தபைரவம்]

சுத்தம்¹ *śuttam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை (சூடா.);

purity, cleanness, moral purity.

"சுத்தவிதயப் பிரமநிட்டரும்" (உத்தரரா. வரையெடு. 69).

2. உண்மையானது; genuineness, authenticity. "சுத்தவைரம்".

3. முழுமை; entireness. சுத்தப்பட்டினி.

4. பிழையின்மை; correctness, faultlessness.

"சுத்தப்பிரதி". 5. கலப்பின்மை; being unmixed, untainted, unadulterated. "சுத்தத்தத்துவம்".

6. குற்றமின்மை; innocence; innocence established by trial or ordeal.

7. சூழ்ச்சியின்மை; frankness, sincerity.

8. வளர்பிறைக் காலம்; period off waxing moon. சுத்த பஞ்சமி. 9. இன்மை, இல்பொருள்; vacancy, emptiness. "இந்தச் சாதகத்தில் நாலாமிடம் சுத்தம்".

10. கோள் நிலையில் பிழைக்கோடு (விண்.); correction or equation.

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தம்² *śuttam*, பெ.(n.) நோயற்ற நிலை (விண்.); health, convalescence.

[Skt. *sva-stha* > த. சுத்தம்]

சுத்தம்பேசு-தல் *śuttam-pēṣu*- 5 செ.கு.வி.

(v.i.) பெருமை பாராட்டிப் பேசுதல்; to speak boastingly, as of one's purtiy character, parentage, connection, etc.

[சுத்த(ம்)+பேசு-]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமண்டலம் *śutta-maṇḍalam*, பெ.(n.)

கோள் ஒளிமறைப்பு (கிரகணம்) விடப்பெற்ற கதிரவன் மற்றும் நிலவின் உருவம்; disc of the moon or the sun visible after an eclipse.

[சுத்த(ம்)+மண்டலம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமண்டூரம் *śutta-maṇḍūrām*, பெ.(n.)

மண்டூர வகை (பதார்த்த. 1210); a medicine prepared from iron-oxide.

[சுத்த(ம்)+மண்டூரம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமத்தளம் *śutta-mattalam*, பெ.(n.) மத்தள

வகை; a superior hand-drum.

[சுத்த(ம்)+மத்தளம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமத்தியம் *śutta-mattiyamam*, பெ.(n.)

பதினாறு வகை இசைப்பண்களுள் ஒன்று; lowest variety of the fourth note of the gamut, one of śōḍaśa-śuram.

[Skt. *śuddha+madhyama* > த. சுத்தமத்தியம்]

சுத்தமாய் *śuttamāy*, வி.எ.(adv.) அடியோடு;

wholly, utterly, absolutely. "சுத்தமாய்

மற்றொருவர் கிட்ட வரப்படாதாம்" (பணவிடு. 302).

[Skt. சுத்தம் > சுத்தமாய்]

சுத்தமாயை *śutta-māyai*, பெ.(n.) துன்பமின்றி

நலமே அளிப்பதும் தூய உலகத்திற்கு முதற் காரணமானதுமான மாயை (ஞானா. கட. 11);

pure Māyai, the material cause of cutta-p-pirapañjam, yielding unmixed happiness, dist. fr. aśutta-māyai.

[Skt. *śuddha+māyā* > த. சுத்தமாயை]

சுத்தமார்க்கம் *śutta-mārkkam*, பெ.(n.)

1. நல்லொழுக்கம்; pure conduct, spotless

morality. 2. உண்மையான பற்று; sincere piety. 3. மெய்யான மதம்; true religion.

[Skt. *śuddha+maṛhka* > த. சுத்தமார்க்கம்]

சுத்தமானியம் *śutta-māṇiyam*, பெ.(n.) இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம் (இ.வ.); free gift of land.

[Skt. *śuddha+manya* > த. சுத்தமானியம்]

சுத்தமுட்டாள் *śutta-muṭṭāḷ*, பெ.(n.) சுத்தமூடன் (உ.வ.) பார்க்க; see *śutta-mūḍaṇ*.

[சுத்த(ம்)+முட்டாள்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமுத்தி *śutta-mutti*, பெ.(n.) சுபாவமுத்தி (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śubāvamutti*.

[சுத்த(ம்)+முத்தி]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமூடன் *śutta-mūḍaṇ*, பெ.(n.) முழு முட்டாள்; veritable fool or dunce. "நம் போலவுண்டோ சுத்தமூடர்" (தாயு. பாயப். 37).

[சுத்த(ம்)+மூடன்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தமோட்சம் *śutta-mōṭcam*, பெ.(n.) கோள்களின் மறைப்பு (கிரகணம்) முற்றும் விடுகை (வின்.); real close or end, as of an eclipse.

[Skt. *śuddha+mōkṣa* > த. சுத்தமோட்சம்]

சுத்தரத்தம் *śutta-rattam*, பெ.(n.) தூய அரத்தம்; pure, arterial blood.

[சுத்த(ம்)+அரத்தம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தராகம் *śutta-rāgam*, பெ.(n.) நிரம்பிய இலக்கணமுடைய மூலப்பண்; (mus.) musical mode that accords perfectly with ancient rules.

[Skt. *śuddha+rāga* > த. சுத்தராகம்]

சுத்தலாபம் *śutta-lābam*, பெ.(n.) செலவுபோக எஞ்சிய மேல்வரும்படி (இ.வ.); net profit.

[Skt. *śuddha+lābha* > த. சுத்தலாபம்]

சுத்தவசந்தம் *śutta-vaśandam*, பெ.(n.) பண்வகை (பரத. ராக. 102); a specific melody-type.

[Skt. *śuddha+vāśanta* > த. சுத்தவசந்தம்]

சுத்தவாசமனம் *śutta-v-āśamaṇam*, பெ.(n.) தூய்மையின் பொருட்டு நீர்த்துளிகளை மந்திரத்துடன் உட்கொள்ளுகை; taking in drops of water with mantras by way of purification. "அடிக்கடி விளக்கிச் சுத்தவாச மனஞ்செய" (பிரபோத. 11: 39).

[Skt. *śuddha+ā-camaṇa* > த. சுத்தவாச மனம்]

சுத்தவாட்டி *śutta-v-āṭṭi*, பெ.(n.) தூயவள் (யாழ்.அக.); pure, spotless woman.

[சுத்த(ம்)+ஆட்டி]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தவாரம் *śutta-vāram*, பெ.(n.) நில விளைவில் நிலக்கிழாருக்கும் பயிரிடு வோனுக்கும் உரிய சம்பங்கு (இ.வ.); equal division of produce between land lord and tenant.

[சுத்த(ம்)+வாரம்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தவாளர் *śutta-v-āḷar*, பெ.(n.) தீக்கைபெற்ற துறவிகள்; saints.

[சுத்த(ம்)+ஆளர்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]

சுத்தவாளி *śutta-v-āḷi*, பெ.(n.) 1. வழக்கு (நீதி) மன்றத்தில் குற்றமற்றவனாகத் தீர்மானிக்கப் பட்டவன்; one who is proved innocent in court of justice, opp. to *kurra-v-āḷi*. 2. தூய்மையானவன்; holy person.

[சுத்த(ம்)+ஆள்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]சுத்தவிக்வேபம் *śutta-vikkēbam*, பெ.(n.)சுத்தவிட்சேபம் (வின்.) பார்க்க; see *śutta-viṭcēbam*.[Skt. *śuddha+vi+kṣēpa* > த. சுத்தவிக்வேபம்]சுத்தவிட்சேபம் *śutta-viṭcēbam*, பெ.(n.) ஒரு

கோளின் சரியான கிடைக்கோடு (அட்சாம்சம்); true celestial latitude.

[Skt. *śuddha+vi-kṣēpa* > த. சுத்தவிட்சேபம்]சுத்தவித்தியாதத்துவம் *śutta-vittiyā-*

tattuvam, பெ.(n.) சிவ மெய்யம்மைகள் (சிவ தத்துவம்) ஐந்தினுள் ஒன்றாகிய (சுத்த வித்தியாதத்துவம் அதாவது) எப்போதும் மகிழ்ச்சியையே அளிக்கும் ஒரு மாயை; a form of Mayāi with preponderance of spiritual knowledge above tendency to worth. (சா.அக.)

[Skt. *śuddha+vidyā* > த. சுத்தவித்தை]சுத்தவித்தை *śutta-vittai*, பெ.(n.) சுத்தவித்தியாதத்துவம் பார்க்க; see *śutta-vittiyā-tattuvam*.சுத்தவீரன் *śutta-vīraṇ*, பெ.(n.) போரில்

பின்வாங்காத மறவன்; ideal hero or warrior.

"ரண சுத்த வீரர்பாலும்..... திருமாதா மாறா திருப்பளன்றோ" (குமரே.சுத.35).

[சுத்த(ம்)+வீரன்]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]சுத்தன் *śuttaṇ*, பெ.(n.) 1. தூய்மையானவன்;

one who is pure. 2. சிவன் (பிங்.); Śivaṇ.

3. வீடுபேறடையும் நிலையிலுள்ள உயிர் (வின்.); soul ripe for liberation from births.

4. கபடமற்றவன்; sincere, guileless person.

5. மூடன் (இ.வ.); fool, idiot.

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தன்]

சுத்தா *śutta*, வி.எ.(adv.) ஒருமிக்க (வின்.); together.

[Mhr. *sāta* > த. சுத்தா]சுத்தாங்கமாய் *śuttāṅgamāy*, வி.எ.(adv.)

1. தூய்மையாய்; cleanly. 2. முழுதும்; entirely.

3. இசையுடன் கூடாமல்; plainly, without music. தமிழ் வேதத்தைப் பண்ணுடனோதவும் சுத்தாங்கமாக ஒதவும் வேண்டும்.

[Skt. *śuddha+aṅga* > த. சுத்தாங்கமாய்]சுத்தாட்டகம் *śuttāṭṭagam*, பெ.(n.) நிலம், நீர்,

நெருப்பு, காற்று என்னும் நான்கு பூதங்களும் அவற்றிற்குரிய கந்தம், சுவை, உருவம், தொடுவுணர்வு என்னும் நான்கு கணங்களுடன் கூடிய எட்டன் கூட்டம் (பிரபோத 32:47) a generic term for the eight categories comprising the four elements and their characteristics, viz., *nilam*, *nīr*, *neruppu*, *kārru*, *kandam*, *śuvai*, *pariśam*.

[Skt. *śuddha+aṣṭaka* > த. சுத்தாட்டகம்]சுத்தாத்துமா *śuttāttumā*, பெ.(n.) மெய்யறி

வாளர் (வின்.); person of true spiritual knowledge, sage. 2. நல்லொழுக்கமுள்ளவன்-ன்-ன்; person of pure character. 3. மூடன் (இ.வ.); fool.

[சுத்த(ம்)+ஆத்துமா]

[Skt. *śuddha* > த. சுத்தம்]சுத்தாத்துவிதம் *śuttāttuvidam*, பெ.(n.)

சுத்தாத்துவைதம் பார்க்க; see *śuttāttuvaidam*.

சுத்தாத்துவைதம் *śuttāttuvaidam*, பெ.(n.)

உயிர் பேராதனுடன் இரண்டறக் கலந்து இன்பம் துய்க்கும் நிலை; inseparable union of the individual soul with śivam, obtaining supreme bliss.

[Skt. *śuddha+dvaita* > த. சுத்தாத்துவைதம்]

சுத்தாத்வா *śuttātvā*, பெ.(n.) விந்து விலுண்டான உலகம் (சி.சி.1:57, சிவாக்.); the macrocosm resulting from the *vindu*, as a channel of pure grace.

[*Skt. suddha+adhvan* > த. சுத்தாத்வா]

சுத்தாதாயம் *śuttādāyam*, பெ.(n.) சுத்தலாபம் பார்க்க; see *śutta-lābam*.

[*Skt. śuddha* > த. சுத்தம்+ஆயம்]

சுத்தாந்தம் *śuttāndam*, பெ.(n.) அரசியின் அரண்மனை (யாழ்.அக.); royal zenana, queen's apartments.

[*Skt. śuddhānta* > த. சுத்தாந்தம்]

சுத்தாவத்தை *śuttāvattai*, பெ.(n.) 1. ஐவகை நிலை (அவத்தை)யினதாய், மலம் நீக்கிப் பிறவியற்று உயிர் தூய்மையாகும் நிலை (சி.சி.4:27); a condition of the soul in which it is purified and freed from births, of five kinds.

[*Skt. śuddha+ava+sthā* > த. சுத்தாவத்தை]

சுத்தான்னம் *śuttāṇṇam*, பெ.(n.) வெறுஞ் சோறு; cooked rice, pure and simple. "சுத்தான்னஞ் சிறப்ப வூட்டி" (குற்றா. தல. திருமால். 121).

த.வ. வெறுஞ்சோறு

[*Skt. śuddha+anna* > த. சுத்தான்னம்]

சுத்தான்னம் *śuttāṇandam*, பெ.(n.) தூய அறிவு; perfect knowledge.

[*Skt. śuddha-ā-nanda* > த. சுத்தானந்தம்]

சுத்தானந்தப்பிரகாசம் *śuttāṇanda-pirakāśam*, பெ.(n.) தமிழிலுள்ள ஒரு நாட்டிய நூல் (சிலப். பக். 78, ft.); a Tamil treatise on dancing.

சுத்தி¹ *śutti*, பெ.(n.) 1. மன மொழி மெய்களில் மாசின்மை; cleanliness, purity, as in thought, word or deed. "சுத்தியைத்

தானுடை சித்தியை" (திருநூற். 29).

2. புறமதத்தாரை இந்துமதத்திற் சேர்க்குங் காற் செய்யும் சடங்கு; purificatory ceremony of converting non-Hindus to Hinduism.

3. மருந்து முதலியவற்றின் குற்றநீக்குகை; purification as of crude matter. 4. வயிரக் குணங்களுள் ஒன்று (சிலப். 14:181, உரை); a quality of diamond.

[*Skt. śuddhi* > த. சுத்தி²]

சுத்தி²-த்தல் *śutti*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) புடம் வைத்தல் (தைலவ. தைல. 109); to calcine medicine, refine metal.

[*Skt. śuddhi* > த. சுத்தி > சுத்தி³-]

சுத்திகரம் *śutti-garam*, பெ.(n.) தூய்மை செய்கை (வின்.); purifying, purification.

[*Skt. śuddhikara* > த. சுத்திகரம்]

சுத்திகரி-த்தல் *śuttikari*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) தூய்மையாக்குதல்; to purify, cleanse, correct.

[*Skt. śuddhikara* > த. சுத்திகரம் > சுத்திகரி-]

சுத்திகரிப்பு *śuttikarippu*, பெ.(n.) தூய்மை செய்கை; purification.

[சுத்திகரி > சுத்திகரிப்பு]

சுத்திகாதனம் *śuttigādanam*, பெ.(n.) சுவத்திகாசனம் பார்க்க; see *śuvattikāśanam*. "சுத்திகாதனத் தமர்ந்து" (திருக் காளத். பு. 18:22).

[*Skt. svastikāśanas* > த. சுத்திகாதனம்]

சுத்திகாரசதம் *śuttikā-raśadam*, பெ.(n.) இல்பொருள் (வாசுதேவ மனனம், பக். 10); non-existent thing, as silver in conch-shell.

[*Skt. śuttikā-rajata* > த. சுத்திகாரசதம்]

சுத்திசெய்-தல் *śutti-śey*, 1. செ.கு.வி.(v.t.) 1. தூய்மைப்படுத்துதல்; to purify, cleanse, sanctify. 2. பொன் முதலிய மாழைகளைப் புடமிடுதல்; to refine, sublimate.

3. மருந்துக்காக நஞ்சு முதலியவற்றைத் தூய்மை செய்தல்; to purify drugs for medicinal purposes. 4. மந்திர முதலிய வற்றால் தூய்மை செய்தல் (வின்.); to lustrate.

[சுத்தி+செய்-;]

[Skt. *śuddhi* > த. சுத்தி]

சுத்திபத்திரம்¹ *śutti-pattiram*, பெ.(n.) பிழைத்திருத்தக் குறிப்பு; corrigenda.

[Skt. *śuddhi+patra* > த. சுத்திபத்திரம்]

சுத்திபத்திரம்² *śutti-pattiram*, பெ.(n.) குற்றவாளியல்லன் என்றாவது அறம் செய்ததால் பழி நீங்கிவிட்ட தென்றாவது காட்டும் ஆவணம் (சக்கிரந்தி, 94); document showing either that the accused in innocent or has been expiated by the performance of *prāya-c-cittam*.

[Skt. *suddhipatra* > த. சுத்திபத்திரம்]

சுத்தீகரணம் *śutti-karaṇam*, பெ.(n.) தூய்மையாக்குகை; purification.

[Skt. *śuddhikaraṇa* > த. சுத்தீகரணம்]

சுத்தை *śuttai*, பெ.(n.) 1. பத்தாம் நாள் (தசமி) பிற்கூறும், பதினோராம் நாளும், (ஏகாதசி), பன்னிரண்டாம் நாளின் (துவாதசி) முற்கூறும் அமைந்த நாளில் வரும் பதினோரமை (ஏகாதசி); the eleventh titi occurring on a day which commences with the tenth titi and ends with the twelfth titi. "ஏய்ந்த பத்தாந் திதியொடும் பன்னிரண்டாந் திதியொடுந் தொட்டிரண்டு பாலுந் தோய்ந்திடு மேகாதசிக்குச் சுத்தையென்பர்" (ஏகாதரிபு. கால. 19.) 2. தூய்மையானவள் (சி.சி.1:19, சிவாக்.); pure spotless woman.

[Skt. *śuddhā* > த. சுத்தை]

சுத்தோதகசமுத்திரம் *śuttōtaga-samuttiram*, பெ.(n.) நன்னீர்க்கடல்; ocean of fresh water.

[Skt. *śuddhōdakasamudra* > த. சுத்தோதக

சமுத்திரம்]

சுத்தோதகம் *śuttōtagam*, பெ.(n.) நன்னீர் (யாழ். அக); fresh, pure water.

[Skt. *śuddha+udaka* > த. சுத்தோதகம்]

சுத்தோதனன் *śuttōdānaṇ*, பெ.(n.) புத்தரின் தந்தை; Buddha's father.

[Skt. *suddhōdana* > த. சுத்தோதனன்]

சுத்தோபவாசம் *śuttōbavāśam*, பெ.(n.) முழுப்பட்டினி; absolute fasting, total abstinence from food, as a religious observance.

[Skt. *śuddha+upa-vāsa* > த. சுத்தோப வாசம்]

சுதகம் *śudagam*, பெ.(n.) குறைவு; loss, fall, omission. "அக்கரச்சுதகம்" (மாறனலங். 277).

[Skt. *cyutaka* > த. சுதகம்]

சுதகேவலி *śuda-kēvali*, பெ.(n.) முழு மெய்யறிவு பெற்ற சமண மேலோர்; a class of Jaina monks who have attained perfect knowledge. "சொல்லா னிறைந்த சுதகேவலி சென்ற மார்க்கம்" (மேருமந். 1:4).

[Skt. *śruta-kēvali* > த. சுதகேவலி]

சுதந்தரக்காணி *śudandara-k-kāṇi*, பெ.(n.) உரிமை நிலம் (வின்.); hereditary tenement, property held in absolute ownership.

[சுதந்தரம்+காணி]

[Skt. *sva-tantra* > த. சுதந்தரம்]

சுதந்தரக்காரன் *śudandara-k-kāraṇ*, பெ.(n.) சொத்து முதலியவற்றுக்கு உரிமையுடையவன் (இ.வ.); owner; heir; claimant; one who enjoys any property, as of right; one who has a right to emoluments, as in temple.

[சுதந்தரம்+காரன்]

[Skt. *sva-tantra* > த. சுதந்தரம்]

சுதந்தரத்திட்டம் *śudandara-tittam*, பெ.(n.)

1. களமடிப்பதற்குமுன் நிலவுடைமை யாளருக்குச் சேரவேண்டிய உரிமை (R.T.); certain fees in kind received by mirasdars before threshing.
2. சிற்றூர் ஊழியக்காரர் பெறுதற்குரிய உரிமை; fee or perquisite of the village servants, musicians and the like.
3. கோயில்வேலை சிற்றூர்வேலை செய்வோர்க்குரிய உரிமைப் பேறுகளைக் குறிக்கும் பட்டிகை (C.G.); a list which gives the perquisites of the servants of a village or temple.

[சுதந்தரம்+திட்டம்]

[Skt. sva-tantra > த. சுதந்தரம்]

சுதந்தரம் *śudandaram*, பெ.(n.)

1. தலைமுறையுரிமை; in heritance, hereditary right.
2. உரிமைப்பேறு; perquisite, benefit, share, allotment, customary fee, emoluments. கோயிலில் அவனுக்குச் சுதந்தர முண்டு.
3. தன்னார்வம், விடுதலை; liberty, independence. "பந்தமுறுமுயிர் சுதந்தரமலி" (திருப்போ. சந். பிள்ளைத். செங். 4).

[Skt. sva-tantra > த. சுதந்தரம்]

சுதந்தரவறிவு *śudandara-varivu*, பெ.(n.)

இயற்கைப் பேரறிவு (வின்.); perfect innate wisdom, as of God.

[சுதந்தரம்+அறிவு]

[Skt. sva-tantra > த. சுதந்தரம்]

சுதந்தரவாளி *śudandara-v-āḷi*, பெ.(n.)

1. சுதந்தரன், 2 பார்க்க; see śudandaran
2. "பிறந்தபிள்ளை எனக்குச் சுதந்தரவாளியா யிருக்கிறான்" (பையிள். ஆதி. 15:3).

[சுதந்தரம்+ஆளி]

[Skt. sva-tantara > த. சுதந்தரம்]

சுதந்தரன் *śudandaran*, பெ.(n.) 1. தன்னுரிமை யுடையவன் (சுவாதினன்); free, independent

agent. 2. சொத்தின் உரிமையாளன்; heir, lawful inheritor.

[Skt. sva-tantara > த. சுதந்தரன்]

சுதந்தரி-த்தல் *śudandari-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. சொத்து முதலியவற்றின் உரிமை பெறுதல் (வின்.); to inherit, to be heir to.
2. தன்வயத்தனாயிருத்தல்; to be independent, absolute. "சுதந்தரித் தொளிசெய் யொளியே" (அருட்பா. vi, நடராஜபதி. 5).

[Skt. sva-tantra > த. சுதந்தரன் > சுதந்தரி > சுதந்தரி-]

சுதந்தன் *śudantan*, பெ.(n.) கூத்தாடி (சங்.அக.); dancer, player, actor.

[Skt. su-tantra > த. சுதந்தன்]

சுதந்தி *śudandi*, பெ.(n.) 1. வடமேற்றிசைப்

- பெண்யானை (வின்.); female elephant of the north-west quarter, mate of puṣpadanta.
2. பெண்யானை (சது.); female elephant.

[Skt. su-danti > த. சுதந்தி]

சுதந்திரகருத்தா *śudandira-karuttā*, பெ.(n.)

1. இயற்றுதற்கருத்தா (பி.வி.10); direct agent of an action.
2. சுதந்தரன் 1 பார்க்க; see śudandiran, 1.

[Skt. sva-tantra > த. சுதந்திரம்+கருத்தா]

சுதந்திரம் *śudandiram*, பெ.(n.) சுதந்தரம் பார்க்க; see śudandaram.

சுதந்திரன் *śudandiran*, பெ.(n.) சுதந்தரன் பார்க்க; see śudandaran.

சுதந்தை *śudandai*, பெ.(n.) உரிமைப்பேறு (வின்.); right, privilege.

[Skt. svatantra-tā > த. சுதந்தை]

சுதநெறி *śuda-neri*, பெ.(n.) சமணர்களின் மறைநூல்களில் கூறப்பட்ட நெறி; path laid down in Jaina sacred books. "சுதநெறி முறைமையு மறிவான்" (நிலகேசி. 64).

[சுதம்+நெறி]

[Skt. *cyuta* > த. சுதம்]

சுதம்¹ *śudam*, பெ.(n.) 1. அழிவு; destruction, loss. "சுதமுறு முலக மெல்லாம்" (ஞானவா. வீம. 1). 2. இறங்குகை (சூடா.); descent, decline.

த.வ. நசிவு

[Skt. *cyuta* > த. சுதம்]

சுதம்² *śudam*, பெ.(n.) 1. சமயச் சார்புடைய நூல் (பரமாகமம்); sacred books. "சுதமொழி கேண்மின்" (திருநூற். 52). 2. கருதஞானம் பார்க்க; see *śuruda-ñāṇam*. "கடல் போற்ற சுதங்க ணிறைந் தனவே" (சீவக. 3038). 3. முறைமை (வின்.); method, order.

த.வ. திருப்பொத்தகம்

[Skt. *śruta* > த. சுதம்]

சுதர்சனாழ்வான் *śudarsanālvāṇ*, பெ.(n.) சக்கரத்தாழ்வார்; Viṣṇu's discus.

[சுதர்சனம்+ஆழ்வான்]

[Skt. *su-darśana* > த. சுதர்சனம்]

சுதர்மான் *śudarmāṇ*, பெ.(n.) சோழ நாட்டில் வாழும் உடையார்மரபினருள் ஓர் உட்பிரிவினர் (G.Tp.D.I. 109); a sub-division of the Udayar caste living in Trichinopoly and Tanjore district.

[Skt. *sudharma* > த. சுதர்மான்]

சுதர்மை *śudarmāi*, பெ.(n.) சுதன்மை பார்க்க; sudharmāi.

[Skt. *sudharmā* > த. சுதர்மை]

சுதராய்¹-த்தல் *śudarāy-*, 1 செ.கு.வி.(v.t.) திடப்படுதல்; to gain strength.

[Mhr. *sutarā* > த. சுதராய் > சுதராய்த்தல்]

சுதராய்²-த்தல் *śudarāy-*, 4 செ.கு.வி.(v.t.) திறமையாக நடத்துதல்; to manage creditably, accomplish.

த.வ. திறவினையாடல்

[Mhr. *சுதராய்*¹-த்தல் > சுதராய்²-த்தல்]

சுதரிசனம்¹ *śudsariśanam*, பெ.(n.) 1. திருமாலின் சக்கரம் (பிங்.); discus weapon of Viṣṇu. 2. அழகு (வின்.); beauty, charming appearance. 3. கண்ணாடி (வின்.); looking-glass.

[Skt. *su-darśana* > த. சுதரிசனம்]

சுதரிசனம்² *śudariśanam*, பெ.(n.) தேவர் தலைவன் இந்திரனின் தலைநகர், அமராவதி (சங்.அக.); Indra's capital.

[Skt. *sudarśana* > த. சுதரிசனம்]

சுதருமம்¹ *śudarumam*, பெ.(n.) நல்லறம்; virtuous deeds of superior excellence.

[Skt. *su-dharma* > த. சுதருமம்]

சுதருமம்² *śudarmam*, பெ.(n.) அறநூல் கூறியபடி நடத்தற்குரிய அவரவர் செயல்; one's own duties, as enjoined by scriptures. 2. இயல்பு; nature, natural state.

[Skt. *sva-dharma* > த. சுதருமம்]

சுதலம் *śudalam*, பெ.(n.) கீழேமுலகங்களுள் மூன்றாவது (சூடா.); one of the nether-worlds, third of *kīl-ēl-ulagam*.

[Skt. *su-tala* > த. சுதலம்]

சுதலன் *śudalan*, பெ.(n.) இலவங்க வகுப்பைச் சேர்ந்த மரவகை (L); penninerved-alternate

long-papery-rusty-downy elliptic-acuminate-leaved cinnamon, lance-Phoebe paniculata.

[Skt. su-dala > த. சுதலன்]

சுதன் *śudāṇ*, பெ.(n.) மகன் (பிங்.); son. "புருரவாவினைத்தஞ் சுதனெனும்படி தோற்றுவித்தனர்" (பாரத. குருகுல. 9).

[Skt. suta > த. சுதன்]

சுதன்மம்¹ *śudāṇmam*, பெ.(n.) சுதருமம்¹ பார்க்க; see *śudarumam*¹.

சுதன்மம்² *śudāṇmam*, பெ.(n.) சுதனம்² (பிங்.) பார்க்க; see *śudāṇam*².

சுதன்மம்³ *śudāṇmam*, பெ.(n.) சுதன்மை (சூடா.) பார்க்க; see *śudāṇmai*.

சுதன்மை *śudāṇmai*, பெ.(n.) இந்திரனது ஓலக்க மண்டபம்; Indra's presence chamber. "சுதன்மையினு முதன்மைபெறத் தொடங்கினானே" (பாரத. இராசகுய. 6).

த.வ. ஓலக்கமண்டபம்

[சுதர்மை > சுதன்மை]

சுதனம்¹ *śudāṇam*, பெ.(n.) பெரும்பேறு; invaluable treasure. "சுதனமாஞ் சிவபத்தி" (சிவரக. சுகமுனி. 39).

[Skt. su-dhana > த. சுதனம்]

சுதனம்² *śudāṇam*, பெ.(n.) கருவி (திவா.); weapon.

[Skt. sūdāna > த. சுதனம்]

சுதா¹ *śudā*, பெ.எ.(adj.) தன்னடைவான; one's own, voluntary, spontaneous. "சுதாசாட்சி" (விண்.).

[Skt. svataḥ > த. சுதா]

சுதா² *śudā*, பெ.(n.) தேவாமிழ்தம்; ambrasia.

[Skt. sudhā > த. சுதா]

சுதாகரன் *śudākaraṇ*, பெ.(n.) திங்கள் (அமிர்தகிரணன்) (பிங்.); moon, as nectar-rayed. "சிந்தூர பார்வதி சுதாகர" (திருப்புகழ்த். 31).

த.வ. நிலவன், நிலவு

[Skt. sudhā-kara > த. சுதாகரன்]

சுதாசாட்சி *śudā-śāṭci*, பெ.(n.) அழைப்பாணையில்லாத சான்று (இ.வ.); witness appearing in court without legal summons.

[Skt. svatas+sākṣin > த. சுதாசாட்சி]

சுதாரி-த்தல் *śudāri-*, 4 செ.கு.வி.(v.t.) சுதராய்¹-த்தல் (விண்.) பார்க்க; see *śudārāy*¹.

[Mhr. சுதராய் > சுதாரி-]

சுதாவாய் *śudā-v-āy*, வி.எ.(adv.)

1. தானாகவே; of one's own accord, spontaneously, independently. 'அவன் அந்தக் காரியத்தைச் சுதாவாய்ச் செய்து முடித்தான்'. 2. சுதாவில் - 2 பார்க்க; see *śudāvil*-2.

[Skt. svataḥ > த. சுதாவாய்]

சுதாவில் *śudāvil*, வி.எ.(adv.) 1. சுதாவாய்¹ பார்க்க; see *śudā-v-āy*¹. 2. நேரில்; in person. சுதாவில் அவரைப்பார்த்தேன் (இ.வ.)

சுதி *śudi*, பெ.(n.) இசையைச் சிறப்பிக்க அதனுடன் ஒத்தெழுப்பப்படும் துணையொலி; pitch of tune, key note.

[Skt. śruti > த. சுதி]

சுதிக்கியானம் *śudi-k-kiyāṇam*, பெ.(n.) இசைக்கருவியில் பல பண்திறங்களின் ஒருங்கிசைவை அமைக்கும் அறிவு (விண்.); knowledge of harmony in music.

[Skt. śruti+jñāna > த. சுதிக்கியானம்]

சுதிகாரன் *śudi-kāraṇ*, பெ.(n.) பண்கூட்டுபவன்; one who sounds the bass or the key note in a concert.

[Skt. śruti > த. சுதி+காரன்]

கதிகூட்டு-தல் *śudi-kūṭṭu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
கருதி கூட்டு-தல் (விண்.) பார்க்க; see
śurudi-kūṭṭu-.
[Skt. śruti > த. சுதி+கூட்டு-]

கதிகூடிவா-தல் *śudi-kūḍi-vā*-, 18
செ.கு.வி.(v.i.) அணியமாதல்; to become
ready.
[Skt. śruti > த. சுதி+கூடிவா = கூடிவருதல்
கூடிவா-தல்]

கதிப்பெட்டி *śudi-p-peṭṭi*, பெ.(n.) கருதிப்பெட்டி
பின்புறம் உள்ள மடிப்புடைய துருத்தியினால்
காற்றை உட்செலுத்திச் சீராக வெளி
விடுவதன் வாயிலாக குரல் அளவைக்
கணிக்கும் இசைப்பெட்டி, a musical
instrument which is used for setting the
sruti.

த.வ. இசைப்பெட்டி

கதிபிடி-த்தல் *śudi-piḍi*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) குரல்
ஓசை இடமறிந்து இசைக்கருவியில் விரல்
பிடித்தல்; to touch the proper keynote.
2. பண்ணோடு (கதியோடிழைத்து) வருதல்; to
accord with the keynote.

[Skt. śruti > த. கருதி > சுதி + பிடித்தல்]

கதிமதிகெட்டவன் *śudi-madi-keṭṭavaṇ*,
பெ.(n.) கேள்வியும் அறிவும் இல்லாதவன்
(விண்.); fool, as having neither knowledge
nor commonsense.

[சுதி+மதிகெட்டவன்]

[Skt. śruti > கருதி > த. சுதி]

கதிமுறுக்கு-தல் *śudi-murukku*-, 5 செ.கு.வி.
(v.i.) கதியேற்று-தல் (இ.வ.) பார்க்க; see
śudi-y-ēṭṭu-.
[சுதி+முறுக்கு-]

[Skt. śruti > த. கருதி > சுதி]

கதியேற்று¹-தல் *śūḍi-y-ēṭṭu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
இசைப் பண்ணை (கருதி) மிகுதிப்படுத்துதல்;

to raise the pitch, play on a higher pitch.

[சுதி+ஏற்று-தல்]

[Skt. śruti > த. கருதி]

கதியேற்று²-தல் *śudi-y-ēṭṭu*-, 5 செ.கு.வி.
(v.t.) தூண்டி விடுதல்; to induce, incite, egg
on. அவனைச் சுதியேற்றிவிட்டான் (இ.வ.)
[சுதி+ஏற்று-]

[Skt. śruti > த. கருதி > ஏற்று-]

சுதிலயை *śudi-laya*i, பெ.(n.) பண்ணோடு
(கருதியோடு) இசையொன்றுகை;
harmonious blending of tunes.
சுதிலையயிலாத பண் (அறப். சத. 10).

[Skt. śruti+laya > த. கருதிலயை > சுதிலயை]

சுதினம் *śu-dinam*, பெ.(n.) நல்ல நாள்; happy
day; auspicious day.

த.வ. நன்னாள்

[Skt. su-dina > த. சுதினம்]

சுதேசபோதகர் *śudēśa-bōdagar*, பெ.(n.)
தேவாலயத் தலைமை மதத் தலைவர்; Indian
minister of a church.

[Skt. svadēśa+bōdhaka > த. சுதேசபோதகர்]

சுதேசம் *śudēśam*, பெ.(n.) சொந்த நாடு; one's
own country, native land.

[Skt. sva-dēśa > த. சுதேசம்]

சுதேசவைத்தியம் *śudēśa-vai-t-tiyam*,
பெ.(n.) நாட்டு மருத்துவமுறை; native
treatment (i.e.) treatment according to the
medical science of this country. (சா.அ.க.)

[Skt. sva-dēśa+vaidyam > த. சுதேசவைத்தியம்]

சுதேசி¹ *śudēśi*, பெ.(n.) தனது நாட்டிற் பிறந்து
வளர்ந்தவன்; native, son of the soil.

த.வ. தன்னாட்டான்

[Skt. svadēśin > த. சுதேசி] / r

கதேசி² *śudēśi*, பெ.(n.) கதேசியம் பார்க்க; see *śudēśiyam*. இத்துணி கதேசி.

கதேசியம் *śudēśiyam*, பெ.(n.) தன் நாட்டிற் செய்த பொருள்; native goods, indigenous manufactures.

த.வ. தன்னாட்டுப் பண்டம்

[Skt. *sva-dēśīya* > த. கதேசியம்]

கதை *śudai*, பெ.(n.) மகள் (பிங்.); daughter.

[Skt. *sutā* > த. கதை]

கதோற்பத்தி *śudōr-batti*, பெ.(n.) 1. பிள்ளை பெறுகை; giving birth to a child.
2. பிள்ளைப்பேறு; child birth. (சா.அக.)

சுந்தம் *śundam*, பெ.(n.) தூய்மை; purity.
"சுந்தமாகச் சுவடறுவீரென" (நீலகேசி. 322).

[சுத்தம் > சுந்தம்]

சுந்தரத்தாது *śundara-tādu*, பெ.(n.) ஒரு வகைச் செய்நஞ்சு - துத்தபாடாணம்; a kind of arsenic compound with white vitriol as an ingredient, a sparagus racemosus. (சா.அக.)

சுந்தரத்தோளுடையான் *śundara-t-ōḷudaiyān*, பெ.(n.) அழகர்கோயில் திருமால்; Viṣṇu at Aḷagarkōyil, as having beautiful shoulders. "சுந்தரத்தோளுடையான் சமுலையினின் றுய்தூங்கொலோ" (திவ். நாய்ச். 9:1).

[சுந்தரம்+தோளுடையான்]

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரபாண்டியம் *śundara-pāṇḍiyam*, பெ.(n.) மதுரை மீனாட்சி அம்மையின் தோற்றரவு (அவதாரம்)களைக் கூறுவதும், அனதாரி என்ற புலவரால் இயற்றப்பட்டதுமான தமிழ்க்காவியம்; a poem on the goddess of Madurai, by the poet Aṇatāri.

[சுந்தரம்+பாண்டியம்]

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரபாண்டியன் *śundara-pāṇḍiyan*, பெ.(n.) பாண்டிய மன்னர் பலர் கொண்டிருந்த சிறப்புப்பெயர்; title of several kings of the Pāṇḍyan dynasty.

[சுந்தரம்+பாண்டியன்]

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரபாண்டியன்கோல் *śundara-pāṇḍiyan-kōl*, பெ.(n.) 24 அடி நீளமுள்ள ஓர் அளவுகோல்; a measuring-rod of 24 ft.
"இருபத்து நாலடியான சுந்தரபாண்டியன் கோலால் நிலமளந்து" (S.I.I.V, 168).

[சுந்தரம்+பாண்டியன்கோல்]

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரபாண்டியன்தொகுதி *śundara-pāṇḍiyan-togudi*, பெ.(n.) சுந்தரப் பாண்டியனால் தொகுக்கப்பெற்ற வெற்றிவேற்கை என்னும் நூல்; the poem *Verrivērkai*, compiled by *śundara-pāṇḍyan*.

[சுந்தரம்+பாண்டியன்தொகுதி]

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரம் *śundaram*, பெ.(n.) 1. அழகு (பிங்.); beauty, handsomeness. "சுந்தரக் குழுதச் செவ்வாய்" (கம்பரா. மாயாசனக. 16).
2. வண்ணம்; colour. "சுந்தரச் சுண்ணத்து களொடு" (சிலப். 4, 42). 3. நன்மை; goodness, excellence. "சுந்தர நிலமிசைச் சொரிதலின்" (சீவக. 121).

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் *śundara-mūrti-nāyaṇār*, பெ.(n.) எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுபவரும், தேவார ஆசிரியர் மூவருள் ஒருவரும், நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் சிவப்பிராமணருமான சிவனடியார்; a canonized *Ādiśaiva* saint, probably of the 8th C., one of three *Tēvāram* hymnists, one of 63.

த.வ. எழில்வடிவன்

[சுந்தரமூர்த்தி+நாயனார்]

[Skt. *sundara*+*mūrtti* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரர் *śundara*, பெ.(n.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பார்க்க; see *śundara-mūrtti-nāyaṇār*.

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரர்]

சுந்தரரேகை *śundara-rēgai*, பெ.(n.) கையிற் காணப்படும் வரி (திருவாரூ. குற. MSS); a distinctive line in the palm.

[Skt. *sundara*+*rēga* > த. சுந்தரரேகை]

சுந்தரவாழைப்பூ *śundara-vālai-p-pū*, பெ.(n.) நெடுங்கோடுகளையுடைய புடைவை வகை (உ.வ.); a kind of saree with long stripes.

[சுதந்தரம்+வாழைப்பூ]

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரம்]

சுந்தரன் *śundaraṇ*, பெ.(n.) 1. அழகுள்ளவன்; beautiful person. "சந்தனச் சாந்திற் சுந்தர போற்றி" (திருவாச. 4: 203). 2. சுந்தரேசன் பார்க்க; see *śundarēśaṇ*. "சுந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான்" (திருவாலவா. 16: 8). 3. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பார்க்க; see *śundara-mūrtti-nāyaṇār*. "தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனும்" (பெருந்தொ. 1873).

த.வ. எழிலன், அழகன்

[Skt. *sundara* > த. சுந்தரன்]

சுந்தரி¹ *śundari*, பெ.(n.) 1. அழகுள்ள பெண்; beautiful woman. "சுந்தரி மரபிற்கொத்த தொன்மையின் றுணியிற் றன்றால்" (கம்பரா. சூர்ப்ப. 49). 2. வானவர்கோன் மனைவி (அக.நி.); *Indrāṇi*, queen of *Indran*. 3. கொற்றவை (துர்க்கை) (பிங்.); *Durgāi*. 4. மலைமகள் (பார்வதி); *Pārvadi*.

[Skt. *sundari* > த. சுந்தரி]

சுந்தரி² *śundari*, பெ.(n.) மூஞ்சுறு (பிங்.); grey musk-shrew.

[Skt. *cucundari* > த. சுந்தரி]

சுந்தரேசன் *śundarēśaṇ*, பெ.(n.) மதுரையில் கோயில்கொண்டுள்ள சிவன்; *śivaṇ* as worshipped at *Madurai*. "சுந்தரேசன் மாயையோ தெரிந்திடாது" (திருவாலவா. 23: 8).

த.வ. எழிலிறைவன்

[Skt. *sundarēśa* > த. சுந்தரேசன்]

சுந்தி *śundi*, பெ.(n.) பழிதூற்றுபவர் (அக.நி.); tale-bearer, slanderer.

[Skt. *śunṭha* > த. சுந்தி]

சுந்தோபசுந்தநியாயம் *śundōbaśunda-niyāyam*, பெ.(n.) சுந்தன் உபசுந்தனென்ற அண்ணன் தம்பி இருவரும் திலோத்தமையை விரும்பி, அவள்பொருட்டுப் போரிட்டு மாய்ந்தாற்போல, ஒன்றையொன்று கெடுக்கும் நெறி; *nyāya* of the two brothers *Sundaṇ* and *Upasundaṇ* who killed each other owing to their jealous love of the celestial maid *Tilōttamai*, used to denote mutual destruction. "அவை தம்முள் ஒன்றா னொன்று அடிக்கப்பட்டுச் சுந்தோப சுந்த நியாயமாய்க் கெட்டொழியும்" (சி.போ.பா. பக். 17, சுவாமி).

[Skt. *Sunda*+*Upasundanyāyā* > த.

சுந்தோபசுந்த நியாயம்]

சுந்தோபசுந்தர் *śundōbaśundar*, பெ.(n.) திலோத்தமையைக் காதலித்துத் தம்முட் போர்புரிந்து இறந்த சுந்தன், உபசுந்தன் என்ற அண்ணன் தம்பிகள் இருவர்; two demon brothers who killed each other in rivalry, both being enamoured of the beauty of the celestial maid *Tilōttamai*. "சுந்தோப சுந்தப்பெயர்த் தொல்லையினோரு மொத்தார்" (கம்பரா. வாலிவதை. 39).

சுநீரம் *śunīram*, பெ.(n.) ஒருவகை நீலக்கல்; a blue coloured precious gem jacinth. "பதினோராவது சுநீரம்" (பைபிள், வெளி. 20: 21).

[Skt. *su-nīra* > த. சுநீரம்]

சுப்திபிண்டம் *śupti-piṇḍam*, பெ.(n.) தங்கு பிண்டம் (சீவரட். 206); embryo shrunk in size owing to menstrual discharge during the period of gestation.

[சுப்தி+பிண்டம்]

[Skt. *supti* > த. சுப்தி]

சுப்பிரசன்னம் *śuppirasannam*, பெ.(n.)

1. தெளிவு; clearness, transparency, brightness. 2. அருள்; graciousness.

[Skt. *su-prasanna* > த. சுப்பிரசன்னம்]

சுப்பிரசுதை *śuppira-śudai*, பெ.(n.)

காட்டெருமைப்பால், திருகுகள்ளிப்பால்; milky juice of *Euphorbia tirucalli*. (சா.அக.)

சுப்பிரதட்டம் *śuppiradaṭṭam*, பெ.(n.) அத்தி

(தைலவ. தைல. 6); fig, ficus.

சுப்பிரதந்தி *śuppira-tandi*, பெ.(n.) சுதந்தி, 1

(சங்.அக.) பார்க்க; see *śudandi*, 1.

[Skt. *śubhradanti* > த. சுப்பிரதந்தி]

சாம்பசிவம் மருத்துவ அகரமுதலி இச்சொல்லை சுப்பிரத் திட்டம் என்று கூறுகிறது.

[Skt. *supraṭṭha* > த. சுப்பிரதட்டம்]

சுப்பிரதீகம்¹ *śuppiradīgam*, பெ.(n.) எண்புற யானைகளுள் வடகீழ்த்திசை யானை; the male elephant of the north-east, one of *aṣṭa-tik-kajam*.

[Skt. *supratika* > த. சுப்பிரதீகம்]

சுப்பிரதீகம்² *śuppiradīgam*, பெ.(n.) 1. நல்ல

உறுப்புகளை (அவயவங்கள்) உடையது; being endowed with good organs.

2. கூர்மையான அறிவு; keen intellect.

3. மிக்கவொளி; great lustre. (சா.அக.)

சுப்பிரதீபக்கவிராயர் *śuppira-dīpa-k-*

kavirāyar, பெ.(n.) 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும், கூளப்ப நாயக்கன் காதல், விறவிவிடுதாது என்ற நூல்களின் ஆசிரியரும், வீரமாமுனிவர்க்கு உதவி புரிந்து வந்தவரும், கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவின வரும், தச்ச இனத்தவருமான புலவர்; a Christian convert of the carpenter's caste, assistant of Beschi, author of *Kūḷappanāyakkar-kāṭal* and *Virali-viḍu-tūdu*, 18th c.

சுப்பிரதீபம்¹ *śuppira-dībam*, பெ.(n.)

1. மிக்கவொளி; great lustre, dazzling brightness. 2. கூர்மையான அறிவு; keen perception, acute intellect.

[Skt. *su-pradīpa* > த. சுப்பிரதீபம்]

சுப்பிரதீபம்² *śuppira-dībam*, பெ.(n.)

சுப்பிரதீகம் (திவா.) என்பதன் மறுவடிவு; corr. of *śuppira-dīgam*.

[Skt. *supratika* > த. சுப்பிரதீபம்]

சுப்பிரபேதம் *śuppirapēdam*, பெ.(n.)

சிவத்தோன்றிய நூல் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச. பொது. 232); an ancient *śaivism* scripture in *śanskrit*, one of 28 *śivāgamam*.

[Skt. *Suprabhēda* > த. சுப்பிரபேதம்]

சுப்பிரம் *suppiram*, பெ.(n.) 1. வெண்மை (பிங்.); whiteness. 2. தூய்மை; purity, spotless ness. 3. மிக்கவொளி; great lustre, brilliancy. "குரு சுப்பிரமணியாக் கொள்" (தனிப்பா. ii, 217, 516). 4. ஓகநிலை இருபத்தேழுனுள் ஒன்று; a division of time, one of 27 yōgam, q.v. 5. முத்துக் குற்றத்தொன்று; white speck, as a flaw in pearls. "சுப்பிரமும் திரங்கலும் உடையன உட்பட முத்து ஒன்பதினால்" (S.I.II, 78).

[Skt. *śubhra* > த. சுப்பிரம்]

சுப்பிரமணி *suppira-maṇi*, பெ.(n.) வயிரம் (யாழ்.அக.); diamond.

[Skt. *śubhra* > த. சுப்பிரமணி]

சுப்பிரமணியதீட்சிதர் *śubbiramaṇiya-dīṭṣidar*, பெ.(n.) ஆழ்வார் திருநகரியில் வாழ்ந்தவரும், 17-ஆம் நூற்றாண்டினரும், பிரயோகவிவேகமென்னும் இலக்கண நூலின் ஆசிரியருமான பிராமணப் புலவர்; a Brahmiṇ scholar of A/*vār-tirunagari*, 17th C., author of *pirayōga-vivēgam*, a grammatical treatise Tamil.

சுப்பிரமணியன் *suppiramaṇiyan*, பெ.(n.) முருகக்கடவுள்; God Murugaṇ.

[Skt. *śu-brahmaṇya* > த. சுப்பிரமணியன்]

[பிராமணர்க்கு நல்லவன் என்பது பொருள்]

சுப்பிரமதுவா *suppira-maduvā*, பெ.(n.) கூவைக் கிழங்கு மாவு (மூ.அ.); flour of the Malabar arrow-root.

சுப்பிரயோகம் *suppira-y-ōgam*, பெ.(n.) காமநோயால் உண்டாகும் ஐவகை நோய்களுள் காதலரைக் குறித்தே நினைவும் பேச்சுமாயிருக்கும் நிலை (குடா.); a condition of love-stricken person in which he or she is wholly engrossed in thinking and talking

about the object of love, one of *pañca-pāṇāvattai*.

[Skt. *suprayōga* > த. சுப்பிரயோகம்]

சுப்பிராசி *suppirāśi*, பெ.(n.) வேலையாள் (C.G.82); peon, servant.

[U. *chaprāśi* > த. சுப்பிராசி]

சப்பு *suppu*, பெ.(n.) வேற்றுமையுருபு; case ending. "வேற்றுமையுருபுகளைச் சுப்பெனவும்" (தொல். விருத். பக். 55).

[Skt. *sup* > த. சுப்பு]

சப்புத்தாது *suppu-t-tādu*, பெ.(n.) பெயரடியாகப் பிறந்த வினை (பி.வி.35, உரை); verb derived from noun.

[Skt. *sup+dhātu* > த. சுப்புத்தாது]

சுபக்கம் *śubakkam*, பெ.(n.) சுபட்சம் பார்க்க; see *śubaṭcam*.

[Skt. *śva-pakṣa* > த. சுபக்கம்]

சுபக்கிரகம் *śuba-k-kiragam*, பெ.(n.) வளர்பிறைத் திங்கள் குரு அறிவன், வெள்ளி (சுக்கிரன்) ஆகிய நான்கோள்; auspicious planet, as waxing Moon, Mercury, Jupiter, Venus. "பூருவபக்க சந்திரனுஞ் சுக்கிரனுஞ் சுபக்கிரகம்" (விதான. மரபி. 2, உரை).

த.வ. நற்கோள்

[Skt. *śubha+graha* > த. சுபக்கிரகம்]

சுபக்கோள் *śuba-k-kōḷ*, பெ.(n.) சுபக்கிரகம் பார்க்க; see *śuba-k-kiragam*. "மழைக் கோள்.... நான்குஞ் சுபக்கோ ளென்றும்" (மாறனலங். 822, உதா.).

[சுபம்+கோள்]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபகதி *śuba-gadi*, பெ.(n.) 1. வீடுபேறு; salvation. 2. மகிழ்ச்சி; delight.

[Skt. *śubha+gate* > த. சுபகதி]

சுபகரம் *śuba-karam*, பெ.(n.) நல்லதைச் செய்வது; that which is auspicious, beneficent.

[சுபம்+கரம்]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபகாரி *śuba-kāri*, பெ.(n.) நல்லதைச் செய்பவன்; one who does good. "சுபகாரி துட்டருக்கு நிட்டுரன்" (மாண்விடு. 168).

[சுபம்+காரி]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபகாரியம் *śuba-kāriyam*, பெ.(n.) மங்கள நிகழ்வு; (சடங்கு) good deed, auspicious event, as marriage.

[சுபம்+காரியம்]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபகாலம் *śuba-kālam*, பெ.(n.) நல்வேளை; auspicious or prosperous time.

[சுபம்+காலம்]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபகிருது *śuba-kirudu*, பெ.(n.) வியாழன் சுற்று ஆண்டு அறுபதனுள் 36-வது; the 36th year of Jupiter cycle.

[Skt. *śubha-kṛi* > த. சுபகிருது]

சுபச்சம் *śubaccam*, பெ.(n.) தூய்மையானவன்; man of purity. 2. உடல்நலமுள்ள; man of health. (சா.அக.)

சுபசகுனம் *śuba-śagunam*, பெ.(n.) நல்லகுறி; good omen, opp. to *aba-śagunam*.

த.வ. நற்புக்குறி

[Skt. *śubha + śakuna* > த. சுபசகுனம்]

சுபசரிதம் *śuba-śaridam*, பெ.(n.) நன்னடத்தை; good life or conduct. "உனது சுபசரிதமுமிங்கொத்தவேனும்" (பிரபோத. 46: 20).

த.வ. நன்னடக்கை

[Skt. *śubha + carita* > த. சுபசரிதம்]

சுபசரிதை *śuba-śaridai*, பெ.(n.) மங்கலவரவு; auspicious arrival. "சுபசரிதை சோழனெதிர்கண்டனன்" (சேக்கிழார். பு. 60).

[Skt. *śubha+carita* > த. சுபசரிதம் > சுபசரிதை]

சுபகவீகரணம் *śuba-śuvīkaraṇam*, பெ.(n.) சுபகவீகாரம் பார்க்க; see *śuba-śuvīkāram*.

சுபகவீகாரம் *śuba-śuvīkāram*, பெ.(n.) இறப்புச் சடங்கின் இறுதியில் நல்ல நிகழ்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற் கறிகுறியாக செய்யுஞ் சடங்கு; ceremony of resuming auspicious practices at the close of funeral ceremonies.

த.வ. நன்மேற்செயல்

[Skt. *śubha+svīkāra* > த. சுபகவீகாரம்]

சுபசூசகம் *śuba-śūśagam*, பெ.(n.) மங்கலத்தைக் காட்டுங்குறி; auspicious sign, favourable omen. "சுபசூசகமான கருமங்களையெல்லாம் தாமே அருகிலிருந்து நடத்திவைத்து" (குருபரம். 167).

த.வ. மங்கலக்குறி

[Skt. *śubha+ sūcaka* > த. சுபசூசகம்]

சுபசூசனம் *śuba-śūśanam*, பெ.(n.) சுபசூசகம் (இ.வ.) பார்க்க; see *śuba-śūśagam*.

சுபசோபனக்கை *śuba-śōbana-k-kai*, பெ.(n.) வலக்கையின் பெருவிரலொழிந்த மற்ற விரல் நான்கினாலும் இடக்கைப் பெருவிரலைப் பிடித்து, அவ்விடக்கையின் மற்ற விரல்களை வலக்கை விரல்களின் நுனியொடு பொருந்தவைக்கும் இணைக்கை வகை. (பரத.பாவ.60.); gesture with two hands in which the tips of the fingers of the right touch the left thumb, and the tips of fingers of the left touch those of the right.

[சுபசோபனம்+கை]

[Skt. *śubha+ śōbhana* > த. சுபசோபனம்]

கபசோபனம் *śuba-śōbbanam*, பெ.(n.) மங்கலச் செய்தி; glad news, happy event, as the birth of a child. "தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ் சுபசோபனங்களும்" (குமரே. சத. 5).

[Skt. śubha+śōbbhana > த. கபசோபனம்]

கபட்சம் *śubaṭcam*, பெ.(n.) 1. சொற்போரில் தன்கொள்கை; one's own side in a debate or discussion, views or doctrines of one's own sect or party, opp. to *para-paṭcam*. 2. சிவஞானசித்தியாரில் சிவசமயத்திற்குரிய கொள்கையை உணர்த்தும் பகுதி; the portion of *śiva-ñāna-śtīyār* that enunciates the principles of the śaivism sect.

த.வ. தற்பக்கக்கொள்கை

[Skt. sva-pakṣa > த. கபட்சம்]

கபடன் *śubaḍaṇ*, பெ.(n.) குறிக்கோளில் மாறா வீரன்; ideal hero or warrior. "போர்க்களத்தி லெவனே கபடனா மென்ன" (ஞானவா. நிருவாண. 48).

த.வ. திறமறவன்

[Skt. su-bhaṭa > த. கபடன்]

கபத்தலம் *śuba-t-talam*, பெ.(n.) தேவாலயம் (யாழ்.அக.); temple.

[சுப+தலம்]

[Skt. śubha > த. கபம்]

[த. தலம் > Skt. śtala-]

கபத்தன் *śubattaṇ*, பெ.(n.) மகிழ்ச்சி யடைந்தவன்; happy person. "துன்பமெலா மற நீங்கிச் சுபத்தராய்" (தேவா. 710, 4).

[Skt. subha-stha > த. கபத்தன்]

கபத்தானம் *śuba-t-tāṇam*, பெ.(n.) கணியச் சக்கரத்தில் நல்லதைக் குறிக்கும் ஓரை; auspicious or favourable sign of the zodiac relative to the ascendant in horoscope.

[Skt. śubha+sthāna > த. கபத்தானம்]

கபத்திரை *śuba-t-tirai*, பெ.(n.) 1. அருச்சுனன் மனைவி; a wife of Arjuna. "கபத்திரையுந் தோழியர்கள் சூழ வந்தாள்" (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 54). 2. கறுப்பு மாடு; black cow. "கரிய கபத்திரை" (தணிகைப்பு. அகத்திய. 486).

[Skt. subhadra > த. கபத்திரை]

கபதம் *śubadam*, பெ.(n.) 1. நன்மையைக் கொடுப்பது; that which gives happiness. "சுபதக்ரமமுறுநெறியே" (திருவாலவா. 28, 49). 2. அரசமரம் (சங்.அக.); pipal tree.

[Skt. śubha-da > த. கபதம்]

கபதினம் *śuba-dīnam*, பெ.(n.) நன்னாள்; auspicious day.

[Skt. subha+dina > த. கபதினம்]

கபந்தம் *śubandam*, பெ.(n.) உருபேற்ற பெயர்ச்சொல்; inflected noun. "தத்தி துங்காரக மாஞ் சுபந்தம்" (பி.வி. 42).

[Skt. sub-anta > த. கபந்தம்]

கபபந்துவராளி *śuba-pandv-varāli*, பெ.(n.) பண் இராக வகை, (பரத. ராக. 103); a specific melody-type.

[Skt. śubha + To. pantu+Skt. varāli >

த. கபம்+பந்துவராளி]

கபம்¹ *śubam*, பெ.(n.) 1. மங்கலம்; prosperity, auspiciousness. "சுபமாக்கு மகபந் தன்னை" (ஞானவா. முமுட்சு. 20). 2. பேறு; happiness, felicity, spiritual bliss. "துன்பெலா மறநீங்கிச் சுபத்தராய்" (தேவா. 710, 4). 3. வீடுபேறு, முத்தி (பிங்.); final deliverance. 4. நன்மை; goodness, excellence. "சுபசரிதன்" (பதினொ. ஆளு. திருக்கலம். 34). 5. மங்கலவினை (பிங்.); good deed, auspicious event. 6. அழகு (சூடா.); beauty. 7. ஓகநிலை இருபத்தேழுநூள் ஒன்று; (Astron.) a division of time, one of 27 yōgam.

[Skt. śubha > த. கபம்]

சுபம்² *śubam*, பெ.(n.) வெண்மை (சூடா.); whiteness.

[Skt. *śubhra* > த. சுபம்]

சுபம்பாடு-தல் *śubam-pāḍu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) நல்ல நிகழ்ச்சியின் முடிவில் மங்கலம் பாடுதல் (இ.வ.); to sing a song of benediction, at the close of an auspicious occasion.

[சுபம்+பாடு-]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபமங்களம் *śuba-maṅgaḷam*, பெ.(n.) வாழ்த்தும் பாட்டு; benedictory utterance in a song. சுபமங்களம் பாடுக (உ.வ.).

[சுபம்+மங்களம்]

[Skt. *śubha* > த. சுபம்]

சுபமத்து *śubam-attu*, பெ.(n.) கடிதம் முதலியவற்றின் முதலிறுதிகளில் 'மங்கல முண்டாகுக' என வாழ்த்துதலைக் குறிக்கும் ஒரு தொடர்மொழி; an expression meaning Let there be auspiciousness, used at the beginning or end of a writing.

த.வ.மங்கலமாகுக!

[Skt. *śubha+astu* > த. சுபமஸ்து > த.சுபமத்து]

சுபமிருத்து *śuba-miruttu*, பெ.(n.) முதிர்ந்த அகவையில் நேரும் நல்ல சாவு; natural death of a person at ripe old age.

[Skt. *śubha +mrtyam* > த. சுபமிருத்து]

சுபமுகூர்த்தம் *śuba-mugūrttam*, பெ.(n.) திருமணத்திற்குரிய நல்வேளை; auspicious time, as for marriage.

த.வ. நன்முழுத்தம்

[Skt. *śubha +muhūṭā* > த. சுபமுகூர்த்தம்]

சுபயோகம் *śuba-yōgam*, பெ.(n.) 1. சிற்சில கிழமைகளோடு (வாரங்களோடு) சிற்சில விண்மீன்களேனும், நிலவநாள் (திதி)களேனும் இணைவதனால் நன்மை விளைவிப்பதாகக்

கருதப்படும் ஓகம் (விதான. குணாகுண. 9-14); (சோதிட. சிந். 45); conjunction of a week-day with a particular nakṣatra or titi, considered auspicious. 2. அரியபேறு; rare luck. "சக்தரபாக்ய மான சுபயோகமும்" (தாயு. அகிலாண். 1).

த.வ. நற்பேறு, நல்வேளை

[Skt. *śubha+yōga* > த. சுபயோகம்]

சுபவசனம் *śuba-vaśaṇam*, பெ.(n.) சுபவாக்கு பார்க்க; see *śuba-vākku*.

[Skt. *śubha+vacana* > த. சுபவசனம்]

சுபவாக்கியம் *śuba-vākkiyam*, பெ.(n.) சுபவாக்கு பார்க்க; see *śuba-vākku*.

[Skt. *śubha+vākya* > த. சுபவாக்கியம்]

சுபவாக்கு *śuba-vākku*, பெ.(n.) நல்லகுறியான வாக்கு; auspicious words; oracular indication of good.

த.வ. நற்சொல்

[Skt. *śubha+vāc* > த. சுபவாக்கு]

சுபவாசகம் *śuba-vāśagam*, பெ.(n.) சுபவாக்கு பார்க்க; see *śuba-vākku*.

[Skt. *śubha +vācaka* > த. சுபவாசகம்]

சுபவாதனை *śuba-vādanai*, பெ.(n.) உயிர் பேரின்பத்துள் அழுந்துகை (விண்.); blissful experience of the soul, spiritual enjoyment.

[Skt. *śubha+vāsanā* > த. சுபவாதனை]

சுபன் *śubam*, பெ.(n.) நன்மையை விளைவிக்குங் கோள்; planet that brings good fortune.

[Skt. *śubha* > த. சுபன்]

சுபன்னன் *śubannan*, பெ.(n.). அழகிய சிறகுகளையுடைய கலுழன்; kite (*garuḍan*), as having beautiful wings.

[Skt. *su-parṇa* > த. சுபன்னன்]

கபா *śubā*, பெ.(n.) நாட்டின் ஒரு பகுதி (W.G.491). district or province, especially of the Moghul empire.

த.வ. தேயப்பகுதி

[Ar. *subā* > த. சுபா]

கபாங்கி *śubāṅgi*, பெ.(n.) கருத்தைக் கவரும் உடற்கூறு உடையவன் (சங்.அக.); woman of fine features or beautiful limbs.

த.வ. எழிலுறுப்பன்

[Skt. *śubhāṅgi* > த. சுபாங்கி]

கபாங்கை *śubāṅgai*, பெ.(n.) கபாங்கி பார்க்க; see *śubāṅgi*.

[Skt. *śubhāṅgā* > த. சுபாங்கை]

கபாசபம் *śubāśubam*, பெ.(n.) நன்மை தீமைகள் நிகழும் காலம் (யாழ்.அக.); occasions of weal and woe.

[Skt. *subha*+*a*-*śubha* > த. சுபாசபம்]

கபாடிதம் *śubāḍidam*, பெ.(n.) பெரியோர் களின் சிறந்த கட்டுரை; sayings of great men, generally inverse. "வெண்டாமரையில் தேச சுபாடிதபயனை மறந்தனள்" (சேக்கிழார். 4. 93).

[Skt. *subhāḍita* > த. சுபாடிதம்]

கபாதார் *śubādār*, பெ.(n.) நாட்டதிகாரி (R.T.); governor of a province.

[Ar. *subā* > த. சுபாதார்]

கபாதிசயம் *śubādiśayam*, பெ.(n.) நற்செய்தி (யாழ்.அக.); good news.

[Skt. *śubha*+*ati*-*śaya* > த. சுபாதிசயம்]

கபாபாங்கை *śubābāṅgai*, பெ.(n.) அழகிய கடைக்கண்ணுள்ளவள் (யாழ்.அக.); woman who has a squint looking eye.

த.வ. எழிற்கடைக்கண்ணி

[Skt. *śubhāpāṅgā* > த. சுபாபாங்கை]

கபார்கவர் *śubārśuvar*, பெ.(n.) தூயநீரவர் (தீர்த்தங்கரர்) இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு, உரை); a Jaina Arahāt, one of 24 *tirthaṅkarar*.

[Skt. *supārśva* > த. சுபார்கவர்]

கபாலம் *śubālam*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு மறையின் அறிவுப்பகுதிகளுள் (உபநிடதம்) ஒன்று (சங்.அக.); an *upanīṣad*, one of 108.

[Skt. *subāla* > த. சுபாலம்]

கபாலிகை *śubāligai*, பெ.(n.) அடுப்பு (சது.); oven, fire-place.

கபாவக்காரன் *śubāva-k-kāraṇ*, பெ.(n.)

1. நேர்மையானவன், தகுதியுடையவன்; honest, sincere person.
2. மூடன் (இ.வ.); simpleton.

[Skt. *svabhāva* > த. சுபாவம்+காரன்]

கபாவங்காட்டு-தல் *śubāvaṅ-gāṭṭu-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. இயல்பைக் காட்டுதல்; to appear in one's true colours to show oneself. 2. இழிகுணங்காட்டுதல்; to betray ill-breeding or low birth by mean actions, used in reproach. 3. நடத்தல் (வின்.); to affect sobriety, assume or act a character.

[Skt. *svabhāva* > த. சுபாவம்+காட்டு-]

கபாவசித்தம் *śubāva-śittam*, பெ.(n.) இயற்கையாகவே அமைந்திருப்பது; that which is inborn or natural. "கபாவசித்தமாகு வதேயன்றி" (வேதா. கு. 125).

[Skt. *svabhāva*+*śiddha* > த. சுபாவசித்தம்]

கபாவப்பேச்சு *śubāva-p-peccu*, பெ.(n.) கபடமற்ற பேச்சு (இ.வ.); innocent, guileless talk.

[Skt. *svabhāva* > த. சுபாவம்+பேச்சு]

கபாவம் *śubāvam*, பெ.(n.) 1. இயல்பு; nature, natural state, inherent quality or disposition, instinct. "சுபாவமாக வளர்"

வனத்தை" (விநாயகபு. 77: 109). 2. கலப் பற்று; genuineness, reality, unaffectedness. 3. கபடமின்மை (உ.வ.); sincerity, honesty. 4. மூடத்தன்மை (இ.வ.); simple-mindedness.

த.வ. இயல்பு, தன்மை

[Skt. sva-bhāva > த. சுபாவம்]

சுபாவமுத்தி *śubāva-mutti*, பெ.(n.) துறவிகள் அடைதற்குரிய மேலுலக வீடுபேறு (வின்.); perfect bliss, absolute deliverance from birth attainable by *nīṇi*.

[Skt. sva-bhāva+mukti > த. சுபாவமுத்தி]

சுபாவமேரை *śubāva-mērai*, பெ.(n.) வழக்கமான முறை (வின்.); ordinary, usual manner or order.

சுபாவவாதி *śubāva-vādi*, பெ.(n.) கடவுளின்றி இயற்கையாகவே எல்லாந் தோன்றியது என்று வழக்காடுபவன் (சங்.அக.); one who holds that all things are evolved from nature without the help of God.

[Skt. sva-bhāva+vādin > த. சுபாவவாதி]

சுபாவத்தன் *śubāvattan*, பெ.(n.) சுபாவக் காரன் (உ.வ.) பார்க்க; see *śubāva-k-kāraṇ*.

[Skt. sva-bhāva+stha > த. சுபாவத்தன்]

சுபாவி *śubāvi*, பெ.(n.) சுபாவக்காரன் பார்க்க; see *śubāva-k-kāraṇ*.

[Skt. sva-bhāvin > த. சுபாவி]

சுபாவிகம் *śubāvigam*, பெ.(n.) இயற்கைத் தன்மை (வின்.); natural state or condition.

[Skt. svābhāvika > த. சுபாவிகம்]

சுபானு *śubāṇu*, பெ.(n.) ஆண்டு அறுபதனுள் 17-ஆவது (யாழ்.அக.); the 17th year of the jupiter cycle.

[Skt. su-bhānu > த. சுபானு]

சுபிட்சம் *śubīṭcam*, பெ.(n.) காலமழை முதலியவற்றால் உண்டாகும் செழிப்பு (யாழ்.அக.); prosperity due to timely rain, richness of crops.

த.வ. செழிப்பு

[Skt. subhikṣa > த. சுபிட்சம்]

சுபுகம் *śubugam*, பெ.(n.) மோவாய்; chin. "மஞ்சளமாகி யிருப்பது சுபுகநன் றென்பர்" (திருவினை. உக். வேல்வளை. 35).

[Skt. cubuka > த. சுபுகம்]

சுபுகாணி *śubukāṇi*, பெ.(n.) முகமதியர்மந்திரம் (மதி. க. ii, 93); a formula of Muslim mantra.

[Ar. subhā-nallāh > த. சுபுகாணி]

சுபுட்பம் *śubupam*, பெ.(n.) 1. இலவங்கம் clove-tree. 2. பவழமல்லிகை; night jasmine.

[Skt. supuṣpa > த. சுபுட்பம்]

சுபுத்தி *śubutti*, பெ.(n.) நல்லறிவு (சங்.அக.); good sense.

[Skt. su-buddhi > த. சுபுத்தி]

சுபுத்திரன் *śubuttiraṇ*, பெ.(n.) நன்மகன்; good, worthy son. "நின்போற் சுபுத்திரரொரு வருண்டோ" (பிரபோத. 2: 30).

[Skt. su-putra > த. சுபுத்திரன்]

சுபேதார் *śubēdār*, பெ.(n.) படைத்துறையில் ஓர் அதிகாரி; (R.T.) indian military officer whose rank corresponds to that of captain.

த.வ. படையதிமான்

[U. subādār > த. சுபேதார்]

சுபை *śubai*, பெ.(n.) நாட்டுப்பகுதி (வின்.); district, province.

த.வ. மாவட்டம்

[U. subā > த. சுபை]

சுபையதார் *śubaiyadār*, பெ.(n.) சுபேதார் (வின்.) பார்க்க; see *śubēdār*.

சுபோதம்¹ *śubōdam*, பெ.(n.) 1. ஆழ்ந்த குறையிலா அறிவு profound, unerring wisdom. "அற்புத சுபோதகக" (திருப்ப. 132). 2. சுயபோதம் (இ.வ.) பார்க்க; see *śuya-bōdam*.

[Skt. *su-bōdha* > த. சுபோதம்]

சும்பகம் *śumbagam*, பெ.(n.) ஊசிக்காந்தம் (பிங்.); magnet, loadstone.

[Skt. *cumbaka* > த. சும்பகம்]

சும்பத்தனம் *śumba-t-taṇam*, பெ.(n.) மூடத்தனம் (உ.வ.); foolishness, stupidity.

[Skt. *śumbha* > த. சும்பம்+தனம்]

சும்பப்பிரபஞ்சம் *śumba-p-pirapañam*, பெ.(n.) அறிவீனர் தொகுதி (உ.வ.); the world of fools.

[Skt. *śumbha* + *pra-pañā* > த. சும்பப் பிரபஞ்சம்]

சும்பன் *śumban*, பெ.(n.) மூடன் (விண்.); fool, dunce.

[Skt. *śumbha* > த. சும்பன்]

சும்பனம் *śumbanam*, பெ.(n.) 1. முத்தமிடுகை; kissing, fondling with the lips. 2. சப்புகை; sucking.

[Skt. *cumbana* > த. சும்பனம்]

சும்பி-த்தல் *śumbi-*, 4. செ.கு.வி.(v.i.) 1. முத்தமிடு-தல் (உ.வ.); to kiss, fondle with the lips. 2. சப்புதல்; to suck.

[Skt. *cumb* > த. சும்பி-த்தல்]

சும்பிதகரணம் *śumbida-karaṇam*, பெ.(n.) புணர்ச்சி வகை; a mode of copulation.

[Skt. *cumbita* > த. சும்பிதம்+கரணம்]

சும்பிதம் *śumbidam*, பெ.(n.) சும்பனம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śumbanam*.

[Skt. *cumbitu* > த. சும்பிதம்]

சுமங்கலம்¹ *śumaṅgalam*, பெ.(n.) பெரிதும் மங்கலமாயுள்ளது (விண்.); that which is lucky or auspicious.

த.வ. நன்மங்கலம்

[சு+மங்கலம்]

[Skt. *su-* > த. சும]

சுமங்கலம்² *śumaṅgalam*, பெ.(n.) ஒருவகை நற்கழியுள்ள குதிரை (அகவசா. 16); horse with a certain auspicious mark.

[Skt. *śu-maṅgala* > த. சுமங்கலம்]

சுமங்கலி *śumaṅgali*, பெ.(n.) கணவன் உயிருடனிருக்க மங்கலநாண் அணிந்திருப்பவள்; married woman, woman under coverture, as wearing the wed. lock, opp. to *amaṅgali*. "குணமுள்ள சுமங்கலிக ளாங்கே வந்து கூடினார்" (இராமநா. பாலகா. 23). மறுவ வாழ்வரசி

த.வ. நன்மங்கலத்தன்

[Skt. *su-maṅgali* > த. சுமங்கலி]

சுமங்கலிப்பிரார்த்தனை *śumaṅgali-p-pirārttanai*, பெ.(n.) குடும்பத்தில் கணவன் உயிருடன் இருக்கும் போதே மங்களமாக இறந்த பெண்ணை வழிபட்டுச் செய்யும் சடங்கு; ceremony in memory of a woman who died while her husband was alive.

[Skt. *su-maṅgali*+Skt. *prārthanā* > த.

சுமங்கலிப்பிரார்த்தனை]

சுமங்கலை *śumaṅgalai*, பெ.(n.) சுமங்கலி பார்க்க; see *śumaṅgali*.

[Skt. *sumaṅgalā* > த. சுமங்கலை]

சுமதி *śumadi*, பெ.(n.) 1. நல்லறிவு; intelligence, good sense. 2. அறிஞன்; intelligent, sensible person; wise person. 3. தீர்த்தங்கரர் இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு. உரை); a Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅgarar*.

த.வ. நன்மதி, நல்லறிவு

[சு+மதி]

[Skt. su- > த. சும]

சுமந்திரன்¹ *śumandiraṇ*, பெ.(n.) தசரதருக்குத் தேரோட்டுத் தொழில் புரிந்து வந்த மந்திரி; the charioteer and counsellor of Daśaratha. "மானவனு மந்திரி சுமந்திரனை" (கம்பரா. தைவ. 18).

[Skt. su-mantra > த. சுமந்திரன்]

சுமந்திரன்² *śumandiraṇ*, பெ.(n.) அரசிறை அமைச்சன் (சக்கிரநீதி. 66); minister in charge of revenue.

[Skt. sumantra > த. சுமந்திரன்]

சுமம் *śumam*, பெ.(n.) பூ (பிங்.); flower.

[Skt. suma > த. சுமம்]

சுமரணம் *śumaraṇam*, பெ.(n.) சுமரணை பார்க்க; see *śumaraṇai*.

[Skt. smarana > த. சுமரணம்]

சுமரணை *śumaraṇai*, பெ.(n.) 1. சுரணை; sensitiveness, feeling. 2. தன்னறிவு; consciousness. "சுமரணை தப்பிப் பேசுகிறான்". 3. நினைவு; memory, remembrance.

[Skt. smarana > த. சுமரணை]

சுமனசம் *śumanaśam*, பெ.(n.) பூ (பிங்.); flower.

[Skt. sumanas > த. சுமனசம்]

சுமனை *śumanaṇai*, பெ.(n.) செம்பெற்றும்; red cow. "செய்யநிறச் சுமனை" (தணிகைப்பு. அகத். 486).

த.வ. செவ்வா

[Skt. sumanā > த. சுமனை]

சுமார்¹ *śumār*, வி.எ.(adv.) ஏறத்தாழ, சற்றொப்பு; about, approximately, on an average.

[Pers. šumār > த. சுமார்]

சுமார்² *śumār*, பெ.எ.(adj.) மட்டம்; moderate-fair. விலை சுமார்தான் (உ.வ.)

த.வ. நடுத்தரம்

[Pers. šumār > த. சுமார்]

சுமார்த்தகற்பம் *śumārta-karpam*, பெ.(n.) வேள்வியல்லாத மற்றை வினைப்பயன்களுக் குரியவற்றைக் கூறும் மறைப்பாகம் (வேதபாகம்) (சக்கிரநீதி, 209). Portions of the Vedas, not applicable to sacrifices.

[சுமார்த்தம்+கற்பம்]

[Skt. smārta > த. சுமார்த்தம்]

சுமார்த்தம் *śumārttam*, பெ.(n.) அற (நீதி)நூல்களிற் கூறிய நெறிகள்; precepts or rules laid down in Smṛtis. "சுமார்த்தத்திற் குயிற்று பல கருமத்தும்" (ளவிநாயகபு. 73: 24).

த.வ. தொன்மறை நெறிகள்

[Skt. smārta > த. சுமார்த்தம்]

சுமார்த்தர் *śumārttar*, பெ.(n.) பெரும்பாலும் ஒருமை-இரண்டன்மை (அத்துவைதம்) கொள்கையைத் தழுவியுள்ள பார்ப்பன வகுப்பினர் (உ.வ.); a sect of Brahmins who follow generally the tenets of Advaidism.

[Skt. smārta > த. சுமார்த்தர்]

சுமாருக்கு *śumārukku*, வி.எ.(adv.) குறிப்பிடப்படும் நேரத்திற்குப் பின்; when added after the stated hour around; about. மாலை நான்கு மணி சுமாருக்கு வருவதாகச் சொன்னான்.

[சுமார் → சுமாருக்கு]

[Pers. šumār > த. சுமார்]

சுமித்திரை *śumittirai*, பெ.(n.) தசரதர் பட்டத் தரசிகள் மூவருள், இலக்குமணச் சத்துருக் கனரைப் பெற்றவள்; one of the three queens of Daśaratha, mother of Lakṣmaṇa and Satrugna. "அன்னை சுமித்திரை கோயில் புக்கான்" (கம்பரா. நகர்நீங். 142).

[Skt. sumitrā > த. சுமித்திரை]

சுமிருதி *śumirudī*, பெ.(n.) மத நம்பிக்கைத் தொடர்பான உலகியல் நடைமுறை; see *śmirudī*, religious tradition.

[Skt. *smṛti* > த. சுமிருதி]

சுமுகம் *śumugam*, பெ.(n.) இன்முகம் (உ.வ.); genial countenance.

த.வ. இன்முகம்

[சு+முகம்]

[Skt. *su-* > த. சு]

சுமுகன் *śumugan*, பெ.(n.) இன்முகன் (உ.வ.); person of genial countenance.

[Skt. *su-mukha* > த. சுமுகன்]

சுமுத்திரை *śumuttirai*, பெ.(n.) 1. சரியளவு; standard weights and measures. "சுமுத்திரையாக அளந்தான்". 2. சரியானது; genuineness, that which is bona fide. 3. நேர்மை; uprightness, justness. அவன் சுமுத்திரையாய் நடந்து கொள்கிறான்.

[Skt. *su-mudrā* > த. சுமுத்திரை]

சுமுத்திரைக்கோல் *śumuttirai-k-kōl*, பெ.(n.) ஓர் அளவு கோல் (வின்.); a measuring rod.

[சுமுத்திரை+கோல்]

[Skt. *su-mudrā* > த. சுமுத்திரை]

சுமேரு *śumēru*, பெ.(n.) வானவர்க்கு இருப்பிடமான மேருமலை (அபி.சிந்.); a peak in Mount Mēru, believed to be the abode of gods.

[Skt. *sumēru* > த. சுமேரு]

சுய *śuya*, பெ.அ.(adj.) 1. ஒருவர் தனக்குத் தானே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்; தன் மீது கொள்ளும்; தானே தனியாகச் செய்து கொள்ளும்; self. "சுய இரக்கம். இயலாமையினால் ஏற்பட்ட சுய வெறுப்பில் விரக்தியுடன் பேசினான்". 2. தனக்குரிய; self; one's own. "சுய பலம். சுய முகவரி எழுதிய அஞ்சல் அட்டை ஒன்றை இணைக்கவும்".

சுயஉணர்வு *śuya-uṇarvu*, பெ.(n.) தன்னுடைய நிலை, செயல், சூழல் முதலியவற்றை அறியும் கட்டுப்பாட்டு உணர்வு; நினைவு; conscious ness; self-awareness; self-control.

[சுய + உணர்வு]

[Skt. *sva* > த. சுய]

சுயகர்த்தன் *śuya-karttan*, பெ.(n.) தன் முனைப்பு ஆட்சியர் (வின்.); independent lord, autocrat.

[Skt. *svayam+kartṛ* > த. சுயகர்த்தன்]

சுயகாரியதூரந்தரன் *śuya-kāriya-turan daran*, பெ.(n.) சுயகாரியப்புலி (வின்.) பார்க்க; see *śuya-kāriya-p-puli*.

த.வ. தன்நலவிரும்பி

[Skt. *sva+kāriya+dhurandhara* > த. சுயகாரியதூரந்தரன்]

சுயகாரியப்புலி *śuya-kāriya-p-puli*, பெ.(n.) தன் நலத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பவன் (உ.வ.); extremely selfish person.

[சுயம்+காரியம்+புலி]

[Skt. *sva* > த. சுயம்]

சுயகாரியம் *śuya-kāriyam*, பெ.(n.) 1. தன்னுடைய வேலை (வின்.); one's own affair, private business. 2. சுயநலம் (உ.வ.) பார்க்க; see *śuya-nalam*.

[சுயம்+காரியம்]

[Skt. *sva* > த. சுயம்]

சுயங்கட்டு-தல் *śuyaṅ-kaṭṭu*, செ.கு.வி.(v.i.) சுயம்பாடு-1 (இ.வ.) பார்க்க; see *śuyam-pāḍu-s*

[சுயம்+கட்டு-]

[Skt. *sva* > த. சுயம்]

சுயங்கிருதானர்த்தம் *śuyaṅ-kirudānarttam*, பெ.(n.) தாமே விளைத்துக் கொள்ளுந் தீங்கு (இ.வ.); self-created evil.

[Skt. *svayam+kṛta+an-artha* > த. சுயங்கிருதானர்த்தம்]

கயசம்பாத்தியம் *śuyaśambāttiyam*, பெ.(n.)

தலைமுறை வழியாகப் பெறாமல், தானாக உழைத்துச் சேர்த்த பணம் அல்லது உடைமை; money or wealth earned by oneself-acquired property. இந்த வீடு மரபுச் சொத்தா கய சம்பாத்தியமா என்று கேட்டார்.

த.வ. தன்தேட்டம்

[Skt. *sva+sampādyā* > த. கயசம்பாத்தியம்]

கயசரிதம் *śuya-śaridam*, பெ.(n.) தன் வரலாறு; autobiography.

[Skt. *sva+carita* > த. கயசரிதம்]

கயசாதிமானம் *śuya-śādi-māṇam*, பெ.(n.)

தன் இனத்தின் மீது கொண்ட பற்று; communal bias.

[கயசாதி+மானம்]

[Skt. *sva+jati* > த. கயசாதி]

கயசேவை *śuya-śēvai*, பெ.(n.)

வாடிக்கையாளர் தங்களுக்கு தேவையான வற்றைத் தாங்களே தேடி எடுத்துக் கொள்ளும் படியான வணிகமுறை; self-service.

[Skt. *sva+sēvā* > த. கயசேவை]

கயஞ்சோதி *śuyañ-jōdi*, பெ.(n.) தானே விளங்கும் ஒளி, இறைவன் (வின்.); God, as self-luminous.

[Skt. *svayam+jyōtis* > த. கயஞ்சோதி]

கயநலம் *śuya-nalam*, பெ.(n.) பிறரைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காமல் தனக்கு உண்டாகும் பயன், ஏந்து (வசதி) முதலியவற்றை மட்டுமே கருதிச் செயல்படும் போக்கு; கொள்கையளவில் அல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் பெறுகிற பயன் அல்லது ஏந்து (வசதி); selfishness, selfish end. கயநலத்திற்காக நாட்டையே காட்டிக் கொடுக்கும் குணமுள்ளவன்.

[கயம் + நலம்]

[Skt. *śva* > த. கயம்]

கயநலமி *śuya-nalami*, பெ.(n.) கயநலக்காரர்; selfish person. "சில கயநலமிகளால்தான் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் போய்விட்டது".

[கயம்+நலமி]

[Skt. *śva* > த. கயம்]

கயபழக்கம் *śuya-paḷakkam*, பெ.(n.) இயல்பு (யாழ்.அக.); nature.

[கயம்+பழக்கம்]

[Skt. *śva* > த. கயம்]

கயபாசை *śuya-bāśai*, பெ.(n.) தாய்மொழி (யாழ்.அக.); one's own language, mother-tongue.

[Skt. *sva-bhāṣā* > கயபாசை]

கயபுணர்ச்சி *śuya-puṇarcci*, பெ.(n.) முட்டிமை (வின்.); self-pollution.

[கயம்+புணர்ச்சி]

[Skt. *sva* > த. கயம்]

கயபுத்தி *śuya-butti*, பெ.(n.) 1. தன்னுடைய அறிவு; one's own unaided sense. 2. மயக்கமற்ற அறிவு; sobriety, clearness of mind.

த.வ. தன்னறிவு

[Skt. *sva-buddhi* > த. கயபுத்தி]

கயபுத்திரன் *śuya-puttiran*, பெ.(n.) பிள்ளை; one's own son.

[Skt. *sva+putra* > த. கயபுத்திரன்]

கயபுராணம் *śuya-purāṇam*, பெ.(n.) தன்னைப் பற்றிய பேச்சு; talking all the time about oneself. "உன் கயபுராணத்தை நிறுத்தப் போகிறாயா இல்லையா?"

[Skt. *sva+purāṇa* > த. கயபுராணம்]

கயபோக்கு *śuya-pōkku*, பெ.(n.) தன்மனப் போக்கு (வின்.); one's peculiar nature, bent of mind.

[கயம்+போக்கு]

[Skt. *sva* > த. கயம்]

சுயபோதம் *śūya-pōdam*, பெ.(n.) தன்னறிவு (இ.வ.); consciousness.

[Skt. sva + bodha > த. சுயபோதம்]

சுயம்¹ *śūyam*, பெ.(n.) சொந்தமானது; one's own. இந்த வேலை அவன் சுயம்.

[Skt. sva > த. சுயம்]

சுயம்² *śūyam*, பெ.(n.) தானாகக் கட்டிய பாட்டு; own literary composition.

[Skt. svayam > த. சுயம்]

சுயம்⁴ *śūyam*, பெ.(n.) கலப்பற்ற; genuine, pure. சுயம் பால் (இ.வ.)

[Skt. svayam > த. சுயம்]

சுயம்பாகம் *śūyam-bāgam*, பெ.(n.) 1. தானாக உணவு செய்துள்ள கொள்கை (யாழ்.அக.); cooking for oneself. 2. உணவுச்சாலை முதலியவற்றிற் கொடுக்கும் உணவுப் பொருள் (வின்.); provisions given gratis in choultry, temple, etc.

[சுயம்+பாகம்]

[Skt. svayam > த. சுயம்]

சுயம்பாகி *śūyam-pāgi*, பெ.(n.) 1. உணவு சமைப்போன்; cook, especially in temple service. 2. துணிவழலை (வின்.); soap.

[சுயம்+பாகி]

[Skt. svayam > த. சுயம்]

சுயம்பாடு-தல் *śūyam-pāḍu-*, 5. செ.கு. வி.(v.i.) 1. தானாகவே செய்யுள் இயற்றுதல்; to compose original verses. 2. புதுமையாக இசைபாடுதல்; to invent new and original style in singing.

[சுயம்+பாடு-]

[Skt. svayam > த. சுயம்]

சுயம்பாவி-த்தல் *śūyam-pāvi-*, செ.கு.வி.(v.i.) இறுமாப்புக் கொள்ளல்; to be proud, self-

conceited. "தன்னிக ரில்லா வித்தைத் தருக்கினாற் சுயம்பாவித்த" (விநாயகபு. 9: 23).

[Skt. svayam + bhāva > த. சுயம்பாவி-]

சுயம்பிரகாசம் *śūyam-pirakāśam*, பெ.(n.) சுயஞ்சோதி பார்க்க; see *śūyāñ-jōdi*. "துரியஞ் சுயம் பிரகாசம்" (பிரபோத. 1:3).

[Skt. svayam + > த. சுயம்பிரகாசம்]

சுயம்பு *śūyambu*, பெ.(n.) 1. தானாக உண்டானது (வின்.); self-existent being, anything considered to be uncreated. 2. இறைவன் (யாழ்.அக.); God. 3. நான்முகன் (சூடா.); *Brahmōṇ*; 4. அருகன் (பிங்.); Arhat. 5. இயற்கை (வின்.); peculiarity, nature. 6. மெய்நிலை; genuineness, reality. சுயம்பான நீலம். 7. மடையன்; idiot. பையன் சுயம்பு (இ.வ.).

த.வ. தான்தோன்றி

[Skt. svayam-bhū > த. சுயம்பு]

சுயம்புதலம் *śūyambu-talam*, பெ.(n.) தானாகத் தோன்றிக் கோயில்கொண்ட காசி, காஞ்சி போன்ற திருத்தலம்; a shrine having a *śūyambu-mūrti* as *kāśī*, *kāñjī* etc.

[சுயம்பு+தலம் > த.தலம் > Skt.-ஸ்தலம். தடம் > தலம்]

சுயம்புமூர்த்தி *śūyambu-mūrti*, பெ.(n.) தானாகத் தோன்றிய இறைவனின் திருவுருவம் (இ.வ.); un created image of God.

[Skt. svayam-bhū + mūrti > த. சுயம்புமூர்த்தி]

சுயம்புலிங்கம் *śūyambu-liṅgam*, பெ.(n.) தானாகத் தோன்றிய சிவலிங்கம் (சைவச. பொது. 81, உரை); uncreated *liṅgam*.

[Skt. svayam-bhū + liṅga > த. சுயம்புலிங்கம்]

சுயம்வரம் *śūyam-varam*, பெ.(n.) தன்னை விரும்பிவந்த அரசர் கூட்டத்தில், கணவனைத்

தலைவி தானே தெரிந்து மணந்துக் கொள்ளுகை; selection of husband by a princess herself at a public assembly of suitors. "சுயம்வரத்தை வீமன் றிருமடந்தை பூண்டாள்" (நள. கலிநீ. 36).

த.வ. தன்விழைவு வரவு

[Skt. svayam-vara > த. சுயம்வரம்]

சுயமக்கினி *śuyam-akkini*, பெ.(n.) மாத்திரைவகை (தஞ். சர. iii, 31); a kind of medicinal pill.

[Skt. sva+agni > த. சுயமக்கினி]

சுயமக்கினிகுமாரன் *śuyama-kinikumāraṇ*, பெ.(n.) அகத்தியர் செந்தூரம் 300-ல் சொல்லியுள்ள மருந்து; a preparation of medicine contemplated in Agattya's Chendooram 300.

[சுயமக்கினி + குமாரன்]

[Skt. sva+agni > த. சுயமக்கினி]

சுயமரம் *śuyamaram*, பெ.(n.) சுயம்வரம் பார்க்க; see *śuyam-varam*. "சுயமரத் தெதிர்ந்தோர் தம்மைத் துருபதன் றனையக்காக வென்ற விசயனே" (பிரமோத். 4:49).

[Skt. svayam-vara > த. சுயமரம்]

சுயமரியாதை *śuya-mariyāda*, பெ.(n.) தன்னுடைய கண்ணியத்தையும் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்காத சமன்னமையை (சமத்துவத்தையும்) அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்பு; self-respect; self esteem. சுயமரியாதையைப் போதிக்கும் நான், பிறரை எப்படி என் காலில் விழ அனுமதிப்பேன்?

[Skt. sva+maryāda > த. சுயமரியாதை]

சுயமரியாதையுயக்கம் *śuyamariyādayakkam*, பெ.(n.) தன்மானத்துடனும் பகுத்தறிவுடனும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற கொள்கை உடைய ஞமுகாய இயக்கம்;

a social movement based on one's faith in the dignity and reasoning power of the individual; self-respect movement.

த.வ. தன்மான இயக்கம்

[Skt. sva+maryāda > த. சுயமரியாதை + இயக்கம்]

சுயமரியாதைத்திருமணம் *śuya-mariyāda-t-tirumanam*, பெ.(n.) சீர்திருத்தத்திருமணம், மரபான சடங்குகளை முற்றும் நீக்கிவிட்டு செய்யும் திருமணம்; marriage conducted according to one's self-respect rejecting all the traditional rites.

[சுயமரியாதை + திருமணம்]

சுயமாய் *śuyam-āy*, வி.எ.(adv.) 1. தானாக; of one's own accord, voluntarily; without help. "சுயமாயுலகந் தருமென்று" (பிரமோத். 41:13). 2. அடிக்கடி(யாழ்ப்.); constantly.

[Skt. svayam > த. சுயம்+ஆய்]

சுயரூபம் *śuya-rūbam*, பெ.(n.) உண்மையான இயல்பு அல்லது தன்மை; true colours. பழகப் பழகத்தான் ஒருவருடைய சுயரூபம் நமக்குப் புலப்படுகிறது.

[Skt. sva+rūpa > த. சுயரூபம்]

சுயவலது *śuya-valadu*, பெ.(n.) சொந்தத் திறமை (வின்.); one's own unaided capacity or strength.

சுயவேலைவாய்ப்பு *śuya-vēlavāippu*, பெ.(n.) தானே ஒரு தொழில் தொடங்குவதன்மூலம் தனக்கு ஒரு வேலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முறை; self-employment.

[சுயம்+ வேலைவாய்ப்பு]

[Skt. sva > த. சுயம்]

சுயாட்சி *śuyāṭci*, பெ.(n.) ஒரு நாடு பிறிதொரு நாட்டினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லாமல், தானே ஆண்டுக்கொள்ளும் ஆட்சி; self-rule; independence. 2. நிருவாகத்தின் குறிப்பிட்ட

விளத்தங்களை மட்டும், ஓர் உயர்மட்டத் தரப்பின் வயம் விட்டுத் தங்கள் உள் நிருவாகத்தைத் தாங்களே முழுமையாகப் பார்க்கும் நிருவாக முறை; self-governing; autonomy of federating units. சில தனியார் கல்லூரிகளுக்குச் சுயாட்சி வழங்கப் பட்டுள்ளது.

[Skt. sva- > த. சுயம்]

கயாதிகாரம் *śuyādīkāram*, பெ.(n.) தானே தன்னுலியொடு செயற்படுவதற்கு உரிய அதிகாரம்; தானே அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமை; autonomy. "தொலைக்காட்சி நிலையங்களுக்குச் சுயாதிகாரம் வழங்குவது பற்றி முடிவு செய்யப்படும்".

த.வ. தன்னுரிமை அதிகாரம்

[Skt. sva- > த. சுயா]

கயாதிபத்தியம் *śuyādipattiyam*, பெ.(n.) தன் முனைப்புடன் நடத்தும் ஆட்சி; independent sovereignty or government, autocracy. 2. கோளின் திசையில் தனது ஆட்சி; influence of a planet in its turn during its daśa period.

[Skt. sva+ādhipatya > த. சுயாதிபத்தியம்]

கயாதிபதி *śuyādi-padi*, பெ.(n.) தனியாட்சி நடத்துபவன் (யாழ்.அக.); independent sovereign, autocrat.

[Skt. sva+adhipati > த. சுயாதிபதி]

கயாதீனம் *śuyādīṇam*, பெ.(n.) கவாதீனம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śuvādiṇam*, independence.

[Skt. svādhīna > த. கவாதீனம்]

கயாதீனன் *śuyādīṇan*, பெ.(n.) உரிமையோடு நடப்பவன் (யாழ்.அக.); free, independent agent, one who is his own master.

[Skt. svādhīna > த. சுயாதீனன்]

சுயார்ச்சிதம் *śuyārccidam*, தாமே ஈட்டிய பொருள் (உ.வ.) பெ.(n.); self-acquired property, dist. fr. *piur-ārcciam*.

த.வ. சொந்தத்தேட்டை

[Skt. svārjita > த. சுயார்ச்சிதம்]

சுயிரகம் *śuyiragam*, பெ.(n.) தருப்பை (மலை.); darbha grass.

[Skt. uśīraka > த. சுயிரகம்]

சுயேச்சை *śuyēccai*, பெ.(n.) கவேச்சை (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śuvēccai*

த.வ. தன்விருப்பு

[Skt. svēccā > த. சுயேச்சை]

சுயேட்சை *śuyēṭṭai*, பெ.(n.) சுயேச்சை பார்க்க; see *śuyēccai*.

சுயோதனன் *śuyōdanan*, பெ.(n.) துரியோதனன்; Duryōdhanan. "சொன்ன நான் வழுவறாமற் சுயோதனன் றோன்றி னானே" (பாரத. சம்பவ. 78).

[Skt. Su-yōdhanan > த. சுயோதனன்]

சுரசம்¹ *śuraśam*, பெ.(n.) குடுதோய்த்த மருந்துச்சாறு (தைலவ. தைல. 74); medicinal juice or decoction warmed by introducing a hot iron-rod.

[Skt. sva-rasa > த. சுரசம்]

சுரசம்² *śuraśam*, பெ.(n.) 1. இனிப்புச்சாறு (மதுரச்சாறு) (யாழ்.அக.); any sweet juice, as of sugar-cane. 2. சிறு கிழங்கு (திவா.); Goa potato. 3. துளசி (மலை.); sacred basil. 4. நொச்சி (தைலவ. தைல. 119) Indian privet. 5. இதனியம் (பாதரசம்) (மூ.அ.); quick silver.

[Skt. su-rasa > த. சுரசம்]

சுரசனி *śuraśani*, பெ.(n.) இரவு; night.

[Skt. śu-rajani > த. சுரசனி]

கரசாதம் *śura-śādam*, பெ.(n.) தொண்டைக் கம்மல் (சங்.அக.); hoarseness.

[Skt. *svara*+*śāda* > த. கரசாதம்]

கரட்சிதம் *śuraṭcidam*, பெ.(n.) நன்கு காப்பாற்றப்பட்ட பொருள் (சங்.அக.); that which is well protected.

த.வ. நற்காப்புப்பொருள்

[Skt. *su-rakṣita* > த. கரட்சிதம்]

கரதநீர் *śurada-nīr*, பெ.(n.) காமநீர் (சங்.அக.); prostatic secretion.

[கரதம்+நீர்]

[Skt. *surata* > த. கரதம்]

கரததாது *śurada-tādu*, பெ.(n.) விந்து (இந்திரியம்); semen. 'மேனகையாலான கரததாது வீழ்ந்த துரோணகும்பந் தன்னில்' (பாரத. வாரணா. 32).

[கரதம்+தாது]

[Skt. *su-rata* > த. கரதம்]

கரதநூல் *śurada-nūl*, பெ.(n.) காமநூல்; treatise on erotics. "கரதநூற்றொரிவிட ரென" (கம்பரா. கார்கா. 38).

[கரதம்+நூல்]

[Skt. *surata* > த. கரதம்]

கரதம்¹ *śuradam*, பெ.(n.) புணர்ச்சி; sexual union. பரத்தையர் மனைகடோறுஞ் கரதஞ் செய்பவர்" (பிரபுலிங். அக்கமா. உற்பத். 49).

[Skt. *su-rata* > த. கரதம்]

கரதம்² *śuradam*, பெ.(n.) 1. இனிமை; sweetness. "மலருந் தேனுஞ் கரதமே மாந்தி" (கம்பரா. மீட்சி. 309). 2. சாறு (தைலவ. தைல. 111); Juicy 3. இதளியம் (பாதரசம்) (விண்.); quick silver.

[Skt. *su-rasa* > த. கரதம்]

கரதமங்கை *śurada-maṅgai*, பெ.(n.) பரத்தை (வேசி) (யாழ்.அக.); harlot.

[கரதம்+மங்கை]

[Skt. *su-rata* > த. கரதம்]

கரதலீலை *śurada-līlai*, பெ.(n.) புணர்ச்சி (யாழ்.அக.); sexual union.

[Skt. *surata*+*līlā* > த. கரதலீலை]

கரதனு *śuratanu*, பெ.(n.) அசுரர்(வின்.); aśurar.

[கரர் > கரத்தனு]

கரநட்சத்திரம் *śura-naṭcattiram*, பெ.(n.) வியாழன் நின்ற நாளுக்கு ஏழு அல்லது ஒன்பதாம் நாண் மீன் (விதான. குணாகுண. 41, உரை); the 7th or 9th *nakṣatras* from the *nakṣatra* with which jupiter is in conjunction.

[Skt. *jvara* + *nakṣatra* > த. கரநட்சத்திரம்]

கரம் *śuram*, பெ.(n.) எடுத்தலோசை (உதாத்தம்), படுத்தலோசை (அனுதாத்தம்) நலிதலோசை (சுவரிதம்) என்ற மூவகை இசைகள்; Vēdic accent of which there are three kinds, viz., *utāttam*, *anutāttam*, *śuvaritam*. 2. ச,ரி,க,ம,ப,த,நி என்ற எழுத்துகளை முதலாகக்கொண்ட ஏழிசை; notes of the gamut of which there are seven, viz., *saṭcam*, *riṣabam*, *kāntāram*, *mattimam*, *pañjamam*, *taivadam*, *niṣādam*, indicated by the initials. 3. உயிரெழுத்து; vowel. ஆவி... கரமாகும் (பி.வி.4.) 4. குரல்; voice, tone.

[Skt. *svara* > த. கரம்]

கரம்பாடு-தல் *śuram-pāḍu-*, 5. செ.கு.வி.(v.i.) எடுத்துக்கொண்ட பண்ணிற்கேற்ற இசை வலசைகளால் போற்றிப் பாடல்கள் முதலியவை பாடுதல் (சங்.அக.); to sing a song with its appropriate musical notes.

[கரம்+பாடு-]

[Skt. *svara* > த. கரம்]

சுரம்போடு-தல் *śuram-pōḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) பாடலுக்கு இசையப் பண் அமைத்தல் (உ.வ.); to set notes to a musical composition.

[சுரம்+போடு-]

[Skt. *svara* > த. சுரம்]

சுரம்விழு-தல் *śuram-viḷu-*, செ.கு.வி.(v.i.) 1. செருக்குக் குறைதல் 2. குரல் தாழ்தல்; lit., to have one's tone lowered. To have one's pride reduced, to be humbled. இப்போது அவன் சுரம் விழுந்து விட்டான் (இ.வ.).

[சுரம்+விழு-]

[Skt. *svāra* > த. சுரம்]

சுராட்டு *śurāṭṭu*, பெ.(n.) 50 நூறாயிரத்திற்கு மேல், ஒரு கோடிக்குக் கீழ் இறைவருவாயுடைய மன்னன் (சுக்கிரநீதி, 26); king whose income is above 50 lakhs and below one crore.

[Skt. *svārāt* > த. சுராட்டு]

சுராந்தியம் *śurāndiyam*, பெ.(n.) ஏழிசை களுள் நான்கு இசை மட்டுங் கொண்ட பண்வகை (பூர். சங். உண். 42); a melody-type, consisting of four of the seven notes of the gamut.

[Skt. *svara+antya* > த. சுராந்தியம்]

சுருதஞானம் *śuruda-ñānam*, பெ.(n.) கல்வி கேள்விகளால் உண்டாம் அறிவு (சீவக. 3081, உரை); acquired knowledge.

[Skt. *śruta+ñāna* > த. சுருதஞானம்]

சுருதி *śurudi*, பெ.(n.) 1. காது (பிங்.); ear. 2. ஒலி (பிங்.); sound, tone. 3. எழுதாக் கிளவியாகிய மறை (திவா.); *vēda*, as learnt orally and not from written text. 4. எடுத்தலோசை முதலிய மறை இசை; *vēdic* accent. "சுருதியொடருமறை முறைசொலு மடியவர்" (திவ். பெரியதி. 8.7: 7). 5. இசையைச் சிறப்பிக்க அதனுடன் ஒத்தெழுப்பப்படும் துணையொலி; pitch of a tune, keynote. "விரும்புஞ்சுருதி

யிசைகேட்டு" (பாரத. சிறப்பு. 12). 6. இருபத்திரண்டு வகைப்பட்ட இசையொலி; division of the octave, quarter tone or interval, of which there are 22, four constituting major tone, three minor and two semi-tone. "ஏழிசையின் சுருதி பெற வாசித்து" (பெரியபு. ஆனாய. 14). 7. புகழ் (இ.வ.); fame. 8. வான்மொழி; casual utterance of good or bad omen. இருவரும் கலியாணப் பேச்சுப் பேசுகையிற் சுருதி கேட்டது. வாய்ப்பறை, பொய்யலர் (வதந்தி) (இ.வ.); rumour. ஊரில் இப்படி ஒரு சுருதி யிருக்கிறது.

த.வ. இசையொலி

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

சுருதிகாந்தாரம் *śurudi-kāṇḍāram*, பெ.(n.) பாலை யாழ்த்திறவகை (பிங்.); a secondary melody-type of the *pālai* class.

[Skt. *śruti+gāṇḍhāra* > த. சுருதிகாந்தாரம்]

சுருதிகூட்டு-தல் *śurudi-kūṭṭu-*, 5. செ.கு.வி.(v.i.) 1. இசைக் கருவிகளில் இசைகள் தம்முள் ஒத்தொலிக்க அமைத்தல்; to attune musical instruments. "வீக்கி முன் சுருதி கூட்டி" (திருவிளை. விறகு. 27). 2. சுருதிகொடு-, பார்க்க; see *śurudi-koḍu-*.

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

சுருதிகூடிவா-தல் *śurudi-kūḍi-vā-*, 18 செ.கு.வி.(v.i.) அணியமாதல்; to become ready.

[சுருதி+கூடிவா-]

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

சுருதிகொடு-த்தல் *śurudi-koḍu-*, 4. செ.கு.வி.(v.i.) இசைக்கு ஒத்த துணையொலி எழுப்புதல்; to sound the keynote.

[சுருதி+கொடு-]

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

சுருதிசேர்-த்தல் *śurudi-śēr-*, 4. செ.கு.வி. (v.i.) சுருதிகூட்டு- பார்க்க; see *śurudi-kūṭtu-*.

[சுருதி+சேர்-]

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

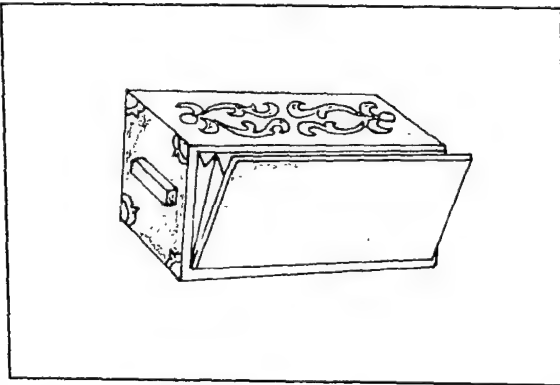
சுருதிப்பிரமாணம் *śurudi-p-piramāṇam*, பெ.(n.) மறையாகிய அளவை; scriptural authority.

[Skt. *śruti* + *pra-māṇa* > த. சுருதிப் பிரமாணம்]

சுருதிப்பெட்டி *śurudi-p-peṭṭi*, பெ.(n.) பின்புறம் உள்ள மடிப்புடைய துருத்தியால், காற்றை உட்செலுத்திச் சீராக வெளிவிடுவதன் மூலம் இசையை உண்டாக்கும் பெட்டி; a musical instrument which is used for setting the surudi.

[சுருதி + பெட்டி]

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

சுருதிபேதம் *śurudi-pēdam*, பெ.(n.) பிறழ்ந்து ஒலிக்கும் ஒலி; discordance in note.

[Skt. *śruti* + *bhēda* > த. சுருதிபேதம்]

சுருதிபோடு-தல் *śurudi-pōḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) சுருதிகொடு- பார்க்க; see *śurudi-koḍu-*.

[சுருதி+போடு-]

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

சுருதியான் *śurudiyāṇ*, பெ.(n.) மறைக்குரிய வனான நான்முகன்; *Nāṇmugāṇ* as the source of the Vēdas. "சுருதியா னுறங்கு மிராத்தொறும்" (கந்தபு. திருநகரப். 65). 2. திருமறையால் அறியப்படும் இறைவன்; God, as revealed by the Vēdas. "சுருதியாணைக் கண்டார் தொழற்பாலதே" (தேவா. 1208, 5).

[Skt. *śruti* > த. சுருதி > சுருதியான்]

சுருதிவீணை *śurudi-vīṇai*, பெ.(n.) இருபத்தி இரண்டு பண்களையும் இசைக்கவல்ல வீணைவகை; a stringed musical instrument constructed to sound the 22 notes in the division of an octave.

[சுருதி+வீணை]

[Skt. *śruti* > த. சுருதி]

விண் > விண் > வீணை

சுருபம் *śurubam*, பெ.(n.) சுருபம்² பார்க்க; see *śurūbam*?. "சுருபம் தொளித்து" (பிரபோத. 21: 2).

[Skt. *sva-rūpa* > த. சுருபம்]

சுருபங்கெட்டவன் *śurūbaṅ-geṭṭavan*, பெ.(n.)

1. உடற்குறையுள்ளவன்; deformed person.
2. இன (சாதி) ஒழுக்கம் இல்லாதவன்; unorthodox person.

[சுருபம் > த. சுருபம் + கெட்டவன்]

சுருபப்பிழையன் *śurūba-p-piḷaiyan*, பெ.(n.)

சுருபங்கெட்டவன், 1 (வின்.) பார்க்க; see *śurūbaṅ-geṭṭavan*.

[Skt. *sva-rūpa* > த. சுருபம் + பிழையன்]

சுருபம்¹ *śurūbam*, பெ.(n.) நல்லுருவம்; beautiful form.

[Skt. *su-rūpa* > த. சுருபம்]

சுருபம்² *śurūbam*, பெ.(n.) 1. வடிவம்; image, form. 2. தன்மை; nature. "செருக்குத் தானே போகாத சுருபமாகும்" (பிரபோத. 26: 111).

[Skt. *sva-rūpa* > த. சுருபம்]

கருபி *śurūbi*, பெ.(n.) அழகுள்ளவ-ன்-ள்; fair, beautiful person, opp. to *kurūpi*.

[*Skt. surūpin* > த. கருபி]

கரேசன் *śurēśaṇ*, பெ.(n.) 1. கரேந்திரன் பார்க்க; see *śurēndiraṇ*. "சொற்க நாடுள் கரேச னுரைப்பான்" (கந்தபு. திருவிளை. 110). 2. முருகன் (அக.நி.); Murugaṇ.

[*Skt. surēśa* > த. கரேசன்]

கரேகவரி *śurēśuvari*, பெ.(n.) முசுமுசுக்கை (தைலவ.) bristly bryony.

[*Skt. surēśvarī* > த. கரேகவரி]

கரேந்திரன் *śurēndiraṇ*, பெ.(n.) இந்திரன் (விண்.); indraṇ.

த.வ. துறக்கக்கோன்

[*Skt. surēndra* > த. கரேந்திரன்]

கரேந்திரன்மைந்தன் *śurēndiraṇ-maindaṇ*, பெ.(n.) இந்திரன் மகனான அருச்சுனன் (பிங்.); Arjunaṇ, as son of Indraṇ.

[கரேந்திரன்+மைந்தன்]

[*Skt. surēndra* > த. கரேந்திரன்]

கரோணம் *śurōṇam*, பெ.(n.) சிவப்பு (சங்.அக.); red colour.

[*Skt. śōṇa* > த. கரோணம்]

கரோணராசாவர்த்தம் *śurōṇa-rāśāvarttam*, பெ.(n.) சிவப்பு மணிக்கல் வகை (சங்.அக.); a red species of lapis lazuli.

[*Skt. śōṇa+rājāvarta* > த. கரோணராசாவர்த்தம்]

கரோணி *śurōṇi*, பெ.(n.) 1. அல்குல் (யாழ்.அக.); mons veneris. 2. பிட்டம்; buttocks 3. இடுப்பு; hip.

[*Skt. śrōṇī* > த. கரோணி]

கரோணிதம் *śurōṇidam*, பெ.(n.) கருமுட்டை; ovum. 2. அரத்தம்; blood. 3. சிவப்பு; red. 4. மாதவிலக்கு; manstrual discharge.

5. விந்துவோடு கலந்து உயிரணு தோன்று வதற்குக் கரணியமான மகளிர் அரத்தம்; blood believed to be in the womb causing pregnancy when mixed with semen. "சுக்கில சுரோணிதங்களாலே உடம்பு கொண்டு... உயிர் பிறக்கும்" (சிலப்.3:26, உரை, பக்.104).

[*Skt. śōṇita* > த. கரோணிதம்]

கரோணிதக்கேடு *śurōṇida-k-kēḍu*, பெ.(n.) மாதவிலக்குக் கோளாறு; disorder of menstrual blood, deranged menstruation. (சா.அக.)

[கரோணிதம் + கேடு]

[*Skt. śōṇita* > த. கரோணிதம்]

கரோத்திரம் *śurōttiram*, பெ.(n.) காது; ear. "வாக்காதி சுரோத்திராதியும்" (தாயு கருணாகர. 2).

[*Skt. śrōtra* > த. கரோத்திரம்]

கரோத்திரியதார் *śurōttiriyadār*, பெ.(n.) இறையிலி நிலத்திற்கு உரியவன்; owner of śurōttiriyam lands.

[*Skt. śrōtriya* > த. கரோத்திரி > கரோத்திரியதார்]

கரோத்திரியந்தார் *śurōttiriyandār*, பெ.(n.) கரோத்திரியதார் பார்க்க; see *śurōttiriyadār*.

கரோத்திரியம் *śurōttiriyam*, பெ.(n.) 1. திருமறையில் திறமையுள்ள பார்ப்பனர் முதலியோர்க்குப் பழங்காலத்தில் விடப்பட்ட இறையிலி நிலம்; land or village formerly assigned to a Brahmin learned in Vēdas or other learned men at a favourable rate to assessment. 2. அரசப்பணி செய்தவர்க்கு விடப்பட்ட இலவய நிலம்; service inam, lands assigned to servants of government as reward for their services.

[*Skt. śrōtriya* > த. கரோத்திரியம்]

சுரோத்திரியன் *śurōttiriyāṇ*, பெ.(n.)
மறையறிவு நிரம்பிய பார்ப்பனன்; Brahmin
learned in *Vēdas*.

[*Skt. śrōtriya* > த. சுரோத்திரியன்]

சுரோதசாதி *śurōda-śādi*, பெ.(n.) நான்கு
வகை ஆண்களில் ஒரு வகை. one of the four
classes of men divided according to their
lust. (சா.அக.)

சுரோதவிகாரம் *śurōda-vikāram*, பெ.(n.)
அரத்த மாறுபாடுகள்; vascular phenomena.
(சா.அக.)

சுரோதோவகம் *śurōdōvagam*, பெ.(n.)
தாளவகைகளுள்ளொன்று (பரத. தாள. 58); a
time-measure.

[*Skt. srōdōvaha* > த. சுரோதோவகம்]

சுல்கம் *śulgam*, பெ.(n.) 1. மகட்கொள்ள
அளிக்கும் பொருள்; bride price. 2. பந்தயப்
பொருள்; prize of a contest.

[*Skt. śulka* > த. சுல்கம்]

சுல்தான் *śultān*, பெ.(n.) முகமதிய அரசனின்
பட்டப்பெயர்; sultan.

[*Ar. sultān* > த. சுல்தான்]

சுல்தான்காசு *śultān-kāśu*, பெ.(n.)
திருவாங்கூரில் வழங்கிய ஒரு பழைய
நாணயம்; an ancient coin in Travancore.

[சுல்தான்+காசு.]

[*Ar. sultān* > த. சுல்தான்]

[காய்ச்சு>காசு (காய்ச்சிச் செய்யப்பட்டது)]

சுல்பசுந்தரரசம் *śulpaśundara-raśam*,
பெ.(n.) சூலைநோய்க்குக் கொடுக்கும் ஓர்
ஆயுள்வேத மருந்து; an Āyurvedic medicine
to rheumatism. (சா.அக.)

சுலமானா *śulmānā*, பெ.(n.) தண்டம் (இ.வ.);
fine, forfeit, penalty.

[*Ar. jurmāna* > த. சுலமானா]

சுல்லம் *śullam* பெ.(n.) செப்பு; coper

[*Skt. sulla* > த. சுல்லம்]

சுலபசாத்தியம் *śulaba-śāttiyam*, பெ.(n.)
எளிதில் முடிக்கக் கூடியது (உ.வ.); that which
can be easily accomplished.

[*Skt. sulabha* + *sadhyā* > த. சுலபசாத்தியம்]

சுலபம் *śulabam*, பெ.(n.) 1. எளிமை; ease,
facility, easiness of acquisition or
attainment. 2. சிறுமை (வின்.); trifle.
3. மலிவு; cheapness. *விலை சுலபம்*.

[*Skt. su-labha* > த. சுலபம்]

சுலனன் *śulanaṇ*, பெ.(n.) நெருப்பு; fire.
"சுலனனைக் கொள" (திருச்செந்.பு.
திருவவ.8).

[*Skt. jvalana* > த. சுலனன்]

சுலு *śulu*, பெ.(n.) சுல்லம் பார்க்க; see *śullam*.

சுலுகம் *śulugam*, பெ.(n.) 1. சேறு; mire.
2. சிறங்கை; handful.

[*Skt. culuka* > த. சுலுகம்]

சுலுப்பு *śuluppu*, பெ.(n.) மரக்கலம் (யாழ்.அக.);
a vessel, dhoney.

[*E. sloop* > த. சுலுப்பு]

சுலுபம் *śulupam*, பெ.(n.) சிறுமை, அற்பம்
(யாழ்.அக.); trifle.

[*Skt. svalpa* > த. சுலுபம்]

சுலோகம் *śulōgam*, பெ.(n.) 1. வடமொழிச்
செய்யுள்; verse or stanza in Sanskrit.
"சுலோக மொருநியுத மாராய" (சைவச. பொது.
3). 2. சொன்மாலை (பிங்.); panegyric. 3. புகழ்
(யாழ்.அக.); fame, renown. 4. பழமொழி
(யாழ்ப்.); proverb, saying.

[*Skt. ślōka* > த. சுலோகம்]

சுலோகி *śulōgi*, பெ.(n.) கள் (திவா.); toddy.

த.வ. சொலவகம்

[*Skt. ślōkin* > த. சுலோகி]

சுலோசனம் *śulōśaṇam*, பெ.(n.) 1. அழகிய கண் (வின்.); beautiful, lovely eyes. 2. மூக்குக்கண்ணாடி (யாழ்.அக.); spectacles.

[Skt. *su-lōcana* > த. சுலோசனம்]

சுலோபம்¹ *śulōbam*, பெ.(n.) 1. சிறுமை (வின்.); smallness, littleness, trifle. 2. எறும்பு (பிங்.); ant, emmet.

[Skt. *svalpa* > த. சுலோபம்]

சுலோபம்² *śulōbam*, பெ.(n.) எளிது (வின்.); easiness of attainment.

[Skt. *su-labha* > த. சுலோபம்]

சுலோபம்³ *śulōbam*, பெ.(n.) சுலோகம்,⁴ (யாழ்ப்.) பார்க்க; see *śulōgam* 4.

[Skt. *ślōka* > த. சுலோபம்]

சுவ்வதன் *śuvvadaṇ*, பெ.(n.) சுவ்விரதர் பார்க்க; see *śuvviradar*.

[Skt. *Sūvrata* > த. சுவ்வதன்]

சுவ்வாலே *śuvvālē*, பெ.(n.) இசைப்பாடல் சிலவற்றினின்றுதிகளில் வரும் சொல் (இ.வ.); refrain at the end of certain kind of songs.

[Te. *cuvvāl* > த. சுவ்வாலே]

சுவ்விரதர் *śuvviradar*, பெ.(n.) தூயநீரவர் (தீர்த்தங்கரர்) இருபத்துநால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு, உரை); a Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅgarar*.

[Skt. *sūvrata* > த. சுவ்விரதர்]

சுவ *śuva*, பெ.அ.(adj.) தன்னுடைய; one's own, used only as the first member of compounds. "சுவபட்சம்".

[Skt. *sva* > த. சுவ]

சுவகதபேதம் *śuvakada-bēdam*, பெ.(n.) முழுப்பொருளுக்கும் அதன் உறுப்புக்குமுள்ள வேற்றுமை (வேதா. சூ. 25, உரை); the difference between an object as a whole and its part.

[Skt. *sva-gata+bhēda* > த. சுவகதபேதம்]

சுவகதம் *śuvakadam*, பெ.(n.) 1. தனக்குட் பேசுகை; aside; soliloquy. 2. சுவகதபேதம் பார்க்க; see *śuvakada-bēdam*. "சுவகத முதலாயின மூன்றுமிலையே" (வேதா. சூ. 27).

[Skt. *sva-gata* > த. சுவகதம்]

சுவகர்மம் *śuva-karmam*, பெ.(n.)

1. தனக்குரித்தாக நூல்களால் வகுக்கப்பட்ட தொழில்; one's duties ordained by *śāstras*. 2. சொந்தத் தொழில்; one's own business.

[Skt. *sva* > த. சுவ]

[சுவ > குரு > கரு > கருமம் > Skt. கர்மம்]

சுவகாரியம் *śuva-kāriyam*, பெ.(n.) சுவகர்மம்

2 பார்க்க; see *śuva-karmam*, 2. பட்டணத்துக்குச் சுவகாரியமாகப் போயிருந்தேன் (இ.வ.)

(சுவ+காரியம்)

[Skt+. *sva* > த. சுவ]

[கரு > கார் > காரியம். கரு-செய்தற்பொருள்]

சுவகீயை *śuvakīyai*, பெ.(n.) மூவகைப் பெண்டிருள் ஒரு வகையினள் (சுக்கிரநீதி. 212, கீழ்க்குறிப்பு); one of the three classes of women.

[Skt. *śvakīyā* > த. சுவகீயை]

சுவச்சதை *śuva-c-cadai*, பெ.(n.) சுவச்சம்¹ - 1,2 பார்க்க; see *śuvaccam*¹-1,2.

[சுவ+சதை]

[Skt. *sva* > த. சுவ+சதை]

சுவச்சம்¹ *śuvaccam*, பெ.(n.) 1. தெளிவு; clearness, as of the atmosphere, water. "ஆகாசம் சுவச்சமாகியும்" (சி.சி.2:67, சிவாக்.). 2. தூய்மை; purity, stainlessness, freedom from mixture, as of race. 3. நல்லெண்ணெய் (தைலவ. தைலவ. 35); gingelly oil, as clear.

[Skt. *svaccha* > த. சுவச்சம்]

சுவச்சம்² *śuvaccam*, பெ.(n.) சுவத்தம் பார்க்க; see *śuvattam*. "எல்லாரும் சுவச்ச மாயிருக்கிறார்கள்" (வீரன்)

[Skt. *sva-stha* > சுவஸ்தம் > த. சுவச்சம்]

கவசம் *śuvaśam*, பெ.(n.) தன் வயத்தில் உள்ளது; one's own custody or control. "நான்மறைகளுஞ் கவசமாகிய வங்கண" (விநாயகபு. 73:35).

த.வ. தன்பொறுப்பு

[Skt. *sva+vaśa* > கவஸ்தம் > கவத்தம் த. கவசம்]

கவசனம்¹ *śuvaśanam*, பெ.(n.) சொந்தச் சொல் one's own word.

[Skt. *sva+vacana* > த. கவசனம்]

கவசனம்² *śuvaśanam*, பெ.(n.) நற்சொல்; good word, auspicious word.

த.வ. நற்சொல்

[Skt. *su+vacana* > த. கவசனம்]

கவசனவிருத்தம் *śuvaśana-viruttam*, பெ.(n.) தன் சொற்கு மாறுபாடாக, இயம்பலாகிய பக்கப்போலி வகை; self-contradiction. "கவசனவிருத்தந் தன்சொன்மாறி யியம்பல்" (மணிமே. 29, 160).

[Skt. *sva-vacana+viruddha* > த. கவசனவிருத்தம்]

கவசாதி *śuva-śādi*, பெ.(n.) தன்னினம்; one's own caste or class.

[Skt. *sva-jāti* > த. கவசாதி]

கவசாதீயம் *śuva-śādiyam*, பெ.(n.) ஓரினத்தைச் சார்ந்த பொருள்; that which belongs to one's genus or class. "தேஜோற் பந்நமான சப்தம் கவசாதீயமா யிருக்கிற உத்தரோத்தர சத்தங்களை உற்பாதித்து" (சி.சி.2:61, சிவாக்.).

த.வ. ஓரினப்பொருள்

[Skt. *sva-jātiya* > த. கவசாதீயம்]

கவணகாரகன் *śuṇa-kāragan*, பெ.(n.) பொற்கொல்லன்; goldsmith.

[Skt. *svaṇa-kāra* > த. கவணகாரகன்]

கவணபுட்பம் *śuṇa-putpam*, பெ.(n.)

1. கவர்ணபுட்பம் see *śvaṇa-putpam*.

2. கோயிலிற் வழிபாட்டுக் காலங்களில் மறை முதலியன ஓதுகை (இ.வ.); recitation of portions of the Vēdas and other sacred works at the time of worship in temples.

[Skt. *svaṇa+Puṣpa* > கவர்ணபுஷ்பம்

த. கவணபுட்பம்]

கவணபூமி *śuṇa-būmi*, பெ.(n.) கவர்ணபூமி

2, 3 பார்க்க; see *śuṇa-būmi*.

[Skt. *svaṇa+bhūmi* > த. கவர்ணபூமி >

கவணபூமி]

கவணம் *śuṇam*, பெ.(n.) 1. பொன்; gold.

"எரிபுரை கவணம்" (பெருங். வத்தவ. 11:52).

2. மாழைக் கட்டி (பிங்.); ore.

[Skt. *suṇa* > த. கவர்ணம் > கவணம்]

கவத்தம் *śuvattam*, பெ.(n.) 1. நலம், உடல்நலம்; sound health. 2. கவலையின்மை; leisure; freedom from cares.

[Skt. *sva-stha* > கவஸ்தம் > த. கவத்தம்]

கவத்தன் *śuvattan*, பெ.(n.) 1. உடல் நலமுள்ளவன்; healthy person. 2. மனக் கவலையின்றி இருப்போன்; person resting in absolute peace. "கவத்தனாய் நின்ற நின்னிலை" (உத்தரரா. தோத்திர. 23).

[Skt. *sva-stha* > கவஸ்தம் > த. கவத்தன்]

கவத்தி *śuvatti*, பெ.(n.) கவத்திவாசனம் பார்க்க; see *śuvattivāṣanam*. "வேதச் செல்வர் கவத்திகளோத" (திருவிளை. திருமணப். 145).

[Skt. *svasti* > கவஸ்தி > த. கவத்தி]

கவத்திகம்¹ *śuvattigam*, பெ.(n.) 1. கவத்தி-வாசனம் 2,3,4 பார்க்க; see *śuvatti-vāṣanam*. 2. 3,4. "வசுக்கள் கவத்திக முரைப்பு" (குற்றா. தல. திருமண. 82). 2. கவத்திவாசனம் - 2. பார்க்க; see *śuvatti-vāṣanam*. 2. - 2. "கவத்திகம்போற் பாவிய விரேகை" (விநாயகபு. 15, 48). 3. கவத்திகாசனம் (பிங்.)

பார்க்க; see *śuvattigāśanam*. 4. இருக்கை வகை (சிலப். 8, 25, உரை); a kind of sitting posture, one of nine *irukkai*. 5. நான்கு விரலுந் தம்முள் ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல் குஞ்சித்து நிற்கும் பதாகைக்கை இரண்டனையும் மணிக்கட்டில் ஏற்றி வைக்கும் இணைக்கை வகை (சிலப். 3, 18, உரை); a gesture with both hands in which they are joined at the wrists in their *padāgai* pose and turned up.

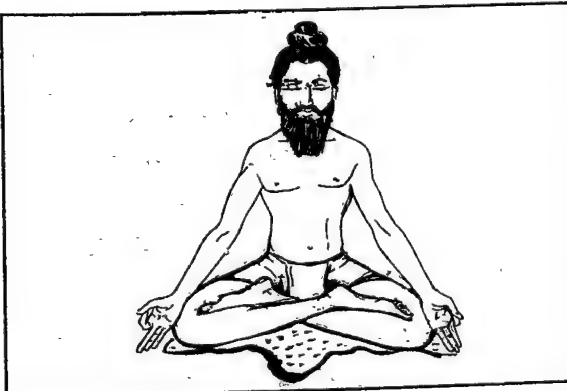
[Skt. *svastika* > சுவஸ்திகம் > த. சுவத்திகம்]

சுவத்திகம்² *śuvattigam*, பெ.(n.) 201 உச்சிகளையும் (சிகரங்களையும்) 25 மேனிலைக் கட்டுகளையுமுடைய கோயில் (சுக்கிரநீதி, 230); temple with 201 towers and 25 storeys.

[Skt. *svastika* > சுவஸ்திகம் > த. சுவத்திகம்]

சுவத்திகாசனம் *śuvattigāśanam*, பெ.(n.) ஒன்பது வகை இருக்கைகளுள், கால்களைக் குறுக்கிட்டு வைத்துக் கொண்டு, உடல் நிமிர அமரும் இருக்கை; a yōgic posture symbolic of success, which consists in sitting with legs crosswise while the body is held erect and at ease, one of nine *irukkai*.

[Skt. *svastika+āsana* > சுவஸ்திகாசனம் > த. சுவத்திகாசனம்]

சுவத்திவாசனம் *śuvatti-v-āśanam*, பெ.(n.)

1. ஆவணம் முதலியவற்றின் முதலில், மங்கலங் குறிக்க வழங்கும் வடமொழிச்சொல்; a sanskrit indeclinable denoting auspiciousness, used at the beginning of inscriptions, calendars, etc. 2. மங்கலத்தைக் குறிக்கும் ஸ்வஸ்திகை என்ற குறியீடு; a mystical mark in the form, denoting auspiciousness. 3. மங்கலம் பயத்தலைக் கருதி ஒதப்படும் மறைப்பகுதி; a portion of the vēdas recited with a view to auspiciousness. 4. இறைவன் புறப்பாட்டில் ஒதப்படும் மறை; vēda recited in the presence of idols taken in procession.

[Skt. *svasti-vāśana* > சுவஸ்திவாசனம் > த. சுவத்திவாசனம்]

சுவதந்தரன் *śuvatandaran*, பெ.(n.) சுதந்தரன் பார்க்க; see *śudandaran*.

[Skt. *sva-tantra* > த. சுவதந்தரன்]

சுவதந்திரம் *śuvatandiram*, பெ.(n.) சுதந்தரம் பார்க்க; see *śudandaram*.

[Skt. *sva-tantra* > த. சுவதந்திரம்]

சுவந்திரம் *śuvandiram*, பெ.(n.) சுதந்தரம் பார்க்க; see *śudandaram*. குடிமக்களுக் குள்ள சுவந்திரம் கொடுத்தாயிற்றா? (உ.வ.).

[Skt. *sva-tantra* > த. சுவந்திரம்]

சுவப்பனம் *śuvappanam*, பெ.(n.) கனவு; dreams.

[Skt. *svapna* > த. சுவப்பனம்]

சுவப்பிரம் *śuvappiram*, பெ.(n.) 1. நிரயம் (சூடா.); hell. 2. வளை (யாழ்.அக.); burrow.

[Skt. *śvabhra* > த. சுவப்பிரம்]

சுவபட்சம் *śuva-paṭcam*, பெ.(n.) சுபட்சம் பார்க்க; see *śubaṭcam*.

[Skt. *sva+pakṣa* > த. சுவபட்சம்]

சுவபாவம் *śuva-pāvam*, பெ.(n.) சபாவம் பார்க்க; see *śubāvam*.

[Skt. *sva+bhāva* > த. சுவபாவம்]

சுவபாவிகம் *śuva-pāvigam*, பெ.(n.) இயல்பானது; that which is natural.

[Skt. *svā-bhāvika* > த. சுவபாவிகம்]

சுவபாவோக்தி *śuvabāvōkti*, பெ.(n.) தன்மை நவ்ற்சியணி; a figure of speech in which the actuality alone is described.

[Skt. *svabhā-vōkti* > த. சுவபாவோக்தி]

சுவம்¹ *śuvam*, பெ.(n.) 1. சொந்தமானது; one's own. 2. உடைமை; wealth, belongings.

[Skt. *sva* > த. சுவம்]

சுவம்² *śuvam*, பெ.(n.) மங்கலம்; prosperity, good fortune. "சைவமோங்கிச் சுவம்பெருக" (குற்றா. தல. திருமால். 143).

[Skt. *śubha* > த. சுவம்]

சுவம்³ *śuvam*, பெ.(n.) சுவவு¹ (அக.நி.) பார்க்க; see *śuvavu*.

சுவம்⁴ *śuvam*, பெ.(n.) சுவர்க்கம்¹, 1. பார்க்க (அக.நி.); see *śuvarkkam*¹, 1.

[Skt. *śvaḥ* > த. சுவம்]

சுவமேதைக்கிருசி *śuva-mēdai-k-kiruśi*, பெ.(n.) அதிகாரியின் அனுமதியின்றிச் செய்யும் பயிர்; unauthorised cultivation.

[Skt. *sva-mēdhā +kr̥ṣi* > த. சுவமேதை கிருஷி > கிருசி]

சுவமேதையாக *śuva-mēdai-y-āga*, வி.எ. (adv.) தானாகவே; of one's own accord.

[Skt. *sva-mēdhā* > த. சுவமேதையாக]

சுவயங்கிருதம் *śuvayaṅ-girudam*, பெ.(n.) தானே செய்துகொள்ளுவது; one's own doing, as evil.

[Skt. *svayaṅ-kṛta* > த. சுவயங்கிருதம்]

சுவயந்தத்தன் *śuvayan-tattan*, பெ.(n.) பிள்ளைகள் பன்னிருவருள் தானாகவே ஒருவற்கு மகனாகப் புகுந்தவன்; self-given son, son adopted with his own consent, one of twelve puttiraṅ.

சுவயம் *śuvayam*, பெ.(n.) சுயம் பார்க்க; see *śuyam*.

[Skt. *svayam* > த. சுவயம்]

சுவயம்பாகம் *śuvayam-pāgam*, பெ.(n.) சுயம்பாகம் பார்க்க; see *śuyam-bāgam*.

[சுவயம்+பாகம்]

[Skt. *svayaṃ* > சுவயம்]

பகு > பாகு > பாகம்

சுவயம்பு *śuvayambu*, பெ.(n.) சுயம்பு பார்க்க; see *śuyambu*.

[Skt. *svayam+bhū* > த. சுவயம்பு]

சுவயம்வரம் *śuvayam-varam*, பெ.(n.) சுயம்வரம் பார்க்க; see *śuyam-varam*.

[Skt. *svayam+vara* > த. சுவயம்வரம்]

சுவயார்ச்சிதம் *śuvayārccidam*, பெ.(n.) சுயார்ச்சிதம் பார்க்க; see *śuyārccidam*.

[Skt. *svayam+ārjita* > த. சுவயார்ச்சிதம்]

சுவர் *śuvar*, பெ.(n.) சுவர்க்கம்¹, 1 (சங்.அக.) பார்க்க; see *śuvarkka*¹m, 1.

[Skt. *svas* > த. சுவர்]

சுவர்க்ககணம் *śuvarkka-kaṇam*, பெ.(n.) செய்யுட்கணத்தொன்று metrical foot of three *nēr*.

[Skt. *svarga* > த. சுவர்க்கம்+ளகணம்]

சுவர்க்கம்¹ *śuvarkkam*, பெ.(n.) 1. வானோர் உலகம்; Indra's heaven, the world of gods. "தென்னாட்டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்" (நாலடி, 243). 2. மகிழ்ச்சி; happiness. "நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற வம்மனாய்" (திவ். திருப்பா. 10).

[Skt. *svarga* > த. சுவர்க்கம்]

சுவர்க்கம்² *śuvarkkam*, பெ.(n.) பெண்களின்
மார்பகம் (பிங்.); woman's breast.

[Skt. *su-varga* > த. சுவர்க்கம்]

சுவர்க்கர் *śuvarkkar*, பெ.(n.) வானோர் (பிங்.);
celestials, inhabitants of svarga.

[Skt. *svarga* > த. சுவர்க்கர்]

சுவர்க்கவாசல் *śuvarkka-vāśal*, பெ.(n.)
திருமால் கோயில்களில் சிலை (மார்கழி)
மாதத்து பதினோராம் நாள் முதல் வளர்பிறை
பத்து நாள்வரை இறைவன் எழுந்தருளுதற்கு
உரியதும், மால் உலக வாயில் போலக் கருதிப்
பலரும் செல்வதற்கு உரியதும் மற்றக்
காலங்களில் திறக்கப்படாததுமான தனி
வாயில்; a gate in Viṣṇu temples believed to
represent the entrance to heaven and
opened annually for ten days from the 11th
day of the bright of half of mārkali to let
the idol and devotees pass through.

[சுவர்க்கம்+வாசல்]

[Skt. *svarga* > த. சுவர்க்கம்]

சுவர்க்கவாசலேகாதசி *śuvarkka-vāśal-
ēgādaśi*, பெ.(n.) சிலைத் திங்கள் வளர்பிறை
பதினோராம் நாள்; the 11th tidi of the bright
half of mārkali.

[சுவர்க்கம்+வாசல்+லேகாதசி]

[Skt. *svarga*+ *egādaśi* > த. சுவர்க்க

வாசலேகாதசி]

சுவர்க்கவேதி *śuvarkkavēdi*, பெ.(n.) முலை
(தக்கயாகப். 593, உரை); breast.

சுவர்க்கன் *śuvarkkan*, பெ.(n.) (வானோர்
உலகத் தலைவனான) இந்திரன் (பிங்.); Indran,
as the lord of the celestial world.

த.வ. துறக்கக்கோ

[Skt. *svarga* > த. சுவர்க்க>சுவர்க்கன்]

சுவர்க்காரோகணம் *śuvarkkāroṅam*,
பெ.(n.) துறக்கஞ் செல்லுகை; ascent to

heaven, euphemism for death.
"மாறங்காரி..... சுவர்க்கா ரோகணஞ்செய்த
பின்னை" (செந். iv, 336).

[Skt. *svarga* + *ā-rōhaṇa* > த.

சுவர்க்காரோகணம்]

சுவர்க்காவதரணம் *śuvarkkāvadaraṇam*,
பெ.(n.) ஐந்துவகைத் திருமணங்களு
ளொன்று (திருநூற். 4, உரை); one of *pañja-
kalyāṇam*.

[Skt. *svarga* + *avataraṇa* > த.

சுவர்க்காவதரணம்]

சுவர்ச்சிலவணம் *śuvarcci-lavaṇam*, பெ.(n.)
வெடியுப்பு (சுக்கிரநீதி, 329); saltpetre.

[சுவர்ச்சி+இலவணம். Skt. *svarci* > த.

சுவர்ச்சி அளம்+ உப்பு.அளம்+ அணம் > அளவணம்>
இலவணம்]

சுவர்ணகதலி *śuvarṇa-kadali*, பெ.(n.) வாழை
வகை; a species of plantain.

[Skt. *svarṇa* > த. சுவர்ணம்+கதலி]

சுவர்ணகாரன் *śuvarṇa-kāraṇ*, பெ.(n.)
பொற்கொல்லன்; goldsmith.

[Skt. *svarṇa* > த. சுவர்ணம்+காரன்]

சுவர்ணத்திராவகம் *śuvarṇa-t-tirāvagam*,
பெ.(n.) சுவர்ணபேதி பார்க்க; see *śuvarṇa-
bēdi*.

[Skt. *svarṇa* + *drāvaka* > த.

சுவர்ணத்திராவகம்]

சுவர்ணபசுமம் *śuvarṇa-baśumam*, பெ.(n.)
தங்கபற்பம்; medicinal powder calcined
from gold.

[Skt. *svarṇa*+*bhasman* > சுவர்ணபஸ்மம்

>த. சுவர்ணபசுமம்]

சுவர்ணபுட்பம் *śuvarṇa-putpam*, பெ.(n.)

1. பொற்பூ; gold flower. 2. பொற்பூக்களுக்குப்
பதிலாகத், தேவதைகளுக்குக் கொடையாகக்
கொடுக்கும் காசுகள்; coins offered to gods,

as substitute for gold flowers. 3. வேலையின் பொருட்டு அளிக்கும் வெகுமானம்; remuneration, money offered as inducement. 4. கையூட்டு (உ.வ.); bribe.

[Skt. *svarna* + *puṣpa* > த. சுவர்ணபூஷ்பம் > சுவர்ணபூப்பம்]

சுவர்ணபூமி *śuvarṇa-būmi*, பெ.(n.) 1. the boundary line of the universe. 2. வானுலகம்; Indra's heaven. 3. மியான்மர் என்று, இன்று வழங்கும் பர்மா தேசம் (ந.டு.); Myanmar (Burma).

[Skt. *svarna* + *bhūmi* > த. சுவர்ணபூமி]

சுவர்ணபேதி *śuvarṇa-bēdi*, பெ.(n.) தங்கத்தை இளக்கும் எரிநீர்மம்; aqua regia, a mixture of nitric and hydrochloric acids, as dissolving gold.

[Skt. *svarna* + *bhēdi* > த. சுவர்ணபேதி]

சுவர்ணம் *śuvarṇam*, பெ.(n.) 1. பொன்; gold. 2. நாணயம்; coin. சுவர்ணாதாயம்.

[Skt. *suvarṇa* > த. சுவர்ணம்]

சுவர்ணமாட்சிகம் *śuvarṇa-māṭcigam*, பெ.(n.) துணை மூலப்பொருள்களுள் ஒன்று (சங். அக.); an interior mineral, one of *upa-tādu*.

[Skt. *suvarṇa-māṭṣika* > த. சுவர்ண மாட்சிகம்]

சுவர்ணயூதி *śuvarṇa-yūdi*, பெ.(n.) பொன்னிறமுள்ள மல்லிகை (மலை.) golden jasmine.

[Skt. *svarna-yūthikā* > த. சுவர்ணயூதி]

சுவர்ணவேதை *śuvarṇa-vēdai*, பெ.(n.) சுவர்ணபேதி பார்க்க; see *śuvarṇa-bēdi*.

சுவர்ணாங்கி *śuvarṇāṅgi*, பெ.(n.) முதன்மைப் பண்களுளொன்று (சங். சந். 47); (mus.) a primary *rāgam*.

[Skt. *svarṇāṅgi* > த. சுவர்ணாங்கி]

சுவர்ணாதாயம் *śuvarṇādāyam*, பெ.(n.) நிலமுதலியவற்றிலிருந்து வரும் கைப்பண வரும்படி; revenue in gold, rent or tax receivable in money.

[சுவர்ணம் + ஆயம்.]

[Skt. *svarṇa* > த. சுவர்ணம்]

[ஒருகா. ஆகு + ஆயம் > (ஆது + ஆயம்) ஆதாயம். ஆயம் = கூடுதல், தொகை]

சுவர்த்திகாதனம் *śuvarttigādanam*, பெ.(n.) ஓக இருக்கை வகை (தத்துவப். 107, உரை); a yogic posture.

சுவர்யோனி *śuvar-yōṇi*, பெ.(n.) தெய்வப் பிறப்பு; birth as celestials. "அஞ்ஞான கன்மத்தினாற் சுவர்யோனி புக்கு" (திருமந். 499).

[Skt. *sva* > த. சுவர் + யோனி]

சுவரக்கிராமம் *śuvara-k-kirāṁam*, பெ.(n.) ஏழிசை வரிசை; (mus.) gamut.

[Skt. *svara* + *grāma* > த. சுவரக்கிராமம்]

சுவரணை *śuvaranai*, பெ.(n.) உணர்ச்சி; consciousness.

[Skt. *smaraṇā* > த. சுமரணை > சுவரணை]

சுவரம் *śuvaram*, பெ.(n.) இசை; musical note.

[Skt. *svara* > த. சுவரம்]

சுவரிதம் *śuvaridam*, பெ.(n.) நலிதலோசை (பி.வி.40); circumflex accent.

[Skt. *svarita* > த. சுவரிதம்]

சுவரூபம் *śuvarūbam*, பெ.(n.) 1. தன்னியல்பு; natural state or quality, nature. 2. அரச குலம்; family or dynasty of kings.

[Skt. *sva-rūpa* > த. சுவரூபம்]

சுவரூபாசித்தம் *śuvarūbāśittam*, பெ.(n.) ஏதுப்போலி (சைவப். பக். 25); a fallacy in reasoning in which the middle term does not exist in the minor term.

[Skt. *svarūpāśiddha* > த. சுவரூபாசித்தம்]

சுவல்பம் *śuvalbham*, பெ.(n.) சுவற்பம் (இ.வ.)
பார்க்க; see *śuvarpam*.

சுவல்லி *śuvalli*, பெ.(n.) கார்போகியின் வித்து;
seed off scurfy pea.

[Skt. *su-valli* > த. சுவல்லி]

சுவலன் *śuvalan*, பெ.(n.) நெருப்பு (பிங்.); fire.

[Skt. *jvalana* > த. சுவலன்]

சுவலி-த்தல் *śuvali-*, 4. செ.கு.வி.(v.i.) கடர்
விட்டுரிதல்; to shine, burn brightly, blaze
forth.

[Skt. *jval* > த. சுவலி-]

சுவலோகம் *śuvalōgam*, பெ.(n.) மேலேழுல
கத்துள் மூன்றாவதான, தேவருலகம் (சி.போ.
பா.2:3,பக். 210); Indra's heaven, third of *māl-
lūlagam*.

த.வ. மூன்றாம் மேலுலகு

[Skt. *suvar-lōka* > த. சுவலோகம்]

[த. உலகம் > Skt. *lōka*]

சுவற்பம் *śuvarpam*, பெ.(n.) சிறியது; trifle.

[Skt. *svalpa* > த. சுவற்பம்]

சுவன்னகாரன் *śuvanna-kāraṇ*, பெ.(n.)
சுவர்ணகாரன் (யாழ்.அக.); see *śuvarṇa-
kāraṇ*.

[Skt. *svarna* > த. சுவன்னகாரன்]

சுவன்னம் *śuvannam*, பெ.(n.) சுவர்ணம்
பார்க்க; see *śuvarṇam*.

[pkt. *suvarṇa* > த. சுவன்னம்]

சுவனம் *śuvanam*, பெ.(n.) கனவு; dream.
"சாக்கிரஞ் சுவனஞ் சுழுத்தி" (ஞானா. 9:9).

[Skt. *svapna* > த. சுவனம்]

சுவசேத்திரம் *śuva-śēttiram*, பெ.(n.)
கோளுக்குரிய ஆட்சி வீடு; a planet's own
house in the horoscope.

[Skt. *sva+ṣētra* > சுவசேத்திரம் > த.

சுவசேத்திரம்]

சுவா *śuvā*, பெ.(n.) நாய் (திவா.); dog

[Skt. *śvā* > த. சுவா]

சுவாகதம் *śuvākadam*, பெ.(n.) 1. வரவேற்கும்
நன்மொழி; expr. denoting welcome, cordial
reception. "தோழியர் சுவாகதம்
போதுகீங்கென" (சீவக. 1021). 2. கிளி (திவா.);
parrot.

[Skt. *svāgata* > த. சுவாகதம்]

சுவாகா *śuvāgā*, பெ.(n.) 1. வேள்வி செய்யும்
பொழுது, தெய்வத்தின் பெயர்க்குப் பின் கூறும்
மொழி; a term used along with the name
of a god while offering oblation to him.
வேட்கோக் குயக்கோடன் ஆனந்தஞ் சேர்க
சுவாகா (தொல். பொருள். 490, உரை).
2. சுவாகாதேவி பார்க்க; see *śuvāgā-dēvi*.

[Skt. *svāhā* > த. சுவாகா]

சுவாகாதேவி *śuvāgā-dēvi*, பெ.(n.)
வேள்விக்கு உரிய தெய்வமான தீக்கடவுளின்
மனைவி (பிங்.); wife of Agni, presiding over
sacrificial offerings.

[சுவாகா+தேவி]

[Skt. *svāhā* > த. சுவாகா]

சுவாகு *śuvāgu*, பெ.(n.) இராமனாற்
கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன்; a Tāṣasa Glain
by Rāmaṇ. "மற்பொரு சுவாகுவும் வந்து
தோன்றினாற்" (கம்பரா. தாடகை. 32).

[Skt. *Subāhu* > த. சுவாகு > சுவாகு]

சுவாகை *śuvāgā*, பெ.(n.) சுவாகாதேவி பார்க்க;
see *śuvāgā-dēvi*. "சுவாகை முதல்வனை
முடியுற வணங்கி" (பாரத. இராசகு. 108).

[Skt. *svāhā* > த. சுவாகை]

சுவாங்கி *śuvāngi*, பெ.(n.) கத்தூரிமஞ்சள்
(பிங்.) long and round zedoary.

[Skt. *śubhāngi* > த. சுபாங்கி > சுவாங்கி]

சுவாசக்கண்ணறை *śuvāśa-k-kaṇṇarai*,
பெ.(n.) மூச்சுப் பையிலுள்ள கண்ணறை
(இங்.வை.); air-cell of the lungs.

[சுவாசம்+கண்ணறை]

[Skt. *śvāsa* > த. சுவாசம்]

சுவாசக்குத்து *śuvāśa-k-kuttu*, பெ.(n.)

1. உயிர்ப்பு (சுவாசம்) நோய்வகை; shooting
pain in pulmonic complaint.
2. மூச்சுப்பையின் மூடுதோலில் உண்டாகும்
நோய்வகை (M.L.); pleurisy.

[சுவாசம்+குத்து]

[Skt. *śvāsa* > த. சுவாசம்]

சுவாசக்குழல் *śuvāśa-k-kuḷal*, பெ.(n.)
மூச்சுக்குழாய்; trachea, windpipe.

[சுவாசம்+குழல்]

[Skt. *śvāsa* > த. சுவாசம்]

சுவாசகம்¹ *śuvāśagam*, பெ.(n.) 1. பேராழுட்டி
(மலை.); fragrant sticky mallow. 2. எட்டி மரம்;
(மலை.) strychnine tree. 3. உவர்மண் (விண்.);
fuller's earth.

[Skt. *su-vāśaka* > த. சுவாசகம்]

சுவாசகம்² *śuvāśagam*, பெ.(n.) இன்மொழி
பேசும் கிளி; parrot, as uttering sweet
sounds. சுவாசக மென்மொழித்திரு "
(ஏகாதசிபு. உருக்கமா. 51).

[Skt. *su-vācaka* > த. சுவாசகம்]

சுவாசகரவருக்கம் *śuvāśakara-varukkam*,
பெ.(n.) ஈளையை (காசத்தை)ப் போக்கும்
மருந்துகள்; the group of drugs which cures
asthma or difficulty of breathing. (சா.அக.)

[Skt. *śvāśa+khara+varga* > த. சுவாச
கரவர்க்கம் > சுவாசகரவருக்கம்]

சுவாசகாசம் *śuvāśa-kāśam*, பெ.(n.)
ஈளைநோய் (தைலவ. தைல. 60); asthma.

[Skt. *śvāśa+kāśa* > த. சுவாசகாசம்]

சுவாசகாசவிழுப்பு *śuvāśa-kāśa-viḷuppu*,
பெ.(n.) இரைப்பினால் காணும் வலிப்பு;
asthma marked by bronchial spasm and
a swelling of the bronchial mucous
membrane - Bronchial asthma. (சா.அக.)

[சுவாசகாசம் +இழுப்பு]

[Skt. *śvāśa+kāśa* > த. சுவாசகாசம்]

சுவாசகோசம் *śuvāśa-kōśam*, பெ.(n.)
சுவாசப்பை பார்க்க; see *śuvāśa-p-pai*.

[Skt. *śvāśa+kōśa* > த. சுவாசகோசம்]

சுவாசங்கட்டியேற்று-தல் *śuvāśaṅ-gaṭṭi-y-
ērru-*, 5. செ.கு.வி.(v.i.) உயிர்வளியைச்
சுழிமுனைநாடி வழியே செலுத்துதல்
(யாழ்.அக.); to force the breath through
śulimunai.

[சுவாசம்+கட்டியேற்று-] ~

[Skt. *śvāsa* > த. சுவாசம்]

சுவாசநிருணயம் *śuvāśa-nirunayam*, பெ.(n.)

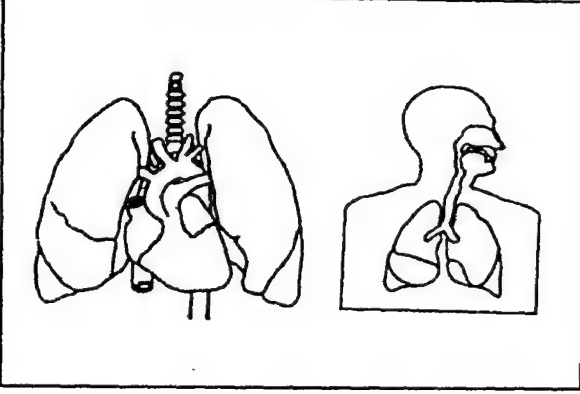
1. உயிர்வளியை அடக்கியாளுந் திறன்; control
of breath, passing it through either nostril
at pleasure or restraining it for any length
of time. 2. உயிர்வளியை (பிராண வாயுவை)
அடக்கியாலும் கும்பக ஆற்றல்; establishing
or maintaining the control of breath in
kumbaga. (சா.அக.)

[Skt. *śvāsa+nirunaya* > த. சுவாசநிருணயம்]

கவாசப்பை *śuvāśa-p-pai*, பெ.(n.) நுரையீரல்; lung.

[கவாசம்+பை]

[Skt. *śvāsa* > த. கவாசம்]

கவாசபந்தம் *śuvāśa-bandam*, பெ.(n.)

1. உயிர்வளியை நிறுத்துகை; suspension of breath. 2. மூச்சு முட்டிப்போகை; asphyxia.

[Skt. *śvāsa+bandha* > த. கவாசபந்தம்]

கவாசம் *śuvāśam*, பெ.(n.) மூச்சு, உயிர்ப்பு (திவா.); breath, respiration. அவருக்கு நினைவு தப்பியிருந்தாலும் கவாசம் மட்டும் சீராக இருந்தது.

[Skt. *śvāsa* > த. கவாசம்]

கவாசம்வாங்கல் *śuvāśam-vāṅgal*, பெ.(n.)

1. இறப்பு மூச்சு வாங்குகை; hard breathing at the moment of death. 2. மூச்சுப் பழக்கம் (பிராணாயாமம்) (வின்.); drawing in and restraining the breath.

[கவாசம்+வாங்கல்]

[Skt. *śvāsa* > த. கவாசம்]

கவாசரோகம் *śuvāśa-rōgam*, பெ.(n.)

கவாசகாசம் பார்க்க; see *śuvāśa-kāśam*.

[Skt. *śvāsa+rōga* > த. கவாசரோகம்]

கவாசாசயம் *śuvāśāśayam*, பெ.(n.)

கவாசப்பை பார்க்க; see *śuvāśa-p-pai*.

[Skt. *śvāśāśaya* > த. கவாசாசயம்]

கவாசி-த்தல் *śuvāśi-*, 4. செ.கு.வி.(v.i.) உயிர் வாழ, காற்றை உள்ளிழுத்து வெளிவிடுதல், மூச்சு விடுதல்; to breathe. 'கூட்டத்திற்குள் மாட்டிக்கொண்டு சரியாக கவாசிக்க முடியாமல் திணறினான்'.

[Skt. *śvāsa* > த. கவாசி-]

கவாத்தியம் *śuvāttiyam*, பெ.(n.) 1. மனநிறைவு; happiness, contentment, satisfaction.

2. நலம்; health, whole someness, ease. "இது உடம்புக்கு நல்ல கவாத்திய மாயிருக்கிறது".

[Skt. *svāsthya* > த. கவாத்தியம்]

கவாத்தியாயம் *śuvāttiyāyam*, பெ.(n.)

தானாகக் கற்ற கல்வி; studying without the help of a teacher, voluntary study.

[Skt. *svādhya* > த. கவாத்தியாயம்]

கவாதகந்தி *śuvādakandi*, பெ.(n.) இத்தி

பார்க்க; see *itṭi*, stone fig.

[Skt. *svādu-gandhin* > த. கவாதகந்தி]

கவாதந்திரியம் *śuvātanḍiriyam*, பெ.(n.)

தனியுரிமை; freedom, independence.

"பெத்தான்மாக்களுக்குச் சுவாதீனமே சுவாதந்திரிய மில்லை" (சி.சி. 11, 7, ஞானப்.).

[Skt. *svātantrya* > த. கவாதந்திரியம்]

கவாதம்¹ *śuvādam*, பெ.(n.) கவாசம் பார்க்க;

see *śuvāśam*. "கவாத வாதம் மண்ணிற" (கம்பரா. கும்பக. 50).

[Skt. *śvāsa* > த. கவாதம்]

கவாதம்² *śuvādam*, பெ.(n.) கருவுற்ற

பெண்களுக்கும், பிள்ளை பெற்ற பெண் களுக்கும் உண்டாகும், சில நோய்களைக் குறிப்பிடும் பொதுவான பெயர்; a general term to refer to ailments of women in pregnancy or after delivery.

சுவாதி *śuvādi*, பெ.(n.) 15வது விண்மீனான விளக்கு விண்மீன்; the 15th nakṣatra.

[*Skt. svāti* > த. சுவாதி]

சுவாதிக் கொக்கு *śuvādi-k-kokku*, பெ.(n.) ஐப்பசி நிலவு நாளில், கூட்டமாக வெளிக் கிளம்பும், ஒருவகை வெண்கொக்கு; a species of white crane flying in large numbers on the day when the moon is in conjunction with cuvādi in the month of aippasi.

[சுவாதி+கொக்கு]

[*Skt. svāti* > த. சுவாதி]

சுவாதிட்டானம் *śuvādiṭṭānam*, பெ.(n.) ஆறு தாரங்களுள் மூலாதாரத்திற்கும் தொப்பு ளுக்கும் இடையே, ஆறிதழ்த்தாமரை வடிவாயுள்ள இடம்; (yōga) a cakṛa or mystic centre in the body, described as a six-pefalled lotus, situate above *mūlādāram* and below the navel, one of *ārātāram*, q.v.

[*Skt. svādhīṭṭāna* > த. சுவாதிட்டானம்]

சுவாதீன அடைமானம் *śuvādhīṇa-aḍaimānam*, பெ.(n.) பழக்க சத்தி (இ.வ.); usufructuary mortgage, mortgage with possession.

[*Skt. svādhīṇa* > த. சுவாதீன அடைமானம்]

சுவாதீனம்¹ *śuvādhīnam*, பெ.(n.) 1. தனியுரிமை; independence. 2. உரிமை; right of possession. 3. தன்வயமானது (சி.சி.11,7, ஞானப்.); that which is under one's own control, opp. to *parādhīnam*.

[*Skt. svādhīṇa* > த. சுவாதீனம்]

சுவாதீனம்² *śuvādhīnam*, பெ.(n.) 1. ஒருவரின் தன் உணர்வு; consciousness, state of being conscious, conscious control of one's faculties. ஒருவர் சுவாதீனத்துடன் எழுதிக் கொடுத்த ஆவணமே செல்லும். 2. உடல் உறுப்புகளின் வாக்கமான இயக்கம்; normal

functioning of limbs. புத்தி சுவாதீனம் இல்லாதவன். 3. சொத்துகள் ஒருவரிடமே இருத்தல்; possession. இடத்தைச் சுவாதீனம் செய்து கொள்வதற்கான உறுதி; முதன்மையான. 4. ஒருவருக்கே உரித்தான விடுதலை (சுதந்திரம்); making oneself at home being at ease. அவள் சுவாதீனமாக வந்து நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

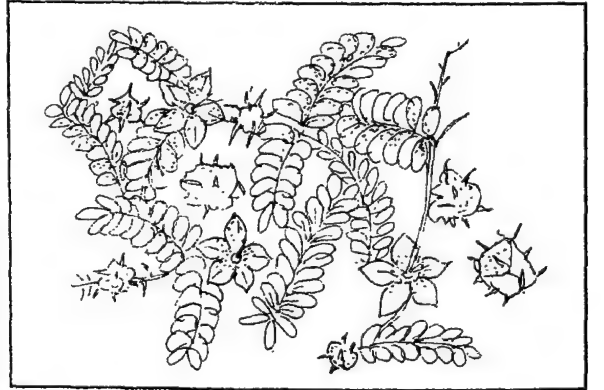
சுவாது *śuvādu*, பெ.(n.) 1. சுவை; taste, flavour. 2. இனிமை; sweetness. 3. ஆடாதோடை (தைலவ. தைல. 131); *malabar-hut*.

[*Skt. svādu* > த. சுவாது]

சுவாதுகண்டகம் *śuvādu-kaṇḍagam*, பெ.(n.) நெருஞ்சி (சங்.அக.) cow-thorn.

[*Skt. svādu* > த. சுவாது]

[கள் > கண்டு > கண்டகம் = முள், நீர்முள்ளி]

சுவாதுகண்டம் *śuvādu-kaṇḍam*, பெ.(n.) சுவாதுகண்டகம் (மலை.) பார்க்க; see *śuvādu-kaṇḍagam*.

சுவாதுகந்தி *śuvādu-kandī*, பெ.(n.) துளசி (மலை.); sacred basil.

[*Skt. svādu-gandhi* > த. சுவாதுகந்தி]

சுவாதுமூலம் *śuvādu-mūlam*, பெ.(n.) கிழங்கு வகை; carrot.

[*Skt. svādu* > த. சுவாதுமூலம்]

சுவாந்தம் *śuvāṇdam*, பெ.(n.) மனம் (விண்.); mind.

[*Skt. svānta* > த. சுவாந்தம்]

சுவாபதேசம் *śuvābadēśam*, பெ.(n.) உள்ளுறைப் பொருள்; esoteric sense, inner meaning, dist. fr. சுவாபதேச வியாக்கியானம்.

[*Skt. svāpadēśa* > த. சுவாபதேசம்]

சுவாபாவிகம் *śuvābāvigam*, பெ.(n.) இயல்பாய் உள்ளது; that which is natural, peculiar or inhercent.

த.வ. இயல்புண்மை

[*Skt. svābhāviga* > த. சுவாபாவிகம்]

சுவாமி *śuvāmi*, பெ.(n.) 1. தலைவன்; master, lord. 2. இறைவன்; Supreme being. 3. கந்தன் (திவா.); Skandan. 4. குரு; spiritual preceptor. "எங்கள் சுவாமியுரை" (ஒழிவி. சத்திநிபா. 2). 5. மூத்தோன் (சூடா.); elder. 6. ஒரு மதிப்புறவுச் சொல்; term of respectful address or reference, used also in pl. குமரகுருபரசுவாமிகள், நாராயணைங்கார் சுவாமி. 7. பொன் (அக.நி.); gold. 8. துறவறம் மேற்கொண்டவர்களைக் குறிப்பிடும் சொல்; a form of address or title for ascetics, monks and holy men சுவாமி விவேகானந்தர்.

[*Skt. svāmin* > த. சுவாமி]

சுவாமிக்கடா *śuvāmi-k-kaḍā*, பெ.(n.) கோயிற்கு வேண்டுதலுக்காக விடப்படும் ஆட்டுக்கடா (இ.வ.); ram dedicated to a temple.

[சுவாமி+கடா]

[*Skt. svāmin* > த. சுவாமி]

[குள் > கள் > கடு > கடா = வலிமைமிக்க ஆண் விலங்கு]

சுவாமிகாரியம் *śuvāmi-kāriyam*, பெ.(n.) 1. தலைவனுடைய வேலை; master's business. 2. வழிபாட்டுச் செயல் (நேர்த்திக்

கடன்); religious duties, as fulfilment of vows.

[சுவாமி+காரியம்]

[*Skt. svāmin* + > த. சுவாமி]

சுவாமித்துரோகம் *śuvāmi-t-turōgam*, பெ.(n.) முதலாளி அல்லது தலைவனுக்கு இழைக்கப்படும் தீங்கு; treachery. disloyalty.

[*Skt. svāmin+droha* > த. சுவாமித்துரோகம்]

சுவாமிநாததேசிகர் *śuvāmi-nāda-dēśigar*, பெ.(n.) 18-ஆம் நூற்றாண்டினரும் இலக்கணக்கொத்து, தசகாரியம் முதலியன இயற்றியவரும் திருவாவடுதுறை (ஆதீன)த்தைச் சார்ந்தவருமாகிய சிவத்துறவி; a śaivism ascetic of the *ṭiru-āvaḍudurai mutt*, the author of *LLakkaṇa-k-kottu*, *Taśa-kāriyam*, etc., 18th C.

சுவாமிநாதன் *śuvāmi-nādan*, பெ.(n.) சிவபெருமானுக்குக் குரு, முருகக் கடவுள் (இ.வ.); Skandar, as preceptor to lord śivan.

த.வ. இறைக்குருவன்

[*Skt. svāmi-nātha* > த. சுவாமிநாதன்]

சுவாமிபிருத்தியநியாயம் *śuvāmi-piruttiya-niyāyam*, பெ.(n.) ஆண்டானடிமைத் திறம்போல உரிமை கூறும் நெறி; the Niyaya of master and slave, used in illustration of absolute ownership.

[*Skt. svāmi-bhṛtya+niyaya* > த.

சுவாமிபிருத்திய நியாயம்]

சுவாமிபேறு *śuvāmi-pēru*, பெ.(n.) சுவாமிபோகம் பார்க்க; see *śuvāmi-bōgam*.

[சுவாமி+பேறு]

[*Skt. svāmin* > த. சுவாமி]

சுவாமிபோகம் *śuvāmi-bōgam*, பெ.(n.) நிலவரிமையாளருக்குக் கொடுக்கும் துண்டு வாரம்; (G.Tn. D. I, 292). the proprietor's or landlord's right, share of produce or rent

due to the mirasdar or the hereditary proprietor by a ryot holding land in farm for a fixed period.

[சுவாமி+போகம்]

[Skt. svāmin > த. சுவாமி]

சுவாமிமலை *śuvāmi-malai*, பெ.(n.)

குடந்தைக்கு மேற்பாலுள்ள, ஒரு கந்தன் ஆலயம் (சிலப். 24, பாட்டுமடை, அரும். பக். 516); a Skanda shrine, west of Kumbakōṇam.

"தபோதனர்கள் சேருஞ் சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே" (திருப்ப. 186).

[சுவாமி+மலை]

[Skt. svāmin > த. சுவாமி]

சுவாமியம் *śuvāmiyam*, பெ.(n.) சொத்துரிமை; ownership, right of property.

[Skt. svāmya > த. சுவாமியம்]

சுவாமியார் *śuvāmiyār*, பெ.(n.) துறவி (உ.வ.); ascetic.

[Skt. svāmi + > த. சுவாமி + ஆர்-மதிப்புறவு குறித்த பன்மை]று]

சுவாயம்புமனு *śuvāyambu-manu*, பெ.(n.)

சுவாயம்புவமனு பார்க்க; see *śuvāyambuva-manu*. "வருசுவாயம்பு மனுவொரு கூறு" (சுடர்மடி. தமோகுண. 3).

சுவாயம்புவம் *śuvāyambuvam*, பெ.(n.)

1. தானாகத் தோன்றியது; self-existent Being. "சுவாயம் புலஞ் சொற்றாம்" (காஞ்சிப்பு. அமர். 1). 2. இருபத்தெட்டு சிவநூல்களுள் (சிவாக மங்கள்) ஒன்று (சைவச. பொது. 332, உரை); an ancient śaiva scripture in śanskrit, one of 28 *Sivāgamam*.

த.வ. தான்தோன்றி

[Skt. svāyambhuva > த. சுவாயம்புவம்]

சுவாயம்புவமனு *śuvāyambuva-manu*, பெ.(n.) தானாகத் (சுவாயம்புவாகிய)

நான்முகனிடம் தோன்றிய மனு; a Manu born of Svayambhu, a *Nāṅmugaṇ*.

[Skt. svāyambhuva+manu > த.

சுவாயம்புவமனு]

சுவார்ச்சிதம் *śuvārccidam*, பெ.(n.) தானே தேடிய பொருள்; self-acquisition.

த.வ. தன்னிட்டம்

[Skt. svārjita > த. சுவார்ச்சிதம்]

சுவார்த்தம் *śuvārttam*, பெ.(n.) சொந்த வேலை; one's own interest.

த.வ. தற்கருமம்

[Skt. svārtha > த. சுவார்த்தம்]

சுவார்த்தானுமானம் *śuvārttānumānam*,

பெ.(n.) தன்காட்சியினின்று தான் ஒன்றை உணருமாறு கொள்ளும் கருதலினை (அனுமானம்) (சி.சி.அளவை, 8, மறைஞா.); inference from one's own perception.

[Skt. svārtha+anumāna > த. சுவார்த்தானுமானம்]

சுவாரசம் *śuvāraśam*, பெ.(n.) சுவாரசியம்

(சங்.அக.) பார்க்க; see *śuvāraśyam*.

சுவாரசியம் *śuvāraśyam*, பெ.(n.) 1. சுவை;

relish, taste. 2. மனத்தை ஈர்த்து விறுவிறுப்பை ஏற்படுத்தும் தன்மை, ஈடுபாடு; absorbing interest, relish, fascination. கதையை சுவாரசியத்துடன் படித்துக் கொண்டிருந்தார். (இ.வ.)

த.வ. நனிகவை

[Skt. svārasya > த. சுவாரசியம்]

சுவாரி *śuvāri*, பெ.(n.) குதிரை, யானை போன்ற

விலங்குகளின் மீது அல்லது வண்டி முதலிய ஊர்திகளில் அமர்ந்து செல்லும் பயணம்; ride on a horse, elephant, etc., or in a vehicle drive. கடற்கரையில் குதிரை சுவாரி செய்தான்.

[U. suvāri > த. சுவாரி]

சுவாலயம் *śuvālayam*, பெ.(n.) மூச்சு விடும் போது மார்பு விரிவதற்கும் சுருங்குவதற்கும் உள்ள கால அளவு; the duration of dilatation and contraction of the chest while breathing.

சுவாலி-த்தல் *śuvāli-*, 4. செ.கு.வி.(v.i.) கவலி- (சங்.அக.) பார்க்க; see *śuvāli-*.

சுவாலினி *śuvālini*, பெ.(n.) ஊழித் தீயுலகங் கருள் ஒன்று (சைவபூ. சந். 57); (śaivam.) a supernal world under the regency of *Kālākkini*.

[*Skt. jvālinī* > த. சுவாலினி]

சுவாலை *śuvālai*, பெ.(n.) எரியும் தீயில் எழும் நாக் குவடிவிலான நீண்ட சுடர், கனலொழுங்கு (சூடா.); flame. நெருப்பு சுவாலை விட்டு எரிந்தது.

[*Skt. jvālā* > த. சுவாலை]

சுவாவி *śuvāvi*, பெ.(n.) 1. உண்மையானவன்; sincere, truthful person. "சுவாவியா மறையாது சொல்லினன்" (உத்தரரா. அசுவமே. 127). 2. மூடன் (இ.வ.); fool, as simple-minded.

[*Skt. svabhāvin* > த. சுவாவி]

சுவான் *śuvān*, பெ.(n.) சுவான்தார் பார்க்க; see *śuvān-dār*.

சுவான்காரன் *śuvān-kāraṇ*, பெ.(n.) சுவான்தார் (இ.வ.) பார்க்க; see *śuvān-dār*.

[*Persn. swāndār* > த. சுவான்காரன்]

சுவான்தார் *śuvān-dār*, பெ.(n.) உரிமையுடையவர் (உ.வ.); owner, proprietor.

த.வ. உடையன்

[*Persn. swāndār* > த. சுவான்தார்]

சுவானசக்கரம் *śuvāna-śakkaram*, பெ.(n.) நாய் கடியாது விலக்குவதாகக் கருதப்படும்

சக்கரம்; a mystic diagram, believed to be a protection against dog-bite. சுவான சக்கரங் குக்கனைத் தடுக்கும் வகையே (மனோன். 1: 5: 66).

[சுவானம்+சக்கரம்]

[*Skt. śvāna* > த. சுவானம்]

சுவானம் *śuvānam*, பெ.(n.) 1. நாய்; dog. "இடத்தைக் காத்திட்ட சுவானம்போல்" (தாயு. ஆசையெனும். 27). 2. நாயுருவி (மலை.); Indian burr.

[*Skt. śvāna* > த. சுவானம்]

சுவானுகாரன் *śuvānu-kāraṇ*, பெ.(n.) சுவான்தார் பார்க்க; see *śuvān-dār*.

சுவானுபவம் *śuvānubavam*, பெ.(n.) தன் நுகர்ச்சி (தன்னனுபவம்); one's own experience, self-experience. "சுருதி குருவாக்குச் சுவானுபவம்" (ஒழிவி. பொதுவி. 13).

[*Skt. sva+anu-bhava* > த. சுவானுபவம்]

சுவானுபூதி *śuvānu-pūṭi*, பெ.(n.) சுவானுபவம் பார்க்க; see *śuvānubavam*.

சுவானுபூதிகம் *śuvānupūṭigam*, பெ.(n.) தன் நுகர்ச்சி (அனுபவம்)யால் உண்டாகும் அறிவு (ஞானம்); knowledge acquired through one's own experience. "சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம்" (சி.சி.8: 34).

த.வ. தற்பட்டறிவு

[*Skt. svānubhūti* > த. சுவானுபூதி]

சுவானுபூதிகம்]

சுவானுபோகம் *śuvānupōgam*, பெ.(n.) நிலத்திற்கு உரிமையாளர் தாமே பயனடைகை (W.G. 496); direct enjoyment of the estate by the proprietor himself.

[சுவானு+போகம்]

[*Skt. svānu* > த. சுவானு]

சுவாத்தியந்தார் *śuvāttiyandār*, பெ.(n.)

தலைமுறைத் தலைமுறையாக, நிலவுரிமை பெற்றவன் (R.T.); holder of free and hereditary lands and rights, especially applied to Brahmins.

த.வ. நிலக்கிழார்

[*Skt. svāsthya* > த. சுவாத்தியந்தார்]

சுவி *śuvi*, பெ.(n.) 1. கல்லால்; white fig. 2. இத்தி (மலை.) stone fig. 3. துளசி (மலை.); sacred basil.

[*Skt. śubha* > த. சுவி]

சுவிகரி-த்தல் *śuvikarī*, 4 செ.கு.வி.(v.t.)

சுவீகரி-த்தல் (சங்.அக.) பார்க்க; see *śuvikarī*.

[*Skt. svīkr* > த. சுவிகரி > சுவீகரி-]

சுவிகாரம் *śuvigāram*, பெ.(n.) சுவீகாரம் பார்க்க; see *śuvigāram*.

சுவிகை *śuvikai*, பெ.(n.) 1. கன் (குடா.); toddy.

2. கச்சோலம் (மலை.); cardamom husk.

[*svādukā* > த. சுவிகை]

சுவிசாலம் *śuviśālam*, பெ.(n.) அதிக அகலம் (விண்.); spaciousness.

[*Skt. su-viśāla* > த. சுவிசாலம்]

சுவிசேடகன் *śuviśēḍagan*, பெ.(n.) நற்செய்தி கூறும் கிறித்துவமத ஆசிரியன்; evangelist, one who preaches good tidings.

[*Skt. su-viśēḍa* > சுவிசேஷகன் > த. சுவிசேடகன்]

சுவிசேடம் *śuviśēḍam*, பெ.(n.) நற்செய்தி; the gospel, good tidings.

[*Skt. su-viśēḍa* > சுவிசேஷம் > த. சுவிசேடம்]

சுவிசேடன் *śuviśēḍan*, பெ.(n.) சுவீசேடகன் பார்க்க; see *śuviśēḍagan*.

[*Skt. su-viśēḍa* > சுவிசேஷன் > த. சுவிசேடன்]

சுவிதி *śuvidi*, பெ.(n.) தூயநீர்வான் (தீர்த்தங்கரர்)

இருபத்து நால்வருள் ஒருவர் (திருக்கலம். காப்பு, உரை); a Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅgarar*.

[*Skt. śuvidhi* > த. சுவிதி]

சுவீகரணம் *śuvīkaraṇam*, பெ.(n.) சுவீகாரம் பார்க்க; see *śuvigāram*.

[*Skt. svīkaraṇa* > த. சுவீகரணம்]

சுவீகரி-த்தல் *śuvīkarī*, 4. செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. ஒப்புதல் வழங்குதல் (அங்கீகரித்தல்); to agree, accept. 2. உட்கொள்ளுதல்; to take in, imbibe. "வாசனையும் உஷ்ணமும் நீருக்கின்றி அந்நீரைச் சுவீகரிக்கிறபோக்கு ஆனதுபோல்" (சி.சி.2:6, சிவாக்.).

3. ஈவு(தத்து)ப்பிள்ளையாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to adopt, as a son.

4. தனக்குரிய தாக்குதல்; தானாக ஏற்றல்; make one's own adopt an idea scheme, etc.

த.வ. விழைந்தேற்றல்

[*Skt. svīkr* > த. சுவீகரி > சுவீகரி]

சுவீகாரபுத்திரன் *śuvīkāra-puttiran*, பெ.(n.)

ஈவுப்பிள்ளை; adopted son.

த.வ. ஏற்பு மகன்

[*Skt. svīkāra + put-tra* > த. சுவீகாரபுத்திரன்]

சுவீகாரம் *śuvīkāram*, பெ.(n.) 1. ஒப்புதல் வழங்குதல்; taking or accepting as one's own, assent. 2. ஒருவர் மற்றொருவருடைய குழந்தையைச் சட்டப்படி தன்னுடைய குழந்தையாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; adoption of a child. இவன் என் சுவீகாரபுத்திரன். (இ.வ.)

த.வ. மகவேற்பு

[*Skt. svīkāra* > த. சுவீகாரம்]

சுவீகிருதம் *śuvīkirudam*, பெ.(n.) ஏற்பிசைவு வழங்கப்பட்டது (அங்கீகரிக்கப்பட்டது); that which is accepted, adopted.

[*Skt. svīkrta* > த. சுவீகிருதம்]

சுவீயை *śuvīyāi*, பெ.(n.) **சுவகீயை** (சுக்கிரந்தி, 212) பார்க்க; see *śuvakīyāi*.

[*Skt. svīyā* > த. சுவீயை]

சுவுகம் *śuvugam*, பெ.(n.) மோவாய்க் கட்டை (பிங்.); chin.

[*Skt. cubuka* > த. சுவுகம்]

சுவேகம் *śuvēgam*, பெ.(n.) உறை; cover. "பட்டுச் சுவேகமொடு..... கட்டமை சுவடி" (பெருங். மகத. 1, 121).

[*su-vēṣṭaka* > த. சுவேகம்]

சுவேச்சை *śuvēccai*, பெ.(n.) 1. தன்னிச்சை; one's own inclination, free will. "ஈசன் சுவேச்சையாங் குணங்கண் மூன்றுள்" (பிரமோத். 21: 10). 2. எந்தக் கட்சியையும் சாராத நிலை; independent candidate.

த.வ. தன்விருப்பு

[*Skt. svēcchā* > த. சுவேச்சை]

செயல்பாட்டைத் தானே முடிவு செய்து கொள்வது; தன்னளவில் கட்டுப்பாடில்லாதது.

சுவேச்சைப்புத்திரன் *śuvēccai-p-puttirān*, பெ.(n.) கணவனனுமதியின்றி மனைவியால் ஈவு(தத்து)ப்பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டவன்; son adopted by a woman of her own accord without her husband's permission.

[*Skt. svēcchā +put-tra* > த. சுவேச்சைப்புத்திரன்]

சுவேதகம் *śuvēdagam*, பெ.(n.) விளாம்பழம் (மூ.அ.); wood-apple fruit.

[*Skt. śvētaka* > த. சுவேதகம்]

சுவேதகாண்டம் *śuvēda-kāṇḍam*, பெ.(n.) 1. சீந்தில் (மலை.) gulancha. 2. வஞ்சி (மூ.அ.); rattan-palm.

[*Skt. śvēta-kāṇḍa* > த. சுவேதகாண்டம்]

சுவேதகாரி *śuvēda-kāri*, பெ.(n.) வியர்வை பிறப்பிக்கும் மருந்து (இங். வை. 30); diaphoretics.

த.வ. வியர்வையுண்டாக்கி

[*Skt. svēda-kārin* > த. சுவேதகாரி]

சுவேதகுசுமம் *śuvēda-kuśumam*, பெ.(n.) வெள்ளெருக்கு (மலை.); white madar.

[*Skt. śvēta-kusuma* > த. சுவேதகுசுமம்]

சுவேதகோளம் *śuvēda-kōḷam*, பெ.(n.) வியர்வை தோன்றும் உடலுறுப்புகள்; sweat glands.

த.வ. வியர்வை நாளம்

[*Skt. svēda* > த. சுவேதம்]

சுவேதசம் *śuvēdaśam*, பெ.(n.) நான்கு வகை உயிர்த்தோற்றங்களுள் வியர்வையினின்று தோன்றுவன; sweat-born lives, as lice, one of four *uyir-t-tōṛram*.

[*Skt. svēda-ja* > த. சுவேதசம்]

சுவேதசாரம் *śuvēda-śāram*, பெ.(n.) நாணல் (மலை.); Kaus, a large and coarse grass.

[*Skt. śvēta+sāra* > த. சுவேதசாரம்]

சுவேதத்துவீபம் *śuvēda-t-tuvībam*, பெ.(n.) வெண்ணிறவுலகெனக் கருதப்படும் மகிழ்ச்சி யளிக்கக் கூடிய நிலம்; white island believed to be the world enjoyment.

[*Skt. śvēta +dvība* > த. சுவேதத்துவீபம்]

சுவேதநீர் *śuvēda-nīr*, பெ.(n.) (வீரியம்) விந்து (நுந். 268, உரை); semen.

[சுவேதம்+நீர்]

[*Skt. śvēta* > த. சுவேதம்]

சுவேதபித்தம் *śuvēda-pittam*, பெ.(n.) உடல் முழுதும் வியர்வை உண்டாக்கும் ஒருவகை நோய் (சீவரட். 184); a disease causing excessive perspiration.

[*Skt. svēda+pitta* > த. சுவேதம்]

சுவேதம்¹ *śuvēdam*, பெ.(n.) வியர்வை (குடா.); perspiration.

[*Skt. svēda* > த. சுவேதம்]

சுவேதம்² *śuvēdam*, பெ.(n.) 1. நீர்வஞ்சி (மூ.அ.); four-seeded willow. 2. வஞ்சிக் கொடி rattan-palm. 3. மாவிலிங்கை (மலை.) holy garlic pear. 4. சுவேதசாரம் பார்க்க; see *śuvēda-śāram*.

[*Skt. śvēta+kāṇḍa* > த. சுவேதம்]

சுவேதமூலம் *śuvēda-mūlam*, பெ.(n.) சாரணை (மலை.); purslane-leaved trianthema.

[*Skt. śvēta* > த. சுவேதம்]

சுவேதமூலி *śuvēda-mūli*, பெ.(n.) தொட்டாற் சிணுங்கி (மலை.) humble plant.

த.வ. தொட்டாற்கருங்கி

[*Skt. śvēta* > த. சுவேதம்]

சுவேதமூலை *śuvēda-mūlai*, பெ.(n.) சுவேதமூலம் (தைலவ. தைல. 93) பார்க்க; see *śuvēda-mūlam*.

[*Skt. śvēta* > த. சுவேதம்]

சுவேதரசம் *śuvēda-raśam*, பெ.(n.) செரி மானத்திற்கு ஏற்றதும் வயிற்றில் உண்டாவது மான, ஒருவகை நீர் (C.G.); pancreatic juice.

த.வ. செரிப்பு நீர்மம்

[*Skt. śvēta + rasa* > த. சுவேதரசம்]

சுவேதராசாவர்த்தம் *śuvēda-rāśāvarttam*, பெ.(n.) வெண்ணிறமுள்ள மணிவகை (விண்.); a white species of lapislazuli.

த.வ. வெண்மணி

[*Skt. śvēta + rasāvarta* > த. சுவேதராசாவர்த்தம்]

சுவேதவராககற்பம் *śuvēda-varāga-karpam*, பெ.(n.) நான்முகனது 51-ஆம் ஆண்டின் 7-ஆம் நாளிறுதியில், உலகை

அழிவிலிருந்து காத்த திருமாலின் வெள்ளைப் பன்றி உருவேற்பால் பெயர் பெற்றதும், அந்நான்முகனது, 51-ஆம் ஆண்டின் 8-ஆம் நாளுமாகிய நடப்புக் காலம்; the current age, being the 8th day of the 51st year of *Nāṇmugāṇ*, called after the white-boar incarnation of Viṣṇu who assuming that form rescued the world from the deluge that ended the 7th day.

[*Skt. śvēta+varāha+karpa* > த. சுவேதவராககற்பம்]

சுவேதவராகம் *śuvēda-varāgam*, பெ.(n.) திருமாலின் வெள்ளைப்பன்றிப் பிறப்பு; Viṣṇu in his white-boar incarnation.

[*Skt. śvēta+varōha* > த. சுவேதவராகம்]

சுவேதவனப்பெருமாள் *śuvēda-vana-perumāḷ*, பெ.(n.) மெய்கண்டதேவர் *Meykaṇḍa-dēvar*.

[சுவேதவனம்+ பெருமாள்]

[*Skt. śvēta-vana* > த. சுவேதவனம்]

சுவேதவனம் *śuvēda-vanam*, பெ.(n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில், சீர்காழிக்கு அருகிலுள்ள திருவெண்காடு என்னுஞ் சிவத்தலம்; a śivam shrine near Shiyali in Tanjore district.

[*Skt. śvēta-vana* > த. சுவேதவனம்]

சுவேதவாகன் *śuvēda-vāgaṇ*, பெ.(n.) சுவேதவாகனன் பார்க்க; see *śuvēda-vāgaṇaṇ*. "சுவேதவாகனெனுநாமம் படைத்த பிரான்" (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 44).

[*Skt. Svēta-vāha* > த. சுவேதவாகன்]

சுவேதவாகனன் *śuvēda-vāgaṇaṇ*, பெ.(n.) வெள்ளைக் குதிரையை, ஊர்தியாக உடைய அருச்சுனன் (பிங்.); Arjunaṇ, as riding on a white horse.

த.வ. வெண்குதிரையூர்தியன்

[*Skt. Svēta-vāhana* > த. சுவேதவாகனன்]

சுவேதன் *śuvēdan*, பெ.(n.) 1. உருத்திரருள் ஒருவர் (சி.போ.பா.2:3,பக். 212); a Rudraṇ.
2. ஐரோப்பியன்; Whiteman, European.

[Skt. Svēta > த. சுவேதன்]

சுவேதனை *śuvēdanai*, பெ.(n.) தன்னறிவு (விண்.); self-perception, self-knowledge.

[Skt. sva+vēdanā > த. சுவேதனை]

சுவேதனைக்காட்சி *śuvēdanai-k-kāṭci*, பெ.(n.) காட்சியளவையான் அறியவரும் அறிவு (அபரோட்ச ரூனம்) (விண்.); knowledge gained from one's own experience.

[சுவேதனை+காட்சி]

[Skt. sva+vēdanā > த. சுவேதனை]

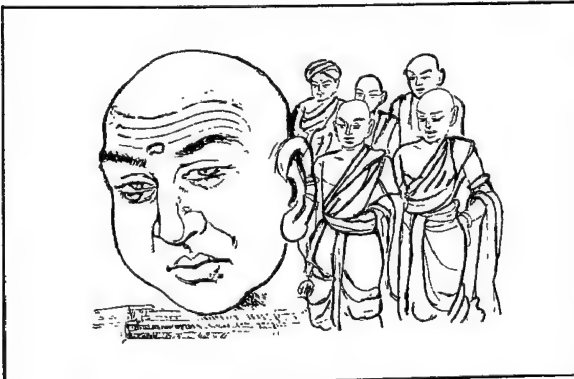
சுவேதாச்சுவதரம் *śuvēdāccuvadaram*, பெ.(n.) நூற்றெட்டு உபநிடதத் தொகுதிகளுள் ஒன்று; an Upaniṣad, one of 108.

[Skt. Svētāśvatara > த. சுவேதாச்சுவதரம்]

சுவேதாம்பரர் *śuvēdāmbarar*, பெ.(n.) வெள்ளாடை அணிந்த சமணமுனிவர்; Jaina mendicants clad in white, opp. to tigambaran.

த.வ. வெள்ளாடைச் சமணர்

[Skt. śvēta+ambara > த. சுவேதாம்பரர்]

சுவேதம்பரர் என்னும் பிரிவு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றியதாகத் தெரிகிறது. கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மூலாராதனை என்னும் பிராகிருத மொழிச் சமண நூலில் திகம்பரப் பிரிவிலிருந்து சுவேதம்பரர் தனிப்பிரிவினராகக்

காணப்பட்ட செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் பழங்கன்னட மொழியில் இதன் மொழி பெயர்ப்பாக வெளி வந்த வட்டாராதனை எனும் நூலும் இச்செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறது.

ஆடையெதுவும் அணியாமல் அம்மணமாகத் திரிந்தவர் திகம்பரச் சமணர் எனப்பட்டனர். மேற்கண்ட நூல்களில் தமிழ்நாட்டுக்குத் திகம்பரச் சமணர் வந்தபோது ஊருக்குள் வர எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. குறிப்பாகச் சோழநாட்டு எல்லையில் மக்கள் எதிர்த்தனர். மன்னனுக்கு இச்செய்தி எட்டியது. வெள்ளாடையை அணிந்த சமணத்துறவிகள் ஊருக்குள் வர மன்னன் இசைவளித்தான். பகல் நேரத்தில் ஊருக்குள் வர விரும்பியோர் வெள்ளாடை தோளில் நெடுக அணிந்தனர். வெள்ளாடை அணிய விரும்பாத திகம்பரச் சமண முனிவர் காட்டுக் குகைகளில் தங்கினர். இரவில் மட்டும் உணவுக்காக ஊருக்குள் வந்தனர். அவர்களுக்கு ஐயம் என்னும் மண் ஏனத்தில் சோறிட்டு வீட்டுத் திண்ணையில் வைத்த பின் கதவைச் சாத்திக் கொண்டனர். இந்நிகழ்ச்சியை "கண்டோடிக் கதவடைக்கும் மட நல்லார்" எனத் திருநாவுக்கரசரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இருட்டு நேரத்தில் குகையிலிருந்து வெளியில் வரும் திகம்பர முனிவர்கள் அந்த உணவை நின்றவாறே உண்டு செல்வது வழக்கம். நெடிய வரலாற்றில் சமண முனிவர்களில் ஒரு பிரிவினரை வெள்ளாடை அணியச் செய்த பெருமை தமிழ்நாட்டைச் சாரும். சுவேதம் என்பது வெண்மை. அம்பரம் என்பது ஆடை. திக் என்பது திசை. திக்+அம்பரம்-திகம்பரம்-திசைகளையே ஆடையாக உடுத்த அம்மணத் துறவிகள்.

சுவேலம் *śuvēlam*, பெ.(n.) இலங்கையிலுள்ள ஒரு மலை; a mountain in Ceylon. "இடையுவாவினிற் சுவேலம் வந்திறுத்து" (கம்பரா. மீட்சிப். 139).

[Skt. su-vēla > த. சுவேலம்]

சுவேலை *śuvēlai*, பெ.(n.) சுவேலம் பார்க்க; see *śuvēlam*. "சுவேலை நெடுஞ் சிலம்பின்" (சேதுடி. இராமனருச். 9).

[Skt. su-vēla > த. சுவேலை]

சுன்னடி *śuṇṇaḍi*, பெ.(n.) சுங்கடி (இ.வ.) பார்க்க; see *śuṇṇaḍi*.

[Te. tcuṇṇuḍi > த. சுன்னடி]

சுன்னத்துக்கலியாணம் *ṣunnattu-kaliyāṇam*, பெ.(n.) ஆண்குறியின் முன் தோலை எடுத்துவிட்டுச் சடங்கு; ceremony of circumcision.

[சுன்னத்து+கலியாணம்]

[Ar. sunnat > த. சுன்னத்து]

சுன்னி *ṣunni*, பெ.(n.) முகம்மதியரில் ஒரு பிரிவினர் (இ.வ.); a religious sect among Muhammadans.

[Ar. sunni > த. சுன்னி]

சுகனகன் *ṣunagana*, பெ.(n.) 1. நாய்; dog. 2. தென்மேற்றிசை (தைலவ.); the south west quarter.

[Skt. śunaka > த. சுகனகன்]

சுகனம் *ṣunam*, பெ.(n.) வெள்ளுள்ளி (மலை.); garlic.

[Skt. laśuna > த. சுகனம்]

சுனாசமாய் *ṣunāśam-āy*, வி.எ.(adv.)

சுனாயாசமாய் பார்க்க; see *ṣunāyāśam-āy*.

சுனாசி *ṣunāsi*, பெ.(n.) சுனாசீரன் (பிங்.); பார்க்க see *ṣunāśīraṇ*.

சுனாசீரன் *ṣunāśīraṇ*, பெ.(n.) இந்திரன் (சூடா.); Indra.

த.வ. துறக்கக்கோ

[Skt. śunāśīra > த. சுனாசீரன்]

சுகாக *ṣunāśu*, பெ.(n.) சுனாசீரன் (வின்.)

பார்க்க; see *ṣunāśīraṇ*.

சுனாயாசமாய் *ṣunāyāśam-āy*, வி.எ.(adv.) வருத்தமின்றி (வின்.); with ease, without trouble or exertion.

[an-āyāsa > த. சுனாயாசமாய்]

சுனாவணி *ṣunāvāṇi*, பெ.(n.) விண்ணப்பம் வாசிக்கை (வின்.); reading of petitions, commonly official.

த.வ. வேண்டுகோள் படிக்கை

[U. sunāvāṇi > த. சுனாவணி]

சுகனி *ṣunī*, பெ.(n.) பெண்ணாய் (வின்.); bitch.

[Skt. sunī > த. சுகனி]

சுகனிசனம் *ṣunīśanam*, பெ.(n.) புளியாரை என்னும் பூடு வகை; yellow wood-sorrel.

[su-nīśana > த. சுகனிசனம்]

சுகனுக்கு *ṣunukku*, பெ.(n.) சுகனுகி (வின்.) பார்க்க; see *ṣunugi*.

சுகனுகி *ṣunugi*, பெ.(n.) சதுரக்கள்ளி (மலை.) வகை; a kind of square spurge.

[Skt. snuhi > த. சுகனுகி]

சூக்கம் *ṣūkkam*, பெ.(n.) 1. நுண்மை (வின்.); minuteness, subtleness. 2. நுண்ணிய பொருள்; minute object. 3. சூட்குமம் 2 பார்க்க; see *ṣūṭcumam*. "சூக்கமொடு தூலத்து" (திருவாச. 3:10). 4. கூர்மை; skill, ingenuity; acuteness, as of intellect.

[Skt. sūkṣma > சூஷ்மம் > த. சூக்கம்]

சூக்குமசரீரம் *ṣūkkuma-śarīram*, பெ.(n.) சூட்குமசரீரம் (ஞானா. 8,4,உரை) பார்க்க; see *ṣūṭcuma-śarīram*, subtle body.

[Skt. sūkṣma+śarīra > சூஷ்மச்சரீரம் > த. சூக்குமசரீரம்]

சூக்குமதண்டுலம் *ṣūkkuma-taṇḍulam*, பெ.(n.) திப்பிலி (மலை.) long pepper.

[Skt. sūkṣma+taṇḍulā]

சூக்குமதண்டுலை *śūkkuma-taṇḍulai*, பெ.(n.) சூக்குமதண்டிலம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *śūkkuma-taṇḍulam*.

சூக்குமதாரி *śūkkuma-dāri*, பெ.(n.) வஞ்சகன் (யாழ்.அக.); deceitful person.

த.வ. கவடன்

[Skt. *sūkṣma* > த. சூக்குமம்+தாரி=ஓர் ஈறு]

சூக்குமபஞ்சாக்கரம் *śūkkuma-pañjāk karam*, பெ.(n.) அகார, உகார, மகார, நாத விந்துகளாகிய ஓங்கார மந்திரம் (சி.போ.பா. 4,1,பக். 258); (śaivam.) the mystic syllable ōm, considered as the subtle five-lettered mantra, consisting of a, u, m, nādam and vindu.

த.வ. ஓம்

[Skt. *sūkṣma+pañcākṣara* > த. சூக்கும பஞ்சாக்கரம்]

சூக்குமபத்திரம் *śūkkuma-pattiram*, பெ.(n.) 1. கடுகு; mustard. 2. கொத்தமல்லி; coriander. 3. சீரகம்; cumin. 4. செங்கரும்பு; a variety of sugar cane.

[Skt. *śukṣma+patra* > த. சூக்குமபத்திரம்]

சூக்குமபராசத்தி *śūkkuma-parāśatti*, பெ.(n.) படைத்தல் (சிருட்டி), காத்தல் (திதி), அழித்தல் (சங்காரம்), மறைத்தல் (திரோபவம்), அருள்செய்தல் (அனுக்கிரகம்) என ஐந்தொழிலைச் செய்யும் பரையாற்றல் (பராசக்தி) (சி.சி.1, 68, ஞானப்.); energy or Sakti with functions in the subfler form of pañja-kiruttiyam.

[Skt. *sūkṣma+parā-śakti* > த. சூக்குமபராசத்தி]

சூக்குமபுத்தி *śūkkuma-butti*, பெ.(n.) கூர்மையான அறிவு; sharp wit, keen intellect.

[Skt. *sūkṣma+buddhi* > த. சூக்குமபுத்தி]

சூக்குமபூதம் *śūkkuma-būdam*, பெ.(n.) ஐம்பூதங்களுக்குங் காரணமாயுள்ள தன்மாத்திரை வடிவான பூதங்கள் (யாழ்.அக.); subtle elements, being types or radicals of the five grosser elements.

[சூக்குமம்+பூதம்]

[Skt. *sūkṣma* > த. சூக்குமம்]

சூக்குமம் *śūkkumam*, பெ.(n.) 1. நுண்மை; minuteness, subtleness. 2. சூட்சுமம், 2. பார்க்க; see *śūṭcumam*, 2. "சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா" (சி.சி.2: 48). 3. சிவநூல்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச. 335, உரை); an ancient śaivam scripture in Sanskrit, one of 28 *śivākamam*.

[Skt. *sūkṣma* > த. சூக்குமம்]

சூக்குமவாக்கு *śūkkuma-vākku*, பெ.(n.) சூக்குமை (சி.சி.1: 23) பார்க்க; see *śūkkumai*.

[சூக்குமம்+வாக்கு]

[Skt. *sūkṣma* > த. சூக்குமம்]

சூக்குமாலங்காரம் *śūkkumālaṅgāram*, பெ.(n.) நுட்பம் (தண்டி. 63, உரை); figure of speech in which an idea is expressed by subtle hints.

[Skt. *sūkṣma+alam-kāra* > த. சூக்குமாலங் காரம்]

சூக்குமி-த்தல் *śūkkumi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) நுட்பமாதல் (யாழ்.அக.); to be minute, subtle.

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சுமம் - சூக்குமம் > சூக்குமி]

சூக்குமை *śūkkumai*, பெ.(n.) நால்வகை வாக்குக்களில் எழுத்தினை பலுக்க (உச்ச ரிக்கத் தொடங்கும் போது, உந்தியிலிருந்து எழுவதாகக் கருதப்படும் பரையென்னும் ஒலி (சி.போ.பா.2:2,பக். 135); subtle sound preceeding full utterance, supposed to emanate from navel, one of four *vākku*.

[சூக்குமம் > சூக்குமை]

சூக்தம் *śūkdam*, பெ.(n.) மறையில் (வேதத்தில்) பல இருக்குக்கள் கொண்ட பகுதி; vēdic hymn.

[Skt. *śūkta* > த. சூக்தம்]

சூக்தி *śūkti*, பெ.(n.) ஆன்றோர்ச் சொல்; wise utterance.

[Skt. *śūkti* > த. சூக்தி]

சூகதோடம் *śūgadōdam*, பெ.(n.) பெண் குறியில் உண்டாகும் வெள்ளைநோய்; an ulcer or venereal sore in the genital of a female. (சா.அக.)

சூகம் *śūgam*, பெ.(n.) 1. நெல் முதலியவற்றின் தோகை; beard or awn of a spike of rice, barley, etc. 2. ஊர்வன; reptiles.

[Skt. *śūka* > த. சூகம்]

சூகரம் *śūgaram*, பெ.(n.) 1. பன்றி; hog. "மன்னன் மாமயில் சூகர மாய" (யசோதர. 4: 27). 2. ஒருவகை மான் (இலக். அக.); a kind of deer.

[Skt. *śūkara* > த. சூகரம்]

சூகரவேதண்டம் *śūgara-vēdaṇḍam*, பெ.(n.) பழனி மலையுள்ள பன்றிமலைத் தொடர்; the mountain range which includes the Palani hills. "சூகரவேதண்டனே" (விறலிவிடு. 1069).

சூச்சம் *śūccam*, பெ.(n.) சூட்சம் (இ.வ.) பார்க்க; see *śūṭcam*.

[Skt. *śūkṣma* > த. சூச்சம்]

சூசககுரு *śūśaga-guru*, பெ.(n.) சமம், தமம் முதலியவற்றைக் கற்றுக் கொடுக்கும் குரு (விவேகசிந். பக். 28); preceptor who instructs his pupil in the virtues of śamam, tamam etc.

[சூசகம்+குரு]

[Skt. *śūcaka* > த. சூசகம்]

சூசகம் *śūśagam*, பெ.(n.) 1. ஒன்று இருப்பதன் அறிகுறி (யாழ்.அக.); sign, indication, omen.

'தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை நிறுத்தி விடுவார்கள் என்பதற்கான சூசகங்கள் தென்பட்டன'. 2. தருப்பை (மலை.); sacrificial grass. 3. ஒன்றை உய்த்தறியும் வகையில் வெளிபடுத்தும் முறை; suggestion, hint. அலுவலகத்தில் மாற்றம் ஏற்படலாம் என்பதை முதல்வர் சூசகமாகத் தெரிவித்தார். (இ.வ.)

த.வ. உன்னிப்பு

[Skt. *śūcaka* > த. சூசகம்]

சூசகவாயு *śūśaga-vāyu*, பெ.(n.) சூதகவாயு (சங்.அக.); பார்க்க *śūdaga-vāyu*.

[Skt. *śūtikā-vāyu* > த. சூசகவாயு]

சூசகன் *śūśagan*, பெ.(n.) 1. ஒற்றன் (யாழ்.அக.); spy, informer. 2. ஆசிரியன் (யாழ்.அக.); teacher. 3. சமம், தமம் முதலிய குணங்களுள்ளவன்; person of exemplary virtues. "சூசகனாம் விவேகத்தால்" (வேதா. சூ. 17).

[Skt. *śūcaka* > த. சூசகன்]

சூசனம் *śūśanam*, பெ.(n.) 1. குறிப்பிக்கை; intimation by sign, gesture etc; indication, suggestion. 2. குறிப்பு; note, excursus. பெரியபுராண சூசனம். 3. திட்டம்; accuracy, exactness. 4. கூர்மை; quickness of apprehension.

[Skt. *śūcana* > த. சூசனம்]

சூசனை *śūśanai*, பெ.(n.) சூசனம் (வின்.) பார்க்க; see *śūśanam*.

[Skt. *śūcanā* > த. சூசனை]

சூசி¹ *śūśi*, பெ.(n.) 1. ஊசி (சூடா.); needle. "சேறுஞ் சூசியிற் சென்றது" (கம்பரா. வாலிவதை. 57). 2. சூசிகாவியூகம் பார்க்க; see *śūśikā-viyūgam*. 3. சூசிக்கை (சிலப். 3, 18, உரை) பார்க்க; see *śūśi-k-kai*. a kind of gesticulation. 4. துளை (யாழ்.அக.); hole. 5. மெல்லிய கறையுள்ள துணிவகை; cloth with

fine stripes. 6. அட்டவணை (வின்.); index, catalogue.

[Skt. *sūci* > த. சூசி]

[த. ஊசி > Skt. *sūci*]

சூசி²-த்தல் *śūśi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.t.)

1. சுருக்குதல்; to summarise, state briefly. "முன்னோர் விரிவாகவுரைத்ததை நான் சூசித்துக் கூறினேன்" (சி.சி.2:61, சிவாக்.).
2. சூசிப்பி-த்தல், பார்க்க; see *śūśippi-*.

[Skt. *sūc* > த. சூசி > சூசி]

சூசிக்கல் *śūśi-k-kal*, பெ.(n.) காந்த ஊசி (வின்.); mariner's needle, compass.

[Skt. *sūci* > த. சூசிகல்]

சூசிக்கை *śūśi-k-kai*, பெ.(n.) நடுவிரலும் பெருவிரலுஞ் சேரச் சுட்டுவிரல் நிமிர், மற்றை இரு விரல்களும் முடங்கி நிற்கும் இணையா வினைக்கை வகை (சிலப். 3:18, உரை); a gesture with one hand in which the thumb and the middle finger are joined, the fore finger is stretched and the other two are folded.

[Skt. *sūci* > த. சூசிக்கை]

சூசிகடாகநயம் *śūśi-kaḍāga-nayam*, பெ.(n.) சூசிகடாகநியாயம் (சி.சி.அளவை, 5, சிவ; see *śūśi-kaḍāga-niyāyam*).

சூசிகடாகநியாயம் *śūśi-kaḍāga-niyāyam*, பெ.(n.) ஊசி கொப்பரை இரண்டையும், செய்ய நேர்ந்தவிடத்துச் சிறிதான ஊசியை முன் செய்து, பெரிதான கொப்பரையைப் பின் செய்வதுபோலச் சிறியதை முற்படவும், பெரியதைப் பிற்படவும், இயற்றுவது தகுதி எனக் கூறும் நெறி; *nyāyam* of the needle and kettle, illustrating the principle that, when two things, like needle and kettle, are to be made, the easier should first be taken up.

[Skt. *sūci* + *taḍāha* + *skt.nyāya* > த.

சூசிகடாக நியாயம்]

சூசிகம் *śūśigam*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பறை (இ.வ.); a proclamatory drum, bom-bom.

[Skt. *sūcaka* > த. சூசிகம்]

சூசிகன் *śūśigan*, பெ.(n.) தையற்காரன் (யாழ்.அக.); tailor.

[Skt. *sūcika* > த. சூசிகன்]

சூசிகாசருமப்பிரயோகம் *śūśikāśaruma-pirayōgam*, பெ.(n.) உடம்பின் தோலுக் கடியில் ஊசி குத்தி, மருந்தைச் செலுத்துகை; an act of throwing a medicinal liquid into the subcutaneous tissue - Hypo dermic injection. (சா.அக.)

த.வ. ஊசி குத்தல்

சூசிகாகிராணி *śūśigā-kirāṇu*, பெ.(n.) நாட்பட்ட கழிச்சல் வகை; a kind of diarrhoea. (சா.அக.).

சூசிகாகுலை *śūśigā-śūlai*, பெ.(n.) குதகவாயு பார்க்க; see *śūdaga-vāyu*.

[Skt. *sūtikā* > த. சூசிகா]

சூசிகாபத்திரம் *śūśigā-pattiram*, பெ.(n.) சூசிபத்திரம் பார்க்க; see *śūśi-pattiram*.

[Skt. *sūcika* + *patra* > த. சூசிகாபத்திரம்]

சூசிகாபரணம் *śūśigāparaṇam*, பெ.(n.) மருந்து வகைகளுள் ஒன்று (தஞ்.சர.iii,68); a kind of medicine.

சூசிகாபாணம்¹ *śūśigā-bāṇam*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கூரிய அம்பு (யாழ்.அக.); a kind of sharp arrow.

[Skt. *sūci kā* > த. சூசிகா]

சூசிகாபாணம்² *śūśigā-pāṇam*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை ஊதை (வாதம்) நோய்; a *vātha* disease. 2. அத்திமரம்; fig tree - *Ficus glomerata* (சா.அக.)

சூசிகாபைசாசி *śūśigā-paiśāśi*, பெ.(n.) பாகத மொழிவகை (சி.சி.பாயி. மறைஞா. பக். 6); a variety of the Prākṛt language.

சூசிகாவாயு *śūśigā-vāyu*, பெ.(n.) **சூதகவாயு**
பார்க்க; see *śūdagā-vāyu*.

[Skt. *sūtikā* + *vāyu* > த. சூசிகாவாயு]

மாதவிலக்கில் (சூதகம்) அரத்தம் செல்லாது, கருக்குழியில் அரத்தங்கட்டிக் கொண்டு கை, கால், கழுத்து, உள்ளங்கால் நகக்கண்களில் குத்த லெடுக்கும் நோய். (சா.அக.)

சூசிகாவாயுசன்னி *śūśigā-vāyu-śaṇṇi*, பெ.(n.) 1. குழந்தை பிறந்தபின் பெண்களுக்கு அழுக்குத் தங்குவதால் உண்டாகும் காய்ச்சல்; septic poisoning (fever) occurring in child bed-Puerperal fever. 2. கருப்பு வளி (கருப்பு வாயு)யினால் ஏற்படும் இசிவு (சன்னி); delirium is a hysterical patient.

சூசிகாவியூகம் *śūśigā-viyūgam*, பெ.(n.) ஊசிமுனை போல் முனை சிறுத்து வர அமைக்கும் படைவகுப்பு வகை; a kind of military array in the shape of a sharp-pointed column. "சூசிகாவியூகத்தால் முன்னே பயமுண்டாகும்போதும்" (மணிமே. 7, 187).

சூசிகை *śūśigai*, பெ.(n.) 1. ஊசி; needle. 2. யானைத் துதிக்கை (யாழ்.அக.); elephant's trunk.

[Skt. *sūcikā* > த. சூசிகை]

சூசிபத்திரம் *śūśipattiram*, பெ.(n.) **சூசிபத்திரம்** பார்க்க; see *śūśī-pattiram*.

சூசிமுகம் *śūśī-mugam*, பெ.(n.) நிரய வகை (சேதுப. தனுக்கோ. 4); a hell.

[சூசி+முகம்]

[Skt. *sūcī* > த. சூசி]

சூசியம் *śūśiyam*, பெ.(n.) சூட்டிறைச்சி (பிங்.); hot meat roasted on a spit.

[Skt. *sūcya*. cf. *śūlya* > த. சூசியம்]

சூசிவியூகம் *śūśī-viyūgam*, பெ.(n.) ஊசி முனை போல் முனைசிறுத்து வர அமைக்கும்,

படைவகுப்பு வகை (சக்கிரநீதி, 338); a kind of battle-array.

[Skt. *sūci* + *vyūha* > த. சூசிவியூகம்]

சூசிபத்திரம் *śūśī-pattiram*, பெ.(n.) பொருளட்டவணை; index, table of contents.

[Skt. *sūci*-*patra* > த. சூசிபத்திரம்]

சூசு *śūśu*, பெ.(n.) செருப்பு (பாதாட்சை); shoes. "காலிலை சூசுகள் போடலாமா" (கட்டபொம்மு. பக். 51).

த.வ. காலணி

[E. shoes > த. சூசு]

சூசுகம் *śūśugam*, பெ.(n.) 1. முலைக்கண் (சூடா.); nipple; orifice of a teat. 2. முலைக் காம்பு; nipple.

[Skt. *sūcuka* > த. சூசுகம்]

சூசுகன் *śūśugan*, பெ.(n.) வணிகக் குலத்தோனுக்கு, இழிகுலப் பெண்ணிடம் பிறந்தவன் (அருணகிரி. பு, வலம்புரி. 108); person born of Vaiśya father and śūdra mother.

[Skt. *sūcaka* > த. சூசுகன்]

சூட்சக்கயிறு *śūṭca-k-kayiru*, பெ.(n.) 1. சூத்திரக்கயிறு, 1 (வின.) பார்க்க; see *śūttira-k-kayiru*, 1. 2. திரையை மேலேற்றுவக் கயிறு; rope for drawing up curtains. 3. காற்றாடியின் குறுக்குக் கயிறு (உ.வ.); string tied crosswise for balancing a kite.

[சூட்சம்+கயிறு]

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சம்]

சூட்சக்காரன் *śūṭca-k-kāraṇ*, பெ.(n.) 1. கூர்மையுள்ளவன்; skilful, ingenious person. 2. சூழ்ச்சியுள்ளவன்; cunning, artful person.

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சம்+காரன்]

சூட்சம்¹ *śūṭcam*, பெ.(n.) சூட்சமம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śūṭcumam*.

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சம்]

சூட்சம்² *śūṭcam*, பெ.(n.) வஞ்சம்; deceit.

த.வ. கவடம்

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சம்]

சூட்சம்போடு-தல் *śūṭcam-pōḍu-*, 20

செ.கு.வி. (v.i.) காற்றாடி பறக்கும்படி குறுக்குக் கயிறு கட்டுதல் (உ.வ.); to tie up cross-string for balancing kite in the air.

[சூட்சம்+போடு-]

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சம்]

சூட்சமகந்தம் *śūṭcama-kandam*, பெ.(n.)

மின்சாரம்; electricity.

[சூட்சமம்+கந்தம்]

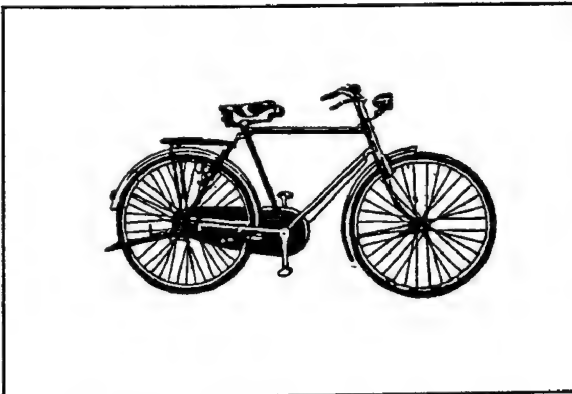
[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சமம்]

சூட்சவண்டி *śūṭca-vaṇḍi*, பெ.(n.) மிதிவண்டி

(இ.வ.); bicycle.

[சூட்சம்+வண்டி]

[Skt. *sūkṣa* > த. சூட்சம்]

சூட்சவிலை *śūṭca-vilai*, பெ.(n.) குறைந்த

விலை (வின்.); cheap price.

[Skt. *sūkṣa* > த. சூட்சம்]

சூட்சமசரீரம் *śūṭcuma-śarīram*, பெ.(n.)

உயிர் ஐந்து, மனம் ஒன்று, பொறிகள் (ஞானேந்திரியம்) ஐந்து செயல் உறுப்புகள் ஐந்து ஆகிய இவற்றால் ஆனதும், உயிர்

வீடுபேற்று நிலை வரை அதனோடிருப்பது மாகிய உடல்; subtle body made up of five pirāṇaṇ, manas, five ṇāṇēndiriyam and five karumēndiriyam, accompanying jīvaṇ till his final emancipation.

த.வ. நுண்ணுடல்

[Skt. *sūkṣma+śarīra* > த. சூட்சமசரீரம்]

சூட்சமதசை *śūṭcuma-daśai*, பெ.(n.) அந்தரத்

தசை முதலிய ஐவகைத் தசைகளிலொன்று (சங்.அக.); one of the five main sections into which the career of a person is divided in reference to the position of the planet.

[சூட்சமம்+தசை]

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சமம்]

சூட்சமதரிசனம் *śūṭcuma-darīśaṇam*,

பெ.(n.) 1. நுட்பமான அறிவு (யாழ்.அக.); quick perception, acuteness, keen intellect. 2. அகக்கண்; occult vision.

[Skt. *sūkṣma+darśana* > த. சூட்சமதரிசனம்]

சூட்சமதரிசனை *śūṭcuma-darīśaṇai*, பெ.(n.)

சூட்சமதரிசனம் (வின்.) பார்க்க; see *śūṭcuma-darīśaṇam*.

[Skt. *sūkṣma* > த. சூட்சமதரிசனை]

சூட்சமதிருட்டி *śūṭcuma-tirutti*, பெ.(n.)

சூட்சமதரிசனம் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *śūṭcuma-darīśaṇam*.

[Skt. *sūkṣma+tirutti* > த. சூட்சமதிருட்டி]

சூட்சமபுத்தி *śūṭcuma-butti*, பெ.(n.)

சூட்சமதரிசனம், 1 (உ.வ.) பார்க்க; see *śūṭcuma-darīśaṇam*, 1.

[Skt. *sūkṣma+buddhi* > த. சூட்சமபுத்தி]

சூட்சமம் *śūṭcumam*, பெ.(n.) 1. கண்ணுக்குப்

புலப்படக் கூடியதாக இல்லாமல், நுண்மையாக இருப்பது, நுண்மை; minuteness, fineness, delicateness. 2. பருமைப்பொருளின் நுண்ணிய வடிவம்; the subtle form of a

grosser object. 3. அறிவுக் கூர்மை; subtlety, acuteness, keenness, as of intellect. 4. நுட்பமான கூறுபாடு; crux, main-spring or principle, principal point. கணக்கின் சூட்சுமமெல்லாம் நன்கறிந்திருக்கிறான். 5. திறமை; skill, dexterity, ingenuity. 6. விழிப்பு; carefulness, circumspection. நான் இல்லாத சமயத்தில் நீ சூட்சுமமாயிருக்க வேண்டும். 7. சூழ்ச்சி; cunning, artfulness. அவனைச் சூட்சுமமாகக் கெடுத்துவிட்டான். 8. வழிவகை, சூழ்ச்சி device, means, expedient. சூட்சுமத்தால் எதையும் முடிக்கலாம், தங்களைப் பிரிப்பதற்கான சூட்சுமம் இது என்பதை உணர்ந்து கொண்டான். 9. சிறுமையானது; anything slight or insignificant. 10. சுருக்கம்; conciseness. உபநியாசத்தைச் சூட்சுமமாகச் செய்தான். 11. சிக்கனம்; thrift. சூட்சுமமாகச் செலவுசெய். 12. சுருக்க வழி; short-cut. சூட்சுமத்திலே மோட்சமா?

த.வ. உள்ளாப்பு, அகமம், நுண்மம்

[Skt. sūksma > த. சூட்சுமம்]

சூட்சுமாவத்தை *śūṭcumāvattai*, பெ.(n.) நுண்துகள்களாலான உடலில், உயிர் நிற்கும் நிலை; state of jīvan or individual soul in subtle body.

த.வ. நுண்மநிலை

[Skt. sūksma + avasthā > த. சூட்சுமாவத்தை]

சூடாலம் *śūḍālam*, பெ.(n.) தலை (யாழ்.அக.); head.

[Skt. cūḍā > த. சூடாலம்]

சூணாவயிறு *śūṇā-vayiru*, பெ.(n.) பெருவயிறு (உ.வ.); pot-belly.

த.வ. பாணை வயிறு

[Skt. sūṇā > த. சூணா]

சூத்தி *śūtti*, பெ.(n.) செருப்பு (இ.வ.); shoes, slippers.

[U. zūti > த. சூத்தி]

சூத்திரக்கயிறு *śūttira-k-kayiru*, பெ.(n.)

1. பாவையை இயக்குங் கயிறு; puppet-string.
2. பையின் சுருக்குக் கயிறு; purse-string.
3. காற்றாடிப்பட்டத்திற் குறுக்கே, தொய்வாகக் கட்டப் பட்டிருக்கும் கயிறு; cord tied to secure the equilibrium of a kite.
4. மந்திரஞ் சொல்லும்போது அதன் தொகையை விரலிற் சுற்றி அறிதற்கு உதவுந் தவக்கயிறு (உ.வ.); string twisted round a finger for keeping count in prayer.

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்]

சூத்திரக்காரன் *śūttira-k-kāraṇ*, பெ.(n.)

1. நூலை நூற்பாவடிவமாக (சூத்திரமாக) இயற்றிய ஆசிரியன்; author of a treatise in sūtra form.
2. அறிவுக்கூர்மையும், பொறியியல் நுட்பமும் கொண்ட வேலைக் காரன் (வின.); ingenious or curious artist; engineer.

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்+காரன்]

சூத்திரச்சி *śūttiracci*, பெ.(n.) இழிகுலத்தில் பிறந்தவள்; a woman of sūdraṇ caste.

[Skt. śūdra > த. சூத்திரச்சி]

சூத்திரதார் *śūttiradār*, பெ.(n.) சூத்திரதாரன் பார்க்க; see *śūttira-dāraṇ*.

சூத்திரதாரன் *śūttira-dāraṇ*, பெ.(n.) நாடகத்தை நடத்துவோன்; stage-manager.

[Skt. sūtradhāra > த. சூத்திரதாரன்]

சூத்திரதாரி *śūttira-dāri*, பெ.(n.) 1. பாவையை நூல்கொண்டு ஆட்டுவோன் (சி.சி. 4, 4, சிவாக்.); one who controls the puppet-string, puppet-man. 2. சூத்திரதாரன் பார்க்க; see *śūttira-dāraṇ*. கபட நாடக சூத்திரதாரி.

த.வ. கிள்ளாடி

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்+தாரி+தாரன் > தாரி]

சூத்திரநாகம் *śūttira-nāgam*, பெ.(n.)
நல்லபாம்பு வகை; a species of cobra.

[சூத்திரம்+ நாகம்]

[Skt. śūdra > த. சூத்திரம்]

சூத்திரநாபி *śūttira-nābi*, பெ.(n.) வச்ச
நாபிவகை (மூ.அ.); red-flowered snake-
wood, m.sh., Rauwolfia serpentina.

[Skt. śūdra+nābha > த. சூத்திரநாபி]

சூத்திரநாவி *śūttira-nāvi*, பெ.(n.) சூத்திரநாபி
(பதார்த்த. 1058) பார்க்க; see *śūttira-nābi*.

சூத்திரநிலை *śūttira-nilai*, பெ.(n.)
ஆற்றொழுக்கு, அரிமானோக்கு, தவளைப்
பாய்த்து, பருந்தின்வீழ்வு என நால்வகைப்
பட்டதாய் நூற்பாக்கள் ஒன்றோடொன்று
பொருளால் தொடர்ந்து நிற்கும் நிலை (நன். 19);
position of sūtras in a treatise as the
guiding principle of interpretation, four in
number, viz., *ārrolukku*, *arimānāṅku*,
tavaḷai-p-pāyṭtu, *paruntin-viḷvu*.

த.வ. நூற்பா நிலை

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்]

சூத்திரப்பதுமை *śūttira-p-padumai*, பெ.(n.)
சூத்திரப்பாவை பார்க்க; see *śūttira-p-pāvai*.

த.வ. நூற்பாவை

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்]

சூத்திரப்பா *śūttira-p-pā*, பெ.(n.) இலக்கணம்
முதலியவற்றை இயற்றுதற்குரிய நூற்பா
வகை; a kind of akaval metre, especially
employed in classical grammars.

த.வ. நூற்பா

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்+பா]

சூத்திரப்பாவை *śūttira-p-pāvai*, பெ.(n.) கயிறு
முதலியவற்றால், ஆட்டப்படும் பாவை; puppet
moved by strings or other contrivances.

"நன்னாரிற் பூட்டிய சூத்திரப்பாவை"
(பட்டினத். திருப்பா. திருவே. 4).

[Skt. sūtra > த. சூத்திரம்]

சூத்திரப்பிரதிமை *śūttira-p-piradimai*,
பெ.(n.) சூத்திரப்பாவை பார்க்க; see *śūttira-
p-pāvai*

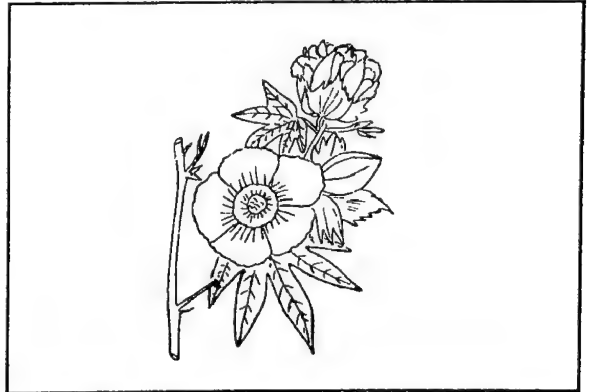
[Skt. sūtra+pratimā > த. சூத்திரப்பிரதிமை]

சூத்திரபிடகம் *śūttira-piḍagam*, பெ.(n.)
திரிபிடகம் மூன்றனுள், நூற்பாவடிவமான பகுதி
(மணிமே. 26, 66, உரை); a group of Buddhist
Scriptures, as a basket of aphorisms, one
of *tiri-piḍagam*.

[Skt. sūtra+piṭaka > த. சூத்திரபிடகம்]

சூத்திரபுட்பம் *śūttira-puṭbam*, பெ.(n.) பருத்தி
(மலை.); Indian cotton-plant.

[Skt. sūtra-puṣpa > த. சூத்திரபுட்பம்]

சூத்திரம் *śūttiram*, பெ.(n.) 1. பஞ்சநூல் (சூடா.);
thread, cord. 2. இயந்திரம் (சூடா.);
machine, engine, machanism, spring in a
machine. "முன்பயில் சூத்திர மிதுவென"
(கம்பரா. கார்முக. 61). 3. சூழ்ச்சிவேலை
(விண்.); ingenious contrivance, puzzle.
4. சூழ்ச்சி (விண்.); stratagem, artful trick,
artifice. 5. கழுக்கம் (இரகசியம்) மறை
பொருள் (சங்.அக.); secret, mystery.
6. சில்வகையெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளும்

செறிந்து விளங்க அமைத்து முடிக்கப்படும் யாப்பு (தொல். பொருள். 481); *sūtra*, aphorism. 7. நூற்பா வடிவில் இயன்ற நூல்; treatise in *sūtra* style. வேதாந்த சூத்திரம். 8. பெயர்ச்சூத்திரம் முதலிய அறுவகைப்படும் நூற்பாக்கள் (யாப். வி. பாயி. பக். 11); *sūtra*, of six kinds viz., *peyar-c-cūttiram*, *viti-c-cūttiram*, *vilakkiyar-cūttiram*, *niyama-c-cūttiram*, *atikāra-c-cūttiram*, *ñāpaga-c-cūttiram*.

[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரம்]

சூத்திரயாப்பு *śūttira-yāppu*, பெ.(n.) சூத்திரப்பா (திவா.) பார்க்க; see *śūttira-p-pā*.

[சூத்திரம்+யாப்பு]

[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரம்]

சூத்திரரறுதொழில் *śūttirar-aru-toḷil*, பெ.(n.)

ஆரியர் மேலாண்மையால் பிரிக்கப்பட்ட தொழில் வகை. ஆ (பசு)காத்தல், பொருளிட்டல், பயிரிடல், நூல் ஓதல், ஈதல், பயன்தரக் கூடிய பல தொழில் செய்தல் என்ற கடமைகளுக்குரிய (சூத்திரர்) அறுவகைத் தொழில் (சூடா.); six occupations of the *śūdra* caste.

[*Skt. śūdra* > த. சூத்திரர்]

சூத்திரவிருத்தி *śūttira-virutti*, பெ.(n.)

தொல்காப்பியம் முதற் நூற்பாவிற் குச்சிவஞான முனிவர் எழுதிய விரிவுரை; a commentary on the 1st *sūtra* of *Tolkāppiyam* by *śivañāṇa-muṇivar*.

[*Skt. sūtra+vrddhi* > த. சூத்திரவிருத்தி]

சூத்திரவீணை *śūttira-vīṇai*, பெ.(n.) வீணை வகை (சங். அக.); a kind of stringed instrument, lute.

[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரம்]

சூத்திரவுருவம் *śūttira-v-uruvam*, பெ.(n.)

பொம்மலாட்டத்தில் ஆடும் பாலை (யாழ். அக.); puppet in *pommāl-āṭṭam*.

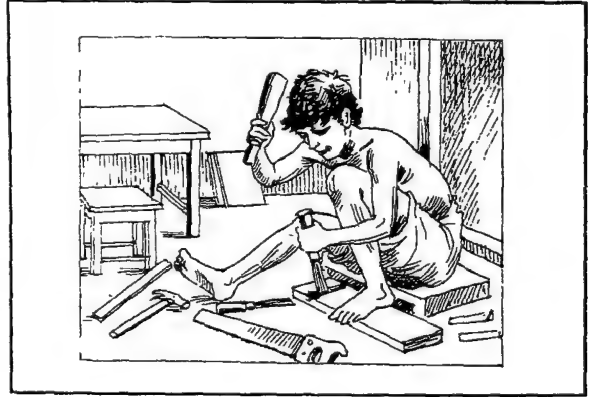
[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரம்]

சூத்திரன்¹ *śūttiran*, பெ.(n.) 1. ஆரியர் வரவுக்குப் பின் வகுக்கப்பட்ட நான்காம் குலத்தோன் (பிங்.); person of the fourth or lowest of the original castes of the Hindus after the advent of the Aryans. 2. புட்பராகம் (வின்.); topaz. 3. ஒளிமணி (வைடூரியம்) (வின்.); cat's eye.

[*Skt. śūdra* > த. சூத்திரன்]

சூத்திரன்² *śūttiran*, பெ.(n.) தச்சன் (அக.நி.); carpenter.

[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரன்]

சூத்திரன்³ *śūttiran*, பெ.(n.) முப்புரிநூலணிந்தோன் (யாழ். அக.); one who wears the triple cord or the sacred thread.

[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரன்]

சூத்திரி¹-த்தல் *śūttiri-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) & 4 செ.கு.வி. (v.i) 1. இலக்கண முதலிய பொருள் பற்றி நூற்பா செய்தல்; to construct *sūtras* or short terse rules, as of grammar. 2. பொருளடங்கக் கூறுதல்; to be aphoristic in expression, express in epigrams. "சூத்திரித்து நடத்தலிற் சூத்திர மெனப்படும்" (யாப். வி. பாயி. பக். 12).

[*Skt. sūtra* > த. சூத்திரி-]

சூத்திரி² *śūttiri*, பெ.(n.) எந்திரப் பாலை முதலியன இயக்குவதில் வல்லவன்; puppet -

man, mechanic. "சூத்திரிநீ யதுவல்லை"
(மணிமே. 27: 103, அரும்.).

[Skt. sūtrin > த. சூத்திரி²]

சூத்திரிகள் *śūttirigaṇ*, பெ.(n.) பாவை
முதலியவற்றை ஆட்டுபவன் (சி.சி.4: 24,
சிவாக்.); puppet-man.

[Skt. sūtrika > த. சூத்திரிகள்]

சூதகக்கட்டு *śūdaga-k-kaṭṭu*, பெ.(n.)
மாதவிடாய் உரிய காலத்தில் வெளிப்
படாததால், ஏற்படும் நோய்; amenorrhoea,
failure or suspended flow of the menses.

த.வ. தீட்டுக்கட்டு

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகக்கிராணி *śūdaga-k-kirāṇi*, பெ.(n.)
மகப்பேறு காலத்தில், வயிற்றில் காற்றுக் கட்டிக்
கொள்வதனால் உண்டாகும் ஒருவகை நோய்
(விண்.); a disease attending child birth due
to wind or flatulency.

த.வ. தீட்டுவளிநோய்

[Skt. sūtaka+grahāṇi > த. சூதகக்கிராணி]

சூதகங்கா-த்தல் *śūdagaṅgā-*, 4 செ.கு.வி.
(v.i.) குடும்பத்தில் பிறப்பிறப்புகளால் நேரும்
தீட்டினால் (ஆசெளகத்தை) மேற்கொண்டு
பிறரோடு கலவாமலிருத்தல்; to observe
pollution by keeping aloof from society, by
abstaining from shaving, etc., after a birth
or death in one's family.

த.வ. தீட்டு காத்தல்

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகசத்துரு *śūdaga-ṣatturu*, பெ.(n.)
மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படும் காந்தமேற்றிய
இரும்பு (சங்.அக.); magnetised iron, used
medicinally.

[Skt. sūtaka-ṣatru > த. சூதகசத்துரு]

சூதகசன்னி *śūdaga-śaṇṇi*, பெ.(n.)
மாதவிடாய்க் காலங்களில், உண்டாகும் ஒரு
வகை (சன்னி) நோய் (சீவரட்.); a kind of
hysteria, a disease of women during the
period of menstruation.

த.வ. தீட்டு இசிவு

[Skt. sūtaka + śaṇṇi > த. சூதகசன்னி]

சூதகசூலை *śūdaga-śūlai*, பெ.(n.) சூதகவாயு
பார்க்க; see *śūdaga-vāyu*.

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகண்டகி *śūda-kaṇḍagi*, பெ.(n.) உறைப்
பானவுப்பு (சங்.அக.); an acrid salt.

சூதகப்பாண்டு *śūdaga-p-pāṇḍu*, பெ.(n.)
மாதவிடாய் அதிகரித்தல் முதலியவற்றால்,
அரத்தங்குறைந்த பெண்களுக்கு உண்டாகும்
நோய் வகை; green sickness, chlorosis.

[சூதகம்+பாண்டு]

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகப்பெண் *śūdaga-p-pen*, பெ.(n.) மாத
விலக்கான பெண்; a woman in menses or
periods.

த.வ. தீட்டாளி

[சூதகம் + பெண்]

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகப்பெருக்கு *śūdaga-p-perukku*, பெ.(n.)
அரத்தப்போக்கு அதிகம் உள்ள மாதவிலக்கு
நோய்; menorrhagia, excessive
menstruation.

த.வ. பெரும்பாடு

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகபந்தம் *śūdaga-pandam*, பெ.(n.)
சூதகக்கட்டு பார்க்க; see *śūdaga-k-kaṭṭu*.

[Skt. sūtaka > த. சூதகம்]

சூதகபாத்தியம் *śūdaga-pāttiyam*, பெ.(n.)
பிறப்பு இறப்பு நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டாடும்

படியான நெருங்கிய உறவுமுறை (மதி. க. ii, 79); nearness of relationship entailing observance of pollution on occasions of birth and death.

[Skt. *sūtaka* + *bāndhavha* > த. சூதகபாத்தியம்]

சூதகம்¹ *śūdagam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு (பிங்.); birth. 2. மாதவிடாய் விலக்கம் (பிங்.); ceremonial impurity of a woman from menstruation. 3. உறவினர்களின் பிறப்பு பிறப்புகளிற் காக்கும் தீட்டு (சூட.); ceremonial uncleanness from birth or death among relations. 4. இறப்பு நிகழ்ந்த வீட்டிற்குட் செல்லுதல், இறந்தவரின் உடலைத் தொடுதல், தீண்டத் தகாதோரை, நெருங்குதல் முதலிய தீச்செயல்களால் நிகழும் தீட்டு (வின.); ceremonial pollution, due to miscarriage, touching a corpse or carcass, touching one of low caste or entering a mourning house, etc.

த.வ. தீட்டு

[Skt. *sūtaka* > த. சூதகம்]

சூதகம்² *śūdagam*, பெ.(n.) 1. மாமரம்; mango tree. "சூதகம் வாழைகள் சூழ்" (திவ். பெரியதி. 4:2:1). 2. சிறுகிணறு (சங்.அக.); small well.

[Skt. *cūtaka* > த. சூதகம்]

சூதகம்³ *śūdagam*, பெ.(n.) முலைக்கண் (பிங்.); nipple.

[Skt. *cūcuka* > த. சூதகம்]

சூதகமலடு *śūdaga-maladu*, பெ.(n.) அறுவகை மலட்டில் ஒன்று (சங்.அக.); barrenness due to menstrual disorder, one of six maladu.

த.வ. தீட்டு மலடு

[Skt. *sūtaka* > த. சூதகம்]

சூதகமுட்டு *śūdaga-muṭṭu*, பெ.(n.) சூதகக்கட்டு (வின.) பார்க்க; see *śūdaga-kaṭṭu*.

[சூதகம்+முட்டு]

[Skt. *sūtaka* > த. சூதகம்]

சூதகவலி *śūdaga-vali*, பெ.(n.) சூதகசன்னி (உ.வ.) பார்க்க; see *śūdaga-śaṇṇi*.

[சூதகம்+வலி]

[Skt. *sūtaka* > த. சூதகம்]

சூதகவாயு *śūdaga-vāyu*, பெ.(n.) மாதவிடாய்க் காலத்து காற்றுப்பிடிப்பு மிகுதியால் உண்டாகும் நோய்வகை; painful menstruation, dysmenorrhoea. 2. சூதகசன்னி பார்க்க; see *śūdaga-śaṇṇi*.

[Skt. *sūtaka* + *vāyu* > த. சூதகவாயு]

சூதகவெட்டை *śūdaga-veṭṭai*, பெ.(n.) மாதவிடாயில், வெள்ளை காணும் நோய்; white menstrual discharge, a disease.

த.வ. தீட்டுவெட்டை

[Skt. *sūtaka* > த. சூதகம்]

சூதசங்கிதை *śūda-śaṅgidai*, பெ.(n.) வல்லூர்த்தேவராசப்பிள்ளையால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றுச் சிவநெறி முதலிய வற்றைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; a treatise on śaivism religious practice, translated in Tamil verse from Sanskrit by Tēvarāśa pillai of Vallūr.

[Skt. *Sūta-saṃhitā* > த. சூதசங்கிதை]

சூதசத்துரு *śūda-śatturu*, பெ.(n.) இதளியத்தைக் (இரசத்தைக்) கொல்லும் பொருள்கள்; medicines or herbs. Capable of killing or otherwise neutralising, the effects of mercury. (சா.அக.)

[சூதகம் + சத்துரு]

சூதசாரணை *śūdaśāraṇai*, பெ.(n.) இதளியத்தைக் (இரசத்தைக்) கட்டிச் சாரணையேற்றுகை; animating the consolidated mercurial pill.

சூதசாலை *śūda-śālai*, பெ.(n.) மடைப்பள்ளி (யாழ்.அக.); kitchen, place for cooking.

[சூதம்+சாலை]

[Skt. *śūda* > த. சூதம்]

சூதசிந்தூரம் *śūda-śindūram*, பெ.(n.) இதளியச் (இரச) செந்தூரம் (மலை.); a kind of medicinal powder prepared from mercury.

[Skt. *śūta*+*sindūra* > த. சூதசிந்தூரம்]

சூதசெம்பு *śūda-śembu*, பெ.(n.) இதளிய மாற்றத்தால் (இரசவாதத்தால்) ஏற்பட்ட செம்பு; alchemic copper derived from transmutation. (சா.அக.)

[சூதம் + செம்பு]

[Skt. *śūda* > த. சூதம்]

சூதசோரசெந்தூரி *śūda-śōra-śendūri*, பெ.(n.) இதளியத்தையும், சோர நஞ்சையும் (இரசத்தையும், சோரபானத்தையும்) செந்தூரமாகச் செய்யும் நாகதாளி; a plant that is capable of converting mercury sora arsenic and into red. (சா.அக.)

[சூதம்+சோரம் + செந்தூரி]

சூதத்தைத்தூளியாக்கி *śūdattai-t-tūliyākki*, பெ.(n.) இதளியத்தைத் (இரசத்தைத்) தூளாக செய்யும் மருந்து; any drug capable of turning mercury into a powder. (சா.அக.)

சூதத்தைப்பொன்னாக்கி *śūdattai-p-ponnākki*, பெ.(n.) நாகநஞ்சு (சங்.அக.); a prepared arsenic.

சூதநதி *śūda-nadī*, பெ.(n.) ஆன்பொருநையாறு (பிங்.); the river *āmṛāvadī*.

[Skt. *cūta*+*nadī* > த. சூதநதி]

சூதநோக்கல் *śūdanōkkal*, பெ.(n.) சூதவஞ்சனம் (சங்.அக.); see *śūda-v-añjanam*.

சூதபாடாணம் *śūda-pādāṇam*, பெ.(n.) வைப்புநஞ்சு வகை (மலை.); a prepared arsenic.

[Skt. *śūta*+*pādāṇa* > சூதபாஷாணம் > த. சூதபாடாணம்]

சூதம்¹ *śūdam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth. "சூதநல் வினை மங்கலத் தொழில்" (பெரியபு. திருஞான. 1043). 2. இதளியம் (சூடா.); quick silver, mercury.

[Skt. *śūta* > த. சூதம்]

சூதம்² *śūdam*, பெ.(n.) 1. மாமரம் (பிங்.); mango tree. 2. தேமா; sweet mango. 3. புளிமா (மலை.); hog plum. 4. பவளமல்லிகை (மலை.); coral jasmine.

[Skt. *cūta* > த. சூதம்]

சூதம்³ *śūdam*, பெ.(n.) சூது (சூடா.); gambling.

[Skt. *dyūta* > த. சூதம்]

சூதம்போர் *śūdam-pōr*, பெ.(n.) சூதுப்போர் (தொல். எழுத்து. 417, உரை); gambling, considered as a contest.

[சூதம்+போர்]

[Skt. *dyūta* > த. சூதம்]

சூதமணி *śūda-maṇi*, பெ.(n.) ஒருவகைக் கட்டு மருந்து (தஞ். சர. iii, 76); a medicinal preparation.

சூதமுனிவர் *śūda-muṇivar*, பெ.(n.) வியாசருடைய புகழ்பெற்ற சீடரும் இருடி களுக்குத் தொன்மங்களைக் (புராணங்கள்) கூறியவருமான முனிவர்; the reputed disciple of Vyāsa and narrator of Purāṇas to Ṛṣis.

[சூதம்+முனிவர்]

[Skt. *śūta* > த. சூதம்]

சூதராட்சசன் *śūda-rāṭcasan*, பெ.(n.) பொன்னம்பர் (யாழ்.அக.); a kind of amber.

சூதவஞ்சனம் *śūda-v-añjanam*, பெ.(n.) நீலாஞ்சனக்கல் (வின்.); sulphide of antimony.

சூதவெண்ணெயிறுகி *śūdavenneyirugi*, பெ.(n.) சூத வெண்ணெயைக் கெட்டிப் படுத்துமோர் மூலிகை, அதாவது ஆரைக்கீரை; a drug capable of hardening the colloid mercury - Marsilea quadrifolia. (சா.அக.)

[சூதவெண்ணெய் +இறுகி]

சூதவெள்ளி *śūda-veḷḷi*, பெ.(n.) இதளிய மாற்றக் கலையினால் (இரசவாத வித்தை யினால்) செய்த வெள்ளி; silver obtained by means of alchemical process. (சா.அக.)

[சூதம் +வெள்ளி]

சூதவairi *śūda-vairi*, பெ.(n.) வில்வத்தளிர் (யாழ்.அக.); tender leaf of bael tree.

சூதன்¹ *śūdan*, பெ.(n.) 1. தேரோட்டி (பிங்.); charioteer. "சூதனு முடுகித் தூண்ட" (கம்பரா. இராவணன்வதை. 19). 2. கதிரவன் (யாழ்.அக.); sun. 3. தச்சன் (யாழ்.அக.); carpenter. 4. சூதமுனிவர் (அக.நி.) பார்க்க; see *śūda-muṇivar*.

[Skt. *śūta* > த. சூதன்]

சூதன்² *śūdan*, பெ.(n.) சமையல்காரன் (இலக். அக.); cook.

[Skt. *śūda* > த. சூதன்]

சூதனம் *śūdanam*, பெ.(n.) அழிக்கை (இலக்.அக.); destruction, killing.

[Skt. *śūdana* > த. சூதனம்]

சூதனொலிமாலை *śūdanoli-mālai*, பெ.(n.) சூதமுனிவரால் முறையாகச் சொல்லப்பட்ட தொன்மம் (புராணம்); *purāṇam*, as being a string or series of utterances by *śūda-muṇivar*. "சூதனொலி மாலையென்றே கலிக்கோவை சொல்லே" (தேவா. 1178, 8) (சித். மரபுகண். பக். 17).

சூதானகாரன் *śūdāṇa-kāraṇ*, பெ.(n.) விழிப்புடன் இருப்பவன் (யாழ்.அக.); careful, cautious person.

[Skt. *su-avadhāna* > த. சூதானம்+காரன்]

சூதானப்படுத்து-தல் *śūdāṇa-p-paḍuttu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) பாதுகாப்பாய் வைத்தல் (வின்.); to deposit in a safe place, to take care of.

[Skt. *su-avadhāna* > த. சூதானம்+படுத்து-தல்]

சூதானம் *śūdāṇam*, பெ.(n.) 1. எச்சரிக்கை; care, circumspection. சூதானத்துக்கு அழிவில்லை (வின்.). 2. காவல்; safety. "ஆராரு மறியாத சூதான வெளியிலே" (தாயு. ஆனந்தமா. 6).

த.வ. கவனம்

[Skt. *su-avadhāna* > த. சூதானம்]

சூதானப்பண்ணு-தல் *śūdāṇam-paṇṇu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) சூதானப்படுத்து-தல் (வின்.) பார்க்க; see *śūdāṇa-p-paḍuttu-*.

[Skt. *śū-avadhāna* > த. சூதானம்+பண்ணு]

சூதானவறை *śūdāṇa-v-aṇai*, பெ.(n.) பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக வைக்கும் அறை; a room for safe custody of things.

[சூதானம்+அறை]

[Skt. *su-avadhāna* > த. சூதானம்]

சூதானு *śūdāṇu*, பெ.(n.) 1. பழுதுபார்க்கை (கோயிலொ. 36); repair. 2. முன்னெச்சரிக்கை (இ.வ.); care, circumspection. 3. பாதுகாப்பு; safety.

[Skt. *sāvadhāna* > த. சூதானு]

சூதி *śūdi*, பெ.(n.) பிள்ளைப்பேறு; childbirth.

[Skt. *śūti* > த. சூதி]

சூதிக்கிருகம் *śūdi-k-kirugam*, பெ.(n.) சூதிகாக்கிருகம் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *śūdigā-k-kirugam*.

[*Skt. sūti+grha* > த. சூதிக்கிருகம்]

சூதிகாக்கிருகம் *śūdigā-k-kirugam*, பெ.(n.) மகப்பேறு அறை (யாழ்.அக.); lying - in chamber.

[*Skt. sūtikā+grha* > த. சூதிகாக்கிருகம்]

சூதிகாமலடி *śūdigā-maladi*, பெ.(n.) கருச்சிதை வாலேனும், மகப்பேற்றுக்குப் பின் பிள்ளை இறப்பதாலேனும், மலடாயிருப்பவள்; a childless woman whose childlessness is caused either by abortion or by death of the child soon after its birth.

[சூதிகா+மலடி]

[*Skt. sūtikā* > த. சூதிகர்]

சூதிகாவாயு *śūdigā-vāyu*, பெ.(n.) கருப் பத்தில் உள்ள காற்று (கர்ப்பவாயு) (இ.வ.); flatulency in the womb causing hysteria, a wasting disease that follows child birth.

[*Skt. sūti ka+vāyu* > த. சூதிகாவாயு]

சூதிகை *śūdigai*, பெ.(n.) 1. சூதிகாக்கிருகம் பார்க்க; see *śūdigā-k-kirugam*. "சூதிகைத் தோன்றிய பொழுதே" (பாரத. இராசகு. 118). 2. பிள்ளைப் பெற்றவள்; lying - in woman.

[*Skt. sūtikā* > த. சூதிகை]

சூப்பி *śūppi*, பெ.(n.) ஆண்குறியின் நுனித்தோல் (வின்.); prepuce, foreskin.

[*U. supārī* > த. சூப்பி]

சூப்பிக்கலியாணம் *śūppi-k-kaliyāṇam*, பெ.(n.) சுன்னத்துக்கலியாணம் பார்க்க; see *śūṇṇathuk-kaliyāṇam*.

சூப்பியறுத்தல் *śūppi-y-aruttal*, பெ.(n.) சுன்னத்துக்கலியாணம் பார்க்க; see *śūṇṇattu-kaliyāṇam*.

சூபி *śūpi*, பெ.(n.) இறைவன் மேல் மிகுந்த பற்றுடையவன்; pious man; devotee.

[*Ar. sūfī* > த. சூபி]

சூயை *śūyai*, பெ.(n.) அத்திரி முனிவரின் மனைவி (பத்தினி)யாகிய அனசூயை; wife of Atriṣi. "சூயை கைவிடப் பதஞ்சலி யாகிய" (கல்லா. 41: 6).

[*Skt. ānasūyā* > த. சூயை]

சூர்ணம் *śūrṇam*, பெ.(n.) அரைத்தோ பொடித்தோ பெறப்படும் தூள் வடிவ மருந்து; powder, especially medicinal.

[*Skt. cūrṇa* > த. சூர்ணம்]

சூர்ணி *śūrṇi*, பெ.(n.) சூர்ணிகை பார்க்க; see *śūrṇigai*. "சூர்ணிக் கொத்து" (சி.சி.காப்பு. மறை).

[*Skt. cūrṇikā* > த. சூர்ணி]

சூர்ணிகை *śūrṇigai*, பெ.(n.) செய்யுட்கருத்தை விளக்கிநிற்கும் இனிய சொற்றொடர்; a kind of easy prose, especially setting forth the purport of a foregoing verse. "இங்ஙனஞ் சூர்ணிகையை அனுசரித்து வார்த்திகமும் வார்த்திகத்தை அனுசரித்து அதிகரணங் களும் பகுத்திருக்கின்றன" (சி.போ.பர.).

[*Skt. cūrṇikā* > த. சூர்ணிகை]

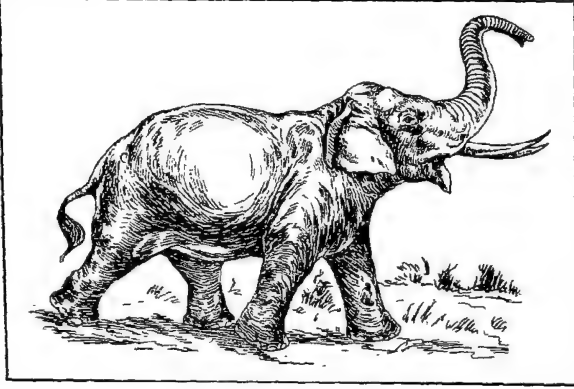
சூர்ப்பகர்ணன் *śūrppa-karṇaṇ*, பெ.(n.) பிள்ளையார் (சரபேந்திர. குற. 8:3); God Ganēśaṇ.

[*Skt. śūrpa-karṇa* > த. சூர்ப்பகர்ணன்]

சூர்ப்பகன்னம் *śūrppa-kannam*, பெ.(n.)

யானை (யாழ்.அக.); elephant.

[சூர்ப்பகர்ணன் > த. சூர்ப்பகன்னம்]

சூர்ப்பணகா *śūrppanagā*, பெ.(n.)

சூர்ப்பணகை பார்க்க; see *śūrppanagai*.

"சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடு மூக்கவள்
ஆர்க்கவரிந்தான்" (திவ். பெரியாழ். 3: 9: 8).

[Skt. *Śūrpa* + நகை > த. சூர்ப்பணகா]

முறம் போல் பல்லை உடையவள்

சூர்ப்பணகி *śūrppanagi*, பெ.(n.) சூர்ப்பணகை

(உ.வ.) பார்க்க; see *śūrppanagai*.

சூர்ப்பணகை *śūrppanagai*, பெ.(n.)

இராவணன் தங்கை; the younger sister of *Rāvaṇa*.

[Skt. *śūrpanakhā* > த. சூர்ப்பணகை]

சூர்ப்பம் *śūrppam*, பெ.(n.) 1. முறம் (பிங்.); winnowing fan. 2. தூணி (தைலவ. தைல. 23); measure of capacity, equal to four marakkāi.

[Skt. *śūrpa* > த. சூர்ப்பம்]

சூர்மா *śūrmā*, பெ.(n.) கண்ணுக்கிடும் மை; collyrium, pigment for the eyes.

[U. *surma* > த. சூர்மா]

சூரசேனன் *śūrasēṇaṇ*, பெ.(n.) சூரசேன

நாட்டரசனும் திருமாலுக்குப் பாட்டனுமான ஓர்
அரசன் (சங்.அக.); the grandfather of Kṛṣṇaṇ,
as the king of *Śūrasēṇam*.

[Skt. *śūrasēṇa* > த. சூரசேனன்]

சூரணம்¹ *śūraṇam*, பெ.(n.) சூர்ணம் பார்க்க;
see *śūraṇam*.

சூரணம்² *śūraṇam*, பெ.(n.) கருணைக் கிழங்கு
(சூடா.); a tuberous - rooted herb.

[Skt. *śūraṇa* > த. சூரணம்]

சூரணவர்ணம் *śūraṇa-varṇam*, பெ.(n.)

புடைவை வகை; a kind of saree.

"சூரணவர்ணத்தில்" (விறலிவிடு. 717).

[Skt. *cūrṇa* + *varṇa* > த. சூரணவர்ணம்

த.வரணம் > வ வர்ண]

சூரணி¹-த்தல் *śūraṇi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

பொடி செய்தல் (சங்.அக.); to reduce to
powder, pulverise, especially medicine.

[Skt. *cūrṇa* > த. சூரணம் > சூரணி-]

சூரணிகை *śūraṇigai*, பெ.(n.) சூர்ணிகை

பார்க்க; see *śūraṇigai*. "இதற்குச் சூரணிகை
மூன்றேயன்றி நான்கு கூறப்படாமையின்"
(சி.போ. பாண்டிப்.).

சூரணை *śūraṇai*, பெ.(n.) சூர்ணிகை பார்க்க;

see *śūraṇigai*. "சூத்திரமீ ராறினுக்கும்
சூரணைமும் பானொன்பான்" (சி.போ.
பாண்டிப்.)

சூரத்து *śūrattu*, பெ.(n.) மும்பை (பம்பாய்)

மாநிலத்தின் வடபகுதியிலுள்ள ஒரு தேயம்;
the country of *Sūrat*, north of *Bombay*.

[Skt. *Surāṣṭra* > த. சூரத்து]

சூரத்துக்கடுக்காய் *śūrattu-k-kaḍukkāy*,

பெ.(n.) சூரத்தினின்றும் கிடைக்கும்
கடுக்காய்; a kind of myrobalan from *Surat*.

[சூரத்து+கடுக்காய்]

[கடு+காய்= கசப்புக்காய்]

சூரத்துக்காவி *śūrattu-k-kāvi*, பெ.(n.)

சூரத்தினின்றும் வரும் காவிக்கல்; red ochre
from *Sūrat*.

[சூரத்து+காவி]

சூரத்துக்கெண்டை *śūrattu-k-keṇḍai*, பெ.(n.)

சூரத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஆடைக்கரை முதலியவற்றிற் சேர்க்கப்படும் பொன் வெள்ளி இழைகள் (சரிகை); gold or silver lace from surat.

[சூரத்து+கெண்டை]

சூரத்துத்தாட்டுப்பத்திரி *śūrattu-t-tāṭṭu-p-*

pattiri, பெ.(n.) சேலைவகை (உ.வ.); a kind of saree.

[சூரத்து+தாட்டுப்பத்திரி]

சூரியகடிகாரம் *śūriya-kaḍigāram*, பெ.(n.)

பகலில் நாழிகை தெரிவிக்கும் ஒரு கருவி; sun dial.

[சூரியன் + கடிகாரம்]

[Skt. *sūrya* > த. சூரியன்]

[கடிகை+ஆரம்-கடிகையாரம் > கடிகாரம்]

சூரியகடியாரம் *śūriya-kaḍiyāram*, பெ.(n.)

சூரியகடிகாரம் பார்க்க; see *śūriya-kaḍikāram*.

சூரியகணம் *śūriya-kaṇam*, பெ.(n.) நூலின்

முதற் செய்யுளின் முதலில் அமைதல் கூடாதென்று, நீக்கப்பட்ட கூவிளங்காய் (நேர்-நிரை-நேர்) என்னும் வாய்ப்பாடு பற்றி வரும் தீக்கணச் சீர்வகை (இலக். வி. 800, உரை); metrical foot of nēr-nirai-nēr considered inauspicious at the commencement of a poem.

[சூரியன் + கணம்]

சூரியகபாலம் *śūriya-kabālam*, பெ.(n.)

எழுஞாயிறு நோய் (புராச. i: 24); headache which lasts from sunrise to sunset.

[Skt. *sūrya+kapāla* > த. சூரியகபாலம்]

சூரியகலை *śūriya-kalai*, பெ.(n.) 1. வலது மூக்கு

வழியாய் வரும் மூச்சு (பிங்கலை); "breath coming through the right nostril. 2. மூக்கின் வலது பக்கத்துத் துளை (வின்.); right nostril.

[சூரியன்+கலை]

[Skt. *sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியகாந்தக்கண்ணாடி *śūriya-kānda-k-*

kaṇṇāḍi, பெ.(n.) சூரியகாந்தக்கல் பார்க்க; see *śūriya-gānda-k-kal*.

[சூரியன் + காந்தம் + கண்ணாடி]

[Skt. *sūrya* > த. சூரியன்]

[காந்து > காந்தம். காண்+ஆடி-காணாடி > கண்ணாடி]

சூரியகாந்தக்கல் *śūriya-gānda-k-kal*, பெ.(n.)

வெயில்படும்போது நெருப்பு வெளிப்படுந் தன்மையுள்ள, ஒரு வகைப் பளிங்குக் கல்; see *Sun-stone, Jasper, Impur, Opaque, coloured quartz*.

[சூரியன் + காந்தம்+கல்]

சூரியகாந்தச்சிலை *śūriya-kānda-c-cilai*,

பெ.(n.) சூரியகாந்தக்கல் பார்க்க; see *śūriya-gānda-k-kal*.

[சூரியன் + காந்தம்+சிலை]

சூரியகாந்தம்¹ *śūriya-kāndam*, பெ.(n.)

1. சூரியகாந்தக்கல் பார்க்க; see *śūriya-gānda-k-kal*.

"சூரியகாந்தமஃ தாரழலெங்ஙனங் கான்றிடும்" (சீவக. 2208).

2. சூரியகாந்தி (மலை.) பார்க்க; see *śūriya-kāndi*.

[சூரியன் + காந்தம்]

[Skt. *sūrya* > த. சூரியன்.]

[காந்து > காந்தம்]

சூரியகாந்தம்² *śūriya-kāndam*, பெ.(n.)

1. முதன்மை இசைப்பண் (மேளகர்த்தா)களுள் ஒன்று; a primary rāgam.

[சூரியன் + காந்தம்]

சூரியகாந்தவாமணக்கு *śūriya-kānda-*

V-āmaṇakku, பெ.(n.) ஒருவகைச் செவ்வா மணக்கு; a variety of castor plant.

[சூரியன் + காந்தம் + ஆமணக்கு. *Skt. sūrya*
> த. சூரியன்]

[அவிழ் > அவிழும் > அவிணம் > ஆவிணம்]

சூரியகாந்தாரி *śūrya-kāndāri*, பெ.(n.)
பண்வகை (பரத. ராக. 103); a specific melody
- Type.

சூரியகாந்தி *śūrya-kāndi*, பெ.(n.) 1. கதிரவன்
இருக்கும் திசையை நோக்கி மலரக் கூடிய
பெரிய மஞ்சள் நிறப் பூ; sun flower.
2. ஒரிலைத் தாமரை (M.M.588); one-leaf lotus,
lonidium suffruticosum. 3. சூரியகாந்திப்பட்டு
பார்க்க; see *śūrya-kāndi-p-paṭṭu*.

த.வ. பொழுது வணங்கி

[சூரியன் + காந்தி]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியகாந்திப்பட்டு *śūrya-kāndi-p-paṭṭu*,
பெ.(n.) ஒருவகைக் கெட்டியான பட்டு (விண்.);
velvet.

த.வ. கதிரொளிப்பட்டு

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன் + காந்தி + பட்டு]

சூரியகாந்திரசம் *śūrya-kāndi-raśam*,
பெ.(n.) குட்ட நோய்க்குக் கொடுக்கும் ஓர்
ஆயுள்வேத மருந்து; an Āyurvedic medicine
given for skin diseases. (சா.அக.)

சூரியகிரகணம் *śūrya-kiragaṇam*, பெ.(n.)
கருங்கோள் (ராகு), செங்கோள் (கேது)
என்னும் சாயாக் கோள்களால் கதிரவன்
பற்றப்படுகை; solar eclipse.

த.வ. கதிர்மறை

[*Skt. sūrya + grahaṇa* > த.

சூரியகிரகணம் > கிரகணம் > பற்றுகை, பற்றுதல்.]

கதிரவனுக்கும் நிலவுலகத்திற்கும் இடையில்,
நிலவு வரும்போது சூரிய கிரகணமும், கதிரவனுக்கும்
நிலவுக்கும் இடையில் நிலவுலகம் வரும்போது,
சந்திரகிரகணமும் தோன்றும்.

சூரியகிராணம் *śūrya-kirāṇam*, பெ.(n.)
சூரியகிரகணம் பார்க்க; see *śūrya-*
kiragaṇam.

சூரியகும்பம் *śūrya-kumbam*, பெ.(n.)
கதிரவனை நினைத்து மந்திரம் மூலமாக
அமைக்கப்படும் நீர்க்குடம் (விண்.); a
sanctified water - potdedicated to Sun-god.

[சூரியன் + கும்பம்]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியகுலம் *śūrya-kulam*, பெ.(n.) தமிழ்
மன்னர்குல மூன்றனுள் கதிரவனைக்
குலமுதல்வனாகக் கொண்ட சோழ மரபு; solar
race of kings, as descended from the
Sun, one of three manṇar-kulam.

[சூரியன் + குலம்]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியசக்தி *śūrya-śakti*, பெ.(n.) கதிரவனின்
வெப்பத்திலிருந்து பெறும் ஆற்றல்; solar
energy.

[சூரியன் + சக்தி.]

[சத்தி > சக்தி]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியசரம் *śūrya-śaram*, பெ.(n.) சூரியகலை
பார்க்க (சங்.அக.); see *śūrya-kalai*.

சூரியசித்தாந்தம் *śūrya-śittāṇḍam*, பெ.(n.)
கதிரவனால் சொல்லப்பட்டதாகக் கருதப்படும்
ஒரு வானியல் நூல்; a celebrated
astronomical text-book, believed to be a
direct revelation from the Sun.

[*Skt. sūrya + śittāṇḍa* > த. சூரியசித்தாந்தம்]

சூரியதிசை *śūrya-diśai*, பெ.(n.) கதிர
வனுக்குரித்தான திசை, கிழக்கு (பிங்.); east,
as the Sun's quarter.

[சூரியன் + திசை.]

[திக்கு > திசை]

சூரியநமசுகாரம் *śūrya-namaśu-kāram*,
பெ.(n.) மந்திரம் மூலமாகக் கதிரவனை
நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு; sun-worship,
adoration of the sun with mantras and
prostrations.s

[*Skt. sūrya + namaskāra* > த. சூரிய
நமசுகாரம்]

சூரியநாராயணன் *śūriya-nārāyaṇaṇ*, பெ.(n.) கதிரவன் மண்டலத்தில் வாழ்வவராகக் கருதப்படும் திருமால்; Nārāyaṇaṇ believed to be dwelling in the solar orb.

[Skt. *sūrya nārāyaṇa* > த. சூரிய நாராயணன்]

சூரியப்படாம் *śūriya-p-paḍām*, பெ.(n.) விருதுவகை; an emblem of authority, perhaps bearing the figure of the sun. "செம்படாஞ் சூரியப்படாம்" (திருக்காளத். 4. 7, 69).

[சூரியன்+படாம்]

[Skt. *sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியப்பிரபை *śūriya-p-pirabai*, பெ.(n.) 1. வெயில்; Sun's rays, sunlight. 2. தலையின் வலப்பக்கத்தில் மகளிர் அணிந்து கொள்ளும் மணிபதித்த பொன்னணிகலன்வகை; ornament of gold set with precious stones, worn by women on the right side of the head. 3. கதிரவன் வடிவாக அமைந்த ஊர்தி; sun-shaped vehicle for an idol.

[Skt. *sūrya+prabhā* > த. சூரியப்பிரபை]

சூரியப்பிரவை *śūriya-p-piravai*, பெ.(n.) சூரியப்பிரபை பார்க்க; see *śūriya-p-pirabai*.

[Skt. *sūrya* > த. சூரியப்பிரவை]

சூரியப்பிறை *śūriya-p-pirai*, பெ.(n.) சூரியப்பிரபை பார்க்க; see *śūriya-p-pirabai*.

சூரியபடம் *śūriya-paḍam*, பெ.(n.) சூரியகாந்திப்பட்டு (இ.வ.) பார்க்க; see *śūriya-gāndhi-p-paṭṭu*.

சூரியபானம் *śūriya-bāṇam*, பெ.(n.) அரசர் முதலியோர் முன்பு எடுத்துச் செல்லும் வட்டமான விருதுவகை; a round parasol or fan carried before great personages or idols.

[K. *sūryapāna* > த. சூரியபானம்]

சூரியபிம்பம் *śūriya-bimbam*, பெ.(n.) கதிரவன் வட்டம்; disc or orb of the sun.

[சூரியன்+பிம்பம்]

[Skt. *sūrya* > த. சூரிய]

சூரியபிரபாவகுடிகா *śūriya-pirabāva-kudigā*, பெ.(n.) சயம், காசம், பாண்டு, காமாலை, குன்மம், சூலை, குட்டம், மூலம் முதலிய பெரிய நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து; an Āyurvedic preparation given for consumption bronchitis, anaemia, jaundice, piles etc. (சா.அக.)

சூரியபுடம்¹ *śūriya-puḍam*, பெ.(n.) வெயிலில் வைக்கும் மருந்துப்புடம்; warming medicinal oils in sunlight.

[Skt. *sūrya+puṭa* > த. சூரியபுடம்]

சூரியபுடம்² *śūriya-puḍam*, பெ.(n.) வானத்திற் கதிரவனது உண்மை நிலை (வின்.); Sun's geocentric longitude.

[Skt. *sūrya+sphuṭa* > த. சூரியபுடம்]

சூரியபுராணம் *śūriya-purāṇam*, பெ.(n.) பிரமகைவர்த்தம் (சங்.அக.) பார்க்க; see *piramakaivarttam*.

[Skt. *sūrya+purāṇa* > த. சூரியபுராணம்]

சூரியமண்டலம் *śūriya-maṇḍalam*, பெ.(n.) 1. கதிரவன் வட்டம்; orb or disc of the sun. 2. பகலவன் உலகம்; region of the sun. 3. வழிபாட்டுக் காலங்களில் கதிரவன் திங்கள் தீ ஆகிய இவற்றை, அறிவு செயலாற்றல் களெனத் தம்மிடத்தில் அழைத்தல் செய்யப் படுவதும் தாமரைமலர்களால், பாவிக்கப்படுவதுமான சில உடற்சுழிகள் (வின்.); mystic circles in the body regarded as lotus flowers and assigned in worship to jñāna, kriyā, icchā śakti of the deity under the respective emblems of the sun, moon and fire.

[Skt. *sūrya* > த. சூரியன்+மண்டலம்]

சூரியமத்தியம் *śūriya-mattiyam*, பெ.(n.)

கதிரவனது நெடுவரை (வாக்கியப்)பிழை தீர்க்கப்படாத நிலை (செந். viii, 216); Sun's mean longitude

[*Skt. sūrya+madhyama* > த. சூரியமத்தியம்]

சூரியவட்டம் *śūriya-vaṭṭam*, பெ.(n.) கதிரவக் காலங்காட்டி (வின்.); sun-dial.

[*சூரியன்+வட்டம்*]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியவாத்து *śūriya-vattu*, பெ.(n.) கிழக்கு மேற்காக நீண்டிருக்கும் வீடு (சிற்பரத்.16); house whose measurement east to west is longer than that of south to north.

[*Skt. sūrya+vādin* > சூரியவாஸ்து > த. சூரியவாத்து]

சூரியவாதி *śūriya-vādi*, பெ.(n.) கதிரவனே கடவுளெனக் கொண்டு, அவனது உலகத்தை அடைவதே வீடுபெற்று வழக்காடுவோன் (வின்.); one who holds that the Sun is the Supreme Being and that final liberation consists in reaching is world.

[*Skt. sūrya+vādin* > த. சூரியவாதி]

சூரியவீதி *śūriya-vīdi*, பெ.(n.) இடபம், மடங்கல், ஆடவை (மிதுனம்), கடகம் என்ற நான்கு மடங்கிய மேடவீதி: மீனம், மேடம், கன்னி, துலாம் என்ற நான்குமடங்கிய இடபவீதி: சிலை (தனுசு), சுறவம் (மகரம்), கும்பம், நளி (விருச்சிகம்) என்ற நான்குமடங்கிய ஆடவை (மிதுன)வீதி என்று மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்டுக் கதிரவன் வடதென் பக்கங்களில், வளைந்து செல்லும் வழியைத் தன்னகத்தே கொண்ட வானத்தின் கூறு; Sun-path which comprehends northern and southern declination of the sun, divided into three parts of four signs each, viz., *mēḍa-vīdi* comprising *iḍabam*, *śiṅgam*, *mituṇam*, *kaḍagam*; *iḍapavīdi* comprising *mīṇam*, *mēḍam*, *kaṇṇi*, *tulām*; *mituṇa-vīdi*;

comprising *taṇḍu*, *magaram*, *kumbam*, *viruccigam*.

[*Skt. sūrya+vīthi* > த. சூரியவீதி]

சூரியன் *śūriyan*, பெ.(n.) நிலவுலகுக்கு இன்றியமையாத ஒளியையும், வெப்பத்தையும் தரும் விண்மீன், ஞாயிறு; Sun. "சூரியனார் தொண்டை வாயினிற் பற்களை வாரி நெரித்தவாறு" (திருவாச. 14:15).
2. நூற்றெட்டு அறிவுநூற்றொகுதிகளுள் ஒன்று; (உபநிடதம்) an Upaniṣad, one of 108.
3. சோழன் (பிங்.); Chōlā king.
4. செவ்வெருக்கு (மலை.); purple madas.
5. செம்புமலை (வின்.); mountain containing copper.

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியன்கண்ணாடி *śūriyaṇ-kaṇṇāḍi*, பெ.(n.) பூசையில் ஞாயிற்றைப் பார்த்ததற்கு, இரு கை விரல்களையும் ஒருவகையாகச் சேரக்கோத்து உண்டாக்கும் இடைவெளி (இ.வ.); the opening formed by the interwinning of the fingers of the two hands for gazing at the sun, in devotions.

[*சூரியன்+கண்ணாடி*]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியன்போடு-தல் *śūriyaṇ-pōḍu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) வழிபாட்டில் ஞாயிற்றைப் பார்ப்பதற்கு இடைவெளியுண்டாகும்படி, இருகைவிரல்களையும் ஒருவகையாகச் சேரக்கோத்தல் (பிராமண); to intertwine the fingers of the two hands and leave an opening in the middle for gazing at the sun, at noon devotions.

[*சூரியன்+போடு-*]

[*Skt. sūrya* > த. சூரியன்]

சூரியாவர்த்தவாதம் *śūriyāvartta-vādam*, பெ.(n.) ஞாயிறு தோன்றும்போதும் மறையும் போதும் காணும், ஒருவகைத் தலைநோய்; sun-headache, hemicrania.

[*Skt. sūrya+āvarta* > த. சூரியாவர்த்த வாதம்]

சூன்மி *śūṇmi*, பெ.(n.) பிறன்மனைப் புருந்தாரை, காய்ந்து கொதிக்கும் இருப்புப் பாவையைத் தழுவும்படிச் செய்து வருத்தும் நிரய வகையுள் ஒன்று (சேதுப. தனுக்கோ.3); a hell where immoral people are punished by being forced to embrace red-hot iron statues.

[Skt. *śūṇmi* > த. சூன்மி]

சூன்யம் *śūṇyam*, பெ.(n.) சூனியம் பார்க்க; see *śūṇiyam*.

சூனம்¹ *śūṇam*, பெ.(n.) விரிமலர் (யாழ்.அக.); full-blown flower.

த.வ. வீ.

[Skt. *śūṇa* > த. சூனம்]

சூனம்² *śūṇam*, பெ.(n.) அடி வயிற்று வீக்கம்; swelling of the abdomen.

த.வ. உப்புசம்

[Skt. *śūṇa* > த. சூனம்]

சூனார் *śūṇar*, பெ.(n.) ஊன்விற்போர் (திவா.); dealers in meat.

த.வ. புலைய

[Skt. *śūṇa* > த. சூனார்]

சூனியக்காரன் *śūṇiya-k-kāraṇ*, பெ.(n.) மந்திரத்தால் கொல்லும் கலையைக் கற்றவன்; sorcerer any practiser of witch craft or of any charm or incantation - wavlock.

த.வ. கருவித்தைக்காரன், செய்வினையாளன்

[Skt. *śūṇya* > த. சூனியம்+காரன்]

சூனியக்காரி *śūṇiya-k-kāri*, பெ.(n.) மாயக் கலையில் வல்லவன்; witchwife.

த.வ. கருவித்தைக்காரி

[Skt. *śūṇya* > த. சூனியம்+காரி]

சூனியகும்பகம் *śūṇiya-kumbagam*, பெ.(n.) மூன்று வகைக் கும்பங்களில் ஒன்று; one of the three varieties of kumbagam.

[Skt. *śūṇya* > த. சூனியம்+கும்பகம்]

சூனியஞ்செய்-தல் *śūṇiyañ-śey*, 1 செ.கு.வி. (v.i.) மந்திரக் கலை செய்வினையால் ஒருவனுக்குத் தீங்கிழைத்தல்; doing harm or injury through the influence of evil spirits (சா.அக.).

த.வ. கருவினை

[Skt. *śūṇya* > த. சூனியம்+செய்தல்]

சூனியத்திரவியம் *śūṇiya-t-tiraviyam*, பெ.(n.) மாய மந்திரக் கலைக்குப் பயன்படும் எழுவகைப் பொருட்களான எலும்பு, எட்டி விறகு, ஊமத்தை விதை, வேப்பெண்ணெய், கரி, எருக்கம்பூ, பாம்பு முள் மாலை; the articles used in witch craft, seven in number, viz., *elumbu, eṭṭi viragu, ūmattai vidai, vēppenney, kari, erukkam-pū, pāmbu muḷmālai*.

த.வ. கருவினைப்பொருள்

[Skt. *śūṇya + dravya* > த. சூனியத் திரவியம்]

சூனியத்துவம் *śūṇiya-t-tuvam*, பெ.(n.) ஒன்றும் இல்லாமற் செய்தல்; to create vacuum (சா.அக.).

த.வ. பாழ்படுத்தல்

[Skt. *śūṇyatattva* > த. சூனியத்துவம்]

சூனியத்தொழில் *śūṇiya-t-toḷil*, பெ.(n.) சூழ்வினை; black art (சா.அக.).

த.வ. கருவினை

[Skt. *śūṇya* + > த. சூனியம்+தொழில்]

சூனியப்படுதல் *śūṇiya-p-paḍutal*, தொ.பெ. (vbl.n.) பாழாதல்; get wasted (சா.அக.).

[Skt. *śūṇya* > த. சூனியம்+படுதல்]

சூனியப்பார்வை *śūṇiya-p-pārvai*, பெ.(n.) கெட்ட பார்வை; evil eye (சா.அக.).

த.வ. கரும்பார்வை

[Skt. *śūṇya* > த. சூனியம்+பார்வை]

சூனியம் *śūṇiyam*, பெ.(n.) 1. இன்மை; non-existence, vacuity, vacuum, non-entity, nothingness. "யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலின்" (சி.போ.7). 2. சுழியம்; cipher. 3. வறிதாயிருக்கை; bareness. அவள் கழுத்துச் சூனியமாயிருக்கிறது. 4. பயனற்றது; that which is useless, unproductive or unpropitious. 5. மாயை; that which is unreal, unsubstantial or illusory. 6. மந்திரத்தால் கொல்லும் கலை; witchcraft causing evil, sorcery, black art. "சூனியங்கொள் செயலார்" (திருப்பு. 787). 7. மந்திரக் கலைப் பொருள்; articles of witchcraft. 8. தூய்மைக்கேடு செய்கை; ceremonial defilement.

த.வ. பாழ்செய்வினை

[Skt. śūṇya > த. சூனியம்]

சூனியம்போக்கி *śūṇiyam-pōkki*, பெ.(n.) மந்திரவினையைப் போக்கும் மருந்து; a cure for one affected by sorcery.

த.வ. செய்வினைப்பாக்கி

[Skt. śūṇya > த. சூனியம்+போக்கி]

பொறியில் வேர், எழுமுள் வேர், சென்னகரி வேர், நறுமுன்னை வேங்காய்த் தொட்டி, நிலப்பனை வேர், குருக்கத்தி வேர், இவற்றைச் சந்தனம் போல் அரைத்து உளருக்குக் குடித்து மேலுக்கும் பூசச் செய்வினை போகும் (சா.அக.).

சூனியமெடு - த்தல் *śūṇiyam-eḍu-*, 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) ஒருவனுக்குப் பில்லியினால் இழைத்த தீங்கை மந்திர வலிமையால் நீக்கல்; removing the evil effects of sorcery through the power of magic (சா.அக.).

த.வ. செய்வினையெடுத்தல்

[Skt. śūṇya > த. சூனியம்+எடுத்-தல்]

சூனியம்வை - த்தல் *śūṇiyam-vai-*, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) ஒருவனுக்குக் கொடிய சிறுதெய்வங்களினால் தீங்கிழைத்தல்; the practising of witchcraft, a destructive

magic, on a person through the influence of evil spirits the purpose is for causing death, bewitching by hiding something in the ground (சா.அக.).

த.வ. செய்வினைசெய்தல்

[Skt. śūṇya > த. சூனியம்+வை-த்தல்]

சூனியவாதம் *śūṇiya-vādam*, பெ.(n.) 1. கடவுள் இல்லை என்ற கோட்பாடு; doctrine of void. 2. செய்வினை வைக்கை; witchcraft

[Skt. śūṇya+vāda > த. சூனியவாதம்.]

சூனியவாதி *śūṇiya-vādi*, பெ.(n.) 1. கடவுள் மறுப்புக் கொள்கை உடையவன்; atheist. 2. கருவித்தைக்காரன்; sorcerer.

[Skt. śūṇya+vādi(n) > த. சூனியவாதி]

சூனியவித்தை *śūṇiya-vittai*, பெ.(n.) செய்வினைக்கலை; witchcraft; art of killing through sorcery.

[Skt. śūṇya + vidyā > த. சூனியவித்தை]

சூனியன் *śūṇiyan*, பெ.(n.) முடவன் (பிங்.); a cripple or lame person.

[Skt. śūṇa > த. சூனியன்]

சூனியார்க்கம் *śūṇiyārkkam*, பெ.(n.) அகவிலை ஏறுங்காலத்தைக் கணிக்கை (சங்.அக.); (Astrol.) predicting the period when the prices of commodities will rise.

[Skt. śūṇya > த. சூனியார்க்கம்]

சூனியான்மவாதி *śūṇiyāṇ-mavādi*, பெ.(n.) ஆதனில்லையென்று உரையாடுபவர்; one who says there is no soul (சா.அக.).

[Skt. śūṇya+āṇma+vādin > த. சூனியான்மவாதி]

சூனியோபாதானம் *śūṇiyōpādānam*, பெ. (n.) உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணமான பாழ் வெளி; state of void, as the principle from which the visible universe came into existence.

த.வ. பாழ்நிலை

[Skt. śūṇya+upādāna > த. சூனியோபாதானம்]

சூன *śūṇa*, பெ.(n.) மகன்; son. "இந்திர சூனவு மெழுந்து" (பாரத.திரௌபதி.58).

[Skt. *śūṇa* > த. சூன]

சூனை¹ *śūṇai*, பெ.(n.) 1. அடி வயிற்று வீக்கம்; swelling of the abdomen. 2. குற்றம்; blemish, fault. 3. சொத்தை; that which is decayed.

[Skt. *śūṇā* > த. சூனை]

சூனை² *śūṇai*, பெ.(n.) ஆடு, மாடுகள் வதை செய்யப்படும் இடம்; slaughter-house. "சொன்ன சூனைத் துறந்த வற்றட்டன" (நீலகேசி, 314).

த.வ. ஆட்டுத்தொட்டி

[Skt. *śūṇā* > த. சூனை]

செக்கு *cekku*, பெ.(n.) உண்டியல்; cheque, order on a bank or banker for money (கொ.வ.).

த.வ. காசோலை

[E. *cheque* > த. செக்கு]

செக்குக்கிழி-த்தல் *cekku-k-kilī*, 4 செ.கு.வி. (v.t.) உண்டியல் எழுதுதல்; to issue cheque (தற்.).

த.வ. காசோலை வழங்கல்

[E. *cheque* > த. செக்குக்கிழித்தல்]

செக்குத்துணி *cekku-t-tuṇi*, பெ.(n.) சீட்டி வகை; a kind of cloth.

த.வ. உரப்புத்துணி

[E. *check* > த. செக்குத்துணி]

செக்குபந்தி *cekupanti*, பெ.(n.)

1. ஒவ்வொரு வயலின் எல்லையையும் விளக்கமாகக் காட்டும் கல்; the four boundaries with their distinctive marks showing the limits of each field as entered in the survey accounts (R.F.).

2. அதிகார வெல்லை; jurisdiction.

த.வ. எல்லைக்கல்

[U. *cakbandī* > த. செக்குபந்தி]

செக்குவெட்டு-தல் *śekku-veṭṭu*, பெ.(n.) செக்குக்கிழி-த்தல் பார்க்க; see *cekku-k-kilī*.

த.வ. காசோலை வழங்கல்

[E. *cheque* > த. செக்குவெட்டு+வெட்டுதல்]

செகச்சாலம் *śega-c-cālam*, பெ.(n.) மாயக் கலை; magic, illusion.

த.வ. கருமாயம், மாயக்கலை

[Skt. *jagajjāla* > த. செகச்சாலம்]

செகச்சோதி *śegaccōḍi*, பெ.(n.) 1. பேரொளி; world-illuminating light. 2. உலகிற்கு ஒளியாயிருக்கும் கடவுள்; God, as the light of the universe (w.).

த.வ. பெரும்பேரொளி

[Skt. *jagajjyōtis* > த. செகச்சோதி]

செகசாலக்குளிகை *śegasāla-k-kuḷigai*, பெ.(n.) உலகத்தையே மயங்க வைக்கும் சித்தர்களிடம் இருக்கும் ஒருவகை மருந்துக் குளிகை; a magic pill supposed to be in possession of Siddhars bewildering the whole world (சா.அக.).

த.வ. ஆள்மயக்கி

[Skt. *jegajjala* > த. செகசாலம்+குளிகை]

செகசாலம் *śegaśālam*, பெ.(n.) 1. உலக மயக்கு; bewilderment, bewitchment. 2. மாயவித்தை; magic. 3. பொய்க்காட்சி; illusion (சா.அக.).

த.வ. மந்திரமயக்கு

[Skt. *jagajjāla* > த. செகசாலம்]

செகசாலமாதல் *śegaśāla-māḍal*, பெ.(n.) உலகத்தை மயக்கல்; fascinating the world (சா.அக.).

த.வ. உலகப் புரட்டு

[Skt. *jegajjala* > த. செகசாலம்+ஆடல்]

செகசாலவுப்பு *śegaśāla-v-uppu*, பெ.(n.) வழலையுப்பு; an universal salt used in alchemy (சா.அக.).

த.வ. உழைமண்ணுப்பு

[Skt. jagajjala > த. செகசாலம்+உப்பு]

செகசோதி *šega-šōdi*, பெ.(n.) செகச்சோதி
பார்க்க; see *šega-c-cōdi* (சங்.அக.).

[Skt. jaga > த. செகசோதி]

செகத்குரு *šegat-guru*, பெ.(n.) 1. உலக குரு;
universal guru. 2. சங்கராச்சாரியார்
மடத்தலைவரின் பட்டப்பெயர்; title of the
head of *Śaṅgarāccāriyār* mutt.
3. கம்மாள் பட்டப்பெயர்; title of *kammālar*
caste.

[Skt. jagat > த. செகத்+குரு]

செகதங்கமாக்குச்சி *šegadaṅgamā-k-*
kucci, பெ.(n.) கணுக்கால் எலும்பு; ankle
bone upon which the tibia rests Talus
(சா.அக.).

செகதம்பிகை *šegat-ambigai*, பெ.(n.)
செகன்மாதா பார்க்க; see *šeganmādā*.

த.வ. உலகம்மை

[Skt. jagadāmbikā > த. செகதம்பிகை.]

செகதலம் *šegatalam*, பெ.(n.) உலகம்; the
world.

த.வ. நிலவுலகம்

[Skt. jaga+tala > த. செகதலம்]

செகம் *segam*, பெ.(n.) 1. உலகம்; the world.
"செகத்தை யெல்லாம்" (தாயு.தந்தை தாய்.6).
2. கருமநிலம்; material world (சா.அக.).

த.வ. ஞாலம்

[Skt. jagat > த. செகம்]

செகமயக்கம் *šega-mayakkam*, பெ.(n.)
உலகப்பற்று; worldly temptations that which
is presented to the mind as an
inducement to evil (சா.அக.).

த.வ. உலகமயக்கம்

[Skt. jegam > த. செகம்+மயக்கம்]

செகமயக்கி *šega-mayakki*, பெ.(n.)
உலகத்தை மயங்கச் செய்தல்; the act of

tempting to solicitations of the passions
thus obscuring the true intellect and
darkening the faculty of true
understanding.

[Skt. jegam > த. செகம்+மயக்கி]

செகமவுனி *šegamouni*, பெ.(n.) உலக
நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல், அமைதி
காப்பவன்; one who enter into silence by
restraining from all worldly activities
(சா.அக.).

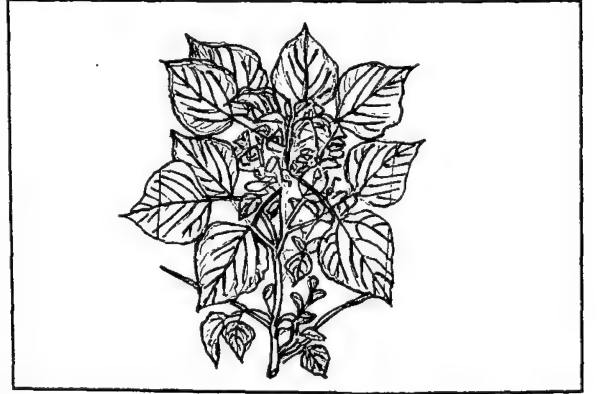
த.வ. உம்மனாமுஞ்சி

[Skt. jegat+mowni > த. செகமவுனி]

செகமுருகுமேனி *šegamurugu-mēni*, பெ.
(n.) குப்பைமேனி; rubbish plant (சா.அக.).

த.வ. பூனைவணங்கி

[Skt. jegam > த. செகம்]

செகரம் *šegaram*, பெ.(n.) வெள்ளி;
silver, Argentum. (சா.அக.).

[Skt. jegara > த. செகரம்]

செகராசசேகரம் *šegarāśa-šegaram*,
பெ.(n.) ஒரு கணிய நூல்; a treatise on
astrology.

[Skt. jagat+rāja-šegara > த. செகராசசேகரம்]

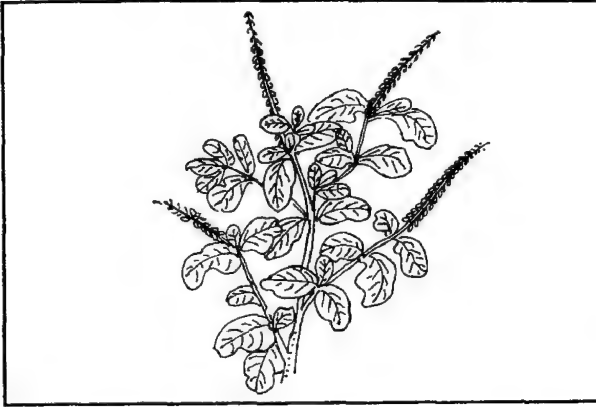
செகராசம் *šegarāśam*, பெ.(n.) தென்னை;
cocoanut palm (சா.அக.).

த.வ. தெங்கு

[Skt. Jegam > த. செகராசம்]

செகரிகம் *šegarigam*, பெ.(n.) நாயுருவி;
(மலை.) Indian burr; dog prick.

[Skt. *śaikharika* > த. செகரிகம்]

செகவீரம் *šegavēram*, பெ.(n.) கொச்சி வீரம்;
native corossive sublimate formerly
prepared in Cochin (சா.அக.).

[Skt. *jegam* > த. செகவீரம்]

செகற்குரு *šegar-guru*, பெ.(n.) செகற்குரு
பார்க்க; see *šega-t-guru*. "செகற்குருவாங்
கொல்லன் கவியை" (தனிப்பா.ி, 170. 22).

த.வ. உலககுரு

[Skt. *jegam* > த. செகம்+குரு]

செகன்மாதா *šegaṇ-mātā*, பெ.(n.)
மலைமகள்; *Pārvati*, as mother of the
world.

த.வ. உலகம்மை

[Skt. *jagatmātā* > த. செகன்மாதா]

செகன்மோகினி *šegaṇ-mōgini*, பெ.(n.)
உலகனைத்தும் மயக்கும் பேரழகி; beautiful
woman, as fascinating all the world.

[Skt. *jagat+mōhini* > த. செகன்மோகினி]

செகனம் *šegaṇam*, பெ.(n.) 1. தொடையின்
உட்பக்கம்; interior of thigh. 2. இடுப்பு; loin
(சா.அக.).

செகனவாதம் *šegaṇa-vāḍam*, பெ.(n.)
ஊழற்சதை மிகுதியால் உண்டாகும் நோய்
வகை; a disease due to flatulence.

த.வ. ஊழலூதை

[Skt. *jaghanana+vāta* > த. செகனவாதம்]

செகிப்புடலம் *šegi-p-puḍalam*, பெ.(n.)
மரமஞ்சள்; tree turmeric (சா.அக.).

செகு *šegu*, பெ.(n.) தொடர்ந்திராமல்
துண்டுதுண்டாக இருக்கும் சிற்றூர் நிலம்
அல்லது இறையூட்டு நிலம்; detached fields
of a village; a patch of rent-free land or
any separate farm (R.T.).

[U. *cak* > த. செகு.]

செடம் *šedam*, பெ.(n.) பிறக்கும்போது
ஆன்மாவின் நல்லறிவைக் கெடுக்கும் ஆவி;
evil humour of the body destroying the
innate intelligence of he soul at birth.
"செடநீறெழுவெரிக்குங் கிருபாகர"
(நூற்றெட்டுத். திருப்புகழ். 15).

[Skt. *śaṭha* > த. செடம்]

செண்டா *šeṇḍā*, பெ.(n.) கொடி; flag.

[U. *jhaṇḍa* > த. செண்டா]

செணம் *šeṇam*, பெ.(n.) கணநேரம்; moment
(யாழ்.அக.).

த.வ. கண்இமைப்போது; கைநொடிப்போது.

[Skt. *kṣaṇa* > த. செணம்]

செத்துவம் *šettuvam*, பெ.(n.) பைசாசம்; evil
spirit. "செத்துவங்க டாக்கி" (நீலகேசி, 112).

[Skt. *satva* > த. செத்துவம்]

செந்து¹ *šendu*, பெ.(n.) 1. உயிர் விலங்கு;
anything possessed of life, living being,
creature (பிங்.). 2. தாழ்ந்த வகையைச் சார்ந்த
ஊர்வன முதலிய உயிரிகள்; animal of the
inferior, species, as the lower brutes,
insects, reptiles, worms. 3. நரி; jackal
(பிங்.).

த.வ. உயிரி

[Skt. *jantu* > த. செந்து]

செந்து² *sendu* 1. அணு; atom (பிங்.). 2. ஏழு நிரய (நரக)த்தொன்று; a hell, one of *eu-naragam*, q.v. (பிங்.).

செந்துத்தானம் *sendu-t-tānam*, பெ.(n.) செந்துக்கள் மொய்த்துத் துன்பம் தரும் நிரய வகை; a hell of torture by means of worms and insects.

[*Skt. jantu-sthāna* > த. செந்துத்தானம்]

செந்துரசம் *sendu-raśam*, பெ.(n.) ஒட்டக் கூடிய ஒரு வகைப் பொருள்; copal, a resinous substance.

[*Skt. janturasa* > த. செந்துரசம்]

செப்பட்டை *seppattai*, பெ.(n.) 1. பறவைச் சிறகு; wing (யாழ்.அக.). 2. தோள் பட்டை; shoulder blade. 3. கன்னம்; cheek. 4. தூண்டியில் வைக்கும் சதுரக்கல்; plinth.

த.வ. சேர்ப்பட்டை

[*Skt. carpaṭa* > த. செப்பட்டை]

செபக்குடம் *seba-k-kḍam*, பெ.(n.) மந்திரித்த நீர்க்குடம்; water-pot sanctified with mantras.

[செபம்+குடம்]

[*Skt. japa* > த. செபம்]

செபம் *śebam*, பெ.(n.) 1. மந்திரிக்கக்கூடிய இடம்; silent recitation of mantras. "செபந்தவந்தானம்" (சேதுபு.சேதுபல.2). 2. மன்றாட்டு; prayer. 3. தந்திரம்; stratagem, device, trick. "நின்செபந்தாள் சிறிது நடவாது" (அருட்பா, vi, திருமு. தான்பெற்ற.8).

த.வ. உருவேற்றுதல்

[*Skt. japa* > த. செபம்]

செபி-த்தல் *śebi-*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) 1. மந்திரம் உருப்போடுதல்; to recite mantras in magical or religious ceremonies. "ஒருமனுச் செபித்தான்" (உபதேச. உருத்திராக்க.7). 2. வேண்டுகூறுதல்; to pray.

த.வ. உருப்போடுதல்

[*Skt. japa* > த. செபி-த்தல்]

செமி¹-த்தல் *śemi-*, 11 செ.கு.வி.(v.t.) செரித்தல்; to digest. "நஞ்சையுண்டு செமிப்பீரையா" (திருக்குற. ஊடற். 19:செந் XXV.392).

த.வ. செரித்தல்

[*Skt. śāmi* > த. செமி]

செமி²-த்தல் *śemi*, 11 செ.கு.வி.(vi.) பிறத்தல்; to be born. "செமித்த தெத்தனை" (திருப்ப.242).

[*Skt. jan* > த. செமி-த்தல்]

செமி³-த்தல் *śemi*, 11 செ.கு.வி.(v.t.) மன்னித்தல்; to pardon, excuse. "தீதேதுஞ் செமியாதீர்" (திருக்குற. ஊடற். 19:செந் XXV.392).

[*Skt. kṣam* > த. செமி-த்தல்]

செயகான்பூடு *śeyakāṇa-p-pūḍu*, பெ.(n.) மருளுமத்தை; confusion creeper, headache plant (சா.அக.).

த.வ. மருள்

செயகண்ணம் *śeyasunnam*, பெ.(n.) 1. தாளித்த சுண்ணாம்பு; slaked lime. 2. புடமிட்டெடுத்த சுண்ணம்; a calcium compound derived from calcination (சா.அக.).

த.வ. நீர்த்த சுண்ணாம்பு

செயகுதசெந்தூரம் *śeyasūdasendūram*, பெ.(n.) இந்திர சித்து, சிசுபாலன் இவர்கள் தருக்கக் கலைக்காக இதளியத்தைக் கட்டிச் செய்த சிந்தூரம்; calcined red oxide prepared from consolidated mercury. It was prepared by Indirajithu and Sisubalan and others (சா.அக.).

செயகுததாம்பிரம் *śeyasūtātāmbiram*, பெ.(n.) செம்பைப் பொன்னாக்கும் மருந்து; that which converts copper into gold (சா.அக.).

த.வ. பொன்னாக்கி

செயகுதம் *śeyasūdam*, பெ.(n.) 1. யுகி முனி கூறிய புடமிடுதல் முறையால் செம்பினின்று எடுக்கப்பட்ட களிம்பற்ற செம்பு; alchemical copper (pure) obtained by removing the verdigris from ordinary copper, according to the process laid down in yogic muni works on Alchemy. 2. மூலிகை அல்லது தாதுப்பொருட்களினின்று எடுக்கும் செம்பு; copper extracted from herbs and animal matter or transmited or extracted from other mineral drugs as contemplated in Siddharswork. 3. செம்பு மூலிகை; copper plant. 4. செம்பு; copper (சா.அக.).

த.வ. மூலிகைச்செம்பு

செயசோதி *śeyasōdi*, பெ.(n.) அணியம் செய்த ஒரு உப்பு; a kind of prepared salt (சா.அக.).

த.வ. செய்யுப்பு

செயடால் *śeyadāl*, பெ.(n.) 1. அடாவடி; foppery. 2. சவடால் பார்க்க; see *śavaḍāl*.

த.வ. தடாலடி

[U. *chauḍāl* > த. செயடால்]

செயதீபகாரி *śeyadībakārī*, பெ.(n.) பெருந்தும்பை; large leucas (சா.அக.).

த.வ. ஆனைத்தும்பை

செயதே *śeyadē*, பெ.(n.) உப்பு; salt (சா.அக.).

செயதேகி *śeyatēgi*, பெ.(n.) கல்லுப்பு; sea salt (சா.அக.).

செயந்தி *śeyandi*, பெ.(n.) தெய்வங்கள் மற்றும் பெரிய மாந்தர்களின் பிறந்தநாள்; birthday of gods and great personages.

[Skt. *jayanti* > த. செயந்தி]

செயந்தியாசம் *śeyandiyāsam*, பெ.(n.) எங்கும் காணக்கூடியதும், மஞ்சள் நிறப் பூக்களும், நீளமான காய்களும் உடைய மரம்; bastard sensitive plant-*Sesbania aegyptia* alias *coronilla sesban*.

A common tree which has longer leaves, which yellow flowers.

இதன் விதைகளை எண்ணெயில் காய்ச்சித் தடவ குருக்கள் குணமாகும். வதக்கிக் கட்ட வீக்கம் போகும் (சா.அக.).

செயநாதம் *śeyanādam*, பெ.(n.) துத்தம்; white vitriol zinc sulphate (சா.அக.).

த.வ. வெள்ளைத் துத்தம்

செயநீர்¹ *śeyanīr*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை நீர்மம்; any liquid prepared for drink. 2. சாராயம்; arrack. 3. அமுரி; urine. 4. முலைப்பால்; woman's breast milk. 5. குடிநீர்; any cool drink. 6. ஒரு வகை நெருப்புக் குழம்பு; இது கனிமங்களைக் கரைக்கும்; a pungent liquid used in Alchemy corrosive sublimate and salammoniac. 7. கருப்பையில் உண்டாகும் நீர்; a liquid formed in the womb on account that take place in the womb.

செயநீர் வகைகள் : 1. வெடியுப்புச் செயநீர்;

2. காரச்செயநீர்; 3. காடிச் செயநீர்; 4. தாம்பூரச் செயநீர்; 5. துரிகச் செயநீர்; 6. பூரச் செயநீர்; 7. உப்புச் செயநீர்; 8. சாரக்கட்டுச் செயநீர்; 9. அறுவகைச்செயநீர்; 10. நாகச் செயநீர்; 11. அண்டச்செயநீர்; 12. வீரச்செயநீர்; 13. காரச் செயநீர்; 14. சிப்பிச் செயநீர்; 15. கௌரிச் செயநீர்; 16. செங்குமரிச்செயநீர்; 17. அமுரிச் செயநீர் (சா.அக.).

செயநீர்² *śeyanīr*, பெ.(n.) 1. சுண்ணாம்பும், எரியுப்பும் சேர்த்துப் பொடித்துப் பனியில் வைத்திறக்கிய காரநீர்; a pungent liquid prepared by exposing to nights dew a mixture of powdered lime and salammoniac. 2. பூநீறு, வீரம், சாரம் இவற்றைச் சரிபாதியாக எடுத்துப் பீங்கானிலிட்டு, இராப்பனியில் வைத்து இறக்கிய கார மருந்து நீர்; a medicinal preparation of pungent liquid obtained by exposing to nights dew a porcelain dish containing a mixture of saline efflorescence (purified fullers earth).

செயநீர்இறக்கல் *śeyanīr-irakkal*, பெ.(n.)

புடமிடுதல் முறையில் அணியம் செய்த மருந்தைச் செயநீர் எடுக்க வேண்டின், அதை ஒரு பீங்கானில் இட்டு பூரணை தொடங்கி, சுறவம் (தை) கும்பப் (மாசி) திங்கள்களில் இராப்பனியில், அன்றாடம் வைத்திருந்து இத்தனை நாள் என்னும் முறைப்படி விடிவதற்குள் வெயில் படாமல் எடுத்துவிட வேண்டிய முறை; this is the general method of preparing a pungent liquid invariably every preparation contains salammoniac (சா.அக.).

செயநீர்க்கருத்தன் *śeyanīr-k-karuttan*, பெ.(n.) எரியுப்பு; salammoniac, It is so called because it forms an important ingredient in the formation of most of the pungent liquids (சா.அக.).

செயநீர்காலம் *śeyanīr-kālam*, பெ.(n.) செயநீர் இறக்குங் காலம்; season for preparing the pungent liquid or the philosophers acid-January and February dew seasons (சா.அக.).

செயநீர்குத்தல் *śeyanīrkuttal*, பெ.(n.) செயநீர் ஊற்றி அரைத்தல்; grinding medicine with the prescribed pungent liquid (சா.அக.).

செயநீர்காரணசித்தன் *śeyanīrkāraṇa cittan*, பெ.(n.) செயநீர் உண்டாவதற்கு மூலமான எரியுப்பு; salammoniac is so called from its being an important of pungent liquid (சா.அக.).

செயநீர்சித்திரம் *śeyanīr-cittiram*, பெ.(n.) ஒருவகை உப்பு; salammoniac (சா.அக.).

செயநீர்போக்கு *śeyanīr-p-pōkku*, பெ.(n.) இன்ன மருந்து செய்வதற்கு இன்னவிதமான காரநீர் அணியம் செய்ய வேண்டுமென்ற முறை; the process of preparing a particular pungent fluid for a particular medicine.

செயநீராட்டல் *śeyanīrāṭṭal*, பெ.(n.)

மருந்துடன் செயநீர் கூட்டி அரைத்தல்; grinding the medicine with the liquid prepared by keeping some chemicals in the open air at night (சா.அக.).

செயப்பூர்ப்பச்சை *śeyappūr-p-paccai*, பெ. (n.) உயர்ந்த பச்சை மணி; true emerald, as brought from Jeypore, opp. to *valaiyar-paccai*.

த.வ. பச்சை

[செயப்பூர்ப்பச்சை]

[Skt. jaya-pura > த. செயப்பூர்ப்பச்சை]

செயபச்சை *śeya-paccai*, பெ.(n.) மரமஞ்சள்; tree turmeric (சா.அக.).

செயபரம் *śeyaparam*, பெ.(n.) செயபச்சை பார்க்க; see *śeyapaccai*.

செயபாகசாத்திரம் *śēyabāgaśāttiram*, பெ.(n.) மருந்துகளைச் செய்யும் முறைகளைக் கூறும் வடமொழி மருந்து இலக்கண நூல்; an authoritative treatise in Sanskrit on drugs and their preparation - *Pharmacopia* (சா.அக.).

செயபீதம் *śeya-pīdam*, பெ.(n.) கௌரி நஞ்சு; a prepared yellow arsenic (மூ.அ.).

செயபூநிம்பம் *śeyapūnimbam*, பெ.(n.) நிலவேம்பு; ground neem (சா.அக.).

செயம் *śeyam*, பெ.(n.) 1. வெற்றி; victory, success. "செப்பியமர்க் களம்புகுந்தாற் செயம் பெறுவர்" (சிவரக.கணபதியு.7). 2. செயதிவசம் (பாக்கு); arecanut (விதான. குணாகுண.79).

[Skt. jaya > த. செயம்]

செயமங்களம் *śeya-maṅgaḷam*, பெ.(n.) நற்கழியுள்ள குதிரைச் சாதி (அகவசா.12); a breed of horse with auspicious marks.

[Skt. jaya > த. செயம்+மங்களம்]

செயமதம் *šeyamadam*, பெ.(n.) தயிர்; curd (சா.அக.).

செயமாக்கி *šeyamākki*, பெ.(n.) சேங் கொட்டை; marking or dhoby's nut (சா.அக.).

செயமாகம் *šeyamāgam*, பெ.(n.) தினை; millet.

செயரசகற்பூரக்குளிகை *šeyaraśakarṇpūra-k-kuligai*, பெ.(n.) கல்லுளிச் சித்தன் முறைப் படி செரியாமைக்கும், கழிச்சலுக்கும் பயன் படும் மருந்துக்கட்டி; a pill prepared according to the method of Kalluli Siddhar and prescribed for indigestion and chronic diarrhoea.

செயரசப்பிரளயம் *šeyarasa-p-pirajayam*, பெ.(n.) அகத்தியர் மருத்துவக் காவியத்திற் சொல்லி உள்ள ஒருவகைப் புடமிட்ட இதளியச் செந்தூரம்; a kind of calcined oxide of mercury described in Agastiar's treatise on medicine.

த.வ. இதளியச்செந்தூரம்

செயரசம் *šeyaraśam*, பெ.(n.) 1. இலிங்கம், வீரம், பூரம் முதலிய சரக்குகளினின்று வாலையில் இறக்கித் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட இதளியம்; refined mercury extracted from its compound such as vermillion, corrosive, sublimate etc. 2. வலை இதளியம்; sublimate of mercury. 3. நெருப்பிற்கு ஓடாதபடி கட்டிய இதளியம்; consolidated mercury which will not disappear on heating. 4. கொங்கணவாத காவியத்திற் சொல்லியுள்ள சித்த இதளியம், சிராவண இதளியம், முதலிய இதளிய மருந்துகள்; mercurial preparation such as these mentioned above contemplated in Konganavar work in alchemy. 5. ஒரு வகை இதளியச் செந்தூரம்; an oxide of mercury.

செயலவணம் *šeyalavanam*, பெ.(n.)

1. கடல் நீரைக் காய்ச்சிய உப்பு; salt prepared

from sea water. 2. ஆறாங் காய்ச்சலுப்பு; nite boiled and filtered six times 3. பிண்ட உப்பு; salt prepared from foetus. 4. தூய்மை செய்த உப்பு; refined salt. 5. கட்டுப்பு; consolidated salt (சா.அக.).

த.வ. நல்லுப்பு

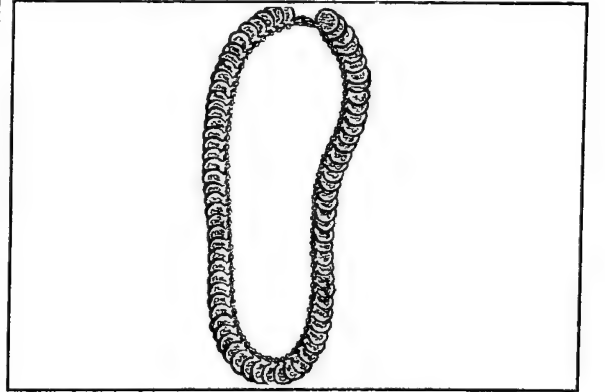
செயவிருட்சம் *šeyaviručcam*, பெ.(n.) இதளை; an unidentified plant (சா.அக.).

செயி-த்தல் *šeyi-*, 4 செ.கு.வி. (v.t.) 1. வெல்லுதல்; to overcome, conquer, vanquish. 2. செயல் வெற்றி; to succeed, as in business.

[Skt. jay > த. செயி-]

செயினட்டிகை *šeyinaṭṭigai*, பெ.(n.) கடிகாரச் சங்கிலி போலச் செய்த அட்டிகை வகை (தற்.); a necklet in the pattern of a watch chain to which a pendant is attached.

[E. chain > த. செயின்+அட்டிகை]

செயை *šeyai*, பெ.(n.) மும்மி (திரிதியை), எண்மி (அட்டமி), பதின்மும்மி (திரயோதசி) என்ற பிறைநாள்கள் (திதிகள்); the 3rd, 8th and 13th lunar days (விதான.பஞ்சாங்.2).

[Skt. jayā > த. செயை]

செல்லாய் *šellāy*, பெ.(n.) சல்லா (பார்க்க); a kind of muslin (இ.வ.).

[U. Sellā > த. செல்லாய்]

செல்லியம் *šelliyam*, பெ.(n.) கோழி; fowl.

செலசரம் *šela-šaram*, பெ.(n.) நீர் வாழ்வன;

aquatic animals. "இளையீந்தாள் செலசரமாகிய பலவும்" (கம்பரா.சடாயுகாண்.28).

[Skt. jala > த. செலசரம்]

செலதம் *śeladam*, பெ.(n.) கோரைக்கிழங்கு (மலை.); fragrant tuber of cyperus rotundus.

[Skt. jalada > த. செலதம்]

செலப்பிரீதி *śela-p-pirīti*, பெ.(n.) கருப்பூர சிலாசத்து; foliated crystallised gypsum, used in medicine as a caustic (சங்.அக.).

[Skt. jala > த. செலப்பிரீதி]

செலம் *śelam*, பெ.(n.) 1. நீர்; water. "செலசரமாகிய பலவும்" (கம்பரா. சடாயுகாண். 28). 2. இலாமிச்சை; cuscuss grass (சங்.அக.).

த.வ. 1. தண்ணீர், 2. நறுமணப்புல்

[Skt. jala > த. செலம்]

செலாமணி *śelāmaṇi*, பெ.(n.) 1. செல்லக் கூடியது; that which can be passed, as coin that which is a legal tender. 2. செல்வாக்கு; influence. "இப்போது அவருக்கு அவ்வளவு செலாமணியில்லை" (இ.வ.).

[U. calāṇi > த. செலாமணி]

செலான் *śelāṇ*, பெ.(n.) செலுத்துச் சீட்டு (சலான்); certificate of despatch, etc. (R.F.).

[H. calāṇ > த. செலான்]

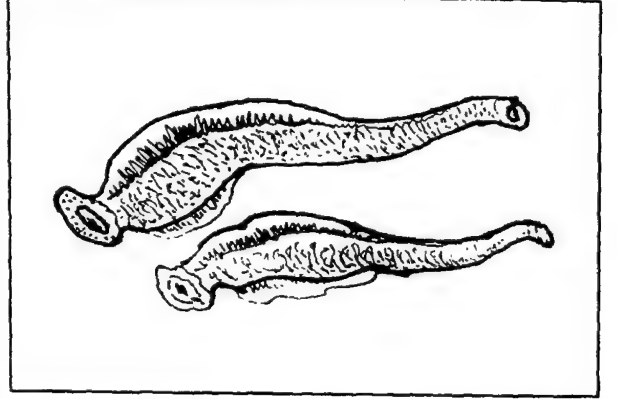
செவம் *śevam*, பெ.(n.) மன்றாட்டு; prayer, meditation. "சந்தி செவத்தொழிலோமந் தேவதர்ப்பணம்" (பிரபோத.39, 14).

[Skt. japa > த. செவம்]

செவுங்களுர்ப்பூடு *śevuṅgaḷūr-p-pūḍu*, பெ.(n.) ஒரு வகை மருந்து; a kind of plant (சா.அக.).

செமுகம் *śelugam*, பெ.(n.) அட்டை; leech. "செமுகம்போலச் சுருக்கியும் விரிந்தும்" (சி.போ.பா.4, 2, பக்.264).

[Skt. jalukā > த. செமுகம்]

சென்மசாபலியம் *śeṇmaśābaliyam*, பெ.(n.) பிறவிப் பயனை அடைதல்; realisation of one object in life.

த.வ. பிறவிப்பேறு

சென்மபத்திரிக்கை *śeṇmapattirigai*, பெ.(n.) பிறப்புக் குறிப்பு அடங்கிய பிறப்பியம் (சாதகம்); horoscope indicating the events in ones life (சா.அக.).

சென்மபீசம் *śeṇma-pīśam*, பெ.(n.) ஆணவ மலம்; pride arrogant conduct (சா.அக.).

சென்மம் *śeṇmam*, பெ.(n.) 1. பிறப்பு; birth. "சென்மந் தரங்கம்" (அஷ்டப். திருவாரங்கத்தந்.46) 2. முழுவுரிமை; absolute dominant right *Nāṇ*. இந்த நிலம் சென்மமா ஒத்தியா?

த.வ. பிறவி

[Skt. janman > த. சென்மம்]

சென்மமம் *śeṇmamam*, பெ.(n.) பிறப்பு; birth (சா.அக.).

சென்மமலடி *śeṇma-malaḍi*, பெ.(n.) பிறவி மலடி; barrer women by birth (சா.அக.).

சென்மமார்க்காகி *śeṇma-mārkkāki*, பெ.(n.) நஞ்சைக் கட்டுகிற மூலிகைச் செடி; a

rare plant supposed to have the virtue of consolidating arsenic.

சென்மாந்திரம் *śeṁmāndiram*, பெ.(n.) முற்பிறப்பு, வருபிறப்பு, இரண்டுங் கூடியது; birth referring to the past and future births (சா.அக.).

த.வ. பிறவித்தொடர்ச்சி

சென்மாந்திரவாசனை *śeṁmāndira-vāśanaḥ*, பெ.(n.) கருமபலனால் ஏற்பட்ட வினைகள்; deeds attributed to one's previous birth (சா.அக.).

த.வ. முற்பிறப்புநினைவு

சென்னியம் *śeṇṇiyam*, பெ.(n.) உண்டு பண்ணப்பட்டது; thing produced. "பிராந்தி சென்னியமாகும்" (வேதா.சூ. 110).

த.வ. செய்யப்பட்டது

[Skt. janya > த. சென்னியம்]

சென்னீர்த்துடக்கம் *śeṇṇīr-t-tuḍakkam*, பெ.(n.) மாதவிடாய்க் குருதி; menstrual blood (சா.அக.).

சென்னை *śeṇṇai*, பெ.(n.) கோயிலில் உலாத்திருமேனி புறப்பாடறிவிக்கும் மேளம்; a drum announcing the procession of an idon.

த.வ. சென்னை

[Skt. samjñā > த. சென்னை]

செனகசென்னியர் *śeṇaga-śeṇṇiyar*, பெ.(n.) தாய், தந்தையர்; parents. "மறலியு முளைவறச் சிவனை வழிபடு மகவை யருளிய செனக சென்னியர்" (பாரத.வேத்திர.47).

[Skt. janaka+jananī > த. செனகசென்னியர்]

செனகநங்கை *śeṇaga-naṅgai*, பெ.(n.) செடிவகை; seneca milkwort, polygala senega.

[செனகல்+நங்கை]

[E. Senegal > த. செனகல்]

செனகன் *śeṇagan*, பெ.(n.) தந்தை; father (பாரத.வேத்திர.47).

[Skt. janaka > த. செனகன்]

செனனம் *śeṇanam*, பெ.(n.) பிறப்பு; birth (சூடா.). "ஆன்பர்தஞ் செனனவித்தைப் பொடிப்படுத்தே" (சிவரக.காயத்திரி.13).

[Skt. janana > த. செனனம்]

செனனி *śeṇanī*, பெ.(n.) 1. தாய்; mother (பாரத. வேத்திர.47.). 2. உயிர்களின் பிறப்புக்குக் காரணமான சிவசத்தி; (śaiva) creative energy of Śivaṇ (சி.சி.1, 60, ஞானப்.).

த.வ. ஈன்றோள்

[Skt. janani > த. செனனி]

செனி-த்தல் *śeṇi-*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) பிறத்தல்; to be born. "திங்கணுதல் வேர்விற செனித்தோனும்" (ஏகாம்.உலா.84).

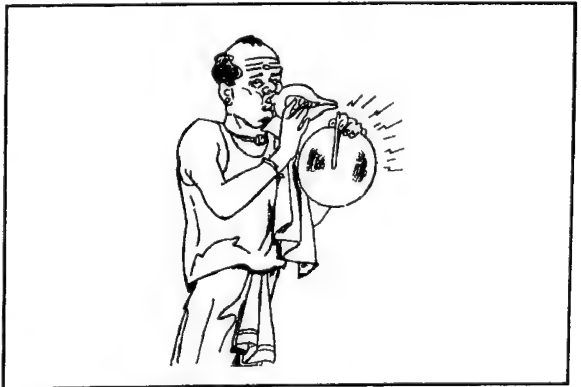
[Skt. jan > த. செனி-]

செனு *śeṇu*, பெ.(n.) தோன்றிடம் (உற்பத்தியிடம்); birth place. "தனுவேதத்தின் கேள்விக்குஞ் சதுர்வேதத்தின் வேள்விக்குஞ் செனுவே" (பாரத.பதினோ.37).

[Skt. janus > த. செனு]

சேகண்டி *śēgaṇḍi*, பெ.(n.) கோல் கொண்ட டிக்கும் வட்ட மணி வகை (சூடா.); gong.

[Skt. jaya-ghanṭā > த. சேகண்டி]

சேகரம்¹ *śēgaram*, பெ.(n.) 1. வருவாய் ஈட்டுகை; acquisition, savings. 2. ஆணியம் செய்தல்; provision, preparation, readiness. 3. கூட்டம்; collection, gathering. 4. கொடிவழி (வமிசம்); family, tribe.

"நீ எந்தச் சேகரத்தான்?". 5. மாவட்டம்; district. "இராமநாதபுரஞ் சேகரம்".

[Skt. perh.svikr. > த. சேகரம்]

சேகரம்² *śēgaram*, பெ.(n.) 1. மணிமுடி; crown, crest (பிங்.). 2. தலை; head (சூடா.). "செக்கர்வான் றிங்களணி சேகரத்தான்" (திருவாணைக்.உலா, 82). 3. தலையிலணிவது; that which is worn on the head, as garland of flowers. 4. அழகு; beauty (சூடா.).

[Skt. śēkhara > த. சேகரம்]

சேகரன் *śēgaran*, பெ.(n.) சிறந்தோன்; eminent person. "மூதறிஞர் சேகரன்" (பிரபோத.கடவுள்.4).

[Skt. śēkhara > த. சேகரன்.]

சேகரி¹-த்தல் *śēgari-*, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. வருவாய் ஈட்டுகை; to acquire, get, secure, procure. "பதார்த்தமெல்லாம்... சேகரித்துப் பூசித்தேத்தி" (சிவரக. சிவதன்மா.34). 2. அணியஞ்செய்தல்; to prepare, make ready. 3. ஒன்று சேர்த்தல்; to collect, gather, assemble.

[Skt. svikr > த. சேகரி-]

சேகரி²-த்தல் *śēgari-*, 11 செ.குன்றாவி. (v.t.) சிறந்திருத்தல்; to excel. "அவர்களுக்குச் சிகாமணிபோலே சேகரிக்குமவராய்" (திவ். பெருமாள். தனியன், வியா, பக்.6).

[Skt. śēkhara > த. சேகரி-]

சேகன் *śēgan*, பெ.(n.) படையான் (சேவகன்); soldier. "சேகா... குதிரையோ வீறியது" (கலித்.96).

ம. சேகன்

த.வ. போர்வீரன், மறவன்

[Skt. śēvaka > த. சேகன்]

சேசகிரி *śēśa-giri*, பெ.(n.) ஆதிசேடனது உருவமாகக் கருதப்படும் திருப்பதி மலை; Tirupathi hills, considered as *ādi-śēśa*.

த.வ. ஏழுமலை, திருமலை

[Skt. śēśa > த. சேசகிரி.]

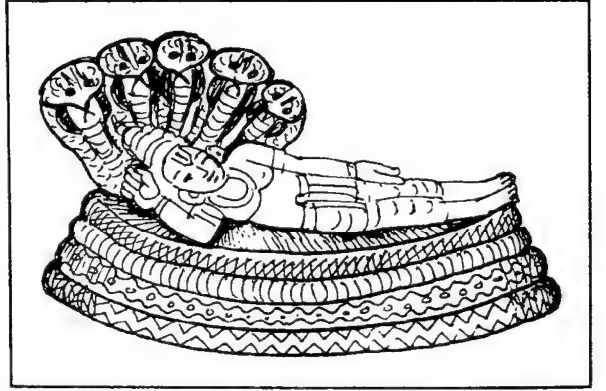
சேசச்சினையெண் *śēśa-c-cinaiyen*, பெ.(n.) வகுத்தலிற் சரியாயடங்காத எண்; aliquant (தற்.).

[Skt. śēśa > த. சேசச்சினையெண்]

சேசசயனம் *śēśa-śayanam*, பெ.(n.) திருமாலுக்குரிய ஆதிசேடனாகிய படுக்கை; Vishnu's bed formed by *Adi-śēśa*.

த.வ. அரவணை, பாம்புப்படுக்கை

[Skt. cēśa+cayanam. > த. சேசசயனம்]

சேசசாயி *śēśa-sāyi*, பெ.(n.) திருமால்; Viṣṇu's as reclining on *Ādi-śēśa*. ஆதிசேடன் மீது பள்ளி கொண்டோன்.

த.வ. அரவணையான்

[Skt. śēśa+śāyin > த. சேசசாயி]

சேசத்தியாச்சியம் *śēśa-t-tiyācciyam*, பெ.(n.) முன்னாளிலிருந்து தொடர்ந்த மிச்சமாய் நற்செயல்களுக்குத் தகாத காலம்; (Astrol.) the unexpired period of *tiyācciyam* that runs over from the end of one day to the next, believed to be inauspicious.

[Skt. śēśa+tiyacciyam]

சேசநம் *śēśanam*, பெ.(n.) பெண் ஆமை; female tortoise(சா.அக.).

சேசபூதன் *śēṣa-būdaṇ*, பெ.(n.) அடியவன் (ஈடு.); god's slave, devotee *sēsa-būtaṇ*.

த.வ. அடிப்பொடி

சேசம் *śēṣam*, பெ.(n.) மீதம் (சேடம்); remainder.

த.வ. மீதி

[Skt. *śēṣa* > த.சேசம்]

சேசவோமம் *śēṣa-vōmam*, பெ.(n.) திருமணம் நடக்கும் நாள்களில் இறுதிநாளில் நடைபெறும் ஓம்ச்சடங்கு; sacrificial offering at the close of a wedding ceremony (Brāh.).

[Skt. *śēṣa* > த. சேசவோமம்]

சேசன் *śēṣaṇ*, பெ.(n.) 1. ஆதி வடிவானவன்; *ādi-sēṣa* the thousand - headed serpent. 2. அடியவன்; devotee, slave.

த.வ. அடிப்பொடி

[Skt. *śēṣa* > த. சேசன்]

சேசனக்கிரியை *śēṣaṇa-k-kiriyai*, பெ.(n.) புண்களை, மருந்துநீர் அல்லது நெய்மத்தினால் நனைத்தல் அல்லது கழுவுதல்; cleaning the ulcers of wounds with lotions or oils (சா.அக.).

சேசனம்¹ *śēṣaṇam*, பெ.(n.) 1. நனைத்தல்; soaking in water. 2. ஈரமாக்கல்; marking wet.

சேசனம்² *śēṣaṇam*, பெ.(n.) பெண் ஆமை; female tortoise (சா.அக.).

சேசனியம் *śēṣaṇiyam*, பெ.(n.) தெள்ளுக் கொடி; negrobean creeper, negrobean cowith (சா.அக.).

சேசாசலம் *śēṣasalam*, பெ.(n.) சேசகிரி பார்க்க; see *sēsaḡiri*.

த.வ. ஏழுமலை, திருமலை

[Skt. *śēṣacala* > த.சேசாசலம்]

சேசாத்திரி *śēṣāttiri*, பெ.(n.) சேசகிரி பார்க்க; see *sēsaḡiri*.

[Skt. *śēṣāttiri* > த.சேசாத்திரி]

சேசானுமானம் *śēṣānumāṇam*, பெ.(n.) எச்சனாகம்; inference of a past cause from a present effect see (மணிமே.27, 33, அரும்).

[Skt. *śēṣā+anumāna* > த.சேசானுமானம்]

சேசி¹-த்தல் *śēṣi*, 11 செ.கு.வி.(v.i.) சேடி பார்க்க; see *cēḍi*.

[Skt. *śēṣi* > த. சேடி]

சேசி² *śēṣi*, பெ.(n.) 1. ஆண்டவனான கடவுள்; god as the lord of mankind. "நியாமகனாய்ச் சேசியாய் நின்று நடத்திக் கொண்டு" (ஈடு.1, 1, 7). 2. ஆற்றல்; ability, capacity. "அதைச் செய்ய எனக்குச் சேஷியில்லை".

த.வ. வினைத்திறம்

[Skt. *śēṣin* > த. சேசி]

சேசி³ *śēṣi*, பெ.(n.) 1. காட்டுக் கஞ்சாங்கோரை; sage teaplat, *Salvia officinalis*. 2. சீமைக் கஞ்சாங்கோரை; garden sage. 3. சீமைக் கற்பூர இலை; Indian sage leaf plant, *Salvia bengalensis* (சா.அக.).

சேகநாதர் *śēṣunādar*, பெ.(n.) இயேசுநாதர் (பார்க்க); Jesus.

[Fr. *jesus* > த. சேகநாதர்]

சேகரவாதி *śēṣuravādi*, பெ.(n.) கடவுளுண்மையை ஒப்புக் கொள்வோன்; theist (விவேக.சிந்.பக்.20).

[Skt. *śēṣvara* > த. சேகரவாதி]

சேகவரசாங்கியன் *śēṣuvaraśāṅgiyaṇ*, பெ.(n.) கடவுள் உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளும் சாங்கிய மதவாதி; (phil.) follower of theistic *śāṅkhyā* system (சி.சி.2, 57, சிவாக்.).

[Skt. *śēṣvara + śaṅkiya* > த. சேகவரசாங்கியன்]

சேட்டம்¹ śēṭṭam, பெ.(n.) 1. மேன்மை; eminence, greatness, excellence. "சேட்ட மல்கிய பாதுகை" (விநாயகபு.80, 278). 2. வலிமை; strength, power, capacity. 'எழுந்திருக்கச் சேட்டமில்லை'. 3. செழிப்பு; luxuriance, fertility. 'சேட்டமாய் உண்டாக'. 4. அழகு; bloom as of countenance.

[Skt. śrēṣṭha > த. சேட்டம்]

சேட்டம்² śēṭṭam, பெ.(n.) 1. விடை (வைகாசி) மாதக் காருவா (அமாவாசை) கழிந்த ஓரி (மிரதமை) முதல் ஆடவை (ஆனி) மாதக் காருவா முடியவுள்ள நிலாவளவு (சந்திரமான) மாதம்; the third lunar month from the day following the new moon in the month of *viḍai* (*vaikāsi*) to the end of the new moon day in the month of *āḍavai* (*āṇi*).

சேட்டன் śēṭṭan, பெ.(n.) 1. பெரியோன்; person of eminence or superior rank, great man. "சேட்டரா முனிவோர்களும்" (விநாயகபு.75, 79). 2. உருத்திரருள் ஒருவர்; a Rudra (சி.போ.பா.2, 3, பக்.212).

[Skt. śrēṣṭha > த. சேட்டன்]

சேட்டனம் śēṭṭanam, பெ.(n.) முயற்சி; exertion, effort (யாழ்.அக.).

[Skt. cēṣṭana > த. சேட்டனம்]

சேட்டாதேவி śēṭṭā-dēvi, பெ.(n.) மூதேவி, இலக்குமிக்கு மூத்தவள்; goddess of misfortune, as the elder sister of Lakṣmi.

த.வ. தவ்வை, முகடி

[Skt. jyēsthā > த. சேட்டாதேவி]

சேட்டி śēṭṭi, பெ.(n.) தமக்கை; elder sister (யாழ்.அக.).

[Skt. jyēsthā > த. சேட்டி]

சேட்டி¹-த்தல் śēṭṭi-, 11 செ.கு.வி.(v.i.) தொழிற்படுதல்; to exert oneself, to perform, to be active.

[Skt. cēṣṭ > த. சேட்டி-]

சேட்டி²-த்தல் śēṭṭi-, 18 செ.கு.வி.(v.t.) தொழிற்படுத்துதல்; to cause to be active, to operate upon. சந்திதி சேட்டிப்ப (திருமந்.2391).

[Skt. cēṣṭ > த. சேட்டி-]

சேட்டிதன் śēṭṭidaṇ, பெ.(n.) தொழிற் படுத்துவோன்; directing agent; one who sets others to work. "சித்துடன சித்துக் கெல்லாஞ் சேட்டிதனாதலானும்" (சி.சி.1, 56, பக். 637).

[Skt. cēṣṭita > த. சேட்டிதன்]

சேட்டு śēṭṭu, பெ.(n.) பெரும்பான்மையும் குசராத்தி வணிகர்க்கு வழங்கும் சிறப்புப் பெயர்; title of merchants, especially Guzeratis.

[H. sēṭh > த. சேட்டு]

சேட்டுக்கடை śēṭṭu-k-kaḍai, பெ.(n.) குசராத்தியர், மார்வாரிகள் முதலியோர் வணிகம் செய்யும் இடம்; place of business of a aurarati merchant, Marwari etc.

[சேட்டு+கடை]

[H. sēṭh > த. சேட்டு]

சேட்டுமம் śēṭṭumam, பெ.(n.) கோழை (கபம்); phlegm (சங்.அக.).

த.வ. சளி

[Skt. ślēṣman > த. சேட்டுமம்]

சேட்டை¹ śēṭṭai, பெ.(n.) 1. மூத்தவள்; elder sister, elder woman (திவா.). 2. மூதேவி; goddess of misfortune, as the elder sister of Lakshmi (திவா.).

த.வ. அக்காள், தவ்வை

[Skt. jyēsthā > த. சேட்டை]

சேட்டை² śēṭṭai, பெ.(n.) 1. பெருவிரல்; thumb. "செறித்துவடந் தர்ச்சனி மீதே செபிக்க வொலியைச் சேட்டையினால்" (சிவதரு.3, 3). 2. தழல் (கேட்டை); the 18th nakṣatra. 3. களகு (விசாகம்); the 16th nakṣatra.

சேடக்கிரியை *śēḍa-k-kiriyai*, பெ.(n.) கருமாந்திரம்; funeral rites.

த.வ. கருமாதி

[Skt. śēḍa+k+kiriyāḍ>த.சேடக்கிரியை]

சேடக்குடும்பி *śēḍa-k-kuḍumbi*, பெ.(n.) (அடியார் குடும்பத்திலுள்ளவன்) கோயிலருச்சகன்; temple priest, as belonging to a family of devotees. "சேடக் குடும்பியின் குறுமகள்" (சிலப்.30, 52).

த.வ. குருக்கள்

[Skt. śeḥa > த. சேடக்குடும்பி]

சேடகம் *śēḍagam*, பெ.(n.) கேடயம்; shield. "மயிர்ப்புளக சேடகமுமேந்தி" (குளா. அரசி.159).

த.வ. கிடுகு

[Skt. khēḍaka > த. சேடகம்]

சேடன் *śēḍan*, பெ.(n.) 1. தோழன்; companion, associate, friend (பிங்.). 2. காதல் தொடர்பான செய்திகளில் துணைபுரிபவன்; a companion who helps one in his love affairs. "ஊடறீர்க்குஞ் சேடரின்" (சீவக.852).

த.வ. பாங்கன்

[Skt. cēḍa > த. சேடன்]

சேடி *śēḍi*, பெ.(n.) 1. தெருச்சிறகு; side of a street (சூடா.). 2. வித்தியாதரருலகு; the world of vidyādhara. "மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடி" (மணிமே.17, 21).

[Skt. śrēni > த. சேடி]

சேடித்துவம் *śēḍi-t-tuvam*, பெ.(n.) ஆளுந தன்மை; state of being the master. "சேடித்துவப்பரரெவர்" (நூற்றெட்டுத் திருப்புகழ்.62).

த.வ. ஆளுமை

[Skt. śeḥitva > த. சேடித்துவம்]

சேடியம் *śēḍiyam*, பெ.(n.) ஊழியம்; service.

த.வ. தொண்டு

[Skt. śēḥatva > த. சேடியம்]

சேடை *śēḍai*, பெ.(n.) தொளியுழவுக்காக நீர் கட்டப்பெற்ற வயல்; field filled with water with a view to prepare it for sowing (Loc).

த.வ. நீர்க்கட்டல், தொளி

[U. jēde > த. சேடை]

சேணி *śēṇi*, பெ.(n.) 1. சேடி பார்க்க; see *śēḍi*. 2. ஏணி; ladder (திவா.). 3. முறை; order, arrangement (யாழ்.அக.). 4. குழு; party of workmen, set of players, company of travellers.

[Pkt. sēṇi > த. சேணி]

சேணிகன் *śēṇigan*, பெ.(n.) 1. சமணப் பேரரசர்களுள் சிறந்தோன்; an illustrious jain king. 2. சேணியன் பார்க்க; see *śēṇiyan*. "இவ்வாடை சேணிகன்" (நன்.289, மயிலை.).

[Skt. śrēnika > த. சேணிகன்]

சேணியன் *śēṇiyan*, பெ.(n.) ஆடை நெய்யும் தொழில் (சாதி)வகையான்; a class of weavers.

த.வ. நெசவாளன்

[Skt. srēnika > த. சேணியன்]

சேத்திரக்கினுன் *śēttirakkiṇan*, பெ.(n.) (உடம்பை அறிபவன்) ஆதன் (ஆன்மா); soul, as having knowledge of the body. "ஏத்திய சேத்திரக்கினுன்" (விநாயகபு.83, 73).

[Skt. kṣētra-jñā > த. சேத்திரக்கினன்]

சேத்திரபாலன் *śēttirabālan*, பெ.(n.) 1. ஒவ்வொரு ஊருக்குமுள்ள காவல் தெய்வம்; guardian-deity. 2. வயிரவர்; Bhairava.

த.வ. ஊர்காவல் தெய்வம்

[Skt. ksētra+pāla > த.சேத்திரபாலன்]

சேத்திரபிண்டம் *śēttira-piṇḍam*, பெ.(n.)

புண்ணியத் தலத்திற் தென்புலத்தார்ப் பொருட்டுக் கொடுக்கும் உணவுப் படையல்; ball of rice offered to manes in a sacred place. 'திகிரியற்றக்கரையிற் சேத்திர பிண்டங் கொடுத்து' (சேதுபு.தேவிபுர.84).

த.வ. தென்புலத்தார்ப்படையல்

[Skt. kṣētra-piṇḍa > த. சேத்திரபிண்டம்]

சேத்திரம் *śēttiram*, பெ.(n.) இடம்; place.

த.வ. இடம்

[Skt. kṣētra > த. சேத்திரம்]

சேத்து *śēttu*, பெ.(n.) நிலம்; field, plot of ground.

[Skt. khetta > த. சேத்து]

சேத்துமம் *śēttumam*, பெ.(n.) கோழை, சளி (சிலேட்டுமம்); phlegm. "திருவிரல் மூன்றி லோடில் சேத்தும நாடியாமே" (தஞ்சர.ii, 307).

[Skt. ślēṣma > த. சேத்துமம்]

சேதக்காலன் *śētakkālan*, பெ.(n.) கெடுதிக்காரன்; mischievous person.

த.வ. தீக்குணத்தான்

[Skt. chēda > த. சேதக்காலன்]

சேதகம் *śētagam*, பெ.(n.) சேறு; mud, slush (திவா.). "குங்குமச் சேதகந்திமிர்" (கம்பரா. வரைக்காட்சி.56).

[Skt. śāda > த. சேதகம்]

சேதனத்துவம் *śēdanattuvam*, பெ.(n.) அறிவால் உயர்ந்த நிலை; state of being a *cētanān* (வேதாந்தசாரம்.பக்.59).

[Skt. cēтана-tva > த. சேதனத்துவம்]

சேதனன் *śēdanān*, பெ.(n.) 1. அறிவுடையோன்; intelligent, wise person, rational being one endowed with intelligence.

2. (அறிவுடையது) ஆதன் (ஆன்மா) (மிங்.); the soul, as intelligent.

த.வ. அறிவாளி

சேதனாசாரம் *śēdanāśāram*, பெ.(n.) சுன்னத்து; (R.C.); rite of circumcision.

[Skt. chēdana+ā-cāra > த. சேதனாசாரம்]

சேதனை¹ *śēdanai*, பெ.(n.) அறிவு; knowledge. "சேதனை மன்னுயிர்" (கம்பரா. சடாயுவுயிர்.51).

[Skt. cētanā > த. சேதனை]

சேதனை² *śēdanai*, பெ.(n.) சேதனை¹ பார்க்க; see *śētanai*. "சேதனையுண்ணக் கண்டான்" (கம்பரா. இராவணன் வதை.56).

[Skt. chēdanā > த. சேதனை]

சேதி *śēdi*, பெ.(n.) 1. வடதேசங்களுள் ஒன்று; Chedi, the region round Bilaspur and Jubbalpur, one of 56 *tēcam*, q.v. "சேதிப்பெருமான் சிசுபாலன்" (பாரத. திரௌபதி.42). 2. சேதிநாடு பார்க்க; see *sēdināḍu*. "சேதி நன்னாட்டு நீடு திருக் கோவலுரில்" (பெரியபு.மெய்ப்பொரு.). 3. சேதியை ஆண்ட ஓர் அரசுக்குடி; the dynasty that ruled Chedi. "சேதிமா மாபோன்" (பாரத.குருகுல.104).

[Skt. cēdi > த. சேதி]

சேதிநாடு *śēti-nādu*, பெ.(n.) திருக் கோவலுரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நடு நாடு; naṭu-nādu in Tamil country having Tirukkōvalūr as its capital.

சேதிபன் *śēdiban*, பெ.(n.) 1. சேதி நாட்டரசன்; the king of *Chēdi*. "சேதிப் பெரும்பகை செகுத்தே" (பாரத. இராசகுய. 152). 2. நடுநாட்டரசன்; the king of *Cēdināḍu*. "சேதிபர் நற்கோவலுர் மலாடமன்னர்" (புராணசாரம், 8. பெரியபு.பதி.).

[Skt. cēdi-pa > த. சேதிபன்]

சேதிமரம் *śēdi-maram*, பெ.(n.) அருக (சமண)க் கோயிலில் உள்ள குளிர்ச்சியும் தூய்மையும் தரும் மரவகை; sacred tree in a jaina temple. "சேதிமரங்களெட்டு" (மேருமந். 1063).

[Skt. caitya > த. சேதிமரம்]

சேது *śēdu*, பெ. (n.) 1. செய்கரை; cause way, bridge dam (பிங்.). 2. இராமபிரானது படை (சேனை)கள் இலங்கை செல்லுதற்கென இயற்றப்பெற்றதாகக் கருதப்படுந் திருவணை; adams bridge a reef of sunken rocks connecting the north of Ceylon with the main land of india, 30 ft. wide with 3 or 4 ft. of water above it at high tide, said to have been constructed to enable Rama's forces to cross over to Lanka. "சேட னென்னப் பொலிந்தது சேதுவே" (கம்பரா. சேதுப.66). 3. இராமேசுவரம்; the island of Ramēsvaram. "சேதுவினி ராம நாதனை நிறுவிய காதையை" (சேதுபு.அவை.1). 4. தனுக்கோடி, தருப்ப சயனம் முதலிய வற்றிலுள்ள புனித நீராடல் துறை; sacred bathing-ghat at Dhanuskōḍi, Darbha-śayanam, etc.

[Skt. śētu > த. சேது]

சேதுகநானம் *śēdu-snānam*, பெ.(n.) தனுக்கோடி, தருப்பசயனம், முதலிய சேதுக்கரையில் செய்யும் கடல் நீராட்டு; sea bath at Dhanuskōḍi, Darbha-śayanam, etc, considered to be of religious merit (இ.வ.).

த.வ. சேதுக்குளியல்

[Skt. śētu+snāna > த. சேதுகநானம்]

சேந்தி *śēndi*, பெ.(n.) கள்; toddy. சேந்திக்கடை (W.G.).

[U. sēndi > த. சேந்தி]

சேப்பு *śēppu*, பெ.(n.) சட்டைப்பை; packet.

[Ar. jeb > த. சேப்பு]

சேபம் *śēbam*, பெ.(n.) ஆண்குறி; membrum virile (யாழ்.அக.).

[Skt. śēpha > த. சேபம்]

சேம்பா *śēmbā*, பெ.(n.) குதிரைக்கு வருஞ் சளிநோய்; glanders, a horse-disease (அக.வசா.92.).

[U. sēmbā > த. சேம்பா]

சேமண்டன் *śēmaṇḍan*, பெ.(n.) தந்தை யில்லாதவன்; one who has lost his father.

த.வ. தந்தையிலி

[Skt. sēmbā > த. சேமண்டன்]

சேமம் *śēmam*, பெ.(n.) 1. நல்வாழ்வு; safety, well-being, welfare. "சேமமேயுன்றனக் கென்றருள் செய்தவன்" (தேவா. 1136, 9). 2. இன்பம்; happiness, pleasure (சூடா.). 3. காவல்; protection, preservation, security, defence, safe guard. "சேம வன்மதில்" (தேவா.93,4). 4. அரணான இடம்; strong hold, secure place. 5. சிறைச்சாலை; prison, dungeon. 6. புதை பொருள்; hoard treasure-trove. "சேமம்போ யெடுப்பவர்" (பிரபுலிங். சித்தரா.49). 7. ஒலைச் சுவடியின் கட்டு; tying of ola book. "புத்தகந் தன்னைச் சேம நீக்கின னோதினான்" (திருவாத.பு. திருவடி.20). 8. போர்வீரன் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் ஐவகைச் செயல்களுள் பகைவரது அம்பு தன்மேற்படாமல் காக்குஞ் செயல்; act of a warrior protecting himself against hostile arrows, one of pañca-kiruttīyam, q.v. "எய்தாற் கருவியாலே மறைத்துச் சேமஞ் செய்யுமாறும்" (சீவக.1676,உரை). 9. பிணக்காப்பு; binding and shrouding a corpse for burning or interment (வின.).

[Skt. kṣēma > த. சேமம்]

சேமாதிசயம் *śēmādiśayam*, பெ.(n.) நலவாழ்வுச் செய்தி; news of welfare.

[Skt. ksēma+atiśaya > த. சேமாதிசயம்]

சேமியா *śēmiyā*, பெ.(n.) கோதுமை முதலிய தவசங்களால் திரிதிரியாகச் செய்யப்பட்டுப் பாயசம் முதலிய பலவகைப் பலகாரஞ் செய்வதற்கு உதவும் உணவுப் பொருள்; vermicelli.

த.வ. நூல்மா

[Mhr. *śēvari* > த. சேமியா]

சேயா *śēyā*, பெ.(n.) கடுக்காய் (மலை); chebulic myrobalan.

[Skt. *jayā* > த. சேயா]

சேர் *śēr*, பெ.(n.) 1. எட்டுப் பலங்கொண்ட ஒரு நிறுத்தலளவை; a standard weight = 8 palams. 2. ஒரு முகத்தலளவை; dry or liquid measure = 1/24 *parai* in ceylon = 70 cu.in. and upward in s.india.

[H. *sēr* > த. சேர்]

சேர்பந்து *śērpandu*, பெ.(n.) கசை; whip, scourge.

[U. *zērband* > த. சேர்பந்து]

சேர்விலங்கு *śēr-vilaṅgu*, பெ.(n.) தளை (யாழ்ப்ப.); fetters for the feet or hands (j.).

[U. *zēr* > த. சேர்விலங்கு]

சேவகம் *śēvagam*, பெ.(n.) 1. ஊழியம்; service, as of soldier, peon. "சிலதியராகிச் சூழ்ந்து சேகவஞ்செய்ய" (திருவிளை. அட்டமா.7). 2. வீரம்; valour, bravery. "என்னெடுஞ் சேவகந் தோற்க" (கம்பரா. நாகபா.10).

த.வ. தொண்டு

[Skt. *śēvaka* > த. சேவகம்]

சேவகன் *śēvagan*, பெ.(n.) 1. வீரன்; soldier, warrior, veteran. "சேவகனாகித் தினை சிலையேந்தி" (திருவாச.2, 81). 2. ஊழியஞ் செய்வோன்; servant, peon, attendant. "மாற்றான்றன் சேவகன்" (தனிப்பா.ii, 6, 12).

த.வ. தொண்டன்

[Skt. *śēvaka* > த. சேவகன்]

சேவகனார் *śēvaganār*, பெ.(n.) ஐயனார்; *Aiyanār*, as a warrior-deity (வீரத் தெய்வம்) (சங்.அக.).

[Skt. *sēvaka* > த. சேவகனார்]

சேவதி *śēvadi*, பெ.(n.) குபேரனது செல்வவளம் (நிதி); *Kubēra's* treasure (யாழ்.அக.).

[Skt. *śēvadhi* > த. சேவதி]

சேவனம் *śēvanam*, பெ.(n.) கூதக்கை; stitching (யாழ்.அக.).

த.வ. தைத்தல்

[Skt. *śēvana* > த. சேவனம்]

சேவனை *śēvanai*, பெ.(n.) 1. ஊழியத் தொழில்; service under a master. 2. கோயிற் றொண்டு; temple service. 3. விழாக் காலங்களில் மேளம் முதலியன அடித்தல்; playing on drums, pipes, etc. at a festival, wedding etc.

த.வ. கோயிற்பணி

[Skt. *śēvana* > த. சேவனை]

சேவனைக்காரர் *śēvanai-k-kārar*, பெ.(n.) கோயில் மேளக்காரர்; pipers and drummers attached to a temple.

த.வ. ஓலகர், ஓலகத்தார்

[Skt. *sēvana* > த. சேவனை+காரர்]

சேவா *śēvā*, பெ.(n.) வாடகை; rent in kind or money.

[Skt. *sheva* > த. சேவா]

சேவாகாலம் *śēvā-kālam*, பெ.(n.) திருமால் கோயில் முதலியவற்றில் தெய்வப் பனுவல் (திவ்வியப் பிரபந்தம்) ஒதுகை; recitation of *divya-p-pirabandam*, as in *Viṣṇu* temples (Vaiṣṇ).

[Skt. *śēvā* > த. சேவா+காலம்]

சேவாலம் *śēvālam*, பெ.(n.) நேர்வாளம்; croton (மலை.).

[Skt. *jayapāla* > த. சேவாலம்]

சேவாலிகம் *śēvāligam*, பெ.(n.) கருநொச்சி; willow-leaved justicia (மலை.).

[Skt. *śēphālikā* > த. சேவாலிகம்]

சேவி-த்தல் *śēvi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. வணங்குதல்; to worship, make obeisance to, render homage to.

"சேனைத் தலைவன் திருத்தான் கருத் தொடுஞ் சேவிப்பனே" (அழகர்கலம். காப்பு).

2. பணி செய்தல்; to serve, as under a master; to render service. "சிலைமதனன் தனிசேவிக்க" (பாரத. அருச்சுனன்நீர். 24).

3. வழிபடுதல்; to obtain sight, as of a deity, a great person, a sacred place. "சிறுநஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து"

(திவ். திருப்பா. 29). 4. தெய்வப்பனுவல் (திவ்வியப் பிரபந்தம்) முதலியன ஒதுதல் (வைணவ.); to recite, as *divya-p-prabandam*, to read as sacred books. 5. மருந்து முதலியன உட்கொள்ளுதல்; to take in, as medicine.

த.வ. வழிபாடு செய்தல்

[Skt. *sev* > த. சேவி-,]

சேவிதம் *śēvidam*, பெ.(n.) வழிபடுதல்; service (யாழ்.அக.).

[Skt. *śēvita* > த. சேவிதம்]

சேவியம் *śēviyam*, பெ.(n.) வெள்ளை வெட்டி வேர் (மூ.அ.); a variety of cuscuss grass.

[Skt. *śēvia* > த. சேவியம்]

சேவு *śēvu*, பெ.(n.) சேவை பார்க்க; see *śēvai*

[U. *śēv* > த. சேவு]

சேவுகம் *śēvugam*, பெ.(n.) சேவகம் பார்க்க; see *śēvagam*.

[Skt. *sevugam* > த. சேவுகம்]

சேவை *śēvai*, பெ.(n.) ஒருவகைப் பண்ணிகாரம்; a kind of confection.

[H. *śēv* > த. சேவை]

சேழக்கிரியை *śēḷa-k-kiriyai*, பெ.(n.) இறுதிச் சடங்கு; funeral rites.

[Skt. *śēsha* > த. சேழக்கிரியை]

சேழகாரன் *śēḷakāraṇ*, பெ.(n.) மருமகன்; nephew (T.A.S.iii, 229).

[சேழ+காரன்]

[Skt. *śēsa* > த. சேழ]

சேளம் *śēlam*, பெ.(n.) மீதி; reminder, balance.

[Skt. *śēsa* > த. சேளம்]

சேற்பம் *śērpam*, பெ.(n.) சேற்பனம் பார்க்க; see *śērpanam* (யாழ்.அக.).

[Skt. *ślēsmam* > த. சேற்பம்]

சேற்பனகரம் *śēṛpaṇa-śuram*, பெ.(n.) சளியால் வரும் காய்ச்சல்; (J.) phlegmatic fever.

[சேற்பனம்+கரம்]

[Skt. ślēṣman > த. சேற்பனம்]

சேற்பனந்தொடுதல் *śēṛpaṇan-toḍudal*, பெ.(n.) இறக்குந் தருவாயில் தொண்டையிற் சத்தமுண்டாகும்படிச் சளிக்கட்டிக் கொள்ளுதல் (யாழ்ப்ப.); accumulation of phlegm in the throat which causes death-rattle.

த.வ. தொண்டைக்கட்டு

[சேற்பனம்+தொடுதல்]

[Skt. ślēṣman > த. சேற்பனம்]

சேற்பனம் *śēṛpaṇam*, பெ.(n.) சளி; phlegm (சங்.அக.).

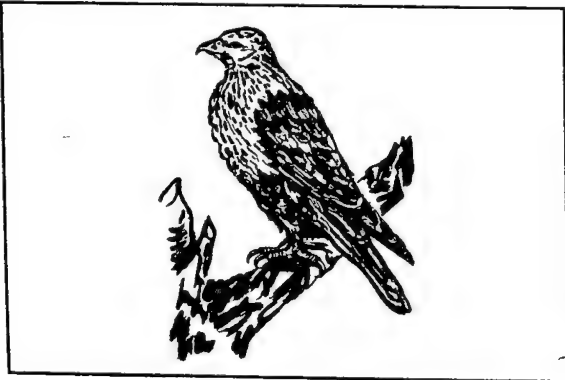
[Skt. ślēṣman > த. சேற்பனம்]

சேற்றும் *śēṛrumam*, பெ.(n.) சேற்பனம் பார்க்க; see *śēṛpaṇam* (யாழ்ப்ப.அக.).

[Skt. ślēṣman > த. சேற்றும்]

சேனம் *śēṇam*, பெ.(n.) பருந்து; kite (திவா.).

[Skt. śyēna > த. சேனம்]

சேனன் *śēṇaṇ*, பெ.(n.) அரசர்க்குரிய ஒரு பழைய பட்டப் பெயர்; an ancient title. "சந்துசேனனு மிந்துசேனனுந் தருமசேனனும்" (தேவா.859, 4).

[Skt. śēna > த. சேனன்]

சேனா *śēṇā*, பெ.(n.) நிலவாவிதை; tinne velly senna.

[E. senna > த. சேனா.]

சேனாங்கம் *śēṇāṅgam*, பெ.(n.) படையின் உறுப்பு; component division of an army (யாழ்ப்ப.அக.).

[Skt. śēnā+āṅga > த. சேனாங்கம்]

சேனாபத்தியம் *śēṇāpattiyam*, பெ.(n.) படைத்தலைமை; office of a commander, commandership.

[Skt. śēnāpatya > த. சேனாபத்தியம்]

சேனாபதி *śēṇā-padi*, பெ.(n.) படைத் தலைவன்; general, commander of an army. "சுவேதனைச் சேனாபதியாய்" (திவ்.இயற்.4, 24).

[Skt. śēṇā-pati > த. சேனாபதி]

சேனாபதியாழ்வார் *śēṇāpadiyālvār*, பெ.(n.) சேனை முதலியார்; *visvaksēna*, the chief of Viṣṇu's host (M.E.R.514 of 1917).

[சேனாபதி+ஆழ்வார்]

[Skt. senāpati > த. சேனாபதி]

சேனாவரையர் *śēṇā-v-araiyar*, பெ.(n.) தொல்காப்பிய உரைகாரருள் ஒருவர்; a comentator of Tolkappiyam.

சேனாவரையன் *śēṇā-v-araiyaṇ*, பெ.(n.) சேனாபதி பார்க்க; see *śēṇāpati*

[சேனா+வரையன்]

[Skt. śēnā > த. சேனா]

சேனை¹ *śēṇai*, பெ.(n.) 1. யானை, தேர், பரி, காலாள் என்ற நாற்படை; army comprising four fold divisions, viz., *yāṇai, tēr, pari, kālā*. 2. ஆயுதம்; weapon (அக.நி.). 3. கூட்டம்; multitude crowd. "குரிசிலை விடாத சேனையே" (கம்பரா.தைலமா.8). 4. கிளையும் கேண்மையும்; friends and

relations. 'அவன் சேனையை யாரால் தாங்க முடியும்'.

[த. யானை > ஏனை > சேனை Skt. śēnā > த. சேனை]

சேனை² śēnai, பெ.(n.) 1. தெரு; street (பிங்.). 2. கடைத்தெரு; bazaar. 3. சந்தை; market fair.

[Skt. śrēni > த. சேனை]

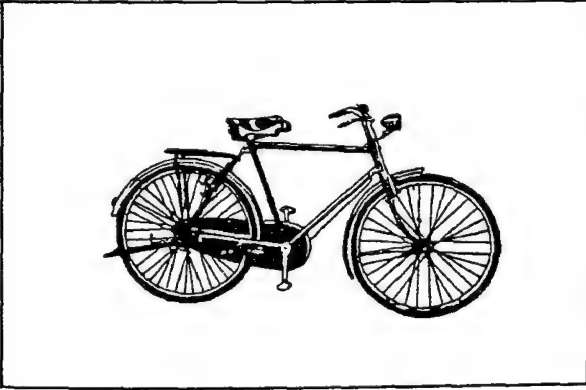
சேனைபோகம் śēnai-pōgam, பெ.(n.) படைக்குரிய அலுவலகங்களுள் ஒன்று; an office in the military service (S.I.I.iv.134).

[Skt. śenā+pōga > த. சேனைபோகம்]

சைக்கிள்வண்டி śaiikkij-vandi, பெ.(n.) காலாலோட்டும் இரு சக்கர வண்டி, ஈருருளி; bicycle.

த.வ. மிதிவண்டி

[சைக்கிள்+வண்டி] [E. cycle > த. சைக்கிள்]

சைக்கினை śaikkinai, பெ.(n.) சைகை; குறியீடு; signal, gesture.

த.வ. குறிப்புமொழி

[Skt. samjnā > த. சைக்கினை]

சைகதம் śaikadam, பெ.(n.) 1. மணல்; sand (யாழ்.அக.). 2. மணற்கரை; sandbank.

[Skt. saikata > த. சைகதம்]

சைகதலிங்கம் śaikata-liṅgam, பெ.(n.) மணலால் ஆகிய சிவலிங்கம்; lingam made of sand.

[சைகதம்+லிங்கம்]

[Skt. saikata > த. சைகதம்]

சைகதவுண்டை śaikata-v-unḍai, பெ.(n.)

மணல் மலை (யாழ்.அக.); sand-hill.

[சைகதம்+உண்டை]

[Skt. saikata > த. சைகதம்]

சைகை śaigai, பெ.(n.) சைக்கினை பார்க்க; see śaikkinai "செங்கட் சைகை" (குடா. குமார.27).

த.வ. செய்கை

[Skt. samjnā > த. சைகை]

சைங்கிகேயன் śaingikēyan, பெ.(n.) கருங்கோள் (இராகு) (இலக்.அக.); the moon's ascending node.

[Skt. saimhikēya > த. சைங்கிகேயன்]

சைசவம் śaiśavam, பெ. (n.) இளமை; infancy, childhood. "சைசவத்தற் றொடரும்" (ஞானவாமுமுட்க.1).

[Skt. saiśava > த. சைசவம்]

சைத்தன்னியநீர் śaittanniya-nīr, பெ.(n.) பனிக்குடத்து நீர்; first presentation, liquorammi (சா.அக.).

சைத்தன்னியப்பாஞ்சான் śaittanniya-p-pāñḍān, பெ.(n.) நஞ்சறுப்பான் கொடி; a creeper that is said to alleviate arsenic of snake poisons (சா.அக.).

சைத்தான் śaittān, பெ.(n.) பேய், பிசாசு; devil. ம. caittān.

[Ar. shaitan > த.சைத்தான்.E.satan > த.சைத்தான்]

சைத்தியக்கட்டி śaittiya-k-kaṭṭi, பெ.(n.) தொண்டையில் வரும் புண்கட்டி; tonsillitis.

த.வ. தொண்டையழற்சி

[Skt. śaitya+ > த. சைத்தியம்+கட்டி]

சைத்தியக்குணம் *śaittiya-k-kuṇam*, பெ.(n.) முடக்கு நோய்; rheumatic tendencies (சா.அக.).

சைத்தியம்¹ *śaittiyam*, பெ.(n.) பெளத்தர் முதலியோர்க்குரிய ஆலயம்; temple or shrine, especially buddhistic. "அவ்வூர்ப் புத்த சைத்தியத்து" (சிலம்பு, 10, 14, உரை).

[Skt. *caitya* > த. சைத்தியம்]

சைத்தியம்² *śaittiyam*, பெ.(n.) இறப்புக் கல்வெட்டு; stone epitaph (யாழ்.அக.).

த.வ. கல்லறைக்கல், நடுகல்

[Skt. *caitya* > த. சைத்தியம்]

சைத்தியம்³ *śaittiyam*, பெ.(n.) குளிர்ச்சி; coldness, chillness.

[Skt. *śaitya* > த. சைத்தியம்]

சைத்தியவிருட்சம் *śaittiyaviručam*, பெ.(n.) சேதிமரம் பார்க்க; see *sēdi-maram* (மேருமந்.625, உரை).

[Skt. *caitya*+*vi*+*kṣa* > த. சைத்தியவிருட்சம்]

சைத்தியோபசாரம் *śaittiyōpacāram*, பெ.(n.) உடம்பைக் குளிர்விக்கவும் புத்துயி ரூட்டவும் செய்யப்படும் செயல்கள்; acts intended to cool and refresh the system.

த.வ. உடலோம்புபணிவிடை

[Skt. *śaityaupa-cāra* > த. சைத்தியோபசாரம்]

சைத்திரகம் *śaittiragam*, பெ.(n.) சைத்திரம் பார்க்க; see *śaittiram*.

[Skt. *śaitraka* > த. சைத்திரகம்]

சைத்திரம் *śaittiram*, பெ.(n.) 1. மீன (பங்குனி)க் காருவாவிற்கு அடுத்த நாள் (பிரதமை) முதல் மேழ (சித்திரை)க் காருவா முடிவு வரையுள்ள சந்திர மாதம்; first lunar month extending from the day following the new moon in *pariguṇi* to the new moon day in cittirai. 2. சித்திரவேலை; artistic work (சங்.அக.).

[Skt. *caitra* > த. சைத்திரம்]

சைத்திரரதம் *śaittira-radam*, பெ.(n.) குபேரனது பூந்தோட்டம்; garden or *Kubēra*.

[Skt. *caitra* > த. சைத்திரரதம்]

சைத்திரவிரதம் *śaitraviradam*, பெ.(n.)

சைத்திரரதம் பார்க்க; see *śaitraratam*.

"பானுவுஞ் செல்கலாச் சைத்திர விரதம்" (இரகு.நகர.9).

சைத்திராவலி *śaitrāvali*, பெ.(n.) மேழ (சித்திரை) மாதத்து வெள்ளுவா (பெளர்ணமி.) (யாழ்.அக.); full moon in the month of cittirai.

த.வ. மேழவெள்ளுவா

சைத்திரி *śaittiri*, பெ.(n.) மேழ (சித்திரை) வெள்ளுவாவில் நடத்தப்பெறும் வேள்வி; sacrifice offered on the full moon day in cittirai (திவா.).

[Skt. *caitri* > த. சைத்திரி]

சைத்திரியஞானம் *śaittiriyañānam*, பெ.(n.) கடவுள் உயிர்களைப் பற்றிய அறிவு; spiritual knowledge, the knowledge of nature of the god or the soul (சா.அக.).

[Skt. *ksaitrainā+jñāna* > த. சைத்திரிய ஞானம்]

சைத்திரியம் *śaittiriyam*, பெ.(n.) மனத் திண்மை; steadfastness, stability, courage.

த.வ. மனத்திட்பம்

[Skt. *sthairya* > த. சைத்திரியம்]

சைத்திரோற்சவம் *śaittirōrcavam*, பெ.(n.) சித்திரையில் நிகழும் கோயிற்றிருவிழா; temple festival celebrated in cittirai.

த.வ. மேழவிழா

[Skt. *caitra*+*uksava* > த. சைத்திரோற்சவம்]

சைதன்னியநிலை *śaitanniya-nilai*, பெ.(n.) பிறப்பு, இறப்பு ஆகியவற்றைக் கடந்து நின்றல்; a condition or state of being liberated from the tormentation of births and deaths (சா.அக.).

சைதனம் *śaitanam*, பெ.(n.) பிறப் பிறப்பிற்குள் ளடங்கிய உயிர் (சீவாத்துமா); individual soul subjected to births and deaths (சா.அக.).

சைதனியம் *śaitaniyam*, பெ.(n.) 1. அறிவு; intelligence. "சுத்தான்ம சைதனியமே தனக்குச் சொருபமாகக் கொண்டு" (சி.போ.8, 2). 2. உயிராதன் (சீவான்மா); individual soul, *śīva*. 2. பேராதன் (பரமான்மா); universal soul (சி.போ.சிற்.2, 4).

[Skt. *caitanya* > த. சைதனியம்]

சைதனியவான் *śaitaniyavān*, பெ.(n.) அறிவுள்ளவன்; sentient being. "ஆன்மாச் சைதனியவானென்றால்" (மணிமே.29, 176).

[Skt. *caitanya* > த. சைதனியவான்]

சைதிகம் *śaitigam*, பெ.(n.) பிரம்பு; cane (யாழ்.அக.).

[Skt. *chaidika* > த. சைதிகம்]

சைதுண் *śaitūṇ*, பெ.(n.) ஒலிவ மரம்; European olive.

[U. *zaitūn* > த. சைதுண்]

சைந்தவம் *śaindavam*, பெ.(n.) 1. சயித்தவம் பார்க்க; see *sayttavam* (சூடா.). 2. சிந்து நாடு; Sind. "காம்போச மாரியஞ் சாம்பிராணி சைந்தவம்" (திருவாலவா.27, 73).

[Skt. *saindhava* > த. சைந்தவம்]

சைந்தவி *śaindavi*, பெ.(n.) சயந்தவி; a specific melody type (சங்.அக.).

[Skt. *saindhavi* > த. சையந்தவி]

சைந்தியலவணம் *śaindiya-lavaṇam*, பெ.(n.) இந்துப்பு; rock-salt.

[Skt. *saindhava* > த. சைந்தியலவணம்]

சைமானம் *śaimāṇam*, பெ.(n.) அன்பளிப்பு, பரிசு; present, reward.

[Skt. *sam-māna* > த. சைமானம்]

சைமினி¹ *śaimini*, பெ.(n.) சையமினி பார்க்க; see *śaiyamini*. "சைமினி நகரோன்" (பிங். 197).

[Skt. *śamyamini* > த. சைமினி]

சைமினி² *śaimini*, பெ.(n.) பூருவ மீ மாஞ்சையின் ஆசிரியரான ஒரு முனிவர்; a sage-philosopher, the author of *pūrvamīmamsā-sūtra*. "அக்கபாதன் கணாதன் சைமினி" (மணிமே.27, 82).

[Skt. *jaimini* > த. சைமினி]

சையகம் *śaiyagam*, பெ.(n.) படுக்கை; bed (அக.நி.).

[Skt. *śayyā* > த. சையகம்]

சையம்¹ *śaiyam*, பெ.(n.) 1. சகியம்; a mountain. "புரைகெழு சையம் மொழிமழை" (பரிபா.11, 14). 2. மலை; hill, mountain. "சக்கரவாளசையம்" (சுந்தபு.அண்டகோ.20). 3. கல்; stone, rock. "சையம் பூண்டு சமுத்திர நீந்துவான்" (சீவக.1426).

[Skt. *sahya* > த. சையம்]

சையம்² *śaiyam*, பெ.(n.) ஒழுங்கு (நியமம்); self control. "சையமே வேற்றினான்" (மேருமந். 544).

த.வ. தன்னடக்கம்

[Skt. *sam-yama* > த. சையம்]

சையமினி *śaiyamini*, பெ.(n.) எமனது நகரம்; city of Yama. "சையமினி யீதுகொல்" (காசிக.சிவசன்.இயம.18).

[Skt. *śamyamini* > த. சையமினி]

சையுத்தசமவாயம் *śaiyutta-camavāyam*, பெ.(n.) காட்சியில் ஏற்படும் அறுவகைச் சன்னிகரிடத்துள் புலன்களுக்கும் ஒரு பொருளின் குணம் முதலியவற்றிற்குமுள்ள தொடர்பு; the relation of inherence in that which is in conjunction, as of the sense of sight with the colour of an object in

perception, one of six *cannikariḍam*, q.v. (தருக்கசங்.31.).

[Skt. *samyukta*+*samavāya* > த. சையுத்த சமவாயம்]

சையுத்தம் *śaiyuttam*, பெ.(n.) 1. சையோக சம்பந்தம் பார்க்க; see *saiyōga-sambandam*. 2. பாலுறவு; sexual intercourse. 3. மயக்கம்; giddiness (சங்.அக.).

[Skt. *samyukta* > த. சையுத்தம்]

சையை *śaiyai* பெ.(n.) சைகை; flow of verse.

த.வ. செய்கை

[Skt. *śaiyā* > த. சையை]

சையோகசம்பந்தம் *śaiyōgaśambandam*, பெ.(n.) இரண்டு பொருள்கள் கூடி இருத்தலாகிய ஒத்துப்போதல் (தருக்கசங். 31.); conjunction between two objects.

த.வ. ஒத்திசைவு

[Skt. *saṃ-yōga* > த. சையோகசம்பந்தம்]

சையோகநிருவாகம் *śaiyōga-niruvāgam*, பெ.(n.) பாலுறவுப் பொறுமை; sexual tolerance (சா.அக.).

சையோகபயம் *śaiyōga-bayam*, பெ.(n.) பாலுறவிற்கு அஞ்சும் நிலை; coitophobia.

சையோகம் *śaiyōgam*, பெ.(n.) 1. கலக்கை; union, obsorption. 2. சையோகசம்பந்தம் பார்க்க; see *saiyōgasambandam* (சி.சி.). 3. புணர்ச்சி; sexual union. "இரவு பகலே ஹையர்கள் சையோக மாயினோம்" (தாயு. எங்குநிறை.9.).

[Skt. *saṃ-yōga* > த. சையோகம்]

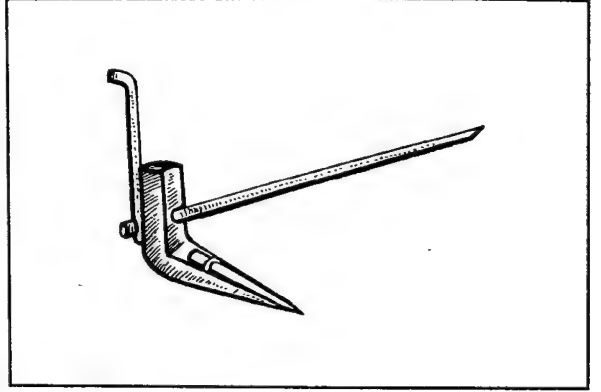
சையோகாட்சரம் *śaiyōgāṭṭcaram*, பெ.(n.) வடமொழிக்கூட்டுமெய்யெழுத்து; conjunct consonant in Sanskrit.

[Skt. *saṃ+akṣara* > த. சையோகாட்சரம்]

சைரிகம் *śairigam*, பெ.(n.) கலப்பை; ploughshare (யாழ்.அக.).

த.வ. ஏர்

[Skt. *sairika* > த. சைரிகம்]

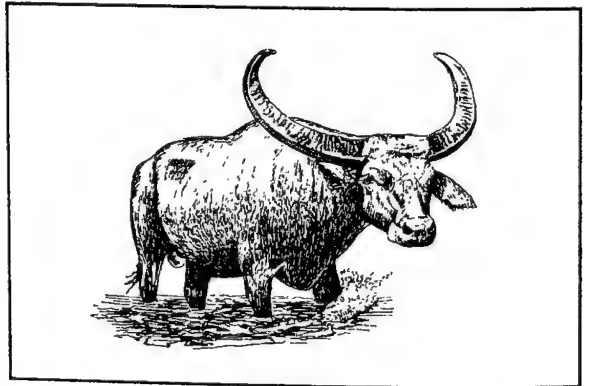
சைரிகன் *śairigan*, பெ.(n.) 1. உழவன்; plough man. 2. ஏர்மாடு; plough-bullock (யாழ்.அக.).

[Skt. *sairika* > த. சைரிகன்]

சைரிபம் *śairibam*, பெ.(n.) எருமை; buffalo (பிங்.).

த.வ. காரான்

[Skt. *sairibha* > த. சைரிபம்]

சைரியம் *śairiyam*, பெ.(n.) பெருங் குறிஞ்சி; medium glabrous seven leaved conehead (சா.அக.).

சைரியகம் *śairiyagam*, பெ.(n.) 1. மரு தோன்றி; common naildye, *Laujonia*

spinosa. 2. மேக வண்ணக் குறிஞ்சி; blue nail dye of western ghats (சா.அக.).

சைரேயகம் *śairēyagam*, பெ.(n.) மேக வண்ணக் குறிஞ்சி; western ghats blue-nail dye.

[Skt. *sairēyaka* > த. சைரேயகம்]

சைலகம் *śailagam*, பெ.(n.) 1. மலையிரு வேலி (மலை.); mountaingrass 2. நறும்புகை (சாம்பிராணி) (சங்.அக.); benzoin.

[Skt. *sailaka* > த. சைலகம்]

சைலகர்மோனியம் *śailagar-mōṇiyam*, பெ.(n.) பொற்குன்றிமணி; yellow crab's eye (சா.அக.).

சைலகாரிகம் *śailakārigam*, பெ.(n.) மஞ்சட் கடம்பு; yellow kadamba, yellow teak of Mysore (சா.அக.).

சைலகோடகம் *śaila-kōḍagam*, பெ.(n.) கோடக சாலை; coromandel gendarussa-*Justica procumbens* (சா.அக.).

சைலசீரிடம் *śailaśīriḍam*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.).

சைலதரன் *śailadarāṇ*, பெ.(n.) கண்ணபிரான், மலையைத் தாங்கியவன் (யாழ்.அக.); *Kṛṣṇa*, as holding the *Gōvardhana* mountain.

[Skt. *śaila+dhara* > த. சைலதரன்]

சைலதாரகி *śailatāragi*, பெ.(n.) பசு முன்னை; Indian head ache tree (சா.அக.).

சைலந்தம் *śailandam*, பெ.(n.) சாதிலிங்கம்; vermilion red sulphate of mercury (சா.அக.).

சைலப்பாலை *śaila-p-pālai*, பெ.(n.) வெப்பாலை; *wrightia tinctoria* (சா.அக.).

சைலபதி *śaila-padi*, பெ.(n.) இமயமலை (யாழ்.அக.); the Himalayas, as the lord of mountains. "மலைகளுக்குத் தலைவன்".

[Skt. *śaila+pati* > த. சைலபதி]

சைலபித்தி *śailapitti*, பெ.(n.) 1. பேய்க்களா; a bitter variety of carondah. 2. மலைக் களா; hill carondah-Vacanumgenus. 3. முள்ளுக்களா; baberry-Barberis aristata (சா.அக.).

சைலம் *śailam*, பெ.(n.) மலை; mountain, hill.

த.வ. சாரல்

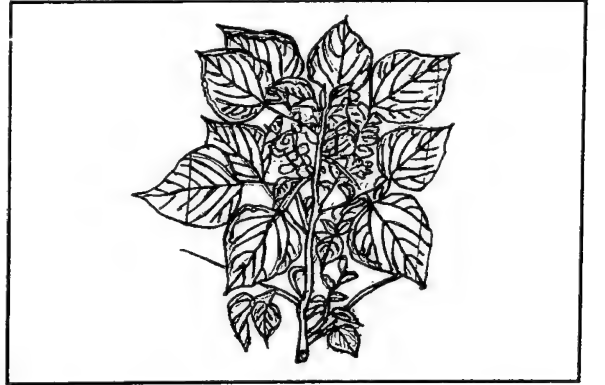
[Skt. *śaila* > த. சைலம்]

[த. சாரல் > சாரலம் > சேரலம் > சேலம் > Skt. *śaila*]

சைலமாதிகம் *śaila-mādigam*, பெ.(n.) பாஞ்சாலிக்கொடி; a kind of mountain creeper (சா.அக.).

சைலமேணி *śailamēṇi*, பெ.(n.) குப்பைமேணி; rubbish plant (சா.அக.).

த.வ. பூனைவணங்கி

சைலா *śailā*, பெ.(n.) 1. நீண்ட மேலுடை; flowing dress. 2. பட்டுத் தலைப்பாகை வகை; a kind of silk turban (muham.).

[H. *selā* > த. சைலா]

சைலாந்திரம் *śailāndiram*, பெ.(n.) மலைக் குகை; cave or hollow in a mountain (யாழ்.அக.).

[Skt. *śaila+antara* > த. சைலாந்திரம்]

சைவகலாலயசக்கரவர்த்தி *śaiva-kalā-laya-cakkaravartti*, பெ.(n.) கல்வி கேள்விகளில் வல்ல சிவாசாரியரது பட்டங்களுள் ஒன்று; a

title of the learned *śivācāryas*
"சைவகலாலய சக்கரவர்த்தி உள்ளிட்டோரும்"
(தெ.கல்.தொ.5:101).

[Skt. சைவம்+கலாலய+சக்கர+வர்த்தி]

[Skt. *śaiva+kalā+ā-laya* > த. சைவ
கலாலயம் Skt. *vartti* > த. வர்த்தி]

சைவகுளாமணி *śaiva-śūlāmaṇi*, பெ.(n.)
சிவாசாரியரது பட்டங்களுள் ஒன்று; a title of
śivācāryas. "பாண்டியன் கந்தனான சைவ
குளாமணி பிரமாதராயனேன்" (தெ.கல்.
தொ.5:101).

[சைவம்+குளாமணி]

[Skt. *śaiva* > த. சைவம்]

சைவம்¹ *śaivam*, பெ.(n.) 1. சிவனியம் பார்க்க;
see śivanīyam 2. சிவமா தொன்மம்; a chief
pūraṇa "எதிரில் சைவமே பவிடியம்"
(கந்தபு.பாயி.54). 3. தோன்றியம் (ஆகமம்)
(அக.நி.); *āgama* 4. புலாலுண்ணாமை;
vegetarianism

த.வ. சிவனியம்

[Skt. *śaiva* > த. சைவம்]

சிவனியமதம். ஊர்த்த சைவம், அனாதி சைவம், ஆதி
சைவம், மகாசைவம், பேதசைவம், அபேத சைவம்,
அந்தர சைவம், குணசைவம், நிர்க்குணசைவம்,
அத்துவா சைவம், யோக சைவம், ஞான சைவம்,
அணுசைவம், கிரியாசைவம், நாலுபாத சைவம்,
சுத்தசைவம் என்ற பதினாறு வகைப்பட்டதாய்ச்
சிவனைப் பர தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடுஞ்
சமயம்; the religion which regards Siva as the
Supreme Being and is exclusively devoted to his
worship, of sixteen sects. viz: *ūrttaśaivam, aṇṭi*
śaivam, āti śaivam, magā śaivam, pēta śaivam,
apēta śaivam, antara śaivam, kuṇa śaivam,
nirkkuṇa-śaivam, antaraśaivam, yōga śaivam,
nāna śaivam, anu śaivam, kiriyā śaivam, nālupāda
śaivam, suttasāivam.

சைவம்² *śaivam*, பெ.(n.) இளமை (அக.நி.);
childhood.

[Skt. *śaiśava* > த. சைவம்]

சைவர் *śaivar*, பெ.(n.) சிவனியர் பார்க்க;
see śivanīyar.

த.வ. சிவனியர்

[Skt. *śaiva* > த. சைவர்]

அனாதிசைவர், ஆதி சைவர், மகாசைவர்,
அணுசைவர், அவாந்தர சைவர், பிரவரசைவர்,
அந்திய சைவர் என்ற ஏழுவகைச் சைவ சமயிகள்
(சைவச.பொது.435, உரை); those who profess the
śaiva religion, of seven classes, viz., *anādi-*
śaivar, ādi-śaivar, mahā-śaivar, aṇu-śaivar,
avāndara-śaivar, piravara-śaivar, antiya-śaivar.

சைவலம் *śaivalam*, பெ.(n.) ஒரு வகைப்பாசி
(சூடா.); duck weed, green, moss-like plant
growing in pools, *Blyxa octandra*.

[Skt. *śaivala* > த. சைவலம்]

சைவவாதி *śaiva-vādī*, பெ.(n.) சிவனியக்
கொள்கையை எடுத்துரைப்போன்; an
exponent of *śaiva* philosophy. "நின்ற
சைவவாதி நேர்படுதலும்" (மணிமே. 27: 87).

[Skt. *śaiva+vādī* > த. சைவவாதி]

சைவன் *śaivan*, பெ.(n.) 1. சிவனை
வழிபடுவோன்; one who professes the
śaiva religion. 2. சிவன்; *śivan*. "தழுவிலங்கு
திருவுருச்சைவனே" (தேவா.866, 7). 3. புலா
லுண்ணாதவன்; vegetarian.

[Skt. *śaiva* > த. சைவன்]

சைவாத்திரம் *śaivāttiram*, பெ.(n.) சிவகணை
(பாசு பதாத்திரம்); *pāsupatāttiram*, an arrow
which has *śivan* as its presiding
deity. "தவம் புரியச் சைவாத்திரங்
கொடுக்கவாங்கி" (கடம்பர்.உலா.34).

[Skt. *śaiva+āstra* > த. சைவாத்திரம்]

சைனம் *śainam*, பெ.(n.) சமண மதம்; jainism.

[Skt. *jaina* > த. சைனம்]

சைனர் *śainar*, பெ.(n.) சீன நாட்டவர்
(யாழ்.அக.); Chinamen.

[E. *china* > த. சைனர்]

சைனன் *śainan*, பெ.(n.) 1. அருக சமயத்தவன்;
a Jaina. 2. புத்தன் (திவா.); Buddha.
3. அருகக் கடவுள்; Arhat.

[Skt. *caina* > த. சைனன்]

சைனாக்கோழி *śainā-k-kōḷi*, பெ.(n.) அடைகாக்காமல் முட்டை பொரிக்குஞ் சீனக்கோழி; a species of fowl which hatches eggs without brooding.

[*Skt. China* > த. சைனா+கோழி]

சைனாகமம் *śaināgamam*, பெ.(n.) அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகு சுருதியாகமம் என முப்பகுதிப்பட்ட சைன சமய ஆகம நூல் (சீவக.1246, உரை); the sacred scriptures of the Jainas, of three kinds, viz aṅgākamam, Pūrvākamam, paku-śurutiy-ākamam.

[*Skt. Jaina+ā+gama* > த. சைனாகமம்]

சைனியம் *śainiyam*, பெ.(n.) சேனை; army.

[*Skt. sainya* > த. சைனியம்]

சொக்கம்¹ *śokkam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை; genuineness, purity, excellence, as of gold, silver. 2. அழகு; beauty (பிங்.). 3. சொக்கத்தாண்டவம் பார்க்க; see *sokka-t-tāṇḍavam*. "சொக்க மவினை நாடகம்" (சிலப். பதி. 73, உரை) 4. கெம்பு; ruby (சங்.அக.).

[*Skt. svaccha* > *Pkt. śokkha* > த. சொக்கம்]

சொக்கம்² *śokkam*, பெ.(n.) அமரருலகு; Indra's heaven.

[*Skt. svarga* > த. சொக்கம்]

சொக்கரா *śokkarā*, பெ.(n.) வேலைக்காரச் சிறுவன்; errand-boy, attendant.

[*U. cōkrā* > த. சொக்கரா]

சொக்காக்கீரை *śokkā-k-kīrai*, பெ.(n.) கீரை வகை; a species of greens.

[*U. cokka* > த. சொக்கா+கீரை]

சொகினம் *śoginam*, பெ.(n.) நிமித்தம்; omen. "இன்னா சொகின மிசையா விரிச்சியும்" (பு.வெ.10, சிறப்பிற்.12).

[*Skt. śakana* > த. சொகினம்]

சொகூசா *śogusā*, பெ.(n.) துத்தமுஞ் செம்புங் கலந்த மாழை; pinch beck, gold-like alloy of copper and zinc.

[*U. sogusā* > த. சொகூசா]

சொகூரு *śoguru*, பெ.(n.) தன்னுடைய ஆசாரியன்; one's own teacher (சிவநெறிப்பிர.உரை).

[*சொ+கூரு*]

[*Skt. sva* > த. சொ]

சொச்சி *śocci*, பெ.(n.) 1. கோதுமைக்குருணை, சுருக்கரை, நெய் அல்லது பால் கலந்திட்ட இனிய உணவு; a preparation made of wheat grits, sugar and ghee or milk. 2. பொரியரிசியால் ஆக்கிய உணவு; a kind of food prepared from fried rice.

த.வ. இன்னப்பம்

[*H. suji* > த. சொச்சி]

சொச்சொருபம் *śo-c-corūbam*, பெ.(n.) தன்னியல்பு; inherent nature (சொருபசா. சொருபஸர்க்கம்).

[*Skt.sva+svarūpa* > த. சொச்சொருபம்]

சொத்தம் *śottam*, பெ.(n.) 1. நலப்பாடு; convalescence, healthy condition. 2. நல்ல நிலை; comfortable circumstances. 3.பணியேதுமில்லாமலேயே நல்வாழ்க்கை வாழ்வன்; being without any profession or calling.

த.வ. நலப்பாடு

[*Skt. śva-stha* > த. சொத்தம்]

சொத்தானம் *śottānam*, பெ. (n.) 1.சொந்தஇடம்; one's own place. 2.உடம்புடனே (சரீரத்துடன்) உயிர்த்தெழுகை (R.C); resurrection.

[*Skt. sva+stnāna* > த. சொத்தானம்]

சொத்தி¹ *śotti*, பெ.(n.) 1. ஈடுபாடு இன்மை; negligence. 'அவன் சொத்(ஸ்)தியால் அது

நடக்கவில்லை'. 2. சோம்பேறித்தனம்; laziness.

[Persn. susti > த. சொத்தி]

சொத்தி² *śotti*, பெ.(n.) வெறுமை; nothing. சொத்தை யெல்லாம் சொத்தியாக்கி விட்டான்.

த.வ. பாழ்

[Persn. susti > த. சொத்தி]

சொத்திரீ *śottirī*, பெ.(n.) திருமணம் செய்த மனைவி (பத்தினி); wedded wife.

த.வ. இல்லாள், மனையாள்

[Skt. sva+strī > த. சொத்திரீ]

சொத்து *śottu*, பெ.(n.) 1. அசைவதும் அசையாததுமாகிய (தாவர சங்கமங்களாகிய) உடைமை; property, possessions, being of two kinds, viz., *tāvaram* and *śaṅgamam*. 2. பொன்; gold. "சொத்துற் றமைந்த சுதையில் செஞ்சுவர்" (பெருங்.உஞ்சைக்:34, 221).

த.வ. உடைமை, உரிமைப்பொருள்

[Skt. svam > த. சொத்து]

சொத்துவம் *śottuvam*, பெ.(n.) 1. பொருள் உரிமை (சங்.அக.); right, proprietorship, title, claim 2. தான் தோன்றி (சுயம்பு); self-existence, independent condition.

த.வ. உரிமம்

[Skt. sva-tva > த. சொத்துவம்]

சொப்பனக்கலிதம் *śoppaṇa-k-kalidam*, பெ.(n.) கனவில் நேரும் விந்து வெளிப்பாடு; spermatorrhoea during dream.

த.வ. கனாக்கசிவு

[Skt. svapna+skhalida > த. சொப்பனஸ் கலிதம் > த. சொப்பனக்கலிதம்]

சொப்பனம் *śoppaṇam*, பெ.(n.) 1. கனவு; dream. "ஏட்டுக்கடங்காச் சொப்பனம் போல்" (தாயு.சொல்லற்.10). 2. சொப்பனாவத்தை பார்க்க; see *śoppaṇāvattai* 3. மாயத் தோற்றம்; illusion; transience.

த.வ. கனவு

[Skt. svapna > த. சொப்பனம்]

சொப்பனாவத்தை *śoppaṇāvattai*, பெ.(n.) ஆதன் (ஆன்மா) கண்டத்தில் நிற்க, மனம் வேலை செய்து கொண்டும், உறுப்புகள் (இந்திரியங்கள்) பத்தும் தொழிலின்றியும் உள்ள நிலை (சி.சி.4: 33, நிரம்ப.); dreams state in which the soul is in the neck, the mind is working and the sense organs are at rest.

[Skt. svapna+avasthā > த. சொப்பனாவத்தை]

சொப்பனேந்திரியம் *śoppaṇēndiriyam*, பெ.(n.) சொப்பனக்கலிதம் பார்க்க; see *śoppaṇa-k-kalidam*.

[Skt. svepna+indriya > த. சொப்பனேந்திரம்]

சொப்பிரகாசம் *śoppiragāśam*, பெ.(n.) தற்பேரொளி; self - luminosity, self-radiance. "சொப்பிர காசமாய் விளங்குஞ் சந்திர னிடத்தில்" (வேதா.சூ.56, உரை).

த.வ. தான்தோன்றிபேரொளி

[Skt. svaprakāśā > த. சொப்பிரகாசம்]

சொம் *śom*, பெ.(n.) சொத்து; property, wealth, one's own goods. "சொம் மனைவைத் தெப்படி நடப்பீர்" (குமர. பிர.காசிக்.34).

த.வ. செல்வம், உடைமை

[Skt. svam > த. சொம்]

சொயம் *śoyam*, பெ.(n.) 1. சொந்தமானது; one's own. (பெ.அ.) 2. சொந்தமான; one's own.

த.வ. தன், தனது

[Skt. svayam > த. சொயம்.]

சொயம்பு *śoyambu*, பெ.(n.) தானே தோன்றியது; anything considered to be uncreated.

த.வ. தான்தோன்றி

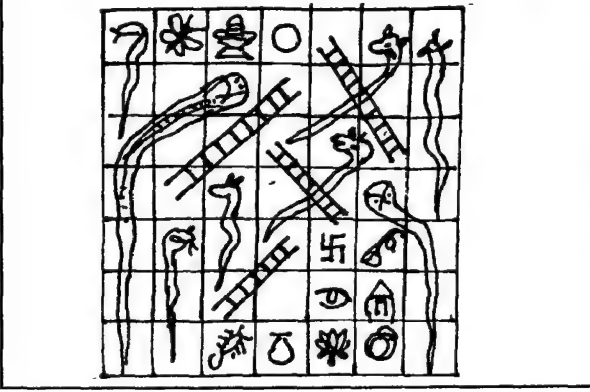
[Skt. svayam-bhū > த. சொயம்பு]

சொர்க்கப்படம் *śorkku-p-paḍam*, பெ.(n.)

கட்டங்களிற் காய்கள் வைத்தாடும் ஒருவகைப் படம்; board for a kind of back gammon.

த.வ. பரமப்படம்

[Skt. svarga > த. சொர்க்கம்+படம்]

சொர்க்கம்¹ *śorkkam*, பெ.(n.)

தேவருலகு (சூடா.); Indra's heaven. "மேல் வீடு சொர்க்கமென்றும்" (தாயு.மௌன.4).

[Skt. svarga > த. சொர்க்கம்]

சொர்க்கம்² *śorkkam*, பெ.(n.)

மாதர் மார்பகம் (சூடா.); woman's breast.

[Skt. su-varga > த. சொர்க்கம்]

சொர்க்கவாசல் *śorkka-vāśal*, பெ.(n.)

கவர்க்க வாசல் பார்க்க; see śuvarkka-vāśal.

[Skt. svarga > த. சொர்க்கம்+வாசல்]

சொர்ணக்கல் *śorṇa-k-kal*, பெ.(n.)

வைடூரியம் lapis lazuli.

[Skt. svarṇa > த. சொர்ணம்+கல்]

சொர்ணகருணைபாடாணம் *śorṇa-karuṇai-pāḍāṇam*, பெ.(n.)

மச்சமுனி 800ல் கூறியபடி, இலிங்கம் சிலை, தாரம், சூதம், நாகம், வீரம், காரம் இவற்றைச் சமமாகப் பொடித்து தங்க அகலில் வைத்துப் பிறகு அதைத் தாழிக்குள் வைத்து மணலிட்டுக் கதிக்க எரித்திட தங்கமும் ஒத்துக்கூடி உருகி இறுகி மணிபோலிருக்கும். வேதைக்குதவும்,

மாழையில் மாட்டிடத் தங்கமாம்; this is a ball prepared by the process mentioned in Machamuni 800, using gold, mercury zinc, a few arsenics etc. It is useful in Alchemy (சா.அக.).

த.வ. பொன்கருணைச் செய்ந்நஞ்சு

[சொர்ணம் + கருணை + பாடாணம்]

சொர்ணகனம் *śorṇaganam*, பெ.(n.)

வைடூரியம்; cats eye (சா.அக.).

[சொர்ணம் + கனம்]

சொர்ணசீரகம் *śorṇa-sīragam*, பெ.(n.)

1. சிவப்புச் சீரகம்; red cumin 2. கரும்பு (மலை); sugarcane (சா.அக.).

[சொர்ணம் + சீரகம்]

சொர்ணசீரத்திரயம் *śorṇaśīra-t-tirayam*,

பெ.(n.) மஞ்சள் குன்றிமணி; yellow crabs eye (சா.அக.).

[சொர்ணம் + சீரத்திரயம்]

சொர்ணசீரம் *śorṇa-sīram*, பெ.(n.)

கரும்புச் சாறு; juice of sugarcane (சா.அக.).

[சொர்ணம் + சீரம்]

சொர்ணத்திராவகம் *śorṇa-t-tirāvagam*,

பெ.(n.) தங்கத்தைக் கரைக்கும் ஒரு மூலப்பொருள்; a mineral solvent of gold.

த.வ. பொன்னாக்கநீர்மம்

[சொர்ணம் + திராவகம்]

சொர்ணப்பூடு *śorṇa-p-pūḍu*, பெ.(n.)

கோடகசாலை (புதார்த்த:252); a very small plant-Juatica procumbens (சா.அக.).

[சொர்ணம் + பூடு]

சொர்ணபட்டி *śorṇapatti*, பெ.(n.)

நாக செண்பகம்; common yellow trumpet - flower tree-Tecoma stans (சா.அக.).

த.வ. மஞ்சளலரி

[சொர்ணம் + பட்டி]

[Skt. svarṇa > த. சொர்ணம்]

சொர்ணபற்பம் *śorṇaparpam*, பெ.(n.)
தங்கப்பொடி; golden powder.

த.வ. பொன்ஈறு

[சொர்ணம் + பற்பம்]

சொர்ணபூங்காலி *śorṇa-pūṅgāli*, பெ.(n.)
மூல்தான் மண்; mulltan mud so called of its
yellowish red colour (சா.அக.).

த.வ.செம்பூங்காலி

[சொர்ணம் + பூங்காலி]

சொர்ணபேதி *śorṇa-bēdi*, பெ.(n.)

1. தங்கத்தைக் கரைக்கும் ஒரு தாதுப் பொருள்; a mineral solvent of gold.
2. பொன்னைக் கரைக்கும் ஒரு நீர்மம்; aquaregia capable of dissolving gold (சா.அக.).

த.வ. பொன்கரைச்சி

[சொர்ணம் + பேதி]

சொர்ணம் *śorṇam*, பெ.(n.) 1. பொன்; gold.
சொர்ணப்பூடு பார்க்க; see *śorṇa-pūḍu*.

[Skt.svarṇa > த. சொர்ணம் (→சொன்னம்)]

சொர்ணமாக்கி *śorṇam-ākki*, பெ.(n.) பவள
நஞ்சு; prepared arsenic (சா.அக.)

த.வ. பொன்னாக்கி

[சொர்ணம் + ஆக்கி]

சொர்ணமாட்சிகம் *śorṇa-māṭcigam*, பெ.
(n.) பொன்னிமினை; gold pyrites (சா.அக.).

த.வ. மஞ்சள்நிமினை

சொர்ணமாட்சிகை *śorṇa-māṭcigai*, பெ.(n.)
சொர்ணமாட்சிகம் பார்க்க; see
śorṇamāṭcigam (சா.அக.).

சொர்ணமூலி *śorṇa-mūli*, பெ.(n.)

1. பொன்னிருக்கும் மூலிகைப் பூடு; herbs containing gold.
2. பொன் செய்வதற்குப் பயன்படும் மூலிகைகள்; herbs used in Alchemy (சா.அக.).

த.வ. பொன்மூலி

[சொர்ணம் + மூலி]

[Skt. svarṇa > த. சொர்ணம்]

சொர்ணலிங்கச்செந்தூரம் *śorṇa-liṅga-c-cendūram*, பெ.(n.) தங்கமும் இலிங்கமும்
சேர்த்துச் செய்த செந்தூரம்; red coloured
calcination of gold and cinnabar (சா.அக.).

த.வ. பொன்னிலங்கள் செந்தூரம்

[சொர்ணம் + இலிங்கம் + செந்தூரம்]

[Skt. svarṇa > த. சொர்ணம்]

சொர்ணவாதியதிமதுகம் *śorṇa-vādiyadi
madugam*, பெ.(n.) சிறு குறிஞ்சா;
small Indian ipecacuanha-Gymnema
sylaestre (சா.அக.).

[சொர்ணம் + வாதி + அதிமதுகம்]

சொரிதம் *śoridam*, பெ.(n.) நலிதலோசை;
circumflex accent. "ஓசை யனுதாத்த
சொரிதந் தழுவவோதி" (திருவினை.
தடாதகை.8).

த.வ. நலிதலோசை

[Skt. svarita > த. சொரிதம்]

சொருக்கம் *śorukkam*, பெ.(n.) தேவருலகு
(குடா.); Indra's heaven.

த.வ. அமரருலகு

[Skt. svarga > த. சொருக்கம்]

சொருக்கத்தராதல் *śorukkattarā-dal*,
தொ.பெ.(vbl.n.) இறத்தல்; dying. "பரமேசுரர
பேபாத்தரயர் சொர்க்கஸ்தராவது" (S.I.I.iv,
10).

[சொருக்கம்+அராதல்]

[Skt. svarga+ > த. சொர்க்கம் > சொருக்கம்]

சொருட்சா *śorūṭṣā*, பெ.(n.) 1. வெள்ளுள்ளி;
garlic. 2. வெள்ளை வெங்காயம்; white onion
(சா.அக.).

த.வ. பூண்டு

சொருபகுசகம் *śorūba-śūśagam*, பெ.(n.) ஒரு காம நூல்; a treatise on love and love affair (சா.அக.).

[சொருபம் + குசகம்.]

சொருபஞானம் *śorūba-ñānam*, பெ.(n.) 1. மெய்யறிவு; divine knowledge, knowledge of the diety or of the soul as obtained by divine aid; real wisdom. 2. ஆதனறிவு; knowledge of the soul as opposed to செய்தி அறிவு; knowledge derived by the senses (சா.அக.).

[Skt. sva-rūpa + jñāna > த. சொருப ஞானம்]

சொருபம்¹ *śorūbam*, பெ.(n.) 1. இயற்கைத் தன்மை; real nature, natural state or condition. "ஆன்மாவி னிசசொருபமிதுவென வுணர்தல்" (வேதா.சூ.29) 2. சாயல்; exact likeness, resemblance. அவனுடைய சொருபமாய் இவன் இருக்கிறான் (சங்.அக.). 3. வடிவம்; form, shape. பேதமா முரணவித்த சொருபம் (திருப்போ.சந்.கட்டளைக்.5). 4. படிமம் (பிரதிமை); image, idol. 5. குணங் குறியின்றி ஒன்றாய் யாவங் கடந்த பதி; the Supreme Being, as the one, the Indivisible, the attributeless etc., opp. to *taṭattam*. 6. சொருபலட்சணம் பார்க்க; see *śorūba-laṭṭaṇam*. "மாகனலி விளங்குகதிர் சொருபனெனல்போ லான்மாவி நிசசொரப மிதுவெனவுணர்தல் சொருபம்" (வேதா.சூ.29).

த.வ. தன்னியல்பு

[Skt. sva-rūpa > த. சொருபம்.]

சொருபம்² *śorūbam*, பெ.(n.) அழகு; beauty.

த.வ. நல்லுருவம்

[Skt. su-rūpa > த. சொருபம்.]

சொருபமணி *śorūbamanī*, பெ.(n.) கருவூரார் நூற்பாவிற் சொல்லியுள்ள இதனியமணி; consolidated and mercurial ball prepared as contemplated in *Karuvūrār śūttiram* (சா.அக.).

[சொருபம் + மணி.]

[Skt. sva-rūpa > த. சொருபம்]

சொருபலட்சணம் *śorūba-laṭṭaṇam*, பெ.(n.) 1. பரப்பிரமத்தின் சச்சிதானத்துருபமான உண்மை இயல்பு (வேதா.சூ.29, உரை); the real nature of God as the Ever-existing, Ever-knowing and Ever-blissful 2. சிறப்பியல்பு (சி.சி.1, 70, சிவஞா.); special, distinguishing attributes.

த.வ. தெய்வஇயல்பு

[Skt. svarūpa-lakṣaṇa > த. சொருபலட்சணம்]

சொருபவித்து *śorūbavittu*, பெ.(n.) தன்னி யல்பை உணர்ந்தவன்; one who has attained self-realisation. "சொருபவித்தான மேலோர் கபாவமே யர்குமன்றோ" (விவேக சூடா.43).

த.வ. தன்னுணர்ந்தான்

[Skt. svarūpavid > த. சொருபவித்து.]

சொருபன் *śorūban*, பெ.(n.) பாம்பாட்டி சித்தன்; *Pāmpāṭṭi Siddhar* (சா.அக.).

சொருபானாந்தம் *śorūbāṇandam*, பெ.(n.) 1. முழு (பூரண)வின்பம் (சங்.அக.); perfect bliss 2. தமிழிலுள்ள ஒரு வேதாந்த நூல்; a treatise on *Vēdānta* in Tamil.

த.வ. முழுவின்பம்

[Skt. svarūpānanda > த. சொருபானந்தம்.]

சொருபானாந்தர் *śorūbāṇandar*, பெ.(n.) தமிழில் இரண்டன்மை (அத்துவித) நூல்கள் பல இயற்றிய ஒரு பெரியார் (பெருந்திரட்டு); an ascetic, author of many treatises in Advaita on *Vēdānta* in Tamil.

[Skt. svarūpānanda > த. சொருபானந்தர்.]

சொருபானுபூதி *śorūbāṇubūdi*, பெ.(n.) பதியுடன் உயிர் ஐக்கியமுற்று நிற்கும் நிலை; state of communion with God. "சொருபானுபூதி காட்டி" (தாய.சிண்மயா.1).

த.வ. இறைசேருயிர்

[Skt. svarūpa+anu-bhūti > த. சொருபானு
பூதி.]

சொருபி *śorūbi*, பெ.(n.) உருவமுள்ளவன்
(யாழ்.அக.); one who has form.

[Skt. sva-rūpin > த. சொருபி.]

சொற்பீவனம் *śorpa-śīvanam*, பெ.(n.)
வறுமைப்பட்ட வாழ்வு; precarious living, living
from hand to mouth.

த.வ. சீரில்வாழ்வு

[Skt. svalpa > த. சொற்பீவனம்.]

சொற்பம் *śorpa*, பெ.(n.) 1. சிறுமை;
smallness, slighness, meanness.
2. சிறியது; trifle, that which is small or
insignificant.

[Skt. svalpa > த. சொற்பம்.]

சொற்பவிருமல் *śorpa-virumal*, பெ.(n.)
சிணுக்கிருமல்; slight cough (சா.அக.).

த.வ. நச்சிருமல்

சொற்பனம் *śorpanam*, பெ.(n.) சொப்பனம்
பார்க்க; see *śoppanam*. "சொற்பன
நடுமனையை விளக்கியே" (வேதா.சூ.10).

[Skt. svapna > த. சொற்பனம்.]

சொற்பானு *śorpanu*, பெ.(n.) கருங்கோள்
(இராகு); moon's ascending node. "புகழுஞ்
சொற்பானுவென்றும்" (மச்சபு.புவனகோ.27).

த.வ. கருங்கோள்

[Skt. svarbhānu > த. சொற்பானு.]

சொன்னகாரன் *śōṇṇakāraṇ*, பெ.(n.)
தட்டான் (பிங்.); goldsmith.

த.வ. பொன்னாசாரி

[Skt. svarṇa-kāra > த. சொன்னகாரன்.]

சொன்னதானம் *śōṇṇa-dāṇam*, பெ.(n.)
பொன்னை வழங்குகை; gift of gold or
money. "சொன்னதானப் பயனெனச்
சொல்லுவர்" (கம்பரா.சிறப்பு.).

த.வ. பொற்கொடை

[Skt. svarṇa > த. சொன்னம்+தானம்.]

சொன்னம் *śōṇṇam*, பெ.(n.) தங்கம் (திவா.);
golds.

த.வ. பொன்

[Skt. svarṇa > த. சொன்னம்.]

சொன்னயாகம் *śōṇṇa-yāgam*, பெ.(n.)
இரணியகருப்பம்; ceremony of passing
through the hollow golden image of a
cow. "நீள்சொன்ன யாகபலம்... ஓய்ந்து"
(சேதுபு.பல.தீர்த்த.23).

த.வ. பொன்

[Skt. svarṇa+ > த. சொன்னயாகம்.]

சோக்கதார் *śōkkadār*, பெ.(n.) சௌக்கிதார்;
chowkidar. "சோக்கதார் கடிகை மின்ன"
(பிரதாப.விலா.2).

[H. caukī > த. சோக்கதார்.]

சோக்கரா *śōkkarā*, பெ.(n.) ஊழியப் பையன்;
boy attendant or servant.

த.வ. ஏவலான்

[H. chōkra > த. சோக்கரா.]

சோக்கு *śōkku*, பெ.(n.) பகட்டு, ஆடம்பரம்;
gaudiness pomp.

[U. shōkh > த. சோக்கு.]

சோகசாஅதிசாரம் *śōgaśā-adiśāram*,
பெ.(n.) மனக்கவலையினால் உண்டான
கழிச்சல்; diarrhoea born of grief (சா.அக.).

சோகந்தெளிதல் *śōgandelidal*, தொ.பெ.
(vbl.n.) மயக்கம் நீங்கி தெளிவடைதல்;
recovering from swoon or fainting
(சா.அக.).

த.வ. அயற்சிநீங்கல்

[சோகம் + தெளிதல்.]

[Skt. śōham > த. சோகம்]

சோகநிவர்த்தி *śōga-nivartti*, பெ.(n.)
1. துன்பத்தினின்றும் விலகுகை; relief from

affliction. 2. பிறப்பு இறப்பு துன்பம் (துக்கம்) தனக் கில்லை என்று தள்ளி நிற்கை; the sixth state of seven states of soul, to stand along that he is free from births or death (சா.அக.).

[சோகம் + நிவர்த்தி]

சோகபித்தரோகம் *śōgapitta-rōgam*, பெ. (n.) தலைதிருப்பல், உள்ளங்கை உள்ளங்கால் எரிச்சல், உடம்பில் தடிப்பு, செரியாமை, வயிற்றுப் பொருமல், தொடைகளில் வலி முதலிய குணங்களைக் காட்டும் ஒரு வகைப் பித்த நோய்; this is a bilious disease characterised by burning sensation of hands and feet indigestion bloating of abdomen, pain in the thighs etc. (சா.அக.).

த.வ. பித்தநோய்

[சோகம் + பித்தம் + ரோகம்.]

சோகம் *śōgam*, பெ.(n.) 1. சோம்பல்; drowsiness, langour. 2. சோர்வு; a state of extreme prostration and depression with failure of circulation collapse. 3. நினைவிழக்கை (மூர்ச்சை); swoon. 4. மனநோய்; loss of consciousness. 5. மயக்கம்; fainting. 6. உருண்டை; ball. 7. ஓகிருக்கை (யோகாசனம்) செய்கையில், மந்திரத்தைப் பலுக்கினால், வரிசையாக மூச்சு அடங்கி மெய்யறிவாளர்கள் தன் வயப்பட்டு நிற்கும் ஆடசைவு அற்றநிலை; a course of meditation on the mystic syllable 'om' in which the breath is controlled several faculties are brought to subjection and calmness or tranquility of mind is established (சா.அக.).

[Skt. śōka > த. சோகம்]

சோகம்பாவனை¹ *śōgambāvanai*, பெ.(n.) தனக்கு இன்னல்கள் பல இருப்பதாக எப்பொழுதும் எண்ணி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தன்மை; melancholia

which is popularly known as vapours because the person fancies himself the subject of various bodily ills, and does not believe if told there is nothing wrong in him.

த.வ. தன்வருத்தி

[சோகம் + பாவனை.]

சோகம்பாவனை² *śōgambāvanai*, பெ.(n.) உயிர்களின் ஆதன் பரம்பொருளோடு ஒன்றிக் கலத்தல்; the union of the individual soul (சா.அக.).

(சோகம் + பாவனை.)

சோகம்பாவி-த்தல் *śōgampāvittal*, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) தன்னைப் பரம்பொருள் அல்லது சிவனே எனக்கருதி ஒன்றுதல்; meditating on the assumption of his being one with the Supreme Being (சா.அக.).

[சோகம் + பாவி-த்தல்.]

சோகம்போடுதல் *śōgam-pōdu-dal*, தொ. பெ.(vbl.n.) மயங்கிச் சோர்வடைதல்; fainting as in collapse (சா.அக.).

[சோகம் + போடுதல்.]

[Skt. sōham > த. சோகம்]

சோகமாதிதம் *śōgamādidam*, பெ.(n.) கோங்கு; false tragacanth, golden silk cotton (சா.அக.).

த.வ. கோங்கிலவு, முன்னிலவு

சோகரிகன் *śogarigan*, பெ.(n.) வேட்டைக் காரன் (யாழ்.அக.); shikari, hunter.

த.வ. வேடன்

[U. shikār > த. சோகரிகன்.]

சோகரியம் *śōgariyam*, பெ.(n.) ஏந்து (சௌகரியம்); comfort. சோகரியமாய் வளர்ந்தவன்.

த.வ. வளப்பம்

[Skt. saukarya > த. சோகரியம்.]

சோசியம் *śōṣiyam*, பெ.(n.) கணியம்;
astrology.

த.வ. கணியம்

[*Skt. jyōtiṣa* > த. சோசியம்.]

சோசியன் *śōṣiyaṇ*, பெ.(n.) கணியன்;
astrologer.

[*Skt. jyōtiṣa* > த. சோசியன்.]

சோட்டா *śōṭṭā*, பெ.(n.) 1. இலேசான; light.
2. கிறிய; little, small.

[*H. chōṭā* > த. சோட்டா.]

சோட்டாப்பையன் *śōṭṭā-p-paiyaṇ*, பெ.(n.)
ஊழியச் சிறுவன்; boy-attender.

த.வ. ஏவலன்

[சோட்டா+பையன்]

[*H. chōṭā* > த. சோட்டா.]

சோட்டாகச்சி *śōṭṭākacri*, பெ.(n.) சிற்றுணவு;
light refreshment; chota hazari.

த.வ. சிற்றுண்டி

[*H. chōṭa*+*Ar. hāziri* > த. சோட்டாகச்சி.]

சோடசகலை *śōḍaśakalai*, பெ.(n.) மாந்தன்
உடம்பில் ஆற்றல் நிலைத்திருக்கும் 16 ஓக
நிலைகள்; the sixteen mystic centres in the
human body in which the goddess Sakthi
manifests herself.

த.வ. ஓகப்புள்ளி

[சோடசம் + கலை.]

[*Skt. śōḍaśā* > த. சோடசம்]

சோடசத்தொன்று *śōḍasa-t-tonru*, பெ.(n.)
மாகாணி, வீசம், பதினாறில் ஒன்று; (1/16 part)
one sixteenth part (சா.அக.).

[சோடசம் + அத்து + ஒன்று]

சோடசதானம் *śōḍaśa-dāṇam*, பெ.(n.)
பதினாறு வகைப்பட்ட கொடை (சங்.அக.); the
sixteen kinds of gifts.

[*Skt. śōḍaśa-tāna* > த. சோடசதானம்.]

சோடசபாவனை *śōḍaśā-bāvaṇai*, பெ.(n.)
சமண சமயத்து இல்லறத்தானும், துறவியும்
செய்த வினை நீக்கத்தின் பொருட்டு
மேற்கொள்ளும் பதினாறு இயல்புகள்; the
sixteen kinds of mental exercises by
which the layman and the monk can
arrest the inflow of karma.
"பட்டினிகளோடே சோடச பாவனைகளை
மருவி" (சீவக.3133, உரை).

(சோடசம் + பாவனை.)

[*Skt. śōḍaśa* > த. சோடசம்.]

சோடசம் *śōḍaśam*, பெ.(n.) 1. பதினாறு
(யாழ்.அக.); sixteen 2. இறந்தவர் பொருட்டுப்
பன்னிரண்டாநாள் பதினாறுவர்க்கு உண
வளிக்கும் ஒரு சடங்கு; ceremony of feeding
16 persons, generally on the 12th day of
the funeral rite. 3. சோடசோபசாரம் பார்க்க;
see *śōḍaśōbaśāram*. "சோடசத்தாற்
பணிமாறி" (குற்றா.தல. சிவரக.3: 121).

[*Skt. śōḍaśa* > த. சோடசம்.]

சோடசவாண்டுமூலி *śōḍaśa-vāṇḍu-mūli*,
பெ.(n.) பசியெடுக்காதிருக்க சித்தர்கள்
பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை
உண்ணும் மூலிகை; a rare drug used by
Siddhars to keep them off from hunger
and thirst, they ate this drug once in
sixteen years (சா.அக.).

த.வ. பசிதீர்மூல்

[சோடசம் + ஆண்டு + மூலி.]

சோடசாகம் *śōḍaśāgam*, பெ.(n.) வேள்வி
இருபத்தொன்றனுள் பதினாறு நாட்கள்
தொடர்ந்து செய்யப்படும் ஒரு வகை வேள்வி;
a sacrifice performed for 16 days, one of
21 *yākam*, q.v. (திருவிளை.தலவி.9),

[*Skt. śōḍaśāha* > த. சோடசாகம்.]

சோடசாவதானம் *śōḍaśāvadāṇam*,
பெ.(n.) பதினாறு வகையான வெவ்வேறு

செயல்களை ஒரே நேரத்தில் மனத்துட் கொண்டு செய்து முடிக்கை; art of performing sixteen different acts at the same time.

[Skt. *ṣoḍaśa+avataṇa* > த. சோடசாவ தூணம்]

சோடசி *sōḍasi*, பெ.(n.) சோடசாகம் பார்க்க; see *ṣōḍaśāgam*.

[Skt. *sōḍašin* > த. சோடசி.]

சோடசோபசாரம் *ṣōḍaśōbaśāram*, பெ.(n.) பதினாறு வகைப் பணிவிடைகள் (உபசாரம்); the sixteen acts of homage and honour paid deities and venerable personages.

த.வ. ஈரெண்பணிவிடை

[Skt. *ṣoḍṣa+upacāra* > த. சோடசோப சாரம்]

ஆசனம், கவாகதம், பாத்தியம், அர்க்கியம், ஆசமனீயம், மதுபர்க்கம், ஆசமனம், ஸ்னானம், ஆடை, ஆபரணம், கந்தம், புட்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், வந்தனம் அல்லது மஞ்சனம், பூ, கந்தம், தூபம், தீபம், நீர், அமுது, தூசு, அடைக்காய், ஆடி, குடை, கவரி, ஆலவட்டம், விசிறி, ஆடல், வாச்சியம் *śāṇam, śuvākatam, vāṭṭiyam, arkkiam, śāmanīyam, śaṇam, āḍai, āparaṇam, kantam, puṭṭam, tūṭam, naivēttiyam, vantaṇam; or mañṇam, pū, kandaṁ, tūṭam, tībam, nīr, amuda, tūṣu, aḍaikkāy, āṭi, kuḍai, kavari, ālavaṭṭam, viṣiri, āḍai, vācciyam*.

சோடணம் *ṣōḍaṇam*, பெ.(n.) 1. உலருகை; drying. 2. உமிந்து குடிக்கை, நாவினால் சாரம் வாங்கிக் குடிக்கை; sipping (சா.அக.).

[Skt. *ṣōṣaṇa* > த. சோடணம்.]

சோடணி *ṣōḍaṇi*, பெ.(n.) வற்றச் செய்யக் கூடியது; anything which absorbs-Absorbent (சா.அக.).

[Skt. *ṣōṣaṇi* > த. சோடணி.]

சோடத்திராவம் *ṣōḍa-t-tirāvam*, பெ.(n.) ஒருவகை உப்பு எரி நீர்; soda flux (சா.அக.).

[சோடம் + திராவம்.]

சோடம் *sōḍam*, பெ.(n.) காமத்தால் வருகின்ற குடு; abnormal heat arising from love sickness (சா.அக.).

த.வ. காமச்சூடு

[Skt. *ṣōṣa* > த. சோடம்.]

சோடனை *ṣōḍaṇai*, பெ.(n.) சோடனை பார்க்க; see *sōḍṇai*.

[H. *joḍna* > த. சோடனை.]

சோடா *ṣōḍā*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை உப்பு; soda, bicarbonate of soda. 2. ஒருவகைப் பருகம்; aerated drink.

[E. *soda* > த. சோடா.]

சோடாபொட்டிலுப்பு *ṣōḍā-p-poṭṭiluppu*, ஒரு வகை மருந்துப்பு; nitrate of soda, chilian saltpetre.

[சோடா + பொட்டில் + உப்பு.]

[E. *soda* > த. சோடா.]

சோடாவுப்பு *ṣōḍā-v-uppu*, பெ.(n.) மண்காரம் (பூநீர் விளையும் நிலத்தில் இருந்து உவர்மண்காரம் எடுத்து, அதை தூய்மை செய்த உப்பு); bicarbonate of soda. Its a carbonate of soda mixed with various impurities and obtained from pooneer (சா.அக.).

த.வ. உழமண்உப்பு

[சோடா + உப்பு.]

இது கடற்கரையிலுள்ள பூண்டுகளைக் கொளுத்தி அச்சாம்பலினின்றும், வேதி (இரசாயன) வழியாகப் பிரித்தும் எடுப்பதுண்டு. இது பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளினின்று இறக்குமதியாகிறது. மருத்துவத்திற்கும், பிற காரியங்களுக்கும் பயன்படுவதால் நன்கு விற்பனையாகிறது. இது வெள்ளைக் கட்டியாயும், தூளாகவும் கிடைக்கிறது. செரியாமைக்கும், நெருப்புக் காயங்களுக்கும் மருந்தாகப் பயன்படும்.

சோத்தம் *ṣōṭtam*, பெ.(n.) இழிந்தார் செய்யும் அஞ்சலி; expr. of salutation from an inferior "சோத்தம் நம்பியென்று தொண்டர்.... அழைக்கும்" (திவ்.பெரியதி.2. 2: 6).

[Skt. *stōtra* > த. சோத்தம்.]

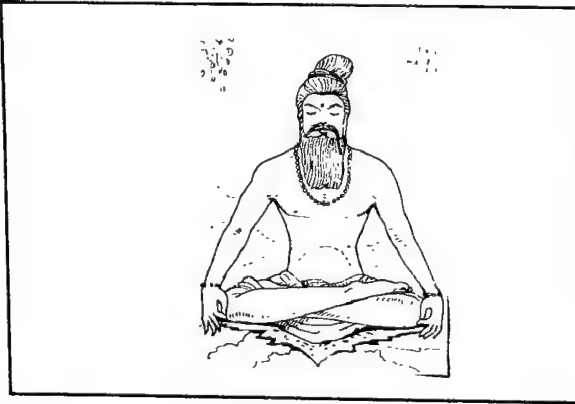
சோத்தி *śōtti*, பெ.(n.) 1. சுழுத்தி; state of sound sleep. 2. நடுச்சாமம்; midnight.

த.வ. ஆழ்ந்ததூக்கம்

[Skt. *susupti* > த. சோத்தி.]

சோத்திகம் *śōttigam*, பெ.(n.) ஒன்பதுவகை இருக்கைகளுள் கால்களைக் குறுக்கிட்டு வைத்துக்கொண்டு உடல் நிமிர் அமரும் ஓகஇருக்கை வகை; a yōgic posture symbolic of success, which consists in sitting with legs crosswise while the body is held erect and at ease one of nine āsaṇam. "சோத்திக மூருவக்கு முழந்தாளுக்கு நடுவேயுள்ளந் தாட்டுணையைச் செலுத்தி யிறுமாந்திருத்தல்" (பிரபோத.44 : 7).

[Skt. *svastika* > த. சோத்திகம்.]

சோத்தியம் *śōttiyam*, பெ.(n.) 1. வினா (நாஞ்.); question. 2. வியப்பு; surprise, astonishment, wonder. 'சோத்தியப்பட்டான்'. 3. வியக்கத் தக்கது; wonderful or astonishing occurrence.

[Skt. *cōdya* > த. சோத்தியம்.]

சோத்திரம் *śōttiram*, பெ.(n.) 1. காது (பிங்.); ear. "வாக்காதி சோத்திராதியும்" (தாயு. கருணா.2). 2. கேள்வி (வின்.); hearing audience

[Skt. *śrōtra* > த. சோத்திரம்.]

சோத்திரியர் *śōttiriyar*, பெ.(n.) வேதப் பார்ப்பனர்; Brahmins versed in *Vēdas*.

"இத்தொழில்கொல் சோத்திரியர் செய்கை" (பிரபோத.11 : 65).

[Skt. *śrōtriya* > த. சோத்திரியர்.]

சோதகம் *śōdagam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை செய்கை(யாழ்.அக.); cleansing, purifying. 2. சோதனை; investigation, examination. 3. கழிக்குந் தொகை (யாழ்.அக.); minuend.

[Skt. *śōdhaka* > த. சோதகம்.]

சோதகும்பம் *śōdakumbam*, பெ.(n.) பார்ப்பனன் ஒருவனுக்குப் முன்னோர் பொருட்டுத் தண்ணீர் ஏனம் அளித்துப் புரியும் நினைவு சடங்கு; a ceremony in honour of the manes, in which a pot of water is given to a Brahmin.

[Skt. *sōdakumbha* > த. சோதகும்பம்.]

சோதம் *sōdam*, பெ.(n.) 1. தூய்மையான நீர்; clean or pure water. 2. வாலையிலிறக்கிய நீர்; distilled water. 3. வீக்கம்; swelling (சா.அக.).

சோதரம் *sōdaram*, பெ.(n.) உடன்பிறப்பு (யாழ்.அக.); relationship of persons born of the same parents, brotherhood: sisterhood.

[Skt. *sōdara* > த. சோதரம்.]

சோதரன் *sōdaran*, பெ.(n.) உடன் பிறந்தவன்; uterine brother. "தொந்திக் கணபதி மகிழ் சோதரனே" (திருப்பு.136).

த.வ. பிறவன்

[Skt. *sōdara* > த. சோதரன்.]

சோதரி *sōdari*, பெ.(n.) உடன்பிறந்தவள்; uterine sister. "மூர்க்குலத்தி விபீஷணன் சோதரி" (திருப்பு.136).

த.வ. பிறவி

[Skt. *sōdari* > த. சோதரி.]

சோதரிமாதறம் *śōdari-māḍaram*, பெ.(n.) கன்னல் சருக்கரை; sugar prepared from the juice of sugarcane (சா.அக.).

த.வ. பழுப்புச் சருக்கரை

சோதரை *śōdarai*, பெ.(n.) சோதரி பார்க்க;
see *śōdari* (சங்.அக.).

சோதளங்காய் *śōdalaṅgāi*, பெ.(n.)
சமுத்திராப் பழம்; Indian oak (சா.அக.).

சோதனகசாயம் *śōdāṇa-kaśāyam*, பெ.(n.)
தூய்மை செய்யப் பயன்படும் குடிநீர்;
disinfecting decoction (சா.அக.).

த.வ. கருக்கு, வடிநீர், கியாழநீர்.

[சோதனம் + கசாயம்.]

சோதனகிருதம் *śōdāṇa-kirudam*, பெ.(n.)
தூய்மைப்படுத்தப் பயன்படும் மருந்து நெய்;
disinfecting ghee (சா.அக.).

த.வ. மருந்து நெய்மம்

[சோதனம் + கிருதம்.]

சோதனத்திரவியம் *śōdāṇa-tiraviyam*,
பெ.(n.) தூய்மை செய்யப் பயன்படுத்தும்
ஆமணக்கெண்ணெய், அத்திப்பால், ஆலம்
பால் முதலியன; drugs used to remove the
impurities from the body (e.g.) castor oil,
milky juice of fig, milky, juice of banian
(சா.அக.).

த.வ. வயிற்றுப்போக்கு மருந்து, கழிச்சல்
மருந்து.

[சோதனம் + திரவியம்.]

சோதனதைலம் *śōdāṇa-tailam*, பெ.(n.)
தூய்மைப்படுத்தப் பயன்படும் மருந்து நெய்மம்;
disinfecting oil (சா.அக.).

த.வ. வயிற்றுப்போக்கு மருந்து, கழிச்சல்
மருந்து.

[சோதனம் + தைலம்.]

சோதனப்பத்திரம் *śōdāṇa-p-pattiram*,
பெ.(n.) பிழை திருத்தக்குறிப்பு; table of errata
(தற்.).

[Skt. śōdhanā+patra>த.சோதன பத்திரம்.]

சோதனப்பிரலேபனம் *śōdāṇa-p-pirālē
baṇam*, பெ.(n.) தூய்மை செய்யும் களிம்பு;
disinfecting ointment (சா.அக.).

த.வ. கழிச்சல் மருந்து

[சோதனம் + பிரலேபனம்.]

சோதனம் *śōdāṇam*, பெ.(n.) 1. ஆராய்கை;
examining, investigating (யாழ்.அக.).
2. மாழைகளின் தரத்தைச் ஆய்வு செய்கை;
assaying metals. 3. மாழைகளைப் புடமிட்டுத்
தூய்மை செய்கை; refining metals.
4. நற்குறி; omen, augury (பிங்.).

[Skt. śōdhanā > த. சோதனம்.]

சோதனவத்தி *śōtāṇavatti*, பெ.(n.)
துணியைத் திரித்து மருந்தில் நனைத்துப்
புண்ணின் உட்புறத்தைத் தூய்மைப்படுத்த
வேண்டிய இடத்திற்குள் நுழைக்கும் திரி
(வத்தி); a lint soaked or saturated with
medicine and inserted into an ulcer or
sinus for the purification of interior-Aseptic
plug (சா.அக.).

த.வ. காரசீலை

[சோதனம் + வத்தி.]

சோதனாபிரதிகாலம் *śōdāṇāpiradikālam*,
பெ.(n.) சான்று உசாவலுக்காக வழக்கை
ஒத்திவைக்கை; adjournment of a suit for
examination of witnesses (சுக்கிரநீதி. 282).

த.வ. ஒத்திவைப்பு

[சோதனம் + பிரதி+காலம்.]

[Skt. cōdāṇā+prati> த. சோதனாபிரதி]

சோதனி *śōdāṇi*, பெ.(n.) 1. துடைப்பம்; broom,
besom, brush (பிங்.). "முன்றில் சோதனி
கொண்டு துடைத்து" (சேதுபு. மங்கல. 40).
2. செத்தை (குடா.); dry rubbish, decayed
vegetable matter.

த.வ. விளக்குமாறு; பெருக்குமாறு; வாரியல்

[Skt. śōdhanī > த. சோதனி.]

சோதனை¹ śōḍanai, பெ.(n.) 1. தேர்வு; examination, inspection, trial. "பொற்றோள் வலி நிலைசோதனை புரிவானசை யுடையேன்" (கம்பரா.பரளசுரா.18). 2. தெய்வ ஆய்வுத் தேர்வு; divine trial. 3. ஆராய்ச்சி; sifting, search, investigation. 4. தீமை செய்தவற்குத் தூண்டுகை; temptation. 5. மாழைகளின் தரத்தைச் ஆய்வு செய்கை (வின்.); assaying metals. 6. ஒரு முகத்தலளவு; a kind of measure (j.).

த.வ. நோட்டம்

[Skt. śōḍhanā > த. சோதனை.]

சோதனை² śōḍanai, பெ.(n.) கழிச்சல் மருந்து; purgative (இ.வ.).

[Skt. cōḍanā > த. சோதனை.]

சோதனை³ śōḍanai, பெ.(n.) குறிப்பு; direction, hint. "என்றன் சோதனை நோக்கிச் செய்தி" (கம்பரா.இராவணன் வதை.6).

[Skt. cōḍanā > த. சோதனை.]

சோதனைக்கம்பி śōḍanai-k-kambi, பெ.(n.) பொன் மாற்றுகளை அறிவதற்கான கம்பிகள் அல்லது ஆணிகள்; a bunch of touch nails for finding out the different standards in the fineness of gold as carets (சா.அக.).

த.வ. உரைக்கம்பி

[சோதனை + கம்பி.]

[Skt. śōḍhanā > த. சோதனை.]

சோதனைக்கருவி śōḍanai-k-karuvi, பெ. (n.) ஆய்வு செய்யப் பயன்படும் கருவிகள்; articles or instruments used while examining such as probe, specula, catheter, stethoscope etc. (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுக்கருவி

[சோதனை + கருவி.]

[Skt. śōḍhana > த. சோதனை]

சோதனைக்கல் śōḍanai-k-kal, பெ.(n.) உரைகல்; touch stone (சா.அக.).

த.வ. கட்டளைக்கல்

[சோதனை + கல்.]

[Skt. śōḍhana > த. சோதனை]

சோதனைக்கனம் śōḍanai-k-kanam, பெ. (n.) நோய்களை ஆய்வு செய்யப் பயன்படும் ஆயுள் வேதத்திற் கூறிய பொருட்கள்; drugs used for investigation of diseases (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுக்கனம்

[சோதனை + கனம்.]

[Skt. śōḍhana > த. சோதனை]

சோதனைக்காரன் śōḍanaikkāraṇ, பெ.(n.) ஆய்வு செய்பவன்; one who examines or investigates into anything testor or examiner (சா.அக.).

த.வ. நோட்டகன், ஆய்வாளன்

[சோதனை + காரன்.]

[Skt. śōḍhana > த. சோதனை]

சோதனைக்குரு śōḍanai-k-kuru, பெ.(n.) சோதனையுப்பு பார்க்க; see śōḍanai-y-uppu (சா.அக.).

சோதனைக்குழல் śōḍanai-k-kuḷal, பெ.(n.) மருந்தை ஆய்வு செய்யப் பயன்படுத்தும் ஒரு கண்ணாடிக் குழாய்; a test tube for testing medicine or other chemicals (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுக்குழாய்

[சோதனை + குழல்.]

[Skt. śōḍhana > த. சோதனை]

சோதனைக்கோல் śōḍanai-k-kōl, பெ.(n.) 1. அறுவை மருத்துவன் பயன்படுத்தும் வெள்ளி அல்லது செம்பினாற் செய்த குத்தூசி; surgeons instrument or needles or thin rod made of silver or copper usually for examining the depth of sinus-probe.

2. மாத்திரைக்கோல்; measuring rod.
3. பொன்னின் தரத்தை அறியப் பயன்படுத்தும் கம்பி; gold wire or rod used for testing gold (சா.அக.).

த.வ. மாழைக்கோல்

[சோதனை + கோல்.]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை]

சோதனைகொடு-த்தல் *śōdanai-koḍu-*,

- 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. நோயாளிகள் தங்களை மருத்துவரிடத்தில் காண்பித்தல்; submitting oneself as a patient for diagnosis (சா.அக.). /2. ஆய்வு செய்தல்; to be examined, to undergo examination.
3. தேர்வில் தேறுதல்; to pass examination as candidates (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுக்குட்படுத்தல், நோய்க்குறி ஆய்வு.

[சோதனை + கொடு-]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை]

சோதனைச்சாலை *śōdanai-c-cālai*, பெ.(n.)

தொழில் வகைகளிலும், மருத்துவ முறையிலும் பயன்படுத்தப்படும் மருந்துகளை ஆய்வு செய்யுமிடம்; a building set a part for examined or testing medicines and other chemicals used in arts and industries (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுச்சாலை

[சோதனை + சாலை.]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை]

சோதனைசாபிதா *śōdanai-śābidā*, பெ.(n.)

உசாவல் அதிகாரிகள் பிறரிடமிருந்து கையகப்படுத்திய பொருள்களின் குறிப்பு; search list (தற்.).

த.வ. கைப்பற்றற்குறிப்பு

[Skt. *śōdhanā* + U. *jābitā* > த. சோதனைசாபிதா.]

சோதனைசெய்தல் *śōdanai-ceyda*, தொ.பெ.

(vbl.n.) 1. ஆய்வு செய்யல்; examination.

2. நாடி, மலம், சிறுநீர் இவற்றை ஆய்வு செய்தல்; examination of pulse, feaces, urine etc, for purpose sputum of diagnosing the diseases (சா.அக.).

த.வ. கூர்நோக்கு

[சோதனை + செய்தல்.]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை]

சோதனைத்திரி *śōdanai-t-tiri*, பெ.(n.)

கருவை அழிக்கப் பயன்படுத்தும் காரத்திரி; corrosive lint used, to insert into the vagina of females for aborting the child or foetus in the womb (சா.அக.).

த.வ. காரச்சீலைத்திரி

[சோதனை + திரி.]

சோதனைநாழி *śōdanai-nāli*, பெ.(n.)

திட்டமான முகத்தலளவைக் கருவி; a standard measure of capacity.

த.வ. அளவுக்கருவி

[சோதனை + நாழி]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை.]

சோதனைநூல் *śōdanai-nūl*, பெ.(n.)

மருந்துகளின் ஆய்வைப் பற்றிக் கூறும் நூல்; experimental science (சா.அக.).

[சோதனை + நூல்.]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை]

சோதனைபண்ணு-தல்¹ *śōdanai-pannu-*,

- 5 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1 ஆராய்ந்து பார்த்தல்; to examine, sift, scrutinise, search, try.
2. வறுமை முதலியவற்றால் மக்களின் மனநிலையை ஆய்வு செய்தல்; to test the sincerity or integrity of a person by adversity, affliction or other means.

த.வ. ஆய்வுச்செய்தல்

[சோதனை + பண்ணு-]

[Skt. *śōdhanā* > த. சோதனை]

சோதனைபண்ணு-தல்² *śōdanai-paṇṇu-*,

5 செ. குன்றாவி (v.t.) 1. பெண்ணின் கற்பை சோதித்து அறிதல்; testing the virginity of woman. 2. கரு உண்டானதை உறுதி செய்தல்; determining the pregnancy of woman. 3. கடவுள், ஒருவன் மனத்தை துன்பத்திற்கும், நேர்மைக்கும் ஆளாக்கி அவன் மன நிலையைத் தெரிவு செய்தல்; testing of men by god as regards his integrity or mental state in adversity (சா.அக.).

த.வ. கூர்ந்தாய்வு செய்தல்

[சோதனை + பண்ணு-தல்]

[Skt. *śōdhanai* > த. சோதனை]

சோதனைபார்-த்தல் *śōdanai-pār-*, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) சோதனைபண்ணு பார்க்க; see *śōdanai-paṇṇu-*.

[சோதனை+பார்த்தல்]

[Skt. *śōdhanai* > த.சோதனை]

சோதனைமை *śōdanai-mai*, பெ.(n.)

1. நிலத்திற்குள் இருக்கும் செல்வத்தைத் தெரிவு செய்யப் பயன்படும் மாயமை; a magic paint used as a collyrium for the eyes for ascertaining the hidden treasure. 2. வசியமை; a magic paint used for fascinating or captivating women for illegal intercourse (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுமை

[சோதனை + மை]

[Skt. *śōdhanai* > த. சோதனை]

சோதனையுப்பு *śōdanai-y-uppu*, பெ.(n.)

1. பொன்னாக்க முறையில், இழிந்த மாழைகளைப் பொன்னாக மாற்றும் வகையை ஆய்வு செய்யப் பயன்படும் குரு மருந்து; quintessence salt used in Alchemy for testing the transmutation of metals into gold (சா.அக.).

த.வ. ஆய்வுக்குருமருந்து

[சோதனை + உப்பு]

[Skt. *śōdhanai* > த. சோதனை]

சோதா¹ *śōdā*, பெ.(n.) 1. சோம்பேறி, குறைந்த தகுதியுடையவன்; lazy fellow. 2. கண்டபடி திரிபவன்; vagabond. 3. வலுக்குறைந்தவன்; weak person. 4. ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்; useless person.

[H. *shuhda* > த. சோதா]

சோதா² *śōdā*, பெ.(n.) உசாவல்; trial, examination, inquiry (P.T.L.).

[Skt. *śōdhā* > த. சோதா.]

சோதி-த்தல்¹ *śōdi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. உசாவதல்; to search, make research into, inquire, investigate, examine. 'நியாயசபையில் என்னைச் சோதித் தாய்விட்டது' (இ.வ.). 2. ஆய்தல்; to sift as rice, test, experiment, assay, scrutinise, probe. "சோதியுனைச் சோதிக்கத் துணிந்தேன்" (திருவிளை. நான்மாட.22). 3. தூய்மை செய்தல்; to cleanse. 'அழுது படைக்கும் இலையைச் சோதித்த பின் இடுக'. 4. சோதனை பண்ணு-தல் பார்க்க; see *śōdanai-paṇṇu-*. 5. தீமை செய்வதற்குத் தூண்டுதல் (கிறித்.); to tempt, incite.

[Skt. *śōdhā* > த. சோதி]

சோதி-த்தல்² *śōdi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) விளக்கமுறுதல் (வின்.); to be splended, lustrous.

[Skt. *jyōtis* > த. சோதி]

சோதி-த்தல்³ *śōdi-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. நோயாளியை ஆய்வுக்குட்படுத்துதல்; examining a patient. 2. சோதனைசெய்தல் பார்க்க; see *śōdanaisēyda* (சா.அக.).

சோதி¹ *śōdi*, பெ.(n.) 1. ஒளி; light, splendour, lustre, brilliancy, effulgence. "அருக்கனிற் சோதியமைத்தோன்" (திருவாச.3, 20). 2. ஒளிக்கதிர்; ray or streak of light (சூடா.). 3. விளக்கு; lamp, torch (சூடா.). 4. தீ; fire

(பிங்.). 5. கதிரவன்; sun (பிங்.). 6. விண்மீன்; star. 7. கடவுள்; the supreme being (பிங்.). 8. சிவன்; Śiva (அக.நி.). 9. அருகன்; arhat (அக.நி.). 10. பூநாகம், மண்புழு; ground-worm.

[Skt. jyōtis > த. சோதி.]

சோதி² sōdi, பெ.(n.) 1. கருப்பூரம்; camphor. 2. சாதி லிங்கம்; virnilion. 3. கற்றாழை; aloes.

சோதி³ sōdi, பெ.(n.) சுவர் முதலியவற்றில் காணும் வெடிப்பு (விண்.); crack in walls, dams or banks.

[Skt. chēda > த. சோதி.]

சோதிக்குண்மணி sōdi-k-kunmani, பெ.(n.) வெள்ளொளியால் சூழ்ந்த முத்து மணி; pearl as having bright white lustre.

[சோதிக்கு+உள்+மணி]

[Skt. jyōti-k-kun > த. சோதிக்குண்]

சோதிக்குருடு sōdi-k-kuruḍu, பெ.(n.) ஓகநிலை அல்லது ஊழ்கத்திற் காணும் ஒளியினால் அச்சமயத்தில் ஏற்படும் குருட்டுத்தனம்; temporary blindness due to the seeing of Astrual light (சா.அக.).

[சோதி + குருடு.]

[Skt. jyotis > த. சோதி]

சோதிக sōdiga, பெ.(n.) பேரொளி; brilliancy (சா.அக.).

த.வ. மிகு வெளிச்சம்

சோதிகலை sōdikalai, பெ.(n.) சந்திரகலை; the vital air passing through the left nostril (சா.அக.).

[சோதி + கலை]

சோதிகவாரி sōdikavāri, பெ.(n.) புளி நறணை; fox grape (சா.அக.).

[சோதிகம் + வாரி.]

சோதிகாந்தம் sōtikāṇḍam, பெ.(n.) சித்திர மூலம்; lead wort (சா.அக.).

[சோதி + காந்தம்]

சோதிகாவிரணம் sōdikā-viraṇam, பெ.(n.) சோதியில்விரணம் பார்க்க; see sōdiyilviraṇam (சா.அக.).

சோதிச்சக்கரம் sōdi-c-cakkaram, பெ.(n.) 1. வானவட்டம் (விண்.); the starry firmament. 2. முனைவட்டம், துருவச்சக்கரம் (யாழ்.அக.); polar circle.

[சோதி+சக்கரம்]

[Skt. jyōtis > த. சோதி]

சோதிசம்பாதம் sōdi-sambādam, பெ.(n.) விளக்கு (சுவாதி) விண்மீனும் கதிரவனும் கூடும் தீ நாள் (விதான.அரசர்.10); the conjunction of the star svāti and the sun, considered inauspicious.

[Skt. svāti-sambādam > த. சோதிசம்பாதம்.]

சோதிசாத்திரம் sōdi-śāttiram, பெ.(n.) வானவியல்; astronomy (தற்.).

[சோதி + சாத்திரம்]

[Skt. jyōti > த. சோதி]

சோதிக sōdigu, பெ.(n.) பேரொளி; brilliancy (சி.சி.8, 21, சிவாக்.).

[Skt. jyōtis > த. சோதிக]

சோதிட்டுமகம் sōtiṭṭu-magam, பெ.(n.) சோதிட்டோமம் பார்க்க; see sōtiṭṭōmam.

[Skt. jyōtiṣṭōma > த. சோதிட்டுமகம்]

சோதிட்டோமம் sōtiṭṭōmam, பெ.(n.) சோமவேள்வி வகை; a kind of sōma sacrifice (பிங்.அக.).

[Skt. jyōtiṣṭōma > த. சோதிட்டோமம்]

சோதிடங்கொள்(ளு)-தல் sōdiḍaṇ-ko/-, செ.கு.வி.(v.i.) கணியம் சொல்லுதலைப் பொருந்துதல்; to act the part of an astrologer, to foretell events. "சோதிடங்

கொண்டி தெம்மைக் கெடுவித்தது" (திருக்கோ. 138).

[சோதிடம் + கொள்(ளு)--]

[Skt. Jyōtiṣa > த. சோதிடம்]

சோதிடசாத்திரம் *śōdiḍa-cāttiram*, பெ.(n.) சோதிடநூல் பார்க்க; see *śōdiḍa-nūl*.

த.வ. கணியநூல்

சோதிடத்தேவர் *śōdiḍa-t-tēvar*, பெ.(n.) ஒரு சார் தேவ குலத்தார் (jaina.); a class of gods. "வாய்தல் சோதிடத்தேவர்காப்ப" (மேருமந். 1060).

[சோதிடம் + தேவர்]

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிடம்]

சோதிடநூல் *śōdiḍa-nūl*, பெ.(n.) 1. வான வியல்; astronomy. "சோதிட நூலார் இங்ஙனம் கூறுப" (சீவக. 532, உரை). 2. கோள்களின் நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் நூல்; astrology.

த.வ. கணியநூல்

[சோதிடம் + நூல்]

[Skt. Jyōtiṣa > த. சோதிடம்]

சோதிடபீடிதம் *śōdiḍa-pīḍidam*, பெ.(n.) கணிய நூற்படி ஒருவனை நோய் வந்து அணுகுதல்; as per astrology one who attacked by the disease.

[சோதிடம் + பீடிதம்]

சோதிடம்¹ *śōdiḍam*, பெ.(n.) 1. சோதிடநூல் பார்க்க; see *śōdiḍa-nūl*. "சத்தமுஞ் சோதிடமும்" (நாலடி, 52). 2. நிமித்தம்; omen (பிங்.).

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிடம்]

சோதிடம்² *śōdiḍam*, பெ.(n.) 1. வானநூல்; astronomy. 2. நாடிநூல்; astrology (சா.அக.).

சோதிடம்பார்-த்தல் *śōdiḍam-pār-*, 4 செ.கு.வி. (v.t.) கணியநூல் பார்த்துப் பயனை அறிதல்; to consult astrology.

த.வ. கணியம்பார்த்தல்

[சோதிடம்+பார்--]

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிடம்]

சோதிடர் *śōdiḍar*, பெ.(n.) 1. கணியன்; astrologer. 2. திங்கள் (சந்திரன்), கதிரவன் கோள்கள் விண்மீன் முதலிய வானக மண்டலங்கள்; the heavenly bodies. "கடர்பவருஞ் சோதிடரே" (குளா.துறவு.206).

த.வ. கணியர்

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிடர்]

சோதிடவர் *śōdiḍavar*, பெ.(n.) சோதிடர் பார்க்க; see *śōdiḍar*. "சோதிட வருடனே கூட்டி நல்ல நாளிலே குடையைப் புறவீடு விட்டான்" (பு.வெ.4, 8, உரை).

த.வ. கணியன்

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிடவர்]

சோதிடவாதம் *śōdiḍa-vādam*, பெ.(n.) வான மண்டலங்களையே தெய்வமாகக் கருதி வழிபடுங் கொள்கை (வின்.); a religious system which regards the heavenly bodies as the supreme being (w.).

த.வ. கணியக்கொண்முடிபு

[Skt. jyōtiṣa+vāda > த. சோதிடவாதம்]

சோதிடோப்பரிகை *śōdiḍōpparigai*, பெ.(n.) கோள்கள் மற்றும் விண்மீன்களின் இயக்கங்களை ஆராய்தற்கு உதவியாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் உயரமான அரண்; observatory.

த.வ. ஆய்வரண்

[சோதிடம் + உப்பரிகை]

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிடம்]

சோதிதம் *śōdidam*, பெ.(n.) 1. ஆய்வு செய்யப்பட்டது; that which has been examined or reviewed. "சோதித தற்பதார்த்தம்" (வேதா.கு.119). 2. கழிக்கப் பட்டது (கணி.); subtrahend (math.).

[Skt. śōdhita > த. சோதிதம்.]

சோதிதனம் *śōditanam*, பெ.(n.) விடரியம், ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்று; cat's eye, one of the nine gems (சா.அக.).

த.வ. பூனைக்கண்மணி

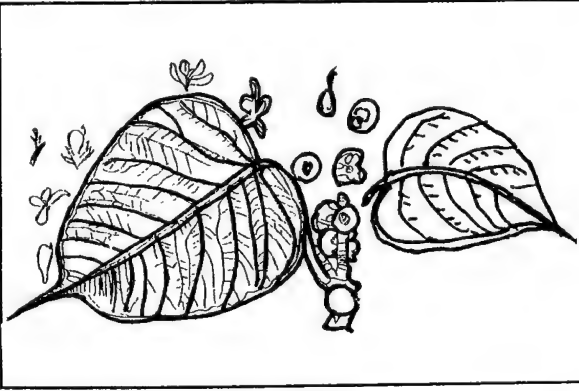
சோதிநாயகன் *śōdi-nāyagan*, பெ.(n.) சோதியன் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *śōdiyan*.

[*Skt.jyōtis-nāyagan*>த. சோதிநாயகன்.]

சோதிநாள் *śōdi-nāl*, பெ.(n.) சோதி⁴ பார்க்க (பிங்.); see *śōdī*.

[*Skt. svātī* > த. சோதிநாள்.]

சோதிநிகரம் *śōdi-nigaram*, பெ.(n.) அரச மரம்; peepal tree (சா.அக.).

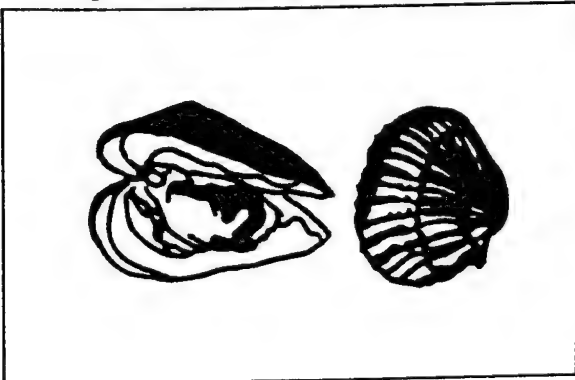

சோதிநிமிளை *śōdinimilai*, பெ.(n.) அஞ்சனக் கல்; sulphuret of antimony so called from its being used in works (சா.அக.).

[சோதி + நிமிளை.]

சோதிநீச்சடம் *śōdi-nīccadam*, பெ.(n.) முத்துச் சிப்பி; pearl oyster (சா.அக.).

[*Skt.svātī-nīccadam*>த. சோதிநீச்சடம்.]

சோதிநூல் *śōdinūl*, பெ.(n.) சோதி சாத்திரம் பார்க்க; see *śōdi-sāttiram*. "சோதிநூ லறிஞருந் துணுக்க மெய்துவார்" (சேதுபு கந்தமா.17).

த.வ. கணியநூல்

[சோதி + நூல்.]

[*Skt. jyōtis* > த. சோதி]

சோதிநெறி *śōdi-neri*, பெ.(n.) கண்ணில் கிளைகள் பல கிளம்பி, மூன்றாம் நாளில் மறைந்து, நாளுக்கு நாள் கிளைத்து, பல இன்னல்களை உண்டு பண்ணும் ஒரு நோய்; form of conjunctivitis attended with a number of granulations which disappear on the third day and reappear gradually giving rise to many health hazards (சா.அக.).

த.வ. கண்கட்டிநோய்

[சோதி + நெறி.]

[*Skt. jyōtis* > த. சோதி]

சோதிப்பிழம்பு *śōdi-p-piḷambu*, பெ.(n.) ஒளித் திரட்சி; bundle of rays, shaft of light.

[சோதி+பிழம்பு]

[*Skt. jyōtis* > த. சோதி]

சோதிப்புல் *śōdippul*, பெ.(n.) இரவில் எரியும் புல்; luminous grass it is known by different names as brilliant grass, fire grass etc. (சா.அக.).

த.வ. காந்திப்புல், தீப்புல்

[சோதி + புல்.]

[*Skt. jyōtis* > த. சோதி]

சோதிப்பூநாகம் *śōdi-p-pūnāgam*, பெ.(n.) கருப்பூரம்; camphor (சா.அக.).

[சோதி + பூ + நாகம்.]

சோதிம்பம் *śōdimbam*, பெ.(n.) வாலுளுவை; spindle tree (சா.அக.).

சோதிமண்டலம் *śōdi-maṇḍalam*, பெ. (n.)

1. ஒளி வட்டம்; halo of light. "சோதிமண்டலத் தோன்றுவ துளதேல்" (பெருந்தொ. 161).
2. கோள்கள் மற்றும் விண் மீன்களுக்கு இடமான வானவட்டம் (வின்.); starry firmament.

[சோதி+மண்டலம்]

[Skt. jyōtis > த. சோதி]

சோதிமணி *śōdimanī*, பெ.(n.) முத்து; pearl (சா.அக.).

த.வ. வெண்மணி

[சோதி + மணி.]

[Skt. jyōtis > த. சோதி]

சோதிமத்தி *śōdimatti*, பெ.(n.) முடக்கற்றான்; balloon vine, Palsy curer - cardio spermum (சா.அக.).

சோதிமயம்¹ *śōdimayam*, பெ.(n.) 1. ஒளி வடிவ; body of light (சங்.அக.). 2. சோதியம் பார்க்க; see *śōdiyam* (மலை.).

[Skt. jyōtirmaya > த. சோதிமயம்.]

சோதிமயம்² *śōdimayam*, பெ.(n.) வாலுளுவை; spindle tree celastus paniculata (சா.அக.).

சோதிமரம் *śōdi-maram*, பெ.(n.) சோதி விருட்சம் பார்க்க (நாஞ்.நா.); see *śōdi-virūcam*.

[சோதி+மரம்]

[Skt. jyōtis > த. சோதி]

சோதிமா *śōdi-mā*, பெ.(n.) சோதிவிருட்சம் பார்க்க (மலை.); see *śōdi-virūcam* (m.)

[Skt. jyōtis > த. சோதிமா.]

சோதிமின்னல் *śōdi-miṇṇal*, பெ.(n.) கதிரவன் விளக்கு (சுவாதி) விண்மீனில் புகும்பொழுது மழைக்கு அறிகுறியாகக் கிழக்கே தோன்றும் மின்னல் (வருஷாதி.212); lightning in the east when the sun enters *svāti nakṣatra*, believed to indicate rain.

த.வ. ஈழமின்னல்

[சோதி+மின்னல்]

[Skt. svāti > த. சோதி]

சோதிமுனி *śōdimuṇi*, பெ.(n.) இவர் பிரமரிசிக்கும் மறவர் குலப் பெண்ணுக்குப் பிறந்த ஒரு சித்தர்; a Siddhar who is the son of the son of Brahmarishi. (சா.அக.).

[சோதி + முனி.]

[Skt. svāti > த. சோதி]

சோதியட்சரம் *śōdiyaṭcaram*, பெ.(n.) குழந்தைகளுக்கு வாய்வெந்து நாக்கும் பல்லும் நிறமாறி முதுகும் வயிறும் எரிச்சல் கண்டு, காய்ச்சலுடன், குமட்டலுடன் கழிச்சலும் உண்டாகும் ஒரு நோய்; a kind of stomatitis in children marked by inflammation of the mouth discolouration of tongue and teeth, burning sensation in the stomach, and on the back, fever and diarrhoea stomatitis scorbutica (சா.அக.).

த.வ. அச்சரம்

[சோதி + அட்சரம்.]

சோதியம் *śōdiyam*, பெ.(n.) வாலுளுவை; climbing staff plant (மலை.).

சோதியமயவேதி *śōdiyamaya-vēdi*, பெ.(n.) நாங்கூழ்; earth worm (சா.அக.).

த.வ. நாக்குப்பூச்சி, மண்புழு

[சோதியம் + மயம் + வேதி.]

சோதியன் *śōdiyan*, பெ.(n.) ஒளி வடிவான கடவுள்; god, as radiant. "யாவையுமாயல்லையுமாஞ் சோதியனே" (திருவாச.1, 72).

த.வ. கடரோன்

[Skt. jyōtis > த. சோதியன்.]

சோதியான் *śōdiyān*, பெ.(n.) கதிரவன் (ஒளிப் பிழம்பானவன்); the sun, as luminous. "சோதியான் மகனும்" (கம்பரா. திருமுடி.34).

த.வ. பகலவன்

[Skt. jyōtis > த. சோதியான்.]

சோதியில்விரணம் *śōdiyil-viraṇam*, பெ.(n.)

வெள்விழி, கருவிழியெங்கும் பூவுண்டாக, நீர் வடிந்து, கண் விழிக்க முடியாமல், கூசி, நடுவிழியில் நண்டின் கண்ணைப் போல் சிறியதாய்த் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கண் நோய்; protrusion of cornea caused by the cornea losing its transparency by the formation of cataract and projecting beyond the eye-lid like crabs eye (சா.அக.).

[சோதியில் + விரணம்.]

சோதியொளி *śōdiyoli*, பெ.(n.) விட்டுணு காந்தி என்னும் மூலிகை; a medicinal plant (சா.அக.).

[சோதி + ஒளி.]

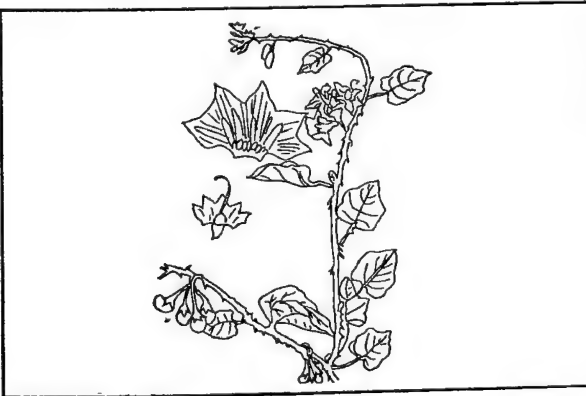
[Skt. jyōti > த. சோதி]

சோதியொளிதீபம் *śōdiyoli-dībam*, பெ.(n.)

தூதுவளை; three lobed night shade-
Solanum trilobatum (சா.அக.).

[சோதி + ஒளி + தீபம்.]

[Skt. jyōti > த. சோதி]

சோதிர்லோகம் *śōdir-lōgam*, பெ.(n.)

எழுவகை உலகங்களுள் ஒன்று (திருக்கலம். 6, உரை); (Jaina.) one of the seven worlds.

[சோதி + உலகம்.]

[Skt. jyōtir > த. சோதிர்]

சோதிரவிமாலி *śōdiravimāli*, பெ.(n.)

அத்தினி குலப்பெண்; one of the four classes of women divided according to lust (சா.அக.).

சோதிராங்கம் *śōdirāṅgam*, பெ.(n.) எல்லா

ஒளியையும் அடக்கும் ஒளியை வீச தெய்வமரம்; a kalpataru whose splendour casts all other bright objects into shade (தக்கயாகப்.757, குறிப்பு).

[Skt. jyōtirāṅga > த. சோதிராங்கம்.]

சோதிராத்திரி *śōdi-rāttiri*, பெ.(n.) நடு இரவு; mid night

த.வ. நள்ளிரவு

[Skt. śōti+rāttiri > த. சோதிராத்திரி.]

சோதிரி *śōdiri*, பெ.(n.) கணியளஞ்

சொல்லுபவன் (நாஞ்.); astrologer.

த.வ. கணியன்

[Skt. jōtiṣa > த. சோதிரி.]

சோதிரிசித்தைலம் *śōdiriśi-t-tailam*, பெ.(n.)

எல்லா வலிப்புகளுக்கும் பயன்படும் ஒரு வகை நெய்மம்; this is an oil used for all kinds of convulsions (சா.அக.).

த.வ. வலிப்பெண்ணெய்

சோதிவிரணம் *śōdi-viraṇam*, பெ.(n.)

கண்ணின் கருவிழிக்கு நடுவ (மைய)த்தில் அமைந்த ஒளிக்குக் காணும் ஒரு புண்; ulceration in the central part of area of the retina attended with the affection of the vision. 2. கண்ணில் பூ விழுந்து நீர் வடிதல்; ulcer in the eye marked by watery discharge and protrusion of that part of the eye. It then looks like crab's eye.

த.வ. கண்பூ

சோதிவிருட்சம் *śōdiviruṭcam*, பெ.(n.)

இரவில் ஒளியுடன் விளங்குவதாகக் கருதப்படும் மரவகை; a tree said to shine in the dark (யாழ்.அக.).

த.வ. ஒளிமரம்.

[Skt. jyoti+vrkṣa > த. சோதிவிருட்சம்]

சோதிவிழு-தல் *śōdi-viḷu-*, 2. செ.கு.வி.(v.i.) பிளவு ஏற்படல்; to be cracked, dimpled.

[சோதி+விழு-]

[Skt. chēda > த. சோதி]

சோதினி *śōdini*, பெ.(n.) சோதனி பார்க்க; see *śōdani* (திவா.).

[Skt. śōdhanī > த. சோதினி]

சோதிசம் *śōdiṣam*, பெ.(n.) சோதிடம் பார்க்க; see *śōdiḍam*.

[Skt. jyōtiṣa > த. சோதிசம்]

சோதிசாதிவிதை *śōdisādi-vidai*, பெ.(n.) வாலுளுவை அரிசி; seeds of spendle tree, *Celastrus paniculata* (சா.அக.).

சோதை *śōdai*, பெ.(n.) சங்கினி குலப் பெண்; one of the four classes of women divided according to lust (சா.அக.).

சோந்திரியம் *śōndiriyam*, பெ.(n.) சுதந்திரம் பார்க்க; see *sudandiram*.

சோப்தார் *śōptār*, பெ.(n.) அரிக்காரன்; mace-bearer, attendant carrying a staff.

த.வ. மெய்க்காப்பாளன்

[U. cōbdār > த. சோப்தார்]

சோப்பம் *śōppam*, பெ.(n.) சோபம்¹ 1, 5 பார்க்க (வின்.); see *śōbam*¹ 1, 5.

[Skt. kṣōbha > த. சோப்பம்]

சோப்பு *śōppu*, பெ.(n.) வழலைக்கட்டி; soap.

[E. soap > த. சோப்பு]

த.வ. சவர்க்காரம்

சோபக்கழிச்சல் *śōbakkaḷiccal*, பெ.(n.) உடல் வலுவற்று, களைப்போடு கூடிய கழிச்சல்; diarrhoea followed by weakness and exhaustion (சா.அக.).

த.வ. களைப்புக்கழிச்சல்

[சோபம் + கழிச்சல்]

[Skt. śōbha > த. சோபம்]

சோபக்கிராணி *śōbakkirāṇi*, பெ.(n.) வலிமைக் குறைவு, சோர்வு இவற்றை யுண்டாக்கும் கழிச்சல்; a chronic diarrhoea attended with weakness and exhaustion (சா.அக.).

த.வ. களைப்புக்கழிச்சல்

சோபக்கினம் *śōbakkinam*, பெ.(n.) வீக்கத்தைத் தணிக்கும் செயல்பாடு; a treatment having for its object alleviation of swelling (சா.அக.).

சோபக்கினி *śōbakkinī*, பெ.(n.) நில வேம்பு; ground neem (சா.அக.).

சோபகிருது *śōbakirudu*, பெ.(n.) ஆண்டு வட்டம் அறுபதனுள் முப்பத்தேழாவது ஆண்டு; the 37th year of the jupiter cycle.

[Skt. śōbhakṛt > த. சோபகிருது]

சோபகுஞ்சி *śōbakuṇji*, பெ.(n.) கருஞ்சீரகம்; black cumin (சா.அக.).

சோபங்கொள்ளல் *śōbaṅ-kollal*, பெ.(n.) மயக்கம் அடைதல்; getting swooned or fainted (சா.அக.).

[சோபம் + கொள்ளல்]

[Skt. śōbha > த. சோபம்]

சோபகரம் *śōbaśuram*, பெ.(n.) 1. வலிமைக் குறைவு, தளர்ச்சி இவற்றை யுண்டாக்கும் காய்ச்சல்; fever marked by weakness, fatigue and fainting. 2. மயக்கத்தை உண்டுபண்ணும் மிகுதியான காய்ச்சல்; high fever causing faintness or swooning - Hyper pyrexia (சா.அக.).

[சோபம் + கரம்]

[Skt. śōbha > த. சோபம்]

சோபதி *śōbaḍi*, பெ.(n.) தோழன்; companion, comrade. உன் சுற்றுச் செலவில் கூடவரும் சோபதிகள் எத்தனை பேர் (இ.வ.).

த.வ. பாங்கன்

[H. suhbatī > த. சோபதி.]

சோபந்தெளி-தல் *śōbanteli-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) மயக்கத்தினின்று தெளிதல்; to recover from swoon (சா.அக.).

[சோபம் + தெளி-.]

[Skt. sōbhā > த. சோபம்]

சோபநகலியாணம் *śōbanaśṅgi*, பெ.(n.) இடக்கை; left hand (சா.அக.).

சோபநாசினி *śōbanāśṅgi*, பெ.(n.) கழற் கொடி; *bonduc* creeper (சா.அக.).

த.வ. கழற்சிக்காய்க்கொடி

[சோபம் + நாசினி.]

சோபநித்திரை¹ *śōba-nittirai*, பெ.(n.)

1. அயர்ந்த தூக்கம்; sound sleep.
2. மயக்கத்தோடு கூடிய தூக்கம்; sleep as a result of fainting.
3. மயக்குத் தூக்கம்; hypnotic sleep.
4. சோம்பலினால் உறங்குதல்; sleep through drowsiness.
5. நோயின் களைப்பினால் அடிக்கடி உண்டாகும் தூக்கம்; sleep recurring after paroxysm in diseases - *Paroxysmal* sleep (சா.அக.).

த.வ. ஆழ்தூக்கம்

[Skt. ksōbhā+nidra > த. சோபநித்திரை]

சோபநித்திரை² *śōba-nittirai*, பெ.(n.) கலவி முடிந்தவுடன் நிகழும் அயர்ந்த தூக்கம்; the deep sleep immediately following sexual intercourse. "சோப நித்திரைபோய்ச் சற்றேநினைவுவந்து" (விறலிவிடு.574).

த.வ. கலவித்தூக்கம்

[Skt. ksōbhā+nidrā > த. சோபநித்திரை]

சோபம்¹ *śōbam*, பெ.(n.) 1. இரக்கம்; pity, compassion. 2. துன்பம்; grief, sorrow. "புத்திரசோபம்" (உத்தரரா.சம்புவ.12). 3. கள்; toddy (சூடா.). 4. மயக்கம்; fainting, swooning. 5. களைப்பு; languor, lassitude,

fatigue, prostration. 6. சோம்பல்; drowsiness, heaviness, indolence.

[Skt. ksōbhā > த. சோபம்.]

சோபம்² *śōbam*, பெ.(n.) அரத்தத்தை (குருதியை)க் குறைக்கும் நோய் வகை; anemia. "சோபம்பெறப் பிறக்குஞ் சொல்லினாள்" (பூவண.உலா.288).

[Skt. śōpha > த. சோபம்.]

சோபம்³ *śōbam*, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, handsomeness (உரி.நி.). 2. ஒளி; lustre, radiance, splendour (யாழ்.அக.).

[Skt. śōbhā > த. சோபம்.]

சோபரோகம் *śōbarōgam*, பெ.(n.) சோகை பார்க்க; see *śōgai* (சா.அக.).

சோபலம்¹ *śōbalam*, பெ.(n.) சோம்பு; anise seed, *illicium ancisatum* (சா.அக.).

த.வ. பெருஞ்சீரகம்

சோபலம்² *śōbalam*, பெ.(n.) சோம்பல்; laziness, sluggishness.

த.வ. சோம்பேறித்தனம்

சோபலாங்கி *śōbalāṅgi*, பெ.(n.) சோப்பளாங்கி பார்க்க; see *śōppalāṅgi* (w.).

சோபவரி *śōbavari*, பெ.(n.) சேரான் கொட்டை; dhobys nut *semecarpus ana cardium*. It cures swelling (சா.அக.).

த.வ. தேற்றாங்கொட்டை

சோபன் *śōban*, பெ.(n.) கள்; toddy (சா.அக.).

த.வ. சொல்லிளம்பி, வெறிநீர்

சோபனகலியாணம் *śōbana-kaliyāṇam*, பெ.(n.) திருமணத்தின் பின் மணமக்கள் ஒன்றுகூடல்; consummation after marriage.

த.வ. முதலிரவு

[சோபனம்+கலியாணம்]

[Skt. śōbhana+ > த. சோபனம்.]

சோபனகாரியம் *śōbana-kāriyam*, பெ.(n.)
சோபனம், 4 பார்க்க (கொ.வ.); see *sōbanam*, 4.

[சோபனம்+காரியம்]

[Skt. śōbhana+ > த. சோபனம்.]

சோபனச்செய்தி *śōbana-c-eydi*, பெ. (n.)
சோபனம், 3 பார்க்க (வின்.); see *sōbanam*, 3.
த.வ. நற்செய்தி

[சோபனம்+செய்தி]

[Skt. śōbhana > த. சோபனம்.]

சோபனசினி *śōbana-ṣini*, பெ.(n.) இடதுகை;
left hand (சா.அக.).

சோபனஞ்சொல்(லு)-தல் *śōbana-ñ-col-*,
8 செ.குன்றாவி.(v.t.) 1. பெண்பூப்பு முதலிய
நற்செய்தி கூறுதல் (பிரா.கொ.வ.);
to communicate good news, as a girls
pubescence, birth of a son, etc.
2. வாழ்த்துக் கூறுதல் (வின்.); to con-
gratulate, utter benedictions. 3. மங்கலப்பாட்டுப்
பாடுதல் (கொ.வ.); to sing congratulatory
songs.

[சோபனம்+சொல்(லு)-]

[Skt. śōbhana > த. சோபனம்]

சோபனப்பாட்டு *śōbana-p-pāṭṭu*, பெ.(n.)
மங்கலப்பாடல் (கொ.வ.); congratulatory
songs, songs of benediction.

[சோபனம்+பாட்டு]

[Skt. śōbana > த. சோபனம்]

சோபனப்பிழை *śōbana-p-piṭai*, பெ.(n.)
நலமின்மை (வின்.); inauspiciousness.

[சோபனம்+பிழை]

[Skt. sōbana > த. சோபனம்]

சோபனம் *śōbanam*, பெ.(n.) 1. வாழ்த்து;
congratulation, benediction (பிங்.). "முனிவர்

சோபனங்கள் செப்ப" (கம்பர். ஊர்தேடு. 120).

2. வாழ்த்துச் சொல்லை இறுதியிலுடைய
வாழ்த்துப் பாட்டு; congratulatory song
ending with the word *śōbanam*.

3. நற்செய்தி; joyfultidings. 4. நற்செயல்;
happy event, as a girl's pubescence.
5. அழகு; beauty (சங்.அக.).

[Skt. śōbhana > த. சோபனம்.]

சோபனமடி-த்தல் *śōbanamaḍi-*, 4 செ.கு.வி.
(v.i.) கும்மியடித்தல்; to dance and sing to
the clapping of hands on happy
occasions.

[சோபனம்+மடி-]

[Skt. śōbhana > த. சோபனம்]

சோபனவாழ்த்து *śōbana-vāṭṭu*, பெ.(n.)
மங்கலப்பாட்டு; congratulatory song on a
marriage.

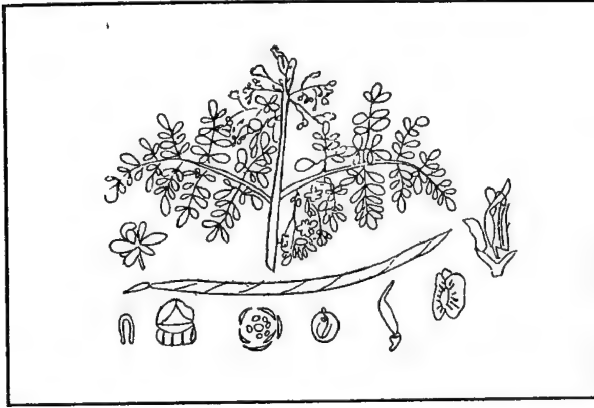
[சோபனம்+வாழ்த்து]

சோபனாட்சதை *śōbanāṭcadai*, பெ.(n.) நல்ல
காலங்களில் மக்களை வாழ்த்துதற்கு உரிய
மங்கல அரிசி; grains of rice, coloured
yellow with turmeric and sprinkled on the
heads of persons with benediction on
auspicious occasions.

த.வ. மஞ்சளரிசி

[Skt. sōbana+akṣada>த. சோபனாட்சதை.]

சோபாஞ்சனம் *śōbāñjanam*, பெ.(n.) முருங்கை; drumstick tree, *phyregos perma moringa* (சா.அக.).

சோபாட்சிபாகம் *śōbāṭci-bāgam*, பெ.(n.) மூவகைத் தீட்டினால், கண்வீக்கம், கண் சிவப்பு, வலி, எரிச்சல், வெள்விழி அத்திப் பழம் போலிருந்து, பிசுபிசுப்பான நீரொழுக்கும் உண்டாகும் ஒரு கண்ணோய்; an eye disease marked by swelling, redness pain, burning sensation etc. (சா.அக.).

சோபாதானம் *śōbādānam*, பெ.(n.) முதற் கரணியத்தை உடையது; that which was a material cause, as pot (சங்.அக.).

[Skt. *sōpādāna* > த. சோபாதானம்.]

சோபாதிகம்¹ *śōbādīgam*, பெ.(n.) தொல்லைகளை மேற்கொண்டு வருவது; that which is conditional. "பதிபசுபாசாதி நாமங்கள் சோபாதிகங்கள்" (சிவசம.39).

[Skt. *sōpādhika* > த. சோபாதிகம்.]

சோபாதிகம்² *śōbādīgam*, பெ.(n.) வலி யிருத்தல் போல் தோன்றுதல்; feeling as if there is pain (சா.அக.).

சோபாநாசினி *śōbānāśini*, பெ.(n.) வீக்கம், கட்டி இவற்றைக் கரைக்கும் மருந்து; medicine or drug suppose to have the power to resolve swelling tumour etc., discutient (சா.அக.).

சோபாரீரசம் *śōbārīraśam*, பெ.(n.) கழிச்சல், சோகை, பாண்டு நோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுர்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine given for chronic diarrhoea anemia, and rheumatic affections (சா.அக.).

சோபாரோகம் *śōbārōgam*, பெ.(n.) உடம்பின் புழையிடங்கள் தோறும் நீர் திரண்டு தேங்குவிக்கும் ஒரு நோய்; dropsy (சா.அக.).

சோபாலிகை¹ *śōbāligai*, பெ.(n.) அடம்பு; hare-leaf. "சுனைநீலஞ் சோபாலிகை" (திணை மாலை.2).

[Skt. *śēphālikā* > த. சோபாலிகை.]

சோபாலிகை² *śōbāligai*, பெ.(n.) 1. குடை, மேற்குடைச் செடி; an unknown plant. 2. அடம்பு; hareleaf plant. 3. வெண்ணொச்சி; vitex negundo. 4. தீக்கொழுந்து; fire flame (சா.அக.).

சோபானம் *śōbānam*, பெ.(n.) 1. படிக்கட்டு; steps, stairs, gradations. "பேணு தத்துவங்களென்னும் பெருகு சோபானமேறி" (பெரியபு.கண்ணப்ப.103). 2. தாழ்வாரம்; sloping roof (பிங்.).

[Skt. *sōpāna* > த. சோபானம்.]

சோபானமுறை *śōbāna-murai*, பெ.(n.) படிநிலை; graduated or regular course. "ஆன்மாக்கள் சோபான முறையின் அறிந்து வருந் தன்மைக் கேற்ப" (சி.போ.பா. சிறப்.5).

த.வ. படிமுறை

[சோபானம்+முறை]

[Skt. *sopāna* > த. சோபானம்]

சோபானவகை *śōbānavagai*, பெ.(n.) கொடிவழி; unbroken, continuous tradition. "சோபானவகை தொகுத்த புராணம்" (கோயிற்பு.பாயி.24).

த.வ. கால்வழி

[சோபானம்+வகை]

[Skt. *sōpāna* > த. சோபானம்]சோபி'-த்தல் *śōbi-*, 11 செ.கு.வி.(v.i.)

1. ஒளிவிடுதல்; to be beautiful, to be splendid, lustrous (யாழ்.அக.). 2. அழகாக இருத்தல்; to be ornamental, decorated; to be flowery, as language (சங்.அக.). 3. மேம்படுதல்; to shine, show brilliancy, as of intellect (கொ.வ.).

த.வ. மேம்பட்ட அழகு

[Skt. *śōbhā* > த. சோபி-]சோபி-த்தல்² *śōbi-*, 11 செ.கு.வி.(v.i.)

சோர்வுறுதல் (வின்.); to faint, swoon, to be bereft of consciousness. 'அவன் சோபித்துக் கிடக்கிறான்'.

[Skt. *kṣubh* > த. சோபி]

சோபி³ *śōbi*, பெ.(n.) நேர்வாளம்; croton seed, *croton tiglium* (சா.அக.).

சோபித்துக்கிட - த்தல் *śōbittu-k-kiḍa-*,

3 செ.கு.வி.(v.i.)மயக்கமடைந்து சொரணையற்றுக் கிடத்தல்; to lye unconscious through fainting (சா.அக.).

சோபிதம் *śōbitam*, பெ.(n.) சோபை¹ பார்க்க; see *śōbai*.

[Skt. *śōbhita* > த. சோபிதம்.]சோபிதவாளம் *śōbida-vāḷam*, பெ.(n.)

நேர்வாளம்; croton seed (யாழ்.அக.).

சோபீசம் *śōbīśam*, பெ.(n.) எலுமிச்சை; lime fruit (சா.அக.).

சோபை¹ *śōbai*, பெ.(n.) 1. அழகு; beauty, splendour. "சோபைவட கோபுரத்திலுறைவோனே" (திருப்ப.489). 2. ஒளி; lustre, brilliancy, brightness, as of countenance. "ஒரு மரகத சோபையுற" (பாரத.கிருட்.208).

த.வ. பொலிவு

[Skt. *śōbhā* > த. சோபை.]

சோபை² *śōbai*, பெ.(n.) நோய் வகை (தைலவ. தைலா.7); swelling, intumescence.

[Skt. *śōpha* > த. சோபை.]

சோபைசுரம் *śōbaisuram*, பெ.(n.) கீல்களில் வீக்கம், மார்பு அடைப்பு, வயிற்றுப் பொருமல், வலி, மலக்கட்டு, காய்ச்சல் இவற்றாலுண்டாகும் வீக்கக் காய்ச்சல்; fever through anemia which is marked by constipation (சா.அக.).

[சோபை + சுரம்.]

[Skt. *śōpha* > த. சோபை]

சோபைரோகக்கூட்டம் *śōbairōga-k-kūṭam*, பெ.(n.) சோகை தொடர்பான நோய்கள்; group of diseases relating to anemia (சா.அக.).

[சோபை + ரோகம் + கூட்டம்.]

[Skt. *śōpha+rōga* > த. சோபைரோகம்]

சோபோதரம் *śōbōtaram*, பெ.(n.) சோகையினால் ஏற்படும் வயிற்று வீக்கம்; swelling of abdomen due to anemia (சா.அக.).

த.வ. பெரும்பாணை

சோபோதாபா *śōbōtābā*, பெ.(n.) பேய்க்குமட்டி; bitter apple, *Citrullus colocynthis* (சா.அக.).

த.வ. காட்டுக்குமட்டி

சோம்பரை *śōmbarai*, பெ.(n.) சோம்பல்;
laziness, drowsiness (சா.அக.).

த.வ. மயக்கநிலை

சோம்பலம் *śōmbalam*, பெ.(n.) சேங்கொட்டை;
marking - nut tree (மலை.).

த.வ. தேத்தாங்கொட்டை

சோம்பாக்கு *śōmbākkū*, பெ.(n.) சோம்பை
வாலையிலிட்டு இறக்கிய தீ நீர்; distilled liquid
of anise seeds (சா.அக.).

சோம்பாகி *śōmbāgi*, பெ.(n.) 1. சமையற்காரன்;
cook, especially in temple service.
2. வழலைக்கட்டி; soap (w.).

[*Skt. svayam-pākin* > த. > சோம்பாகி]

சோம்பாயி *śōmbāyi*, பெ.(n.) சோம்பாகி
பார்க்க (விண்.); see *śōmbāgi*.

சோமக்கிரகணம் *śōma-k-kiragaṇam*, பெ.
(n.) நிலாமறைப்பு (சந்திரகிரகணம்); lunar
eclipse. "சோமக்கிரகணத்தினான்று"
(S.I.I.i.169)

த.வ. நிலாமறை, திங்கள் மறைப்பு

[*Skt. śōma+grahaṇa* > த. சோமக்கிரகணம்.]

சோமக்கொடி *śōmakkodī*, பெ.(n.)
சோம்பூடு; soma plant (சா.அக.).

த.வ. கஞ்சா, அனுவல்விப்பூடு

சோமகர் *śōmagar*, பெ.(n.) பாஞ்சால
அரசர்கள்; *Pāñcāla* kings. "செஞ்சகர்
சோமகர்" (கம்பரா.உலாவியற்.48).

[*Skt. śōmaka* > த. சோமகர்.]

சோமகீடம் *śōmakīḍam*, பெ.(n.) புழுக்களின்
வேறு வகை உருவம்; one of the several
groups of worms (சா.அக.).

சோமகுண்டம் *śōma-kunḍam*, பெ.(n.)
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள ஒரு புண்ணிய
நீர்த்துறை; a sacred tank in
Kāviri-p-pūmpaṭṭiṇam. "சோமகுண்டஞ்
சூரியகுண்டந்துறை மூழ்கி" (சிலப்.9, 59).

த.வ. நிலாக்குளம்

[*சோம(ம்)+குண்டம்*]

[*Skt. śōma* > த. சோமம்.]

[*குள > குண்டு > குண்டம்*]

சோமகுணம் *śōmaguṇam*, பெ.(n.)
குளிர்ச்சியான தன்மை; cooling nature
(சா.அக.).

[*சோம(ம்)+குணம்*]

[*Skt. śōma* > த. சோமம்]

சோமகேசர் *śōmakēśar*, பெ.(n.) சோமகர்
பார்க்க; see *śōmagar*. "சோமகேசர்
பொருதலால்" (பாரதவாரணா.79).

[*Skt. śōmakēśā* > த. சோமகேசர்.]

சோமசக்கரம் *śōma-śakkaram*, பெ.(n.)
பதினாறு இதழ்களையுடைய சக்கரம்; sixteen
lobed ganglion, the seat of altruistic
sentiments and volitional control v.z.,
compassion, patience, renunciation
meditativeness, gravity, determination,
magnanimity, gentleness etc. (சா.அக.).

த.வ. ஈரெண் இதழாழி

[*சோம+சக்கரம்*]

[*Skt. śōma* > த. சோம]

சோமசபன்னி *śōmaśapaṇṇi*, பெ.(n.)
குங்கிலியம்; Indian damer resin (சா.அக.).

த.வ. வெள்ளைச்சாம்பிராணி

சோமசாரம் *śōmaśāram*, பெ.(n.)
1. வெள்ளைச் சாம்பிராணி, வெண் கருங்காலி;
a white species of ebony; egg fruited
ebony, *Diospyros occurpa*. 2. ஒரு வகைச்
சாரம், காடிகாரம்; silver nitrate, lunar
caustic (சா.அக.).

சோமசியர் *śōmaśiyā*, பெ.(n.) சிறு கல்லூரி
என்னும் மூலிகை; an unidentified plant said
to consolidate sea salt (சா.அக.).

சோமசுந்தரன் *śōma-sundaraṇ*, பெ.(n.) மதுரையில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவ பெருமான்; *Śivaṇ* worshipped in Madurai (திருவிளை. மூர்த்தி.34).

[*Skt. sōmasundara* > த. சோமசுந்தரன்.]

சோமசுத்திரப்பிரதட்சிணம் *śōmaśūttira-p-pirataṭcinam*, பெ.(n.) சிவன் திருக் கோயிலில் கோமுகியைக் கடவாது திருச் சுற்றில் வலம் வருதல்; a special kind of circumambulation in a *Śivaṇ* temple performed without crossing the *cōmacūttiram* (இ.வ.).

[*Skt. sōmasūtra+pradakṣiṇa*>த. சோம சுத்திரப்பிரதட்சிணம்.]

சோமசுத்திரம் *śōma-śūttiram*, பெ.(n.) சிவன் கோயிலில் முழுக்காட்டு நீர் விழும் கோமுகம்; a spout attached to the innershrine of a *Śivaṇ* temple (G sm. D.I.i.112).

[*Skt. sōmasūtra* > த. சோமசுத்திரம்.]

சோமசேகரன் *śōma-śēgaraṇ*, பெ.(n.) சிவன்; *Śivaṇ*, as having the moon on his crest. (சந்திரனை முடியில் உடையவன்) "சோமசேகர க்ருபாளுவாய்" (தூய.சிறக்கோ. 10).

[*Skt.sōma+śēkhara* > த. சோமசேகரன்.]

சோமசொரூபம் *śōma-śorūbam*, பெ.(n.) குளிர்ந்த தன்மை; cooling nature (சா.அக.).

சோமணம் *śōmaṇam*, பெ.(n.) மலங்கழித்த பின் தூய்மை செய்தல்; cleaning or washing the posteriors after evacuation of bowels (சா.அக.).

த.வ. கால் கழுவுதல்

சோமதனம் *śōmadanaṇ*, பெ.(n.) செம்மரம்; coromendel redwood, *Soymida febrifuga* (சா.அக.).

சோமதாரி *śōmadāri*, பெ.(n.) இந்துப்பு; rock salt (சா.அக.).

சோமதிசை *śōma-diśai*, பெ.(n.) குபேரனது திசை எனப்படும் வடதிசை; north, as *Kubēra's* quarter (திவா.).

த.வ. வடதிசை

[சோம+திசை.]

[*Skt. sōma* > த. சோம]

சோமநாதச்சுண்ணம் *śōmanāda-c-cuṇṇam*, பெ.(n.) அரத்தத் தூய்மைக்காக இரும்பைக் கொண்டு அணியம் செய்யும் ஒரு வகை மருந்து; an Ayurvedic preparation of iron prescribed for impurities of blood (சா.அக.).

சோமநாதப்பெருங்காயம் *śōmanāda-p-peruṅgāyam*, பெ.(n.) பண்டைய காலத்தில் கூர்ச்சர நாட்டில் இருக்கும் சோமநாத புரத்திலிருந்து இறக்குமதியாகும் ஒரு பெருங்காயம்; a kind of pure asafoetida imported from Somanath in Gujarat (சா.அக.).

சோமநாதரசம் *śōmanāda-raśam*, பெ.(n.) மனோசிலையைத் தூய்மைப்படுத்தி, இரும்பு, அப்பிரகம், வெள்ளி சேர்த்துப் புடமிட்டு எடுத்த நீரிழிவு போன்றவற்றிற்கான ஆயுள்வேத மருந்து; an Ayurvedic preparation given for diabetes and venereal diseases (சா.அக.).

த.வ. கழுக்கமருந்து

சோமநாதி *śōmanādi*, பெ.(n.) சோமநாதப் பெருங்காயம் பார்க்க; see *śōmanāda-p-peruṅgāyam* (சா.அக.).

த.வ. சீந்தில்

சோமநாயகம் *śōmanāyagam*, பெ.(n.)

வேலிப்பருத்தி; hedge cotton (சா.அக.).

த.வ. சீந்தில்

சோமநோய் *śōmanōy*, பெ.(n.) கருப்ப வெட்டை; a discharge of a whitish colour, coming from the vagina or from the neck of the womb cervix (சா.அக.).

சோமப்பால் *śōmappāl*, பெ.(n.) சோமச் செடியின் பால் போன்ற வெண்ணிறமான சாறு; the milky juice of soma plant (சா.அக.).

[சோம(ம்)+பால்]

[Skt. *sōma* > த. சோமம்]

சோமப்பிணி *śōma-p-piṇi*, பெ.(n.) நீரிழிவு; diabetes (சா.அக.).

த.வ. சருக்கரைநோய்

சோமப்பூடு *śōma-p-pūḍu*, பெ.(n.) சோமலதை அல்லது கொடிக்கள்ளி; moon creeper (சா.அக.).

சோமபந்து *śōmabandu*, பெ.(n.) 1. ஆம்பல்; water lily. 2. பெருங்காயம்; asafoetida (சா.அக.).

சோமபானம் *śōmabāṇam*, பெ.(n.) சோம வேள்வியில் சோமச்சாறு பருகுகை; drinking of the *sōma* beverage at the *sōma* sacrifice.

த.வ. சோமச்சாறு

[சோமம்+பானம்]

[Skt. *sōma* > த. சோமம்]

சோமம்¹ *śōmam*, பெ.(n.) 1. வேள்விகளில் தேவிகளுக்குப் படைவலாக்கிய பின் வேள்வி செய்வார் பருகுதற்குரிய சாறு அணியம் செய்யுங்கொடி; *śōma* plant, whose juice was offered to gods in *vēdic* sacrifices and drunk by the priests. "கொடிகளில் சோமக்கொடியுநீ" (காசிக. துருவன்பதம்.4). 2. சோமயாகம் பார்க்க; see *sōmayōgam*. 3. கொடிக் கள்ளி; moon creeper.

[Skt. *sōma* > த. சோமம்]

சோமம்² *śōmam*, பெ.(n.) 1. ஆட்டாங்கொடி; a kind of creeper. 2. ஒரு கொடி; the moon plant. 3. கஞ்சி; liquid rice. 4. அருவதா; rue, any fermented liquor. 5. கள்; toddy (சா.அக.).

சோமமணல் *śōmamaṇal*, பெ.(n.) வெள்ளி மணல்; sand containing silver ore (சா.அக.).

த.வ. வெள்ளிக்கிரிமம்

சோமயாகம் *śōma-yāgam*, பெ.(n.) தேவர் பொருட்டுச் சோமச்சாறு அளிக்கும் வேள்வி வகை; a kind of sacrifice at which *sōma* juice is offered to gods (பிங்.).

[Skt. *sōma+yāga* > த. சோமயாகம்]

சோமயாசி *śōmayāśi*, பெ.(n.) 1. சோம வேள்வி செய்தோன்; Brahmin who has performed the *sōma* sacrifice. "குட்டேறப்பட்ட சோமயாஜியார்" (S.I.I.iii, 110). 2. சோமயாசிகளின் மரபினரான பார்ப்பனர் குட்டிக் கொள்ளும் பட்டப் பெயர்; a title among Brahmins whose ancestors have performed *sōma* sacrifice.

[Skt. *sōma+yājīn* > த. சோமயாசி]

சோமயோனி *śōmayōṇi*, பெ.(n.) ஒரு வகைச் சந்தனம்; a kind of sandal wood (சா.அக.).

சோமர் *śōmar*, பெ.(n.) தென்புலத்தாருள் ஒருவகையினர்; a particular class of manes (சங்.அக.).

[Skt. *śōma-pā* > த. சோமர்.]

சோமரசகுணம் *śōmaraśaguṇam*, பெ.(n.) சோமச்செடியிலிருந்து எடுக்கப்படும் சோமச் சாற்றின் குணம்; the properties of the *śōma* juice (சா.அக.).

[சோமரச+குணம்]

[Skt. *śōmaraśa* > த. சோமரசம்.]

சோமராகம் *śōma-rāgam*, பெ.(n.) பாலைப் பண்களுளொன்று; (Mus.) a musical mode of the *pālai* class (பிங்.).

[Skt. *śōma+rāga* > த. சோமராகம்.]

சோமராசி *śōmarāśi*, பெ.(n.) 1. கார்போக வரிசி; seeds of hazel leaved psoralea. 2. காட்டுச் சீரகம்; purple fleabane (சா.அக.).

த.வ. பேய்ச்சீரகம்

சோமரிதம் *śōmaridam*, பெ.(n.) தூதுவளை; three lobed nightshade (சா.அக.).

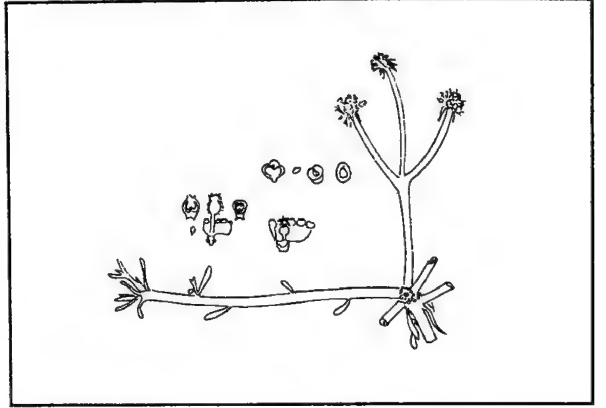
த.வ. சளியறுப்பான்

சோமரீரசம் *śōmarīraśam*, பெ.(n.) பெண்களின் வெள்ளை ஒழுக்கிற்குச் சாப்பிடும் இதளியம் சேர்ந்த மருந்து; a mercurial preparation given for a disease of women (சா.அக.).

சோமரோகம் *śōmarōgam*, பெ.(n.)

1. சோமநோய் பார்க்க; see *śōmanōy*.
2. நீரிழிவு; diabetes. 3. பெண்களுக்கு வரும் ஒரு நோய்; a disease of women marked by a white discharge through vagina (சா.அக.).

சோமலதை *śōmaladai*, பெ.(n.) 1. கொடிகள்; creeping milk hedge. 2. சோமப்பூடு பார்க்க; see *śōma-p-pūḍu* (சா.அக.).

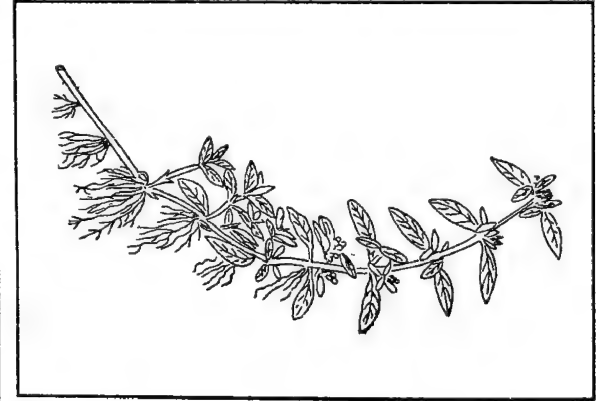

சோமலதை *śōmaladai*, பெ.(n.) சோமக் கொடி; *śōma* plant.

[Skt. *śōma+latā* > த.சோமலதை.]

சோமவல்லரி *śōma-vallari*, பெ.(n.) பொன்னாங்கன்னி (பார்க்க); a plant, see *ponṇāṅkanni*.

[Skt. *śōmavallari* > த. சோமவல்லரி.]

சோமவலக்கம் *śōmavalakkam*, பெ.(n.) பெருங்குமிழ்; cashmere tree (சா.அக.).

சோமவலக்கலம் *śōmavalakkalam*, பெ.(n.) வெண் கருங்காலி; a white species of ebony (சா.அக.).

சோமவலகம் *śōmavalagam*, பெ.(n.) சீந்தில்; moon creeper (சா.அக.).

சோமவாரம் *śōma-vāram*, பெ.(n.) திங்கட்கிழமை; monday. "பதின்மூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமும் பெற்ற அனுடத்தில்" (சிலப். 10, 2, உரை).

[Skt. *śōma+vāra* > த. சோமவாரம்.]

சோமவாலி *śōmavāli*, பெ.(n.) பெருங்குமிழ்;
cashmere tree (சா.அக.).

த.வ. குமிழுமரம்

சோமவிருட்சம் *śōmavirūṭcam*, பெ.(n.)
சிவமலை (சிவகிரி)யின் மேலுள்ள புத்துணர்
வக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு வகை கற்ப
மரம்; an unknown tree said to be found on
the top of Sivagiri hills (Madurai or
Tirunelveli Dist.). It is useful in
rejuvenation (சா.அக.).

சோமவுலுக்கம் *śōmavulukkam*, பெ.(n.)
தேக்கு; teak (மூ.அ.).

[Skt. sōmavalka > த. சோமவுலுக்கம்.]

சோமன் *śōman*, பெ.(n.) 1. அமுதம்; nector.
2. கருப்பூரம்; camphor. 3. கோழை; phlegm.
4. காற்று; wind. 5. நீர்; water.
6. வழலை; soap. 7. நீல நஞ்சு; a prepared
arsenic. 8. வெள்ளி மணல்; sand mixed
with silver ore. 9. நிலவு; moon. 10. செம்பு;
copper. 11. பச்சைக் கற்பூரம்; crude
camphor. 12. மலை; mountain.
13. மென்மைக்கும், நிறைவிற்கும் உரிய
சின்னம்; a symbol of mildness,
contentment and satisfaction (சா.அக.).

சோமன்புத்திரி *śōman-puttiri*, பெ.(n.)
நருமதை; the river Narmada, as the
moon's daughter (பிங்.).

[Skt. sōmaputri > த. சோமன்புத்திரி.]

சோமன்ரவிவன்னியானோன் *śōman-ravi
vanṇiyāṇṇ*, பெ.(n.) வழலை; soap
(சா.அக.).

சோமனாசி *śōmanāśi*, பெ.(n.) பழங்
காலத்தில் கூர்ச்சரநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி
யாகிய பெருங்காயம்; சோமநாத பெருங்காயம்;
a kind of pure asafoetida imported from
Somanath in Gujarat (சா.அக.).

சோமனுப்பு *śōmanuppu*, பெ.(n.)
1. இந்துப்பு; rock salt. 2. பச்சைக் கருப்பூரம்;
crude camphor. 3. நீல நஞ்சு; a kind of
prepared arsenic (சா.அக.).

சோமனோய் *śōmanōy*, பெ.(n.) சோம
நோய் பார்க்க; see *śōmanōy* (சா.அக.).

சோமாக்கியம் *śōmākkiam*, பெ.(n.)
1. செந்தாமரை; red lotus (மூ.அ.).
2. செவ்வல்லி; red Indian water lilly.

த.வ. ஆம்பல்

[Skt. sōmākhya > த. சோமாக்கியம்.]

சோமாசி *śōmāsi*, பெ.(n.) சோமயாசி பார்க்க;
see *śōmayāśi*. "சோமாசிமாறர்" (பெரியபு.
மூர்க்க.12).

[Skt. sōma-yājīn > த. சோமாசி.]

சோமாககந்தன் *śōmāśugandan*, பெ.(n.)
உமையோடும் கந்தனோடுங் கூடியுள்ள
சிவத்திருமேனி; Śivan, with *Pārvadī* and
kandan

[Skt. sā+umā+skanda > த. சோமாக
கந்தன்.]

சோமி *śōmi*, பெ.(n.) கொற்றவை; *Durgā*.
"சத்தியஞ் சோமியும்" (திருவாச.9, 1).

[Skt. sōma > த. சோமி.]

சோமுகன் *śōmugan*, பெ.(n.) திருமாலார்
கொல்லப்பட்ட ஓர் அரக்கன்; an Asura slain
by Viṣṇu.

[Skt. sōmaka > த. சோமுகன்.]

சோமேகவரசம் *śōmēśuvararāśam*, பெ.
(n.) பெண்களின் வெள்ளை ஒழுக்கிற்கான ஓர்
ஆயுர்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine
useful for white discharge of women
(சா.அக.).

சோமேதா *śōmēdā*, பெ.(n.) சோமதனம்
பார்க்க; see *śōmadanam* (சா.அக.).

சோயம் *śōyam*, பெ.(n.) "இவன் அவனே" என்னும் பொருள் கொண்ட வடமொழித் தொடர்; a Sanskrit expression meaning "this is he" (கைவல்.தத்.79).

[*Skt. sōyam* > த. சோயம்.]

சோயவபலம் *śōyavabalam*, பெ.(n.) மூங்கிற் குருத்து; shoots of bamboo tree (சா.அக.).

த.வ. மூங்கில் முளை

சோர் *śōr*, பெ.(n.) ஆடம்பரம்; guadiness, pomposity.

த.வ. பகட்டு

[*U. jōr* > த. சோர்.]

சோர்தாக்கீது *śōr-tākkīdu*, பெ.(n.) கண்டிப்பான கட்டளை; stringent order (Loc.).

[*U. jōrtākhīd* > த. சோர்தாக்கீது.]

சோர்பதன் *śōrpadan*, பெ.(n.) தளர்ந்த காலம்; one's weak moments (சா.அக.).

சோர்பொழுது *śōrpōludu*, பெ.(n.) மாலைப் பொழுது; evening time (சா.அக.).

சோர்பௌவம் *śōrpouvam*, பெ.(n.) நறும் பிசின்; fragrant resin (சா.அக.).

சோர்வாதம் *śōrvādam*, பெ.(n.) 1. கால் கை மரத்துப்போய் அயர்ச்சியை உண்டாக்கி விழச் செய்யும் முடக்கு நோய்; paralysis causing loss of power, in the limbs. 2. திமிர்வாதம்; palsy (சா.அக.).

சோரகவி *śōrakavi*, பெ.(n.) 1. ஒருவர் மேல் பிறன்பாடிய பாடலைத் தான் பாடியதாக வேறொருவனுக்குச் சூட்டுபவன்; plagiarist-poet who offers another's poem as his own. 2. திருட்டுப் பாட்டு; plagiarised poem.

[*Skt. cōra* > த. சோரம்.]

சோரகன் *śōragan*, பெ.(n.) திருடன்; thief (சங்.அக.).

[*Skt. cōrakā* > த. சோரகன்.]

சோரங்கபாடாணம் *śōraṅga-pāḍāṇam*, பெ.(n.) ஒருவகைச் செய்ந்நஞ்சு; a kind of prepared arsenic poison (சா.அக.).

சோரங்கொடு-த்தல் *śōraṅkoḍu*, 4 செ. குன்றாவி.(v.t.) பெண்ணைக் கூட்டிக் கொடுத்தல்; to pimp (சா.அக.).

சோரசத்துரு *śōra-śatturu*, பெ.(n.) சோர நஞ்சின் பகை மருந்தான சவ்வீரம்; sublimate of mercury which is an antidote to *śōranāṅju* (சா.அக.).

சோரசெந்தூரி *śōra-śendūri*, பெ.(n.) நாகதாளி; a plant of the convolvulus genus capable of calcining *śōrapāṣaṇam*. Its not the prickly pear plant as is given out by many authors (சா.அக.).

சோரத்தனம் *śōra-t-taṇam*, பெ.(n.)

1. திருட்டுக்குணம்; thievishness.
2. ஏமாற்றுக் குணம்; fraud, dishonesty.
3. பரத்தமை; adultery or unfaithfulness of a wife.

[சோரம்]+ தனம்.]

[*Skt. cōra* > த. சோரம்.]

சோரத்திரி *śōrattīri*, பெ.(n.) பரத்தை; prostitute (சா.அக.).

த.வ. விலைமகள்

சோரத்துவம் *śōrattuvam*, பெ. (n.) சோரத்தனம் பார்க்க; see *śōrattāṇam*.

[*Skt. cōra-tva* > த. சோரநாசம்]

சோரநாசம் *śōra-nāśam*, பெ.(n.) திருடரின் அழிவு; destruction of thieves.

[*Skt. cōranāsa* > த. சோரநாசம்]

சோரநாயகன் *śōranāyagan*, பெ.(n.) கள்ளக் காதலன்; paramour.

[சோர+நாயகன்]

[Skt. cōra+ > த. சோர]

சோரப்பார்வை *śōra-p-pārvai*, பெ.(n.) சேர
விருப்பங் கொள்ளும் பார்வை; amorous look,
ogling (சா.அக.).

த.வ. விழுங்கும் பார்வை

சோரப்புணர்ச்சி *śōra-p-puṇarcci*, பெ.(n.)
கள்ள உறவு; illicit intercourse (சா.அக.).

த.வ. கள்ளக்காதல்

சோரபத்திரி *śōrapattiri*, பெ.(n.) ஒரு சரக்கு;
a drug (சா.அக.).

சோரபாடாணம் *śōrapādāṇam*, பெ.(n.) 32
வகையான செய்ந்நஞ்சு வகைகளில் ஒன்று;
one among 32 kinds of prepared arsenic
(சா.அக.).

சோரபுட்பம் *śōra-putpam*, பெ.(n.) சங்கங்
குப்பி; smooth volkameria (மலை.).

[Skt. cōra-puṣpī > த. சோரபுட்பம்]

சோரபுட்பி *śōrapuṭpi*, பெ.(n.) சோரபுட்பம்
பார்க்க; see *śōrapuṭpam* (சா.அக.).

சோரபுத்திரன் *śōraputtiran*, பெ.(n.)
கணவனல்லாத பிறனுக்குப் பிறந்த பிள்ளை;
unnatural son (சா.அக.).

[சோர(ம்) + புத்திரன்.]

[Skt. cōra > த. சோரம்.]

சோரபேதி *śōrabēdi*, பெ.(n.) அஞ்சன நஞ்சு;
a kind of native arsenic (சா.அக.).

சோரம்¹ *śōram*, பெ.(n.) 1. களவு; stealing,
embezzling. "சோரங் கொலை மெய்தாது"
(பாரத. அருச்சுனனீர்.1). 2. வஞ்சனை;
deceit, fraud. "மாயைசெய் சோரம் பொய்க்
குடில்" (திருப்ப.164) (சங்.அக.). 3. பரத்தனம்;
adultery (சங்.அக.). 4. சோரபாடாணம்
பார்க்க; see *śōrapādāṇam*.

[Skt. cōra > த. சோரம்.]

சோரம்² *śōram*, பெ.(n.) 1. சோர நஞ்சு; a
prepared arsenic. 2. கோடா சுரி; .
3. நாகம்; zinc. 4. மாதவிடாய்; menstrual
blood. 5. பரத்தமை; adultery (சா.அக.).

சோரம்போதல் *śōrampōdal*, பெ.(n.) தகாத
உறவு கொள்ளல்; committing adultery
(சா.அக.).

த.வ. கள்ளப்புணர்ச்சி

[சோரம் + போதல்.]

[Skt. śōra > த. சோரம்.]

சோரமார்க்கம் *śōramārkkam*, பெ.(n.)
பரத்தமை; adultery (சா.அக.).

சோரல் *śōral*, பெ.(n.) சோர்தல்; fainting
(சா.அக.).

த.வ. மயக்கமாதல்

சோரன் *śōran*, பெ.(n.) 1. ஆட்டுக்குட்டி; lamb,
kid. 2. வெடியுப்பு; nitre. 3. சவ்வீரம்; corrosive
sublimate. 4. பரத்தமை; adultery (சா.அக.).

சோரன்கிழங்கு *śōran-kiḷaṅgu*, பெ.(n.)
நிலச் சருக்கரைக் கிழங்கு; ground sugar
root (சா.அக.).

சோராக்கண் துடிப்பு *śōrākkaṇ-tuḍippu*,
பெ.(n.) கண்ணின் பாவைக்கடுத்துக் குத்தல்;
an eye disease marked by irritation of the
lens (சா.அக.).

சோராஞ்சனம் *śōrāñjanam*, பெ.(n.) களவு
போன சொத்தைக் கண்டுபிடிக்கவும்,
பெண்களை வயப்படுத்தவும் பயன்படும் மை; a
magic paint used for tracing stolen
property and for captivating women
(சா.அக.).

சோராவரி¹ *śōrāvari*, பெ.(n.) 1. கொள்ளை;
dacoity, robbery, depredation.
2. வன்முறை; force, violence, outrage, as
on a woman's modesty (Loc.).

த.வ. வலக்காரம்

[U. jōrāvari > த. சோராவரி.]

சோராவரி² *śōrāvari*, பெ.(n.) வலக்காரம்; out raging as on a women's modesty (சா.அக.).

சோரி *śōri*, பெ.(n.) 1. அரத்தம்; blood. 2. மழை; rain. 3. சிறு செருப்படை என்னும் மூலிகை; a low spreading medicinal plant. 4. கொடிக்கள்ளி; creeper milkhedge (சா.அக.).

சோரிக்கட்டி *śōrikkattī*, பெ.(n.) 1. வேனிற்கட்டி; summer boils arising in several parts of the body. 2. உறைந்த அரத்தம்; blood clots (சா.அக.).

த.வ. வேனல்கட்டி

சோரிக்கட்டு *śōrikkattu*, பெ.(n.) தீட்டுக் கட்டு; suppression of menses (சா.அக.).

சோரிக்கடுப்பு *śōrikkaduṣṣu*, பெ.(n.) அரத்தக் கடுப்பு; irritation and pain while passing stools mixed with blood (சா.அக.).

சோரிநார் *śōrinār*, பெ.(n.) 1. அரத்த உறைவின் போது உண்டாகும் நார் போன்ற பொருள்; a peculiar organic fibre like substance found in blood during blood clot. 2. அரத்த உறையின் போது உண்டாகும் நீர்; liquor sanguines (சா.அக.).

சோரிப்படர்த்தி *śōri-p-paḍarṭṭi*, பெ.(n.) வெண் விழியில் அரத்தம் குழம்பும்படிச் செந்நிறச் சதை வளரும் ஒரு கண்ணோய்; a disease of the eye marked by reddish growth of flash in the sclerotic coat (சா.அக.).

சோரியினநீர் *śōriyilanīr*, பெ.(n.) பூச்சி, பாம்புப்பூச்சி, திமிர் பூச்சி ஆகியவற்றைப் போக்கும் செந்நிற இனநீர்; water of reddish tender cocoanut (சா.அக.).

சோரியோமம் *śōriyōmam*, பெ.(n.) செந்நிற ஓமம்; a red variety of sison on bishops weed (சா.அக.).

த.வ. செவ்வோமம்

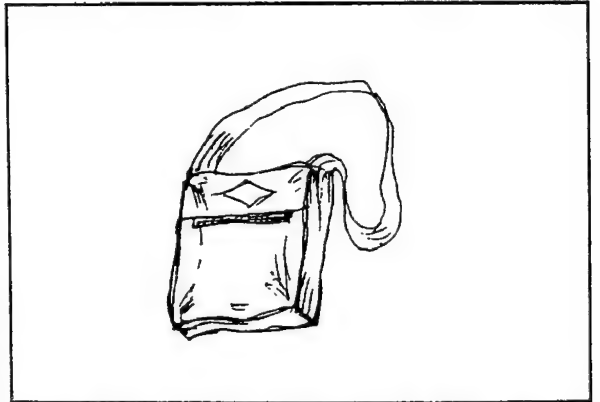
சோரிவரி *śōrivari*, பெ.(n.) கண்ணில் அரத்தப் படலத்தில் வரும் கண்ணோய் வகை; an eye disease characterised by red lines or streaks (சா.அக.).

சோரிவீழல் *śōri-vīḷal*, பெ.(n.) மூக்கில் வரும் அரத்த ஒழுக்கு; bleeding of the nose (சா.அக.).

சோல்னா *śōlnā*, பெ.(n.) நீண்ட வளைப்பிடியுள்ள ஒரு வகைச் சிறுபை; a kind of small bag or pouch (கொ.வ.).

த.வ. தோட்பை

[U. *jhōlnā* > த. சோல்னா.]

சோலி *śōli*, பெ.(n.) பெண்கள் மேல் அணியும் ஆடை; woman's jacket (யாழ்.அக.).

த.வ. கச்ச

[Skt. *cōlī* > த. சோலி.]

சோலிக்காய் *śōlikkāy*, பெ.(n.) கற்றேக்கு; racemoid fish bone tree (சா.அக.).

சோவாசி *śōvāśi*, பெ.(n.) பயிரிடுங் குடியானவன்; cultivating tenant Cg.

த.வ. காராளன், உழவன்

[Skt. *sukha+vāsin* > த. சோவாசி.]

சோவானை *śōvāṇai*, பெ.(n.) மங்கலம் பொருந்திய ஆலத்திப்பாட்டு; a benedictory song. சோவானைபாடி ஆலத்தி எடுத்தாள் (Loc.).

[Skt. *śōbhana* > த. சோவானை.]

சோவை *śōvai* பெ.(n.) சோகை பார்க்க; see *śōgai*

[Skt. *śōpha* > த. சோவை.]

சோழியப்பை *śōliya-p-pai* பெ.(n.) இரவலர் (பிச்சைக்காரர்கள்) பிச்சையேற்கும் பை; a large kind of bag used by mendicants.

த.வ. தோட்டை

[H. *jōlna* > த. சோழியப்பை]

சோளகம் *śōlagam*, பெ.(n.) குடுமி வைக்கும் சடங்கு; shaving the ceremony of tonsure (சங்.அக.).

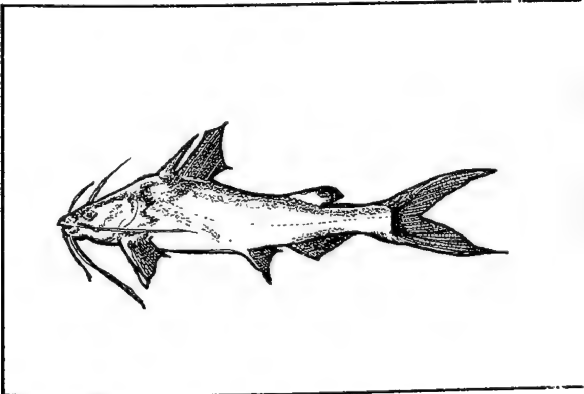
[Skt. *caula* > த. சோளகம்.]

சோறாபரி *śōrāpari*, பெ.(n.) சோராவரி பார்க்க; see *śōrāvari*.

[U. *jorāwari* > த. சோறாபரி.]

சோன்முகத்தாமரை *śōnmuga-t-tāmarai* பெ.(n.) முண்டினி மரம்; an unidentified tree (சா.அக.).

சோனகங்கெளுத்தி *śōnagarṅkelutti*, பெ.(n.) ஒருவகை ஆற்றுக் கெளுத்தி மீன்; a kind of river macrone fish, *Macrones punctatus* (சா.அக.).

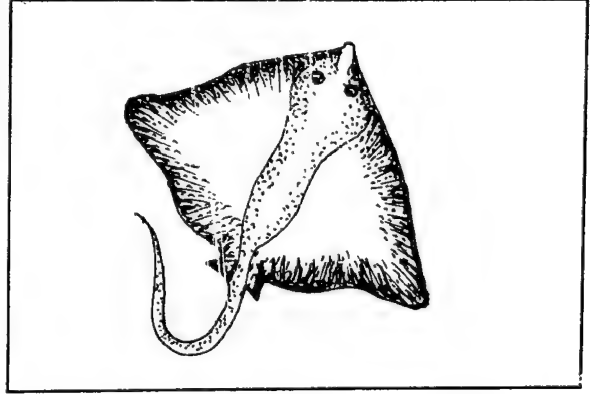

சோனககரம் *śōnaga-śuram*, பெ.(n.) உடலில் சிவந்த கொப்புளங்களை எழுப்பும் காய்ச்சல். இது இசுலாமிய நாடுகளாகிய பாபிலோன், அரபி, கிரீசு முதலான இடங்களில்

பரவி வந்த ஒரு வகைத் தொற்றுக் காய்ச்சல்; a kind of fever prevalent in Jonaca (Mahamadan) countries of Babylonia, Arabia, Greece etc. Its a contagious disease with raht - scarlatina (சா.அக.).

சோனகத்திருக்கை *śōnaga-t-tirukkai* பெ.(n.) கடலில் வாழும் ஒரு வகைத் திருக்கை மீன்; tiger tenkey, English ray trygon warnak (சா.அக.).

த.வ. அயற்றிருக்கை

சோனகப்புல் *śōnagappul*, பெ.(n.) திராய்ப் புல்; a kind of straw plant, *Medicagoesculenta* (சா.அக.).

சோனகப்பூ *śōnagappū*, பெ.(n.) நாகப்பூ; scarlet flowered plant (சா.அக.).

த.வ. நாகலிங்கப்பூ

சோனகம் *śōnagam*, பெ.(n.) 1. உள்ளி; onion. 2. இளமை; youth. 3. அரபு நாடு; Arabia. 4. யவனநாடு; Greeks. 5. அரபுமொழி (பதினெண்மொழிகளில் ஒன்று); Hindustani as one of the 18 languages of olden days. 6. வாகை; *Allizzia labbek*. 7. உத்தாமணி; hedge cotton (சா.அக.).

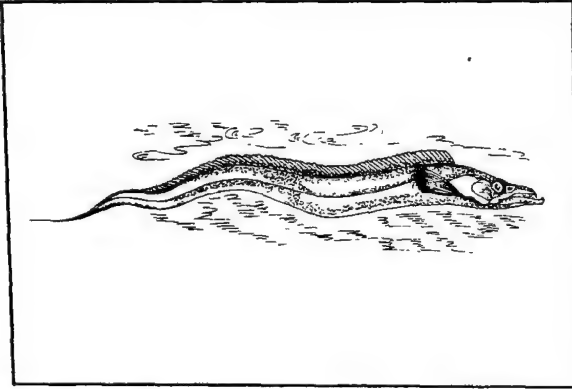
[Skt. *yavana* > த. சோனகம்.]

சோனகர் *śōnagar*, பெ.(n.) 1. அரபு நாட்டவர்; the Arabs. 2. யோனகர்; yonacus or Ionians. 3. மலையாளத்து யூதர்கள்; black Jews of

Malabar including white Jews of Cochin.

4. யவனர் அல்லது கிரேக்கர்; Greeks
5. இராமநாத புரத்திலும், தூத்துக்குடியிலும் உள்ள முத்துக்குளிக்கும் ஒரு குலத்தார்; a class of people living in Ramanatha puram and Tuticorin whose vocation is pearl diving (சா.அக.).

சோனகவாளை *śōṇaga-vāḷai*, பெ.(n.) 1.5 அடி நீளமும், வெண்ணிறமும் உடைய கடல் சரவாளை மீன்; a sea-fish of wallago genus moorman's valai.

சோனகன் *śōṇagan*, பெ.(n.) யவன தேயத்தான்; foreigner, especially Greek, Arab or Moor (திவா.). "சோனகர் மனையின்னூய்" (கம்பரா.ஊர்தேடு. 112).

[Skt. yavana > த. சோனகன்.]

சோனபதன் *śōṇapadan*, பெ.(n.) பித்தன்; lunatic (சா.அக.).

த.வ. பித்துக்கொளி

சோனம் *śōṇam*, பெ.(n.) 1. சிறு கரும்பு; a kind of sugarcane of stunted growth. 2. இரும்பு; iron. 3. 56 நாடுகளுள் ஒன்று; one of the 56 countries according to the territorial division of ancient days (சா.அக.).

சோனாகம் *śōṇāgam*, பெ.(n.) பெரு வாகை; common sirissa (சா.அக.).

சோனி *śōṇi*, பெ.(n.) 1. வளராமலும், பருக்காமலும் உள்ளவன்; a man of stunted growth and slender body. 2. மெலிந்தவன்;

lean or slender body (சா.அக.).

த.வ. கறளை

சோனிடாட்சகி *śōṇidāṭṣagi*, பெ.(n.) குந்திரிக்கம்; frankincense (சா.அக.).

சோனை¹ *śōṇai*, பெ.(n.) 1. மூடுபனி; mist. 2. ஓர் அத்தி வகை; a kind of fig. 3. விடாமழை; torrential rain (சா.அக.).

சோனை² *śōṇai*, பெ.(n.) திருவோணம் (பார்க்க); the 22nd nakṣatra (பிங்.).

[Skt. śōṇā > த. சோனை.]

சோனைப்புல் *śōṇai-p-pul*, பெ.(n.) அக்க தேவி; guinea grass found in poor clay soil (சா.அக.).

சோனையத்தி *śōṇaiyatti*, பெ.(n.) 1. சோனை பார்க்க; see *śōṇai*. 2. சொனையத்தி பார்க்க; see *śōṇaiyatti* (சா.அக.).

சௌ *śau*, பெ.(n.) சிறுமிகளையும் வாழ்வரசிகளையும் குறிக்க வழங்கும் சௌபாக்கியவதி என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்துக் குறிப்பு; the initial letter of the word *śaupākkīyavadi*, used by elderly persons before the names of young girls and married women.

த.வ. திருநிறைச்செல்வி

[Skt. sau > த. சௌ.]

சௌக்கம்¹ *śaukkam*, பெ.(n.) பண்டங்களின் மலிவு; cheapness.

சௌக்கம்² *śoukkam*, பெ.(n.) சவுக்கம் பார்க்க; square. see *savukkam* (சா.அக.).

த.வ. சதுக்கம்

சௌக்கார் *śaukkār*, பெ.(n.) பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்பவன்; native banker, sowcar.

த.வ. கொள்கொடையாளன், வட்டிக்காரன், காசுக்கடைக்காரன்

[Pkt. sāvakār > த. சௌக்கார்.]

சௌக்காரி *śaukkārī*, பெ.(n.) சாவ்கார் பார்க்க; see *śaukkār*.

சௌக்கிதார் *śaukkidār*, பெ.(n.) பாராக்காரன்; chokidar, guard, sentinel (Loc.).

த.வ. காவற்காரன்

[*H. caukidār* > த. சௌக்கிதார்.]

சௌக்கியத்தப்பு *śaukkiya-t-tappu*, பெ.(n.) நோய்; ill health, indisposition.

த.வ. நலப்பிழை

[சௌக்கியம் + தப்பு.]

[*Skt. saukhya* > த. சௌக்கியம்]

சௌக்கியம் *śaukkiyam*, பெ.(n.) 1. நலம்; health, convalescence. 2. சௌகரியம் பார்க்க; see *śaugariyam*. 3. மலங்கழிக்கை; evacuation (Loc.).

[*Skt. śaukhya* > த. சௌக்கியம்.]

சௌக்கியவீனம் *śaukkiyaviṇam*, பெ.(n.) நலமில்லாமை; ill health.

த.வ. உடல்நலிவு

[*Skt. saukhya+hina* > த. சௌக்கியவீனம்.]

சௌக்கு¹ *śaukku*, பெ.(n.) சவுக்கம், 1 பார்க்க; see *śavukkam*, 1.

த.வ. அம்பலம், பொதுவிடம்

சௌக்கு² *śoukku*, பெ.(n.) சவுக்கு பார்க்க; see *śavukku* (சா.அக.).

சௌகண்டிகம் *śoukaṇḍigam*, பெ.(n.) கோழையினால் வயிற்றில் பிறக்கும் ஒரு வகைப் பூச்சி; a kind of worm born at the lower end of the stomach out of phlegm (சா.அக.).

த.வ. சளிப்பூச்சி

சௌகதன் *śowkadan*, பெ.(n.) மந்திரவாதி; a magician, a sorcerer (சா.அக.).

த.வ. மந்திரக்காரன்

சௌகந்தகம் *śowkandagam*, பெ.(n.) 32 வகை நஞ்சுகளில் ஒரு வகை நஞ்சாகிய கற்கடக நஞ்சு; a kind of arsenic poison (சா.அக.).

சௌகந்தி *śaukandī*, பெ.(n.) 1. மாணிக்க வகை (சிலப்.14, 186, உரை); a kind of ruby having the tint of the red flowered water-lilly, one of four *māṇikkam*, q.v. 2. கந்தகச் செய்நஞ்சு; a mineral poison.

[*Skt. saugandhika* > த. சௌகந்தி.]

சௌகந்திகம் *śaukandigam*, பெ.(n.) 1. நீல ஆம்பல் (நீலோற்பலம்); blue Indian water lilly. 2. சௌகந்தி பார்க்க; see *śaukanti*. 3. வெள்ளாம்பல் (மலை.); white Indian water-lilly.

[*Skt. saugandhika* > த. சௌகந்திகம்.]

சௌகந்திகை *śoukandigai*, பெ.(n.) மணமுள்ள ஒரு வகைத் தாமரை; a kind of fragrant lotus (சா.அக.).

சௌகந்தியம் *śoukandiyam*, பெ.(n.) 1. நலம்; health. 2. சௌக்கியம் பார்க்க; see *śowkkiyam*. 3. மணம்; fragrant (சா.அக.).

சௌகம்¹ *śaugam*, பெ.(n.) நான்கு; four.

[*H. cauk* > த. சௌகம்.]

சௌகம்² *śougam*, பெ.(n.) 1. கிளி; parrot. 2. துன்பம் (துக்கம்); grief (சா.அக.).

சௌகரிகம் *śougarigam*, பெ.(n.) சௌகரியம் பார்க்க; see *śowgariyam* (சா.அக.).

த.வ. ஏந்து

சௌகரியம் *śougarियam*, பெ.(n.) 1. ஏந்து (வசதி); ease, comfort, convenience. 2. மலிவு; cheapness.

த.வ. ஏந்து

[*Skt. saukarya* > த. சௌகரியம்.]

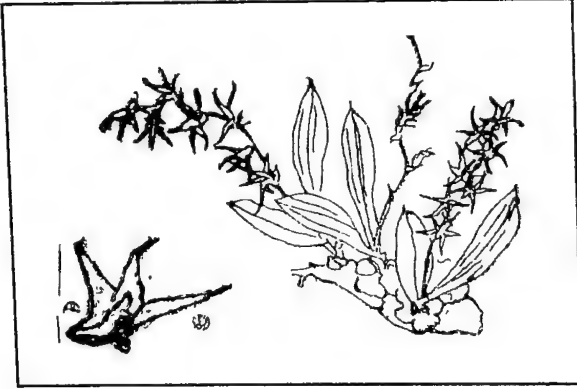
சௌகு *śougu*, பெ.(n.) 1. மண்காரம்; crude carbonate of soda. 2. வளையலுப்பு; glass gall. 3. சவுட்டுப்பு; nitre, potassium nitrate (சா.அக.).

த.வ. உவர்மண் உப்பு

சௌகுமாரியம் *śoukumāriyam*, பெ.(n.) இளமை; youth (சா.அக.).

சௌச்சிதம் *śouccitam*, பெ.(n.) சங்கிலை; four spined monetia (சா.அக.).

சௌசண்டி *śousaṇḍi*, பெ.(n.) திப்பிலி; long pepper (சா.அக.).

சௌசம் *śausam*, பெ.(n.) 1. தூய்மை; purity, cleanliness (சூடா.). 2. கால் கழுவுகை; cleansing, washing after evacuation.

[Skt. śauca > த. சௌசம்.]

சௌசவிதி *śausa-vidi*, பெ.(n.) உடம்பைத் தூய்மைச் செய்ய வேண்டிய முறை; rules prescribed for washing one's body.

[Skt. śauca + vidhi > த. சௌசவிதி.]

சௌசன்னியம் *śaucanniyam*, பெ.(n.) 1. இனிய குணம்; kindly disposition, amiability. 2. நெருங்கிய நட்பு; friendship, intimacy.

த.வ. நல்லிணக்கம்

[Skt. saujanya > த. சௌசன்னியம்.]

சௌசிங்கம் *śouśiṅgam*, பெ.(n.) மலையாடு; four horned antelope (சா.அக.).

த.வ. வரையாடு

சௌசௌ *sousou*, பெ.(n.) 1. உணவு வகை (இ.வ.); chow-chow. 2. காய்கறிவகை (இ.வ.); a kind of vegetable. 3. பல நாடகங்களிலிருந்து ஒரொரு கூறுகளை எடுத்துக் கொண்டு நடிக்கும் நாடக வகை; a variety entertainment made up of several short dramatic performances (mod.).

சௌடால் *śauḍāl*, பெ.(n.) சவடால்; ostentation, stylishness.

த.வ. இடக்குப்பேச்சு

[U. cautāl > த. சௌடால்.]

சௌடிரியம் *śouḍiriyam*, பெ.(n.) மறம், வீரம்; valour (சா.அக.).

சௌடோல் *souḍōl*, பெ.(n.) யானை மீது அமைக்கப்படும் இருக்கை (அம்பாரி); howdah.

த.வ. யானைத்தவிக

[H. caudōla > த. சௌடோல்.]

சௌண்டலை *souṇḍalai*, பெ.(n.) சோலை வெண் தேக்கு; garden white teak (சா.அக.).

சௌண்டிகன் *souṇḍigan*, பெ.(n.) கள் விற்போன் (சூடா.); toddy - seller.

[Skt. śauṇḍika > த. சௌண்டிகன்.]

சௌத்தி *soutti*, பெ.(n.) உடன்கிழத்தி (சக்களத்தி) (விண்.); rival or co-wife.

சௌத்திரமேகம் *souttiramēgam*, பெ.(n.) சிறுநீர், தேனைப் போலவும், சுவைக்கத் தித்திப்பாயும் உள்ள ஒரு வகை வெள்ளை நோய்; a disease in which urine resembles honey and acquires a sweet taste (சா.அக.).

சௌத்திரன் *souttirāṇ*, பெ.(n.) சூத்திரன் பார்க்க; see *sūdra*.

[Skt. sūdra > śaudra > த. சௌத்திரன்.]

சௌத்திராந்திகம் *souttirāṇḍigam*, பெ.(n.)

சூத்திரபிடகத்தை மட்டும் அதிகாரமாகக் கொள்ளும் பௌத்த மதப் பிரிவு; a school of Buddhism which admits the authority of the buddhist *sūtras* only.

[*Skt. sautrāntika* > த. சௌத்திராந்திகம்.]

சௌத்திராந்திகன் *souttirāṇḍigan*, பெ.(n.)

புத்த மதத்தில் சௌத்திராந்திகப் பிரிவைச் சார்ந்தவன்; the follower or adherent of *cauttirāntika* sect of buddhism (சி.போ.பா. அவை. பக்.37).

[*Skt. sautrāntika* > த. சௌத்திராந்திகன்.]

சௌத்திராமணி *souttirāmaṇi*, பெ.(n.)

இந்திரனைக் குறித்துச் செய்யும் வேள்வி வகை; a sacrifice in honour of indra (திவா.).

த.வ. இந்திரவிழா

சௌத்து¹ *souttu*, பெ.(n.) போலிகை (மாதிரிகை); pattern, sample, model.

சௌத்து² *souttu*, பெ.(n.) மகாராட்டிரத்து ஆட்சியின் கீழ்ப்பட்ட அரசரிடமிருந்து தண்டல் செய்த தொகையின் நாலில் ஒரு பாகமான அரசிறை; one fourth of the actual collections of revenue, levied by the mahrattas on their subordinate rulers.

[*U. cauth* > த. சௌத்து.]

சௌதம் *śoudam*, பெ.(n.) வெள்ளி; silver (சா.அக.).

சௌதயம் *śoudayam*, பெ.(n.) பெருங் காளான்; large variety of mushroom (சா.அக.).

சௌதாகிரி *śoudāgiri*, பெ.(n.) குதிரை வணிகர்; horse dealer.

[*Persn. saudāgari* > த. சௌதாகிரி.]

சௌதாகிரிக்குதிரை *śoudāgiri-k-kudirai*, பெ.(n.) விற்கப்படுங் குதிரை (விண்.); horse for sale.

சௌதாய்ப்புல்வரி *śoudāi-p-pulvari*, பெ.(n.)

புல் தரையைப் பயிர் நிலமாக்கிப் பயன் படுத்துவதற்கு இடப்படும் நாலிலொரு பங்கு நிலவரி; tax levied for grazing = 1/4 of the full assessment of the land when used for cultivation.

[சௌதாய்ப்புல்+வரி.]

[*U. cauth* > த. சௌதாய்ப்புல்வரி.]

சௌதாயம் *śoudāyam*, பெ.(n.) 1. முன் பின்னாக அன்புடைச் சுற்றத்தாராற் கொடுக்கப்படுங் கொடை வகை; gift made to a woman by affectionate kindred, before of after marriage. 2. வெகுமதிப் பொருள்; prize, reward.

த.வ. பரிசுப்பொருள்

[*Skt. su-dāya* > த. சௌதாயம்.]

சௌதாயிகம்¹ *śoudhāyigam*, பெ.(n.)

குளிர்ச்சி; coldness (சா.அக.).

சௌதாயிகம்² *śoudhāyigam*, பெ.(n.)

சௌதாயம் பார்க்க; see *śoudhāyam* (விவகாரசங்.சிறப்பக்.90).

[*Skt. śaudhāyikā* > த. சௌதாயிகம்.]

சௌந்தம் *śoundam*, பெ.(n.) ஒரு பிறவி நஞ்சு; (கற்கடக நஞ்சு); a mineral poison (சா.அக.).

சௌந்தரகுரிதம் *śoundara-sūridam*, பெ.(n.) குளிக்கும் மஞ்சள்; turmeric used for bath (சா.அக.).

த.வ. குளிமஞ்சள்

சௌந்தரம்¹ *śoundaram*, பெ.(n.) சௌந்தரியம் பார்க்க; see *śowndariyam* (சா.அக.).

த.வ. அழகு

சௌந்தரம்² *śoundaram*, பெ.(n.)

சௌந்தரியம் பார்க்க (விண்.); see *śowndariyam*.

த.வ. அழகு

சௌந்தரமுகம் *śoundara-mugam*, பெ. (n.)

1. மலர்ந்த முகம்; blooming, joyful countenance. 2. முகநளிநயம்பதினான்கனுள் ஒன்றாய் மிக்க மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்த முகத்தைக் காட்டுகை; showing a cheerful countenance indicative of over flowing happiness, one of 14 *muka-v-apinayam*, q.v. (*nāṭya*).

த.வ. அழகுமுகம்

[சௌந்தர(ம்)+முகம்.]

[Skt. *sundara* > த. சௌந்தரம்.]

சௌந்தரி *śoundari*, பெ. (n.) அழகுடையவள்; a lovely woman (கொ.வ.).

த.வ. அழகி

[Skt. *sundarī* > த. சௌந்தரி.]

சௌந்தரிகம் *śoundarigam*, பெ. (n.) அழகு; beauty (சா.அக.).

த.வ. புனையா அழகு

சௌந்தரிகை *śoundarigai*, பெ. (n.)

1. கண்ணாடியிலைப் பூடு; looking glass plant of S.ghat. 2. சௌன்முந்திரி பார்க்க; see *śown-muntiri*. 3. சோலைவெண்தேக்கு பார்க்க; see *śōlai-ventēkku* (சா.அக.).

சௌந்தரியப்பூடு *śoundariya-p-pūḍu*, பெ. (n.) இரத்தினத்திரு பார்க்க; see *irattina-t-tiru* (சா.அக.).

சௌந்தரியம் *śoundariyam*, பெ. (n.) அழகு; beauty, loveliness.

[Skt. *saundarya* > த. சௌந்தரியம்.]

சௌந்தரியலகரி *śoundariya-lagari*, பெ. (n.)

வீரைக் கவிராச பண்டிதரால் தமிழ்ச் செய்யுளாகச் செய்யப்பட்டதும் சங்கராச் சாரியார் எழுதிய சௌந்தரியலகரியின் மொழி பெயர்ப்புமான ஒரு நூல்; a metrical version in Tamil of *Śaṅkarācārya śowndarya lagari*, by Virai-k-kavirāca-panḍidar.

[Skt. *saundaryalahari* > த. சௌந்தரியலகரி.]

சௌந்தரியவதி *śoundariyavadi*, பெ. (n.)

அழகுள்ளவள்; beautiful woman.

[Skt. *saundarya-vatī* > த. சௌந்தரியவதி.]

சௌந்தி *śoundi*, பெ. (n.) கந்தக நஞ்சு; a kind of sulphur poison (சா.அக.).

சௌந்திகா *śoundikā*, பெ. (n.) ஒரு வகைக் கீரை; a kind of greens (சா.அக.).

சௌந்திபம் *śoundibam*, பெ. (n.) கொச்சி சாரம்; sal ammoniac prepared in cochin (சா.அக.).

சௌந்திராப்பூ *śoundirāppū*, பெ. (n.) பனி நீர் மலர்; rose flower (சா.அக.).

சௌப்திகம் *śauptigam*, பெ. (n.) துயில்வோரை எதிர்த்துக் கொல்லுகை; night attack and slaughter of sleeping persons. "சௌப்திக பருவம்" (பாரத.).

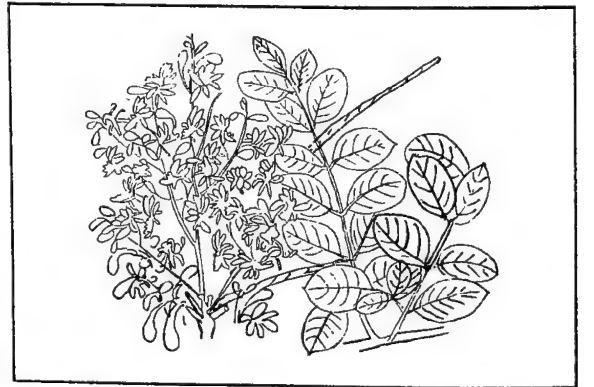
[Skt. *sauptika* > த. சௌப்திகம்.]

சௌபஞ்சம் *śoupañjam*, பெ. (n.)

சௌபஞ்சனம் பார்க்க; see *śoupañjanam* (சா.அக.).

சௌபஞ்சனம் *śoupañjanam*, பெ. (n.) புனல் முருங்கை (மலை.); three-leaved indigo.

[Skt. *śaubbhōṇjana* > த. சௌபஞ்சனம்.]

சௌபலன் *śoubalan*, பெ. (n.) சகுனி; *Saguni*. "கன்னசௌபலர்" (பாரத. வாரணா. 5).

த.வ. சகுனி - பறவைக் குறிப் பார்ப்பதில் வல்லவன்

[Skt. saubaka > த. சௌபலன்.]

சௌபன்னம் *śoupannam*, பெ.(n.) 1. சுக்கு; dried ginger. 2. மரகதம்; emerald (யாழ்.அக.).

[Skt. sauparna > த. சௌபன்னம்.]

சௌபாக்கியசிந்தாமணி *soubākkiya-śindāmani*, பெ.(n.) ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine (சா.அக.).

சௌபாக்கியசுண்டிமோதகம் *śoubākkiya-suṇḍi-mōdagam*, பெ.(n.) ஆமலபித்தம், செரியாமை, குன்மம் இவற்றிற்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து; an ayurvedic medicine prescribed for indigestion biliousness pain in the stomach etc. (சா.அக.).

சௌபாக்கியசொண்டி *śoubākkiya-śoṇḍi*, பெ.(n.) சுக்குடன் பல கடைச்சரக்குகளும், மூலிகைச் சாறுகளும் சேர்த்து, நெய் சக்கரையும் கலந்து, இளகிப்பமாக்கி, மாத விலக்கு (குதகவலி) வலிக்குக் கொடுக்கும் மருந்து; an ayurvedic preparation contemplated in the work of Barathwaja Rishi. It is an electuary prepared with dried ginger as the chief ingredients amongst other bazaar drugs (சா.அக.).

சௌபாக்கியபரம் *śoubākkiyaparam*, பெ.(n.) இதளியம்; mercury (சா.அக.).

சௌபாக்கியம்¹ *śoubākkiyam*, பெ.(n.) 1. மிகு பேறு; auspiciousness, good fortune, prosperity. "இகபர சௌபாக்கிய மருள்வாயே" (திருப்ப.177). 2. ஓகம் (யோகம்) இருபத்தேழுனுள் ஒன்று; a division of time, one of 27 *yōgam*, q.v. (Astron.). 3. நூற்றெட்டு உபநிடதங்களுள் ஒன்று; an upanisad, one of 108.

த.வ. மிகுநலம்

[Skt. saubhāgya > த. சௌபாக்கியம்.]

சௌபாக்கியம்² *śoubākkiyam*, பெ.(n.)

1. செங்கழுநீர்; red Indian water lily.
2. சுக்கு; dried ginger (சா.அக.).

சௌபாக்கியரேகை *śoubākkiya-rēgai*, பெ.(n.) ஒருவனது ஆகடழைக் குறிப்பதாகக் கருதப்படும் கைவரி வகை (கொ.வ.); a kind of distinctive mark on the palm, believed to indicate one's fortune.

த.வ. நற்பேற்றுக்கைவரி

[Skt. saubhāgya > த. சௌபாக்கியம்.]

சௌபாக்கியவதி *śoubākkiyavadi*, பெ.(n.) சிறு பெண்கள், திருமணமான மகளிர் இவர்களின் பெயர்க்கு முன் வழங்கும் ஒரு மங்கலச் சொல்; a title applied to a girl or woman whose husband is alive.

த.வ. திருவளர்செல்வி

[Skt. saubhāgyavati > த. சௌபாக்கியவதி.]

சௌபாஞ்சனம் *śoubāñjanam*, பெ.(n.)

1. ஒரு வகை முருங்கை மரம்; drumstick tree.
2. முள் முருங்கைமரம் (சா.அக.); *Erythrina indica*.

சௌபாமிகம் *śoubāmigam*, பெ.(n.) கொட்டையில்லா முந்திரி; seedless grapes (சா.அக.).

சௌபானம் *śoubānam*, பெ.(n.) படிக்கட்டு; steps, as of a staircase. "பண்புறவே சௌபான பட்சங்காட்டி" (தாயு.ஆகார.10).

[Skt. sōpāna > த. சௌபானம்.]

சௌபிகள் *śoubigaḥ*, பெ.(n.) 1. மாந்திரிகன்; magician. 2. மந்திர வித்தை கற்றவன்; hypnotiser, sorcerer (சா.அக.).

சௌமம் *śoumam*, பெ.(n.) சிற்ப நூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; a treatise on architecture, one of 32 *cirpa-nūl*, q.v. (இருசமய சிற்பசாத்த.3).

[Skt. saumam > த. சௌமம்.]

சௌமலி *śoumalī*, பெ.(n.) முள் இலவமரம்; the red silk cotton tree (சா.அக.).

சௌமன் *śouman*, பெ.(n.) நிலா (சந்திரன்) மகனாகிய அறிவன் (புதன்); mercury, as the moon's son.

[*Skt. saumya* > த. சௌமன்.]

சௌமனசாயினி *śoumanśāyini*, பெ. (n.) மலடி மலர்; echites caryophyllata (சா.அக.).

சௌமனசை *śoumanśai*, பெ.(n.) சாதி பத்திரி; mace pulp over nutmeg (சா.அக.).

சௌமிய *śoumiya*, பெ.(n.) வடமொழி யாளரின் ஆண்டு வட்டம் அறுபதனுள் நாற்பத்து மூன்றாவது; the 43rd year of the jupiter cycle.

[*Skt. saumya* > த. சௌமிய.]

சௌமியம் *śoumiyam*, பெ.(n.) 1. அமைதி; calmness, gentleness, meekness. 2. அழகு; loveliness, beauty.

[*Skt. saumya* > த. சௌமியம்.]

சௌமியவாரம் *śoumiya-vāram*, பெ.(n.) அறிவன் (புதன்) கிழமை (கொ.வ.); wednesday.

[*Skt. soumya+vāra* > த. சௌமியவாரம்.]

சௌமியன் *śoumiyan*, பெ.(n.) 1. பொறுமை யுள்ளவன்; person of gentle disposition. 2. அறிவன் (புதன்) (திவா.); mercury. 3. பன்னிருகதிரவருள் ஒருவர் (திவா.); a Rudra, one of *ekādacaruttirar*. 4. சமணத் துறவி (குடா.); jaina ascetic. 5. அருகன் (சங்.அக.); Arhat.

சௌரம்¹ *śouram*, பெ.(n.) 1. துணைத் தொன்மம் பதினெட்டனுள் ஒன்று; a secondary *purāṇa*, one of 18 *upa-purāṇam* q.v. 2. சூரியனை வழிபடும் சமயம்; the religion of the sauras who regard the sun as the supreme being and are exclusively devoted to his worship.

[*Skt. saura* > த. சௌரம்.]

சௌரம்² *śouram*, பெ.(n.) மயிர் மழிக்கை; shaving.

[*Skt. kṣaura* > த. சௌரம்.]

சௌரமாசம் *śoura-māśam*, பெ.(n.) சூரிய சுழற்சியினால் ஏற்படும் மாதம் (விதான. குணகுண.80, உரை); solar month.

[*Skt. saurā+māsa* > த. சௌரமாசம்.]

சௌரமானம் *śoura-mānam*, பெ.(n.) சூரிய சுழற்சியைக் கொண்டு மாத ஆண்டுகளை அளவிடும் முறை; system of calculation of months and years based on the sun's course. "சௌரமானபட்சத்தால் மாசித் திங்கள் கொள்ளார்" (சீவக. 493, உரை).

த.வ. கதிராண்டுமானம்

[சௌரம்+மானம்]

[*Skt. saura* > த. சௌரம்]

சௌராட்டிரம்¹ *śourāṭṭiram*, பெ.(n.)

1. வெண்கலம்; bronze, bell metal.
2. பித்தளை; brass (சா.அக.).

சௌராட்டிரம்² *śourāṭṭiram*, பெ.(n.)

1. கத்தியவார் என்று இக்காலத்துக் கூறப்படும் தேசம்; Surat, modern peninsula of Kathiawar.
2. பண்வகை; a secondary tune (Mus.).

சௌராட்டிரர் *śourāṭṭirar*, பெ.(n.)

தென்னாட்டு நாயக்கர்களினாட்சியில் கூர்ச்ச தேயத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற் புகுந்தவரும், குசராத்திக்குத் தொடர்புடைய ஒருவகைப் மொழியைப் பேசுவருமான பட்டு நூற்காரச் சாதியார்; a class of silk-weavers, immigrants from Gujarat into the Tamil country in the days of the early Nayak kings, speaking a corrupt dialect of Gujarati (E.T.).

[*Skt. saurāṣṭira* > த. சௌராட்டிரர்.]

சௌராட்டிரிகம் *śourāṭṭirigam*, பெ.(n.) ஒரு வகை வசனாவி; a species of aconite root grown near surat (சா.அக.).

சௌரி¹ *śouri*, பெ.(n.) 1. காரி, (சனி); saturn.

2. காலன் (யமன்); Yaman, the god of death.
3. கர்ணன்; *Kaṇṇan*.

சௌரி² *śouri*, பெ.(n.) யமுனை நதி (பிங்.); the jamuna river.

சௌரி³ *śouri*, பெ.(n.) திருமால் (பிங்.); *Viṣṇu*.

சௌரி⁴ *śouri*, பெ.(n.) 1. கருடன்; Brahmini kite. 2. சவுரிப்பழம் அல்லது குறட்டைப் பழம்; fruit of round snake gourd. (சா.அக.).

சௌரி⁵ *śouri*, பெ.(n.) சவரி¹ பார்க்க; see *savarī*; chowry.

சௌரிக் கொத்து *śouri-k-kottu*, பெ.(n.) முதியோர் கூந்தல் என்னும் மூலிகை; creeper of *śouri* (சா.அக.).

சௌரிப்பழம் *śouri-p-palam*, பெ.(n.) குறட்டைப் பழம்; fruit of round snake gourd (சா.அக.).

சௌரியம்¹ *śouriyam*, பெ.(n.) களவு; theft (திவா.).

[*Skt. caurya* > த. சௌரியம்.]

சௌரியம்² *śouriyam*, பெ.(n.) வீரம் (சூடா.); prowess, bravery, valour.

த.வ. மற்றம்

[*Skt. śaurya* > த. சௌரியம்.]

சௌரியம்³ *śouriyam*, பெ.(n.) சௌகரியம் பார்க்க (கொ.வ.); see *śougariyam*.

சௌரியலட்சுமி *śouriya-laṭcumī*, பெ.(n.) வீர இலக்குமி; the goddess of heroism.

த.வ. வெற்றிச்செல்வி

[*Skt. śaurya+lakṣmī* > த. சௌரியலட்சுமி.]

சௌரியவான் *śouriya-vāṇ*, பெ.(n.) வீரன்; brave person.

[*Skt. śaurya* > த. சௌரியவான்.]

சௌரியன் *śouriyāṇ*, பெ.(n.) சௌரியவான் பார்க்க (யாழ்.அக.); see *sauriyavāṇ*.

[*Skt. śaurya* > த. சௌரியன்.]

சௌரிரத்தினம் *śouri-rattinam*, பெ.(n.) நீலமணி; sapphire, a blue gem (சா.அக.).

சௌரு *śouru*, பெ.(n.) 1. கொச்சை நாற்றத்தோடு கூடிய சுவை; greasy taste, as of goat's milk. 2. உவர்ப்பு; brackishness (w.).

[*Skt. T. taura* > *K. savu* > த. சௌரு-]

சௌல் *śoul*, பெ.(n.) 1. மகிழ்ச்சி; jollity.

2. இடம்பம்; ostentation.

[*U. caul* > த. சௌல்.]

சௌலப்பியம் *śoulappiyam*, பெ.(n.) எளியதாந்தன்மை; easiness of acquisition or attainment accessibility, affability.

த.வ. எளிமை

[*Skt. saulabhya* > த. சௌலப்பியம்.]

சௌலம் *śoulam*, பெ.(n.) 1. அரை உருபா; half a rupee. 2. 6 3/4 குண்டுமணி எடை; 6 3/4 grams weight (சா.அக.).

சௌவார்ச்சலம் *śouvar-c-calam*, பெ.(n.) 1. உப்பு வகை; a kind of salt. 2. உவர்தீர்; brackish water.

[*Skt. sauvarcala* > த. சௌவார்ச்சலம்.]

சௌவார்ணம் *śouvarṇam*, பெ.(n.) 1. கக்கு; dried ginger. 2. மரகதம்; emerald, a green gem. 3. கக்குநாறி மரம்; a tree smelling like dried ginger (சா.அக.).

சௌவரிசி *śouvarīṣi*, பெ.(n.) சவ்வரிசி; sago (சா.அக.).

சௌவாது *śouvādu*, பெ.(n.) சவ்வாது பார்க்க; see *śavvādu* (சா.அக.).

சௌவிதி *śouvidi*, பெ.(n.) மலமும் நீரும் கழித்த பின் தூய்மை செய்யும் நெறி; rules regarding the washing of the posterior after passing stools (சா.அக.).

சௌவீரகம் *śouvīragam*, பெ.(n.) 1. இலந்தைக் கனி; indian plumziziphus jujuba. 2. வீரம்; corrosive sublimate (சா.அக.).

சௌவீரம் *śouvīram*, பெ.(n.) 1. சவ்வீரம் பார்க்க; see *śavvīram*. "கற்றவர் புகழ் சௌவீர மிக்கோரம்" (திருவிளை.நரிபரி.106). 2. வைப்பு நஞ்சு முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று; a prepared arsenic, one of 32. 3. இலந்தை (மூ.அ.); jujuba tree.

[*Skt. sauvīra* > த. சௌவீரம்.]

சௌளம் *śoulam*, பெ.(n.) முதலில் பிறந்த ஆண் குழந்தைக்கு முடி வாங்குகை; ceremonial shaving of a male child's head, one of *cōṭaca-camskāram*, q.v.

த.வ. முடியிறக்குதல்; முடிகொடுத்தல்

[*Skt. caula* > த. சௌளம்.]

டக்கணி *takkani*, பெ.(n.) தக்காண நாடு (விண்.); country of deccan.

[H > dakkhani > E. Deccan > த. டக்கணி]

டக்கயம் *takkayam*, பெ.(n.) கொடி; flag. "பொர டக்கயம் பிடியென்றான்" (தனிப்பா. I, 415, 55).

தெ. டெக்கியமு; க. டெகெ.

டக்கர்¹ *takkar*, பெ.(n.) மோதுகை; striking or knocking against; collision. 'வண்டி ஒன்றோடொன்று டக்கரடித்தது' (கொ.வ.).

[H. *takkar* > த. டக்கர்]

டக்கர்² *takkar*, பெ.(n.) குழப்பம் (இ.வ.); confusion, bewilderment.

[U. *tagar* > த. டக்கர்]

டக்கரடி-த்தல் *takkar-adi-*, செ.கு.வி.(v.i.) 1. ஒன்றோடொன்று மோதுதல் (இ.வ.); to collide. 2. சவாரிக் குதிரை முதலியன முரட்டுத்தனம் பண்ணுதல் (கொ.வ.); to be unruly or unmanageable, as a restive or turbulent horse.

[டக்கர் + அடி-]

[U. *tagar* > த. டக்கர்]

டக்காமுக்கி *takkā-mukki*, பெ.(n.) இக்கட்டு, மனக் கடினப்பாடு (இ.வ.); difficulty, trying occasion, perplexity, trouble.

[H. *dagmag* > த. டக்காமுக்கி]

டக்கியம் *takkiyam*, பெ.(n.) கொடி; flag.

தெ. டக்கியமு; க. டக்கிய

டக்கு¹ *takku*, பெ.(n.) 1. ஏமாற்று (தந்திரம்); dodge, trick, pretence. 2. பகட்டு நடை (பிகு); affectation.

தெ. டக்கு.

டக்கு² *takku*, பெ.(n.) சட்டை முதலியவற்றில் வைக்கும் மடிப்பு; fold in a garment.

[E. *tuck* > த. டக்கு]

டக்குடமாரம் *takkuḍamāram*, பெ.(n.) ஏமாற்றுகை; deceit. 'டக்குடமாரம் பண்ணிப் பணம் வாங்கி விட்டான்' (இ.வ.).

தெ. டக்குடமாரம்.

டக்குத்தனம் *takku-t-tanam*, பெ.(n.) ஏமாற்றும் தன்மை; cunning. deceitful behavior.

[டக்கு + தனம்]

டக்குத்தையல் *takku-t-taiyal*, பெ.(n.) ஒட்டுத்தையல் (இ.வ.); tucking.

[டக்கு + தையல்]

[E. *tuck* > த. டக்கு]

டக்குப்பிடி-த்தல் *takku-p-pidi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) சட்டை முதலியவற்றில் மடிப்பு வைத்துத் தைத்தல் (கொ.வ.); to tuck or sew folds in a garment.

த.வ. மடிப்புப் பிடித்தல்

[டக்கு + பிடி-]

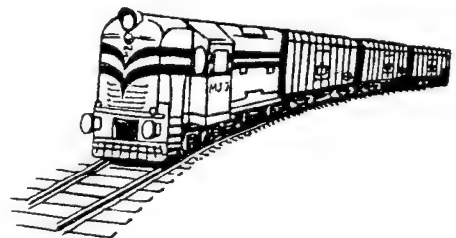
[E. *tuck* > த. டக்கு]

டக்குப்புக்கு *takku-p-pukku*, பெ.(n.) புரட்டு; cunning device, trickery.

டக்குவண்டி *takkuvaṇḍi*, பெ.(n.) தொடர் சரக்குந்துகள்; railway truck.

[டக்கு + வண்டி]

[E. *truck* > த. டக்கு]

டக்கை *takkai*, பெ.(n.) இடக்கைப் பறை; small drum beaten by the left hand.

[Skt. dhakkā > த. டக்கை]

டக்தர் *taktar*, பெ.(n.) மருத்துவர் (வைத்தியன்) (பாண்டி.); doctor.

[E. doctor > த. டக்தர்]

டகர்வாங்கு-தல் *tagar-vāṅgu-*, 5
செ.குன்றாவி.(v.t.) டர்வாங்கு, பார்க்க; see *tar-, vāṅgu-*.

[டகர் + வாங்கு-]

டகல்பாச்சி *tagal-pācci*, பெ.(n.) வஞ்சகன்; cunning man.

த.வ. ஏமாற்றி, ஏய்ப்பன்

[Persn. daghabāzi > த. டகல்பாச்சி]

டங்கணம் *taṅgaṇam*, பெ.(n.) வெண்காரம்; borax.

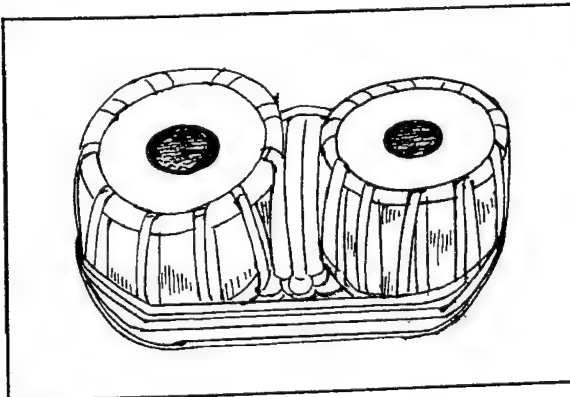
[Skt. taṅkaṇa > த. டங்கணம்]

டங்கம் *taṅgam*, பெ.(n.) கற்றச்சன் உளி, கல்லுளி; stone-cutter's chisel.

[Skt. taṅka > த. டங்கம்]

டங்கா *taṅgā*, பெ.(n.) ஒருவகைத் தோற்கருவி (இ.வ.); a small drum, a pair of kettle - drums.

[U. daṅka > த. டங்கா]

டங்காக்கிழி-த்தல் *taṅkā-k-kili*, 4
செ.குன்றாவி.(v.t.) உடலைக் கிழித்து விடுதல் (இ.வ.); to tear one's body to pieces.

[டங்கா + கிழி-]

டங்காக்கிழிதல் *taṅgā-k-kilidal*, பெ.(n.) வேலை மிகுதியால் வலிமை குறைகை (இ.வ.); exhaustion from over work, as a drum spoiled by over-beating.

[டங்கா + கிழி-]

[U. daṅkā > த. டங்கா]

[கிழி → கிழிதல். 'தல் தொ.பெ.ஈறு]

டங்காக்குதிரை *taṅgā-k-kudirai*, பெ.(n.) டங்கா என்னும் தோற்கருவியை ஏற்றிக் கொண்டு ஊர்வலத்தில் செல்லும் குதிரை (இ.வ.); horse used to carry kettle-drums in a procession.

[டங்கா + குதிரை.]

[U. daṅkā > த. டங்கா]

[குதி → குதிரை]

டங்கார் *taṅgār*, பெ.(n.) டங்குவார் பார்க்க; see *taṅguvār*.

டங்காரம் *taṅgāram*, பெ.(n.) வில்லின் நரணோசை (கொ.வ.); twang of a bowstring.

[Skt. taṅkāra > த. டங்காரம்]

டங்கு *taṅgu*, பெ.(n.) டங்குவார் பார்க்க (இ.வ.); see *taṅguvār*.

டங்குவார் *taṅguvār*, பெ.(n.) குதிரையைப் பிணிக்கும் தோற்பட்டை; braces of a horse-carriage, saddle - girth.

த.வ. பரிப்பட்டை

[டங்கு + வார்]

[தெ. டங்கு > த. டங்கு]

வடி → வார் → வாரி = நீண்ட பெருங் கம்பு, நீண்ட தோல் துண்டு.

டங்குவாரறுத்தல் *ṭaṅguvār-aruttal*,

பெ.(n.) 1. மிகுதியாற் களைத்துப் போகை; being overworked and exhausted. 2. ஏழ்மைப் படுகை; being reduced to poverty or an unenviable position. 3. குதிரையின் தோற் பட்டை வார் அறுகை; breaking of the saddle girth.

[டங்கு + வார் + அறுதல்]

[Te. *taṅguvāru* > த. டங்குவார்]

டசன் *ṭasan*, பெ.(n.) பன்னிரண்டு; twelve.

த.வ. எல்லோன்

[E. *dozen* > த. டஜன்]

டசனடி *ṭasan-adi*, பெ.(n.) முக்காலியிற் கட்டியடிக்கும் கசையடி (கொ.வ.); flogging or whipping, as a punishment especially for juveniles.

த.வ. கசையடி

[E. *dozen* > த. டஜன்]

டசதூர் *ṭasutūr*, பெ.(n.) பறுவான்களில் விரிக்கப்படும் சதூரப் பாய்களின் வெளிப் புறத்துப் போடப்படும் துணைப்பாய்; studding sail (M. Navi. 83).

த.வ. துணைப்பாய்

டசதூர்ப்பட்டை *ṭasutūr-p-paṭṭai*, பெ.(n.) சிறு பாய்மரத்தை மாட்டும் துளை (துவாரம்) (naut); eye or hole at the end of a yard through which is passed the studding - sail boom.

[U. *dastūr* > த. டசதூர்]

டடம் *ṭadam*, பெ.(n.) மத்தள வகை (பரத. ஒழிவி. 13); a kind of mattaḷam.

டப்தர்தோட்டம் *ṭapṭar-tōṭṭam*, பெ.(n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பழைய பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டதும் உரிமையாக நுகர்ந்துவருவதும் ஆகிய இலவயத் (அனுபவிக்கப்படும் இனாம்) தோட்டம்; dufter gardens, inam gardens

entered in the early dufters or registers in the district of South Arcot and enjoyed as private property without being subject to the ordinary lapse rules.

த.வ. துய்ப்புத்தோட்டம்

டப்தர் *ṭapṭar*, பெ.(n.) ஆவணங்களின் கட்டு; bundle of documents; registers and other records.

[Persn. *daftar* > த. டப்தர்]

டப்தர்பந்து *ṭapṭar-bandu*, பெ.(n.)

1. அலுவலகத் தொடர்பான ஆவணக் கட்டு களைப் பார்த்துக் கொள்பவன்; record-keeper. 2. அலுவலக சிறு வேலைகளைக் கவனிப்போன்; attender in an office.

த.வ. ஆவணப் பணியாளன்

டப்பஞ்சு *ṭappañju*, பெ.(n.) பகட்டுக் கரையுள்ள வேட்டி (வின்.); rich-bordered cloth.

த.வ. கொட்டைக்கரை

க. டபாஞ்சு.

[Te. *dabbañcu* > த. டப்பஞ்சு]

டப்பா¹ *ṭappā*, பெ.(n.) இந்துத்தானி தொனியில் அமைந்த ஒருவகை இசைப் பாட்டு; Tamil song attuned to Hindustan style of music.

த.வ. மக்கள்பாட்டு

[U. *tappa* > த. டப்பா]

டப்பா² *ṭappā*, பெ.(n.) 1. மெல்லிய மாழை (உலோகம்) முதலியவற்றால் பலவகை அளவில் செய்யப்படும் மூடி போட்ட கொள்கலம்; container (made of metals like tin or plastic), tin (of various sizes). "கடுகை டப்பாவில் போட்டு மூடு", "பொடி டப்பா". 2. சிமிழ்; small box for keeping jewels, scent etc., casket.

த.வ. அடைப்பி

[H. *dibhā* > த. டப்பா]

டப்பாக்கரை *tappā-k-karai*, பெ.(n.) ஆடையின் அகண்ட பகட்டுக்கரை (இ.வ.); thick border of a cloth.

த.வ. அகலக்கரை

[டப்பா + கரை]

டப்பாக்கிஅரிசி *tappākki-ariśi*, பெ.(n.) ஒரு வகை ஆழ் வள்ளி அரிசி; a kind of rice like sago. (சா.அக.)

[டப்பாக்கி + அரிசி]

[அரி → அரிசி]

டப்பாக்கிஅரிசிகஞ்சி *tappākki-ariśi-kāñji*, பெ.(n.) டப்பாக்கி அரிசியால் செய்யும் கஞ்சி; a liquid pudding prepared from tapioca. (சா.அக.)

[டப்பாக்கி+அரிசி + கஞ்சி]

டப்பாங்குத்து *tappāṅguttu*, பெ.(n.) பாட்டுக்கு அல்லது தப்பட்டை போன்ற கருவிகளின் ஓசைக்குத் தகுந்தபடி குதித்துக் குதித்து (ஆண்கள்) ஆடும் ஆட்டம்; a sort of dancing done in streets (by men) to an improvised tune and accompanied by drums. "அண்மைக் காலங்களில் டப்பாங்குத்துப் பாடல் திரைப்பாடல்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது".

டப்பாக *tappāsu*, பெ.(n.) சீனவெடி (கொ.வ.); fire-crackers.

த.வ. வண்ணவான்வெடி

[U. tappās > த. டப்பாக]

டப்பாகச்செடி *tappāśu-c-cedi*, பெ.(n.) வெடித்துச் சிதறும் காய்களையுடைய செடி வகை; plant whose pods burst and scatter seeds.

த.வ. வெடிகாய்ச்செடி

[டப்பாக + செடி]

[U. tappās > த. டப்பாக]

டப்பால் *tappāl*, பெ.(n.) அஞ்சல் (தபால்) (இக்.வ.); post, mail.

[H. tippāl > த. டப்பால்]

டப்பி *tappi*, பெ.(n.) சிமிழ் (கொ.வ.); small box or case.

த.வ. குப்பி

[H. dippī > த. டப்பி]

டப்பு¹ *tappu*, பெ.(n.) 1. காசு (துட்டு) வகை (விண்.); small copper coin, dub, 20 case. 2. துட்டு, பழைய நான்கு காசு (இ.வ.); coin worth 1/3 anna. 3. பணம் (இ.வ.); cash, money.

த.வ. பணம்

டப்பு² *tappu*, பெ.(n.) கப்பல் வேகத்தை அளக்கும் கருவி; log, an instrument for ascertaining the speed of a ship. (M.Navi. 66).

த.வ. வேகமானி

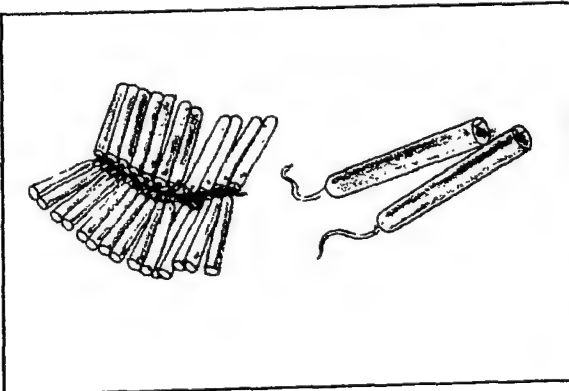
டப்பு³ *tappu*, பெ.(n.) 1. பொய் (விண்.) false hood. 2. பகட்டு (விண்.); display, showiness.

டப்புக்கயிறு *tappu-k-kayiru*, பெ.(n.) டப்புப் பலகையின் ஓட்டைகளின் வழியாய்ச் செல்லும் கயிறு; rope passing through the holes at the extremities of a log. (M. Navi. 66).

த.வ. துளைக்கயிறு

[டப்பு + கயிறு]

டப்புப்பலகை *tappu-p-palagai*, பெ.(n.) டப்புக் கருவியிலுள்ள மரத்துண்டு; the piece

of wood, quadrant in shape, which is used in the log. (M. Navi. 67).

த.வ. ஆப்புக்கட்டை

[டப்பு + பலகை]

டப்பை¹ *tappai*, பெ.(n.) டப்பி பார்க்க (விண்.); see *tappi*.

டப்பை² *tappai*, பெ.(n.) மூங்கிற் பிளாச்சு (விண்.); half of split bamboo.

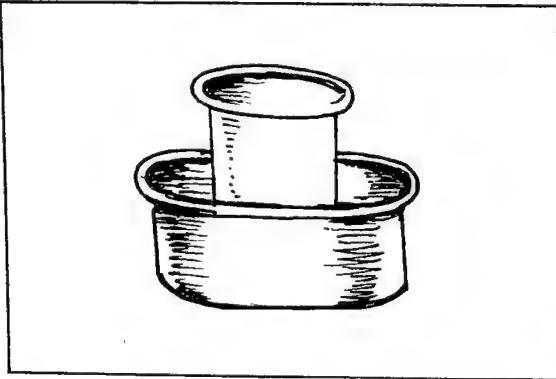
த.வ. பிளாச்சு

[தெ. டப்ப > த. டப்பை]

டப்பை³ *tappai*, பெ.(n.) காவல் (விண்.); patrol.

டபரா *tabarā*, பெ.(n.) குடான தேநீர், பால் போன்ற குடிப்புக் (பானங்)களை ஆற்றிக் குடிக்கக் குவளையோடு பயன்படுத்தும் விளிம்புள்ள சிறிய வட்ட வடிவ ஏனம்; a saucer-like vessel slightly deeper used along with a tumbler for serving hot drinks.

த.வ. அகல்குப்பி

டபாய்-த்தல் *tabāy-*, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.)

1. ஏமாற்றி மேற்கொள்ளுதல் (இ.வ.); to bluster, to frighten. 2. கிண்டல் செய்தல் (பரிகசித்தல்) (கொ.வ.); to mock at.

த.வ. கரவடிப்பு, ஏய்ப்பு

[H. *dhabānā* > த. டபாய்-,]

டபீர்முரி *tabīr-muri*, பெ.(n.) தஞ்சாவூரில் 1773

ஆம் ஆண்டு டபீர் பண்டிதரால் ஏற்படுத்த

தப்பட்ட நிலவரித் திட்டம்; settlement of land revenue in Tanjore, as introduced by Dabir pandit in 1773 A.D. (G.Tj. D. I. 169).

டபீரடி *tabīr-adi*, பெ.(n.) பெரும் பொய் (கொ.வ.); big lie.

த.வ. அடாவடி

[டபீர் + அடி]

டபீரடியடி-த்தல் *tabīr-adi-y-adi-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) பெரும் பொய் பேசுதல்; to utter a big lie. 'என்னடா டபீரடியடிக்கிறாய்' (இ.வ.).

த.வ. அடாவடி பேசுதல்

[டபீர் + அடி-,]

டபேதார் *tabēdār*, பெ.(n.) தலைமைத் ஏவலன் (கொ.வ.); head peon.

த.வ. தலைமையேவலன்

[U. *dafēdār* > த. டபேதார்]

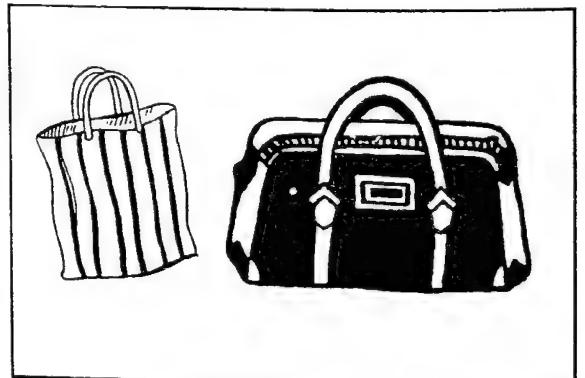
டம்பக்காரன் *tamba-k-kāraṇ*, பெ.(n.) பகட்டுக்காரன்; an ostentatious person.

[டம்பம் + காரன்]

[Skt. *ḍambha* > த. டம்பம்]

("காரன்" உடைமைப் பொருள். ஆ.பா.ந.)

டம்பப்பை *tambappai*, பெ.(n.) (அ.வ.) (பெண்கள்) கையில் கொண்டு போகும் பை; (lady's) handbag; vanity bag. 'பெண்ணிடமிருந்து டம்பப் பையை யாரோ ஒருவர்

விளையாட்டாக எடுத்து மறைத்து வைத் திருக்கிறார்?

த.வ. பகட்டுப்பை

[டம்ப + பை]

டம்பம் *ṭambam*, பெ.(n.) 1. வெளிப் பகட்டு (ஆடம்பரம்); being showy or vain. 'உன் டம்பத்தை என்னிடம் காட்டாதே'. 2. அடாவடி, வீராப்பு; rain or empty boast. 'டம்பமாகப் பேசுவார், காரியத்தில் ஒன்றும் கிடையாது'.

த.வ. தற்பீற்றல், பகட்டு

[Skt. *ḍambha* > த. டம்பம்]

டம்பாசாரி *ṭambāśārī*, பெ.(n.) பகட்டுக் காரன்; fop.

[Skt. *ḍambha*+*-ācārya* > த. டம்பாசாரி]

டம்பாசாரிவிலாசம் *ṭampāśārī-vilāsam*, பெ.(n.) விசுவநாதன் இயற்றியதும் பகட்டு மிக்க ஒருவனது கதையைக் கூறுவதும் நகைச்சுவையுள்ளதுமான நாடக நூல்; drama ridiculing the life of a fop, by *Viśwa-nāthaṇ*.

டம்மாரம் *ṭammāram*, பெ.(n.) டமாரம் பார்க்க; see *tamāram*. 'ஒட்டகமேற் கொட்டுகின்ற டம்மாரம்' (விறலிவிடு. 67).

த.வ. சிறுமுரசு

டம்மானம் *ṭammāṇam*, பெ.(n.) டமாரம் பார்க்க (வின்.); see *ṭamāram*.

டம்ளர் *ṭamḷar*, பெ.(n.) ஏன (பாத்திர) வகை; a kind of vessels.

த.வ. குவளை

[E. *tumbler* > த. டம்ளர்]

டமரகர் *ṭamaragar*, பெ.(n.) மருத்துவ நூல் செய்த ஓர் சித்தர்; a Siddhar who is the author of a medical book. (சா.அக.)

த.வ. தமிழாகரர்

டமரகன் *ṭamaragan*, பெ.(n.) கந்திரா னந்தரின் மைந்தர்; he is the son of *sundarandhar*. (சா.அக.)

டமரத்தை *ṭamarattai*, பெ.(n.) கொச்சித் தமரத்தை; *bilimbi*. (சா.அக.)

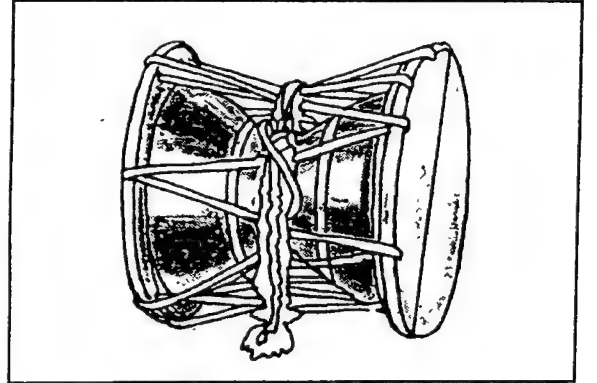
டமரா *ṭamarā*, பெ.(n.) டபரா (செ.வ.) பார்க்க; see *ṭabarā*.

டமரு *ṭamaru*, பெ.(n.) டமருகம் பார்க்க; see *ṭamarugam*.

டமருகம் *ṭamarugam*, பெ.(n.) உடுக்கை என்னும் சிறுபறை (வின்.); a tabour or small drum shaped like an hourglass.

த.வ. தமருகம்

[Skt. *ḍamaruka* > த. டமருகம்]

டமாயி¹ *ṭamāyi*, பெ.(n.) வளைந்து கொடுக்கை; elasticity, springiness.

டமாயி² *ṭamāyi*, பெ.(n.) பெரும்பாலும் விழாக் களில் (உற்சவங்களில்) காளை மாட்டின் முதுகிலேற்றி வைத்து அடிக்கும் கொட்டு; kettle-drums mounted on an ox and beaten, as in processions. (Madr.)

த.வ. விழாப்பறை, ஏற்றுப்பறை

டமாரம்¹ *ṭamāram*, பெ.(n.) 1. ஒருவகை கொட்டு; a kind of drum. 2. டமருகம் பார்க்க; see *Tamarukam*.

த.வ. பெரும்பறை

டமாரம்² *ṭamāram*, பெ.(n.) பெருஞ் செவிடன் (இ.வ.); person who is stone-deaf, as unable to hear even a drum-beat.

த.வ. காதறையன்

டமாரமடி-த்தல் *ṭamāramadī*, 4 செ. கு.வி.(v.t.) செய்தியை எல்லோரிடமும் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தல் அல்லது பரப்புதல்; to spread news, trumpet (sth. needlessly); tom-tom. 'எனக்கு வேலை கிடைத்த செய்தியை அதற்குள் டமாரமடித்து விட்டாயா?'

த.வ. பறைமுழக்குதல், பறைதல்

[டமாரம் + அடி-]

[Skt. *ḍamārā* > த. டமாரம்]

டமானம் *ṭamānam*, பெ.(n.) டமாரம் பார்க்க; see *ṭamāram*. 'கலக்க டமானத்தொனியை முழக்க' (தனிப்பா. I, 320, 12).

டயன் *ṭayan*, பெ.(n.) நேரம் (கொ.வ.); time.

[E. *time* > த. டயன்]

டர் *ṭar*, பெ.(n.) அச்சம் (வின.); fear.

[H. *ḍar* > த. டர்]

டர்ராக்கிழி-தல் *ṭarrā-k-kilī*, செ.கு.வி.(v.i.)

1. டங்காக்கிழி-தல், பார்க்க; see *ṭaṅgā-k-kilī*. 2. டர்வாங்கு-தல், பார்க்க; see *ṭarvāngu*.

டர்வாங்கு-தல்¹ *ṭar-vāngu*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) 1. அச்சப்படுதல்; to be afraid. 2. வயிற்றுப் போக்கு முதலியவற்றாற் களைத்துப் போதல்; to be weakened by over-purging of the bowels, excessive work etc.

டர்வாங்கு-தல்² *ṭar-vāngu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) களைக்கச் செய்தல் (கொ.வ.); to bring under unbearable strain; to exact excessive work as from a labourer.

[டர் + வாங்கு-]

[Skt. *tar* > த. டர்]

டரா *ṭarā*, பெ.(n.) ஒருவகைப் படரும் கொடி; it is a common creeper to be found all over indis. (சா.அக.)

டராய்-த்தல்¹ *ṭarāy*-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) இனிய சொற் (வார்த்தை)களைக் கூறி வஞ்சித்தல் (இ.வ.); to deceive, befool a person by honied words.

த.வ. நயஏய்ப்பு

[H. *ḍakārā* > த. டராய்-]

டராய்-த்தல்² *ṭarāy*-, 4 செ.குன்றாவி.(v.t.) நிலைநிறுத்துதல்; to fix, establish, adjust, settle. (C.G.).

[H. *tahrāna* > த. டராய்-]

டலாயத்து *ṭalāyattu*, பெ.(n.) வெள்ளி வில்லை அணிந்த தொண்டன்; head peon of a district or divisional office, as wearing a silver badge.

த.வ. அதிகார ஏவலர்

[U. *dhalāit* > த. டலாயத்து]

டவண்டை *ṭavaṇḍai*, பெ.(n.) 1. பெரிய பறை வகை (வின.); a big drum. 2. பாழ், சுழி (சுன்னம்); cipher, zero. 'அவன் தேர்வில் டவண்டை வாங்கினான்' (இ.வ.).

த.வ. ஒருகண்மாக்கிணை, தவண்டை

[Skt. *ḍamāram(u)* > த. டமாரம்]

க. டவணை; தெ. டவின.

டவண்டையடி-த்தல் *ṭavaṇḍai-yaḍi*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தேர்வில் தவறுதல்; to fail, as in an examination.

[டவண்டை + அடி-]

டவண்டையா-தல் *ṭavaṇḍaiyā*-, 6 செ.கு.வி. (v.i.) இறந்து போதல்; to breathe one's last, used in contempt. 'அவன் டவண்டையாகி விட்டான்' (இ.வ.).

[டவண்டை + ஆ-]

டவண்டைவாங்கு-தல் *ṭavaṇḍai-vāngu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) டவண்டையடி-தல், பார்க்க; see *ṭavaṇḍaiyaḍi*-,

[டவண்டை + வாங்கு-]

டவர்மரம் *tavar-maram*, பெ.(n.) பாய் மரத்தின் நான்காவது அல்லது உச்சிப் பாகம்; royal mast (M. Navi. 81).

டவல் taval பெ.(n.) துண்டு; towel.

த.வ. உறிவை, கைத்துண்டு

[E. towel > த. டவல்]

டவளாய்-த்தல் *tava/āy-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) மிகையாக உண்ணுதல் (இ.வ.); to eat or drink to excess.

த.வ. கும்முதல்

க. டவலிக

டவளி *tavali*, பெ.(n.) ஏய்ப்பு, வஞ்சகம் (இ.வ.); fraud, deceit; lie.

க., தெ. டவளி.

டவற்குந்தா *tavar-kundā*, பெ.(n.) உச்சிப் பாய்மரம்; royal mast (naut.).

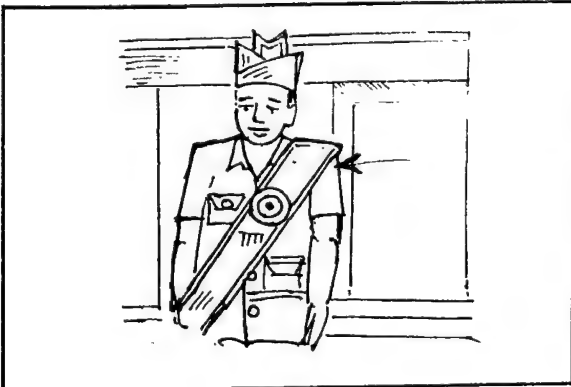
[tavar+kunda]

டவற்பறுவான் *tavar-paruvān*, பெ.(n.) உச்சிப்பாய்தாங்குங் கட்டை; royal yard (naut.).

டவாலி *tavāli*, பெ.(n.) வில்லையோடு கூடிய தொண்டனின் தோட்கச்சை (கொ.வ.); peon's belt on which a badge is worn.

த.வ. தோளணி, மாராப்பு

[Persn. dawāli > த. டவாலி]

டவுல் *tavul*, பெ.(n.) 1. வட்டாரம் அல்லது பண்ணையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தண்டலின் குத்து (தோராய) மதிப்பு; estimate, valuation, estimate of the amount of revenue which a district or estate may be expected to yield. 2. ஒவ்வொரு திங்களும் இவ்வளவு சாராயம் விற்பனைக்கு எடுத்துக் கொள்வேனென்று சாராயக்கடைக்காரன் குத்தகைக்காரனிடம் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தம்; agreement between a wholesale renter and his shopkeeper by which the latter agrees to take each month a certain quantity of liquor for sale. 3. தவுல் பார்க்க; see *tavul*.

த.வ. வருவாய் மதிப்பீடு

[H. taul > த. டவுல்]

டவுல்கணக்கு *tavul-kanakku*, பெ.(n.) வரி செலுத்துவோனுக்குக் கொடுக்கும் தீர்வை விளக்க (விவர)க் கணக்குக் குறிப்பு; extract from the estimated assessment, given for the information of the tax-payer.

[டவுல் + கணக்கு]

[H. taul > த. டவுல்]

[கண > கணக்கு]

டவுல்சமா *tavul-camā*, பெ.(n.) ஒரு வட்டாரத்தின் அல்லது ஊரின் தீர்வை மொத்த வருமான விளக்கம் (விவரம்); particulars of the total revenue assessed upon a district or village (R.f.).

[H. tavl-jamā > த. டவுல்சமா]

டவுல்நாமா *tavul-nāmā*, பெ.(n.) டவுல் கணக்கு பார்க்க; see *tavul-kanakku*. (R.T.).

டவுல்வகுல்பாக்கி *tavul-vasul-pākki*, பெ.(n.) சேர வேண்டிய தொகை நிலுவைத்

தண்டல் இவற்றின் விளக்கம் அடங்கிய வரிக்கணக்கு; a revenue account containing particulars of demand collection and balance. (R.T.).

த.வ. வரிக்கணக்கு ஏடு

[டவுல் + வசூல் + பாக்கி]

[H. *ṭavl-u.wasūl* > த. டவுல்வசூல்]

டவுலடி-த்தல் *ṭavul-aḍi-*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

1. தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கூறுதல்; to praise oneself, boast, as beating one's own drum. 2. பொய்ச் செய்தி எழுப்புதல்; to utter lies, spread false rumours.

த.வ. தன்னை வியத்தல்

[டவுல் + அடி-]

[Ar. *ṭabal* > த. டவுல்]

டவை *ṭavai*, பெ.(n.) தலைமைத் தொண்டன்; head peon.

[U. *defēdār* > த. டவை]

டவைதார் *ṭavaidār*, பெ.(n.) டபேதார் பார்க்க; see *tapēdār*.

டாக்கன் *ṭakkān*, பெ.(n.) செருக்கன் (வின்.); petulant fellow.

[H. *ṭāgā* > த. டாக்கன்]

டாக்கா *ṭakkā*, பெ.(n.) மேலோட்டுத் தையல் (இ.வ.); basting.

[H. *tāgnā* > த. டாக்கா]

டாக்காணா *ṭakkāṇā*, பெ.(n.) அஞ்சலகம் (இ.வ.); post office.

[H. *ḍak-khāna* > த. டாக்காணா]

டாக்கார்ட்டு *ṭakkārṭṭu*, பெ.(n.) இரட்டைச் சக்கரக் குதிரை வண்டி வகை; dogcart.

[E. *dogcart* > த. டாக்கார்ட்டு]

டாக்கு *ṭakku*, பெ.(n.) 1. வலிமை; strength, robustness. 2. செருக்கு (வின்.); petulancy, pride.

டாக்கும்டக்குமாய் *ṭākkum-ṭikkum-āy*, பெ.அ.(adj.) சிறப்பாக (இ.வ.); in a neat or well dressed manner.

த.வ. வெள்ளையும் சள்ளையுமாய்

டாக்கோடாக்காய் *ṭākkōḍākkāy*, வி.அ.(adv.) வேகமாய்; with great speed.

டாக்டர் *ḍāḱṭar*, பெ.(n.) 1. மேல் நாட்டு மருத்துவ முறையில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற மருத்துவர்; doctor (of medicine). 'மருத்துவத் துறையில் ஈடுபடும் டாக்டர்கள் கிராமப் புறங்களில் சேவை செய்வது நன்மை பயக்கும் செயலாகும்'. 2. முனைவர்; doctor of philosophy.

[L. *doctor* > த. டாக்டர்]

டாகினி *ṭāginī*, பெ.(n.) இடாகினி (இ.வ.); a female imp. or goblin.

டாகு *ṭāku*, பெ.(n.) புள்ளி (வின்.); mark, spot, brand.

[Persn. *ḍāgh* > த. டாகு]

டாகுபோடு-தல் *ṭāku-pōḍu-*, செ.கு.வி.(v.i.) மாடு, குதிரை முதலியவற்றிற்குச் சூடு போடுதல் (வின்.); to brand cattle or horses with a red-hot iron.

[டாகு + போடு-]

[Persn. *dāgh* > த. டாகு]

டாங்கர் *ṭāṅgar*, பெ.(n.) 1. டாங்கர்மா பார்க்க; see *ṭāṅgarmā*. 2. டாங்கர்பச்சடி பார்க்க; see *ṭāṅgar-paccaḍi*.

டாங்கர்மா *ṭāṅgarmā*, பெ.(n.) உளுந்துமா (இ.வ.); blackgram flour.

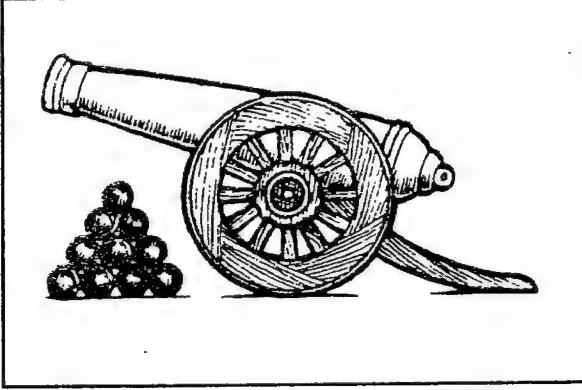
[Mar. *dangar* > த. டாங்கர்மா]

டாங்கி *ṭāṅgi*, பெ.(n.) சக்கரங்களின் மேல் சுற்றி வரும் இரும்புப் பட்டை பொருத்தப் பட்டதும் நீண்ட குழா (பீரங்கி)யை

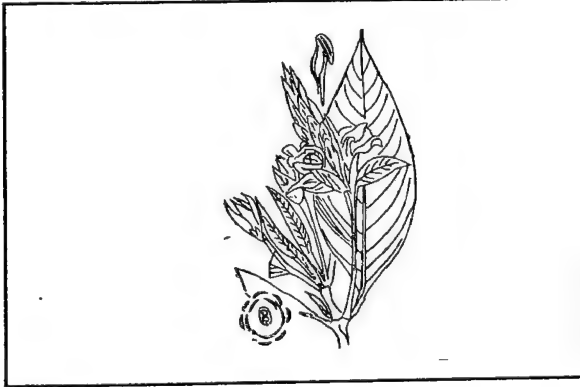
உடையதுமான படைத்துறை (இராணுவ) வண்டி; tank (used in war-fare). 'பகைவர் நாட்டைத் தாக்கும் போது பயன்படுத்தப்படும் டாங்கி'.

த.வ. இடிகுழல் இரும்புந்து

[E. tank > த. டாங்கி]

டாங்கிலிமூலம் *tāṅgili-mūlam*, பெ.(n.) ஆடாதோடை; Malabar nut. (சா.அக.)

டாங்கு *tāṅgu*, பெ.(n.) ஐந்து குன்றிமணி எடை; a weight of five jeweller's grains. (சா.அக.)

டாண்-என்று *tāṇ-erū*, வி.அ.(v.) (பே.வ.) (குறிப்பிட்ட காலத்தில்) சிறிதும் தவறாமல்; மிகச் சரியாக; one the dot. 'முதல் தேதியன்று டாணென்று வாடகையைக் கொடுத்து விடுவார்'. 'சொன்னபடி டாணென்று ஆறு

மணிக்கு வந்துவிட்டாயே!'

த.வ. முற்றாக, நெற்றாக

டாணா *tāṇā*, பெ.(n.) காவலிடம் (கொ.வ.); police station, guard-house.

[U. thānā > த. டாணா]

டாணாக்காரன் *tāṇā-k-kāraṇ*, பெ.(n.) காவற் தொண்டன்; person incharge of a police station, station-house officer, police constable.

டாணாதார் *tāṇādār*, பெ.(n.) டாணாக்காரன் (இ.வ.) பார்க்க; see *tāṇā-k-kāraṇ*.

டாப்பு¹ *tāppu*, பெ.(n.) பட்டியல்; catalogue, list, inventory, physician's prescriptions.

தெ. டாபு

டாப்பு² *tāppu*, பெ.(n.) பகட்டு (இ.வ.); show, display, pomp.

[H. dhāb > த. டாப்பு]

டாப்பு³ *tāppu*, பெ.(n.) உச்சம், சிறப்பு, உயர்நிலை; excellence, greatness.

[E. dhāb > த. டாப்பு]

டாப்புச்சிறப்பு *tāppu-c-cirappu*, பெ.(n.) டாப்பு² (கொ.வ.) பார்க்க; see *tāppu*.

டாபர் *tāpar*, பெ.(n.) கூட்டிக் கொடுப்போன் (கொ.வ.); pimp, procurer.

[U. dhawwā > த. டாபர்]

டாபா *tāpā*, பெ.(n.) மேல் மாடியின் வெளியிடம் (செ.வ.); open terrace.

த.வ. மாடம்

[Te. dabā > த. டாபா]

டாபால் *tāpāl*, பெ.(n.) கோட்டைக்குச் செல் வதற்கான சுரங்க வழி (வின்.); underground passage to fortified place.

[Te. dābālu > த. டாபால்]

டாபால்நடத்து-தல் *tāpāl-nadattu*-, 2 பி.வி. (v.cans.) கோட்டை முதலியன முற்றுகையிடுதற்காகச் சுரங்க வழி அகழ்தல் (வின்.);

to dig mine, excavate trenches, as in besieging to fortified place.

[டாபால் + நடத்து-]

[Te. *dābālu* > த. டாபால்]

டாபால்போடு-தல் *ṭāpāl-pōḍu*-, 19

செ. குன்றாவி.(v.t.) முற்றுகையிடுதல் (வின்.); to surround and besiege a fortified place.

[டாபால்+போடு-]

[Te. *dābālu* > த. டாபால்]

டாபால்முறி-த்தல் *ṭāpāl-muṭi*-, 2 செ.கு.வி.

(v.t.) முற்றுகை நீக்குதல்; to raise a siege.

[டாபால் + முறி-]

[Te. *dābālu* > த. டாபால்]

டாம்பிகம் *ṭāmbigam*, பெ.(n.) வீண் பகட்டு

(வின்.); ostentation, pomp.

த.வ. பகட்டாரம், அலப்பு

[Skt. *dāmbhika* > த. டாம்பிகம்]

டாம்பிகன் *ṭāmbigan*, பெ.(n.) இடம்பன்;

coxcomb, fop, ostentatious person.

‘இனைய பற்பல் டாம்பிகர்’ (பிபோத. 10, 14).

த.வ. வீண் பகட்டன்

[Skt. *dāmbhika* > த. டாம்பிகன்]

டாமர் *ṭāmar*, பெ.(n.) ஒரு வகை மரம்;

dammer tree. (சா.அக.)

டாமர்சோபிதம் *ṭāmar-śōbidam*, பெ.(n.)

ஒரு வகைச் சீனத்துச் செடி; a plant native of China. (சா.அக.)

டாயம்பாடு-தல் *ṭāyam-pāḍu*-, செ.கு.வி.

(v.i.) ஓர் இசைச் சுரத்தை மூலமாகக் கொண்டு மற்ற சுரங்களால் பண்பாடுதல் (இ.வ.); to sing a tune within the limit of specified note.

த.வ. தாயம்பாடுதல்

[டாயம் + பாடு-]

[Skt. *sthāyin* > த. டாயம்]

டாயில்கறி *ṭāyil-kari*, பெ.(n.) ஒரு பறவையின் இறைச்சி; flesh of a bird. (சா.அக.)

டார் *ṭār*, பெ.(n.) கீலெண்ணெய் (தார்); tar. (சா.அக.)

[E. *tar* > த. டார்]

டார்வாங்கு-தல் *ṭār-vāṅgu*-, செ.கு.வி.(v.i.)

டர்வாங்கு-தல், பார்க்க; see *ṭar-vāṅgu*-,

[டார் + வாங்கு-]

[H. *dar* > த. டார்]

டால் *ṭāl*, பெ.(n.) 1. கொடி (வின்.); flag, colours. 2. கேடகம் (வின்.); shield. 3. ஒளி; lustre. 4. மிகை பேச்சு; ostentations, boastful - speech. ‘அவன் டாலடிக்கிறான்’ (இ.வ.).

தெ. டாலு; க. டால்.

டால்வாங்கி *ṭāl-vāṅgi*, பெ.(n.) கத்தரிக் காயும், பருப்பும் இட்டுச் செய்த குழம்பு வகை (இ.வ.); a sauce made of dhol and brinjal.

[H. *dāl*+Mhr. *vāṅgi* > த. டால்வாங்கி]

டால்வீசு-தல் *ṭāl-vīśu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.) ஒளி வீசுதல் (கொ.வ.); to sparkle, as a gem; to shine. 2. மிகைபடக் கூறல் (இ.வ.); to talk boastingly.

[டால் + வீசு-]

டாலடி-த்தல் *dālaḍi*-, 4 செ.கு.வி.(v.i.)

கண்ணைப் பறிக்கும் வகையில் மின்னுதல்; பளபளத்தல்; glitter. ‘வைரமூக்குத்தி வெயில் பட்டு டாலடித்தது’.

டாலர் *dālar*, பெ.(n.) அமெரிக்கா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளில் வழங்கும் காசு (நாணய) வகை (கொ.வ.); dollar, a coin in the currency of the U.S.A, straits settlements, etc.

த.வ. தாலருவா

[E. *dollar* > த. டாலர்]

டாலு *tālu*, பெ.(n.) அலுக்கம் (கமகம்) பத்து
னுளொன்று (பரத. இராக. 23); appog
giatura, two notes played closely
together, the first being lower and
touched very lightly, one of ten
kamakam, (q.v.).

டாவால் *tāvāl*, பெ.(n.) டாபால் (வின்.) பார்க்க;
see *tāpāl*.

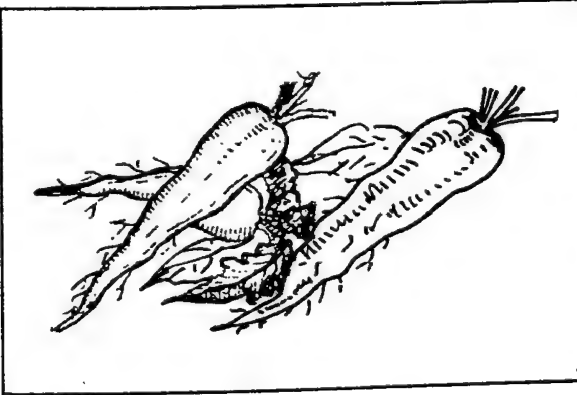
டாவாபோடுகை *tāvā-pōḍugai*, பெ.(n.)
கப்பலின் இடப்பக்கம்; port, the left side of
a ship (Naut.)

[U. *dāvā*+E. *port* > த. டாவாபோடுகை]

டாவு *tāvu*, பெ.(n.) செருக்கு (கொ.வ.);
haughtiness.

டானிப் *tānip*, பெ.(n.) குளிர் நாடுகளில்
பயிராகும் முள்ளங்கியைப் போன்றும் உருண்
டையாகவும் உள்ள (கோசு இனத்தைச்
சேர்ந்த) ஒரு வகைக் கிழங்கு; thick fleshy
underground stem of *Brassica cam
pestris*, used as vegetables. (சா.அக.)

[Fr. *tour*+L. *nāphs*>E. *turnip* > த.
டானிப்]

டிக்கட்டு *tikkattu*, பெ.(n.) 1. அனுமதிச் சீட்டு;
ticket. 2. திருமண முதலியவற்றில் அனுப்பும்
அழைப்புச் சீட்டு (செ.வ.); card a letter of
invitation for marriage, etc.

த.வ. சீட்டு

[E. *ticket* > த. டிக்கட்டு]

டிக்காமல்லி *tikkāmali*, பெ.(n.) மயிலாலக்கடி;
cambi resin. (சா.அக.)

டிக்கிரி *tikkiri*, பெ.(n.) வழக்குத் தீர்ப்பில்
நிறைவேற்றுதற்குரியத் தன்மை (கொ.வ.);
degree in a suit.

த.வ. தீர்ப்பாணை

[E. *decree* > த. டிக்கிரி]

டிகாணா *tikāṇā*, பெ.(n.) தங்குமிடம்
(கொ.வ.); station, camp.

[H. *tikāṇā* > த. டிகாணா]

டிங்கி *tingi*, பெ.(n.) குட்டிக் கரணம் (இ.வ.);
somen-sault, tumbling.

தெ., க. டிங்கி.

டிங்கிசுரம் *tingi-suram*, பெ.(n.) முடக்குச்
சுரம் (கொ.வ.); dengue fever.

[டிங்கி + சுரம்]

[E. *dengue* > த. டிங்கி]

டிங்கியடி-த்தல் *tingi-y-aḍi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.)
சோற்றுக்குத் திண்டாடுதல் (இ.வ.); to
struggle hard for one's food, as turning
somersaults, to lead a precarious
existence.

[டிங்கி + அடி-]

டிங்டிங் *tiṇṭiṇ*, பெ.(n.) உப்புக் கண்டம் (வின்.);
dried mutton.

டிண்டிமம் *tiṇḍimam*, பெ.(n.) ஒருவகைப்
பறை; a kind of drum.

[Skt. *ḍiṇḍima* > த. டிண்டிமம்]

டிப்பணி *tippani*, பெ.(n.) உரைவகை (இ.வ.);
gloss, commentary.

[Skt. *tippani* > த. டிப்பணி]

டிம்மிக்கட்டை¹ *timmi-k-kattai*, பெ.(n.)
1. தொலைவரி (கம்பி) பழகுங் கட்டை; model

of a telegraphic instrument for learning telegraphy.

[டிம்மி + கட்டை]

[E. dummy > த. டிம்மி]

கள் → கட்டு → கட்டை = திரண்ட மரத்துண்டு, திரண்ட விறகு

டிம்மிக்கட்டை² *timmi-k-kattai*, பெ.(n.) முட்டாள (இ.வ.); blockhead.

டிமம் *timam*, பெ.(n.) வடமொழி உருவகம் (ரூபகம்) பத்தனுள் முற்றுகையிடுதலைப் பற்றி வருவது (சிலப். பக். 84, கீழ்க்குறிப்பு); a kind of drama in sanskrit representing a siege, one of ten rupagam (q.v.).

[Skt. *dimā* > த. டிமம்]

டிமிக்கி¹ *timikki*, பெ.(n.) மட்பாண்டத் தாலமைந்த ஒருவகைச் சிறுபறை; a kind of labor, made with an earthen frame.

த.வ. தழுக்கு

[U. *ṭumkī* > த. டிமிக்கி]

டிமிக்கி² *dimikki*, பெ.(n.) (கண்காணிப்பவர் கண்ணில் படாமல் அல்லது தான் போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போகாமல்) ஏமாற்றி நழுவிவிடும் செயல்; giving the slip; playing truant. 'பள்ளிக்கூடம் போகவில்லையா? இன்றைக்கு டிமிக்கியா?'. 'பல தடவை காவலருக்கு டிமிக்கி கொடுத்த கேடிகைதானான்'. 'வாடகையே கொடுக்காமல் டிமிக்கிக் கொடுத்துக் கொண்டு திரிகிறான்'.

த.வ. நழுவல்

டிமிக்கிகொடு-த்தல் *timikki-kodu*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) தந்திரமாய் மறைதல் (கொ.வ.); to abscond, to bolt, give one the slip.

த.வ. தப்பி மறைதல்

[டிமிக்கி + கொடு-]

டிமிக்கியடி-த்தல் *timikki-aṭi*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) டிமிக்கிகொடு-, பார்க்க; see *timikki-kodu*.

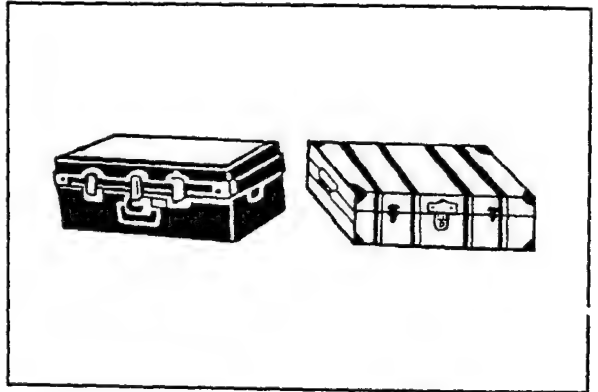
[டிமிக்கி + அடி-]

டிரங்குப்பெட்டி *ṭirungu-p-peṭṭi*, பெ.(n.) தகரத்தாலான செவ்வக வடிவப் பெட்டி; large case (for packing clothes, etc.) (in India) trunk.

த.வ. இரும்புப்பெட்டி

[டிரங்கு + பெட்டி]

[E. trunk > த. டிரங்கு]

டிராம்வண்டி *ṭirām-vanḍi*, பெ.(n.) மின்சார வண்டி (இ.வ.); train.

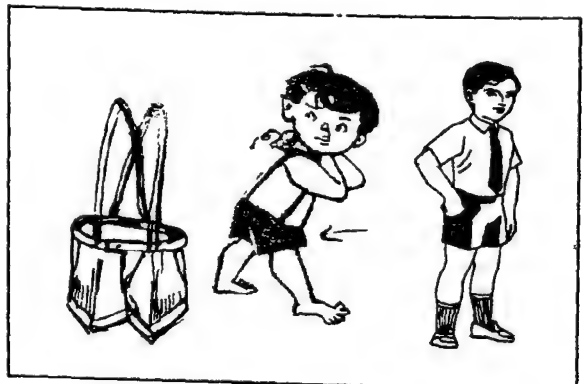
த.வ. மின்னுந்து

[டிராம் + வண்டி]

[E. tram > த. டிராம்]

டிராயர்¹ *ṭirāyar*, பெ.(n.) அரைக் கால்சட்டை; shorts; half trousers. 'பழுப்பு நிற டிராயரும் வெள்ளை நிறச் சட்டையும் அணிந்திருந்தான்'.

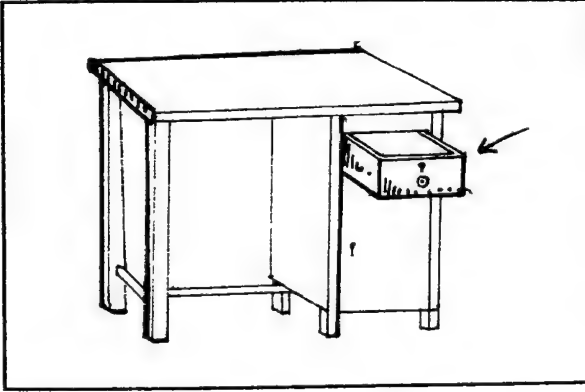
[E. drawer > த. டிராயர்]

டிராயர்² *firāyar*, பெ.(n.) (மேசை, நிலைப் பேழை (பீரோ) முதலியவற்றில் உள்ள) இழுப்பறை; drawer (of a desk). 'மேசை டிராயரின் பணம் வைத்திருக்கிறேன், எடுத்துக் கொள்'.

த.வ. இழுவை

[E. drawer > த. டிராயர்]

டிரேகா *tirēgā*, பெ.(n.) காந்தச் செடி; an unknown plant. (சா.அக.)

டில்லி *ḍilli*, பெ.(n.) முற்காலத்தில் மகமதியர் (முகலாயர்)களின் தலைநகரமாகவும், இக்காலத்தில் இந்தியாவின் தலைநகரமாகவும் உள்ள ஒரு மா நகரம்; Delhi, formerly the capital of the Moghuls and now the capital of India.

த.வ. தில்லி

[H. ḍilli > த. டில்லி]

டில்லிதர்பார்¹ *ḍilli-darbār*, பெ.(n.) ஒரு வகை உயர்ந்த பட்டுப் புடவை (கொ.வ.); a kind of superior silk saree.

[H. ḍilli+U. darbār > த. டில்லிதர்பார்]

டில்லிதர்பார்² *ḍilli-darbār*, பெ.(n.) தன்முனைப்பாட்சி; auto cracy.

டில்லிபாச்சா *ḍilli-pāccā*, பெ.(n.) மகமதிய (மொகலாய) அரசன்; the Moghul king.

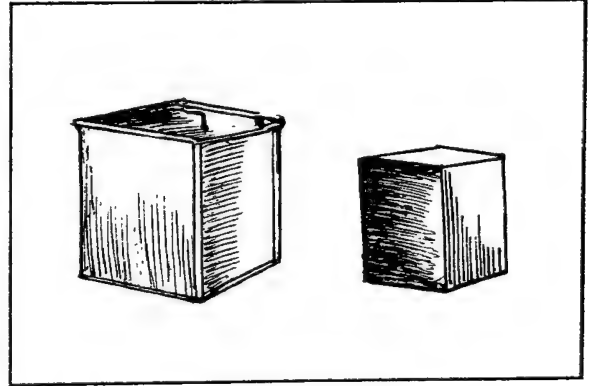
[H. ḍilli+U. bādshāh > த. டில்லிபாச்சா]

டில்லிராவடம் *ḍilli-rāvaḍam*, பெ.(n.) கெம்பு (விண்.); a choice ruby.

டின் *ḍin*, பெ.(n.) எண்ணெய், அரிசி முதலியவை வைத்துக் கொள்ள உதவும் பெரிய அடைப்பு, சிமிழ்; a large container made of tin. 'அரிசியைப் பாதுகாப்பாக உள்ள டின்னில் போட்டு வைப்பது நல்லது'.

த.வ. அடைப்பி

[E. tin > த. டின்]

டீ *ṭī*, பெ.(n.) 1. தேயிலை; tea leaf. 2. கொதிக்கும் நீரில் வறண்ட தேயிலைப் பொடியைப்போட்டுச் சாறு வடித்தெடுக்கும் ஒருவகைக் குடிப்பு; tea, the beverage.

த.வ. தேநீர்

[Chin. te > த. டீ]

டெக்காப்பதக்கம் *ṭikkā-p-patakkam*, பெ.(n.) மகளிர் அணியும் பதக்க வகை (கொ.வ.); a jewel pendant with a top-clasp of gold, set with precious stones.

[டெக்கா + பதக்கம்]

[U. ṭika > த. டெக்கா]

டெக்கு *ṭikku*, பெ.(n.) 1. மிடுக்கு; spruceness, stiffness as of manners. 2. சரியாகை; exactness, correctness, fitness, suitability. 'அந்தச் செயல் டெக்காய் முடிந்தது'.

[H. ṭhik > த. டெக்கு]

டீக்கொடு-த்தல் *ṭī-k-koḍu-*, 4

செ.கு.வி. (v.i.) ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக் கொள்ளுதல் (கொ.வ.); to butt, as rams in fighting.

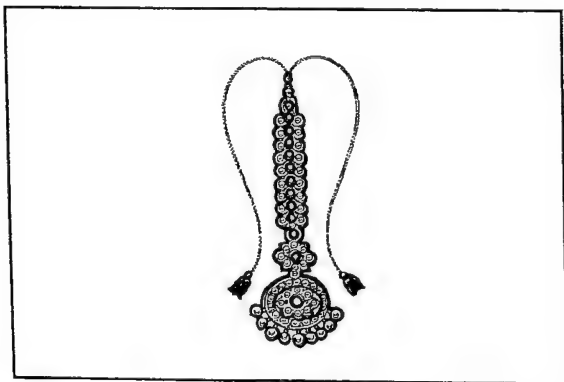
த.வ. இடி கொடுத்தல்

[டீக்+கொடு]

டீகா¹ *ṭikā*, பெ.(n.) டீக்காப்பதக்கம் பார்க்க; see *ṭikā-p-padakkam*.

டீகா² *ṭikā*, பெ.(n.) டீகை பார்க்க (கொ.வ.); see *ṭigai*.

டீகாப்பொட்டு *ṭikā-p-poṭṭu*, பெ.(n.) மகளிர் தலைவகிடுக்கு நேரே நெற்றியிலணியும் அணி வகை (இ.வ.); a jewel pendant worn by woman on the fore-head.

[டீகா + பொட்டு]

டீகை *ṭigai*, பெ.(n.) உரை; commentary, gloss.

[Skt. *ṭikā* > த. டீகை]

டீச்சர் *ṭicar*, பெ.(n.) ஆசிரியை; woman teacher. 'டீச்சர் கற்பிப்பதை மாணவ, மாணவிகள் ஒருநிலைப் படுத்திக் கவனித்து வந்தாலே அதிக மதிப்பெண்கள் எடுக்க முடியும்'.

[E. teacher > த. டீச்சர்]

ஆங்கிலத்தில் teacher என்னும் சொல் ஆண் பெண் பாகுபாடு காட்டாது ஆசிரியர் என்னும் பொருளையே கொண்டுள்ளது. தமிழில்

பெரும்பாலும் டீச்சர் பெண்பால் ஆசிரியரைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனைப் பொருட்பாட்டுப் புடைபெயர்ச்சி எனலாம்

டீலா¹ *ṭilā*, பெ.(n.) 1. நெகிழ்ச்சி (விண்.); looseness. 2. தளர்ச்சி; weakness, helplessness. 'அவன் டீலா வாய்விட்டான்' (இ.வ.).

[H. *dhīla* > த. டீலா]

டீலா² *ṭilā*, பெ.(n.) கணக்கம், தாமதம்; delay.

க. டீலா.

டீலாவில்விடு-தல் *ṭilāvil-viḍu-*, 8 செ.கு.வி. (v.t.) திண்டாட விடுதல் (இ.வ.); to forsake, leave one helpless or destitute.

[டீலா + விடு-]

டீவு *ṭivu*, பெ.(n.) தனுக்கு; style, fashion.

தெ. டீவு.

டீ *ṭi*, பெ.(n.) சேர்ந்திருக்கும் சுட்டு விரலையும் நடுவிரலையும் பிரித்துக் காட்டித் தெரிவிக்கும் நட்பின்மைக் (சிநேகமின்மைக்) குறிப்பு; an exclamation declaring breach of friendship, indicated by disjoining the ring formed of the fore and middle fingers. 'அவன் டீ சொன்னான்'.

த.வ. தூவிடுதல்

டீப் *ṭīp*, பெ.(n.) (கேட்பவருக்கு) நம்ப முடியாதபடி இருக்கும் பேச்சு; பொய்; fib, spinning a yarn; lie. 'அவன் சொல்வது முக்கால்வாசி டீப்பாகத்தான் இருக்கும், நம்பிவிடாதே!'. 2. 'திரைப்படங்களில் கதாநாயகர்கள் நடிக்க இயலாத கடினமான காட்சிகளில் மாற்றாள் டீப் போட்டு நடிக்க வைப்பது'; dupe.

த.வ. 1. அண்டப்புகு. 2. மாற்றாள்

[E. dupe > த. டீப்]

வேலி *ḍḍili*, பெ.(n.) நோயாளிகளை எடுத்துப் போகப் பயன்படும் ஒரு நீண்ட மூங்கிலின் நடுவில் தொங்கும் கட்டிலை உடைய ஒரு கருவி; a swinging litter for carrying sick persons, a cot, or frame suspended by the four corners from a bamboo pole and is carried by two or four persons. (சா.அக.)

த.வ. தொங்குகட்டில்

வேலிடு-தல் *tū-vidu-*, 20 செ.கு.வி.(v.i.) நட்பை விட்டிடுதல்; to declare break of friendship.

[டு + விடு-,]

டெங்கணிக்கோட்டை *teṅgaṇi-k-kōṭṭai*, பெ.(n.) கொடி மரமமைந்த மதிலுடன் கூடிய கோட்டை (இ.வ.); fort with a bastion provided with a flag-staff.

த.வ. கொடிமரக்கோட்டை

[டெங்கணி + கோட்டை]

க. டெங்கணி, டெங்கண (கோட்டைக் கொத்தளத்தில் அமைந்த கொடி மரம்.)

டெங்கு *teṅgu*, பெ.(n.) டிங்கிகரம் (இ.வ.) பார்க்க; see *ṭiṅgi-suram*.

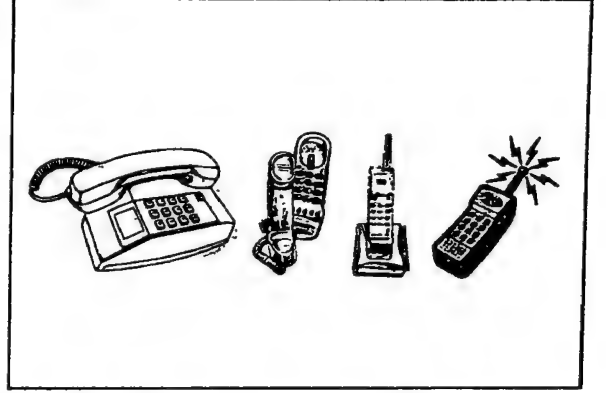
[E. *dengu* > த. டெங்கு]

டெண்டர் *teṇḍar*, பெ.(n.) ஒரு வேலையைக் குறிப்பிட்ட தொகையிற் செய்து முடிப்பதற்காக உடன்படுஞ் சீட்டு, ஒப்பந்தப் புள்ளி (கொ.வ.); tender.

[E. *tender* > த. டெண்டர்]

டெலிபோன் *teli-pōṇ*, பெ.(n.) தொலைபேசி; telephone.

[E. *telephone* > த. டெலிபோன்]

டேக்கு-தல் *tēkku-*, 5 செ.கு.வி.(v.i.) புட்டத்தால் நகர்ந்து நகர்ந்து செல்லுதல் (செ.வ.); to creep along on the buttocks as a crippled person.

த.வ. தேங்கி நகர்தல், தேக்குதல்

டேகை *tēgai*, பெ.(n.) ஒருவகைக் காட்டுப் பறவை (கொ.வ.); a wild bird.

த.வ. தேகை

க., தெ. டேக.

டேகையாட்டம் *tēgai-y-āṭṭam*, பெ.(n.) திருமணக் காலங்களில் மாலை மாற்றும் போது மணமகனும் மணமகளும் தம் தோள்களில் வீற்றிருக்க இருதிறத்து அம்மான்மாரும் ஆடும் விந்தையான (வினோத) ஆட்டம் (இ.வ.); an amusing dance by uncles, with the bride and bridegroom on their shoulders, when the latter exchange garlands.

த.வ. தோகையாட்டம்

[டேகை + ஆட்டம்]

தெ. டேகாட.

டேமணி *tēmaṇi*, பெ.(n.) டேவணி பார்க்க; see *tēvaṇi*.

[U. *thēwni* > த. டேவணி > டேமணி]

டேரா *ḍērā*, பெ.(n.) 1. வட்டரங்கு (சர்க்கசு நடத்துபவர் ஓர் ஊரில் அமைக்கும் கூடாரம்); tent (by a circus party). 'வட்டரங்கு (சர்க்கசு) நடத்துபவர் டேரா அமைத்து

பலவகை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தி காண்போர் மனம் கொள்ளைக் கொள்ளச் செய்வார்'.
2. (வீட்டுக்காரர் வெறுக்கும் அளவுக்கு) பலநாள் தங்குதல்; overstay (in a house or a place to the extent of causing displeasure to the host). 'தூரத்து உறவு என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து ஒரு மாதம் டேரா அடித்து விட்டார்'.

த.வ. கூடாரம்

[H. *dērā* > த. டேரா]

டேவணி *ṭevanī*, பெ.(n.) முன்பணம் (இ.வ.); earnest money, cash security.

தெ. டேவணி.

[U. டேவணி > த. டேவணி]

டைகாத் *ṭaigāt*, பெ.(n.) இலவய (இனாம்) ஊர்; entire village held as inam.

த.வ. முற்றாட்டு

[U. *dēhāt* > த. டைகாத்]

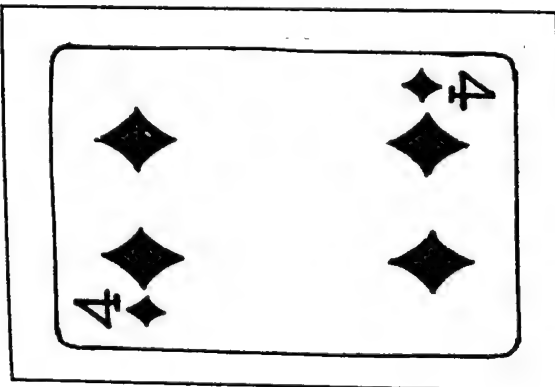
டைகிளாட்டு *ṭaigilāṭṭu*, பெ.(n.) இரு மொழிகளிலமைந்த நிலத்தீர்வை, கணக்கு முதலியன; books or records in two languages, as settlement register.

த.வ. இருமொழிக்கணக்கு ஏடு

[E. *diglott* > த. டைகிளாட்டு]

டைமன் *daiman*, பெ.(n.) விளையாட்டுச் சீட்டுக் கட்டில் ஒரு சாதிச் சீட்டு (கொ.வ.); diamonds, a suite in playing - cards.

[E. *diamond* > த. டைமன்]

டையடி-த்தல் *dai-y-adi*, 4 செ.கு.வி.(v.t.)

1. அச்சில் அடித்தல்; to strike in a die, as a piece of metal. 2. வெள்ளை மயிர்களுக்குக் கறுப்புச் சாயம் போடுதல் (த.வ.); to apply die to hair.

[டை + அடி-]

[E. *die* > த. டை]

டொக்குவிலல் *dokku-vilal*, பெ.(n.)

கன்னத்தில் பள்ளம் விழுகை; sunken as cheeks. (சா.அக.)

டொக்கை *dokkai*, பெ.(n.) பெருச்சாளி முதலியவற்றாற் கட்டடத் தரையில் விழும் குழிவு; depression or hollow in the paved floor, caused by bandicoots etc.

த.வ. துளை விழுதல், தொள்ளை விழுதல்

டொங்கு¹ *doṅgu*, பெ.(n.) பொந்து (இ.வ.); hole or hollow, as in a tree or wall.

தெ. டொங்கு.

டொங்கு² *doṅgu*, பெ.(n.) கோணல் (கொ.வ.); crookedness.

க., தெ. டொங்கு.

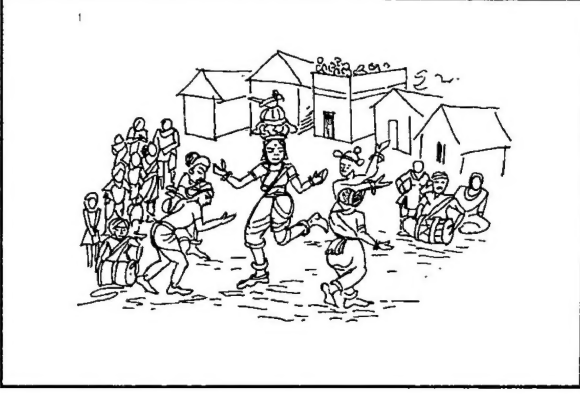
டொங்குவிலு-தல் *doṅgu-vilu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) பணம் முதலியன குறைதல்; to decrease, dwindle, to be short as money. 'முப்பதில் 2 ரூபா டொங்கு விழுகிறது' (இ.வ.).

த.வ. தொங்கல் விழுதல், குறைபடல்

[டொங்கு + விழு-]

டொம்பர் *dombar*, பெ.(n.) கழைக் கூத்தன் (கொ.வ.); a wandering tribe of singers and rope-dancers.

த.வ. தொம்பன், தொழும்பன்
க. டொம்பரு.

டொம்பரவர் *dombaravar*, பெ.(n.) டொம்பர்
(வின்.) பார்க்க; see *dombar*.

டொழா *dolā*, பெ.(n.) இலுப்பை; narrow,
leaved mohua. (சா.அக.)

டொள் *dol*, பெ.(n.) கப்பற் கயிறு மாட்டும்
முனை; belaying pin (naut.).

த.வ. குட்டம் (கூட்டம்)

[*Du. dol* > த. டொள்]

டொள்மேசை *dol-mēśai*, பெ.(n.) கப்பற்
கயிற்றுச் சட்டம்; belaying rail (naut.).

[*டொள்* + *மேசை*]

[*Du. dol* > த. டொள்]

டோக்கன் *ṭokkan*, பெ.(n.) வில்லை; a
voucher or disc exchanged for goods or
services.

த.வ. வில்லை

[*E. Token* > த. டோக்கன்]

டோக்கு *ṭokku*, பெ.(n.) பணம் (ரொக்கம்);
hard cash, ready money. டோக்கா நூறு
ரூபாய் கொடுத்தேன்' (கொ.வ.).

க., தெ. டோகு.

டோகர் *ṭogar*, பெ.(n.) மோதுகை (இ.வ.);
blow, stroke, collision.

[*H. ṭakkar* > த. டோகர்]

டோகர்கொடு-த்தல் *ṭogar-kodu*-, 4
செ.கு.வி.(v.i.) 1. மோதுதல்; to collide.
'வண்டி டோகர் கொடுத்தது' (இ.வ.).
2. ஓடிப்போதல்; to run away, abscond.
'அவன் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு
டோகர் கொடுத்து விட்டான்' (கொ.வ.).

த.வ. இடிகொடுத்தல்

[*டோகர்* + *கொடு-*]

[*H. ṭakkar* > த. டோகர்]

டோகர்விடு-தல் *ṭokar-vidu*-, 20 செ.கு.வி.
(v.i.) டோகர்கொடு-, பார்க்க; see *ṭokar-*
kodu-.
[*டோகர்* + *விடு-*]

[*H. ṭakkar* > த. டோகர்]

[*H. ṭakkar* > த. டோகர்]

டோங்கா *ṭoṅgā*, பெ.(n.) விதை வீக்கம்
(அண்டவாதம்); hydrocele, swelling of the
scrotum. 'அவனுக்கு டோங்கா விழுந்து
விட்டது' (கொ.வ.).

த.வ. புருடை வீக்கம், கொட்டை வீக்கம்

[*H. dhaurṅknā* > த. டோங்கா]

டோங்கு-தல் *ṭoṅgu*-, 5 செ.கு.வி.(v.i.)
முழங்கையாற் கோலியுருண்டையைத் தள்ளி
விளையாடுதல் (வின்.); to play at marbles,
pushing them with the elbows.

தெ. டோகு.

டோப்பா *ṭoppā*, பெ.(n.) ஆண்கள் தலையில் வைத்துக் கொள்ளும் செயற்கை முடி; பொய் முடி; wig (for men). 'திரைப்படங்களில் டோப்பாவை அதிக அளவில் பயன்படுத்துகிறார்கள்'.

த.வ. புனைமுடி

டோபி *ṭōpi*, பெ.(n.) சலவைத் தொழிலாளி (இக்.வ.); washer man, dhoby.

[H. dhōbi > த. டோபி]

டோபிகானா *ṭōpi-kāṇā*, பெ.(n.) சலவைத் துறை (இ.வ.); place for washing cloth.

டோமம் *ṭōmam*, பெ.(n.) ஓர் மூலி; a plant. (சா.அக.).

டோரியா¹ *ṭōriyā*, பெ.(n.) ஒரு வகைத் தயிர்ப்பச்சடி (இ.வ.); relish of curds and condiments.

[U. ṭōrā > த. டோரியா]

டோரியா² *ṭōriyā*, பெ.(n.) இடையிடையே இழைக் கோடுள்ள துணி வகை (கொ.வ.); striped muslin.

[H. ṭōriyā > த. டோரியா]

டோல்¹ *ṭōl*, பெ.(n.) 1. ஒரு வகை இசைக்கருவி; a large drum. 'கூறு சங்கு டோல் முரசு' (தனிப்பா 1, 270, 1). 2. திறமையும், அறிவும்

சேர்ந்த பேச்சு; clever talk. 'உன்னுடைய டோல் இங்கே செல்லாது' (இ.வ.).

த.வ. தோல்

தெ. டோலு.

[H. ṭhōl > த. டோல்]

டோல்² *ṭōl*, பெ.(n.) தூங்குமஞ்சம் (இ.வ.); sleeping cot.

[Skt. ṭōlā > த. டோல்]

டோல்பின் *ṭōlpin*, பெ.(n.) கப்பலின் முகப்பைத் தாங்கும் கட்டை; martingale, short spar under the bowsprit.

த.வ. ஓங்கில் கட்டை

[E. dolphin > த. டோல்பின்]

டோலக்கு *ṭōlaku*, பெ.(n.) சிறுதோல் இசைக் கருவி வகை (இ.வ.); a small drum.

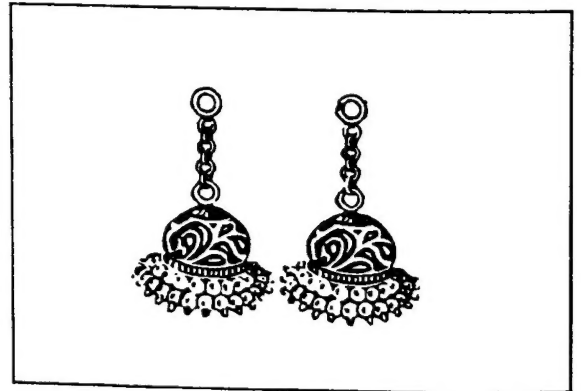
த.வ. கைப்பறை

[H. ṭhōkk > த. டோலக்கு]

டோலாக்கு *ṭōlāṭṭu*, பெ.(n.) காதணி வகை; an ear pendant.

த.வ. தொங்கட்டான்

[H. ṭōla > த. டோலாக்கு]

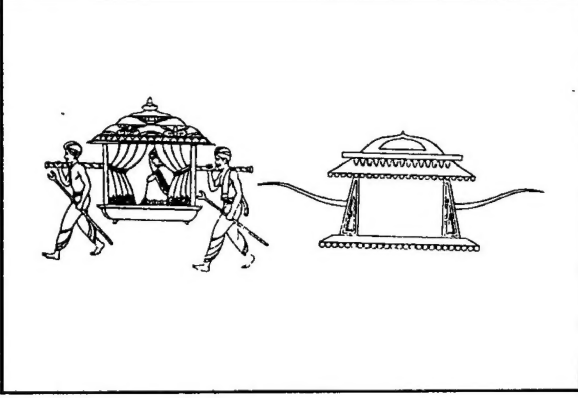

டோலாக்கியம் *ṭōlāṭṭiyam*, பெ.(n.) ஒரு சீமைச்செடி; a foreign plant. (சா.அக.).

டோலாயந்திரம் *ṭōlāyandiram*, பெ.(n.) டோலேந்திரம் பார்க்க; see *ṭōlēntiram*.

டோலி *ḍōli*, பெ.(n.) தூக்கிச் செல்லும் மஞ்சம்; litter, dooly, a kind of sedan.

த.வ. தொங்கு மஞ்சம், தொங்கலி
[H. *ḍōlā* > த. டோலி]

டோலுகிழங்கு *ḍōlukilaṅgu*, பெ.(n.) சீழ்மூல (பலத்திர)த்தைப் போக்கும் மூலி; a drug that cures fistula. (சா.அக.).

டோலேந்திரம் *ḍōlēndiram*, பெ.(n.) நீர் முதலியவற்றை ஏனத்தில் (பாத்திரத்தில்) இட்டுக் கயிற்றால் அவ்வேனம் தீயிற்படும் படி செய்து காய்ச்சும் ஒரு கருவி (வின்.); a contrivance for boiling water etc, by suspending the vessel containing it over fire by means of a string.

டோலை *ḍōlai*, பெ.(n.) ஊசல் (இ.வ.); swing, swinging cot.

[Skt. *ḍōlā* > த. டோலை]

டோலையில்எரி-த்தல் *ḍōlaiyil-eri*, 4 செ.கு.வி.(v.i.) டோலா இயந்திரத்தில் வைத்து ஆவி எழும்படி தீழுட்டுதல்; to heat the drug or medicine in the apparatus for vapour bath. (சா.அக.)

டோலோற்சவம் *ḍōlōṛ-savam*, பெ.(n.) அழகுபடுத்தப்பட்ட (அலங்கரித்த) ஊஞ்சலில் கோயில் திருமேனிகளை (மூர்த்திகளை) எழுந்தருளுவித்து ஆட்டி நடத்தும் விழா; a festival in which the images of gods and goddesses are placed in a decorated

swing and rocked to and fro.

த.வ. பொன்னுசல் திருவிழா

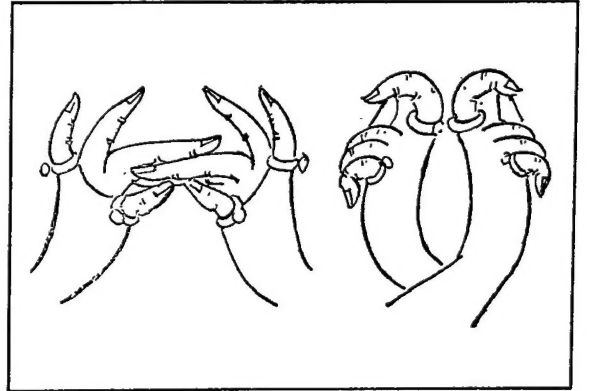
[Skt. *ḍōlā+utsava* > த. டோலோற்சவம்]

டோளக்கை *ḍōlakkai*, பெ.(n.) பறவை தன் சிறகுகளைச் சமப்படுத்துவதுபோல் இரு கைகளையும் இருபுறத்தும் விரித்துக் காட்டும் நாட்டிய (அபிநய)க்கை (பரத. பாவ. 52); a pose which consists in extending the hands on both sides in imitation of a bird balancing itself on its wings.

த.வ. விரிசிறைக்கை

[டோள + கை]

[Skt. *ḍōla* > த. டோள]

டோளாயந்திரம் *ḍōlāyandiram*, பெ.(n.) டோலாயந்திரம் பார்க்க; see *ḍōlāyan diram*. (சா.அக.).

டோசு *ḍōsu*, பெ.(n.) சில நேரங்களில் செய்த தவற்றுக்காகக் கிடைக்கும் திட்டு; rebuke (which one receives for his / her mistakes). 'நேரம் கழித்துச் சென்றால் அப்பாவிடம் டோசு வாங்க வேண்டும்', 'அம்மா கொடுத்த டோசில் அண்ணன் திரைப்படத்திற்குப் போவதைக் குறைத்து விட்டார்'.

டௌல் *ḍaul*, பெ.(n.) 1. மதிப்பீடு; estimate.

2. உடன்படிக்கை; ஒப்பந்தம்; agreement.

3. டவுல்^{1,2} பார்க்க; see *ḍavul*^{1,2}.

[H. *ḍaul* > த. டௌல்]

